

ಯುಗೇದಸಂಹಿತೆ

ಭಾಗ-೧೨

ದ್ವಿತೀಯಾಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ

ಪ್ರಥಮ ಮಂಡಲದ ಸೂಕ್ತಗಳು ೧೫೮-೧೬೫

ಶ್ರೀ: ಮು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ
7-12-66

ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ವೇದರತ್ನಮಾಲಾ

ಸಂಖ್ಯೆ—೧೨

16

RIG-VEDA

ಸಾ ಯ ಣ ಭಾಷ್ಯ ಸ ಮೇ ತಾ

ಮು ಗ್ವೇದ ಸಂಹಿತಾ

(ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾರ್ಥಾನುವಾದವಿವರಣೆಗಳೊಡನೆ)

ಭಾಗ—೧೨

ಎರಡನೆಯ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು.

ಪ್ರಥಮ ಮಂಡಲದ ಸೂಕ್ತಗಳು ೧೫೮-೧೬೫

—:೦:—

Translated with Exhaustive Critical Notes

by

ASTHANA MAHAVIDWAN

H. P. VENKATA RAO.

Editor.

Printed at

SREE VINAYAK PRINTING WORKS, MYSORE.

1951

Published by the gracious permission of
His Highness
Sri Jayachamarajendra Wodeyar Bahadur,
G.C.B., G.C.S.I., Maharaja of Mysore.

ಯದುವಂಶಸಯಃ ಪಾರಾನಾರಸುಧಾಕರರೂ ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯವೈದಿಕವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕರೂ
 ನೈಸೂರು ದೇಶವನ್ನಾಳುವ ಧರ್ಮಪ್ರಭುಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜ
 ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್,
 ಜಿ.ಸಿ.ಬಿ., ಜಿ.ಸಿ.ಎಸ್.ಐ. ರವರು.

ವೇದಪ್ರಕಟನಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿರುವ
ವೇದವಿಮರ್ಶನವಿದ್ವನ್ಮಂಡಲಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು :

ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ನಾಗಲಿಂಗಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಪೀಠಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ
ಶಿಲ್ಪಿಸಿದ್ಧಾಂತಿ ಶಿವಯೋಗಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳವರು.

—೦—

Translator & Editor :

ಅಸ್ಥಾನ ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ H. P. ವೆಂಕಟರಾವ್

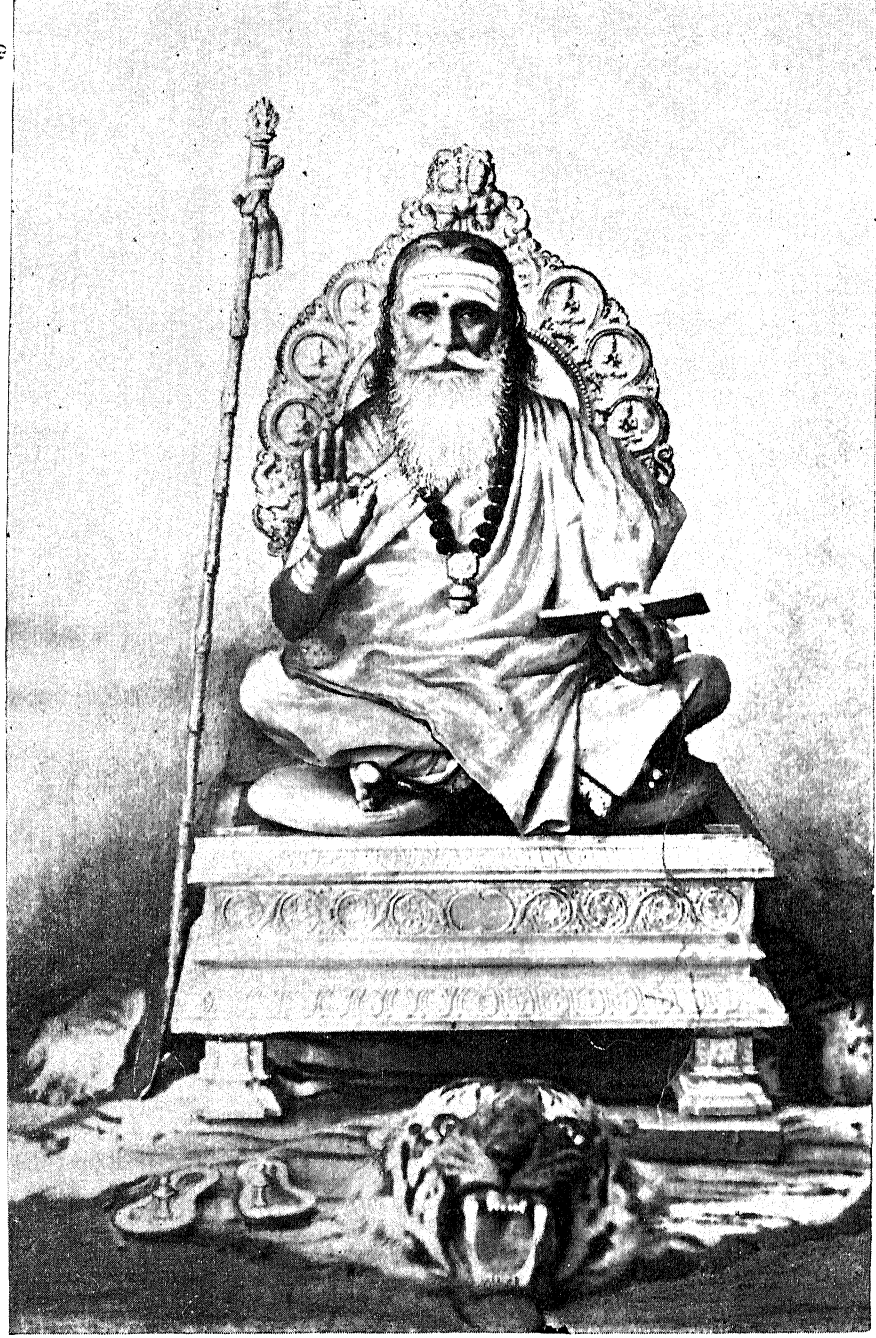
Associate :

ಶ್ರೀ. G. N. ಚಕ್ರವರ್ತಿ M. A.

Professor of Sanskrit, St. Philomina's College, Mysore.

ಸಹಾಯಕ ವಿದ್ವನ್ಮಂಡಲಿ

1. ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಭಟ್ಟರು, ವ್ಯಾಕರಣವಿದ್ವಾನ್, ಶೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ
ಸಂಸ್ಕೃತಮಹಾಪಾಠಶಾಲಾ, ಮೈಸೂರು.
2. ಅಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| H. ಗಂಗಾಧರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಜ್ಯೋತಿಷ ವಿದ್ವಾನ್
ಮತ್ತು ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾಪಂಡಿತರು,
3. ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಯುಗ್ವೇದ ಘನಪಾಠಿಗಳು.
4. ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| ಹಿಟ್ಟವಳ್ಳಿ ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರುತ ವಿದ್ವಾನ್.
5. ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| ಹಿಟ್ಟವಳ್ಳಿ ದೇವರಭಟ್ಟರು, ಮೀಮಾಂಸಾದರ್ಶನ ಪಂಡಿತರು.
6. ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟರಮಣಾಚಾರ್, M. A., B. T., ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ವಾನ್.
7. ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| S. ರಂಗನಾಥನ್, ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ವಾನ್, ಅರಮನೆ ಸರಸ್ವತೀ ಭಂಡಾರ.
8. ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| ಪುತ್ತೂರು ಅನಂತಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ವಾನ್,
Govt. Oriental Research Institute. Mysore.
9. ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| S. ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ರಿಟೈರ್ಡ್ ಪಂಡಿತರು.
Govt. Oriental Research Institute, Mysore.

ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ನಾಗಲಿಂಗಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ ಪೀಠಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ
ಶಿಲ್ಪಸಿದ್ಧಾಂತಿ ಶಿವಯೋಗಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳವರು
ವೇದವಿಮರ್ಶನ ವಿದ್ವನ್ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಪೀಠಿಕೆ.

ಋಗ್ವೇದಸಂಹಿತೆಯ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ವಿಧ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ. ೧೬೨ ಮತ್ತು ೧೬೩ ನೇ ಸೂಕ್ತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವಸ್ತುತಿಯೇ ಅಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುವ ನಾನಾವಿಧಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಳಹದಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಶ್ವಮೇಧದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ್ವೇಕಾದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈ ಸೂಕ್ತಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯು ಎಷ್ಟಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ೧೬೪ ನೆಯ ಸೂಕ್ತವೂ ಸಹ ಅನೇಕ ಉದಾತ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಗಹನವಾದ ತತ್ತ್ವಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ತತ್ತ್ವಗಳೂ, ವಿಷಯಗಳೂ ಈಗ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ದ್ವೈತಾದ್ವೈತ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಮುಂತಾದ ವಿಧವಿಧವಾದ ಮತಗಳಿಗೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಗೂ, ಪ್ರಪಂಚಸೃಷ್ಟಿ, ಏಕದೇವತಾಪ್ರತಿಪಾದನೆ, ಜೀವಾತ್ಮಪರಮಾತ್ಮರ ಸ್ವರೂಪ, ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಗಹನವಿಷಯಗಳ ನಿರೂಪಣೆಗೂ ಆಧಾರಭೂತವಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೇ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ವಿವರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳು ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಗ್ರಂಥವು ಅತಿವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದಲೂ ಇತರ ಅನಿವಾರ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಪ್ತಕ್ಕೇ ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಈ ಗ್ರಂಥಮುದ್ರಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಭುತ್ವವರ್ಗದವರ ಉದಾರನೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಡಳಿತವು ಬದಲಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವರು ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಗ್ರಂಥಮುದ್ರಣಕಾರ್ಯವು ಒಂದುವರ್ಷದಿಂದಲೂ ನಿಂತುಹೋಗಿ ಈಗತಾನೇ ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಗ್ರಂಥಮುದ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯವು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದವರು ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥವು ಮುಂದುವರೆಯುವುದೆಂಬ ಭರವಸೆಯು ನನಗಿದೆ ಈ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಟನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನೇ ಮುಖ್ಯಧ್ಯೇಯವನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಘನವಾದ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕಾರ್ಯವು ನೆರವೇರಿರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸತ್ಕಾರ್ಯವು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದೆಂಬ ಭರವಸೆಯೂ ನನಗಿದೆ.

ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನವೂ, ಅತಿಗಹನವೂ, ಅತಿವಿಸ್ತಾರವೂ, ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೂ ಮೂಲಭೂತವೂ ಆದ ಇಂತಹ ಋಗ್ವೇದಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಸರಳವಾದ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಾನುವಾದಸಹಿತವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಂತಹ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಪಂಡಿತಪಾಮರಾದಿ ಸಕಲಜನರೂ ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಲೆಂಬ ಘನವಾದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರರೂ, ವೇದವಿದ್ಯಾಭಿವಾನಿಗಳೂ, ಸ್ವಯಂಪಂಡಿತರೂ, ಪ್ರಜಾನುರಾಗಿಗಳೂ, ದೈವಭಕ್ತಿತತ್ಪರರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ.ಸಿ.ಬಿ., ಜಿ.ಸಿ.ಎಸ್.ಐ. ಮಹಾಪ್ರಭುವರ್ಯರು ಬಹುದ್ರವ್ಯಸಾಧ್ಯವಾದ ಈ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಉದಾರಾಶ್ರಯದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕರ್ನಾಟಕಜನಕೋಟಿಯ ಸುಕೃತವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇಂತಹ ಉದಾರಮತಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವರ್ಯರಿಗೂ

ಅವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ (ವೇದಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಗಾಯತ್ರೀ ಎಂಬ ಮಂತ್ರ ನಾಮಾಂಕಿತರಾದ) ರಾಜಕುಮಾರಿಗೂ, ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಗೂ ಸಹ ವೇದಪುರುಷನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಐಹಿಕ ಫಲಗಳಾದ ಆಯುರಾರೋಗೈಶ್ವರ್ಯಾದಿಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಇತೋಽಪ್ಯತೀತವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು
ಖರನಾಮ ಸಂ|| ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಪಂಚಮಿ ಮಂಗಳವಾರ
7-8-1951

ಆಸ್ಥಾನ ಪದಾವಿದ್ವಾನ್
ಹೆಚ್. ಪಿ. ವೆಂಕಟರಾವ್,
Editor

॥ ೫೩ ॥

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ದ್ವಿತೀಯಾಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ತೃತೀಯಾಧ್ಯಾಯವು
ಪ್ರಥಮಮಂಡಲದ ಸೂಕ್ತಗಳು ೧೫೮-೧೬೫

ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ

೧೫೮. ವಸೂ ರುದ್ರಾ ಎಂಬ ನೂರ ಐವತ್ತೊಂಟನೆಯ ಸೂಕ್ತವು—

ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗ	1
ಋಷಿದೇವತಾಛಂದಸ್ಸುಗಳು	2
ಈ ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ಋಷಿಯಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸೆಂಬುವನ ವಿಷಯಪರಿಚಯ	4
ಗೋಃ ಪುರಂಧಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥಾನುವರಣೆ	13
ತುಗ್ರಪುತ್ರನ ವಿಚಾರ ಇತ್ಯಾದಿ	18
ನಮಾ ಗರನ್ ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನ ವಿಶೇಷವಿನಿಯೋಗ	27

೧೫೯. ಪ್ರ ದ್ಯಾವಾ ಎಂಬ ನೂರ ಐವತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸೂಕ್ತವು—

ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗ	34
ಋಷಿದೇವತಾಛಂದಸ್ಸುಗಳು	35
ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ವಿಚಾರ	37
ಜಾಮಿ ಶಬ್ದವಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	52
ಸಮುದ್ರ ಶಬ್ದನಿವರ್ತನ ಇತ್ಯಾದಿ	54

೧೬೦. ತೇ ಹಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಎಂಬ ನೂರ ಅರವತ್ತೊಂಟನೆಯ ಸೂಕ್ತವು—

ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗ ಮತ್ತು ಋಷಿದೇವತಾಛಂದಸ್ಸುಗಳು	60
ಧೀ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ವಿಚಾರ	71
ರಜಸೀ, ಸ್ವಂಭನೇಭಿಃ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ	77
ಶ್ರವಃ, ಕ್ಷತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳ ವಿವರಣೆ	81

೧೬೧. ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಎಂಬ ನೂರ ಅರವತ್ತೊಂಟನೆಯ ಸೂಕ್ತವು—

ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗ ಮತ್ತು ಋಷಿದೇವತಾಛಂದಸ್ಸುಗಳು	86
---	----

	ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ
ಋಭುಗಳು ಸೋಮಪಾನಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ವಿಚಾರ	89
ಋಭುಗಳು ಒಂದು ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ	93
ಋಭುಗಳ ರಥನಿರ್ಮಾಣಕೌಶಲ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ	108
ಮಾದಯಧ್ಯೈ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	116
ಋಭುಗಳು ಆಪೋ ಭೂಯಿಷ್ಠಾಃ ನೀರೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವು ಅಥವಾ ಮೂಲವು ಎಂಬ	
ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ ಇತ್ಯಾದಿ	120
ವಾಯುವು ವೃಷ್ಟಿಪತನಕ್ಕೂ ಸಹಾಯಕನಾಗಿರುವ ವಿಚಾರ ಇತ್ಯಾದಿ	138
೧೬೨. ಮಾ ನೋ ಮಿತ್ರಃ ಎಂಬ ನೂರ ಅರವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸೂಕ್ತವು—	
ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗ	144
ಋಷಿದೇವತಾಛಂದಸ್ಸುಗಳು	145
ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ ವರ್ಣನೆ ಇತ್ಯಾದಿ	147
ಪೂಷ್ಣಃ ಎಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥವಿವರಣೆ	163
ಹೋತಾ, ಅಧ್ವರ್ಯು, ಅಗ್ನಿಮಿಂಧಃ, ಗ್ರಾವಗ್ರಾಭಃ, ಶಂಸ್ತಾ, ಮೊದಲಾದ	
ಋತ್ವಿಜರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ	166
ಯೂಪಚ್ಛೇದನ, ಸಂಸ್ಕರಣ ಇತ್ಯಾದಿ	172
ಉಖಾ ಶಬ್ದವಿವರಣೆ	194
ಅಂಕಾ, ಸೂನಾಃ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವಿಚಾರ ಇತ್ಯಾದಿ	195
ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅಶ್ವಸಂಬಂಧವಾದ ಆಪ್ರೀಸೂಕ್ತವು	199
ಅಶ್ವಶರೀರಚ್ಛೇದನ ವಿಷಯ ಇತ್ಯಾದಿ	210
ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ ಮಹತ್ತ್ವ ಇತ್ಯಾದಿ	215
ಅಶ್ವಸ್ತುತಿ ಇತ್ಯಾದಿ	218
೧೬೩. ಯದಕ್ರಂದಃ ಎಂಬ ನೂರ ಅರವತ್ತಮೂರನೆಯ ಸೂಕ್ತವು—	
ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗ ಮತ್ತು ಋಷಿದೇವತಾಛಂದಸ್ಸುಗಳು	230
ವಾರುಣಾಶ್ವವರ್ಣನೆ ಇತ್ಯಾದಿ	233
ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವಕ್ಕೂ ಅಗ್ನೀಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ	237
ಅಶ್ವಬಂಧನ ಸ್ವರೂಪ ಇತ್ಯಾದಿ	242
ಈರ್ವಾಂತಾಸಃ, ಸಿಲಿಕಮಧ್ಯಮಾಸಃ, ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆ	270
ಅಶ್ವಸ್ತುತಿ ವರ್ಣನೆ ಇತ್ಯಾದಿ	273
ಉಪ ಕ್ರೋಗಾತ್ ಎಂಬ ಋಕ್ವಿನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗ	276

೧೬೨ ಮತ್ತು ೧೬೩ ನೇ ಸೂಕ್ತಗಳ ಉಪಸಂಹಾರ ಮತ್ತು ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗದ ಸ್ವರೂಪ
ವರ್ಣನೆ

282

೧೬೪. ಅಸ್ಯ ವಾಮಸ್ಯ ಎಂಬ ನೂರ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸೂಕ್ತವು—

ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗ	289
ಋಷಿದೇವತಾ ಛಂದಸ್ಸುಗಳು	291
ಅಸ್ಯ ವಾಮಸ್ಯ ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನ ಆದಿತ್ಯಪರವಾದ ಅರ್ಥವಿನರಣೆ	294
ಅಸ್ಯ ವಾಮಸ್ಯ ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಕ್ಷದ ಅರ್ಥವಿನರಣೆ	296
ಚಕ್ರ, ರಥ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳ ರೂಪನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ	301
ತ್ರಿನಾಭಿ ಶಬ್ದವಿನರಣೆ	305
ಸಂವತ್ಸರ ಸ್ವರೂಪ ಇತ್ಯಾದಿ	308
ಪ್ರಕೃತಿಗೂ ಈಶ್ವರನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ	314
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿ	315
ಪಾಕ ಶಬ್ದಾರ್ಥವಿಚಾರ ಇತ್ಯಾದಿ	319
ಬಾಲಾಕಿ, ಶ್ವೇತಕೇತು ಇವರ ವಿಷಯ	327
ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲದ ಸ್ವರೂಪವರ್ಣನೆ ಇತ್ಯಾದಿ	329
ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳ ನಾನಾಕಾರ್ಯಗಳು	332
ಪೃಥಿವಿಗೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ	338
ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ	349
ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ಥಾನತ್ರಯಗಳ ವರ್ಣನೆ	356
ಆದಿತ್ಯನ ಗತಿಯ ವರ್ಣನೆ, ಇತ್ಯಾದಿ	361
ಪುರೀಷ ಶಬ್ದವಿನರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	362
ಆದಿತ್ಯನ ಸಪ್ತರಶ್ಮಿಗಳು	365
ಕಾಲಚಕ್ರದ ಸ್ವರೂಪ ವರ್ಣನೆ	369
ಸಂವತ್ಸರ, ಪರಿವತ್ಸರ, ಇದುವತ್ಸರ, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿನರಣೆ	370
ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮಹಾತತ್ತ್ವಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ	373
ಕಾಲಚಕ್ರಕ್ಕೂ ಆದಿತ್ಯ ಮಂಡಲಕ್ಕೂ ಇರುವ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ	377
ಪಂಚಜನಾಃ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ವಿನರಣೆ	378
ಸೂರ್ಯನು ಜಗಚ್ಚಕ್ಷುವು	381
ಸೂರ್ಯನ ಉತ್ತರಾಯಣ ದಕ್ಷಿಣಾಯನಗತಿಗಳು	385
ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಪುಂಸ್ತ್ರೀರೂಪಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ವಿಚಾರ ಇತ್ಯಾದಿ	392

ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗೂ ಯಜ್ಞಾಹುತಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ	398
ಅಗ್ನಿಗೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ	403
ಪವ್ನಿದ್ವಯಸಾಧ್ಯತ್ಯದಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮಪರಮಾತ್ಮರ ವರ್ಣನೆ	413
ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಇತ್ಯಾದಿ	427
ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತ ಸ್ವರೂಪ ಇತ್ಯಾದಿ	431
ಆತ್ಮನ ನಾನಾವಿಧ ಅವಸ್ಥೆಗಳು	434
ಗಾಯತ್ರಿಯ ಸ್ಥಾನ, ಮಹತ್ವ ಇತ್ಯಾದಿ	440
ಅಗ್ನಿ, ಗಾಯತ್ರೀ, ಅರ್ಕ ಇವುಗಳಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ	446
ಋಕ್ಸಿಗೂ ಸಾಮಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ	450
ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್‌ಭಂದಸ್ಥಿನ ಮಹತ್ವ ಇತ್ಯಾದಿ	452
ಜಗತೀಭಂದಸ್ಥಿನ ಮಹತ್ವ ಇತ್ಯಾದಿ	459
ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ರಥಂತರಸಾಮಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ	461
ಭಂದಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಸೋಮನನ್ನು ತಂದ ವಿಚಾರ ಇತ್ಯಾದಿ	464
ಉಪಹ್ವಯೇ ಎಂಬ ಋಕ್ಸಿನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗ	468
ಅಘ್ನಾಶ್ವಿ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	471
ಆಶ್ವಿನೀ ಶಬ್ದರೂಪನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ	472
ಗೌರಮೀನೇತರ್ ಎಂಬ ಋಕ್ಸಿನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗ	476
ಧೇನುವಿನ ಸ್ವರೂಪ ಇತ್ಯಾದಿ	480
ಉಭಯಲಿಂಗದೇವತಾ ವಿಷಯ	482
ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಯಾಗದ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವ	485
ಜೀವನಿಗೆ ಶರೀರವು ಪ್ರಾಕೃತವಾದದ್ದೆಂದೂ ಜೀವನು ನಿತ್ಯನಾಗಿರುವನೆಂದೂ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿರುವ ವಿಷಯ	492
ಅಸತ್ಯಂ ಗೋಸಾ ಎಂಬ ಋಕ್ಸಿನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗ	496
ಸಧೀಚೀಃ ವಿಷೂಚೀಃ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳ ವಿವರಣೆ	498
ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲಾಂತರ್ಗತನಾದ ಪುರುಷನೇ ಪರಮಾತ್ಮನು	505
ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಕ್ಕೂ ಅವನಿಗೂ ಇರುವ ರಕ್ಷ್ಯರಕ್ಷಕಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ	509
ಸೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾ ಎಂಬ ಋಕ್ಸಿನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗ	515
ಯಜ್ಞಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯವೆಂಬ ತತ್ತ್ವವಿಮರ್ಶೆ ಇತ್ಯಾದಿ	515
ಇಯಂ ವೇದಿಃ ಎಂಬ ಋಕ್ಸಿನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗ	518
ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯರೂಪವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ	519
ಯಜ್ಞವೇ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಾಧನವು, ಯಜ್ಞವೇ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು, ಯಜ್ಞವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಇತ್ಯಾದಿ	523

ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಮಾಡಿದ ಆಹುತಿಯು ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಸೇರಿ ವೃಷ್ಣಾದಿ ಫಲವನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದು	531
ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಆಧಾರನು ಅಥವಾ ರಕ್ಷಕನು ; ಜನಕ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರ ಸಂವಾದ	532
ರೇತಃ ಶಬ್ದಾರ್ಥವು	537
ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತ್ವ ಇತ್ಯಾದಿ	538
ಸಾಂಖ್ಯತತ್ತ್ವಗಳು	540
ಪರಿದೇವನಾವಾಕ್ಯಸ್ವರೂಪ	547
ಸರ್ವವೂ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವೆಂಬ ವಿಷಯ	548
ನಿಣ್ಮಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ವಿನಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	551
ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನರಸಾನುಭವ ವರ್ಣನೆ ಇತ್ಯಾದಿ	553
ಅಮರ್ತ್ಯನಾದ ಆತ್ಮನಿಗೂ ಮರ್ತ್ಯವಾದ ದೇಹಾದಿಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವಿಚಾರ ಇತ್ಯಾದಿ	557
ಮೂರ್ತಾನೂರ್ತ, ಮರ್ತ್ಯಾಮರ್ತ್ಯ, ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ವಿನಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	559
ದೇವಯಾನ ಮತ್ತು ಪಿತೃಯಾಣವೆಂಬ ಪರಲೋಕನಾರ್ಥಗಳು	563
ದೇಹವು ನಶ್ಯ; ಆತ್ಮನು ಅವಿನಶ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರ	565
ಆತ್ಮನು ಅಶಬ್ದ, ಅಸ್ಪರ್ಶ, ಅರೂಪ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯವಾದುದು	566
ಋಕ್ಯಬ್ದಾರ್ಥ ಇತ್ಯಾದಿ	570
ಶೌನಕ ಅಂಗಿರಸರ ಸಂವಾದ	571
ವಿದ್ಯಾ ಅವಿದ್ಯಾ ಇವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಇತ್ಯಾದಿ	572
ಅಕ್ಷರಶಬ್ದಾರ್ಥವಿನಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	573
ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸರ್ವದೇವತೆಗಳು ಅಧಿಷ್ಠಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ವಿಚಾರ	577
ಅರ್ಥರಹಿತವಾದ ವೇದಾಧ್ಯಯನವು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನ ಇತ್ಯಾದಿ	578
ವೇದಾರ್ಥವನ್ನೂ ತಿಳಿದವನಿಗೆ ಇರುವ ಗೌರವ ಇತ್ಯಾದಿ	579
ಪ್ರಣವದ (ಓಂಕಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿ) ವಿಚಾರ	583
ಓಂಕಾರವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಇದೇ ಸಕಲವೇದಗಳ ಸಾರವು ಎಂಬ ವಿಚಾರ	584
ಬ್ರಹ್ಮೋಪಾಸನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತತ್ತ್ವಪ್ರತಿಪಾದನಾ ವಿಚಾರ	585
ಸೂರ್ಯವಸಾತ್ ಎಂಬ ಋಕ್ಯನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗ	589
ವಾಗ್ದೇವತೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಇತ್ಯಾದಿ	593
ವಾಕ್ಯೇ ಸಮುಪ್ಪನೇದಗಳಿಗೂ ಯಜ್ಞ ಯಾಗಾದಿಗಳಿಗೂ ಅಶ್ರಯವು	594
ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಾದ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಹೃದಯಾಕಾಶವೇ ಸ್ಥಾನವು	595
ಸಮುದ್ರ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ನಿರ್ವಚನ ವಿಚಾರ	599

ಶಕಮಯಂ ಧೂಮಂ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	602
ತ್ರಯಃ ಕೇಶಿನಃ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ	609
ಕೇಶಿಶಬ್ದಾರ್ಥ ವಿಚಾರ	610
ಆದಿತ್ಯನೇ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆಶ್ರಯನು, ಇವನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಇತ್ಯಾದಿ	612
ಚತ್ವಾರಿ ವಾಕ್ ಎಂಬ ಋಕ್ನಿನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗ	616
ಚತ್ವಾರಿ ವಾಕ್-ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳ ನಾನಾರ್ಥಗಳು	617
ಚತ್ವಾರಿ ವಾಕ್-ಓಂಕಾರ ಮತ್ತು ಭೂಃ ಭುವಃ ಸುವಃ ಎಂಬ ಮೂರು ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳು	617
ಚತ್ವಾರಿವಾಕ್ ನಾಮ, ಅಖ್ಯಾತ, ಉಪಸರ್ಗ, ನಿಸಾತಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ಶಬ್ದ ಸಮೂಹಗಳು	620
ಚತ್ವಾರಿವಾಕ್-ಮಂತ್ರ, ಕಲ್ಪ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಭಾಷೆ	623
ಚತ್ವಾರಿವಾಕ್-ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮವೇದ, ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಭಾಷೆ	”
ಚತ್ವಾರಿವಾಕ್-ಸರ್ಪಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಕೃಮಿಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು ಇವರುಗಳ ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ಭಾಷೆ	”
ಇಂದ್ರ, ಮಿತ್ರ, ವರುಣ, ಅಗ್ನಿ ಮುಂತಾದ ಸಕಲಶಬ್ದಗಳೂ ಒಬ್ಬನೇ ಆದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ನಾನಾ ನಾಮಧೇಯಗಳು	627
ಏಕದೇವತಾಪ್ರತಿಪಾದನೆಯೇ ಋಕ್ನಿನ ಮುಖ್ಯಾಶಯ	629
ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಯಾನಂ ಎಂಬ ಋಕ್ನಿನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗ	633
ಆದಿತ್ಯನ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಗತಿಗಳು	633
ಕಾಲಚಕ್ರವಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	638
ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನಃ ಎಂಬ ಋಕ್ನಿನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗ	641
ಸರಸ್ವತೀ ಎಂಬ ನದೀ ಮತ್ತು ದೇವತೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಇತ್ಯಾದಿ	642
ಧೇನುವಿನ ನಾಲ್ಕುಸ್ತನಗಳು-ಸ್ವಾಹಾಕಾರ, ವಷಟ್ಕಾರ, ಹಂತಕಾರ, ಸ್ವಧಾಕಾರ, ಅಥವಾ ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮವೇದ, ಅಥರ್ವವೇದ ಇತ್ಯಾದಿ	645
ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಂ ಎಂಬ ಋಕ್ನಿನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗ	649
ನಾಕ ಶಬ್ದದ ರೂಪನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ	650
ಅಗ್ನಿಯು ಯಜ್ಞ ಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯನು	652
ಅಗ್ನಿಗೂ ಪಶುವಿಗೂ ಇರುವ ಸಾದೃಶ್ಯ	654
ಬಾಹ್ಯಯಜ್ಞಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು	656
ಸಾಧ್ಯರು ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರ ಇತ್ಯಾದಿ	657
ಪರ್ಜನ್ಯಾಗ್ನಿಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಬೀಜಾಂಕುರಗಳ ಸಂಬಂಧದಂತಿದೆ	663
ಪರ್ಜನ್ಯನು ಭೂಮಿಗೂ ಅಗ್ನಿಯು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಜೈತನ್ಯದಾಯಕರು	665

ಆಹವನೀಯವು ದೇವತೆಗಳ ಯೋನಿಯು	667
ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗವು	670
ಸರಸ್ವತೀ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವಾನ್ ಎಂಬ ದೇವತೆಗಳ ವಿಷಯ	670
ಸುಪರ್ಣಶಬ್ದಾರ್ಥವಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	672
೧೬೫. ಕಯಾ ಶುಭಾ ಎಂಬ ನೂರ ಅರವತ್ತೈದನೆಯ ಸೂಕ್ತವು—	
ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗವು	676
ಋಷಿದೇವತಾ ಭಂದಸ್ಸುಗಳು	677
ಇಂದ್ರನಿಗೂ, ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆ ವಿಷಯ ಇತ್ಯಾದಿ	679
ವೃತ್ರಹನನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ವಿಚಾರ	681
ಅದ್ವಿ ಶಬ್ದವಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	692
ಸ್ವಧಾ ಶಬ್ದವಿವರಣೆ	695
ಅಹಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥವಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	698
ಇಂದ್ರ ಶಬ್ದದ ರೂಪನಿಷ್ಪತ್ತಿ, ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ	711
ಚಂದ್ರ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ವಿವರಣೆ	716
ಮನ್ಮಾನಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದವಿವರಣೆ	719
ದುವಸ್ಯತಿ, ಕಾರು ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ	722
ಮಾಂದಾರ್ಯಸ್ಯ, ಮಾನ್ಯಸ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ	725

॥ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಸಮಾಪ್ತವು ॥

ಸಂಕೇತಾಕ್ಷರಗಳ ವಿವರಣೆಯು.

ಅಥ. ಸಂ.—ಅಥರ್ವವೇದಸಂಹಿತಾ
 ಆಪ. ಸೂ.—ಆಪಸ್ತಂಬಶ್ರೌತಸೂತ್ರ
 ಆಪ. ಧ. ಸೂ.—ಆಪಸ್ತಂಬ ಧರ್ಮ ಸೂತ್ರ
 ಆಪ. ಪ. ಸೂ.—ಆಪಸ್ತಂಬ ಪರಿಭಾಷಾಸೂತ್ರ
 ಆ. ಸೂ. ಅಥವಾ ಆ. ಆಶ್ವಲಾಯನ ಶ್ರೌತಸೂತ್ರ
 ಉ. ಸೂ.—ಉಣಾದಿ ಸೂತ್ರ
 ಋ. ಸಂ.—ಋಗ್ವೇದ ಸಂಹಿತಾ
 ಐ. ಆ.—ಐತರೇಯಾರಣ್ಯಕ
 ಐ. ಉ.—ಐತರೋಯೋಪನಿಷತ್
 ಐ. ಬ್ರಾ.—ಐತರೇಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ಭಾ. ಉ.—ಭಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್
 ಜೈ. ಪೂ. ಸೂ.—ಜೈಮಿನೀಯ ಪೂರ್ವಮಿಮಾಂಸಾ ಸೂತ್ರ
 ಜೈ. ನ್ಯಾ. ವಿ.—ಜೈಮಿನೀಯ ನ್ಯಾಯಮಾಲಾವಿಸ್ತರ
 ತಾ. ಬ್ರಾ.—ತಾಂಡ್ಯಮಹಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ತೈ. ಆ.—ತೈತ್ತಿರೀಯ ಆರಣ್ಯಕ
 ತೈ. ಬ್ರಾ.—ತೈತ್ತಿರೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ತೈ. ಸಂ.—ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತಾ
 ನಿ—ನಿರುಕ್ತ, ನಿಘಂಟು
 ಪಾ. ಸೂ.—ಪಾಣಿನೀಯ ಸೂತ್ರ
 ಪಾ. ಶಿ—ಪಾಣಿನೀಯ ಶಿಕ್ಷಾ
 ಫಿ. ಅಥವಾ ಫಿ. ಸೂ.—ಫಿಟ್ ಸೂತ್ರ
 ಬ್ರ. ಸೂ.—ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರ
 ಮ. ಭಾ.—ಮಹಾಭಾರತ
 ಮ. ಸ್ಮೃ.—ಮನು ಸ್ಮೃತಿ
 ಮೈ. ಸಂ.—ಮೈತ್ರಾಯಣೀಯಸಂಹಿತಾ
 ಯಾ. ಸ್ಮೃ.—ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಸ್ಮೃತಿ
 ವಾ. ಸಂ.—ವಾಜಸನೇಯ ಸಂಹಿತಾ
 ವಾ. ಪು.—ವಾಯುಪುರಾಣ
 ವಿ. ಪು.—ವಿಷ್ಣುಪುರಾಣ
 ವೇ. ಸೂ.—ವೇದಾಂತ ಸೂತ್ರ
 ಶ. ಬ್ರಾ.—ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ಸಾ. ಸಂ.—ಸಾಮವೇದ ಸಂಹಿತಾ ಇತ್ಯಾದಿ.

॥ ಶ್ರೀ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಾಧಿಪತಯೇ ನಮಃ ॥

ವಾಗೀಶಾದ್ಯಾಃ ಸುಮನಸಃ ಸರ್ವಾರ್ಥಾನಾಮುಪಕ್ರಮೇ
ಯಂ ನತ್ವಾ ಕೃತಕೃತ್ಯಾಃ ಸ್ಯುಸ್ತಂ ನಮಾಮಿ ಗಜಾನನಂ ॥
ಯಸ್ಯ ನಿಶ್ಚಿಸಿತಂ ವೇದಾ ಯೋ ವೇದೇಭ್ಯೋಽಖಿಲಂ ಜಗತ್ |
ನಿರ್ಮಮೇ ತಮುಹಂ ನಂದೇ ವಿದ್ಯಾತೀರ್ಥಮುಹೇಶ್ವರಂ ॥
ವೇದಃ ಶಿವಃ ಶಿವೋ ವೇದೋ ವೇದಾಭ್ಯಾಯಾ ಸದಾಶಿವಃ |
ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನೇನ ವೇದಮೇವ ಸದಾ ಜಪೇತ್ ॥

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಸಹಿತಾ

ಯುಗ್ಮೇದ ಸಂಹಿತಾ

ಭಾಗ—೧೨

॥ ದ್ವಿತೀಯಾಷ್ಟಕೇ ತೃತೀಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

॥ ಎರಡನೆಯ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ॥

ಪ್ರಥಮಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನೂರ ಐವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸೂಕ್ತವು

॥ ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ ॥

ವಸೂ ರುದ್ರೇತ್ಯೇತದನುವಾಕಾವೇಕ್ಷೆಯಾ ದ್ವಿತೀಯಂ ಸೂಕ್ತಂ ಷಡ್ವಚಂ ದೈರ್ಘತಮಸಂ |
ಪೂರ್ವತ್ರಾಶ್ಚಿನಂ ತ್ವಿತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾದಿದಮಸ್ಯಾಶ್ಚಿನಂ | ಅನಾದೇಶಪರಿಭಾಷಯಾ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ | ದೀರ್ಘತಮಾ
ಮಾಮತೇಯ ಇತ್ಯಂತ್ಯಾನುಷ್ಟುಪ್ | ತಥಾ ಚಾನುಕ್ರಾಂತಂ | ವಸೂ ಅಂತ್ಯಾನುಷ್ಟುಪಿತಿ ॥ ಅಸ್ಯ ವಿಶೇಷ-
ವಿನಿಯೋಗೋ ಲೈಂಗಿಕಃ ॥

ಅನುವಾದವು—ಈ ಸೂಕ್ತದಿಂದ ಎರಡನೆಯ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು.
ವಸೂ ರುದ್ರಾ ಎಂಬ ಈ ಸೂಕ್ತವು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಅನುವಾಕದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಸೂಕ್ತವು ಇದರಲ್ಲಿ ಆರು ಋಕ್ಕುಗ

ಳಿರುವವು. ಈ ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ಉಚ್ಛ್ರಾಯಪುತ್ರನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ ಎಂಬುವನು ಋಷಿಯು ಹಿಂದಿನ ಸೂಕ್ತದಂತೆಯೇ ಈ ಸೂಕ್ತವೂ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತಾಕವು. ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ಭಂದಸ್ಸು, ದೀರ್ಘತಮಾ ಮಾನುತೇಯ ಎಂಬ ಕೊನೆಯ ಋಕ್ಕು ಅನುಷ್ಟುಪ್ ಭಂದಸ್ಸು. ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಸೂ ಅಂತ್ಯಾನುಷ್ಟುಪ್ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ಈ ಸೂಕ್ತದ ವಿಶೇಷ ವಿನಿಯೋಗವು ಲೈಂಗಿಕವು.

॥ ಓಂ ॥

ಸೂಕ್ತ—೧೫೮

॥ ಮಂಡಲ—೧ ॥ ಅನುವಾಕ—೨೨ ॥ ಸೂಕ್ತ—೧೫೮ ॥

॥ ಅಷ್ಟಕ—೨ ॥ ಅಧ್ಯಾಯ—೩ ॥ ವರ್ಗ—೧ ॥

॥ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಋಕ್ಸಂಖ್ಯೆ—೬ ॥

॥ ಋಷಿಃ—ದೀರ್ಘತಮಾ ಔಚ್ಯಃ ॥

॥ ದೇವತಾ—ಅಶ್ವಿನೌ ॥

॥ ಭಂದಃ—೧-೫. ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ | ೬-ಅನುಷ್ಟುಪ್ ॥

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ವಸೂ ರುದ್ರಾ ಪುರುಮಂತೂ ವೃಧಂತಾ ದಶಸ್ಯತಂ ನೋ ವೃಷಣಾವ
ಭಿಷ್ವಾ ।

ದಸ್ರಾ ಹ ಯದ್ರೇಕ್ಷ ಔಚ್ಯೋ ವಾಂ ಪ್ರ ಯತ್ಸ್ರಾಥೇ ಅಕವಾಭಿರೂತಿಃ ।
॥ ೧ ॥

ಪದಪಾಠಃ

ವಸೂ ಇತಿ | ರುದ್ರಾ | ಪುರುಮಂತೂ ಇತಿ ಪುರುಮಂತೂ | ವೃಧಂತಾ | ದಶಸ್ಯತಂ | ನಃ | ವೃಷಣಾ |
ಅಭಿಷ್ವಾ ।

ದಸ್ರಾ | ಹ | ಯತ್ | ರೇಕ್ಷಃ | ಔಚ್ಯಃ | ವಾಂ | ಪ್ರ | ಯತ್ | ಸ್ರಾಥೇ ಇತಿ | ಅಕವಾಭಿಃ |
ಊತಿಃ ॥ ೧ ॥

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ವೃಷಣಾ ಕಾಮಾನಾಂ ವರ್ಷಿತಾರೌ ದಸ್ರಾಸ್ತದ್ವಿರೋಧ್ಯುಪೇಕ್ಷಪಯಿತಾರೌ ಹೇ ಅಶ್ವಿನೌ
ಯುವಂ ನೋಽಸ್ಮಭ್ಯಂ ದಶಸ್ಯತಂ | ದತ್ತಂ ದಿತ್ತಿತಂ ಫಲಂ | ಕೀದೃಶೌ ಯುವಾಂ | ವಸೂ ವಾಸಯಿ-
ತಾರೌ ಪ್ರಜಾನಾಂ | ವಸುನಾ ಧನೇನ ತದ್ವಂತೌ ವಾ || ಮತ್ಪ್ರಥೋ ಲುಪ್ಯತೇ || ರುದ್ರಾ ರುದ್ರಾ |
ರುದ್ಧಃಖಂ ತದ್ಧೇತುಭೂತಂ ಪಾಪಂ ವಾ | ತಸ್ಯ ದ್ರಾವಯಿತಾರೌ | ಸಂಗ್ರಾಮೇ ಭಯಂಕರಂ ಶಬ್ದ-
ಯಂತೌ ವಾ | ರುದ್ರೋ ರಾತೀತಿ ಸತಃ | ನಿ. ೧೦. ೫. | ಇತಿ ಯಾಸ್ಯಃ | ಪುರುಮಂತೋ ಬಹೂನಾಂ
ಜ್ಞಾತಾರೌ || ಮನೇರಾಣಾದಿಕಸ್ತುನ್ಮ್ರತ್ಯಯಃ || ವೃಧಂತಾ ವರ್ಧಮಾನೌ ಸ್ತೋತ್ರಾದಿನಾ ಅಭಿಷ್ಠಾವಾಭಿ-
ಮುಖ್ಯೇನ ಪೂಜಿತೌ | ಅಭಿಷ್ಠಸಾಧಕೌ ವಾ | ಹಶಬ್ದ ಉಕ್ತಗುಣಪ್ರಸಿದ್ಧಿದ್ಯೋತನಾರ್ಥಃ | ಕಿಮರ್ಥಂ
ದೀಯತ ಇತಿ ಚೇತ್ | ಯದ್ಯಸ್ಮಾದಾಚ್ಯ ಉಚ್ಯತೇ ಪುತ್ರೋ ದೀರ್ಘತಮಾ ನಾಂ ಯುವಾಂ
ರೇಕ್ಣೋ ಧನಂ ಸ್ತುತಿಯಾಜೇನ ಪ್ರಾರ್ಥಯತೇ ತದರ್ಥಂ | ಯದ್ವಾ | ಅಯಂ ಯಜಮಾನೋ ಯದ್ಯ-
ಸ್ಮಾದ್ರೇಕ್ಣೋ ಹವಿರ್ಲಕ್ಷಣಮನ್ಯಂ ನಾಂ ಯುವಾಭ್ಯಾಂ ದಾಸ್ಯತಿ ದದಾತೀತಿ ಶೇಷಃ | ಯಸ್ಮಾಚ್ಚಕ್ತ-
ವಾಭಿರಕುತ್ಸಿತೈರೂತ್ಯೂತಿಭೀ ರಕ್ಷಣೈಃ || ಸುಪಾಂ ಸುಲುಗಿತಿ ತೈತೀಯಾಯಾಃ ಪೂರ್ವಸರ್ವಣದೀರ್ಘಃ ||
ಪ್ರ ಸಸ್ರಾಥೇ ಪ್ರಸಾರಯಥಃ ಪ್ರಕರ್ಷೇಣ ದತ್ತಃ ತಸ್ಮಾದ್ದಶಸ್ಯತಂ | ಯಸ್ಮಾದಭಿಮತಪ್ರದೌ ಯಸ್ಮಾ-
ಚ್ಚಾಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯತೇ ದದಾತಿ ನಾ ಹವಿಃ ತಸ್ಮಾದ್ದಶಸ್ಯತಮಿತ್ಯರ್ಥಃ ||

|| ಶ್ರುತಿಪದಾರ್ಥ ||

ವೃಷಣಾ—ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವವರೂ | ವಸೂ—(ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ) ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡು
ವವರೂ ಅಥವಾ ಧನವಂತರೂ | ರುದ್ರಾ—ದುಃಖವನ್ನೂ ಪಾಪವನ್ನೂ ಓಡಿಸು (ನಾಶಮಾಡು) ನವರೂ ಅಥವಾ
(ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ) ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಶಬ್ದಮಾಡುವವರೂ | ಪುರುಮಂತೋ—ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವವರೂ |
ವೃಧಂತಾ—(ಸ್ತೋತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ)ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವವರೂ | ಅಭಿಷ್ಠಾ—ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವವರೂ
ಅಥವಾ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವರೂ | ದಸ್ರಾ—(ಶತ್ರುಗಳನ್ನು) ನಾಶಮಾಡುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಸಾಹಸ
ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರೂ ಆದ ಎಲೈ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೇ | ಯತ್—ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ | ಔಚ್ಯಃ—
ಉಚ್ಯತೇ ಪುತ್ರನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸು | ನಾಂ—ನಿಮ್ಮನ್ನು(ನಿಮ್ಮಿ ದ)| ರೇಕ್ಣಃ—(ಸ್ತುತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ) ಧನವನ್ನು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಥವಾ [(ಈ ಯಜಮಾನನು) | ಯತ್—ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ | ರೇಕ್ಣಃ—ಹವಿಸ್ಸಿನ
ರೂಪದ ಅನ್ನವನ್ನು | ನಾಂ—ನಿಮಗೆ (ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ)] (ಅಲ್ಲದೆ ನೀವು ಯಾವಕಾರಣದಿಂದ) ಅಕವಾಭಿ-
ಕುತ್ಸಿತವಲ್ಲದ ಎಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ | ಊತೀ—ರಕ್ಷಣೆಗಳಿಂದ | ಪ್ರ ಸಸ್ರಾಥೇ—ಅತಿಶಯವಾಗಿಯೂ ಉದಾರ
ವಾಗಿಯೂ (ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು) ಹರಡುತ್ತೀರೋ (ಆ ಕಾರಣದಿಂದ) | ನಃ—ನಮಗೆ | ದಶಸ್ಯತಂ—ಇಷ್ಟ
ವಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಿರಿ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವವರೂ, ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುವವರೂ, ದುಃಖವನ್ನೂ ಪಾಪವನ್ನೂ
ನಾಶಮಾಡುವವರೂ, ಅನೇಕ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವವರೂ ಸ್ತೋತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವವರೂ, ಇಷ್ಟಾರ್ಥ

ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವವರೂ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರೂ ಅದ ಎಲೈ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೇ. ಉಚ್ಛ್ರಾಂತನ ಪುತ್ರನೂ, ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸೂ ಆದ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಧನವನ್ನು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ನೀವೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿಂದ ಉದಾರವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಬೀರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ನಮಗೆ ಆಪೇಕ್ಷಿತವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಡಿರಿ.

English Translation

Dasras, showerers (of benefits), granters of dwellings, dispellers of sin, cognizant of many (things) increasing (through praise), and fulfillers (of desires), inasmuch as Auchatthya offers you (sacrificial) wealth, and you protect (your worshippers) with unobjectionable aids, bestow upon us (our prayers).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ತುಷ್ಠಾವ ಚೈವ ಸೂಕ್ತಾಭ್ಯಾಂ ಅಬೋಧೀತ್ಯಶ್ಚಿನಾವೃಷಿಃ |

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೨೬)

ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಉಪಕೃತನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸು ಅಬೋಧ್ಯಗ್ನಿರ್ಜ್ಞ ಎಂಬ ಮುಕ್ತನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತವನ್ನೂ (೧-೧೫೭) ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತವಾದ (೧-೧೫೮) ಸೂಕ್ತವನ್ನೂ ರಚಿಸಿ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದನು ಎಂದು ಬೃಹದ್ದೇವತಾವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸಿಗೊದಗಿದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಅದನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಪರಿಹರಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಆ ಮುಷಿಯು ಅಗ್ನಾದಿದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಉಚ್ಛ್ರಾಂತಭಾರ್ಯೆಯಾದ ಮಮತೆಯಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸಿನ ಉಪ್ಪತ್ತಿಯನ್ನೂ, ಗರ್ಭಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಮತೆಗೆ ಅತ್ಯಾಚಾರವು ಸಂಭವಿಸಿದುದನ್ನೂ, ಅದರಿಂದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸಿಗೆ ಒದಗಿದ ತೊಂದರೆಯನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ಬೇರೆ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅನುಷಂಗಿಕವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಆ ಮುಷಿಯ ಕೃತಿಯೂ ಆ ಕೃತಿಯ ಮೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ ವಿವರಿಸಲ್ಪಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯಃ ಎಂದು ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಉಚ್ಛ್ರಾಂತನ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಅವನು ಉತ್ಪನ್ನನಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ದ್ವಾವುಚಿತ್ಯಬೃಹಸ್ಪತೀ ಋಷಿಪುತ್ರಾ ಬಭೂವತುಃ |

ಅಸೀದುಚಿತ್ಯಭಾರ್ಯಾ ತು ಮಮತಾ ನಾಮ ಭಾರ್ಗವೀ ||

ತಾಂ ಕನೀಯಾಸ್ಪೃಹಸ್ಪತಿರ್ಮೃಧುನಾಯೋಪಚಕ್ರಮೇ |

ಶುಕ್ರಸ್ಯೋತ್ಸರ್ಗಕಾಲೇ ತು ಗರ್ಭಸ್ತಂ ಪ್ರತ್ಯಭಾಷತ ||

ಇಹಾಸ್ಮಿ ಪೂರ್ವಸಂಭೂತೋ ನ ಕಾರ್ಯಃ ಶುಕ್ರಸಂಕರಃ |

ತಚ್ಛುಕ್ರಪ್ರತಿಷೇಧಂ ತು ನ ಮಮರ್ಷ ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ ||

ಸ ವ್ಯಾಜಹಾರ ತ ಗರ್ಭಂ ತಮಸ್ತೇ ದೀರ್ಘತಮಸ್ವಿತಿ |

ಸ ಚ ದೀರ್ಘತಮಾ ನಾಮ ಬಭೂವರ್ಷಿರುಚಿತ್ಯಜಃ ||

ಸ ಜಾತೋಽಭ್ಯತಪದ್ವೇವಾನಕಸ್ಮಾದಂಧತಾಂ ಗತಃ |

ಧದುದ್ಧೇವಾಸ್ತು ತನ್ನೇತ್ರೇ ತತೋಽನನ್ದೋ ಬಭೂವ ಸಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೧೧ರಿಂದ ೧೫)

ಉಚಥ್ಯ ಮತ್ತು ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರಿದ್ದರು. ಉಚಥ್ಯನಿಗೆ ಮಮತಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಪತ್ನಿಯಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಉಚಥ್ಯನ ತಮ್ಮನಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಅವಳೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಿಸಿದನು. ಶುಕ್ರದ ಉತ್ಸರ್ಗಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಳಗಿದ್ದ ಗರ್ಭವು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಶುಕ್ರದ ಉತ್ಸರ್ಗವನ್ನು ತಡೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿತು. ಅದರಿಂದ ಕೋಪಗೊಂಡ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಆಜನ್ಮಾಂಧನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಬೇಕೆಂದು ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ದೀರ್ಘವಾದ ತಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಹುಟ್ಟಿದುದರಿಂದ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ದೀರ್ಘತಮಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಅಂಧಕಾರಪೂರಿತನಾದ ಋಷಿಪುತ್ರನು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಒಲಿಸಲು ಅವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಇವನಿಗೆ ಕಣ್ಣುಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಇವನು ಕೆಲವು ಸೂಕ್ತಗಳ ದ್ರಷ್ಟೃವಾದನು ಎಂದು ಅಗ್ನ್ಯಾದಿ ದೇವತಾಕನಾದ ಸೂಕ್ತಗಳ ರಚನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಪುನಃ ಇವನ ಅಂಧತ್ವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ.

ಜೀರ್ಣಂ ತು ದೀರ್ಘತಮಸಂ ಖಿನ್ನಾಸ್ತತ್ಪರಿಚಾರಿಣಃ |

ದಾಸಾ ಬದ್ಧಾ ನದೀತೋಯೇ ದೃಷ್ಟಿಹೀನಮವಾದಧುಃ ||

ತತ್ರೈಕಸ್ತ್ರೈತನೋ ನಾಮ ಶಸ್ತ್ರೇಣೈನಮಸಾಹಸತ್ |

ಶಿರಶ್ಚಾಂಸಾವುರಶ್ಚೈವ ಸ್ವಯಮೇವ ಸ್ಯಕ್ಯಂತತ ||

ಹತ್ವಾ ದೀರ್ಘತಮಾಸ್ತಂತು ಪಾಪೇನ ಮಹತಾ ವೃತಂ |

ಆತ್ಮಾಂಗಾನ್ಯನುದಚ್ಛೈವ ತತ್ರೋದೋನ್ಮೋಹಿತೋ ಭೃಶಂ ||

ಅಂಗದೇಶಸಮೀಪೇ ತು ತಂ ನದ್ಯಃ ಸಮುದಕ್ಷಿಸನ್ |

ಅಂಗರಾಜಗೃಹೇ ಯುಕ್ತಾಮುಶಿಜಂ ಪುತ್ರಕಾಮ್ಯಯಾ ||

ರಾಜ್ಞಾ ಚ ಪ್ರಹಿತಾಂ ದಾಸೀಂ ಭಕ್ತಾಂ ಮತ್ವಾ ಮಹಾತಪಾಃ |

ಜನಯಾಮಾಸ ಚೋತ್ಥಾಯ ಕಕ್ಷೀವತ್ಪ್ರಮುಖಾನ್ಯಸೀನ್ ||

ತುಷ್ಠಾವ ಚೈವ ಸೂಕ್ತಾಭ್ಯಾಂ ಅಬೋಧೀತ್ಯಶ್ವಿನಾವೃಷಿಃ |

(ಬೃಹದ್ದೇವತಾ ೪-೨೧ರಿಂದ ೨೫)

ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸು ಬಹಳ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಅಂಧತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನ ಪರಿಚಾರಕರು ಅವನ ಪರಿಚರೈಯಿಂದ ಖೇದಗೊಂಡವರಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾದ ಅವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನದೀನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು. ಅವರಲ್ಲಿ ತ್ರೈತನನೆಂಬೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೂ ಬಾಹುಗಳನ್ನೂ ತಾನೇ ಸೀಳಿ ಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ನುಭವಿಸಿದ ಆ ಸೇವಕನನ್ನು ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಂದುಹಾಕಿ, ನೀರಿನ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಉನ್ಮೋಹಿತನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಚಾಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆಗ ನದೀಪ್ರವಾಹವು ಅವನನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಅಂಗದೇಶದ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ದಡಕ್ಕೆ

ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಂಗದೇಶದ ದೊರೆಯು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಉಶಿಕ್ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಪುತ್ರೀಚ್ಛೆಯಿಂದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸಿನ ಹತ್ತಿರ ಕಳುಹಿದನು. ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸು ಇವಳ ಸೇವೆಗೂ ಪ್ರೀತಿಗೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಇವಳಲ್ಲಿ ಕಕ್ಷೀವಂತನೇ ಮುಂತಾದ ಋಷಿಗಳು ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು ಎಂದು ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ಅವನು ಅಶ್ವಿನೀದೇವತಾಕವಾದ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ನಸೂ, ರುದ್ರಾ, ಪುರುಮಂತೂ, ವೃಧಂತಾ, ವೃಷಣೌ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಋಷಿಯು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ನಸೂ—ವಾಸಯಿತಾರೌ ಪ್ರಜಾನಾಂ | ವಸುನಾ ಧನೇನ ತದ್ವಂತೌ ನಾ | ಭಕ್ತರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವವರೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಧನವಂತರೆಂದಾಗಲಿ ಎರಡುವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತೋರಿಸಿದೆ.

ತ್ರಿನೋ ರಯಿಂ ವಹತಮಶ್ವಿನಾ ಯುವಂ ತ್ರಿದೇವತಾತಾ ತ್ರಿರುತಾವತಂ ಧಿಯಃ |

ತ್ರಿಃ ಸೌಭಗತ್ವಂ ತ್ರಿರುತ ಶ್ರವಾಂಸಿ ನಸ್ತಿಸ್ಯಂ ನಾಂ ಸೂರೇ ದುಹಿತಾ ರುಹದ್ರಥಂ ||

(ಮು. ಸಂ. ೧-೨೪-೫)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನಾದಿಸಕಲಸಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಕಲ ವಿಧವಾದ ಸಂಪತ್ತಿಗೂ ಆಧಾರಭೂತರು ಎಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ನಿರಾಶ್ರಿತರೂ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರೂ ಆದ ಭುಜ್ಯುನೇ ಮುಂತಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆಶ್ರಯದಾತರಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಗೃಹಾದಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದುದೂ ಅನೇಕಕಡೆ (ಮು. ಸಂ. ೧-೧೧೬-೨ ಇತ್ಯಾದಿ) ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಶೇಷಣಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

ರುದ್ರಾ—ರುತ್ ದುಃಖಂ ತದ್ಧೇತುಭೂತಂ ಪಾಪಂ ನಾ | ತಸ್ಯ ದ್ರಾವಯಿತಾರೌ | ಸಂಗ್ರಾಮೇ ಭಯಂಕರಂ ಶಬ್ದಯಂತೌ ನಾ | ರುತ್ ಎಂದರೆ ದುಃಖವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆದಕ್ಕೆ ಹೇತುಭೂತವಾದ ಪಾಪವೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಆ ದುಃಖವನ್ನಾಗಲಿ ಪಾಪವನ್ನಾಗಲಿ ನಾಶಮಾಡುವವರೆಂದರ್ಥವೆಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅಥವಾ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಶಬ್ದಮಾಡುವವರೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತೋರಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ರುದ್ರೋ ರೌತೀತಿ ಸತಃ ಇತಿ ಯಾಸ್ಯಃ | ಎಂದು ಯಾಸ್ಯರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ಯದರುದತ್ತದ್ರವ್ಯಸ್ಯ ರುದ್ರತ್ವಂ (ಇತಿ ಕಾಶಕಂ) | ಯಸರೋದೀತ್ತದ್ರವ್ಯಸ್ಯ ರುದ್ರತ್ವಂ

(ಇತಿ ಹಾರಿದ್ರವಿಕಂ) ||

(ನಿ. ೧೦-೭)

ಎಂಬ ಕಾಶಕವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಹಾರಿದ್ರವಿಕವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಉದಹರಿಸಿ ಆರ್ಭಟಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಮಾಡುವುದರಿಂದ ರುದ್ರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದುಃಖನಾಶಕವೂ ಶಬ್ದಕಾರಕವೂ ಆದ ಎರಡುಗುಣಗಳೂ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆಯೆಂದು ಹಿಂದೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅಥವಾ,

ಆ ನೋ ರತ್ನಾನಿ ಬಿಭ್ರತಾವತ್ಸಿನಾ ಗಚ್ಛತಂ ಯುವಂ |

ರುದ್ರಾ ಹಿರಣ್ಯವರ್ತನೀ ಜುಷಾಣಾ ವಾಜಿನೀವಸೂ ಮಾಧ್ವೀ ಮಮ ಶ್ರುತಂ ಹವಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೭೫-೩)

ಉತ ನೋ ರುದ್ರಾ ಚಿನ್ಮೃಳತಾಮತ್ಸಿನಾ ವಿಶ್ವೇ ದೇವಾಸೋ ರಥಸ್ತತಿರ್ಭಗಃ |

ಋಭುರ್ವಾಜ ಋಭುಕ್ಷಣಃ ಪರಿಜಾ ವಿಶ್ವವೇದಸಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೯೩-೭)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ರುದ್ರಾ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ರುದ್ರಪುತ್ರ ಅತ್ಸಿನೌ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ತುತ್ಯಾ ವಾ ಸ್ತುತಿಗೆ ಅರ್ಹರಾದವರು ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ರುದ್ರಶಬ್ದವು ಸ್ತೋತ್ರನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ (ನಿ. ೩-೧೯) ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಗೆ ಅರ್ಹರೆಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿರಬಹುದು ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಪುರುಮಂತೋ—ಬಹೂನಾಂ ಜ್ಞಾತಾರೌ—ಬಹುವಿಧವಾದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರೆಂದರ್ಥ. ಅತ್ಸಿನೀದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ—

ಮೇಧಾಂ ಮೇ ಅತ್ಸಿನಾವುಭಾವಾಧತ್ತಾಂ |

(ತೈ. ಉ. ೪-೧೬-೫)

ನನಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ,

ಆ ನೂನಂ ಯಾತಮತ್ಸಿನಾ ರಥೇನ ಸೂರ್ಯತ್ವಜಾ |

ಭುಜೀ ಹಿರಣ್ಯವೇಶಸಾ ಕವೀ ಗಂಭೀರಚೇತಸಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೮-೮-೨)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರಚೇತಸಾ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಅತ್ಸಿನೀದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಈ ವಿಶೇಷಣಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಪ್ರಶಸ್ತಜ್ಞಾನೌ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ರೇಕ್ಷಃ—ರೇಕ್ಷ ಇತಿ ಧನನಾಮ | ರಿಚ್ಯತೇ ಪ್ರಯತಃ | ಮೃತನಾದವನಿಂದ ತೃಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಉಳಿದವರ ಸುಖಸಾಧನವಾದುದರಿಂದ ಧನಕ್ಕೆ ರೇಕ್ಷಃ ಎಂದು ಹೆಸರೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೩-೨) ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಧನವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಹವಿಸ್ಸಿನರೂಪವಾದ ಅನ್ನವೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಧನವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಸ್ತುತಿವ್ಯಾಜೇನ ಪ್ರಾರ್ಥಯತೇ ಸ್ತುತಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆಂದೂ, ಅಲ್ಲದೆ ಹವಿಸ್ಸಿನರೂಪವಾದ ಅನ್ನವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಹವಿರ್ಲಕ್ಷಣಮನ್ನಂ ನಾಂ ದಾಸ್ಯತಿ ದದಾತೀತಿ ಶೇಷಃ | ಈ ಅನ್ನವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆಂದೂ ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಕನಾಭಿಃ—ಅಕುತ್ಸಿತ್ವೈಃ | ಗರ್ಹ್ಯವಲ್ಲದ ಎಂದರೆ ದೂಷ್ಯವಲ್ಲದ ಊತಿಭಿಃ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿಂದ, ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ ಎಂದರ್ಥ. ಕುತ್ಸಿತವಾದುದು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕು ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದ ಕವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪವಾದುದು, ತಿರಸ್ಕೃತವಾದುದು, ದೂಷ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗು

ತ್ತದೆ. ಈಧಾತುವಿನಿಂದ ಕವ, ಕವಾರಿ ಎಂಬ ಎರಡು ರೂಪಗಳೂ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. ಕವಾರಿಯೆಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯೂ, ಲೋಭಿಯೂ, ಯಜ್ಞಮಾಡದೆ ಕುತ್ತಿತವಾದ ಜೀವನವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಪುರುಷನೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ದೈನೀ ಪೂರ್ತಿರ್ದಕ್ಷಿಣಾ ದೇವಯಜ್ಯಾ ನ ಕವಾರಿಭ್ಯೋ ನಹಿ ತೇ ಪೃಣಂತಿ |

ಅಥಾ ನರಃ ಪ್ರಯತದಕ್ಷಿಣಾಸೋಽವದ್ಯಭಿಯಾ ಬಹವಃ ಪೃಣಂತಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೦೭-೩)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕವಾರಿಭ್ಯಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಕುತ್ತಿತಗಂತ್ಯಭ್ಯಃ ಅಯಷ್ಟ್ಯಭ್ಯಃ ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಕುತ್ತಿತವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡಿಸತಕ್ಕ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳೂ, ಲೋಭಿಗಳೂ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕವಾರಿಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಗ.

ಮರುತ್ಸಂತಂ ವೃಷಭಂ ವಾವೃಧಾನಮಕವಾರಿಂ ದಿವ್ಯಂ ಶಾಸಮಿಂದ್ರಂ |

ವಿಶ್ವಾಸಾದಮವಸೇ ನೂತನಾಯೋಗ್ರಂ ಸಹೋದಾಮಿಹ ತಂ ಹುನ್ವೇಮು ||

(ಋ. ಸಂ. ೩-೪೭-೫)

ಎಂಬ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಕವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣವನು, ತಿರಸ್ಕೃತನು ಎಂಬರ್ಥವಾಗಿ ಕವನಾದ ಅರಿ ; ಅಲ್ಲನಾದ ಶತ್ರುವು ಎಂಬ ಸಮಸ್ತಪದವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಕವಾರಿಯಲ್ಲದವನು ಅಕವಾರಿಯು ಎಂದರೆ ಮಹತ್ತಾದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಶತ್ರುವು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಪದವು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ವೃತ್ರಾಸುರನ ಶಕ್ತಿಯು ಇನ್ನೂ ಮಹತ್ತಾದುದು. ಅವನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ವೃತ್ರನಿಗೆ ಶತ್ರುವಾದ ಇಂದ್ರನ ಶಕ್ತಿಯು ಇನ್ನೂ ಮಹತ್ತರವಾದುದು ಎಂದು ಇಂದ್ರನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕವಾರಿಯೆಂಬ ಪದದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಗ.

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪವೆಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಕವನಲ್ಲದವು ಅಕವಗಳು. ಅಂತಹ ಅಕವಗಳಾದ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿಂದ ಎಂದರೆ ಅತ್ಯಂತಮಹತ್ತಾದ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿಂದ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಅಕವಾಭಿಃ ಊತೀ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ದಸ್ರಾ—ಅಸ್ಮದ್ವಿರೋಧ್ಯುಪೇಕ್ಷಪಯಿತಾರೌ | ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ನಾಶಮಾಡುವವರು ಎಂದು ಅಪ್ಪಿನೀದೇವತೆಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಶತ್ರುನಾಶಕರೆಂದೂ ಅಥವಾ ಸುಂದರವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳವರೆಂದೂ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದೆಂದು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ವಸೂ—ನಸು ಅನಯೋಃ ಅಸ್ತಿ ಇತಿ ವಸೂ. ಮತುಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಾಗ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಬರುತ್ತದೆ.

ರುದ್ರಾ—ರುದಿರ್ ಅಶ್ವವಿಮೋಚನೇ ಧಾತು. ರೋದೇರ್ಣಿಲುಕ್ ಚೆ (ಉ. ಸೂ. ೨-೧೭೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ರಕ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಣಿಚಿಗೆ ಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ದ್ವಿವಚನಪರವಾದಾಗ ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ಪುರುಮಂತೂ—ಮನ ಜ್ಞಾನೇ. ಧಾತು. ಔಣಾದಿಕ ತುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವೃಧಂತಾ—ವೃಧು ವೃದ್ಧಾ ಧಾತು. ವೃತ್ಯಯೋ ಬಹುಲಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಿಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಪಿಗಿ ಲುಕ್. ದ್ವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಆಕಾರಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದಶಸ್ಯತಮ್—ದಶಸ್ ಎಂಬುದು ದಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. ಕಂಙ್ವಾದಿಭ್ಯೋ ಯಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯಕ್. ಇದರ ಮೇಲೆ ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ದ್ವಿವಚನದಲ್ಲಿ ತಮಾದೇಶ. ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಯಕ್ ಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ದಸ್ರಾ—ದಸು ಉಪಕ್ಷಯೇ. ಧಾತು. ಸ್ಥಾಯಿತಂಚಿನಂಚಿ—(ಉ. ಸೂ. ೨-೧೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ರಕ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ದ್ವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಆಮಂತ್ರಿತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಮಂತ್ರಿತಸ್ಯ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಔಚಿಘ್ಯಃ—ಉಚಿಘ್ಯಸ್ಯ ಅಪಘ್ಯಂ ಪುಮಾನ್ ಔಚಿಘ್ಯಃ ತಸ್ಯಾಪತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೪-೧-೯೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಣ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ತದ್ವಿತ್ವೇಷ್ಟಚಃಮಾದೇಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೧೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿವೃದ್ಧಿ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಸ್ರಾಥೇ—ಸೃ ಗತೌ ಧಾತು. ಛಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟ್. ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ದ್ವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಊತೀ-ಊತಿಯೂತಿಜೂತಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅವಧಾತುವಿಗೆ ಉದಾತ್ತಕ್ರಿಸ್ ಬಂದು ನಿಪಾತಿತವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತೃತೀಯಾ-ಬಹುವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಸವರ್ಣ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಕೋ ನಾಂ ದಾಶತ್ಸುಮತಯೇ ಚಿದಸ್ಯೈ ವಸೂ ಯದ್ಧೇಛೇ ನಮಸಾ
ಪದೇ ಗೋಃ |

ಜಿಗೃತಮಸ್ಮೇ ರೇವತೀಃ ಪುರಂಧೀಃ ಕಾಮಪ್ರೇಣೇವ ಮನಸಾ ಚರಂತಾ |

|| ೨ ||

ಸದಸುಃ

ಕಃ | ನಾಂ | ದಾಶತ್ | ಸುಮತಯೇ | ಚಿತ್ | ಅಸ್ಯೈ | ವಸೂ ಇತಿ | ಯತ್ | ಧೇಛೇ ಇತಿ | ನಮಸಾ |
ಪದೇ | ಗೋಃ |

ಜಿಗೃತಂ | ಅಸ್ಮೇ ಇತಿ | ರೇವತೀಃ | ಪುರಂಧೀಃ | ಕಾಮಪ್ರೇಣೇವ | ಮನಸಾ | ಚರಂತಾ || ೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ವಸೂ ನಾಸಯಿತಾರಾವತ್ತಿನೌ ನಾಂ ಯುವಯೋಃ ಸಂಬಂಧಿನ್ಯಾ ಅಸ್ಯೈ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣಿ-
ರೂಪಾಯೈ ಸುಮತಯೇ ಚಿತ್ ಶೋಭನಬುದ್ಧ್ಯೈ | ಚಿತ್ ಪೂಜಾಯಾಮಪ್ಯರ್ಥೇ ನಾ | ಸ್ವಲ್ಪೇನೈವ
ಹವಿಷಾ ಮಹತ್ಪಲಪ್ರದಾನರೂಪಾಯಾ ಈದೃಶ್ಯಾ ಅಪಿ ಬುದ್ಧ್ಯೈ ಪ್ರೀಣನಾಯ ಕೋ ದಾಶತ್ | ಕೋ
ವದ್ಯಾತ್ | ದಾತುಂ ಶಕ್ನುಯಾತ್ | ಯುವಯೋಃ ಪ್ರಭಾವಸ್ಯಾತಿಮಹತ್ತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ || ದಾಶತೇ-
ರ್ಲೇಛ್ಯದಾಗಮಃ || ಕಥಂ ಮತೇಃ ಸೌಷ್ಠವಮಿತಿ ತದುಚ್ಯತೇ | ಯದ್ಯಸ್ಮಾತ್ಕಾರಣಾದ್ಗೋಃ ಪದೇ
ಭೂಮ್ಯಾಃ ಸರ್ವೈರ್ಗಂತವ್ಯಾಯಾಃ ಸ್ತುತ್ಯಾಯಾ ನಾ ವೇದಿರೂಪಾಯಾಃ ಸ್ಥಾನೇ | ಏತಾವತೀ ವೈ ಪೃಥಿವೀ
ಯಾವತೀ ವೇದಿರಿತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಗೌರಿತಿ ಭೂನಮಃ | ತಥಾ ಚ ನಿರುಕ್ತಂ | ಗೌರಿತಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ನಾಮ-
ಧೇಯಂ ಯದ್ವಾರಂ ಗತಾ ಭವತಿ ಯಚ್ಚಾಸ್ಯಾಂ ಭೂತಾನಿ ಗಚ್ಛಂತಿ ಗಾತೇರ್ವಾಕಾರೋ ನಾಮಕರಣಃ |
ನಿ. ೨-೫ | ಇತಿ | ತಾದೃಶೇ ಸ್ಥಾನೇಽಸ್ಮಾಭಿಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿತೌ ಸಂತೌ ನಮಸಾ ಹವಿರ್ಲಕ್ಷಣೇನ ಯವಮಾತ್ರ-
ಪ್ರಕಾರೇಣಾನ್ನೇನ ಧೇಛೇ ಧಾರಯಥೋ ಬಹುಪ್ರದಾನವಿಷಯಾಂ ಬುದ್ಧಿಂ || ದಧಾತೇರ್ಲಟಿ ಬಹುಲಂ
ಛಂದಸೀತಿ ವಿಕರಣಸ್ಯ ಲುಕ್ | ಧಾತೋರ್ಹ್ರಸ್ವತ್ವಂ | ಆತೋ ಜಾತಃ | ಸಾ. ೭-೨-೪೧ | ಇತೀಯಾ-
ದೇಶಃ || ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ತಸ್ಮಾದಸ್ಮೇ ಅಸ್ಮಭ್ಯಂ ರೇವತೀಃ ಕ್ಷೀರಾದಿಧನವತೀಃ ಪುರಂಧೀಃ ಶರೀರಧಾರಿ-
ಕಾಃ ಶರೀರಾಭಿವೃದ್ಧಿಹೇತೂರ್ಗಾ ಜಿಗೃತಂ | ಶಬ್ದಯತಂ | ದತ್ತಮಿತ್ಯರ್ಥಃ || ಗ್ಞಾ ಶಬ್ದೇ | ಭಾಂದಸಃ
ಶಪಃ ಶ್ರುಃ | ಅಭ್ಯಾಸಸ್ಯೇತ್ವಂ ಹ್ರಸ್ವತ್ವಂ ಚ || ಪುನಸ್ತಾನೇನ ನಿಶೇಷ್ಯೇತೇ | ಕಾಮಪ್ರೇಣೇವ | ಇವ-
ಶಬ್ದ ಏವಕಾರಾರ್ಥಃ | ಕಾಮಪೂರಕೇಣೈವ ಮನಸಾ ಸಹ ಚರಂತಾ ಚರಂತಾ | ಯಜಮಾನಸ್ಯ ಕಾಮಾಃ
ಪೂರಣೀಯಾ ಇತಿ ಕೃತಸಂಕಲ್ಪಾನಿತ್ಯರ್ಥಃ || ಪ್ರಾ ಪೂರಣೇ | ಕಾಮಂ ಪ್ರಾತಿತಿ ಕಾಮಪ್ರಃ | ಆತೋ-
ನುಪಸರ್ಗೇ ಕಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ವಸೂ—ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಎಲೈ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೇ | ಯತ್—(ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ) ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ | ಗೋಃ ಪದೇ—ಪೂಜ್ಯವಾದ ವೇದಿಕೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ | ನಮಸಾ—(ಅಲ್ಪ ಮಾತ್ರವಾಗಿರತಕ್ಕ) ಹವಿಸ್ಸಿನ ರೂಪದ ಅನ್ನದಿಂದ (ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ) | ಭೇಭೇ—(ಪ್ರಭೂತವಾಗಿ ನಮಗೆ ಕೊಡುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು) ಹೊಂದಿರುತ್ತೀರೋ, (ಆದ್ದರಿಂದಲೇ) | ಕಾಮಪ್ರೇಣೇವ—(ನಮ್ಮ) ಇಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ | ಮನಸಾ—ಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ | ಚರಂತಾ—ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ | ಅಸ್ಮೈ ನಮಗೆ | ರೇವತೀಃ—ಕ್ಷೀರಾದಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳುಳ್ಳವಾ | ಪುರಂದೀಃ—ಶರೀರದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾದವೂ ಆದ ಗೋವುಗಳನ್ನು | ಜಿಗೃತಂ—ಕೊಡುತ್ತೀರೋ (ಅಂತಹ) | ವಾಂ—ನಿಮ್ಮ | ಅಸ್ಮೈ ಸುಮತಯೇ ಚಿತ್—ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದುದೂ ಅನುಗ್ರಹಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಷ್ಟು ಹೇರಳವಾಗಿ | ಕಃ—ಯಾವ ಯಜ್ಞಕರ್ತನು ತಾನೇ | ದಾಶತ್—ಅರ್ಪಿಸಬಲ್ಲನು ?

ಭಾವಾರ್ಥ

ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಎಲೈ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೇ, ನೀವು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪೂಜ್ಯವಾದ ವೇದಿಕೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ನಾವು ಅರ್ಪಿಸುವ ಅಲ್ಪವಾದ ಹವಿಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಭೂತವಾಗಿ ನಮಗೆ ಧನಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಅನುಗ್ರಹ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರೈಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ನಮಗೆ ಕ್ಷೀರಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳುಳ್ಳವೂ ಶರೀರದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾದವೂ ಆದ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವೂ, ಅನುಗ್ರಹಾತ್ಮಕವಾದವೂ ಆದ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಷ್ಟು ಹೇರಳವಾಗಿ ಯಾವ ಯಜ್ಞಕರ್ತನು ತಾನೇ ನಿಮಗೆ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬಲ್ಲನು ? ನಮ್ಮ ಅಲ್ಪವಾದ ಅರ್ಪಣೆಯಿಂದಲೇ ನೀವು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು.

English Translation

Granters of dwellings, who may make you offerings so propitiatory of that your good will, that (invoked) by our adoration, to the site of the altar, you may entertain (favourable intentions towards us), and grant us cows rich in milk, coming with minds made up to grant the desires (of the worshipper).

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ಗೋಃ ಪದೇ—ಭೂವ್ಯಾಃ ಸರ್ವೈರ್ಗಂಧರ್ವ್ಯಾಯಾಃ ಸ್ತುತ್ಯಾಯಾ ನಾ ವೇದಿರೂಪಾಯಾಃ ಸ್ಥಾನೇ | ವೇದಿರೂಪವಾದ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಎಂದರ್ಥವಾಡಿದೆ. ಗೋಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪೃಥ್ವಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅನಂತರ ಪೃಥ್ವಿಗೂ ವೇದಿಗೂ ಇರುವ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಿರುಕ್ತ ಕಾರರು ಗೋಶಬ್ದವನ್ನು ಪೃಥಿವೀನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ (ನಿ. ೨-೫) ಅನಂತರ ಗೋಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಗೌರಿತಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ನಾಮಧೇಯಂ | ಯದ್ಗೂರಂಗತಾ ಭವತಿ | ಯಚ್ಚಾಸ್ಯಾಂ ಭೂತಾನಿ
ಗಚ್ಛಂತಿ | ಗಾತೇರ್ವಾಕಾರೋ ನಾಮಕರಣಃ |

(ನಿ. ೨-೫)

ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿರುವುದರಿಂದಲೂ (ದೂರಂಗತಾ ಭವತಿ); ಅಥವಾ ಭೂತಗಳು ಇದರಮೇಲೆ
ಸಂಚರಿಸುವುದರಿಂದಲೂ (ಭೂತಾನಿ ಗಚ್ಛಂತಿ); ಗೌಃ ಎಂಬ ಪದವು ಪೃಥಿವಿಗೆ ಪರಮಪದವಾಗಿದೆ. ಗಾ
ಧಾತುವಿಗೆ ಔ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೂ ಈ ಪದದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರುಕ್ತ
ಕಾರರು ಪೃಥಿವಿಗೆ ಪರಮಪದವಾದ ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ವಿನಿರಸಿ ಅನಂತರ,

ಅಥಾಪಿ ಪಶುನಾಮೇಹ ಭವತ್ಯೇತಸ್ಮಾದೇವ |

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಎಂದರೆ ಮೇಲಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಗಮ್ ಅಥವಾ ಗಾ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿರು
ವುದರಿಂದಲೇ ಪಶುವಿಗೂ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆದಿತ್ಯೋಽಸಿ ಗೌರುಚ್ಯತೇ, ಸರ್ವೋಽಸಿ
ರಶ್ಮಯೋ ಗಾವ ಉಚ್ಯಂತೇ | ಆದಿತ್ಯ, ರಶ್ಮಿ ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗೋಶಬ್ದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆಯೆಂದು
ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಧಾತುವಿನ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಗೋಶಬ್ದದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯನ್ನೂ ಆಯಾ
ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ ಅಥವಾ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವಿಯಿಂದರ್ಥ. ಈ
ಅರ್ಥವನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರೆ ವೇದಿರೂಪವಾದ ಪೃಥ್ವಿಯೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಂದ್ರಮಾ ಏವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾದಾದಿತ್ಯೋ ಯಜಮಾನಸ್ತಸ್ಯೇಯಮೇವ ಪೃಥಿವೀ ವೇದಿಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೨-೮-೨-೩೬)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವಿಗೂ ವೇದಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತು ಹೋತಾ ವೇದಿಷತ್ ಎಂಬ
ಕಠೋಪನಿಷತ್ತಿನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ (೫-೨) ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ,

ಇಯಂ ವೇದಿಃ ಪರೋಽಂತಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ | ಯಾ ಯಜ್ಞೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ಇಯಂ ವೇದಿಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ
ಪರೋಽಂತಃ ಪರಃ ಸ್ವಭಾವ ಇತಿ ವೇದ್ಯಾಃ ಪೃಥಿವೀಸ್ವಭಾವತ್ವೇಕೇರ್ತನಾತ್ ಪೃಥಿವೀ ವೇದಿ-
ಶಬ್ದವಾಚ್ಯಾ ಭವತೀತ್ಯರ್ಥಃ |

ಎಂಸು ಪೃಥಿವೀ ಮತ್ತು ವೇದಿಗಳಿಗೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಬೋಧಕವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ—

ಇಯಂ ವೇದಿಃ ಪರೋ ಅಂತಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ಅಯಂ ಯಜ್ಞೋ ಭುವನಸ್ಯ ನಾಭಿಃ |

(ಮು. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೩೫)

ಎಂದು ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯವೇ ಇರುವುದು.

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಸಕಲರಿಂದಲೂ ಸುಗಮ್ಯವಾದುದೂ, ಸ್ತುತ್ಯವಾದುದೂ ಆದ ವೇದಿ
ರೂಪವಾದ ಪೃಥ್ವಿಯಮೇಲೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಮಸಾ—ಹವಿರ್ಲಕ್ಷಣೇನ ಅನ್ನೇನ | ಹವಿಸ್ಸಿನರೂಪವಾದ. ಅನ್ನದಿಂದ ನಮಃ ಎಂಬ ಪದವು
ಅನ್ನನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೩-೯); ವಜ್ರನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೩-೧೧) ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ರೂಢ
ವಾಗಿರತಕ್ಕ ನಮಸ್ಕಾರಾರ್ಥದೊಡನೆ ಈ ಎರಡರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ.

ನಮಃಸಾಧನವಾದ ಸ್ತೋತ್ರವೆಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹವಿಸ್ಸಿನ ರೂಪವಾದ ಅನ್ನದಿಂದ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾಮಪ್ರೇಣೇನ—ಇವ ಶಬ್ದಃ ಏವಕಾರಾರ್ಥಃ | ಕಾಮಪೂರಕೇಣೈವ ಮನಸಾ | ಯಜಮಾನಸ್ಯ ಕಾಮಾಃ ಪೂರಣೇಯಾ ಇತಿ ಕೃತಸಂಕಲ್ಪಾವಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಯಜ್ಞಕರ್ತನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ದೃಢವಾದಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿ ಎಂದರ್ಥ ಮಾಡಿದೆ. ಅಥವಾ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿ ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ,

ಬೃಹಸ್ಪತೇ ಪ್ರಥಮಂ ವಾಚೋ ಅಗ್ರಂ ಯತ್ಪ್ರೇತ ನಾಮಧೇಯಂ ದಧಾನಾಃ |

ಯದೇಷಾಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಯದರಿಪ್ರಮಾಸೀತ್ಪ್ರೇಣಾ ತದೇಷಾಂ ನಿಹಿತಂ ಗುಹಾವಿಃ ||

(ಋ. ಸಂ ೧೦-೭೧-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಣಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಕಾರಲೋಪಶ್ಚಾಂದಸಃ | ಪ್ರೇಮ್ಣಾವಿರ್ಭವತಿ ಪ್ರೇಮ್ಣಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ವೈದಿಕವಾದ ಪದವಾದುದರಿಂದ ಮಕಾರವು ಲುಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಎಂಬರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕಾಮಾಭಿಪೂರಕಪ್ರೇಮ್ಣಾ ಇವ | ಯಜ್ಞಕರ್ತನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಎಂದೂ ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು.

ರೇವತೀಃ—ಕ್ಷೀರಾದಿಧನವತೀಃ | ಕ್ಷೀರಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎಂದರ್ಥ. ಧನನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾದ (ನಿ. ೩-೯) ರೈಶಬ್ದದಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರೇವತಿಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕೇವಲಧನವಂತನಾದ ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕ್ಷೀರಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪಶುಗಳು ಎಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು.

ಅ ತೂ ನ ಇಂದೋ ಶತದಾತ್ಸತ್ಯಂ ಸಹಸ್ರದಾತು ಪಶುಮದ್ಧಿರಣ್ಯವತ್ ||

ಉಪ ಮಾಸ್ಯ ಬೃಹತೀ ರೇವತೀರಿಷೋಽಧಿ ಸ್ತೋತ್ರಸ್ಯ ಪವಮಾನ ನೋ ಗಹಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೯-೭೨-೯)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ರೇವತೀಃ ಧನವಂತಿ ಯದ್ವಾ ಪಯಸೋ ದಾತಾರಃ ಪಶವಃ ತದ್ವಂತಿ-ಧನವಂತವಾದ ಅಥವಾ ಕ್ಷೀರವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪಶುಗಳುಳ್ಳ ಎಂದು ಎರಡರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷಃ (ಅನ್ನಾನಿ) ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ.

ಪುರಂಧೀಃ—ಶರೀರಧಾರಿಕಾಃ ಶರೀರಾಭಿವೃದ್ಧಿಹೇತೋಃ ಗಾಃ | ಶರೀರದ ಪೋಷಣೆಗೆ ಸಾಧಕಗಳಾದ ಗೋವುಗಳನ್ನು (ದತ್ತಂ) ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಕ್ಷೀರದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಎಂದು ಕ್ಷೀರಸಂಪತ್ತಿನ ಪೌಷ್ಟ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಪ್ತರೈಃ. ಈ ಪದವು ಪ್ರಭೂತ, ಪೌಷ್ಟ್ಯ, ಸಮೃದ್ಧ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸೂಚಿಸಿದರೂ ಸಹ ಇದರ ಪ್ರಯೋಗವು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ತೇ ಹಿ ಯಜ್ಞೇಷು ಯಜ್ಞಿಯಾಸ ಉಮಾಃ ಸಧಸ್ಥಂ ವಿಶ್ವೇ ಅಭಿ ಸಂತಿ ದೇವಾಃ |

ತಾ ಅಧ್ವರ ಉಶತೋ ಯಪ್ತೈಗ್ನೇ ಶ್ರುಷ್ಟೀ ಭಗಂ ನಾಸತ್ಯಾ ಪುರಂಧಿಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೭-೩೯-೪)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಪುರಂಧಿಂ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ,

ಪುರಂಧಿರ್ಬಹುಧೀಸ್ತತ್ಯಃ ಪುರಂಧಿರ್ಭಗಃ ಪುರಸ್ತಾತ್ತಸ್ಯಾನ್ವಾದೇಶ ಇತ್ಯೇಕಂ | ಇಂದ್ರ ಇತ್ಯಪರಂ
ಸ ಬಹುಕರ್ಮತಃ ಪುರಾಂ ಚ ದಾರಯಿತ್ಯತಮಃ | ವರುಣ ಇತ್ಯಪರಂ ತಂ ಪ್ರಜ್ಞಯಾ ಸ್ತೌತಿ |
(ನಿ. ೬-೧೩)

ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಧೀ(ಬುದ್ಧಿ)ಯುಳ್ಳವನು ಎಂದು ಪುರಂಧಿಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ. ಆದರೆ ಅಂತಹವನು ಯಾರು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಭಗಶಬ್ದವು ಇದರ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ವಿಶೇಷಣವೆಂದು ಕೆಲವರ ಮತ. ಧೀಶಬ್ದವು ಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪುರಂಧಿಯೆಂದರೆ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕರ್ಮವುಳ್ಳವನು ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಶತ್ರುಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಸೀಳುವವನು ಎಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದರಿಂದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವೆಂದು ಕೆಲವರ ಮತ. ಅಥವಾ 'ಇಮಾಮೂ ನು ಕವಿತಮಸ್ಯ ಮಾಯಾಂ' (ಋ. ಸಂ. ೫-೮೫-೬ ರಲ್ಲು) ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವರುಣನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ (ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಉದಹರಿಸಿರುವ ೭-೩೯-೪ ರಲ್ಲು) ಅವನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ವರುಣನಿಗೆ ಪರಾಯಪದವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರ ಮತ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಭೇದಗಳನ್ನು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಜ್ಞಕರ್ತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ತೋರಿಸುವ ಔದಾರ್ಯದ ಆಧಿಕ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವಾಗಲೂ, ಯಜಮಾನರು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಹವಿರಾದಿಗಳ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗಲೂ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದಾಯೈ ಶ್ಯೇನೋ ಅಭರತ್ಸೋಮಂ ಸಹಸ್ರಂ ಸವಾ ಅಯುತಂ ಚ ಸಾಕಂ |

ಅತ್ರಾ ಪುರಂಧಿರಜಹಾದರಾತೀರ್ಮದೇ ಸೋಮಸ್ಯ ಮೂರಾ ಅಮೂರಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೪-೨೬-೭)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಪದಕ್ಕೆ ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು (ನಿ. ೧೧-೨) ಪುರಂಧಿಃ ಬಹು ನಃ ಧನಸ್ಯ ದಾತಾ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಧನದಾತನೆಂದೂ, ಸಾಯಣರು ಬಹುಕರ್ಮ ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ.

1) ಉದಾರಿಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ನೃಧೂತೋ ಅದ್ರಿಷುತೋ ಬರ್ಹಿಷಿ ಪ್ರಿಯಃ ಪತಿರ್ಗವಾಂ ಪ್ರದಿವ ಇಂದುರ್ಮುತ್ಸಿಯಃ |

ಪುರಂಧಿನಾನ್ಮನುಷೋ ಯಜ್ಞಸಾಧನಃ ಶುಚಿರ್ಧಿಯಾ ಪವತೇ ಸೋಮ ಇಂದ್ರ ತೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೯-೭೨-೪)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಕರ್ಮವಾನ್ ಮನುಷಃ ದೇವತೆಗಳ ತೃಪ್ತಾರ್ಥವಾಗಿ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕರ್ಮಗಳುಳ್ಳ ಮಾನವನ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಪಾವೀರವೀ ತನ್ಯತುರೇಕಸಾದಜೋ ದಿವೋ ಧರ್ತಾ ಸಿಂಧುರಾಪಃ ಸಮುದ್ರಿಯಃ |

ವಿಶ್ವೇ ದೇವಾಸಃ ಶೃಣವನ್ ವಚಾಂಸಿ ಮೇ ಸರಸ್ವತೀ ಸಹ ಧೀಭಿಃ ಪುರಂಧ್ಯಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೬೫-೧೩)

ಎಂಬ ಋಕ್ಯೆನಲ್ಲಿ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು (ನಿ. ೧೨-೩೦) ಪುರಂಧ್ಯಾ ಸ್ತುತ್ಯಾ ಪ್ರಯುಕ್ತಾನಿ ಬಹುವಿಧವಾದ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ವಚಾಂಸಿ ವಚನಗಳನ್ನು ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಯಣರು ಬಹುವಿಧಯಾ ಪ್ರಜ್ಞಯಾ ಸಹಿತಾ ಸರಸ್ವತೀ | ಬಹುವಿಧವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎಂದು ಸರಸ್ವತಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ಮಾಡಿರುವ (ನಿ. ೧೨-೩೦) ಬಹುಧಾತ್ರಾ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಯಾ ವಾಚಾ ಎಂಬ ವಿನರಣೆಯಿಂದ ಸರಸ್ವತೀಸದೃಶವಾದ ಒಂದು ದೇವತಾವಿಶೇಷವೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ,

ಶಂ ನೋ ಭಗಃ ಶಮು ನಃ ಶಂಸೋ ಅಸ್ತು ಶಂ ನಃ ಪುರಂಧಿಃ ಶಮು ಸಂತು ರಾಯಃ |

ಶಂ ನಃ ಸತ್ಯಸ್ಯ ಸುಯಮಸ್ಯ ಶಂಸಃ ಶಂ ನೋ ಅರ್ಯಮಾ ಪುರುಜಾತೋ ಅಸ್ತು |

(ಋ. ಸಂ. ೭-೩೫-೨)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಂಧಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ದೇವತೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಾಯಣರೂ ಸಹ ಈ ಋಕ್ಯೆ ನಲ್ಲಿರುವ ಭಗಾದಿಪದಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು

ದೇವೋ ಭಗಃ ಸವಿತಾ ರಾಯೋ ಅಂಶ ಇಂದ್ರೋ ವೃತ್ರಸ್ಯ ಸಂಜಿತೋ ಧನಾನಾಂ |

ಋಭುಕ್ಷಾ ವಾಜ ಉತ ವಾ ಪುರಂಧಿರವಂತು ನೋ ಅಮೃತಾಸಸ್ತುರಾಸಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೪೨-೫)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ವಿಭ್ವನಿಗೆ ಪರ್ವಾಯಪದವಾಗಿದೆ.

ಪುರಾಣೇ ದೇವಿ ಯುವತಿಃ ಪುರಂಧಿರನು ವ್ರತಂ ಚರಸಿ ವಿಶ್ವವಾರೇ |

(ಋ. ಸಂ. ೩-೬೧-೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಬಹುಸ್ತೋತ್ರವತಿಯೆಂದರ್ಥ.

ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದವು ಪತ್ನಿಯಪರವಾಗಿಯೂ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯದ ಪರವಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಬಂಜೆಯರಲ್ಲದ, ಸಂತಾನಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರೂ ಪುಷ್ಕರೂ ಆದ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಂದರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಅಗ್ನಿಃ ಸಸ್ತಿಂ ವಾಜಂಭರಂ ದದಾತ್ಯಗ್ನಿರ್ವೀರಂ ಶ್ರುತ್ಯಂ ಕರ್ಮನಿಷ್ಕಾಂ |

ಅಗ್ನೀ ರೋದಸೀ ವಿ ಚರತ್ಸಮಂಜನ್ನಗ್ನಿರ್ನಾರೀಂ ವೀರಕುಕ್ಷಿಂ ಪುರಂಧಿಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೮೦-೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ (೧-೧೧೬-೧೭, ೧-೧೧೭-೧೯) ಪ್ರಸವಸಮರ್ಥಳಾದ ಪತ್ನಿಯೆಂದೂ,

ನಾಯುರ್ಯುಂಕ್ತೇ ರೋಹಿತಾ ನಾಯುರರುಣಾ ನಾಯೂ ರಥೇ ಅಜಿರಾ ಧುರಿ ವೋಳ್ಲೆವೇ

ವಹಿಷ್ಯಾ ಧುರಿ ವೋಳ್ಲೆವೇ |

ಪ್ರ ಬೋಧಯಾ ಪುರಂಧಿಂ ಜಾರ ಆ ಸಸತೀಮಿವ |

ಪ್ರ ಚಕ್ಷಯ ರೋದಸೀ ವಾಸಯೋಷಸಃ ಶ್ರವಸೇ ವಾಸಯೋಷಸಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೩೪-೩)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ಭೋಗಯೋಗ್ಯಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಯೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಪುರಂಧಿ ಶಬ್ದವು ಆ ಗುಣಗಳ ಅಧಿಕೃತವನ್ನು ಸತ್ಸವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಯೆನಲ್ಲಿ ಪ್ರಭೂತವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಗೋವುಗಳೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಜಿಗೃತಂ—ಶಬ್ದಯತಂ | ಅಂಗೀಕಾರರೂಪವಾದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಅವಿಷ್ಟಂ ಧಿಯೋ ಜಿಗೃತಂ (ಋ. ಸಂ. ೪-೫೦-೧೧) ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುಧ್ಯತಂ ಎಚ್ಚರ ಗೊಳಿಸಿ ಎಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಗೋವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಬುದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಆ ಸಂಪತ್ತು ನಮಗಿದೆ. ಎಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ದಾಶತ್—ದಾಶ್ಯ ದಾನೇ ಧಾತು. ಲೇಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇತೆಶ್ಚ ಲೋಪಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರಲೋಪ. ಲೇಟೋಽಡಾಟೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಡಾಗಮ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುಮತಯೇ—ತೋಭನಾ ಮತಿಃ ಯಸ್ಯ ಸಃ ತಸ್ಮೈ. ನೌಸುಭ್ಯಾಮ್ (ವಾ ಸೂ. ೬-೨-೧೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಚತುರ್ಥೀವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ವಸೂ—ವಸ ನಿವಾಸೇ ಧಾತು. ಅಂತರ್ಭಾವಿತಣ್ಯರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಶ್ವಸ್ವಸ್ವಿಹಿತ್ರೇಪಿ—(ಉ. ಸೂ. ೧-೧೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪ್ರತ್ಯಯ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಆಮಂತ್ರಿತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಮಂತ್ರಿತಸ್ಯ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧೇಧೇ—ಡುಧಾಜ್ ಧಾರಣವೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಲಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷದ್ವಿವಚನದಲ್ಲಿ ಆಧಾಮ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ (ಶ್ಲ) ಲುಕ್. ಧಾತುವಿಗೆ ಹ್ರಸ್ವ. ಆತೋಜಃತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೮೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಇಯಾದೇಶ—ಟಿತ ಆತ್ಮನೇ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಟಿಗೆ ಏತ್ಯ. ಲೋಪೋವ್ಯೋರ್ವಲಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದರ ಯಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಆದ್ಗುಣಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಗುಣ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪದೇ—ಊಡಿದಂ ಪದಾದಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜಿಗೃತಮ್—ಗೃ ಶಬ್ದೇ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ತಮಾದೇಶ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಶ್ಲ ಆದೇಶ. ಪ್ವಾದೀನಾಂ ಹ್ರಸ್ವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೮೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಹ್ರಸ್ವ. ಶ್ಲೌ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ ಬಂದಾಗ ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇತ್ಯ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಸ್ಮೇ—ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚತುರ್ಥಿಗೆ ಶೇ ಆದೇಶ.

ರೇವತೀಃ—ರಯಿಃ ಆಸಾಂ ಅಸ್ತಿ ಇತಿ ರೇವತ್ಯಃ ರಯೇರ್ಮತೌ ಬಹುಲಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತುಪ್ ಪರವಾದಾಗ ಯಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ. ಪೂರ್ವರೂಪ. ಛಂದಸೀರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೧೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತುಸಿನ ಮಕಾರಕ್ಕೆ ವತ್ಯ. ಗುಣ. ಶಪ್ ಪರವಾದಾಗ ಪೂರ್ವಸವರ್ಣದೀರ್ಘ. ರೇ ಶಬ್ದಾಚ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೬-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತುಸಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕಾಮಪ್ರೇಣ ಇವ—ಪ್ರಾ ಪೂರಣೇ ಧಾತು. ಕಾಮಂ ಪ್ರಾತಿ ಪೂರಯತಿ ಇತಿ ಕಾಮಪ್ರಃ ಆತೋನುಪ-
ಸರ್ಗೇ ಕಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಇದು ಪರವಾದಾಗ ಆತೋ-
ಲೋಪ ಇಟಿಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ
ಬರುತ್ತದೆ. ತೃತೀಯಾಂತರೂಪ.

ಚಿರಂತಾ—ಚರ ಗತಿಭಕ್ಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ವ ಪ್ರತ್ಯಯ. ದ್ವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಉಗಿ
ತ್ತಾದುದರಿಂದ ನುನಾಗಮ. ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ಆಕಾ
ರಾದೇಶ- ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕ ಅನುದಾತ್ತವಾಸುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. || ೨ ||

—:೦:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯುಕ್ತೋ ಹ ಯದ್ವಾಂ ತೌಗ್ರ್ಯಾಯ ಪೇರುವಿ ಮಧ್ಯೇ ಅರ್ಣಸೋ
ಧಾಯಿ ಪಜಃ |

ಉಪ ವಾಮನಃ ಶರಣಂ ಗಮೇಯಂ ಶೂರೋ ನಾಜ್ಞ ಸತಯದ್ಭಿರೇವೈಃ |
|| ೩ ||

| ಪದಪಾಠಃ |

ಯುಕ್ತಃ | ಹ | ಯತ್ | ವಾಂ | ತೌಗ್ರ್ಯಾಯ | ಪೇರುಃ | ವಿ | ಮಧ್ಯೇ | ಅರ್ಣಸಃ | ಧಾಯಿ | ಪಜಃ |
ಉಪ | ವಾಂ | ಅವಃ | ಶರಣಂ | ಗಮೇಯಂ | ಶೂರಃ | ನ | ಅಜ್ಞ | ಸತಯತ್ಯುಭಿಃ | ಏವೈಃ || ೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅತ್ರೇತಿಹಾಸಮಾಹುಃ | ತೌಗ್ರ್ಯನಾಮಕಂ ರಾಜಾನಂ ಯುದ್ಧೇ ಶತ್ರುವಃ ಪರಾಭಾವ್ಯ ಪಾಶೈ-
ರ್ಭೃಥಂ ಬದ್ಧ್ವಾ ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯೇ ಪ್ರಚಿಕ್ಷಿಪುಃ | ಸ ಚೋತ್ತರೀತುಮಶಕ್ತಃ ಸನ್ನಶ್ಚಿನೌ ತುಷ್ಣಾವ | ತೌ
ಚ ತುಷ್ಣಾ ಶೀಘ್ರಮೇವ ರಥಮಶ್ವೈರ್ಯೋಜಯಿತ್ವಾ ಸಮುದ್ರಮಾಗಕ್ಕೆ ತಮುತ್ತಾರ್ಯಾಪಾಲಯತಾ-
ಮಿತಿ | ಅಯಮರ್ಥೋಽಜೋಹವೀದಶ್ಚಿನೌ ತೌಗ್ರ್ಯಃ | ಋ. ೧-೧೧೭-೧೫ | ಇತ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಾಂತರೇ
ಪ್ರಸಿದ್ಧಃ | ಸೋಽತ್ರೋಚ್ಯತೇ || ಹೇ ಅಶ್ವಿನೌ ವಾಂ ಯುವಯೋಃ ಸಂಬಂಧೇ ಪೇರುಃ ಪಾರಣಕುಶಲೋ
ರಥೋ ಯುಕ್ತೋ ಹ | ಅಶ್ವೈರ್ಯುಕ್ತಃ ಖಲು | ಹಶಬ್ದೋ ಮಂತ್ರಾಂತರಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ದ್ವ್ಯೋತನಾರ್ಥಃ |
ಸ ಚೋದಾಹೃತಃ | ಕಸ್ಮೈ | ತೌಗ್ರ್ಯಯೈತನ್ನಾಮ್ನೇ ರಾಜ್ಞೇ ತದ್ವಂಧಮೋಚನಾರ್ಥಂ | ಕುತ್ರೇತಿ

ತದುಚ್ಯತೇ| ಅರ್ಣಸೋಽಂಭಸೋ ಮಧ್ಯೇ ಸಮುದ್ರಸ್ಯ ಮಧ್ಯೇ| ಸ ಚ ಪೆಪ್ಪಃ ಪಾಜಸಾ ಬಲೇನ ತೀರ್ಣಃ
ಸನ್ ವಿ ಧಾಯಿ | ಧಾರಿತಃ | ಸ್ಥಾಪಿತಃ | ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ತಸ್ಮಾದ್ವಾಂ ಯುವಯೋರವೋ ರಕ್ಷಣಂ
ಶರಣಮುಪೇ ಗಮೇಯಂ | ಸಂಪ್ರಾಪ್ನುಯಾಂ | ಐಹಿಕದುಃಖಾದ್ವಿಮುಕ್ತೋ ಯುಷ್ಮತ್ಸ್ಥಾನಂ ಸಂಭ-
ಜೇಯಂ | ಇತೌ ದೃಷ್ಟಾಂತಃ | ಪತಯದ್ಧಿರೇವೈರಶ್ವೈಃ ಶೂರೋ ನ ಶೂರ ಇವ | ಸ ಯಥಾಜ್ಞ ಚಿತ್ವಾ
ನಿರ್ಭಯಂ ಸ್ವಗೃಹಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ತದ್ವತ್ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಹೇ ಅಶ್ವಿನೋ—ಎಲೈ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೇ) | ಯತಃ—ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಂದರೆ ಯಾವ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ | ನಾಂ—ನಿಮ್ಮ | ಪೇರುಃ—ರಕ್ಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾದ ರಥವು | ತೌಗ್ರಾಂಯೇ—ತುಗ್ರಪುತ್ರ
ನಿಗಾಗಿ | ಅರ್ಣಸಃ ಮಧ್ಯೇ—ಅಳವಾದ ನೀರುಳ್ಳ ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ | ಯುಕ್ತೋ ಹ—(ಅಶ್ವಗಳೊಡನೆ)
ಕೂಡಿಕೊಂಡು | ಪೆಪ್ಪಃ—(ಸಮುದ್ರವನ್ನು) ದಾಟುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ | ವಿಧಾಯಿ—ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ದೆಯೋ | (ತಸ್ಮಾತ್—ಆದ್ದರಿಂದಲೇ) | ಪತಯದ್ಧಿಃ—ವೇಗವಾಗಿ ಓಡತಕ್ಕ | ಏವೈಃ—ಅಶ್ವಗಳೊ
ಡನೆ | ಶೂರೋ ನ ಅಜ್ಞ—ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ ಶೂರನು ಯಾವ ರೀತಿ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ
ಗೃಹವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆಯೋ ಹಾಗೆ | ನಾಂ—ನಿಮ್ಮ | ಅವಃ—ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ | ಶರಣಂ—ಅಶ್ರಯವನ್ನೂ |
ಉಪೇ ಗಮೇಯಂ—ಹೊಂದುತ್ತೀನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೇ, ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ ತುಗ್ರಪುತ್ರನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾದ ನಿಮ್ಮ ರಥವು ಅಶ್ವಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು
ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಅಶ್ರಯವು ಯಾವಾಗಲೂ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಪರಾಕ್ರಮಿ
ಯಾದ ಶೂರನು ಅಶ್ವಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಗೃಹವನ್ನು ಸೇರುವಂತೆ ನಾನೂ ಸಹ
ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಅಶ್ರಯವನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ.

English Translation

In like manner, Ashwins, as your strong-drawn(car) able to cross (the sea), was placed, harnessed, in the middle of the water, for (the rescue of) the son of Tugra, so may I attain to your preserving protection (with the same alacrity) as a victorious hero (returns home) with bounding steeds.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ತೌಗ್ರ್ಯನೆಂಬ ದೊರೆಯನ್ನು ಒಂದುಕೆಲ ಶತ್ರುಗಳು ಸೋಲಿಸಿ ಅವನ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಮುದ್ರ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಅವನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಲಾರದೆ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿ

ಸಿದನು. ಒಡನೆಯೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ರಥಕ್ಕೆ ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರು ಎಂದು ಸಾಯಣರು ಪೂರ್ವಕಥೆಯನ್ನು ದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತುಗ್ರಪುತ್ರನಿಗೆ ಭುಜ್ಯುವೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ ಇದೇ ತುಗ್ರಪುತ್ರನನ್ನು ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು ರಕ್ಷಿಸಿದುದನ್ನು ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸಿನ ಪುತ್ರನಾದ ಕಕ್ಷೀವಂತನು ೧-೧೧೬ ಮತ್ತು ೧-೧೧೭ನೇ ಸೂಕ್ತಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮೈತ್ರಾಪರುಣಿಯು ೧-೧೨೨ನೇ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಣ್ವಗೋತ್ರದ ಬ್ರಹ್ಮಾತಿಥಿಯು ೮-೫ನೇ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ; ಕಕ್ಷೀವಂತನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಘೋಷೆಯು ೧೦-೩೯ರಲ್ಲೂ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ೧-೧೨೨ನೇ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇವರು ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿದುದೂ ತುಗ್ರಪುತ್ರನು ಆಶಾಪೂರಿತನಾಗಿ ಆ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡುದೂ ಈರೀತಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಯುವಮೇತಂ ಚಕ್ರಫುಃ ಸಿಂಧುಷು ಪ್ಲವಮಾತ್ಮನ್ವಂತಂ ಪಕ್ಷಿಣಂ ತೌಗ್ರ್ಯಾಯ ಕಂ |

ಯೇನ ದೇವತ್ರಾ ಮನಸಾ ನಿರೂಹಫುಃ ಸುಪಸ್ತನೀ ಪೇತಫುಃ ಕ್ಷೋದಸೋ ಮಹಃ |

ಅವನಿಧ್ಯಂ ತೌಗ್ರ್ಯಮಪ್ಸ್ವ೧೧೨ರನಾರಂಭಣೇ ತಮಸಿ ಪ್ರವಿಧ್ಯಂ |

ಚತಸ್ರೋ ನಾವೋ ಜಠಲಸ್ಯ ಜುಷ್ಠಾ ಉದಶ್ಚಿಭ್ಯಾಮಿಷಿತಾಃ ಪಾರಯಂತಿ ||

ಕಃ ಸ್ವಿದ್ವ್ಯಕ್ತೋ ನಿಷ್ಕಿತೋ ಮಧ್ಯೇ ಅರ್ಣಸೋ ಯಂ ತೌಗ್ರ್ಯೋ ನಾಧಿತಃ ಪರೈಷಸ್ವಜತ್ |

ಪರ್ಣಾ ಮೃಗಸ್ಯ ಪತರೋರಿವಾರಭ ಉದಶ್ಚಿನಾ ಊಹಫುಃ ಶ್ರೋಮತಾಯ ಕಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೨೨-೫ ರಿಂದ ೭)

ಎಲೈ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೇ, ತುಗ್ರಪುತ್ರನಾದ ಭುಜ್ಯುವಿಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಸಚೇತನವಾದುದೂ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ ಆದ ಈ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಿರಿ. ಅಗಾಧವಾದುದೂ, ಅಂಧಕಾರಪೂರಿತವಾದುದೂ ಆದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ ತುಗ್ರಪುತ್ರನಿಗಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿದಿರಿ. ಹಾರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವಲಂಬನವಾದ ರೆಕ್ಕೆಗಳಂತೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ ಭುಜ್ಯುವಿಗೆ ಅವಲಂಬನವಾದುದೂ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಕವಾದುದೂ ಆದ ದೋಣಿಯ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಯಾವ ವೃಕ್ಷದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದಿರಿ ಎಂದು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದೆ. ಅದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಆಶ್ರಯವನ್ನೂ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಉಪಮಾನಗಳೊಂದಿಗೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಪೇರುಃ—ಉಪದ್ರವೇಭ್ಯಃ ಪಾರಯಿತಾ | ಆಪತ್ತುಗಳಿಂದ ದಾಟಿಸುವುದು. ಶಂ ನೋ ಅಪಾಂ ನಪಾಪ್ತೇರುರಸ್ತು (ಋ.ಸಂ. ೭-೩೫-೧೩) ಇತ್ಯಾದಿಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ರಥಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ.

ಪಜ್ರಃ—ಪಜ್ರಶಬ್ದವು ಕಕ್ಷೀವಂತನ ವಂಶದ ಹೆಸರಾಗಿಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದರ ವಿವರವನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ವೇಗವಾನ್ ಬಲವಾನ್ ವಾ ಎಂದು ಋ. ಸಂ. ೮-೬೩-೧೨ನೇ ಋಕ್ಕಿನ ಪಜ್ರಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಪಾಜಸಾ ಬಲೇನ ತೀರ್ಣಸ್ಸನ್ | ತನ್ನ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ನಿಂತಿದೆಯೆಂದು ಶಫದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿವೇಕ—ಕಾಮೈರಯೈರವಸೈರ್ವಾ (ನಿ. ೧೨-೨೧) ಸ್ವತಂತ್ರವಾದುದೂ, ತಡೆಯಿಲ್ಲದುದೂ ಆದ ಸಂಚಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಗಮನದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಈ ಪದವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪದವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಚಾರ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರೂ, ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಮಿತ್ರಭೂತರೂ ಆದ ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರುವುದು. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದುದೂ ಆದ ಶೂರನ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯಪದವಾಗಿದೆ.

ಅಜ್ಞ—ಈಪದವು ಸಂಗ್ರಾಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೩-೯), ಗೃಹನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೩-೧೩) ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಎರಡರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಜೊತೆಗೆ,

ಉಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠಿ ೩ ವಪುಷಿ ಯಃ ಸ್ವರಾಳುತ ವಾಯೋ ಘೃತಸ್ನಾಃ |
ಅಶ್ವೇಷಿತಂ ರಜೇಷಿತಂ ಶುನೇಷಿತಂ ಪ್ರಾಜ್ಞ ತದಿದಂ ನು ತತ್ ||

:(ಋ. ಸಂ. ೮-೪೬-೨೮)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅನ್ವವೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಅಚ್ಯುತಾ ಚಿದ್ವೋ ಅಜ್ಞನ್ನಾ ನಾನದತಿ ಪರ್ವತಾಸೋ ವನಸ್ಪತಿಃ | ಭೂಮಿರಾಗ್ರಾಮೇಷು ರೇಜತೇ |
(ಋ. ಸಂ. ೮-೨೦-೫)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞನಿ ಗಮನೇ ಸತಿ | ಸಂಚಾರವಿರಲಾಗಿ ಎಂದು ಗಮನಾರ್ಥಕವಾದ ಪ್ರಯೋಗವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಯೇ ಪಾತಯಂತೇ ಅಜ್ಞಭಿರ್ಗಿರೀಣಾಂ ಸ್ನುಭಿರೇಷಾಂ |
ಯಜ್ಞಂ ಮಹಿಷ್ವಣೇನಾಂ ಸುಮ್ಮಂ ಶೌವಿಷ್ವಣೇನಾಂ ಪ್ರಾಧ್ವರೇ ||
(ಋ. ಸಂ. ೮-೪೬-೧೮)

ಎಂಬ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಭಿಃ ಬಲೈಃ ಬಲಕರೈರುದಕೈಃ ಸಹ-ಬಲಕರವಾದ ಉದಕವೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ನಾನಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಿರುವುದು. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಖದಾಯಕವೂ ರಕ್ಷಕವೂ ಆದ ಗೃಹವೆಂದರ್ಥ.

ಶೂರಃ—ಶೂರಃ ಶವತೇರ್ಗತಿಕರ್ಮಣಃ | ಗತ್ಯರ್ಥಕವಾದ ಶು ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ವೀರೈ ವುಳ್ಳವನು ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. (ನಿ. ೪-೧೩)

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಪೇರುಃ—ಪಿ ಗತೌ ಧಾತು. ಮಿಪಿಭ್ಯಾಂ ರುಃ (ಉ. ಸೂ. ೪-೫೪೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ರು ಪ್ರತ್ಯಯ. ಸಾರ್ವಧಾತುಕಾರ್ಥಧಾ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಣಸಃ—ಋ ಗತೌ ಧಾತು. ಉದಕೇನುಟ್‌ಚಿ (ಉ. ಸೂ. ೪-೬೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಸುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುವಿಗೆ ನುಡಾಗಮ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧಾಯಿ—ಡುಧಾಙ್ ಧಾರಣವೋಪನಯೋಃ ಧಾತು. ಲುಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಅಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅವಃ—ಅವ ರಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಔಣಾದಿಕ ಅಸುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಗಮೇಯಮ್—ಗಮಲ್ಯ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಿಜ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಿಪ್. ತಸ್ಯಾಥಸ್ಯಾಥ— ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನಾದೇಶ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾಸುಟಾಗಮ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಯಾದೇಶ. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಛಾದೇಶ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಜ್ಞ—ಅಜ ಗತಿಕ್ಷೇಪಣಯೋಃ ಧಾತು. ಮನಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪತೆಯದ್ಭಿಃ—ಪತ್ಯಲ್ಯ ಗತೌ ಧಾತು. ಣಿಜಂತದ ಮೇಲೆ ಶತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನು ದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಣಿಜಾಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತೈತೀಯಾಂತರೂಪ.

ಏವೈಃ—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಇಣ್‌ಶೀರ್ಜಭ್ಯಾಂ ವನ್ (ಉ. ಸೂ. ೧-೧೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ವನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿಗೆ ಗುಣ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩ ||

:೦:

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಉಪಸ್ತುತಿರಾಚಿಘ್ನಮುರುಷ್ಯೇನ್ಮಾ ಮಾಮಿಮೇ ಪತತ್ರಿಣೀ ವಿ ದುಗ್ಧಾಂ |
ಮಾ ಮಾಮೇಧೋ ದಶತಯಸ್ತೃತೋ ಧಾಕ್ ಪ್ರ ಯದ್ವಾಂ ಬದ್ಧಸ್ತನಿ-
ಖಾದತಿ ಕ್ವಾಂ || ೪ ||

ಪದಪಾಠಃ |

ಉಪ್ಸ್ತುತಿಃ | ಔಚಿಘ್ನಂ | ಉರುಷ್ಯೇತ್ | ಮಾ | ಮಾಂ | ಇಮೇ ಇತಿ | ಪತತ್ರಿಣೀ ಇತಿ | ವಿ |
ದುಗ್ಧಾಂ |

ಮಾ | ಮಾಂ | ಏಧಃ | ದಶತಯಃ | ಚಿತಃ | ಧಾಕ್ | ಪ್ರ | ಯತ್ | ವಾಂ | ಬದ್ಧಃ | ತ್ಮನಿ | ಖಾದತಿ |
ಕ್ವಾಂ || ೪ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅತ್ರಾಖ್ಯಾನಮಾಹುಃ | ಜರಾರುರುರ್ಯುರಿತಗಾತ್ರಂ ಜಾತ್ಯಂಧಂ ದೀರ್ಘತಮಸಂ ಮಾಮುತೇಯಂ
ವರಿವಸಿತುಮಶಕ್ನುವಾನಾಃ ಸ್ವಗರ್ಭದಾಸಾ ಅಗ್ನೌ ಪ್ರದಾಹಾಯ ಪ್ರಚಿಕ್ಷಿಪುಃ | ತತ್ರ ಕ್ಷಿಪ್ತೋಽಶ್ವಿನಾವ-
ಸ್ತಾವೀತ್ | ತೌ ಚೈನಮರಕ್ಷತಾಂ | ತತೋಽಪ್ಯನ್ವಿಯಮಾಣಮುದಕೇಷ್ಟಪಾತಯನ್ | ತತ್ರ ನಿಮಗ್ನಃ
ಪುನರಶ್ವಿನೌ ತುಷ್ಟಾವ | ತುಷ್ಟಾ ಸಂತೌ ತೌ ಜಲಾದುದಹಾಷ್ಟಾಂ | ಏವಮವಧ್ಯಂ ತಂ ಕ್ರೈತನೋ
ನಾಮಕಃ ಕಶ್ಚಿದ್ವಾಸೋಽಸ್ಯ ಶಿರೋ ವಕ್ಷಶ್ಚ ವೃತಕ್ಷತ್ | ತತೋಽಪ್ಯಪಾಲಯತಾಮಿತಿ | ತದಿದಮ್ನಗ್ನ-
ಯಾಭ್ಯಾಮುಚ್ಯತೇ | ಹೇ ಅಶ್ವಿನೌ ಉಪಸ್ತುತಿಯುರ್ವಾಂ ಬುದ್ಧ್ಯೋಪೇತೈ ಕ್ರಿಯಮಾಣಾ ಸ್ತುತಿರಾ-
ಚಢ್ಯಮುಚಢ್ಯಸ್ಯ ಪುತ್ರಂ ದೀರ್ಘತಮಸಂ ಮಾಮುರುಷ್ಯೇತ್ | ರಕ್ಷೇದ್ವಾಹಾದ್ಯುಪದ್ರವಾತ್ | ಉರು-
ಷ್ಯತೇ ರಕ್ಷಾಕರ್ಮೇತಿ ಯಾಸ್ಯಃ | ನಿ. ೫. ೨೩. | ಏವಂ ಸಾಮಾನ್ಯೇನೋಕ್ತಾ ವಿಶೇಷೇಣ ಪ್ರತ್ಯುಪದ್ರವ-
ಪರಿಹಾರಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯತೇ | ಇಮೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧೇ ಪತತ್ರಿಣೇ ಪತನಶೀಲೇ ಪುನರಾವರ್ತನಶೀಲೇ ಅಹೋ-
ರಾತ್ರೇ ಮಾಂ ಮಾ ವಿ ದುಗ್ಧಾಂ | ವಿಶೇಷೇಣ ದೋಹಗತಸಾರಂ ಮಾ ಕಾಷ್ಟಾಂ | ಪ್ರಾಣನಿರ್ಗಮನಾನ್ಮು-
ಕೂಲ್ಯಂ ಮಾ ಕುರುತಾಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚಿ ಮಾಂ ದಶತಯೋ ದಶವಾರಶ್ಚಿತಃ ಸಂಚಿತಃ ಸಂಪಾದಿತ
ಏಧಃ ಪ್ರಜ್ವಲಿತೇಂಧನಸಂಘೋ ಮಾ ಧಾಕ್ | ಮಾ ಧಾಕ್ಷೀತ್ || ದಹತೇರ್ಲುಞಃ ಸಿಚಿ ಹಲಂತಲಕ್ಷಣಾ
ವೃದ್ಧಿಃ | ಬಹುಲಂ ಛಂದಸೀತೀಡಭಾವಃ | ಹಲ್ಬಾಧಿಸಂಯೋಗಾಂತಲೋಪೌ || ದುಃಸಹದುಖಪ್ರಾಪ್ತಿಂ
ದರ್ಶಯತಿ | ಯದ್ಯಸ್ಮಾದ್ವಾಂ ಯುವಯೋಃ ಸಂಬಂಧ್ಯಯಂ ಜನೋ ಬದ್ಧಃ ಪಾತ್ಯೈರ್ಗಾಢಂ ವೇಷ್ಟಿತಃ
ಸನ್ ತ್ಮನ್ಯಾತ್ಮನ್ಯಾತ್ಮನಾ ಕ್ಷಾಂ ಭೂಮಿಂ ಖಾದತಿ ಭಕ್ಷಯತಿ | ಗಂತುಮಶಕ್ತಃ ಸನ್ ಭೂಮೌ ಪರಿ-
ಲುತತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ತಸ್ಮಾದುಪಸ್ತುತಿರಾಚಢ್ಯಮುರುಷ್ಯೇದಿತಿ ||

ಪ್ರತಿಸದಾರ್ಥ

(ಹೇ ಅಶ್ವಿನೌ—ಎಲೈ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೇ) | ಔಚಢ್ಯಂ—ಉಚಢ್ಯಪುತ್ರನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸಿನಿಂದ
ನಿರ್ಮಿತವಾದುದೂ | ಉಪಸ್ತುತಿಃ—(ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದುದೂ ಆದ) ಈ ಸ್ತೋತ್ರವು | ಮಾಂ—ನನ್ನನ್ನು |
ಉರುಷ್ಯೇತ್—ರಕ್ಷಿಸಲಿ | ಇಮೇ ಪತತ್ರಿಣೇ—ಆವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಚರಿಸುವ ಈ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳು | ಮಾ
ವಿ ದುಗ್ಧಾಂ—(ನನಗೆ ಜರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ) ನನ್ನನ್ನು ಶೋಷಿಸುವಂತೆ ಮಾಡದಿರಲಿ | ದಶತಯಃ—ಹತ್ತು
ಬಾರಿ | ಚಿತಃ—ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾದ (ಮತ್ತು ಜ್ವಾಲಾತ್ಮಕವಾದ) | ಏಧಃ—ಅಗ್ನಿಕಣಗಳ ಸಮೂಹವು | ಮಾಂ—
ನನ್ನನ್ನು | ಮಾ ಧಾಕ್—ದಹಿಸದಿರಲಿ | ಯತ್—ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ (ಎಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ) | ವಾಂ—
ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದ ಸಾನು | ಬದ್ಧಃ—(ದೇಹವೆಲ್ಲಾ) ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ | ತ್ಮನಿ—ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನೇ | ಕ್ಷಾಂ—
ಭೂಮಿಯನ್ನು | ಖಾದತಿ—(ತೆವಳುತ್ತಾ) ನೆಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೋ (ಅದನ್ನರಿತು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ) ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೇ, ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಹತ್ತು ಬಾರಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾದ ಈ ಅಗ್ನಿಯು ನನ್ನನ್ನು ದಹಿಸದಿರಲಿ.
ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳು ಇದೇರೀತಿ ನನ್ನನ್ನು ವೃದ್ಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು
ಜೀರ್ಣನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದಿರಲಿ. ಉಚಢ್ಯಪುತ್ರನಾದ ನನ್ನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಈ ಸ್ತುತಿಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೃಪ್ತಗೊಳಿಸಲಿ

ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ. ನಾನು ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಬದ್ಧನಾಗಿ ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನೇ ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೆಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ.

English Translation

May the praise addressed to you, Ashwins, preserve the son of Uchatthya: let not these revolving (days and nights) exhaust me: let not the ten times kindled fire consume me: let it not be, that one who is your (dependant), bound (with bonds), should of himself bite the earth.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ವಾರ್ಧಕ್ಯದಿಂದ ಜೀರ್ಣವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವನೂ, ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಕುರುಡನೂ ಆದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸನ್ನು ಉಪಚರಿಸಲು ಜುಗುಪ್ಸಿತರಾದ ಅವನ ಸೇವಕರು ಅವನನ್ನು ಕೈಕಾಲುಕಟ್ಟಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು ಆಗ ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ಅವರು ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ಮೃತನಾಗದ ಅವನನ್ನು ಪುನಃ ನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಆಗಲೂ ಸಹ ಅವನಿಂದ ಸ್ತುತರಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದಲೂ ಮೃತನಾಗದ ಅವನನ್ನು ತ್ರೈತನನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ದಾಸನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತಲೆಗೂ ವಕ್ಷಸ್ಸಿಗೂ ಹೊಡದು ಗಾಯಪಡಿಸಿ ಓಡಿಹೋದನು. ಆ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಈ ಎರಡು ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ಪೂರ್ವಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ಋ. ಸಂ. ಭಾಗ ೫. ಪೇಜು 231 ನೋಡಿ.)

ಉರುಷ್ಯೇಶ್— ಉರುಷ್ಯತೀ ರಕ್ಷಾಕರ್ಮ (ನಿ. ೫. ೨೩) ರಕ್ಷಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು—

ಸ ನೋ ಬೋಧಿ ಶ್ರುಧೀ ಹವಮುರುಷ್ಯಾಣೋ ಅಘಾಯತಃ ಸಮಸ್ಮಾತ್ |

(ಋ. ಸಂ. ೫-೨೪-೩)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಡನ್ನು ಬಯಸುವ ಸಮಸ್ತರಿಂದಲೂ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು ಎಂದು ಉರುಷ್ಯಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಅರ್ಥವೆಂದು ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸತತ್ರಿಣೇ—ಸತನಶೀಲೇ ಪುನರಾವರ್ತನಶೀಲೇ | ಹುಟ್ಟುವುದು, ಅಸ್ತವಾಗುವುದು ಈರಿತಿ ಆವೃತ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಅನುಸ್ಮೃತವಾದ ಸಂತತಿಯಿಂದಲೂ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಪರ್ವಾಯಪದವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಈ ಪದವೂ ಸಹ ಚಲಿಸು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೂ ಸಹ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು

ಯೋ ಹೋತಾಸೀತ್ಪ್ರಥಮೋ ದೇವಜುಷ್ಣೋ ಯಂ ಸಮಾಂಜನ್ನಾಜ್ಯೇನಾ ವೃಣಾನಾಃ |

ಸ ಸತತ್ರಿತ್ವರಂ ಸ್ಥಾ ಜಗದ್ಯಚ್ಛಾತ್ರಮಗ್ನಿ ರಕ್ಯಣೋಜ್ಜಾತವೇದಾಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೮೮-೪)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ (ನಿ. ೫-೩) ಪಕ್ಷಿಗಳ ಪತನರೂಪವಾದ ಸಂಚಾರಕ್ಕೂ ಉಳಿದ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಚಾರಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಹೋರಾತ್ರಗಳ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಪತನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿರುವುದು ಅಲಂಕಾರಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ವೇಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬೀರಿ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೂಪಕದಲ್ಲಿರುವ ಉಪಮಾನವು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ದಶತಯಃ—ದಶವಾರಃ | ಹತ್ತುಸಲ

ಕ್ಷಾಂ—ಭೂಮಿಂ | ಗೌಃ, ಗ್ವಾ, ಜ್ವಾ, ಕ್ವಾ, ಕ್ಷ್ವಾ | ಇತ್ಯಾದಿ ಪೃಥಿವೀನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೨-೫). **ಕ್ಷ್ವಾ ಕ್ಷ್ವಿಯತೇರ್ನಿವಾಸಕರ್ಮಣಃ** (ನಿ. ೨-೬). ವಸಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕ್ಷ್ವೀ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಭೂಮಿಯಿಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಉಪಸ್ತುತಿಃ—ಪ್ಲುಜ್ ಸ್ತುತೌ ಧಾತು. ಕ್ಷಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತಾದೌ ಚ ನಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೨-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಉಪ) ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಉರುಷ್ಯೇತ್—ಉರುಷ್ಯತೀ ರಕ್ಷಾ ಕರ್ಮಾ. (ನಿರು. ೫-೨೩) ಎಂದು ಯಾಸ್ಕರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಲಿಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪತತ್ರಿಣೇ—ಪತ್ಲ್ಯ ಗತೌ ಧಾತು. ಪತೇರತ್ರಿನ್ (ಉ. ಸೂ. ೪-೫೦೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅತ್ರಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ದ್ವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ಅಥವಾ ಅಮಿನಕ್ಷಿ-(ಉ. ಸೂ. ೩-೩೮೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅತ್ರನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪತತ್ರಮಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಇತಿ ಪತತ್ರಿ. ಅತ ಇನಿ ಲನೌ ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತ್ಪರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ದುಗ್ಧಾಮ್—ದುಹ ಪ್ರೇಪೂರಣೇ ಧಾತು. ಅದಾದಿ. ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅಮೇತಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಟೆಗೆ ಆಮಾದೇಶ. ದಾದೇರ್ಧಾತೋಘಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೩೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಹಕಾರಕ್ಕೆ ಘಕಾರಾದೇಶ. ರ್ಭುಷಸ್ತುಘೋರ್ಧೋಧಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಧಕಾರಾದೇಶ. ರ್ಭುಲಾಂ ಜಶ್ ರ್ಭುಶಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಜಸ್ತ್ವ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದಶತಯಃ—ಸಂಖ್ಯಾಯಾ ಅವಯವೇ ತಯಸ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ತಯಸ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇದು ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಿತಃ—ಚಿಜ್ ಚಯನೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧಾಕ್—ದಹ ಭಸ್ಮೀಕರಣೇ ಧಾತು. ಮಾಜಿಲುಜ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲುಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇತಶ್ಚ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರ ಲೋಪ- ಚ್ಲಿಗೆ ಸಿಚಾದೇಶ. ಬಹುಲಂ ಭಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಇಡಾಗನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವದನ್ವಜಹಲಂತಸ್ಯಾಚಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨ ೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಉಪಧಿಗೆ ವೃದ್ಧಿ. ಹಲ್ ಜ್ಯಾಭ್ಯೋ-ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅಪೃಕ್ತವಾದ ತಿಪಿಗೆ ಲೋಪ. ಸಂಯೋಗಾಂತಸ್ಯ ಲೋಪಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಧಾತು ಹಕಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಘತ್ವ ಬಂದಾಗ ಪದಾಂತದಲ್ಲಿ ಜಸ್ತ್ವ. ವಾವಸಾನೇ ಎಂಬುದರಿಂದ ಚತ್ವ. ಏಕಾಚೋ ಬಲೋ—(ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೩೨) ಸೂತ್ರ ನಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಆದಿಗೆ ಧತ್ವ. ಮಾಜ್ ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ಇಡಾಗನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬದ್ಧಃ—ಬಧ ಬಂಧನೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ರುಷಸ್ತಥ—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಧತ್ವ. ರುಲಾಂಜಶ್ ರುಶಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಜಸ್ತ್ವ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ತ್ಮನಿ—ಆತ್ಮನಿ ಎಂದು ರೂಪವಾದಾಗ ಮಂತ್ರೇಷ್ವಾಜ್ಯಾದೇರಾತ್ಮನಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೪೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿಯ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಬರುತ್ತದೆ.

ಖಾದತಿ—ಖಾದ್ಯ ಭಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದ ರಿಂದ ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಪ್, ತಿಪ್, ಅನುದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. || ೪ ||

:೦:

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ನ ಮಾ ಗರನ್ನದ್ಯೋ ಮಾತ್ಯತಮಾ ದಾಸಾ ಯದೀಂ ಸುಸಮುಬ್ಧಮ-
ವಾಧುಃ |

ತಿರೋ ಯದಸ್ಯ ತ್ರೈತನೋ ವಿತಕ್ಷತ್ವಯಂ ದಾಸ ಉರೋ ಅಂಸಾನಪಿ ಗ್ಧ |
|| ೫ ||

ಪದಪಾಠಃ

ನ | ಮಾ | ಗರನ್ | ನದ್ಯಃ | ಮಾತ್ಯತಮಾಃ | ದಾಸಾಃ | ಯತ್ | ಈಂ | ಸುಸಮುಬ್ಧಂ | ಅವ್ರತಧುಃ |
ತಿರಃ | ಯತ್ | ಅಸ್ಯ | ತ್ರೈತನಃ | ವಿತಕ್ಷತ್ | ಸ್ವಯಂ | ದಾಸಃ | ಉರಃ | ಅಂಸಾ | ಅಪಿ | ಗ್ಧೇತಿ ಗ್ಧ |
|| ೫ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಸ್ಯಾಃ ಪಂಚಮ್ಯಾ ವಿನಿಯೋಗಮಾಹ ಶೌನಕಃ | ಆತತಾಯಿನಮಾಯಾಂತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ
ವ್ಯಾಘ್ರಮಥೋ ವೃಕಂ | ನಮಾ ಗರನ್ನತಿ ಜಪಂಸ್ತೇಭ್ಯ ಏವ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ | ತ್ರಿರಾತ್ರೋಪೋಷಿತೋ

ರಾತ್ರೌ ಜಪೇದಾಸೂರ್ಯದರ್ಶನಾತ್ | ಅಪ್ನುತ್ಯ ಪ್ರಯತಃ ಸೂರ್ಯಮುಪತಿಷ್ಠೇದ್ಧಿವಾಕರಂ | ಪಶ್ಯಂತಿ
ತಸ್ಯರಾ ನೈನಂ ತಥಾನ್ಯೇ ಪಾಪಬುದ್ಧಯಃ | ಏಕಃ ಶತಾನಿ ತ್ರಾಯೇತ ತಸ್ಯರೇಭ್ಯಶ್ಚರನ್ನಥಿ || ಋಗ್ವಿ.
೧. ೨೫. | ಇತಿ ||

ನದ್ಯೋ ನದನಶೀಲಾ ಮಾತೃತಮಾ ಮಾತೃವಜ್ಜಗತಾಂ ಹಿತಕಾರಿಣ್ಯ ಆಪೋ ಮಾ ಮಾಂ
ದೀರ್ಘತಮಸಂ ಗರನ್ | ನ ಗಿರೇಯುಃ | ನಿಮಗ್ನಂ ಮಾ ಕುರ್ಯುಃ || ಗ್ನ್ಯಾ ನಿಗರಣೇ | ಲೇಟಿ ವ್ಯತ್ಯ-
ಯೇನ ಶಪ್ || ಗಿರಣಪಾಪ್ತಿಂ ದರ್ಶಯತಿ | ಯದ್ಯಸ್ಮಾದ್ವಾಸಾ ಅಸ್ಮದುಪೇಕ್ಷಪಯಿತಾರೋ ಮದೀಯ-
ಗರ್ಭದಾಸಾ ಈಮೇನಂ ದೀರ್ಘತಮಸಂ ಮಾಂ ಸುಸಮುಬ್ಧಂ ಸುಷ್ಮ ಸಂಕುಚಿತಸರ್ವಾಂಗಂ || ಸ್ತುತೀ
ಪೂಜಾಯಾಂ | ಪಾ- ೨-೨-೧೮ | ಇತಿ ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸೇವ್ಯಯಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರತ್ವಂ || ಅನಾಧುಃ
ಅನಾಜ್ಞುಖಮಪಾತಯನ್ | ಕಿಂಚಾಸ್ಯ ಮಮ ಶಿರಃ ಸ ತ್ರೈತನ ಏತನ್ನಾಮಕೋ ದಾಸೋಽತ್ಯಂತನಿ-
ರ್ಘಣಃ ಸನ್ ಯದ್ಯಸ್ಮಾದ್ವಿತೀಕ್ಷತ್ ವಿವಿಧಂ ತಷ್ಟವಾನ್ ತಸ್ಮಾತ್ತ್ವೇ ದಾಸಃ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಕೀಯಮೇವ
ಶಿರಸ್ತಕ್ಷತು | ನ ಕೇವಲಂ ಶಿರ ಏವ ಅಪಿ ತು ಮದೀಯಮುರೋ ವಕ್ಷಸ್ತಲಮಂಸೌ ಚ ಗ್ಧ | ಹತವಾನ್ |
ವಿದಾರಿತವಾನಿತ್ಯರ್ಥಃ || ಹಂತೇರ್ಲುಃ ಛಾಂದಸಮೇತದ್ವೈಪಂ || ತತಃ ಸ್ವಕೀಯಮುರೋಽಂಸವಸಿ
ಸ್ವಶಸ್ತ್ರೇಣೈವ ತಥಾ ಕೃತವಾನ್ | ತದ್ಯುವಯೋರ್ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಿತಿ ಭಾವಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಯತ್—ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ | ದಾಸಾಃ—(ನನ್ನ) ಭೃತ್ಯರು | ಸುಸಮುಬ್ಧಂ—ಜರ್ಜರಿತವಾದ
ದೇಹವುಳ್ಳ ಅಥವಾ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ | ಈಂ—ಈ ನನ್ನನ್ನು | ಅನಾಧುಃ—ಅಧೋಮುಖ
ನನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ (ನದಿಯಲ್ಲಿ) ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟರೋ (ಆರೀತಿ ನಿರ್ಸಹಾಯಕನಾದುದರಿಂದಲೇ) | ಮಾತೃತಮಾಃ—
ಮಾತೃವಿನಂತೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಿತಕಾರಿಗಳಾದ | ನದ್ಯಃ—ನದಿಗಳು | ಮಾ—ನನ್ನನ್ನು | ನ ಗರನ್—
ಮುಳುಗಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡದಿರಲಿ | ಯತ್—ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ | ಅಸ್ಯ—ಈ ನನ್ನ | ಶಿರಃ—ಶಿರಸ್ಸನ್ನು |
ತ್ವೈತನಃ—ತ್ವೈತನನೆಂಬ ನನ್ನ ದಾಸನು | ವಿತಕ್ಷತ್—(ಕತ್ತಿಯಿಂದ) ಹೊಡೆದನೋ (ಆ ಕೂಡಲೇ) | ದಾಸಃ—
ದಾಸನಾದ ಅವನು | ಸ್ವಯಂ—ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನಾಗಿಯೇ | ಉರಃ—(ತನ್ನ) ವಕ್ಷಸ್ಸನ್ನೂ | ಅಂಸೌ ಅಪಿ—
ತನ್ನ ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ | ಗ್ಧ—ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡನು (ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆ) ||

|| ಭಾವಾರ್ಥ ||

ನನ್ನ ಭೃತ್ಯರು ವಾರ್ಧಕ್ಯದಿಂದ ಜರ್ಜರಿತವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳ ನನ್ನನ್ನು ಅಧೋಮುಖನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
ನದಿಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟರು. ನಾನು ನಿರ್ಸಹಾಯಕನಾದುದನ್ನರಿತು ಮಾತೃವಿನಂತೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಿತಕಾರಿಗಳಾದ
ನದಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡದಿರಲಿ. ನನ್ನ ಭೃತ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾದ ತ್ರೈತನನೆಂಬ ದಾಸನು
ಕತ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ತಲೆಗೂ ಭುಜಕ್ಕೂ ಹೊಡೆದು ಗಾಯಪಡಿಸಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ (ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ) ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ
ಅವನು ತಾನೇ ತನ್ನ ತಲೆಗೂ ಭುಜಕ್ಕೂ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹಿಡಿಹೋಗುವಂತಾಯಿತು.

English Translation

Let not the maternal waters swallow me, since the slaves hurled down this decrepit (old man); in like manner as Traitana wounded his head, so has the slave wounded his own, and has struck his breast and shoulders,

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ನಮಾ ಗರನ್ ಎಂಬ ಈ ಐಡನೆಯ ಋಕ್ಕಿನ ವಿನಿಯೋಗವನ್ನು ಶೌನಕಮಹರ್ಷಿಯು ಮುಗ್ಧಧಾನವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ಹೇಳಿರುವರು—ಹತ್ಯಾಕಾರಿಯೂ ಹಿಂಸಕನೂ ಅದ ಮನುಷ್ಯನು, ಹುಲಿ, ತೋಳ ಇವುಗಳು ಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ನಮಾ ಗರನ್ ಎಂಬ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದರೆ ಅವರುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಭಯವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು. ಮೂರು ರಾತ್ರಿಗಳು ಎಂದರೆ ಮೂರುದಿನಪರ್ಯಂತ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವವರೆಗೂ ಜಪಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಬಳಿಕ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯನ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ನಿಂತು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರೆ ಈರೀತಿ ಮಾಡುವ ಪುರುಷನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳರೂ ಪಾಪಿಷ್ಠರೂ ಸುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಪುರುಷನು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವಾಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೂರುಜನಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಬ್ಬನೇ ಕಾಪಾಡಬಲ್ಲನು ಎಂದು ಮುಗ್ಧಧಾನ ೧-೨೫ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಇಲ್ಲಿ ಆತನಾಯಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ—

ಅಗ್ನಿದೋ ಗರದಶ್ಚೈವ ಶಸ್ತ್ರೋನ್ಮತ್ತೋ ಧನಾಪಹಃ |

ಕ್ಷೇತ್ರದಾರಹರಶ್ಚೈತಾನ್ ಪಡ್ವಿದ್ಯಾ ದಾತೇತಾಯಿನಃ ||

(ಶುಕ್ರನೀತಿ)

ಶುಕ್ರನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧವಾದ ವಿವರಣೆ ಇರುವುದು—ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಇಡುವವನೂ, ವಿಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುವವನೂ, ಹರಿತವಾದ ಅಯುಧವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಇತರರಿಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನೂ, ಪರರ ಧನವನ್ನವಹರಿಸುವವನೂ, ಮೋಸದಿಂದ ಗದ್ದೆ, ಹೊಲ, ತೋಟ ಮೊದಲಾದ ಭೂವಿಷಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವವನೂ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವವನೂ—ಈ ಆರು ಜನರೂ ಆತನಾಯಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವರು. ಇಂತಹ ಪಾಪಿಷ್ಠರನ್ನು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ನಮಾ ಗರನ್ ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ಪಠಿಸಿದಲ್ಲಿ ಆ ಪಾಪವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದೆಂದು ಶೌನಕರು ಹೇಳಿರುವರು.

ಸುಸಮುಬ್ಧಂ—ಸುಷ್ಮ ಸಂಕುಚಿತಸರ್ವಾಂಗಂ | ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇಹವುಳ್ಳ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ವಾರ್ಧಕ್ಯದಿಂದ ಜರ್ಜರಿತವಾಗಿ ಸಂಕುಚಿತವಾದುದೇ ಅಥವಾ ಭೃತ್ಯರು ಇವನ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದುದರಿಂದ ಸಂಕುಚಿತವಾದುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಪದವು ಯಾವ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. Monier Williams ಪಂಡಿತನು ತನ್ನ Sanskrit—English Dictionaryಯಲ್ಲಿ ಸಮ್+ಉಭ್ (ಉಭ್ನೀತಿ) to cover up, confined ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಉಭ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಂಕುಚಿತನಾದ ಎಂಬ ಸಾಯಣರ ಪದಕ್ಕೆ

ಭೃತ್ಯರು ಬಂಧಿಸಿದುದರಿಂದ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇಹವುಳ್ಳ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ Wilson ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಈ ಪದಕ್ಕೆ decrepit ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆಗ ವಾರ್ಧಕ್ಯದಿಂದ ದೇಹವು ಗಳಿತವಾಗಿ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಸಮುಬ್ಧಂ ಪದಕ್ಕೆ well-bound, felted (ಪಾಶಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತವಾದ) ಎಂದೇ ಅರ್ಥವೆಂದು Monier Williamsನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೆರಡುಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಉಬ್ಧಂ ಎಂದೂ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಮುಬ್ಧಂ ಎಂದೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ.

ತೇ ಗವ್ಯತಾ ಮನಸಾ ವೃಥ್ತಮುಬ್ಧಂ ಗಾ ಯೇಮಾನಂ ಪರಿ ಷಂತಮದ್ರಿಂ |

ವೃಳ್ತಂ ನರೋ ವಚಸಾ ವೃತ್ಯೇನ ವ್ರಜಂ ಗೋಮಂತಮುಶಿಜೋ ವಿ ವವ್ರುಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೧-೧೫)

ಎಂಬ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಬ್ಧಂ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸಮುಬ್ಧಂ ಸಂಹಿತಂ ಶೇಖರಿತವಾದ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಎಂದು ಒಂದರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ (ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಕೋಚಾರ್ಥವೇ ಆಗುತ್ತದೆ) ಅನಂತರ ಯದ್ವಾ ಉಭಿಃ ಪೂರಣಾರ್ಥಃ ಗೋಭಿಃ ಪೂರ್ಣಂ | ಪೂರಣಾರ್ಥಕವಾದ ಉಭೌಧಾತುನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ (ಗೋವುಗಳಿಂದ) ತುಂಬಿದ ಎಂದೂ ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು,

ಕುಮಾರಂ ಮಾತಾ ಯುವತಿಃ ಸಮುಬ್ಧಂ ಗುಹಾ ಬಿಭರ್ತಿ ನ ದದಾತಿ ಪಿತ್ರೇ |

ಅನೀಕಮಸ್ಯ ನ ಮಿನಜ್ಜನಾಸಃ ಪುರಃ ಪಶ್ಯಂತಿ ನಿಹಿತಮರತೌ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೨-೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಸಮುಬ್ಧಂ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಚಿತ್ರೇಣ ಹಿತಂ ಎಂದೂ ಎರಡನೆಯ ಸಲ ನಿಗೂಢಂ ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಯಣರೂ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಸಂಕೋಚವು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಅದು ವಾರ್ಧಕ್ಯದಿಂದಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬಂಧನದಿಂದಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು.

ನದ್ಯಃ—ನದ್ಯಃ ಕಸ್ಮಾನ್ನದನಾ ಇಮಾ ಭವಂತಿ ಶಬ್ದವತ್ಯಃ |

(ನಿ ೨-೨೪)

ಶಬ್ದಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ನದ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಈ ನದಿಗಳಿಗೆ ಮಾತೃತಮಾಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿದೆ. ಮಾತೃವಿನಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಿತಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವವು ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ನದಿಗಳು ಸಸ್ಯಾದಿರೂಪವಾದ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತೃವಿನಂತೆ ತನ್ನ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನೂ ಬೀರಿ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ನದಿಯ ಮಾತೃಪ್ರೇಮವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಋಷಿಃ ಸುದಾಸಃ ಪೈಜವನಸ್ಯ ಪುರೋಹಿತೋ ಬಭೂವ | ಸ ವಿತ್ತಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ

ವಿಸಾಙ್ಗತುರ್ದ್ರೋಃ ಸಂಭೇದಮಾಯಯೌ | ಅನುಯಯುರಿತರೇ | ಸ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರೋ

ನದೀಸ್ತುಷ್ಪಾವ 'ಗಾಧಾ ಭವತ' ಇತಿ |

(ನಿ. ೨-೨೪)

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಋಷಿಯು ಪಿಜವನ ಪುತ್ರನಾದ ಸುದಾಸಂಬ ರಾಜನಿಗೆ ಪುರೋಹಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ಸಲ ಯಜ್ಞಾರ್ಥವಾಗಿ ಧನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಿಪಾತ್ ಮತ್ತು ಶತದ್ರೀ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೆಳಗೆ ಉದಹರಿಸಿರುವ ಋಕ್ಕಿನಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ ತಮಗೆ ದಾಟುವ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ರಮಧ್ವಂ ಮೇ ವಚಸೇ ಸೋಮ್ಯಾಯ ಋತಾವರೀರುಪ ಮುಹೂರ್ತಮೇವೈಃ |

ಪ್ರ ಸಿಂಧುಮಚ್ಛಾ ಬೃಹತೀ ಮನೀಷಾವಸ್ಯುರಹೈ ಕುಶಿಕಸ್ಯ ಸೂನುಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೩-೩೩-೫)

ಕುಶಿಕಪುತ್ರನಾದ ನಾನು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರವಾಹ ವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಪಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ನದಿಗಳು,

ಇಂದ್ರೋ ಅಸ್ಮಾ ಅರದದ್ವಜ್ರಬಾಹುರಪಾಹನ್ವೃತ್ರಂ ಪರಿಧಿಂ ನದೀನಾಂ |

ದೇವೋಽನಯತ್ಸವಿತಾ ಸುಪಾಣಿಸ್ತಸ್ಯ ವಯಂ ಪ್ರಸವೇ ಯಾಮ ಉರ್ವೀಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೩-೩೩-೬)

ವಜ್ರಬಾಹುವಾದ ಇಂದ್ರನು ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಹಮಾರ್ಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು. ಸುಂದರಹಸ್ತನಾದ ಸವಿತೃವು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದನು. ಅವನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ನಾವು ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೂ ಸಹ

ಅ ತೇ ಕಾರೋ ಶೃಣುವಾಮಾ ವಚಾಂಸಿ ಯಯಾಥ ದೂರಾದನಸಾ ರಥೇನ |

ನಿ ತೇ ನಂಸ್ಯೆ ಪೀಷ್ಯಾಣೇವ ಯೋಷಾ ಮರ್ಯಾಯೇವ ಕನ್ಯಾ ಶತ್ಸಚೈ ತೇ |

(ಋ. ಸಂ. ೩-೩೩-೧೦)

ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮಾತೆಯು ಮಗುವು ಸ್ತನ್ಯಪಾನಮಾಡಲೆಂದು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಗ್ಗುವಂತೆಯೂ, ಯುವತಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನ ಅಲಿಂಗನಕ್ಕಾಗಿ ಬಗ್ಗುವಂತೆಯೂ ಸಹ ಬಗ್ಗಿ ನಿಮಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ನದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಪ್ರೇಮವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಉದಹರಿಸಿ ದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು,

ಸೂಕ್ತೇ ಪ್ರೇತಿ ತು ನದ್ಯಶ್ಚ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಃ ಸಮೂದಿರೇ ||

ಪುರೋಹಿತಃ ಸನ್ನಿಜ್ಯಾರ್ಥಂ ಸುದಾಸಾ ಸಹ ಯನ್ಮುಷಿಃ |

ವಿಸಾಟ್ಪುತುದ್ರೋಃ ಸಂಭೇದಂ ಶಮಿತ್ಯೇತೇ ಉವಾಚ ಹ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೧೦೫-೬)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೃಹದ್ದೇವತಾಕಾರರೂ ಸಹ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ನದಿಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮಾತೃಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ನದಿಗಳ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾತೃಗಳ ಪ್ರೇಮಪೂರಿತವಾದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿರುವುದನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಅಭಿ ತ್ವಾ ಸಿಂಧೋ ಶಿಶುಮಿನ್ನ ಮಾತರೋ ವಾಶ್ತ್ರಾ ಅರ್ಷಂತಿ ಪಯಸೇವ ಧೇನವಃ |
ರಾಜೇನ ಯುಧ್ವಾ ನಯಸಿ ತ್ವಮಿತ್ಸಿ ಚೌ ಯದಾಸಾಮಗ್ರಂ ಪ್ರವತಾಮಿನಕ್ಷಸಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೭೫-೪)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಾತೃವಾದ ಧೇನುವು ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡಲು ತನ್ನ ಕರುವಿನಲ್ಲಿಗೆ ಶಬ್ದಮಾಡಿಕೊಂಡು ಓಡಹೋಗುವಂತೆ ನದಿಯು ಶಬ್ದಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಲು ಪ್ರವಾಹರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು,

ಓಮಾನಮಾಪೋ ಮಾನುಷೀರಮೃಕ್ತಂ ಧಾತ ತೋಕಾಯ ತನಯಾಯ ಶಂ ಯೋಃ |
ಯೂಯಂ ಹಿ ಸ್ಯಾ ಭಿಷಜೋ ಮಾತೃತಮಾ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಸ್ಥಾತುರ್ಜಗತೋ ಜನಿತ್ರೀಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೫೦-೭)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಚರಾಚರಾತ್ಮಕವಾದ ಸಮಸ್ತಲೋಕಕ್ಕೂ ಸಹ ಮಾತೃಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಉಪಕಾರಗಳಾಗಿವೆ ಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಅಂಬಿತಮೇ ನದೀತಮೇ ದೇವಿತಮೇ ಸರಸ್ವತಿ |
ಅಪ್ರಶಸ್ತಾ ಇವ ಸ್ಮಸಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಮಂಬ ನಸ್ಯುಧಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೪೧-೧೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಸರಸ್ವತಿಯು ಮಾತೃಗಳೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಳೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ನದಿಗಳ ಪ್ರೇಮಪೂರಿತವಾದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘತಮಸ್ತೂ ಸಹ ಆ ಗುಣವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನನ್ನು ಮುಳುಗುವಂತೆ ಮಾಡದೆ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಗರನ್—ನುಂಗು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಗೃ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನೆ ಗರನ್ ನನ್ನನ್ನು ಮುಳುಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಯಥಾ ನಾ ಶೀರ್ಣೇ ಗರಮಭಿನಿದಧ್ಯಾದೇವಂ

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೧-೫-೮-೬)

ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಕೃಗಳಲ್ಲಿ ಗರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಾದಕದ್ರವ್ಯವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಗೃ—ಹಿಂಸಾರ್ಥಕವಾದ ಹನ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಹತನಾನ್ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡನು ಎಂದರ್ಥ.

ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸನ್ನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ ಅತ್ತಿನೀದೇವತೆಗಳು ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಆ ಏಟುಗಳು ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸಿನ ದಾಸನಾದ ತ್ರೈತನನಿಗೇ ಕತ್ತಿನ ಮೆಲೂ ತೋಳುಗಳಮೇಲೂ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಋಷಿಯು ಕೃತಜ್ಞ ತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಗರನ್—ಗೃ ನಿಗರಣೇ ಧಾತು. ಲೇಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಝಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ವ್ಯತ್ಯಯೋ ಬಹುಲಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಪ್ ವಿಕರಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಇತಶ್ಚ ಲೋಪಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಇಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ರೋಂತಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತಾದೇಶ ಸಂಯೋಗಾಂತಲೋಪದಿಂದ ತಕಾರ ಲೋಪ. ಶಪ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕೆಗೆ ಗುಣ. ರಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದಾಸಾಃ—ದಸಿ ಸೇವನೇ ಧಾತು. ದಂಸೇಷ್ಟ್ರಟನಾನಾಚಿ (ಉ. ಸೂ. ೬೮೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಟ, ಟನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಕಾರಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ. ಚುಟೋ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಆದಿ ಟಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುಸಮುಬ್ಧಮ್—ಉಬ್ಜ ಅರ್ಜವೇ. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಸ್ವತೀ ಪೂಜಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ಮ. ೨-೨-೧೮-೪) ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಸಮಾಸವಾದಾಗ ತತ್ಪುರುಷೇ ತುಲ್ಯಾರ್ಥ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨ ೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅವ್ಯಯಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅವ ಅಧುಃ—ಅವ ಉಪಸರ್ಗ. ಡುಧಾಜ್ ಧಾರಣಪೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಲುಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಝಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚ್ಲಿಗೆ ಸಿಚಾದೇಶ ಬಂದಾಗ ಗಾತಿಸ್ಥಾಘು—(ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೭೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಆತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೧೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ರಿಗೆ ಉಸಾದೇಶ. ಉಸ್ಯಪದಾಂತಾತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೯೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪರರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡಾ ಗಮ ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಜುಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅವ) ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿತಕ್ಷತ್—ವಿ ಉಪಸರ್ಗ. ತಕ್ಷೂ ತನೂಕರಣೇ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸ್ಯಮಾಜೋಯೋಗೇಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿ ನಂತೆ ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಪ್ ಅನುದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯು ತ್ತದೆ. ತಿಜುಚೋದಾತ್ತವತಿ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಗತಿಗೆ ಅನುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಂಸೌ—ಅನು ಗತ್ಯಾದಿಷು. ಅಮೋಸನ್ (ಉ. ಸೂ. ೬೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಮಕಾ ರಕ್ಕೆ ಅನುಸ್ವಾರ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಗ್ಧಿ—ಹನ ಹಿಂಸಾಗತ್ಯೋಃ ಧಾತು. ಲುಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಛಂದಸವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೫ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ದೀರ್ಘತಮಾ ಮಾನುತೇಯೋ ಜುಜುರ್ವಾನ್ದಶಮೇ ಯುಗೇ |

ಅಪಾನುರ್ಥಂ ಯತೀನಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಭವತಿ ಸಾರಥಿಃ || ೬ ||

ಪದಪಾಠಃ

ದೀರ್ಘತಮಾಃ | ಮಾನುತೇಯಃ | ಜುಜುರ್ವಾನ್ | ದಶಮೇ | ಯುಗೇ |

ಅಪಾಂ | ಅರ್ಥಂ | ಯತೀನಾಂ | ಬ್ರಹ್ಮಾ | ಭವತಿ | ಸಾರಥಿಃ || ೬ ||

|| ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ ||

ದೀರ್ಘತಮಾ ಏತನ್ನಾಮಾ ಮಹರ್ಷಿಃ ಸ ಚ ಮಾನುತೇಯೋ ಮಾಮತಾಯಾಃ ಪುತ್ರೋ ದಶಮೇ ಯುಗೇ ದಶಯುಗಪರ್ಯಂತಂ ಮಹಾನುಭಾವಯೋರಶ್ವಿನೋಃ ಪ್ರಭಾವಾತ್ಪೂರ್ವೋಕ್ತಾದ್ವಿ-
ಖಾದ್ವಿಮುಕ್ತೋತ್ಯಂತಸುಖೀ ಸ್ವಪುತ್ರಭಾರ್ಯಾದಿಭಿಃ ಸಹಿತೋ ಜೀವಿತವಾನ್ | ದಶಮೇ ಯುಗೇ-
ತೀತೇ ಸತಿ ಜುಜುರ್ವಾಣ್ಜ್ಞೇರ್ಣೋ ವಲೀಪಲಿತಗಾತ್ರೋ ಬಭೂವ | ಏವಂಭೂತಃ ಸನ್ನರ್ಥಂ ಪುರುಷೈ-
ರರ್ಥಮಾನಂ ಕರ್ಮಫಲಂ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಕಂ ಯತೀನಾಂ ಪ್ರಾಪ್ನುವತೀನಾಮಪಾಮಸ್ಕಾರ್ಯಾಣಾಂ ಪ್ರಜಾ-
ನಾಂ | ಯದ್ವಾ | ಅಪಾನುಪಸಾಂ ಕರ್ಮಣಾಮರ್ಥಂ ಪ್ರಯೋಜನಂ ಯತೀನಾಂ ತಾಸಾಂ ಪ್ರಜಾನಾಂ |
ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಸದೃಶಃ ಪರಿವೃಥೋ ಭವತಿ | ಕಿಂಚಿ ಸಾರಥಿಃ ತದ್ವನ್ನಿರ್ವಾಹಕೋ ಭವತಿ | ದೇವೋ
ಭವತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಏವಮಸ್ಯ ವೃತ್ತಾಂತಂ ಮಂತ್ರೋಕ್ತಮನುದತಿ | ಸ್ವಯಂ ವಾ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂ ಪಾರೋಕ್ಷ್ಯೇ-
ಣಾಶ್ವಿನೋರ್ಮಹಾನುಭಾವತ್ವಂ ಪ್ರಕಟಯಿತುಂ ಬ್ರವೀತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಮಾನುತೇಯಃ—ಮನುತಿಯ ಪುತ್ರನಾದ | ದೀರ್ಘತಮಾಃ—ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸೆಂಬ ಋಷಿಯು |
ದಶಮೇ ಯುಗೇ—(ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ) ಹತ್ತನೇ ಯುಗದಲ್ಲಿ | ಜುಜುರ್ವಾನ್—ವಾರ್ಧಕ್ಯದಿಂದ ಗಳಿತವಾದ
ದೇಹವುಳ್ಳವನಾದನು | ಅಪಾಂ—ಯಾಗಾದಿ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ | ಅರ್ಥಂ—ಫಲರೂಪವಾದ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು
ಸಂಪಾದಿಸಲು | ಯತೀನಾಂ—ಕರ್ಮಕರ್ತರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ | ಬ್ರಹ್ಮಾ—ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಿಯಾದನು (ಯಜ್ಞ
ಕರ್ತರಿಗೆ ನೇತೃವಾದನು) | ಸಾರಥಿಃ—(ರಥವನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಸಾರಥಿಯಿರುವಂತೆ) ಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿ-
ಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದವನಾಗಿ | ಭವತಿ—ಆದನು ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಮನುತಿಯ ಪುತ್ರನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಹತ್ತು
ಯುಗಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಸುಖವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನುಭವಿಸಿ ಹತ್ತನೇ ಯುಗವು ಕಳೆಯಲು ವಾರ್ಧಕ್ಯದಿಂದ ಶಿಥಿಲಿತವಾದ

ದೇಹವುಳ್ಳವನಾದನು ಇವನ ಉತ್ತಮವಾದ ಜೀವನದಿಂದ ಫಲವನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ನೆರವೇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಹಾಯಕನಾದ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿ ಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ರಥವನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಸಾರಥಿಯಿರುವಂತೆ ಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಶಕ್ತನಾದವನಾಗಿ ಆದನು.

English Translation

Dirghatamas, the son of Mainata, has grown old after the tenth yuga (has passed): he is the Brahma of those who seek to obtain the object of their (pious) works: he is their charioteer.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸಾಧಾರಣವಾದ ಜೀವನವನ್ನೇ ನಡೆಸಲು ಅಶಕ್ತನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸು ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನಗೆ ಒದಗಿದ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುತ್ರಪೌತ್ರಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ ಸುಖಮಯವಾದುದೂ ಆದ ಜೀವನವನ್ನು ಬಹುದೀರ್ಘಕಾಲ ಅನುಭವಿಸಿದುದೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಪವಿತ್ರವಾದುದೂ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕರ್ಮಾರಣೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದುದೂ ಆದ ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜೀವನದಿಂದ ಯಜ್ಞ ಕರ್ತರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನೇತೃವಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದನು ಎಂದು ಅವನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾ—ಬ್ರಹ್ಮಸದೃಶಃ ಪರಿವೃಡೋ ಭವತಿ | ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾದನು. ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ಋಚಾಂ ತ್ವಃ ಪೋಷಮಾಸ್ತೇ ಪುಪುಷ್ವಾನ್ ಗಾಯತ್ರಂ ತ್ವೋ ಗಾಯತಿ ಶಕ್ವರೀಷು |

ಬ್ರಹ್ಮಾ ತ್ವೋ ವದತಿ ಜಾತೇವಿದ್ಯಾಂ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಮಾತ್ರಾಂ ವಿ ಮಿಮೀಕ ಉ ತ್ವಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೭೧-೧೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ರಹ್ಮೈಕೋ ಜಾತೇ ಜಾತೇ ವಿದ್ಯಾಂ ವದತಿ | ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸರ್ವವಿದ್ಯಃ ಸರ್ವಂ ವೇದಿತುಮರ್ಹತಿ |

ಬ್ರಹ್ಮಾ ಪರಿವೃಡಃ ಶ್ರುತತೋ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಿವೃಡಂ ಸರ್ವತಃ ||

(ನಿ. ೧-೮)

ಬ್ರಹ್ಮನು (ಜ್ಞಾನಿಯಾದುದರಿಂದ) ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಕಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದವನು. ತತ್ತ್ವಜ್ಞನಾದುದರಿಂದಲೇ ಸಕಲರಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಬ್ರಹ್ಮನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಪದವಿಯನ್ನು ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸು ಪಡೆದನು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಮಾಮತೇಯಃ—ಮಮತಾಯಾಃ (ಪುತ್ರಃ) ಅಪತ್ಯಂ ಪುನಾನ್. ಸ್ತ್ರೀಭ್ಯೋಽಥಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೪-೧ ೧೨೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಥಕ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಆಯೇನೇಯೋನೀ—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಏಯಾದೇಶ.

ಕಿತಿಚೆ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೧೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಿವೃದ್ಧಿ. ಯಸ್ಯೇತಿ ಚೆ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೮-೧೪೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆಕಾರಲೋಪ.

ಜುಜುರ್ವಾನ್—ಜ್ಜ್ವಾನ್ ವಯೋಹಾನ್. ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ವಸುಶ್ಚ. (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೦೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಸುರಾದೇಶ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಉತ್ಪ. ರ ಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. ಪ್ರಥಮಾವಕಸಚನಾಂತರೂಪ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ವಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದಶಮೇ—ಪೂರಣಾರ್ಥತೋರುವಾಗ ನಾಂತಾದಸಂಖ್ಯಾದೇರ್ಮಟ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಡಟಿಗೆ ಮಟಾಗಮ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಸಾಮ್—ಊಡಿದಂ ಪದಾದಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯತೀನಾಮ್—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಇಣೋ ಯಣ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೮೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಯಣಾದೇಶ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಉಗಿತತ್ವ (ಪಾ. ಸೂ. ೪-೧-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜೀಪ್. ಶತುರನುಮೋ ನದ್ಯಜಾದೀ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಮಾರಹಿತತನಾದ ಶತ್ಯವಿನ ಪರದಲ್ಲಿ ಜೀಪ್ ಬಂದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೬ ||

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೧೫೮ನೇ ಸೂಕ್ತವು ಮುಗಿದುದು.

—————:೦:—————

ನೂರ ಐವತ್ತೊಂಭತ್ತೆಯ ಸೂಕ್ತವು

ಪ್ರ ದ್ಯಾವೇತಿ ಪಂಚರ್ಚಂ ತ್ರೇತೀಯಂ ಸೂಕ್ತಂ ದೈರ್ಘತಮಸಂ ಜಾಗತಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಂ |
ಅನುಕ್ರಾಂತಂ ಚ | ಪ್ರ ದ್ಯಾವಾ ಪಂಚ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಂ ತು ಜಾಗತಂ ತ್ವಿತಿ || ಅಗ್ನಿಷ್ಟೋಮೇ ಪೃಷ್ಠ್ಯಸ್ಯ
ಷಷ್ಠೇಽಹನಿ ಚ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯನಿವಿದ್ಧಾನಮೇತತ್ಸೂಕ್ತಂ | ತಥಾ ಚ ಸೂತ್ರಂ | ಪ್ರ ದ್ಯಾವೇತಿ ದೈರ್ಘತ-
ತಮಸಂ | ಅ. ೫-೧೮ | ಇತಿ || ಆದ್ಯಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೇ ಪಶೌಹನಿಷೋ ಯಾಜ್ಯಾ | ತಥಾ ಚ ಸೂತ್ರೀತಂ |
ಪ್ರ ದ್ಯಾವಾ ಯಜ್ಞೈಃ ಪೃಥಿವೀ ಋತಾವೃಧಾ ಮೃಳಾ ನೋ ರುದ್ರೋತ ನೋ ಮಯಸ್ಕಥೀತಿ ದ್ವೇ |
ಅ. ೩-೮ | ಇತಿ ||

ಅನುವಾದವು—ಪ್ರ ದ್ಯಾವಾ ಎಂಬ ಈ ಸೂಕ್ತವು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಅನುವಾಕದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಸೂಕ್ತವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಐದು ಋಕ್ಕುಗಳಿರುವವು. ಈ ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ಉಚ್ಛ್ರವತ್ರನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ ಎಂಬುವನು ಮುಷಿಯು. ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ದೇವತೆಯು. ಜಗತೀ ಛಂದಸ್ಸು. ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ—ಪ್ರ ದ್ಯಾವಾ ಪಂಚ ದ್ಯಾವಾ-

ಪೃಥಿವ್ಯಂ ತು ಜಾಗತಂ ತು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ಪೃಥ್ವ್ಯವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಷ್ಟೋಮಯಾಗವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ಆರನೆಯ ದಿವಸ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಸಂಬಂಧವಾದ ನಿವಿದ್ಧಾನಮಂತ್ರಪಠನೆಗಾಗಿ ಈ ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗವಿರುವುದೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ಪ್ರದ್ಯಾವೇತಿ ದೈರ್ಘತಮಸಂ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೫-೧೮) ಮತ್ತು ಪಶುಯಾಗದಲ್ಲಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀದೇವತೆಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾಡುವ ಹವಿರ್ಹೋಮದಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಕ್ತದ ಮೊದಲನೆಯ ಋಕ್ವನ್ನು ಯಾಜ್ಞಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ— ಪ್ರದ್ಯಾವಾ ಯಜ್ಞೈಃ ಪೃಥಿವೀ ಋತಾವೃಧಾ ಮೃಳಾ ನೋ ರುದ್ರೋತ ನೋ ಮಯಸ್ಕೃಥೀತಿ ದ್ವೇ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೩-೮).

|| ಓಂ ||

ಸೂಕ್ತ—೧೫೯

|| ಮಂಡಲ—೧ || ಅನುವಾಕ—೨೨ || ಸೂಕ್ತ— ೧೫೯ ||

|| ಅಷ್ಟಕ—೨ || ಅಧ್ಯಾಯ—೩ || ವರ್ಗ—೨ ||

|| ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಋಕ್ಸಂಖ್ಯೆ—೫ ||

|| ಮುಷಿಃ—ದೀರ್ಘತಮಾ ಔಚ್ಯಃ ||

|| ದೇವತಾ—ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾ ||

|| ಭಂದಃ—ಜಗತೀ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಪ್ರದ್ಯಾವಾ ಯಜ್ಞೈಃ ಪೃಥಿವೀ ಋತಾವೃಧಾ ಮೃಳಾ ಸ್ತುಷೇ ವಿದಧೇಷು

ಪ್ರಚೇತಸಾ ।

ದೇವೇಭಿರ್ಯೇ ದೇವಪುತ್ರೇ ಸುದಂಸಸೇತ್ಥಾ ಧಿಯಾ ವಾರ್ಯಾಣಿ

ಪ್ರಭೂಷತಃ || ೧ ||

ಸದಪಾಠಃ

ಪ್ರ | ದ್ಯಾವಾ | ಯಜ್ಞೈಃ | ಪೃಥಿವೀ ಇತಿ | ಋತ್ಯವೃಧಾ | ಮಹೀ ಇತಿ | ಸ್ತುಷೇ | ವಿದಥೇಷು |
ಪ್ರಚೇತಸಾ |

ದೇವೇಭಿಃ | ಯೇ ಇತಿ | ದೇವಪುತ್ರೇ ಇತಿ ದೇವ್ರಪುತ್ರೇ | ಸುದಂಸಸಾ | ಇತ್ಥಾ | ಧಿಯಾ |
ವಾರ್ಯಾಣಿ | ಪ್ರಭೂಷತಃ || ೧ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ದ್ಯಾವಾ ಪೃಥಿವೀ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾ || ದಿವೋ ದ್ಯಾವೇತಿ ದ್ಯಾವಾದೇಶ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಃ | ಪೃಥಿವೀ-
ಶಬ್ದೋ ಜೀಷಂತೋಽಂತೋದಾತ್ತಃ | ದೇವತಾದ್ವಂದ್ವೇ ಚೇತ್ಯುಭಯಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರತ್ವಂ | ಸಮಾಸ-
ಮಧ್ಯೇ ಸದಾಂತರಪಾಠಶ್ಚಾಂದಸಃ || ಅಹಂ ಯಜಮಾನೋ ಯಜ್ಞೈರ್ಯಾಗೈಸ್ತತ್ಪ್ರದಾನ್ಯನಿಮಿತ್ತ-
ಭೂತೈರ್ಹವಿಷ್ಪ್ರದಾನಾರ್ಥಂ ಪ್ರ ಸ್ತುಷೇ | ಪ್ರಕರ್ಷೇಣ ಸ್ತಾಮಿ || ಪುರುಷವ್ಯತ್ಯಯಃ | ಕೀದೃಶಾ ತೇ |
ಋತಾವೃಧಾ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ವರ್ಧಯಿತ್ರೈ ಮಹೀ ಮಹತ್ಯಾ ವಿದಥೇಷು ಯಾಗೇಷು ಪ್ರಚೇತಸಾ ಪ್ರಕ-
ರ್ಷೇಣಾಸ್ಮಾಂಶ್ಚೇತಯಿತ್ರೈ ಅಸ್ಮಾಭಿಶ್ಚೇತಯಿತನ್ಯೇ ವಾ | ಈದೃಶ್ಯಾ ಸ್ತುಷೇ | ಅನಯೋಃ ಕೋಽ-
ತಿಶಯ ಇತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ಯೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾ ದೇವೇಭಿರ್ಯಜಮಾನೈರ್ಹವಿಷ್ಪ್ರದೇವಪುತ್ರೇ ದೇವಾ ಯಜ-
ಮಾನಾಃ ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯಾಃ ಶುಶ್ರೂಷಕಾ ಯಯೋಶ್ವೇ ತಾದೃಶ್ಯಾ | ಯದ್ವಾ | ದೇವೇಭಿರ್ವಿಶಿಷ್ಟೇ
ಸುದಂಸಸಾ | ದಂಸ ಇತಿ ಕರ್ಮನಾಮ | ಶೋಭನಕರ್ಮೋಪೇತೇ ಇತ್ಥಾ ಸತ್ಯಂ | ಇತ್ಥೇತಿ ಸತ್ಯನಾಮ
ಸತ್ವೇತ್ಥೇತಿ ತನ್ನಾಮಸು ಪಾರಾತ್ | ಸತ್ಯಂ ಧಿಯಾಸ್ತದನುಗ್ರಹಬುದ್ಧ್ಯಾ ವಾರ್ಯಾಣಿ ವರಣೀಯಾನಿ
ಧನಾನ್ಯಸ್ಮಭ್ಯಂ ಪ್ರಭೂಷತಃ ಅಲಂಕುರುತಃ | ದತ್ತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ವಾರ್ಯಾಣಿ ಹವೀಂಷಿ
ಧಿಯಾ ಕರ್ಮಣಾ ನಿಮಿತ್ತೇನ ಕರ್ಮಸಮಾಪ್ತ್ಯರ್ಥಂ ಪ್ರಭೂಷತಃ ಪ್ರಕರ್ಷೇಣ ಸ್ವೀಕುರುತಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಋತಾವೃಧಾ—ಯಜ್ಞವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವವರೂ | ಮಹೀ—ಮಹತ್ತಾದ ರೂಪವುಳ್ಳ
ವರೂ | ವಿದಥೇಷು—ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ | ಪ್ರಚೇತಸಾ—(ನಮಗೆ) ಚೈತನ್ಯದಾತ್ರಿಯರಾಗಿರುವವರೂ ಅಥವಾ
(ನಮ್ಮಿಂದ) ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವರೂ ಆದ | ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ—ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ದೇವತೆಗಳನ್ನು |
ಯಜ್ಞೈಃ—ಯಜ್ಞನಿಮಿತ್ತಕಗಳಾದ ಹವಿರಾದಿಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಹವಿರಾದಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ | ಸ್ತುಷೇ—
ಸ್ತುತಿಸುತ್ತೇನೆ | ದೇವಪುತ್ರೇ—ಯಜಮಾನರೇ ಪುತ್ರರಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಅಥವಾ ದೇವತೆಗಳೇ ಪುತ್ರರಾಗಿ ಉಳ್ಳ |
ಯೇ—ಯಾವ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು | ದೇವೇಭಿಃ—ಯಜಮಾನರಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ | ಸುದಂಸಸಾ—ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ | ಇತ್ಥಾ—ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ | ಧಿಯಾ—ಅನುಗ್ರಹಾತ್ಮಕವಾದ ಬುದ್ಧಿ
ಯಿಂದ | ವಾರ್ಯಾಣಿ—ಅಪೇಕ್ಷಿತಗಳಾದ ಹವಿಸ್ಸುಗಳನ್ನು | ಪ್ರಭೂಷತಃ—ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸು
ತ್ತಾರೆ | [ಅಥವಾ ವಾರ್ಯಾಣಿ—ಯಜಮಾನರಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿತಗಳಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು | ಪ್ರಭೂಷತಃ—
ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ ||]

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವವರೂ, ಮಹತ್ತಾದ ರೂಪವುಳ್ಳವರೂ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವವರೂ ಆದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಹವಿರಾದ್ಯರ್ಪಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ದೇವತೆಗಳೇ ಪುತ್ರರಾಗಿ ಉಳ್ಳ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ಯಜಮಾನರಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹಾತ್ಮಕವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಯಜಮಾನರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆ.

English Translation

I glorify with sacred rites the mighty Heaven and Earth, the augmenters of sacrifice, who (are to be contemplated) with devotion at holy ceremonies; those two, who, cherishing their worshippers as children, are venerated by the devout, and therefore with favour bestow (upon us) desirable blessings.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ—‘ ಬಳಿತ್ತಾ ಪರ್ವತಾನಾಂ ’ ಎಂಬ ಋಕ್ವಿನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುವುದೂ ಪೃಥ್ವೀದೇವತಾಕವಾದುದೂ ಆದ ಸೂಕ್ತವೊಂದನ್ನು (ಋ. ಸಂ. ೫-೮೪) ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಪೃಥ್ವೀದೇವತಾಕವಾದುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಡ್ಯುದೇವತಾಕವಾದುದಾಗಲಿ. ಯಾವ ಸೂಕ್ತವೂ ಇಲ್ಲ. ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ಉಳಿದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರು. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಾಗ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಿರುವುದು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆ ಶಂಕೆಯನ್ನು ನೀರಿಕ್ಷಿಸಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯ ಆಧಾರದನೇಲಿ ಈರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀನಾಮಧೇಯಾನ್ಯುತ್ತರಾಣಿ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿಃ | ಸ್ವಧೇ, ಪುರಂಧೀ, ಧಿಷಣೇ ರೋದಸೀ ಇತ್ಯಾದಿ ೨೪ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ನಾಮಗಳು. (ನಿ. ೩-೨೧) ತಯೋರೇಷಾ ಭವತಿ |

ಕತರಾ ಪೂರ್ವಾ ಕತರಾಪರಾಯೋಃ ಕಥಾ ಜಾತೇ ಕವಯಃ ಕೋ ವಿನೇದ |

ವಿಶ್ವಂ ತ್ಮನಾ ಬಿಭೃತೋ ಯದ್ವ ನಾನು ವಿ ವಿರ್ತೇತೇ ಅಹನೀ ಚಕ್ರಿಯೇವ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೮೫.೧)

ಕತರಾ ಪೂರ್ವಾ ಕತರಾಪರಾ | ಏನಯೋಃ ಕಥಂ ಜಾತೇ ಕವಯಃ ಕ ಏನೇ ವಿಜಾನಾತಿ | ಸರ್ವಮಾತ್ಮನಾ ಬಿಭೃತೋ ಯದ್ವೈನಯೋಃ ಕರ್ಮ ವಿವರ್ತೇತೇ ಚೈನಯೋರಹನೀ ಅಹೋರಾತ್ರೇ ಚಕ್ರಿಯೇವ ಚಕ್ರಯುಕ್ತೇ ಇನೇತಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರ್ಮಹಿಮಾನಮಾಚಿಷ್ಯ ಅಚಿಷ್ಯೇ |

(ನಿ. ೩-೨೨)

ಈ ಎರಡು ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದ ದೇವತೆ ಯಾರು ? ಇವರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಕ್ರಮವೇನು ? ಎಲೈ ಮುಷಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯವು ಗೊತ್ತಿದೆ ? ವಿಶ್ವದ ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ ಇವರೇ ಆಧಾರವು ರಥದ

ಎರಡು ಚಕ್ರಗಳಂತೆ ಇವೆರಡೂ ಅನುಸೂತವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ದಹರಿಸಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಋಕ್ಮನ್ನೇ ಐತರೇಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲೂ ಉದಹರಿಸಿದೆ. ಈ ದೇವತೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಆಶ್ವರೈವೂ ಕೆಲವು ಸಲ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಊಹೆಯೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ.

ಕಿಂ ಸ್ವಿದ್ವನಂ ಕ ಉ ಸ ವೃಕ್ಷ ಆಸ ಯತೋ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ನಿಷ್ಪತಕ್ಷುಃ |

ಸಂತಸ್ಥಾನೇ ಅಜರೇ ಇತಲೂತೀ ಅಹಾನಿ ಪೂರ್ವೀರುಷಸೋ ಜರಂತ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೧ ೩೧-೭)

ಅಸಂಖ್ಯಾಕವಾದ ಅಹಸ್ಸುಗಳೂ ಉಷಸ್ಸುಗಳೂ ಸಹ ಉರುಳಿಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾಶರಹಿತವಾಗಿಯೂ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿಯೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿಯೂ ನಿಂತಿರತಕ್ಕ ಈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ವನದ ಯಾವ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ ಎಂದು ಋಷಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಶಂಸಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಆಶ್ವರೈವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

‘ಕಿಂ ಸ್ವಿದ್ವನಂ’ ಎಂಬ ಋಕ್ತಿನಲ್ಲಿ (ಋ. ಸಂ. ೧೦-೩೧-೭) ವೃಕ್ಷಪಡಿಸಿರುವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ನೀಡಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ

ಕಿಂ ಸ್ವಿದಾಸೀದಧಿಷ್ಠಾನಮಾರಂಭಣಂ ಕತಮಸ್ವಿತ್ಕಥಾಸೀತ್ |

ಯತೋ ಭೂಮಿಂ ಜನಯನ್ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾ ವಿ ದ್ಯಾಮೌರ್ಜೋನ್ಮಹಿನಾ ವಿಶ್ವಚಕ್ಷುಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೮೧-೨)

ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ಹರಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ವಿಶ್ವಚಕ್ಷುಸ್ಸುಳ್ಳ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೆ ಇವುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಆಧಾರವೇನು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರರೂಪದಲ್ಲಿ,

ಕಿಂ ಸ್ವಿದ್ವನಂ ಕ ಉ ಸ ವೃಕ್ಷ ಆಸೀತ್ | ಯತೋ ದ್ಯಾವಾ ಪೃಥಿವೀ ನಿಷ್ಪತಕ್ಷುಃ | ಮನೀಷಿ-
ಣೋ ಮನಸಾ ಪೃಚ್ಛತೇದು ತತ್ | ಯದಧೃತಿಷ್ಠದ್ಭುವನಾನಿ ಧಾರಯನ್ | ಬ್ರಹ್ಮ ವನಂ
ಬ್ರಹ್ಮ ಸ ವೃಕ್ಷ ಆಸೀತ್ | ಯತೋ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ನಿಷ್ಪತಕ್ಷುಃ | ಮನೀಷಿಣೋ ಮನಸಾ
ವಿಬ್ರವೀಮಿ ವಃ | ಬ್ರಹ್ಮಾಧೃತಿಷ್ಠದ್ಭುವನಾನಿ ಧಾರಯನ್ ||

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೨-೮-೯-೬, ೭)

ಈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನೇ (ನಾಶವಿಲ್ಲದ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬ ವಸ್ತುವೇ) ವನವು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನೇ ವೃಕ್ಷವು. ಆದರಿಂದಲೇ ಇವುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವು ಎಂದು ತೈತ್ತಿರೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಇಯಂ ಪೃಥ್ವೀ ಭೂತಸ್ಯ ಪ್ರಥಮಜಾ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೪-೧-೨-೧೧)

ಈ ಪೃಥ್ವಿಯು ಸಕಲ ಭೂತಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದೆಂದು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿ, ಋತಾವೃಧಾ, ಇತ್ಯಾದಿವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ಋತಾವ್ಯಧಾ—ಋತಸ್ಯ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಸತ್ಯಸ್ಯ ನಾ ವರ್ಧಯಿತ್ವಾ | ಋತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞ, ಸತ್ಯ ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಯಜ್ಞವು ನೆರವೇರುವುದೂ ಸತ್ಯವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವುದೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ **ಋತಾವ್ಯಧಾ** ಮತ್ತು **ಋತಾವರೀ** ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಪರವಾಗಿವೆ.

ಮಹೀ—ಮಹತ್ಯಾ | ಮಹತ್ತಾದ ರೂಪವುಳ್ಳವರು ಪ್ರಥನಾತ್ಮೈಥಿವೀತ್ಯಾಹುಃ | ಈ ಏನಾಮಪ್ರಥಯಿಷ್ಯತ್ ಕಿಮಾಧಾರಶ್ಚೇತ್ಯಥ ವೈ ದರ್ಶನೇನ ಪೃಥುರಪ್ರಥಿತಾ ಚೇದಪ್ಯೇನ್ಯೈಃ (ನಿ. ೧-೧೪) ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿರುವುದರಿಂದ ಪೃಥಿವಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು. ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿದವರು ಯಾರೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಶ್ರಮ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರು ಅದನ್ನು ಹರಡದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದು ತಾನಾಗಿಯೇ ಹರಡಿರುವುದು.

ಅಪೋ ನಾ ಇದಮಗ್ರೇ ಸಲಿಲಮಾಸೀತ್ತಿಸ್ತಿಸ್ತ್ರಜಾಪತಿರ್ವಾಯುರ್ಭೂತ್ವಾಚರತ್ ಇನಾಮಪಶ್ಯತ್ಯಾಂ ನರಾಹೋ ಭೂತ್ವಾಹರತ್ಯಾಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾಭೂತ್ವಾ ವ್ಯಮಾಟ್ಸಾ ಪ್ರಥತ ಸಾ ಪೃಥಿವ್ಯಭವತ್ತತ್ಪೃಥಿವ್ಯೈ ಪೃಥಿವಿತ್ವಂ |

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೧-೫-೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಗುಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಪೃಥಿವಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವಿದಥೇಷು—ಯಜ್ಞೇಷು | ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಯಜ್ಞಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರ್ಥ. **ವೇದಯತ್ಸು ಸ್ತೋತ್ರೇಷು ನಿಮಿತ್ತಭೂತೇಷು** ಎಂಬುದರಿಂದ **ವಿದಥಶಬ್ದದ** ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಈ ಪದವು ಯಜ್ಞಃ ವೇನಃ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಜ್ಞನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೧೬) ಮತ್ತು,

ಹೋತಾ ದೇವೋ ಅಮರ್ತ್ಯಃ ಪುರಸ್ತಾದೇತಿ ಮಾಯಯಾ | ವಿದಥಾನಿ ಪ್ರಚೋದಯನ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೩-೨೭-೭)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನುದಹರಿಸಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಅಲ್ಲಿ **ವಿದಥಶಬ್ದವು** ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಕವಾದ **ವಿದ್** ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಪೃಷ್ಠವಾಗಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವ ಪಂಡಿತರ ಮತಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ (ಎಂದರೆ ಋಗ್ವೇದ ಸಂಹಿತಾ. ಭಾಗ 11. ಪೇಜು 321 ರಿಂದ 325) ತಿಳಿಸಿದೆ. Max Muller ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞಸಭೆಯೆಂದೂ, Oldenberg ಎಂಬುವನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತವಾದ ಯಜ್ಞವೇ ವಿದಥಶಬ್ದಾರ್ಥವೆಂದೂ, Bloomfield ಎಂಬುವನು ಗೃಹವೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಅವರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೇ ಉದಹರಿಸಿ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಪದಕ್ಕೆ **ಗೃಹ, ಯಜ್ಞ, ಸಭಾ**, ಎಂಬ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಗಳಿವೆಯೆಂದೂ ಸಹ ಹಿಂದೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಡನೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ **ವಿದಥೇಷು ಯಾಗೇಷು**—ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ದೇವಪುತ್ರೇ—ದೇವಾಃ ಸರ್ವೇ ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯಾ ಯಯೋಸ್ತೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾ | ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಪುತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು.

ಇಮೌ ವೈ ಲೋಕೌ ಸಹಾಸ್ತಾಂ ತೌ ವೈತಾಂ ನಾವರ್ಷನ್ ಸಮತಪತ್ರೇ ಪಂಚಜನಾ ನ ಸಮ-
ಜಾನತ ತೌ ದೇವಾಃ ಸಮನಯಂಸ್ತೌ ಸಂಯಂತಾವೇತಂ ದೇವವಿನಾಹಂ ವ್ಯವಹೇತಾಂ |
(ಐ. ಬ್ರಾ. ೪-೨೭)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ದಾಂಪತ್ಯಸಂಬಂಧವನ್ನೂ, ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೂ
ಸಹ ಇವರೇ ಆಧಾರಭೂತರಾಗಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುವ ಅಂಶವನ್ನೂ ಸಹ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಯ ಇಮೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಜನಿತ್ರೀ ರೂಪೈರಪಿಂಶದ್ಭುವನಾನಿ ವಿಶ್ವಾ |
ತಮದ್ಯ ಹೋತರಿಷಿತೋ ಯಜೀಯಾನ್ ದೇವಂ ತ್ವಷ್ಟಾರಮಿಹ ಯಕ್ಷಿ ವಿದ್ವಾನ್ ||
(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೧೦-೯)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಜನಿತ್ರೀ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಜನಯಿತ್ರೈ | ದೇವಮಾನವಾದಿ ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ
ಜನಯಿತ್ರಿಯರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತು

ದೇವೀ ದೇವಸ್ಯ ರೋದಸೀ ಜನಿತ್ರೀ ಬೃಹಸ್ಪತಿಂ ವಾವೃಧತುರ್ಮಹಿತ್ವಾ |
ದಕ್ಷಾಯ್ಯಾಯ ದಕ್ಷತಾ ಸಖಾಯಃ ಕರದ್ಭ್ರಹ್ಮಣೇ ಸುತರಾ ಸುಗಾಧಾ ||
(ಋ. ಸಂ. ೭-೯೭-೮)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರನಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದರೆಂದೂ

ಯಂ ತ್ವಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಯಂ ತ್ವಾಪಸ್ತ್ವಷ್ಟಾ ಯಂ ತ್ವಾ ಸುಜನಿಮಾ ಜಜಾನ |
ಸಂಥಾನುನು ಪ್ರವಿದ್ವಾನ್ವಿತ್ಯಯಾಣಿಂ ದ್ಯುಮದಗ್ನೇ ಸಮಿಧಾನೋ ವಿ ಭಾಹಿ ||
(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೨-೭)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಪಿತೃಗಳೆಂದೂ, (ಋ. ಸಂ. ೧೦-೨-೭) ಕೆಲವು ಕಡೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಗ್ನ್ಯಾದಿದೇವತೆಗಳ
ಜನಯಿತ್ರಿಯರೆಂದೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ

ಉಪಹೂತೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಪೂರ್ವಜೇ ಋತಾವರೀ ದೇವೀ ದೇವಪುತ್ರೇ ಇತಿ |
(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೮-೧-೨೯)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿರುವ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳಿಗೆ ದೇವಪುತ್ರೇ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ರೂಢವಾಗಿದೆ.

ದೇವೇಭಿಃ—ದೇವೋ ದಾನಾದ್ವಾ ದೀಪನಾದ್ವಾ | ದಾನಿಯೂ, ಪ್ರಕಾಶಕನೂ ಆದುದರಿಂದ ಈ
ವಿಶೇಷಣವು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ (ನಿ. ೭-೫) ಯಜಮಾನನು ಹವಿರಾದಿದಾನಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ದೇವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞಕರ್ತನೆಂದೂ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುವಂತೆ
ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಯಜಮಾನೈಃ ಎಂದೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಸುದಂಸಸಾ—ದಂಸ ಇತಿ ಕರ್ಮನಾಮ | ಶೋಭನಕರ್ಮೋಪೇತೇ | ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮಯುಕ್ತ
ರಾದ ಎಂದು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿದೆ.

ಇತ್ಯಾ—ಬರ್ಟ್ ಶ್ರತ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಸತ್ಯನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ (ನಿ. ೩-೧೩) ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ
ಸಹ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ದ್ಯಾನಾಪೃಥಿವೀ—ದಿನೋ ದ್ಯಾನಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೨೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ದಿನ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ದ್ವಂದ್ವದಲ್ಲಿ ದ್ಯಾನಾದೇಶ. ಇದು ಆದ್ಯದಾತ್ಮನಾಗಿದೆ. ಪೃಥಿವೀಶಬ್ದವು ಜೀವಂತನಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ಮನಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವತಾದ್ವಂದ್ವೇ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೪೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಭಯಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಛಾಂದಸನಾಗಿ ಸಮಾಸನುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಪದಪಾಠ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ.

ಋತಾವೃಥಾ—ವೃಥು ವೃದ್ಧಾ ಧಾತು. ಕ್ಷಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅನೈಷಾಮಸಿ ದೈಶ್ಯತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ದ್ವಿವಚನ ಪರನಾದಾಗ ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ. ಗತಿಕಾರಕೋಪಪದಾತ್ ಕೃತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸ್ತುಷೇ—ಷ್ಠುಷ್ ಸ್ತುತೌ ಧಾತು. ಲಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷವಿವಚನದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಯೋ ಬಹುಲಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾಸ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾಸಃ ಸೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೮೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸೇ ಆದೇಶ. ಅದಕ್ಕೆ ಆದೇಶಪ್ರತ್ಯಯಯೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಷತ್ವ. ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿದಘೇಷು—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಔಣಾದಿಕ ಅಥ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ವಾತಿದೇಶದಿಂದ ಲಘೂ ಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಚೇತಸಾ—ಪ್ರಕೃಷ್ಠಂ ಚೇತಃ ಯಯೋಸ್ತೇ. ಬಹುವ್ರೀಹಿಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನಂತೆ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ದೇವಪುತ್ರೇ—ದೇವಾಃ ಪುತ್ರಾಃ ಯಯೋಸ್ತೇ ದೇವಪುತ್ರೇ. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಬಹುವ್ರೀಹಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುದಂಸಸಾ—ಶೋಭನಂ ದಂಸಃ ಯಾಸ್ಯಾಃ ಸಾ. ನೆಳ್ ಸುಭ್ಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾಂತೋದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಭೂಷತಃ—ಭೂಷ ಅಲಂಕಾರೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷದ್ವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ವತ್ತಾ-ನ್ನಿತ್ಯಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಿಜಂತೋದಾತ್ಮವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನುದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧ ||

ಸಂಹಿತಾಸಾತಃ

ಉತ ಮನ್ಯೇ ಪಿತುರದ್ರುಹೋ ಮನೋ ಮಾತುರ್ಮಹಿ ಸ್ವತವಸ್ತದ್ಧವೀ-
ಮುಭಿಃ |

ಸುರೇತಸಾ ಪಿತರಾ ಭೂಮ ಚಕ್ರತುರುರು ಪ್ರಜಾಯಾ ಅನ್ಯತಂ ವರೀ-
ಮುಭಿಃ || ೨ ||

ಸದಮಾತಃ

ಉತ | ಮನ್ಯೇ | ಪಿತುಃ | ಅದ್ರುಹಃ | ಮನಃ | ಮಾತುಃ | ಮಹಿ | ಸ್ವತವಃ | ತತ್ | ಹವೀಮುಭಿಃ |
ಸುರೇತಸಾ | ಪಿತರಾ | ಭೂಮ | ಚಕ್ರತುಃ | ಉರು | ಪ್ರಜಾಯಾಃ | ಅನ್ಯತಂ | ವರೀಮುಭಿಃ ||೨||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಉತಾಪಿ ಚ ಪಿತುಃ ಪಿತೃಸ್ಥಾನೀಯಾಯಾಃ ಸಾತ್ತ್ವಾ ಅದ್ರುಹೋದ್ರೋಗ್ಧಃ | ನ ಹಿ ಕದಾ-
ಚಿತ್ತಿತಾ ಸ್ವಪುತ್ರಾದಯೇ ದ್ರುಹ್ಯತಿ | ತಾದೃಶ್ಯಾಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ಸ್ವತವಃ ಸ್ವಾಯತ್ತಂ ಬಲಂ ಸ್ವಯಮೇವಾ-
ಸ್ತದನುಗ್ರಹಾಯ ತ್ವರಮಾಣಂ ಅತ ಏವ ಮಹಿ ಮಹತ್ ತತ್ತಾದೃಶಮನುಗ್ರಹಯುಕ್ತಂ ಮನಶ್ಚಿತ್ತಂ
ಹವೀಮುಭಿರ್ಹವನ್ಯೇರಾಹ್ವಾನೈರ್ಮನ್ಯೇ | ಜಾನಾಮಿ | ಪ್ರಸಾದಯಾಮೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ತತ್ತಾದೃಶ-
ಮುಕ್ತಲಕ್ಷಣಂ ಮನೋ ಹವೀಮುಭಿರ್ಹವನ್ಯೇರ್ಮಹಿ ಮನ್ಯೇ | ಅತಿಮಹತ್ಪ್ರವೃದ್ಧಂ ಮನ್ಯೇ | ತಥಾ
ಮಾತುಃ ಸರ್ವಸ್ಯೋತ್ಪಾದಯಿತುರಂತರಿಕ್ಷಸ್ಯ ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಯ | ಮಾತಾಂತರಿಕ್ಷಂ ನಿರ್ಮಾಯಂತೇ-
ಸ್ತಿನ್ಭುತಾನಿ || ೨-೨ | ಇತಿ ನಿರುಕ್ತಂ | ಯದ್ವಾ | ಪಿತುರ್ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಯ ಮಾತುರ್ಭೂಮ್ಯಾಃ |
ದ್ಯಾವಃ ಪಿತಾ ಪೃಥಿವೀ ಮಾತಾ | ಋ. ೧-೯೧-೬ | ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ತತ್ತಾದೃಶಮುಕ್ತಲಕ್ಷಣಂ ಮನೋ
ಮನ್ಯೇ | ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರ್ಮನೋದ್ರೋಗ್ಧಾಹ್ವಾನೈಃ ಪ್ರೀಣಯಾಮೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚ ಪಿತರಾ ಮಾತಾ
ಚ ಪಿತಾ ಚ ಪಿತರಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೌ ಸುರೇತಸಾ ಶೋಭನಸಾಮರ್ಥ್ಯೇನ ಪ್ರಜಾಯಾ ಯಜಮಾನಾದಿ-
ರೂಪಾಯಾ ವರೀಮುಭಿರ್ವರಿಷ್ಟೈ ರಕ್ಷಣವಿಶೇಷೈರ್ಭೂಮ ಬಹುತರಮುರು ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮನ್ಯತಮವರ-
ರಣಭೂತಮುಭಿಲಷಿತಂ ಚಕ್ರತುಃ | ಕುರುತಃ ||

| ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ |

ಉತ—ಮತ್ತು | ಅದ್ರುಹಃ—ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಡಕನ್ನು ಮಾಡದಿರುವ | ಪಿತುಃ—ಪಿತೃಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ
ಪೃಥ್ವಿಯ | ಸ್ವತವಃ—ಸ್ವಾಯತ್ತವಾದ ಬಲವುಳ್ಳ | ಮಹಿ—(ಆವ್ದರಿಂದಲೇ) ಮಹತ್ತಾದ | ತತ್—ಅನುಗ್ರಹ
ದಿಂದ ಕೂಡಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ | ಮನಃ—ಮನಸ್ಸನ್ನು | (ಹಾಗೆಯೇ) ಮಾತುಃ—ಮಾತೃರೂಪಿಯಾದ ದ್ಯುಲೋಕಾಧಿ

ದೇವತೆಯ | (ಮನಃ—ಮನಸ್ಸನ್ನು) | ಹವೀಮುಖಃ—ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ | ಮನೈಃ—
ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ತೃಪ್ತನಾದುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ | [ಅಥವಾ—ಅದ್ಭುತಃ—ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಡಕನ್ನು
ಮಾಡದಿರುವ | ಪಿತುಃ—ಪಿತೃರೂಪಿಯಾದ ದ್ಯುಲೋಕಾಧಿ ದೇವತೆಯ | ಸ್ವತಃ—ಸ್ವಾಯತ್ತವಾದ ಬಲವುಳ್ಳ |
ಮಹಿ—(ಆದ್ದರಿಂದಲೇ) ಮಹತ್ತಾದ | ತತ್—ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕೂಡಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ | ಮನಃ—ಮನಸ್ಸನ್ನು |
(ಹಾಗೆಯೇ) ಮಾತುಃ—ಮಾತೃರೂಪಿಯಾದ ಪೃಥ್ವಿಯ | ಮನಃ—(ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ)
ಮನಸ್ಸನ್ನು | ಹವೀಮುಖಃ—ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ | ಮನೈಃ—ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ
ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ] ಪಿತರಾ—ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಾದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು | ಸುರೇತಸಾ—ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ | ಪ್ರಜಾಯಾಃ—ಯಜನಾನರೂಪರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳ (ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು) ಭೂಮಿ—
ಅತ್ಯಧಿಕವಾದುದನ್ನಾಗಿಯೂ | ಉರು—ವಿಷ್ಣುತವಾದುದನ್ನಾಗಿಯೂ | ಅಮೃತಂ—ಮರಣರಹಿತವಾದುದನ್ನಾಗಿ
ಯೂ | ವರೀಮುಖಃ—ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣಾಸಹಾಯಗಳಿಂದ | ಚಕ್ರತುಃ—ಮಾಡಿದರು.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಡಕನ್ನು ಮಾಡದಿರುವ ಮತ್ತು ಪಿತೃರೂಪಿಯಾದ ದ್ಯುಲೋಕಾಧಿದೇವತೆಯ ಸ್ವಾಯತ್ತ
ವಾದ ಬಲವುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಹತ್ತಾದದ್ದೂ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹಾತ್ಮಕವಾದದ್ದೂ ಆದ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಮತ್ತು
ಅದೇ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ ಮಾತೃರೂಪಿಯಾದ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ
ತೃಪ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಾದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ
ಯಜನಾನರೂಪರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕವಾದುದನ್ನಾಗಿಯೂ, ವಿಷ್ಣುತವಾದುದನ್ನಾಗಿಯೂ,
ಶಾಶ್ವತವಾದುದನ್ನಾಗಿಯೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣಾಸಹಾಯಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

English Translation

Verily I propitiate, by my invocations, the mind of the benevolent
father, and the great and spontaneous (affection) of the mother (of all beings):
The parents, with kindness, have secured, by their excellent protections, the
vast and manifold immortality of their progeny.

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಪಿತರಾ ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಪಿತೃಯಾರು
ಮಾತೃಯಾರು ಎಂಬುದು ಈ ಋಕ್ಕಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪುಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಯಣರು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿಯೂ
ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಪಿತುಃ ಪಿತೃಸ್ಥಾನೀಯಾಯಾಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ, ಮಾತುಃ—ಮಾತಾಂತರಿಕ್ಷಂ ನಿರ್ಮೀ
ಯಂತೇ ಅಸ್ಮಿನ್ ಭೂತಾನಿ (ನಿ. ೨-೮) ಎಂದು ವಿನಿರ್ದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಲನಾರ್ಥಕವಾದ ಪಾ ಧಾತುವಿನಿಂದ
ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಸಕಲ ಭೂತಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸತಕ್ಕ ಪೃಥಿವಿಗೆ ಪಿತೃವೆಂದೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಸಕಲಭೂತಗಳೂ
ನಿರ್ಮಿತವಾಗುವುದರಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತೃವೆಂದೂ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವಚನವನ್ನೂ

ಹರಿಸಿ ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದನಿರ್ವಚನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಧು ವಾಗಿದೆಯೇ ವಿನಹ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೊಂದಲಾರದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಿತೃವೆಂದೂ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಮಾತೃವೆಂದೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ವಾಕ್ಯಗಳೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ.

ತನ್ನೋ ನಾತೋ ಮಯೋಭು ನಾತು ಭೇಷಜಂ ತನ್ನಾತಾ ಪೃಥಿವೀ ತತ್ ಪಿತಾ ದ್ಯೌಃ |

ತದ್ಗ್ರಾಹಾಣಃ ಸೋಮಸುತೋ ಮಯೋಭುವಸ್ತದಶ್ವಿನಾ ಶೃಣುತಂ ಧಿಷ್ಣ್ಯಾ ಯುವಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೮೯-೪)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವಿಯನ್ನು ಮಾತೆಯೆಂದೂ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ಪಿತೃವೆಂದೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

ಪ್ರೌಷಃ ಸೋಮಃ ಪೃಥಿವೀಮಂತರಿಕ್ಷಂ ವನಸ್ಪತೀರೋಷಧೀ ರಾಯೇ ಅಶ್ವಾಃ |

ದೇವೋದೇವಃ ಸುಹವೋ ಭೂತು ಮಹ್ಯಂ ಮಾ ನೋ ಮಾತಾ ಪೃಥಿವೀ ದುರ್ಮತಾ ಧಾತ್ |

(ಋ. ಸಂ. ೫-೪೨-೧೬)

ಉಪ ದ್ಯೌಂ ಸ್ತಂಭಥುಃ ಸ್ತಂಭನೇನಾಪ್ರಥತಂ ಪೃಥಿವೀಂ ಮಾತರಂ ವಿ |

(ಋ. ಸಂ. ೬-೨೨-೨)

ದ್ಯೌಃ ೩ ಸ್ವಿತಃ ಪೃಥಿವಿ ಮಾತರಧ್ರುಗಗ್ನೇ ಭ್ರಾತರ್ವಸವೋ ಮೃಳಿತಾ ನಃ |

ವಿಶ್ವ ಅದಿತ್ಯಾ ಅದಿತೇ ಸಚೋಷಾ ಅಸ್ತಭ್ಯಂ ಶರ್ಮ ಬಹುಲಂ ವಿ ಯಂತೆ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೫೧-೫)

ಇತ್ಯಾದ್ಯನೇಕ ಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ (ಋ. ಸಂ. ೧-೯೦-೭, ೧-೧೮೫-೧೧, ೬-೭೦-೬ ಇತ್ಯಾದಿ) ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ಪಿತೃ ವೆಂದೂ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಮಾತೃವೆಂದೂ ಸಂಬೋಧಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಹಿತಾ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ,

ದ್ಯೌಃ ಪಿತಾ|| ಪೃಥಿವೀ ಮಾತಾ (ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೭-೫-೪-೫).

ಅಥ ಯತ್ರಾಹೋಪಹೂತೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಇತಿ | ತದಗ್ನೀಧ ಆ ದಧಾತಿ ತದಗ್ನೀತ್ಪಾಶ್ವಾ-
ತ್ಯುಪಹೂತಾ ಪೃಥಿವೀ ಮಾತೋಪ ಮಾಂ ಪೃಥಿವೀ ಮಾತಾ ಹ್ವಾಯತಾಮಗ್ನಿರಾಗ್ನಿಧಾತ್ಸಾ-
ಹೋಪಹೂತಾ ದ್ಯೌಷ್ಟಿತೋಪ ಮಾಂ ದ್ಯೌಷ್ಟಿತಾ |

(ಶ. ಬ್ರಾ ೧-೮-೧-೪೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೂ,

ಮಧು ದ್ಯೌರಸ್ತು ನಃ ಪಿತಾ | (ಬೃ. ಉ. ೬-೩-೬) ಇತ್ಯಾದ್ಯುಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಮೃಗೋಕ್ತಾಧಿ ದೇವತೆಗೆ ಪಿತೃವೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ರೂಢವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಯದ್ವಾ ಎಂದು ಎರಡನೆಯಸಲ ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥವೇ ಸಾಧುವಾಗಿರುವುದು.

ಸುರೇತಸಾ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಶೋಭನಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇನೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂಬ ಅರ್ಥವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇತರ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ.

ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ಅರ್ಣಃ, ಹೋದಃ ಇತ್ಯಾದ್ಯದಕನಾನುಗಳಲ್ಲಿ ನೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ- ೨-೨೭)

ದಿನೋ ನ ಯಸ್ಯ ರೇತಸೋ ದುಘಾನಾಃ ಪಂಥಾಸೋ ಯಂತಿ ಶವಸಾಪರೀತಾಃ |

ತರದ್ವೇಷಾಃ ಸಾಸಹಿಃ ಪಾಂಸ್ಯೇಭಿರ್ಮರುತ್ವಾನೋ ಭವತ್ವಿದ್ರ ಊತೀ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೦೦-೩)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಗಳಿಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಥಾ ಮಹೇ ಪುಷ್ಟಿಂಭರಾಯ ಪೂಷ್ಟೇ ಕದ್ರದ್ರಾಯ ಸುಮುಖಾಯ ಹವಿದೇ |

ಕದ್ವಿಷ್ಣವ ಉರುಗಾಯಾಯ ರೇತೋ ಬ್ರವಃ ಕದಗ್ನೇ ಶರನೇ ಬೃಹತ್ಯೈ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೩-೭)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ರೇತಸ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಹ್ವಯಹೇತುನಾದ ಸಾಪವೆಂದರ್ಥವನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂತಾನಜನಕವಾದ ವೀರೈವಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನೂ ರೇತಸ್ಸಿಗಿರತಕ್ಕ ಅತಿಶಯವಾದ ಶಕ್ತಿಯ ವಿವರಣೆಯನ್ನೂ ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ (೫-೬-೮) ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಮನ್ಯೇ—ಮನ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅದ್ವುಹಃ—ದ್ವುಹ ಜಿಘಾಂಸಾಯಾಮ್ ಧಾತು. ಸತ್ಸೋದ್ವಿಷ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೬೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಷ್ಠೀವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಮಹಿ—ಮಹ ಪೂಜಾಯಾಂ ಧಾತು. ಇನ್ ಸರ್ವಧಾತುಭ್ಯಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಿತ್ತಾ ದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಹವೀಮುಭಿಃ—ಹ್ವೇಜ್ ಸ್ವರ್ಧಾಯಾಂ ಶಬ್ದೇ ಚ ಧಾತು. ಅನ್ಯೇಭ್ಯೋಮುಪಿದೃಶ್ಯಂತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮನಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಈಡಾಗಮ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ, ಪೂರ್ವರೂಪ. ಪ್ರತ್ಯಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಉಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ, ಅವಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುರೇತಸಾ—ಶೋಭನಂ ರೇತಃ ಯಸ್ಯ ತೇನ. ಆದ್ಯದಾತ್ತಂ ದ್ವೈಚ್ ಛಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸು ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಬಾಧಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಪದಾದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪಿತರಾ—ನೂತಾ ಚ ಪಿತಾ ಚ ಪಿತರಾ ಪಿತಾಮಾತ್ರಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೧-೨-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಏಕಶೇಷ ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೨-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚಕ್ರತುಃ—ಡುಕ್ಯಜ್ ಕರಣೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷದ್ವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಜಾಯಾಃ — ಜನೀ ಪ್ರಾ ದುರ್ಭಾವೇ ಧಾತು. ಉಪಸರ್ಗೇಸಂಜ್ಞಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರ ಉಪಪನವಾಗಿರುವಾಗ ಡ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಡಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಟಿಗೆ ಲೋಪ. ಕೃದುತ್ತರ ಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಮೃತಮ್ — ನೆಜ್ಜೋಜರಮರ — (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾದ್ಯು ದಾತ್ತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವರೀಮುಖಿಃ — ವೃಜ್ ನರಣೇ ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಔಣಾದಿಕ ಮನಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ರ ಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಇತ್ಯಾದಿನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದ್ಯು ದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ತ್ವತೀಯಾಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. || ೨ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ತೇ ಸೂನವಃ ಸ್ವಪಸಃ ಸುದಂಸಸೋ ಮುಹೀ ಜಜ್ಞುರ್ಮಾತರಾ ಪೂರ್ವ-
ಚಿತ್ತಯೇ |

ಸ್ಥಾತುಃ ಸತ್ಯಂ ಜಗತತ್ಯ ಧರ್ಮಣಿ ಪುತ್ರಸ್ಯ ಪಾಥಃ ಪದಮದ್ವಯಾನಿಃ |

|| ೩ ||

ಪದಪಾಠ

ತೇ | ಸೂನವಃ | ಸ್ವಪಸಃ | ಸುದಂಸಸಃ | ಮುಹೀ ಇತಿ | ಜಜ್ಞುಃ | ಮಾತರಾ | ಪೂರ್ವಚಿ-
ತ್ತಯೇ |

ಸ್ಥಾತುಃ | ಚಿ | ಸತ್ಯಂ | ಜಗತಃ | ಚಿ | ಧರ್ಮಣಿ | ಪುತ್ರಸ್ಯ | ಪಾಥಃ | ಪದಂ | ಅದ್ವಯಾನಿಃ || ೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ತೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಃ ಸೂನವೋ ಯುವಾಭ್ಯಾಮುತ್ಪನ್ನಾಃ ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯಾಃ ಪ್ರಜಾಃ ಸ್ವಪಸಃ ಶೋಭನ-
ಕರ್ಮಾಣಃ ಸುದಂಸಸಃ ಶೋಭನದರ್ಶನಾ ಯುವಾಂ ಮುಹೀ ಮಹತ್ಯಾ ಮಾತರಾ ಮಾತೃವದ್ಧಿತಕಾರಿಣ್ಯಾ
ಜಜ್ಞುಃ | ಜಾನಂತಿ | ಮಹಾನುಭಾವತಾಮವಗಚ್ಛಂತಿ | ಕಿಮರ್ಥಂ | ಪೂರ್ವಚಿತ್ತಯೇ ಪ್ರಥಮಬುದ್ಧಿ-
ಯೇನುಗ್ರಹರೂಪಾಯೈ | ಕಿಂಚಿ ತೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೌ ಸ್ಥಾತುಃ ಸ್ಥಾವರಸ್ಯ ಜಗತೋ ಜಂಗಮಸ್ಯ
ಪುತ್ರಸ್ಯ ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯಸ್ಯೋಭಯವಿಧಸ್ಯ ಜಗತೋದ್ವಯಾನಿನೋ ನ ವಿದ್ಯತೇ ದ್ವಯಂ ಯಸ್ಯ
ತಾದೃಶಸ್ಯ | ಸ್ವಜೀವನಾಯ ಯುಷ್ಮದ್ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಮಜಾನತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಈದೃಶಸ್ಯ ಧರ್ಮಣಿ ಧಾರಣೇ
ರಕ್ಷಣೇ ನಿಮಿತ್ತಭೂತೇ ಸತಿ ಪದಂ ಸ್ಥಾನಂ ಸತ್ಯಮಬಾಧ್ಯಂ ಪಾಥಃ | ಸಕ್ಷಃ ದಕ್ಷ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ |

ತೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಃ ಸುನವ ಉತ್ಪಾದ್ಯಮಾನಾಃ ಸ್ವಪಸಃ ಶೋಭನಪ್ರಕಾಶಾದಿಕರ್ಮಾಣಃ ಸುದಂಸಸಃ ಶೋಭನ-
ದರ್ಶನಾಃ ಸುಷೂಪಕ್ಷಯಂತೋ ವಾತ್ಮಾನಂ ಸ್ವನ್ಯಾಸಾರಾಯ ಈದೃಶಾ ರಶ್ಮಯೋ ಮಹೀ ಮಹತ್ಯಾ
ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾ ಪೂರ್ವಚಿತ್ತಯೇ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನಾಯ ಜಜ್ಞಃ | ಜಾತವಂತಃ | ದ್ಯಾವಾ-
ಪೃಥಿವ್ಯೋರಂತರಾಲೇ ವ್ಯಾಪ್ತಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚಿ ಸ್ಥಾತುರ್ಜಗತ್ತ್ವ ಧರ್ಮಣಿ ಧಾರಣೇ ತದರ್ಥಮ-
ದ್ವಯಾವಿನೋ ಮಾರ್ಗದ್ವಯರಹಿತಸ್ಯ || ಬಹುಲಂ ಭಂದಸೀತಿ ದ್ವಯಶಬ್ದಾನ್ಮತ್ಸರ್ಥೀಯೋ ವಿನಿಃ |
ಅನ್ಯೇಷಾಮಪಿ ದೃಶ್ಯತ ಇತಿ ದೀರ್ಘಃ || ಪುತ್ರಸ್ಯ ಯುಷ್ಮತ್ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಪದಂ ಮಾರ್ಗಂ
ಸತ್ಯಂ ಸಾಧಃ | ಅನತ್ಯಂ ರಕ್ಷಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ತೇ—ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರೂ | ಸ್ವಪಸಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮವುಳ್ಳವರೂ | ಸುದಂಸಸಃ—ಉತ್ತಮವಾದ
ರೂಪವುಳ್ಳವರೂ ಆದ | ಸುನವಃ—ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯರಾದ ಯಜ್ಞಕರ್ತರು | ಮಹೀ—ಮಹತ್ತಾದ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ
ವರೂ | ಮಾತರಾ—ಜನನಿಯಂತೆ ಹಿತಕಾರಿಗಳೂ ಆದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು | ಪೂರ್ವಚಿತ್ತಯೇ—ಅನುಗ್ರಹ
ರೂಪವಾದ ಪ್ರಥಮಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ (ಅಥವಾ) (ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದ) ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವಗಳಿಂದ |
ಜಜ್ಞಃ—ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ | (ಮತ್ತು ನೀವು) ಅದ್ವಯಾವಿನಃ—ಇವರಲ್ಲದೆ ಎರಡನೆಯ ಇನ್ನಾರನ್ನೂ ತುಂಬಿ
ಕೊಳ್ಳದೇ ಇರತಕ್ಕ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇವರನ್ನೇ ನಂಬಿರತಕ್ಕ | ಸ್ಥಾತುಃ—ಸ್ಥಾವರಾತ್ಮಕವಾದುದೂ | ಜಗತ್ತ್ವ
ಪುತ್ರಸ್ಯ—ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ ಲೋಕದ ಪ್ರಜೆಗಳ | ಧರ್ಮಣಿ—ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ | ಸತ್ಯಂ—ಸತ್ಯ
ವಾಗಿಯೂ (ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ) | ಪದಂ—(ತಮ್ಮ)ಸ್ಥಾನವನ್ನು | ಸಾಧಃ—ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ (ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕವಾದ ಕಾರ್ಯ
ವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತೀರಿ) | [(ಅಥವಾ) ತೇ—ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದವೂ | ಸ್ವಪಸಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಕಾಶನವೇ
ಮುಂತಾದ ಕರ್ಮವುಳ್ಳವೂ | ಸುದಂಸಸಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳವೂ ಆದ | ಸುನವಃ—ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದವೂ
ಆದ (ಆದಿತ್ಯನ) ರಶ್ಮಿಗಳು | ಮಹೀ—ಮಹತ್ತಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು | ಪೂರ್ವಚಿತ್ತಯೇ—
(ಲೋಕದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ) ಪ್ರಥಮಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ | ಜಜ್ಞಃ—ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿ
ಸುತ್ತವೆ | ಮತ್ತು ಸ್ಥಾತುಃ—ಸ್ಥಾವರಾತ್ಮಕವಾದುದೂ | ಜಗತ್ತ್ವ—ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ ಲೋಕದ |
ಧರ್ಮಣಿ—ಧಾರಣರೂಪವಾದ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಧಾರಣರೂಪವಾದ ಕರ್ತವ್ಯದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ | ಅದ್ವಯಾ-
ವಿನಃ—ಮಾರ್ಗದ್ವಯವಿಲ್ಲದೇ (ಯಾವಾಗಲೂ) ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ | ಪುತ್ರಸ್ಯ—ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರ
ರೂಪನಾದ ಆದಿತ್ಯನ | ಪದಂ—ಮಾರ್ಗವನ್ನು | ಸತ್ಯಂ—ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ | ಸಾಧಃ—(ನೀವು) ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ].

ಭಾವಾರ್ಥ

ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದವೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಕಾಶನವೇ ಮುಂತಾದ ಕರ್ಮವುಳ್ಳವೂ, ಅಕರ್ಷಕವಾದ ರೂಪ
ವುಳ್ಳವೂ, ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವೂ ಆದ ಆದಿತ್ಯನ ರಶ್ಮಿಗಳು ಲೋಕವನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದ್ಯಾವಾ
ಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತವೆ. ಎಲೈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೇ, ಸ್ಥಾವರಾತ್ಮಕವಾದುದೂ, ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದುದೂ
ಆದ ಲೋಕದ ಧಾರಣರೂಪದ ಕರ್ತವ್ಯದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ನಿಮ್ಮ
ಪುತ್ರನಾದ ಆದಿತ್ಯನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನೀವು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ.

English Translation

These, your children, the performers of good works, and of goodly appearance, recognize you as their great parents, through experience of former (kindness): preserve uninterrupted stability in the functions of your progeny, whether stationary or moving, (depending for existence) on none other than you.

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಎರಡುವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಯಜ್ಞಕರ್ತರು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆಂದೂ ಅಂತಹ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ರಕ್ಷಿಸುವರೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಕರ್ತರಿಗೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದೂ ಮತ್ತು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪುತ್ರರೂಪವಾದ ಅದಿತ್ಯನ ಸ್ಥಿರವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಯಜ್ಞಕರ್ತರ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಪಡಿಸುವರೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪಸಃ, ಸುದಂಸಸಃ, ಸೂನವಃ ಇವು ಯಜಮಾನರಿಗೆ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗಿವೆ.

ಸ್ವಪಸಃ—ಅಪಃ, ಅಸ್ತಃ ಎಂದು ಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಸ್ ಶಬ್ದವು ಪರಿತವಾಗಿದೆ (ನಿ. ೩-೧). ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಯಾಗಾದಿ ಕರ್ಮವುಳ್ಳವರೆಂದು ಒಂದು ಅರ್ಥವೂ, ಲೋಕಪ್ರಕಾಶನಾದಿ ಕರ್ಮವುಳ್ಳವರು (ಅದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು) ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುದಂಸಸಃ—ದಂಸ ಶಬ್ದವೂ ಸಹ ಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅಪಸ್ ಶಬ್ದವು ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವಾಚಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ದಂಸಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರೂಪವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ದಸಿ ದಂಶದರ್ಶನೆಯೋಃ ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಸುದರ್ಶನವೆಂದರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಕರ್ಮವೆಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ದರ್ಶನವೆಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳವು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು.

ಉಷಸ್ತಮಶ್ಯಾಂ ಯಶಸಂ ಸುವೀರಂ ದಾಸಪ್ರವರ್ಗಂ ರಯಿಮಶ್ವಬುಧ್ಯಂ |

ಸುದಂಸಸಾ ಶ್ರವಸಾ ಯಾ ವಿಭಾಸಿ ಪಾಜಪ್ರಸೂತಾ ಸುಭಗೇ ಬೃಹಂತಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೯೨-೮)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸುದಂಸಸಾ ಎಂಬ ಪದವು ಉಷಸ್ಸಿನ ಪರವಾಗಿದೆ. ಉಷಸ್ಸಿನ ಮನೋಹರವಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ,

ತಂ ದೇವಾ ಬುಧ್ನೇ ರಜಸಃ ಸುದಂಸಸಂ ದಿವಸ್ಪೃಥಿವ್ಯೋರರತಿಂ ನೈರೀರೇ |

ರಥಮಿವ ವೇದ್ಯಂ ಶುಕ್ರೇತೋಜಿಷಮಗ್ನಿಂ ಮಿತ್ರಂ ನ ಹಿತೀಷು ಪ್ರಶಂಸ್ಯಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೨-೩)

ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸುದಂಸಸಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಶೋಭನದರ್ಶನಂ ಎಂದೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳ ಮನೋ ಹರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಪೂರ್ವಚಿತ್ತಯೇ ಜಗ್ಮುಃ—ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನಾಯ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರಂತೆ ರಾಲೇ ವ್ಯಾಪ್ತಃ | ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಎಚ್ಚರಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸಹ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಈ ವಿವರಣೆಯು ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದಿತ್ಯಸ್ಯ ರಶ್ಮಯ ಉಭಾ ಲೋಕಾ ಗಚ್ಛಂತಿ |

(ಭಾ. ಉ. ೮-೬-೨)

ಇತ್ಯಾದ್ಯುಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೆರಡನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಪುತ್ರಸ್ಯ—ಯುಷ್ಮತ್ತುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯಸ್ಯ ಆದಿತ್ಯಸ್ಯ | ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರರೂಪನಾದ ಆದಿತ್ಯನ ಎಂಬರ್ಥವು ಹೆಚ್ಚು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ನನೋ ಮಿತ್ರಸ್ಯ ವರುಣಸ್ಯ ಚಕ್ಷಸೇ ಮಹೋ ದೇವಾಯ ತದ್ವತಂ ಸಪರ್ಯತ |

ದೂರೇದ್ಯಶೇ ದೇವಜಾತಾಯ ಕೇತವೇ ದಿವಸ್ಪತ್ರಾಯ ಸೂರ್ಯಾಯ ಶಂಸತ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೩೭-೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮಾರ್ಗದ್ವಯರಹಿತನಾದ ಈ ಆದಿತ್ಯನ ಲೋಕರಕ್ಷಣಾಕ್ರಮವು ಗುರುತರವಾದುದು.

ಮಹ ಇತ್ಯಾದಿತ್ಯಃ | ಆದಿತ್ಯೇನ ವಾವ ಸರ್ವೇ ಲೋಕಾ ಮಹೀಯಂತೇ |

(ತೈ. ಉ. ೧-೫-೨)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಕಗಳ ವೃದ್ಧಿಯೂ ಮಹಮೆಯೂ ಆದಿತ್ಯನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಿ ಅಂತಹ ಆದಿತ್ಯನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಸ್ವಪಸಃ—ಶೋಭನಂ ಅಪಃ ಯೇಷಾಂ ತೇ ಸ್ವಪಸಃ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಂದ್ಯುಚ್ಛಂಭಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ ೬ ೨-೧೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸುದಂಸಸಃ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಸಮಾಸ ಸ್ವರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಜಜ್ಞಃ—ಜ್ಞಾ ಅವಬೋಧನೇ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅಥವಾ ಜನೀ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೇ ಧಾತು. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಾತೇರಾ—ದ್ವಿತೀಯಾದ್ವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ಸಾತುಃ—ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತೌ ಧಾತು. ತೃಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಷಷ್ಠೀವಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಋತ ಉತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೧೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಕಾರ ರಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ರಾತ್ಸೈಸ್ಯ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೨೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ರೇಫಕ್ಕೆ ವಿಸರ್ಗ.

ಧರ್ಮಣಿ—ಧೃಜ್ ಧಾರಣೇ ಧಾತು. ಮನಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕೆಗೆ ಗುಣ. ರಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಪ್ತಮಿಯಲ್ಲಿ ನಜಿಸಂಬುದ್ವ್ಯೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಲ್ಲೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪಾಥಃ—ಪಾ ರಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷದ್ವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅದ್ವಯಾವಿನಃ—ದ್ವಯಂ ಅಸ್ಯ ಅಸ್ತಿ ಇತಿ ದ್ವಯಾವೀ ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಯ ಶಬ್ದದ ಮೇಲೆ ಮತ್ಸರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿನಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅನ್ಯೇಷಾಮಸಿ ದೃಶ್ಯತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ನ ದ್ವಯಾವೀ ತಸ್ಯ. ತತ್ಪುರುಷೇತುಲ್ಯಾರ್ಥ. (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಜ್ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩ ||

—:೦:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ತೇ ನ್ನಾಯಿನೋ ಮಮಿರೇ ಸುಪ್ರಚೇತಸೋ ಜಾಮಾ ಸಯೋನೀ

ಮಿಥುನಾ ಸನೋಕಸಾ |

ನನ್ಯಂನನ್ಯಂ ತಂತುನಾ ತನ್ವತೇ ದಿವಿ ಸಮುದ್ರೇ ಅಂತಃ ಕವಯಃ

ಸುದೀತಯಃ || ೪ ||

ಸದಪಾಠಃ

ತೇ | ಮಾಯಿನಃ | ಮಮಿರೇ | ಸುಪ್ರಚೇತಸಃ | ಜಾಮೀ ಇತಿ | ಸಯೋನೀ ಇತಿ ಸಯೋನೀ |
ಮಿಥುನಾ | ಸಂಹಿಕಸಾ |

ನವ್ಯಂನವ್ಯಂ | ತಂತುಂ | ಆ | ತನ್ವತೇ | ದಿವಿ | ಸಮುದ್ರೇ | ಅಂತರಿತಿ | ಕವಯಃ | ಸುದೀತಯಃ |
|| ೪ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ತೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾ ಮಾಯಿನಃ | ಮಾಯಾ ಪ್ರಜ್ಞಾ | ಸ್ವವಿಷಯಪ್ರಜ್ಞಾನಂತಃ
ಪ್ರಜ್ಞೋಪಲಕ್ಷಿತಕರ್ಮವಂತೋ ವಾ ಸುಪ್ರಚೇತಸಃ ಸುಷ್ಮ ಪ್ರಕರ್ಷೇಣ ಚೇತಿತುಂ ಶಕ್ತಾ ರತ್ನಯೋ
ಮಮಿರೇ | ಮಿಮತೇ | ಪ್ರಮಾಣೇನ ಪರಿಣಿಂದಂತಿ | ಕೇದೃಶ್ಯಾ ತೇ | ಜಾಮೀ ಪರಸ್ಪರಂ ಭಗಿನೀ |
ಏತತ್ಕೃತ ಇತಿ ಚೇತ್ ಉಚ್ಯತೇ | ಸಯೋನೀ ಸಮಾನೋತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನೇ ಮಿಥುನಾ ಪ್ರಾಣ್ಯುತ್ಪತ್ತಯೇ
ಮಿಥುನಭೂತೇ | ಪರಸ್ಪರಮವಿಯುಕ್ತೇ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಸಮೋಕಸಾ ಸಮಾನಸ್ಥಾನೇ | ದ್ಯೌಪೃಥಿವ್ಯೋ-
ರೇಕಸ್ಮಿನ್ನೇವಾವಕಾಶರೂಪ ಆಕಾಶೇವಸ್ಥಾನಾತ್ | ಸಮೀಚೀನಸ್ಥಾನೇ ವಾ | ಕಿಂಚ ಕವಯೋ
ಮೇಧಾವಿನಃ ಸ್ವವ್ಯಾಪಾರವಿಷಯಜ್ಞಾನವಂತಃ ಸುದೀತಯಃ ಸುಷ್ಮದ್ಯೋತನಾ ರತ್ನಯೋ ದಿವಿ
ದ್ಯೋತಮಾನೇ ಸಮುದ್ರೇಂತರಿಕ್ಷೇಂತರ್ಮಧ್ಯೇ | ಸಮುದ್ರಶಬ್ದೋಂತರಿಕ್ಷನಾಮಸು ಪಾಠಾತ್ತ್ವದ್ವಿ-
ಚನಃ | ಸ ಚೈವಂ ಯಾಸ್ಯೇನ ನಿರುಕ್ತಃ | ಸಮುದ್ರಃ ಕಸ್ಮಾತ್ಸಮುದ್ರವಂತ್ಯಸ್ಮಾದಾಪಃ ಸಮಭಿದ್ರವಂ-
ತ್ಯೇನಮಾಪಃ ಸಮೋದಂತೇಽಸ್ಮಿನ್ನೂತಾನಿ ಸಮುದಕೋ ಭವತಿ ಸಮುನತ್ತೀತಿ ವಾ | ನಿ. ೨-೧೦ |
ಇತಿ | ನವ್ಯಂ ನವ್ಯಂ ತಂತುಂ ತನನೀಯಂ ವಿಸ್ತಾರಣೀಯಂ | ಜಾತೇಕವಚನಂ | ರಶ್ಮಿನಾ ತನ್ವತೇ |
ಸಮಂತಾದ್ವಿಸ್ತಾರಯಂತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಜಾಮೀ— ಸಹೋದರಿಯರೂ | ಸಯೋನೀ— ಒಂದೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವರೂ | ಮಿಥುನಾ—
ಒಟ್ಟಿಗಿರುವವರೂ | ಸಮೋಕಸಾ—ಆಕಾಶರೂಪವಾದ ಒಂದೇ ವಾಸಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವರೂ ಆದ | ತೇ—ಆ ದ್ಯಾವಾ
ಪೃಥಿವಿಗಳು | ಮಾಯಿನಃ—(ತಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ) ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವೂ | ಸುಪ್ರಚೇತಸಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದ ಚೈತನ್ಯದಾನದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವೂ ಆದ ರಶ್ಮಿಗಳನ್ನು | ಮಮಿರೇ—ಪ್ರಮಾಣರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸುತ್ತವೆ |
ಕವಯಃ—ಮೇಧಾವಿಗಳೂ ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವೂ | ಸುದೀತಯಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವೂ ಆದ ರಶ್ಮಿಗಳು | ದಿವಿ—ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ | ಸಮುದ್ರೇ ಅಂತಃ—ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಮಧ್ಯಭಾಗ
ದಲ್ಲಿ | ನವ್ಯಂನವ್ಯಂ—ಅತ್ಯಂತ ನೂತನವಾದುದು | ತಂತುಂ—ವಿಸ್ತೃತವಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಆದ ತಮ್ಮ
ಪ್ರಭಿಗಳನ್ನು | ಆ ತನ್ವತೇ—ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಸರಿಸುತ್ತವೆ ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಸಹೋದರಿಯರೂ, ಒಂದೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವರೂ, ಒಟ್ಟಿಗಿರುವವರೂ, ಆಕಾಶರೂಪವಾದ ಒಂದೇ ವಾಸಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವರೂ ಆದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜೈತನ್ಯಪ್ರದಾನದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವೂ ಆದ ರಶ್ಮಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಮಾಣರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸುತ್ತವೆ. ಮೇಧಾವಿಗಳೂ ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವೂ ಆದ ರಶ್ಮಿಗಳು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ನೂತನವಾದುದೂ ವಿಸ್ತೃತವಾಗತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಸರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

English Translation

Those provident and intelligent sisters, (the rays of light), conceived of the same womb, (ever) united (with each other), and dwelling in the same abode, mete out (all things) : knowing (their functions), and bright-shining, they spread in ever new (directions) throughout the radiant firmament.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಜಾಮೀ—ಜಾಮಿರನೈಽಸ್ಯಾಂ ಜನಯಂತಿ ಜಾಮುಪತ್ಯಂ | ಜಮತೇರ್ನಾ ಸ್ಯಾದ್ಗತಿಕರ್ಮಣೋ ನಿರ್ಗಮನಪ್ರಾಯಾ ಭವತಿ | (ನಿ. ೩-೯) ಇತರನು ಇವಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ, ಹುಟ್ಟು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಜನ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದುದೂ ಆದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ವಿಧ. ಅಥವಾ ಭರ್ತ್ಯವಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವವಳು ಎಂಬಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ, ಹೋಗು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಜಮ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದುದೂ ಆದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧ. ಈ ಎರಡು ವಿವರಣೆಯ ಪ್ರಕಾರವೂ ಸಹ ಜಾಮಿ ಎನ್ನುವ ಪದಕ್ಕೆ ಸಹೋದರಿ ಎಂದರ್ಥವೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ನಿರ್ವಚನದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವಂತೆ

ನ ಜಾಮಯೇ ತಾನೋ ರಿಕ್ತಮಾರ್ಜೆ ಕಾರ ಗರ್ಭಂ ಸನಿತುರ್ನಿಧಾನಂ |

ಯದೀ ಮಾತರೋ ಜನಯಂತ ವಹ್ನಿಮನ್ಯಃ ಕರ್ತಾ ಸುಕೃತೋರನ್ಯ ಋಂಧನ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೩-೩೧-೨)

ಎಂಬ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಜಾಮಿಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಹೋದರಿಯೆಂದರ್ಥ ಮಾಡಿರುವರು ಇದರಂತೆಯೇ,

ಭಗಸ್ಯ ಸ್ತಸಾ ವರುಣಸ್ಯ ಜಾಮಿರುಷಃ ಸೂನ್ಯತೇ ಪ್ರಥಮಾ ಜರಸ್ವ |

ಸಶ್ವಾ ಸ ದಧ್ಯಾ ಯೋ ಅಘಸ್ಯ ಧಾತಾ ಜಯೇಮ ತಂ ದಕ್ಷಿಣಯಾ ರಥೇನ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೭೩-೫)

ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಭಗಿನೀಸ್ಥಾನೀಯಾಸಿ ವರುಣನಿಗೆ ಸಹೋದರಿಯೆಂದಿದೆಯೆ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಇದೇ ಅರ್ಥವು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಬಂಧುಗಳು ಎಂದೂ ಸಹ ಆಗುವದೆಂದು ಹಿಂದೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಡನೆ

ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಹೋದರಿಯರೆಂದು ಸಯೋನೀ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ವಿಶದಪಡಿಸಿದೆ.

ಸಯೋನೀ—ಸಮಾನೋತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನೇ | ಒಂದೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವರು ಎಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವು ಯಾವುದೆಂದು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಜನಿತಾ ದಿವೋ ಜನಿತಾ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ಪಿಬಾ ಸೋಮಂ ಮದಾಯ ಕಂ ಶತಕೃತೋ |

ಯಂ ತೇ ಭಾಗಮಧಾರಯನ್ವಿಶ್ವಾಃ ಸೇಹಾನಃ ಪೃತನಾ ಉರು ಜ್ರಯಃ ಸಮಪ್ಸುಜಿನ್ಮರುತ್ಸಾ ಇಂದ್ರ ಸತ್ವತೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೮-೩೬-೪)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ,

ಮಾ ನೋ ಹಿಂಸೀಜ್ಜನಿತಾ ಯಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ಯೋ ದಿವಂ ಸತ್ಯಧರ್ಮಾ ಜಜಾನ |

ಯಶ್ಚಾ ಪಶ್ಚಂದ್ರಾ ಬೃಹತೀರ್ಜಜಾನ ಕಸ್ಮೈ ದೇನಾಯ ಹವಿಷಾ ವಿಧೇಮ |

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೨೧-೯)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನೂ,

ನಾಭ್ಯಾ ಅಸೀದಂತರಿಕ್ಷಂ ಶೀರ್ಷ್ಣೋ ದ್ಯೌಃ ಸಮವರ್ತತ |

ಪದ್ಭ್ಯಾಂ ಭೂಮಿದಿಶಃ ಶ್ರೋತ್ರಾತ್ತಥಾ ಲೋಕಾ ಅಕಲ್ಪಯನ್ |

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೯೦-೧೪)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿರಾಡ್ರೂಪಿಯಾದ ಪುರುಷನೂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇವರ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಇಬ್ಬರ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ ಒಂದೇ ಮೂಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಯೋನೀ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಮಾಯಿನಃ—ಮಾಯಾ ಪ್ರಜ್ಞಾ | ಸ್ವವಿಷಯಪ್ರಜ್ಞಾವಂತಃ | ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವರೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಮಾಯೇತಿ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾಮ | ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಮಾಯಾ, ವಯನಂ, ಇತ್ಯಾದಿಪ್ರಜ್ಞಾನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೩-೧೩) ಅಲ್ಲದೇ,

ಮಾಯಾಮೂ ತು ಯಜ್ಞಿಯಾನಾಮೇತಾಮಪೋ ಯತ್ತೂರ್ಣಿಶ್ಚ ರತಿ ಪ್ರಜಾನನ್ |

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೮೮-೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ಸ ಏವ ಪ್ರಜ್ಞಾಂ ತ್ವೇತಾಂ ಮನ್ಯಂತೇ | ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಮಾಯಾ ಪದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆಂದರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೭-೨೭) ಮತ್ತು,

ವಿಶ್ವಾ ಹಿ ಮಾಯಾ ಅವಸಿ ಸ್ವಧಾವೋ ಭದ್ರಾ ತೇ ಪೂಷನ್ನಿಹ ರಾತಿರಸ್ತು |

(ಋ. ಸಂ. ೬-೫೮-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ಸಹ ಉದಹರಿಸಿ (ನಿ. ೧೨-೧೭) ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯಿಸಃ ಎಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಎಂದು ರಶ್ಮಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ.

ಸಮುದ್ರೇ ಅಂತಃ— ಸಮುದ್ರಶಬ್ದೋಽಂತರಿಕ್ಷನಾಮಸು ಪಾಠಾತ್ಪ್ರದ್ವಚನಃ ಸ ಚೈವಂ ಯಾಸ್ಯೇನ ನಿರುಕ್ತಃ | ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಸಮುದ್ರಶಬ್ದವನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಸಾಯಣರು ನಿರುಕ್ತವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಸಮುದ್ರ ಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮುದ್ರಃ ಕಸ್ಮಾತ್ಸಮುದ್ರವಂತ್ಯಸ್ಮಾದಾಪಃ ಸಮಭಿದ್ರವಂತ್ಯೇನಮಾಪಃ ಸಂಮೋದಂತೇಽ-
ಸ್ತೀನ್ ಭೂತಾನಿ ಸಮುದಕೋ ಭವತಿ ಸಮುನತ್ತೀತಿ ವಾ |

(ನಿ. ೨-೧೧)

ಚಲಿಸು ಎಂದರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ದ್ರು ಧಾತುವಿನೊಡನೆ ಸಂ, ಉದ್ ಎಂಬ ಎರಡು ಉಪಸರ್ಗಗಳೂ ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆಯಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ಅಥವಾ ಎರಡನೆಯ ದಾಗಿ ಅದೇ ದ್ರು ಧಾತುವಿನೊಡನೆ ಸಮ್, ಅಭಿ ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು (ನದಿಯ) ನೀರುಗಳು ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದುಬರುತ್ತವೆಯೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಸಂತೋಷಪಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮುದ್ ಧಾತುವಿನೊಡನೆ ಸಮ್ ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗವು ಸೇರಿ ಜಲಚರಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಹರ್ಷವನ್ನನು ಭವಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಉದಕಕ್ಕೆ ನಿಧಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತೇವಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಉದ್ ಧಾತುವಿನೊಡನೆ ಸಮ್ ಉಪಸರ್ಗವು ಸೇರಿ ನೆನೆಯಿಸು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಸಮುದ್ರವೆಂಬ ಪದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ನಿರ್ವಚನ ವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೨-೧೦).

ಅನಂತರ ಪಾರ್ಥಿವವಾದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ಅಂತರಿಕ್ಷಪರ್ಯಾಯವಾದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಸಂದೇಹಕ್ಕನಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಡುವವರನ್ನು ಕುರಿತು,

ತತ್ರ ಸಮುದ್ರ ಇತ್ಯೇತಪ್ತಾರ್ಥಿವೇನ ಸಮುದ್ರೇಣ ಸಂದಿಹ್ಯತೇ |

ಅಂತರಿಕ್ಷಪರ್ಯಾಯವಾದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಅನೇಕರು ಪಾರ್ಥಿವಸಮುದ್ರವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷ ಪರ್ಯಾಯವಾದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ಪಾರ್ಥಿವವಾದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವನ್ನೂ ಉದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ

ತಯೋರ್ವಿಭಾಗಸ್ತತ್ರೇತಿಹಾಸಮಾಚಕ್ಷತೇ | ದೇನಾಪಿಶ್ವಾಷ್ಟಿಷೇಣಃ ಶಂತನುಶ್ಚ ಕೌರವ್ಯೌ
ಭ್ರಾತರಾ ಬಭೂವತುಃ | ಸ ಶಂತನುಃ ಕನೀಯಾನಭಿಷೇಚಯಾಂಚಕ್ರೇ | ದೇನಾಪಿಸ್ತಪಃ-
ಪ್ರತಿಪೇದೇ | ತತಃ ಶಂತನೋ ರಾಜ್ಯೇ ದ್ವಾದಶವರ್ಷಾಣಿ ದೇವೋ ನ ವನರ್ಷ | ತಮೂ-

ಚುಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಅಧರ್ಮಸ್ತಯಾಚರಿತೋ ಜ್ಯೇಷ್ಠಂ ಭ್ರಾತರಮಂತರಿತ್ಯಾಭಿಷೇಚಿತಂ
ತಸ್ಮಾತ್ತೇ ದೇವೋ ನ ವರ್ಷತೀತಿ | ಸ ಶಂತನುದೇವಾಸಿಂ ಶಿಶಿಕ್ಷ ರಾಜ್ಯೇನ | ತಮುನಾಚಿ
ದೇವಾಸಿಃ ಪುರೋಹಿತಸ್ತೇಽಸಾನಿ ಯಾಜಯಾನಿ ಚ ತ್ವೇತಿ ತಸ್ಯೈದ್ವರ್ಷಕಾಮಸಕ್ತ ತಸ್ಯೈಷಾ
ಭವತಿ |

ಕುರುವಂಶಸ್ಥರೂ ಋಷಿಷೇಣಪುತ್ರರೂ ಅದ ದೇವಾಸಿ ಮತ್ತು ಶಂತನು ಎಂಬಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವನಾದ ಶಂತನುವು
ತಾನೇ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ಆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಾದನು. ದೇವಾಸಿಯು ತಪಶ್ಚರಣೆಗಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟು
ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೊದಲು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಶಂತನುವಿನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಶಂತನುವನ್ನು ಕುರಿತು ನೀನು ಮೊದ್ದವನಾದ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ನೀನೇ ದೊರೆಯಾಗಿರು
ವುದರಿಂದ ನೀನು ಪಾಪಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ವೃಷ್ಟಿದೇವನು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯನ್ನು
ಸುರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದರು. ಆಗ ಶಂತನುವು ದೇವಾಸಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಭಿಷಿಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ
ದೇವಾಸಿಯು ನಾನು ನಿನಗೆ ಪುರೋಹಿತನಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ನಿನಗಾಗಿ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವೃಷ್ಟಿ
ರ್ಥವಾಗಿ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಊರ್ಧ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಅಧೋಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ
ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಮಳೆಯು ಸುರಿಯಿತು ಎಂದು ಎರಡು ಸಮುದ್ರಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವ,

ಅಷ್ಟೀಷೇಣೋ ಹೋತ್ರಮೃಷಿರ್ನಿಷೀದನ್ ದೇವಾಸಿದೇವಸುಮತಿಂ ಚಿಕಿತ್ಸಾನ್ |

ಸ ಉತ್ತರಸ್ಮಾದಧರಂ ಸಮುದ್ರಮಪೋ ದಿವ್ಯಾ ಅಸೃಜದ್ವರ್ಷ್ಯಾ ಅಭಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೯೮-೫)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಉತ್ತರ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ಅಧರ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು
ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಸಮುದ್ರವೆಂದರೆ ಅಂತರಿಕ್ಷವೆಂದೂ ಅಧರಸಮುದ್ರವೆಂದರೆ ಪಾರ್ಥಿವಸಮುದ್ರ
ವೆಂದೂ ಅರ್ಥ. ಹೀಗೆ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ,

ಯಥಾ ನಾತೋ ಯಥಾ ವನಂ ಯಥಾ ಸಮುದ್ರ ಏಜತಿ |

ಏನಾ ತ್ವಂ ದಶಮಾಸ್ಯ ಸಹಾನೇಹಿ ಜರಾಯುಣಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೭೮-೮)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಪರ್ಯಾಯವೇ ಅಥವಾ ಪಾರ್ಥಿವ ಸಮುದ್ರವೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು.

ಯಾ ಅಪೋ ದಿವ್ಯಾ ಉತ ನಾ ಸ್ರವಂತಿ ಖನಿತ್ರಿಮಾ ಉತ ನಾ ಯಾಃ ಸ್ವಯಂಜಾಃ |

ಸಮುದ್ರಾರ್ಥಾ ಯಾಃ ಶುಚಿಯಃ ಪಾವಕಾಸ್ತಾ ಅಪೋ ದೇವೀರಿಹ ಮಾನುವಂತು ||

(ಋ. ಸಂ. ೭-೪೯-೨)

ಇತ್ಯಾದಿನಾನಾಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಿವಸಮುದ್ರವೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ
ಈ ಪದವು ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸ್ರವಿಸತಕ್ಕ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಅದ್ವಿರ್ಮಾತಿ ವರುಣಃ ಸಮುದ್ರೈರ್ಯುಷ್ಠಾ ಇಚ್ಛಂತಃ ಶನಸೋ ನಸಾತಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೧-೧೪)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರೈಃ ಸಮುದ್ರನಸ್ವಭಾವೈಃ ಅದ್ವಿಃ—ಸ್ರವಿಸತಕ್ಕ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಉದಕಗಳೊಡನೆ ಎಂದರ್ಥ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷವೆಂದರ್ಥ. ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಅಂತಃಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಮಾಯಿನಃ—ಮಾಯಾ ಅಸ್ಯ ಅಸ್ತಿ ಮಾಯೀ. ವ್ರೀಹ್ಯಾದಿಭ್ಯಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಮಿರೇ—ಮಾಜ್ ಮಾನೇ ಧಾತು. ಭಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಯೋನೀ—ಸಮಾನಂ ಯೋನಿಃ ಯಯೋಸ್ತೇ ಸಯೋನೀ ಸಮಾಸಸ್ಯ ಭಂಪಸ್ಯ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೮೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮಾನ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸಭಾವ. ಬಹುವ್ರೀಹಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದವ್ರಕ್ಯತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಿಥುನಾ—ಮಿಥ ಎಂಬುದು. ಸೌತ್ರ ಧಾತು. ಕ್ಷುಧಿಹಿತಿಮಿಥಿಭ್ಯಃಕಿತ್ (ಉ. ಸೂ. ೩೩೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉನನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ವವಿಧಾನ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದ್ವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ಸನೋಕಸಾ—ಉಚ ಸಮವಾಯೇ ಧಾತು. ಬಹುವಚನದಿಂದ ಅಸುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಾಗ ಕುತ್ವ. ಓಕಲುಚಃಕೇ (ಪಾ. ೭-೩-೬೪) ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಇದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುವ್ರೀಹಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಂತೇ ಪೂರ್ವಪದವ್ರತ್ಯತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನನ್ಯಂನನ್ಯಮ್—ನಿತ್ಯವೀಪ್ಸಯೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿವಚನ. ಅನುದಾತ್ತಂಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪರದ ಆಮ್ರೇಡಿತವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ತನ್ವತೇ—ತನು ವಿಸ್ತಾರೇ ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುದೀತಯಃ—ಶೋಭನಾ ದೀತಿಃ ಯೇಷಾಂ ತೇ. ನ ಇ ಸುಭ್ಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೪ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ತದ್ರಾಧೋ ಅದ್ಯ ಸವಿತುರ್ವರೇಣ್ಯಂ ವಯಂ ದೇವಸ್ಯ ಪ್ರಸವೇ ಮನಾ-
ಮಹೇ |

ಅಸ್ಮಭ್ಯಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಸುಚೇತುನಾ ರಯಿಂ ಧತ್ತಂ ವಸುಮಂತಂ
ಶತಗ್ವಿನಂ || ೫ ||

ಠದಪಾಠಃ

ತತ್ | ರಾಧಃ | ಅದ್ಯ | ಸವಿತುಃ | ವರೇಣ್ಯಂ | ವಯಂ | ದೇವಸ್ಯ | ಪ್ರಸವೇ | ಮನಾಮಹೇ |

ಅಸ್ಮಭ್ಯಂ | ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಇತಿ | ಸುಚೇತುನಾ | ರಯಿಂ | ಧತ್ತಂ | ವಸುಮಂತಂ | ಶತಗ್ವಿನಂ || ೫ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ವಯಂ ಯಜಮಾನಾಃ ಸವಿತುಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಸವಿತುರ್ದೇವಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯಾಂತರ್ಯಾಮಿ-
ರೂಪಿಣಿಃ ಪ್ರಸವೇನುಜ್ಞಾಯಾಂ ಸತ್ಯಾಂ ತತ್ತಾದೃಶಂ ವರೇಣ್ಯಂ ವರಣೀಯಂ ರಾಧಃ ಪುರುಷಾರ್ಥ-
ಸಾಧನಸಮರ್ಥಂ ಗವಾದಿ ಧನಂ ಮನಾಮಹೇ | ಯಾಚಾಮಹೇ || ಮನ್ಯತೀರ್ಯಾಚ್ಛಾಕರ್ಮಾ |
ಭಾಂದಸಃ ಶಸ್ || ಯದ್ವಾ | ಪುನಃ ಪುನರಭ್ಯಸ್ಯಾಮಃ | ಲಕ್ಷೀಮಹೀತಿ ಯಾವತ್ || ಮ್ನಾ ಅಭ್ಯಾಸೇ |
ವ್ಯತ್ಯಯೇನಾತ್ಮನೇಪದಂ | ಶಸಿ ಪಾಘ್ರಾದಿನಾ ಮನಾದೇಶಃ || ಕಿಂಚಾಸ್ಮಭ್ಯಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ದ್ಯಾವಾ-
ಪೃಥಿವ್ಯಾ ಸುಚೇತುನಾ ಶೋಭನಚೇತನೇನಾಸ್ಮದನುಗ್ರಹಬುದ್ಧ್ಯಾ ರಯಿಂ ಧನಂ ಧತ್ತಂ | ದತ್ತಂ |
ಶೀದೃಶಂ | ವಸುಮಂತಂ ನಿವಾಸಯೋಗ್ಯಗೃಹಾದಿವಿಶಿಷ್ಟಂ ಶತಗ್ವಿನಂ ಶತಸಂಖ್ಯಾಕಗವಾದಿವಿಶಿಷ್ಟಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ವಯಂ—ಯಜಮಾನರಾದ ನಾವು | ಸವಿತುಃ—ಸಕಲವಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಸುರಿಸತಕ್ಕ |
ದೇವಸ್ಯ—ಪೂಜ್ಯನಾದ ಆದಿತ್ಯನ | ಪ್ರಸವೇ—ಅನುಗ್ರಹವಿರಲಾಗಿ | ವರೇಣ್ಯಂ—ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿತ
ವಾದ | ರಾಧಃ—ಗವಾದಿರೂಪವಾದ ಧನವನ್ನು | ಮನಾಮಹೇ—ಯಾಚಿಸುತ್ತೇವೆ ಅಥವಾ (ಅವನಿಂದ) ಪದೇ
ಪದೇ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ | (ಮತ್ತು) ಅಸ್ಮಭ್ಯಂ—ನಮಗೆ | ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ—ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು | ಸುಚೇತುನಾ-
ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದಯೆಯುಳ್ಳ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ | ವಸುಮಂತಂ—ಗೃಹಾದಿ ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ | ಶತಗ್ವಿನಂ—
ನೂರಾರು ಗೋವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ ಆದ | ರಯಿಂ—ಧನವನ್ನು | ಧತ್ತಂ—ಕೊಡಲಿ.

|| ಛಾಂದಾರ್ಥ ||

ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕವನೂ ದೇವತಾತ್ಮನೂ ಆದ ಆದಿತ್ಯನ ಅನುಗ್ರಹವಿರಲಾಗಿ
ನಾವು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಗವಾದಿರೂಪವಾದ ಧನವನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಥವಾ ಅವನಿಂದ ಪದೇ

ಪದೇ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದಯೆಯುಳ್ಳ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಗೃಹಾದಿವಾಸಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ ಮತ್ತು ನೂರಾರು ಗೋವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ ಆದ ಧನವನ್ನು ಕೊಡಲಿ.

English Translation

We solicit to-day of the divine sun, his favour being propitiated, that wealth which is desirable, Benignant Heaven and Earth, bestow upon us riches, (consisting of) habitations and hundreds (of cattle and the like).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸವಿತುಃ—ಸವಿತಾ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಸವಿತಾ | ಸಕಲವನ್ನೂ ಪ್ರಜೋದಿಸತಕ್ಕವನು ಎಂದು ಸವಿತೃವಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವುದನ್ನು ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ರಾಧಃ—ಮಘಂ, ರೇಕ್ಷಃ ಇತ್ಯಾದಿಧನನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೯). ರಾಧಂ ಇತಿ ಧನನಾಮ | ರಾಧ್ನಾ ವಂತ್ಯನೇನ | ಇದರಿಂದ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧನಕ್ಕೆ ರಾಧಃ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮನಾಮಹೇ—ಮನ್ಯುತಿಃ ಯಾಚ್ಛಾಕರ್ಮ | ಯಾಚಾಮಹೇ ಯಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಒಂದರ್ಥವನ್ನೂ ಯದ್ವಾ ಪುನಃಪುನರಭ್ಯಾಸ್ಯಾಮಃ | ಲಕ್ಷೀಮಹೀತಿ ಯಾವತ್ | ಅಥವಾ ಪದೇ ಪದೇ ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸವಿತೃವಿನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದು ಅವನಿಂದ ಧನವನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವನಿಂದ ಧನವನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದಾಗಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಶತಗ್ವಿನಂ—ಶತಸಂಖ್ಯಾಕಗವಾದಿವಿಶಿಷ್ಟಂ | ನೂರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಗಳುಳ್ಳ ಗೋವುಗಳುಳ್ಳ ಎಂದು ರಯಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ.

ಶಸ್ತ್ವಿಧ್ಯಂತೋ ಅದ್ರಿವೋಽಶ್ವಾವಂತಃ ಶತಗ್ವಿನಃ | ವಿರಕ್ವಣಾ ಅನೇಹಸಃ |

(ಋ. ಸಂ- ೮-೪೫-೧೧)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ಶತಗ್ವಿನಃ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬಹುಧನಾಃ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

|| ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ರಾಧಃ—ರಾಧ ಸಂಸಿದ್ಧಾ ಧಾತು. ಔಣಾದಿಕ ಅಸುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸವಿತುಃ—ಸು ಪ್ರಸವೈಶ್ವರ್ಯಯೋಃ ಧಾತು. ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ತೃಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುವಿಗೆ ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಗುಣ-ಅವಾದೇಶ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಷ್ಠೀವಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಪ್ರಸವೇ—ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಧಾತುವಿಗೆ ಅಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುವಿನ ಉಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ. ಅವಾ ದೇಶ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸವಾದಾಗ ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮನಾನುಹೇ—ಮನ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡುವುದು ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಲಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷಬಹುವಚನ ಸರವಾದಾಗ ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಶಪ್. ಅಕೋ ದೀರ್ಘೋ ಯೇಷಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೭-೧೦೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಂತಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ- ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮ್ನಾ ಅಭ್ಯಾಸೇ ಧಾತು. ವ್ಯತ್ಯಯೋ ಬಹುಲಂ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆತ್ಮನೇಪದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶಪ್ ಸರವಾದಾಗ ಸಾಘ್ರಾಧ್ಯಾ—(ಪಾ. ಸೂ.) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಮನಾದೇಶ. ಸ್ವರಾದಿಗಳು ಹಿಂದಿನಂತೇ ಬರುತ್ತವೆ.

ಸುಚೇತುನಾ—ಶೋಭನಂ ಚೇತುಃ ಯಸ್ಯ ಸಃ ತೇನ. ನೇಷ್ ಸುಭ್ಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧತ್ತಮ್—ಡುಧಾಜ್ ಧಾರಣಪೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷದ್ವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶತಗ್ವಿನಮ್—ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಬಹುವ್ರಹಿಸಮಾಸವಾದಾಗಲೂ ಮತ್ಪರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನಿಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆಮ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾವಚನಾಂತರೂಪ. || ೫ ||

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೧೫ನೇ ಸೂಕ್ತವು ಮುಗಿದುದು.

ನೂರ ಅರವತ್ತನೆಯ ಸೂಕ್ತವು

ತೇಹೀತಿ ಸಂಚರ್ಚಿಂ ಚತುರ್ಥಂ ಸೂಕ್ತಂ ದೈರ್ಘತಮಸಂ ಜಾಗತಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಂ |
ತೇ ಹೀತ್ಯನುಕ್ರಾಂತಂ || ಚತುರ್ವಿಂಶೇಹನಿ ವೈಶ್ವದೇವಶಸ್ತ್ರೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯನಿವಿದ್ಧಾನಮೇತತ್ಸೂಕ್ತಂ
ತೇ ಹಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ವೋ ರಥ್ಮಿಮಿತಿ ವೈಶ್ವದೇವಂ | ಅ. ೭-೪ | ಇತಿ ಸೂಕ್ತಿತತ್ವಾತ್ ||
ತಥಾ ಪೃಷ್ಠಾಭಿಪ್ಲವಷಡಹಯೋದ್ವೀತೀಯೇಹನಿ ವೈಶ್ವದೇವೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಂ ನಿವಿದ್ಧಾನೀಯಂ
ಚಾತುರ್ವಿಂಶಿಕಂ ತೈತೀಯಸವನಂ | ಅ. ೭-೬ | ಇತ್ಯಾಭಿಪ್ಲವಿಕೇ ದ್ವಿತೀಯೇಹನೈತಿವಿಷ್ಣುತ್ವಾತ್ |
ಅಭಿಸ್ತಾವಿಕಾದ್ವಿತೀಯಾದಹ್ನಃ ಪೃಷ್ಠಾಭಿಪ್ಲವೇನೋಕ್ತೇ ಅಹನೀ ಆದ್ಯೇ ಅದ್ಯಾಭ್ಯಾಂ | ಅ. ೭-೧೦ | ಇತಿ ಸೂಕ್ತಿತತ್ವಾತ್ ||
ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಿನಶಸ್ತ್ರೇ ವಿನಿಯುಕ್ತಾ | ಸಂಸ್ಥಿತೇಷ್ವಾಶ್ವಿನಾಯೇತ್ಯತ್ರ ಸೂಕ್ತಿತಂ | ತೇ ಹಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ
ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ದೇವೀಮೃಚಯಸ್ಯ | ಅ. ೭-೫ | ಇತಿ ||

ಅನುವಾದವು—ತೇ ಹೀ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಎಂಬ ಈ ಸೂಕ್ತವು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಅನುವಾಕದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸೂಕ್ತವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಐದು ಋಕ್ಕುಗಳಿರುವವು. ಈ ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ಉಚ್ಛ್ರಾಯಪುತ್ರನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸಾ ಎಂಬುವನು ಋಷಿಯು. ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ದೇವತೆಯು. ಜಗತೀಭಂದಸ್ಸು. ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೇ ಹೀ ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು. ಯಾಗದ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನಸ ವೈಶ್ವದೇವಶಸ್ತ್ರಮಂತ್ರಪಠನಮಾಡುವಾಗ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಸಂಬಂಧವಾದ ನಿವಿದ್ಧಾನಮಂತ್ರಗಳ ಪಠನಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗವಿರುವುದೆಂದು, ಆಶ್ವ ಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ತೇ ಹೀ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ವೋ ರಥ್ಯಮಿತಿ ವೈಶ್ವದೇವಂ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿನೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೭-೪); ಪೃಷ್ಠ ಮತ್ತೆ ಅಭಿಪ್ಲವಷಡಹವೆಂಬ ಯಾಗಗಳ ಎರಡನೆಯ ದಿನಸದಲ್ಲಿ ವೈಶ್ವದೇವಶಸ್ತ್ರಮಂತ್ರಪಠನಮಾಡುವಾಗ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಸಂಬಂಧವಾದ ನಿವಿದ್ಧಾನಮಂತ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗವಿರುವುದೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ಚಾತುರ್ವಿಂಶಿಕಂ ತೈತೀಯಸವನಮಿತ್ಯಾಭಿಪ್ಲವಿಕೇ ದ್ವಿತೀಯೇಽಹಸ್ಯತಿದಿಷ್ಟತ್ವಾತ್ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದಲೂ (ಆ. ೭-೬) ಅಭಿಪ್ಲವಿಕಾದ್ವಿತೀಯಾದಹ್ನಃ ಪೃಷ್ಠಸ್ಯ ದ್ವಿತೀಯೇಽಹನೈತತ್ಸೂಕ್ತಮತಿದೇಶತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಪೃಷ್ಠಸ್ಯಾಭಿಪ್ಲವೇನೋಕ್ತೇ ಅಹನೀ ಆದ್ಯೇ ಅದ್ಯಾಭ್ಯಾಂ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದಲೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೭-೧೦); ಮತ್ತು ಈ ಸೂಕ್ತದ ಮೊದಲನೆಯ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಆಶ್ವಿನಶಸ್ತ್ರಮಂತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ವಿನಿಯೋಗವಿರುವುದೆಂದು ಸಂಸ್ಥಿತೇಷ್ವಾಶ್ವಿನಾಯ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತೇ ಹೀ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ದೇವೀಮೃಚಯಸ್ಯ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿನೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೭-೫).

|| ಓಂ ||

ಸೂಕ್ತ—೧೬೦

|| ಮಂಡಲ—೧ || ಅನುವಾಕ—೨೨ || ಸೂಕ್ತ—೧೬೦ ||

|| ಅಷ್ಟಕ—೨ || ಅಧ್ಯಾಯ—೩ || ವರ್ಗ—೩ ||

|| ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಋಕ್ಕುಂಖ್ಯೆ—೫ ||

|| ಋಷಿಃ—ದೀರ್ಘತಮಾ ಔಚ್ಯಾಃ ||

|| ದೇವತಾ—ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾ ||

|| ಭಂದಃ—ಜಗತೀ ||

ಸಂಹಿತಾಸಾಹಿ:

ತೇ ಹಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ವಿಶ್ವಶಂಭುವ ಋತಾವರೀ ರಜಸೋ ಧಾರ-
ಯತ್ಕವೀ ।

ಸುಜನ್ಮನೀ ಧಿಷಣೇ ಅಂತರೀಯತೇ ದೇವೋ ದೇವೀ ಧರ್ಮಣಾ
ಸೂರ್ಯಃ ಶುಚಿಃ ॥ ೧ ॥

ಸದವಾಹ:

ತೇ ಇತಿ । ಹಿ । ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಇತಿ । ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ । ಋತಾವರೀ ಇತ್ಯುತಾವರೀ । ರಜಸಃ ।
ಧಾರಯತ್ಕವೀ ಇತಿ ಧಾರಯತ್ಕವೀ ।

ಸುಜನ್ಮನೀ ಇತಿ ಸುಜನ್ಮನೀ । ಧಿಷಣೇ ಇತಿ । ಅಂತಃ । ಈಯತೇ । ದೇವಃ । ದೇವೀ ಇತಿ । ಧರ್ಮಣಾ ।
ಸೂರ್ಯಃ । ಶುಚಿಃ ॥ ೧ ॥

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ತೇ ಹಿ ತೇ ಖಲು ಪ್ರಸಿದ್ಧೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಅಂತಸ್ತಯೋರಂತರಾಲೇ ಶುಚಿಃ ಶುದ್ಧೋ
ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಶೋಚಯಿತಾ ವಾ ದೇವೋ ದೀಪ್ಯಮಾನಃ ಸೂರ್ಯೋ ಧರ್ಮಣಾ ಪ್ರಕಾಶೋದಕದಾನಾದಿಧಾರ-
ಣೇನ ಯುಕ್ತಃ ಸನ್ನೀಯತೇ । ಸರ್ವದಾ ಗಚ್ಛತಿ ॥ ಈಜ್ ಗತೌ ದೈವಾದಿಕಃ ॥ ತಾದೃಶಂ ಕರ್ಮ ಯುವ-
ಯೋರನುಗ್ರಹಾದಿತಿ ಸ್ತುತಿಃ । ಕೀದೃತ್ಯಾ ತೇ । ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ । ವಿಶ್ವಂ ಸುಖಭಾವಯಿತ್ವ ಯಯೋಸ್ತೇ
ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ । ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಸುಖಯಿತ್ವಾವಿತ್ಯರ್ಥಃ । ಋತಾವರೀ ಋತವತ್ಯಾ ॥ ಋತಶಬ್ದಾಚ್ಛಂದಸೀನ-
ನಿಪಾವಿತಿ ವನಿಸ್ । ವನೋರ ಚೇತಿ ಜಂಬೀಘ್ರಾ ॥ ರಜಸ ಉದಕಸ್ಯೋದಕೋತ್ಪತ್ತಾ । ಉದಕಂ
ರಜ ಉಚ್ಯತ ಇತಿ ನಿರುಕ್ತಂ । ೪-೧೯ । ಧಾರಯತ್ಕವೀ ಅಕೃಚ್ಛ್ರೀಣ ಧಾರಕಂ ಕವಿ ಯಯೋಸ್ತೇ
ತಾದೃಶ್ಯಾ । ಉದಕೋತ್ಪಾದನಾಯಾ ಪ್ರಯತ್ನವತ್ಯಾವಿತ್ಯರ್ಥಃ । ಯದ್ವಾ । ಧಾರಯತ್ಕವಿರ್ಮನೀಷ್ಯಾ-
ದಿತ್ಯೋ ಯಯೋಸ್ತೇ ತಾದೃಶ್ಯಾ । ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಧಾರಯತ್ಸೂರ್ಯೋಪೇತೇ ಇತ್ಯರ್ಥಃ । ಸುಜನ್ಮನೀ
ಶೋಭನಜನ್ಮವತ್ಯಾ ಧಿಷಣೇ ಧರ್ಷಣೋಪೇತೇ । ಸ್ವನ್ಯಾಪಾರೇಷು ಪ್ರಗಲ್ಬೇ ಇತ್ಯರ್ಥಃ । ದೇವೀ
ದ್ಯೋತಮಾನೇ । ಅತ್ರ ಯದ್ಯಪಿ ಧಿಷಣೇ ಇತ್ಯೇತತ್ ಧಿಷಣೇ ರೋದಸೀ ಇತಿ ತನ್ನಾಮಸೂಕ್ತ-
ತ್ವಾದ್ಧ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀನಾಮ ತಥಾಪಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಇತ್ಯಸ್ಯ ವಿದ್ಯಮಾನತ್ವಾದ್ವಾಗಿಕಂ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಂ ॥

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ತೇ ಹಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ—ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು | ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ—ಸಕಲಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸೌಖ್ಯದಾತರೂ | ಋತಾವರೀ—ಋತದ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವರೂ | ರಜಸಃ—ಉದಕವನ್ನು | ಧಾರಯಿತ್ವವೀ—ಧಾರಣೆಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರೂ | ಸುಜನ್ಮನೀ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜನ್ಮವುಳ್ಳವರೂ | ಧಿಷಣೀ—ಕರ್ತವ್ಯ ಕುಶಲರೂ | ದೇವೀ—ಪ್ರಕಾಶಮಾನರೂ ಅಥವಾ ದೇವತಾತ್ಮರೂ (ಆಗಿದ್ದಾರೆ) | ಅಂತಃ—ಈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ನಡುವೆ | ಶುಚಿಃ—ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಾದವನೂ | ದೇವಃ—ಪ್ರಕಾಶಮಾನನೂ ಆದ | ಸೂರ್ಯಃ—ಸೂರ್ಯನು | ಧರ್ಮಣಾ—ಉದಕವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು, ಲೋಕವನ್ನು ಬೆಳಗುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕರ್ಮಯುಕ್ತನಾಗಿ | ಈಯತೇ—ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ಸಕಲಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸೌಖ್ಯದಾತರೂ, ಋತದ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವರೂ, ಉದಕವನ್ನು ಧಾರಣೆಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರೂ, ಕರ್ತವ್ಯಕುಶಲರೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಾದವನೂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನೂ ಆದ ಸೂರ್ಯನು ಉದಕವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು, ಲೋಕವನ್ನು ಬೆಳಗುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕರ್ಮಯುಕ್ತನಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.

English Translation

Those two, the divine Heaven and Earth, are the diffusers of happiness on all, encouragers of truth, able to sustain the water (of the rains), auspicious of birth, and energetic (in action) : in the interval between whom proceeds the pure and divine Sun for (the discharge of his) duties.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ರಜಸಃ ಧಾರಯಿತ್ವವೀ—ಉದಕವನ್ನು ಧಾರಣೆಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ ಉದಕಾದಿ ದಾನಗಳಿಂದ ಅನ್ನಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವರೆಂದೂ ಸಹ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಔದಾರ್ಯವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ವೃಷ್ಟಿರೂಪವಾದ ಉದಕದ ಧಾರಣಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ದಾನಕ್ಕೂ ಸಹ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಸಾಹಚರ್ಯವೂ ಸಂಬಂಧವೂ ಹೇತುವಾಮದೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಸ ಯದಿ ವೃಷ್ಟಿಕಾಮಃ ಸ್ಯಾತ್ | ಏತೇನೈವಾದಿದೀತ ಸಂಜಾನಾಥಾಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಇತಿ ಯದಾ ನೈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಸಂಜಾನಾಥೇ ಅಥ ವರ್ಷತಿ ತಸ್ಮಾದಾಹ ಸಂಜಾನಾಥಾಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಇತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೮-೩-೧೨)

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಸಂಗಮದಿಂದ ವೃಷ್ಟಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದರಿಂದ ಅವರ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನೂ ಸಾಹಚರ್ಯವನ್ನೂ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಪೃಥಿವೀ ಪೂರ್ವರೂಪಂ ದ್ಯೌರುತ್ತರರೂಪಂ ವೃಷ್ಟಿಃ ಸಂಧಿಃ ಪರ್ಜನ್ಯಃ ಸಂಧಾತಾ | ತದುತ್ತಾಸಿ
ತತ್ತ್ವತದ್ವಲವದನುತ್ಕೃಷ್ಟಂ ಸಂದಧದಹೋರಾತ್ರೇ ವರ್ಷತಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾ ಸಮಧಾತಾ-
ಮಿತ್ಯುತಾಪ್ಯಾಹುಃ ||

(ಐತರೇಯಾರಣ್ಯಕಂ ೨-೧-೨)

ಎಂಬ ಅರಣ್ಯಕ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಸಂಧಿಯಿಂದ ವೃಷ್ಟಿರೂಪದ
ಉದಕದ ಪತನವೆಂದೂ ಮತ್ತು ಉದಕಸಂಘಾತವಾಗಿ ವೃಷ್ಟಿಪತನವಾದರೆ ಒಡನೆಯೇ ಸಕಲರೂ ಸಹ ದ್ಯಾವಾ
ಪೃಥಿವಿಗಳ ಸಂಗಮನಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುವರೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತು,

ಅಸೌ ಹಿ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ತದೇನೇ ಸಯುಜೌ ಕರೋತಿ ತಸ್ಮಾದಿಮೇ ಸಂಭುಂಜಾತೇನಯೋರನು
ಸಂಭೋಗಮಿಮಾಃ ಸರ್ವಾಃ ಪ್ರಜಾ ಅನು ಸಂಭುಂಜತೇ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೨-೨-೧೬)

ಈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹವಿರಾದ್ಯರ್ಪಣವಾದನಂತರ ಅವರು ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಸಕಲಭೂತ
ಗಳಿಗೂ ಅನ್ನವು ದೊರಕುವುದು.

[The rain is the food of the earth, and the food, Produced thereby, in
its turn furnishes food for the sky in the form of oblations.] ಎಂದು ಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೂ
ಸೌಖ್ಯದಾಯಕವಾದ ಅನ್ನಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಹೇತುವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಕೇವಲ ಅನ್ನಸಂಪತ್ತನ್ನೇ
ವೃದ್ಧಿಮಾಡುವವರಲ್ಲದೆ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸತಕ್ಕ ಋತಾವರಿಗಳೂ ಆಗಿರುವರು.
ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಗಚ್ಛಕ್ತುವಾದ ಸೂರ್ಯನ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಋತದ ನಿಯಮಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು
ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಶುಚಿಃ ಸೂರ್ಯಃ ಅಂತಃ ಈಯತೇ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ ಸೂರ್ಯನು ಈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ನಡುವೆ
ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದುದೂ, ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾ
ದುದೂ ಆದ ಸೂರ್ಯನ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಅಹಮಪೋ ಅಸಿನ್ನಮುಕ್ಷಮಾಣಾ ಧಾರಯಂ ದಿವಂ ಸದನ ಋತಸ್ಯ |

ಋತೇನ ಪುತ್ರೋ ಅದಿತೇರ್ಯತಾವೋತ ತ್ರಿಧಾತು ಪ್ರಥಯದ್ವಿ ಭೂಮ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೪೨-೪)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಋತದ ಸದನದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದುದಾಗಿ ವರುಣನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕವಿರ್ನ್ಯಚಕ್ಷಾ ಅಭಿ ಸೀಮಚಷ್ಟ ಋತಸ್ಯ ಯೇನಾ ವಿಘೃತೇ ಮದಂತೀ |

ನಾನಾ ಚಕ್ರತೇ ಸದನಂ ಯಥಾ ವೇಃ ಸಮಾನೇನ ಕೃತುನಾ ಸಂವಿದಾನೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೫೪-೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಋತದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹರ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ
ಸೂರ್ಯನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದೂ,

ಪರಿಕ್ಷಿತಾ ಪಿತರಾ ಪೂರ್ವಜಾನರೀ ಋತಸ್ಯ ಯೋನಾ ಪ್ಲಯತಃ ಸಮೋಕಸಾ |
ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ವರುಣಾಯ ಸವತೇ ಘೃತವತ್ಪಯೋ ಮಹಿಷಾಯ ಪಿನ್ವತಃ ||

(ಮು. ಸಂ. ೧೦-೬೫-೮)

ಇತ್ಯಾದಿಮುಕ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಋತದ ಗರ್ಭವು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣನೆಗಳ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ಧಿಷಣೇ—ಸ್ವಧೇ, ಪುರಂಧೀ ಇತ್ಯಾದಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ನಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ (ನಿ. ೩-೨೧). ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಧಿಷಣಾ ವಾಕ್ ಧಿಷೇರ್ಧಧಾತ್ಯರ್ಥೇ | ಧೀಸಾನಿನೀತಿ ವಾ | (ನಿ. ೮-೩) ಹಿಡಿದಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ಧಿಷ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಧೀಸಾನಿನೀತಿ ವಾ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿಶ್ಚರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದಾದರೂ ಅಗಬಹುದೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ನಿರ್ವಚನವಿದೆ.

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಗಚ್ಛ ಸ್ವಾಹೇತಿ | ಪ್ರಜಾಸತೀರ್ವೈ ಪ್ರಜಾಃ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಭ್ಯಾಂ ಸರೈಗೃಹ್ಣಾತ್ತಾ ಇಮಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಭ್ಯಾಂ ಪರಿಗೃಹೀತಾಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೩-೮-೪-೧೭)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ಪ್ರಜಾಸತಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟರಾದ ಸಕಲ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ನಿಯಮದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆಂದು ಹೇಳಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಹಿಡಿದಿರು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಧಿಷ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಮೇಲಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬಹುದು.

ರಜಸಃ—ರಜಸ್ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಉದಕವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಜಃ | ರಜೋ ರಜತೇರ್ಜ್ಯೋತೀ ರಜ ಉಚ್ಯತೇ ಉದಕಂ ರಜ ಉಚ್ಯತೇ | ಲೋಕಾ ರಜಾಂಸ್ಯುಚ್ಯಂತೇ | (ನಿ. ೪-೧೯) ಬೆಳಗು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ರಂಜ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ರಜಸ್ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಜ್ಯೋತಿಯೆಂದೂ, ಉದಕವೆಂದೂ, ಲೋಕಗಳೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅಸೃಗಹನೀ ರಜಸೀ ಉಚ್ಯತೇ ರಕ್ತ, ಅಹಸ್ಸು ಇವುಗಳಿಗೂ ಇದು ಸಮಾನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತವಚನವಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು

ಅದ್ವಾಮುಕ್ತೈರಹಿಂ ಗೃಣೇಷೇ ಬುಧ್ನೇ ನದೀನಾಂ ರಜಃಸು ಸೀದನ್ |

(ಮು. ಸಂ. ೭-೩೪-೧೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ರಜಸ್ಸು ಉದಕೇಷು ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಉದಕವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ರಜಶ್ಯಬ್ದಕ್ಕೆ ಉಳಿದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ—ಭೂ ಸತ್ತಾಯಾಂ ಧಾತು. ಅಂತರ್ಭಾವಿತನ್ಯರ್ಥಕವಾಗಿರುವಾಗ ಕ್ವಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಬಹುವ್ರೀಹೌ ವಿಶ್ವಂ ಸಂಜ್ಞಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨ ೧೦೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಾಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ

ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭.೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ಋತಾವರೀ—ಋತಂ ಅನಯೋಃ ಅಸ್ತಿ ಇತಿ ತೇ. ಛಂಧಸೀವನಿಸೌ ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ವನಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅನ್ಯೇಷಾಮಸಿ ವೃತ್ಯತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವ ವಿನಕ್ಷಾಮಾಡಿದಾಗ ವನೋರಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೪-೧-೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜೀಪ್. ತತ್ಸನ್ನಿಯೋಗದಿಂದ ನಕಾರಕ್ಕೆ ರೇಫ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ದ್ವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಸವರ್ಣದೀರ್ಘ.

ಧಾರಯತ್ ಕವೀ—ಧಾರಯತ್ ಕವಿಃ ಯಯೋಸ್ತೇ. ಬಹುವ್ರೀಹಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನಂತೆ ದ್ವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಪೂರ್ವಸವರ್ಣದೀರ್ಘ.

ಸುಜನ್ಮನೀ—ಶೋಭನಂ ಜನ್ಮಯಯೋಸ್ತೇ. ಅದ್ಯುದಾತ್ತಂಧ್ಯಚ್ ಛಂಧಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧಿಷಣೇ—ಜಾಧೃಷಾ ಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯೇ ಧಾತು. ಧೃಷೇರ್ಧಿಷ್ ಚ ಸಂಜ್ಞಾಯಾಮ್ (ಉ. ಸೂ. ೨೪೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುವಿಗೆ ಧಿಷ್ ಅದೇಶ. ಯುಪೋರನಾಕೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನಾದೇಶ. ಷಕಾರನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ನಕಾರಕ್ಕೆ ಣತ್ವ. ದ್ವಿವಚನಾಂತರೂಪ.

ಈಯತೇ—ಈಜ್ ಗತೌ ಧಾತು. ದಿವಾದಿ, ಶೃನ್ ವಿಕರಣ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕರಣಾಂತರೂಪ. ಕಿಚಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧ ||

ಸಂಹಿತಾಸೂತ್ರಃ

ಉರು॒ವ್ಯಚ॑ಸಾ ಮ॒ಹಿನೀ॑ ಅ॒ಸ॒ಶ್ಚ॒ತಾ ಸಿ॒ತಾ ಮಾ॒ತಾ ಚ॑ ಭುವ॑ನಾನಿ ರ॒ಕ್ಷತಃ॑ ।
ಸು॒ಧೃ॒ಷ್ಟಮೇ॑ ವ॒ಪು॒ಷ್ಯೇ॑ ३ ನ ರೋ॑ದಸೀ ಸಿ॒ತಾ ಯ॒ತ್ಸೀಮ॑ಭಿ ರೂ॒ಪೈರ॑ವಾ-
ಸಯ॑ತ್ || ೨ ||

ಪದವಾಚಃ ।

ಉ॒ರು॒ವ್ಯಚ॑ಸಾ | ಮ॒ಹಿನೀ॑ ಇತಿ | ಅ॒ಸ॒ಶ್ಚ॒ತಾ | ಸಿ॒ತಾ | ಮಾ॒ತಾ | ಚ॑ | ಭುವ॑ನಾನಿ | ರ॒ಕ್ಷತಃ॑ ।
ಸು॒ಧೃ॒ಷ್ಟಮೇ॑ ಇತಿ | ಸು॒ಧೃ॒ಷ್ಟಮೇ॑ | ವ॒ಪು॒ಷ್ಯೇ॑ ३ ಇತಿ | ನ | ರೋ॑ದಸೀ ಇತಿ | ಸಿ॒ತಾ | ಯ॒ತ್ | ಸೀಮ॑ ।
ಅ॒ಭಿ | ರೂ॒ಪೈಃ | ಅವಾ॑ಸಯತ್ || ೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಉರುವ್ಯ ಚಸಾ ಪ್ರಭೂತವ್ಯ ಚನವತ್ಯಾವತಿವಿಸ್ತೀರ್ಣೇ ಮಹಿನೀ ಅತಃ ಏವ ಮಹತ್ಯಾ ಅಸಶ್ಚ-
ತಾಸಜ್ಯಮಾನೇ | ಸರಸ್ವರನಿಯುಕ್ತೇ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಪಿತಾ ಪಾಲಯಿತ್ರೀ ದ್ಯೌಃ ಮಾತಾ ನಿರ್ಮಾತ್ರೀ
ಪೃಥಿವೀ ಚೇತ್ಯುಭೇ ಭುವನಾನಿ ಭೂತಜಾತಾನಿ ರಕ್ಷತೇ | ಪಾಲಯತೇ | ದ್ಯೌಷ್ಟಿತಃ ಪೃಥಿವೀ ಮಾತಃ |
ಋ. ೬-೫೧-೫ | ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇರ್ಮಾತಾಪಿತೃರೂಪತ್ವಂ | ಕಿಂಚ ಸುಧೃಷ್ಟಮೇ ಅತಿಶಯೇನ ಧೃಷ್ಟೇ ||
ಛಾಂದಸಸ್ತಕಾರಲೋಕಃ || ಪ್ರಗಲ್ಬೇ ರೋದಸೀ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೌ ವಪುಷ್ಯೇ ನ ವಪುಷೋ ಹಿತೇ ಇವ |
ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ಪಿತರಾನಿವ ಶರೀರರಕ್ಷಕೇ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತದೇವೋಪಪಾದಯತಿ | ಯದ್ಯಸ್ಮಾತ್ಪೀಂ ಸರ್ವತಃ
ಪಿತಾ ಪಿತೃಸ್ಥಾನೀಯಾ ದ್ಯೌ ರೂಪೈರ್ನಿರೂಪಣಸಾಧನೈಃ ಪ್ರಶಸ್ತೈಃ ಪ್ರಕಾಶೈರ್ನಿರೂಪ್ಯಮಾಣೈರ್ವ್ಯವೃಷ್ಟ್ಯಾ-
ದಿಭಿರ್ವಾಭ್ಯವಾಸಯತ್ ಅಭಿವಾಸಯತಿ ಅಧಿತಿಷ್ಠತಿ ತಿಸ್ಮಾತ್ಪಿತಾ ಮಾತಾ ಚ ಭುವನಾನಿ ರಕ್ಷತೇ ||

ಶ್ರುತಿಪದಾರ್ಥ

ಉರುವ್ಯ ಚಸಾ—ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿರುವುದು | ಮಹಿನೀ—ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಹತ್ತಾದವು |
ಅಸಶ್ಚತಾ—ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು | ಪಿತಾ—ಪಾಲಕನಾದ ದ್ಯೌಲೋಕಾಧಿದೇವತೆಯೂ |
ಮಾತಾ ಚ—ನಿರ್ಮಾತ್ರಿಯಾದ ಭೂದೇವಿಯೂ ಕೂಡ | ಭುವನಾನಿ—ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ | ರಕ್ಷತೇ—
ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆ. | ಸುಧೃಷ್ಟಮೇ—ದೃಢವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವುಳ್ಳ | ರೋದಸೀ—ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು |
ವಪುಷ್ಯೇ ನ—ದೇಹಗಳುಳ್ಳ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇರುವಂತಿದ್ದಾರೆ. (ಅನರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ) | ಪಿತಾ—
ಪಿತೃಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರಿಕ್ಷವು | ಸೀಂ—ಸುತ್ತಲೂ | ರೂಪೈಃ—(ತನ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ) ಪ್ರಕಾಶನಗಳಿಂದ |
ಅಭ್ಯವಾಸಯತ್—ಹೊದ್ದಿಸಿದೆ (ಸುತ್ತಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ) |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿರುವುದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಹತ್ತಾದವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಿರು-
ವುದು ಆದ ಪಾಲಕನಾದ ದ್ಯೌಲೋಕಾಧಿ ದೇವತೆಯೂ ನಿರ್ಮಾತ್ರಿಯಾದ ಭೂದೇವಿಯೂ ಸಹ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ
ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೃಢವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವುಳ್ಳ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ದೇಹಗಳುಳ್ಳ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ
ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇರುವಂತಿದ್ದಾರೆ. ಅನರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಪಿತೃಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರಿಕ್ಷವು ತನ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಪ್ರಕಾಶನ
ಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ಹೊದ್ದಿಸಿದೆ, ಎಂದರೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ.

English Translation

Wide-spreading, vast, unconnected, the father and mother (of all beings), they two preserve the worlds. Resolute, as if (for the good) of embodied (beings), are Heaven and Earth, and the father has invested every thing with (visible) forms.

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ಉರುವ್ಯಚಿಸಾ—ಉರು ವಿಸ್ತೀರ್ಣಂ ವ್ಯಚಿಃ ವ್ಯಾಪನಂ ಯಯೋಃ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವ್ಯಾಪನ ವುಳ್ಳವರು ಅಥವಾ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸುವಷ್ಟು ವಿಸ್ತೃತಿಯುಳ್ಳವರು. ಈ ಪದವು ಅಧಿಕವಾಗಿ ದ್ಯಾವಾ-ಪೃಥಿವಿಗಳಿಗೂ ಅದಿತಿಗೂ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅದಿತಿಗೂ ಪೃಥಿವಿಗೂ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ,

ಭಗೋ ವಿಭಕ್ತಾ ಶವಸಾವಸಾ ಗಮದುರುವ್ಯಚಾ ಅದಿತಿಃ ಶ್ಲೋತು ಮೇ ಹವಂ |

(ಋ. ಸಂ ೫-೪೬-೬)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅದಿತಿಯ ಮಹತ್ತ್ವಪೂರಿತವಾದ ವೈಶಾಲ್ಯವೂ ಪೃಥಿವಿಯ ವರ್ಣನೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಉರು-ವ್ಯಚಿಸಾ ಎನ್ನುವಂತೆ ವರೀಮತಾ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವೂ ಸಹ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ವಿಸ್ತೃತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ದ್ಯಾವಾ ಪೃಥಿವಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರಿ ಹರಡಿರುವುದು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುವುದು. ಕಾಣ್ವಶಾಖೆಯ ಮೂಲವು ಸದ್ಯಃ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಅಂಗ್ಲಾನುವಾದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಿದೆ.

“The great Heaven and Earth” for additional superfluous (ಅತಿಕ್ತ) is that (ಗರ್ಭ), beyond these two, Heaven and Earth, nothing whatever remains (or nothing surpasses them, ಅತಿರಚ್ಯತೇ).

(S. B. E. Vol. XXVI. P. 336, f. n.)

ಪೃಥಿವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ವಿಸ್ತೃತಿಯುಳ್ಳ ವಸ್ತುವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಇದರಂತೆಯೇ ಸಮಸ್ತ ವಿಶ್ವವೂ ಸಹ ಭರಣಕ್ಕೂ ಧಾರಣೆಗೂ ಸಹ ಪೃಥಿವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳನ್ನೇ ನಂಬಿವೆಯೆಂದು ಪಿತ ಮಾತಾ ಚ ಭುವನಾನಿ ರಕ್ಷತಃ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

**ಸ್ವಾಹೋರೋರಂತರಿಕ್ಷಾದಾರಭತೇ ಸ್ವಾಹಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಭ್ಯಾಮಿತಿ ತದಾಭ್ಯಾಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿ-
ವೀಭ್ಯಾಮಾರಭತೇ ಯಯೋರಿದಂ ಸರ್ವಮಧಿ ||**

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೩-೧-೩-೨೬)

**ನಮೋ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಭ್ಯಾಮಿತಿ ತದಾಭ್ಯಾಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಭ್ಯಾಂ ನಿಹ್ನುವತೇ ಯಯೋ-
ರಿದಂ ಸರ್ವಮಧಿ |**

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೩-೪-೩-೨೧)

**ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಭ್ಯಾಂ ತ್ವಾ ಪರಿಡದಾಮೀತಿ ತದೇನಮಾಭ್ಯಾಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಭ್ಯಾಂ ಪರಿಡದಾತಿ
ಯಯೋರಿದಂ ಸರ್ವಮಧಿ |**

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೧-೫-೪-೪)

ಇತ್ಯಾದ್ಯನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಲಲೋಕಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯೂ, ಭರಣವೂ ಮತ್ತು ಸಕಲ ರಕ್ಷಣಾನ್ಯಾಪಾರಗಳೂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿವೆ ಎಂದು ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶದಪಡಿಸಿದೆ.

ಸಿತಾ ಮಾತಾ ಚ—ದ್ಯೌಃ ಪಿತುಃ ಪೃಥಿವೀ ಮಾತೇ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳಿಗೂ ಇತರ ಸಕಲ ಭೂತಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಮಾತಾಪಿತೃಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹಿಂದೆ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸುಧೃಷ್ಟಮೇ—ಅತಿಶಯೇನ ಧೃಷ್ಟೇ | ಪ್ರಗಲ್ಬೇ | ಸ್ಥೈರ್ಯವುಳ್ಳವರು ಮತ್ತು ದೃಢವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವುಳ್ಳವರೆಂದರ್ಥ.

ರೂಪೈರನಾಸಯತ್—ಆದಿತ್ಯಾದಿ ಗ್ರಹಗಳು ಅಂತರಿಕ್ಷಜನ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಬೀರಿದೆ ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಭಿರ್ನಾ ಅಭ್ಯನಾಸಯತ್ ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ ಎಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಉರುವ್ಯಚಸಾ—ವ್ಯಚಿ ವ್ಯಾಜೀಕರಣೇ. ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಔಣಾದಿಕ ಅಸಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ವ್ಯಚೀಃ ಕು ಟಾದಿತ್ವಮನಸಿ (ಕಾ. ೧-೨-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜಾತ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಾದಿ ಶ್ಲಂಘಸಿ ಬಹುಲಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ಮಹಿನೀ—ಮಹ ಪೂಜಾಯಾಂ ಧಾತು. ಔಣಾದಿಕ. ಇನನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಾಂತವಾದುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಜೀಪ್. ಇದು ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಪೂರ್ವಸವರ್ಣದೀರ್ಘ.

ಅಸತ್ಯತಾ—ಷಸ್ತ್ವ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಜಕಾರಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಚಕಾರಾದೇಶ. ನ ವಿ ಧ್ಯಂತೇ ಸಶ್ಚಂತೋ ಗಚ್ಛಂತಃ ಯಯೋಸ್ತೇ. ನ ಇೌಸುಭ್ಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರಕ್ಷತೇ—ರಕ್ಷ ಪಾಲನೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷದ್ವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುಧೃಷ್ಟಮೇ—ಸುಧೃಷ್ಟತಮೇ ಎಂದು ರೂಪವಾದಾಗ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಮತುಪಿನ ತಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಬರುತ್ತದೆ. ತಮಷ್ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಪುಷ್ಯೇ—ವಪುಷಃ ಹಿತೇ. ಹಿತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತಿತ್ ಸ್ವರಿತಂ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇದು ಸ್ವರಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನಾಸಯತ್—ನಸ ನಿನಾಸೇ ಧಾತು. ಹೇತುಮತಿ ಚಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಚಿಚ್. ಅತೆ ಉಪಧಾಯಾಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿವೃದ್ಧಿ. ಚಿಜಂತದ ಮೇಲೆ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿವಚನಾಂತರೂಪ.

ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡಾಗಮ ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮ
ವಾಗುತ್ತದೆ. || ೨ ||

|| ಸಂಹಿತಾಶಾಹ ||

ಸ ವಹ್ನಿಃ ಪುತ್ರಃ ಪಿತೃಃ ಪವಿತ್ರವಾನ್ಪನಾತಿ ಧೀರೋ ಭುವನಾನಿ
ಮಾಯಯಾ |

ಧೇನುಂ ಚ ಪೃಥ್ವಿಂ ವೃಷಭಂ ಸುರೇತಸಂ ವಿಶ್ವಾಹಾ ಶುಕ್ರಂ ಪಯೋ
ಅಸ್ಯ ದುಹತ || ೩ ||

|| ಪದಪಾಠಃ ||

ಸಃ | ವಹ್ನಿಃ | ಪುತ್ರಃ | ಪಿತೃಃ | ಪವಿತ್ರವಾನ್ | ಪುನಾತಿ | ಧೀರಃ | ಭುವನಾನಿ | ಮಾಯಯಾ |
ಧೇನುಂ | ಚ | ಪೃಥ್ವಿಂ | ವೃಷಭಂ | ಸುರೇತಸಂ | ವಿಶ್ವಾಹಾ | ಶುಕ್ರಂ | ಪಯಃ | ಅಸ್ಯ | ದುಹತ || ೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಪಿತೃಮಾರ್ತಾಪಿತೃದ್ಯಾ ನಾಪೃಥಿವ್ಯೋಃ || ಪಿತಾ ಮಾತ್ರೇತಿ ಪಿತಾ ಶಿಷ್ಯತೇ | ಉದಾತ್ತ-
ಯಣ ಇತಿ ಪಿತುರ್ವಿಭಕ್ತಿರುದಾತ್ತಾ || ಪುತ್ರಃ ಪುರುತ್ತಾತಾ ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯ ಅದಿತ್ಯಃ ಪವಿತ್ರವಾನ್
ಪಾವನರಕ್ತಿಯುಕ್ತೋ ಧೀರೋ ಧೀಮಾನ್ ಸ ವಹ್ನಿಃ ಫಲಸ್ಯ ವೋಢಾ ಧಾರಕಃ ಸನ್ಮಾಯಯಾ
ಪ್ರಜ್ಞಯಾ ಸ್ವಕೀಯಯಾ ಭುವನಾನಿ ಭೂತಜಾತಾನಿ ಪುನಾತಿ | ಸಾವಯತಿ | ಪ್ರಕಾಶಯತೀತ್ಯರ್ಥಃ |
ಕಿಂಚಿ ಸ ಏವ ಪುತ್ರಃ ಪೃಥ್ವಿಂ ಶುಕ್ಲವರ್ಣಾಂ ಧೇನುಂ ಪ್ರೀಣಯಿತ್ರೀಂ ಭೂಮಿಂ ಸುರೇತಸಂ ಶೋಭನ-
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ಶೋಭನೋದಕಂ ವಾ ವೃಷಭಂ ಸೇಕ್ತಾರಂ ದ್ಯುಲೋಕಂ ಚ ಮಾಯಯಾ ಪುನಾತಿ |
ಪ್ರಕಾಶಯತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಕದಾ | ವಿಶ್ವಾಹಾ ಸರ್ವಾಣ್ಯಪೈಹಾನಿ | ಸರ್ವಕಾಲಮಿತ್ಯರ್ಥಃ || ಕಿಂಚಾಸ್ಯ
ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಯ | ಯದ್ವಾ || ಕರ್ಮಣಿ ಪೃಥ್ವೀ || ಇಮಂ ದ್ಯುಲೋಕಂ | ಶುಕ್ರಂ ಪಯೋ ದೀಪ್ತಂ
ಪಯಃಸದೃಶಮುದಕಂ ಧುಹತ | ದೋಗ್ಧಿ || ದುಹೇಶ್ವಾನಂದಸೇ | ಲುಜಃ ಶಲ ಇಗುಪಧಾದನಿಟಃ ಕ್ಸ ಇತಿ
ಚ್ಛೇಃ ಕ್ವಾದೇಶಃ || ಈದೃಶೋ ಮಹಾನುಭಾವ ಅದಿತ್ಯಸ್ತಯೋಃ ಪುತ್ರ ಇತಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋಃ ಸ್ತುತಿಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಪಿತೃಣಃ—(ಸಕಲ ಲೋಕಕ್ಕೂ) ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಾದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ | ಪುತ್ರಃ—ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯನೂ | ವಹ್ನಿಃ—ಫಲದ ಧಾರಕನೂ | ಪವಿತ್ರೇವಾನ್—ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಕಗಳಾದ ರಶ್ಮಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನೂ | ಭೀರಃ ಸಃ—ಪ್ರಜ್ಞಾಂತನೂ ಆದ ಆದಿತ್ಯನು | ಮಾಯಯಾ—ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ | ಭುವನಾನಿ—ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ | ಪುನಾತಿ—ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಪವಿತ್ರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ | (ಸ ಏವ—ಅವನೇನೆ) | ಪ್ರಶ್ನಿಂ—ಶುಕ್ಲವರ್ಣಳಾದವಳೂ | ಭೀನುಂ—ಹರ್ಷದಾಯಕಳೂ ಆದ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನೂ | ಸುರೇತಸಂ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳದ್ದೂ | ವೃಷಭಂ—ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಸತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ದ್ಯುಲೋಕವನ್ನೂ (ಪವಿತ್ರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ) | ವಿಶ್ವಾಹಾ—ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ | ಅಸ್ಯ—ಈ ದ್ಯುಲೋಕವನ್ನು (ದ್ಯುಲೋಕದಿಂದ) | ಶುಕ್ರಂ—ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದುದೂ | ಪಯಃ—ಪಯಃ ಸದೃಶವಾದುದೂ ಆದ ಉದಕವನ್ನು | ಧುಷ್ವತಃ—ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೂ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಾದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯನೂ ಫಲದಧಾರಕನೂ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಕಗಳಾದ ರಶ್ಮಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನೂ ಪ್ರಜ್ಞಾಂತನೂ, ಆದ ಆದಿತ್ಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಪವಿತ್ರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನೇನೆ ಶುಕ್ಲವರ್ಣಳಾದವಳೂ ಹರ್ಷದಾಯಕಳೂ ಆದ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳದ್ದೂ, ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಸತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ದ್ಯುಲೋಕವನ್ನೂ ಪವಿತ್ರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಈ ದ್ಯುಲೋಕದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದುದೂ ಪಯಃಸದೃಶವಾದುದೂ ಆದ ಉದಕವನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ.

English Translation

The pure and the resolute son of (these) parents, the bearer (of rewards sanctifies the worlds by his intelligence; as well as the milch-cow (the earth), and the vigorous bull (the heaven), and daily milks the pellucid milk (of the sky).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಪಿತೃಣಃ ಪುತ್ರಃ—ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನ ಮಹಾಗುಣಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಇಂತಹ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಪಿತೃಗಳಾದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಮಹತ್ವವು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಪಿತಾ ಮಾತೃತ್ರಿಪಿತಾ ಶಿಷ್ಯತೇ ಸಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾತೃ ಈ ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಪಿತಾ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಸಮಸ್ತಪದ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ಆದಿತ್ಯನ ಪಿತೃಗಳು ಎಂದೂ ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯನು ದಿವಸ್ಪುತ್ರನೆಂದೂ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ದಿವಸ್ಪುತ್ರಾಯ ಸೂರ್ಯಾಯ ಶಂಸತ (ಋ. ಸಂ. ೧೦-೨೭-೧) ಎಂದು ಕೇನಲ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಪಿತೃಗಳು ಎಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ,

ಯೇ ಇಮೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಜನಿತ್ರೀ ರೂಪೈರಪಿಂಶದ್ಭುವನಾನಿ ವಿಶ್ವಾ |

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೧೦-೯)

ಇತ್ಯಾದಿನಾನಾಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಜನಿತ್ರಿಯರೆಂದು ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪಿತ್ರೋಃ ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಅವರ ಪುತ್ರನಾದ ಆದಿತ್ಯನು,

ಮಾಯೆಯಾ—ಭುವನಾನಿ ಪುನಾತಿ—ಮಾಯೆಯಿಂದ ಭುವನಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು ಎಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಯಾ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದರ್ಥಮಾಡಬೇಕು. ಮಾಯೇತಿ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾಮ | ಮಾಯಾ ವಯುಸಂ ಇತಿ ತನ್ನಾಮಸು ಪಾರಾತ್ | (ನಿ. ೩-೧೩) ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಮಾಯಾ ಮೂ ತು ಯಜ್ಞಿಯಾನಾಂ (ಋ. ಸಂ. ೧೦-೮೮-೬) ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಸ ಏವ ಪ್ರಜ್ಞಾಂ ತ್ವೇತಾಂ ಮನ್ಯಂತೇ ಎಂದು ವಿನಿರಿಸಿ ಮಾಯಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆಂಬರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೭-೨೭) ಅಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಾ ಹಿ ಮಾಯಾ ಅವಸಿ ಸ್ವಧಾವಃ (ಋ. ಸಂ. ೬-೫೮-೧) ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನೂ ಉದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆಂದೇ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೧೨-೧೭) ಆದರೆ ನಿ ಮಾಯಿನೋ ದಾನವಸ್ಯ (ಋ. ಸಂ. ೨-೧೧-೧೦) ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಯಾವಿನಃ ದಾನವಸ್ಯ ವಂಚಿನಾನಿ ಎಂದು ವಂಚನೆ, ಮೋಸ ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳೂ ಇರುವುವು. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಧೀರಃ—ಧೀಮಾನ್ | ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನಾದುದರಿಂದಲೇ ಈ ವಿಶೇಷಣವೂ ಇದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಧೀರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯೆಂದರ್ಥವು ರೂಢವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಧೀಮಾನ್ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಧೀರೋ ಧೀಮಾನ್ (ನಿ. ೩-೧೨) ಈ ಪದವು ಮೇಧಾವಿನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೯) ಧೀರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಧೀರನು ಪ್ರಾಜ್ಞನಾದುದರಿಂದಲೂ ಭಯವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ನಿರ್ಭಯನಾಗಿರುವುದು, ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಪ್ರಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿರುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗುಣಗಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವನೆಂದೇ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಯುವಾ ಸವಾಸಾಃ ಪರಿವೀತ ಅಗಾತ್ಸ ಉ ಶ್ರೇಯಾನ್ವವತಿ ಜಾಯಮಾನಃ |

ತಂ ಧೀರಾಸಃ ಕವಯ ಉನ್ನಯಂತಿ ಸ್ವಾಧ್ಯೋ ೩ ಮನಸಾ ದೇವಯಂತಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೩-೮-೪)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ,

ಶ್ರೇಯಶ್ಚ ಪ್ರೇಯಶ್ಚ ಮನುಷ್ಯಮೇತಸ್ಮಾ ಸಂಪರೀತ್ಯ ವಿವಿನಕ್ತಿ ಧೀರಃ |

ಶ್ರೇಯೋ ಹಿ ಧೀರೋಽಭಿಪ್ರೇಯಸೋ ವೃಣೇತೇ ಪ್ರೇಯೋ ಮಂದೋ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಾ-

ದ್ವೃಣೇತೇ ||

(ಕಠ. ೨-೨)

ಮಹಾಂತಂ ವಿಭುಮಾತ್ಮಾನಂ ಮತ್ಸಾ ಧೀರೋ ನ ಶೋಚತಿ |

(ಕಠ. ೫-೪)

ಇತ್ಯಾದ್ಯುಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಧೀರಃ ಧೀಮಾನ್, ಪ್ರಾಜ್ಞಃ ಎಂದರ್ಥವಾಗುವಂಕೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪ್ರಾಜ್ಞನೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧೇನುಂ—ಧೇನುಶಬ್ದವು ಪೃಥ್ವಿಸ್ವರಾಂಶವು ಪದವಾಗಿದೆ. ಧೇನುರ್ಧಯತೇರ್ವಾ, ಧಿನೋತೇರ್ವಾ | ಧಯತೇರ್ವಾ ವಕ್ಷೇನೇತಿ | ತರ್ಪಯತೈಸಾ ಪಯಸಾ (ನಿ. ೧೧-೪೨) ಕರುವಿನಿಂದ ಹಾಲು ಹೀರಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಪ್ರೇರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಗೋವುಗಳಿಗೆ ಧೇನುಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಪೃಥ್ವಿಯೂ ಸಹ ಸಸ್ಯಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

ಪೃಥ್ವಿಂ—ಪೃಥ್ವಿಯೆಂದರೆ ಮರುತ್ತು ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳ ಮಾತೆಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ವರ್ಣಸೂಚಕವಾದ ಪದವೂ ಆಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಿತ್ತಿವಾದ ವರ್ಣಗಳ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಶುಕ್ಲ ವರ್ಣವೆಂದರ್ಥವೂ ಇದೆ.

ಸುರೇತಸಂ ವೃಷಭಂ—ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳು ದ್ಯುಲೋಕಾಧಿದೇವತೆಯ ಉತ್ಪಾದನಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಪದಗಳೂ ಪುಂಸ್ವತ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವವೆಂದು ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ದ್ಯೌಃ ಪಿತಾ ಎಂದಿರುವ ಪಿತೃವಿನ ಗುಣವು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಶುಕ್ರಂ—ಶುಕ್ರಂ ಶೋಚತೇರ್ಜ್ವಲತಿಕರ್ಮಣಃ | ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶುಚ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿವೃತ್ತವಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದದ್ದು ಎಂದರ್ಥ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಪಿತೃಣಃ—ಮಾತಾ ಚ ಪಿತಾ ಚ ಪಿತರೌ ತಯೋಃ ಪಿತೃಣಃ ಪಿತಾಮಾತ್ರಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೧-೨-೨೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಏಕಶೇಷಸಮಾಸವಾದಾಗ ಪಿತೃಶಬ್ದ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಷಷ್ಠೀದ್ವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಯಣಾದೇಶ ಉದಾತ್ತಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಣಾದೇಶ ಬಂದು ಅದರ ಪರದಲ್ಲಿ ಅನುದಾತ್ತವಿಭಕ್ತಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಉದಾತ್ತಯಣೋ ಹಲ್ ಪ್ರಾರ್ಣಾತ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪುನಾತಿ—ಪುನಾಃ ಪವನೇ ಧಾತು. ಕ್ರಾೃದಿ. ಶ್ವಾ ವಿಕರಣ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಕರಣಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪ್ವಾದೀನಾಂಹ್ರಸ್ವಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣ ಪರವಾದಾಗ ಧಾತುವಿಗೆ ಹ್ರಸ್ವ.

ಧೀರಃ—ಡುಧಾಜ್ ಧಾರಣಪೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಸುಸೂಧಾಗೃಧಿಭ್ಯಃ ಕ್ರನ್ (ಉ. ಸೂ. ೨-೧೮೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ರನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಘುಮಾಸ್ಥಾಗಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಈತ್ವ. ಇತ್ಯಾದಿನಿರ್ವೃತ್ತಿಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪೃಥ್ವಿಮ್—ಪೃಥ್ವಿ ಸಂಸ್ಕರ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಘೃಣಿಪೃಥ್ವಿಸಾಷ್ಟಿಃ—(ಉ. ಸೂ. ೪೯೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಪಾತವಾಗಿದೆ.

ಸುರೇತಸಮ್—ಶೋಭನಂ ರೇತಃ ಯಸ್ಯ ತಮ್. ಅದ್ಯುದಾತ್ತಂ ದ್ಯೌಚ್ ಛಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಿಶ್ವಾಹಾ—ಶೇಷ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ತಿಗೆ ಲೋಪ.

ಧುಕ್ಷತೆ—ದುಹ ಪ್ರಪೂರಣೀ. ಧಾತು. ಛಂದಸಿಲುಜ್ಲಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಟರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲುಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಾದೇಶ ಶಲಿ ಇಗುಪಧಾದನಿಟಃಕ್ಲೆಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚ್ಲಿಗೆ ಕ್ಸಾದೇಶ. ದಾದೇರ್ಥಾತೋರ್ಘಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಹಕಾರಕ್ಕೆ ಘತ್ತ, ಏಕಾಚೋಬಶೋ—(ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿಗೆ ಧತ್ತ. ಆದೇಶಪ್ರತ್ಯಯಯೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೩-೫೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಸತ್ತ. ಘಕಾರಕ್ಕೆ ಚರ್ತ್ವ ಬಂವಾಗ ಕ್ಸಕಾರಾದೇಶ ಬರುತ್ತದೆ. ಭಾಂದವಾಗಿ ಅಡಾಗನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩ ||

—:—

ಸಂಹಿತಾಶಾಸ್ತ್ರ

ಅಯಂ ದೇವಾನಾಮಸಸಾಮಸ್ತಮೋ ಯೋ ಜಜಾನ ರೋದಸೀ ವಿಶ್ವ-
ಶಂಭುವಾ |

ವಿ ಯೋ ಮಮೇ ರಜಸೀ ಸುಕ್ರತುಯಯಾ ಜರೇಭಿಃ ಸ್ಕಂಭನೇಭಿಃ
ಸಮಾನ್ಯಚೇ || ೪ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಅಯಂ | ದೇವಾನಾಂ | ಅಸಸಾಂ | ಅಪಃಕ್ರತಮಃ | ಯಃ | ಜಜಾನ | ರೋದಸೀ ಇತಿ | ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ |
ವಿ | ಯಃ | ಮಮೇ | ರಜಸೀ ಇತಿ | ಸುಕ್ರತುಯಯಾ | ಜರೇಭಿಃ | ಸ್ಕಂಭನೇಭಿಃ | ಸಂ | ಅನ್ಯಚೇ |
|| ೪ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಪೂರ್ವಂ ಪುತ್ರಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೇನೈತೇ ಪ್ರಶಸ್ಯೇದಾನೀಂ ಸ್ವೋತ್ಪಾದಕಸ್ತುತ್ಯಾ ಪ್ರಶಂಸತಿ | ಅಯಂ ದೇವಾನಾಂ ಮಧ್ಯೇ ದೇವತಮೋಽಸಸಾಮಸ್ತಮಃ | ಅಪ ಇತಿ ಕರ್ಮನಾಮ | ತೇನ ತದ್ವಾನ್ ಲಕ್ಷ್ಯತೇ | ಕರ್ಮವತಾಂ ಮಧ್ಯೇ ಪ್ರಕೃಷ್ಟಕರ್ಮಾ | ಅಯಮಿತ್ಯುಕ್ತಂ ಕ ಇತ್ಯಾಹ | ಯೋ ದೇವೋ ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರೇಣ ಭೂತಾನಾಂ ಸುಖಸ್ಯ ಭಾವಯಿತ್ಯೈ ರೋದಸೀ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾ ಮಹಾನುಭಾವೇ ಜಜಾನ ಉತ್ಪಾದಿತವಾನ್ | ನ ಕೇವಲಮುತ್ಪಾದನಮಾತ್ರಂ ಅಪಿ ತು ಯೋ ದೇವೋ ರಜಸೀ ರಂಜನಾತ್ಮಿಕೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾ | ರಜಸೀ ಇತಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರ್ನಾಮ ರಜಸೀ ಸದಸೀ ಇತಿ

ತನ್ನಾಮಸು ಸಾಠಾತ್ | ಉಕ್ತರೂಪೇ ವಿ ಮಮೇ ವಿಶೇಷೇಣ ಪರಿಚ್ಛಿನತ್ತಿ | ಕಿಂ ಸ್ವೋಪಭೋಗಾಯ
ನೇತ್ಯಾಹ | ಸುಕ್ರತೂಯಯಾ ಶೋಭನಕರ್ಮೇಚ್ಛಯಾ | ಯೇನ ಕರ್ಮಣಾ ಪ್ರಾಣನಾಂ ಸುಖಂ
ಸಂಭವತಿ ತಾದೃಕ್ಕರ್ಮೇಚ್ಛಯಾ | ಅಥವೈತದುತ್ತರತ್ರ ಸಂಬಂಧ್ಯತೇ | ಸುಕ್ರತೂಯಯೋಕ್ತೇನ ನಿಮಿ-
ತ್ತೇನೇಮೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾವಜರೇಭಿರಜೀರ್ಣೈರ್ವ್ಯಥತರೈಃ ಸ್ಕಂಭನೇಭಿರ್ಗತಿಪ್ರತಿಬಂಧಸಾಧನೈಃ
ಶಂಕುಭಿಃ ಸಮಾನ್ಯಚೇ | ಸಮ್ಯಕ್ ಸರ್ವತಃ ಪ್ರಾಜಿತವಾನ್ | ಸ್ಥಾಪಿತವಾನಿತ್ಯರ್ಥಃ || ಋಚಿ ಸ್ತುತಾ |
ಲಿಟಿ ರೇಫಸಾಮಾನ್ಯಾದ್ವಿಹಲ್ವಮಸ್ತೀತಿ ತಸ್ಮಾನ್ನದ್ವಿಹಲ ಇತ್ಯಭ್ಯಾಸಸ್ಯ ನುಟ್ || ಯಸ್ಮಾದೇವಂ
ತಸ್ಮಾದಯಮೇವ ದೇವೋಽಯಮೇವಾಪಸ್ತಮ ಇತ್ಯೇವಂ ಮಹಾನುಭಾವೇನ ಪರಮೇಶ್ವರೇಣೋತ್ಪನ್ನೇ
ಇತಿ ಸ್ತುತಿಃ ||

|| ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ||

ಯಃ—ಯಾವ ಆದಿತ್ಯನು | ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ—ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ | ರೋದಸೀ—
ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು | ಜಜಾನ—ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನೋ | ಮತ್ತು ಯಃ—ಯಾವನು |
ರಜಸೀ—ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೆರಡನ್ನೂ | ವಿ ಮಮೇ—ಅಳಿದನೋ (ಅಲ್ಲದೇ) | ಸುಕ್ರತೂಯಯಾ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ಕರ್ಮಾಚರಣೆಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ | ಅಜರೇಭಿಃ—ಕ್ಷಯಿಸದಿರುವ | ಸ್ಕಂಭನೇಭಿಃ—
ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭಗಳಿಂದ | ಸಮಾನ್ಯಚೇ—ಉರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೋ ಅಂತಹ | ಅಯಂ—ಆ
ಆದಿತ್ಯನು | ದೇವಾನಾಂ—ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆ (ದೇವತೋತ್ತಮನು) | ಅಪಸಾಂ—ಕರ್ಮಯುಕ್ತರ ನಡುವೆ
ಅಪಸ್ತಮಃ—ಆತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು (ಅಗಿದ್ದಾನೆ.)

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಾವ ಆದಿತ್ಯನು ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ,
ಯಾವನು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಅಳಿದನೋ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ
ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕ್ಷಯಿಸದಿರುವ ಆಧಾರಸ್ತಂಭಗಳಿಂದ ಉರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೋ
ಅಂತಹ ಆದಿತ್ಯನು ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆ ದೇವತೋತ್ತಮನು ಮತ್ತು ಕರ್ಮಯುಕ್ತರ ನಡುವೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

English Translation

He it is, amongst gods (the most divine), amongst (pious) works the
most pious, who gave birth to the all-delighting heaven and earth : who
measurd them both, and, for the sake of holy rites, propped them up with
undecaying pillars.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ರೋದಸೀ ಜಜಾನ—ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು, ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ
ಒಂದು ವಿರೋಧವು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ನಮೋ ಮಿತ್ರಸ್ಯ ವರುಣಸ್ಯ ಚಕ್ಷುಸೇ ಮಹೋ ದೇವಾಯ ತದ್ವತಂ ಸಪರೈತ |

ದೂರೇದ್ಯಶೇ ದೇವಜಾತಾಯ ಕೇತನೇ ದಿವಸ್ಪುತ್ರಾಯ ಸೂರ್ಯಾಯ ಶಂಸತ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೩೭-೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದಿತ್ಯನನ್ನು ದಿವಸ್ಪುತ್ರನೆಂದು ಕರೆದಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಇತರಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥ್ವಿಯ ಪುತ್ರನೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮಕ್ಕನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಸಮರ್ಥಿಸುವಂತೆ

ಯತ್ರಾ ಸಮುದ್ರಃ ಸ್ಥಭಿತೋ ವ್ಯಾನದಸಾಂ ನಪಾತ್ಸವಿತಾ ತಸ್ಯ ವೇದ |

ಅತೋ ಭೂರತ ಆ ಉತ್ತಿತಂ ರಜೋಽತೋ ದ್ಯಾವಾಪೃಥ್ವೀ ಅಪ್ರಭೇತಾಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೪೯-೨)

ಇತ್ಯಾದಿಮುಕ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಮಾದೇವ ಸವಿತುಃ ಭೂಮಿರಾಸೀತ್ | ರಜಃ ಅಂತರಿಕ್ಷಂ ಚಿ ಅಜಾಯತ | ಈ ಸವಿತೃವಿನಿಂದಲೇ ಭೂಮಂತರಿಕ್ಷಗಳು ಜನಿಸಿದವು ಎಂದೂ ಸಹ ಹೇಳಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರವಾದ ಜನ್ಯಜನಕ ಭಾವವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿರೋಧವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕಿಂತಲೇ ಸವಿತೃವಿಗೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಉದಯವಿದ್ದು ಅಂತರಿಕ್ಷವೇ ಆಧಾರವೂ ಆಶ್ರಯವೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ದಿವಸ್ಪುತ್ರನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತು

ದಿನೋ ಧರ್ತಾ ಭವನಸ್ಯ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಪಿಶಂಗಂ ದ್ರಾಪಿಂ ಪ್ರತಿ ಮುಂಚಿತೇ ಕವಿಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೪-೫೩-೨)

ಆಸ್ರಾ ರಜಾಂಸಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ಸಾರ್ಥಿನಾ ಶ್ಲೋಕಂ ದೇವಃ ಕೃಣುತೇ ಧರ್ಮಣೇ

(ಋ. ಸಂ. ೪-೫೩-೨)

ವಿ ನಾಕಮುಖ್ಯತ್ವವಿತಾ ವರೇಣ್ಯೋಽನು ಪ್ರಯಾಣಿಮುಷಸೋ ವಿ ರಾಜತಿ |

(ಋ. ಸಂ. ೫-೮೧-೨)

ಇತ್ಯಾದಿಮುಕ್ತುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ ಪೃಥ್ವಿಮಂತರಿಕ್ಷಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೋಚರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೂ, ಈ ಲೋಕಗಳ ಧಾರಕನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಎರಡು ಲೋಕಗಳನ್ನು ನಿಯಮದಂತೆ ನಡೆಯಲು ಸಹಾಯಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ದ್ಯಾವಾಪೃಥ್ವಿಗಳಿಗೆ ಇವನು ಉತ್ಪಾದಕನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಲ್ಲೂ ಸತ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ ರೋದಸೀ—ಸರ್ವಪ್ರಕಾರೇಣ ಭೂತಾನಾಂ ಸುಖಸ್ಯ ಭಾವಯಿತ್ಯಾ | ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂತಗಳಿಗೆ ಸೌಖ್ಯದಾತರೆಂದರ್ಥ. ಸಕಲ ಲೋಕವನ್ನು ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಆಧಾರನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷವೂ, ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಪುನಃ ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿ ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ ಸಸ್ಯಾದಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನೊದಗಿಸುವುದರಿಂದ ಪೃಥ್ವಿಯೂ ಸಹ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವವರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಸ್ತಂಭನೇಭಿಃ ಸಮಾನ್ಯಚೇ—ಆಧಾರಸ್ತಂಭಗಳಿಂದ ಊರೆಕೋಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು.
ನ ಪ್ರಮಿಯೇ ಸನಿತುರ್ವೈವ್ಯಸ್ಯ ತದ್ಯಥಾ ವಿಶ್ವಂ ಭುವನಂ ಧಾರಯಿಷ್ಯತಿ |

(ಋ. ಸಂ. ೪-೫೪-೪)

ಸನಿತಾ ಯಂತ್ರೈಃ ಪೃಥಿವೀಮರಮ್ನಾದಸ್ತಂಭನೇ ಸನಿತಾ ದ್ಯಾಮದ್ಯಂಹತ್ |
ಅಶ್ವಮಿನಾಧುಕ್ಷದ್ಧು ನಿಮಂತರಿಕ್ಷಮತೂರ್ತೇ ಬದ್ಧಂ ಸನಿತಾ ಸಮುದ್ರಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೪೯-೧)

ಸವಿತೃವು ನಿರಾಲಂಬನವಾದ ದ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಲಂಬನವನ್ನೂ ಆಸರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಿಯಮನ ಸಾಧನಗಳಾದ ವೃಷ್ಟಿಪ್ರದಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಧಾರಣೆಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ವಾಯ್ವಾದಿರೂಪಗಳಾದ ಪಾಶಗಳಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ಬದ್ದವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಆಲಂಬನ ರಹಿತವಾದವೂ ಆಶ್ರಯ ರಹಿತವಾದವೂ ಆದ ಖ್ಯಾತಿಯಾದ ಲೋಕತ್ರಯವನ್ನೂ ಅದರದರ ಆವೃತತೆಗೆ ತಕ್ಕಂಶ ಆಸರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ತಂಭನೇಭಿಃ ಸಮಾನ್ಯಚೇ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಶ್ರಯಕ್ಕೂ ಆಧಾರಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮಿತಿಯುಂಟು. ಕಾಲಿಕವಾದ ನಿಯಮವುಂಟು. ಆದರೆ ಆದಿತ್ಯನು ಪೃಥಿವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಆಧಾರವೂ ಆಶ್ರಯವೂ ಶಾಶ್ವತಗಳು ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಅಜರೇಭಿಃ—ಕ್ಷೀಣವಾಗದಿರುವ ಎಂಬ ಸ್ತಂಭನೇಭಿಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಸ್ತಂಭನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

(ಅಯಂ ದೇವಾನಾಂ ಮಧ್ಯೇ ದೇವತಮಃ)—ಈ ಆದಿತ್ಯನು ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ದೇವನು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇವನಿಗೆ ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಿಯು ಲಭಿಸಿತು. ಪಾರ್ಥಿವವಾದ ಯಜ್ಞ ಯಾಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿದವನು. ಯಾವ ಉತ್ತಮವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೋ ಅದರಂತೆಯೇ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆದಿತ್ಯನಿಗೇ ಈ ಉತ್ತಮವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೇ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದನು ಎಂದು ವಾ. ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಯಂ ದೇವಾನಾಂ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಆದಿತ್ಯನ ಗುಣವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ದೇವಾನಾಂ ಮಧ್ಯೇ ದೇವತಮಃ ಎಂಬುದು ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯದ ವಾಕ್ಯ. ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗುಣವು ಸವಿತೃವಿನಲ್ಲಿ ನಾನಾರೂಪದಲ್ಲಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಆದಿತ್ಯನು ಚೈತನ್ಯದಾಯಿಯಾದುದರಿಂದಲೇ,

ಸನಿತಾರಂ ಪ್ರಸವಾಯೋಪಾಧಾವತ್ಸನಿತಾ ವೈ ದೇವಾನಾಂ ಪ್ರಸವಿತಾ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೫-೧-೧-೧೫)

ಸನಿತಾ ಪ್ರಸವಾನಾಮಧಿಸತಿಃ |

(ತೈ. ಸಂ. ೩-೩-೫)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರಸವಿತೃನೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ—

ವನಾನಿ ವಿಭ್ಯೋ ನಕಿರಸ್ಯ ತಾನಿ ವ್ರತಾ ದೇವಸ್ಯ ಸವಿತುರ್ಮಿನಂತಿ |

ನ ಯಸ್ಯೇಂದ್ರೋ ವರುಣೋ ನ ಮಿತ್ರೋ ವ್ರತಮರ್ಯಮಾ ನ ಮಿನಂತಿ ರುದ್ರಃ ||

ನಾರಾತಯಸ್ತಮಿದಂ ಸ್ತಸ್ತಿ ಹುವೇ ದೇವಂ ಸವಿತಾರಂ ನಮೋಭಿಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೩೮-೭ ರಿಂದ ೯)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸವಿತೃವಿನ ನಿಯಮವನ್ನು ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳಾರೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಸವಿತೃರೂಪನಾದ ಆದಿತ್ಯನ ಮಹಿಮೆಯು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ನೇತೃವಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ದೇವಾನಾಂ (ಮಧ್ಯೇ ದೇವತಮಃ) ಎಂದು ಆದಿತ್ಯನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ರಜಸೀ—ರಜೋ ರಜತೇರ್ಜ್ಯೋತೀ ರಜ ಉಚ್ಯತೇ | ಉದಕಂ ರಜ ಉಚ್ಯತೇ | ಲೋಕಾ ರಜಾಂಸ್ಯುಚ್ಯಂತೇ- (ನಿ. ೪-೧೯). ಬೆಳಗು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ರಂಜ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ರಜಸ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಜ್ಯೋತಿಯೆಂದೂ, ಉದಕವೆಂದೂ, ಲೋಕಗಳೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ರಜಾಂಸಿ ಚಿತ್ತಾ ನಿ ಚರಂತಿ ತನ್ಯವೋ ದಿವಃ ಸಮ್ರಾಜಾ ಪಯಸಾ ನ ಉಕ್ಷತಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೫-೬೩-೫)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ರಜಾಂಸಿ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಎಂದರ್ಥವಾಗುವುದೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿರುಕ್ತದ ಗಂನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ೪೪ನೆಯ ಖಂಡದಲ್ಲಿ,

ಅಬ್ಜಾಮುಕ್ಘೈರಹಿಂ ಗೃಣೇಷೇ ಬುಧ್ನೇ ನದೀನಾಂ ರಜಸ್ಸು ಸೀದನ್ |

(ಋ. ಸಂ. ೭-೩೪-೧೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ರಜಸ್ಸು ಎಂಬಪದಕ್ಕೆ ಉದಕೇಷು—ಉದಕಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ೧೨ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ೭ನೆಯ ಖಂಡದಲ್ಲಿ,

ಏತಾ ಉ ತ್ಯಾ ಉಷಸಃ ಕೇತುಮುಕ್ತತ ಪೂರ್ವೇ ಅರ್ಧೇ ರಜಸೋ ಭಾನುಮಂಜತೇ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೯೨-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ರಜಸಃ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತರಿಕ್ಷವೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ತ್ರೀಣಿ ಭಾಂತಿ ರಜಾಂಸ್ಯಸ್ಯ ಯತ್ಪದಾನಿ ತು ತೇಜಸಾ |

ಎಂದು ಬೃಹದ್ದೇವತಾಕಾರರು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಮೂರುಲೋಕಗಳ ಪರ್ಮಾಯವಾಗಿ ರಜಾಂಸಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಜಃ, ರಜಾಂಸಿ ಎಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲೋಕಪರ್ಮಾಯವಾದ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ,

ಯನ್ಮಾ ಸೋಮಾಸೋ ಮಮದನ್ಯದುಕ್ತೋಭೇ ಭಯೇತೇ ರಜಸೀ ಅಪಾರೇ |

(ಋ. ಸಂ. ೪-೪೨-೬)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದವು ದ್ವಿವಚನದಲ್ಲಿದ್ದು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೆಂದು ಪಾರಿಭಾಷಿಕವಾದ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ. ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎಂದರೆ.—

ಅಹಶ್ಚ ಕೃಷ್ಣಮಹರರ್ಜುನಂ ಚ ವಿ ವರ್ತೇತೇ ರಜಸೀ ನೇದ್ಯಾಭಿಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೯-೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ಒಂದೆರಡು ಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ರಜಸೀ ಜಗದ್ರಂಜಯಂತೌ ಎಂದು ಧಾತುವಿನ ಮೂಲಾರ್ಥವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ರಂಜನಾತ್ಮಕೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಸ್ತಂಭನೇಭಿಃ—ಗತಿಬಂಧನೈಃ ಶಂಕುಭಿಃ | ಗತಿಬಂಧವಾದ ಶಂಕುಗಳಿಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಲೋಕಗಳ ಗತಿಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವ ಸಾಧನವೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಳತೆಯ ಸಾಧನವೂ ಆಗಬಹುದು, ಆಧಾರಸ್ತಂಭವೂ ಆಗಬಹುದು. ಇದರ ಅರ್ಥದ ವಿಸ್ತೃತಿಯು ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಅರ್ಥವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ (೧೦-೭) ಸ್ತಂಭ (ವಿಶ್ವಾಧಾರರೂಪದ ದೇವತೆ) ನೆಂಬ ದೇವತೆಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಕ್ಷಪ್ರೇಪ್ಸಂತೀ ಯುವತೀ ವಿರೂಪೇ ಅಹೋರಾತ್ರೇ ದ್ರವತಃ ಸಂವಿದಾನೇ | ಯತ್ರ ಪ್ರೇಪ್ಸಂತೀ ರಭಿಯಂತಿ ಅಸಃ ಸ್ತಂಭಂ | ಯಸ್ಮಿನ್ ಸ್ತಬ್ಧಾ ಪ್ರಜಾಸತಿರ್ಲೋಕಾನ್ಸರ್ವಾನಧಾರಯತ್ ಸ್ತಂಭಂ ||

(ಅ. ವೇ. ೧೦-೭-೬ ರಿಂದ ೭)

ಯಾರಲ್ಲಿಗೆ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳೆರಡೂ ಸಂಗಮಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಲಾತುರವಾಗಿವೆಯೋ, ಯಾರಲ್ಲಿಗೆ ನದೀಪ್ರವಾಹಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆಯೋ, ಯಾರ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಈ ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ನಿಯಮಿಸಿರುವನೋ ಆ ಸ್ತಂಭನ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಸ್ತಂಭನ ಸ್ವರೂಪವೆಲ್ಲವೂ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯ ೧೦-೧೨೧ ನೇ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನ ಸ್ವರೂಪದ ವರ್ಣನೆಯಂತಿದೆ. ಸ ದಾಧಾರ ಪೃಥಿವೀಮುತ ದ್ಯಾಂ (೧೦-೧೨೧-೧) ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆಯೇ ಸಕಲವಿಶ್ವಗಳಿಗೂ ಆಧಾರನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸ್ತಂಭಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೆಂಬ ಅರ್ಥವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಅಯಂ ವಿದಚ್ಚಿತ್ರದೃಶೀಕಮರ್ಣಃ ಶುಕ್ರಸದ್ಮನಾಮುಷಸಾಮನೀಕೇ |

ಅಯಂ ಮಹಾನ್ಮಹತಾ ಸ್ತಂಭನೇನೋದ್ಧಾಮಸ್ತಭ್ನಾ ದ್ವೃಷಭೋ ಮರುತ್ಸಾನ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೪೭-೫)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸ್ತಂಭನ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ತಂಭಸಾಧನೇನ ಮಧ್ಯವರ್ತಿನಾಂತರಿಕ್ಷೇಣ ಸ್ತಂಭರೂಪವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಈ ಆಧಾರವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದುದಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾದ ಆಧಾರವೆಂಬ

ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದು. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಉದಹರಿಸಿದ ಅರ್ಥವೇದದ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಅರ್ಥವಿರುವಂತೆಯೇ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪನವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾಯಣರು ವಿನಯಿಸುವ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕಗಳ ಗತಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವ ಸಾಧನವೆಂಬರ್ಥವು ಸೂಚಿತವಾದರೂ ಸಹ ಮುಂದೆ ಸಮಾನ್ಯಚೇ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾನ್ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಆಧಾರವೆಂಬ ಅರ್ಥವೇ ಇರಬೇಕು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಪಸಾಮ್ — ಅಪಃ ಕರ್ಮಾಖ್ಯಾಯಾಮ್ — (ಉ. ಸೂ. ೪-೬೪೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಸುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕರ್ಮವುಳ್ಳವರು ಎಂದರ್ಥ. ದ್ವಿಧಾರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಷಷ್ಠೀ ಬಂದಿದೆ. ಅಪಸ್ತಮ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಮಸ್ ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಜಜಾನ—ಜನೀ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೇ ಧಾತು. ಅಂತರ್ಭಾವಿತಣ್ಯಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ ಯಚ್ಚ ಬ್ಧಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಣಲ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವಶಂಭುವಾ—ಬಹುವ್ರೀಹಾ ವಿಶ್ವಂ ಸಂಜ್ಞಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೦೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಾಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಕಾರಾದೇಶ.

ಮನೋ—ಮಾಜ್ ಮಾನೇ ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ವೃತ್ತಾನ್ನಿತ್ಯಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರಪ್ರತೀಕೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುಕ್ರತೂಯಯಾ—ಸುಕ್ರತುಂ ಆತ್ಮನಃ ಇಚ್ಛತಿ ಸುಕ್ರತೂಯತಿ. ಸುಸ ಆತ್ಮನಃಕೃಚ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೃಜಂತದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ರತ್ಯಯಾತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೦೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತೋ ಲೋಪಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೪೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃಚಿನ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಉದಾತ್ತನಿವೃತ್ತಿಸ್ವರದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ತೃತೀಯಾಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಅಜರೇಭಿಃ—ನ ವಿದ್ಯತೇ ಜರಾ ಯೇಷಾಮ್. ತೈಃ ನೌಜೋಜರಮರ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಭಿಸಿಗೆ ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಐಸ್ಥಾನವಿಕಲ್ಪಿತವಾದುದರಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏತ್ಯ.

ಅನ್ಯಚೇ—ಮುಚ ಸ್ತುತೌ ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಲಿಟಸ್ತುರು-ಯೋರೇಶಿರೇಚ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಏಕಾದೇಶ. ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. ಮುಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ರೇಫದ್ವಯವಿರುವುದರಿಂದ ದ್ವಿಹಲ್ ಧಾತುವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಸ್ಮಾನ್ನ ಟ್ ದ್ವಿಹಲಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಟಾಗಮ ಬರುತ್ತದೆ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೪ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ತೇ ನೋ ಗೃಣಾನೇ ಮಹಿನೀ ಮಹಿ ಶ್ರವಃ ಕ್ಷತ್ರಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ
ಧಾಸಥೋ ಬೃಹತ್ |

ಯೇನಾಭಿ ಕೃಷ್ಣೀಸ್ತತನಾಮ ವಿಶ್ವಹಾ ಸನಾಯ್ಯಮೋಜೋ ಅಸ್ಮೇ ಸಮಿ-
ನ್ವತಂ || ೫ ||

ಪದಪಾಠಃ

ತೇ ಇತಿ | ನಃ | ಗೃಣಾನೇ ಇತಿ | ಮಹಿನೀ ಇತಿ | ಮಹಿ | ಶ್ರವಃ | ಕ್ಷತ್ರಂ | ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಇತಿ |
ಧಾ ಸ ಥಃ | ಬೃಹತ್ |

ಯೇನ | ಅಭಿ | ಕೃಷ್ಣೀಃ | ತತನಾಮ | ವಿಶ್ವಹಾ | ಸನಾಯ್ಯಂ | ಓಜಃ | ಅಸ್ಮೇ ಇತಿ | ಸಂ | ಇನ್ವತಂ |
|| ೫ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ತೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧೇ ಹೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೌ ಗೃಣಾನೇ ಅಸ್ಮಾಭಿಃ ಸ್ತಾಯಮಾನೇ
ಸತ್ಯಾ || ಕರ್ಮಣಿ ಕರ್ತೃಪ್ರತ್ಯಯಃ || ಮಹಿ ಮಹದತಿಪ್ರಭೂತಂ ಶ್ರವಃ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮನ್ನಂ ಸರ್ವತ್ರ
ಶ್ತಾಯಮಾಣಾಂ ಕೀರ್ತಿಂ ನಾ ನೋಽಸ್ಮಭ್ಯಂ ಧಾಸಥಃ | ಧತ್ತಂ || ದಧಾತೇರ್ಲೇಟ್ಯಡಾಗಮಃ | ಸಿಬ್ಬ
ಹಲಮಿತಿ ಸಿಪ್ || ತಥಾ ಬೃಹದತಿಪ್ರಭೂತಂ ಕ್ಷತ್ರಂ ಬಲಂ ಧಾಸಥಃ | ತದೇವ ವಿಶೇಷ್ಯತೇ | ಯೇನಾನ್ಮ-
ಬಲೇನ ವಿಶ್ವಹಾ ಸರ್ವೇಷ್ಟಪ್ರಹಸ್ಸು ಕೃಷ್ಣೀಃ ಪುತ್ರಾದಿರಾಪಾಃ ಪ್ರಜಾ ಅಭಿ ತತನಾಮ ಅಭಿತೋ
ವಿಸ್ತಾರಯಾಮ || ತನೋತೇರ್ಲೋಟಿ ಛಾಂದಸೋ ವಿಕರಣಸ್ಯ ಶ್ಲಃ | ಆಡುತ್ತಮಸ್ಯೇತ್ಯಾಡಾಗಮಃ |
ತಸ್ಯ ಛಂದಸ್ಯುಭಯಥೇತ್ಯಾರ್ಥಧಾತುಕತ್ವಾದಭ್ಯಸ್ತಾದ್ಯುದಾತ್ತತ್ವಾಭಾವೇ ಧಾತುಸ್ವರಃ || ಕೃಷ್ಣಯ ಇತಿ
ಮನುಷ್ಯನಾಮ ಕೃಷ್ಣಯಶ್ಚರ್ಷಣಯ ಇತಿ ತನ್ನಾಮಸು ಸಾರಾತ್ | ಕಿಂಚಿ ಸನಾಯ್ಯಂ ಸ್ತುತೃಮೋಜಃ
ತರೀರಬಲಮಸ್ಮೇ ಅಸ್ಮಾಸು ಸಮ್ಯಗಿನ್ವತಂ | ವ್ಯಾಪ್ನುತಂ | ಪ್ರವರ್ಧಯತಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಇನ್ವತಿವ್ಯಾಪ್ತಿ-
ವಚನಃ ಇನ್ವತಿ ನನಕ್ಷೇತಿ ತನ್ನಾಮಸು ಸಾರಾತ್ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ತೇ—ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರೂ | ಮಹಿನೀ—ಮಹತ್ತಾದವರೂ ಆದ | ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ—ಎಲೈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿ
ಗಳೇ | ಗೃಣಾನೇ—(ನಮ್ಮಿಂದ) ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ | ಯೇನ—ಯಾವುದರಿಂದ | ವಿಶ್ವಹಾ—ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ |
ಕೃಷ್ಣೀಃ—ಪುತ್ರಾದಿರಾಪಾದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು | ಅಭಿ ತತನಾಮ—ವಿಸ್ತರಿಸುವೆವೋ (ಅಂತಹ) | ಮಹಿ—ಮಹ
ತ್ತಾದ | ಶ್ರವಃ—ಅನ್ನವನ್ನೂ (ಅಥವಾ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು) | ಬೃಹತ್—ಪ್ರಭೂತವಾದ | ಕ್ಷತ್ರಂ—ಬಲವನ್ನೂ |

ನಃ - ನಮಗೆ | ಧಾಸಫಃ—ಕೊಡರಿ | (ಮತ್ತು) ಅಸ್ತೇ—ನಮಗೆ | ಸನಾಯೈಂ—ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹವಾದ | ಓಜಃ—
ವೀರ್ಯವನ್ನು | ಸಮಿಸ್ವತಂ—ವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿ ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರೂ ಮತ್ತು ಮಹತ್ತಾದವರೂ ಆದ ಎಲೈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೇ, ನಮ್ಮಿಂದ ಸ್ತುತರಾದ ನೀವು
ನಮಗೆ ಪ್ರಭೂತವಾದ ಅನ್ನವನ್ನೂ, ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡಿರಿ. ಆದರಿಂದ ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಮ್ಮ ಸಂತತಿಯನ್ನು
ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ. ನಮಗೆ ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹವಾದ ವೀರ್ಯವನ್ನೂ ವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿರಿ.

English Translation

Glorified by us, grant to us, Heaven and Earth, abundant food and
great strength; whereby we may daily multiply mankind; bestow upon us
commendable vigour.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನಪ್ಪೇಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಶ್ರವ, ಕ್ಷೇತ್ರ,
ಓಜಸ್ ಇವೇ ನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಪ್ರತಿಫಲಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರವ ಮತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ
ಸಾಧನಗಳು.

ಶ್ರವಃ—ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮನ್ನಂ, ಸರ್ವತ್ರ ಶ್ರೂಯಮಾಣಾಂ ಕೀರ್ತಿಂ ವಾ | ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಅನ್ನ
ವನ್ನಾಗಲಿ, ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಈ ಎರಡರ್ಥಗಳೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗು
ತ್ತದೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಅಭಿ ಶ್ರವ ಋಜ್ಯಂತಃ (ಋ. ಸಂ. ೬-೩೭-೩) ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಶ್ರವ
ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಶ್ರವ ಇತ್ಯೆನ್ನನಾಮ, ಶ್ರೂಯತ ಇತಿ ಸತಃ | ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆಯಾದ್ದರಿಂದ (ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ
ಕೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ) ಶ್ರು ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದ ಶ್ರವಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅನ್ನವೆಂದೂ (ನಿ. ೧೦-೩) ;

ಇಂದ್ರಸ್ಯ ಯಸ್ಯ ಸುಮುಖಂ ಸಹೋ ಮಹಿ ಶ್ರವೋ ನೃಮ್ಣಂ ಚ ರೋದಸೀ ಸಪರೃತಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೫೦-೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣೀಯಂ ಯಶಃ | ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಕೇಳಲ್ಪಡುವ ಎಂದರೆ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಯಶಸ್ಸನ್ನೂ,
ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೧೧-೯) ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಅಥವಾ ಯಶಸ್ಸು ಎಂಬ
ಪರ್ಮಾಯರೂಪವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅಥವಾ ಅನ್ನವು ಸಹ ಯಶೋಭಾಗಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ
ಸಾಧನವಾದ ಅನ್ನವೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೃಹತ್ಯಾ ಶ್ರೀಕಾಮೋ ಯಶಸ್ಕಾಮಃ ಕುರ್ವೀತ | ಶ್ರೀರ್ವೈ ಯಶಶ್ಚಂದಸಾಂ ಬೃಹತೀ | ಶ್ರಿಯೇ
ಮೇವ ಯಶ ಆತ್ಮನ್ನತೇ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೧-೫)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಧನಧಾನ್ಯಾದಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ರೂಪವಾದ ಶ್ರೀಗೂ ಅದರಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಯಶಸ್ಸಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಸಂಪತ್ತಿದ್ದರೆ ದಾನಾದಿರೂಪಗಳಿಂದ ಪುರುಷನು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಅನ್ನಾದಿಸಂಪತ್ತೇ ಆಧಾರವು ಮತ್ತು ಅನ್ನಾದಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿದ್ದರೆ ಯಶಸ್ಸು ತಾನಾಗಿಯೇ ಲಭಿಸುತ್ತದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರವಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಎರಡರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂತಹ ಶ್ರವವನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಕ್ಷೇತ್ರ—ಕ್ಷೇತ್ರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬಲವೆಂದರ್ಥ. ಇದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಬಲವಲ್ಲ. ಅನ್ನವನ್ನೂ ಯಶಸ್ಸನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪುರುಷನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಇರಲಾರದು. ಇದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯು ಅಷ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅನ್ನ, ಯಶಸ್ಸು ಇವುಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಕ್ಷತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಅನ್ನಾದಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಾಧನವಾದುದು ಯಜ್ಞ, ಇಂತಹ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಕವಾದದ್ದು ಕ್ಷತ್ರ, ಕ್ಷತ್ರದ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಜ್ಞ ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅದರ ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ಆವಶ್ಯಕತೆ.

ಅಥಾತೋ ದೇವಯಜನಸ್ಯೈವ ಯಾಚ್ಛಸ್ತದಾಹುರ್ಯದ್ಭ್ರಾಹ್ಮಣೋ ರಾಜನ್ಯೋ ವೈಶ್ಯೋ ದೀಕ್ಷಿಸ್ಯಮಾಣಃ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ದೇವಯಜನಂ ಯಾಚತಿ ಕಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋ ಯಾಚೇದಿತಿ | ದೈವಂ ಕ್ಷತ್ರಂ ಯಾಚೇದಿತ್ಯಾಹುರಾದಿತೋ ವೈ ದೈವಂ ಕ್ಷತ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಏಷಾಂ ಭೂತಾನಾಮಧಿ-
ಪತಿಃ | ತಸ್ಯ ಹ ನ ಕಾಚಿನ
ರಿಷ್ಟಿರ್ಭವತಿ ದೇವೇನ ಸವಿತ್ರಾ ಪ್ರಸೂತಸ್ಯೋತ್ತರೋತ್ತರಿಣೀಂ ಹ ಶ್ರಿಯಮಶ್ನುತೇಶ್ಚತೇ
ಹ ಪ್ರಜಾನಾಮೈಶ್ವರ್ಯಮಾಧಿಪತ್ಯಂ ಯ ಏವಮುಪಸ್ಥಾಯ ಯಾಚಿತ್ವಾ ದೇವಯಜನಮಧ್ಯವ-
ಸಾಯ ದೀಕ್ಷಿತೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯಃ ಸನ್ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೭-೨೦)

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ವರ್ಣದವರು ಯಜ್ಞ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಕ್ಷತ್ರಿಯನೇ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ದೇವತಾತ್ಮವಾದ ಕ್ಷತ್ರದ ಆಶ್ರಯವನ್ನೇ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಸರ್ವಲೋಕಕ್ಕೂ ಪ್ರಭುವಾದ ಆದಿತ್ಯನೇ ಈ ಕ್ಷತ್ರದ ಸತ್ತವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯಜ್ಞ ಕರ್ತನೂ ಕ್ಷತ್ರರೂಪದ ಈ ಆದಿತ್ಯನ ರಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ತಾನೂ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾದ ಜಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಯಜ್ಞ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ದೇವತಾಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಇತರ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಕಾರ್ಯವು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನೆರವೇರಿ ಸಕಲಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕ್ಷತ್ರರೂಪದ ಆದಿತ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆಯೇ ಕ್ಷತ್ರರೂಪದ ತ್ರಿವೃತ್ ಸ್ತೋಮಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಸೈತಸ್ಮಿನ್ನಧ್ಯಾಳ್ತಾ ಸ ಯಜಮಾನಸ್ತದೈವಂ ಕ್ಷತ್ರಂ ಸಹೋ ಬಲಂ | ಅಶ್ನುತೇ ಹ ವೈ ದೈವಂ ಕ್ಷತ್ರಂ ಸಹೋ ಬಲಂ |

(ಐತರೇಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ. ೩-೪೧)

ತೇಜಸ್ವಿಗೂ, ವೀರ್ಯಕ್ಕೂ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೂ, ಜಯಕ್ಕೂ, ಮಹತ್ವಕ್ಕೂ ಸಾಧನವಾದ ತ್ರಿವೃತ್ ಸೋಮವೇ ಈ ಕ್ಷತ್ರದ ಸತ್ತ್ವವು. ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವನ್ನೂ ತಡೆಯಬಲ್ಲದು. ಈ ಮಂತ್ರದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ಸಕಲವಿಧವಾದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನೂ ತಡೆಯಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತ್ರಿವೃತ್ ಸೋಮಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ,

ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ತ್ರಿಷ್ಟುಭೋ ವೈ ರಾಜನ್ಯ ಓಜೋ ನಾ ಇಂದ್ರಿಯಂ ವೀರ್ಯಂ ತ್ರಿಷ್ಟುಭೋಜಃ ಕ್ಷತ್ರಂ
ವೀರ್ಯಂ ರಾಜನ್ಯಸ್ತದೇನಮೋಜಸಾ ಪ್ಲತ್ರೇಣ ವೀರ್ಯೇಣ ಸಮರ್ಥಯತಿ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೮-೨)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರರೂಪವಾದ ತ್ರಿಷ್ಟುಬಾದಿಭಂದಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ವೀರ್ಯ, ಓಜಸ್ಸು ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕ್ಷತ್ರರೂಪವಾದ ಬಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂತಾನಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದೆಂದೂ ಸಹ ಕ್ಷತ್ರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಇದು ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ದೈವಂ ಕ್ಷತ್ರಂ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಹೇಳಿದೆ.

ಕ್ಷತ್ರಂ ತದಸಿ ವಿಜ್ಞೇಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಯತ್ಪಾತಿ ಶಾಶ್ವತಂ |

(ಬೃ. ದೇ. ೫-೧೨೬)

ಶಾಶ್ವತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಯಾವುದಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅದೇ ಕ್ಷತ್ರವೆಂದರಿಯಬೇಕು. ಈ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಇತರ ಸಕಲಶಕ್ತಿಗಳೂ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ತಸ್ಮಾದು ಸರ್ವೇಷು ಲೋಕೇಷು ಕ್ಷತ್ರಸ್ಯೈವ ಪ್ರಶಾಸನಮುಭೂತ್ |

(ಛಾ. ಉ. ೫-೩-೭)

ಆದುದರಿಂದಲೇ ಸರ್ವಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಗೇ ಸೇರಿದೆ.

ತಸ್ಮಾತ್ ಕ್ಷತ್ರಾತ್ಪರಂ ನಾಸ್ತಿ ತಸ್ಮಾದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ ಕ್ಷತ್ರಿಯಮಧಸ್ತಾದುಪಾಸ್ತೇ |

(ಬೃ. ಉ. ೧-೪-೧೧)

ಆದುದರಿಂದಲೇ ರಾಜಸೂಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಸಹ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಗಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಕ್ಷತ್ರವು ಕೇವಲ ಭೌತಿಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯೇ ಅಲ್ಲ.

ತಚ್ಛ್ರೇಯೋರೂಪಮತ್ಯಸೃಜತ ಧರ್ಮಂ ತದೇತತ್ಕ್ಷತ್ರಸ್ಯ ಕ್ಷತ್ರಂ ಯದ್ಧರ್ಮಸ್ತಸ್ಮಾ-
ದ್ಧರ್ಮಾತ್ಪರಂ |

(ಬೃ. ಉ. ೧-೪-೧೪)

ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧರ್ಮವು. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನರೂಪವಾದುದೂ, ಯಶೋರೂಪವಾದುದೂ ಆದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ರಕ್ಷಕವಾದ ಕ್ಷತ್ರರೂಪದ ಶಕ್ತಿ

ಯನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಯೇನ ಕೃಷ್ಣೀಃ ಅಭಿ ತತನಾಮ ಪುತ್ರರೂಪವಾದ ಸಂಪತ್ತೂ ಸಹ ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಕೃಷ್ಣೀಃ—ಕೃಷ್ಣಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯಜಾತರೆಂದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ಅ ದಧಿಕ್ರಾಃ ಶವಸಾ ಪಂಚ ಕೃಷ್ಣೀಃ ಸೂರ್ಯ ಇವ ಜ್ಯೋತಿಷಾಪಸ್ತತಾನ |

(ಮ. ಸಂ ೪-೩೮-೧೦)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚ ಕೃಷ್ಣೀಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪಂಚ ಜನಾನ್ (ನಿ. ೧೦-೩೧) ಎಂದು ಸಕಲ ಮನುಷ್ಯ ಜಾತರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪುತ್ರಾದಿರೂಪಾಃ ಪ್ರೇಜಾಃ ಪುತ್ರಾದಿರೂಪರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಸಂತಾನಸಂಪತ್ತೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಪನಾಯ್ತಂ—ಸ್ತುತ್ಯಂ | ಸ್ತುತ್ಯರ್ಥವಾದ ಎಂದರ್ಥ. ಓಜಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಪನಸ್ಯತಿ, ಪನಾಯತೇ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಅರ್ಚಿತಿಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ (ನಿ. ೩-೧೯)

ರಥೇ ತಿಷ್ಠನ್ನಯತಿ ವಾಜಿನಃ ಪುರೋ ಯತ್ರಯತ್ರ ಕಾಮಯತೇ ಸುಷಾರಥಿಃ |

ಅಭೀಶೂನಾಂ ಮಹಿಮಾನಂ ಪನಾಯತ ಮನಃ ಪಶ್ಚಾದನು ಯಚ್ಛಂತಿ ರಶ್ಮಯಃ ||

(ಮ. ಸಂ. ೬-೨೫-೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಪನಾಯತ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪೂಜಯತ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪೂಜಾರ್ಥವಿದ್ದು ಸ್ತುತಿಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಓಜಸ್ಸಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಓಜಸ್ಸಿನ ಸ್ವರೂಪವೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಓಜಃ—ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ಬಲನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ (ನಿ. ೩-೯) ಅನಂತರ ಓಜ-ತೇರ್ಮೋಬ್ಜತೇರ್ವಾ (ನಿ. ೬-೮) ಶಕ್ತ್ಯರ್ಥವಾದ ಓಜ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನಿಗ್ರಹಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಉಬ್ಜ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಇತರ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನೂ ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಈ ಪದದಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಮಂದ್ರ ಓಜಿಷ್ಠ ಇತ್ಯೋಜಸ್ವತ್ತತ್ ಕ್ಷತ್ರಸ್ಯ ರೂಪಂ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೮-೨)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರರೂಪವಾದ ಶಕ್ತಿಗೂ ಓಜೋರೂಪವಾದ ಶಕ್ತಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲಬಾಹ್ಯಶಕ್ತಿಯೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸತಕ್ಕ ಅಂತಶಕ್ತಿಯೆಂದೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನಿತಂ—ಇನ್ನತಿ, ನಕ್ಷತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೧೦) ಇಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಯಿಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಗೃಣಾನೇ—ಗೃಣ ಶಬ್ದೇ ಧಾತು. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತುತ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಲಟೆಗೆ ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಶಾನಚ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ನಾ ವಿಕರಣ. **ಪಾದೀನಾಂ ಹ್ರಸ್ವಃ** (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೮೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಹ್ರಸ್ವ. ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿವಚನಾಂತರೂಪ.

ಧಾಸಥಃ—ಡುಧಾಜ್ ಧಾರಣಪೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಲೇಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ದ್ವಿವಚನದಲ್ಲಿ ಧಸ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. **ಲೇಟೋಽಡಾಟ್** (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಆಡಾಗಮ. ಸಿಬ್ಬಹುಲಂಲೇಟೆ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಿಪ್. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೃಷ್ವೀಃ—ಕೃಷ ವಿಲೇಖನೇ ಧಾತು. ಕ್ರಿಚ್ ಕ್ರಾಚಿ ಸಂಜ್ಞಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ರಿಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ.

ತತನಾಮ—ತನು ವಿಸ್ತಾರೇ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಮಸ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಲಜ್ಜಾ ವವಿರುವುದರಿಂದ **ನಿತ್ಯಂ ಜಿತಃ** (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. **ಅಡುತ್ತ-ಮಸ್ಯಪಿಚ್ಛ** (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೨) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಆಡಾಗಮ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶ್ಲವಿಕರಣ. ಶ್ಲಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. **ಯದ್ವೃತ್ತಾನ್ನಿತ್ಯಮ್** (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುತ್ತದೆ. **ಛಂದಸ್ಯುಭಯಥಾ** (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೧೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಆರ್ಧಧಾತುಕಸಂಜ್ಞೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಸ್ತಾನಾಮಾದಿಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾತು ಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನಿಶ್ವಹಾ—ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಪ್ತಮಿಗೆ ಡಾದೇಶ.

ಇನ್ವತಮ್—ಇವಿ ವ್ಯಾಪ್ತಾ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷದ್ವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೫ ||

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೧೬೦ನೇ ಸೂಕ್ತವು ಮುಗಿದುದು.

ನೂರ ಅರವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸೂಕ್ತವು

ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಇತಿ ಚತುರ್ದಶರ್ಚಂ ಪಂಚಮಂ ಸೂಕ್ತಂ ದೈರ್ಘತಮಸಮಾರ್ಭವಂ | ಅಂತ್ಯಾ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ಶಿಷ್ಟಾಸ್ತ್ರಿಷ್ಟುಬಂತ ಪರಿಭಾಷಯಾ ಜಗತ್ಯಃ | ಅನುಕ್ರಾಂತಂ ಚ | ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಷಳೂನಾರ್ಭವಂ ತ್ರಿಷ್ಟುಬಂತಮಿತಿ || ವ್ಯೂಳ್ವೇ ದಶರಾತ್ರೇ ಷಷ್ಠೇಹನಿ ವೈಶ್ವದೇವಶಸ್ತ್ರ ಅರ್ಭವಂ ನಿವಿದ್ಧಾನಂ ದ್ವಿಪ್ರತೀಕಂ | ತತ್ರ ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಇತ್ಯೇತದಂತ್ಯವರ್ಜಂ ಪ್ರತೀಕಂ | ವ್ಯೂಳ್ವೇಶ್ವೇದಿತಿ ಖಂಡೇ ಸೂತ್ರೀತಂ | ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉಪ ನೋ ನಾಜಾ ಇತಿ ತ್ರಯೋದಶಾರ್ಭವಂ ಚತಸ್ರಶ್ಚ | ಅ. ೮-೮ | ಇತಿ ||

ಅನುವಾದವು—ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂಬ ಈ ಸೂಕ್ತವು ಇಪ್ಪತ್ತಿರಡನೆಯ ಅನುವಾಕದಲ್ಲಿ ಐದನೆಯಸೂಕ್ತವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಋಕ್ಕುಗಳಿರುವುವು. ಈ ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ಉಚ್ಛ್ರಾಂತಪುತ್ರನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸೆಂಬುವನು ಋಷಿಯು. ಋಭಗಳೇ ದೇವತೆಯು. ಈ ಸೂಕ್ತದ ಕೊನೆಯ ಋಕ್ಕು ಮಾತ್ರ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್‌ಭಂದಸ್ಸವು. ಉಳಿದ ಋಕ್ಕುಗಳು ಜಗತೀಭಂದಸ್ಸಿನವು. ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಷಳೂನಾರ್ಭವಂ ತ್ರಿಷ್ಟುಬಂತಮಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ವ್ಯೂಳ್ವವೆಂಬ ಹತ್ತುದಿನಸ ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞದ (ಅಥವಾ ದಶರಾತ್ರವೆಂಬ ಯಜ್ಞದ) ಆರನೆಯ ದಿನಸ ವೈಶ್ವದೇವಶಸ್ತ್ರಮಂತ್ರಪಠನಮಾಡುವಾಗ ಋಭುದೇವತಾಸಂಬಂಧವಾದ ನಿವಿದ್ಧಾನಮಂತ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಎರಡು ಪ್ರತೀಕಗಳಲ್ಲಿ (ಭಾಗ) ಕೊನೆಯ ಋಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಋಕ್ಕುಗಳು ಒಂದು ಪ್ರತೀಕದ ಮಂತ್ರಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ವ್ಯೂಳ್ವೇಶ್ವೇತ್ ಎಂಬ ಖಂಡದ ಕಿಮುಶ್ರೇಷ್ಠ ಉಪನೋ ನಾಜಾ ಇತಿ ತ್ರಯೋದಶಾರ್ಭವಂ ಚತಸ್ರಶ್ಚ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಅ. ೮-೮)

|| ಓಂ ||

ಸೂಕ್ತ—೧೬೧

|| ಮಂಡಲ—೧ || ಅನುವಾಕ—೨೨ || ಸೂಕ್ತ—೧೬೧ ||

|| ಅಷ್ಟಕ—೨ || ಅಧ್ಯಾಯ—೩ || ವರ್ಗ—೪, ೫, ೬ ||

|| ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಋಕ್ಸಂಖ್ಯೆ—೧೪ ||

|| ಋಷಿಃ—ದೀರ್ಘತಮಾ ಔಚ್ಛ್ರಾಂತಃ ||

|| ದೇವತಾ—ಋಭವಃ ||

|| ಭಂದಃ—೧-೧೩. ಜಗತೀ | ೧೪. ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಕಿಂ ಯವಿಷ್ಠೋ ನ ಅಜಗನ್ನಿಮಿಯತೇ ದೂತ್ಯಂ ರಿ
ಕದದ್ಯೂಚಿಮು ।

ನ ನಿಂದಿಮು ಚಮಸಂ ಯೋ ಮಹಾಕುಲೋಽಗ್ನೇ ಭ್ರಾತರ್ಪುಣ
ಇದ್ಭೂತಿಮೂದಿಮು ॥ ೧ ॥

ಶಬ್ದಪಾಠಃ

ಕಿಂ | ಉಂ ಇತಿ | ಶ್ರೇಷ್ಠಃ | ಕಿಂ | ಯವಿಷ್ಠಃ | ನಃ | ಅ | ಅಜಗನ್ | ಕಿಂ | ಈಯತೇ | ದೂತ್ಯಂ |
ಕತ್ | ಯತ್ | ಉಚಿಮು |

ನ | ನಿಂದಿಮು | ಚಮಸಂ | ಯಃ | ಮಹಾಕುಲಃ | ಅಗ್ನೇ | ಭ್ರಾತಃ | ದ್ರುಣಃ | ಇತ್ | ಭೂತಿಂ |
ಉದಿಮು ॥ ೧ ॥

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಋಭವೋ ನಾಮ ಸುಧನ್ವನಸ್ತ್ರಯಃ ಪುತ್ರಾ ಋಭುರ್ವಿಭ್ವಾ ವಾಜ ಇತಿ | ತೇ ಚ ಮನುಷ್ಯಾಃ
ಸಂತಃ ಸುಕರ್ಮಣಾ ದೇವತೈಃ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಕದಾಚಿತ್ಕರ್ಮಕಾಲೇ ಸೋಮಪಾನಾಯ ಪ್ರವೃತ್ತಾಃ | ತಾನ್ಪ್ರತಿ
ದೇವೈಃ ಪ್ರೇರಿತೋಽಗ್ನಿಃ ಪರಸ್ಪರಸಮಾನರೂಪಾನ್ಪ್ರಾಪ್ಯ ಸ್ವಯಮಪಿ ತದಾಕಾರಂ ಧೃತ್ವಾ ತೇಷು
ಮಧ್ಯೇ ಸ್ವಯಂ ಚತುರ್ಥಃ ಸನ್ ಪಾತುಂ ಪ್ರವೃತ್ತಃ | ತೇ ಚ ಋಭವ ಆಗತಂ ತಂ ಸಮಾನರೂಪಮವ-
ಲೋಕ್ಯ ವಿನೇಕ್ತುಮಸಮರ್ಥಾಃ ಪರಸ್ಪರಮೇವಂ ಸಂದಿಹತೇ | ಅಯಂ ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಕಿಂ ನು
ಖಲ್ವಸ್ಮತ್ತೋಽಯಂ ಪ್ರಶಸ್ಯತೇನೋ ವಯಸಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಸೋಽಸ್ಮಾನಾಜಗನ್ | ಅಗಮತ್ | ಪ್ರಾಪ್ತಃ ||
ಗಮೇರ್ಲಜಃ ಛಾಂದಸಃ ಶಪಃ ಶ್ರುಃ | ಹಲ್ಚಾ ದಿಲೋಪೇ ಮೋ ನೋ ಧಾತೋರಿತಿ ನಕ್ಷಂ | ಅಜಗನ್ನಿತಿ
ಗತಿಕರ್ಮಾ ಅಗನ್ನಜಗನ್ನಿತಿ ತನ್ನಾಮಸು ಪಾಠಾತ್ || ಕಿಂ ಯವಿಷ್ಠಃ ಕಿಂ ವಾಸ್ಮಾಕಂ ಯುವತೇನೋಽ-
ಸ್ಮತ್ತಃ ಕನೀಯಾನಾಜಗನ್ | ಪ್ರಾಪ್ತಃ | ಕಿಂ ನಾ ದೂತ್ಯಂ ದೂತಕರ್ಮ ದೇವಸಂಬಂಧೀಯತೇ |
ಗಚ್ಛತಿ | ದೇವೈಃ ಪ್ರೇರಿತೋ ದೂತೋಽಸ್ಮಾನಾಗತೋ ನಾ || ದೂತಸ್ಯ ಭಾಗಕರ್ಮಣೇ ಇತಿ ಯತ್ ||
ಯದೂಚಿಮು ಯದೇತದ್ಭೂತಮುಃ ತತ್ಕತ್ | ಕಥಂ ನಿಶ್ಚೇತವ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ವಯಂ ತಾವತ್ತ್ರಯ ಏವೇ-
ದಾನೀಂ ಚಿತ್ತಾರಃ ಸಮಾನರೂಪಾ ವರ್ತಮಹೇ ತಸ್ಮಾದಯಮಧಿಕಃ ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಇತಿ ವಿಚಿకిತ್ವಾ |
ಏವಂ ಸಂದಿಹ್ಯ ಕಥಂಚಿತ್ಸತೋಽನ್ಯಂ ನಿಶ್ಚಿತ್ಯ ತಂ ಪ್ರತ್ಯಾಪರೋಕ್ಷ್ಯೇಣ ಬ್ರುವತೇ | ಹೇ ಅಗ್ನೇ
ಭ್ರಾತರ್ಭ್ರಾತೃವದ್ಭಾಗಾರ್ಹ | ಭ್ರಾತಾ ಯಥಾ ಬಲಾತ್ಸೇವೀಯಭಾಗಂ ಸ್ವೀಕರೋತಿ ತದ್ವತ್ ಸಮಾನ-

ರೂಪಮಾಶ್ರಿತೈ ಬಲಾಚ್ಛಮಸಪಾನಾಯ ಪ್ರವೃತ್ತ ಇತಿ ಭ್ರಾತರಿತ್ಯುಕ್ತಂ | ಹೇ ತಾದೃಶಾಗ್ನೇ ಚಮಸಂ ನ
ನಿಂದಿಮು | ಅಧಿಕಃ ಸಮಾಗತ ಇತಿ ಪಾನಮಕ್ಯತ್ವಾ ಚಮಸಂ ನ ದೂಷಯಾಮುಃ || ಣುದಿ ಕುತ್ಸಾಯಾಂ |
ಛಂದಸಿ ನೇತಿ ವಕ್ತವ್ಯಮಿತಿ ದ್ವಿರ್ವಚನಾಭಾವಃ || ಅದೂಷ್ಯತ್ವೇ ಕಾರಣಮಾಹ | ಯಶ್ಚಮಸೋ ಮಹಾ-
ಕುಲಃ ಮಹಾಕುಲೋತ್ಪನ್ನಃ ತ್ವಷ್ಟಾ ನಿರ್ಮಿತತ್ವಾತ್ | ವಕ್ಷ್ಯತಿ ಚ ತ್ವಷ್ಟಾ ಗ್ನಾಸ್ತಂ ತರ್ನ್ಯಾನಜ ಇತಿ |
ಅತಃ ಕಾರಣಾತ್ ದ್ರುಣಃ | ವಿಕಾರೇ ಪ್ರಕೃತಿಶಬ್ದಃ | ತತಶ್ಚ ತತ್ಸ್ಥೇ ತಚ್ಛಬ್ದಃ | ಇಚ್ಛಬ್ದೋಽವಧಾರಣೇ |
ದಾರುವಿಕಾರಚಮಸಸ್ಯ ಭೂತಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಮೂದಿಮು | ಬ್ರೂಮುಃ || ವಿದೇಶ್ಚಾಂದಸೇ ಲಿಟಿ ವಚಿಸ್ಪಸೀತಿ
ಸಂಪ್ರಸಾರಣಂ | ಕ್ರಾದಿನಿಯಮಾದಿಟ್ ||

ಶ್ರುತಿಸದಾರ್ಥ

ನಃ—ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ | ಅಜಗನ್—ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈತನು | ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠಃ—(ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ
ಅಥವಾ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ) ನಮಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡವನೇ | ಕಿಂ ಯವಿಷ್ಠಃ—ಅಥವಾ ಕಿರಿಯವನೇ (ಅಥವಾ)
ದೊಡ್ಡಂ—(ದೇವತೆಗಳ) ದೂತಕರ್ಮವನ್ನು ವಹಿಸಿದವನಾಗಿ | ಕಿಂ ಈಯತೇ—ಬಂದಿದ್ದಾನೆಯೇ | ಯತ್
ಊಚಿಮು—ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ | ಕತ್—ಅದು ಯಾವುದು | ಭ್ರಾತೇ ಅಗ್ನೇ—ಎಲೈ
ಸಹೋದರನಾದ ಅಗ್ನಿಯೇ | ಯಃ ಮಹಾಕುಲಃ—ಯಾವ (ಈ ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯು) ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತವಾಗಿ
ದೆಯೋ | (ತಂ) ಚಮಸಂ—ಆ ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು | ನ ನಿಂದಿಮು—(ಪಾನಮಾಡಲು ಹೊಸಬನು ಬಂದನೆಂದು
ಕೋಪದಿಂದ ನಾವೂ ಪಾನಮಾಡದೆ) ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ | ದ್ರುಣ ಇತ್—ದಾರುವಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ
ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯು | ಭೂತಿಮಿತ್—ಮಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು | ಊದಿಮು—ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

|| ಭಾವಾರ್ಥ ||

ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈತನು ಯಾರು ? ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಯೋಗ್ಯತೆಯ
ಲ್ಲಾಗಲಿ ಈತನು ನಮಗಿಂತಲೂ ಹಿರಿಯವನೇ ಅಥವಾ ಕಿರಿಯವನೇ ? ಅಥವಾ ದೇವತೆಗಳ ದೂತಕರ್ಮವನ್ನು
ವಹಿಸಿದವನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆಯೇ ? ಈತನಿಗೆ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದಾವದು ? ಎಲೈ
ಸಹೋದರನಾದ ಅಗ್ನಿಯೇ, ನಮ್ಮೊಡನೆ ಪಾನಮಾಡಲು ಹೊಸಬನೊಬ್ಬನು ಬಂದನೆಂದು ಕೋಪದಿಂದ ನಾವೂ
ಪಾನಮಾಡದೇ ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತವಾದ ಈ ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಾವು ಅವಹೇಳನಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದಾರುವಿನಿಂದ
ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಈ ಪಾತ್ರೆಯ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ನಿನಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

English Translation

Is this our senior or our junior who has come (to us); has he come
upon a message (from the gods); what is it we should say? Agni, brother,
we revile not the ladle which is of exalted race; verily we assert the dignity
of the wooden (Implement).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸಾಯಣರು ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಭಾಷ್ಯದ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪೂರ್ವಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಧಸ್ತಪುತ್ರರಾದ ಋಭು, ವಿಭ್ವ, ವಾಜ ಎಂಬ ಮೂರು ಪುತ್ರರೂ ಸಹ ಮಾನವರಾದಾಗ್ಯೂ ತಮ್ಮ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಿ ಒಂದುಸಲ ಯಜ್ಞಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೋಮಪಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದರು. ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಗ್ನಿಯು ಸಮಾನರೂಪರಾದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನೂ ಸಹ ಅದೇ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಅವರೊಡನೆ ತಾನೂ ಪಾನಮಾಡಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆಕಾರವನ್ನೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಂದ ನಾಲ್ಕನೆಯವನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಸಂದೇಹಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಆ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯೂ, ಕೊಂಚಕಾಲಾನಂತರ ಅವನು ಯಾರೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವನಿಗೆ ಚಿಮುಸದೆ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದುದು ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಹೋದರರ ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತಿಯನ್ನೂ ಇವರ ಸತ್ಕರ್ಮದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೂ, ದೇವತೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ದೇವತೆಗಳು ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ಇವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟದನ್ನೂ ಆಗ ಪ್ರಜಾಪತಿಯೂ ಸವಿತೃವೂ ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದುದನ್ನೂ ಸಹ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ;—

ಋಭವೋ ವೈ ದೇವೇಷು ತಪಸಾ ಸೋಮಸೀಘಮಭ್ಯಜಯಂಸ್ತೇಭ್ಯಃ ಪ್ರಾತಸ್ಸವನೇ ವಾಚಿ
ಕಲ್ಪಯಿಷಂಸ್ತಾನಗ್ನಿರ್ವಸುಭಿಃ ಪ್ರಾತಃಸವನಾದನುದತ ತೇಭ್ಯೋ ಮಾಧ್ಯಂದಿನೇ ಸವನೇ
ವಾಚಿ ಕಲ್ಪಯಿಷಂಸ್ತಾನಿಂದ್ರೋ ರುದ್ರೈರ್ಮಾಧ್ಯಂದಿನಾತ್ಸವನಾದನುದತ ತೇಭ್ಯಸ್ತೃತೀಯ
ಸವನೇ ವಾಚಿ ಕಲ್ಪಯಿಷಂಸ್ತಾನಿಶ್ವೇ ದೇವಾ ಅನೋನುದ್ಯಂತ ನೇಹ ಪಾಸ್ಯಂತಿ ನೇಹೇತಿ
ಸ ಪ್ರಜಾಪತಿರಬ್ರವೀತ್ಸವಿತಾರಂ ತವ ವಾ ಇಮೇಂತ್ಯೇವಾಸಾಸ್ತಮೇವೈಭಿಃ ಸಂಸಿಬಸ್ತೇತಿ
ಸ ತಥೇತ್ಯಬ್ರವೀತ್ಸವಿತಾ ತಾನ್ವೈ ತ್ವಮುಭಯತಃ ಸರಿಹಿಬೇತಿ ತಾನ್ವಜಾಪತಿರುಭಯತಃ
ಪರೈಹಿಬತ್ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೩-೩೦)

ಋಭುಗಳು ತಮ್ಮ ತಪಸ್ಸಾಧನೆಯಿಂದಲೂ ಉತ್ಕಟವಾದ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೂ ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆ ಸೋಮ ಪಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಮೊದಲು ಪ್ರಾತಸ್ಸವನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೊಂದಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದಾಗ ಅಗ್ನಿಯು ವಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸಿದಾಗ ಇಂದ್ರನು ರುದ್ರರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟನು. ಪುನಃ ತೃತೀಯಸವನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸಿದಾಗ ವಿಶ್ವೇದೇವರು ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಸೋಮಪಾನಮಾಡಲರ್ಹರಲ್ಲ. ನೀವು ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಕಠಿಣವಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಆಗ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸವಿತೃವನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಋಭುಗಳು ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು. ನೀನು ಇವರೊಂದಿಗೆ ಸೋಮಪಾನವನ್ನು ಮಾಡು ಎಂದನು. ಸವಿತೃವು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಪ್ರಜಾಪತಿಯೂ ಸಹ ಅವರ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಸೋಮರಸವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಐತರೇಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

ಸೋಮಪಾನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಇಂತಹ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಪಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾದ ಅಗ್ನಿಯು ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅವನ ವಿಚಾರವು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯದೆ ಸಂದೇಹ ಬಂದು ಅನಂತರ ಅವನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಮೇಲೆ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕಿಮು ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಕಿಂ ಯವಿಷ್ಠಃ—ತೇ ಚ ಋಭವಃ ಆಗತಂ ತಂ ಸಮಾನರೂಪಮವಲೋಕ್ಯ ವಿವೇಕ್ತುಮಸಮರ್ಥಾಃ ಪರಸ್ಪರಮೇನಂ ಸಂದಿಹತೇ | ಅಗ್ನಿಯು ಅವರ ಆಕಾರವನ್ನೇ ಹೊಂದಿ ಅವರ ನಡುವೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಾಗ ಅವರಿಗೂ ಅಗ್ನಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ—ಆಗ ಅವರು ಸಂಶಯಪಟ್ಟವರಾಗಿ ಆಗಂತುಕನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನೇ ಅಥವಾ ಕಿರಿಯವನೇ? ಅವನು ಬಂದಿರುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯವಾದರೂ ಏನು ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾಗಿ ಸಂಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಹಾಕುಲಃ—ಮಹಾಕುಲೋತ್ಪನ್ನಸ್ತೌಷ್ಠ ನಿರ್ಮಿತತ್ವಾತ್ | ತೃಷ್ಣುವಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಕುಲೋತ್ಪನ್ನವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಉತ ತೈಂ ಚಮಸಂ ನವಂ ತ್ವಷ್ಟ್ವರ್ಧೇವಸ್ಯ ನಿಷ್ಕೃತಂ | ಅಕರ್ತ ಚಿತುರಃ ಪುನಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೨೦-೬)

ಇತ್ಯಾದಿಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತ್ವಷ್ಟುವು ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಥಮತಃ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ಎಂದು ಈ ಪಾತ್ರೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾಕುಲಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ದ್ರುಣಃ—ದಾರುವಿಕಾರಚಮಸಃ | ದಾರುವಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಚಮಸ ಪಾತ್ರೆಯು.

ಭ್ರಾತೇ—ಭ್ರಾತೃವದ್ಭಾಗಾರ್ಹ | ಭ್ರಾತೃವು ಯಾವ ರೀತಿ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ತನ್ನ ಭಾಗವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೋ ಅದರಂತೆಯೇ ತಮ್ಮ ಮೂವರೊಂದಿಗೆ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸಲು ನಾಲ್ಕನೆಯವನಾಗಿ ಬಂದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಭ್ರಾತೃವೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಶ್ರೇಷ್ಠಃ—ಅತಿಶಯೇನ ಪ್ರಶಸ್ತಃ ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಅತಿಶಾಯನೇ ತಮಬಿಷ್ಠನೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೩-೫೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಷ್ಠನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇದು ಪರವಾದಾಗ ಪ್ರಶಸ್ತಸ್ಯಶ್ರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೩-೬೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಶ್ವಾದೇಶ. ಪ್ರಕೃತ್ಯೈಕಾಚ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಭಾವ ಬರುವುದರಿಂದ ಟಿಲೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಗುಣ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯವಿಷ್ಠಃ—ಅತಿಶಯೇನ ಯುವಾ ಯವಿಷ್ಠಃ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಇಷ್ಠನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಪರವಾದಾಗ ಸ್ಥೂಲ-ದೊರಯುವ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೫೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯಣಾದಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ (ವನ್) ಲೋಪ ಉಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ. ಅವಾದೇಶ. ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಜಗನ್—ಗಮಲ್ಯ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಚನದಲ್ಲಿ ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದರ ಅಂತ್ಯ ಇಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಪಿಗೆ ಶ್ಲ ಅದೇಶ. ಶ್ಲ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. ಹಲ್‌ಜ್ಯಾಭ್ಯೋ ಸೂತ್ರದಿಂದ ತಿಪಿಗೆ ಲೋಪ. ಕುರ್ಯೇಶ್ಚುಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೬೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜಕಾರಾದೇಶ. ನೋನೋಧಾತೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೬೪) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಮಕಾರಕ್ಕೆ ನಕಾರಾದೇಶ. ಒಂಗೆಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈಯತೇ—ಈಜ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದೂತ್ಯಮ್—ದೂತಸ್ಯ ಕರ್ಮ. ದೂತ್ಯಮ್. ದೂತಸ್ಯಭಾಗಕರ್ಮಣೀ (ಪಾ. ಸೂ. ೪-೪-೧೨೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯೇಸ್ಯೇ ತಿಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೪೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ತಿತ್‌ಸ್ವರಿತಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವರಿತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಊಚಿಮು—ವಚ ಪರಿಭಾಷಣೇ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ಮಾದೇಶ. ವಚಿಸ್ವಪಿಯಜಾದೀನಾಂ ಕಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ ಪೂರ್ವರೂಪ. ದ್ವಿತ್ವಾದಿ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋ ದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಂದಿಮು—ಣಿಧಿ ಕುತ್ಸಾಯಾಂ ಧಾತು. ಣೋನಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೬೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿಗೆ ನತ್ವ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟ್. ಉತ್ತಮಪುರುಷಬಹುವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಛಂದಸಿವೇತಿ ವಕ್ತವ್ಯಮ್ ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವಾದಿಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧಧಾತುಕಸ್ಯೇಷ್ಟಲಾದೇಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೩೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಇಡಾಗಮ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚಮಸಮ್—ಚಮಂತಿ ಅಸ್ಮಿನ್ ಚಮಸಃ ಸೋಮಪಾನಪಾತ್ರಂ. ಚಮು ಅದನೇ ಧಾತು. ಅತ್ಯೈವಿಚಿ-ಮಿತೆ—(ಉ. ಸೂ. ೩೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಸಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಊದಿಮು—ವದ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪರಸ್ಪ್ರಿ ಸದಾನಾಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೮೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮಸಿಗೆ ಮಾದೇಶ. ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಾದಿನಿಯಮದಿಂದ ಇಡಾಗಮ. ವಚಿಸ್ವಪಿಯಜಾದೀನಾಂ ಕಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ ಪೂರ್ವರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಏಕಂ ಚಮಸಂ ಚತುರಃ ಕೃಣೋತನ ತದ್ವೋ ದೇನಾ ಅಬ್ರುವನ್ನದ್ವ
ಆಗಮಂ |

ಸೌಧನ್ವನಾ ಯದ್ಯೇನಾ ಕರಿಷ್ಯಥ ಸಾಕಂ ದೇವೈರ್ಯಜ್ಞಯಾಸೋ
ಭವಿಷ್ಯಥ || ೨ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಏಕಂ | ಚಮಸಂ | ಚತುರಃ | ಕೃಣೋತನ | ತತ್ | ವಃ | ದೇನಾಃ | ಅಬ್ರುವನ್ | ತತ್ | ವಃ | ಅ |
ಆಗಮಂ |

ಸೌಧನ್ವನಾಃ | ಯದಿ | ಏವ | ಕರಿಷ್ಯಥ | ಸಾಕಂ | ದೇವೈಃ | ಯಜ್ಞಯಾಸಃ | ಭವಿಷ್ಯಥ || ೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಏವಂ ಪೃಷ್ಠೋಽಗ್ನಿಸ್ತಾನ್ವತ್ಯುನಾಚಿ | ಹೇ ಸೌಧನ್ವನಾಃ ಸುಧನ್ವನಃ ಪುತ್ರಾಃ ಯೋಯಮೇಕಂ
ಚಮಸಂ ತ್ವಷ್ಟ್ರಾ ಸಂಪಾದಿತಂ ಪೂರ್ವಮೇಕಮೇವ ಸಂತಂ ಚಮಸಂ ಚತುರಃ ಕೃಣೋತನ | ಚತುಃ
ಸಂಖ್ಯಾಕಾನ್ಕುರುತ || ಚತುರಃ ಶಸೀತ್ಯಂತೋದಾತ್ತತ್ವಂ | ಪೂರ್ವವತ್ತನಸ್ || ಯಥೋಪರಿತನೇ
ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಅಹ ಚಮಸಾ ದ್ವಾ ಕರೇತೀತ್ಯುಪಕ್ರಮ್ಯ ಕನಿಷ್ಠ ಅಹ ಚತುರಸ್ತುರೇತೀತಿ ಚತುಷ್ಟಂ ನಿರ್ಧಾ-
ರಿತಂ | ಋ. ೪-೩೩-೫ | ನ ಕೇವಲಮಹಮೇವ ಬ್ರವೀಮಿ ಕಿಂತು ವೋ ಯುಷ್ಮಾನ್ಪ್ರತಿ ತದುಕ್ತಂ
ಚತುರ್ಧಾಕರಣರೂಪಂ ಕರ್ನೋತ್ತರತ್ರ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣಮುತ್ಪರಥಾದಿಕರಣರೂಪಂ ಚ ಕರ್ಮ ದೇನಾ
ಇಂಪ್ರಾದಯೋಽಬ್ರುವನ್ | ದೇವತ್ವಪ್ರಾಪ್ತೃಸಾಯತ್ವೇನ ತತ್ತಾದೃಶಂ ಕರ್ಮ ವೋ ಯುಷ್ಮಾಕಂ
ವಕ್ತುಮಹಮಾಗಮಂ | ಪ್ರಾಪ್ತೋಽಸ್ಮಿ | ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ತಸ್ಮಾದ್ಯೂಯಂ ಯದ್ಯೇನಾ ಕರಿಷ್ಯಥ
ಯದ್ಯೇವಂ ಮದುಕ್ತಪ್ರಕಾರೇಣ ಕರ್ತುಂ ಶಕ್ನುಥ ತಥಾ ಚೇದ್ವೇವೈಃ ಸಾಕಂ ಸಹ ಯಜ್ಞಯಾಸೋ
ಭವಿಷ್ಯಥ | ಇತಿ ತೈರುಕ್ತನಿತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥಃ

ಸೌಧನ್ವನಾಃ—ಎಲೈ ಸುಧನ್ವಪುತ್ರರೇ | ಏಕಂ ಚಮಸಂ—(ತ್ವಷ್ಟ್ರವಿನಿಂದ ಮೊದಲು) ಒಂದೇ
ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಈ ಚಮಸವನ್ನು | ಚತುರಸ್ಕೃಣೋತನ—ನಾಲ್ಕು ಪಾತ್ರೆಗಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ
ಎಂದು | ತತ್—ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು | ವಃ—ನಿಮಗೆ | ದೇನಾಃ—ದೇವತೆಗಳು |
ಅಬ್ರುವನ್—ಹೇಳಿದರು | ತತ್ ಅದ್ದರಿಂದಲೇ | ವಃ—ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ | ಆಗಮಂ—ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ |

ಯದಿ—ಒಂದು ವೇಳೆ | ಏವ—ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ | ಕರಿಷ್ಯಥ—ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ | ದೇವೈಃ ಸಾಕಂ—
ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ | ಯಜ್ಞ ಯಾಸಃ—ಯಜ್ಞಭಾಗಾರ್ಹರಾಗಿ | ಭವಿಷ್ಯಥ—ಆಗುತ್ತೀರಿ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಸುಧನ್ವಪುತ್ರರೇ, ತ್ವಷ್ಟ್ರವಿನಿಂದ ಮೊದಲು ಒಂದೇ ಆಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಈ ಚಮಸವನ್ನು ನೀವು
ನಾಲ್ಕು ಪಾತ್ರೆಗಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಇದು ನಿಮಗೆ ದೇವತೆಗಳ ಸಂದೇಶವಿದೆ. ಆ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಿಮಗೆ
ತಿಳಿಸಲು ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಆಗ ನಿಮಗೂ ಸಹ ದೇವತೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ
ಯಜ್ಞಭಾಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅರ್ಹತೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

English Translation

Make fourfold the single ladle ; so the gods comand you ; and for that
purpose am I come, sons of Sudhanwan : if you accomplish this, you will be
you will be entitled to sacrifices along with the gods,

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಏವಂ ಚಮಸಂ ಚತುರಃ ಕೃಣೋತನ—ಮೊದಲು ಒಂದಾಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಚಮಸ್ಸನ್ನು ನಾಲ್ಕನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅಗ್ನಿಯು ದೇವತೆಗಳ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಪುರುಷಗಳು ಒಂದೇ ಆದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ನಾಲ್ಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೂ ಸಹ ತ್ವಷ್ಟ್ರವಿನ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಬಂದಿತೆಂದೂ, ಇವರು ತ್ವಷ್ಟ್ರವಿನ
ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದೂ ಸಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಧದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ
ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೋಮಪಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದರೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

ಸುಧನ್ವನ ಆಂಗಿರಸಸ್ಯಾಸನ್ಪುತ್ರಾಸ್ತ್ರಯಃ ಪುರಾ |

ಋಭುರ್ನಿಭಾ ಚ ನಾಜಶ್ಚ ಶಿಷ್ಯಾಸ್ತೌಷ್ಪಶ್ಚ ತೇಽಭವನ್ ||

ಶಿಕ್ಷಯಾಮಾಸ ತಾಂಸ್ತೌಷ್ಪಾ ತ್ವಷ್ಟ್ರಂ ಯತ್ಕರ್ಮ ಕಿಂಚನ |

ಪರಿನಿಷ್ಟಿತಕರ್ಮಾಣೋ ವಿಶ್ವೇದೇನಾ ಉಪಾಹ್ವಯನ್ ||

ವಿಶ್ವೇಷಾಂ ತೇ ತತಶ್ಚ ಕ್ರುರ್ವಾಹನಾನ್ಯಾಯುಧಾನಿ ತು |

ಭೇನುಂ ಸಬರ್ಮಘಾಂ ಚಕ್ರರಮೃತಂ ಸಬರುಚ್ಯತೇ ||

ಬೃಹಸ್ಪತೇರಥಾಶ್ವಿಭ್ಯಾಂ ರಥಂ ದಿವ್ಯಂ ತ್ರಿವಂಧುರಂ |

ಇಂದ್ರಾಯ ಚ ಹರೀ ದೇವಪ್ರಹಿತೇನಾಗ್ನಿನಾಪಿ ಯತ್ ||

ಏಕಂ ಚಮಸಮಿತ್ಯುಕ್ತೇ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಆಹೇತ್ಯಥೋ ದಿವಿ |

ಉಕ್ತ್ವಾ ತತಃಪುಶ್ಚಮಸಾನ್ ಯಥೋಕ್ತಂ ತೇನ ಹರ್ಷಿತಾಃ ||

ತ್ವಷ್ಟಾ ಚ ಸವಿತಾ ಚೈವ ದೇವದೇವಃ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ |
 ಸರ್ವಾನ್ನೇವಾನ್ ಸಮಾಮಂತ್ರೈ ಅಮೃತತ್ವಂ ದದುಶ್ಚ ತೇ ||
 ತೇಷಾಮಾದ್ಯಾಂತ್ಯಯೋರ್ನಾಮ್ನಾ ದೈತ್ಯತೇ ಬಹುವತ್ ಸ್ತವಃ |
 ತೃತೀಯಸವನೇ ತೇಷಾಂ ತೈಸ್ತು ಭಾಗಃ ಪ್ರಕಲ್ಪಿತಃ ||
 ಅಸಿಬತ್ಸೋಮುನಿಂದ್ರಶ್ಚ ತೈಸ್ತತ್ರ ಸವನೇ ಸಹ |

(ಬೃ. ದೇ. ೩-೮೨ ರಿಂದ ೮೯)

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸುಧಸ್ವಪುತ್ರರಾದ ಋಭು, ವಿಭ್ವ, ವಾಜ ಎಂಬ ಮೂವರೂ ಸಹ ತ್ವಷ್ಟ್ಯವಿನ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಸಕಲಕಲಾಕುಶಲನಾದ ತ್ವಷ್ಟ್ಯವು ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದನು. ಆಗ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಶಲರಾದ ವಿಶ್ವೇದೇವರು ಅವರನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟನಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎದುರಿಸಿದರು. ಆಗ ಇವರು ಸಕಲದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸಹ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ ವಾಹನಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅಮೃತದಾಯಿಯಾದ ಧೇನುವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಮತ್ತು ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಸನತ್ರಯಗಳುಳ್ಳ ರಥಗಳನ್ನೂ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅಶ್ವಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳಿಂದ ದೂತನಾಗಿ ಕಳುಹಲ್ಪಟ್ಟ ಅಗ್ನಿಗೆ ಯಥೋಕ್ತವಾದುದನ್ನೂ ಎಂದರೆ ಅವನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದಾದ ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕನ್ನಾಗಿಯೂ ಸಹ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಚಮಸಂ—ಚಮಸಃ ಕಸ್ಮಾತ್ ? ಚಮಂತ್ಯಸ್ಮಿನ್ನಿತಿ | ಚಮಸಃ ಎಂಬ ಪದವು ಯಾವ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅನಂತರ ಭಕ್ಷಣಾರ್ಥಕವಾದ ಚಮ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ನಿರೂಪಕಾರರು ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೧೧-೧೨).

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಚತುರಃ—ಚತುರ್ ಶಬ್ದ ದ್ವಿತೀಯಾಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಚತುರಃ ಶಸಿ (ಪಾ.- ಸೂ. ೬-೧-೧೬೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೃಣೋತನ—ಕೃವಿ ಹಿಂಸಾಕರಣಯೋಶ್ಚ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ನುಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತಸ್ತೆ-ನಸ್ತೆನಥನಾಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ತನಬಾದೇಶ. ಧಿನ್ವಿಕೃಣ್ವೋರಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉ ವಿಕರಣ. ಧಾತುವಿಗೆ ಅಕಾರಾಂತಾದೇಶ. ಅತೋ ಲೋಪಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಇದಿತೋ ನುಮ್ ಧಾತೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ ಪ್ರತ್ಯಯ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಸಾರ್ವಧಾತು-ಕಾರ್ಥ-(೭-೩-೮೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಬ್ರುವನ್—ಬ್ರೂಞ್ ವೈಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಗಮಮ್—ಗಮಲ್ಯಗತೌ ಧಾತು. ಲುಜ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸೌಧನ್ವನಾಃ—ಸುಧನ್ವನಃ ಅಪತ್ಯಾನ್ ಪುನಾಂಸಃ ಸೌಧನ್ವನಾಃ ತಸ್ಯಾಪತ್ಯಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಣ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತದ್ವಿತೇಷ್ವಚಾ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿವೃದ್ಧಿ. ಸಂಬೋಧನಾಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿ ಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಆಮಂತ್ರಿತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಮಂತ್ರಿತಸ್ಯ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೮) ಎಂಬುದ ರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕರಿಷ್ಯಥೆ—ಡುಕೃಷ್ಣ ಕರಣೇ ಧಾತು. ಲೃಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಥ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಸ್ಯತಾಸೀ ಲೃಲುಟೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೩೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ಯವಿಕರಣ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಡಾಗಮ. ಧಾತುವಿಗೆ ಗುಣ. ರಸರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿಸಾತ್ಯೈರ್ಯದ್ಯದಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೩೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರು ತ್ತದೆ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಥ ಎಂಬುದು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ವಿಕರಣಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯಜ್ಞಿಯಾಸಃ—ಯಜ್ಞಮರ್ಹಂತಿ ಇತಿ ಯಜ್ಞಿಯಾಸಃ ಯಜ್ಞಿತ್ವೀಗ್ವಾಂಘೃಖಿಣೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೧-೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಘ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಆಯೇನೇಯೀನೀಯಿಯಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಇಯಾದೇಶ. ಯಸ್ಯೇತಿಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೯೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಕಾರಲೋಪ. ಜಸ್ ಪರವಾದಾಗ ಆಜ್ಞಸೇರಸುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸುಕಾಗಮ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭವಿಸ್ಯಥೆ—ಭೂ ಸತ್ತಾಯಾಂ ಧಾತು. ಲೃಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨ ||

:o:

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಅ॒ಗ್ನಿಂ ದೂ॑ತಂ ಪ್ರ॒ತಿ ಯದ॑ಬ್ರ॒ವೀತ॑ನಾಶ್ವಃ ಕ॒ರ್ತ್ವೀ ರಥ॑ ಉ॒ತೇಹ॑
ಕ॒ರ್ತ್ವೀಃ |

ಧೇ॒ನುಃ ಕ॒ರ್ತ್ವೀ ಯು॑ವಶಾ ಕ॒ರ್ತ್ವೀ ದ್ವಾ॑ ತಾನಿ॑ ಭ್ರಾ॒ತರ॑ನು ವಃ ಕೃ॒ತ್ವೇ-
ಮು॑ಸಿ || ೩ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಅ॒ಗ್ನಿಂ | ದೂ॑ತಂ | ಪ್ರ॒ತಿ | ಯತ್ | ಅ॒ಬ್ರ॒ವೀತ॑ನ | ಅಶ್ವಃ | ಕ॒ರ್ತ್ವೀಃ | ರಥಃ | ಉ॒ತ | ಇಹ | ಕ॒ರ್ತ್ವೀಃ |
ಧೇ॒ನುಃ | ಕ॒ರ್ತ್ವೀ | ಯು॑ವಶಾ | ಕ॒ರ್ತ್ವೀ | ದ್ವಾ॑ | ತಾನಿ॑ | ಭ್ರಾ॒ತಃ | ಅನು॑ | ವಃ | ಕೃ॒ತ್ವೀ | ಅ | ಇಮು॑ಸಿ |
|| ೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಆಗತ ದೇವ ಅಗ್ನಿಮಂಗನಾದಿಗುಣವಿಶಿಷ್ಟಂ ದೂತಂ ದೂತಕರ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತವಂತಂ ತ್ವಂ ಪ್ರತಿ ಯತ್ ಯತ್ಕಾರ್ಯಮಬ್ರವೀತನ | ಅಬ್ರವನ್ || ವ್ಯತ್ಯೇಯೇನ ಮಧ್ಯಮಃ | ಪೂರ್ವವತ್ತನಪ್ || ಕಿಮಿತಿ ಅಶ್ವಃ ಕರ್ತೃಃ | ಏಕಸ್ಯಾದಶ್ವಾದಶ್ವಾಂತರಂ ಕರ್ತವ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಶ್ವಾದಶ್ವಮತಕ್ಷತೇತಿ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣತ್ವಾತ್ || ಕೃತ್ಯಾರ್ಥೇ ತನ್ವೇಕೇನಿತಿ ತ್ವನ್ಪ್ರತ್ಯಯಃ || ಉತಾಪಿ ಚ ರಥಃ ಕರ್ತೃಃ ಕರ್ತವ್ಯಃ | ಧೇನುಃ ಕರ್ತೃಃ | ಚರ್ಮರಹಿತಾ ಮೃತಾ ಗೌರ್ನಿತ್ಯದೋಗ್ಧೀ ಪುನರ್ನೂತನಾ ಕಾರ್ಯಾ | ತದುತ್ತರತ್ರ ನಿಶ್ಚರ್ಮಣೋ ಗಾಮರಿಣೀತ ಧೀತಿಭಿರಿತಿ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣತ್ವಾತ್ | ತಥಾ ದ್ವಾ ದ್ವಾ ಪಿತರಾ ಜೀರ್ಣಾ ಸಂತಾ ಪುನರ್ಯವಶಾ ಯುವಾನಾ ಶಯಾನಾ ಪ್ರಕೃಷ್ಟಯಾವನೋಪೇತಾ ಕರ್ತೃಃ ಕರ್ತವ್ಯಾಃ | ಹೇ ಭ್ರಾತರಗ್ನೇ ಯುಷ್ಮಾಕಂ ದೇವಾನಾಂ ತೈರುಕ್ತಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಕೃತ್ವಾನು ಪಶ್ಚಾತ್ಕೃತ್ವೀ ಕೃತ್ವಾ ಕರ್ಮಣ್ಯಮುಸಿ | ಏಮಃ | ಅಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಪ್ರಾಪ್ನುಮಃ || ಇಣ್ ಗತಾ | ಇದಂತೋ ಮುಸಿಃ || ಯದ್ವಾ | ಋಷೇರಿದಂ ನಾಕೃಂ | ಹೇ ಋಭವಃ ಯೂಯಮಾಗತಮಗ್ನಿಂ ದೂತಂ ಪ್ರತಿ ಯದಬ್ರವೀತನ ಯತ್ಕಾರ್ಯಂ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣರೂಪಂ ಕರ್ತವ್ಯತ್ವೇನ ವದಥ ಅಂಗೀಕುರುಥ ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸಂಪಾದ್ಯ ಹೇ ಭ್ರಾತರಗ್ನೇ ಕೃತ್ವಾ ಕರ್ಮಣ್ಯಮುಸೀತಿ ಬ್ರೂಥೇತ್ಯೃಷಿರಾಹ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಭ್ರಾತಃ—ಸಹೋದರರೂಪನಾದ ಎಲೈ ಅಗ್ನಿಯೇ | ದೂತಂ—ದೂತನ ಕರ್ಮವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವವನೂ | ಅಗ್ನಿಂ—ಅಂಗನಾದಿಗುಣವಿಶಿಷ್ಟನೂ ಆದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು | ಯತ್—ಯಾವ ಕಾರ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ | ಅಬ್ರವೀತನ—ಹೇಳಿದರು (ಕೆಳಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ?) | ಅಶ್ವಃ—ಕುದುರೆಯು | ಕರ್ತೃಃ—ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕೇ? ಉತ—ಅಥವಾ | ಇಥ—ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ | ರಥಃ—ರಥವು | ಕರ್ತೃಃ—ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕೇ? ಧೇನುಃ—ಧೇನುವು | ಕರ್ತೃಃ—ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕೇ? ದ್ವಾ—ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಿಬ್ಬರೂ ಸಹ | ಯುವಶಾ—ಯುವಕರಾಗಿ | ಕರ್ತೃಃ—ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕೇ? ತಾನಿ—ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ | ಅನು—ಅನಂತರ | ನಃ—ನಿಮಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಹೇಳಿರುವಂತೆ | ಕೃತ್ವೀ—(ನಿಮ್ಮ) ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ | ಏಮಸಿ—ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗುವೆವು.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಸಹೋದರ ರೂಪನಾದವನೂ, ದೂತನ ಕರ್ಮವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವವನೂ, ಅಂಗನಾದಿಗುಣವಿಶಿಷ್ಟನೂ ಆದ ಎಲೈ ಅಗ್ನಿಯೇ, ಕೆಳಗೆ ಹೇಳಿರುವ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವತೆಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕಳುಹಿದ್ದಾರೆ? ಕುದುರೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕೇ? ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ರಥವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೇ? ವೃತವಾದ ಹಸುವಿಗೆ ಜೀವವನ್ನು ತುಂಬಿ ಅದನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕರೆಯುವ ಹಸುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೇ? ಅಥವಾ ವೃದ್ಧರಾದ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳನ್ನು ಯುವಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೇ? ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದನಂತರ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಚಮುಸ ಪಾತ್ರೆಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಎಂದರೆ ಒಂದಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾಲಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವೆವು.

English Translation

Then said they, in answer to Agni, the messenger (of the gods)—Whatever is to be done, whether a horse is to be made, or a car is to be made, or a cow is to be made, or the two (old parents) are to be made young,—having done all these (acts), Brother Agni, we are then ready to do (what you desire) to be done.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಯಣರಿಂದಲೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಸಹ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಋಭುಗಳು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದಂತೆಯೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸೂಕ್ತದ್ರಷ್ಟೃವಾದ ಋಷಿಯು ಋಭುಗಳನ್ನೇ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದಂತೆಯೂ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅನ್ವಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಅನ್ವಯದ ಪ್ರಕಾರ, ಹೇ ಋಭವಃ ಯೂಯಮಾಗತಮಗ್ನಿಂ ದೂತಂ ಪ್ರತಿ ಯದಬ್ರವೀತನ ಯತ್ಕಾರ್ಯಂ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣ-ರೂಪಂ ಕರ್ತವ್ಯತ್ವೇನ ವದಥ ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸಂಪಾದ್ಯ ಹೇ ಭ್ರಾತರಗ್ನೇ ಕೃತ್ವಾ ಕರ್ಮಣೈರಸೀತಿ ಬ್ರೂಥೇತ್ಯುಪಿಸಿರಾಹ | ಎಲೈ ಋಭುಗಳೇ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ದೇವದೂತನಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ನೀವು ಹೇಳುವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿರಿ. ಅವುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಎಲೈ ಭ್ರಾತೃರೂಪನಾದ ಅಗ್ನಿಯೇ, ನೀನು ಹೇಳಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಿರಿ ಎಂದು ಋಷಿಯು ಋಭುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವಿದೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಋಭುಗಳ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯವನ್ನೂ ಅವರ ಪಿತೃಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ಗುಣಗಳಿಂದ ಋಭುಗಳು ಆತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದುದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ನಾಮದೇವ ಇತ್ಯಾದಿ ಋಷಿಗಳಿಂದ ದೃಷ್ಟವಾದ ಸೂಕ್ತಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಈ ವಿಧವಾದ ವರ್ಣನೆಯಿರುವುದು.

ಯೇ ಅಶ್ವಿನಾ ಯೇ ಪಿತರಾ ಯ ಊತೀ ಧೇನುಂ ತತಃಸುರ್ಮಭವೋ ಯೇ ಅಶ್ವಾ |

ಯೇ ಅಂಸತ್ತಾ ಯ ಋಧಗ್ರೋದಸೀ ಯೇ ವಿಭೋ ನರಃ ಸ್ವಪತ್ಯಾನಿ ಚಕ್ರಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೩೪-೯)

ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ರಥನಿರ್ಮಾಣ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. ನಿಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳು ಅವರ ವಾರ್ಷಿಕ ವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಯುವಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. ಮೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಗೋವನ್ನು ಕ್ಷೀರದಾಯಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ—ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಋಭುಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ,

ಅನವಸ್ತೇ ರಥಮಶ್ವಾಯ ತಕ್ಷನ್ ತ್ವಷ್ಟಾ ವಜ್ರಂ ಪುರುಹೂತ ಮ್ಯಮಂತಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೩೧-೪)

ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಥವನ್ನು ಋಭುಗಳು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅವರ ರಥನಿರ್ಮಾಣ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ಅಶ್ವಃ ಕರ್ತೃಃ—ಎನ್ನುವಾಗ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಿದೆ. ಮುಂದೆ ಅಶ್ವಾದಶ್ವಮತಕ್ಷತ ಒಂದು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಅಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ ಇದು ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಶಕ್ತಿ.

ಧೇನುಃ ಕರ್ತೃಃ—ಚರ್ಮರಹಿತವಾದುದೂ ಮೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದುದೂ ಆದ ಗೋವನ್ನು ಕ್ಷೀರದಾಯಿಯಾದ ಧೇನುವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂದು ನಿಶ್ಚರ್ಮಣೋ ಗಾಮರಿಣೀತ (೧-೧೬೧-೨) ಎಂಬ ಮುಂದಿನ ಸುತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಗ್ನಿಮ್—ಅಗಿ ಗತೌ ಧಾತು. ಅಂಗೀರ್ನಲೋಪೇಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೪೯೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಮಿನ ನಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಬ್ರವೀತನ—ಬ್ರೂೞ್ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಯೋಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಪ್ರತ್ಯಯ ಬರುತ್ತದೆ. ತಪ್ತನಪ್ತನ—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತನಾದೇಶ. ಬ್ರುವಣಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಮ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಉಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ. ಅನಾದೇಶ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡಾಗಮ. ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕರ್ತೃಃ—ಡುಕ್ಯೞ್ ಕರಣೇ ಧಾತು. ಕೃತ್ಯಾಥೇತವೈತೇನ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ತ್ವನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಸಾರ್ವಧಾತುಕಾರ್ಥ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಗುಣ. ಇಷ್ಟತ್ಯಾದಿನಿಪ್ರತ್ಯಯ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಕರ್ತೃಃ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀತ್ವತೋರುವಾಗ ಅದಂತವಾದುದರಿಂದ ಟಾಪ್.

ಯುವಶಾ—ಶೀರ್ಷ್ ಸ್ವಪ್ನೇ ಧಾತು. ಡ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಡಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಟಿಗೆ (ಇಕಾರ) ಲೋಪ. ಸಮಾಸಾಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ (ಜೌ) ಅಕಾರಾದೇಶ. ದ್ವಾ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ಅಕಾರಾದೇಶ.

ಕೃತ್ವೀ—ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್—ಎಂಬುದರಿಂದ ತೃತೀಯಾವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಪೂರ್ವಸವರ್ಣದೀರ್ಘ.

ಇಮಸಿ—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಮನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಇದಂತೋಮಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೪೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾಗಮ. ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಜಾತ್ವಾತಿದೇಶವಿರುವುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಚಕ್ರವಾಂಸಃ | ಋಭವಸ್ತದಪೃಚ್ಛತ ಕ್ವೇದಭೂದ್ಯಃ ಸ್ಯ ದೂತೋ ನ
ಅಜಗನ್ |

ಯದಾನಾಖ್ಯಚ್ಛಮಸಾಞ್ಜತುರಃ ಕೃತಾನಾದಿತ್ವಷ್ಟಾ ಗ್ನಾಸ್ತಂತರ್ಯಾ-
ನಜೇ || ೪ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಚಕ್ರವಾಂಸಃ | ಋಭವಃ | ತತ್ | ಅಪೃಚ್ಛತ | ಕ್ವ | ಇತ್ | ಅಭೂತ್ | ಯಃ | ಸ್ಯಃ | ದೂತಃ | ನಃ |
ಅ | ಅಜಗನ್ |

ಯದಾ | ಅವ್ರಾಖ್ಯತ್ | ಚಮಸಾನ್ | ಚತುರಃ | ಕೃತಾನ್ | ಅತ್ | ಇತ್ | ತ್ವಷ್ಟಾ | ಗ್ನಾಸು |
ಅಂತಃ | ನಿ | ಅ ನ ಜೇ || ೪ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಋಭವಃ ತತ್ಕಾರ್ಯಂ ಯಥಾ ಚಕ್ರವಾಂಸಃ ಕೃತವಂತೋ ಯೂಯಮಪೃಚ್ಛತ | ಪ್ರಶ್ನಂ
ಕುರುತ || ಕರೋತೇರ್ಲಿಟಃ ಕೃಸುಃ || ಅತ್ರ ಯದ್ಯಪ್ಯಭುರಿತಿ ತ್ರಯಾಣಾಂ ಮಧ್ಯ ಏಕಸ್ಯ ನಾಮ
ತಥಾಪಿ ತಸ್ಯ ಪ್ರಾಥಮ್ಯಾಚ್ಛತ್ರಿಣೋ ಗಚ್ಛಂತೀತಿವತ್ಸರ್ವೇಽಪ್ಯುಭವ ಉಚ್ಯಂತೇ | ಕಿಮಿತಿ | ಸ್ಯಃ ಸ
ದೂತಃ ಕ್ವೇದಭೂತ್ | ಕುತ್ರ ಗತಃ | ಸ ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ಕ ಇತ್ಯಾಹ | ಯಃ ಯೋ ದೂತೋ ನೋಽಸ್ಮಾನಾ-
ಜಗನ್ ಅಗಮತ್ ಪ್ರಾಪ್ತಃ | ಏವಂಭೂತೇ ಸತಿ ಯದಾಯಂ ತ್ವಷ್ಟಾ ಚತುರಃ ಕೃತಾಂಶ್ಚಮಸಾನನಾ-
ಖ್ಯತ್ ಅಭಿಪತ್ಯತಿ || ಖ್ಯಾತೇರ್ಲುಫಜ್ಯಸ್ಯತಿವಕ್ತಿಖ್ಯಾತೀತಿ ಚ್ಲೇರಜಾದೇಶಃ || ಅದಿದನಂತರಮೇವ ತ್ವಷ್ಟಾ
ತಸ್ಯ ಚಮಸಸ್ಯೋತ್ಪಾದಕ ಏತನ್ನಾಮಕೋ ದೇವೋ ಗ್ನಾಸು ಸ್ತ್ರೀಷು | ಮೇನಾ ಗ್ನಾ ಇತಿ ಸ್ತ್ರೀಣಾಮಿತಿ
ನಿರುಕ್ತಂ | ೩-೨೦ | ಅಂತರ್ಮಧ್ಯೇ ನ್ಯಾನಜೇ | ನೃಕೋಽಭೂತ್ | ಸ್ತ್ರಿಯಮಾತ್ಮನಮಮನ್ಯತೇತ್ಯರ್ಥಃ ||
ಅಂಜೇರ್ಲಿಟಿ ತಸ್ಮಾನ್ನೃಷ್ಟಿಹಲ ಇತಿ ನುಟ | ಛಾಂದಸೋಽನುನಾಸಿಕಲೋಪಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಋಭವಃ—ಎಲೈ ಋಭುಗಳೇ | ತತ್—ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು | ಚಕ್ರವಾಂಸಃ—ಮಾಡಿದವರಾಗಿ
(ಮಾಡಿದನಂತರ) ಯಃ—ಯಾವ ದೂತನು | ನಃ—ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ | ಅ ಅಜಗನ್—ಬಂದಿದ್ದನೋ | ಸ್ಯಃ ದೂತಃ—
ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ ಆ ದೂತನು | ಕ್ವೇದಭೂತ್—ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನು ? (ಎಂಬುದಾಗಿ) | ಅಪೃಚ್ಛತ—
ಕೇಳಿದಿರಿ | ಯದಾ—ಯಾವಾಗ | ಚತುರಃ ಕೃತಾನ್—ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ | ಚಮಸಾನ್—ಚಮಸ

ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು | ಅನಾಖ್ಯತ್—ನೋಡಿದನೋ | ಆದಿತ್—ಆ ಒಡನೆಯೇ | ತ್ವಷ್ಟಾ—(ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕನಾದ) ತ್ವಷ್ಟುವು | ಗ್ನಾಸು ಅಂತಃ—ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡುವೆ | ನ್ಯಾನಜೇ—ಅಂತರ್ಹಿತನಾದನು.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಋಭುಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನಂತರ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ದೂತನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಿರಿ. ನೀವು ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕುನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ದೊಡನೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕನಾದ ತ್ವಷ್ಟುವು ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡುವೆ ಅಂತರ್ಹಿತನಾದನು.

English Translation

So doing, Ribhus, you inquired—Where, indeed, is he who came to us as a messenger? when Twashtri observed the one ladle become four, he was immediately lost amongst the women.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಗ್ನಾಸ್ತಂತರ್ಹಿತನಜೇ - ಗ್ನಾಸು ಅಂತಃ ನ್ಯಾನಜೇ | ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡುವೆ ಅಂತರ್ಹಿತನಾದನು ಎಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯಮಾತೃನಮನುಷ್ಯತೆ ತನ್ನನ್ನೂ ಸಹ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದನು ಎಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತ್ವಷ್ಟುವು ಸ್ತ್ರೀರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀಯ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದುದಾಗಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಉತ ಸ್ಯ ದೇವೋ ಭುವನಸ್ಯ ಸಕ್ಷಣಿಸ್ತ್ವಷ್ಟಾ ಗ್ನಾಭಿಃ ಸಜೋಷಾ ಜೂಜುವದ್ರಥಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೨-೩೧-೪)

ರುದ್ರೋ ರುದ್ರೇಭಿರ್ದೇವೋ ಮೃಳಯಾತಿ ನಸ್ತ್ವಷ್ಟಾ ನೋ ಗ್ನಾಭಿಃ ಸುವಿತಾಯ ಜಿನ್ತತು |

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೬೬-೩)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತ್ವಷ್ಟುವು ದೇವಪತ್ನಿಯರ ಸಾಹಚರ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಋ ಸಂ ೧-೨೨-೯, ೨-೩೬-೩, ೬-೫೦-೧೩, ೭-೩೫-೬, ೧೦-೬೪-೧೦ ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಈ ಅಂಶವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ತ್ವಷ್ಟುವಿನ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗರ್ಭದ ಮೂಲಕವೇ ನೆರವೇರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು Roth ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಊಹಿಸುತ್ತಾನೆ.

“This, according to professor Roth, S.V., results from the fact that it is in the wombs of females that his creative action is principally manifested.”

[O. S. T. Vol. V. P. 229].

ಈ ಊಹೆಗೂ ಸಹ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸಮರ್ಥನೆಯು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

ವಿಷ್ಣುರ್ಯೋನಿಂ ಕಲ್ಪಯತು ತ್ವಷ್ಟಾ ರೂಪಾಣಿ ಸಿಂಶತು |

ಆ ಸಿಂಚತು ಪ್ರಜಾಪತಿರ್ಧಾತಾ ಗರ್ಭಂ ದಧಾತು ತೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೮೪-೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೂ,

ಅಥ ತ್ವಷ್ಟಾರಂ ಯಜತಿ | ತ್ವಷ್ಟಾ ವೈ ಸಿಕ್ತಂ ರೇತೋ ವಿಕರೋತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೯-೨-೧೦)

ಇತ್ಯಾದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ತವಾದ ರೇತಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ ತ್ವಷ್ಟುವು ತನ್ನ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಇವನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ತ್ರೀಸಹಾಯದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇವನ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸ್ತ್ರೀಸೌಂದರ್ಯವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಗ್ನಾಸ್ತಂತರ್ಯಾನಜೇ ಎಂದು ಆ ಅಂಶವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಗ್ನಾಸು—ಈ ಪದವು ಮೇನಾ ಗ್ನಾ ಎಂದು ಸ್ತ್ರೀ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. ಗ್ನಾ ಗಚ್ಛಂತೈನಾಃ | ಪುರುಷರು ಇವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಗ್ನಾ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೩-೨೧).

ಶ್ಲೋಕಃ, ಧಾರಾ ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಚ್ಛಾನುಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಈ ಪದವು ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. (೨-೨೩). ಅದರಿಂದ ಗ್ನಾಸ್ತಂತರ್ಯಾನಜೇ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು.

ತ್ವಷ್ಟಾರಂ ಯಜತಿ ವಾಗ್ವೈ ತ್ವಷ್ಟಾ ವಾಗ್ವೀದಂ ಸರ್ವಂ ತಾಷ್ಟೀನ ವಾಚಮೇವ ತತ್ಪ್ರೀಣಾತಿ
ವಾಚಂ ಯಜಮಾನೇ ದಧಾತಿ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೨-೪)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯಿಗೂ ತ್ವಷ್ಟುವಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಪವಾಗದ್ದನ್ನೂ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ವಿಸ್ತೃತವಾದುದನ್ನೂ ಅಲ್ಪವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ (ಮಹಾಂತೋಽಪಿ ಪರ್ವತಾದಯಃ ಅಲ್ಪೇಶೈವ ಶಬ್ದೇನ ಗೃಹ್ಯಂತೇ ತದೇತಜ್ಜಗತ್ತ್ವಷ್ಟಮಿವ ಭವತಿ, ಸಾ. ಭಾ.) ವರ್ಣಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಬಂದಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆ ಅರ್ಥ ವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ವಾಕ್ಯಿನೊಳಗೆ ಅಂತರ್ಹಿತನಾದನೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ತ್ವಷ್ಟಾ—ತಸ್ಯ ಚಮಸಸ್ಯೋತ್ಪಾದಕ ಏತನ್ನಾಮಕೋ ದೇವಃ | ಚಮಸಪಾತ್ರಿಯ ನಿರ್ಮಾತೃವಾದ ಈ ಹೆಸರಿನ ದೇವತೆ. ಈ ದೇವತೆಯ ಸ್ವರೂಪ, ಮಹಿಮೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸೂಕ್ತದ ಎಂದರೆ ೧-೧೬೨-೩ ನೇ ಋಕ್ಸಿನ ವಿಶೇಷ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಋಭವಃ—ಅತ್ರ ಯದ್ಯಸ್ಯೈಭುರಿತಿ ತ್ರಯೋಣಾಂ ಮಧ್ಯೇ ಏಕಸ್ಯ ನಾಮ ತಥಾಸಿ ತಸ್ಯ ಪ್ರಾಥಮ್ಯಾತ್ಸರ್ವೇಽಪಿ ಋಭವ ಉಚ್ಯಂತೇ. | ಋಭು, ವಿಭ್ವ, ವಾಜ ಎಂಬ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಋಭುವು ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಸಹ ಈ ಪದದಿಂದಲೇ ಮೂವರ ಹೆಸರೂ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಋಭವಃ ಉರು ಭಾಂತೀತಿ ವಾ, ಋತೇನ ಭಾಂತೀತಿ ವಾ, ಋತೇನ ಭವಂತೀತಿ ವಾ

(ನಿ. ೧೧-೧೫)

ಅತಿ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಯಾಗಾದಿಕರ್ಮಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಇಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮಗಳೊಡನೆ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ವಿಷ್ಟೀ ಶಮೀ ತರಣಿತ್ವೇನ ವಾಘತೋ ಮರ್ತಾಸಃ ಸಂತೋ ಅಮೃತತ್ವಮಾನತುಃ |

ಸೌಧನ್ವನಾ ಋಭವಃ ಸೂರಚಿಕ್ಷಸಃ ಸಂವತ್ಸರೇ ಸಮಪೃಚ್ಛಂತ ಧೀತಿಭಿಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೧೦.೪)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ದಹರಿಸಿ, ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳೊಡಗೂಡಿಕೊಂಡು ಋಭುಗಳು ಯಾಗಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ಮಾನವರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮರಣರಹಿತವಾದ ದೇವತ್ವವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಪಡೆದರು. ಅನಂತರ ಸುಧನ್ವಪುತ್ರರೂ, ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಋಭುಗಳು ಸಂವತ್ಸರದ ಅವಯವಗಳಾದ ವಸಂತಾದಿ ಋತುಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಿಸಬೇಕಾದ ಅಗ್ನಿಷ್ವೇದಾದಿ ಕರ್ಮಗಳೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಲು ಅರ್ಹರಾದರು ಎಂದು ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಋಭುರ್ವಿಭಾಷಾ ಇತಿ ಸುಧನ್ವನ ಅಂಗಿರಸಸ್ಯ ತ್ರಯಃ ಪುತ್ರಾ ಬಭೂವುಃ | ಎಂದು ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ.

|| ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ |

ಚೈಕೃವಾಂಸಃ—ಡುಕ್ಯೌ ಕರಣೇ ಧಾತು. ಕ್ವಸುತ್ವ| (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೦೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಿಟಿಗೆ ಕ್ವಸುರಾದೇಶ. ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವಾದಿ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ವಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮಾಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ.

ಅಪೃಚ್ಛತ—ಪ್ರಚ್ಛ ಜೀಪ್ಸಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸ್ಯಃ—ತ್ಯದ್ ಶಬ್ದ. ಸು ಸರವಾದಾಗ ತೈದಾನೀನಾಮಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅತ್ವ. ಅತೋಗುಣೇ ಎಂಬುದರಿಂದ ಸರರೂಪ. ತದೋಃಸಃಸಾ—ಎಂಬುದರಿಂದ ತಕಾರಕ್ಕೆ ಸಕಾರಾದೇಶ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ರುತ್ವ ವಿಸರ್ಗ.

ಅಜಗನ್—ಗಮಲ್ಯ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ವೃತ್ತಾನ್ನಿತ್ಯಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ವಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅನಾಖ್ಯತ್—ಅನ ಉಪಸರ್ಗ ಖ್ಯಾ ಪ್ರಕಥನೇ ಧಾತು ಲುಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್. ಇಕಾರ ಲೋಪ. ಅಸ್ಯತಿವಕ್ತಿಖ್ಯಾತಿಭ್ಯೋಽಜ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೫೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜ್ಲಿಗೆ

ಅಜಾದೇಶ. ಆತೋ ಲೋಪ ಇಟಿ ಚಿ (ಪಾ ಸೂ. ೬-೪-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆಕಾರ ಲೋಪ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಜಂಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ.ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅವ) ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತ್ವಷ್ಟಾ—ತ್ವಕ್ಷೂ ಛೇದನೇ ಧಾತು. ಕರ್ತೃಯಲ್ಲಿ ತ್ವನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಸ್ಕೋಃಸಂಯೋಗಾದ್ಯೋರಂತೇಚಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕಕಾರಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಸ್ಪೃತ್ವ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅನಜೇ—ಅಂಜೂ ವ್ಯಕ್ತಿಮುಕ್ತಕಾಂತಿಗತಿಷು ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಕ್ಕೆ ಏಶಾದೇಶ-ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಅನುನಾಸಿಕಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ ಬಂದಾಗ ಅತಆದೇಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿಗೆ ದೀರ್ಘ. ತಸ್ಮಾನ್ನ ಲಿಟ್ ದ್ವಿಹಲಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಟಾಗಮ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೪ ||

। ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ ||

ಹನಾಮೈನಾ ಇತಿ ತ್ವಷ್ಟಾ ಯದಬ್ರವೀಚ್ಚಮಸಂ ಯೇ ದೇವಪಾನ-
ಮನಿಂದಿಷುಃ |

ಅನ್ಯಾ ನಾಮಾನಿ ಕೃಣ್ವತೇ ಸುತೇ ಸಚಾ ಅನ್ಯೈರೇನಾನ್ವನ್ಯಾ ನಾಮುಭಿಃ
ಸ್ವರತ್ || ೫ ||

। ಸದಪಾಠಃ |

ಹನಾಮ | ಏನಾನ್ | ಇತಿ | ತ್ವಷ್ಟಾ | ಯತ್ | ಅಬ್ರವೀತ್ | ಚಮಸಂ | ಯೇ | ದೇವಪಾನಂ |
ಅನಿಂದಿಷುಃ |

ಅನ್ಯಾ | ನಾಮಾನಿ | ಕೃಣ್ವತೇ | ಸುತೇ | ಸಚಾ | ಅನ್ಯೈಃ | ಏನಾನ್ | ಕನ್ಯಾ | ನಾಮುಭಿಃ | ಸ್ವ ರತ್ |
|| ೫ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಏನಾನ್ವತ್ವಮಾಣಾನ್ ಹನಾಮೇತಿ ಯದ್ಯದಾಬ್ರವೀತ್ತ್ವಷ್ಟಾ | ಪೂಜಾರ್ಥಂ ಬಹುವಚನಂ |
ಏತಚ್ಚೈಬ್ದಸ್ಯ ಪ್ರಕೃತಸರಾಮರ್ಶಕತ್ವಾದ್ಯಭೂತಾಂ ಪ್ರಕೃತತ್ವಾತ್ ತೇಷಾಂ ಹನನಪ್ರಸಕ್ತಿಂ ದರ್ಶಯತಿ
ಯೇ ದೇವಪಾನಂ ದೇವೈಃ ಪಾತವ್ಯಂ ಚಮಸಂ ಯ ಋಭವೋನಿಂದಿಷುಃ ನಿಂದಾಮಕುರ್ವನ್ | ದೇವ-
ಯೋಗ್ಯಂ ತ್ವಾಷ್ಟ್ರಚಮಸಂ ಮನುಷ್ಯಾ ಋಭವಃ ಸ್ವೀಕೃತ್ಯ ಚತುರ್ಥಾ ವ್ಯಭಜನ್ ತಾನ್ ಹನಾಮೇತಿ

ಯದಾಬ್ರವೀದಿತ್ಯರ್ಥಃ | ತದಾಪ್ರಭೃತಿ ಮನುಷ್ಯಾಃ ಸುತೇಽಭಿಷುತೇ ಸೋಮೇ ಪಾನಾಯ
ಪ್ರಸ್ತುತೇ ಸತಿ ಸಚಾ ಸಹ ಪರಸ್ಪರಮನ್ಯಾ ನಾಮಾನ್ಯನ್ಯಾನಿ ಹೋತ್ರಧ್ವರ್ಯೋದ್ಗಾತ್ರಾದೀನಿ ಕೃಣ್ವತೇ |
ಕುರ್ವಂತಿ | ಪೂರ್ವನಾಮ ಪ್ರಚ್ಛಾದ್ಯೋಪಹವಕಾಲೇಧ್ವರ್ಯ ಉಪಹೂಯಸ್ವ ಹೋತರುಪಹೂಯ-
ಸ್ವೇತ್ಯೇವಮನ್ಯೈರೇವ ನಾಮಭಿರಾತ್ಮಾನಂ ತ್ವಷ್ಟೃವಧಭೀತ್ಯಾ ಪ್ರಖ್ಯಾಪಯಂತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಪೂರ್ವ-
ಮನ್ಯಾನಿ ಕಥಂ ಪ್ರಸಕ್ತಾನೀತ್ಯತ ಆಹ | ಏನಾನ್ನರಾನ್ ಕನ್ಯಾ ಸ್ತೋತೃದಯತ್ರೀ ಮಾತಾನ್ಯೈರೇವ
ನಾಮುಭಿಃ ಸ್ವರತ್ | ಪ್ರೀಣಯತಿ || ಸ್ವೃ ಪ್ರೀತಿಬಲಯೋಃ | ಲೇಟ್ಕಡಾಗಮಃ ||

|| ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ||

ಯೇ—ಯಾರು | ದೇವಪಾನಂ—ದೇವತೆಗಳ ಪಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ | ಚಮಸಂ—ಈ ಚಮಸ
ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು | ಅನಿಂದಿಷುಃ—(ಮಾನವರಾದರೂ ದೇವಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನಾಲ್ಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ) ದೂಷ್ಯ
ವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೋ ಅಂತಹ | ಏನಾನ್—ಈ ಋಭುಗಳನ್ನು | ಹನಾಮ—ಕೊಲ್ಲೋಣ | ಇತಿ—
ಹೀಗೆಂಬುದಾಗಿ | ತ್ವಷ್ಟಾ—ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ತ್ವಷ್ಟೃವು | ಅಬ್ರವೀತ್—ಹೇಳಿದನೋ,
(ಆಗ ಈ ಋಭುಗಳು) | ಸಚಾ—ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ | ಸುತೇ—ಸೋಮರಸವನ್ನು ಹಿಂಡುವ ಯಾಗಕಾಲದಲ್ಲಿ |
ಅನ್ಯಾ ನಾಮಾನಿ—ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು (ಹೋತ್ಯ, ಅಧ್ವರ್ಯು ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು) | ಕೃಣ್ವತೇ—
ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ | ಕನ್ಯಾ—ಉತ್ಪಾದಕಳಾದ ಮಾತೆಯು | ಅನ್ಯೈಃ ನಾಮುಭಿಃ—(ಹೋತ್ರಾದಿ) ಬೇರೆ
ಹೆಸರುಗಳಿಂದ | ಏನಾನ್—ಈ ಋಭುಗಳನ್ನು | ಸ್ವರತ್—ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಮಾನವರಾದ ಋಭುಗಳು ದೇವತೆಗಳ ಪಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು
ಕಲುಷಿತವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಈ ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ತ್ವಷ್ಟೃವು ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು
ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆಗ ಋಭುಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋತ್ರಾದಿನಾಮಗಳಿಂದ ಯಾಗ
ಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆಗ ಮಾತೆಯು ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಇವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿ
ಪಡಿಸಿದಳು.

English Translation

When Twashtri said—Let us slay those who have profaned the ladle,
(designed) for drinking of the gods; then they made use of other names for
one another, as the libation was poured out; and the maiden (mother)
propitiated them by different appellations.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಹನಾಮೈನಾ ಇತಿ ತ್ವಷ್ಟಾ ಯದಬ್ರವೀತ್—ಮಾನವರಾದರೂ ದೇವಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಒಂದಾಗಿ
ದ್ದುದನ್ನು ನಾಲ್ಕನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ ಕಲುಷಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ತ್ವಷ್ಟೃವು ಕ್ರೂರನಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಚ್ಛಿಸಿದನು
ಎಂದಿದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿರೋಧವಾಕ್ಯಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ,

ನ ನಿಂದಿಮು ಚಮಸಂ ಯೋ ಮಹಾಕುಲೋಽಗ್ನೇ ಧ್ರಾತದ್ಧೃಣ ಇದ್ಭೂತಿಮೂದಿಮು ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೧-೧)

ಎಂಬ ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ಮೊದಲನೇ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮುಖ್ಯಗಳು ತಾವು ದೇವಪಾತ್ರಿಯನ್ನು ನಿಂದಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೇ,

ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಆಹ ಚಮಸಾ ದ್ವಾ ಕರೇತಿ ಕನೀಯಾನ್ ತ್ರೀಸ್ತೃಣವಾಮೋತ್ಯಾಹ |

ಕನಿಷ್ಠ ಆಹ ಚತುರಸ್ಯಕರೇತಿ ತ್ವಷ್ಟ ಋಭವಸ್ತತ್ಪನಯದ್ವಚೋ ವಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೩೩-೫)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಚಮಸಪಾತ್ರಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠನಾದ ವಾಜನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರ ಗುರುವಾದ ತ್ವಷ್ಟನು ಆದಕ್ಕೊಪ್ಪಿದನು ಎಂದೂ ಮತ್ತು,

ಸತ್ಯಮೂಚುರ್ನರ ಏನಾ ಹಿ ಚಕ್ರೂರನು ಸ್ವಧಾಮೃಭವೋ ಜಗ್ಮುರೇತಾಂ |

ವಿಭ್ರಾಜಮಾನಾಂಶ್ಚಮಸಾ ಅಹೇನಾವೇನತ್ವಷ್ಟಾ ಚತುರೋ ದದೃಶ್ವಾನ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೩೩-೬)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಚಮಸಪಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿ ತ್ವಷ್ಟನು ಅತಿಯಾಗಿ ಹರ್ಷಿತನಾದನು ಮತ್ತು ಆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು ಎಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಮುಖ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಚ್ಛಿಸಿದನೆಂದಿದೆ.

ನಾಮಾನ್ಯನ್ಯಾನಿ ಕೃಣ್ವತೇ—ಹೋತ್ರೇಧ್ವರ್ಯಾ ದ್ವಾ ತ್ರಾದೀನಿ ಕೃಣ್ವತೇ | ಮೂವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಹೋತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಆಧ್ವರ್ಯವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಉದ್ಗಾತ್ರವಾಗಿಯೂ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಯಾಗಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರೆಂದಿದೆ.

ಕನ್ಯಾ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀತ್ವಾದಯಿತ್ರೀ ಮಾತಾ | ಸ್ವಯಂ ಉತ್ಪಾದಕಳಾದ ಮಾತೆಯೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಹನಾಮು—ಹನ ಹಿಂಸಾಗತ್ಯೋಃ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿ ಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡಾಗಮು ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

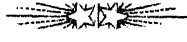
ಅಬ್ರವೀತ್—ಬ್ರೂಣ್ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಲಜಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡಾಗಮು ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವಸಾನಮ್—ಪಾ.ಪಾನೇ ಧಾತು. ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯುಷೋರನಾಕೌ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನಾದೇಶ ಬರುತ್ತದೆ. ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಸವಾದಾಗ ಕೃದುತ್ಪರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅನಿಂದಿಷುಃ—ಜಿಹ್ವಾ ಕುತ್ಸಾಯಾಂ ಧಾತು. ಲುಙ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಝಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚ್ಛಿಗೆ ಸಿಚಾದೇಶ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಡಾಗಮು. ಸಿಚಿಭ್ಯಸ್ತವಿದಿಭ್ಯಸ್ತ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೦೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಝಿಗೆ ಜಸಾದೇಶ. ಇದಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮು. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮು. ಯಚ್ಚಬ್ಧಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತ ಸ್ವರ ಬರುವುನಿಲ್ಲ. ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೃಣ್ವತೇ—ಕೃವಿ ಹಿಂಸಾಕರಣಯೋಶ್ಚ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ ಅತಿ ಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸ್ವರತ್—ಸ್ವೃ ಪ್ರೀತಿಬಲಯೋಃ ಧಾತು. ಲೇಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇತೆಶ್ಚಲೋಪಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರ ಲೋಪ. ಲೇಟೋಡಾಟೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮು. ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ರಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೫ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಇಂದ್ರೋ ಹರೀ ಯುಯುಜೇ ಅಶ್ವಿನಾ ರಥಂ ಬೃಹಸ್ಪತಿರ್ವಿಶ್ವರೂಪಾ-
ನುಸಾಜತ |

ಋಭುವಿಭ್ವಾ ವಾಜೋ ದೇವಾ ಅಗಚ್ಛತ ಸ್ವಪಸೋ ಯಜ್ಞಿಯಂ
ಭಾಗಮೈತನ || ೬ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಇಂದ್ರಃ | ಹರೀ | ಇತಿ | ಯುಯುಜೇ | ಅಶ್ವಿನಾ | ರಥಂ | ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ | ವಿಶ್ವರೂಪಾಂ | ಉಸ |
ಅಜತ |

ಋಭುಃ | ವಿಭ್ವಾ | ವಾಜಃ | ದೇವಾನ್ | ಅಗಚ್ಛತ | ಸ್ವಪಸಃ | ಯಜ್ಞಿಯಂ | ಭಾಗಂ |
ಐತನ || ೬ ||

|| ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ ||

ಪೂರ್ವಂ ಸೃಷ್ಟಾನಾಂ ಕ್ರಮೇಣ ವಿನಿಯೋಗಮಾಹ | ಇಂದ್ರೋ ಹರೀ ಯುಯುಜೇ | ಏತ-
ನ್ನಾಮಾನಾವಶ್ಚ ರಥೇ ಯೋಜಿತವಾನ್ | ತಥಾಶ್ವಿನಾಶ್ವಿನೌ ರಥಂ ಯೋಜಿತವಂತೌ | ತಥಾ
ಬೃಹಸ್ಪತಿರ್ಬೃಹತೋ ಮಂತ್ರಸ್ಯ ಪಾಲಯಿತ್ಯೇತನ್ನಾಮಣೋ ದೇವೋ ವಿಶ್ವರೂಪಾಂ ನಾನಾರೂಪೋಪೇತಾಂ

ಗಾಮುಪಾಜತ | ಉಪಾಗಮತ್ | ಸ್ವೀಕೃತವಾನಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ಯಪ್ಯತ್ರ ಗೌರಿತಿ ವಿಶೇಷೋ ನ ಶ್ರುತಃ
ತಥಾಪಿ ಪೂರ್ವಂ ಧೇನುಃ ಕರ್ತೇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ ಪುರಸ್ತಾಚ್ಚ ಯೇ ಧೇನುಂ ವಿಶ್ವಜುವಂ ವಿಶ್ವರೂಪಾಂ
ಋ. ೪-೩-೪ | ಇತಿವಕ್ಷ್ಯಮಾಣತ್ವಾಚ್ಚ ವಿಶ್ವರೂಪಾ ಗೌರಿತ್ಯೇವಾಧ್ಯವಸೀಯತೇ | ಅತಃ ಏವ
ವಿಶ್ವರೂಪಾಮಿತ್ಯಸ್ಯಾಶ್ಚ ಪಂಕ್ತಿರಿತಿ ಕೇಚನ ವ್ಯಾಚ್ಛೇತೇ ತದಸತ್ | ಯುಷ್ಮತ್ಸಂಪಾದಿತಾನಿ ರಥಾ-
ವೀನೀಂದ್ರಾದಯಃ ಸ್ವಭಾಗತ್ವೇನಾಕಲ್ಪಯನ್ | ತಸ್ಮಾದ್ಭುರ್ವಿಭ್ವಾ ವಾಜಶ್ಚ ಯೂಯಂ ದೇವಾ-
ನಿಂದ್ರಾದೀನಗಚ್ಛತ | ಗತ್ವಾಚ ಹೇ ಸ್ವಪಸಃ ಶೋಭನಾಶ್ವರಥಾದಿಕರ್ಮವಂತೋ ಯೂಯಂ ಯಜ್ಞಯಂ
ಯಜ್ಞಾರ್ಹಂ ಯಜ್ಞಸಂಬಂಧಿನಂ ಭಾಗಂ ಸೋಮರೂಪಂ ದೇವತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ತೈಃ ಸೇವನೀಯಮೈತನ |
ಪ್ರಾಪ್ತುತ | ಕರ್ಮಸಾನುರ್ಭ್ಯೇನ ಹವಿರ್ಭುಜೋ ಭವತೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಇತ್ಯೇವಮೃಷಿರಾಹ ||

ಶ್ರುತಿಪದಾರ್ಥ

(ಯುಭುಗಳ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ) ಇಂದ್ರನು—ಇಂದ್ರನು | ಹರೀ—ಹರಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು |
ಯುಯುಜೇ—ರಥಕ್ಕೆ ಯೋಜಿಸಿದನು | ಅಶ್ವಿನಾ—ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು | ರಥಂ—(ತಮ್ಮ) ರಥವನ್ನು (ಸಿದ್ಧ
ಪಡಿಸಿದರು) | ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ—ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು | ವಿಶ್ವರೂಪಾಂ—ನಾನಾರೂಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗೋವನ್ನು |
ಉಪಾಜತ—ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು (ಆದ್ದರಿಂದ) | ಋಭುಃ ವಿಭ್ವಾ ವಾಜಶ್ಚ—ಈ ಮೂರು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ
ಎಲೈ ಋಭುದೇವತೆಗಳೇ | ದೇವಾನ್—ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಗೆ | ಅಗಚ್ಛತ—ಹೋಗಿರಿ | ಸ್ವಪಸಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ (ಅಶ್ವ
ಗಳನ್ನೂ ರಥಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸುವ) ಕರ್ಮಗಳುಳ್ಳ ನೀವು | ಯಜ್ಞಯಂ—ಯಜ್ಞಸಂಬಂಧವಾದ | ಭಾಗಂ—
ಸೋಮರಸದ ಭಾಗವನ್ನು | ಐತನ—ಹೊಂದಿರಿ

ಭಾವಾರ್ಥ

ಋಭುಗಳ ಕರ್ಮಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಇಂದ್ರನು ಹರಿಗಳೆಂಬ ತನ್ನ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ರಥಕ್ಕೆ ಯೋಜಿಸಿದನು.
ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ರಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ನಾನಾರೂಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗೋವನ್ನು
ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೂರುಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಎಲೈ ಋಭುದೇವತೆಗಳೇ, ನೀವು ದೇವತೆ
ಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಶ್ವಗಳನ್ನೂ ರಥಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯವುಳ್ಳ ನೀವು ಯಜ್ಞಸಂಬಂಧ
ವಾದ ಸೋಮರಸದ ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ.

English Translation

Indra has caparisoned his horses : the Ashwins have harnessed their
cars : Brihaspathi has accepted the omniform (cow) : therefore, Ribhu,
Vibhwa, and Vaja, go to the gods, doers of good deeds, enjoy your sacrificial
portion.

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ಋಭುಗಳು ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅವರೊಡನೆ ಯಜ್ಞಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸಾಧನವಾದ ಅವರ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮಗಳೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇಂದ್ರನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಥವನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅಶ್ವಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಇಂದ್ರೋ ಹರೀ—ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ರಥಕ್ಕೆ ಹರೀ ಎಂಬ ತನ್ನ ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಹರೀ ಇಂದ್ಯಸ್ಯ (ನಿ. ೨-೨೮) ಎಂದು ಇಂದ್ರನ ಅಶ್ವಗಳ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ತಕ್ಷನ್ನಿಧಂ ಸುವೃತಂ ವಿದ್ಮನಾಪಸಸ್ತಕ್ಷನ್ನೇರೀ ಇಂದ್ರನಾಹಾ ವೃಷಣ್ಣಸೂ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೧೧-೧)

ಅನವಸ್ತೇ ರಥಮೇಶ್ವಾಯ ತಕ್ಷನ್ ತ್ವಷ್ಟಾ ಪಜ್ರಂ ಪುರುಹೂತ ದ್ಯುಮಂತಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೫-೩೧-೪)

ಇಂದ್ರಾಯ ಚ ಹರೀ |

(ಬೃ. ದೇ. ೩-೮೫).

ಎಂದು ಋಭುಗಳು ತಮ್ಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ನೈಪುಣ್ಯದಿಂದ ದೇಹದಾರ್ಢ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿಸುವೂ ಇಂದ್ರನ ವಾಹನಗಳೂ ಅದ ಹರೀಯೆಂಬ ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ,

ಬೃಹಸ್ಪತೇರಥಾಶ್ವಿಭ್ಯಾಂ ರಥಂ ದಿವ್ಯಂ ತ್ರಿವಂಧುರಂ (ಬೃ. ದೇ. ೩-೮೫) ಎಂದು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೂ ಅಶ್ವಿನಿದೇವತೆಗಳಿಗೂ ರಥವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಟ್ಟ ವಿಷಯವು ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ, ಬೃಹಸ್ಪತಿರ್ವಿಶ್ವರೂಪಾಂ ಉಪಾ ಜತ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ವಿಶ್ವರೂಪಾಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾನಾರೂಪೋಪೇತಾಂ ಗಾಂ | ನಾನಾವರ್ಣಾತ್ಮಕವಾದ ಗೋವೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಯದ್ಯಸ್ಯಕ್ತೃ ಗಾರಿತಿ ವಿಶೇಷೋ ನ ಶ್ರುತಃ ತಥಾಪಿ ಪೂರ್ವಂ ಧೇನುಃ ಕರ್ತೃ ಇತ್ಯುಕ್ತೃತ್ವಾತ್ ಸರಸ್ತಾಚ್ಚ ಯೇ ಧೇನುಂ ವಿಶ್ವಜುವಂ ವಿಶ್ವರೂಪಾಂ ಇತಿ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣತ್ವಾಚ್ಚ ವಿಶ್ವರೂಪಾ ಗೌಃ ಇತ್ಯೇ-
ನಾಧ್ಯವಸೀಯತೇ || ಇಲ್ಲಿ ಗೌಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದರೂ ಸಹ ಹಿಂದೆ ಧೇನು ನಿರ್ಮಾಣದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ (೧-೧೬೧-೩) ಮುಂದೆಯೂ ವಿಶ್ವರೂಪಾಂ ಎಂದು ಗೋವಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಗೋವೆಂದೇ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಾಯಣರು ಶಂಕಾಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ವೃಷಭಂ ಚರ್ಷಣೇನಾಂ ವಿಶ್ವರೂಪಮದಾಭ್ಯಂ | ಬೃಹಸ್ಪತಿಂ ವರೇಣ್ಯಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೩-೬೨-೬)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪವೆಂಬ ಪದವು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೇ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವರೂಪಾ ಬೃಹಸ್ಪತೇಃ (ನಿ. ೨-೨೮) ಎಂಬ ನಿರುಕ್ತವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವರೂಪವೆಂಬ ಹೆಸರಿಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ರಥಂ ಯೇ ಚಕ್ರುಃ ಸುವೃತಂ ನರೇಷಾಂ ಯೇ ಧೇನುಂ ವಿಶ್ವಜುವಂ ವಿಶ್ವರೂಪಾಂ |

ತ ಆ ತಕ್ಷನ್ತ್ವಿಭವೋ ರಯಿಂ ನಃ ಸ್ವವಸಃ ಸ್ವಪಸಃ ಸುಹಸ್ತಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೩೩-೮)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಋಭುಗಳು (ಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ) ವಿಶ್ವರೂಪಾ ಎಂಬ ಧೇನುವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವಿಷಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ರಥದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಋಭುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಕೌಶಲ್ಯವು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ತ್ರಿಚಕ್ರಃ, ಮಧುನಾಹನಃ, ತ್ರಿವಂಧುರಃ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಅವರ ರಥದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಋಭುಗಳ ರಚನಾಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ರಥದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು.

ನಿಮಿಷಶ್ಚಿ ಜ್ವನೀಯಸಾ ರಥೇನಾ ಯಾತಮಶ್ವಿನಾ | ಅಂತಿ ಷದ್ಭೂತು ನಾಮನಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೮-೭೩-೨)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ರಥವು ಕಣ್ಣುಮಿಟುಕಿಸುವ ವೇಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಬಲ್ಲುದೆಂದೂ,

ಪ್ರ ವಾಂ ರಥೋ ಮನೋಜವಾ ಇಯರ್ತಿ ತಿರೋ ರಜಾಂಸ್ಯಶ್ವಿನಾ ಶತೋತಿಃ |

ಅಸ್ಮಭ್ಯಂ ಸೂರ್ಯಾವಸೂ ಇಯಾನಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೭-೬೮-೩)

ಇತ್ಯಾದಿ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಲಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸಬಲ್ಲುದೆಂದೂ, ಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೂ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕವೆಂದೂ ಅದರ ಮಹಿಮೆಯು ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,

ಆ ತೇನ ಯಾತಂ ಮನಸೋ ಜವೀಯಸಾ ರಥಂ ಯಂ ನಾಮೃಭವತ್ಕುರಶ್ವಿನಾ |

ಯಸ್ಯ ಯೋಗೇ ದುಹಿತಾ ಜಾಯತೇ ದಿವ ಉಭೇ ಅಹನೀ ಸುದಿನೇ ವಿವಸ್ವತಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೩೯-೧೨)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಋಭುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ರಥವು ಮನೋವೇಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವೇಗವುಳ್ಳದ್ದು. ಅದನ್ನು ಅಶ್ವಗಳೊಡನೆ ಯೋಜಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ದಿವೋದುಹಿತೆಯಾದ ಉಷಸ್ಸಿನ ಆವಿರ್ಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೇವಲ ರಥದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೂ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಯೆಂಬ ವಿಷಯವೂ ಸಹ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಋಭುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕೌಶಲ್ಯದ ಮಹಿಮೆ. ಇಂತಹ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅಶ್ವರೈವೇನಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿರುವ ಋಭುಗಳನ್ನು ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಯುಯುಜೇ—ಯುಜಿರ್ ಯೋಗೇ ಧಾತು. ಅಂತರ್ಭಾವಿತಣ್ಯರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಲಿಟ್ ಉತ್ತಮವುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಚಾದಿಲೋಪೇ ವಿಭಾಷಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಶ್ವಿನಾ—ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ (ಜೌ) ಆಕಾರಾದೇಶ.

ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ—ತದ್ ಬೃಹತೋಃಕರಸತ್ಯೋಃ—ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಸುಟಾಗಮ ಉಭೇ ವನಸ್ಪತ್ಯಾದಿಷು (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೪೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಭಯಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವರೂಪಾಂ—ಬಹುವ್ರೀಹೌ ವಿಶ್ವಂ ಸಂಜ್ಞಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೦೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಾಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಜತ—ಅಜ ಗತಿಕ್ಷೇಪಣಯೋಃ ಧಾತು. ವೃತ್ಯಯದಿಂದ ಅತ್ಯನೇಪದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲಜ್ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಗಚ್ಛತೆ—ಗಮಲ್ಯ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಪಸಃ—ಶೋಭನಂ ಅಪಃ ಯೇಷಾಂ ತೇ ಸ್ವಪಸಃ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಂ ದ್ಯೌಚ್ ಭಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಏತನ—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ಧಾದೇಶ. ತಪ್ತನಪ್ತನಧನಾಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತನಪ್‌ಅದೇಶ. ಆಡಜಾದೀನಾಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಆಡಾಗಮ. ಆಟಶ್ಚ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವೃದ್ಧಿ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೬ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ನಿಶ್ಚರ್ಮಣೋ ಗಾಮರಿಣೀತ ಧೀತಿಭಿಯಾ ಜರಂತಾ ಯುವಶಾ

ತಾಕೃಣೋತನ |

ಸೌಧನ್ವನಾ ಅಶ್ವಾದಶ್ವಮತಕ್ಷತ ಯುಕ್ತ್ವಾ ರಥಮುಪದೇವಾ ಅಯಾತನ

|| ೭ ||

ಪದಪಾಠ

ನಿಃ | ಚರ್ಮಣಃ | ಗಾಂ | ಅರಿಣೀತ | ಧೀತಿಭಿಃ | ಯಾ | ಜರಂತಾ | ಯುವಶಾ | ತಾ |
ಅಕೃಣೋತನ |

ಸೌಧನ್ವನಾಃ | ಅಶ್ವಾತ್ | ಅಶ್ವಂ | ಅತಕ್ಷತ | ಯುಕ್ತ್ವಾ | ರಥಂ | ಉಪ | ದೇವಾನ್ | ಅಯಾತನ |

|| ೭ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಸೌಧನ್ವನಾಃ ಯೂಯಂ ನಿಶ್ಚರ್ಮಣೋ ಮೃತಾಯಾ ಗೋಃ ಸಕಾಶಾದುತ್ಪತ್ತಾಚ್ಚ-
ರ್ಮಣೋ ಗಾಂ ನೂತನಾಂ ನಿರರಿಣೀತ | ನಿರಗಮಯತ | ಉತ್ಪಾದಿತವಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತೇನೈವ
ಚರ್ಮಣಾ ಸಂವೀತಾಂ ತತ್ಸದೃಶೀಮನ್ಯಾಂ ಧೇನುಂ ಕೃತವಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ಯಪಿ ಪೂರ್ವಮೇವಾ-
ಶ್ವಾದೀನಾಂ ನಿನಿಯೋಗ ಉಕ್ತಃ ತಥಾಪಿ ತೇಷಾಮತ್ಯಂತದುಃಖಸಂಪಾದತ್ವಜ್ಞಾಪನಾಯ ಪುನರಾದ |
ನ ಕೇವಲಂ ಗೋಕರಣಮೇವ ಅಪಿ ಚ ಯಾ ಜರಂತಾ ಯೌ ಜೀರ್ಣೌ ಪಿತರೌ ತಾ ತೌ ಯುವಶಾ
ಯುವಾನಾವಕ್ಯಣೋತನ | ಅಕುರುತ | ಕಿಂಚಾಶ್ವಾದಶ್ವಮೇಕೇನ ವಿದ್ಯಮಾನೇನಾಶ್ವೇನಾಶ್ವಾಂತರ-
ಮತಕ್ಷತ | ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸಂಪಾದಿತವಂತಃ | ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ಕೃತವಂತಸ್ತಸ್ಮಾದ್ರಥಂ ಯುಷ್ಮದೀಯಂ
ಯುಕ್ತಾಶ್ವೈರ್ಯೋಜಯಿತ್ವ ದೇವಾನಿಂದ್ರಾದೀನುಸಾಯಾತನ | ದೇವಸಮಾಸಂ ಪ್ರಾಪ್ನುತ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಸೌಧನ್ವನಾಃ—ಎಲೈ ಸುಧನ್ವಪುತ್ರರೇ | ನಿಶ್ಚರ್ಮಣಃ—ಮೃತವಾದ ಗೋವಿನ ಚರ್ಮದಿಂದ | ಗಾಂ—
(ನೂತನವಾದ) ಗೋವನ್ನು | ನಿರರಿಣೀತ—ನಿರ್ಮಿಸಿದಿರಿ | ಧೀತಿಭಿಃ—ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವಪೂರಿತವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ
ಯೌ—ಯಾವ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು | ಜರಂತಾ—ಜೀರ್ಣರಾಗಿದ್ದ ರೋ | ತಾ—ಅವರನ್ನು | ಯುವಶಾ—ಯುವ
ಕರನ್ನಾಗಿ | ಅಕ್ಯಣೋತನ — ಮಾಡಿದಿರಿ | ಅಶ್ವಾತ್—(ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ) ಒಂದೇ ಅಶ್ವದಿಂದ | ಅಶ್ವಂ—
ಬೇರೊಂದು ಅಶ್ವವನ್ನು | ಅತಕ್ಷತ—ನಿರ್ಮಿಸಿದಿರಿ | ರಥಂ—ನಿಮ್ಮ ರಥವನ್ನು | ಯುಕ್ತಾಶ್ವ—ಅಶ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡು | ದೇವಾನ್—ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ | ಆಯಾತನ—ಹೋಗಿ ಸೇರಿ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಸುಧನ್ವಪುತ್ರರಾದ ಋಭುಗಳೇ, ಮೃತವಾದ ಗೋವಿನ ಚರ್ಮದಿಂದ ನೀವು ನೂತನವಾದ ಗೋವನ್ನು
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವಪೂರಿತವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಜೀರ್ಣರಾಗಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳನ್ನು ಯುವಕರ
ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಶ್ವದಿಂದ ಬೇರೊಂದು ಅಶ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ
ರಥವನ್ನು ಅಶ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿ.

English Translation

Sons of Sudhanwan, from a hideless (cow) you have formed a living
one: by your marvellous acts you have made your aged parents young: from
one horse you have fabricated another: harness now your chariot, and repair
unto the gods.

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ವಿವರಿಸು
ವುದು ಪುನರುಕ್ತವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಶಂಕೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡ್ಯಪಿ ಪೂರ್ವಮೇವಾಶ್ವಾದೀನಾಂ

ವಿನಿಯೋಗ ಉಕ್ತಸ್ತಥಾಪಿ ತೇಷಾಮತ್ಯಂತಮಃಖಸಂಪಾದಿತ್ವಜ್ಞಾನಾಯ ಪುನರಾಹ | ಹಿಂದೆಯೇ ಇವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಇಂತಹ ಕ್ಲೇಶಕರವಾದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಕ್ತಿಯು ಬೇಕೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಪುನಃ ವಿವರಿಸಿದೆಯೆಂದು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದಂಶವನ್ನು-ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಋಭುಗಳ ಗುರುವಾದ ತ್ವಷ್ಟೃವಿನ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ತಕ್ಷ್ ಧಾತುವನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದೋ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಶ್ವಾ ದಶ್ವಮತಕ್ಷತ ಎಂದು ತಕ್ಷ್ ಧಾತುವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ—ತಕ್ಷನೃಥಂ ಸುವೃತಂ (೧-೧೧೧-೧), ತ ಆ ತಕ್ಷನ್ತ್ವಾಭವೋ ರಯಿಂ (೪-೩೩-೮), ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಋಭುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈ ಧಾತುವಿನಿಂದಲೇ ಹೇಳಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ.

ಧೀತಿಭಿಃ—ಧೀತಿಶಬ್ದವು ಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಋಭುಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವು ಈ ಎರಡು ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಚರ್ಮಣಃ—ಚರ ಗತೌ ಧಾತು. ಸರ್ವಧಾತುಭ್ಯೋಮನಿನ್ (ಉ. ಸೂ. ೫೮೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮನಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇತ್ಯಾದಿನಿರ್ವಹ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅರಿಣೀತ—ರೀ ಗತಿರೇಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಕ್ರಾೃದಿ. ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತಾದೇಶ. ಕ್ರಾೃದಿಭ್ಯಃಶ್ಚಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶ್ಚಾ ವಿಕರಣ. ಸ್ವಾದೀನಾಂ ಹ್ರಸ್ವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೮೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಹ್ರಸ್ವ. ಈಹಲ್ಯಘೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೧೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಾಕಾರಕ್ಕೆ ಈತ್ವ. ಆರ್ತಕುಸ್ವಾಜ್—ಎಂಬುದರಿಂದ ಇತ್ವ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜರಂತಾ—ಜ್ಞಾನ್ ವಯೋಹಾನೌ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ವೃತ್ಯಯದಿಂದ ಶಪ್ ವಿಕರಣ. ಧಾತು ವಿಗೆ ಗುಣ ರ ಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ದ್ವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ. ಯಾ, ತಾ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ಅಕೃಣೋತನ—ಕೃವಿ ಹಂಸಾಕರಣಯೋಶ್ಚ ಧಾತು ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ತನಬಾದೇಶ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅತಕ್ಷತ—ತಕ್ಷೋ ತನೂಕರಣೇ ಧಾತು. ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯುಕ್ತ್ವಾ—ಯುಜಿರ್ ಯೋಗೇ ಧಾತು. ಅಂತರ್ಭಾವಿತಣ್ಯರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಸಮಾನಕರ್ತೃಕ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೨೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತ್ವಾ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚೋಃಕುಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕುತ್ವ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಯಾತನ—ಯಾ ಪ್ರಾಪಣೇ ಧಾತು. ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನಂತೆ ತನಬಾದೇಶ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೭ ||

:೦:

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಇದಮುದಕಂ ಪಿಬತೇತ್ಯಬ್ರವೀತನೇದಂ ನಾ ಘಾ ಪಿಬತಾ ಮುಂಜನೇ-
ಜನಂ |

ಸೌಧನ್ವನಾ ಯದಿ ತನ್ನೇವ ಹರ್ಯಥ ತೃತೀಯೇ ಘಾ ಸವನೇ ಮಾದ-
ಯಾಧ್ಯೈ || ೮ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಇದಂ | ಉದಕಂ | ಪಿ ಬ ತ | ಇತಿ | ಅ ಬ್ರ ವೀ ತ ನ | ಇದಂ | ನಾ | ಘ | ಪಿ ಬ ತ | ಮುಂಜನೇ-
ಜನಂ |

ಸೌಧನ್ವನಾಃ | ಯದಿ | ತತ್ | ನೃತ್ವ | ಹರ್ಯಥ | ತೃತೀಯೇ | ಘ | ಸವನೇ | ಮಾದಯಾಧ್ಯೈ |
|| ೮ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಇದಾನೀನ್ಯುಷಿದ್ಧೇವೈರುಕ್ತಮರ್ಥಂ ತಾನ್ವಂಬೋಧ್ಯ ಯೂಯನ್ಯಭೂನೇವಮುಕ್ತವಂತಃ
ಸ್ಥೇತ್ಯನುವಾಚಯತಿ | ಹೇ ಸೌಧನ್ವನಾಃ ಸುಧನ್ವನಃ ಪುತ್ರಾಃ ಯೂಯಮಿದಮುದಕಂ ಸೋಮಲಕ್ಷಣಂ
ಪಿಬತೇತ್ಯಬ್ರವೀತನ | ಇತ್ಯುಕ್ತವಂತಃ || ಬ್ರವೀತೇರ್ಲಜಃ ಮಧ್ಯಮಬಹುವಚನಸ್ಯ ತಸ್ಯ ತನಬಾದೇಶೇ
ಪಿತ್ವಾನ್ವಯ ಉಚ್ಯತೇ | ಸಾ. ೭-೩-೯೩ || ಏತತ್ಪ್ರಾತಃಸವನಿಕಾಭಿಪ್ರಾಯಂ | ನಾಥನಾ | ಘೇತ್ಯನರ್ಥಕಃ
ಪ್ರಸಿದ್ಧೈರ್ಭೋವಾ | ಇದಂ ಮುಂಜನೇಜನಂ | ಮುಂಜನಾನ್ವಯ ಪರ್ವತಃ ಸೋಮೋತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನಂ |
ತತಃ ಅಹ್ಯತತ್ಪ್ರಾತಃಸವನೇ ಮುಂಜತೃಣೇನ ಶೋಧಿತಂ | ಅಸಗತತ್ವಣಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಇದಂ ಸೋಮರಸರೂಪ
ಮುದಕಂ ಪಿಬತೇತ್ಯಬ್ರವೀತನ | ಏತನ್ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನಾಭಿಪ್ರಾಯಂ | ಹೇ ಋಭವಃ ಯೂಯಂ
ತದುಭಯಸವನಸಂಬಂಧಿ ಸೋಮಸಾನಕಾರ್ಯಂ ನೇವ ಹರ್ಯಥ | ನೈವ ಕಾಮಯಥ | ಹರ್ಯತಿಃ
ಕಾಂತಿಕರ್ಮಾ | ಹರ್ಯತ್ಯುತಿಗತಿ ತತ್ಕರ್ಮಸು ಪಾಠಾತ್ | ತೃತೀಯೇ ಸವನೇ ತು ಮಾದಯಾಧ್ಯೈ |
ಅತ್ಯರ್ಥಂ ತೃಪ್ತಾ ಭವಥ | ಋಭವೋ ದೇವಾಃ ಸೋಮಸ್ಯ ಮತ್ಸನ್ನಿತಿ ತೃತೀಯಸವನೇ ತೇಷಾಂ
ಸೋಮಸಾನಸದ್ಭಾವಾತ್ | ಏವಂ ಯೂಯನ್ಯಭೂನುಕ್ತವಂತಃ | ಅಥನಾ ಋಭೂನ್ವ್ರತಿ ತಸ್ಯೈ-

ವೇದಂ ನಾಕೃಂ | ಹೇ ಸೌಧನ್ವನಾಃ ಯೂಯಂ ದೇವತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ದೇವಯಜನಂ ಪ್ರತಿ ಸೋಮಪಾ-
ನಾಯ ರಥೇನಾಗತ್ಯ ಶ್ರಾಂತಾನಶ್ವಾನ್ ಪ್ರಾತ್ಸವನ ಇದಮುದಕಂ ಸೋಮಲಕ್ಷಣಂ ಪಿಬತೇತ್ಯ-
ಬ್ರವೀತನ | ತತ್ರ ಯದಿ ನೇಚ್ಛಥ ಇದಂ ನಾ ಮುಂಜನೇಜನಂ ಮುಂಜೇನ ದೂಷಿತಂ ನಾಜಿನಂ ಪಿಬತೇ-
ತ್ಯಬ್ರವೀತನ ಸಶ್ವಾತ್ಪದ್ವಯಂ ಯದಿ ನೇವ ಹರ್ಯಥ ಹೇ ಅಶ್ವಾಃ ಯೂಯಂ ತೃತೀಯೇ ಸವನೇ
ಮಾಧಯಾಧ್ವೈ | ತತ್ರಾಪಿ ನಾಜಿನಪ್ರಚಾರಾತ್ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಸೌಧನ್ವನಾಃ—ಎಲೈ ಸುಧನ್ವಪುತ್ರರಾದ ಋಭುಗಳೇ | ಇದಂ ಉದಕಂ—ಸೋಮರೂಪವಾದ (ಪ್ರಾತಃ
ಸವನದ) ಈ ಉದಕವನ್ನು | ಪಿಬತ—ಕುಡಿಯಿರಿ | ಇತಿ—ಹೀಗೆಂಬುದಾಗಿ | ಅಬ್ರವೀತನ—ಹೇಳಿದರು | ನಾ
(ಘ)—ಅಥವಾ | ಮುಂಜನೇಜನಂ—ಮುಂಜವರ್ವತದಲ್ಲಿ ಸೋಮದೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದ ತೃಣದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ
ಶುದ್ಧವಾದ | ಇದಂ (ಘ)—ಈ ರಸರೂಪವಾದ ಉದಕವನ್ನಾದರೂ | ಪಿಬತ—ಕುಡಿಯಿರಿ | ಯದಿ—ಒಂದು
ವೇಳೆ | ತತ್—ಅದನ್ನೂ | ನೇವ ಹರ್ಯಥ—ಇಚ್ಛಿಸದಿದ್ದರೆ | ತೃತೀಯೇ ಘ ಸವನೇ—ತೃತೀಯಸವನದಲ್ಲಾ
ದರೂ | ಮಾಧಯಾಧ್ವೈ—ಪಾನವನ್ನುಮಾಡಿ ತೃಪ್ತಪಡಿರಿ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಸುಧನ್ವಪುತ್ರರಾದ ಋಭುಗಳೇ, ಪ್ರಾತ್ಸವನದಲ್ಲಿ ಸೋಮರೂಪವಾದ ಈ ಉದಕವನ್ನು ಕುಡಿಯಿರಿ.
ಅಥವಾ ಮುಂಜತೃಣದಿಂದ ಬೇರೆಯಾದುದೂ ಶುದ್ಧವಾದುದೂ ಆದ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನದ ರಸವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿ
ಅಥವಾ ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಮಗೆ ಅದೂ ಹಿಡಿಸದಿದ್ದರೆ ತೃತೀಯಸವನದಲ್ಲಾದರೂ ಪಾನಮಾಡಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ.

English Translation

They, (the gods), have said, Sons of Sudhanwan, drink of this water,
(the Soma juice); or drink that which has been filtered through the Munja
grass; or if you be pleased with neither of these, be exhilarated (by that
which is drunk) at the third (daily) sacrifice-

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸೂಕ್ತದ್ರಷ್ಟೃವಾದ
ಋಷಿಯು ದೇವತೆಗಳನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಅವರು ಋಭುಗಳಿಗೆ ಸೋಮಪಾನಕ್ಕಾಗಿ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ' ನೀವು
ಋಭುಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಿರಿ ' ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಋಭುಗಳನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಸೋಮಪಾನ
ಕ್ಕಾಗಿ ದೇವಯಜ್ಞಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ರಥದಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಅಶ್ವಗಳಿಗೆ ಅವರು ಪಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೇರಿಸಿದುದನ್ನು
' ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಶ್ವಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಿರಿ ' ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಇದಮುದಕಂ ಪಿಬತ ; ಇದಂ ನಾ ಪಿಬತ ; ತೃತೀಯೇ ಸವನೇ ಮಾಧಯಾಧ್ವೈ | ಎಂದು
ಮೂರು ಸಲ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಏತತ್ಪ್ರಾತ್ಸವನಿಕಾಭಿಪ್ರಾಯಂ ; ಏತನ್ಮಾಧ್ಯಂದಿನ ಸವನಾಭಿಪ್ರಾಯಂ ಎಂದು

ನೋದಲನೆಯ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ತೃತೀಯಸವನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನವು ದೊರೆತದ್ದರಿಂದ ಮಾದಯಧ್ವೃ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ನೋದಲು ಎರಡು ಸಲ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯದೇ ಇದ್ದ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ

ಋಭವೋ ವೈ ದೇವೇಷು ತಪಸಾ ಸೋಮಪೀಥಮುಚ್ಯಜಯಂಸ್ತೇಭ್ಯಃ ಪ್ರಾತಸ್ಸವನೇ ವಾಚಿ
ಕಲ್ಪಯಿಷಂಸ್ತಾನಗ್ನಿರ್ವಸುಭಿಃಪ್ರಾತಸ್ಸವನಾದನುದತ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೩೦)

ಋಭುಗಳು ತಮ್ಮ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಕರ್ಮಶಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಅವರನ್ನೂ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಸೋಮಪಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದಾಗ ಅಗ್ನಿಯು ವಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸದೆ ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟನು.

ತೇಭ್ಯೋ ಮಾಧ್ಯಂದಿನೇ ಸವನೇ ವಾಚಿ ಕಲ್ಪಯಿಷಂಸ್ತಾನಿಂದ್ರೋ ರುದ್ರೈರ್ಮಾರ್ಥ್ಯಂದಿನಾ-
ತ್ಸವನಾದನುದತ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೩೦)

ಅನಂತರ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇವತೆಗಳು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದಾಗ ರುದ್ರರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಇಂದ್ರನು ಅವರನ್ನು ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟನು.

ತೇಭ್ಯಸ್ತೃತೀಯಸವನೇ ವಾಚಿ ಕಲ್ಪಯಿಷಂಸ್ತಾನಿಶ್ವೇದೇವಾಃ ಅನೋನುದ್ಯಂತೇ ನೇಹ ಸಾಸ್ಯಂತಿ
ನೇಹೇತಿ ಸ ಪ್ರಜಾಪತಿರಬ್ರವೀತ್ಸವಿತಾರಂ ತವ ನಾ ಇಮೇಂಽತೇನಾಸಾಸ್ತಮೇವೈಭಿಃ
ಸಂಪಿಬಸ್ತೇತಿ ಸ ತಥೇತ್ಯಬ್ರವೀತ್ಸವಿತಾ ತಾನ್ವೈ ತ್ವಮುಭಯತಃ ಪರಿಹಿಚೇತಿ ತಾನ್ವಜಾಪತಿ-
ರುಭಯತಃ ಪರೈಪಿಬತ್ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೩೦)

ಆಗಲೂ ಸಹ ವಿಶ್ವೇದೇವತೆಗಳು ಇವರನ್ನು ಸೇರಿಸದಿರಲು ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸವಿತೃವನ್ನು ಕುರಿತು “ ಇವರು ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು, ಇವರೊಡನೆ ನೀನು ಪಾನಮಾಡು ಎಂದಾಗ ಸವಿತೃವೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪತಿಯೂ ಋಭುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪಾನಮಾಡಿದರು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಘ—ಘೇತ್ಯನರ್ಥಕಃ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥೋ ವಾ | ಘ ಎನ್ನುವ ಪದವು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಪಾದಪೂರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರ ಘಾ ನ್ವಸ್ಯ ಮಹತೋ ಮಹಾನಿ ಸತ್ಯಾ ಸತ್ಯಸ್ಯ ಕರಣಾನಿ ವೋಚಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೨-೧೫-೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಘ ಇತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಎಂದು ಇಂದ್ರನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮಹತ್ವಾರ್ಯಗಳೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಆ ಘಾ ಗಮದ್ಯದಿ ಶ್ರವತ್ಸಹಸ್ರಿಣೇಭಿರೂತಿಭಿಃ | ವಾಜೇಭಿರುಪ ನೋ ಹವಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೩೦-೮)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಂದೇ ಬರುವನು ಎಂದು ಘೌಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಪ್ರಸ್ತಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಇದನ್ನಾದರೂ ಪಾನಮಾಡಿ ಎಂಬ ಮಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು.

ಮುಂಜನೇಜನಂ— ಮುಂಜನ್ನಾಮ ಪರ್ವತಃ | ಸೋಮೋತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನಂ | ತತಃ ಆಹೃತತ್ವಾತ್ತೇನ ಮುಂಜತ್ಯಣೇನ ಶೋಧಿತಂ | ಅಪಗತತ್ವಣಿಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಮುಂಜವಾನ್ ಎಂಬ ಪರ್ವತದಿಂದ ತರಲ್ಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ತೃಣಾದಿಗಳಿಂದ ಮಿಶ್ರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಂದನಂತರ ಆ ಕಲ್ಮಷಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಶುದ್ಧಮಾಡಿದುದು ಎಂದರ್ಥ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ಪ್ರಾವೇಸಾ ಮಾ ಬೃಹತೋ ಮಾದಯಂತಿ ಪ್ರವಾತೇಜಾ ಇರಿಣೇ ವರ್ವತಾನಾಃ |

ಸೋಮಸ್ಯೇವ ಮೌಜವತಸ್ಯ ಭಕ್ಷೋ ವಿಭೀದಕೋ ಜಾಗೃವಿರ್ಮಹ್ಯಮಚ್ಛಾನ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೩೪-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ (ನಿ. ೯-೮) ಅಲ್ಲಿ ವಿಭೀದಕವೃಕ್ಷದ ಫಲದ ರುಚಿಯನ್ನು ಮೌಜಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸೋಮಲತೆಯರಸದ ಸ್ವಾದುತೆಗೆ ಹೋಲಿಸುವಾಗ ಈ ಪರ್ವತವನ್ನೂ ಈ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸೋಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮೌಜವತೋ ಮೂಜವತಿ ಜಾತಃ | ಮೂಜವಾನ್ ಪರ್ವತೋ ಮುಂಜವಾನ್ | ಮುಂಜೋ ವಿಮುಚ್ಯತ ಇಷೀಕಯೋ (ನಿ. ೯-೮) | ಮೌಜವತಃ (ಸೋಮಸ್ಯ) ಎಂದರೆ ಮುಂಜವತ್ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದೆಂದರ್ಥ. ಮುಂಜವೆಂಬ ತೃಣದಿಂದ ಪೂರಿತವಾದುದರಿಂದ ಆ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಮೂಜವತ್ತೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಸೋಮಲತೆಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾದುವಾದ ರಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತೃಣದಿಂದ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಶುದ್ಧವಾದುದೆಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಮಾದಯಾಧ್ಯೈ—ಪ್ರಾತಸ್ಸವನ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನ ಈ ಎರಡು ಕಾಲಗಳ ಪಾನಕ್ಕೂ ಪಿಬತೆ ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗವಿದ್ದು ತೃತೀಯ ಸವನದ ಪಾನದಿಂದ ಮಾದಯಾಧ್ಯೈ ಎಂದಿರುವುದು ತೃತೀಯಸವನದ ನೈಶಿತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾದಕರೂಪವಾದ ತೃಪ್ತಿಯು ತೃತೀಯಸವನದ ಪಾನದಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಲ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನದ ಪಾನಕ್ಕೂ ಸಹ ಈ ಪದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದುದರಿಂದ ಒಂದು ಅಕ್ಷೇಪಣೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

ಅಸಾವಿ ದೇವಂ ಗೋಋಜೀಕಮಂಥ ಇತಿ ಮಧ್ಯಂದಿನ ಉನ್ನೀಯಮಾನೇಭ್ಯೋಽನ್ನಾಹ ವೃಷ-
ಣ್ಣತೀಃ ಪೀತವತೀಃ ಸುತವತೀರ್ಮದ್ವತೀ ರೂಪಸಮೃದ್ಧಾಃ | ಐಂದ್ರೀರನ್ನಾಹೈಂದ್ರೋ ನೈ
ಯಜ್ಞಸ್ತ್ರಿಸ್ವಭೋಽನ್ನಾಹ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ ವೈ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಂ ಸವನಂ | ತದಾಹುರ್ಮತ್ಯತೀಯ
ಸವನಸ್ಯೈವ ರೂಪಂ ಮದ್ಯದಢ ಕಸ್ಮಾನ್ಮಾಧ್ಯಂದಿನೇ ಮದ್ಯತೀರನು ಚಾಹ ಯಜಂತಿ
ಚಾಭಿರಿತಿ | ಮಾಧ್ಯಂತೀನ ವೈ ಮಧ್ಯಂದಿನೇ ದೇವತಾಃ ಸಮೇವ ತೃತೀಯಸವನೇ ಮಾಘ-
ಯಂತೇ ತಸ್ಮಾನ್ಮಧ್ಯಂದಿನೇ ಮದ್ಯತೀರನು ಚಾಹ ಯಜಂತಿ ಚಾಭಿಃ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೬-೧೧)

ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯರ್ಯವು,

ಅಸಾವಿ ದೇವಂ ಗೋಮುಜೀಕಮಂಧೋ ನ್ಯಸ್ಮಿನ್ನಿಂದ್ರೋ ಜನುಷೇಮುಪೋಚಿ |

ಬೋಧಾಮಸಿ ತ್ವಾ ಹರೃಶ್ಚ ಯಜ್ಞೈರ್ಬೋಧಾ ನಃ ಸ್ತೋಮಮಂಧಸೋ ಮದೇಷು ||

(ಋ. ಸಂ. ೭-೨೧-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು. ಈ ಮೊದಲನೇ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂಧಸಃ ಮದೇಷು ಎಂದು ಮಾದಕದ ಸ್ವರೂಪವು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಸಕಲದೇವತೆಗಳಿಗೂ ತೃತೀಯಸವನದ ಸೋಮ ಪಾನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಹರ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಮಾಧ್ಯಂದಿನದ ಆವಸರದಲ್ಲಿ ಈ ಪದಪ್ರಯೋಗವಿರುವ ಋಕ್ಕನ್ನು ಪಠಿಸುವ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾಧ್ಯಂದಿನ ಸವನದಲ್ಲಿಯೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸೋಮಪಾನವಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮದವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತೃತೀಯಸವನದಲ್ಲಿ ಸೋಮಪಾನಸಂಪತ್ತಾ ಸಂಮಾದಯಂತೇ ಸೋಮಪಾನದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಹರ್ಷಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಆದುದರಿಂದ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತೃತೀಯಸವನದ ಹರ್ಷಾಧಿಕ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಮಾದಯಾಧ್ಯೈ ಎಂಬ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ಈ ಹರ್ಷದ ಸ್ವರೂಪವೇನು ಎಂದರೆ,—

ಆಸಾದಿಂದ್ರೋ ಅಸಾದಗ್ನಿರ್ವಿಶ್ವೇ ದೇವಾ ಅಮತ್ಸತೇ |

ವರುಣ ಇದಿಹ ಕ್ಷಯತ್ತಮಾಪೋ ಅಭ್ಯನೂಷತ ವತ್ಸಂ ಸಂಶಿಶ್ವರೀರಿವ ||

(ಋ. ಸಂ. ೮-೬೯-೧೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ, ಅಗ್ನಿಯ ಮತ್ತು ವರುಣಾದಿದೇವತೆಗಳ ಸೋಮಪಾನದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಉನ್ನತತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ ಶಬ್ದಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ ಸಂತೋಷಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವತ್ಸವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಹೆಸುವಿನ ಸಂತೋಷಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಅಂತಹ ಉನ್ಮಾದಕವಾದ ಹರ್ಷಕ್ಕೆ ಭಾಗಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಋಭುಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

(ನೇವ) ಹರೃಥ—ಹರೃತಿಃ ಕಾಂತಿಕರ್ಮಾ (ನಿ. ೩-೬) ಹರೃತಿಃ ಪ್ರೇಕ್ಷಾಕರ್ಮಾ ವಿಹರೃತೀತಿ (ನಿ. ೭-೧೭). ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕವಾದುದರಿಂದ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹಿರಣ್ಯ ಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸುವಾಗ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಹರೃತೇರ್ಮಾ ಸ್ಯಾತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಾಕರ್ಮಣಃ (ನಿ. ೨-೧೦) ಎಂದು ಮೇಲಿನ ಅರ್ಥವಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಹಿರಣ್ಯವೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕವಾದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ನೀವು ಪ್ರಾತಸ್ಸವನದ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನದ ಸೋಮಪಾನವನ್ನು ಆಪೇಕ್ಷಿಸದೇ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹರ್ಷಕಾರಕವಾದ ತೃತೀಯಸವನದ ಪಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಓಬತ—ಪಾ ಪಾನೇ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಲಜ್ಜದ್ಭಾವವಿರುವುದರಿಂದ

ತಾದೇಶ. ಸಾಘ್ರಾಧ್ಯಾ—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೭೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಪಿಬಾದೇಶ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಬ್ರವೀತನ—ಬ್ರೂಜ್ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತಸ್ತ-
ನಸ್ತ—ಎಂಬುದರಿಂದ ತನಬಾದೇಶ. ಬ್ರುವಳುಟ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೯೩) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಈಟಾಗಮ. ಪ್ರತ್ಯಯ
ಸಿತಾದುದರಿಂದ ಗುಣ ಅವಾದೇಶ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಘಾ—ಋಚಿತನುಘಾ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಹರ್ಯಥ—ಲಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಹರ್ಯ ಗತಿಕಾಂಕ್ಷೋಃ ಧಾತು. ಕಾಂತ್ಯರ್ಥ
ದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಹರ್ಯತಿ ಉಶಿಕ್ (ನಿರು. ೨-೬-೧೦) ಎಂದು ಯಾಸ್ಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮಾದಯಾಧ್ಯೈ—ಮದ ತೃಪ್ತಿಯೋಗೇ ಧಾತು. ಚುರಾದಿ. ಆಕುಸ್ಮಾದಾತ್ಮನೇಪದಿನಃ ಎಂಬುದರಿಂದ
ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಆತ್ಮನೇಪದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲೇಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಧ್ವಮ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಟಿತಆತ್ಮನೇ
ಪದಾ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೭೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಟಿಗೆ ಏತ್ವ. ಲೇಟೋಡಾಟೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೪) ಎಂಬು
ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಆಡಾಗಮ. ವೈತೋನ್ಯತ್ರ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಏಕಾರಕ್ಕೆ ಏಕಾರಾದೇಶ.
ಸತ್ಯಾಪಸಾರ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨೫) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಷೆಚ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ
ಉಪಧಿಗೆ ವೃದ್ಧಿ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೮ ||

—:೦:—

ಸಂಹಿತಾಸಾಹಿ

ಅಪ್ರೋ ಭೂಯಿಷ್ಠಾ ಇತ್ಯೇಕೋ ಅಬ್ರವೀದಗ್ನಿಭೂಯಿಷ್ಠ ಇತ್ಯನೋ
ಅಬ್ರವೀತ್ |

ವಧರ್ಯಂತೀಂ ಬಹುಭ್ಯಃ ಪ್ರೈಕೋ ಅಬ್ರವೀದೃತಾ ವದಂತಶ್ಚನುಸೌ
ಅಪಿಂಶತ || ೯ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಅಪಃ | ಭೂಯಿಷ್ಠಾಃ | ಇತಿ | ಏಕಃ | ಅಬ್ರವೀತ್ | ಅಗ್ನಿಃ | ಭೂಯಿಷ್ಠಃ | ಇತಿ | ಅನ್ಯಃ |
ಅಬ್ರವೀತ್ |

ವಧರ್ಯಂತೀಂ | ಬಹುಭ್ಯಃ | ಪ್ರ | ಏಕಃ | ಅಬ್ರವೀತ್ | ಋತಾ | ವದಂತಃ | ಚನುಸಾನ್ |
ಅಪಿಂಶತ || ೯ ||

ಕಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಚಮಸಚತುರ್ಧಾಕರಣಿಕಾಲೇ ಕಿಮಿತಿ ಸತ್ಯಂ ವದಂತೋ ವ್ಯಭಜನ್ನಿತಿ ತದಾಹ | ಏಕಸ್ತ್ರಯಾ-
ಣಾಮನ್ಯತಮು ಆಪೋ ಭೂಯಿಷ್ಯಾ ಇತ್ಯಬ್ರವೀತ್ | ನ ಹ್ಯುದಕಾತ್ಪ್ರೇಶಸ್ತಂ ಲೋಕೋಪಕಾರಕಂ
ತತ್ತ್ವಾಂತರ ಮಸ್ತಿ | ಆಪೋ ಭೂಯಿಷ್ಯಾ ಇತ್ಯಂತಮನಾದೀತ್ | ಅಸಾನೇವ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವಮಸ ಏವ
ಸಸರ್ಜಾದೌ | ಮನು. ೧೨ | ಇತ್ಯಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಾತ್ | ತಥಾನ್ಯೋಽಗ್ನಿಭೂಯಿಷ್ಯ ಇತ್ಯಬ್ರವೀತ್ |
ಆಂತರಂ ಬಾಹ್ಯಂ ಚ ದಾಹಪಾಕಭುಕ್ತಜರಣಾದಿವ್ಯಾಸಾರೇಣಾಗ್ನೇವ ಜಗನ್ನಿರ್ವಾಹಕತ್ವಾದಗ್ನೇರೇವ
ಭೂಯಿಷ್ಯತ್ವಮಿತ್ಯೇವ ಮನ್ಯತೇ | ತಥಾ ವರ್ಧಯಂತೀಂ ವಧರಿತಿ ರೇಫಾಂತೋಽಸಿ ವಜ್ರನಾಮ ವಧೋಽ-
ರ್ಕ ಇತಿ ತನ್ನಾಮಸು ಪಾರಾತ್ | ತದಿಚ್ಛತಿ ವೃಷ್ಟ್ಯುದಕಾಯೇತಿ ವರ್ಧಯಂತೀ ಮೇಘಸಂಕ್ತಿರುಚ್ಯತೇ |
ಯದ್ಯಸೀಯಂ ಸ್ವವಧಾರ್ಥಂ ವಜ್ರಂ ಸ್ವಯಮೇವ ನಾಪೇಕ್ಷತೇ ತಥಾಸಿ ವೃಷ್ಟ್ಯರ್ಥಮಿಂ ಪ್ರವಜ್ರೇಣ
ಹನ್ಯಮಾನತ್ವಾತ್ ತದಿಚ್ಛಂತೀತ್ಯುಪಚರ್ಯತೇ | ಯದ್ವಾ | ಬಹುಭ್ಯಸ್ತೇಷಾಮರ್ಥಾಯ ವರ್ಧಯಂತೀ
ವಧಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛಂತೀಂ ಭೂಮಿಂ || ಛಾಂದಸೋ ರೇಫೋಪಜನಃ || ತಾನೇವೈಕೋ ಬಹುಭ್ಯಃ
ಸಂವಾದಿಭ್ಯಃ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮಾಮಬ್ರವೀತ್ | ಉದಕಸ್ಯಾಸಿ ಮೇಘಕಾರಣತ್ವಾತ್ | ಏವಮ್ವತಾ ಋತಾನ್ಯು-
ಕ್ತರೂಪಾಣಿ ಯಥಾರ್ಥಾನಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾನಿ ವದಂತಃ ಪರಸ್ಪರಂ ಬ್ರುವಂತಶ್ಚಮಸಾನಪಿಂಶತ | ಅವಯ-
ವಿನೋಽಕುರುತ | ಚತುರ್ಧಾ ವ್ಯಭಜತೇತ್ಯರ್ಥಃ || ಪಿತ ಅವಯವೇ | ಶೇ ಮುಚಾದೀನಾಮಿತಿ ನುಮ್ ||
ಇದಮೇವರ್ತವನನಮಪೇಕ್ಷ್ಯಭುಕಶಬ್ದಂ ನ್ಯಾಚಕ್ಷಾಣೋ ಯಾಸ್ತಃ | ಋಭವ ಉರು ಭಾಂತೀತಿ
ವರ್ತೇನ ಭಾಂತೀತಿ ವರ್ತೇನ ಭವಂತೀತಿ ನಾ | ನಿ. ೧೧-೧೫ | ಇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅಪಃ—ಉದಕವು | ಭೂಯಿಷ್ಯಾ—ಅತ್ಯಂತಪ್ರಶಸ್ತವಾದುದು (ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದುದು) | ಇತಿ—ಹೀಗೆಂಬುದಾಗಿ | ಏಕಃ—ಋಭುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು | ಅಬ್ರವೀತ್—ಹೇಳಿದನು |
ಅಗ್ನಿಃ—ಅಗ್ನಿಯು | ಭೂಯಿಷ್ಯಃ—ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು | ಇತಿ—ಎಂಬುದಾಗಿ | ಅನ್ಯಃ—ಇನ್ನೊ
ಬ್ಬನು | ಅಬ್ರವೀತ್—ಹೇಳಿದನು | ಏಕಃ—ಮೂರನೆಯವನು | ವರ್ಧಯಂತೀಂ—ಮೇಘವನ್ನು ಅಥವಾ
ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು | ಪ್ರೇ—ಉತ್ಪ್ರಾಪ್ತತರವೆಂದು | ಬಹುಭ್ಯಃ—ಸಂವಾದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲಾ | ಅಬ್ರ-
ವೀತ್—ಹೇಳಿದನು | (ಏವಂ—ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ) | ಋತಾ—ಸತ್ಯಾತ್ಮಕಗಳಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು | ವದಂತಃ—
ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ | ಚಮಸಾನ್—(ಒಂದೇ ಆದ ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು) | ಅಪಿಶಂತೆ—ನಾಲ್ಕು
ಅವಯವಗಳಾಗುವಂತೆ (ನಾಲ್ಕು ಗುಂಪೆ) ವಿಭಾಗಿಸಿದರು.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಉದಕವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತತ್ತ್ವವೆಂದು ಋಭುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಅಗ್ನಿಯು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ
ವೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಪೃಥ್ವಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವೆಂದು ಮೂರನೆಯವನು ಅಲ್ಲಿ ಸಂವಾದವನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇತರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕಗಳಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು
ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೇ ಆದ ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಅವಯವಗಳಾಗುವಂತೆ ವಿಭಾಗಿಸಿದರು.

English Translation

Waters are the most excellent, said one (of them): Agni is the most excellent, said another: the third declared to many the Earth (to be the most excellent), and thus speaking true things the Ribhus divided the ladle.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಋಭುಗಳು (ಸೃಪಸಃ) ಈ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉತ್ತಮವಾದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೀರೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತತ್ತ್ವವೆಂದು ಒಬ್ಬನೂ, ಅಗ್ನಿಯಿಂದಿನ್ನೊಬ್ಬನೂ, ಪೃಥ್ವಿಯೆಂದು ಮೂರನೆಯನೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮೂಲತತ್ತ್ವವಾವುದು ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತತ್ತ್ವವಾವುದೆಂಬುದೇ ಈ ಸಂವಾದದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾಯಣರು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವಮಸ ಏವ ಸಸರ್ಜಾದಾನಿತ್ಯಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಾತ್ | ಎಂದು ಅಪ್ಪೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಥಮವಾದುದರಿಂದ ಅದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವಕ್ಕೆ ಇದೊಂದುಕಾರಣ. ಅಥವಾ ನಹ್ಯದ-ಕಾತ್ಮಶಸ್ಯಂ ಲೋಕೋಪಕಾರಕಂ ತತ್ತ್ವಾಂತರಮಸ್ತಿ—ಉದಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ಲೋಕೋಪಕಾರಕವಾದ ಬೇರೆ ತತ್ತ್ವವಿನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವಕ್ಕೆ ಎರಡನೆಯ ಕಾರಣವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ (ಅಪ್) ಅಪ್ಪು, ಅಗ್ನಿ, ಪೃಥ್ವೀ ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತತ್ತ್ವಗಳೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅದಿಯೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅಥವಾ ಲೋಕೋಪಕಾರಕವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮೂರು ಮತಗಳೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ವಿರೋಧಿಯೆಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಕೆಲವುಗಳೇ ಅಪ್ಪಿನಿಂದಲೇ ಅಗ್ನಿಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದೂ, ಕೆಲವುಗಳೇ ತೇಜೋರೂಪವಾದ ಅಗ್ನಿಯಿಂದಲೇ ಅಪ್ಪಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದೂ, ಅಗ್ನಿಯೇ ಅಪ್ಪಿಗೆ ಅನ್ನವೆಂದೂ ವಿಶ್ವದ ಮೂಲತತ್ತ್ವವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವಾಗ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮೂವರ ಮತದಲ್ಲೂ ಸತ್ಯವಿದೆ.

ಆಪೋ ಭೂಯಿಷ್ಠಾಃ—ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಉದಕವೇ ಮೂಲವು. ಉದಕದಿಂದಲೇ ಅನ್ನ, ಉದಕದಿಂದಲೇ ಶುದ್ಧಿ, ಉದಕದಿಂದಲೇ ಇತರ ತತ್ತ್ವಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ. ಆದುದರಿಂದ ಉದಕವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂಬ ಮತಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉದಕದ ಪ್ರಶಂಸೆಯಿದೆ.

ಓಮಾನಮಾಪೋ ಮಾನುಷೀರಮೃಕ್ತಂ ಧಾತೆ ಶೋಕಾಯ ತನಯಾಯ ಶಂಯೋಃ |

ಯೂಯಂ ಹಿ ಷ್ಮಾ ಭಿಷಜೋ ಮಾತೃತಮಾ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಸ್ಥಾತುರ್ಜಗತೋ ಜನಿತ್ರೀಃ ||

(ಮ. ಸಂ. ೬-೫೦-೨)

ಅವುಗಳೇ ಸಕಲ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಉತ್ಪಾದಕಗಳು. ಅವುಗಳೇ ಸಕಲ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಡತಕ್ಕವು. ಸಕಲವಿಶ್ವಕ್ಕೂ ಜನನಿಯಂತೆ ಪೋಷಕಗಳು. ಅಲ್ಲದೇ,

ಆಪೋ ಹ ಯದ್ಭೃಹ್ತೀರ್ವಿಶ್ವಮಾಯನ್ ಗರ್ಭಂ ದಧಾನಾ ಜನಯಂತೀರಗ್ನಿಂ |

ತತೋ ದೇವಾನುಂ ಸಮವರ್ತತಾಸುರೇಕಃ ಕಸ್ಮೈ ದೇವಾಯ ಹವಿಷಾ ವಿಧೇಮು |

(ಮ. ಸಂ. ೧೦-೧೨೧-೨)

ವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮೂಲವಾದ ಅಪ್ಪು ಅಗ್ನಿಪಲಕ್ಷಿತವಾದ ಸಕಲಭೂತಜಾತಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಕಲಜಗತ್ತನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡವು. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನನಾದನು.

ಆಪೋ ಹ ವಾ ಇದೆಮಗ್ರೇ ಸಲಿಲಮೇನಾಸ | ತಾ ಅಕಾಮಯಂತೆ ಕಥಂ ನು ಪ್ರಜಾಯೇ-
ಮಹೀತಿ ತಾ ಅಶ್ರಾಮ್ಯಂಸ್ತಾಸ್ತಪೋರತಸ್ಯಂತೆ ತಾಸು ತಸಸ್ತಸ್ಯಮಾನಾಸು ಹಿರಣ್ಮಯ
ಮಾಂಡಗ್ಂ ಸಂಬಭೂವ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೧-೧-೬-೧)

ಸೃಷ್ಟಿಗಿಂತ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪೇ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಸಂತತಿಯರೂಪದಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಅವು ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಲು ಅವುಗಳಿಂದ ಹಿರಣ್ಮಯವಾದ ಅಂಡವು ಉದ್ಭವಿಸಿತು, ಎಂದೂ ಶತಸಥಬಾಹ್ಮಣ ದಲ್ಲಿ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯ ೧೦-೧೨೧-೭ನೇ ಋಕ್ವಿನ ಭಾವವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದೇ ತತ್ತ್ವವನ್ನು-

ಆಪೋ ಅಗ್ರೇ ವಿಶ್ವಮಾವನ್ ಗರ್ಭಂ ದಧಾನಾ ಅಮೃತಾ ಋತೇಜ್ಞಃ |

ಯಾಸು ದೇವೀಷ್ಟಧಿ ದೇವ ಅಸೀತ್ |

(ಅ. ವೇ. ೪-೨-೬)

ಆಪೋ ವತ್ಸಂ ಜನಯಂತೀರ್ಗರ್ಭಮಗ್ರೇ ಸಮೈರಯನ್ |

ತಸ್ಯೋತ ಜಾಯಮಾನಸ್ಯ ಉಲ್ಬ ಅಸೀದ್ಧಿರಣ್ಮಯಃ |

(ಅ. ವೇ. ೪-೨-೮)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವೇದದಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ,

ಇಮಾ ಆಪಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಭೂತಾನಾಂ ಮಧ್ವಾಸಾಮುಪಾಂ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಮಧು ಯಶ್ಚಾ-

ಯಮಾಸ್ತಪ್ಸು ತೇಜೋಮಯೋಽಮೃತಮಯಃ ಪುರುಷೋಽಯಮೇವ ಸ ಯೋಽಯ-

ಮಾತ್ಮೇದಮಮೃತಮಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮೇದಂ ಸರ್ವಂ

(ಬೃ. ಉ. ೨-೫-೨)

ಎಂದು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನ ಮಧುವಿದ್ಯಾಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪುಗಳಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಪ್ಪಿನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ಆಪೋ ವಾವಾನ್ಮಾ ದ್ಭೂಯಸ್ತಸ್ಮಾದ್ಯದಾ ಸುವೃಷ್ಟಿರ್ನ ಭವತಿ ವ್ಯಾಧೀಯಂತೇ ಪ್ರಾಣಾ ಅನ್ನಂ

ಕನೀಯೋ ಭವಿಷ್ಯತೀತ್ಯಥ ಯದಾ ಸುವೃಷ್ಟಿರ್ಭವತ್ಯಾನಂದಿನಃ ಪ್ರಾಣಾ ಭವತ್ಯನ್ನಂ ಬಹು

ಭವಿಷ್ಯತೀತ್ಯಾಪ ಏವೇಮಾ ಮೂರ್ತಾಯೇಯಂ ಪೃಥಿವೀ ಯದಂತರಿಕ್ಷಂ ಯದ್ಧ್ಯಾಯ-

ತ್ವರ್ವತಾ ಯದ್ದೇವಮನುಷ್ಯಾ ಯತ್ತೇಶವತ್ಸ ವಯಾಂಸಿ ಚ ತೈಣವನಸ್ಯತಯಃ ಶ್ವಾಪದಾ-

ನ್ಯಾಕೀಟಪತಂಗಸೀಲಕಮಾಪ ಏವೇಮಾ ಮೂರ್ತಾ ಅಪ ಉಪಾಸ್ತೇತಿ ||

(ಫಾ. ಉ. ೭-೧೦-೧)

ಉದಕವು ಅನ್ನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದುದು. ಸುವೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಅಭಾವವಾಗುವುದೆಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚಿಂತಿಸುವವು. ಸುವೃಷ್ಟಿಯಾದರೆ ಪುಷ್ಪವೂ ಪುಷ್ಪಲವೂ ಆದ ಅನ್ನವು ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಪ್ರಾಣಿಗಳೆ

ಲ್ಲನೂ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವುವು. ಘನೀಭೂತನಾದ ಉಸಕವೇ ಪೃಥ್ವಿಯ ರೂಪದಲ್ಲೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಆಕಾಶರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ದೇವಮಾನವಾದಿರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ವೃಗ, ಪಕ್ಷಿ, ತೃಣ, ವೃಕ್ಷ, ಮತ್ತು ಕೃಮಿಕೀಟಪಿಪೀಲಿ ಕಾದಿ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಸಮಸ್ತವೂ ಉದಕಮಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಅದುವರಿಂದ ಉದಕವನ್ನು ಆರಾಧಿಸು.

ಸ ಯೋಽಪೋ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯುಪಾಸ್ತು ಅಪ್ರೋತಿ ಸರ್ವಾನ್ ಕಾಮಾಂಸ್ತೃಪ್ತಿಮಾನ್ ಭವತಿ ಯಾವ-
ದಪಾಂ ಗತಂ ತತ್ರಾಸ್ಯ ಯಥಾ ಕಾಮುಚಾರೋ ಭವತಿ ಯೋಽಪೋ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯುಪಾಸ್ತೇ ||

(ಭಾ. ಉ. ೭-೧೦-೨)

ಅಪ್ಪನ್ನೇ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಆರಾಧಿಸುವವನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳದ್ದೆಲ್ಲಾ ಪಡೆದು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ನಿರವಧಿಯಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅಪೋ ಭೂಯಿಷ್ಠಾಃ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ನಿಜವಾದ ತತ್ತ್ವಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ.

ಅಗ್ನಿಭೂಯಿಷ್ಠಃ—ಅಂತರಂ ಬಾಹ್ಯಂ ಚ ದಾಹಪಾಕಭುಕ್ತಜರಣಾದಿನ್ಯಾಪಾರೇಣಾಗ್ನೇ-
ರೇವ ಜಗನ್ನಿರ್ವಾಹಕತ್ವಾದಗ್ನೇರೇವ ಭೂಯಿಷ್ಠತ್ವಮಿತ್ಯೇವ ಮನ್ಯತೇ | ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ದಾಹಪಾಕಾದಿ
ಜಗತ್ತಿನ ಸಕಲವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಅಗ್ನಿಯೇ ಕಾರಣವಾದುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಗಿಂತ ಮಹತ್ತ್ವಳ್ಳವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ
ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಬ್ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮ
ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ,

ಅಪ್ಪಿ ಭಗವೋಽದ್ಭ್ಯೋ ಭೂಯ ಇತ್ಯದ್ಭ್ಯೋ ನಾವ ಭೂಯೋಽಸ್ತೀತಿ ತನ್ನೇ ಭಗವನ್ಪು-
ನೀತ್ತಿತಿ ||

(ಭಾ. ಉ. ೭-೧೦-೨)

ಅಪ್ಪಿಗಿಂತಲೂ ಭೂಯಿಷ್ಠವಾದುದು ಯಾವುದಿದೆ ಎಂದು ನಾರದನು ಸನತ್ಕುಮಾರನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ,

ತೇಜೋ ನಾನಾದ್ಭ್ಯೋ ಭೂಯಸ್ತದಾ ಏತದ್ಭಾಯುಮಾಗ್ನಿಹ್ಯಾಕಾಶಮುಭಿತಪತಿ ತದಾಹು-
ರ್ನಿಶೋಚತಿ ನಿತಪತಿ ವರ್ಷಿಷ್ಯತಿ ನಾ ಇತಿ ತೇಜ ಏವ ತತ್ಪೂರ್ವಂ ದರ್ಶಯಿತ್ಯಾಥಾಪಃ
ಸೃಜತೇ ತದೇತದೂರ್ಧ್ವಾಭಿಶ್ಚ ತಿರಶ್ಚೀಭಿಶ್ಚ ವಿದ್ಯುರ್ಭಿರಾಹ್ರಾದಾಶ್ಚ ರಂತಿ ತಸ್ಮಾದಾಹುರ್ವಿ-
ದ್ಯೋತತೇ ಸ್ತನಯತಿ ವರ್ಷಿಷ್ಯತಿ ನಾ ಇತಿ ತೇಜ ಏವ ತತ್ಪೂರ್ವಂ ದರ್ಶಯಿತ್ಯಾಥಾಪಃ
ಸೃಜತೇ ತೇಜ ಉಪಾಸ್ತೀತಿ ಸ ಯಸ್ತೇಜೋ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯುಪಾಸ್ತೇ...ಯಥಾ ಕಾಮುಚಾರೋ
ಭವತಿ !!

(ಭಾ. ಉ. ೭-೧೧-೧)

ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ತೇಜಸ್ಸೇ (ಅಗ್ನಿ) ಅಪ್ಪಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದುದು. ಅನು ನಾಯುವನ್ನು
ತಡೆದು ಆಕಾಶವನ್ನು ತಪ್ಪುವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಪ್ರಾಣಿಗಳು “ ಈಗ ದಹಿಸುತ್ತಿರುವ ತಾಪವಿದೆ. ಮಳೆ
ಯಾಗುತ್ತದೆ ” ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ತೇಜಸ್ಸು ಮೊದಲು ಈ ದಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಮಳೆಯನ್ನು

ಸುರಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ಕೂ ಸಿಡಿಲೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾದಾಗ ವೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದೆಂದಾಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ತೇಜಸ್ಸೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದು ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಈ ಅಗ್ನಿಯ ಆವಿರ್ಭಾವವೂ, ಶಕ್ತಿಯೂ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಈ ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ತುತಿಯಿದೆ. ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದ ಮಧುವಿದ್ಯಾಕಾಂಡದಲ್ಲಿ, ಅಪ್ಪಿಗೂ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಒಡನೆಯೇ,

ಅಯಮಗ್ನಿಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಭೂತಾನಾಂ ಮಧ್ವಸ್ಯಾಗ್ನೀಃ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಮಧು ಯಶ್ಚಾಯ-
ಮಸ್ಮಿನ್ನಗ್ನೌ ತೇಜೋಮಯೋಽಮೃತಮಯಃ ಪುರುಷೋಽಯಮೇವ ಸ ಯೋಽಯ-
ಮಾತ್ಮೇದಮಮೃತಮಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮೇದಂ ಸರ್ವಂ |

(ಬೃ. ಉ. ೨-೫ ೩)

ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ ಈ ಅಗ್ನಿಯೇ ಮಧುರೂಪದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತನಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನೂ, ಅವೃತನೂ ಆದ ಪುರುಷನೇ ಆತ್ಮನೂ ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಸಕಲವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಎಂದು ಅಗ್ನಿಗೂ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತು, ಪ್ರನಾಹಣ ಜೈವಲಿಗೂ ಗೌತಮನಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಅಸೌ ವೈ ಲೋಕೋಽಗ್ನಿಗೌರ್ತಮ ತಸ್ಯಾದಿತ್ಯ ಏವ ಸಮಿದ್ರಶ್ಮಯೋ ಧೂಮೋಽಹರರ್ಚಿದಿ-
ತೋಽಂಗಾರಾ ಅನಾಂತರದಿಶೋ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಾಸ್ತಸ್ಮಿನ್ನೇತಸ್ಮಿನ್ನಗ್ನೌ ದೇವಾಃ ಶ್ರದ್ಧಾಂ
ಜುಹ್ವತಿ ತಸ್ಯಾ ಅಹುತ್ಯೈ ಸೋಮೋ ರಾಜಾ ಸಂಭವತಿ |

(ಬೃ. ಉ. ೬-೨-೯)

ಈ ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಥನಾದ ಅಗ್ನಿಗೆ ಸೂರ್ಯನೇ ಸಮಿತ್ತು ; ಮೇಘಗಳೇ ಧೂಮಗಳು, ದಿಗಂತಗಳೇ ಅಂಗಾರಗಳು, ಉಪದಿಕ್ಯುಗಳೇ ಕಿಡಿಗಳು. ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಾದ ಈ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶ್ರದ್ಧಾಹುತಿಯಿಂದ ಸೋಮರಾಜನು ವೃದ್ಧವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪರ್ಜಸ್ಯೋ ವಾ ಅಗ್ನಿಗೌರ್ತಮ ತಸ್ಯ ಸಂವತ್ಸರ ಏವ ಸಮಿತ್ ಅಭ್ರಾಣಿ ಧೂಮೋ

ಅಸ್ಮಿನ್ನಗ್ನೌ ದೇವಾಃ ಸೋಮಂ ರಾಜಾನಂ ಜುಹ್ವತಿ ತಸ್ಯಾ ಅಹುತ್ಯೈ ವೃಷ್ಟಿಃ ಸಂಭವತಿ |

(೬-೨-೧೦)

ವೃಷ್ಟ್ಯುತ್ಪಾದಕವಾದ ಮೇಘನೇ ಈ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯು. ಈ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಮವನ್ನರ್ಪಿಸುವುದರಿಂದ ವೃಷ್ಟಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಯಂ ವೈ ಲೋಕೋಽಗ್ನಿಗೌರ್ತಮ ತಸ್ಯ ಪೃಥಿವ್ಯೇವ ಸಮಿದಗ್ನಿಧೂಮೋ ರಾತ್ರೀರ್ಚಿ-
ತ್ವಂದ್ರಮಾ ಅಂಗಾರಾ ನಕ್ಷತ್ರಾಣಿ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಾಸ್ತಸ್ಮಿನ್ನೇತಸ್ಮಿನ್ನಗ್ನೌ ದೇವಾ ವೃಷ್ಟಿಂ
ಜುಹ್ವತಿ ತಸ್ಯಾ ಅಹುತ್ಯಾ ಅನ್ನಂ ಸಂಭವತಿ |

(೬-೨-೧೧)

ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯು. ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಸಮಿತ್ತು. ಅಗ್ನಿಯೇ ಧೂಮವು ರಾತ್ರಿಯೇ ಜ್ವಾಲೆಯು, ಇಂದುವೇ ಅಂಗಾರವು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳೇ ಕಿಡಿಗಳು, ಈ ವಿಶ್ವಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅನ್ನವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪುರುಷೋ ವಾ ಅಗ್ನಿರ್ಗೌತಮ ಯೋಷಾ ವಾ ಅಗ್ನಿಃ ;

(೬-೨-೧೨-೧೩)

ಪುರುಷನೂ, ಸ್ತ್ರೀಯೂ ಸಕಲವೂ ಈ ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪಾಂತರಗಳು.

ತೇ ಯ ಏವನೇತದ್ವಿದುರೈ ಚಾಮಿ ಅರಣ್ಯೇ ಶ್ರದ್ಧಾಂ ಸತ್ಯಮುಪಾಸತೇ ತೇರ್ಜಿರಭಿ
ಸಂಭವಂತಿ ತೇ ತೇಷು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕೇಷು ಪರಾಃ
ಪರಾವತೋ ವಸಂತಿ ತೇಷಾಂ ನ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಃ |

(೬-೨-೧೫)

ವಿಶ್ವಾಗ್ನಿಯ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನೂ, ವಿಶ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವಿಶ್ವಾತ್ಮವನ್ನೂ ತಿಳಿದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಪುನಃ ಸಂಸಾರದ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಗೌತಮನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಈ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಆಧಾರವೂ, ಸಂಪತ್ಕೃತವೂ, ಪೋಷಕವೂ, ರಕ್ಷಕವೂ, ಮುಕ್ತಿದಾಯಕವೂ ಆಗಿ ಪಾರ್ಥಿವ, ಅಂತರಿಕ್ಷ ಮತ್ತು ದ್ಯುಲೋಕಗಳ ಸಕಲ ವಿಧವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಹೇತುವೂ ಮತ್ತು ಧೈಯವೂ ಆಗಿರುವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ

ವಿ ಯೋ ರಜಾಂಸ್ಯಮಿಮಾತ ಸುಕ್ರತುರ್ವ್ಯಶ್ವಾನರೋ ವಿ ದಿವೋ ರೋಚನಾ ಕವಿಃ |

ಪರಿ ಯೋ ವಿಶ್ವಾ ಭುವನಾನಿ ಪಪ್ರಥೇದಬ್ಧೋ ಗೋಷಾ ಅನ್ಯತಸ್ಯ ರಕ್ಷಿತಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೭-೭)

ಈ ಅಗ್ನಿಯು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಸಕಲ ತೇಜೋಮಂಡಲಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು.

ತ್ರೀಣಿ ಶತಾ ತ್ರೀ ಸಹಸ್ರಾಃ ಸ್ತ್ರೀಂ ತ್ರಿಂಶಚ್ಚ ದೇವಾ ನವ ಚಾಸಪರೈಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೩-೯-೯)

ಇದೇ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮೂರುಸಾವಿರದ ಮುನ್ನೂರ ಮುವತ್ತೊಂಭತ್ತು ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ಪೂಜಿಸಿದರು. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಧಾರನಾದವನೂ, ವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಚೈತನ್ಯದಾಯಕನೂ ಆದ ಈ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು

ಅಗ್ನಿರ್ವ್ಯ ಭುವೋಗ್ನೇರ್ಹೀದೇಗ್ಂ ಸರ್ವಂ ಭವತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೮-೧-೧-೪)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯೇ ಸರ್ವಸ್ತವೆಂದು ಶತಪಥಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಈ ಆಧಾರಗಳಮೇಲೆ ಅಗ್ನಿ ಭೂಯಿಷ್ಯಃ ಎಂದು ಋಭುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯವನು ಹೇಳಿದುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆ. ಮೂರನೆಯವನು,

ವಧರ್ಯಂತೀಂ—ಪ್ರೈಕೋಬ್ರವೀತ್—ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹತ್ತಾದುದು ಎಂದು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಧರ್ಯಂತೀ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ವಧರಿತಿ ರೇಫಾಂತೋಽಪಿ ವಜ್ರನಾಮ | ವಧೋಽರ್ಕ ಇತಿ ತನ್ನಾಮಸು ಪಾಠಾತ್ | ತದಿಚ್ಛತಿ ವೃಷ್ಟ್ಯದ ಕಾಯ ಇತಿ ವಧರ್ಯಂತೀ ಮೇಘಪಂಕ್ತಿರುಚ್ಯತೇ | ವಧಃ, ವಜ್ರಃ, ಅರ್ಕಃ ಎಂದು ವಜ್ರನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ (ನಿ. ೩-೧೧) ವಧ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಜ್ರಾಯುಧವೆಂದು ಹೆಸರು. ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಘವು ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಹತಿಯನ್ನೇನೆಸಗುವುದರಿಂದ ವಧರ್ಯಂತಿಯೆಂದರೆ ವೃಷ್ಟ್ಯತ್ಪಾದಕವಾದ ಮೇಘವೆಂದರ್ಥ. ಹೀಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಉದಕಕ್ಕೂ ಸಹ ಮೇಘವೇ ಕಾರಣವಾಗುವುದರಿಂದ ಮೇಘವೇ ಶ್ರೀಷ್ಠವಾದುದು ಎಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಭ್ರಂ ಭೂತ್ವಾ ಮೇಘೋ ಭವತಿ ಮೇಘೋ ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರವರ್ಷತಿ |

(ಭಾ. ಉ. ೫-೧೦-೩)

ಎಂದು ಮೇಘವು ಉದಕಕ್ಕೂ ಹೇತುವಾಗಿ ಅನ್ನಸಂಪತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು,

ತಾಭಿಃ ಪರ್ಜನ್ಯೋ ವರ್ಷತಿ ಪರ್ಜಸ್ಯೇನಾಷಧಿವನಸೃತಯಃ ಪ್ರಜಾಯಂತೇ ||

(ತೈ. ಉ. ೪-೨೩-೧)

ಈ ವರ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಭೂತಗಳಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನೊದಗಿಸುವ ಓಷಧಿವನಸ್ಪತಿಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದರಿಂದ ಈ ವೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಮೇಘಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಬಹುಭ್ಯಃ ವಧರ್ಯಂತೀಂ ಎಂಬ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಹೂನಾಮರ್ಥಾಯ ಅತ್ಯೇನಃ ವಧಂ ಇಚ್ಛಂತೀಂ ಭೂಮಿಂ | ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಉಳುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ತನ್ನ ವಧವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಸೃಷ್ಟೀ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ರೂಢವಾಗಿರುವ ಭೂಮಿಯೆಂದಾಗದೆ ಆಗಲೂ ಸಕಲ ಜಗತ್ತು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೃಷ್ಟೀ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೨-೫) ಅಂತರಿಕ್ಷ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೨-೧೦) ಈ ಪದವು ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ವಿಶಾಲವಾದ ಜಗತ್ತಿಂದರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಮೇಘಪರ್ವಾಯವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡುವುದೇ ಸಹ ಸಾಧುವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಆ ಅರ್ಥವು ಸರಿಯಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲನೆಯ ಇಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ ತತ್ತ್ವಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಷ್ಟು ಗಭೀರತೆಯು ಈ ಮೂರನೆಯ ಮತದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಋತಾ ವದಂತೇ—ಋತೆ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಋಭುಗಳು ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವಾಗ ಅದು ಸತ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯಗಳ್ಳವರಾಧ್ಯರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಋಭುಗಳೆಂದು ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಲು,

ಉರು ಭಾಂತೀತಿ ನಾ ಋತೇನ ಭಾಂತೀತಿ ನಾ, ಋತೇನ ಭವಂತೀತಿ ನಾ (ನಿ. ೧೧-೧೫) ಎಂಬ ನಿರುಕ್ತದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನದಹರಿಸಿ ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವರು ಅಥವಾ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕರಾಗಿಯೇ ಇರುವವರು ಅದುದರಿಂದ ಋಭುಗಳು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವವರೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ಘಟ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಭೂಯಿಷ್ಯಾಃ—ಬಹುಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅತಿಶಯಾರ್ಥ ತೋರುವಾಗ ಅತಿಶಯೇನೇ ತಮಭಿಷ್ಯನ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೩-೫೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಷ್ಯನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇಷ್ಯಸ್ಯ ಯಿಟ್ ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೫೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಬಹುವಿನ ಪರದಲ್ಲಿರುವ ಇಷ್ಯನಿನ ಆದಿ ಇಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಬಹು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಭೂ ಆದೇಶ ಯಿಡಾಗಮ. ಟಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯನೆಯವನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಬ್ರವೀತ್—ಬ್ರೂಜ್ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ. ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಧರ್ಯಂತೀಮ್—ವಧಃ ಆತ್ಮನಃ ಇಚ್ಛತಿ ವಧರ್ಯತಿ. ವಧರ್ ಎಂಬುದ ರೇಘಾಂತಶಬ್ದ. ಅಥವಾ ವಧ ಶಬ್ದ. ಸುಪೇತತ್ಮನಃ ಕ್ಯಚ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ಯಚ್ ಬಂದಾಗ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ರೇಘ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಜಂತದ ಮೇಲೆ ಶತ್ವಪ್ರತ್ಯಯ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಉಗಿತೆಲ್ಲ ಎಂಬುದರಿಂದ ಜೀವ್. ಕ್ಯಚ್ ಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಋತಾ—ಶೇಷ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೨೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೇ ಲೋಪ.

ವದಂತಃ—ವದ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ. ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ವಾದೇಶ. **ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇಽತ್**—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅಪಿಂಶತ—ಪಿಶ ಅವಯವೇ. ಧಾತು. ತುದಾದಿ ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತುದಾದಿಭ್ಯಃ ಶಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶವಿಕರಣ. **ಶೇಮುಚಾದೀನಾಮ್** (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ನುಮಾಗಮ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೯ ||

—:—

ಸಂಹಿತಾಸಾಹಿ:

ಶ್ರೋಣಾಮೇಕ ಉದಕಂ ಗಾನುನಾಜತಿ ನಾಂಸಮೇಕಃ ಪಿಂಶತಿ ಸೂನ-
ಯಾಭೃತಂ ।

ಆ ನಿನ್ಮುಚಃ ಶಕ್ಯದೇಕೋ ಅಪಾಭರತ್ಕಿಂ ಸ್ವಿತ್ತುತ್ರೇಭ್ಯಃ ಪಿತರಾ ಉಪಾ-
ವತುಃ || ೧೦ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಶ್ರೋಣಾಂ | ಏಕಃ | ಉದಕಂ | ಗಾಂ | ಅವ | ಅಜತಿ | ಮಾಂಸಂ | ಏಕಃ | ಪಿಂಶತಿ | ಸೂನಯಾ |

ಆಭೃತಂ |

ಅ | ನಿಮ್ನುಚಃ | ಶಕೃತ್ | ಏಕಃ | ಅಸ | ಅಭರತ್ | ಕಿಂ | ಸ್ವಿತ್ | ಪುತ್ರೇಭ್ಯಃ | ಪಿತರಾ | ಉಪ |
ಅವತುಃ || ೧೦ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅತ್ರರ್ಭವ ಏವರ್ತ್ವಿಗ್ರೂಪೇಣ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಸರ್ವತ್ರ ಯಜ್ಞಂ ನಿರ್ವಹಂತೀತ್ಯಾಹ | ಶ್ರೋಣಾಂ ಶೋಣಂ || ನಾ ಛಂದಸೀತಿ ಪರರೂಪಾಭಾವಃ || ಶೋಣವರ್ಣಮುದಕಂ ರುಧಿರವೇಕ ಋಭುಷು ಮಧ್ಯ ಋತ್ವಿಗ್ಗಾಮನಾಜತಿ | ನಾಹ್ಯಭೂಮಿಂ ಪ್ರತಿ ಗಮಯತಿ | ರಕ್ಷೋಭಾಗತ್ವೇನ ಸ್ಥಾಪಯತಿ | ತಥೈಕೋ ಮಾಂಸಂ ಸೂನಯಾ ಭೇದನಸಾಧನೇನ ಸ್ವಧಿತಿನಾಭೃತಂ ಸಂಪಾದಿತಂ ಪಿಂಶತಿ | ಹೃದಯ-ಜಿಹ್ವಾವಕ್ಷ್ಯಾದ್ಯಾಕಾರೇಣಾಹೃತಂ ಸಂಪಾದಿತಂ ಮಾಂಸಂ ಪಿಂಶತಿ | ಅವಯವೀಕರೋತಿ | ಸ್ವಧಿತಿನಾ ತತ್ತದವಯವಾನಿಭಜತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥೈಕೋ ನಿಮ್ನುಚೋ ನಿಃಶೇಷೇಣ ಚ್ಛಿನ್ನಾನ್ಮಾಂಸಾತ್ ಶಕೃತ್ ಕುಕ್ಷಿಸ್ಥಂ ಜರತ್ಪ್ರಾಣಮೂವಧ್ಯನಾಮಕಮಸಾಭರತ್ | ಅಸಾಹರನ್ನಿರಸನಾಯ | ಏವಮ್ನುತ್ವಿಗ್ರೂಪೇಣ ಸ್ಥಿತೇಭ್ಯಃ ಪುತ್ರೇಭ್ಯಃ ಪುರುತ್ತಾತ್ಯಭ್ಯಃ ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯೇಭ್ಯ ಋಭುಭ್ಯಃ ಸರ್ವೇಷ್ಟನುಷ್ಠಿತೇಷು ಪಿತರಾ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಪಾಲಯಿತಾರೌ ಜಾಯಾಪತೀ ಕಿಂ ಸ್ವಿದುಪಾವತುಃ | ಕಿಂ ನು ಖಲು ಪ್ರಾಪ್ನುತಃ || ಅವತೇಃ ಪ್ರಾಪ್ತೃರ್ಥಾಚ್ಛಾಂದಸೋ ಲಿಟ್ || ಸರ್ವಂ ತೈರೇವಾನುಷ್ಠಿತಮಿತಿ ತಯೋರ್ನ ಕಿಂಚಿತ್ಪ್ರತ್ಯಮಸ್ತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥವಾಯಮರ್ಥಃ | ಏಕಸ್ತೇಷಾಮನೃತಮಃ ಶ್ರೋಣಾಂ ಪಂಗುಕಾಂ ಗಾಮುದಕಂ ಪ್ರತ್ಯವ-ಗಮಯತಿ | ಅಸರಃ ಸೂನಯಾ ಮಾಂಸವಿಕ್ರಯಿಣ್ಯಾಭೃತಂ ಸಂಪಾದಿತಂ ಮಾಂಸಂ ಪಿಂಶತಿ | ಅಸರ ಆ ನಿಮ್ನುಚೋಽಸ್ತಮಯಾದರ್ವಾಗೇವ ಶಕೃದ್ಗೋಪುರೀಷಂ ಹರತಿ | ಏವಮ್ನುಭುಭಿರನುಷ್ಠಿತೇ ಸತಿ ಕಿಂ ಸ್ವಿದೇತಸ್ಮಾತ್ಪರಿಚರಣಾದನ್ಯತ್ಪುತ್ರೇಭ್ಯಃ ಸಕಾಶಾದುಪಾವತುಃ | ಉಪಗಚ್ಛೇತಾಮಿತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಏಕಃ—ಋಭುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು | ಶ್ರೋಣಾಂ ಉದಕಂ—ರಕ್ತವರ್ಣದ ಉದಕವನ್ನು ಎಂದರೆ ರಕ್ತವನ್ನು | ಗಾಂ—ಯಜ್ಞ ಭೂಮಿಗೆ | ಅವಾಜತಿ—ತರುತ್ತಾನೆ | ಏಕಃ—ಇನ್ನೊಬ್ಬನು | ಸೂನಯಾ—ಮಚ್ಚುಕತ್ತಿಯಿಂದ | ಆಭೃತಂ—ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ | ಮಾಂಸಂ—ಮಾಂಸವನ್ನು | ಪಿಂಶತಿ—ಬಿಡಿಸುತ್ತಾನೆ | ನಿಮ್ನುಚಃ—ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾಂಸದಿಂದ | ಶಕೃತ್—ಪುರೀಷಾದಿಗಳನ್ನು | ಏಕಃ—ಇನ್ನೊಬ್ಬನು | ಅಸಾಭರತ್—(ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲು) ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹೋದನು | ಪುತ್ರೇಭ್ಯಃ—ಪುತ್ರರೂಪದ ಋಭುಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ರಕ್ಷಕರಾದ ಋತ್ವಿಗ್ರೂಪದ ಋಭುಗಳಿಗೆ | ಪಿತರಾ—ಯಜ್ಞ ಪಾಲಕರಾದ ಯಜಮಾನನೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಪತ್ನಿಯೂ | ಕಿಂಸ್ವಿತ್—ಮತ್ತೇನನ್ನು ತಾನೇ | ಉಪಾವತುಃ—(ಸಹಾಯರೂಪವಾಗಿ) ಹೊಂದಿಸಿ ಕೊಡಬಲ್ಲರು ?

ಭಾವಾರ್ಥ

ಋಭುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ರಕ್ತವನ್ನು ಯಜ್ಞ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಮಚ್ಚು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾಂಸದಿಂದ ಪುರೀಷಾದಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಎಸೆಯಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಮಾತಾಪಿತೃರೂಪದ ಯಜಮಾನ ಮತ್ತು ಅವನ ಪತ್ನಿಯು ಋಭುರೂಪದ ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಇನ್ನಾವ ಸಹಾಯವನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ?

English Translation

One pours the red water, (the blood), upon the ground ; one cuts the flesh, divided into fragments by the chopper ; and a third separates the excrement from the other parts : in what manner may the parents (of the sacrifice) render assistance to their sons ?

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ವಿಗೆ ಎರಡುವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ವಿವರಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಶ್ರೋಣಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪಂಗುವೆಂದೂ, (Laine) ಸೂನಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಾಂಸವನ್ನು ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿಯೆಂದೂ, ನಿಮ್ಮುಚಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಮಯಕ್ವಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಏಕಃ ಶ್ರೋಣಾಂ ಗಾಂ ಉದಕಂ ಅವಾಜತಿ ಎಂದರೆ ಋಭುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕುಂಟಾದ ಗೋವನ್ನು ಉದಕದ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂದೂ, ಏಕಃ ಸೂನಯಾ ಅಭ್ಯತಂ ಮಾಂಸಂ ಪಿಂಶತಿ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಮಾಂಸದ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತಂದ ಮಾಂಸವನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸುತ್ತಾನೆಂದೂ, ಏಕಃ ನಿಮ್ಮುಚಃ ಶಕ್ಯತ್ ಅವಾಭರತ್ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಅಸ್ತಮಯಕ್ವಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಗೋಪುರೀಷಾದಿಗಳನ್ನು (ಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ) ತರುತ್ತಾನೆಂದೂ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಋಭುರೂಪರಾದ ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳೇ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಪುತ್ರರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ನಿರ್ವಹಿಸಿದುದರಿಂದ ಮಾತಾಪಿತೃಸ್ಥಾನದ ಯಜಮಾನ ಮತ್ತು ಅವನ ಪತ್ನಿಗೆ ಯಾವ ಶ್ರಮವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ.

ಇಲ್ಲಿ ಋಭುಗಳನ್ನು ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಪುತ್ರರೂಪರಾದ ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳೆಂದೂ, ಯಜ್ಞಪಾಲಕರಾದ ಯಜಮಾನ ಮತ್ತು ಅವನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಪಿತರಾ ಎಂದೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

ಹನಾಮೃನಾ ಇತಿ ತ್ವಷ್ಟಾ ಯದಬ್ರವೀಚ್ಛ ಮಸಂ ಯೇ ದೇವಪಾನಮನಿಂದಿಷುಃ |

ಅನ್ಯಾ ನಾಮಾನಿ ಕೃಣ್ವತೇ ಸುತೇ ಸಚಾ ಅನ್ಯೈರೇನಾನ್ ಕನ್ಯಾಽನಾಮುಭಿಃ ಸ್ವರತ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೧-೫)

ಎಂಬ ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಋಭುಗಳು ಚಮಸಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕಲುಷಿತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಾಗ ತ್ವಷ್ಟುವು ಕೋಪದಿಂದ ಇವರನ್ನು ಹನನಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಇವರು ನಾಮಾಂತರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಋತ್ವಿಗ್ರೂಪದಿಂದ

ಮರೆಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತೆಯು ಋತ್ವಿಗ್ರೂಪದ ಇವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿದಳು ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಉದಹರಿಸಿದ ಋಕ್ಕನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದೇ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಋಭುಗಳ ತಮ್ಮ ಋತ್ವಿಗ್ರೂಪದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿದರು ಎಂದಿದೆ.

ಪುತ್ರೇಭ್ಯಃ—ಪುರು ತ್ರಾತ್ಯೇಭ್ಯಃ ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯೇಭ್ಯೋ ಋಭುಭ್ಯಃ | ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರೈಜ್ಞವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದರಿಂದ ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪುತ್ರರೆಂದು ಕರೆದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಋಭುಗಳು ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪುತ್ರಶಬ್ದದಿಂದ ನಿರ್ದೇಶವಿದೆ.

ಪಿತರಾ—ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಪಾಲಯಿತಾರೌ ಜಾಯಾಪತೀ ಯಜ್ಞಪಾಲಕರಾದ ಜಾಯಾಪತಿಗಳು, ಯಜಮಾನ ಮತ್ತು ಅವನ ಪತ್ನಿಯರು.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಶ್ರೋಣಾಮ್—ಶ್ರು ಶ್ರವಣೇ ಧಾತು. ಧಾಪ್ನ್ಯ ವಸ್ಯ—(ಉ. ಸೂ. ೩-೩೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಧಿಸಿದ ನ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಬಹುಲಗ್ರಹಣದಿಂದ ಇದಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. **ಅಟೌಕುಸ್ವಾಜ್**—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಣತ್ವ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮ್ ಪರವಾದಾಗ ವಾಚಂಧಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪರರೂಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸವರ್ಣದೀರ್ಘ.

ಉದಕಮ್—ಉಂದೀ ಕ್ಲೇದನೇ. ಧಾತು. **ಉದಕಂಚೆ**—(ಉ. ಸೂ. ೨-೧೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. **ಅನಿದಿತಾಂಹ**—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಉಪಧಾ ನಕಾರ ಲೋಪ. **ಯುವೋರನಾಕೌ** (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಅಕಾದೇಶ. ಘತಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಜತಿ—ಅಜ ಗತಿಕ್ಷೇಪಣಯೋಃ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪಿಂಶತಿ—ಪಿಶ ಅವಯವೇ ಧಾತು. ತುದಾದಿ. **ಶೇಮುಚಾದೀನಾಮ್** ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ. ಲಟ್ ರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸೂನಯಾ—ಷುಜ್ ಅಭಿಷವೇ ಧಾತು. ಸುಜಾಶೋದೀರ್ಘಶ್ಚ (ಉ. ಸೂ. ೨-೨೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ನ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುವಿಗೆ ದೀರ್ಘ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಅದಂತನಿಬಂಧನವಾಗಿ ಟಾವ್. ಉದಾತ್ತನಿವೃತ್ತಿಸ್ವರದಿಂದ ಅದು ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಅಭೃತಮ್—ಹೃಜ್ ಹರಣೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಹೃಗ್ರಹೋರ್ಭಶ್ಚಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಹೆಕಾರಕ್ಕೆ ಭತ್ವ. **ಗತಿರನಂತರಃ** (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಆ) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಭರತ್—ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಧಾತುವಿಗೆ ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಾಗ ಉಕ್ತರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅನತುಃ—ಅವ ಗತ್ಯಾದಿಷು. ಧಾತು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಛಂದಸಿ ಲುಜ್-
ಲಜ್‌ಲಿಟಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ
ಪರಸ್ಮೈಪದಾನಾಂ ಣಿಲ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೮೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅತುಸಾದೇಶ. ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವಾದಿ.
ತಿಜಂತನಿಘಾತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೦ ||

—:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಉದ್ವತ್ಸಸ್ತಾ ಅಕೃಣೋತನಾ ತೃಣಂ ನಿವತ್ಸಪಃ ಸ್ವಪಸ್ಯಯಾ ನರಃ |

ಅಗೋಹ್ಯಸ್ಯ ಯದಸ್ತನಾ ಗೃಹೇ ತದದ್ಯೇದಮೃಭವೋ ನಾನು ಗಚ್ಛಥ |

|| ೧೧ ||

ಸದಪಾಠಃ

ಉದ್ವತ್ಸಸ್ತು | ಅಸ್ತೃ | ಅಕೃಣೋತನ | ತೃಣಂ | ನಿವತ್ಸಸ್ತು | ಅಪಃ | ಸ್ವಪಸ್ಯಯಾ | ನರಃ |

ಅಗೋಹ್ಯಸ್ಯ | ಯತ್ | ಅಸ್ತನ | ಗೃಹೇ | ತತ್ | ಅದ್ಯ | ಇದಂ | ಋಭವಃ | ನ | ಅನು | ಗಚ್ಛಥ |

|| ೧೧ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧಾನ್ವಧನ್ವನಃ ಪುತ್ರಾನ್ ಕರ್ಮಣಾ ದೇವತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ತವತ ಋಭೂನ್ ಸ್ತುತ್ವಾ
ವೇದಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿರೂಪಾನ್ವಭೂನಿದಾನೀಂ ಸ್ತೌತಿ | ತಥಾ ಚ ಯಾಸ್ತೋ ನಿರುಕ್ತೇ
ಪುರಾಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾಸಿದ್ಧಾನ್ವಭೂನ್ವಹುಧಾ ನಿರುಚ್ಯ ತದುದಾಹರಣತ್ವೇನ ನಿಷ್ಪ್ರೀ ಶಮೀತ್ಯೇತಾಮುದಾ-
ಹೃತ್ಯಾದಿತ್ಯರಶ್ಮಯೋಽಸ್ಯುಭವ ಉಚ್ಯಂತ ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ತಸ್ಮಿನ್ನರ್ಥ ಏತಾಮೃಚಮುದಾಜಹಾರ |
ನಿ. ೧೧-೧೬. | ಹೇ ಋಭವ ಉರು ಪ್ರಭೂತಂ ಭಾಸಮಾನಾಃ ಋತೇನಾದಿತ್ಯೇನ ಭಾಸಮಾನಾ ನಾ
ಋತೇನೋದಕೇನೋದಕಾರ್ಥಮುತ್ಪನ್ನಾ ನಾ | ರಶ್ಮೀನಾಮುರುಭಾಸಮಾನತ್ವಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ | ತಥಾ-
ದಿತ್ಯಾದುತ್ಪತ್ತಿರಪಿ | ಉದಕಾರ್ಥಂ ಭವನಮಪಿ ರಶ್ಮೀನಾಂ ಘರ್ಮಕಾಲೇ ಭೂಮಿಗತಂ ಸಾರಮಾದಾಯ
ಪುನರ್ವರ್ಷಕಾಲೇ ಪ್ರವರ್ಷಂತೀತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ | ಆದಿತ್ಯಾಜ್ಞಾಯತೇ ವೃಷ್ಟಿರಿತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾತ್ | ತಥಾ
ವಿಧಾ ನರಃ ಪ್ರಕಾಶಾವೃಷ್ಟ್ಯದಕಾದೇರ್ನೇತಾರಃ ಯೋಯಮುದ್ವತ್ಸನ್ನ ತೇಷು ಪ್ರದೇಶೇಷು ಮೇರ್ವಾ-
ದಿಷು ತೃಣಂ ವ್ರೀಹಿಯವಾದಿರೂಪಮಸ್ಮೈ ಪ್ರಾಣಿಜಾತಾಯ ತದುಪಕಾರಾರ್ಥಮಕೃಣೋತನ | ಕೃತ-
ವಂತಃ ಸ್ಥ || ಉಪಸರ್ಗಾಚ್ಛಂದಸಿ ಧಾತ್ವರ್ಥ ಇತಿ ವತಿಃ || ತಥಾ ನಿವತ್ಸು ಪ್ರವಣಿದೇಶೇಷ್ವಸ್ಮಾ
ಏವಾಪ ಉದಕಾನ್ಯಕೃಣೋತನ | ಅಕುರುತ | ಕಿಂ ಸ್ವಭೋಗಾರ್ಥಂ ನೇತ್ಯಾಹ | ಸ್ವಪಸ್ಯಯಾ

ಶೋಭನಕರ್ಮೇಚ್ಛಯಾ | ಶೋಭನಂ ಕರ್ಮೈಃ ಕೃತಮಿತಿ ಯಥಾ ಯಜಮಾನಾಃ ಸ್ತುವಂತಿ ತದಿ-
ಚ್ಛಯೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚಿ ಯೋಯಮಗೋಹ್ಯಸ್ಯಾಗ್ರಾಹ್ಯಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಗೃಹೇ ಮಂಡಲೇ ಯದ್ಯಾವ-
ತ್ಕಾಲಮಸಸ್ತನ ಸುಪ್ತವಂತಃ ಸ್ಥ ರಾತ್ರೌ ನಿರ್ವಾಸಾರಾಸ್ತಿಷ್ಠಥ || ಷಸ ಸ್ತುಷ್ಣೇ | ಅಸ್ಮಾಲ್ಲುಜಿ ಪೂರ್ವ-
ವತ್ತಸ್ಯ ತನಬಾದೇಶಃ | ಅದಾದಿತ್ವಾಚ್ಛಪೋ ಲುಕ್ || ತತ್ತಾವಂತಂ ಕಾಲಮದ್ಯಾಹನೀದಮಿದಾನೀಂ
ನಾನು ಗಚ್ಛಥ | ಅನುಸೃತ್ಯ ನ ಗಚ್ಛಥ | ಯಾವಂತಂ ಕಾಲಂ ರಾತ್ರೌ ಸೂರ್ಯೇ ನಿಗೂಢಾ ವರ್ತಭ್ಯೇ
ತಾವಂತಮೇವ ಕಾಲಮಹನ್ಯಪಿ ನಾನುಗಚ್ಛಥೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಅಗೋಪನೀಯಸ್ಯ ತಸ್ಯ ಗೃಹೇಂ-
ತರಿಷ್ಣೇ ಯದ್ಯಾವಂತಂ ಕಾಲಮಸಸ್ತನ ವೃಷ್ಟಿಮದತ್ತ್ವಾ | ಸ್ವಾಪಮಕುರುತ ತತ್ತಾವಂತಂ ಕಾಲಮದ್ಯೇ-
ದಾನೀಂ ವರ್ಷಸಮಯ ಇದಂ ಸಸ್ಯಾಭಿವರ್ಧನವೃಷ್ಟಿಪ್ರವಾಹರೂಪಂ ಕರ್ಮ ನಾನು ಗಚ್ಛಥ | ಅನು-
ಸೃತ್ಯ ನ ಪ್ರಾಪ್ನುಥ | ಯಾವಂತಂ ಕಾಲಂ ವಿವರ್ಷಥ ತಾವಂತಮೇವ ಕಾಲಂ ಪ್ರವರ್ಷಥೇತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ನರಃ—(ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ) ನೇತೃಗಳಾದವರೂ | ಋಭವಃ—ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾದವರೂ
ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವವರೂ ಆದ ಎಲೈ ಋಭುಗಳೇ, ನೀವು | ಉದ್ವತ್ಸು—ಉನ್ನತವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ |
ಅಸ್ಮೈ—ಈ ಲೋಕದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ | ತೃಣಂ—ವ್ರೀಹಿ, ಯವ ಮುಂತಾದ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು |
ಅಕೃಣೋತನ—ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಿರಿ | ಸ್ವಪಸ್ಯಯಾ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ | ನಿವತ್ಸು-
ತಗ್ಗು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ | ಅಪಃ—ಉದಕಗಳನ್ನು (ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ) | ಅಗೋಹ್ಯಸ್ಯ—ಮರೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
ದಿರುವ ಆದಿತ್ಯನ | ಗೃಹೇ—ವಾಸಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ | ಯತ್—ಎಷ್ಟುಕಾಲ (ರಾತ್ರಿಯವೇಳೆ) || ಅಸಸ್ತನ—ವಿಶ್ರಮಿಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದಿರೋ | ತತ್—ಅಷ್ಟೇಕಾಲ | ಇದಂ—ಈ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ | ನಾನುಗಚ್ಛಥ—(ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ
ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು) ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬಿಡಬೇಡಿ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನೇತೃಗಳಾದವರೂ, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾದವರೂ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳ
ರೂಪದಲ್ಲಿರುವವರೂ ಆದ ಎಲೈ ಋಭುಗಳೇ, ನೀವು ಈ ಲೋಕದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ವ್ರೀಹಿ, ಯವ
ಮುಂತಾದ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಿರಿ. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ತಗ್ಗು ಪ್ರದೇಶ
ಗಳಲ್ಲಿ ಉದಕಗಳನ್ನು ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಮರೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವ ಆದಿತ್ಯನ ವಾಸಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು
ಕಾಲ ರಾತ್ರಿಯವೇಳೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರೋ, ಅಷ್ಟೇಕಾಲ ಈ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಬಿಡಬೇಡಿ.

English Translation

Ribhus, leaders (of the rains), you have caused the grass to grow
upon the high places; you have caused the waters to flow over the low
places; for (the promotion of) good works: as you have reposed for a while

in the dwelling of the unapprehensible (Suu), so desist not to-day from (the discharge of) this (your function).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಋಭುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸುಧನ್ವಪುತ್ರರಾದ ಋಭುಗಳು ತಮ್ಮ ಸುಕರ್ಮಗಳಿಂದ ದೇವತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುದಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಈಗ ವೇದಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿರೂಪರಾದ ಋಭುಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಋಭುವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಮಾನಸಪುತ್ರನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ಸನಕ, ಸನಂದ, ಸನತ್ಕುಮಾರ, ಸನತ್ಕುಜಾತ ಮತ್ತು ಋಭು ಈ ಐವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೆಂದು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. (೪-೮). ಸಾಯಣರು ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ವಿಮರ್ಶಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಯೋಽಪ್ಯಭವ ಉಚ್ಯಂತೇ (ನಿ. ೧೧-೧೬) ಎಂಬ ನಿರುಕ್ತವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗೂ ಋಭುಗಳಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಾಯಣರು ಋಕ್ವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗೋಹ್ಯಸ್ಯ—ಅಗೋಹ್ಯ ಆದಿತ್ಯೋಽಗೂಹನೀಯಃ | ಮುಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಪರವಾಗಿ ಅವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. [೮-೯೮-೪ ನೇ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಇದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪರ್ವತಕ್ಕೂ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ].

ಋಭವಃ—ನಿರುಕ್ತನಿರ್ವಚನದೊಂದಿಗೆ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಈ ಹೆಸರಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನೆಂದು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಉದ್ವತ್ಸು ನಿವತ್ಸು—ಉದ್ವತ್ಸೇಷು ಪ್ರದೇಶೇಷು, ಶ್ರವಣದೇಶೇಷು ವಿತ್ತರವಾದ ಮತ್ತು ತಗ್ಗಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರ್ಥ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಪ್ರವತ ಉದ್ವತ್ಸೋ ನಿವತ ಇತಿ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ದೇವ, ಮಾನವ ಮತ್ತು ತೀರ್ಯಕ್ಕುಗಳ ಪರ್ಯಾಯಪದವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. (೧೦.೨೦) ಅದಕ್ಕೆ ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ಉದ್ವತ್ಸಃ-ದೇವಾಃ, ಪ್ರವತಃ-ಮನುಷ್ಯಾಃ, ನಿವತಃ-ತೀರ್ಯಂಚಃ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವತಿರ್ಗತಿಕರ್ಮಾ ಗತಿರ್ಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅವ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ದೇವಲೋಕಸಂಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ವತ್ಸಃ ಎಂದೂ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸುವ ಮಾನವಾದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವತಃ ಎಂದೂ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಾದಿಗಳಿಗೆ ನಿವತಃ ಎಂದೂ ಹೆಸರೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಉದ್ವತ್ಸು—ಉಪಸರ್ಗಾಚ್ಛಂದಸಿ ಧಾತ್ವರ್ಥೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೧-೧೧೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗಕ್ಕೆ ವತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಕೃಣೋತನ—ಕೃವಿ ಹಿಂಸಾಕರಣಯೋಚ್ಚ ಧಾತು. ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ತಪ್ಪೆನಪ್ತ-ಎಂಬುದರಿಂದ ತನಬಾದೇಶ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಗುಣ ಬರುತ್ತದೆ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಿವತ್ಸು—ಹಿಂದಿನಂತೆ ಉಪಸರ್ಗಕ್ಕೆ ವತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಸ್ವಪಸ್ಯಯಾ—ಸ್ವಪಃ ಆತ್ಮನಃ ಇಚ್ಛತಿ ಸ್ವಪಸ್ಯತಿ. ಸುಪಆತ್ಮನಃ ಕೃಚ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅಪ್ರತ್ಯಯಾತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೦೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃಜಂತದ ಮೇಲೆ ಅ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಟಾಪ್. ಉದಾತ್ತನಿವೃತ್ತಿಸ್ವರದಿಂದ ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತೃತೀಯಾವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ

ಅಗೋಹ್ಯಸ್ಯ—ನೌ ತತ್ಪುರುಷಸಮಾಸನಾದಾಗ ತತ್ಪುರುಷೇ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ನೌ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸಸ್ತನ—ಷಸ ಸ್ವಷ್ಟೇ ಧಾತು. ಅದಾದಿ. ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತಪ್ತನಪ್ತನಫ-ನಾಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ತನಾದೇಶ. ಅದಿಪ್ರಭೃತಿಭ್ಯಃಶಪಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಅಂಗೆಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡಾಗಮ ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಪದವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗಚ್ಛಥ—ಗಮಲ್ಯ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೧ ||

—:೦:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಸಂಮಿಲ್ಯ ಯದ್ಭುವನಾ ಪರ್ಯಾಸರ್ಪತ ಕ್ಷ ಸ್ವಿತ್ತಾತ್ಯಾ ಪಿತರಾ ವ
ಆಸತುಃ |

ಅಶಪತ ಯಃ ಕರಸ್ಥಂ ವ ಆದದೇ ಯಃ ಪ್ರಾಬ್ರವೀತ್ಪ್ರೋ ತಸ್ಮಾ
ಅಬ್ರವೀತನ || ೧೨ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಸಂಮಿಲ್ಯ | ಯತ್ | ಭುವನಾ | ಪರ್ಯಾಸರ್ಪತ | ಕ್ಷ | ಸ್ವಿತ್ | ತಾತ್ಯಾ | ಪಿತರಾ | ವಃ | ಆಸತುಃ |
ಅಶಪತ | ಯಃ | ಕರಸ್ಥಂ | ವಃ | ಆದದೇ | ಯಃ | ಪ್ರ | ಅಬ್ರವೀತ್ | ಪ್ರೋ ಇತಿ | ತಸ್ಮಾ |
ಅ ಬ್ರ ವೀ ತ ನ || ೧೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಋಭವೋ ರಶ್ಮಯಃ ಯೋಯಂ ಯದ್ಯದಾ ಭುವನಾ ಭೂತಜಾತಾನಿ ಸಂಮಿಲ್ಯ ಸಂಮಿಲ-
ಲನಂ ಕೃತ್ವಾ ಜಲಧರಪಟಲೈರಾಚ್ಛಾದ್ಯ ಪರ್ಯಾಸರ್ಪತ ಪರಿತಃ ಸರ್ಪಣಂ ಕುರುಥ | ವರ್ಷಭೇತ್ಯರ್ಥಃ |

ತಾತ್ಯಾ ತಾತೌ ತಾಯಮಾನೇ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕೇ | ಯದ್ವಾ | ತಾತ್ಯಾ ತಾಸು ವರ್ಷಾಸು || ಭಾಂದಸಸ್ತೃ-
ಪ್ರತ್ಯಯೋ ದಕಾರಸ್ಯಾತ್ವಂ ಚ || ಅಥವಾ ಪಿತೃವಿಶೇಷಣಂ | ತಾತ್ಯಾ ತತ್ಕಾಲೇನಾ ಪಿತರಾ ಜಗತಃ
ಪಾಲಕೌ ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರಮಸೌ ಕ್ವ ಸ್ವಿದಾಸತುಃ | ಕುತ್ರ ಖಲ್ವ ತಿಷ್ಠತಃ || ಅಸ್ತೇರ್ಲಿಟಿ ವ್ಯತ್ಯಯೇನ
ಭೂಭಾನಾಭಾವಃ | ಯದ್ವಾ | ಅಸತೇರ್ಗತ್ಯರ್ಥಸ್ಯ ಲಿಟೀತದ್ರೂಪಂ || ಅಹೋರಾತ್ರವಿಭಾಗೇನ
ಪ್ರವರ್ಷಯಥೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚೇದೃಶಾನ್ನೋ ಯುಷ್ಮಾನ್ ಯಃ ಕೋಽಪಿ ವೃಷ್ಟಿಪ್ರತಿಬಂಧಕಾರೀ
ರಾಕ್ಷಸಾದಿಃ ಕರಸ್ವಂ | ಬಾಹುನಾನ್ಯುತತ್ ಕರಸ್ವಾ ಬಾಹೂ ಇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ ಅತ್ರ ತ್ವಕಾರಾಂತಂ |
ಯುಷ್ಮದೀಯಂ ಹಸ್ತಮಾದದೇ ಗೃಹ್ಣಾತಿ ಪ್ರತಿರೋಧಂ ಕರೋತಿ ತಮಶಪತೆ | ನಾಶಯಥ | ಯಶ್ಚ
ಪ್ರಾಬ್ರವೀತ್ ಪ್ರಕರ್ಷೇಣ ವಾಚಾ ನಿರುಂಧೇ | ತಸ್ಮೈ ಪ್ರೋ ಪ್ರೊನಾಬ್ರವೀತನ | ಪ್ರಕರ್ಷೇಣ ಭರ್ತ್ಸ-
ನಾದಿಶಬ್ದಂ ಕುರುಥ | ಯದ್ವಾ | ಯೋ ನೂನಂ ಸ್ತೌತಿ ತಂ ಪ್ರಕರ್ಷೇಣ ಸ್ತುತೇತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಋಭವಃ—ರಶ್ಮಿರೂಪರಾದ ಎಲೈ ಋಭುಗಳೇ) | ಯತ್—ಯಾವಾಗ | ಭುವನಾ—ಭೂತಜಾತ
ಗಳನ್ನು | ಸಂನಿಾಲ್ಯ—(ಮೇಘಗಳಿಂದ) ಅಚ್ಛಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ | ಪರೈಸರ್ತತೆ—ಸರಿಯುತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ
ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತೀರೋ, (ಆಗ) | ತಾತ್ಯಾ—ಮಳೆಯು ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ | ವಃ—ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು
ಜಗತ್ತಿನ | ಪಿತರಾ — ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಾದ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು | ಕ್ವಸ್ವಿತ್ — ಎಲ್ಲಿ ತಾನೇ | ಅಸತುಃ—
ಇರುತ್ತಾರೆ | ಯಃ—ಯಾವ ಶತ್ರುವೇ ಆಗಲಿ | ವಃ—ನಿಮ್ಮ | ಕರಸ್ವಂ—ಬಾಹುರೂಪವಾದ ಕಿರಣಗಳನ್ನು |
ಅದದೇ—ಹಿಡಿದು ತಡೆಯುತ್ತಾನೆಯೋ (ಅವನನ್ನು) ಅಶಪತೆ—ಶಪಿಸಿ ನಾಶಮಾಡಿರಿ | ಯಃ—ಯಾವನು
ಪ್ರ ಅಬ್ರವೀತ್—ದೂಷಿಸಿ ಅವಹೇಳನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ | ತಸ್ಮೈ—ಅವನಿಗೆ | ಪ್ರೋ ಅಬ್ರವೀತನ—
ಬೆದರಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರಿ. [ಅಥವಾ ಯಃ—ಯಾವನು | ಪ್ರ ಅಬ್ರವೀತ್—
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ | ತಸ್ಮೈ—ಅವನಿಗೆ | ಪ್ರೋ ಅಬ್ರವೀತನ—ಉತ್ತೇಜಕವಾದ ಶಬ್ದವನ್ನು
ಮಾಡಿರಿ.]

ಭಾವಾರ್ಥ

ರಶ್ಮಿರೂಪರಾದ ಎಲೈ ಋಭುಗಳೇ, ನೀವು ಯಾವಾಗ ಮೇಘಗಳಿಂದ ಭೂತಜಾತಗಳನ್ನು ಅಚ್ಛಾದನೆಯಾಗಿ
ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತೀರೋ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಕರೂ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೂ ಆದ ಸೂರ್ಯ
ಚಂದ್ರರು ಎಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಾಹುರೂಪವಾದ ರಶ್ಮಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಡೆಯುವ ಯಾವ ಶತ್ರುವನ್ನೂ
ಸಹ ನೀವು ಶಪಿಸಿ ನಾಶಮಾಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಪಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಅವಹೇಳನಮಾಡುವವನನ್ನು ನೀವು
ಬೆದರಿಸುವಂತೆ ಶಬ್ದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರಿ.

English Translation

As you glide along enveloping the regions (in clouds); where, then,
are the parents (of the world)? curse him who arrests your arm: reply
sternly to him who speaks disrespectfully (to you).

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ತಾತ್ಪರ್ಯ—ತಾಯೆಮಾನೇ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕೇ; ಯದ್ವಾ ತಾಸು ವರ್ಷಾಸು | ವೃಷ್ಟ್ಯದಕವು ಅನು ಸ್ತೋತವಾಗಿಯೂ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿಯೂ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. Monier Williams ಎಂಬುವನು ತನ್ನ Sanskrit—English Dictionary ಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದವನ್ನು ತಾತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟುದು ತಾತ್ಪರ್ಯ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ Fatherly ಎಂಬರ್ಥಮಾಡಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ವನ್ನೂ; ಮತ್ತು ಋ. ಸಂ. ೭-೩೭-೬ನೇ ಋಕ್ವನ್ನೂ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪಿತರಾ ಎಂಬ ಪದವಿರುವುದರಿಂದ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತಾತನಸಂಬಂಧಿಯೆಂದರ್ಥಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಸಾಯಣರ ಅರ್ಥವೇ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಯಣರು,

ವಾಸಯೇವ ವೇದಸಸ್ತಂ ನಃ ಕದಾ ನ ಇಂದ್ರ ವಚಸೋ ಬುಬೋಧಃ |

ಅಸ್ತಂ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಧಿಯಾ ರಯಿಂ ಸುವೀರಂ ಪೃಕ್ಷೋ ನೋ ಅರ್ವಾ ನ್ಯುಹೀತ ವಾಜೀ ||

(ಋ ಸಂ, ೭-೩೭-೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ತನೋತೇರಿದಂ ರೂಪಂ ಸಂತತಯಾ (ಧಿಯಾ) | ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿರುವುದು ಎಂದರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ತನು (ವಿಸ್ತರೇ) ಎಂಬ ಧಾತುವಿನ ಕರ್ಮಣಿಪ್ರಯೋಗವೆಂದು ವಿವರಿಸಿ ಅನುಸ್ತೋತವಾದ ಸ್ತುತಿಯೆಂದರ್ಥಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಸುರಿಯತಕ್ಕ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಂದರೆ ವೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ವಿಶೇಷಣಂ | ತಾತ್ಪರ್ಯ ತತ್ಪಾಲಿನೌ ಪಿತರಾ | ತತ್ಪಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಂದರ್ಥವಾಗಿ ಪಿತರಾ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಸಹ ಸಾಯಣರು ಎರಡನೆಯ ಪರ್ವಾಯವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕರಸ್ತಂ—ಕರಸ್ತು ಶಬ್ದವನ್ನು ಬಾಹುನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದೆ. (ನಿ. ೩-೮) ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ಬೃಬದುಕ್ತಂ ಹವಾಮಹೇ ಸೃಪ್ರಕರಸ್ತಮೂತಯೇ | ಸಾಧು ಕೃಣ್ವಂತಮವಸೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೮-೩೨-೧೦)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನದಹರಿಸಿ ಕರಸ್ತು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಣಾಂ ಪ್ರಸ್ನಾತಾರೌ | ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರವರ್ತಕಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಾಹುಗಳಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (೬-೧೭).

ಪ್ರ ಅಬ್ರವೀತ್—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ದೂಷಿಸಿದರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ತುತಿಸಿದರಾಗಲಿ ಎಂದು ಎರಡರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ. ಬ್ರೂಞ್ ಧಾತುವಿಗೆ ಪ್ರ ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸು; ಪ್ರಕಟಿಸು, ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನೇ Wilson ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಈ ಋಕ್ವಿನ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ, ಪ್ರ prefixed to ಬ್ರೂ, may mean, either to speak harshly or kindly; to censure or to praise ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಎರಡರ್ಥಗಳೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಸಾಯಣರೂ ಸಹ ತಸ್ಮೈ ಪ್ರೋ ಅಬ್ರವೀತನ ಎನ್ನುವಾಗಲೂ ಸಹ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂಷಿಸುವವನನ್ನು ಭಯಪಡುವಂತೆ ಶಬ್ದಮಾಡಿ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವವನನ್ನು ಉತ್ತೇಜನಪಡಿಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪಿತರಾ—ಜಗತಃ ಪಾಲಕೌ | ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪಾಲಕರಾದ ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರ ಇವರು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಸಂಮೀಲ್ಯ—ಮೀಲ ಸಂಕೋಚನೇ ಧಾತು. (ನಿರ್ಮೇಷಣೇ) ಸಮಾಸೇನೌ ಪೂರ್ವೇ ಕ್ಷೋಲ್ಯಪ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ಷ್ವಾ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಲೈಬಾದೇಶ. ಪಿತೃದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೃದುತ್ಪರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭುವನಾ—ಭುವನಾನಿ ಎಂದು ರೂಪವಾದಾಗ ಶೇಷ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೇ ಲೋಪ.

ಪರ್ಯಸರ್ಪತೆ—ಪರಿ ಉಪಸರ್ಗ. ಸೃಷ್ಟೌ ಗತೌ ಧಾತು. ಛಾಂದಸನಾಗಿ ಲಜ್. ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಜು-ಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಪರಿ) ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತಾತ್ಯಾ—ತದ್ ಶಬ್ದ. ಛಾಂದಸನಾಗಿ ತ್ಯೌ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಆದರೊಡನೆ ದಕಾರಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ. ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್-ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಆಕಾರಾದೇಶ. ಪಿತರಾ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ಅಸತುಃ—ಅಸ ಭುವಿ ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷದ್ವಿವಚನ ಪರನಾದಾಗ ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಭೂಭಾವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಅಸ ಗತೌ ಧಾತು. ಇಕ್ಕೆ ಲಿಟಿನಲ್ಲಿ ಆಸತುಃ ಎಂದು ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಶಪತೆ—ಶಪ ಆಕ್ರೋಶೇ ಧಾತು. ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದೆದೇ—ಡುದಾಜ್ ದಾನೇ ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯತ್ಯಾ-ನ್ನಿತ್ಯಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರಪ್ರತೀಕ್ಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಜು-ಚೋದಾತ್ತವತಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅಜ್) ಅನುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಬ್ರವೀತ್—ಹಿಂದಿನಂತೆ ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಬ್ರವೀತನ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಮಧ್ಯಮಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ತಪ್ಪನಪ್ತನಫನಾಶ್ಚ ಎಂಬುದರಿಂದ ತನಬಾದೇಶ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೨ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಸುಷುಪ್ತಾಂಸಃ | ಋಭವಸ್ತದಪೃಚ್ಛತಾಗೋಹ್ಯಃ | ಕ ಇದಂ ನೋ ಅಬೂ-
ಬುಧತ್ |

ಶ್ವಾನಂ | ಬಸ್ತುಃ | ಬೋಧಯಿತಾರಮಬ್ರವೀತ್ಸಂವತ್ಸರ ಇದಮದ್ಯಾ
ವ್ಯಖ್ಯತ || ೧೩ ||

|| ಪದಪಾಠಃ ||

ಸುಷುಪ್ತಾಂಸಃ | ಋಭವಃ | ತತ್ | ಅಪೃಚ್ಛತ | ಅಗೋಹ್ಯಃ | ಕಃ | ಇದಂ | ನಃ | ಅಬೂಬುಧತ್ |
ಶ್ವಾನಂ | ಬಸ್ತುಃ | ಬೋಧಯಿತಾರಂ | ಅಬ್ರವೀತ್ | ಸಂವತ್ಸರೇ | ಇದಂ | ಅದ್ಯ | ನಿ | ಅಖ್ಯತ || ೧೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಋಭವೋ ರಶ್ಮ್ಯಾತ್ಮಕಾಃ ಯೂಯಂ ಸುಷುಪ್ತಾಂಸಃ ಅದಿತ್ಯಮಂಡಲೇ ಸ್ವಪಂತೋ
ವರ್ಷಣಾಯ || ಸ್ವಪೇರ್ಲಿಟಃ ಕೃಸುಃ || ತಮಾದಿತ್ಯಂ ತದ್ವಾಕ್ಯಮಪೃಚ್ಛತ | ಪ್ರಶ್ನಂ ಕುರುಥ | ಕಿಂ
ತದಿತಿ ಚೇತ್ ಉಚ್ಯತೇ | ಹೇ ಅಗೋಹ್ಯ ಕೇನಚಿದಗೋಪನೀಯಾದಿತ್ಯ ಸ್ವಾಮಿನ್ ನೋಽಸ್ಮದೀಯ-
ಮಿದಂ ಕರ್ಮ ವರ್ಷಣರೂಪಂ ಕೋಽಬೂಬುಧತ್ | ಬೋಧಯತಿ | ಪ್ರೇರಯತಿ | ಸಾಹಾಯ್ಯಂ
ಕರೋತಿ || ಬುಧೇರ್ಣ್ಯಂತಾಲ್ಪಜಂ ಚಜಂ ರೂಪಂ || ಬಸ್ತುಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ವಾಸಯಿತಾದಿತ್ಯಃ || ವಸೇರೌ-
ಣಾದಿಕಸ್ತಪ್ರತ್ಯಯಃ | ಬವಯೋರಭೇದಾದ್ವತ್ಸಂ || ಬೋಧಯಿತಾರಂ ಪ್ರೇರಯಿತಾರಂ ಶ್ವಾನಮ-
ಬ್ರವೀತ್ | ಅಂತರಿಕ್ಷೇ ಶ್ವಸಂತಂ ವಾಯುಂ ಪ್ರಾನಾದೀತ್ | ಅಸೌ ಯುಷ್ಮಾನ್ಪ್ರೇರಯತೀತಿ | ಅಥ-
ವಾಯುಸಹಾಯೇನ ವರ್ಷಂತೋ ಯೂಯಂ ಸಂವತ್ಸರೇ ಪೂರ್ಣೇದ್ಯೇದಾನೀಮಿದಂ ಜಗದ್ವ್ಯಖ್ಯತ |
ವಿವಿಧಂ ಪ್ರಕಾಶಿತವಂತಃ | ಪೂರ್ವಂ ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರಮಸೌ ಯಥಾ ನ ದೃಶ್ಯೇತೇ ತಥಾ ವರ್ಷಿತ್ವೇ-
ದಾನೀಂ ವರ್ಷಕಾಲೇಽತೀತೇ ವಿಶ್ವಂ ಜಗದ್ವ್ಯಕ್ತಂ ಕುರುಥೇತ್ಯರ್ಥಃ || ಖ್ಯಾತೇರ್ಲುಙ್ಘ್ಯಸ್ಯತಿವಕ್ತಿಖ್ಯಾ-
ತೀತ್ಯರ್ಥಃ ||

|| ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥಃ ||

ಋಭವಃ—ರಶ್ಮಿರೂಪದ ಎಲೈ ಋಭುಗಳೇ | ಸುಷುಪ್ತಾಂಸಃ—ಅದಿತ್ಯಮಂಡಲದ ಅವಲಂಬನವನ್ನಾ-
ಶ್ರಯಿಸಿ) ವಿಶ್ರಾಂತರಾಗಿರುತ್ತಾ | ತತ್—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು | ಅಪೃಚ್ಛತ—ಕೇಳಿರಿ (ಅದೇನೆಂದರೆ) | ಅಗೋಹ್ಯಃ-
(ಯಾರಿಂದಲೂ) ಮರಿಸಲಾಗದ ಎಲೈ ಅದಿತ್ಯನೇ | ಇದಂ—ಈ ವರ್ಷಣ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ | ನಃ—ನಮ್ಮನ್ನು | ಕಃ—
ಯಾವನು | ಅಬೂಬುಧತ್—ಪ್ರೇರಿಸಿದನು | ಬಸ್ತುಃ—(ಸಕಲರನ್ನೂ) ಆಚ್ಛಾದಿಸುವ ಅದಿತ್ಯನು | ಶ್ವಾನಂ—
ವಾಯುವನ್ನು | ಬೋಧಯಿತಾರಂ—ಪ್ರೇರಕನೆಂದು | ಅಬ್ರವೀತ್—ಹೇಳಿದನು | ಸಂವತ್ಸರೇ—ಸಂವತ್ಸರವು

ಪೂರ್ಣವಾದನಂತರ | ಅದ್ಯ—ಈಗ | ಇದಂ—ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ! ವ್ಯಖ್ಯತೆ—ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ (ಎಂದೂ ಹೇಳಿದನು).

ಭಾವಾರ್ಥ

ರಶ್ಮಿರೂಪದ ಎಲೈ ಋಭುಗಳೇ, ಆದಿತ್ಯನುಂಡಲದ ಅವಲಂಬನವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ವಿಶ್ರಾಂತರಾಗಿರುತ್ತಾ—ಯಾರಿಂದಲೂ ಮರೆಸಲಾಗದ ಎಲೈ ಆದಿತ್ಯನೇ ಈ ವರ್ಷಣಕರ್ಮಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದವನು ಯಾರು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. (ಆಗ) ಸಕಲರನ್ನೂ ಆಚ್ಛಾದನೆಮಾಡುವ ಆದಿತ್ಯನು—ವಾಯುವೇ ಈ ಪ್ರೇರಕನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅನಂತರ ಸಂವತ್ಸರವು ಪೂರ್ಣವಾದಮೇಲೆ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂದೂ ಸಹ ಹೇಳಿದನು.

English Translation

Ribhus, reposing in the solar orb, you inquire, who awakens us, unapprehensible (Sun), to this office (of sending rain). The sun replies—The awakener is the wind ; and the year (being ended), you again to-day light up this (world).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ಉದಕವನ್ನಾಕರ್ಷಿಸಿ ಮೇಘರೂಪದಿಂದ ವರ್ಷಣಕರ್ಮವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತವೆಯೆಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಕೇವಲ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳಿಂದಲೇ ಆ ಕೆಲಸವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಸಹಾಯವೂ ಅನಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶೋತ್ತರರೂಪದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅಂತರಿಕ್ಷಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಮಧ್ಯಲೋಕದ ಅಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವ ವಾಯುವೇ ಈ ವರ್ಷಣಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಸಹಾಯಕನು ಎಂದು ರಶ್ಮಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಆದಿತ್ಯನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯರಲ್ಲಿ ವಾಯುವು ಮಧ್ಯಲೋಕದ ಅಧಿಪತಿಯೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯ. ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಮೂಲಕ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳಿಗೆ ವೃಷ್ಟಿವರ್ಷಕ್ಕೆ ಈ ಅಂತರಿಕ್ಷಾಧಿಪತಿಯ ಪ್ರೇರಣೆಯು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಸಮಸ್ತವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ವಾಯುವೇ ಪ್ರಭುವಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅಥ ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿಷಮುಪದಧಾತಿ | ವಾಯುರ್ವೈ ಮಧ್ಯಮಾ ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿರ್ವಾಯುರ್ಹ್ಯೇ-
ನಾಂತರಿಕ್ಷಲೋಕೇ ವಿಶ್ವಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಾಯುರ್ಮೇವೈತದುಪದಧಾತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೮-೩-೨-೧)

ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಆದಿತ್ಯ ಎಂಬ ಮೂರು ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುವು ಮಧ್ಯಮಲೋಕದ ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿಯು. ಮತ್ತು ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಿಸಿ ಪ್ರಭುವಾಗಿರುವವನು.

ನೇತ್ಯ ಚಿತ್ತಾರಿ ಮಹಾಂತಿ ನೇತ್ಯ ಚಿತ್ತಾರಿ ಮಹತಾಂ ಮಹಾಂತೀತ್ಯಗ್ನಿರ್ಮಹಾಂಸ್ತಸ್ಯ ಮಹತೋ
ಮಹದೋಷಧಯಶ್ಚ ವನಸ್ತತಯಶ್ಚ ತದ್ಭ್ಯಸ್ಯಾನ್ನಂ ನಾಯುರ್ಮಹಾಂಸ್ತಸ್ಯ ಮಹತೋ
ಮಹದಾಪಸ್ತದ್ಭ್ಯಸ್ಯಾನ್ನಮಾದಿತ್ಯೋ ಮಹಾನ್ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೩-೪-೪)

ವಿಶ್ವದ ಮಹತ್ತಾದ ವಸ್ತುಗಳು ನಾಲ್ಕು. ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಆದಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಪುರುಷ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಹಾವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ವಾಯುವಿಗೆ ಮಹತ್ತಾದ ಉದಕವೇ ಆಸ್ತವು.

ಅಯಂ ನೈ ವರ್ಷಸ್ಯೇಷ್ಟೇ ಯೋಧಯಂ ಪವತೇ ಸೋಧಯೇನೋಕ ಇವೈವ ಪವತೇ ಸೋಧಯಂ
ಪುರುಷೇಂದತಃ ಪ್ರವಿಷ್ಟಃ ಪ್ರಾಚ್ಛ ಪ್ರತ್ಯಚ್ಛ ತಾವಿಮಾ ಪ್ರಾಣೋದಾನಾ ಪ್ರಾಣೋದಾನಾ
ನೈ ಮಿತ್ರಾವರುಣಾ ತದ್ಯ ಏವ ವರ್ಷಸ್ಯೇಷ್ಟೇ ಸ ತ್ವಾ ವೃಷ್ಟ್ಯಾವತ್ತಿತ್ಯೇವೈತದಾಹ ತನೋತೇ-
ಸೈನಾದದೀತ ಯದಾ ಹ್ಯೇವ ಕದಾ ಚ ವೃಷ್ಟಿಃ ಸಮಿವ ಸಮನಕ್ತಾ ಹುತಿನೋವೈತತ್ಕರೋ-
ತ್ಯಾಹುತಿಭೂತಾ ದೇವಲೋಕಂ ಗಚ್ಛಾತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೮-೩-೧೨)

ಪುರುಷನ ಅಂತಃಪ್ರವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಪ್ರಾಣೋದಾನರೂಪದಿಂದ ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ನಾಯುವು ಏಕ ಮಾತ್ರನಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ವೃಷ್ಟಿಗೆಲ್ಲಾ ಏಕಮಾತ್ರ ಪ್ರಭುವಾಗಿರುವನು... ಆವನಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಅಹುತ್ಯರ್ಪಣದಿಂದ ಅವನು ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತೆದ್ವಾಯವ್ಯಂ ಭವತಿ | ಅಯಂ ವೈ ನಾಯುರ್ಯೋಽಯಂ ಪನತಃ ಏಷ ನಾ ಇದಗ್ಂ ಸರ್ವಂ
ಪ್ರಪ್ತ್ವಾಯಯತಿ ಯದಿದಂ ಸಿಂಚಿ ವರ್ಷತಿ ವೃಷ್ಟಾದೋಷಧಯೋ ಜಾಯಂತೇ.... ..
ತಸ್ಮಾದ್ವಾಯವ್ಯಂ ಭವತಿ ||

(ಶ. ಬಾ. ೨-೬-೩-೭)

ವಾಯುವಿನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ವೃಷ್ಟಿ ಪತನವು. ವೃಷ್ಟಿಕಾರಣನೂ, ವೃಷ್ಟಿನರ್ಧಕನೂ ಆದ ವಾಯುವಿನ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳ ಜೀವನಣಿಗೆಯು. (ಆದುದರಿಂದ ಶಾಕಮೇಧಾಹುತಿಯು ವಾಯುವಿಗೆ ಅಪಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದು).

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಸಕಲಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ವಾಯುವೇ ವೃಷ್ಟಿಪತನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕನೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವಿಶದಪಡಿಸಿ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ನಿಮಿತ್ತಕಾರಣಗಳೆಂದು ತೋರಿಸಿದೆ

ಶ್ವಾಸಂ—ಅಂತರಿಕ್ಷೇ ಶ್ವಸಂತಂ ವಾಯುಂ | ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ವಾಯುವಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು. (ನಿ. ೭-೨೯).

ಸಂವತ್ಸರೇ ಅದ್ವೈ ಇದಂ ವ್ಯಖ್ಯತೆ—ವರ್ಷಾಕಾಲವು ಕಳೆದನಂತರ ಪುನಃ ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ರಶ್ಮಿಗಳು ಮೇಘರಹಿತವಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುವುವು ಎಂದರ್ಥ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಸುಷುಪ್ತಾಂಸಃ—ಇಂಷ್ವಪ್ ಶಯೇ ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಲಿಟ್ ಬಂದಾಗ ಕ್ವಸುತ್ವ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೦೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಸು ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವಾದಿ. ವಸುವಿನ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮಾ ಬಹುವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಉಗಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ನುನಾಗಮ.

ಅಪ್ಯಚ್ಛತಃ—ಪೃಚ್ಛ ಇಂಷ್ವಾಪ್ತಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಛಂದಸಿ ಲುಜ್ಲಲಜ್ಲಲಿಟಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಜ್. ಮಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಗೋಹ್ಯಃ—ಸಂಬುಧ್ಯಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. **ಅಮಂತ್ರಿತಸ್ಯ** (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಬೂಬುಧತ್—ಬುಧ ಅವಗಮನೇ ಧಾತು. ಹೇತುಮತಿಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಣಿಚ್. ಣ್ಯಂತದ ಮೇಲೆ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲುಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್. ಇತತ್ವ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರಲೋಪ. **ಣಿಶ್ರಿದ್ವಸ್ರಭ್ಯಃ**—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೪೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚ್ಲಿಗೆ ಚಜಾದೇಶ. **ಚಿಜು** (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. **ಸನ್ನಲ್ಲಘುನಿಚಿಜ್**—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸನ್ನದ್ಭಾವವಿರುವುದರಿಂದ ದೀರ್ಘೋಲಘೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೯೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. **ಣೀರನಿಟಿ** (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೫೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಣಿಚಿಗೆ ಲೋಪ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಸ್ತಃ—ವಸ ನಿವಾಸೇ. ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಛೇಣಾದಿಕ ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. **ವಬಯೋರಭೇದಃ** ಎಂಬ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ವಕಾರಕ್ಕೆ ಬಕಾರ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೋಧಯಿತಾರಮ್—ಬುಧ ಅವಗಮನೇ. ಧಾತು. ಣ್ಯಂತದಮೇಲೆ ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ತ್ಯಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಣಿಚ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಲಘೂಪಧಿಗೆ ಗುಣ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಣಿಚಿಗೆ ಗುಣ ಆಯಾದೇಶ. **ಚಿತಃ** (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಅಬ್ರವೀತ್—ಬ್ರೂ ಇಂಷ್ವಾಪ್ತಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅದ್ಯಃ—ನಿಸಾತಸ್ಯಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೦-೧೩೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಹಿತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಖ್ಯತಃ—ಖ್ಯಾ ಪ್ರಕಥನೇ. ಧಾತು. ಲುಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಥ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾದೇಶ. ಚ್ಲಿ ವಿಕರಣ ಬಂದಾಗ ಅಸ್ಯತಿವಕ್ತಿಖ್ಯಾತಿಭ್ಯೋಜ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೫೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಜಾದೇಶ. **ಆತೋ ಲೋಪ ಇಟಿ ಚಿ** (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಆಡಾಗಮ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೩ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ದಿನಾ ಯಾಂತಿ ಮರುತೋ ಭೂಮ್ಯಾಗ್ನಿರಯಂ ನಾತೋ ಅಂತರಿಕ್ಷೇಣ
ಯಾತಿ |

ಅದ್ವಿಯಾತಿ ವರುಣಃ ಸಮುದ್ರೈರ್ಯುಷ್ಮಾ ಇಚ್ಛಂತಃ ಶನಸೋ
ನಸಾತಃ || ೧೪ ||

ಪದಪಾಠ

ದಿನಾ | ಯಾಂತಿ | ಮರುತಃ | ಭೂಮ್ಯಾ | ಅಗ್ನಿಃ | ಅಯಂ | ನಾತಃ | ಅಂತರಿಕ್ಷೇಣ | ಯಾತಿ |

ಅತ್ಯುಚಿಃ | ಯಾತಿ | ವರುಣಃ | ಸಮುದ್ರೈಃ | ಯುಷ್ಮಾನ್ | ಇಚ್ಛಂತಃ | ಶನಸಃ | ನಸಾತಃ || ೧೪ ||

|| ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ ||

ಹೇ ಶನಸೋ ವೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯಸ್ಯ ಬಲಸ್ಯ ನಸಾತೋ ನಸಾತಯಿತಾರ ಋಭವಃ ಯುಷ್ಮಾ-
ನಿಚ್ಛಂತೋ ವೃಷ್ಟ್ಯನುಕೂಲಚೀರ್ಷಯಾ ಯುಷ್ಮಾನೇವೇಚ್ಛಂತಃ ಸರ್ವೇ ದೇವಾ ಆಯಾಂತಿ |
ಕಸ್ಮಾದಿತಿ ತದುಚ್ಯತೇ | ಮರುತೋ ವೃಷ್ಟ್ಯನುಕೂಲಾ ದೇವಾ ದಿನಾ ದ್ಯುಲೋಕಾಡ್ಯಾಂತಿ | ಅಗ್ನಿ-
ಚ್ಛಂತಿ || ಸಾನೇಕಾಚಿ ಇತಿ ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತೇರುದಾತ್ತತ್ವಂ || ಭೂಮ್ಯಾ ಭೂಮೇಃ ಸಕಾಶಾದಗ್ನಿ-
ರ್ಯಾತಿ | ಅಗ್ನಿಚ್ಛಂತಿ | ಅಯಂ ನಾತಃ ಸರ್ವದಾ ಸಂಚಾರೀ ನಾಯುರಂತರಿಕ್ಷೇಣ ಯಾತಿ | ಅಂತ-
ರಿಕ್ಷಾದಾಯಾತಿ | ತಥಾ ವರುಣ ಆವರಕೋ ಜಲಾಭಿಮಾನೀ ದೇವಃ ಸಮುದ್ರೈಃ ಸಮುಂದನಸ್ವಭಾ-
ವೈರದ್ವಿಃ ತಾಭ್ಯ ಆಯಾತಿ | ಯದ್ವಾ | ಪೂರ್ವಂ ವೃಷ್ಟಿಸಾಹಾಯ್ಯಾಯಾಗತಾ ಏತೇ ದೇವಾಃ ಕೃತೇ-
ಕಾರ್ಯಾಃ ಸಂತಃ ಪುನರ್ಯುಷ್ಮಾನ್ತಾಮಯಮಾನಾಃ ಸ್ವಸ್ವದೇಶಂ ಸ್ತುತಿ ಯಾಂತೀತ್ಯರ್ಥಃ || ೬ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಶನಸಃ ನಸಾತಃ-ವೃಷ್ಟಿರೂಪವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸತಕ್ಕ ಎಲೈ ಋಭುಗಳೇ (ಅಥವಾ) ಶಕ್ತಿಪುತ್ರ
ರಾದ ಋಭುಗಳೇ | ಯುಷ್ಮಾನ್ ಇಚ್ಛಂತಃ-ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದವರಾಗಿ | ಮರುತಃ-ಮರುತ್ತುಗಳು |
ದಿನಾ-ದ್ಯುಲೋಕದಿಂದ | ಯಾಂತಿ-ಬರುತ್ತಾರೆ | ಅಗ್ನಿಃ-ಅಗ್ನಿಯು | ಭೂಮ್ಯಾ-ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದ (ಬರು-
ತ್ತಾನೆ) | ಅಯಂ ನಾತಃ-ಈ ನಾಯುವು | ಅಂತರಿಕ್ಷೇಣ-ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ | ಯಾತಿ-ಬರುತ್ತಾನೆ |
ವರುಣಃ-ವರುಣದೇವನು | ಸಮುದ್ರೈಃ-ಪ್ರವಹಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ (ಅಂತರಿಕ್ಷವಾದ) | ಅದ್ವಿಃ-ಉದಕ
ಗಳಿಂದ | ಯಾತಿ-ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಶಕ್ತಿ ಪುತ್ರರಾದ ಎಲೈ ಋಭುಗಳೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅನೇಕ್ಷಿಸಿ ಮರುತ್ತುಗಳು ದ್ಯುಲೋಕದಿಂದಲೂ, ಅಗ್ನಿಯು ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದಲೂ, ವಾಯುವು ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದಲೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ಉದಕಗಳಿಂದ ವರುಣನೂ ಆಗಮಿಸುತ್ತಾರೆ.

English Translation

Sons of Strength, the Maruts, desirous of your coming, advance from the sky : Agni comes (to meet you) from the earth : the wind traverses the firmament ; and Varuna comes with undulating waters.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಯಾತಿ, ಯಾಂತಿ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಆ ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದರ್ಥವನ್ನೂ, ಇಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವನ್ನೂ ಸಾಯಣರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥದ ಪ್ರಕಾರ ವೃಷ್ಟಿಯ ವರ್ಷಣದ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಋಕ್ಮಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟರಾದ ದೇವತೆಗಳು ನಾನಾಕಡೆಗಳಿಂದ ರಶ್ಮಿಯ ಸಾಹಚರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಸೆಪಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾರೆಂದೂ, ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಸಂವತ್ಸರ ಇದಮದ್ಯಾ ವ್ಯಖ್ಯತೆ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ವರ್ಷಾಕಾಲವು ಮುಗಿದುದರಿಂದ ರಶ್ಮಿಯ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳೂ ತಮ್ಮ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುವರೆಂದೂ ಎರಡನೆಯ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ವಾನಂ ಬಸ್ತೋ ಬೋಧಯಿತಾರಮಬ್ರವೀತ್ | ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಮಾತರಿಶ್ವನ ಮುಖ್ಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದೇ ವರ್ಷಣಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳು, ಅಗ್ನಿ, ವಾತ, ವರುಣ ಈ ದೇವತೆಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ವೃಷ್ಟಿಪತನಕ್ಕೂ ಈ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಈ ದೇವತೆಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಅವರಿನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಅರಿಯಬೇಕು.

ಮಾತರಿಶ್ವನ್, ವಾಯು ಮತ್ತು ಮರುತ್ತುಗಳು, ಈ ಹೆಸರುಗಳು ರೂಢವಾದ ಈಗಿನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವಾಯುವಿನ ಪರ್ವಾಯನಾನುಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಂಕೇತಗಳಿವೆ. ಆ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಮಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ವೃಷ್ಟಿಪತನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಋಭುಗಳು (ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು) ವೃಷ್ಟಿಪತನಕ್ಕೆ ಸಾಧನಗಳು. ಮಾತರಿಶ್ವನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕನು. ಈ ಎರಡು ದೇವತಾಕಾರ್ಯಗಳೂ ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪದ ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪಾಂತರಗಳು. ಋಭುಗಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳೆಂದು ವಿಶದವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಾಯುವಿನ ರೂಪಾಂತರವಾದ ಮಾತರಿಶ್ವನಿಗೂ ಅಗ್ನಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಮಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ.

ತೆನೂನಸಾದುಚ್ಯತೇ ಗರ್ಭ ಆಸುರೋ ನರಾಶಂಸೋ ಭವತಿ ಯದ್ವಿಜಾಯತೇ |

ಮಾತರಿಶ್ವಾ ಯದಮಿಮೀತ ಮಾತರಿ ವಾತಸ್ಯ ಸರ್ಗೋ ಅಭವತ್ಪರೀಮಣಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೩-೨೯-೧೧)

ಅಗ್ನಿಯು ಗರ್ಭರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತೆನೂನಸಾತ್ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಮಾತರಿಶ್ವನೆಂದು ಹೆಸರು. ಎಂದು ಮಾತರಿಶ್ವನು ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪಾಂತರವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಸ ಮಾತರಿಶ್ವಾ ಪುರುವಾರಪುಷ್ಪಿರ್ವಿದದ್ಗಾತುಂ ತನಯಾಯ ಸ್ವರ್ವಿತ್ |

ವಿಶಾಂ ಗೋಸಾ ಜನಿತಾ ರೋದಸ್ಯೋರ್ದೇನಾ ಅಗ್ನಿಂ ಧಾರಯನ್ತ್ವ ವಿಣೋದಾಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೯೬-೪)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಾತರಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ಜಗತಃ ನಿರ್ಮಾತರಿ ಅಂತರಿಕ್ಷೇ ಶ್ವಸನ್ ವರ್ತಮಾನಃ | ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿಗೂ ನಿರ್ಮಾಪಕನಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ನಿಯೆಂದು ಸಾಯಣರೂ, ಮಾತರಿಶ್ವಸಂಬಂಧಾದಗ್ನಿರೇವ ಮಾತರಿ-ಶ್ವೇತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಮಾತರಿಶ್ವನಿಗೆ (ವಾಯು) ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದರಿಂದ ಎಂದರೆ ಅಗ್ನಿಯ ಅವಿಭಾವಕ್ಕೆ ಮಾತರಿಶ್ವನೇ ಕಾರಣನಾದುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಗೂ ಮಾತರಿಶ್ವನೆಂದೇ ಹೆಸರು ಎಂದು ಸ್ತಂಧಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದುದೂ, ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ವಿನ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಧಿದೇವತೆಯೂ ಆದ ವಾಯುದೇವತೆಯೂ ಸಹ ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪಾಂತರವೇ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ವೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪವಾದ ಅಗ್ನಿಯ ಅನಸ್ಥಾಂತರವೇ ಮಾತರಿಶ್ವಾ, ವಾಯು ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ವರುಣಃ ಸಮುದ್ರೈರದ್ಭಿರಾತಿ—ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ಉದಕಗಳಿಂದ ವರುಣನು ಬರುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಉದಕಕ್ಕೂ ವರುಣನಿಗೂ ಪರಸ್ಪರವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಸಮುದ್ರವೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷವೆಂದರ್ಥ. (ಇದರ ವಿನರಣೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಹಳ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.) ವರುಣನಿಗೂ ವೃಷ್ಟಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿರೂಪವಾದ ಅಗ್ನಿಯೊಡನೆ, ಮಾತರಿಶ್ವಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಕಲಿತು ವೃಷ್ಟಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಅದು ಮುಗಿದು ಸಂವತ್ಸರವು ಪೂರ್ಣವಾದನಂತರ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವ ವಿನರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ದಿನಾ—ತೃತೀಯಾ ಏಕನಚನಾಂತರೂಪ. ಸಾನ್ವೇಕಾಚಸ್ತೃತೀಯಾದಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯಾಂತಿ—ಯಾ ಪ್ರಾಪಣೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭೂಮ್ಯಾ—ಭೂ ಸತ್ತಾಯಾಂ ಧಾತು. ಭುವಃ ಕಿತ್ (ಉ. ಸೂ ೪೮೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ವವಿಧಾನಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅದ್ಭಿಃ—ಊಡಿದಂಪದಾದಿ- (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಪೋಭಿಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಕಾರಕ್ಕೆ ದಕಾರಾದೇಶ.

ಇಚ್ಛಂತಃ—ಇಷ ಇಚ್ಛಾಯಾಂ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ಪ್ರದೇಶ. ತುದಾದಿಭ್ಯಃ ಶ. ಎಂಬುದರಿಂದ ಶ ವಿಕ ರಣ. ವಿಕರಣಸ್ವರದಿಂದ ಮಧ್ಯೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಯುಷ್ಮಾನ್ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಇರುವಾಗ ವೀರ್ಘಾದಟಿಸ- ಮಾನಸಾದೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೩-೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಕಾರಕ್ಕೆ ರುತ್ವ. ಆತೋಟಿನಿತ್ಯಮ್ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುನಾಸಿಕತ್ವ.

ನಪಾತಃ—ನಭ್ರಾಣ್ ನಪಾತ್-(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೭೫) ಎಂದು ನಿಪಾತಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನಜಾನ ನಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಖೋಧನಾಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅಮಂತ್ರಿತಸ್ಯಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೪ ||

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೧೬೧ನೇ ಸೂಕ್ತವು ಮುಗಿದುದು.

ನೂರ ಅರವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸೂಕ್ತವು

ಮಾ ನೋ ಮಿತ್ರ ಇತಿ ದ್ವಾವಿಂಶತ್ಯೈಚಿಂ ಷಷ್ಠಂ ಸೂಕ್ತಂ ದೈರ್ಘತಮಸಂ | ತೈತೀಯಾಷಷ್ಠ್ಯಾ ಜಗತ್ಯೌ | ಶಿಷ್ವಾಸ್ತಿಷ್ವಭಃ | ಅಶ್ವಸ್ಯ ಸ್ತೂಯಮಾನತಾ ದ್ಯಾ ತೇನೋಚ್ಯತೇ ಸಾ ದೇವತೇತಿ ನ್ಯಾಯೇ- ನಾಶ್ವೋ ದೇವತಾ | ಅತ್ರಾನುಕ್ರಮಣಿಕಾ | ಮಾ ನೋ ದ್ವೈಧಿಕಾಶ್ವಸ್ತುತಿಸ್ತು ತೈತೀಯಾಷಷ್ಠ್ಯಾ ಜಗತ್ಯಾವಿತಿ || ಅಶ್ವಮೇಧಸ್ಯ ಮಧ್ಯಮೇಽಹನ್ಯಧ್ರಿಗುಪ್ರೈಷೇಽಧ್ರಿಗೋ ಶಮೀಧ್ವಮಿತಿ ಶಿಷ್ವಾಷ್ವಾಷ್ವಿಂಶತಿರಸ್ಯ ವಂಕ್ರಯ ಇತ್ಯಸ್ತಾತ್ಪರಸ್ತಾದ್ವೈತತ್ಸೂಕ್ತಮಾವರ್ಣೇತ್ | ತ್ರೀಣಿ ಸುತ್ಯಾನಿ ಭವಂತೀತಿ ಖಂಡೇ ಸೂತ್ರೀತಂ | ಅಧ್ರಿಗೋ ಶಮೀಧ್ವಮಿತಿ ಶಿಷ್ವಾಷ್ವಾಷ್ವಿಂಶತಿರಸ್ಯ ವಂಕ್ರಯ ಇತಿ ನಾ ಮಾ ನೋ ಮಿತ್ರ ಇತ್ಯಾವರ್ಣೇತ | ಅ ೧೦-೮ | ಇತಿ ||

ಅನುವಾದವು—ಮಾ ನೋ ಮಿತ್ರಃ ಎಂಬ ಈ ಸೂಕ್ತವು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಅನುವಾಕದಲ್ಲಿ ಅರನೆಯ ಸೂಕ್ತವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಋಕ್ಕುಗಳಿರುವವು. ಈ ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ಉಚ್ಛ್ರಾಸ್ತನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸೆಂಬುವನು ಋಷಿಯು. ಈ ಸೂಕ್ತದ ಮೂರು ಮತ್ತು ಅರನೆಯ ಋಕ್ಕುಗಳು ಜಗತೀಭಂದಸ್ಸಿನವು ಉಳಿದ ಋಕ್ಕುಗಳು ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್‌ಭಂದಸ್ಸಿನವು. ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅಶ್ವಸ್ತುತಿಯೇ ಈ ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ದೇವತೆಯು. ಏಕೆಂದರೆ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಷಯವು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ಆ ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ದೇವತಿ

ಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ—ಮಾ ನೋ ದ್ವೈಧಿಕಾಶ್ವಸ್ತುತಿಸ್ತು ತೈತೀಯಾಷಷ್ಠಾಶಿ
ಜಗತ್ಯಾವಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ಅಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞದ ಮಧ್ಯದ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಅಧ್ವಿಗುಪ್ರೈಷಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಈ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಸ್ತೋಮಾವಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ತ್ರೀಣಿ ಸುತ್ಯಾನಿ
ಭವಂತಿ ಎಂಬ ಖಂಡದ ಅಧ್ವಿಗೋ ಶಮಿಧ್ವಮಿತಿ ಶಿಷ್ಟ್ವಾ ಷಡ್ವಿಂಶತಿರಸ್ಯ ವಂಕ್ರಯ ಇತಿ ನಾ ಮಾ ನೋ
ಮಿತ್ರ ಇತ್ಯಾವಪೇತ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಅ. ೧೦-೮).

॥ ಓಂ ॥

ಸೂಕ್ತ—೧೬೨

॥ ಮಂಡಲ—೧ ॥ ಅನುವಾಕ—೨೨ ॥ ಸೂಕ್ತ—೧೬೨ ॥
॥ ಅಷ್ಟಕ—೨ ॥ ಅಧ್ಯಾಯ—೩ ॥ ವರ್ಗ—೭, ೮, ೯, ೧೦ ॥
॥ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಪುಕ್ತಂಖ್ಯೆ—೨೨ ॥
॥ ಪುಷಿಃ—ದೀರ್ಘತಮಾ ಔಚಧ್ಯಃ ॥
॥ ದೇವತಾ—ಅಶ್ವಸ್ತುತಿಃ ॥
॥ ಭಂದಃ—೧, ೨, ೪, ೫, ೭, ೨೨, ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ 1 ೩, ೬, ಜಗತೀ ॥

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಮಾ ನೋ ಮಿತ್ರೋ ವರುಣೋ ಅರ್ಯಮಾಯುರಿಂದ್ರ ಋಭುಕ್ವಾ
ಮರುತಃ ಪರಿ ಖ್ಯನ್ |

ಯದ್ವಾಜಿನೋ ದೇವಜಾತಸ್ಯ ಸಪ್ತೇಃ ಪ್ರವಕ್ವ್ಯಾನೋ ವಿದಥೇ
ವೀರ್ಯಾಣಿ ॥ ೧ ॥

ಪದಪಾಠಃ

ಮಾ | ನಃ | ಮಿತ್ರಃ | ವರುಣಃ | ಅರ್ಯಮಾ | ಆಯುಃ | ಇಂದ್ರಃ | ಋಭುಷಾಃ | ಮರುತಃ | ಪರಿ |
ಖ್ಯನ್ |

ಯತ್ | ವಾಚಿನಃ | ದೇವಜಾತಸ್ಯ | ಸಪ್ತೇಃ | ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಃ | ವಿದಥೇ | ವೀರ್ಯಾಣಿ || ೧ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ನೋಽಸ್ಮಾನತ್ಯಂ ಸ್ತೋತುಂ ಪ್ರವೃತ್ತಾನ್ನಿತ್ರಾದಯೋ ದೇವಾ ಮಾ ಪರಿ ಖ್ಯನ್ | ಪರಿಖ್ಯಾನಂ ಮಾ ಕುರ್ವಂತು | ಪರಿಖ್ಯಾನಂ ನಾಮ ನಿಂದಾ | ಮಹಾನುಭಾವಂ ದೇವಜಾತಮತ್ಯಂ ತುಚ್ಛಾ ನರಾಃ ಸ್ತುವಂತೀತಿ ಮಾ ಕುರ್ವಂತು || ಖ್ಯಾತೇರ್ಮಾಣು ಉಚ್ಯಸ್ಯತಿವಕ್ತೀತ್ಯಾದಿನಾ ಚ್ಛೇರಜ್ಞಃ || ಅಹರಭಿ-
ಮಾನೀ ದೇವೋ ಮಿತ್ರೋ ರಾತ್ರೈಭಿಮಾನೀ ವರುಣಃ | ಅರ್ಯಮಾ ತಯೋರಂತರಾ-
ಲಾಭಿಮಾನ್ಯಾದಿತ್ಯಃ | ಆಯುಃ ಸತತಗಂತಾ ವಾಯುಃ || ವಕಾರಲೋಪೋ ವಾ || ಇಂದ್ರಃ
ಪ್ರಸಿದ್ಧಃ | ಋಭುಕ್ಷಾ ದೇವಾನಾಂ ನಿವಾಸಭೂತಃ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ | ಯದ್ವಾ | ಏತನ್ಮಹನ್ನಾಮೇಂದ್ರ-
ವಿಶೇಷಣಂ ಋಭುಕ್ಷಾ ಉಕ್ಷೇತಿ ತನ್ನಾಮಸು ಪಾರಾತ್ | ನಿಂದಾಯಾಃ ಪ್ರಸಕ್ತಿಂ ದರ್ಶಯತಿ | ಯದ್ಯ-
ಸ್ಮಾದ್ವಾಜಿನೋ ವೇಜನನತೋ ಬಹುನ್ನವತೋ ವಾ ದೇವಜಾತಸ್ಯ ಬಹುದೇವತಾಸ್ಸರೂಪೇಣೋ-
ತ್ಪನ್ನಸ್ಯ | ಉಷಾದೀನಾಮಸ್ಯ ಶಿರಾದ್ಯವಯವತ್ವಾದಿತಿಭಾವಃ | ಉಷಾ ವಾ ಅಶ್ವಸ್ಯ ಮೇಧ್ಯಸ್ಯ ಶಿರ
ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇಃ | ಯದ್ವಾ | ದೇವೇಭ್ಯೋ ಜಾತಸ್ಯ ಗಂಧರ್ವಕುಲ ಉತ್ಪನ್ನತ್ವಾತ್ | ಸಪ್ತೇಃ ಸರ್ಪಣ-
ಶೀಲಸ್ಯ | ಅಶ್ವನಾಮೃತತ್ | ಏವಂವಿಧಸ್ಯಾಶ್ವಸ್ಯ ಮಹಾನುಭಾವಸ್ಯ ವೀರ್ಯಾಣಿ ವೀರಕರ್ಮಾಣಿ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಾನಿ ವಿದಥೇ ವೇದನಸಾಧನೇ ಯಜ್ಞೇ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಃ ಪ್ರಕರ್ಷೇಣ ಬ್ರೂಮಃ | ಅತೋ ಮಾ
ಪರಿ ಖ್ಯನ್ ಪ್ರತ್ಯುತಾನುಗೃಹ್ಣಂತಿತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಯತ್—ಯಾವಾಗ | ವಿದಥೇ—ಯಾಗದಲ್ಲಿ | ವಾಚಿನಃ—ಶೀಘ್ರಗಾಮಿಯಾದುದೂ | ದೇವ
ಜಾತಸ್ಯ—ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದೂ (ಅಥವಾ) ನಾನಾದೇವತೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದೂ ಆದ |
ಸಪ್ತೇಃ—ಅಶ್ವದ | ವೀರ್ಯಾಣಿ—ವೀರೈಕರ್ಮಗಳನ್ನು | ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಃ—ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ
(ಆದ್ದರಿಂದ) ಮಿತ್ರಃ—ಮಿತ್ರನೂ | ವರುಣಃ—ವರುಣನೂ | ಅರ್ಯಮಾ—ಆರ್ಯಮನೂ | ಆಯುಃ—ಸತತ
ವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ ವಾಯುವೂ | ಇಂದ್ರಃ—ಇಂದ್ರನೂ, | ಋಭುಕ್ಷಾ—ಋಭುಕ್ಷನೂ | ಮರುತಃ—ಮರುತ್ತು
ಗಳೂ | ನಃ—ನಮ್ಮನ್ನು | ಮಾ ಪರಿಖ್ಯನ್—ಅಲಕ್ಷಿಸದಿರಲಿ. (ನಿಂದಿಸದಿರಲಿ).

ಭಾವಾರ್ಥ

ಶೀಘ್ರಗಾಮಿಯಾದುದೂ, ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದೂ ಅಥವಾ ನಾನಾದೇವತೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿರು
ವುದೂ ಆದ ಈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ ವೀರೈಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ನಾವು ಈ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತೇವೆಯಾದ್ದರಿಂದ
ಮಿತ್ರನೂ, ವರುಣನೂ, ಅರ್ಯಮನೂ, ಸತತವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ ವಾಯುವೂ, ಇಂದ್ರನೂ, ಋಭುಕ್ಷನೂ, ಮರುತ್ತು
ಗಳೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದಿರಲಿ. (ನಿಂದಿಸದಿರಲಿ).

English Translation

Let neither Mitra nor Varuna, Aryaman, Ayu, Indra, Ribhukshin, nor the Maruts, censure us ; when we proclaim in the sacrifice the virtues of the swift horse sprung from the gods.

ವಿಕೇಷವಿಷಯಗಳು

(ಕಿಮಾರ್ಭವಂ) ಪರೇ ಮಾ ನೋ ಮೇಧ್ಯಸ್ಯಾಶ್ವಸ್ಯ ಸಂಸ್ತವಃ |

ಈಮಾರ್ತಾಸ ಇತಿ ತ್ವೇಸ್ಯಾಂ ನೀಯಮಾನಂ ಪ್ರಶಂಸತಿ ||

(ಬೃಹದ್ದೇವತಾ. ೪-೨೭)

ಮಾ ನೋ ಮಿತ್ರೋ ವರುಣೋ (೧-೧೬೨-೧) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತವೂ, ಯದೇತಂ ಪಃ ಪ್ರಥಮಂ ಜಾಯಮಾನಃ (೧-೧೬೩-೧) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತವೂ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವದ ಪ್ರಶಂಸಾರೂಪವಾದ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಈಮಾರ್ತಾಸಃ ಸಿಲಿಕಮಧ್ಯಮಾಸಃ (೧-೧೬೩-೧೦) ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವದ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ.

ಸ್ವಯೋಧ್ಯಾಶ್ವಸ್ಯ ಚೈನಾತ್ರ ಬಹವಃ ಸಂಸ್ತುತಾ ಹಯಾಃ |

ನಿಯುಕ್ತಾಶ್ವಾನಿಯುಕ್ತಾಶ್ವ ಪ್ರಸಂಗಾದನುಕೀರ್ತಿತಾಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೨೮)

ಈ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಲಂಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ನಿಯುಕ್ತವಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಅನಿಯುಕ್ತವಾಗಿರಲಿ, ಇರತಕ್ಕ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಅಶ್ವಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಅನುಷಂಗಿಕವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ಸಂಜ್ಞ ಪ್ರವದಸಂಜ್ಞ ಪ್ರವಂ ಭವಿಷ್ಯಂ ಚಾಹ ಭೂತವತ್ |

ತಸ್ಯ ಮಾಂಸಸ್ಯ ಸೂನಸ್ಯ ಚಿರೂಣಾಂ ಹವಿಷಸ್ತಥಾ ||

ವಾಸೋಽಧಿನಾಸಸೋಶ್ಚಾತ್ರ ಯದ್ವಿಶಸ್ಯಂ ಚಿ ಕೀರ್ತಿತಂ |

ಗಾತ್ರಸ್ಯ ಶೂಲಸ್ಥೂಣಾನಾಂ ಸ್ವಧಿತೇಶ್ಚ ಪ್ರಕೀರ್ತನಂ ||

ಭಾಗಸ್ಯ ಕೀರ್ತನಂ ಚಾತ್ರ ಇಂದ್ರಾಪೂಷ್ಣೋಃ ಸಹ ಸ್ತುತಿಃ |

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೨೯-೩೧)

ಮುಂದೆ ಯಷ್ಟವ್ಯವಾಗಿರುವ ಅಶ್ವವನ್ನು ಆಗಲೇ ಯಜ್ಞಾಹುತಿಯನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದಂತೆಯೇ ಭಾವಿಸಿ ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ನೇರಿಸಿದೆ. ಇದರ ಮಾಂಸವೂ, ಸೂನವೂ, ಚಿರುವೂ, ವಾಸಾಧಿನಾಸಗಳೂ, ಗಾತ್ರವೂ, ಶೂಲವೂ, ಸ್ಥೂಣವೂ, ಸ್ವಧಿತಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಇತರ ವಿಶೇಷಗಳೂ ಪ್ರಶಂಸಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಭಾಗವೂ (ಮೇಕೆಯೂ) ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಂದ್ರನ ಸ್ತುತಿಯೂ ಪೂಷನ ಸ್ತುತಿಯೂ ಅಡಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬೃಹದ್ದೇವತಾಕಾರರ ೧-೧೬೨ ಮತ್ತು ೧-೧೬೩ ನೇ ಸೂಕ್ತಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮೊದಲನೆಯ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ,

ಯದ್ವಾಜಿನೋ ದೇವಜಾತಸ್ಯ ಸಸ್ತೇಃ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮೋ ವಿದಥೇ ವೀರ್ಯಾಣಿ |

ಈ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ದೇವಜಾತವಾದ ಅಶ್ವದ ವೀರ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವೆವು ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಈ ಯಜ್ಞದ ಸ್ವರೂಪವೇನು, ಅವಕ್ಕಾಗಿ ನಿಯುಕ್ತವಾದ ಅಶ್ವದ ಮಹಿಮೆಯೇನು? ಉಳಿದ ಯಾಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಈ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿರುವ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ರಾಷ್ಟ್ರಂ ನಾ ಅಶ್ವಮೇಧಃ | ರಾಷ್ಟ್ರೇ ಖಲು ನಾ ಏತೇ ವ್ಯಾಯಚ್ಛಂತೇ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೮-೯-೪)

ಅಶ್ವಮೇಧವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವೂ ಆದ ಯಜ್ಞವು. ರಾಜ್ಯವಿಸ್ತರಣೆಗಾಗಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಪದವಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಹನಾಗಿರತಕ್ಕ ರಾಜನು ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕ ಈ ಯಜ್ಞವು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಸಬ್ಬಾಭಿಷೇಕದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕ ಕರ್ಮಗಳಂತೆಯೂ ಅಥವಾ ರಾಜಸೂಯಯಾಗದಂತೆಯೂ ಕೇವಲ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಆಡಂಬರವಲ್ಲದೆ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರಾಜರುಗಳಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದೂ, ಅನೇಕ ರಾಜಾಧಿರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗಿ ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವವನೂ, ಯಾವ ರಾಜನಿಂದಲೂ ಪರಿಭವವನ್ನು ಹೊಂದದಿರುವವನೂ ಆದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುವ ಈ ಮಹಾಯಜ್ಞವು ಬಹಳ ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವಾದ ಕರ್ಮವಾಗಿದೆ.

ಸರಾ ನಾ ಏಷ ಸಿಚ್ಛತೇ | ಯೋಽಬಲೋಽಶ್ವಮೇಧೇನ ಯಜತೇ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೮-೯-೫)

ದುರ್ಬಲನಾದ ಯಾವ ರಾಜನಾಗಲಿ ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ತಾನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿವರೆ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಉಚ್ಛಾಟನೆಯಾಗುವುದು ಖಂಡಿತವು.

ಯದಮಿತ್ರಾ ಅಶ್ವಂ ವಿಂದೇರನ್ | ಹನ್ಯೇತಾಸ್ಯ ಯಜ್ಞಃ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೮-೯-೫)

ಶತ್ರುಗಳು ಇವನ ಅಶ್ವವನ್ನಪಹರಿಸಿ ಇವನ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವವನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ ಇವರ ರಾಜಕೀಯದ ಸಂಕೇತವನ್ನೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಮಹತ್ವವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಅಶ್ವವೂ ಮಹತ್ತಾದ ಗುಣವುಳ್ಳದ್ದೇ ಆಗಿರಬೇಕು.

ಈ ಅಶ್ವವು ವೇಗಗಾಮಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವೂ, ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತವರ್ಣವೂ, ಒಂದು ಕರಿಯ ಚುಕ್ಕಿಯೂ ಇದರ ವಿಶೇಷಗುಣಗಳು. ಫಾಲ್ಗುಣಮಾಸದ ಎಂಟನೆಯ ಅಥವಾ ಒಂಭತ್ತನೆಯ ದಿನ ಈ ಕಲಾಪಗಳು ಆರಂಭವಾಗುವುವು. ರಾಜನು ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಗಾರ್ಹಪತ್ಯಾಗ್ನಿಯ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವನು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅಶ್ವವು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವರು. ಅನಂತರ ನಾಲ್ಕು ಕಣ್ಣುಗಳ ಒಂದು ನಾಯಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅಶ್ವದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುವಂತೆ ಬಿಡುವರು. ಆಗ ಯಜ್ಞಕರ್ತನು “ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ಎದುರಿಸುವವನು ವರುಣನನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದಂತೆಯೇ” ಎಂದು ಬರೆದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಸುವನು. ಅನಂತರ ಅಶ್ವವು ಅಗ್ನಿಯ ವೇದಿಕೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸವಿತೃವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮೂರುದಿನಗಳು

ಆಹುತ್ಯರ್ಪಣಗಳಾದ ನಂತರ ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಿಡಲ್ಪಡುವುದು. ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನೂರು ಇತರ ಅಶ್ವಗಳೂ ನೂರಾರು ಯುವಕರೂ ಅನೇಕ ಯೋಧರೂ ಅದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವರು ಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗಿರತಕ್ಕವನ ಅಧೀನ ರಾಜರು ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವವೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದು. ಆ ಅಶ್ವವು ಸಂಚಾರಮಾಡುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ ಕರ್ತನೂ ಅವನ ಪುರೋಹಿತನೂ ಸುವರ್ಣಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವರು. ಹೋತೃವು ಆಖ್ಯಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುವನು. ಅಧ್ವರ್ಯುವು ಅಶ್ವದ ಜಯಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇ ರಿಸುವನು-ಅದು ಹಿಂತಿರುಗಿದನಂತರ ಯಜ್ಞವು ನೆರವೇರುವುದು.

ಶತಪಥಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಋಷಭ ಏಷ ಯಜ್ಞಾ ನಾಂ (ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೧-೨-೨) ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಇದೇ ಬಲಾಶಾಲಿಯಾದ ಋಷಭದಂತೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದೆಂದೂ, ರಾಜಾ ನಾ ಏಷ ಯಜ್ಞಾನಾಂ ಯದಶ್ವಮೇಧಃ (ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೨-೧) ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಇದೇ ರಾಜನೆಂದೂ,

ಏಷ ವೈ ಪ್ರಭೂರ್ನಾಮ ಯಜ್ಞಃ ಏಷ ವೈ ವಿಭೂರ್ನಾಮ ಯಜ್ಞಃ ಏಷ
ವೈ ವಿದ್ಯುರ್ನಾಮ ಯಜ್ಞಃ | ಏಷ ವೈ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ನಾಮ ಯಜ್ಞಃ

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೩-೭)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಈ ಯಜ್ಞದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹತ್ತಾದ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಅಶ್ವದ ಸ್ತುತಿಯಿದೆ. ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಾಗ ಏನಾದರೂ ನ್ಯೂನತೆಯಿದ್ದರೆ ಮಿತ್ರಾದಿದೇವತೆ ಗಳು ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ದೂಷಿಸದಿರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಸಪ್ತೇಃ—ಸಪ್ತಿಶಬ್ದವು ಅಶ್ವನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೨-೨೭) ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕನ್ನೇ ಉದಹರಿಸುತ್ತಾ (ನಿ. ೯-೩) ಸಪ್ತೇಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸರಣಸ್ಯ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಚಲಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥವಾದರೂ ಸಹ ಚಲನದಲ್ಲಿ ವೇಗವನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ವಾಜಿನಃ—ಈ ಪದಕ್ಕೂ ಸಹ ಮೇಲಿನ ಅರ್ಥವೇ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪದಗಳೂ ಇರು ವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವಿರಬೇಕು ಅನ್ನನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಾಜ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿ ಬಹುನ್ನವತಃ ಪ್ರಭೂತವಾದ ಅನ್ನವುಳ್ಳ ಅಶ್ವವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಓವಿಜೀ ಭಯ ಚಲನಯೋಃ ಎಂದು ಈ ಧಾತುವಿಗೆ ಭಯ, ಚಲನ ಎಂಬ ಎರಡರ್ಥಗಳೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಭಯಪಡಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಉತ ಸ್ಯ ವಾಜೀ ಕ್ಷಿಸಣಿಂ ತುರಣ್ಯತಿ (ಋ. ಸಂ. ೪-೪೦-೪) ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ವಾಜೀ-ವೇಜನವಾನ್ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ಭಯವಾನ್ ಪರೇಭ್ಯೋ ಭಯದಾತಾ ಪರೇಷಾಂ ಹಿ ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಭಯಮುತ್ಪದ್ಯತೇ-ಈ ಅಶ್ವದ ವೇಗದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇತರರಿಗೆ ಭಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಭಯಜನಕವಾದ ಅಶ್ವವು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ. ಸಪ್ತಿ, ವಾಜೀ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳೂ ಸಹ ತ್ರೈತ್ತೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ದ್ದಾರೆ.

ಅರ್ವಾಸಿ ಸಪ್ತಿರಸಿ ವಾಜ್ಯಸಿ (ತೈ. ಸಂ. ೧-೭-೮) ಎಂದು ಅಶ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಸಪ್ತಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಂಗ್ರಾಮೇಷು ಸಹಸಾ ಸಮವೈತಿ (ಷಪ ಸಮನಾಯೇ) ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ (ಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂಮಿಗೆ)

ಸೇರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದೆಂದೂ, ನಾಜೀ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನೇಗನಾನ್, ಅನ್ನನಾನ್ ನಾ ಎಂದು ಸಹ ವಿವರಿಸುವಂತೆಯೇ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು.

ದೇವಜಾತಸ್ಯ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಬಹುದೇವತಾ ಸ್ವರೂಪೇಣೋತ್ಪನ್ನಸ್ಯ | ಉಷಾದೀನಾಮಸ್ಯ ಶಿರ ಆದ್ಯವಯವತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ | ಉಷಸ್ಸು ಸೂರ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಈ ಅಶ್ವದ ಅವಯವಗಳೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಅರ್ಥವೂ ಅಥವಾ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ದೇವೇಭ್ಯೋ ಜಾತಸ್ಯ ಗಂಧರ್ವಕುಲೇ ಉತ್ಪನ್ನತ್ವಾತ್ | ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಗಂಧರ್ವಕುಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದರಿಂದ ಈ ನಿಶಿಷಣವೆಂದೂ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಈ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ವಿವರಣೆಗೂ ಪೂರ್ಣವಾದ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಉಷಾ ನಾ ಅಸ್ಯ ಮೇಧ್ಯಸ್ಯ ಶಿರಃ | ಸೂರ್ಯಶ್ಚಕ್ಷುರ್ವಾತಃ ಪ್ರಾಣೋ ವ್ಯಾತ್ರೈಮಗ್ನಿರ್ವೈಶ್ವಾನರಃ
ಸಂವತ್ಸರ ಆತ್ಮಾಶ್ಚಸ್ಯ ಮೇಧ್ಯಸ್ಯ | ದ್ಯೌಃ ಪೃಷ್ಠಮಂತರಿಕ್ಷಮುದರಂ ಪೃಥಿವೀ ಪಾಜಸ್ಯಂ
ದಿಶಃ ಸಾರ್ಶ್ವೇ ಅನಾಂತರದಿಶಃ ಪರ್ಶವ ಋತಮೋಽಂಗಾಢಿ ಮಾಸಾಶ್ಚಾರ್ಧಮಾಸಾಶ್ಚ ಪರ್ವಾ-
ಣ್ಯಹೋರಾತ್ರಾಣಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ನಕ್ಷತ್ರಾಣ್ಯಸ್ಮಿನ್ನಿ ನಭೋ ಮಾಂಸಾನಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೬-೪)

(ಬೃ. ಉ. ೧-೧-೧)

ಉಷಸ್ಸೇ ಈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ ಶಿರಸ್ಸು, ಸೂರ್ಯನೇ ಕಣ್ಣು, ವಾಯುವೇ ಪ್ರಾಣವು, ವೈಶ್ವಾನರಾಗ್ನಿಯೇ ತೆರೆದ ಮುಖವು, ಸಂವತ್ಸರವೇ ದೇಹವು (ಆತ್ಮಾ) ದ್ಯೌಲೋಕವೇ ಪೃಷ್ಠವು, ಅಂತರಿಕ್ಷವೇ ಉದರವು, ಪೃಥಿವಿಯೇ ಅಧೋಭಾಗವು, ದಿಕ್ಕುಗಳೇ ಸಾರ್ಶ್ವಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ದೇವೇಭ್ಯೋ ಜಾತಸ್ಯ ಗಂಧರ್ವಕುಲ ಉತ್ಪನ್ನತ್ವಾತ್ | ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥವಿದೆ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಪರಂಪರಾಸಂಬಂಧವಿದೆ. ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಅಂಶವನ್ನೂ ಸಹ ಅನೇಕಕಡೆ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ದೇವಜಾತಸ್ಯ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ದೇವತೆಯಿಂದಲೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಯತ್ಪ್ರಜಾಪತಿರಾಲಬ್ಧೋಽಶ್ವೋಭವತ್ | ತಸ್ಮಾದಶ್ವಃ | ಯತ್ಸದ್ಯೋ ಮೇಧೋಽಭವತ್ |
ತಸ್ಮಾದಶ್ವಮೇಧಃ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೯-೨೨೧)

ಪಶುರೂಪದಿಂದ ಲಬ್ಧನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಒಡನೆಯೇ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಅಶ್ವನಾದನು. ಅದೇ ಅಹಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಅಶ್ವವು ಮೇಧರೂಪವಾದ ಯಜ್ಞವಾಯಿತು. | ಅದುದರಿಂದ ಅಶ್ವಮೇಧವೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ,

ಹಯೋ ಭೂತ್ವಾ ದೇವಾನವಹದ್ವಾಜೀ ಗಂಧರ್ವಾನರ್ವಾಸುರಾನಶ್ವೋ ಮನುಷ್ಯಾನ್ ಸಮುದ್ರ
ಏವಾಸ್ಯ ಬಂಧುಃ ಸಮುದ್ರೋ ಯೋನಿಃ ||

(ಬೃ. ಉ. ೧-೧-೨)

ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾದ ಈ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವವು ಹಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ವಾಚಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವರನ್ನೂ, ಅರ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಸುರರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಶ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾನವರನ್ನೂ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಗಂಧರ್ವರಿಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷವೇ ಈ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಬಂಧುವು ಮತ್ತು ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವು. ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ವರ್ಣನೆಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ದೇವಜಾತಸ್ಯ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಋಭುಕ್ಷಾಃ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರೇ ಎರಡರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಉರುಕ್ಷಯಣಃ ಇಂದ್ರಃ ಎಂದು ಒಂದರ್ಥವನ್ನೂ, ಋಭೂನಾಂ ರಾಜಾ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವನು ಎಂದು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಋಭುಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ರಾಜನೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಮಹನ್ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ (ನಿ. ೩-೧೩) ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಇಂದ್ರನೆಂದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು.

ಮಾ ಪರಿಖ್ಯನ್—ಅನರ್ಹಗಳನ್ನನ್ನು ಮಾಡದಿರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ದೇವತಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ತುಚ್ಛರಾದ ಮಾನವರು ಸ್ತುತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಿತ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳು ತಿರಸ್ಕರಿಸದೆ ಇರಲಿ ಎಂದರ್ಥ.

ವಿದಥೇ—ವೇದನಸಾಧನೇ ಯಜ್ಞೇ | ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಸಾಧನವಾದ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಯಜ್ಞವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಜ್ಞಾನಸಂಪಾದನೆಗೂ ಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಯಜ್ಞಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಧ್ವರ್ಯುವಿಗೂ ಹೋತೃವಿಗೂ ಮತ್ತಿತರ ಮುಖ್ಯಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯಮಭಿಯು ನಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯು ನಡೆಯುವುದು.

ಅಪ ವಾ ಏತಸ್ಮಾತ್ | ತೇಜೋ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸಂ ಕ್ರಾಮತಿ ಯೋಽಶ್ವಮೇಧೇನ ಯಜತೇ ಹೋತಾ ಚ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಚ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯಮ ವದತ ಅಗ್ನೇಯೋ ವೈ ಹೋತಾ ಬಾರ್ಹಸ್ಪತ್ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತಿಸ್ತೇಜಶ್ಚೈವಾಸ್ಮಿನ್ನೈಹವರ್ಚಸಂ ಚ ಸಮೀಚೀ ಧತ್ತೋ ಯೂಪಮಭಿತೋ ವದತೋ ಯಜಮಾನೋ ವೈ ಯೂಪೋ ಯಜಮಾನಮೇವೈತತ್ತೇಜಸಾ ಚ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸೇನ ಚೋಭಯತಃ ಪರಿಧತ್ತಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೬-೯)

ತೇಜಸಾ ವಾ ಏಷ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸಮೇವಾನುಂಧೇ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೯-೫)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಚಾರವಾದ ಚರ್ಚೆಯು ನಡೆದು ಅದು ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾಗುವುದರಿಂದ ಈ ಅಶ್ವಮೇಧವು ನೆರವೇರುವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವಿದಥವೆಂದು ಹೆಸರು ಎಂದು ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆಯಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸೂಕ್ತದ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಸೂಕ್ತದ ಉಪಸಂಹಾರದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕರ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ವಿವರಿಸುವಾಗ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿದಥಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾದ ಯಜ್ಞವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಜ್ಞಾನವಿಷಯಕವಾದ ಚರ್ಚೆಯು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೋತೃವಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯಮದ ಚರ್ಚೆಯು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ.

ಕಃ ಸಿದ್ಧೀಕಾಕೀ ಚರತೀತಿ | ಅಸೌ ವಾ ಅದಿತ್ಯ ಏಕಾಕೀ ಚರತೈಷ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸಂ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸಮೇವಾಸ್ಮಿನ್ನತ್ತಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೬-೧೦)

ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾರು ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿತ್ಯನೇ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವವನು. ಅವನೇ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸ್ಸು.

ಕಿಗ್ಗಸ್ವಿದಾಸೀದ್ವೈಹದ್ವಯ ಇತಿ | ಅಶ್ವೋ ನೈ ಬೃಹದ್ವಯ ಆಯುರೇನಾವರುಂಥೇ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೬-೧೫)

ಆ ಬೃಹತ್ಪಕ್ಷಿ ಯಾವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವನೇ ಆ ಬೃಹದ್ವಯವು. ಅದು ಆಯುಶ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ತಾತ್ಪರ್ಯಕವಾದ ಚರ್ಚೆಯು ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಅಶ್ವಮೇಧವು ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾದುದರಿಂದ ವಿವಿಧವೆಂಬ ಹೆಸರು. ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ,

ಏಷ ಹ ವಾ ಅಶ್ವಮೇಧೋ ಯ ಏಷ ತಪತಿ ತಸ್ಯ ಸಂವತ್ಸರ ಆತ್ಮಾಯಮಗ್ನಿ ರರ್ಕಸ್ತಸ್ಯೇಮೇ-
ಲೋಕಾ ಆತ್ಮಾನಸ್ತಾವೇತಾವರ್ಕಾಶ್ವಮೇಧೌ ||

(ಬೃ ಉ ೧-೨-೭)

ಎಂದು ಅಶ್ವಮೇಧದ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಚರ್ಚೆಯಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯದ ಚರ್ಚೆಯಿರುವ ಅಶ್ವಮೇಧಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾದ ವಿವಿಧವೆಂದು ಹೆಸರು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಆಯುಃ—ವಾ ಗತಗಂಧನಯೋಃ. ಧಾತು. ಕೃನಾಸಾ—(ಉ. ಸೂ. ೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಣ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಆತೋ ಯುಕ್ ಚಿಣ್ ಕೃತೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೩೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಯುಕಾಗಮ. ಛಂದಸವಾಗಿ ವಕಾರಲೋಪ ಬರುತ್ತದೆ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಖ್ಯನ್—ಖ್ಯಾ ಪ್ರಕಥನೇ ಧಾತು. ಮಾಜುಲುಜ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲುಜ್. ರಿಗೆ ಅಂತಾದೇಶ ಬಂದಾಗ ಇಕಾರಲೋಪ. ಅಸ್ಯತಿವಕ್ತಿಖ್ಯಾತಿಭ್ಯೋಜ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೫೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚ್ಲಿಗೆ ಅಜಾದೇಶ. ಆತೋ ಲೋಪ ಇಟಿ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ನ ಮಾಜ್ಯೋಗೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದೇವಜಾತಸ್ಯ—ತೃತೀಯಾಕರ್ಮಣಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಃ—ವಚ ಪರಿಭಾಷಣೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ಯ ವಿಕರಣಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಿಜಂತಿಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಪ್ರ) ಅನುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿದಥೇ—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಔಣಾದಿಕ ಅಥ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ವಾತಿದೇಶದಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯನ್ನಿರ್ಣಿಜಾ ರೇಕ್ಷಸಾ ಪ್ರಾವೃತಸ್ಯ ರಾತಿಂ ಗೃಭೀತಾಂ ಮುಖತೋ
ನಯಂತಿ |

ಸುಪ್ರಾಜೋ ಮೇಮ್ಯದ್ವಿಶ್ವರೂಪ ಇಂದ್ರಾಪೂಷ್ಣೋಃ ಪ್ರಿಯಮಸ್ಯೇತಿ
ಪಾಠಃ || ೨ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಯತ್ | ನಿರ್ಣಿಜಾ | ರೇಕ್ಷಸಾ | ಪ್ರಾವೃತಸ್ಯ | ರಾತಿಂ | ಗೃಭೀತಾಂ | ಮುಖತಃ | ನಯಂತಿ |

ಸುಪ್ರಾಜ್ | ಅಜಃ | ಮೇಮ್ಯತ್ | ವಿಶ್ವರೂಪಃ | ಇಂದ್ರಾಪೂಷ್ಣೋಃ | ಪ್ರಿಯಂ | ಅಪಿ | ಏತಿ |

ಪಾಠಃ ||೨||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಯದ್ಯಸ್ಮಾನ್ನಿರ್ಣಿಜಾ | ನಿರ್ಣಿಗತಿ ರೂಪನಾಮು | ರೇಕ್ಷಸಾ | ರೇಕ್ಷ ಇತಿ ಧನನಾಮು | ನಿರ್ಣಿ-
ಗ್ವಪ್ರಿರಿತಿ ರೇಕ್ಷೋ ರಿಕ್ತಮಿತಿ ಚ ತನ್ನಾಮಸೂಕ್ತತ್ವಾತ್ || ಉಭಯತ್ರ ಮತ್ಸರ್ಥೋ ಲುಪ್ಯತೇ ||
ರೂಪವತಾ ಹಿರಣ್ಯವತಾಭರಣೇನ ಪ್ರಾವೃತಸ್ಯ ಸರ್ವತೋ ವೇಷ್ಟಿತಸ್ಯಾಶ್ವಸ್ಯ ಮುಖತಃ ಪುರಸ್ತಾದ್ಗೃ-
ಭೀತಾಂ ಗೃಹೀತಾಂ ರಾತಿಂ ದಾತೇನ್ಯಾಂ ದಾತೇವ್ಯತ್ವೇನ ಗೃಹೀತಾಮಜಾಂ ನಯಂತೈತ್ತಿಜಃ | ಸ ತಾದೃ-
ಶೋಽಜಃ ಸುಪ್ರಾಜ್ ಸುಷ್ಮ ಪ್ರಶಸ್ಯಾಗಮನೋ ಮೇಮ್ಯದ್ವಿಶ್ವಮಾನಃ || ಮಿಾಞ್ ಹಿಂಸಾಯಾಂ |
ಅಸ್ಮಾದ್ಯಜ್ಜುಗಂತಾತ್ಕರ್ಮಣಿ ವ್ಯತ್ಯಯೇನ ಶತ್ರು || ಯದ್ವಾ | ತಸ್ಯ ಶಬ್ದಾನುಕರಣಂ ಮೇಮೇಶಬ್ಧಂ
ಕುರ್ವನ್ | ವಿಶ್ವರೂಪೋ ಬಹುವರ್ಣೋಪೇತಃ ಕೃಷ್ಣಗ್ರೀವಃ ಕೃಷ್ಣಲಲಾನೋ ನಾ | ನೈಕವರ್ಣ
ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಏವಂರೂಪೋಽಯಮಿಂದ್ರಾಪೂಷ್ಣೋಃ | ಇಂದ್ರಃ ಪ್ರಸಿದ್ಧಃ | ಪೂಷಾ ಪೋಷಕೋ
ದೇವೋಽಗ್ನಿಃ | ತಯೋಃ ಪ್ರಿಯಂ | ಅಗ್ನೇಯಃ ಕೃಷ್ಣಗ್ರೀವ ಇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾದಗ್ನೇಃ ಪ್ರಿಯತ್ವಂ |
ಸರ್ವೇಽಪೀಂದ್ರಸ್ಯೇತಿಂದ್ರಪ್ರಿಯತ್ವಂ | ಏವಂರೂಪಂ ಪಾಥೋಽನ್ವಮಸ್ಯೇತಿ | ಪ್ರಾಪ್ನೋತು ||

|| ಶ್ರುತಿಸದಾರ್ಥ ||

ಯತ್ — ಯಾವಾಗ | ನಿರ್ಣಿಜಾ — ಸುಂದರವಾದ ರೂಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವೂ | ರೇಕ್ಷಸಾ — ಸುವರ್ಣಾದಿ
ಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದವೂ ಆದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ | ಪ್ರಾವೃತಸ್ಯ — ಸುತ್ತಲೂ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಶ್ವದ | ಮುಖತಃ —

ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ | ಗೃಭೀತಾಂ—ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟದೂ | ರಾತಿಃ — ಅರ್ಪಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ಅಜವನ್ನು | ನಯಂತಿ — (ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳು) ತರುತ್ತಾರೋ (ಆಗ) | ವಿಶ್ವರೂಪಃ — ನಾನಾವಿಧವಾದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳದ್ದೂ | ಸುಪ್ರಾಜ್—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗಮನವುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ | ಅಜಃ—ಅಡು | ಮೇಮ್ಯತ್—ಮೇ ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಹಾಕುತ್ತಾ | ಇಂದ್ರಾ ಪೂಷ್ಣೋಃ—ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಮತ್ತು ಪೂಷನಿಗೂ (ಅಥವಾ ಪೂಷರೂಪನಾದ ಅಗ್ನಿಗೂ) | ಪ್ರಿಯಂ ಸಾಧಃ—ಪ್ರಿಯವಾದ ಅನ್ನವಾಗಿ | ಅಪ್ಯೇತಿ—ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಸುಂದರವಾದ ರೂಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವೂ, ಸುವರ್ಣಾದಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದವೂ ಆದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಶ್ವದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟದೂ, ಅಹುತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ಅಜವನ್ನು ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳು ತರುವಾಗ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳದ್ದೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗಮನವುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ ಆ ಅಜವು ಮೇ ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾ ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಅಗ್ನಿರೂಪನಾದ ಪೂಷನಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾದ ಅನ್ನವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

English Translation

When they, (the priests), bring the prepared offering to the presence (of the horse), who has been bathed and decorated with rich (trappings), the various-coloured goat going before him, bleating, becomes an acceptable offering to Indra and Pushan.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನೂ, ಅಹುತ್ಯರ್ಪಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದುದೂ, ಇಂದ್ರಾಪೂಷರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಅನ್ನವಾದುದೂ ಆದ ಅಜವನ್ನು ಆ ಅಶ್ವದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳು ಇರಿಸುವುದೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ನಿರ್ಣಿಜಾ—ನಿರ್ಣಿಕ್. ವೃಃ ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದವು ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೭) ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎರಡರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಶುದ್ಧಿಮಾಡಿದ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸತಕ್ಕ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ರೂಢವಾಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಪುಷ್ಪವಾದ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಅಮೃಕ್ತೇನ ರುಶತಾ ವಾಸಸಾ ಹರಿರಮರ್ತ್ಯೋ ನಿರ್ಣಿಜಾಃ ಪರಿ ವ್ಯತ |

ದಿವಸ್ಪೃಷ್ಠಂ ಬರ್ಹಣಾ ನಿರ್ಣಿಜೇ ಕೃತೋಪಸ್ತರಣಂ ಚಮೋರ್ನಭಸ್ತಯಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೯-೬೯-೫)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಸರ್ವಂ ಪಿಬತಿ ನಿರ್ಣಿಜ್ಯ ಕಂಸಂ ಚಮಸಂ ವಾ |

(ಛಾ. ಉ. ೫-೨-೭)

ಎಂಬ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಶೋಧ್ಯಮಾನಃ, ಪ್ರೆಕ್ಷಾಲ್ಯ ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ತೋಳೆಯ ಲ್ಲಿಟ್ಟುದು, ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿದುದು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಯದೀ ಘೃತೇಭಿರಾಹುತೋ ನಾತೀಮಗ್ನಿರ್ಭರತ ಉಚ್ಚಾವ ಚ | ಅಸುರ ಇವ ನಿರ್ಣೀಜಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೮-೧೯-೨೩)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ನಿರ್ಣೀಜಂ ಎಂದರೆ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬಿಭ್ರಪ್ತ್ವಾಸಿಂ ಹಿರಣ್ಯಯಂ ವರುಣೋ ವಸ್ತು ನಿರ್ಣೀಜಂ | ಪರಿ ಸ್ಪಶೋ ನಿ ಷೇದಿರೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೨೫-೧೩)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ವರುಣದೇವನ ಶರೀರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ನಿರ್ಣೀಜಂ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಶರೀರವೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಹೀಗೆ ನಾನಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ರೂಪವೆತಾ ಅಭರಣೇನ ಎಂದರೆ ಸುಂದರವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳ ಅಭರಣದಿಂದ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ರೇಕ್ಷಾಸಾ—ಈ ಪದವು ಧನನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೯) ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ಪರಿಷದ್ಯಂ ಹ್ಯರಣಸ್ಯ ರೇಕ್ಷೋ ನಿತ್ಯಸ್ಯ ರಾಯಃ ಪತಯಃ ಸ್ಯಾಮು |

(ಋ. ಸಂ. ೭-೪-೭)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ರೇಕ್ಷಾಃ ಇತಿ ಧನನಾಮಃ; ರಿಚ್ಯತೇ ಪ್ರಯತಃ | (ನಿ. ೩-೨) ನೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಡುವ ಪದಾರ್ಥವಾದುದರಿಂದ ಧನಕ್ಕೆ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಧನವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ರೇಕ್ಷಾಸಾ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಿರಣ್ಯವತಾ-ಭರಣೇನ ಸುವರ್ಣರೂಪವಾದ ಧನವುಳ್ಳ ಅಭರಣದಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಅಶ್ವವೆಂದರ್ಥ.

ಅಜಃ ಪ್ರಿಯಂ ಸಾಧಃ ಅಪ್ಯೇತಿ—ಇಂದ್ರಾಪೂಷರಿಗೆ ಅಜವು ಪ್ರಿಯವಾದ ಅನ್ನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವವು ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ ಕರೆತರಲ್ಪಟ್ಟುಗ ನಾಲ್ಕು ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ನಾಯಿಯನ್ನು ಅಹುತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಸಾಸ್ಮಾ ನಾ ಏತಂ ಭ್ರಾತೃವ್ಯ ಈಷ್ಠತಿ ಯೋಽಶ್ವಮೇಧೇನ ಯಜೇತ ವಜ್ರೋಽಶ್ವಃ ಪರೋ ಮರ್ತಃ ಪರಃ ಶ್ವೇತಿ ಶ್ವಾನಂ ಚತುರಕ್ಷಗಂ ಹತ್ವಾಧಸ್ತದಮಶ್ವಸ್ಯೋಪಸ್ಥಾವಯತಿ ವಜ್ರೇಣೈ-
ವೈನಮವಕ್ರಾಮತಿ ಸೈನಂ ಸಾಸ್ಮಾ ಭ್ರಾತೃವ್ಯ ಆಪ್ನೋತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೧-೨-೯)

ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ಶತ್ರುವಾದವನು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ನಾಲ್ಕು ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ನಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಶತ್ರುವನ್ನು ಶಪಿಸಿ ಅಶ್ವದ ಕೆಳಗೆ ಅಹುತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿ

ದರೆ ಶತ್ರುವೂ ಸಹ ಅಶ್ವರೂಪವಾದ ವಜ್ರಾಯುಧದ ಏಟಿನಿಂದ ನಾಶವಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವುಳ್ಳ ಈ ನಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಬೇರೆಯೆಂದು ವಿಶದವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಜವೆಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಜದ ಸ್ವರೂಪವೇನೆಂದರೆ,

ವಿಶ್ವರೂಪಃ—ಬಹುವರ್ಣೋಪೇತಂ | ಕೃಷ್ಣಗ್ರೀವಃ | ಕೃಷ್ಣಲಲಾನೋ ವಾ | ಕಪ್ಪುಕತ್ತುಳ್ಳದ್ದೂ ಅಥವಾ ಕರಿಯ ಮುಖವುಳ್ಳದ್ದು. ಏತಕ್ಕೇಂದರೆ,

ಅಗ್ನೇಯಃ ಕೃಷ್ಣಗ್ರೀವಃ ಸಾರಸ್ವತೀ ಮೇಷೀ |

(ತೈ. ಸಂ. ೫.೫-೨೨)

ಎಂದು ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಯವಾಸ ವರ್ಣವು ಕೃಷ್ಣವಾದುದೆಂದೂ ಅದರಲ್ಲೂ ಕತ್ತಿನ ಹತ್ತಿರ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣವಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಪೂಷನ್—ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪೋಷಕಃ ದೇವಃ ಅಗ್ನಿಃ ಪೋಷಕನೂ ದೇವತಾತ್ಮನೂ ಆದ ಅಗ್ನಿ ಯಿಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ,

ಇಂದ್ರಾಗ್ನೀ ನೈ ಸರ್ವೇ ದೇವಾಸ್ತದೇವೈನಾನ್ಯಥಾದೇವತೆಂ ಪ್ರಿಣಾತೀತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೫-೩-೧೨)

ಎಂದು ಇಂದ್ರಾಗ್ನಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವೇದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ನಿರ್ಣಯಾ—ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ರೇಕ್ಷಣಾ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಉಳ್ಳದ್ದು ಎಂಬರ್ಥ ತೋರುವುದರಿಂದ ಭಾಂದಸ ವಾಗಿ ಮತುಸಿಗೆ ಲೋಪ ಬಂದಿದೆ.

ಪ್ರಾವೃತ್ತಸ್ಯ—ವೃಜ್ ನರಣೇ. ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಪ್ರ+ಅಜ್) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರಾತಿನಾ — ಮಂತ್ರೇವ್ಯಪೇಷಪಚೆ — (ಪಾ. ಸೂ ೩-೩-೯೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತಿನ ಉದಾತ್ತ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗೃಭೀತಾಮ್—ಗ್ರಹ ಉಪಾದಾನೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅರ್ಥಧಾತುಕಸ್ಯೇಡ್ವ- ಲಾದೇಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೩೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಡಾಗಮು. ಗ್ರಹೋಲಿಟದೀರ್ಘಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ಹೃಗ್ರಹೋರ್ಭಶ್ಚಂದಸಿ ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಹೆಕಾರಕ್ಕೆ ಭತ್ತ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಟಾಪ್. ಉದಾತ್ತನಿವೃತ್ತಿಸ್ವರದಿಂದ ಇದು ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಖತಃ—ಪಂಚಮ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಸಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ

ನಯಂತಿ—ಣೀಜ್ ಪ್ರಾಸಣೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಾಸ್ಯನುದಾ- ತ್ತೇತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೇಮ್ಯುತ್—ಮೀರ್ ಇಂ ಸಾಯಾಂ ಧಾತು. ಅತಿಶಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯಜ್ ಬಂದಾಗ ಯಜೋಚಿಚೆ (ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಲುಕ್ ಯಜ್ ಲುಗಂತದ ಮೇಲೆ ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಶತ್ವ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅಭ್ಯಸ್ತಾನಾಮಾದಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾಭ್ಯಸ್ತಾಚ್ಚತುಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೭೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶ್ವರೂಪಃ - ಬಹುವ್ರೀಹೌ ವಿಶ್ವಂ ಸಂಜ್ಞಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೦೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಾಂತೋದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇಂದ್ರಾಪೂಷ್ಣೋಃ—ಇಂದ್ರಶ್ಚ ಪೂಷಾ ಚ ಇಂದ್ರಾಪೂಷಣೌ ತಯೋಃ ದೇವತಾದ್ವಂದ್ವೇ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೨೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಕ್ಕೆ ಆನಜ್. ದೇವತಾದ್ವಂದ್ವೇ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೪೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಭಯಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೋತ್ತರಪದೇ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೪೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಷೇಧ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಸಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಏತಿ—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಾಧಃ—ಪಾ ರಕ್ತಣೇ ಧಾತು. ಅನ್ನೇಚಿ (ಉ. ಸೂ. ೬೪೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಸುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧುಟಾ ಗಮ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨ ||

—:೦:—

! ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ ||

ಏಷ ಭಾಗಃ ಪುರೋ ಅಶ್ವೇನ ವಾಜಿನಾ ಪೂಷ್ಣೋ ಭಾಗೋ ನೀಯತೇ
ವಿಶ್ವದೇವ್ಯಃ |

ಅಭಿಪ್ರಿಯಂ ಯತ್ಪುರೋಳಾಶನುರ್ವತಾ ತ್ವಷ್ಟೇದೇನಂ ಸೌಶ್ರವಸಾಯ
ಜಿನ್ವತಿ || ೩ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಏಷಃ | ಭಾಗಃ | ಪುರಃ | ಅಶ್ವೇನ | ವಾಜಿನಾ | ಪೂಷ್ಣಃ | ಭಾಗಃ | ನೀಯತೇ | ವಿಶ್ವದೇವ್ಯಃ |

ಅಭಿಪ್ರಿಯಂ | ಯತ್ | ಪುರೋಳಾಶಂ | ಅರ್ವತಾ | ತ್ವಷ್ಟಾ | ಇತ್ | ಏನಂ | ಸೌಶ್ರವಸಾಯ |

ಜಿನ್ವತಿ || ೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಏಷ ಭಾಗಃ ಶೃಂಗರಹಿತೋಽಜೋಽಶ್ವೇನ ವಾಜಿನಾ ಶೀಘ್ರವ್ಯಾಪಕೇನಾಶ್ವೇನ ಸಹ ಪೂಷ್ಣಃ ಪೋಷಕಸ್ಯಾಗ್ನೇರ್ಭಾಗೋ ಭಜನೀಯೋ ವಿಶ್ವದೇವ್ಯಃ ಸರ್ವದೇವಾರ್ಹಃ | ಅಗ್ನೇಃ ಸರ್ವದೇವಾತ್ಮಕ-ತ್ವಾತ್ ತದರ್ಹತ್ವೇನ ಸರ್ವದೇವಪ್ರಿಯತ್ವಂ | ಏವಂವಿಧೋಽಜಃ ಪುರಃ ಪುರಸ್ತಾನ್ನೀಯತೇ | ಸ್ತಾಪ್ಯತೇ | ಯದ್ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ಕ್ರಿಯತೇ ತಸ್ಮಾತ್ತ್ರಿಯಂ ಸ್ತ್ರೀಣಯಿತಾರಂ ಪುರೋಡಾಶಂ ಪುರಸ್ತಾದ್ವಾತವ್ಯಮೇನ-ಮಜಂ ತ್ವಷ್ಟಾ ಸರ್ವಸ್ಯೋತ್ಪಾದಕೋ ದೇವಃ | ತ್ವಷ್ಟಾ ರೂಪಾಣಿ ವಿಕರೋತಿತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ತೂರ್ಣ-ವ್ಯಾಪಕೋಽಗ್ನಿರ್ವಾ | ಉಭೇ ತ್ವಷ್ಟಾಬಿಭೃತುರಿತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ ಅಹೋರಾತ್ರೇ ಇತಿ ನಾರಣೇ ಇತಿ ನೇತಿ ಯಾಸ್ಯೇನಾರಣೇ ಬಿಭೃತುರಿತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ | ನಿ ೮-೧೫ | ಅರಣಿಸಂಬಂಧೋಽಗ್ನೇರೇನೇತಿ ಗಮ್ಯತೇ ಅವತಾರಣವತಾಶ್ವೇನ ಸಹ ಸೌಶ್ರವಸಾಯ ದೇವಾನಾಂ ಶೋಭನಾನ್ನನಿಮಿತ್ತಮಭಿ ಜಿನ್ನತಿ | ಸ್ತ್ರೀತಿ-ಹೇತುಕಂ ಕರೋತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ವಿಶ್ವದೇವ್ಯಃ—ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅರ್ಪಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದೂ | ಪೂಷ್ಣಃ ಭಾಗಃ—ಪೋಷಕನಾದ ಅಗ್ನಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದುದೂ (ಸೇವಕತ್ವದ್ದೂ) ಆದ | ಏಷಃ ಭಾಗಃ—ಈ ಅಜವು | ವಾಜಿನಾ—ವೇಗಗಾಮಿಯಾದ | ಅಶ್ವೇನ—ಅಶ್ವದೊಂದಿಗೆ | ಪುರಃ—ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ | ನೀಯತೇ—ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ | ಯತ್—ಆದುದರಿಂದಲೇ | ಪ್ರಿಯಂ—ಪ್ರಿಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದೂ | ಪುರೋಡಾಶಂ—ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ | ಏನಂ—ಈ ಅಜವನ್ನು | ತ್ವಷ್ಟಾ—ತ್ವಷ್ಟೃವು ಅಥವಾ ಅಗ್ನಿಯು | ಅವತಾ—ಅಶ್ವದೊಂದಿಗೆ | ಸೌಶ್ರವಸಾಯ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅನ್ನವಾಗುವಂತೆಯೂ | ಅಭಿ ಜಿನ್ನತಿ ಇತ್—ಸ್ತ್ರೀತಿದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅರ್ಪಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದೂ, ಪೋಷಕನಾದ ಅಗ್ನಿಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇವಕತ್ವದ್ದೂ ಆದ ಈ ಅಜವು ವೇಗಗಾಮಿಯಾದ ಅಶ್ವದೊಂದಿಗೆ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ, ಪ್ರಿಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದೂ, ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ಈ ಅಜವನ್ನು ತ್ವಷ್ಟೃವು ಅಶ್ವದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅನ್ನವಾಗುವಂತೆಯೂ ಸ್ತ್ರೀತಿದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

English Translation

This goat, the portion of Pushan, fit for all the gods, is brought first with the fleet courser, so that Twashtri may prepare him along with the horse, as an acceptable preliminary offering for the (sacrificial) food.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅಶ್ವಮೇಧದಲ್ಲಿ ಪುರೋಡಾಶರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಅಜವನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಈ ಅಜರೂಪವಾದ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವದೇವ್ಯಃ ಎಂಬ ಒಂದು ವಿಶೇಷಣವಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷೇಪವು ತಲೆದೋರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವೂ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ.

ಯತ್ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯೋಽಶ್ವೋಽಥ ಕಥಾಪ್ಯನ್ಯಾಭ್ಯೋ ದೇವತಾಭ್ಯಃ ಪ್ರೋಕ್ಷತೀತಿ ಸರ್ವಾ ವೈ ದೇವತಾ ಅಶ್ವಮೇಧೇಽನ್ವಯತ್ಪ್ರಾ ಯದಾಹ ಸರ್ವೇಭ್ಯಸ್ತಾ ದೇವೇಭ್ಯಃ ಪ್ರೋಕ್ಷಾಮೀತಿ ಸರ್ವಾ ಏನಾಸ್ಮಿನ್ನೇವತಾ ಅನ್ವಾಯಾತಯತಿ ತಸ್ಮಾದಶ್ವಮೇಧೇ ಸರ್ವಾ ದೇವತಾ ಅನ್ವಾಯತ್ಪ್ರಾಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೧-೨-೯)

ಮೇಧಾಶ್ವವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದರಿಂದ ಈ ಯಜ್ಞಭಾಗವೆಲ್ಲವೂ ಆ ದೇವತೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಈ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಣವೇತಕ್ಕೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅಶ್ವಮೇಧದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಆ ನಿಯಮದಂತೆ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದೂ ಪುರೋಡಾಶರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಅದ ಅಜರೂಪವಾದ ಅನ್ನವೂ ಸಹ ವಿಶ್ವದೇವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಪುರೋಳಾ (ಡಾ)ಶಂ—ಪುರಸ್ತಾದ್ವಾತಮ್ಯಂ | ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಸ ನಾ ಏಭ್ಯಸ್ತತ್ಪುರೋದಾಶಯತ್ | ಯ ಏಭ್ಯೋ ಯಜ್ಞಂ ಪ್ರಾರೋಚಯತ್ಪ್ರಾತ್ಪುರೋದಾಶಃ ಪುರೋದಾಶೋ ಹ ವೈ ನಾನ್ಯೇತದ್ಯತ್ಪುರೋಡಾಶ ಇತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೬-೨-೫)

ಯಜ್ಞವನ್ನು ಅರ್ಪಕವಾಗಿಯೂ ಯಜ್ಞಭಾಗವನ್ನು ರುಚಿಕರವಾಗಿಯೂ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದ ಅರ್ಪಣೆಗೆ ಪುರೋಡಾಶವೆಂಬ ಹೆಸರು. ಇಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಾಹುತಿಗೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದುದು ಅಜಾಹುತಿ. ಅದು ಪುರೋಡಾಶವಾಗಿದೆ.

ವಾಜಿನಾ, ಅರ್ವತಾ—ವಾಜೀ, ಅರ್ವಾ ಎಂಬ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳೂ ಸಹ ಅಶ್ವನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿವೆ (ನಿ ೨-೨೭). ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ದೇಧಿಕ್ರಾಃ ಎಂಬ ಅಶ್ವದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ,

ಆ ದೇಧಿಕ್ರಾಃ ಶವಸಾ ಪಂಚ ಕೃಷ್ಣೀಃ ಸೂರ್ಯ ಇವ ಜ್ಯೋತಿಷಾಪಸ್ತತಾನ |

ಸಹಸ್ರಸಾಃ ಶತಸಾ ವಾಜ್ಯರ್ವಾ ಪೃಣಿಕ್ತು ಮಧ್ವಾ ಸಮಿಮಾ ವಚಾಂಸಿ ||

(ಮ. ಸಂ. ೪-೩೮-೧೦)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನುದಹರಿಸಿ ವಾಜೀ ವೇಜನನಾನ್, ಅರ್ವೇರಣಿವಾನ್, ವೇಗ, ಚಲನ ಎರಡೂ ಉಳ್ಳದ್ದೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರ ವೀ ಧಾತುವು (ಓವಿಜೀ ಭಯಚಲನಯೋಃ) ಭಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಚಲನಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ

ಇರುವುದರಿಂದ ಅಶ್ವವು ತನ್ನ ವೇಗವಾದ ಗತಿಯಿಂದ (ಶತ್ರುಗಳನ್ನು) ಭಯಪಡಿಸುವುದು ಎಂದು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ತ್ವಷ್ಟಾ ಅಭಿಜಿನ್ವತಿ — ತ್ವಷ್ಟವು ಪ್ರೀತಿಕರವಾಗುವಂತೆ ಎಂದರೆ ಅಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಎಂದಿರುವಾಗ ತ್ವಷ್ಟಾ ಸರ್ವಸ್ಯ ಉತ್ಪಾದಕೋ ದೇವಃ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ತ್ವಷ್ಟದೇವತೆಯೆಂದು ಮೊದಲು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಅನಂತರ ತೂರ್ಣವ್ಯಾಪಕೋಽಗ್ನಿರ್ವಾ ತ್ವಷ್ಟು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹರಡಿ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ತ್ವಷ್ಟು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಯಿಂದಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ,—

ಅವಿಷ್ಟ್ಯೋ ವರ್ಧತೇ ಚಾರುರಾಸು ಜಿಹ್ವಾನಾಮೂರ್ಧ್ವಃ ಸ್ವಯಶಾ ಉಪಸ್ಥೇ |

ಉಭೇ ತ್ವಷ್ಟುರ್ಬಿಭ್ಯತುರ್ಜಾಯಮಾನಾ ತ್ವ್ರತೀಚೀ ಸಿಂಹಂ ಪ್ರತಿ ಜೋಷಯೇತೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೯೫-೫)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ತ್ವಷ್ಟುರ್ಬಿಭ್ಯತುಃ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ತ್ವಷ್ಟು ಶಬ್ದವನ್ನು ಅಗ್ನಿಪರ್ವಾಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅರಣೇ ಇತಿ ನಾ (ನಿ. ಲ. ೧೫) ಇತಿ ಯಾಸ್ಮೇನ ಬಿಭ್ಯತುರಿತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ ಅರಣಿಸಂಬಂಧಃ ಅಗ್ನೇರೇವೇತಿ ಗಮ್ಯತೇ | ತ್ವಷ್ಟುಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾಸ್ಕರು ಅಗ್ನಿಪರ್ವಾಯವಾಗಿಯೂ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜಿನ್ವತಿ—ಜಿನ್ವತಿಃ ಪ್ರೀತಿಕರ್ಮಾ | ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ.

ಭೂಮಿಂ ಪರ್ಜನ್ಯಾ ಜಿನ್ವಂತಿ ದಿವಂ ಜಿನ್ವಂತ್ಯಗ್ನಯಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೫೧)

ಪರ್ಜನ್ಯನು ಅನ್ನಸಂಪತ್ತನ್ನೊದಗಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತೆಯೂ ಅಗ್ನಿಗಳು ಹವಿಸ್ಸಿನರೂಪದ ಅನ್ನವನ್ನೊದಗಿಸಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಪಡಿಸುವಂತೆಯೂ ಎಂದಿರುವಂತೆ ಅದೇ ವಿಧವಾದ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಭಾಗಃ—ಭೋ ಭೇದನೇ ಧಾತು. ಭಾಪೂಖಡಿಭ್ಯಃಕಿತ್ (ಉ ಸೂ. ೧-೧೨೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದೇಶಉಪದೇಶೇಽಶಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಆತ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿ-ರ್ನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭಾಗಃ—ಭಜ ಸೇನಾಯಾಮ್. ಘಂ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತಉಪಧಾಯಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿವೃದ್ಧಿ. ಚೆಜೋಃ ಕುಘಿಣ್ಯತೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೫೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕುತ್ವ. ಕರ್ಷಾ-ತ್ವತಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೫೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನೀಯತೇ—ಣೀಜ್ ಪ್ರಾಪಣೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಲಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ

ವಿಶ್ವದೇವ್ಯಃ—ದೇವಾರ್ಹೋ ಭಾಗೋ ದೇವ್ಯಃ ಛಂದಸಿ ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೧-೬೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯ ಪ್ರತ್ಯಯ. ವಿಶ್ವೇ ಸರ್ವೇ ದೇವಾಃ ಯಸ್ಮಿನ್. ಸಃ. ಸಂಜ್ಞಾ ತೋರದಿದ್ದರೂ ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಬಹುವ್ರೀಹೌ ವಿಶ್ವಂ ಸಂಜ್ಞಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೦೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಾಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸೌಶ್ರವಸಾಯಿ—ಸು ಶ್ರವಸಃ ಇದಮ್. ಸೌಶ್ರವಸಮ್. ತಸ್ಯೇದಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಣ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತದ್ಧಿತೇಷ್ವಚಾನೋದೇಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿವೃದ್ಧಿ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಿನ್ವತಿ—ಜಿವಿ ಪ್ರೀಣನೇ ಧಾತು. ಇದಿತೋ ನುಮ್ ಧಾತೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩ ||

:೦:

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯದ್ವಿಷ್ಯಮೃತುಶೋ ದೇವಯಾನಂ ತ್ರಿಮಾನುಷಾಃ ಪರ್ಯಶ್ಚಂ

ನಯಂತಿ |

ಅತ್ರಾ ಪೂಷ್ಣಃ ಪ್ರಥಮೋ ಭಾಗ ಏತಿ ಯಜ್ಞಂ ದೇವೇಭ್ಯಃ ಪ್ರತಿನೇ-

ದಯನ್ನಜಃ || ೪ ||

ಸದಪಾಠಃ

ಯತ್ | ಹ ವಿಷ್ಯಂ | ಋತುಶಃ | ದೇವಯಾನಂ | ತ್ರಿಃ | ಮಾನುಷಾಃ | ಪರಿ | ಅಶ್ಚಂ | ನಯಂತಿ |

ಅತ್ರ | ಪೂಷ್ಣಃ | ಪ್ರಥಮಃ | ಭಾಗಃ | ಏತಿ | ಯಜ್ಞಂ | ದೇವೇಭ್ಯಃ | ಪ್ರತಿನೇದಯನ್ | ಅಜಃ || ೪ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹವಿಷ್ಯಂ ಹವಿರ್ಯೋಗ್ಯಂ ದೇವಯಾನಂ ದೇವಾನಾಂ ಪ್ರಾಪಣೀಯಮಶ್ವಂ ಯದ್ಯದಾ ಮಾನುಷಾ ಋತ್ವಿಜ ಋತುಶ ಋತಾವೃತೌ ಕಾಲೇ ಕಾಲೇ ತ್ರಿಃ ಪರಿಣಯಂತಿ | ಪರ್ಯಗ್ನಿ ಕುರ್ವಂತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಅತ್ರಾಸ್ತಿಸ್ತಮಯೇ || ಋಚಿ ತುನುಘೇತಿ ದೀರ್ಘಃ || ಪೂಷ್ಣಃ ಪೋಷಕಸ್ಯಾಗ್ನೇ-ಭಾಗಗೋಽಜಃ ಪ್ರಥಮ ಏತಿ | ಪುರೋಗಾಮಿಾ ಸನ್ ಗಚ್ಛತಿ | ಕಿಂ ಕುರ್ವನ್ | ಯಜ್ಞಂ ದೇವೇಭ್ಯಃ ಪ್ರತಿನೇದಯನ್ ಪ್ರಖ್ಯಾಪಯನ್ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಯೇತ್—ಯಾವಾಗ | ಮಾನುಷಾಃ—ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳು | ಹವಿಸ್ಯಂ—ಹವಿಸ್ಸಿಗೆ (ಅರ್ಪಣೆಗೆ) ಯೋಗ್ಯವಾದುದೂ | ದೇವಯಾನಂ—ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ | ಅಶ್ವಂ—ಅಶ್ವವನ್ನು | ಋತುಶಃ—ಯಜ್ಞಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ | ತ್ರಿಃ—ಮೂರು ಸಲ | ಪರಿ—(ಅಗ್ನಿಯ) ಸುತ್ತಲೂ | ನಯಂತಿ—ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೋ (ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ) | ಅಶ್ರೇ—ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ | ಪೂಷ್ಣಃ—ಪೋಷಕನಾದ ಅಗ್ನಿಯ | ಪ್ರಥಮಾಭಾಗಃ—ಮೊದಲನೆಯ ಅಂಶವಾದ | ಅಜಃ—ಅಜವು | ದೇವೇಭ್ಯಃ—ದೇವತೆಗಳಿಗೆ | ಯಜ್ಞಂ—ಯಜ್ಞವನ್ನು | ಪ್ರತಿನೇದಯನ್—ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ | ಏತಿ—ಪುರೋಗಾಮಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ |

|| ಭಾವಾರ್ಥ ||

ಹವಿಸ್ಸಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ಅಶ್ವವನ್ನು ಯಜ್ಞಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳು ಮೂರು ಸಲ ಅಗ್ನಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಗೆ ಮೊದಲು ಸೇರಬೇಕಾದ ಅಜವು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಪುರೋಗಾಮಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ.

English Translation

When the priests at the season (of the ceremony) lead forth the horse, the offering devoted to the gods, thrice round (the sacrificial fire); then the goat, the portion of Pushan, goes first, announcing the sacrifice to the gods.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಋತುಶಃ—ಋತು ಶಬ್ದವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಲವಾಚಕವಾಗಿದೆ. ಮಾನುಷಾಃ-ಎಂಬುದು ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಪರ್ಮಾಯಪದವಾಗಿದೆ. ಋತುಶಃ ಎಂಬ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿರುವೆಡೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಯಮಿತವಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಂದೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ನಿರುಕ್ತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಆಯೋಯಾ ಧೃಷ್ಟೋ ಅಭಿಗೂರ್ಯಾ ತ್ವಂ ನೇಷ್ಟ್ವಾತ್ಸೋಮಂ ದ್ರವಿಣೋದಃ ಪಿಬ ಋತುಭಿಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೨-೩೭-೩)

ಎಂಬ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಋತುಭಿಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ವಿವರಿಸಿದ್ದರೆ (ನಿ. ೮-೩) ಸಾಯಣರು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂಜ್ಞಾಕೈಃ ಸಹ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಯತ್ಪಾಕತ್ರಾ ಮನಸಾ ದೀನದಕ್ಷಾ ನ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಮನ್ವತೇ ಮರ್ತ್ಯಾಸಃ |

ಅಗ್ನಿಷ್ಟದ್ಧೋತಾ ಕ್ರತುನಿದ್ವಿಜಾನಸ್ಯಜಿಷ್ಠೋ ದೇವಾ ಋತುಶೋ ಯಜಾತಿ |

(ಋ. ಸಂ ೧೦-೨-೫)

ಎಂಬ ಮುಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮರ್ತ್ಯಾಸಃ, ಋತುಶಃ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮರ್ತ್ಯಾಸಃ ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯಾ ಋತ್ವಿಜಃ ಎಂದೂ ಋತುಶಃ ಎಂದರೆ ಸ್ವೇ ಸ್ವೇ ಯಾಗಯೋಗ್ಯೇ ಕಾಲೇ ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರ್ಥ. ಎಂದರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಹವೀರೂಪವಾದ ಪಶುವನ್ನು ಅಗ್ನಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಮೂರುಸಲ ಸುತ್ತಿಸುವುದು ಸರ್ವಗ್ನಿಕರಣವೆಂಬ ವಿಧಿಯು. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ವರ್ಣನೆಯು,

ಕೃಷ್ಣಗ್ರೀವಮಾಗ್ನೇಯಗ್ಂ ರರಾಟೇ ಪುರಸ್ತಾತ್ | ಪೂರ್ವಾಗ್ನಿಮೇವ ತಂ ಕುರುತೇ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೨-೩)

ಕೃಷ್ಣಗ್ರೀವವಾದುದೂ, ಅಗ್ನಾಹುತಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದುದೂ ಆದ ಅಜವು ಅಶ್ವದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಶ್ವದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಜವೂ ಸಹ ಅಗ್ನಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಯಜ್ಞವು ನೆರವೇರುತ್ತದೆಂದು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಪೂಷ್ಣಃ -- ಪೂಷನ್ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಎರಡರ್ಥದಲ್ಲೂ ಸಹ ಒಂದೇ ನಿರ್ವಚನವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರ್ವಚನದಿಂದಲೇ ಅಗ್ನಿ ಯೆಂದಾದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯನೆಂದು ಬೇಕಾದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು.

ಪೂಷಾ ಯದ್ರಶ್ಮಿಪೋಷಂ ಪುಷ್ಯತಿ ತತ್ ಪೂಷಾ ಭವತಿ |

(ನಿ. ೧೨-೧೬)

ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದ ಪೋಷಿಸುವವನಾದ್ದರಿಂದ ಪೂಷಾ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ನಿರ್ವಚನವಿದೆ. ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ,

ಇಯಂ ವೈ ಪೂಷಾ ಪೂಷೇಯಂ ಹೀದಂ ಸರ್ವಂ ಪುಷ್ಯತಿ ಯದಿದಂ ಕಿಂಚಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೪-೪-೨-೨೫)

ಈ ದೇವತೆಯು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪೋಷಿಸುವವನಾದ್ದರಿಂದ ಪೂಷನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವು ಆದಿತ್ಯಪರವಾಗಿಯೂ ಆಗಬಹುದು, ಅಥವಾ ಹವ್ಯವಾಹನನಾಗಿ, ದೇವಮಾನವಾದಿಸಕಲರ ಪೋಷಣೆಗೂ ಕಾರಣನಾದುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಪರವಾಗಿಯೂ ಆಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯನೇ ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಕ್ಲೇಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು,

ಪುಷ್ಯನ್ ಕ್ಷಿತಿಂ ಪೋಷಯತಿ ಪ್ರಣುದನ್ ರಶ್ಮಿಭಿಸ್ತಮಃ |

ತೇನೈನಮಸ್ತಾತ್ಪೂಷೇತಿ ಭರದ್ವಾಜಸ್ತು ಪಂಚೆಭಿಃ ||

(ಬೃ. ವೇ. ೨-೬-೩)

ಕತ್ತಲನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾ ವೃದ್ಧಿಯು ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಪೋಷಿಸುವುದರಿಂದ ಪೂಷಾ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಎಂಬ ಬೃಹದ್ದೇವತಾವಾಕ್ಯವೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ,

ತ್ವಂ ವಾತ್ಸೇರರುಣೈರ್ಯಾಸಿ ಶಂಗಯಸ್ತ್ವಂ ಪೂಷಾ ವಿಧತಃ ಪಾಸಿ ನು ತ್ಮನಾ |

(ಋ. ಸಂ. ೨-೧-೬)

ತ್ವಮಗ್ನೇ ದ್ರವಿಣೋದಾ ಅರಂಕೃತೇ ತ್ವಂ ದೇವಃ ಸವಿತಾ ರತ್ನಧಾ ಅಸಿ ||

ತ್ವಂ ಭಗೋ ನೃಪತೇ ವಸ್ತು ಈಶಿಣೇ ತ್ವಂ ಸಾಯುದ್ಧಮೇ ಯಸ್ತೇವಿಧತ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೧-೭)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಷ, ಭಗ, ಸವಿತ್ರ ಇವರುಗಳೊಂದಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರು ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪಾಂತರಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಿರುಕ್ತನಿರ್ವಚನದಂತೆಯೂ ಅಗ್ನಿಯೆಂಬರ್ಥವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ,

ಅಜಾ ಅನ್ಯಸ್ಯ ವಹ್ನಯೋ ಹರೀ ಅನ್ಯಸ್ಯ ಸಂಭೃತಾ | ತಾಭ್ಯಾಂ ವೃತ್ರಾಣಿ ಜಿಘೃತೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೫೭-೩)

ಪೂಷನಿಗೆ ಅಜವು ಪ್ರಿಯವಾದ ಹವಿಸ್ಸಾದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತಕ್ಕೆ ಅಜವು ರೂಢವಾಗಿರತಕ್ಕ ಪೂಷ ದೇವನನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಬಹುದೆಂದೂ ಒಂದು ಮತ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಹವಿಸ್ಯಮ್ — ಹವಿಯೋಗ್ಯಮ್ ಹವಿಸ್ಯಮ್. ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ- ತಿತಸ್ವರಿತಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವರಿತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಋತುಶಃ—ಸಂಖ್ಯೈಕವಚನಾಚ್ಚವೀಸ್ವಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೪-೪೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಸ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. 'ಶಸ್ ಪ್ರಭೃತಯಃ ಪ್ರಾಕ್ ಸಮಾಸಾಂತೇಭ್ಯಃ' ಎಂದು ಸರಿಗಣನಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅನ್ಯಯಸಂಜ್ಞಾ ಬರುತ್ತದೆ.

ದೇವಯಾನಮ್—ಯಾ ಪ್ರಾಪಣೇ ಧಾತು. ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ದೇವಾನಾಂ ಯಾನಮ್. ಕೃದುತ್ತರ ಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತ್ರಿಃ—ದ್ವಿತ್ರಿಚತುರ್ಭ್ಯಃಸುಚ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೪-೧೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಸಕಾರಕ್ಕೆ ರುತ್ವ ವಿಸರ್ಗ.

ನಯಂತಿ—ಣೀರ್ಜ್ ಪ್ರಾಪಣೇ ಧಾತು. ಲಡಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅತ್ರಾ—ಋಚಿತುನುಘ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿವೇದಯನ್—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಹೇತುಮತಿ ಚಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಣಿಚ್. ಪುಗಂತಲಘೂಪಧಸ್ಯಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ. ಣಿಜಂತದ ಮೇಲೆ ಶತ್ವ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಶಪ್ ವಿಕ. ರಣ, ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಣಿಚಿಗೆ ಗುಣ, ಅಯಾದೇಶ. ಣಿಚ್ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸವಾದಾಗ ಕೃದುತ್ವರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೪ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಹೋತಾ^೧ದ್ವೈಯುರಾ^೨ನಯಾ^೩ ಅಗ್ನಿಮಿಂಧೋ^೪ ಗ್ರಾವಗ್ರಾಭ^೫ ಉತ ಶಂಸ್ತಾ^೬
ಸುವಿಪ್ರಃ^೭ |

ತೇನ^೧ ಯಜ್ಞೇನ^೨ ಸ್ವರಂಕೃತೇನ^೩ ಸ್ವಿಷ್ಟೇನ^೪ ವಕ್ಷಣಾ^೫ ಆ ಪೃಣಧ್ವಂ^೬ || ೫ ||

ಪದಪಾಠಃ |

ಹೋತಾ^೧ | ಅಧ್ವಯುಃ^೨ | ಆನಯಾಃ^೩ | ಅಗ್ನಿಂಧಂಧಃ^೪ | ಗ್ರಾವಗ್ರಾಭಃ^೫ | ಉತ^೬ | ಶಂಸ್ತಾ^೭ |

ಸುವಿಪ್ರಃ |

ತೇನ^೧ | ಯಜ್ಞೇನ^೨ | ಸ್ವರಂಕೃತೇನ^೩ | ಸ್ವಿಷ್ಟೇನ^೪ | ವಕ್ಷಣಾಃ^೫ | ಆ^೬ | ಪೃಣಧ್ವಂ^೭ || ೫ ||

|| ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ ||

ಹೋತಾ ದೇವಾನಾಮಾಹ್ವಾತೈತನ್ನಮಕ ಋತ್ವಿಕ್ ಅಧ್ವಯುರಧ್ವರಯುರಧ್ವರಸ್ಯ ನೇತಾ
ಸೋಽಪ್ಯಾವಯಾ ಅಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಹವಿಷಾಂ ಗಮಯಿತಾ | ಅಧ್ವಯೋರ್ವಿಶೇಷಣಮೇತತ್ || ಅರ್ಜ-
ಪೂರ್ವಾದ್ವೇತೇರಸುನ್ | ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರತ್ವಂ ಚ || ಯದ್ವಾ | ಅಭಿಮುಖ್ಯೇನಾವಯಷ್ಟಾ
ಪ್ರತಿಪ್ರಸ್ಥತೋಚ್ಯತೇ || ಅವೇ ಯಜಃ | ಪಾ. ೩-೨-೭೨ | ಇತಿ ಜೈನ್ | ಅನಾಪ್ರೋರುಪಸರ್ಗಯೋರಿತ್ಯ-
ಲ್ಲೋಪಃ || ಅಗ್ನಿಮಿಂಧೋಽಗ್ನೀತ್ || ಭ್ರಾಷ್ಟ್ರಾಗ್ನೋರಿಂಧೇ | ಪಾ. ೬-೩-೭೦-೭ | ಇತಿ ಮುಮ್ ||
ಗ್ರಾವಗ್ರಾಭಃ | ಗ್ರಾವಃ ಸ್ತುತ್ಯಾ ಗೃಹ್ಣಾತಿತಿ ಗ್ರಾವಸ್ತುತ್ || ಕರ್ಮಣ್ಯಾನ್ || ಉತಾಪಿ ಚ ಶಂಸ್ತಾ
ಪ್ರಶಾಸ್ತಾ | ಸುವಿಪ್ರ ಇತಿ ಮೇಧಾವಿನಾಮ | ಶೋಭನಮೇಧೋಪೇತೋ ಬ್ರಹ್ಮೋಚ್ಯತೇ | ಬ್ರಹ್ಮಾ
ತ್ನೋ ವದತಿ ಜಾತವಿದ್ಯಾಮಿತ್ಯತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮೈಕೋ ಜಾತೇ ಜಾತೇ ವಿದ್ಯಾಂ ವದತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸರ್ವವಿದ್ಯಃ
ಸರ್ವಂ ವೇದಿತುಮರ್ಹತಿ | ನಿ. ೧-೮ | ಇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾದ್ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಸುವಿಪ್ರಶಬ್ದೇನಾಭಿಧೇಯಃ | ಸ
ಚಾನುಕ್ತರ್ತ್ವಗುಪಲಕ್ಷಕಃ | ಏತೇ ಸರ್ವೇ ತೇನ ಪ್ರಸಿದ್ಧೇನ ಸ್ವರಂಕೃತೇನ ಸುಷ್ಮಸ್ವರಣೇಯಂ ಕೃತೇನ
ಸ್ವಲಂಕೃತೇನ ವೋಚ್ಚಾರಸೌಷ್ಠವಾದಿನಾ ಸುಷ್ಮ ಸಂಪಾದಿತೇನ ಸ್ವಿಷ್ಟೇನ ಸುಷ್ಪಿಷ್ಟೇನ ಯಜ್ಞೇನ
ವಕ್ಷಣಾ ಅಭಿತೋ ಘೃತಕುಲ್ಪಾದೀನ್ ಪ್ರವಹಣಸ್ವಭಾವಾಃ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ನದೀರ್ವಾ ಪೃಣಧ್ವಂ | ಸರ್ವತಃ
ಪೂರಯತ | ಯಜ್ಞಂ ಸಮ್ಯಗ್ನಿರ್ವರ್ತ್ಯ ಫಲಂ ಸಾಧಯತೇತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಹೋತಾ—ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಹೋತೃವೂ | ಗ್ರಾವಗ್ರಾಭಃ—ಸೋಮಲತೆಯನ್ನು ಜಜ್ಜುವ ಗ್ರಾವಾಣವೆಂಬ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಋತ್ವಿಕಕ್ಕೂ | ಆವಯಾಃ—ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಅಗ್ನಿಗೆ ಹವಿಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವವನೂ | ಅಗ್ನಿಮಿಂಧಃ—ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಅಗ್ನಿದ್ರನೆಂಬ ಋತ್ವಿಕಕ್ಕೂ | ಅಧ್ವರ್ಯುಃ—ಅಧ್ವರ್ಯುವೆಂಬ ಋತ್ವಿಕಕ್ಕೂ | ಉತ—ಮತ್ತು | ಶಂಸ್ತಾ—ಪ್ರಶಾಸ್ತೃವೂ | ಸುವಿಪ್ರಃ—ಮೇಧಾವಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನೂ | ತೇನ—ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದುದೂ | ಸ್ವರಂಕೃತೇನ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಅಲಂಕೃತನಾದದ್ದೂ | ಸ್ವಿಷ್ಟೇನ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಆಹುತೃರ್ವರ್ಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೂ ಆದ | ಯಜ್ಞೇನ—ಯಜ್ಞದಿಂದ | ವಕ್ಷಣಾ—ಪ್ರವಹಿಸತಕ್ಕ ಘೃತಕುಲ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು | ಆ ಪೃಣಧ್ವಂ—ಸುತ್ತಲೂ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಲಿ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಹೋತೃವೂ, ಸೋಮಲತೆಯನ್ನು ಜಜ್ಜುವ ಗ್ರಾವಾಣಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಋತ್ವಿಕಕ್ಕೂ ಅಗ್ನಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹವಿಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವವನೂ, ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವವನೂ ಆದ ಅಧ್ವರ್ಯುವೆಂಬ ಋತ್ವಿಕಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಶಾಸ್ತೃವೂ, ಮೇಧಾವಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನೂ, ಸಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದುದೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಅಲಂಕೃತನಾದದ್ದೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಹುತೃರ್ವರ್ಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೂ ಆದ ಯಜ್ಞದಿಂದ ಪ್ರವಹಿಸತಕ್ಕ ಘೃತಕುಲ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಲಿ.

English Translation

The innoker of the gods, the minister of the rite, the offerer of the oblation, the kindler of the fire, the bruiser of the Soma plant, the director of the ceremony, the sage (superintendent of the whole); do you replenish the rivers by this well-ordered, well conducted, sacrifice.

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ಇದು ಯಜ್ಞಫಲದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾದ ಫಲಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೋತ್ರಾದಿಗಳು ಅವರವರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಲೋಪವಿಲ್ಲದೇ ನೆರವೇರಿಸಿದರೆ ಫಲವು ಸಿದ್ಧವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಹೋತಾ—ಮುಖ್ಯವಾದ ನಾಲ್ಕು ಋತ್ವಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಇವನು ಮುಖ್ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಸಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನು. ಇವನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ—

ತದಾಹುರೈದನ್ಯೋ ಜುಹೋತೈಫ ಯೋನು ಚಾಹ ಯಜತಿ ಚ ಕಸ್ಮಾತ್ತಂ ಹೋತೇತ್ಯಾ-
ಚಕ್ಷತ ಇತಿ | ಯದ್ವಾನ ಸ ತತ್ರ ಯಥಾಭಾಜನಂ ದೇವತಾ ಅಮುಮಾನಹಾಮುಮಾವಹೇ-
ತ್ಯಾವಾಹಯತಿ ತದೇವ ಹೋತುಹೋತೈತ್ಯಂ ಹೋತಾ ಭವತಿ || ಹೋತೇತೈನ-
ಮಾಚಕ್ಷತೇ ಯ ಏವಂ ವೇದ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೧-೨)

ಅನುವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ಯಾಜ್ಞಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುವವನಿಗೆ ಹೋತೃವೆಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅನನು ಮಂತ್ರರೂಪವಾದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನಿತ್ತು ಅವರವರ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆವಹಾ (ಎಂದರೆ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಬರುವುದು) ಎಂಬುದರಿಂದ ಹೋತೃವೆಂದಾಗಿದೆ. ದೇವತಾಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿತು ಆಯಾ ದೇವತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಜ್ಞಾನವಿರುವವನು ಹೋತೃವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಗ್ರಾವಗ್ರಾಭಃ—ಗ್ರಾವ್ಣಃ ಸ್ತುತ್ಯಾ ಗೃಹ್ಣಾತಿತಿ ಗ್ರಾವಸ್ತುತ್ |

ಮೈತ್ರಾವರುಣ, ಅಚ್ಛಾವಾಕ, ಗ್ರಾವಸ್ತುತ್ ಎಂದು ಹೋತೃವಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾದ ಮೂರು ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವನೊಬ್ಬನು.

ಪ್ರೈತೇ ವದಂತು ಪ್ರ ವಯಂ ವದಾಮ ಗ್ರಾವಭ್ಯೋ ನಾಚಂ ವದತಾ ವದದ್ಭ್ಯಃ |

ಯದದ್ರಯಃ ಪರ್ವತಾಃ ಸಾಕಮಾಶವಃ ಶ್ಲೋಕಂ ಘೋಷಂ ಭರಥೇಂದ್ರಾಯ ಸೋಮಿನಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೯೪-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತವನ್ನೂ

ಅ ವ ಋಂಜಸ ಉರ್ಜಾಂ ವೈಷ್ವಿಷ್ಟಿಂದ್ರಂ ಮರುತೋ ರೋದಸೀ ಅನಕ್ತನ ||

ಉಭೇ ಯಥಾ ನೋ ಅಹನೀ ಸಚಾಭುವಾ ಸದಃ ಸದೋ ವರಿಸಸ್ಯಾತ ಉದ್ಭಿದಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೭೬-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತವನ್ನೂ

ಪ್ರ ವೋ ಗ್ರಾವಾಣಃ ಸನಿತಾ ದೇವಃ ಸುವತು ಧರ್ಮಣಾ | ಧೂರ್ಷು ಯುಜ್ಯಧ್ವಂ ಸುನುತ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೭೫-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಠಿಸಿ ಸೋಮರಸವನ್ನು ಹಿಂಡಲು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಋತ್ವಿಕ್ಯ ಎಂದು ಇವನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಈ ಗ್ರಾವಸ್ತುತ್ರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನೂ ಇವನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನೂ ವಿವರಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವು ಕಥಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ದೇವಾ ಹ ವೈ ಸರ್ವಚರಾ ಸತ್ರಂ ನಿಷೇದಸ್ತೇ ಹ ಸಾಸ್ತಾನಂ ನಾಪಜನ್ಮಿರೇ ತಾನ್ಮೋನಾ-
ಚಾರ್ಬುಡಃ ಕಾದ್ರನೇಯಃ ಸರ್ಪ ಋಷಿರ್ಮಂತ್ರೈಕೈಕಾ ವೈ ವೋ ಹೋತ್ರಾಕೃತಾ ತಾಂ
ವೋದ್ರಹಂ ಕಿರವಾಣ್ಯಥ ಸಾಸ್ತಾನಮಪಹನಿಷ್ಯಥ ಇತಿ ತೇ ಹ ತಥೇತ್ಯಾಚುಸ್ತೇಷಾಂ ಹ
ಸ್ತ ಸ ಮಧ್ಯಂದಿನೇ ಮಧ್ಯಂದಿನ ಏವೋಪೋದಾಸರ್ಪದ್ಗಾನ್ಮೋದ್ರಭಿಷ್ಟಾತಿ | ತಸ್ಮಾನ್ಮಧ್ಯಂ-
ದಿನೇ ಮಧ್ಯಂದಿನ ಏವ ಗ್ರಾವೋದ್ರಭಿಷ್ಟವಂತಿ ತದನುಕ್ವತಿ ಸ ಹ ಸ್ತ ಯೇನೋಪೋದಾ-
ಸರ್ಪತ್ತದ್ಧಾವೈಕಹ್ಯರ್ಬುಡೋದಾಸರ್ಪೇಣೇ ನಾನು ಪ್ರಸದಸ್ತಿ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೬-೧)

ದೇವತೆಗಳು ಒಂದುಸಲ ಸರ್ವಚಿರುವೆಂಬ ಸತ್ವವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ದೋಷವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಕದ್ರುಪುತ್ರನೂ, ಮಂತ್ರದ್ರಷ್ಟೃವೂ ಸರ್ವಖುಷಿಯೂ ಆದ ಅರ್ಬುದನು ಬಂದು ಹೋತೃವಿ ನಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಕರ್ಮವನ್ನು ನೀವು ಮರೆತಿದ್ದೀರಿ ನಿಮಗಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದೋಷವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತೀರಿ ಎಂದಾಗ ದೇವತೆಗಳು ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಿದರು. ಅರ್ಬುದನು ಪ್ರತಿಸಲವೂ ಮಾಧ್ಯಂದಿನ ಸವನದವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಸೋಮ ಪೇಷಣದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಭಿಷವಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. (ಸರ್ವರಾಜನು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಬುದ ಸರ್ಪಣೀ ಎಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು).

ತಾನ್ವ ರಾಜಾ ಮದಯಾಂಚಿಕಾರ ತೇ ಹೋಚುರಾಶೀವಿಷೋ ನೈ ನೋ ರಾಜಾನಮವೇಕ್ಷತೇ ಹಂತಾಸ್ಯೋಷ್ಣೀಷೇಣಾಪ್ಯಾವಸಿನಹ್ಯಾಮೇತಿ ತಥೇತಿ ತಸ್ಯ ಹೋಷ್ಣೀಷೇಣಾಪ್ಯಾವಸಿನಹ್ಯಾಸ್ತಸ್ಮಾದುಷ್ಣೀಷಮೇವ ಪರ್ಯಸ್ಯ ಗ್ರಾವ್ಣೋಽಭಿಷ್ಟವಂತಿ ತದನುಕೃತಿಸ್ತಾನ್ವ ರಾಜಾ ಮದಯಾಮೇವ ಚಿಕಾರ ತೇ ಹೋಚುಃ ಸ್ತೇನ ನೈ ನೋ ಮಂತ್ರೇಣ ಗ್ರಾವ್ಣೋಽಭಿಷ್ಟವಂತಿ ಹಂತಾಸ್ಯಾನ್ಯಾಭಿರ್ಯುಗ್ನಿರ್ಯಂತ್ರಮಾಪ್ಯಣಚಾಮೇತಿ ತಥೇತಿ ತಸ್ಯ ಹಾನ್ಯಾಭಿರ್ಯುಗ್ನಿರ್ಯಂತ್ರಮಾಪ್ಯಚುಸ್ತತೋ ಧೈನಾನ್ವ ಮದಯಾಂಚಿಕಾರ ತದ್ಯದಸ್ಯಾಭಿರ್ಯುಗ್ನಿರ್ಯಂತ್ರಮಾಪ್ಯಂಚಂತಿ ಶಾಂತ್ಯಾ ಏವ | ತೇ ಹ ಪಾಪಾನಮಪಜಘ್ನಿರೇ ತೇಷಾಮನ್ಯಪಹತಿಂ ಸರ್ಪಾಃ ಪಾಪಾನಮಪಜಘ್ನಿರೇ ತ ಏತೇಽಪಹತಪಾಪಾನೋ ಹಿತ್ವಾ ಪೂರ್ವಾಂ ಚೀರ್ಣಾಂ ತ್ವಚಂ ನವಯೈವ ಪ್ರಯಂತಿ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೬ ೧)

ಆಗ ಸೋಮರಾಜನು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪಾನಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಅವರು “ವಿಷಸರ್ಪವು ನಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಟ್ಟಿಬಿಡೋಣ” ಎಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರು. [ಆದುದರಿಂದಲೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಪಠಿಸುವ ಕಾಲಗಳೆಲ್ಲ ಲ್ಲಾ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.] ಆಗ ಸೋಮರಾಜನು ಅವರನ್ನು ಪಾನಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಸರ್ಪವು ಪಠಿಸುವ ಮಂತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಇತರ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಪಠಿಸುವಂತೆ ಯೋಚಿಸಿದರು. ಆಗ ಮಿಶ್ರಮಾಡಿ ಎರಡು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಠಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಪಾಪವು ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು. ಇದು ಗ್ರಾವಸ್ತುತಿಯ ಮೂಲವು. ಇದನ್ನು ಮಾಧ್ಯಂದಿನ ಸವನದಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿಸುವವನಿಗೆ ಗ್ರಾವಸ್ತುತೈಂದು ಹೆಸರು. ಇವನು ಹೋತೃವಿನ ಸಹಾಯಕನು.

ಅಧ್ಯಯುಃ—ಅಧ್ವರೈರಧ್ವರಯುರಧ್ವರಂ ಯುನಕ್ತ್ವಧ್ವರಸ್ಯ ನೇತಾಧ್ವರಂ ಕಾಮಯತ ಇತಿ ವಾ | ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆಂದಾಗಲಿ, ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ನೇತೃವಾಗಿರುವುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಯಜ್ಞವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಧ್ವರೈವೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೧. ೮) ಯಜ್ಞಭೂಮಿಯನ್ನಳೆಯುವುದೂ, ವೇದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದೂ, ಯಜ್ಞಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದೂ, ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೂ ಇವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಇತರ ಕೆಲಸಗಳು ಅಧ್ವರೈವು ಮಾಡತಕ್ಕವು. ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಇವನು ಆಯಾ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು.

ಆವಯಾಃ - ಆಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಹವಿಷಾಂ ಗಮಯಿತಾ ಅಧ್ವರ್ಯೋವಿಶೇಷಣಮೇತತ್ | ಅಗ್ನಿಗಭಿ ಮುಖವಾಗಿದ್ದು ಹವಿಸ್ಸನ್ನರ್ಪಿಸುವವನು. ಇದು ಅಧ್ವರ್ಯುವಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಒಂದುವಿಧವಾಗಿಯೂ; ಅಥವಾ ಆಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಅವಯಷ್ಟಾ | ಪ್ರತಿಪ್ರಸ್ಥಾತಾ ಉಚ್ಯತೇ | ಪ್ರತಿಪ್ರಸ್ಥಾತೃ, ನೇಷ್ಟೃ, ಉನ್ನೇತೃ ಎಂಬ ಅಧ್ವರ್ಯುವಿನ ಸಹಾಯಕರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನು ಪ್ರತಿಪ್ರಸ್ಥಾತೃವೆಂದೂ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರವು ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದು. (ಛ. ೬. ೮) ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ Keith ಎಂಬುವನು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

The origin of ಆವಯಾಃ is uncertain. The tradition here of the ಪದ derives it from ಅ-ವಯಾಃ but ಯಜ್ or ಯಾ have also been in the last part, what priest of the later ritual is meant is uncertain.

(Taaittiriya Sampita I Vol. H, O. S. P. 378)

ಸಾಯಣರು ಎರಡನೆಯ ಪರ್ವಾಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರತಿ-ಪ್ರಸ್ಥಾತೃವೇ ಇರಬೇಕು.

ಅಗ್ನಿಮಿಂಧಃ—ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವವನು ಅಧ್ವರ್ಯುವಾದುದರಿಂದ ಇದೂ ಅಧ್ವರ್ಯುವಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರಬೇಕು.

ಶಂಸ್ತಾ—ಶಂಸ್ತಾ ಎಂದರೆ ಪ್ರಶಾಸ್ತೃನೆಂಬ ಮುತ್ಪಜನು.

ಸುವಿಪ್ರಃ—ವಿಪ್ರ ಇತಿ ಮೇಧಾವಿನಾಮ | ಶೋಭನಮೇಧೋಪೇತೋ ಬ್ರಹ್ಮೋಚ್ಯತೇ | ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ಮುತ್ಪಜನ ಪರ್ವಾಯಪದವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿ,

ಋಚಾಂ ತ್ವಃ ಪೋಷಮಾಸ್ರೇ ಪುಪುಷ್ವಾನ್ ಗಾಯತ್ರಂ ಜ್ಞೋ ಗಾಯತಿ ಶಕ್ವರೀಷು |

ಬ್ರಹ್ಮಾ ಜ್ಞೋ ವದತಿ ಜಾತವಿದ್ಯಾಂ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಮಾತ್ರಾಂ ವಿ ಮಿಮೀತ ಉ ತ್ವಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦. ೭೧-೧೧)

ಎಂಬ ಮುಕ್ತವಾದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ “ಬ್ರಹ್ಮೋಚ್ಯತೇ ಜಾತೇ ಜಾತೇ ವಿದ್ಯಾಂ ವದತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸರ್ವವಿದ್ಯಃ ಸರ್ವಂ ವೇದಿತುಮರ್ಹತಿ | ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞನು, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸರ್ವಾಧಿಕನು, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ನಿರುಕ್ತವಾಕ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ (ನಿ. ೧. ೮) ಸುವಿಪ್ರಃ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ವಕ್ಷಣಾ—ಈ ಪದವು ನದೀನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೨. ೨೪), ಇಲ್ಲಿ ನದಿಯಂತೆ ಪ್ರವಹಿಸುವ ಘೃತಾದಿಗಳ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಎಂದರ್ಥ. ಎಂದರೆ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ಅದರ ಪೂರ್ಣಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದರ್ಥ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಧ್ವರ್ಯುಃ—ಅಧ್ವರಂ ಆತ್ಮನಃ ಇಚ್ಛತೀತಿ ಅಧ್ವರ್ಯುಃ ಸುಪ ಆತ್ಮನಃ ಕೃಚ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃಚ್. ಕವ್ಯಧ್ವರ—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃಚ್ ಪರವಾದಾಗ ಅಕಾ

ರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಕ್ಯಾಚ್ಛಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಆತೋ ಲೋಪಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ಯಚಿನ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನಯಾಃ—ಅಜ್ ಉಪಸರ್ಗ. ವೀ ಗತ್ಯಾದಿಷು. ಧಾತು. ಗತಿಕಾರಕೋಪ—(ಉ. ಸೂ. ೪-೬೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಸುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ ಅಸುನ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ಅಯಾದೇಶ ಅಥವಾ ಯಜ ಧಾತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇ ಯಜಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜೈನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಶ್ವೇತವಹಾದೀನಾಂ ಡಸಪದಸ್ಯೇತಿವಕ್ತವ್ಯಮ್ ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಡಸ್. ಡಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಟಿ (ಅಜ್)ಗೆ ಲೋಪ. ಅನಾಪ್ರೋರುಪಸರ್ಗಯೋಃ ಎಂಬ ಭಾಗುರಿ ವಚನದಿಂದ ಅವ ಉಪಸರ್ಗದ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ವಯಸ್ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮಾವಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಅಗ್ನಿಮಿಂಧಃ—ಜಾಂಞಿ ದೀಪ್ತಾ. ಧಾತು. ಅಜ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಭ್ರಾಷ್ವಾಗ್ನೋರಿಂಧೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೭೦-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಮುಮಾಗಮ. ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಾವಗ್ರಾಭಃ—ಗ್ರಾನ್ವಃ ಗ್ರಾಭಃ ಗ್ರಾವಗ್ರಾಭಃ. ಗ್ರಹ ಉಪಾದಾನೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣ್ಯಾಣ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಜ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತಲುಪಧಾಯಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೧೬) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಉಪಧಾ ವೃದ್ಧಿ. ಹೃಗ್ರಹೋರ್ಭತ್ವಂದಸಿ ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಧಾತು ಹಕಾರಕ್ಕೆ ಭತ್ವ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಸವಾದಾಗ ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಂಸ್ತಾ—ಶಂಸು ಸ್ತುತೌ ಧಾತು. ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ತೃನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಿತ್ಯಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸ್ವರಂಕೃತೇನ—ಸು+ಅಲಂಕೃತೇನ ಎಂದಿರುವಾಗ ನಾಲಮೂಲ—(ಪಾ. ಸೂ. ೧-೨೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕಲ್ಪವಾಗಿ ಲತ್ವವಿಧಾನ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ರೇಫ ಶ್ರವಣವಾಗಿದೆ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಸು) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಿಷ್ಟೇನ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಾಂತಪದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಕ್ಷಣಾಃ—ವಕ್ಷ ರೋಷೇ ಧಾತು. ಕೃಧಮಂಡಾರ್ಥಭ್ಯಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೫೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯುಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯುಪೋರನಾಕೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅನಾದೇಶ. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಚಿತ್ ಸ್ವರವು ಬಾಧಿತವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪೃಣಿಧ್ವಮ್—ಪೃ ಪಾಲನಪೂರಣಯೋಃ ಧಾತು. ಕ್ರಾದಿ. ಲೋಟ್ ನುಧ್ಯನುಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಸನಾಭ್ಯಾಂನಾಮೌ ಎಂಬುದರಿಂದ ಟಿಗೆ ಅನಾದೇಶ. ಶ್ನಾ ವಿಕರಣ. ಪ್ವಾದೀನಾಂ ಹ್ರಸ್ವಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತು ವಿಗೆ ಹ್ರಸ್ವ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೫ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯೂಪವ್ರಸ್ಥಾ ಉತ ಯೇ ಯೂಪನಾಹಾಶ್ಚಷಾಲಂ ಯೇ ಅಶ್ವಯೂ-
ಪಾಯ ತಕ್ಷತಿ |

ಯೇ ಚಾರ್ವತೇ ಪಚನಂ ಸಂಭರಂತ್ಯುತೋ ತೇಷಾಮುಭಿಗೂರ್ತಿನಃ
ಇನ್ವತು || ೬ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಯೂಪವ್ರಸ್ಥಾಃ | ಉತ | ಯೇ | ಯೂಪವಾಹಾಃ | ಚಿಷಾಲಂ | ಯೇ | ಅಶ್ವಯೂಪಾಯ |
ತಕ್ಷತಿ |

ಯೇ | ಚ | ಅರ್ವತೇ | ಪಚನಂ | ಸಂಭರಂತಿ | ಉತೋ ಇತಿ | ತೇಷಾಂ | ಅಭಿಗೂರ್ತಿನಃ |
ನಃ | ಇನ್ವತು || ೬ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಯೂಪವ್ರಸ್ಥಾ ಯೂಪಾರ್ಹವೃಕ್ಷಸ್ಯ ವೃಶ್ಚನಕರ್ತಾರಶ್ಚೇತ್ತಾರಃ | ಉತ ಯೇ ಚ ಯೂಪವಾ-
ಹಾಶ್ಚಿನ್ನಸ್ಯ ವೋಧಾರಃ | ಯೇ ಚ ಚಿಷಾಲಂ | ಯೂಪಸ್ಯೋಪರಿಸ್ಥಾಪ್ಯಂ ಯೂಪಾಗ್ರಭಾಗಂ ಚಿಷಾಲ-
ಮಾಹುಃ | ತದ್ಯೇಶ್ಚ ಯೂಪಾಯ ಬಂಧನಯೂಪಾಯ ತಕ್ಷತಿ || ತಕ್ಷತೀತಿ ವಚನವ್ಯತ್ಯಯಃ || ಸಾಧು
ಸಂಪಾದಯಂತಿ | ಯೇ ಚಾರ್ವತೇರಣವತೇಶ್ಚಾಪ್ಯಾ ಪಚನಂ ಪಾಕಸಾಧನಂ ಕಾಷ್ಠಭಾಂಡಾದಿಕಂ
ಸಂಭರಂತಿ | ಉತೋ ಅಸಿ ಚ ನೋಽಸ್ಮತ್ಸಂಬಂಧಿನಾಂ ತೇಷಾಮೃತ್ತಿಜಾಮುಭಿಗೂರ್ತಿನಃ ಸಂಕಲ್ಪಃ
ಸರ್ವಥಾ ಕರಣೀಯಮಿತಿ ಬುದ್ಧಿರಿನ್ವತು | ವ್ಯಾಪ್ನೋತು || ಇನ್ವತಿವ್ಯಾಪ್ತಿವಚನಃ ಇನ್ವತಿ ನನಕ್ಷೇತಿ
ತದ್ವಚನೇಷು ಪಾಠಾತ್ || ಯದ್ವಾ | ತೇಷಾಮುಭಿಗೂರ್ತಿನೋಽಸ್ಮಾನಿನ್ವತು | ಯಾಗಂ ಸಾಧುಪಾರಂ
ಪ್ರಾಪಯ್ಯ ಫಲೇನ ಯೋಜಯಿತ್ವೈರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಯೇ—ಯಾರು | ಯೂಪವ್ರಸ್ಥಾಃ—ಯೂಪಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಛೇದಿಸುವರೋ | ಉತ—
ಮತ್ತು | (ಯೇ—ಯಾರು) | ಯೂಪವಾಹಾಃ—(ಕತ್ತರಿಸಿದ) ಯೂಪವೃಕ್ಷವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುವರೋ |
ಯೇ—ಯಾರು | ಅಶ್ವಯೂಪಾಯ—ಅಶ್ವವನ್ನು ಕಟ್ಟಿತಕ್ಕೆ ಯೂಪಕ್ಕೆ | ಚಿಷಾಲಂ—ಯೂಪದ ಮೇಲು
ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸತಕ್ಕ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು | ತಕ್ಷತಿ—ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ | ಯೇ—ಯಾರು | ಅರ್ವತೇ—ಯಜ್ಞಾಶ್ವ

ಕೃಗ್ನಿ | ಪಚನಂ—ಪಾಕಸಾಧನವಾದ ಭಾಂಡಾದಿಗಳನ್ನು | ಸಂಭರಂತಿ—ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅನರ | ಅಭಿ
ಗೂರ್ತಿಃ—ಶ್ರದ್ಧಾಯುತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯು | ನಃ—ನಮ್ಮ (ಮತ್ತು) | ತೇಷಾಂ—ತನುಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ
ಋತ್ವಿಕ್ಯುಗಳ (ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು) | ಇನ್ವತು—ಕೈ ಕೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಲಿ

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಾರು ಯೂಪಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಭೇದಿಸುವರೋ, ಮತ್ತು ಯಾರು ಆ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಹೊತ್ತು
ಕೊಂಡು ಬರುವರೋ, ಅನಂತರ ಅಶ್ವಬಂಧನಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರು ಆ ಯೂಪದ ಮೇಲೆ ನೆಡತಕ್ಕಕೊಂಡಿಯನ್ನು
ಸಂಪಾದಿಸುವರೋ, ಯಾರು ಯಜ್ಞಾಶ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಕಸಾಧನವಾದ ಭಾಂಡಾದಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವರೋ, ಅವ
ರೆಲ್ಲರ ಶ್ರದ್ಧಾಯುತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯು ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಋತ್ವಿಕ್ಯುಗಳ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು
ಕೈಗೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಲಿ.

English Translation

Whether they be those who cut the (sacrificial) post, or those who bear
the post, or those who fasten the rings on the top of the post, to which horse
(is bound), or those who prepare the vessels in which the food of the horse is
dressed, let the exertions of them all fulfil our expectations.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ತಕ್ಷತಿ—ತಕ್ಷತಿಃ ಕರೋತಿಕರ್ಮಾ | (ನಿ. ೪-೧೯) ಚಷಾಲ ವನ್ನು ಎಂದರೆ ಅಶ್ವವನ್ನು ಯೂಪಕ್ಕೆ
ಕಟ್ಟಲು ಅದರ ಮೇಲಿನ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು ಯಾರು ಪರಿಷ್ಕೃತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಎಂದರ್ಥ.

ಅಭಿಗೂರ್ತಿಃ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪವೆಂದರ್ಥನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇ
ಬೇಕೆಂಬ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯೂ ಕರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯೂ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ವತು—ಇನ್ವತಿಃ ವ್ಯಾಪ್ತಿಕರ್ಮಾ (ನಿ. ೨-೧೮) ಯಾಗಂ ಸಾಧುಪಾರಂ ಪ್ರಾಪಯ್ಯ ಫಲೇನ
ಯೋಜಯೇತ್ತಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅವರೆಲ್ಲರ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವು ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೆರವೇರುವಂತೆ ಮಾಡಲಿ
ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ಯೇ ಯೂಪವ್ರಸ್ತಾಃ ಉತ ಯೇ ಯೂಪವಾಹಾಃ (ಉತ) ಯೇ ಅಶ್ವಯೂಸಾಯ ಚಷಾಲಂ
ತಕ್ಷತಿ—ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಯೂಪಸ್ತಂಭವನ್ನು ನೆಡುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯ
ಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವುದು. ಯೂಪವೆಂದರೆ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪಶುವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಮರದ ಕಂಭ. ಋಗ್ವೇದ
ದಲ್ಲಿ ಯೂಪಶಬ್ದದ ಪ್ರಯೋಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ (ಋ ಸಂ. ೧-೫೧-೧೪, ೧-೧೬೨-೬, ೪-೩೩-೩, ೫-೨-೭
ಎಂಬ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿರುವುದು) ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ವನಸ್ಪತಿಶಬ್ದವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.
ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಂಭವು ಯಾವಾಗಲೂ ಮರ ಅಥವಾ ವೃಕ್ಷ ಸಂಬಂಧವಾದದ್ದೇ ಆಗಿರುವುದು. ಲೋಹಸಂಬಂಧ

ನಾದದ್ದಲ್ಲದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಜ್ಞಮಾಡುವಾಗ ಯಜಮಾನರ ಕಡೆಯ ಜನರು ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯೂಪ ಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ (ಅನುರೂಪವಾದ) ಮರವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಇರುವಂತೆ ಕತ್ತರಿಸುವರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ಯಜ್ಞಭೂಮಿಗೆ ತರುವರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆತ್ತಿ ಅದರ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು (ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ) ಬಳಿ ಅಥವಾ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವರು. ಈ ವಿಷಯ ವನ್ನೇ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಯೂಪವ್ರಸ್ತಾಃ—ಎಂದರೆ ಯೂಪಸ್ತಂಭಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮರವನ್ನು ಕಡಿಯುವವರು ಎಂದೂ ಯೂಪವಾಹಾಃ—ಎಂದರೆ ಕಡಿದಿರುವ ಮರವನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ಯಜ್ಞಭೂಮಿಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುವವರೆಂದೂ ಅರ್ಥವು. ಯೇ ಆಶ್ವಯೂಷಾಯ ಚಿಷಾಲಂ ತಕ್ಷತಿ—ಎಂದರೆ ಅಶ್ವವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಯೂಪದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ (ಚಿಷಾಲ) ಬಳಿಯನ್ನು (ಅಥವಾ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು) ಸೇರಿಸುವವರೆಂದಭಿಪ್ರಾಯವು. ಇವರು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮರಗೆಲಸವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿರಬೇಕು. ಮರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ (ನಯವಾಗುವಂತೆ) ಕೆತ್ತಿ ಸರಿಯಾದ ಅಳತೆಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ತುದಿಗೆ ಬಳೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇವರು ಆ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಕುಶಲ ರಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಮರವನ್ನು ಯಜ್ಞಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಊರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ನೆಡುವರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ—

ಊರ್ಧ್ವ ಊಷು ಣ ಊತಯೇ ತಿಷ್ಠಾ ದೇವೋ ನ ಸವಿತಾ |

ಊರ್ಧ್ವೋ ನಾಜಸ್ಯ ಸವಿತಾ ಯದಂಜಿಭಿರ್ವಾಘದ್ವಿರ್ವಿಹ್ವಯಾಮಹೇ ||

ಊರ್ಧ್ವೋ ನಃ ಸಾಹ್ಯಂಹಸೋ ನಿ ಕೇತುನಾ ವಿಶ್ವಂ ಸಮುತ್ರಿಣಂ ದಹ |

ಕೃಧೀ ನ ಊರ್ಧ್ವಾಞ್ಚ ರಥಾಯ ಜೀವಸೇ ವಿದಾ ದೇವೇಷು ನೋ ಮುಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೩೬-೧೩-೧೪)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಯೂಪವನ್ನು ನೆಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ವಿಷಯವು ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಯೂಪವನ್ನು ನೆಟ್ಟನಂತರ ಅದನ್ನು ಘೃತಾದಿಗಳಿಂದ ಅಂಜನಮಾಡಿ (ತುಪ್ಪದಿಂದ ಸವರಿ) ಅದನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಕಾರ ಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು. ಈ ವಿಷಯವು ಅಂಜಂತಿ ತ್ವಾಮಧ್ವರೇ ದೇವ ಯಂತೇ (ಋ. ಸಂ. ೩-೮) ಎಂಬ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಈ ಸೂಕ್ತವೆಲ್ಲಾ ಯೂಪದ ಸ್ತುತಿಯೇ ಆಗಿರುವುದು.

ಅಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಯೂಪವು ಒಂದೇ ಆದರೂ ಕೆಲವು ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಪಶುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಯೂಪಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಪಂಡಿತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು—

Twenty-one posts, of different kinds of wood, each twenty-one cubits long, are to be set up to which the different animals are to be fastened, amounting to three-hundred and forty-nine, besides two hundred and sixty wild animals, making altogether six hundred and nine according to Katyayana; a similar enumeration occurs in the Ramayana b. i. ch. 12, 13; but the text is no warrant for such a multiplication and it would seem as if a single post

was intended ; when the word occurs uncompounded it is in the singular ಚಪಾಲಂ ಯೇ ಅಶ್ವಯೋ-
ಪಾಯ ತಕ್ಷತಿ. ಚಪಾಲ is given in the ಅನುರಕ್ತೋಶ and is explained by most of the commentators
a wooden ring. or bracalet on the top of the sacrificial post; some notice also authority for
its being an iron ring at the foot of the post.

ಎಂದಿರುವುದು. ಯೂಪದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಜಂತಿತ್ವಾ ಎಂಬ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುವಾಗ
ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುವುದು

ಯೇ ಚ ಅವರ್ತೇ ಪಚನಂ ಸಂಭರಂತಿ—ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಕುದುರೆಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೇಯಿಸುವುದ
ಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಪಾತ್ರೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಜನರು ಎಂದು
ಭಾಷ್ಯಕಾರರೂ ಇತರರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುವರು. ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಭಾಸವಾಗು
ವುದಾದರೂ ಈ ಅರ್ಥವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗೆ ಆಹಾರ
ವನ್ನು ಬೇಯಿಸುವ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಾರಣವು ಅಷ್ಟಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಕುದುರೆಯ ಅಂಗಗಳನ್ನೂ
ಮಾಂಸಾದಿಗಳನ್ನೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ದೈತಿಸಿ ಹೋಮಮಾಡುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಪಾತ್ರೆ
ಗಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದು. ಮರದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ
ವನ್ನು ಬೇಯಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಬೇಯಿಸಿದ ಆಹಾರವನ್ನು ಅಥವಾ ಹೋಮಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ
ಮಾಂಸ ಮೊದಲಾದ ಕುದುರೆಯ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಇರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಮರದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಷಯವು
ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸೂಕ್ತದ-ಅಥವಾ ಪಚನಂ ಸಂಭರಂತಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ

ಯೇ ನಾಚಿನಂ ಪರಿಪಶ್ಯಂತಿ ಪಕ್ಷಂ ಯ ಈಮೂಹುಃ ಸುರಭಿರ್ನಿರ್ಹರೇತಿ |

ಯೇ ಚಾರ್ವತೋ ಮಾಂಸಭಿಕ್ಷಾಮುಸಾಸತ ಉತೋ ತೇಷಾಮಭಿಗೂರ್ತಿನ ಇನ್ಯತು ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೨-೧೨)

ಎಂಬ ಈ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯ (ಯಜ್ಞಪಶುವಿನ) ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೇಯಿಸುವ ವಿಷಯವು ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ
ಈ ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆ ದೊರೆತಿರುವುದು. ಪಚನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧನಭೂತವಾದ ಕಾಷ್ಠಾದಿಗಳನ್ನು
(ಸೌದೆ) ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ತರುವುದು ಎಂದಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು.

ತೇಷಾಂ ಅಭಿಗೂರ್ತಿನಃ ಇನ್ಯತು—ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಮೋಽಸ್ತತ್ಸಂಭಂಧಿನಾ ತೇಷಾಮ್ನು-
ತ್ವಿಜಾಮಭಿಗೂರ್ತಿನಃ ಸಂಕಲ್ಪಃ ಸರ್ವಥಾ ಕರಣೀಯಮಿತಿ ಬುದ್ಧಿರಿನ್ಯತು ವ್ಯಾಪ್ನೋತು | ಯಾಗಂ ಸಾಧು-
ಪಾರಂ ಪ್ರಾಪಯ್ಯ ಫಲೇನ ಯೋಜಯತ್ವಿತ್ಯರ್ಥಃ—ಎಂದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ, ಯೂಪ
ಕ್ಕಾಗಿ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಛೇದನಮಾಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತುತರುವುದು, ಅದನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಿರಿಸಿ ಅಗ್ರಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಳೆ
ಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು, ಅಶ್ವದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ
ನಮ್ಮ ಮುತ್ವಿಜರು ಯಾವರೀತಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುವರೋ ಅರಿತಿ ಅಗಿ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವು ನೆರವೇರಿ
ನಮಗೆ ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಫಲವು ಸೇರಲಿ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುವಂತೆ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಮಾಡಿರುವರು. ಎಂದರೆ
Wilson ಪಂಡಿತನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ Let the exertions of them all fulfil our expectations
ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ನೆರವೇರಿದ ಶ್ರಮವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ ಎಂದಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಅಭಿಗೂರ್ತಿಃ—ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಋಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷ್ಯಕಾರರು ಅಭಿಗೂರ್ತಿಃ ಸಂಕಲ್ಪಃ ಸರ್ವಧಾಕರಣೀಯ-
ಮಿತಿ ಬುದ್ಧಿಃ—ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಎಂದೂ, ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ೧೨ನೇಯ ಋಕ್ತೆ
ನಲ್ಲಿರುವ ಇದೇ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಭಿಗೂರ್ತಿರಭಿತ ಉದ್ಯಮನಂ ಸುತ್ತಲೂ ನ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಎಂದರೆ ನೆರವೇರುತ್ತಿರುವ
ಕೆಲಸವು ಎಂದೂ, ಹದಿನೈದನೆಯ ಋಕ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಗೂರ್ತಂ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ-ಅಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಪ್ರದಾನಾ-
ಯೋದ್ಯತಂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವ ಎಂದೂ, ಅನೇಕವಿಧವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುವರು,

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಯೂಪವಸ್ತಾಃ—ಓ ವ್ರಶ್ನಾ ಭೇದನೇ ಧಾತು. ಪಚಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಆಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ.
ಭಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ಣವ್ಯತ್ಯಯ ಬಂದಿದೆ. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೈದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯೂಪವಾಹಾಃ—ಪಹ ಪ್ರಾಪಣೇ ಧಾತು ಘೞ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತಃಪಧಾಯಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-
೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿವೃದ್ಧಿ. ಕರ್ಷಾತ್ಪತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೫೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತ
ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚಷಾಲಮ್—ಚಷ ಭಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಸಾನೇಸಿವರ್ಣಸಿ-(ಉ. ಸೂ. ೫೪೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆಲಪ್ರತ್ಯಯ
ದಿಂದ ನಿಪಾತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಶ್ವಯೂಪಾಯೆ—ಯುವಂತಿ ಬಧ್ನಂತಿ ಆಸ್ಮಿನ್ ಇತಿ ಯೂಪಃ ಯಜ್ಞಸ್ತಂಭಃ ಕುಯುಭ್ಯಾಂ ಚೆ
(ಉ. ಸೂ. ೩೦೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮಿಶ್ರಣಾರ್ಥಕಯು ಧಾತುವಿಗೆ ಪ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುವಿಗೆ ದೀರ್ಘ. ಸಮಾಸ
ಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ತಕ್ಷತಿ—ತಕ್ಷೂ ತನೂಕರಣೇ ಧಾತು. ಲಡಂತರೂಪ ಯಜ್ಞಬ್ಧ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ
ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಪೆಚೇನಮ್—ಡುಪಚಿನ್ ಪಾಕೇ ಧಾತು. ಕರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಆದಕ್ಕೆ ಅನಾದೇಶ. ಲಿತಿ
(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಂಭರಂತಿ—ಭೞ್ ಭರಣೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರು
ವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.
ತಿಜಃಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಸಮ್) ಅನುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಭಿಗೂರ್ತಿಃ—ಗೂರ್ ಒಂಸಾಗತ್ಯೋಃ ಧಾತು. ಸ್ತ್ರಿಯಾಂಕ್ರಿನ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೯೪) ಎಂಬುದ
ರಿಂದ ಕ್ರಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತಾದೌ ಚೆ ನಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅಭಿ) ನಿಘಾತಸ್ವರ
ಬರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ಯತು—ಇವಿ ನ್ಯಾವೌ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ
ಬರುತ್ತದೆ. || ೬ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಉಪ ಪ್ರಾಗ್‌ಘ್ನಮನ್ಮೇಧಾಯಿ ಮನ್ಮ ದೇವಾನಾಮಾಶಾ ಉಪ

ವೀತಪೃಷ್ಠಃ |

ಅನ್ವೇನಂ ವಿಪ್ರಾ ಋಷಯೋ ಮದಂತಿ ದೇವಾನಾಂ ಪುಷ್ಟೇ ಚಕೃಮಾ

ಸುಬಂಧುಂ || ೭ ||

ಪದಪಾಠ

ಉಪ | ಪ್ರ | ಆಗಾತ್ | ಸುಮತ್ | ಮೇ | ಅಧಾಯಿ | ಮನ್ಮ | ದೇವಾನಾಂ | ಅಶಾಃ | ಉಪ |

ವೀತಪೃಷ್ಠಃ |

ಅನು | ಏನಂ | ವಿಪ್ರಾಃ | ಋಷಯಃ | ಮದಂತಿ | ದೇವಾನಾಂ | ಪುಷ್ಟೇ | ಚಕೃಮ | ಸುಬಂಧುಂ || ೭ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಮನ್ಮ ಮನನೀಯಂ ಫಲಂ ಸುಮದುಜೆ ಪ್ರಾಗಾತ್ | ಉಪಪ್ಪೇತು | ಸುಮತ್ಪ್ವಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ |
ನಿ-೬-೨೨ | ಇತಿ ಯಾಸ್ಯಃ | ಯದಪ್ಪಾ | ಸ್ವಯಮೇವ ಮಾದಯಿತ್ಯತಮೇ ಮಯ್ಯಧಾಯಿ | ಧೀಯತೇ |
ಫಲಭೂತೋಽಶ್ಚ ಆಗತಃ ಸ ಚ ಮಯೋ ಧೃತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ರಿಮರ್ಥಂ | ವೀತಪೃಷ್ಠಃ ಸಾಧುಪೋಷ-
ಣೇನ ಪ್ರಾಪ್ತಪಶ್ಚಾದ್ಭಾಗಃ ಕಾಂತಪೃಷ್ಠೋ ನಾ | ಅತ್ಯಂತಂ ದೃಷ್ಟ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಾದೃಶೋಽಯಂ ದೇವಾ-
ನಾಮಾಶಾಃ ಪೂರಯಿತುಮುಪ ಗಚ್ಛತು | ಯಾಗಾರ್ಥಮಾಗತಮೇನಂ ಸುಬಂಧುಂ ಶೋಭನಬಂಧನ-
ಮಶ್ವಂ ದೇವಾನಾಮಾಶಾಸ್ಯಮಾನಾನಾಂ ಪುಷ್ಟೇ ಪೋಷಣಾಯ ಚಕೃಮ | ಕುರ್ಮಃ | ತಂ ಚ ವಿಪ್ರಾ
ಮೇಧಾನಿನ ಋತ್ವಿಜ ಋಷಯೋಽತೀಂದ್ರಿಯದ್ರಷ್ಟಾರೋಽಸ್ಯೇ ನಾ ವಿಪ್ರಾ ಋಷಯಶ್ಚಾನು ಮದಂತಿ |
ಅನುನೋದಂತಾಂ | ಸಮ್ಯಕ್ ಕೃತಮಿತಿ ಪರಿತುಷ್ಯಂತು ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಮನ್ಮ—ಮನನೀಯವಾದ ಎಂದರೆ ಪೂಜ್ಯವಾದುದೂ ಯಜ್ಞಫಲಭೂತವಾದುದೂ ಆದ ಅಶ್ವವು |
ಸುಮತ್—ತಾನಾಗಿಯೇ | ಉಪ ಪ್ರಾಗಾತ್—ಸಮೀಪಿಸಲಿ | ಅಧಾಯಿ—ಅನಂತರ (ನನ್ನಿಂದ) ಧೃತ
ನಾಗಲಿ. | ವೀತಪೃಷ್ಠಃ—(ಆದುದರಿಂದ) ಪುಷ್ಟವಾದ ಪೃಷ್ಠಭಾಗವುಳ್ಳ ಈ ಅಶ್ವವು | ದೇವಾನಾಂ—ದೇವತೆಗಳ |

ಅಶಾಃ—ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು | ಉಪ—(ಪೂರೈಸಲು) ಸಮೀಪಿಸಲಿ | ಏನಂ—ಯಜ್ಞಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದುದೂ, | ಸುಬಂಧುಂ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಂಧನವುಳ್ಳದ್ದೂ, ಆದ ಅಶ್ವವನ್ನು | ದೇವಾನಾಂ—(ಇದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ದೇವತೆಗಳ | ಪುಷ್ಟೇ—ಪೋಷಣಕ್ಕಾಗಿ, | ಚಕ್ರಮ—ಸಿದ್ಧಮಾಡುವೆವು | ವಿಸ್ತ್ರಾಃ—ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳೂ | ಋಷಯಃ—ಅತೀಂದ್ರಿಯಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಋಷಿಗಳೂ | ಅನುಮದಂತಿ—(ನಮ್ಮ ಕರ್ಮವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆಯೆಂದು) ಅನುಮೋದಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಜ್ಞಫಲಭೂತವಾದ ಈ ಅಶ್ವವು ತಾನಾಗಿಯೇ ಸಮೀಪಿಸಿ ನನ್ನಿಂದ ಧೃತವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಇದು ದೇವತೆಗಳ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಮೀಪಿಸಲಿ. ಯಜ್ಞಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದುದೂ ಪುಷ್ಟವಾದ ಪೃಷ್ಠವುಳ್ಳದ್ದೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಂಧನವುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ ಅಶ್ವವನ್ನು ಇದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳ ಪೋಷಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಸಿದ್ಧಮಾಡುವೆವು. ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳೂ ಅತೀಂದ್ರಿಯಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಋಷಿಗಳೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅನುಮೋದಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿ.

English Translation

May my desire be of itself accomplished, such as it has been entertained, that the smooth-backed steed should come to (gratify) the expectations of the gods: we have made him well-secured for the nutriment of the gods: let the wise saints now rejoice.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸುಮತಃ—ಸುಮತ್ಸೈಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ (ನಿ- ೬- ೨) ಎಂಬ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಸಾಯಣರು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಫಲವು ತಾನಾಗಿಯೇ ಒದಗಿ ಬರಲಿ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಸುಮತಃ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ವಯಂ ಎಂದರೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಎಂಬ ಅರ್ಥಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕಲ್ಯಾಣ; ಶೋಭನ ಅಥವಾ ಭದ್ರ ಎಂಬರ್ಥಗಳೂ ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಡನೆ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದೆ

ಮನ್ತ—ಮನನೀಯ ಎಂದರೆ ಧ್ಯಾನಾರ್ಥವಾದುದು ಎಂದರ್ಥ. ಮನ್ತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯೆಂದು ಅವಯವಾರ್ಥವಾದರೂ ಋಕ್ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದಪ್ರಯೋಗವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಇದೇ ಋಕ್ಯನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಈ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೬. ೨) ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಪದವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಮನ್ತ-ಮನನೀಯಮರ್ಥಜಾತಂ | ಆದೃತವಾದ ನಸ್ತುವೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದೃತವಾದ ನಸ್ತುವು ಯಜ್ಞಫಲವಾಗಿ ಬಹುದು; ಸ್ತುತಿಯಾಗಬಹುದು, ಹವಿಸ್ಸಾಗಬಹುದು. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯವಾದುದೂ ಧ್ಯಾನಾರ್ಥವಾದುದೂ ಆದ ಫಲವೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಗ್ನಿಃ ಪ್ರತ್ನೇನ ಮನ್ಮನಾ (ಐ. ಬ್ರ. ೧. ೪) ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಈ ಪದದ ಅತಿಶಯವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ವಿಪ್ರಾಃ ಋಷಯಃ—ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಎರಡುವಿಧವಾದ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ನೊದಲು ವಿಪ್ರಾಃ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ ಋತ್ವಿಕ್ಯುಗಳೆಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ, ಋಷಯಃ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಸ್ಸುಳ್ಳ ಮೇಧಾವಿಗಳೆಂದರ್ಥ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕಿಯಾ

ಅಗಾತ್—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಛಂದಸಿ ಲುಜ್ಜಲಜ್ಜಲಿಟಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಲೋಢರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲುಜ್. ಇಣೋಽಗಾಲುಜಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೪೫) ಧಾತುವಿಗೆ ಗಾದೇಶ. ಗಾತಿಸ್ಥಾಘು—(ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೭೭) ಎಂಬುವುದರಿಂದ ಸಿಚಿಗೆ ಲುಕ್. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಧಾಯಿ—ಡುಧಾಜ್ ಧಾರಣವೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಭಾಂದಸವಾಗಿ ಕರ್ಮಣ್ಯಲ್ಲಿ ಲುಜ್. ಪ್ರಥಮವುರುಷಪಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನೀತಸ್ಯಷಃ—ಬಹುವ್ರೀಹೌ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಪೂರ್ವಪದಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮದೆಂತಿ—ಮದೀ ದರ್ಶೇ ಧಾತು. ಲೇಟ್ ಪ್ರಥಮವುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುಬಂಧುಮ್—ಅದ್ಯುದಾತ್ತಂ ದ್ವೈಚ್ಛಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೭ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯದ್ವಾ ಜಿನೋ ದಾಮು ಸಂದಾನನುರ್ವತೋ ಯಾ ಶೀರ್ಷಣ್ಯಾ ರಶನಾ
ರಜ್ಜುರಸ್ಯ |

ಯದ್ವಾ ಘಾಸ್ಯ ಪ್ರಭೃತಮಾಸ್ಯೇತಿ ತೃಣಂ ಸರ್ವಾ ತಾ ತೇ ಅಸಿ

ದೇವೇಷ್ಟಸ್ತು || ೮ ||

ಪದವಾಠಃ

ಯತ್ | ನಾಜಿನಃ | ದಾಮ | ಸಂದಾನಂ | ಅವತಃ | ಯಾ | ಶೀರ್ಷಣ್ಯಾ | ರಶನಾ | ರಜ್ಜುಃ | ಅಸ್ಯ |
 ಯತ್ | ವಾ | ಘ | ಅಸ್ಯ | ಪ್ರಭೃತಂ | ಆಸ್ಯೇ | ತೃಣಂ | ಸರ್ವಾ | ತಾ | ತೇ | ಅಸಿ | ದೇವೇಷು |
 ಅಸ್ಮು || ೮ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ನಾಜಿನೋ ಗಮನವತೋಽಶ್ವಸ್ಯ ಯದ್ದಾಮ ಗ್ರೀವಾಬದ್ಧಾ ರಜ್ಜುಃ | ಯಚ್ಚ ಸಂದಾನಂ ಸನ್ಮು
 ಗವಚ್ಛೇದಕಂ ಬಂಧಕಂ ಪಾಠಬಂಧನಂ ದಾಮಾಸ್ತಿ | ಯಾ ಚಾಸ್ಯ ಶೀರ್ಷಣ್ಯಾ ಶಿರಸಿ ಬದ್ಧಾ ಖಲೀನರಜ್ಜು-
 ರಸ್ತಿ || ಶಿರಃ ಶಬ್ದಾಢ್ಯವೇ ಭಂದಸೀತಿ ಯತ್ | ಯೇ ಚ ತದ್ಧಿತೇ | ಪಾ. ೬-೧-೬೧ | ಇತಿ ಶೀರ್ಷಣ್ಯಾವಃ |
 ತಿತ್ಸೃರಿತಃ || ಯದ್ವಾ | ಘಾಸ್ಯಾಶ್ವಸ್ಯಾಸ್ಯೇ ಮುಖೇ ಪ್ರಭೃತಂ ಪ್ರಹೃತಂ ಪ್ರಕ್ಷಪ್ತಂ ತೃಣಮಸ್ತಿ | ಘ
 ಶಬ್ದೋ ಹಾರ್ಥೇ ಸ ಚ ಪ್ರಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಃ | ಸರ್ವಾ ಸರ್ವಾಣಿ ತಾ ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣ್ಯಸಿ ದೇ ಅಶ್ವ ತೇ ತವ
 ಸಂಬಂಧಿನಿ ದೇವೇಷ್ವಸ್ತು | ಸಂತು | ದೇವೇಷು ಮಧ್ಯೇ ಭವಂತು | ದೇವತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತು ನಾ ||
 ವಚನವ್ಯತ್ಯಯಃ || ಅತ್ರೋಪಯುಕ್ತಾನಾಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ದೇವತ್ವಂ ಕಿಲ ಅಶ್ವಸ್ಯ ತತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿರ್ಗಾ-
 ಶಾಸನೀಯೋ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ನಾಜಿನಃ — ಸಂಚಾರಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ | ಅಸ್ಯ ಅವತಃ — ಈ ಅಶ್ವದ | ಯತ್ — ಯಾವ |
 ದಾಮ — ಕತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿತಕ್ಕದ್ದೂ, | ಸಂದಾನಂ — ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿತಕ್ಕದ್ದೂ, | ಯಾ — ಯಾವ | ಶೀರ್ಷಣ್ಯಾ —
 ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿತಕ್ಕದ್ದೂ | ರಶನಾ — ನಡುಕಟ್ಟಿನರೂಪದ್ದೂ ಅದ | ರಜ್ಜುಃ — ಹಗ್ಗವೇ ಮೊದಲಾದ
 ಬಂಧಕ ಸಾಧನವು | (ಅಸ್ತಿ — ಇದೆಯೋ) | ಯದ್ವಾ ಘ — ಅಥವಾ ಒಂದುವೇಳೆ, | ಅಸ್ಯ — ಈ ಅಶ್ವದ |
 ಆಸ್ಯೇ — ಮುಖದಲ್ಲಿ (ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ) | ಪ್ರಭೃತಂ — ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ | ಯತ್ ತೃಣಂ — ಯಾವ ಹುಲ್ಲಿದೆಯೋ
 ತಾ ಸರ್ವಾ — ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸಹ | ತೇ — ನಿನ್ನೊಡನೆ | ದೇವೇಷು ಸಿ — ನೀನು ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವಾಗಲೂ
 ಸಹ | ಅಸ್ಮು — ಇರಲಿ |

ಋಣಾರ್ಥ

ಸಂಚಾರಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಈ ಅಶ್ವದ ಕತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿತಕ್ಕದ್ದೂ, ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿತಕ್ಕದ್ದೂ, ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ-
 ತಕ್ಕದ್ದೂ, ನಡುಕಟ್ಟಿನ ರೂಪದ್ದೂ ಅದ ಹಗ್ಗಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಯಾವ ಬಂಧಕಸಾಧನಗಳವೆಯೋ ಅವು
 ಮತ್ತು ಈ ಅಶ್ವದ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವ ಹುಲ್ಲು ಇದೆಯೋ ಅದೂ ಸಹ ಎಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಅಶ್ವ
 ದೊಡನೆ ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರಲಿ. —

English Translation

May the halter and the heel-ropes of the fleet courser, and the head-ropes, the girths, and any other (part of the harness); and the grass that has been put into the mouth; may all these be with you, (horse), amongst the gods.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅಶ್ವವನ್ನು ಆಹುತಿಯನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿ ಯಾಗಮಾಡಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ವೀರ್ಯವನ್ನೂ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಾಶಿಸಿದ ಯಜಮಾನನು ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ಸಹ ಸದ್ಗತಿಯೂ ಸೌಖ್ಯವೂ ದೊರೆಯಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಾಚಿನಃ ಆರ್ವತಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಅಶ್ವದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಗಮನವೂ, ಗಮನದ ವೇಗವೂ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ದಾಮಃ ; ಶೀರ್ಷಣೀ, ರಶನಾ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಬಂಧಕವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅಶ್ವಮೇಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾದ ಕುದುರೆಗೆ ಈ ಲೌಕಿಕವಾದ ಬಂಧಕಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವು ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಅಶ್ವವನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು. ಇಲ್ಲಿ ತೃಣವನ್ನು ಮೇಯುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಸೌಖ್ಯವುಂಟೋ ಅದೇ ಸೌಖ್ಯವು ಅನುಸ್ಮೃತವಾಗಿರಲಿ ಎಂದೂ ಸಹ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಸಂದಾನಮ್—ಡುದಾಙ್ ದಾನೇ ಧಾತು. ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನಾದೇಶ. ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬಂದಾಗ ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ಪರಸದಪ್ರಕೃತಿತ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶೀರ್ಷಣ್ಯಾ—ಶಿರಸಿ ಭವಾ ಶೀರ್ಷಣ್ಯಾ. ಭವೇಭಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೪-೪-೧೧೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿರಃ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಯೇ ಚ ತದ್ವಿಶೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೬೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶೀರ್ಷನ್ ಭಾವ. ತಿತ್ ಸ್ವರಿತಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವರಿತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರಶನಾ—ಅಶೂ ವ್ಯಾಪ್ತಾ ಧಾತು. ಅಶೇ ರಶ ಚೇ (ಉ. ಸೂ. ೨೩೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯುಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ರಶಾದೇಶ. ಯುಪೋರನಾಕೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಅನಾದೇಶ. ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಭೃತಮ್—ಹೃತ್ ಹರಣೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೃಗ್ರಹೋರ್ಭತ್ವಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಹಕಾರಕ್ಕೆ ಭಕಾರಾದೇಶ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಪ್ರ) ಉದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸ್ತು—ಅಸ ಭುವಿ ಧಾತು. ನೃತ್ಯಯೋ ಬಹುಲಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ಏಕವಚನ ಪ್ರತ್ಯಯ ಲೋಟಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೮ ||

| ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ |

ಯದಶ್ಚಸ್ಯ ಕ್ರನಿಷೋ ಮುಕ್ತಿಕಾಶ ಯದ್ವಾ ಸ್ವರೌ ಸ್ವಧಿತೌ ರಿಪ್ತಮಸ್ತಿ |
 ಯದ್ಧಸ್ತಯೋಃ ಶಮಿತುರ್ಯನ್ನಖೇಷು ಸರ್ವಾ ತಾ ತೇ ಅಪಿ ದೇವೇ
 ಷ್ವಸ್ತು || ೯ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಯತ್ | ಅಶ್ಚಸ್ಯ | ಕ್ರನಿಷಃ | ಮುಕ್ತಿಕಾ | ಅಶ | ಯತ್ | ವಾ | ಸ್ವರೌ | ಸ್ವಧಿತೌ | ರಿಪ್ತಂ | ಅಸ್ತಿ |
 ಯತ್ | ಹಸ್ತಯೋಃ | ಶಮಿತುಃ | ಯತ್ | ನಖೇಷು | ಸರ್ವಾ | ತಾ | ತೇ | ಅಪಿ | ದೇವೇಷು | ಅಶ್ವಸ್ತು

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಶ್ವಸ್ಯ ತದವಯವಭೂತಸ್ಯ ಕ್ರನಿಷ ಆಮುಮಾಂಸಸ್ಯ ಯತ್ ಯದಂಗಂ ಮುಕ್ತಿಕಾಶ ಅಭಿ-
 ಪ್ಷಯತ್ || ಅಶ ಭೋಜನೇ || ಯದ್ವಾ || ಕರ್ಮಣಿ ಷಷ್ಠೀ || ಅಶ್ವಸ್ಯ ಯನ್ಮಾಂಸಂ ಭಕ್ಷಯತಿ |
 ವಾಥವಾ ಸ್ವರೌ ಪಶ್ಯಂಜನಕಾಲೇ ಯದ್ರಿಪ್ತಂ ಲಿಪ್ತಮಸ್ತಿ | ಸ್ವರುಣಾ ಪಶುಮನಕ್ರೀತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಅಥವಾ
 ಸ್ವಧಿತೌ ಛೇದನಕಾಲೇ ಚಾವದಾನಕಾಲೇ ಯದ್ರಿಪ್ತಮಸ್ತಿ ಶಮಿತುರ್ಹಸ್ತಯೋರ್ಲಿಪ್ತಮಸ್ತಿ | ವಿಶಸನ-
 ಕಾಲೇ ಯಚ್ಚ ನಖೇಷು ಲಿಪ್ತಂ | ತಾ ಸರ್ವಾ ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಹೇ ಅಶ್ವ ತೇ ತವ ಸಂಬಂಧೀನಿ ದೇವೇ-
 ಷ್ವಸ್ತು | ದೇವೇಷು ಸಂತೋಷಾರ್ಥಾಯ ಭವಂತು ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅಶ್ವಸ್ಯ—ಈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ | ಕ್ರನಿಷಃ—ಮಾಂಸಪೂರಿತವಾದ | ಯತ್—ಯಾವ ಅಂಗವನ್ನು |
 ಮುಕ್ತಿಕಾ—ನೋಣವು | ಅಶ—ತನ್ನ ತ್ವಿತ್ತೋ, | ವಾ—ಅಥವಾ | ಸ್ವರೌ—ವಧಸ್ತಂಭದಲ್ಲಾಗಲಿ | ಸ್ವಧಿತೌ—
 ಛೇದನಸಾಧನವಾದ ಕತ್ತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ | (ಯತ್) ರಿಪ್ತಂ ಅಸ್ತಿ—ಯಾವ ಭಾಗವು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದೋ
 ಶಮಿತುಃ—ಛೇದಕಾರನ | ಹಸ್ತಯೋಃ—ಕೈಗಳಲ್ಲೂ | ನಖೇಷು—ಉಗುರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ | ಯತ್—
 ಯಾವಲೇಪನವಿದೆಯೋ, | (ಅಶ್ವ—ಎಲೈ, ಅಶ್ವವೇ) | ತೇ—ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ | ತಾ ಸರ್ವಾ—ಅವೆಲ್ಲವೂ
 ದೇವೇಷು ಅಸ್ತು—ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸೇರುವಂತಾಗಲಿ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ, ಯಜ್ಞಾಶ್ವನಾದ ನಿನ್ನ ಮಾಂಸಪೂರಿತವಾದ ಯಾವ ಅಂಗವನ್ನು ನೋಣವು ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ
 ತ್ವಿತ್ತೋ, ವಧಸ್ತಂಭದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಧಸಾಧನವಾದ ಕತ್ತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಯಾವ ಅಂಶವು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತೋ

ಮತ್ತು ಭೇದಕನ- ಕೈಗಳಲ್ಲೂ ಉಗುರುಗಳಲ್ಲೂ ಯಾವ ಅಂಶವು ಸೇರಿರುವುದೋ ಅನ್ನೆಲ್ಲವೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಲಿ.

English Translation

Whatever the flies may eat of the raw flesh of the horse ; whatever (grease) is smeared upon the brush or upon the axe ; (what is smeared) upon the hands or the nails of the immolator, may all this be with thee, (horse), among the gods.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಯಜ್ಞಾಶ್ವವನ್ನು ಕಟ್ಟಿತಕ್ಕೆ ಯೂಪಸ್ತಂಭ ಮತ್ತು ಭೇದಿಸತಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಂಜನವನ್ನು ಲೇಪನಾಡುವುದು ಪದ್ಧತಿ. ಅಂತಹ ಅಂಜನದ ಲೇಪವೂ ಸಹ ಅಶ್ವದ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಸ್ವರಾ—ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸ್ವರುವೆಂದರೆ ಯೂಪಸ್ತಂಭವೆಂದರ್ಥ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂಜನವನ್ನು ಬಳಿಯುವಂತೆ ಯೂಪಸ್ತಂಭಕ್ಕೂ ಅಂಜನವನ್ನು ಲೇಪನಾಡುವುದು ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸ್ವರುವನ್ನು ಯೂಪಶಕಲವೆಂದೂ ಹೇಳುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ,

ಅಥ ಯೇ ತೇಭ್ಯೋಽವರ ಆಸಂಸ್ತ ಏತಂ ಸ್ವರುಮಪಶ್ಯನ್ಯೂಪಶಕಲಂ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೨-೩)

ಎಂಬಲ್ಲೂ, ಮತ್ತು ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರೇಗಾ ನೇತ್ಯಾಣಾಂ ವನಸ್ಪತಿಃ (೧-೩-೬) ಎಂಬಲ್ಲೂ ಸಹ ಯೂಪಸ್ಯ ಪ್ರಥಮಶಕಲಃ ಎಂದರ್ಥ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾಯಣರು ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿನಿರಸುತ್ತಾ ಪ್ರಥಮಶಕಲಃ; ಸ್ವರುಃ; ಚೇಷಾಲಂ ಎಂಬ ಯೂಪಸ್ತಂಭದ ಮೂರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅವಯವಗಳೆಂದು ವಿನಿರಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಟ್ಟಭಾಸ್ಕರ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲೂ ಇದೇ ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಸಾಯಣರು,

ಅಪಶ್ಯಂಧ್ವನುಂ ಯೂಪಸ್ಯ ಸಂಸ್ಥಿತೇ ಸೋಮೇ |

(ತೈ. ಸಂ. ೬-೩-೪)

ಎಂಬ ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾತ್ರ ಸ್ವರು ವೆಂದರೆ ಪ್ರಥಮ ಶಕಲವೆಂದೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹಿಂದಿನ ವಿನಿರಣೆಗೂ, ಈ ವಾಕ್ಯದ ವಿನಿರಣೆಗೂ ಪರಸ್ಪರವಾದ ವಿರೋಧವಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಸ್ವರಾ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಯಂಜನಕಾಲೇ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಧಿತಾ—ಸ್ವಧಿತಿ ಶಬ್ದವು ವಜ್ರ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೧೧) ಪಶುಹನನಸಾಧನವಾದ ಮಚ್ಚು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾ ದೇವಾನಾಂ ಪದವೀಃ ಕವೀನಾಮೃಷಿರ್ವಿಪ್ರಾಣಾಂ ಮಹಿಷೋ ಮೃಗಾಣಾಂ |

ಶ್ಯೇನೋ ಗೃಧ್ರಾಣಾಂ ಸ್ವಧಿತಿರ್ವನಾನಾಂ ಸೋಮಃ ಪವಿತ್ರಮತ್ಯೇತಿ ರೇಭನ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೯-೯೬-೬)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ವನಾನಾಂ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಹಿಂಸಕಾನಾಂ ಭೇದಕಾನಾಂ ಮಧ್ಯೇ ಸ್ಪರ್ಧಿತಿಃ ಏತನ್ನಾಮಕಶ್ಚೇದ ಕೋಽಸಿ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಭೇದಕಸಾಧನವೆಂದರ್ಥ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅದೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಯಣರು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಭೇದನಕಾಲೇ ಭೇದಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶಮಿತುಃ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಯಜ್ಞಪಶುವನ್ನು ವಧೆಮಾಡುವವನಿಗೆ ಶಮಿ ತೃವೆಂದು ಹೆಸರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಋಕ್ವಿನ ವಿನರಣೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಮಕ್ಷಿಕಾ—ಮಶ ಶಬ್ದೇ ಧಾತು. ಹನಿಮತಿಭ್ಯಾಂಸಿಕನ್ (ಉ. ಸೂ. ೪-೫೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಿಕನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. 'ವೃಶ್ಚಭೃಶ್ಚ'—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಶಕಾರಕ್ಕೆ ಪತ್ವ ಬಂದಾಗ ಷಡ್ಗೋಕಃಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಕತ್ವ. ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಪತ್ವ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಟಾಪ್. ಪ್ರತ್ಯಯನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಶ—ಅಶ ಭೋಜನೇ ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಣಲ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಕ್ರವಿಷಃ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಷಷ್ಠಿ ಬಂದಿದೆ.

ಸ್ವರಾ—ಸ್ವೃ ಶಬ್ದೋಪತಾಪಯೋಃ ಧಾತು. ಶ್ಯಸ್ವೃಸ್ನಿಹಿ (ಉ. ಸೂ. ೧-೧೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ರ ಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಪ್ತಮೀಪಿಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ರಿಪ್ತಮ್—ಲಿಪ ಉಪದೇಹೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ವರ್ಣವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಆದಿಗೆ ರೇಫ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಸ್ತಿ—ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಪ್ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಶಮಿತುಃ—ಶಮ ಉಪಶಮೇ ಧಾತು. ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ತ್ಯಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಡಾಗಮ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೯ ||

—:೦:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯದೂನಧ್ಯಮುದರಸ್ಯಾಪನಾತಿ ಯ ಅಮಸ್ಯ ಕ್ರವಿಷೋ ಗಂಧೋ ಅಸ್ತಿ |

ಸುಕೃತಾ ತಚ್ಛಮಿತಾರಃ ಕೃಣ್ವಂತೂತ ಮೇಧಂ ಶೃತಸಾಕಂ ಪಚಂತು || ೧೦ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಯತ್ | ಉವದ್ಯಂ | ಉದರಸ್ಯ | ಅಪವಾತಿ | ಯಃ | ಅಮಸ್ಯ | ಕ್ರವಿಷಃ | ಗಂಧಃ | ಅಸ್ತಿ |

ಸುಕೃತಾ | ತತ್ | ಶಮಿತಾರಃ | ಕೃಣ್ವಂತು | ಉತ | ಮೇಧಂ | ಶೃತಸಾಕಂ | ಪಚಂತು || ೧೦ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಉದರಸ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ಯದೂವದ್ಯಮೀಷಜ್ಜೀರ್ಣಂ ತೃಣಂ ಪುರೀಷಮಪವಾತಿ ಅಪಗಚ್ಛತಿ | ಯಶ್ಚಾಮಸ್ಯಾಪಕ್ವಸ್ಯ ಕ್ರವಿಷೋ ಮಾಂಸಸ್ಯ ಗಂಧೋಽಸ್ತಿ ಲೇಶೋಽಸ್ತಿ | ಪಾಕಸ್ಯ ಸಮಯೇ ಯತ್ಕಿಂಚಿದೂವದ್ಯಮಪಕ್ವಸ್ಯ ಚ ಲೇಶೋಽಸ್ತಿ ಅನುಗಂಧೋಽಸ್ತಿ | ತತ್ಸರ್ವಂ ಶಮಿತಾರೋ ವಿಶಸನಕರ್ತಾರಃ ಸುಕೃತಾ ಕೃಣ್ವಂತು | ಸುಕೃತಮುಕ್ತದೋಷರಹಿತಂ ಕುರ್ವಂತು | ಉತಾಪಿ ಚ ಮೇಧಂ ಮೇಧ್ಯಂ ಯಜ್ಞಾಹ್ನಂ ಪಶುವಯವಂ ಶೃತಸಾಕಂ ದೇವಯೋಗ್ಯಸಾಕೋಪೇತಂ ಯಥಾ ಭವತಿ ತಥಾ ಪಚಂತು | ಪಿತ್ರಮನುಷ್ಯಾದಿಯೋಗ್ಯಮತಿಪಕ್ವಮಿಷತ್ವಕ್ವಂ ಚ ಮಾ ಕುರ್ವಂತಿತ್ಯರ್ಥಃ ||

| ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ |

ಉದರಸ್ಯ—(ಈ ಅಶ್ವದ) ಉದರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ | ಯತ್—ಯಾವ | ಉವದ್ಯಂ—ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾಗದಿರತಕ್ಕ ಆಹಾರವು | ಅಪವಾತಿ—(ಹನನಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ, | ಯಃ—ಯಾವ | ಅಮಸ್ಯ—ಹಸಿಯಾಗಿರತಕ್ಕ | ಕ್ರವಿಷಃ—ಮಾಂಸದ | ಗಂಧಃ—ವಾಸನೆಯು | ಅಸ್ತಿ—ಇದೆಯೋ | ತತ್—ಅದಿಲ್ಲವನ್ನೂ | ಶಮಿತಾರಃ—ವಧಕಾರರು | ಸುಕೃತಾಃ—ದೋಷರಹಿತವೂ ಶುದ್ಧವೂ ಆದುದನ್ನಾಗಿ | ಕೃಣ್ವಂತು—ಮಾಡಲಿ | ಉತ—ಮತ್ತು | ಮೇಧಂ—ಯಜ್ಞಾಹ್ನವಾದ ಇದರ ಅನಯವವನ್ನು | ಶೃತಸಾಕಂ—ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪಾಕವುಳ್ಳದ್ದನ್ನಾಗಿ | ಪಚಂತು—ಪಕ್ವಮಾಡಲಿ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ ಉದರದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾಗದಿರತಕ್ಕ ಯಾವ ಆಹಾರವು ಹನನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಮತ್ತು ಯಾವ ಹಸಿಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಮಾಂಸದ ದುರ್ಗಂಧವಿದೆಯೋ ಅದಿಲ್ಲವನ್ನೂ ವಧಕಾರರು ದೋಷರಹಿತವೂ ಶುದ್ಧವೂ ಆದುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿ. ಮತ್ತು ಯಜ್ಞಾಹ್ನವಾದ ಇದರ ಅನಯವವನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಪಕ್ವಮಾಡಲಿ.

English Translation

Whatever undigested grass fall from his belly ; whatever particle of raw flesh may remain ; let the immolators make the whole free from defect, and so cook the pure (offering) that it may be perfectly dressed.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಊವಧ್ಯಂ—ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾಗದಿರುವ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಊವಧ್ಯ ವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಊವಧ್ಯಗೋಹಂ ಸಾರ್ಥಿನಂ ಖನತೆ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೨-೬)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪುರೀಷ ವೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಜೀರ್ಣೋಚ್ಛಿಷ್ಟವಾದ ಆಹಾರವೆಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪ ನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮೇಧಾಶ್ವದ ವರ್ಣನೆಯಕಾಲದಲ್ಲಿ.

ಊವಧ್ಯಂ ಸಿಕತಾಃ ಸಿಂಧವೋ ಗುದಾ |

(ಬೃ. ಉ. ೧-೧-೧)

ಸಿಕತವು ಈ ಮೇಧಾಶ್ವದ ಊವಧ್ಯ ಎಂದರೆ ಉದರಸ್ಥ ಮರ್ಧಜೀರ್ಣಮಶನಂ ಉದರಸ್ಥವಾದ ಅರ್ಧಜೀರ್ಣವಾದ ಆಹಾರವೆಂದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಮಿತಾರಃ—ಶಮಿತ್ವವು ಯಜ್ಞಸಶುವನ್ನು ವಧಮಾಡುವವನು. ಇವನು ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವನೇ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳಿವೆ. ಇದು ಅಧ್ವರ್ಯುವಿನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೂ ಸಹ ಅಧ್ವರ್ಯುವು ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿಯೂ ಆಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರ ಮತ.

ಅಧ್ವಿಗೋ ಶಮಿಧ್ವಂ ಸುಶಮಿ ಶಮೀಧ್ವಂ ಶಮೀಧ್ವಮಧ್ವಿಗಾ ೩ ಉ ಇತಿ ತಿಬ್ರ್ಯಾಯಾದಸಾಪೇತಿ
ಚಾಧ್ವಿಗುರ್ವೈ ದೇನಾನಾಂ ಶಮಿತಾಸಾಪೋ ನಿಗ್ರಭೀತಾ ಶಮಿತ್ವಭ್ಯಶ್ಚೈವೈನಂ ತನ್ನಿಗ್ರಭೀ-
ತ್ಯಭ್ಯಶ್ಚ ಸಂಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೨-೭)

“ ಎಲೈ ಅಧ್ವಿಗುವೇ, ಈ ಸಶುವನ್ನು ಹೆನನಮಾಡು ; ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲು. ದೇವತೆಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಅಧ್ವಿಗುವೇ ಶಮಿತ್ವವಾದುದರಿಂದ ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಚ್ಛರಿಸಿದರೆ ಪಾಪರಹಿತರಾಗುವರು ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೋತೃವು ಹೇಳಿ ಸಶುವನ್ನು ಶಮಿತ್ವವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ನೈಷ ಯಜಮಾನೇನಾನ್ವಾರಭ್ಯೋ ಮೃತ್ಯುನೇ ಹ್ಯೇತಂ ನಯಂತಿ ವಸಾಶ್ರಪಣೀಭ್ಯಾಂ
ಪ್ರತಿಪ್ರಸ್ಥಾತಾ ಪ್ರತಿಪ್ರಸ್ಥಾತಾರಮಧ್ವರ್ಯುರಧ್ವಯುಂ ಯಜಮಾನ ಏತದು ಪರೋಕ್ಷಮನ್ವಾರಬ್ಧಂ
ಭವತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೩-೮-೧-೧೦)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಹಂತ್ಯವು ಬೇರೆಯೆಂದೂ ಅಧ್ವರ್ಯಾದಿಗಳು ಹನನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಶುವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಶುವನ್ನು ಭೇದಿಸತಕ್ಕ ಶಮಿತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷವಾಗುವಂತೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಉದರಸ್ಯ—ದ್ವಾ ವಿದಾರಣೇ ಧಾತು. ಉದ್ ಉಪಸರ್ಗ. ಉಪಪದವಾಗಿರುವಾಗ ಉದಿ ದೃಣಾತೇರ-ಜಲೌ-(ಉ. ಸೂ. ೬-೬೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆಲ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಧಾತುವಿಗೆ ಗುಣ. ಲಿತ್ತಾ ದುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಪನಾತಿ—ವಾ ಗತಿ ಗಂಧನಯೋಃ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗ ವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಿಜಃಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅಪ) ಅನುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುಕೃತಾ—ಡುಕೃತ್ ಕರಣೇ ಧಾತು. ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಆಕಾರಾದೇಶ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೃಣ್ಣಂತು—ಕೃವೀ ಹಿಂಸಾಕರಣಯೋಶ್ಚ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶೃತಸಾಕಮ್—ಸರಾದಿಶ್ಚಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾ ದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪಚಂತು—ಡುಪಚಿತ್ ಪಾಕೇ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೦ ||

ಸಂಹಿತಾವಾಣಿ

ಯತ್ತೇ ಗಾತ್ರಾದ್ಗ್ನಿನಾ ಸಚ್ಯಮಾನಾದಭಿ ಶೂಲಂ ನಿಹತಸ್ಯಾನಧಾನತಿ |

ಮಾ ತದ್ಭೂಮ್ಯಾಮಾ ಶ್ರಿಷ್ಣನ್ಮಾ ತೃಣೇಷು ದೇನೇಭ್ಯಸ್ತದ್ವತದ್ಭೋ ರಾತ

ಮಸ್ತು || ೧೧ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಯತ್ | ತೇ | ಗಾತ್ರಾತ್ | ಅಗ್ನಿನಾ | ಪಚ್ಯಮಾನಾತ್ | ಅಭಿ | ಶೂಲಂ | ನಿರಹತಸ್ಯ | ಅನ್ವಧಾವತಿ |
 ಮಾ | ತತ್ | ಭೂಮ್ಯಾಂ | ಅ | ಶ್ರಿಷತ್ | ಮಾ | ತೃಣೇಷು | ದೇವೇಭ್ಯಃ | ತತ್ | ಉಶತ್ | ಭ್ಯಃ |
 ರಾತಂ | ಅಸ್ತು || ೧೧ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಅಶ್ವ ತೇ ತನಾಗ್ನಿನಾ ಪಚ್ಯಮಾನಾದ್ಗಾತ್ರಾದ್ಯದೂಷ್ಯರೂಪಂ ರಸೋ ನಾ ಯತ್ಕಿಂಚಿದನ್ವ-
 ಧಾವತಿ | ತಥಾ ನಿರಹತಸ್ಯ ನಿಃಕೇಷೇಣ ಹತಸ್ಯ ತವ ಯದಂಗಂ ರಸರೂಪಂ ಶೂಲಮುಭಿಲಕ್ಷ್ಯಾನ್ವಧಾವತಿ
 ನಿರ್ಗಚ್ಛತಿ | ತತ್ ತದಂಗಂ ಭೂಮ್ಯಾಂ ಮಾ ಶ್ರಿಷತ್ | ಅಶ್ಲಿಷ್ಠಂ ಮಾ ಭೂತ್ || ಶ್ರಿಷೇಃ ಪುಷಾದಿ-
 ತ್ವಾದಜಃ || ಪಾಕಸಮಯೇ ತಥಾ ಮಾ ತೃಣೇಷು ವಿಶಸನಸಮಯೇ ದರ್ಭೇಷು ಮಾಹಗಚ್ಛತು | ತರ್ಹಿ
 ತತ್ಪತಿತಂ ಕುತ್ರ ಗಚ್ಛತ್ಪತಿತ ಚೇತ್ ಉಚ್ಯತೇ | ತತ್ತಾದೃಶಮುಶದ್ಭ್ಯಃ ಕೃತ್ಸ್ಮಂ ಹನಿಃ ಕಾಮಯ-
 ಮಾನೇಭ್ಯೋ ದೇವೇಭ್ಯೋ ರಾತಂ ದತ್ತಮಸ್ತು ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಹೇ ಅಶ್ವ—(ಎಲೈ ಅಶ್ವನೇ) | ಅಗ್ನಿನಾ—ಬೆಂಕಿಯಿಂದ | ಪಚ್ಯಮಾನಾತ್—ಬೇಯಿಸಲ್ಪಡುವ | ತೇ—
 ನಿನ್ನ | ಗಾತ್ರಾತ್—ಶರೀರದಿಂದ | ಯತ್—ಯಾವಭಾಗವು ಅಥವಾ ಪ್ರವರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ರಸವು | ಅನ್ವಧಾವತಿ—ಕೆಳಗೆ
 ಚೆಲ್ಲಿ ಹೆರಿದುಹೋಗುವುದೋ (ನುತ್ತು) | ನಿರಹತಸ್ಯ—ನಿನ್ನ ವೃತಶರೀರದ ಯಾವ ಭಾಗವು | ಶೂಲಮುಭಿ—(ಮಾಂಸ
 ವನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ಬೇಯಿಸುವ) ಸಲಾಕೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಜಾರಿಬಿದ್ದು ಹೋಗುವುದೋ | ಭೂಮ್ಯಾಂ ತತ್—ನೆಲದಮೇಲೆ
 ಬಿದ್ದ ಅಭಾಗವು | ಮಾ ಅಶ್ರಿಷತ್—ಭೂಮಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಿರಲಿ (ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಸಿರುವ ದರ್ಭೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ
 ಭಾಗವು) | ಮಾ (ಶ್ರಿಷತ್)—ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದಿರಲಿ (ಆದರೆ) | ತತ್—ಈ ರೀತಿ ಚೆಲ್ಲಿಹೋದ ಭಾಗವು |
 ಉಶದ್ಭ್ಯಃ—ಹವಿಸ್ಸೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸುವ | ದೇವೇಭ್ಯಃ—ದೇವತೆಗಳಿಗೆ | ರಾತಂ ಅಸ್ತು—ಅರ್ಪಿಸಿದಂತೆ
 ಆಗಲಿ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವನೇ, ನಿನ್ನ ವೃತಶರೀರವು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೇಯಿಸುವ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ
 ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಚೆಲ್ಲಿಹೋಗುವ ರಸಾದಿಭಾಗವೂ ಸಲಾಕೆಯಿಂದ ಚುಚ್ಚಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ಸುಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಸಲಾಕೆ
 ಯಿಂದ ಜಾರಿಬಿದ್ದುಹೋಗುವ ಭಾಗವೂ (ತುಂಡು ಅಥವಾ ಚೂರು) (ಅವು) ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ
 ಹರಡಿರುವ ದರ್ಭೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ಅವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ಹವಿಸ್ಪ್ರಿಯರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಲಿ.

English Translation

Whatever (portion) of your slaughtered (body) fall from your carcass when it is being roasted by the fire, (escaping) from the spit: let it not be left on the ground, nor on the (sacred) grass, but let it (all) be given to the longing gods.

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ಮುಖ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯವು—ಯಜ್ಞ ಪಶುವಾದ ಅಶ್ವದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಹೋಮಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಹೆಂಡೆಯಂತಿರುವ ಉಪಾ ಎಂಬ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕುದಿಹತ್ತಿ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗವು ಚೆಲ್ಲಿಹೋಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಸೌಟು ಮೊದಲಾದ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಕೆದುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಭಾಗವು ಬೀಳಬಹುದು. ಮತ್ತು ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೇಯಿಸುವ ವಿಧಾನವಲ್ಲದೆ ಮಾಂಸದ ತುಂಡಿಗೆ ಒಂದು ಉದ್ದವಾದ ಸಲಾಕಿಯನ್ನು (ಶೂಲ spit) ಚುಚ್ಚಿ ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದು ಸುಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಈ ರೀತಿ ಸುಡುವಾಗ ಆ ಸಲಾಕಿಯಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಸಣ್ಣ ಚೂರುಗಳು ಜಾರಿಬೀಳುವುದೂ ಉಂಟು. ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಇಂತಹ ಮಾಂಸದ ಚೂರುಗಳು ಭೂಮಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಲಿ ಎಂದು ಋಷಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವನು.

ಯತ್ತೇ ಗಾತ್ರಾತ್—ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತೇ-ನಿನ್ನ ಎಂದು ಅಶ್ವವನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿರುವ ಶಬ್ದಗಳ ಪ್ರಯೋಗವು ಮೃತವಾದ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಯೋಗವು ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲವೇ ಎಂದರೆ, ಹಾಗಲ್ಲ. ಅಶ್ವವನ್ನು ವಧಿಸಿ ಅದರ ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಋಷಿಯು ಪಠಿಸಿರುವನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಶ್ವವನ್ನು ವಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಬಹುದಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಅಶ್ವವನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶೂಲಂ—ಉದ್ದವಾದ ಸಲಾಕಿ, (spit) ಮಾಂಸವನ್ನು ಸುಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಲಾಕಿಯಿಂದ ಚುಚ್ಚಿ ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದು ಸುಡುವುದು ಈಗಲೂ ರೂಢಿಯಾಗಿರುವುದು. ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಆಗಾಗ ಕೆದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉದ್ದವಾದ ಸಲಾಕಿಯನ್ನು (ಅಥವಾ ಸೌಟು) ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಈ ಎರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಂಸದ ಕೆಲವು ಭಾಗವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಸಂಭವವಿರುವುದು. ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದ ಭಾಗವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಲಿ ಎಂದು ಋಷಿಯು ಆಶಯವು. ಶೂಲಂ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿರುವುದು. ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ತ್ಯೇಷು—ವಿಶಸನಸಮಯೇ ದರ್ಭೇಷು ಮಾಪಗಚ್ಛತು | ಅಶ್ವಶರೀರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಾಗ ದರ್ಭೆಗಳಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಭಾಗವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗದಿರಲಿ. ಯಜ್ಞಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಮಾಡಿ ಅವರು ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ಹಃ ಎಂಬ ದರ್ಭೆಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಹರಡಿ ಆಸನವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ರೂಢಿಯು. ಇದರಂತೆ ಯಜ್ಞಸಾಮಗ್ರಿಗಳಾದ ಯಜ್ಞಪಾತ್ರೆ (ಆಜ್ಯಪಾತ್ರೆ ಇತ್ಯಾದಿ), ಹವಿಸ್ಸು,

ಅನ್ನ, ಪುರೋಡಾಶ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನೆಲದಮೇಲೆ ದರ್ಭೆಗಳನ್ನು ಹರಡಿ ಅದರಮೇಲೆ ಇಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅಶ್ವದ ವೃತ್ತಶರೀರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಾಗ ಆ ಶರೀರವು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆಯಮೇಲೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ರಕ್ತಮಾಂಸಾದಿಗಳು ದರ್ಭೆಯಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುವುವು. ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿ ಬರ್ಹಿಃ ಮೊದಲಾದ ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ತೃಣೇಷು—ಹುಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಎಂದು ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಹುಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಬೀಳಬಹುದಾದ ರಕ್ತಮಾಂಸಗಳು ಎಂದಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು.

ರಾತಂ—ರಾ ದಾನೇ ಕೊಡು, ದಾನಮಾಡು ಎಂಬ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದ ರಾತಂ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು, ದಾನಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಎಂದಭಿಪ್ರಾಯವು.

॥ ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ॥

ಗಾತ್ರಾತ್—ಗಮಲ್ಯ ಗತೌ ಧಾತು. ಗಮೇರಾಚಿ (ಉ. ಸೂ. ೪-೬೦೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ತೃನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುವಿಗೆ ಆತ್ಮ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಂಚಮ್ಯಂತರೂಪ.

ಪಚ್ಯಮಾನಾತ್—ಡುಪಚಿಷ್ ಪಾಕೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಲಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ. ಸಾರ್ವಧಾತು-ಕೇಯಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೬೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯಕ್. ಆನೇಮುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೮೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮುಕಾಗಮ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಯಕ್ಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನಿಹತಸ್ಯ—ಹನ ಹಿಂಸಾಗತ್ಯೋಃ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅನುದಾತ್ತೋಪದೇಶ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತು ನಕಾರ ಲೋಪ. ಗತಿರನಂತೇಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ನಿ) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅವಧಾವತಿ—ಧಾವು ಗತಿಶುದ್ಧ್ಯೋಃ ಧಾತು. ಲಡಂತರೂಪ ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಿಜಿಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅವ) ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರಿಷತ್—ಶ್ರಿಷ ಆಲಿಂಗನೇ ಧಾತು. ದಾಹಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭ್ವಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. ಮಾಜುಲಿಜ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲುಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಷ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇಕಾರ ಲೋಪ. ಪುಷಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಪುಷಾದಿದ್ಯುತಾದಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೫೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚ್ಲಿಗೆ ಅಜಾದೇಶ. ಜಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನ ಮಾಜ್ಯೋಗೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಉಶದ್ಯೈಃ—ವಶ ಕಾಂತೌ ಧಾತು ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಶಪಿಗೆ ಲುಕ್. ಗ್ರಹಿಜ್ಯಾವಯಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ವಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರಾತಮ್—ರಾ ಅದಾನೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ||೧೧||

—:೦:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯೇ ವಾಜಿನಂ ಪರಿಪಶ್ಯಂತಿ ಪಕ್ಷಂ ಯ ಈನಾಹುಃ ಸುರಭಿರ್ನಿರ್ಹರೇತಿ |
ಯೇ ಚಾರ್ವತೋ ಮಾಂಸಭಿಕ್ಷಾಮುಪಾಸತ ಉತೋ ತೇಷಾಮುಭಿ-
ಗೂರ್ತೀರ್ನ ಇನ್ದತು || ೧೨ ||

| ಪದಪಾಠಃ |

ಯೇ | ವಾಜಿನಂ | ಪರಿಪಶ್ಯಂತಿ | ಪಕ್ಷಂ | ಯೇ | ಈಂ | ಅಹುಃ | ಸುರಭಿಃ | ನಿಃ | ಹರ | ಇತಿ |

ಯೇ | ಚ | ಅರ್ವತಃ | ಮಾಂಸಭಿಕ್ಷಾಂ | ಉಪ್ರಾಸತೇ | ಉತೋ ಇತಿ | ತೇಷಾಂ | ಅಭಿಗೂರ್ತಿಃ |
ನಃ | ಇನ್ದತು || ೧೨ ||

|| ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ ||

ಯೇ ಪಕ್ಷಂ ವಾಜಿನಮುತ್ಸಮಶ್ವಾನಯವಂ ಪರಿಪಶ್ಯಂತಿ ಪರಿತಃ ಪಾವನಬುದ್ಧ್ಯೇಕ್ಷಂತೇ | ಯೇ ಈಂ ಯೇ ಚೈನಂ ಸುರಭಿಃ ಶೋಭನಗಂಧೋಽತೋ ನಿರ್ಹರ ಕಿಂಚಿದಪ್ಯಸ್ಮಭ್ಯಂ ದೇಹೀತ್ಯಾಹುಃ | ಯದ್ವಾ | ನಿಃಶೇಷೇಣ ದೇವೇಭ್ಯೋ ಹರೇತ್ಯಾಹುಃ | ಯತಃ ಸುರಭಿಃ ಅತೋ ದೇವಯೋಗ್ಯಮಿತಿ | ಕಿಂಚ ಯೇ ಚಾರ್ವತೋ ಮಾಂಸಭಿಕ್ಷಾಮುಪಾಸತೇ ಯೇ ನರಾ ಅಸ್ಯಾರ್ವತೋಽಶ್ವಸ್ಯ ಹುತಶಿಷ್ಟಮಾಂಸಯಾಚನಾಮುಪಾಸತೇ ಕಾಂಕ್ಷಂತೇ | ಉತೋ ಅಸಿ ಚ ತೇಷಾಮುಕ್ತವಿಧಾನಾಮುಭಿಗೂರ್ತಿರಭಿತ ಉದ್ಯಮನಂ ನೋಽಸ್ಮಾನಿನ್ದತು | ವ್ಯಾಪ್ನೋತು | ಯಥಾಸ್ಥಾಭಿರಶ್ವ ಉಪಾಲಬ್ಧ ಏವಂ ಸ್ವಹಯಂತಿ ತಥಾ ಯಜ್ಞೋ ನಿರ್ವಾಹಯತ್ವಿತ್ಯರ್ಥಃ || ಯದ್ವಾ | ಮಂತ್ರೋ ದೇವಪರೋ ವ್ಯಾಖ್ಯೇಯಃ | ಯೇ ದೇವಾ ವಾಜಿನಂ ಪಕ್ಷಂ ಪರಿಪಶ್ಯಂತಿ ಕದಾ ಹೋಷ್ಯತೀತಿ ವಿಲಂಬಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ | ಯೇ ಚ ಸುರಭಿರೀ ಮೇನಂ ನಿರ್ಹರ ನಿಃಶೇಷೇಣಾಸ್ಮಭ್ಯಂ ದೇಹೀತ್ಯಾಹುಃ | ಯೇ ಚಾರ್ವತೋಽಶ್ವಸ್ಯ ಮಾಂಸಭಿಕ್ಷಾಮುಪಾಸತೇ ತೇಷಾಮುಭಿಗೂರ್ತಿರ್ನ ಇನ್ದತು | ತೇಷಾಮುದ್ಯಮಃ ಸಫಲೋ ಭವತ್ವಿತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಯೇ—ಯಾರು | ಪಕ್ಕಂ—ಬೇಯುತ್ತಿರುವ | ನಾಜಿನಂ—ಅಶ್ವಾವಯವಗಳನ್ನು (ಮಾಂಸವನ್ನು) | ಪರಿಪಶ್ಯಂತಿ—ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವರೋ | ಯೇ—ಯಾರು | ಈಂ—ಈ ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಶ್ವ ಮಾಂಸವನ್ನು | ಸುರಭಿಃ—ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಘನುಘಮಿಸುತ್ತಿರುವುದೆಂದೂ (ಆದ್ದರಿಂದ) | ನಿಃ ಹರ ಇತಿ—(ನಮಗೂ) ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಥವಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಂದು ಘನುಘಮಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಹುಃ—ಹೇಳುವರೋ | ಯೇ ಚ—ಮತ್ತು ಯಾರು | ಅವತೇ—ಪಕ್ಷವಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಶ್ವದ | ಮಾಂಸ ಭಿಕ್ಷಾಂ—(ಹುತಶಿಷ್ಟವಾದ) ಮಾಂಸದ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗವನ್ನು | ಉಪಾಸತೇ—ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರೋ | ಉತೋ—ಮತ್ತು | ತೇಷಾಂ—ಈ ಜನರ (ಅಥವಾ ಋತ್ವಿಜ್ಞಗಳ) | ಅಭಿಗೂರ್ತಿಃ—ಶ್ರದ್ಧಾಯುತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯು ಅಥವಾ ಕೋರಿಕೆಯು | ನಃ—ನಮ್ಮ (ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು) | ಇನ್ವತು—ಕೈಗೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಲಿ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಅಶ್ವದ ಅವಯವಗಳೂ ಮಾಂಸವೂ ಬೇಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಯಾರು ನೋಡುತ್ತಿರುವರೋ, ಮಾಂಸವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಂದು ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ತಮಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರೋ ಅವರ ಕೋರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಲಿ.

English Translation

Let their exertions be for our good who watch the cooking of the horse : who say, It is fragrant : therefore give us some : who solicit the flesh of the horse as alms.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಯೇ ನಾಜಿನಂ ಪರಿಪಶ್ಯಂತಿ ಪಕ್ಕಂ—ಅಶ್ವಾವಯವಂ ಪರಿಪಶ್ಯಂತಿ ಪರಿತಃ ಪಾವನಬುದ್ಧೀ-ಪ್ಪಂತೇ | ಭಾಂಡದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಮಾಂಸವು ಬೇಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಲಿ ಎಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವವರು. ಇಲ್ಲಿ ನಾಜಿನಂ ಎಂದೆ ಭಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಅಶ್ವಾವಯವಗಳು ಅಥವಾ ಅಶ್ವದ ಮಾಂಸವು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಶ್ವವನ್ನೇ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬೇಯಿಸದೆ ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಭಾಂಡದಲ್ಲಿಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸುವರು. ಈ ವಿಷಯದ ವರ್ಣನೆಯು ಮುಂದಿನ ಋಕ್ಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಪರಿಪಶ್ಯಂತಿ—ಎಂದರೆ ಬೆಂಕಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದುನಿಂತು ಎಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೇಯುವುದೆಂದು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ರಿಂದಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಸುರಭಿಃ—ಅಶ್ವಮಾಂಸವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಂದಮೇಲೆ ಬಂದಿರುವುದೆಂದು ಸೂಚಿಸುವ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾಸನೆಯು ಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಬೇಯಿಸುವುದು ಸಾಕೆಂದೂ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅರ್ಥವು.

ನಿಃ ಹರ ಇತಿ—ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಭಾಷ್ಯಕಾರರು—ನಿರ್ಹರ ಕಿಂಚಿದಸ್ತುಭ್ಯಂ ದೇಹೀತ್ಯಾಹುಃ | ಯದ್ವಾ ಯತಃ ಸುರಭಿಃ ಅತೋ ದೇವಯೋಗ್ಯಮಿತಿ ನಿಶ್ಚೇಷೇಣ ದೇವೇಭ್ಯೋ ಹರೀತ್ಯಾಹುಃ | ಎಂದು ಎರಡು

ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿರುವರು. ಬೆಂದಿರುವ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಮಗೂ ಸ್ವಲ್ಪಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು ಎಂದು ಒಂದುವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ, ಚಿನ್ನಾಗಿ ಬೆಂದು ಸುವಾಸನೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳಿರುವರು. ಈ ಎರಡುವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೂ ಸ್ವಲ್ಪಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವರು ಎಂಬ ಅರ್ಥವು ಅಷ್ಟುಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಉತ್ತಾರಾರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುವ ಯೇ ಚಾರ್ವತೋ ಮಾಂಸ ಭಿಕ್ಷಾಮುಪಾಸತೇ—ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಬೇಯಿಸಿದ ಅಶ್ವಮಾಂಸವನ್ನು ತಮಗೂ ಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರು ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸು ಎಂಬ ಅರ್ಥವೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುವುದು ಅಥವಾ ಸುರಭಿಃ ನಿರ್ಹರ ಎಂದಿರುವುದು—ಸಾಕು. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಯಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಭಾಂಡವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸು ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಕೊನೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಹೀಧರ ಎಂಬ ಯಜುರ್ವೇದ ಭಾಷ್ಯಕಾರರು ಈ ಮಂತ್ರಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಹೇಳಿರುವರು (ಯಜುರ್ವೇದ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತ್ರೈ. ಸಂ. ಕಾಂ. ೪ ಈ ಸೂಕ್ತದ ಮಂತ್ರಗಳಿರುವುವು).

ಮಾಂಸಭಿಕ್ಷಾಂ ಉಪಾಸತೇ—ಬೆಂದಮಾಂಸವನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಮಾಡಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಉಳಿದ ಮಾಂಸದ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗವನ್ನು ತಮಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರು. ಹೀಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರೂ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳಾಗಲಿ ಇತರರಾಗಲಿ ಆಗಿರಬಹುದು.

ತೇಷಾಮಭಿಗೂರ್ತಿಸ್ ಇನ್ವತು—ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಈ ಸೂಕ್ತದ ಆರನೆಯ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಪರಿವಶ್ಯಂತಿ—ದೃಶಿರ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. **ಯದ್ವೃ-ಶ್ಚಾನ್ನಿತ್ಯಮ್** (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. **ತಿಜಿಚೋದಾತ್ತವತಿ** (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಪರಿ) ನಿಘಾತಸ್ವರಬರುತ್ತದೆ.

ಪೆಕ್ವಮ್—ಡುಪಚಿತ್ ಪಾಕೇ. ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೦೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಾಗ ಪಚೋವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨ರ೫೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ವತ್ಸ. ಚಕಾರಕ್ಕೆ ಕುತ್ಸ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಹುಃ—ಬ್ರೂಚ್ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ. ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಯಿಗೆ ಉಪಾದೇಶ. **ಬ್ರುವಃಪಂಚಾನಾಮಾದಿ**—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೮೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಆಹಾದೇಶ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹರ—ಹೃಚ್ ಹರಣೇ. ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಾಂಸಭಿಕ್ಷಾಮ್—ಮಾಂಸಸ್ಯ ಭಿಕ್ಷು-ತಾಮ್. ಸಮಾಸಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಪಾಸತೇ—ಆಸ ಉಪವೇಶನೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ, ಯದ್ಯೋಗ ವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾತುವು ಅನುದಾತ್ತೀತ್ತಾದುದರಿಂದ ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್— (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಿಜಂಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಉಪ) ಅನುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಂಹಿತಾಶಾಹಿ:

ಯನ್ನೀಕ್ಷಣಂ ಮಾಂಸ್ವಚನ್ಯಾ ಉಖಾಯಾ ಯಾ ಸಾತ್ರಾಣಿ ಯೋಷ್ಠ

ಅಸೇಚನಾನಿ |

ಉಷ್ಮಣ್ಯಾಪಿಧಾನಾ ಚರೂಣಾಮಂಕಾಃ ಸೂನಾಃ ಪರಿ ಭೂಷಂತ್ಯಶ್ವಂ ||

|| ಪದಶಾಹಿ ||

ಯತ್ | ನ್ನೀಕ್ಷಣಂ | ಮಾಂಸ್ವಚನ್ಯಾಃ | ಉಖಾಯಾಃ | ಯಾ | ಸಾತ್ರಾಣಿ | ಯೋಷ್ಠಃ | ಅಸೇ-
ಚನಾನಿ |

ಉಷ್ಮಣ್ಯಾ | ಅಪಿಧಾನಾ | ಚರೂಣಾಂ | ಅಂಕಾಃ | ಸೂನಾಃ | ಪರಿ | ಭೂಷಂತಿ | ಅಶ್ವಂ || ೧೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಮಾಂಸ್ವಚನ್ಯಾ ಮಾಂಸಪಚನ್ಯಾಃ || ಪಚತೇರಧಿಕರಣೇ ಲ್ಯುಟ್ | ಮಾಂಸಸ್ಯ ಪಚಿ ಯುಡ್‌ಘ ಇತೀತಿ | ಕಾ. ೬-೧-೧೪೪ | ಇತ್ಯಂತಲೋಪಃ || ಉಖಾಯಾಃ ಸ್ಥಾಲ್ಯಾನೀಕ್ಷಣಂ ಸಾಕಪರೀಕ್ಷಾ ಸಾಧನಂ ಕಾಷ್ಠಂ ತಥಾ ಯಾ ಯಾನಿ ಸಾತ್ರಾಣಿ ಯೋಷ್ಠೋ ರಸಸ್ಯ ಕ್ವಥಿತಸ್ಯಾಸೇಚನಾನ್ಯಾಸೇಚನಸಾಧನಾನಿ ತಥೋಷ್ಠಣ್ಯೋಷ್ಠನಿವಾರಣಾರ್ಥಾಣಿ ಸಾತ್ರಾಣಿ ತಥಾ ಚರೂಣಾಂ ಸಾತ್ರಾಣಾಂ ಮಾಂಸಪೂರ್ಣಾನಾಮಪಿ-
ಧಾನಾಪಿಧಾನಾನಿ ತತ್ಸಾಧನಾನಿ ತಥಾಂಕಾ ಹೃದಯಾದ್ಯವಯವಾಂಕನಸಾಧನಾ ವೇತಸಶಾಖಾಃ ಸೂನಾ ಅವದಾನಸಾಧನಾಃ ಸ್ವಧಿತ್ಯಾದಯಃ ಏತಮಶ್ವಮಶ್ವಾನಯವಂ ಪರಿಭೂಷಂತಿ | ಪರಿತೋ ಭೂಷಯಂತಿ | ಸ್ವಸ್ತವ್ಯಾಸಾರೇಣ ಸಾಧಯಂತೀತ್ಯರ್ಥಃ || ಭೂಷ ಅಲಂಕಾರೇ | ಭೌವಾದಿಕಃ ||

ಶ್ರುತಿಪದಾರ್ಥ

ಮಾಂಸೃಚೆನ್ಯಾ—ಮಾಂಸವನ್ನು ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವ | ಉಖಾಯಾ—ಪಾತ್ರೆಯ | ಯತ್ ನೀಕ್ಷಣಂ—ಪಾಕಪರೀಕ್ಷಾಸಾಧನವಾದ ಮರದಸೌಟು ಅಥವಾ ಕೋಲು (ಮತ್ತು) | ಯೋಷ್ಠಃ ಆಸೇಚೆನಾನಿ—ಬಿಂದ ಮಾಂಸರಸವನ್ನು ಹಾಕಿಡುವ | ಯಾ ಪಾತ್ರಾಣಿ—ಯಾವ ಪಾತ್ರೆಗಳುಂಟೋ ಅವೂ | (ತಥಾ—ಹಾಗೆಯೇ) | ಉಷ್ಣಶ್ಯಾ—(ಪಕ್ವಮಾಂಸದ) ಬಿಸಿಯು ಅರಿಹೋಗದಂತೆ ಮುಚ್ಚುವ ತಟ್ಟೆಗಳು | (ತಥಾ—ಹಾಗೆಯೇ) | ಚಿರೂಣಾಂ ಅಸಿಧಾನಾ—ಬಿಂದಮಾಂಸವನ್ನು ಹಾಕಿಡುವ ಪಾತ್ರೆಗಳೂ (ತಥಾ—ಹಾಗೆಯೇ) | ಅಂಕಾಃ—ದೃಢದಾದ ಅಶ್ವದಯವಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಯಿಸುವುದಕ್ಕೆಮೊದಲೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿರುವ ವೇತಸವೃಕ್ಷದ ಕಡ್ಡಿಗಳೂ | ಸೂನಾ—ಮಾಂಸವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಚಾಕು, ಕತ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನಗಳೂ | ಅಶ್ವಂ ಪರಿ—ಅಶ್ವದ ಸುತ್ತಲೂ ಹರಡಿ | ಭೂಷಂತಿ—ಅಲಂಕರಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದು.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಅಶ್ವದ ಮಾಂಸವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸುವಾಗ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಂದಿರುವುದೇ ಎಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮರದ ಕೋಲು ; ಬಿಂದ ಮಾಂಸರಸವನ್ನು ಹಾಕಿಡುವ ಪಾತ್ರೆಗಳು ; ಬಿಂದ ಮಾಂಸವು ಅರಿಹೋಗದಂತೆ ಪಾತ್ರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚುವ ತಟ್ಟೆಗಳು ; ಮಾಂಸವನ್ನು ಹಾಕಿಡುವ ಪಾತ್ರೆಗಳು ; ಅಶ್ವದ ಹೃದಯಾದಿ ವಿವಿಧ ಅನಯವಗಳನ್ನು ಬೆಂದಮೇಲೆ ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಂಸದ ತುಂಡುಗಳಿಗೆ ಚುಚ್ಚುವ ವೇತಸವೃಕ್ಷದ ಕಡ್ಡಿಗಳು ; ಮಾಂಸವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಚಾಕು, ಕತ್ತಿ ಇತ್ಯಾದ್ಯಾಯುಧಗಳು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಯಜ್ಞಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ವದ ಸುತ್ತಲೂ ಇಟ್ಟಿರುವುದು, ಅಶ್ವವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು.

English Translation

The stick that is dipped into the caldron in which the flesh is boiled ; the vessels that distribute the broth ; the covers of the dishes, the skewers, the knives, all do honour (to the horse).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಯನ್ನೀಕ್ಷಣಂ—ಪಾಕಪರೀಕ್ಷಾಸಾಧನಂ ಕಾಷ್ಠಂ | ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಮಾಂಸವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಂದಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಉದ್ದವಾಗಿರುವ ಮರದ ಕೋಲು. ಇದು ಸೌಟಿನ ಆಕಾರದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕೋಲಿನಂತೆಯಾಗಲಿ ಇರಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಬಿಸಿಯಾದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ ಅದು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬೆಂದಿರುವುದೇ ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಬೇಯಬೇಕಾಗಿರುವುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಗಾಗ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುವರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮರದ ಕಾಷ್ಠವೆಂದು ಭಾಷ್ಯಕಾರರು ವಿವರಿಸಿರುವರು.

ಮಾಂಸೃಚೆನ್ಯಾ ಉಖಾಯಾಃ—ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೇಯಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆಯು. ಈ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಉಖಾ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಪಾತ್ರೆಯು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಮಡಕೆಯು. (Coldron) ಇದನ್ನು ಸ್ಥಾಲೀ

ಎಂದೂ ಕರೆಯುವ ರೂಢಿ ಇರುವುದು. ಈ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗವು ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೨-೧೩ ; ೧-೧೬೨-೧೫ ; ೩-೫೩-೨೨ ; ಅ. ವೇ. ೭-೩-೨೩ ; ತೈ. ಸಂ. ೫-೧-೬-೩ ; ವಾ. ಸಂ. ೧೧-೫೯ ; ತೈ. ಸಂ. ೪-೧-೫-೪ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವುದು. ಈ ಉಖಾ ಎಂಬ ಪಾತ್ರೆಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ರಮವು ತೈ. ಸಂ. ೫-೧-೭ ರಲ್ಲಿಯೂ ಇದರ ಸಂಸ್ಕಾರಾವಪನಾದಿಗಳು ತೈ. ಸಂ. ೫-೧-೭ ರಲ್ಲಿಯೂ, ಉಖಾಹೋಮವು ತೈ. ಸಂ. ೫-೫-೩ರಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು.

ಅಸೇಚನಾನಿ ಪಾತ್ರಾಣಿ ಯೋಷ್ಠಾಃ—ಸೇಚನೆವೆಂದರೆ ನೀರನ್ನು ಚುಮುಕಿಸುವುದು ಇಲ್ಲಿ ರಸರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಂಸಸಾರವನ್ನು ಹಾಕಿಡುವ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚುವ (ಬಡಿಸುವ) ಪಾತ್ರೆಗಳೆಂದು ಹೆಸರು.

ಊಷ್ಮಣ್ಯಾ ಅಸಿಧಾನಾ—ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಿಸಿಯಾದ ಮಾಂಸವು ಆರಿಹೋಗದಂತೆ ಮುಚ್ಚುವ ತಟ್ಟೆಗಳು.

ಅಂಕಾಃ—ಹೃದಯಾವಯವಾಂಕನಸಾಧನಾ ವೇತಸಶಾಖಾಃ | ಅಶ್ವಮಾಂಸದ ಹೃದಯಾದ್ಯವಯವಭಾಗಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೇತಸ ವೃಕ್ಷದ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಈ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಮಾಂಸದ ತುಂಡುಗಳಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿರುವುದರಿಂದ ಅಶ್ವಮಾಂಸವು ಯಾವ ಅವಯವಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವೇತಸ ಕಾಷ್ಠಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಸೀಸ ಇವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸೂಜಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುವುದು. ಅಶ್ವಾವಯವಗಳ ಮಾಂಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸೂಜಿಗಳನ್ನು ಚುಚ್ಚುವ ಕೆಲಸವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ, ಅದರಲ್ಲೂ ಯಜಮಾನನ ಪತ್ನಿಯೇ ಮೊದಲಾದವರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದು. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಪಠಿಸುವ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಈ ವಿಷಯವು ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ—

ಗಾಯತ್ರೀ ತ್ರಿಷ್ಟುಬ್ಜಗತ್ಯನುಷ್ಟುಪ್ಪಂಕ್ತ್ಯಾ ಸಹ |

ಬೃಹತ್ಯುಷ್ಣಿಹಾ ಕಕುತ್ಸೂಚೀಭಿಃ ಶಿಮ್ಯಂತು ತ್ವಾ ||

ದ್ವಿಪದಾ ಯಾ ಚತುಷ್ಟದಾ ತ್ರಿಪದಾ ಯಾ ಚ ಷಟ್ಪದಾ |

ಸಫಂದಾ ಯಾ ಚ ವಿಚ್ಛಂದಾಸ್ಸೂಚೀಭಿಃ ಶಿಮ್ಯಂತು ತ್ವಾ ||

ಮಹಾನಾಮ್ನಿ ರೇವತಯೋ ನಿಶ್ವಾ ಆಶಾಃ ಪ್ರಸೂವರೀಃ |

ಮೇಘಾಃ ವಿದ್ಯುತೋ ನಾಚಃ ಸೂಚೀಭಿಃ ಶಿಮ್ಯಂತು ತ್ವಾ ||

ರಜತಾ ಹರಿಣೀಸ್ತೀಸಾ ಯುಜೋ ಯುಜ್ಯಂತೇ ಕರ್ಮಭಿಃ |

ಅಶ್ವಸ್ಯ ವಾಜಿನಸ್ತ್ವಚಿ ಸೂಚೀಭಿಃ ಶಿಮ್ಯಂತು ತ್ವಾ ||

ನಾರೀಸ್ತೇ ಪತ್ನಯೋ ಲೋಮ ವಿಚಿನ್ವಂತು ಮನೀಷಯಾ |

ದೇವಾನಾಂ ಪತ್ನೀರ್ದಿಶಃಸೂಚೀಭಿಃ ಶಿಮ್ಯಂತು ತ್ವಾ ||

ಕುನಿದಂಗ ಯವಮಂತೋ ಯವಂ ಚಿದ್ಯಥಾ ದಾಂತ್ಯನುಪೂರ್ವಂ ವಿಯೋಯ |

ಇಹೇಹೈಷಾಂ ಕೃಣುತ ಭೋಜನಾನಿ ಯೇ ಬರ್ಹಿಷೋ ನಮೋವ್ಯಕ್ತಿಂ ನ ಜಗ್ಮುಃ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೫-೨-೧೧)

ಕುನಿದಂಗ—ಎಂಬ ಕೊನೆಯಮಂತ್ರವು. ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೩೧-೨ ; ಅಥರ್ವವೇದ. ೨೦-೧೨೫-೨ ; ನಾಜಸನೇಯಸಂಹಿತೆ ೧೦-೩೨ ; ೧೯-೧೬ ; ೨೩-೩೮ ; ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆ. ೧-೮-೨೧-೧ ; ೫-೨-೧೧-೨ ;

ತೈತ್ತಿರೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ೨-೬-೧-೩ ಎಂಬ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಠಿತವಾಗಿರುವುದು. ಅಶ್ವಮಾಂಸವನ್ನು ಉಖಾ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸಿ ಅನಂತರ ಅಶ್ವದ ನಾನಾ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಮಂತ್ರಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಮಾಡುವರು. ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೇಯಿಸಿದನಂತರ ಯಾವ ಮಾಂಸವು ಯಾವ ಅಂಗದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾದ್ದರಿಂದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಬೇಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದರೆ ಮಾಂಸವನ್ನು (ಅಶ್ವ ಶರೀರವನ್ನು) ಕತ್ತರಿಸುವಾಗ ಆಯಾ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರ್ತಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸುವರ್ಣಾದಿ ಲೋಹಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಸೂಜಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ವೇತಸವೃಕ್ಷದ ಚೂಪಾದ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಂಸದ ತುಂಡುಗಳಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಬೇಯಿಸುವುದರಿಂದ, ಬೆಂದ ಮಾಂಸವು ಯಾವ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರ್ತಿಸಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಯಜುರ್ಮಾನಸತ್ರಯೇ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವರು.

ಸೂನಾಃ—ಅವದಾನಸಾಧನಾಃ ಸ್ವಧಿತ್ಯಾದಯಃ | ಮಾಂಸವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಮಚ್ಚುಕತ್ತಿ ಅಥವಾ ಇತರ ಆಯುಧಗಳು. ಭಾಷ್ಯಕಾರರು ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೧-೧೦ನೇ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸೂನಯಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಛೇದನಸಾಧನೇನ-ಮಾಂಸವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಾಧನವಾದ ಮಚ್ಚುಕತ್ತಿಯಂತಿರುವ ಆಯುಧದಿಂದ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿರುವರು. Implements of dissection, the Swadhiti and others. ಕೆಲವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪಂಡಿತರು (Macdonell and Keith) ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ Woven wickerwork basket for holding flesh ಮಾಂಸವನ್ನು ಇಡುವ ಹೆಣೆದ ಬುಟ್ಟಿ ಎಂದರ್ಥವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವರು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಈ ಶಬ್ದವು ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೧-೧೦ ; ೧-೧೬೨-೧೩ ; ೧೦-೮೬-೧೮ ; ಆ. ವೇ. ೫-೧೭-೧೪ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿರುವುದು.

ಪರಿ ಭೂಷಂತಿ ಅಶ್ವಂ—ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪಾತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ಹವಿಸ್ಸು, ಅನ್ನ, ಪಶು ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಯಜ್ಞಕರ್ಮ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಗ್ನಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಶುದ್ಧಿಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಯಾಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಗೃಹ್ಯಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಗ್ನಿಮುಖವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮಂತ್ರಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧವಾದ ಪಾತ್ರಾಸಾದನಾದಿಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದು ಈಗಲೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕ್ರಮವು ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನನುಸರಿಸಿಯೇ ನಡೆದುಬಂದಿರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವವನ್ನು ವಧಿಸಿದನಂತರ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಆಯುಧಗಳು, ಮಾಂಸಬೇಯಿಸುವ ಉಖಾಪಾತ್ರೆ, ಸಲಾಕೆ, ಮಾಂಸ ತುಂಬಿಡುವ ಬುಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾದ ವಿವಿಧ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಪುರಸ್ಕರ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಜ್ಞವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ವದ ಸುತ್ತಲೂ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೆಂದೂ, ಅಶ್ವವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದಂತೆ ಇದೆಯೆಂದೂ ಋಷಿಯು ವರ್ಣಿಸಿರುವನು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ನೀಕ್ಷಣಂ—ನಿ ಉಪಸರ್ಗ. ಈಕ್ಷ ದರ್ಶನಾಂಕನಯೋ. ಧಾತು. ಕರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಯುಮೋರನಾಕೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅತಾದೇಶ. ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಾಂಸ್ಯಚಿನ್ಯಾಃ — ಡುಪಚಿನ್ ಪಾಕೇ. ಧಾತು. ಕರಣಾಧಿಕರಣಯೋಶ್ಚ - (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೧೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಧಿಕರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಅನಾದೇಶ. ಲ್ಯುಡಂತಪಚ್ ಧಾತುವು ಪರವಾದುದರಿಂದ ಮಾಂಸಶಬ್ದದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಂಸಸ್ಯ ಪಚಿಯುಟ್ ಘೋಷಾಃ (ಕಾ. ೬-೧-೧೪೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲೋಪ. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರಸಾರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸೇಚಿನಾನಿ—ಓಚಿರ್ ಕ್ಷರಣೇ. ಧಾತು. ಕರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಪ್ರಸಾರಬರುತ್ತದೆ.

ಊಷ್ಮಣ್ಯಾ—ಅರ್ಹಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತಿತ್ ಸ್ವರಿತಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವರಿತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ನಪುಂಸಕದಲ್ಲಿ ಶೇಶ್ವಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೇ ಲೋಪ. ಅಪಿಧಾನಾ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಶಿ ಲೋಪ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭೂಷಂತಿ—ಭೂಷ ಅಲಂಕಾರೇ. ಧಾತು. ಭ್ವಾದಿ. ಲಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೩ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ನಿಕ್ರಮಣಂ ನಿಷದನಂ ನಿವರ್ತನಂ ಯತ್ ಚ ಪದ್ವೀಶಮರ್ವತಃ |

ಯತ್ ಪಪೌ ಯತ್ ಘಾಸಿಂ ಜಘಾಸ ಸರ್ವಾ ತಾ ತೇ ಅಸಿ ದೇವೇ

ಷ್ವಸ್ತು || ೧೪ ||

ಪದಪಾಠಃ

ನಿಕ್ರಮಣಂ | ನಿಷದನಂ | ನಿವರ್ತನಂ | ಯತ್ | ಚ | ಪದ್ವೀಶಂ | ಅರ್ವತಃ |

ಯತ್ | ಚ | ಪಪೌ | ಯತ್ | ಚ | ಘಾಸಿಂ | ಜಘಾಸ | ಸರ್ವಾ | ತಾ | ತೇ | ಅಸಿ | ದೇವೇಷು | ಅಸ್ತು ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಯನ್ನಿಕ್ರಮಣಂ ನಿತರಾಂ ಕ್ರಮತೇ ಯತ್ರ ತನ್ನಿಕ್ರಮಣಂ ಸ್ಥಾನಂ | ನಿತರಾಂ ಸೀದತೃತೀತಿ | ನಿಷದನಂ | ನಿವರ್ತನಂ ನಿವಿಧವರ್ತನಮಿತ್ತತೋ ಲುಂಠನಂ ಯತ್ರ ತತ್ || ಯಚ್ಚಾರ್ವತೋಽಶ್ವಸ್ಯ

ಪೆದ್ದೀಶಂ ಪಾದಬಂಧನಂ | ಯದ್ವಾ | ಬಂಧನಂ ಪೆರ್ ತದ್ವಾನ್ಪ್ರದೇಶಃ | ಅತ್ರ ಸರ್ವತ್ರ ದೇವಾರ್ಥ-
ಸ್ಯಾಶ್ಚ ಸ್ಯ ರೋಮಾದೀನಾಮಪಿ ನಿರರ್ಥಕತ್ವಾಭಾವಾಯ ತತ್ಕ್ಲಾನಮಪಿ ಸ್ವೀಕ್ರಿಯತೇ | ಯದ್ವಾ |
ಕ್ರಿಯಾಪರಾವಗಂತವ್ಯಾ | ಅಲಂಭಸಮಯೇ ನಿಗ್ರಹೇಣ ಯಾ ನಿಕ್ರಮಣಾದಯಶ್ಚೇಷ್ಟಾಃ ಸಂತಿ ತಾ
ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯಚ್ಚ ಪಪಾ ಯದುದಕಮಪಿಬತ್ | ಯಚ್ಚ ಘಾಸಿಮದನೀಯಂ ತೃಣಾದಿಕಂ ಜಘಾಸ
ಅಭಕ್ಷಯತ್ | ಹೇ ಅಶ್ವ ತೇ ತವ ತಾ ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ನಿಕ್ರಮಣಾದೀನಿ ದೇವೇಷ್ವಸ್ತು | ಸಂತು |
ದೇವೇಷು ವ್ಯಾಪ್ನೋತು | ತಾನ್ಯಪಿ ನಿರರ್ಥಕಾನಿ ಮಾ ಭೂವನ್ನಿತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿರೂಪಾರ್ಥ

(ಹೇ ಅಶ್ವ—ಎಲೈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವವೇ) | ಅವರ್ತಃ—ಈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ (ನಿನ್ನ) | ನಿಕ್ರಮಣಂ—ಸಂಚಾರ
ಪ್ರದೇಶವೂ | ನಿಷದನಂ—ನಿಲ್ಲುವ ಪ್ರದೇಶವೂ | ವಿವರ್ತನಂ—ನೆಲದಮೇಲೆ ಹೊರಳಾಡುವ ಪ್ರದೇಶವೂ |
ಯಚ್ಚ ಪೆದ್ದೀಶಂ—ಮತ್ತು ಕುದುರೆಯ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗವೂ | ಯಚ್ಚ ಪಪಾ—ಅಶ್ವವು ಕುಡಿದ
ನೀರೂ | ಯಚ್ಚ ಘಾಸಿಂ ಜಘಾಸ—ಅಶ್ವವು ಭಕ್ಷಿಸಿದ (ಮೇದ) ತೃಣಾದಿ ಆಹಾರವೂ ಸಹ | ತೇ—ನಿನ್ನ |
ತಾ ಅಪಿ—ಈ ವಿಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಹ | ದೇವೇಷು—ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ (ದೇವತೆಗಳಿಗೆ) | ಅಸ್ತು—ಅರ್ಪಿತ
ವಾಗಲಿ (ಸೇರಲಿ) ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವವೇ, ನೀನು ಹುಲ್ಲನ್ನು ಮೇಯುವಾಗ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ, ನೆಲದಮೇಲೆ
ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಪ್ರದೇಶಗಳೂ, ನಿನ್ನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಗ್ಗವೂ,
ನೀನು ಕುಡಿದ ನೀರು, ತಿಂದ ಹುಲ್ಲು ಇವೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಲಿ.

English Translation

May the place of going forth, of tarrying, of rolling on the ground ; the
foot-fastening of the horse, (the water) that he has drunk, the grass that he
has eaten ; may all these be yours among the gods.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಋಷಿಯು ಅಶ್ವವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾಗ ಅದರ ರೋಮಾದಿಗಳೂ ಅದು ಭಕ್ಷಿಸಿದ ಹುಲ್ಲು,
ಕುಡಿದ ನೀರು ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಲಿ ಎಂದು ತನ್ನ ಆಶಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವನು. ಅಶ್ವದ ಅವಯವ
ಗಳೂ, ಮಾಂಸವೂ ಪಚನಾದಿಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಮಾಡುವುದ
ರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವದೆಂದೂ, ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವ
ಅಶ್ವದ ಉದರಸ್ಥವಾದ, ನೀರು, ಜೀರ್ಣವಾಗದಿರುವ ಹುಲ್ಲು ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ ಸಹ ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ಸೇರಲಿ ಎಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಈ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ನಿಕ್ರಮಣಂ, ನಿಷದನಂ, ನಿವರ್ತನಂ—ಅಶ್ವದ ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೇ ಸೇರಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಅಶ್ವದ ನಿತ್ಯಜೀವನದ ಕ್ರಮವು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅದು ದೇವತೆಗಳ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಪದ್ವೀಶಂ—ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಭಾಷ್ಯಕಾರರು ಎರಡುವಿಧವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುವರು **ಪದ್ವೀಶಂ ಪಾದಬಂಧನಂ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾನ್ ಪ್ರದೇಶಃ** ಅಶ್ವದ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ ಅಥವಾ ಅಶ್ವವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ ಎಂಬ ಎರಡರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿರುವರು. ಈ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥದ ಕೆಲವಂಶಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಕಾರಾಂತರವಾಗಿ ಈ ಸೂಕ್ತದ **ಯದ್ವಾಜಿನೋ ದಾಮ** ಎಂಬ ಋಕ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು.

ಯಚ್ಚ ಸಸೌ ಯಚ್ಚ ಘಾಸಿಂ ಜಘಾಸ—ಕುದುರೆಯು ಕುಡಿದನೀರೂ ತಿಂದಹುಲ್ಲೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸೇರ ಬೇಕೆಂದು ಋಷಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವನು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸೂಕ್ತದ **ಯದೂವಧ್ಯಮುದರಸ್ಯಾಪನಾತಿ** (ಋ. ಸಂ. ೧-೧೩೨-೧೦) ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅಶ್ವದ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜೀರ್ಣವಾಗದೆ ಇರುವ ತೃಣರೂಪವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಶುದ್ಧವಾದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಾಕಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯವು ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಕುದುರೆಯು ತಿಂದ ಹುಲ್ಲು ಕುಡಿದ ನೀರೂ ಸಹ (ಹೋಮದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ) ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೇ ಸೇರಲಿ ಎಂದು ಋಷಿಯ ಆಶಯವು ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದು.

ಅಶ್ವಾಂಗಹೋಮವಿಧಿಯು ಎಂದರೆ ಅಶ್ವದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೋಮ ಮಾಡುವ ವಿಧಿಯು ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯ ಐದನೆಯ ಕಾಂಡದ **ಸ್ತೇಗಾನ್ದಂಷ್ವಾಭ್ಯಾಂ** ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ ೧೧-೨೩ರವರೆಗಿನ ೧೪ ಅನುವಾಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು. ಗ್ರಂಥವಿಸ್ತರಭಯದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿಲ್ಲ.

ಇತರ ಪಶುಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪಶುಹೋಮಕ್ಕಾಗಿ ಆಪ್ರೀ ಸೂಕ್ತಗಳಿರುವಂತೆ ಅಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅಶ್ವಸಂಬಂಧವಾದ ಆಪ್ರೀಸೂಕ್ತವು ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆನ್ನೊಂದು ಮಂತ್ರಗಳಿರುವವು ಈ ಸೂಕ್ತವು ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ—

- (೧) **ಸಮಿದ್ಧೋ ಅಂಜನ್ಯದರಂ ಮತೀನಾಂ ಘೃತಮಗ್ನೇ ಮಧುಮತ್ಪಿನ್ನಮಾನಃ |**
ವಾಜೀ ವಹನ್ವಾಜಿನಂ ಜಾತನೇದೋ ದೇವಾನಾಂ ವಕ್ತೃ ಪ್ರಿಯಮಾ ಸಧಸ್ಥಂ ||
- (೨) **ಘೃತೇನಾಂಜನ್ಯಂ ಪಥೋ ದೇವಯಾನಾನ್ತ್ರ ಜಾನನ್ವಾಜ್ಯಪ್ಯೇತು ದೇವಾನ್ |**
ಅನು ತ್ವಾ ಸಪ್ತೇ ಪ್ರದಿಶಸ್ವಚಂತಾಗ್ ಸ್ವಧಾಮಸ್ಮೈ ಯಜಮಾನಾಯ ಧೇಹಿ ||
- (೩) **ಈಡ್ಯಶ್ವಾಸಿ ವಂದ್ಯಶ್ವ ವಾಜಿನ್ನಾಶುಶ್ವಾಸಿ ಮೇಧ್ಯಶ್ವ ಸಪ್ತೇ |**
ಅಗ್ನಿಷ್ಟ್ವಾ ದೇವೈರ್ವಸುಭಿಸ್ವಜೋಷಾಃ ಸ್ತ್ರೀತಂ ವಹ್ನಿಂ ವಹತು ಜಾತನೇದಾಃ ||
- (೪) **ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಬರ್ಹಿಸ್ಸಪ್ತರೀಮಾ ಜುಷಾಣೋರು ಪೃಥು ಪ್ರಥಮಾನಂ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ |**
ದೇವೇಭಿರ್ಯುಕ್ತಮದಿತಿಶ್ವಜೋಷಾಃ ಸ್ತೋನಂ ಕೃಣ್ವಾನಾ ಸುವಿತೇ ದಧಾತು ||

- (೫) ಏತಾ ಉ ವಸ್ಸುಭಗಾ ವಿಶ್ವರೂಪಾ ವಿ ಸೆಕ್ಷೋಭಿಃ ಶ್ರಯಮಾಣಾ ಉದಾತ್ತೈಃ |
ಋಷ್ವಾಸ್ತತೀಃ ಕವಷಶ್ಶುಂಭಮಾನಾ ದ್ವಾರೋ ದೇವೀಃ ಸುಪ್ರಾಯಾಣಾ ಭವಂತು ||
- (೬) ಅಂತರಾ ಮಿತ್ರಾವರುಣಾ ಚರಂತೀ ಮುಖಂ ಯಜ್ಞಾನಾಮುಭಿ ಸಂವಿದಾನೇ |
ಉಷಾಸಾ ನಾಂ ಸುಹಿರಣ್ಯೇ ಸುಶಿಲ್ವೇ ಋತಸ್ಯ ಯೋನಾವಿಹ ಸಾದಯಾಮಿ ||
- (೭) ಪ್ರಥಮಾ ವಾಗ್ಂ ಸರಥಿನಾ ಸುವರ್ಣಾ ದೇವಾ ಸಶ್ಯಂತಾ ಭುವನಾನಿ ನಿಶ್ವಾ |
ಅಪಿಪ್ರಯಂ ಚೋದನಾ ನಾಂ ಮಿಮಾನಾ ಹೋತಾರಾ ಜ್ಯೋತಿಃ ಪ್ರದಿಶಾ ದಿಶಂತಾ ||
- (೮) ಅದಿತ್ಯೈರ್ನೋ ಭಾರತೀ ವಷ್ಟು ಯಜ್ಞಗ್ಂ ಸರಸ್ವತೀ ಸಹ ರುದ್ರೈರ್ನ ಆವೀತ್ |
ಇಡೋಸಹೂತಾ ವಸುಭಿಃ ಸಜೋಷಾ ಯಜ್ಞಂ ನೋ ದೇವೀರಮೃತೇಷು ಧತ್ತ ||
- (೯) ತ್ವಷ್ಟಾ ನೀರಂ ದೇವಕಾಮಂ ಜಜಾನ ತ್ವಷ್ಟುರರ್ವಾ ಜಾಯತ ಆಶುರಶ್ವಃ |
ತ್ವಷ್ಟೇದಂ ವಿಶ್ವಂ ಭುವನಂ ಜಜಾನ ಬಹೋಃ ಕರ್ತಾರಮಿಹ ಯಕ್ಷಿ ಹೋತಃ ||
- (೧೦) ಅಶ್ವೋ ಘೃತೇನ ತ್ಮನ್ಯಾ ಸಮಕ್ತ ಉಪ ದೇನಾಗ್ಂ ಋತುಶಃ ಪಾಥ ಏತು |
ವನಸ್ಪತಿದೇವಲೋಕಂ ಪ್ರಜಾನನ್ನಗ್ನಿನಾ ಹವ್ಯಾ ಸ್ವದಿತಾನಿ ವಕ್ಷತ್ ||
- (೧೧) ಪ್ರಜಾಪತೇಸ್ತಪಸಾ ನಾವೃಧಾನಸ್ಸದ್ಯೋ ಜಾತೋ ದಧಿಷೇ ಯಜ್ಞಮಗ್ನೇ |
ಸ್ವಾಹಾಕೃತೇನ ಹವಿಷಾ ಪುರೋಗಾ ಯಾಹಿ ಸಾಧ್ಯಾ ಹವಿರಧಂತು ದೇವಾಃ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೫-೧-೧೧)

ಈ ಹನ್ನೊಂದು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಯಾಜ್ಞಾಮಂತ್ರಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು.
ಈ ಹನ್ನೊಂದು ಮಂತ್ರಗಳೂ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ಛಂದಸ್ಸಿನವು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕಿಯಾ

ನಿಕ್ರಮಣಿಮ್—ನಿಶರಾಂ ಕ್ರಮತೇ ಯತ್ರ. ಕ್ರಮು ಪಾದವಿಕ್ಷೇಪೇ, ಧಾತು. ಅಧಿಕರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನಾದೇಶ. ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಿಷದನಮ್—ಷದಲ್ಯ ವಿಶರಣಾಗತ್ಯನಸಾದನೇಷು. ಧಾತು. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಉಪಸರ್ಗನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುಸಕಾರಕ್ಕೆ ಸತ್ತ.

ನಿವರ್ತನಮ್—ವೃತು ವರ್ತನೇ. ಧಾತು. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸೆಪಾ—ಪಾ. ಪಾನೇ. ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಣಲ್ ಆದೇಶ ಆತ ಔಣಲಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಔಕಾರಾದೇಶ. ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವಾದಿ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಘಾಸಿಮ್—ಘಸ್ತೃ ಭಕ್ಷಣೇ. ಧಾತು. ಜನಿಘಾಸಿಭ್ಯಾ ನಿಮಿಣ್ (ಉ. ಸೂ. ೪-೫೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಣ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತಃಪದಾಯಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾವೃದ್ಧಿ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಘಾಸ—ಘಸ್ತೃ ಭಕ್ಷಣೇ. ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗ ಮಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಣಲ್ ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೪ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಮಾ ತ್ವಾಗ್ನಿರ್ದ್ವನಯಿದ್ಧಮಗಂಧಿನೋಽಖಾ ಭ್ರಾಜಂತ್ಯಭಿ ನಿಕ್ತ-

ಜಘ್ರಿಃ |

ಇಷ್ಟಂ ನೀತಮಭಿಗೂರ್ತಂ ವಷಟ್ಕೃತಂ ತಂ ದೇವಾಸಃ ಪ್ರತಿ ಗೃಭ್ಣಂ-

ತ್ಯಶ್ವಂ || ೧೫ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಮಾ | ತ್ವಾ | ಅಗ್ನಿಃ | ದ್ವನಯೀತ್ | ಧೂಮ್ರಗಂಧಿಃ | ಮಾ | ಉಖಾ | ಭ್ರಾಜಂತೀ | ಅಭಿ | ನಿಕ್ತ |

ಜಘ್ರಿಃ |

ಇಷ್ಟಂ | ನೀತಂ | ಅಭಿಗೂರ್ತಂ | ವಷಟ್ಕೃತಂ | ತಂ | ದೇವಾಸಃ | ಪ್ರತಿ | ಗೃಭ್ಣಂತಿ | ಅಶ್ವಂ || ೧೫ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಅಶ್ವ ತ್ವಾ ತ್ವಾಂ ಧೂಮ್ರಗಂಧಿಧೂಮೇನ ವ್ಯಾಪ್ತೋಗ್ನಿರ್ಮಾ ದ್ವನಯೀತ್ | ಮಾ ದ್ವನಯೇತ್ | ಧೂಮಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಬ್ದಂ ಮಾ ಕುರ್ವಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಶ್ವಸ್ಯ ಶಬ್ದನೇ ಸ್ತ್ರಾಯಶ್ಚಿ ತವಿಧಾನಾತ್ | ಯದ್ವಾ | ಹೇ ಸಚ್ಯಮಾನಾಶ್ವಾನಯವ ತ್ವಾ ತ್ವಾಂ ಧೂಮ್ರಗಂಧಿರಗ್ನಿರ್ಮಾ ದ್ವನಯೀತ್ | ಧ್ವನಾ ಸತಿ ಭಾಂಡಭಂಗಃ ಸ್ಯಾತ್ || ನೋನಯತೀತ್ಯಾದಿನಾ ಚೇಜಪ್ರತಿಷೇಧಃ | ಪಾ. ೩.೧-೫೧ | ಹ್ಯಂತಪ್ರಕ್ಷಣೇತಿ

ವೃದ್ಧ್ಯಭಾವಃ || ಕಿಂಚಿ ಭ್ರಾಜಂತ್ಯತೈಂತಾಗ್ನಿಸಂಯೋಗೇನ ದೀಪ್ತೋಷಾ ಸ್ಥಾಲೀ ಮಾಭಿ ವಿಕ್ತೆ |
ಅಭಿತೋ ಮಾ ಚೀಚಲತ್ | ತಾಪಾತಿಶಯೇನ ಮಾ ನೀನಶದಿತೈರ್ಥಃ || ಓವಿಜೀ ಭಯಚಲನಯೋಃ |
ಭಾಂದಸೋ ವಿಕರಣಸ್ಯ ಲುಕ್ | ಲುಜ್ ವಾ ರ್ಘುಲೋ ರ್ಘುಲೀತಿ ಸಲೋಪಃ || ಸ್ಥಾಲೀ ವಿಶೇಷ್ಯತೇ |
ಜಘ್ರಿರ್ಜಿಘ್ರೀತೀ ತಾಪೇನ || ಘ್ರಾ ಗಂಧೋಪಾಸಾದಾನೇ | ಅದೃಗಮಹನೇತಿ ಕಿಂತ್ಯತೈಃ || ತಂ ಶಾದೃಶ-
ಮಶ್ವಮಿಷ್ಟಂ ಹೋತುಮಿಷಿತಂ ವೀತಂ ಹೋಮಾಯಾನೀತಮಭಿಗೂರ್ತಮಾಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಪ್ರದಾನಾ-
ಯೋದ್ಯತಂ | ಯದ್ವಾ | ಇಷ್ಟಂ ಪ್ರಯಾಜ್ಯರಾಪ್ರೀತಂ ವೀತಂ ಸರ್ಯಗ್ನಿಕೃತಮಭಿಗೂರ್ತಂ ಯೇ
ಯಜಾಮಹ ಇತ್ಯಾಗ್ನಿಯುಕ್ತಂ | ವಷಟ್ಕೃತಂ ವಷಟ್ಕಾರೇಣ ದೇವಸಂಸ್ಕೃತಂ ಏವಂಭೂತಂ ತಂ
ದೇವಾಸೋ ದೇವಾಃ ಪ್ರತಿ ಗೃಭ್ಣಂತಿ | ಪ್ರತಿಗೃಭ್ಣಂತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಹೇ ಅಶ್ವ—ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ) | ತ್ವಾ—ನಿನ್ನನ್ನು | ಧೂಮಗಂಧಿಃ—ಹೊಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಅಗ್ನಿಯು | ಮಾ ಧ್ವನಯಾತ್—ಕೆನೆಯುವಂತೆ ಮಾಡದಿರಲಿ | [(ಅಥವಾ) ತ್ವಾ—ಭಾಂಡದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸರೂಪ
ದಿಂದ ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು (ಭಾಂಡವನ್ನು) | ಧೂಮಗಂಧಿಃ—ಹೊಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಗ್ನಿಯು |
ಮಾ ಧ್ವನಯಾತ್—ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಶಬ್ದಮಾಡದಂತಾಗಲಿ (ಮಾಂಸ ಸಹಿತವಾದ ಭಾಂಡವು ಒಡೆಯದಿರಲಿ) |
ಭ್ರಾಜಂತೇ ಜಘ್ರಿಃ—ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿಯಿಂದ ಕಾದು ವಾಸನೆಬರುತ್ತಿರುವ | ಉಜಾ—(ಮಾಂಸಪೂರ್ಣವಾದ)
ಪಾತ್ರೆಯು | ಮಾ ಅಭಿ ವಿಕ್ತೆ—ಜಾರಿಬೀಳದಿರಲಿ | ಇಷ್ಟಂ—ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹೋಮಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆರಿ
ಸಲ್ಪಟ್ಟದೂ | ವೀತಂ—ಹೋಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದುದೂ | ಅಭಿಗೂರ್ತಂ—ಅಹುತಿ
ಗಾಗಿಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೂ | [(ಅಥವಾ) ಇಷ್ಟಂ—ಪ್ರಯಾಜಹೋಮಗಳಿಂದ ಹೋಮ
ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದೂ | ವೀತಂ—ಸರ್ಯಗ್ನಿಕರಣವಿಧಾನದಿಂದ ಅಗ್ನಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಮೂರಾವರ್ತಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ
ಕಾರವಾಗಿ ಕರೆತಂದುದೂ | ಅಭಿಗೂರ್ತಂ—ಅಹುತಿಪ್ರದಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದೂ |] ವಷಟ್ಕೃತಂ—
ವಷಟ್ಕಾರದಿಂದ (ವಷಟ್ ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದರಿಂದ) ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಸಂಸ್ಕೃತ
ವಾದುದೂ ಆದ | ತಂ ಅಶ್ವಂ—ಆ ಅಶ್ವವನ್ನು | ದೇವಾಸಃ—ದೇವತೆಗಳು | ಪ್ರತಿ ಗೃಭ್ಣಂತಿ—ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಹೊಗೆ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಎಂದರೆ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಯಜ್ಞಾಶ್ವವು ಕೆನೆಯ
ದಿರಲಿ. (ಶಬ್ದಮಾಡದಿರಲಿ). ಬಹಳವಾದ ಉರಿಯಿಂದ ಕಾದು ವಾಸನೆಬರುತ್ತಿರುವ ಮಾಂಸಭಾಂಡವು ಉರಳಿ
ಬೀಳದಿರಲಿ. ಈ ಅಶ್ವವು ಸರ್ಯಗ್ನಿಕರಣವಿಧಾನದಿಂದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ವಷಟ್ಕಾರಪೂರ್ವಕವಾದ
ದೇವತೆಗಳ ಅಹುತಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಕಾರಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಶ್ವವನ್ನು ದೇವತೆಗಳು
ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

English Translation

Let not smoke-smelling Agni cause you, (horse), to utter sound ; let
not the glowing caldron, odoriferous (with its contents), be overturned : the

gods accept a horse that has been selected (for sacrifice); that has been led (round the fire): that has been devoutly offered, and has been consecrated by (the exclamation), Vashat.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಮೂ ತ್ವಾ ಅಗ್ನಿಃ ಧ್ವನಯೀತ್ ಧೂಮಗಂಧಿಃ—ಧೂಮಗಂಧಿಃ ಎಂದರೆ ಹೊಗೆಯವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಎಂದರೆ ತುಂಬಾ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಎಂದರ್ಥವು. ಇಂತಹ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಗ್ನಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಅಶ್ವವನ್ನು ವರ್ಯಗ್ನಿಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆತಂದಾಗ ಅದು ಶಬ್ದಮಾಡದಿರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಶ್ವವು ಬೆದರಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿದರೆ ಅಗ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಧಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅಶ್ವವು ಹೊಗೆಯ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಶಬ್ದಮಾಡದಿರಲಿ ಎಂದು ಋಷಿಯ ಆಶಯವು.

ಮಾ ಉಖಾ ಭ್ರಾಜಂತೀ ಅಭಿ ನಿಕ್ತ ಜಘ್ನಿಃ—ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಮಾಂಸ ಪಾತ್ರೆಯು ಹೆಚ್ಚಾದ ಉರಿಯಿಂದ ಕೆಂಪಗೆ ಕಾದು ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಮಾಂಸದ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಭಾಂಡವು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಿರಲಿ ಅಥವಾ ಒಡೆಯದಿರಲಿ ಎಂದಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಇಷ್ಟಂ—ಹೋತುಮಿಷಿತಂ | ಯದ್ವಾ ಪ್ರಯಾಜ್ಯೇರಾಪ್ರೀತಂ | ಹೋಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅಶ್ವವು ಅಥವಾ ಪ್ರಯಾಜಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಹೋಮಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಅಶ್ವವನ್ನು ಎಂದರ್ಥವು.

ವೀತಂ—ಅಗ್ನಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆತರಲ್ಪಟ್ಟ ಅಥವಾ ವರ್ಯಗ್ನಿಕರಣವಿಧಾನದಿಂದ ಅಗ್ನಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಬಳಸಿ ಬಂದಿರುವ

ಅಭಿಗೂರ್ತಂ—ಅಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಪ್ರದಾನಾಯೋದ್ಯತಂ | ಮುಖ್ಯ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅಥವಾ ಯೇ ಯಜಾಮಹೇ ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೋಮ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಎಂದಭಿಪ್ರಾಯವು.

ವಷಟ್ಪ್ರೀತಂ—ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರಯಾಜಮಂತ್ರಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವೌಷಟ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಮ ಮಾಡುವರು. ಈ ರೀತಿ ವೌಷಡಂಗಳಾಗಿ ಹೋಮಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಷಟ್ಪ್ರೀತಂ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇಂತಹ ಮಂತ್ರಪೂತನಾದ ಅಶ್ವ ಅಥವಾ ಅಶ್ವಮಾಂಸವನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಧ್ವನಯೀತ್—ಧ್ವನ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಧಾತು. ಹೇತುಮತಿ ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಣಿಚ್. ಘಟಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಮಿತ್ ಸಂಜ್ಞಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಉಪಧಾವೃದ್ಧಿ ಬಂದಾಗ ಮಿತಾಂ ಹ್ರಸ್ವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೯೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಉಪಧಿಗೆ ಹ್ರಸ್ವ. ಮಾಜ್ ಉಪಸದನಾಗಿರುವಾಗ ಮಾಜಿ ಲುಜ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲುಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿವ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇತೆಶ್ಚ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರಲೋಪ. ನೋನಯತಿ ಧ್ವನ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೫೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚ್ಲಿಗೆ ಚಜ್ ಪ್ರತಿಷೇಧ

ಬರುತ್ತದೆ. ಸಿಜಾದೇಶ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಡಾಗಮ. ಅಸ್ತಿಸಿಜೋಽಪ್ಯಕ್ತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಈಡಾಗಮ. ಇಟೀಕುಟಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೨೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಿಜೆಗೆ ಲೋಪ. ಹ್ಯುಂತಪ್ಪಣಶ್ವಸ- (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ವೃದ್ಧಿನಿಷೇಧ ಬರುತ್ತದೆ. ಣಿಚೆಗೆ ಗುಣ. ಅಯಾದೇಶ. ನಮಾಜೋಗೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧೂಮಗಂಧಿಃ—ಧೂಮಸ್ಯ ಗಂಧಃ ಯಸ್ಮಿನ್ ಸಃ ಧೂಮಗಂಧಿಃ ಅಲ್ಪಾಖ್ಯಾಯಾಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೪-೧೩೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರ ಸಮಾಸಂತನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಬಹುವ್ರೀಹೌ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಪೂರ್ವಪದಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭ್ರಾಜಂತೀ—ಭ್ರಾಜ್ಯ ದೀಪ್ತೌ ಧಾತು. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಜೀಪ್. ಧಾತು ಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ವಿಕ್ತೆ—ಓವಿಜೇ ಭಯಚಲನಯೋಃ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಚನದಲ್ಲಿ ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಅಥವಾ ಮಾಜೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ಲುಜ್. ಜ್ಲೆಗೆ ಸಿಜಾದೇಶ. ಝಲೋ ಝಲಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೨೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಿಜೆಗೆ ಲೋಪ. ಚೋಃಕುಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಜಕಾರಕ್ಕೆ ಕುತ್ವ, ಚತ್ವ. ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಜಾತ್ವಾದೇಶವಿರುವುದರಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜಘ್ರಿಃ—ಘ್ರಾ ಗಂಧೋಪಾದಾನೇ ಧಾತು. ಆದಂತವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯಗಮಹನ- (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಲಿಡ್ವದ್ಭಾವ ಅತಿದೇಶನಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. ಆತೋಲೋಪ ಇಟಿ ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಇತ್ಯಾದಿನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಭಿಗೂರ್ತಮ್—ಗೂರೀ ಉದ್ಯಮನೇ. ಧಾತು. ಕ್ತಪ್ರತ್ಯಯ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅಭಿ) ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರಬರುತ್ತದೆ.

ಗೃಭ್ಜಂತಿ—ಗ್ರಹ ಉಪಾದಾನೇ. ಧಾತು. ಕ್ಯಾದಿ. ಲಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತ ರೂಪ. ಶ್ನಾಭ್ಯಸ್ತಯೋರಾತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೧೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಹ್ಯಗ್ರಹೋರ್ಭಶ್ಚಂದಸಿ ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಧಾತುಹಕಾರಕ್ಕೆ ಭತ್ವ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೫ ||

—:೦:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯದಶ್ವಾಯ ನಾಸ ಉಪಸ್ತೃಣಂತ್ಯಧೀವಾಸಂ ಯಾ ಹಿರಣ್ಯಾನ್ಯಸ್ಮೈ |

ಸಂದಾನಮುರ್ವಂತಂ ಪಥ್ವೀಶಂ ಪ್ರಿಯಾ ದೇವೇಷ್ಟಾ ಯಾನುಯಂತಿ || ೧೬ ||

ಪದಪಾಠ

ಯೇತ್ | ಅಶ್ವಾಯೇ | ವಾಸಃ | ಉಪ್ಪಸ್ತೃಣಂತಿ | ಅಧೀವಾಸಂ | ಯಾ | ಹಿರಣ್ಯಾನಿ | ಅಸ್ಮೈ |

ಸಂದಾನಂ | ಅವಂತಂ | ಪದ್ಮೀಶಂ ಪ್ರಿಯಾ | ದೇವೇಷು | ಆ | ಯಾಮಯಂತಿ || ೧೬ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಶ್ವಾಯೇ ಸಂಜ್ಞಾಪ್ಯಮಾನಾಯಾದೀವಾಸಮುಪಯೋಗ್ಯಾದನಯೋಗ್ಯಂ ಯದ್ವಾಸ ಉಪ್ಪಸ್ತೃಣಂತಿ ಸರ್ವತಃ ಆಚ್ಛಾದಯಂತಿ || ಸ್ತೃಣಾಂ ಅಚ್ಛಾದನೇ ಕ್ರೈಯಾದಿಕಃ || ತಥಾಸ್ಮಾ ಅಶ್ವಾಯೇ ಯಾ ಯಾನಿ ಹಿರಣ್ಯಾನಿ ಸಾವರ್ಣರಾಜತಕಾಂಸ್ಯಾನಿ ಕಲ್ಪಯಂತಿ | ತಥಾವಂತಂ || ಸ್ಪಷ್ಟರ್ಥೇ ದ್ವಿತೀಯಾ || ಅವಂತೋಽಶ್ವಸ್ಯ ಸಂದಾನಂ ಶಿರೋಬಂಧನಂ ಪದ್ಮೀಶಂ ಪಾದೇಷು ಪ್ರವಿಷ್ಟಂ ಪಾದಬಂಧನಂ | ಏತಾನಿ ಪ್ರಿಯಾ ದೇವಾನಾಂ ಪ್ರಿಯತರಾಣಿ ಚಾತ್ವಾಲೇ ಬದ್ಧಾ ಸ್ಥಾಪಿತಾನಿ ದೇವೇಷ್ವಾ ಯಾಮಯಂತಿ | ಸ್ಥಾಪಯಂತಿ ||

|| ಪ್ರತಿಪಾದಾರ್ಥ ||

ಅಶ್ವಾಯೇ—ಯಜ್ಞಾಶ್ವಕ್ಕೆ | ಅಧೀವಾಸಂ—ಆಚ್ಛಾದನರೂಪವಾಗಿರುವ | ಯೇತ್ ವಾಸಃ—ಯಾವ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು | ಉಪ್ಪಸ್ತೃಣಂತಿ—ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಹೊದಿಸುವರೋ (ಮುತ್ತ) | ಅಸ್ಮೈ—ಈ ಕುದುರೆಯ | ಯಾ—ಯಾವ | ಹಿರಣ್ಯಾನಿ—ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿರುವ ಸುವರ್ಣದ್ಯಾಭರಣಗಳುಂಟೋ ಅವುಗಳೂ (ಹಾಗೆಯೇ) | ಅವಂತಂ—ಅಶ್ವದ | ಸಂದಾನಂ—ಕತ್ತನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಹಗ್ಗವೂ | ಪದ್ಮೀಶಂ—ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಹಗ್ಗವೂ (ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ) | ಪ್ರಿಯಾ—ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವುಗಳಾಗಿ | ದೇವೇಷು—ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ | (ದೇವತೆಗಳನ್ನು) | ಆ ಯಾಮಯಂತಿ—ಹೋಗಿ ಸೇರುತ್ತವೆ |

|| ಭಾವಾರ್ಥ ||

ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಕೆಯಂತೆ ಹೊದಿಸಿರುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವಸ್ತ್ರವೂ, ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ಚೆನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಆಭರಣಗಳೂ, ಕುದುರೆಯ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಗ್ಗಗಳೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಕರಗಳಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೇ ಸೇರಲಿ.

English Translation

The cloth which they spread as a covering for the horse; the golden (trappings with which they decorate him), the head-ropes,—all these they offer as acceptable to the gods.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ನಾಸಂ ಅಧೀನಾಸಂ—ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಾಯಣರು ಉಪರ್ಯಾಚ್ಛಾದನಯೋಗ್ಯಂ ನಾಸ ಉಪ-
ಸ್ತೃಣಂತಿ—ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊದಿಕೆಯಾಗಿ ಆಚ್ಛಾದನಮಾಡು-
ತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಿವರಣೆಮಾಡಿರುವರು. ಇಲ್ಲಿ ಅಧೀನಾಸಂ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ನಾಸಃ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣ
ವನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಅಥವಾ ಕಾತ್ಯಾಯನರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅಧೀನಾಸವೆಂದರೆ ತೆರೆಗಾಗಿ (curtain) ಉಪ-
ಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತ್ರವೆಂದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಯಜ್ಞಾಶ್ವವನ್ನು ವಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಯಜಮಾನನ ಪತ್ನಿಯು
'ರಾಣಿಯು' ಅಶ್ವದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಶ್ವವಿರುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇ-
ಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ತೆರೆಯನ್ನು ಹಾಕುವರು. ಈ ತೆರೆಯೇ ಅಧೀನಾಸವೆಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲಿ
ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಹಿರಣ್ಯಾನಿ—ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚಿನ್ನದ ಹಾರ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಾಲು
ಗೊರಸು ಮೊದಲಾದ ವಿಧವಿಧವಾದ ಆಭರಣಗಳು. Trappings used to decorate the horse.

ಅರ್ವಂತಂ—ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ವತಃ ಎಂದು ಷಷ್ಠೀವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ದ್ವಿತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಯೋಗವಿರು-
ವುದೆಂದು ಭಾಷ್ಯಕಾರರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪಡ್ವೀಶಂ—ಈ ಸೂಕ್ತದ ೧೪ನೇ ಋಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ ವಸ್ತ್ರಾದ್ಯಾಭರಣಗಳೂ, ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಹಗ್ಗಗಳೂ (ಅಶ್ವವಧಾನಂತರ) ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಋಷಿಯು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವನು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಉಪಸ್ತೃಣಂತಿ—ಸ್ತೃಣ್ ಆಚ್ಛಾದನೇ. ಧಾತು. ಕ್ಯಾದಿ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ ಬಹುವಚನಕ್ಕೆ
ಅಂತಾದೇಶ. ಕ್ಯಾದಿಭ್ಯಃ ಶ್ಚಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶ್ಚಾವಿಕರಣ. ಸ್ವಾದೀನಾಂ ಹ್ರಸ್ವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೮೦) ಎಂಬು-
ದಸಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಹ್ರಸ್ವ. ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಜತಿತ್ವಾದೇಶ ವಿರುವುದರಿಂದ ಶ್ಚಾಭ್ಯಸ್ತಯೋರಾತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-
೪-೧೧೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.
ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ವಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ತಿಜುಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ
(ಉಪ) ಸರ್ವಾನುದಾತ್ವಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಧೀನಾಸಮ್—ನಸ ಆಚ್ಛಾದನೇ ಧಾತು. ಘ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತಃ ಉಪಧಾಯಾಃ ಎಂಬುದರಿಂದ
ಅದಿವೃದ್ಧಿ. ಕರ್ಷಾತ್ವತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೫೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ವಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯೇಷಾ-
ಮಪಿ ದೃಶ್ಯತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಕ್ಕೆ (ಅದಿ) ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಿಯಾ—ಪ್ರಿಯಾಣಿ ಎಂದು ರೂಪವಾದಾಗ ನಪುಂಸಕದಲ್ಲಿ ಶೇಷ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ.
೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗ್ಗೆ ಲೋಪ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯಾಮಯಂತಿ—ಯಮ ಉಪರಮೇ ಧಾತು. ಹೇತುಮತಿ ಚ (ಪಾ ಸೂ. ೩-೧-೨೬) ಎಂಬುದರಿಂದ
ಣಿಚ್. ಣಿಜಂತದ ಮೇಲೆ ಲಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚದಲ್ಲಿ ರ್ನಿಗೆ ಅಂತಾದೇಶ. ಶವ್‌ವಿಕರಣ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ
ಣಿಚಿಗೆ ಗುಣ. ಆಯಾದೇಶ. ಸಂಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕೋವಿಧಿನಿತ್ಯಃ ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ಮಿತ್
ಸಂಜ್ಞಾನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಹ್ರಸ್ವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೬ ||

:೦:

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯತ್ತೇ ಸಾದೇ ಮಹಸಾ ಶೂಕ್ತಸ್ಯ ಸಾಷ್ಟ್ಯಾ ವಾ ಕಶಯಾ ವಾ
ತುತೋದ |

ಸ್ತುಚೇವ ತಾ ಹವಿಷೋ ಅಧ್ವರೇಷು ಸರ್ವಾ ತಾ ತೇ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಸೂದ-
ಯಾಮಿ || ೧೭ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಯತ್ | ತೇ | ಸಾದೇ | ಮಹಸಾ | ಶೂಕ್ತಸ್ಯ | ಸಾಷ್ಟ್ಯಾ | ವಾ | ಕಶಯಾ | ವಾ | ತುತೋದ |
ಸ್ತುಚೇವ | ತಾ | ಹವಿಷಃ | ಅಧ್ವರೇಷು | ಸರ್ವಾ | ತಾ | ತೇ | ಬ್ರಹ್ಮಣಾ | ಸೂದಯಾಮಿ || ೧೭ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಮಹಸಾ ಬಲೇನ ಶೂ ಕೃತಸ್ಯ | ಶಬ್ದಾನುಕರಣಮೇತತ್ | ಶೂತ್ಕಾರಂ ಕುರ್ವತಸ್ತೇ ತವ ಸಾದೇ
ಸದನೇಗಮನೇ ನಿಮಿತ್ತಭೂತೇ ಸತಿ || ಸದೇರ್ಭಾವೇ ಘೌ | ಕರ್ಷಾತ್ವತ ಇತ್ಯಂತೋದಾತ್ತತ್ವಂ ||
ಅರ್ಥತೋ ಗಮನಂ ಕುರ್ವನ್ಯೂತ್ಕಾರಂ ಕುರ್ವತಸ್ತೇ ತ್ವಂ ಸಾಷ್ಟ್ಯಾ ವಾ ಕಶಯಾ ವಾ ತುತೋದ
ವ್ಯಥಯತಿ ಯದ್ಯಸ್ಮಾತ್ ತಸ್ಮಾತ್ತೇ ತವ ತಾ ತಾನಿ ಸರ್ವಾ ಸರ್ವಾಣ್ಯಧ್ವರೇಷು ಯಾಗೇಷು ಬ್ರಹ್ಮಣಾ
ಮಂತ್ರೇಣ ಸೂದಯಾಮಿ | ಪುರಾಮಿ | ಆಹುತಿತ್ವೇನ ಕಲ್ಪಯಾಮೀತ್ಯರ್ಥಃ | ತತ್ರ ದೃಷ್ಟಾಂತಃ |
ಅಧ್ವರೇಷು ಯಾಗೇಷು ಹವಿಷೋ ಹವಿರಾಜ್ಯಾದಿಕಂ ಸ್ತುಚೇವ ಸ್ತುಚಾ ಯಥಾ ಸೂದಯಂತಿ ತದ್ವತ್ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಹೇ ಆಶ್ವ—ಎಲೈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವವೇ) | ಮಹಸಾ—ಬಲಯುತವಾಗಿ (ಎಂದರೆ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ) | ಶೂಕ್ತ-
ತಸ್ಯ—(ಆಯಾಸದಿಂದ) ಶೂತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ | ತೇ—ನಿನ್ನ | ಸಾದೇ—ಗಮನವು ಮುಂದುವರಿಯ
ದಿರಲು (ಶೂತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಆಗಾಗ ನಿಂತಾಗ) | (ತ್ವಂ—ನಿನ್ನನ್ನು) | ಸಾಷ್ಟ್ಯಾ-

ವಾ—ಪಾದಾಘಾತದಿಂದಲಾಗಲಿ | ಕಶಯಾ ವಾ—ಚಾವಟಿಯಿಂದಲಾಗಲಿ | ಯತ್—ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ |
ತುತೋದೇ—ಹಿಂಸೆಪಡಿಸಲಾಯಿತೋ | ತೇ—ನಿನ್ನ (ನಿನಗುಂಟಾದ) | ತಾ ಸರ್ವಾ—ಅಂತಹ ಸಮಸ್ತವಾದ
ಹಿಂಸಾರೂಪವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು | ಅಧ್ವರೇಷು—ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ | ಹವಿಷಃ—ಹವಿರಾಜ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು | ಸ್ತುಚಾ-
ಇವ—ಸ್ತುಕ್ ಎಂಬ ಹೋಮಸಾಧನವಾದ ಸೌಟಿನಿಂದ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷ
ಪಡಿಸುವಂತೆ | ತಾಃ—ಆ ನಿನ್ನ ದುಃಖಾದಿಗಳನ್ನು | ಬ್ರಹ್ಮಣಾ—ಮಂತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ | ಸೂದಯಾಮಿ—
ಶಮನಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವನೇ, ನೀನು ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಯಾಸದಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಶೂತ್ಕಾರ
ಮಾಡುತ್ತಾ ಆಗಾಗ ನಿಂತಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು (ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವಂತೆ ಮಾಡಲು) ಪಾದಾಘಾತಗಳಿಂದಲಾಗಲಿ, ಚಾವಟಿ
ಗಳಿಂದಲಾಗಲಿ ಹಿಂಸೆಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಆ ಹಿಂಸಾರೂಪಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುಕ್ ಎಂಬ ಮರದ
ಸೌಟಿನಿಂದ ಘೃತವನ್ನು ಹೋಮಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಂತ್ರಾದಿಗಳ ಪಠನದಿಂದ ಆ
ನಿನ್ನ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಶಮನಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

English Translation

Whoever has goaded you in your paces, either with heel or with whip
whilst snorting in your strength,—all these (vexations) I pour out with holy
prayer, as oblations with the ladle.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸಾದೇ—ಸದನೇಗಮನೇ ನಿಮಿತ್ತಭೂತೇ ಸತಿ | ತುಂಬಾ ಬಳಲಿದಾಗ ಹೋಗಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಆಗಾಗ ನಿಲ್ಲುವಾಗ ಎಂದಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಮಹಸಾ ಶೂಕ್ಯತಸ್ಯ—ಬಲವಾಗಿ ಎಂದರೆ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಶೂಶೂ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಂದ
ರ್ಥವು. ಕುದುರೆಯು ಆಯಾಸದಿಂದ ಬಳಲಿ ಮುಂದೆ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಹೋಗಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಶೂಶೂ ಎಂದು ಧ್ವನಿ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಂದಭಿಪ್ರಾಯವು. (Snorting with great effort).

ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವಾ ಕಶಯಾ ವಾ—ಕುದುರೆಯು ನಡೆಯದೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ ಸವಾರಿಮಾಡುವವರು
ತಮ್ಮ ಹಿಮ್ಮಡಿಯಿಂದ ಅದುಮುತ್ತಲೂ, ಚಾವಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಲೂ, ಕುದುರೆಯನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗು
ವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸುವುದು ರೂಢಿಯು—Goadings with the stirrups (heels) or with the whip

ಸ್ತುಚೇವ ತಾ ಹವಿಷೋ ಅಧ್ವರೇಷು, ಸರ್ವಾ ತಾ ತೇ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಸೂದಯಾಮಿ—ಇಲ್ಲಿ
ಋಷಿಯು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿರುವನು. ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ತುಕ್ ಎಂಬ
ಹೋಮಮಾಡುವ ಮರದ ಸೌಟಿನಿಂದ ಆಜ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಮಾಡುವಂತೆ ನಿನ್ನ ದುಃಖಗಳನ್ನು
ಎಂದರೆ ನೀನು ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಪಟ್ಟಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಪಠನದಿಂದ ಶಮನಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು
ಹೇಳಿರುವನು.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಸಾದೇ—ಪದಲ್ಯ ವಿಶಕರಣಗತ್ಯವಸಾದನೇಷು ಧಾತು. ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಘಜ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತೇಲುಪ-
ಧಾಯಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾವೃದ್ಧಿ. ಕರ್ಷಾತ್ಪತಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೫೯)
ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಪ್ತನ್ಯಂತರೂಪ.

ಪಾಷ್ಣ್ಯಾ—ಪೃಷು ಸೇಚನೇ ಧಾತು. ಘೈಚಿಪೃಶ್ಚಿಪಾಷ್ಣಿ—(ಉ. ಸೂ. ೪-೪೯-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ
ಎಂಬುದರಿಂದ ಪಾಷ್ಣಿ ಎಂದು ನಿಪಾತಿತವಾಗಿದೆ. ತೃತೀಯಾಂತರೂಪ.

ತುತೋದ—ತುದ ನ್ಯಥನೇ ಧಾತು. ಛಂದಸಿ ಲುಜ್‌ಲಜ್‌ಲಿಟಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೬) ಎಂಬುವ
ದರಿಂದ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ
ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಣಲ್ ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತ
ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸರ್ವಾ—ಶೇಷ೦ದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೇ ಲೋಪ.

ಸೂದಯಾಮಿ—ಸೂದ ಕ್ಷರಣೇ ಧಾತು. ಧಾತ್ವಾದೇಃಷಃಸಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿಗೆ
ಸತ್ಯ. ಸತ್ಯಾಸಪಾಶ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಣಿಚ್. ಲಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಿಪ್
ಪ್ರತ್ಯಯ. ಶಪ್‌ವಿಕರಣ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಣಿಚಿಗೆ ಗುಣ. ಆಯಾದೇಶ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತ
ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೭ ||

ಸಂಹಿತಾವಾಕಃ

ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶದ್ವಾಜಿನೋ ದೇವಬಂಧೋರ್ವಂಕ್ರೀರಶ್ವಸ್ಯ ಸ್ವಧಿತಿಃ ಸಮೇತಿ |

ಅಚ್ಛಿದ್ರಾ ಗಾತ್ರಾ ವಯುನಾ ಕೃಣೋತ ಪರುಷ್ವರುರನುಘುಷ್ಯಾ ವಿಶಸ್ತ ||

|| ೧೮ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶತ್ | ವಾಜಿನಃ | ದೇವಬಂಧೋಃ | ವಂಕ್ರೀಃ | ಅಶ್ವಸ್ಯ | ಸ್ವಧಿತಿಃ | ಸಂ | ಏತಿ |

ಅಚ್ಛಿದ್ರಾ | ಗಾತ್ರಾ | ವಯುನಾ | ಕೃಣೋತ | ಪರುಷ್ವರುಃ | ಅನುಘುಷ್ಯ | ವಿ | ಶಸ್ತ || ೧೮ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ವಾಜಿನೋಶ್ವಸ್ಯ ದೇವಬಂಧೋರ್ವೇವಾನಾಂ ಪ್ರಿಯಸ್ಯ ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶದ್ವಂಕ್ರೀರೇತತ್ಸಂಖ್ಯಾನ್ಯು-
ಭಯಪಾಶ್ವಾಸ್ಯೇನ ಸ್ವಧಿತಿಶ್ಚೇದನಸಾಧನೋಽಸಿಃ ಸಮೇತಿ | ಸಮ್ಯಗ್ ಚೈತಿ ಛೇದನಾಯ | ಇತರೇಷಾ-

ಮಜಾದೀನಾಂ ಷಡ್ವಿಂಶತಿರೇವ ಷಡ್ವಿಂಶತಿಸ್ಯ ವಂಕ್ರಯಃ | ಐ. ಬ್ರಾ. ೨-೬ | ಇತಿ ಪ್ರೈಷಾತ್ | ಹೇ
ವಿಶಸನಸ್ಯ ಕರ್ತಾರಃ ಅಸ್ಯಾಶ್ವಸ್ಯ ಗಾತ್ರಾಣಿ ಶರೀರಾವಯವಾನಚ್ಛಿದ್ರಾಚ್ಛಿದ್ರಾಣಿ ಯಥಾ ಭವಂತಿ ತಥಾ
ವಯುನಾ ವಯುನಾನಿ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾನಿ | ವಯುನಮಿತಿ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾಮು ವಯುನಮಭಿಖ್ಯೇತಿ ತನ್ನಾಮು-
ಸೂಕ್ತತ್ವಾತ್ ಕೃಣೋತ | ಕುರುತ || ತಪ್ತನಪ್ತನಥನಾಶ್ಚೇತಿ ತಬಾದೇಶಃ || ಹೃದಯಜಿಹ್ವಾವಕ್ಷಃ-
ಪ್ರಭೃತೀನಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಯ ಮಧ್ಯೇ ಛಿನ್ನಾನಿ ಮಾ ಕುರುತೇತ್ಯರ್ಥಃ | ತದರ್ಥಂ ಪರುಃಪರುಃ ಪ್ರತಿಪರ್ವ
ಪ್ರತಿಹೃದಯಾದ್ಯವಯವಮನುಷುಷ್ಯೇದಮವದ್ಯಮಿತಿ ಸಂಶಬ್ದೀವ ವಿಶಸ್ತ | ವಿಶಿಸನಂ ಕುರುತ ||
ಶಸ್ ಹಿಂಸಾಯಾಂ | ಛಾಂದಸಃ ಶಪೋ ಲುಕ್ || ಗಾತ್ರಂಗಾತ್ರಮಸ್ಯಾನೂನಂ ಕೃಣುತಾತ್ | ಐ. ಬ್ರಾ.
೨-೬ | ಇತಿ ಪ್ರೈಷಾತ್ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ದೇವಬಂಧೋಃ—ದೇವತೆಗಳ ಸಂಬಂಧಿಯಾದುದೂ | ವಾಜಿನಃ—ವೇಗಗಾಮಿಯಾದುದೂ ಆದ |
ಅಶ್ವಸ್ಯ—ಈ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವದ | ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶತ್—ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕು ಸಂಖ್ಯಾಕವಾದ | ವಂಕ್ರೀಃ—ಪಕ್ಕದ
ಎಲುಬುಗಳನ್ನು | ಸ್ವಧಿತಿಃ—ಛೇದನಸಾಧನವಾದ ಈ ಕತ್ತಿಯು | ಸಮೇತಿ—ಸಮೀಪಿಸುತ್ತದೆ | ವಯುನಾ—
(ಈ ಅಶ್ವದ) ದೇಹದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ | ಗಾತ್ರಾ—ಇದರ ಅವಯವ
ಗಳನ್ನು | ಅಚ್ಛಿದ್ರಾ—ಚೂರುಚೂರುಗಳಾಗದಿರುವಂತೆ | ಕೃಣೋತ—ಮಾಡಿ | ಪರುಷ್ಪರುಃ—ಪ್ರತಿಯೊಂದು
ಸಂಧಿಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ | ಅನು ಘುಷ್ಯ—(ನಿಮ್ಮ ಛೇದನಕರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ) ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾದುದೆಂದು ಪದೇ
ಪದೇ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ | ವಿಶಸ್ತ—ಛೇದನಮಾಡಿ ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ದೇವಸಂಬಂಧಿಯಾದುದೂ, ವೇಗಗಾಮಿಯಾದುದೂ ಆದ ಈ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವದ ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕು ಸಂಖ್ಯಾಕ
ವಾದ ಪಕ್ಕದ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಛೇದನಸಾಧನವಾದ ಈ ಕತ್ತಿಯು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲೈ ಶಮಿತೃಗಳೇ, ಈ ಅಶ್ವದ
ದೇಹದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಇದರ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಚೂರು
ಚೂರುಗಳಾಗದಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಧಿಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಛೇದನಕರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾದುದೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಛೇದನಮಾಡಿ.

English Translation

The axe penetrates the thirty-four ribs of the swift horse: the beloved
of the gods, (the immolators), cut up (the horse) with skill, so that the
limbs may be unperforated, and recapitulating joint by joint.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶದ್ವಂಕ್ರೀಃ—ವಂಕ್ರಿಯೆಂದರೆ ಪಕ್ಕದ ಎಲುಬುಗಳೆಂದರ್ಥ. ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವಕ್ಕೆ ಇಂತಹ
ಎಲುಬುಗಳು ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕು ಇನೆಯೆಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇತರ ಅಜಾದಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ

ಇಪ್ಪತ್ತಾರಿನೆಯೆಂದು ಐತರೇಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರ ಭೇದನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೋತೃವು ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆಯೇ ದೇವತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ವಧಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆ ಯಜ್ಞಪಶುವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಶಮಿತ್ಯವಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಶೈನಮಸ್ಯ ವಕ್ಷಃ ತೃಣುತಾತ್ಪ್ರಶಸಾ ಬಾಹೂ ಶಲಾ ದೋಷಣೀ ಕಶ್ಯಪೇನಾಂಸಾಚ್ಛಿದ್ರೇ
ಶ್ರೋಣೀ ಕವಷೋರೂ ಸ್ರೇಕಪರ್ಣಾಷ್ಟೀನಂತಾ ಪಡ್ವಿಂಶತಿರಸ್ಯ ವಂಕ್ರಯಸ್ತಾ ಅನು-
ಷ್ಠೋಚ್ಚಾಶ್ವಯತಾದ್ಗಾತ್ರಂ ಗಾತ್ರಮಸ್ಯಾನೂನಂ ಕೃಣುತಾದಿತ್ಯಂಗಾನ್ಯೇವಾಸ್ಯ ತದ್ಗಾ-
ತ್ರಾಣಿ ಪ್ರೀಣಾತಿ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೨-೬)

ಯಜ್ಞಪಶುವಿನ ವಕ್ಷಸ್ಸನ್ನು ಶೈನಾಕಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಚೂಪಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಕೋಷ್ಠಗಳನ್ನೂ ಈಟಿಯಂತೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೂ, ಅಂಸಗಳನ್ನು ಕಶ್ಯಪಾಕಾರವಾಗಿಯೂ ಟೊಂಕವನ್ನು ಭೇದವಾ ಗದಿರುವಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಪಕ್ಕೆಲಬುಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದಂತೆಯೂ, ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಅವಯವವನ್ನೂ ನ್ಯೂನವಿಲ್ಲದಿರುವಂತೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಭೇದನಮಾಡಿರೆಂದು ಹೋತೃವು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ,

ದೈನ್ಯಾಃ ಶಮಿತಾರ ಅರಭಧ್ವಮುತ ಮನುಷ್ಯಾ ಇತ್ಯಾಹ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೨-೬)

ಎಲೈ ಶಮಿತ್ಯಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಶಮಿತ್ಯವಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಅಶ್ವದ ಗಾತ್ರವನ್ನು ಅಚ್ಚಿದ್ರವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಭೇದನಾ ಹವಲ್ಲದ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸದೇ, ಭೇದನಾರ್ಹವಾದ ಅವಯವಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಅವುಗಳ ವಿನ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮವ ನ್ನರಿತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮವನ್ನು ಶುದ್ಧವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವಯುನಾ—ಕೇತಃ, ಕೇತುಃ (ನಿ. ೩-೧೩) ಇತ್ಯಾದಿಪ್ರಜ್ಞಾನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕಾಶನ ನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ಅರ್ಥವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ವಯುನಂ ವೇತೇಃ ಕಾಂತಿರ್ವಾ ಪ್ರಜ್ಞಾ ವಾ (ನಿ. ೫-೧೫) ಹೆಣೆದುಹಾಕು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವೀ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಯೆಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ತೋರಿಸಿ,

ಸ ಇತ್ತಮೋಽವಯುನಂ ತತಸ್ತತ್ಸೂರೈಣಿ ವಯುನವಚ್ಚಕಾರ |

ಕದಾ ತೇ ಮರ್ತಾ ಅಮೃತಸ್ಯ ಧಾಮೇ ಯಕ್ಷಂತೋ ನ ಮಿನಂತಿ ಸ್ವಧಾವಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೨೧-೩)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ಸ ತಮೋಽಪ್ರಜ್ಞಾನಂ ತತಸ್ತತ್ಸೂರೈಣಿ ವಯುನವಚ್ಚಕಾರ (ನಿ. ೫-೧೫) ಕತ್ತಲಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು ಗೋಚರಾತೀತವಾದುದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವು ದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಧ್ಯಪಶುವಿನ ಅವಯವಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ಞಾನವೂ, ಭೇದನಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯೂ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವಬಂಧೋಃ ಅಶ್ವಸ್ಯ—ದೇವತೆಗಳ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಅಶ್ವದ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡರ್ಥಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪತಿ, ವರುಣ ಈ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂದೂ, ಅಥವಾ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಹೋಮದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾದನಂತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಈ ಅಶ್ವವು ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂದೂ ಸಹ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶವು ಪುನಃ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ವಂಕ್ರೀಃ—ವಕಿ ಕೌಟಿಲ್ಯೇ. ಧಾತು. ವಂಕ್ರಾದ್ಯಶ್ಚ. (ಉ.ಸೂ. ೪-೫೦೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ರಿನ್ಮಂತ ವಾಗಿ ನಿಸ್ಪಾತಿಸುವಾಗಿದೆ ಇದಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ. ಇಷ್ಟಾತ್ಯಾದಿನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ.

ಅಚ್ಛಿದ್ರಾ—ನ ಛಿದ್ರಾಣಿ ಅಚ್ಛಿದ್ರಾಣಿ. ಶೇಷ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ.ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೆ ಲೋಪ. ತತ್ಪುರುಷೇ ತು—(ಪಾ.ಸೂ. ೬-೨-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಗಾತ್ರಾ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಗೆ ಲೋಪ ಬಂದಿದೆ.

ಕೃಣೋತೆ—ಕೃವಿ ಹಿಂಸಾಕರಣಯೋಶ್ಚ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ನುಧ್ಯಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪನಪ್ಪೆ-ನಥನಾಶ್ಚ. (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ತನಬಾದೇಶ. ಧಿನ್ವಿಕೃಣ್ವೋರಚೆ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉ ವಿಕರಣ. ಧಾತುವಿಗೆ ಅಕಾರಾಂತಾದೇಶ. ಅತೋಲೋಪಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಇದಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ನುಮಾಗಮ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ವಿಕರಣವಾದ ಉ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಗುಣ. ಋಕಾರನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ನಕಾರಕ್ಕೆ ಣತ್ವ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪರುಃ ಪರುಃ—ಪ್ಠಾ ಪಾಲನಪೂರಣಯೋಃ ಧಾತು. ಅರ್ತಿಪ್ಠಾವಸಿಯೇಜಿ—(ಉ. ಸೂ. ೩೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಸಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದು ನಿತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ರಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿತ್ವ ವಿಧಾನಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ವೀಪ್ನಾ ತೋರುವಾಗ ನಿತ್ಯವೀಪ್ನಯೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿವಚನಬರುತ್ತದೆ. ಅನುದಾತ್ತಂ ಚೆ (ಪಾ ಸೂ. ೮-೧-೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪರದ ಆಮ್ರೇಡಿತವು ಸರ್ವಾನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನುಘುಷ್ಯ—ಘಷಿರ್ ವಿಶಬ್ದನೇ. ಧಾತು. ಸಮಾಸೇ ನ ಇತ್ಯಪೂರ್ವೋಕ್ತೋಲ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಾಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಲ್ಯಬಾದೇಶ. ಇದು ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಸ ದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಸ್ತ—ಶಸ್ ಹಿಂಸಾಯಾಮ್. ಧಾತು. ಲೋಟ್ ನುಧ್ಯಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಲಜ್ವದ್ಭಾವ ವಿರುವುದರಿಂದ ತಾದೇಶ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೮ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಏಕಸ್ತ್ವಷ್ಟ್ವರಶ್ವಸ್ಯಾ ವಿಶಸ್ತಾ ದ್ವಾ ಯಂತಾರಾ ಭವತಸ್ತಥ ಋತುಃ |
ಯಾ ತೇ ಗಾತ್ರಾಣಾಮೃತುಥಾ ಕೃಣೋಮಿ ತಾತಾ ಪಿಂಡಾನಾಂ ಪ್ರ-
ಜುಹೋಮ್ಯಗ್ನೌ || ೧೯ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಏಕಃ | ತ್ವಷ್ಟುಃ | ಅಶ್ವಸ್ಯ | ವಿಶಸ್ತಾ | ದ್ವಾ | ಯಂತಾರಾ | ಭವತಃ | ತಥಾ | ಋತುಃ |
ಯಾ | ತೇ | ಗಾತ್ರಾಣಾಂ | ಋತುಥಾ | ಕೃಣೋಮಿ | ತಾತಾ | ಪಿಂಡಾನಾಂ | ಪ್ರ | ಜುಹೋಮಿ |
ಅಗ್ನೌ || ೧೯ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ತ್ವಷ್ಟ್ವರಸ್ಯ ದೀಪ್ತಸ್ಯಾಶ್ವಸ್ಯ ವಿಶಸ್ತಾ ವಿಶಸನಸ್ಯ ಕರ್ತೃಕಃ | ಏಕ ಏವ | ಸ ಕಃ | ಋತುರೇತ-
ದುಸಲಕ್ಷಿತಃ ಕಾಲಾತ್ಮಾ ತಸ್ಯೈವ ಸರ್ವೇಷಾಮಪಿ ಸರ್ವೈವಸಿತೃತ್ವಾತ್ | ಯದ್ವಾ | ಋತುರ್ನಿಃ-
ಶಂಕವಿಶಸನಾಯ ಗಂತಾ ಶಮಿತಾ | ತಥಾ ದ್ವಾ ಯಂತಾರಾ ನಿಯಮಯಿತಾರಾವಹೋರಾತ್ರೇ ದೇವಾ
ದ್ಯಾನಾಪೃಥಿವ್ಯಾ ನಾ ಋತ್ವಿಕ್ಷು ಭವತಃ || ತಥ ಋತುರಿತ್ಯತ್ರ ಋತ್ಯಕ ಇತಿ ಪ್ರಕೃತಿಭಾವೋ ಹೃಸ್ವತ್ವಂ
ಚ || ಹೇ ಅಶ್ವ ತೇ ತವ ಗಾತ್ರಾಣಾಂ ಮಧ್ಯೇ ಯಾ ಯಾನಿ ಹೃದಯಾದ್ಯವಯವಾನ್ಯುತುಥಾ ಕಾಲೇ
ಕೃಣೋಮಿ ಛಿನದ್ವಿ ಸಂಪಾದಯಾಮಿ ಪಿಂಡಾನಾಂ ಮಧ್ಯೇ ತಾತಾ ತಾನಿ ತಾನಿ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾನುರೋಧೇ-
ನಾಗ್ನೌ ಪ್ರ ಜುಹೋಮಿ | ಪ್ರಕರ್ಷೇಣ ಹುತಂ ಕರೋಮಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ತ್ವಷ್ಟುಃ — ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ | ಅಸ್ಯ ಅಶ್ವಸ್ಯ — ಈ ಅಶ್ವದ | ವಿಶಸ್ತಾ — ಭೇದನಕಾರನು |
ಏಕಃ—ಒಬ್ಬನು. (ಅದಾರಿಂದರೆ) | ಋತುಃ—(ಸರ್ವವನ್ನೂ ಕೊನೆಗಾಣಿಸತಕ್ಕ) ಋತ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಕಾಲವು |
ಯಂತಾರಾ—ಇದನ್ನು ನಿಯಮಿಸತಕ್ಕವರು | ದ್ವಾ—ಅಹೋರಾತ್ರರೂಪರಾದ ಅಥವಾ ದ್ಯಾನಾಪೃಥಿವೀರೂಪ
ರಾದ ಇಬ್ಬರು | ಭವತಃ—ಇರುತ್ತಾರೆ | (ಹೇ ಅಶ್ವ—ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ) | ತೇ—ನಿನ್ನ | ಗಾತ್ರಾಣಾಂ—
ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ | ಯಾ—ಯಾವುದನ್ನು | ಋತುಥಾ—ಯಜ್ಞಕಾಲಾನುರೋಧವಾಗಿ | ಕೃಣೋಮಿ—ಸಿದ್ಧ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆಯೋ | ತಾತಾ—ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ | ಪಿಂಡಾನಾಂ—ಪಿಂಡಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ | ಅಗ್ನೌ—ಅಗ್ನಿ
ಯಲ್ಲಿ | ಪ್ರ ಜುಹೋಮಿ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಹುತಿರೂಪದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಈ ಅಶ್ವದ ಛೇದನಕಾರನು ಒಬ್ಬನು. ಅದಾರಿಂದರೆ ಸರ್ವವನ್ನೂ ಕೊನೆಗಾಣಿಸತಕ್ಕ ಋತ್ವಾತ್ಮಕನಾದ ಕಾಲವು. ಇದನ್ನು ನಿಯಮಿಸತಕ್ಕವರು ಅಹೋರಾತ್ರರೂಪರಾದ ಅಥವಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀರೂಪರಾದ ಇಬ್ಬರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ, ನಿನ್ನ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಯಜ್ಞಕಾಲಾನುರೋಧವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡುತ್ತೇನೆಯೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹ ಪಿಂಡಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಹುತಿಯ ರೂಪದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

English Translation

There is one immolator of the radiant horse, which is Time: there are two that hold him fast: such of your limbs as I cut up in due season, I offer them, made into balls (of meat), upon the fire.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿನ ವರ್ಣನೆಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ತತ್ವವು ಅಡಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಯು ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಎರಡುವಿಧವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ರೂಢವಾದ ಛೇದನಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ ಶಮಿತ್ವವಿನ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ನಿಯಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಅಂತಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಲದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಋತುಃ ಏತದ್ವಿಸಲಕ್ಷಿತಃ ಕಾಲಾತ್ಮಾ ತಸ್ಯೈವ ಸರ್ವೇಷಾಮಪಿ ಸರ್ಯವಸಿತ್ಯತ್ಯಾತ್ | ಯದ್ವಾ ಋತುಃ, ನಿಃಶಂಕವಿಶಸನಾಯ ಗಂತಾ ಶಮಿತಾ | ಎಂದು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಸಾಯಣರು ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತ್ವಷ್ಟುಃ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ದೀಪ್ತಿಸ್ತ್ವ—ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮೇಲಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದೇವಬಂಧೋಃ ಎಂದಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವಕ್ಕೂ ತ್ವಷ್ಟುವಿಗೂ ಜನ್ಯಜನಕಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ತ್ವಷ್ಟುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ತ್ವಷ್ಟಾ ವೀರಂ ದೇವಕಾಮಂ ಜಜಾನ ತ್ವಷ್ಟುರರ್ವಾ ಜಾಯತ ಆಶುರಶ್ವಃ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೫-೧-೧೧)

ಎಂಬ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಅಪ್ರೀ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ತ್ವಷ್ಟುವಿನಿಂದ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ,

ಪ್ರಜಾಪತೇರಶ್ವಶ್ಚಯತ್ | ತತ್ಪಾರಾಪತತ್ತೋಽಶ್ವಃ ಸಮಭವದ್ಯದಶ್ಚಯತ್ತದಶ್ವಶ್ಚಾಶ್ವತ್ವಂ ತದ್ವೇವಾ ಅಶ್ವಮೇಧೇನೈವ ಪ್ರತ್ಯದಧುರೇಷ ಹ ನೈ ಪ್ರಜಾಪತಿಗ್ಂ ಸರ್ವಂ ಕರೋತಿ ಯೋಽಶ್ವಮೇಧೇನ ಯಜತೇ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೩-೧-೧).

ಒಂದು ಸಲ ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ನೇತ್ರವು ಬಾತುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಅಶ್ವವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ದೇವತೆಗಳು ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಅದರ ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವವನು ಪ್ರಜಾಪತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ತಾನೂ ಸಹ ಪೂರ್ಣನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ತ್ವಷ್ಟ್ಯಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇಂತಹ ದೇವಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ, ವಿಶಸ್ತಾ ಏಕಃ | ವಿಶಸನಕರ್ತಾ ಏಕಃ | ಭೇದಿಸತಕ್ಕವನೊಬ್ಬನೇ ಎಂದಿದೆ. ಇದಾವುದೆಂದರೆ ಋತುಃ ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ,

ಕಸ್ತಾ ಭೃತಿ ಕಸ್ತಾ ವಿ ಶಾಸ್ತಿ ಕಸ್ತೇ ಗಾತ್ರಾಣಿ ಶಿನ್ಯತಿ | ಕ ಉ ತೇ ಶಮಿತಾ ಕವಿಃ |
ಋತವಸ್ತ ಋತುಧಾ ಪರುಶ್ಯಮಿತಾರೋ ವಿ ಶಾಸತು | ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯ ಧಾಯಸಾ ಶಿಮೀಭಿಶ್ಚಿ-
ನ್ಯಂತು ತ್ವಾ | ದೈನ್ಯಾ ಅಧ್ವರ್ಯವಸ್ತಾ ಭೃಂತು ವಿ ಚ ಶಾಸತು | ಗಾತ್ರಾಣಿ ಪರ್ವಶಸ್ತೇ
ಶಿಮಾಃ ಕೃಣ್ವಂತು ಶಿನ್ಯಂತಃ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೫-೨-೧೨)

ಎಲೈ ಮೇಧಾಶ್ವವೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಭೇದಿಸುವವರು ಯಾರು ? ನಿನ್ನ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದನ ಸಾಧನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸುವವರು ಯಾರು ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ, ಅನಂತರ, ವಸಂತಾದಿ ಋತುಗಳು ಆ ಯಾ ನಿಯಮಿತಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಭೇದನವನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲಿ. ಸಂವತ್ಸರದ ಪ್ರಭಾವದೊಡನೆ ಅವು ನಿನ್ನನ್ನು ಭೇದಿಸಲಿ. ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವು ಸಾಯಣರ ಮೊದಲನೆಯ ವಿವರಣೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ದೇವಲೋಕದ ಅಧ್ವರ್ಯವು ನಿನ್ನನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ನಿನ್ನ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸಾಯಣರ ಎರಡನೆಯ ವಿವರಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಯೆವ್ವಾ | ಋತುಃ ನಿಶ್ಚಂಕವಿಶಸನಾಯ ಗಂತಾ ಶಮಿತಾ | ದೃಢಮನಸ್ಕನಾಗಿ ಭೇದಿಸಲು ಹೋಗುವ ಶಮಿತ್ಯವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದ್ವಾ ಯಂತಾರಾ—ನಿಯಮಿತಾರೌ ಅಹೋರಾತ್ರೇ ದೇವೌ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೌ ವಾ | ಅಹೋರಾತ್ರ
ಗಳಾಗಲಿ ಅಥವಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳಾಗಲಿ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಅಹರ್ವಾ ಅಶ್ವಂ ಪುರಸ್ತಾನ್ಮಹಿಮಾನ್ವಜಾಯತ ತಸ್ಯ ಪೂರ್ವೇ ಸಮುದ್ರೇ ಯೋನೌ ರಾತ್ರಿರೇನಂ
ಪಶ್ತಾನ್ಮಹಿಮಾನ್ವಜಾಯತ ತಸ್ಯಾಪರೇ ಸಮುದ್ರೇ ಯೋನಿರೇತೌ ವಾ ಅಶ್ವಂ ಮಹಿಮಾನಾ-
ವಭಿತಃ ಸಂಬಭೂವತುಃ |

(ಬೃ. ಉ. ೧-೧)

ಅಹಸ್ಸು ಈ ಅಶ್ವದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಇದರ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿಯು ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಇದರ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಎಂಬ ಈ ವಾಕ್ಯವು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಅಶ್ವಮೇಧವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ವಿಶ್ವಯಜ್ಞವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಯಜ್ಞಪಶುವಿನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಹವನ್ನೂ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ರಜತದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಹವನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವೆರಡೂ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳನ್ನು ತನ್ಮು ವರ್ಣಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ ಯೆಂದರ್ಥ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಅಹರಶ್ಚಂ ಪುರಸ್ತಾನ್ಮಹಿಮಾನ್ವಜಾಯತೇತಿ ಕಥಂ ? ಅಶ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಜಾಪತಿತ್ವಾತ್ ಪ್ರಜಾಪತಿತ್ವಾದಿತ್ಯಾದಿ ಲಕ್ಷಣೋಕ್ತಾ ಲಕ್ಷ್ಯತೇ |

(ಶ. ಭಾ. ೧-೧)

ಅಶ್ವವು ಪ್ರಜಾಪತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಆದಿತ್ಯಾದಿಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ ಅಹಸ್ವಿನಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳೆರಡೂ ಅಶ್ವದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಅರ್ಥವು ಬರುತ್ತದೆ.

ಋತುಧಾ ಕೃಣೋಮಿ—ಋತುಧಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಕಾಲೇ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥಮಾಸಾಃ ಪರೂಗ್ಂಷಿ ತೇ ಮಾಸಾಶ್ಚೈಂತು ಶಿನ್ಯಂತೇ |

ಅಹೋರಾತ್ರಾಣಿ ಮರುತೋ ವಿಲಿಷ್ಟಂ ಸೂದಯಂತು ತೇ ||

(ತೈ. ಸಂ ೫-೨-೧೨)

ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೃಣೋಮಿ ಎಂದು ಯಜಮಾನನು ತನ್ನನ್ನೇ ಛೇದನಕಾರಣನೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ವಿಶಸ್ತಾ—ಶಸ್ ಹಿಂಸಾಯಾಮ್. ಧಾತು. ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ತೃಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಂತಾರಾ—ಯನು ಉಪರಮೇ ಧಾತು. ಹಿಂದಿನಂತೇ ತೃಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಧಾತುನುಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಸ್ವಾರ ಪರಸವರ್ಣ. **ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್**—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ. ದ್ವಾ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ತಥ ಋತುಃ—ತಥಾ+ಋತುಃ ಎಂದಿರುವಾಗ ಋತ್ಯುಕಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೯-೧-೧೨೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಭಾವವೂ ಹ್ರಸ್ವವೂ ಬರುತ್ತವೆ.

ಯಾ—ಶೇಷ್ಯಂಜಸಿ ಬಹುಲಮ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೆ ಲೋಪ.

ಋತುಧಾ—ಧಾ ಹೇತೌ ಚ ಛಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೩-೨೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಧಾ ಪ್ರತ್ಯಯವು ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಋತುಶಬ್ದಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೃಣೋಮಿ—ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಕರಣಸ್ವರದಿಂದ ಮಧ್ಯೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ತಾತಾ—ತಾನಿತಾನಿ ಎಂದಿರುವಾಗ ಶೇಷ್ಯಂಜಸಿ ಬಹುಲಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೆ ಲೋಪ. ವೀಪ್ಸಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ದ್ವಿವರ್ಚನ ಬರುತ್ತದೆ. ಪರದ ಆಮ್ರೇಡಿತಕ್ಕೆ ಅನುನಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜುಹೋಮಿ—ಜು ದಾನಾದನಯೋಃ ಧಾತು. ಶ್ಲು಼ವಿಕರಣ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವಾದಿ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೯ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಮಾ ತ್ವಾ ತಪಸ್ತ್ರಿಯ ಆತ್ಮಾಪಿಯಂತಂ ಮಾ ಸ್ವಧಿತಿಸ್ತನ್ವಂ ಆ ತಿಸ್ಥಿ-
ಪತ್ತೇ |

ಮಾ ತೇ ಗೃಧ್ನುರವಿಶಸ್ತಾತಿಹಾಯ ಛಿದ್ರಾ ಗಾತ್ರಾಣ್ಯಸಿನಾ ಮಿಥೂ ಕಃ

||೨೦||

ಪದಪಾಠಃ

ಮಾ | ತ್ವಾ | ತಪತ್ | ಪ್ರಿಯಃ | ಆತ್ಮಾ | ಅಪ್ರಿಯಂತಂ | ಮಾ | ಸ್ವಧಿತಃ | ತನ್ವಃ | ಆ | ತಿಸ್ಥಿಪತ್ |
ತೇ |

ಮಾ | ತೇ | ಗೃಧ್ನುಃ | ಅವಿಶಸ್ತಾ | ಅತಿಹಾಯ | ಛಿದ್ರಾ | ಗಾತ್ರಾಣಿ | ಅಸಿನಾ | ಮಿಥು | ಕರಿತಿ-
ಕಃ || ೨೦ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಅಶ್ವ ತ್ವಾ ತ್ವಾಮಪಿಯಂತಂ ದೇವಾನ್ಪ್ರತಿ ಗಚ್ಛಂತಂ ಪ್ರಿಯ ಆತ್ಮಾ ಭೋಗಾಯತನತ್ವಾ-
ತ್ತವ ಪ್ರಿಯತರೋ ದೇಹೋ ಮಾ ತಪತ್ | ತಪ್ತಂ ಮಾ ಕಾರ್ಷೀತ್ | ವಿಯೋಗಜನಿತಾ ವ್ಯಥಾ ಮಾ
ಭೂದಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಸ್ವಧಿತಃ ಶಸ್ತ್ರಂ ತೇ ತವ ತನ್ವಸ್ತನೂರಂಗಾನಿ ಮಾ ತಿಸ್ಥಿಪತ್ | ತ್ವಯಿ ಚಿರಮಾಸ್ಥಿತಾನಿ
ಮಾ ಕಾರ್ಷೀತ್ || ಸ್ಥಾಪಯತೇರ್ಲುಃ ತಿಷ್ಠತೇ ರಿತ್ | ಸಾ. ೭-೪-೫. | ಇತೀತ್ಯಂ || ತಥಾ ತೇ ತವ
ಗಾತ್ರಾಣಿ ಗೃಧ್ನುಃ ಕೇವಲಮಾಂಸಗ್ರಹಣೇಪ್ಸುರವಿಶಸ್ತಾ ವಿಶಸನ್ಯೇಕುಶಲಃ ಕಮಿತಾತಿಹಾಯ ನ್ಯೂನಾತಿ-
ರೇಕಭಾವೇನ ತತ್ತದಂಗಮತಿಕ್ರಮ್ಯ ಮಥ್ಯೇ ಮಿಥು ಮಿಥ್ಯಾ ವ್ಯರ್ಥಮಸಿನಾ ಛಿದ್ರಾ ಛಿದ್ರಾಣಿ ತೀರ್ಯ-
ಕ್ಷಿನ್ನಾನಿ ಮಾ ಕಃ | ಮಾ ಕಾರ್ಷೀತ್ || ಕರೋತೇರ್ಲುಃ ಮಂತ್ರೇ ಘನೇತಿ ಚ್ಛೇರ್ಲುಃ | ಗುಣಃ |
ಹಲ್ಯಾಃಽಽಽ ಇತಿ ತಲೋಪಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಹೇ ಅಶ್ವ—ಎಲೈ ಅಶ್ವನೇ) | ಅಪಿಯಂತಂ—ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ
ತ್ವಾ—ನಿನ್ನನ್ನು | ಪ್ರಿಯಃ—ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಾದ | ಆತ್ಮಾ—ದೇಹವು | ಮಾ ತಪತ್—ತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡ
ದಿರಲಿ | ಸ್ವಧಿತಃ—ಭೇದನಸಾಧನವಾದ ಕತ್ತಿಯು | ತೇ—ನಿನ್ನ | ತನ್ವಃ—ಅಂಗಗಳನ್ನು (ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ) | ಮಾ ಆ
ಅತಿಷ್ಠತ್—ದೀರ್ಘಕಾಲ ನಿಲ್ಲದಿರಲಿ | ಗೃಧ್ನುಃ—ಕೇವಲ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸೆಯುಳ್ಳವನೂ | ಅವಿಶಸ್ತಾ—
ಭೇದನದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದಿರುವವನೂ ಆದ ಶಮಿತ್ಯವು ! ಅತಿಹಾಯ—ಪರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಒರಟೊರಟಾಗಿ | ತೇ—ನಿನ್ನ | ಗಾತ್ರಾಣಿ—ಅವಯವಗಳನ್ನು | ಅಸಿನಾ—ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ | ಮಿಥು—
ವ್ಯರ್ಥವಾದ | ಛಿದ್ರಾ—ತುಂಡುಗಳುಳ್ಳದ್ದನ್ನಾಗಿ | ಮಾಕಃ—ಮಾಡದಿರಲಿ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವಾದ ದೇಹವು ತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡದಿರಲಿ ಛೇದನಸಾಧನವಾದ ಕತ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ನಿಲ್ಲದಿರಲಿ. ಕೇವಲ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸೆಯುಳ್ಳವನೂ, ಛೇದನದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದಿರುವವನೂ ಆದ ಶವಿತೃವು ನಿನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒರಟೊರಟಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅವಯವಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯರ್ಥವಾದ ತಂಡುಗಳುಳ್ಳದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದಿರಲಿ.

English Translation

Let not your precious body grieve you, who are going verily (to the gods): let not the axe linger in your body: let not the greedy and unskilful (immolator), missing the members, mangle your limbs needlessly with his knife.

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದಾದ್ದರಿಂದಲೂ ವೃದ್ಧಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಾನವು ಲಭಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಅಶ್ವವು ಪ್ರಕೃತವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಪಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅಸಿಯಿಂದ ಛೇದನವಾಗತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಹಕ್ಕೆ ಯಾತನೆಯು ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದುದರಿಂದ ಶವಿತೃವಿನ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಾಗಲಿ, ಅವನ ಮಾಂಸೇಚ್ಛೆಯಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಒರಟೊರಟಾಗಿ ಅಸಿಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದಾಗಲೀ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಹಿಂಸೆಯೂ ಸಂಭವಿಸದಿರಲೆಂದೂ ಸಹ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ ಇದನ್ನೇ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ;

ನ ನಾ ಉ ಏತನ್ಮ್ರಿಯತೇ ನ ರಿಷ್ಯಸೀತಿ | ಶ್ರಶ್ವಾಸಯತ್ಯೇವೈನಂ ತದ್ವೇವಾಗ್ಂ ಇದೇಷಿ ಪಥಿಭಿಃ ಸುಗೇಭಿರಿತಿ ದೇವಯಾನಾನೇವೈನಂ ಪಥೋ ದರ್ಶಯತಿ ಯತ್ರಾಸತೇ ಸುಕೃತೋ ಯತ್ರ ತೇ ಯಯುರಿತಿ ಸುಕೃದ್ಭಿರೇವೈನಗ್ಂ ಸಲೋಕಂ ಕರೋತಿ ತತ್ರ ತ್ವಾ ದೇವಃ ಸವಿತಾ ದಧಾತ್ವಿತಿ ಸವಿತೈವೈನಗ್ಂ ಸ್ವರ್ಗೇ ಲೋಕೇ ದಧಾತಿ ಪ್ರಜಾಪತಯೇ ತ್ವಾ ಜುಷ್ವಂ ಪ್ರೋಕ್ಷಾಮೀತ್ಯುಪಾಗ್ಂ ಶ್ವಥೋಪಗೃಹ್ಣಾತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೨-೧೨)

“ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ, ನಿನಗೆ (ನಿನ್ನ ಅತ್ಮಕ್ಕೆ) ಮೃತಿಯಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾಗದಿರಲಿ ” ಎಂಬುದಾಗಿ (೧-೧೬೨-೨೧)ನೇ ಋಕ್ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಲೂ “ ಸುಗುಮವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೀನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀಯೆ ” ಎಂದು ದೇವಲೋಕದ ಸುಲಭವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಲೂ “ ಸುಕೃತಿಗಳು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೋ, ಎಲ್ಲಿ ಸುಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ” ಎಂದು ಸುಕೃತಿಗಳ ಲೋಕವು ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ಲಭಿಸುವದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೂ, “ ಸವಿತೃವು ನಿನ್ನನ್ನು ಒಯ್ಯುವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆ ” ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅಗ್ನಿಯೂ,

ನಾಯುವೂ ಸೂರ್ಯನೂ ಯಜ್ಞ ಪಶುಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ತಮಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆದರೆಂದು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಸಹ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗ್ನಿಃ ಪಶುರಾಸೀತ್ | ತೇನಾಯಜಂತ | ಸ ಏತಂ ಲೋಕಮಜಯದ್ಯಸ್ತಿಸ್ತಗ್ನಿಃ ಸ ತೇ ಲೋಕೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ತಂ ಜೇಷ್ಯಸಿ ಪಿಬೈತಾ ಅಪ ಇತಿ ಯಾವಾನಗ್ನೇರ್ವಿಜಯೋ ಯಾವಾಂ-
ಲೋಕೋ ಯಾವದೈಶ್ವರ್ಯಂ ತಾವಾಂಸ್ತೇ ವಿಜಯಸ್ತಾವಾಂ ಲೋಕಸ್ತಾವದೈಶ್ವರ್ಯಂ ಭವಿ-
ಷ್ಯತೀತ್ಯೇವೈನಂ ತದಾಹ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೨-೧೩)

ಅಗ್ನಿಯು ಯಜ್ಞ ಪಶುವಾಗಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ, ಈಗ ಅಗ್ನಿಯು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆದನು. ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ, ನಿನಗೂ ಅದೇ ಲೋಕವು ಲಭಿಸುವುದು. ಅಗ್ನಿಯ ಜಯವು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದೋ, ಅವನ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾದುದೋ, ನಿನ್ನ ಜಯವೂ, ಪ್ರಭುತ್ವವೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು" ಎಂದೂ,

ನಾಯುಃ ಪಶುರಾಸೀತ್ | ತೇನಾಯಜಂತ ಸ ಏತಂ ಲೋಕಮಜಯದ್ಯಸ್ತಿಸ್ತಾಯುಃ ಸ ತೇ ಲೋಕೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ತಂ ಜೇಷ್ಯಸಿ ಪಿಬೈತಾ ಅಪ ಇತಿ ಯಾವಾನ್ವಾಯೋರ್ವಿಜಯೋ....
.... ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೨-೧೪)

ನಾಯುವೂ ಯಜ್ಞ ಪಶುವಾಗಿದ್ದನು. ಆ ಪಶುವನ್ನು ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಆಹುತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದನಂತರ ಈಗ ನಾಯುವು ಪ್ರಭುತ್ವಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅಶ್ವವೇ ನಿನಗೂ ಅದೇ ಜಯವೂ, ಅದೇ ಪ್ರಭುತ್ವವೂ ಲಭಿಸುವುದು

ಸೂರ್ಯಃ ಪಶುರಾಸೀತ್ | ತೇನಾಯಜಂತ

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೨-೧೫)

ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನೂ ಪಶುವಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೂ ಸಹ ಈಗ ಸರ್ವಲೋಕಕ್ಕೂ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿರುವ ಸ್ಥಾನವು ಲಭಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನೂ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಲೋಕವನ್ನೂ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಪಡೆ ಎಂದು ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯ ಇದೇ ಭಾಗದ (೧-೧೬-೨೧) ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಪಶುವಿಗೆ ಹಂಸೆಯಾಗದಿರಲೆಂದೂ, ಸದ್ಗತಿಯು ಲಭಿಸಲೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಆತ್ಮಾ—ಈ ಪದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ದೇಹಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪದವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಆತ್ಮದಂತೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ದೇಹವೆಂದರ್ಥ.

ಗೃಧ್ನಃ—ಶವಿತ್ಯವಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಯಜ್ಞದ ಮಹತ್ವವನ್ನರಿಯದೆ ಕೇವಲ ಆಶ್ವದ ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಆಸೆಪಟ್ಟು ಭೇದನಮಾಡತಕ್ಕ ವಧಕಾರನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಒರಟೊರಟಾಗಿ ಭೇದನ ಮಾಡದಿರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ತಪತಃ—ತಪ ಸಂತಾಪೇ. ಧಾತು. ಸ್ತೋತ್ರರೇಲಜ್ಜಾಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೭೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಲಜ್ ಸ್ತೋತ್ರೇಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಮಾಜ್ಯೋಗ ವಿರುವುದರಿಂದ ಅಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಪಿಯಂತಮ್—ಇಣ್ ಗತೌ. ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಇಣೋ ಯಣ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೮೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಯಣಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸವಾದಾಗ ಕೃದುತ್ತರಸದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ತನ್ಮಃ—ತನು ಶಬ್ದ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವಚನ ಶಸ್ ಪರವಾದಾಗ ತನ್ನಾದೀನಾಂ ಛಂದಸ್ಯುಪಸಂಖ್ಯಾ-ನಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಯಣಾದೇಶ. ಉದಾತ್ತಸ್ವರಿತಯೋರ್ಯೋಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವರಿತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತಿಸ್ತಿಪತಃ—ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತೌ. ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಛೇದಂತದಮೇಲೆ ಲುಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್. ಇಕಾರಲೋಪ ಅರ್ತಿಪ್ರೀವ್ಲೀ—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೩೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪುಕಾಗಮ. ತಿಷ್ಠತೇರಿತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾಕ್ಕೆ ಇತ್ವ. ಜ್ಞಿಗೆ ಚಡಾದೇಶ. ಚೆಜಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿತ್ವ. ಶರ್ಪೂರ್ವಾಃಖಯೇಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೬೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತಕಾರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮಾಜ್ಯೋಗ ವಿರುವುದರಿಂದ ಅಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಗೃಧ್ನಾಃ—ಗೃಧು ಆಭಿಕಾಂಕ್ಷಾಯಾಮ್. ಧಾತು. ತೈಸಿಗೃಧಿವೃಷಿಕ್ಷಿಪೇಃ ಕ್ಷ್ವಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೪೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ಷ್ವ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅತಿಹಾಯಃ—ಓ ಹಾಕ್ ತ್ಯಾಗೇ. ಧಾತು. ಸಮಾಸೇನಜ್ಞಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ತ್ವಾ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಲ್ಯಬಾದೇಶ. ಇದು ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ತರ ಸದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಛಿದ್ರಾಃ—ಛಿದಿರ್ ದ್ವೈಧೀಕರಣೇ. ಧಾತು. ಛೇದಾದಿಕ ರಕ್ಪ್ರತಯ. ನಪುಂಸಕ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಕೇಶ್ವಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೇಲೋಪ.

ಕಃ—ಡುಕೃತ್ ಕರಣೇ. ಧಾತು. ಲುಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇತೆತ್ವ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರಲೋಪ. ಮಂತ್ರೇಘಸಹ್ವರಣ—(ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೮೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜ್ಞಿಗೆ ಲುಕ್. ತಿಪ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ರಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಲ್ ಜ್ಯಾಭ್ಯೋ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಆಸ್ಯ ಕ್ತನಾದ ತಿಪಿಗೆ ಲೋಪ. ರೇಫಕ್ಕೆ ವಿಸರ್ಗ. ನಮಾಜ್ಯೋಗೇ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨೦ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ನ ನಾ ಉ ಏತನ್ಮಿತ್ರಯಸೇ ನ ರಿಷ್ಯಸಿ ದೇವಾ ಇದೇಷಿ ಪಥಿಭಿಃ ಸುಗೇಭಿಃ |
ಹರೀ ತೇ ಯುಂಜಾ ಪೃಷ್ಠತೀ ಅಭೂತಾನುಪಾಸ್ಥಾದ್ವಾಜೀ ಧುರಿ ರಾಸ-
ಭಸ್ಯ || ೨೦ ||

| ಪದಪಾಠಃ |

ನ | ನೈ | ಉಂ ಇತಿ | ಏತತ್ | ಮಿತ್ರಯಸೇ | ನ | ರಿಷ್ಯಸಿ | ದೇವಾನ್ | ಇತ್ | ಏಷಿ | ಪಥಿಭಿಃ |
ಸುಗೇಭಿಃ |
ಹರೀ ಇತಿ | ತೇ | ಯುಂಜಾ | ಪೃಷ್ಠತೀ ಇತಿ | ಅಭೂತಾಂ | ಉಪ | ಅಸ್ಥಾತ್ | ವಾಜೀ | ಧುರಿ |
ರಾಸಭಸ್ಯ || ೨೦ ||

|| ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ ||

ನ ನಾ ಉ ನೈವ ಖಲ್ವೇತನ್ಮಿತ್ರಯಸೇ | ನೈಶಬ್ದ ಏವಕಾರಾರ್ಥಃ | ಉ ಇತ್ಯೇವಧಾರಣೇ | ನೈವೇ-
ದಾನೀಮಿತರಾಶ್ವವನ್ಮತೋ ಭವಸಿ ದೇವತ್ವಪ್ರಾಪ್ತೇರ್ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣತ್ವಾತ್ | ಅತಃ ಏವ ನ ರಿಷ್ಯಸಿ- | ನ
ಹಿಂಸ್ಯಸೇ | ನೈರ್ಭಹಿಂಸಾಯಾ ಅಭಾವಾತ್ | ನನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೋ ಮೃತರವಯವನಾಶ್ಚ ದೃಶ್ಯತೇ
ಕಥಮೇವಮುಚ್ಯತೇ ಇತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ಸುಗೇಭಿಃ ಪಥಿಭಿಃ ಶೋಭನಗಮನಸಾಧನೈರ್ಮಾರ್ಗವೇವ-
ಯಾನಲಕ್ಷಣೈರ್ದೇವಾನಿದೇಷಿ | ದೇವಾನೇವ ಪ್ರಾಪ್ನೋಷಿ | ಅತೋ ಯುಕ್ತೈಷೋಕ್ತಿಃ | ಕೈಃ
ಸಾಧನೈರಿತಿ ತತ್ರಾಹ | ತೇ ತ್ವಾಂ ವೋಧುಂ ಹರೀ ಏತನ್ನಾಮಾನಾವಿದ್ರಸ್ಯಾಶ್ಚ ತೇ ತವ ಯುಂಜಾ
ರಥೇ ಯುಕ್ತಾವಭೂತಾಂ | ಭವಿಷ್ಯತಃ | ಅಶಂಸಾರೂಪತ್ವಾದ್ಯುತ್ಕಾರ್ಥನಿರ್ದೇಶಃ | ಹರೀ ಇಂದ್ರಸ್ಯೇತಿ
ನಿರುಕ್ತಂ | ತಥಾ ಪೃಷ್ಠತೀ ಪೃಷ್ಠತ್ಯಾ ಮರುತಾಂ ವಾಹನಭೂತಾ ಯುಂಜಾಭೂತಾಂ | ಯುಕ್ತಾ ಭವಿ-
ಷ್ಯತಃ | ಪೃಷ್ಠತ್ಯೋ ಮರುತಾಮಿತಿ ಚ ನಿರುಕ್ತಂ || ಯುಜೇರ್ಯುಕ್ತಿಗಿತ್ಯಾದಿನಾ ಕ್ವಿನ್ | ಯುಜೇರ-
ಸಮಾಸೇ | ಪಾ. ೭-೧-೭೧ | ಇತಿ ನುಮ್ | ಸುಪಾಂ ಸುಲುಗಿತ್ಯಾಕಾರಃ | ತಥಾ ರಾಸಭಸ್ಯಾಶ್ಚಿನಾಹನ-
ಸ್ಮೈತನ್ನಾಮಕಸ್ಯಾಶ್ಚ ಸ್ಯ ಧುರಿ ಸ್ಥಾನೇ ವರ್ತಮಾನಃ ಕಶ್ಚಿದ್ವಾಜ್ಯುಪಾಸ್ಥಾತ್ | ಉಪಸ್ಥಾಸ್ಯತಿ | ವಹತೀ-
ತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ರಾಸಭಸ್ಯ ಭಾನೋರ್ಧುರಿ ವರ್ತನಿ ಯುಕ್ತೋ ವಾಜ್ಯತ್ಯ ಉಪಸ್ಥಾಸ್ಯತಿ | ದೇವತ್ವಂ
ಗಚ್ಛತಸ್ತವ ಗಮನಾಯೇಂದ್ರಾದಯಃ ಸ್ವಸ್ತವಾಹನಾನಿ ಪ್ರೇಷಯಂತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ತತ್ತದ್ವೇವ-
ಭಾವಮಾಪನ್ನಂ ತ್ವಾಂ ತಾನಿ ತಾನಿ ವಾಹನಾನಿ ವಹಂತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಏತತ್—ಈ ಯಜ್ಞಕಾಲದಲ್ಲಿ | ನ ನಾ ಉ ಮ್ರಿಯಸೇ—(ಇತರ ಅಶ್ವಗಳು ಮೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ) ನೀನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದೇ ಇಲ್ಲ | ನ ರಿಷ್ಯಸಿ—ಹಿಂಸಿಸಲ್ಪಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ | ಸುಗೇಭಿಃ—ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ | ಪಥಿಭಿಃ—ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಎಂದರೆ ದೇವಯಾನ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ | ದೇವಾ ಇತ್—ದೇವತೆಗಳನ್ನೇ | ಏಷಿ—ಸೇರುತ್ತೀಯೆ | ತೇ—ನಿನ್ನನ್ನು (ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಲು) | ಹರೀ—ಹರೀ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳುಳ್ಳ ಇಂದ್ರನ ಕುದುರೆಗಳು | ಯುಂಜಾ—ರಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿ | ಅಭೂತಾಂ—ಆಗುತ್ತವೆ | ಪೃಷತೀ—ಮರುತ್ತುಗಳ ವಾಹನಗಳೂ (ರಥಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಲ್ಪಡುತ್ತವೆ) | ರಾಸಭಸ್ಯ—ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳಿಗೆ ವಾಹನವಾದ ಈ ಹೆಸರಿನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ | ಧುರಿ—ನೋಗದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ | ವಾಜೀ—ಬೇರೊಂದು ಅಶ್ವವು | ಉಸಾಸ್ಥಾತ್—ಕಟ್ಟಿಲ್ಪಟ್ಟು (ನಿನ್ನನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ) ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಶ್ಯ ಅಶ್ವನೇ, ಈ ಯಜ್ಞಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತರ ಅಶ್ವಗಳು ಮೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀಚವಾದ ಮೃತಿಯನ್ನು ನೀನು ಹೊಂದುವುದೇ ಇಲ್ಲವು. ಮತ್ತು ಭೇದನದಿಂದ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಹಿಂಸೆಯೂ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲವು. ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ದೇವಯಾನಮಾರ್ಗದಿಂದ ನೀನು ದೇವತೆಗಳನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತೀಯೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಲು ಹರೀ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳುಳ್ಳ ಇಂದ್ರನ ಕುದುರೆಗಳು ರಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಮರುತ್ತುಗಳ ವಾಹನವೂ ರಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ವಾಹನವಾದ ರಾಸಭವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ನೋಗದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಅಶ್ವವು ಕಟ್ಟಿಲ್ಪಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

English Translation

Verily at this moment you do not die ; nor are you harmed ; for you go by auspicious paths to the gods. The horses of Indra, the steeds of the Maruts shall be yoked (to their cars), and a courser shall be placed in the shaft of the ass of the Aswins (to bear you to heaven).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವವು ಆಹುತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾದನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಇತರ ಲೌಕಿಕವಶುಗಳಿಗೆ ಸಂಭವಿಸತಕ್ಕ ಮೃತಿಯು ಸಂಭವಿಸದೇ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದುದೂ, ಅದನ್ನು ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಅಮರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಅದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆಮತ್ಯ ಪರ್ಣವಾದೊಡನೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಸೇರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಂಚಾರವು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಸುಗೇಭಿಃ ಪಥಿಭಿಃ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಶೋಭನಗಮನಸಾಧನೈರ್ಮಾರ್ಗೈಃ ದೇವಯಾನಲಕ್ಷಣೈಃ | ಎಂದು ದೇವತೆಗಳ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇವಯಾನದ ಮಾರ್ಗವು

ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನಗಳಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಕೇವಲ ಸುಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇಂದ್ರನ ಹರಿಗಳೂ, ಮರುತ್ತುಗಳ ಪೃಷತ್ರುಗಳೂ, ಅಶ್ವಿನಿಗಳ ರಾಸಭವೂ ಅಥವಾ ಆದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೂ ಈ ಅಶ್ವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆಯೆಂದೂ, ಅದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ತ್ತದೆಯೆಂದೂ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಸಾಯಣರು ರಾಸಭಸ್ಯ ಧುರಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಭಾನೋಃ ಧುರಿ ವರ್ತಮಾನಿ ಯುಕ್ತಃ ವಾಜೀ ಅಶ್ವಃ ಭಾನುವಿನ ಸಂಚಾರಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತವಾದ ವಾಜಿಯೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾನುವಿನ ಸಂಚಾರಮಾರ್ಗವಾವುದು ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ—

ಅ ಕೃಷ್ಣೇನ ರಜಸಾ ವರ್ತಮಾನೋ ನಿವೇಶಯನ್ನಮೃತಂ ಮರ್ತ್ಯಂ ಚ |

ಹಿರಣ್ಯಯೇನ ಸವಿತಾ ರಥೇನಾದೇವೋ ಯಾತಿ ಭುವನಾನಿ ಪಶ್ಯನ್ ||

(ಋ. ಸಂ ೧-೩೫-೨)

ಯಾತಿ ದೇವಃ ಪ್ರವತಾ ಯಾತ್ಯುದ್ಯತಾ ಯಾತಿ ಶುಭ್ರಾಭ್ಯಾಂ ಯೇಜತೋ ಹರಿಭ್ಯಾಂ |

ಅ ದೇವೋ ಯಾತಿ ಸವಿತಾ ಪರಾವತೋಽಪ ವಿಶ್ವಾ ದುರಿತಾ ಚಾಧಮಾನಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೩೫-೩)

ಇತ್ಯಾದಿಮುಕ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯನ ಶುಭ್ರವಾದುದೂ, ಶಾಶ್ವತವಾದುದೂ ಆದ ಸಂಚಾರದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಆದಿತ್ಯನ ಸಂಚಾರದ ಮಾರ್ಗವೇ ಸುಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವ ಮಾರ್ಗವು. ಇದನ್ನು ಉಪನಿಷದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಯಾನವೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ದೇವಯಾನವೆಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ದೇವತೆಗಳು ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಅರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಭಾವವೂ ಇದೆ.

ಪರಂ ನೃತ್ಯೋ ಅನು ಪರೇಹಿ ಪಂಥಾಂ ಯಸ್ತೇ ಸ್ಯ ಇತರೋ ದೇವಯಾನಾತ್ |

ಚಕ್ಷುಷ್ಮತೇ ಶೃಣ್ವತೇ ತೇ ಬ್ರವೀಮಿ ಮಾ ನಃ ಪ್ರಜಾಂ ರೀರಿಷೋ ನೋತ ವೀರಾನ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೮-೧)

ಇತ್ಯಾದಿಮುಕ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಯಾನವು ವೃತ್ತಾಕೃತವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸವಿತೃವು ಸುಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮರಣರಹಿತವಾದ ಪುಣ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವನು ಎಂದು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಅರ್ಥವೂ ಅನುರೂಪವಾಗಿದೆ.

ಯೇ ತೇ ಪಂಥಾಃ ಸವಿತಃ ಪೂರ್ವ್ಯಾಸೋರೇಣಾಃ ಸುಕೃತಾ ಅಂತರಿಕ್ಷೇ |

ತೇಭಿರ್ನೋ ಅದ್ಯ ಪಥಿಭಿಃ ಸುಗೇಭೀ ರಕ್ಷಾ ಚ ನೋ ಅಧಿ ಚ ಬ್ರಾಹ್ಮ ದೇವ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೩೫-೧೧)

ಯತ್ರಾಸತೇ ಸುಕೃತೋ ಯತ್ರ ತೇ ಯಯುಸ್ತತ್ರ ತ್ವಾ ದೇವಃ ಸವಿತಾ ಪಥಾತು |

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೭-೪)

ಇತ್ಯಾದಿಮುಕ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸವಿತೃವು ಸತ್ಪಥದಲ್ಲಿ ಸುಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವ ದೇವನಾದುದರಿಂದ ಯಜ್ಞ ಕರ್ತರಾದ ಯಜಮಾನರನ್ನೂ, ಯಜ್ಞ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸತಕ್ಕ ಪಶುಗಳನ್ನೂ, ಅದೇ ಶುದ್ಧವಾದುದೂ, ರಜೋರಹಿತವಾದುದೂ, ಮೃತ್ಯುರಹಿತವಾದುದೂ ಆದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಿರಾದಿಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮರಣಾನಂತರ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರತಕ್ಕ ದಿವ್ಯಾತ್ಮರುಗಳಿಗೆ ಪುನರಾವರ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ತತ್ಪುರುಷೋಮಾನವಃ ಸ ಏನಾನ್ಪ್ರಹ್ಮ ಗಮಯತ್ಯೇಷ ದೇವಪಥೋ ಬ್ರಹ್ಮಪಥ ಏತೇನ ಪ್ರತಿ
ಪದ್ಯಮಾನಾ ಇಮಂ ಮಾನವಮಾವರ್ತಂ ನಾವರ್ತಂತೇ ನಾವರ್ತಂತೇ ||

(ಛಾ. ಉ. ೪-೧೫-೫)

ಇಂತಹ ಅಮಾನುಷನಾದ ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ದೇವಲೋಕಗಾಮಿಗಳಿಗೆ ಪುನರಾವರ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉದ್ಘೋಷಿಸಿರುವಂತೆಯೇ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮುಂಡೂಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ

ಸೂರ್ಯದ್ವಾರೇಣ ತೇ ವಿರಜಾಃ ಪ್ರಯಾಂತಿ ಯತ್ರಾವೃತಃ ಸ ಪುರುಷೋ ಹ್ಯವ್ಯಯಾತ್ಮಾ ||

(ಮುಂ. ಉ. ೨-೧೧)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಪಥದ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇಂತಹ ಉತ್ತಮವಾದ ಪಥದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುವು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸುಗೇಭಿಃ ಪಥಿಭಿಃ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ರಾಸಭಸ್ಯ—ಭಾನೋಃ | ರಾಸಭಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಭಾನುವೆಂಬರ್ಥವು ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಯೆಂದು ಅದರ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವಾದುದು. ಸರಿಯಾದ ಆಧಾರವು ದೊರೆತರೆ ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಹುತಿರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿ ದೇವಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈ ಅಶ್ವದ ಸಂಚಾರದ ನೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ವಾಹನವೂ ಮರುತ್ತುಗಳ ವಾಹನವೂ ಆಶ್ವಿನಿದೇವತೆಗಳ ವಾಹನವೂ ಇದನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಲು ಬರುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಸಾಯಣರು ಯದ್ವಾ | ತತ್ತೆಬ್ಬೇನಭಾವಮಾಪ್ನಂ ತ್ವಾಂ ತಾನಿ ತಾನಿ ವಾಹನಾನಿ ನಹಂತಿ | ಆಯಾ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಹೊಂದತಕ್ಕ ನಿನ್ನನ್ನು ಆಯಾ ದೇವತೆಗಳ ವಾಹನವು ವಹಿಸುವುವು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾರೆ.

ಹರೀ ಇಂದ್ರಸ್ಯ ; ರಾಸಭಾವಶ್ವಿನೋಃ ; ಪೃಷತ್ಯೋ ಮರುತಾಂ | (ನಿ. ೨-೨೮) ಎಂದು ಇಂದ್ರಾದಿಗಳ ವಾಹನಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಮ್ರಿಯಸೇ—ಮೃಜ್ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗೇ ಧಾತು. ತುದಾದಿ ಲಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಧಾಸ್ ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸೇ ಆದೇಶ. ತುದಾದಿಭ್ಯಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೭೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶ ವಿಕರಣ. ಇಮಂ

ಪರನಾದಾಗ ರಿಜ್‌ಶಯಿಗ್ಲಿಜ್ಜು (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೨೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ರಿಜಾದೇಶ. ಅಂತಾದೇಶ
ನಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅಚಿತ್ತ್ವಧಾತುಭೃವಾಂ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಯಜಾದೇಶ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರಿಷ್ಯಸಿ—ರಿಷ ಹಿಂಸಾಯಾಂ ಧಾತು. ದಿವಾದಿ. ವೃತ್ಯಯದಿಂದ ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃಪ್ರತ್ಯಯ.
ಲಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಷಿ—ಇಣ್ ಗತೌ. ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಸಿಪ್. ಅದಿಪ್ರಭೃತಿಭ್ಯಶಪಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ
ಲುಕ್. ಸಿಪ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿಗೆ ಗುಣ. ಆದೇಶಪ್ರತ್ಯಯಯೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಸತ್ಯ. ನಿಘಾತಸ್ವರ
ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುಗೇಭಿಃ—ಗಮ್‌ಲ್ಯ ಗತೌ. ಧಾತು. ಸುದುರೋರಧಿಕರಣೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೪೮-೩) ಎಂಬುದ
ರಿಂದ ಡ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಡಿತ್ವಸಾನುಧ್ಯದಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಟಿಗೆ ಲೋಪ. ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಭಿಸ್
ಪರನಾದಾಗ ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಐನ್‌ಭಾವ ವಿಕಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏತ್ಯ.

ಯುಜ್ವಾ—ಯುಜಿರ್ ಯೋಗೇ. ಧಾತು ಕೇವಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಋತ್ವಿಕ್ ದಧ್ಯಕ್—(ಪಾ. ಸೂ.
೩-೨-೨೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರನಾದಾಗ ಯುಜೇರಸಮಾಸೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೭೧)
ಎಂಬುದರಿಂದ ಣುನಾಗಮ. ಮಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತ್ಯಾಚಿನ ಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸ್ವಾರ ಪರ-
ಸವರ್ಣ. ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ಅಸ್ಥಾತ್—ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತೌ. ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲುಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ
ತಿಪ್ ಇಕಾರಲೋಪ. ಚ್ಲಿಗೆ ಸಿಪ್ ಬಂದಾಗ ಗಾತಿಸ್ಥಾಘುಪಾ—(ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೭೭) ಎಂಬುದರಿಂದ
ಅದಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರಾಸಭಸ್ಯ—ರಾಸ್ಯ ಶಬ್ದೇ. ಧಾತು. ರಾಸಿವಲ್ಲಿಭ್ಯಾಂ ಚಿ (ಉ ಸೂ. ೪-೪೦೫) ಎಂಬುದರಿಂದ
ಅಭಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ || ೨೧ ||

—:೦:—

। ಸಂಹಿತಾ ಶಾಖಾ ।

ಸುಗನ್ಯಂ ನೋ ನಾಜೀ ಸ್ವಶ್ವ್ಯಂ ಪುಂಸಃ ಪುತ್ರೌ ಉತ ವಿಶ್ವಾಪುಷಂ
ರಯಿಂ ।

ಅನಾಗಾಸ್ತ್ವಂ ನೋ ಅದಿತಿಃ ಕೃಣೋತು ಕ್ಷತ್ರಂ ನೋ ಅಶ್ವೋ ನನತಾಂ
ದವಿಸ್ಮಾನ್ || ೨೨ ||

ಸದಪಾಠಃ

ಸುಗಮ್ಯಂ | ನಃ | ವಾಜೀ | ಸುಅಶ್ಯಂ | ಪುಂಸಃ | ಪುತ್ರಾನ್ | ಉತ | ವಿಶ್ವಪುಷಂ | ರಯಿಂ |
ಅನಾಗಾತ್ಯಂ | ನಃ | ಅದಿತಿಃ | ಕೃಣೋತು | ಪುತ್ರಂ | ನಃ | ಅಶ್ಯಃ | ವನತಾಂ | ಹವಿಷ್ಮಾನ್ || ೨೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಉಪಾಕರಣಿಕಾಲೇವಪ್ರಾಣಾವರ್ತನೇ ಯದ್ಯಶ್ವೋ ನ ಕುರ್ಯಾತ್ ತದ್ಯಷಾ ನೈಮಿತ್ತಿಕೇ
ಯಜಮಾನವಾಚನಾರ್ಥಾ ಭವತಿ | ತಥಾ ಚ ಸೂಕ್ರಿತಂ | ಸುಗಮ್ಯಂ ನೋ ವಾಜೀ ಸ್ವಶ್ಯಮಿತಿ ಯಜ-
ಮಾನಂ ವಾಚಯೇತ್ | ಅ. ೧೦.೮ | ಇತಿ ||

ವಾಜ್ಯಶ್ಚ ಅಲಭ್ಯಮಾನೋ ನೋಽಸ್ಮಾಕಂ ಸುಗಮ್ಯಂ ಶೋಭನೇನ ಗೋಸಮೂಹೇನ ಯುಕ್ತಂ
ವಿಶ್ವಪುಷಂ ರಯಿಂ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪೋಷಕಂ ಧನಂ ಕೃಣೋತು | ಕರೋತು || ಖಲಗೋರಥಾತ್ | ಪಾ
೪-೨-೫೦ | ಇತಿ ಸಮೂಹಾರ್ಥೇ ಯತ್ | ಛಾಂದಸಮುತ್ಪರಪದಾದ್ಯುದಾತ್ತತ್ವಂ | ಯದ್ವಾ | ಸಾಮೂ-
ಹಿಕಸ್ಯಾಣಿ ಪ್ರಸಂಗೇ ಸರ್ವತ್ರ ಗೋರಜಾದಿಪ್ರತ್ಯಯಪ್ರಸಂಗ ಇತಿ ಯತ್ | ಕಾ. ೪-೩-೧೬೦ | ತದಂತ-
ಸ್ಯಾದ್ಯುದಾತ್ತಂ ದ್ಯೌಚ್ಛಂದಸೀತ್ಯುತ್ಪರಪದಾದ್ಯುದಾತ್ತತ್ವಂ || ತಥಾ ಸ್ವಶ್ಯಂ ಶೋಭನಾತ್ಪ್ರಸಮೂಹ-
ಯುಕ್ತಂ | ತಥಾ ಪುಂಸಃ ಪುತ್ರಾನ್ | ಪುತ್ರಶಬ್ದಃ ಸ್ತ್ರೀಪುಮಪತ್ಯಸಾಧಾರಣಃ | ಅತಃ ಪುಮಪತ್ಯಾನೀ-
ತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಪುಂಸೋ ವಧ್ವಾದೀನ್ ಪುತ್ರಾನ್ ಪುರುರಕ್ಷಕಾನಾತ್ಮಜಾನ್ | ಸ್ತ್ರೀಪತ್ಯಾನಿ ಪುಮ-
ಪತ್ಯಾನಿ ಚೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಉತಾಪಿ ಚ ವಿಶ್ವಪುಷಂ ರಯಿಂ ನಿಶ್ಚಪೋಷಣಿಸಮರ್ಥಂ ಧನಂ | ಕಿಂಚಿ
ನೋಽಸ್ಮಾನದಿತಿರದೀನೋಽಶ್ವೋಽನಾಗಾತ್ಯಂ ಕೃಣೋತು | ಸರ್ವತೋ ನಿಷ್ಪಾಪತ್ವಂ ಕರೋತು -
ಉಕ್ತಾನಾಂ ಫಲಾನಾಂ ನ್ಯೂನಾತಿರೇಕಜನಿತಪಾಪಕ್ಷಯಾಭಾವೇ ಸಂಭವಾದಪಾಪತ್ವಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿತೇ |
ಕಿಂಚಿ ಹವಿಷ್ಮಾನ್ ಹವಿರ್ಭೂತಾವಯವೋವೇತೋಽಶ್ವೋ ನೋಽಸ್ಮಾಕಂ ಪುತ್ರಂ ಬಲಂ ಹ್ವಾತ್ರಂ
ತೇಜೋ ವನತಾಂ | ಸಂಭಜತಾಂ | ಕುರುತಾಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ವಾಜೀ-ಈ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವವು | ನಃ-ನಮಗೆ | ಸುಗಮ್ಯಂ-ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗೋವುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ
ದುದೂ, | ಸ್ವಶ್ಯಂ-ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಶ್ವಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದುದೂ, | ಪುಂಸಃ-ಪುಂರೂಪವಾದುದೂ ಅದ |
ಪುತ್ರಾನ್-ಪುತ್ರರನ್ನೂ | ಉತ-ಮತ್ತು | ವಿಶ್ವಪುಷಂ-ವಿಶ್ವಪೋಷಕವಾದ | ರಯಿಂ-ಧನವನ್ನೂ |
ಕೃಣೋತು-ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡಲಿ | ಅದಿತಿಃ-ಘನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ | ಅಶ್ಯಃ-ಅಶ್ವವು | ನಃ-ನಮಗೆ |
ಅನಾಗಾತ್ಯಂ-ಪಾಪರಹಿತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು | (ಕೃಣೋತು-ಉಂಟುಮಾಡಲಿ) | ಹವಿಷ್ಮಾನ್-
ಹವಿಸ್ಸಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗುವ ಈ ಅಶ್ವವು | ನಃ-ನಮಗೆ | ಪುತ್ರಂ-ಬಲವನ್ನೂ | ವನತಾಂ-
ಒಡಗಿಸಿಕೊಡಲಿ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಈ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವವು ನಮಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗೋವುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದುದೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಶ್ವಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದುದೂ, ಪುಂರೂಪವಾದುದೂ ಆದ ಪುತ್ರರನ್ನೂ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವೋಷಕವಾದ ಧನವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಡಲಿ. ಘನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಈ ಅಶ್ವವು ನಮಗೆ ಪಾಪರಹಿತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ. ಹವಿಸ್ಸಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗುವ ಈ ಅಶ್ವವು ನಮಗೆ ಬಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲಿ.

English Translation

May this horse bring to us all-sustaining wealth, with abundance of cows, of excellent horses, and of male offspring: may the spirited steed bring us exemption from wickedness: may this horse, offered in oblation, procure for us bodily vigor.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಉಪಾಕರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಾಶ್ವವು ಅವಘ್ರಾಣವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆಗ ಸುಗವ್ಯಂ ನೋ ವಾಜೀ-ಸ್ವಶ್ವ್ಯಂ ಎಂಬ ಈ ಋಕ್ವನ್ನು ಯಜಮಾನನಿಂದ ಹೇಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಗವ್ಯಂ ನೋ ವಾಜೀಸ್ವಶ್ವ್ಯಮಿತಿ ಯಜಮಾನಂ ವಾಚಿಯೇತ್ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೧೦-೮).

ಈ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಂಶಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾದವು. ಮೊದಲನೆಯದು ಅಶ್ವಮೇಧದ ಫಲವು. ಎರಡನೆಯದು ಆ ಫಲವು ಸತ್ಪರ್ಮದೊಡನೆ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೆ ಆಗ ಫಲವು ಕೈಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಗವಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಧನವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಕ್ಷಾತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ಅನಾಗಾಸ್ತ್ವಂ ಕೃಣೋತು ಪಾಪರಹಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿ ಎಂದೂ ಸಹ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಆಸ್ಯ ಯಜಮಾನಸ್ಯ ವೀರೋ ಜಾಯತಾಮಿತಿ | ಯಜಮಾನಸ್ಯೈವ ಪ್ರಜಾಯಾಂ ವೀರ್ಯಂ ದಧಾತಿ ತಸ್ಮಾತ್ಪುರೇಜಾನಸ್ಯ ವೀರೋ ಜಜ್ಞೇ | ನಿಕಾಮೇ ನಿಕಾಮೇ ನಃ ಸರ್ವನೋ ವರ್ಷ ತ್ವಿತಿ | ನಿಕಾಮೇ ನಿಕಾಮೇ ವೈ ತತ್ರ ಸರ್ವನೋ ವರ್ಷತಿ ಯತ್ರೈನೇನ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಂತೇ ಫಲವತ್ಯೋ ನ ಓಷಧಯಃ ಸಚ್ಯಂತಾಮಿತಿ ಫಲವತ್ಯೋ ವೈ ತತ್ರಾಷಧಯಃ ಸಚ್ಯಂತೇ ಯತ್ರೈತೇನ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಂತೇ ಯೋಗಕ್ಷೇಮೋ ನಃ ಕಲ್ಪತಾಮಿತಿ ಯೋಗಕ್ಷೇಮೋ ವೈ ತತ್ರ ಕಲ್ಪತೇ ಯತ್ರೈತೇನ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಂತೇ ತಸ್ಮಾದ್ಯತ್ಯೈತೇನ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಂತೇ ಕ್ಲೃಪ್ತಃ ಪ್ರಜಾನಾಂ ಯೋಗಕ್ಷೇಮೋ ಭವತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೧-೯-೯ ರಿಂದ ೧೦)

ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ತ್ರೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೮-೧೩-೩ ರಲ್ಲಿಯೂ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದವನಿಗೆ ವೀರ್ಯವಂತನಾದ ಪುತ್ರನು ಉತ್ಪನ್ನನಾಗುವುದು ಸಿದ್ಧವಾದುದರಿಂದ ಈ ಯಜಮಾನನಿಗೂ ಸಹ ವೀರ್ಯವಂತನಾದ

ಪುತ್ರನು ಉತ್ಪನ್ನನಾಗಲಿ. ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಪರ್ಜನ್ಯನು ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ವೃಕ್ಷಾದಿಗಳನ್ನು ಫಲಭರಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಯಜಮಾನನ ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಚ್ಯುತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಮಸ್ತ ಸಂಪತ್ತೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ದವರಿಗೆ ಪುತ್ರಸಂಪತ್ತೂ ಫಲ ಸಂಪತ್ತೂ ಲಭಿಸಿ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುವು, ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾದುದರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಕ್ಷತ್ರಂ—ಕ್ಷತ್ರಂ ಬಲಂ ಕ್ಷಾತ್ರಂ ತೇಜಃ | ಎಂದು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಲ ವೆಂದರ್ಥ ನೂಡಿ ಅನಂತರ ಕ್ಷಾತ್ರತೇಜಸ್ಸೆಂದು ಆ ಬಲದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಪೂರ್ಣವಾದ ಕ್ಷಾತ್ರತೇಜಸ್ಸಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಶ್ವಮೇಧದ ಫಲವೂ ಕ್ಷಾತ್ರತೇಜಸ್ಸೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಾತ್ರ ತೇಜಸ್ಸಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಅರ್ಹತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲಿದ್ದ ಸ್ಥಾನವೂ ಉಪ್ಪವಾಗುತ್ತದೆ.

**ರಾಷ್ಟ್ರಂ ವಾ ಅಶ್ವಮೇಧಃ | ರಾಷ್ಟ್ರೇ ಖಲು ನಾ ಏಕೇ ವ್ಯಾಯಚ್ಛಂತೇ | ಯೇಶ್ಚ
ಮೇಧ್ಯಗ್ಂ ರಕ್ಷಂತಿ | ತೇಷಾಂ ಯ ಉದ್ಯಚಿಂ ಗಚ್ಛಂತಿ | ರಾಷ್ಟ್ರಾದೇವ ತೇ ರಾಷ್ಟ್ರಂ
ಗಚ್ಛಂತಿ | ಅಥ ಯ ಉದ್ಯಚಿಂ ನ ಗಚ್ಛಂತಿ | ರಾಷ್ಟ್ರಾದೇವ ತೇ ವ್ಯವಚ್ಛಿದ್ಯಂತೇ |
ಪರಾ ವಾ ಏಷ ಸಿಚ್ಯತೇ | ಯೋಽಬಲೋಽಶ್ವಮೇಧೇನ ಯಜತೇ ಯದಮಿತ್ರಾ ಅಶ್ವಂ
ವಿಂದೇರನ್ | ಹನೈತಾಸ್ಯ ಯಜ್ಞಃ ||**

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೮-೯-೪, ೫)

ಅಶ್ವಮೇಧವು ನೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಯಜ್ಞವಲ್ಲ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರಶಕ್ತಿಯ ಚಿಹ್ನವು. ರಾಷ್ಟ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು. ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಯಾವ ರಾಜನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಅವನು ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಯಜ್ಞಕಾಲದವರೆಗೂ ಈ ಅಶ್ವದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಮರ್ಥರಾಗಿರತಕ್ಕ ಬಲವುಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ನಿಗೆ ಅಂತಹ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಪರರಾಜರು ಅಶ್ವವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಯಜ್ಞವು ವಿಫಲವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಪದಚ್ಯುತಿಯಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ ಎಂದು ಕ್ಷತ್ರದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಬಲದೊಡನೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಫಲವೂ ಸಹ ಕ್ಷಾತ್ರತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಕೊಡಿರುವುದು.

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೧-೬-೩)

**ಅಧಿಪತಿರಸ್ಯಧಿಪತಿಂ ಮಾ ಕುರ್ವಧಿಪತಿರಹಂ ಪ್ರಜಾ ನಾಂ ಭೂಯಾಸಮಿತ್ಯಾಹ | ಅಧಿಪತಿ-
ಮೇವೈನಗಂ ಸಮಾನಾನಾಂ ಕರೋತಿ ||**

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೯-೧೬-೨)

ಎಲೈ ಮೇಧಾಶ್ವವೇ, ನೀನು ಯಜ್ಞಕರ್ತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಾನೂ ಸಹ ನನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಪತಿಯಾಗುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕ್ಷತ್ರಂ ನೋ ವನತಾಂ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಅನಾಗಾಸ್ತ್ವಂ ಕರೋತು—ಪಾಪರಹಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲಿ. ಅಶ್ವಮೇಧವು ಬಹಳದುಸ್ತರವಾದ ಕರ್ಮವಾದುದರಿಂದ ಆ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಲೋಪವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರ ನಾ ಏಷ ಏಭ್ಯೋ ಲೋಕೇಭ್ಯಶ್ಚೈವತೇ | ಯೋಽಶ್ವನೋಽಧೇನ ಯಜತೇ |

ಈ ಯಾಗದ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿ ಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಗ್ನೇ ಯಾದಿ ಪಶುತ್ರಯಾಲಂಭನದಿಂದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಮೃಗಾರೇಷ್ಠಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಆಹುತಿಗಳಿಗೆ ಯಾಜ್ಯಾರೂಪವೂ ಪುರೋನುವಾಕ್ಯಾರೂಪವೂ ಆದ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ವನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಅಗ್ನೇರ್ಮಸ್ತೇ ಪ್ರಥಮಸ್ಯ ಪ್ರಚೇತಸೋ ಸ ನೋ ಮುಂಚಿತ್ವಗ್ಂಹಸಃ ||

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಯಜಮಾನರನ್ನು ಪಾಪರಹಿತರನ್ನಾಗಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಗ್ನಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

(ತೈ. ಸಂ. ೪-೭-೧೫)

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಸುಗವ್ಯಮ್—ಶೋಭನಾನಾಂ ಗವಾಂ ಸಮೂಹಃ ಸುಗವ್ಯಮ್. ಖಲ ಗೋರಥಾತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೪-೨-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮೂಹಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ವಾಂತೋಯಿಪ್ರತ್ಯಯೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅವಾದೇಶ. ಯತೋನಾನಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೨೧೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಸಮೂಹಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಣ್ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಸರ್ವತ್ರ ಗೋರಜಾದಿಪ್ರತ್ಯಯಪ್ರಸಂಗೇ (ಕಾ. ೪-೩-೧೬೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯದಂತ ಉತ್ತರಪದವಿರುವಾಗ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಂಧ್ಯಚ್ಛೇದಿಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸ್ತಶ್ಚೈಮ್—ಹಿಂದಿನಂತೇ ಬಹುವ್ರಿಹಿಸಮಾಸವಾದಾಗ ಉತ್ತರಪದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಂಸಃ—ಷಷ್ಠೀವಿಕನಚನಾಂತರೂಪ. ಸಾವೇಕಾಚಿಕ್ಷ್ತುತೀಯಾದಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಿಶ್ವಾಪುಷಮ್—ಪುಷ ಪುಷ್ಪಾ ಧಾತು. ಕ್ಷಿನ್ವಪ್ರತ್ಯಯ ಅನ್ಯೇಷಾಮುಸಿದ್ಯತ್ಯತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಹಿತಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ. ಗತಿಕಾರಕೋಪಪದಾತ್ಕೃತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅನಾಗಾಸ್ತಮ್—ನ ವಿದ್ಯತೇ ಆಗಃ ಯಸ್ಯ ಅನಾಗಃ ತಸ್ಯಭಾವಃ ಅನಾಗಾಸ್ತಮ್. ತಸ್ಯಭಾವ ಸ್ತಮತಲಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೧-೧೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ತ್ವಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವನತಾಮ್—ವನ ಸಂಭಕ್ತಾ ಧಾತು. ಲೋಟಃ. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕನಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಹಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನೂರ ಅರವತ್ತನೂರನೆಯ ಸೂಕ್ತವು

ಯದಕ್ರಂದ ಇತಿ ತ್ರಯೋದಶರ್ಚಂ ಸಪ್ತಮಂ ಸೂಕ್ತಂ ದ್ವರ್ಧತಮಸಂ ತ್ರಿಷ್ಟುಭಂ | ಅಶ್ವಸ್ಯ
ಸ್ತಾಯಮಾನತ್ಯಾತ್ತದ್ವೇವತ್ಯಂ | ಯದಕ್ರಂದಃ ಸಪ್ತೋನೇತ್ಯನುಕ್ರಮಣಿಕಾ || ಅಶ್ವಮೇಧಿಕೇ ಮಧ್ಯ-
ಮೇಽಹನ್ಯುಪಾಕರಣಾಯಾವಸ್ಥಿತಮಶ್ವಮಾದ್ಯಾಭಿರೇಕಾದಶಭಿಃ ಸ್ತುತಿ | ತಥಾ ಚ ತ್ರೀಣಿ ಸುತ್ಯಾನೀತಿ
ಖಂಡೇ ಸೂತ್ರೀತಂ | ತಮವಸ್ಥಿತಮುಪಾಕರಣಾಯ ಯದಕ್ರಂದ ಇತ್ಯೇಕಾದಶಭಿಃ ಸ್ತುತ್ಯಪ್ರಣುನನ್ |
ಅ. ೧೦-೮ | ಇತಿ ||

ಅನುವಾದವು—ಯದಕ್ರಂದಃ ಎಂಬ ಈ ಸೂಕ್ತವು ಇಪ್ಪತ್ತರಡನೆಯ ಅನುವಾಕದಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯ
ಸೂಕ್ತವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹದಿನೂರು ಋಕ್ಕುಗಳಿರುವುವು. ಈ ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ಉಚ್ಛ್ರಾಯಪುತ್ರನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ಸೆಂಬ
ವನು ಋಷಿಯು. ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ಭಂದಸ್ಸು ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅಶ್ವಸ್ತುತಿಯೇ ಈ
ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ದೇವತೆಯು. ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯದಕ್ರಂದಃ ಸಪ್ತೋನೇತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ಅಶ್ವಮೇಧ
ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದ ದಿವಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಉಪಾಕರಣಕರ್ತೃದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ಅಶ್ವವನ್ನು
ಈ ಸೂಕ್ತದ ಮೊದಲಿನ ಹನ್ನೊಂದು ಋಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಶ್ವಲಾಯನಶ್ರುತಸೂತ್ರದ—
ತಥಾ ಚ ತ್ರೀಣಿ ಸುತ್ಯಾನಿ ಎಂಬ ಖಂಡದ ತಮವಸ್ಥಿತಮುಪಾಕರಣಾಯ ಯದಕ್ರಂದ ಇತ್ಯೇಕಾದಶಭಿಃ
ಸ್ತುತ್ಯಪ್ರಣುನನ್ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಅ. ೧೦-೮).

|| ಓಂ ||

ಸೂಕ್ತ—೧೬೩

|| ಮಂಡಲ—೧ || ಅನುವಾಕ—೨೨ || ಸೂಕ್ತ—೧೬೩ ||

|| ಅಷ್ಟಕ—೨ || ಅಧ್ಯಾಯ—೩ || ವರ್ಗ—೧೧, ೧೨, ೧೩ ||

|| ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಋಕ್ಕುಂಜೈ—೧೩ ||

|| ಋಷಿಃ—ದೀರ್ಘತಮಾ ಔಚತ್ಯಃ ||

|| ದೇವತಾ—ಅಶ್ವಸ್ತುತಿಃ ||

|| ಭಂದಃ—ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಯದಕ್ರಂದಃ ಪ್ರಥಮಂ ಜಾಯಮಾನ ಉತ್ಪನ್ನಮುದ್ರಾದೃತ ವಾ

ಪುರೀಷಾತ್ |

ಶೈನಸ್ಯ ಪಕ್ಷಾ ಹರಿಣಸ್ಯ ಬಾಹೂ ಉಪಸ್ತುತ್ಯಂ ಮಹಿ ಜಾತಂ ತೇ
ಅರ್ವನ್ || ೧ ||

ಪದಪಾಠ

ಯತ್ | ಅಕ್ರಂದಃ | ಪ್ರಥಮಂ | ಜಾಯಮಾನಃ | ಉತ್ಪಾದಯನ್ | ಸಮುದ್ರಾತ್ | ಉತ | ನಾ |

ಪುರೀಷಾತ್ |

ಶೈನಸ್ಯ | ಪಕ್ಷಾ | ಹರಿಣಸ್ಯ | ಬಾಹೂ ಇತಿ | ಉಪಸ್ತುತ್ಯಂ | ಮಹಿ | ಜಾತಂ | ತೇ | ಅರ್ವನ್ || ೧ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಅರ್ವನ್ನರಣಕುಶಲಾಶ್ಚ ತೇ ತವ ಜಾತಂ ಜನ್ಮಜನನಮುಪಸ್ತುತ್ಯಂ | ಉಪೇತ್ಯ ಸರ್ವೈಃ
ಸ್ತೋತವ್ಯಂ || ಸ್ತೋತೇರೇತಿ ಸ್ತುತಾಸ್ತಿತಿ ಕೃತ್ | ತತಸ್ತುಕ್ || ಕಥಂ ಸ್ತುತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಮಿತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ಯದ್ಯು-
ಸ್ಮಾತ್ಪ್ರಮುದ್ರಾತ್ | ಅಂತರಿಕ್ಷನಾನ್ಯುತತ್ | ಉದಕಸಮುಂಧನಾಪಾದಾನಾದ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಗಂಧರ್ವಾದಿಸಂವೋದ-
ನಾಧಿಕರಣಾದ್ವಾಂತರಿಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಥಮಂ ಪೂರ್ವಂ ಜಾಯಮಾನ ಉತ್ಪನ್ನಃ | ಯದ್ವಾ | ಸಮುದ್ರ ಆದಿತ್ಯಃ
ಸಮುಂದನಾದ್ಯುತ್ಪಾದ್ಯಾ | ತಸ್ಮಾದ್ವಾ ಜಾಯಮಾನಃ | ಸೂರಾದಿಶ್ಚ ವಸವೋ ನಿರತಸ್ವೇತಿ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣ-
ತ್ವಾತ್ | ಉತ ವಾಥವಾ ಪುರೀಷಾತ್ ಸರ್ವಕಾಮಾನಾಂ ಪೂರಕಾದುದಕಾತ್ಪ್ರಥಮಮುದ್ರಾಜ್ಜಾಯ-
ಮಾನಃ | ಸ ತಾದ್ಯಶಸ್ತುಂ ಯದ್ಯುಸ್ಮಾದಕ್ರಂದಃ | ಮಹಾಶಬ್ದಮಕರೋರ್ಯಜಮಾನಮನುಗ್ರಹೀತುಂ |
ಕಿಂಚಿ ತೇ ಪಕ್ಷಾ ಪತನಸಾಧನಾ ಪಕ್ಷಾ ಶೈನಸ್ಯ ಪಕ್ಷಾವಿವ | ತೌ ಯಥಾ ಶೀಘ್ರಪತನಸಾಧನೌ ತಾದ್ಯಶಾ-
ವಿತ್ಯರ್ಥಃ | ತವ ಬಾಹೂ ಹರಿಣಸ್ಯ ಬಾಹೂ ಇವ | ತೌ ಯಥಾ ವೇಗವಂತೌ ತಾದ್ಯಶಾವಿತ್ಯರ್ಥಃ |
ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ತಸ್ಮಾತ್ತೇ ಜನ್ಮ ಸ್ತುತ್ಯುತ್ಪತ್ತಿರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅರ್ವನ್—ಎಲೈ ಮೇಧಾಶ್ಚವೇ | ಯತ್—ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ | (ತ್ವಂ—ನೀನು) | ಪ್ರಥಮಂ—
ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ | ಸಮುದ್ರಾತ್—ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯನಿಂದಾಗಲಿ | ಜಾಯಮಾನಃ—ಉತ್ಪನ್ನನಾಗಿ |
ಉ ನಾ—ಅಥವಾ | ಪುರೀಷಾತ್—ಉದಕದಿಂದಾಗಲಿ | ಉತ್ಪನ್ನಃ—ಉತ್ಪನ್ನನಾಗಿ | ಅಕ್ರಂದಃ—ಹೇಷಾರವ
ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆಯೋ ಅದರಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು | (ಯತ್—ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ) | ಪಕ್ಷಾ—ನಿನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳು |

ಶೈನಸ್ಯ—ಗಡುಗದ ರೆಕ್ಕೆಗಳಂತೆಯೂ | ಬಾಹೂ — ಅಂಗಗಳು (ಕಾಲುಗಳು) | ಹರಿಣಸ್ಯ—ಜಿಂಕೆಯ ಕಾಲುಗಳಂತೆಯೂ ಇವೆಯೋ (ಅದ್ದರಿಂದ) | ತೇ—ನಿನ್ನ | ಮಹಿ—ಮಹತ್ತಾದ | ಜಾತಂ—ಜನ್ಮವು | ಉಪಸ್ತು—ತ್ಯಂ—ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾದುದು ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಮೇಘಾಶ್ವನೇ, ನೀನು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ಅದಿತ್ಯನಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಉದಕದಿಂದಾಗಲಿ ಉತ್ಪನ್ನನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅಕರ್ಷಕವಾದ ಹೇಷಾರವನನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆಯೋ ಅದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಗಡುಗದ ರೆಕ್ಕೆಯಂತೆಯೂ ಕಾಲುಗಳು ಜಿಂಕೆಯ ಕಾಲುಗಳಂತೆಯೂ (ವೇಗವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ) ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ನಿನ್ನ ಮಹತ್ತಾದ ಜನ್ಮವು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹವಾದುದು.

English Translation

The great birth, O Horse, is to be glorified; whether first springing from the firmament or from the water, inasmuch as you have neighed (auspiciously), for you have the wings of the falcon and the limbs of the deer.

ಶ್ರುತಿಪದಾರ್ಥ

ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನೂ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಅದರ ಜನ್ಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ. ಸಮುದ್ರಾತ್ ಉತ ವಾ ಪುರೀಷಾತ್ ಎಂದು ಅಶ್ವದ ಪ್ರಭವವನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಉದಕದಿಂದಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಈ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಅಥ ಯೋ ಗರ್ಭೋಽಂತರಾಸೀತ್ | ಸೋಽಗ್ನಿರಸೃಜ್ಯತ ಸ ಯದಸ್ಯ ಸರ್ವಸ್ಯಾಗ್ರಮಸೃಜ್ಯತೇ ಸ್ಮಾದಗ್ರಿರಗ್ರಿಹ ವೈ ತಮಗ್ನಿರಿತ್ಯಾಚಿಕ್ಷತೇ ಪರೋಽಕ್ಷಂ ಪರೋಽಕ್ಷಕಾಮಾ ಹಿ ದೇವಾ ಅಥ ಯದಶ್ರು ಸಂಕ್ಷರಿತಮಾಸೀತ್ಸೋಽಶ್ವರಭವದಶ್ರುಹ ವೈ ತಮಶ್ಚ ಇತ್ಯಾಚಿಕ್ಷತೇ ಪರೋಽಕ್ಷಂ ಪರೋಽಕ್ಷಕಾಮಾ ಹಿ ದೇವಾ ಅಥ ಯದರಸದಿವ ಸ ರಾಸಭೋಽಭವದಥ ಯಃ ಕಸಾಲೇ ರಸೋ ಲಿಪ್ತ ಅಸೀತ್ಸೋಽಜೋಽಭವದಥ ಯತ್ಕಸಾಲಮಾಸೀತ್ಸಾ ಪೃಥಿವ್ಯಭವತ್ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೧-೧-೧೧)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿರೂಪದಿಂದ ವೃದ್ಧನಾಗಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸಿದಾಗ ಅಪ್ಪಿನಿಂದ ಅಂಡವೂ ಅದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮವೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಜಗದಾದಿಗೇ ಈ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಮೂಲವಾಯಿತು. (೬-೧-೧-೧೦). ಅಪ್ಪಿನಿಂದ ಉದ್ಭವವಾದ ಅಂಡವು ಸೃಷ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲ ಲ್ಲಾ ಪ್ರಥಮವಾದುದರಿಂದ ಅದು ಅಗ್ರಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಈ ಅಗ್ನಿಯನ್ನೇ ಪರೋಕ್ಷಕಾಮರಾದ ದೇವತೆಗಳು ಅಗ್ನಿಯೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿದರು. ಅಂಡದ ಸುತ್ತಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದ ಆಶ್ವವನ್ನೇ ಪರೋಕ್ಷಕಾಮರಾದ ದೇವತೆಗಳು ಆಶ್ವವೆಂದು ಕರೆದರು. ಅಂಡವು ಭಿನ್ನವಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದ ಶಬ್ದವು ರಾಶಭವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಅಂಡದ ಕವಾಲದಲ್ಲಿ ಲಿಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ರಸವು ಅಜನಾಯಿತು. (ಜನ್ಮವಿಲ್ಲದ್ದು) ಆ ಕವಾಲವು ಪೃಥ್ವೀರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಎಂಬ ಈ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾದ ಅಪ್ಪಿನಿಂದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಈ ಆಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವಿವರವಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಣನೆಯ ಪ್ರಕಾರ,

ಪ್ರಜಾಪತಿರ್ವಾ ಇದಮಗ್ರ ಆಸೀತ್ ನಿರಮಿಮೀತ ಮನಸಃ ಪುರುಷಂ ಚಕ್ಷು-
ಷೋಽಶ್ವಂ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೭-೫-೨-೬)

ಈ ಅಶ್ವವು ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಚಕ್ಷುಷಿನಿಂದ ಸೃಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ ವರುಣನಿಗೂ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ಸಹ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ನಾರುಣೋ ವಾ ಆಶ್ವಃ | ತಂ ದೇವತಯಾ ವ್ಯರ್ಧಯತಿ | ಯಶ್ಚಾಜಾಪತ್ಯಂ ಕರೋತಿ |
ನಮೋ ರಾಜ್ಞೇ ನಮೋ ವರುಣಾಯೇತ್ಯಾದ | ನಾರುಣೋ ವಾ ಆಶ್ವಃ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೯-೧೬-೧)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಅಶ್ವಸ್ಯಾಚ್ಯೋನಿತ್ವಾದ್ವರುಣಸ್ಯ ಜಾಪಾಂ ಪತಿತ್ವಾದಯಮರೋ ವಾರುಣಃ | ಅಶ್ವವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾದ ಅಪ್ಪಿನಿಂದ ಜನಿಸಿದುದರಿಂದಲೂ, ವರುಣನು ಅಪ್ಪಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದುದರಿಂದಲೂ ಯಜ್ಞಾಶ್ವವು ವರುಣದೇವತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು ಎಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಾರುಣಾಶ್ವದ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥವೇನು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣವನ್ನು ಅಂಗ್ಲಭಾಷೆಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರುವ Eggeeling ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಈರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

Varuna's horse is none other than the fiery races who Pursues his diurnal course across the all-encompassing arch of heaven, the sphere of Varuna, the all-ruler. It is in the form of the horse that the Sun is thus lauded in the hymn. Rigveda 1-163, recited by the Hotri on the second Soma day of the Aswamedha."

(Sacred Books of the East. Vol. XLIV—P. XIX-XX)

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುವಾದ ವರುಣನ ಈ ಅಶ್ವವು ಯಾವುದೆಂದರೆ, ತನ್ನ ದೈನಂದಿನದ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲದೇ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಈ ಅಂಶವನ್ನೇ ಹೋತೃವಾದವನು ಅಶ್ವನೇಷಧದ ಎರಡನೆಯ ದಿನ ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೩ನೇ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾ (ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸೂಕ್ತವು) ಅಶ್ವರೂಪದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾನೆ. (cf. ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೫-೧-೧೭ರಿಂದ ೧೮). ಸಾಯಣರೂ ಸಹ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ಮುಂದಿನ ಋಕ್ಕಾದ

ಗಂಧರ್ವೋ ಅಸ್ಯ ರಶನಾಮಗೃಭ್ಣಾತ್ಸೂರಾದಶ್ಚಂ ವಸವೋ ನಿರತೆಷ್ಟು ||

(ಮ. ಸಂ. ೧-೧೬೩-೨)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹರಿಸಿ ಈ ಅಶ್ವದ ಮೂಲವು ಅದಿತ್ಯನೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವರುಣನಿಗೂ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ಈ ಅಶ್ವದೊಡನೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವು ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಪತಿರ್ವರುಣಾಯಾಶ್ವಮನಯಥ್ ಸ್ವಾಂ ದೇವತಾಮಾರ್ಭತ್ಸ ಪರ್ಯದೀರ್ಯತ ಸ ಏತಂ
ವಾರುಣಂ ಚತುಷ್ಪಪಾಲಮಪಶ್ಯತ್ತಂ ನಿರವಪತ್ತತೋ ವೈ ಸ ವರುಣಾಶಾತಾದಮುಚ್ಯತ
ವರುಣೋ ನಾ ಏತಂ ಗೃಹ್ಣಾತಿ ಯೋಽಶ್ವಂ ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಣಾತಿ

(ತೈ. ಸಂ. ೨-೩-೧೨-೧)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ವರುಣನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದನು. ಆದರೆ ಆ ಅಶ್ವವು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೇವತೆಯಲ್ಲಿಗೆ (ಪ್ರಜಾಪತಿಯಲ್ಲಿಗೆ) ಹೋಯಿತು. ಆಗ ವರುಣನಿಗೆ ಖೇದವುಂಟಾದುದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ವರುಣನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಚತುಷ್ಪಪಾಲವನ್ನರ್ಪಿಸಿದನು. ಆಗ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ವರುಣನ ಪಾಶದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದನು. ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಯದಕ್ರಂದಃ—ಮಹಾಶಬ್ದಮಕರೋಃ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. “ಅಥ ಯದರಸದಿವ ಸ ರಾಸಭೋಽಭವತ್” (ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೧-೧-೧೧) ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಪುರೀಷಾತ್—ಸರ್ವಕಾಮಾನಾಂ ಪೂರಕಾತ್ ಉದಕಾತ್ | ಎಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸತಕ್ಕ ಉದಕದಿಂದ ಎಂದರ್ಥ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು

ದೇವಾನಾಂ ಮಾನೇ ಪ್ರಥಮಾ ಆತಿಷ್ಠನ್ ಕೃಂತಕ್ರಾದೇಷಾಮುಪರಾ ಉದಾಯನ್ |

ತ್ರಯಸ್ತಪಂತಿ ಪೃಥಿವೀಮನೂಪಾ ದ್ವಾ ಬೃಬೂಕಂ ವಹತಃ ಪುರೀಷಂ ||

(ಮ. ಸಂ. ೧೦-೨೭-೨೩)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಪುರೀಷ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪುರೀಷಂ ಸೃಜಾತೇಃ ಪೂರಯತೇರ್ವಾ ತುಂಬು ಅಥವಾ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರವಿರುವ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೨-೨೨)

ಸಮುದ್ರಾತ್—ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ಅಥವಾ ಅದಿತ್ಯನಿಂದ ಎಂದು ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಸಮುದ್ರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಂತರಿಕ್ಷವೆಂಬರ್ಥವು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಇದೇ ಭಾಗದ ಮ. ಸಂ. ೧-೧೫೯-೪ನೇ ಋಕ್ಕಿನ ವಿಶೇಷ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಅಥವಾ, ಸಮುದ್ರಃ ಆದಿತ್ಯಃ ಸಮುದನಾತ್ ವೃಷ್ಟ್ಯಾ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಸಮುದ್ರವೆಂದು ಹೆಸರೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಕ್ರಂದಃ—ಕ್ರದಿ ಆಪ್ತಾನೇ ರೋದನೇ ಚ. ಧಾತು. ಲಜ್ ಮಧ್ಯಮವುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಸಿಪ್. ಇತೆಕ್. ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರಲೋಪ. ಶಪ್ವಿಕರಣ. ಇದಿತೋ ನುಮ್ ಧಾತೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ನುಮಾಗಮ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡಾಗಮ ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಾಯಮಾನಃ—ಜನೀ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೇ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ. ಶ್ಯನ್ ವಿಶರಣ ಜ್ಞಾ ಜನೋರ್ಜಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೭೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಜಾದೇಶ. ಆನೇಮುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೮೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಂತಕ್ಕೆ ಮುಕಾಗಮ. ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಶ್ಯನ್‌ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಉದ್ಯನ್—ಉತ್ ಉಪಸರ್ಗ. ಇಣ್ ಗತೌ. ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಇಣೋಯಿಣ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೮೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಯಣಾದೇಶ. ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪುರೀಷಾತ್—ಪ್ಪ ಪಾಲನಪೂರಣಯೋಃ ಧಾತು. ಶ್ವಪ್ಪಭ್ಯಾಮಿಷನ್ (ಉ. ಸಾ ೪-೪೭೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಈಷನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಇಷ್ಟಾತ್ಯಾದಿನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪೇಕ್ಷಾ—ಪಣ ವ್ಯವಹಾರೇ ಸ್ತುತೌ ಚ ಧಾತು. ಗೃಧಿಪೇಕ್ಷೋರ್ವಕೌ ಚಿ (ಉ. ಸೂ. ೩-೩೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುಣಕಾರಕ್ಕೆ ಕಕಾರಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ಉಸಸ್ತುತ್ಯಮ್—ಷ್ಪು ಇ ಸ್ತುತೌ. ಧಾತು. ಏತಿಸ್ತುಶಾಸ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೧೦೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ಯಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಹ್ರಸ್ವಸ್ಯ ಪಿತಿ ಕೃತಿ ತುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ತುಕಾಗಮ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸವಾದಾಗ ಕೃದುತ್ತರ ಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜಾತಮ್—ಜನೀ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೇ. ಧಾತು. ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಜನಸನಖನಾಂ ಸನ್ ರೂಪೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೪೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಆತ್ಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

|| ೧ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯಮೇನ ದತ್ತಂ ತ್ರಿತ ಏನಮಾಯುನಗಿಂದ್ರ ಏಣಂ ಪ್ರಥಮೋ ಅಧ್ಯ-
ತಿಷ್ಠತ್ |

ಗಂಧರ್ವೋ ಅಸ್ಯ ರಶನಾಮಗೃಭ್ಣಾತ್ಸೂರಾದಶ್ವಂ ವಸವೋ ನಿರತಷ್ಟ || ೨ ||

ಸದಪಾಠಃ

ಯಮೇನ | ದತ್ತಂ | ತ್ರಿತಃ | ಏನಂ | ಅಯುನಕ್ | ಇಂದ್ರಃ | ಏನಂ | ಪ್ರಥಮಃ | ಅಧಿ | ಅತಿಷ್ಠತ್ |
ಗಂಧರ್ವಃ | ಅಸ್ಯ | ರಶನಾಂ | ಅಗೃಭ್ಣಾತ್ | ಸೂರಾತ್ | ಅಶ್ವಂ | ವಸವಃ | ನಿಃ | ಅತಷ್ಟ || ೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಯಮೇನ ನಿಯಾಮಕೇನಾಗ್ನಿನಾ ದತ್ತಮೇನಮಶ್ವಂ ತ್ರಿತಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿಷು ತ್ರಿಷು ಸ್ಥಾನೇಷು
ವರ್ತಮಾನ ಸ್ವೀರ್ಣತಮೋ ವಾ ವಾಯುರಯುನಕ್ | ರಥೇ ಯೋಜಿತನಾನ್ | ಕಿಂಚೈನಮಶ್ವಮಿಂದ್ರಃ
ಪ್ರಥಮಃ ಪ್ರತಮಃ ಪ್ರಕೃಷ್ಟತಮಃ | ಪ್ರಥಮ ಇತಿ ಮುಖ್ಯನಾಮ | ಅಧ್ಯತಿಷ್ಠತ್ | ಅಧಿಷ್ಠಿತನಾನ್ |
ಅಸ್ಯ ಗಂಧರ್ವಃ ಸೋಮಃ | ಸೋಮೇನ ಸಮಯಾ ವಿಸೃಕ್ತ ಇತಿ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣತ್ವಾತ್ | ಸ ಚಾಸ್ಯಾಶ್ವಸ್ಯ
ರಶನಾಂ ನಿಯಮನರಜ್ಜುಮಗೃಭ್ಣಾತ್ | ಅಗ್ರಹೀತ್ | ಈದೃಶೋಽಶ್ವಃ ಕುತಃ ಸಮುತ್ಪನ್ನ ಇತಿ ಚೇತ್
ಉಚ್ಯತೇ | ಹೇ ವಸವೋ ರಶ್ಮಯಃ ಯೂಯಂ ಸೂರಾದಾದಿತ್ಯಾದಶ್ವಮೇವಮಹಾನುಭಾವಂ ನಿರತಷ್ಟ |
ನಿಶ್ಚೇಷೇಣ ಸಾಧು ಸಂಪಾದಿತವಂತಃ | ಯದ್ವಾ | ವಸುಶಬ್ದೇನೋಕ್ತಾ ಏವ ಯಮಾದಯಃ ಪರಾಮೃ-
ತ್ಯಂತೇ | ಹೇ ವಸವಃ ಸ್ವಸ್ತವ್ಯಾಪಾರೇಣ ಸರ್ವಸ್ಯಾಚ್ಛಾದಯಿತಾರಃ ಯೂಯಂ ಸೂರಾದಾದಿತ್ಯಾದಶ್ವ-
ಮೇನಂ ನಿರತಷ್ಟ | ಅತಕ್ಷತ | ನಿರಿತ್ಯೇಷ ಸಮಿತೈತಸ್ಯ ಸ್ಥಾನೇ | ತಕ್ಷತಿಃ ಕರೋತಿಕರ್ಮಾ | ಸ ಚ
ಕ್ರಿಯಾಸಾಮಾನ್ಯವಚನಃ | ಅತ್ರಾಚಿತ್ಯಾದ್ಧಾರಣೇ ವರ್ತತೇ | ಸಮ್ಯಗ್ಧಾರಿತವಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ || ತಕ್ಷೇ-
ರ್ಲಙ್ ಛಾಂದಸಃ ಶಪೋ ಲುಕ್ | ಸ್ತೋಃ ಸಂಯೋಗಾದ್ಧ್ಯೋರಿತಿ ಕಲೋಪಃ ||

|| ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ||

ಯಮೇನ—ಯಮನಿಂದ | ದತ್ತಂ—ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ | ಏನಂ—ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು | ತ್ರಿತಃ—ಪ್ರಥಿವ್ಯಾದಿ
ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ವಾಯುವು | ಅಯುನಕ್—ರಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದನು | ಏನಂ—ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು |
ಪ್ರಥಮಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ | ಇಂದ್ರಃ—ಇಂದ್ರನು | ಅಧ್ಯತಿಷ್ಠತ್—ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತನು | ಗಂಧರ್ವಃ—ಸೋಮ
ರಾಜನು | ಅಸ್ಯ—ಈ ಅಶ್ವದ | ರಶನಾಂ—ಲಗಾಮನ್ನು | ಅಗೃಭ್ಣಾತ್—ಹಿಡಿದನು | ವಸವಃ—ಸೂರ್ಯ
ರಶ್ಮಿಗಳು ಅಥವಾ ಯಮಾದಿಗಳು | ಅಶ್ವಂ—ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು | ಸೂರಾತ್—ಆದಿತ್ಯನಿಂದ | ನಿರತಷ್ಟ—ಸಂಪಾ-
ದಿಸಿದರು.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಮನಿಂದ ದತ್ತವಾದ ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ವಾಯುವು ರಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದನು. ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಇಂದ್ರನು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತನು. ಸೋಮರಾಜನು ಈ ಅಶ್ವದ ಲಗಾಮನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ಅಥವಾ ಯಮಾದಿಗಳು ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು.

English Translation

Trita harnessed the horse which was given by Yama: Indra first mounted him, and Gandharva seized his reins. Vasus, you fabricated the horse from the sun.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವಕ್ಕೂ ಅಗ್ನಿಗೂ, ಹಾಗೆಯೇ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಯಮೇನ ದತ್ತಂ—ಯಮೇನ ನಿಯಾಮಕೇನ ಅಗ್ನಿನಾ ಎಂದು ಯಮ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಯೆಂದರ್ಥ ಮಾಡಿದೆ.

ಯಮೋ ಯಚ್ಛತೀತಿ ಸತಃ | ಅಗ್ನಿರಸಿ ಯಮ ಉಚ್ಯತೇ |

(ನಿ. ೧೦-೧೯)

ನಿಯಮಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಗೂ ಯಮನೆಂದು ಹೆಸರು ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಹೇಳಿರುವರು.

ಯಮೋ ಹ ಜಾತೋ ಯಮೋ ಜನಿತ್ವಂ ಜಾರಃ ಕನೀನಾಂ ಸತಿರ್ಜನೀನಾಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೬೬-೮)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಮ ಶಬ್ದವು ಅಗ್ನಿ ಪರಾಯವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಯಣರು ಉದಾಹೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಚ್ಛತೀ ದದಾತಿ ಸ್ತೋತ್ರಭ್ಯಃ ಕಾಮಾನಿತಿ ಯಮೋಽಗ್ನಿ ರುಚ್ಯತೇ | ಭಕ್ತರಿಗೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಗೆ ಯಮನೆಂದ ಹೆಸರೆಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಅಥವಾ ಇಂದ್ರಾಗ್ನೋರ್ಯುಗಸದುತ್ಪನ್ನತ್ವಾದಗ್ನೀರ್ಯಮತ್ವಂ | ಇಂದ್ರನೂ ಅಗ್ನಿಯೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನರಾದುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಗೆ ಯಮನೆಂದು ಹೆಸರೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಮೋ ಹ ಜಾತ ಇಂದ್ರೇಣ ಸಹ ಸಂಗತಃ ಎಂಬ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವಾಕ್ಯವು ಈ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಅಲ್ಲದೇ,

ಬಳಿತ್ಥಾ ಮಹಿಮಾ ವಾಮಿಂದ್ರಾಗ್ನೀ ಸನಿಷ್ಠ ಆ |

ಸಮಾನೋ ವಾಂ ಜನಿತಾ ಭ್ರಾತರಾ ಯುವಂ ಯಮಾವಿಹೇಹಮಾತರಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೫೯-೨)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಯುವಂ ಯಮೌ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಎಂದು ಇಂದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಸಹಕಾಲೀನವಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು.

ಇಲ್ಲಿ ಯಮನಿಂದ ದತ್ತವಾದುದು, ಇಂದ್ರನಿಂದ ಅಧಿಷ್ಠಿತವಾದುದು ಇತ್ಯಾದಿವರ್ಣನೆಗಳಿಗೆ ಸಂದರ್ಭ ವಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಆಧಾರವು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸಾಯಣರೂ ಸಹ ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಲು ಶ್ರಮಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ಯದ್ವಾ ವಸುಶಬ್ದೇನೋಕ್ತಾ ಏವ ಯಮಾದಯಃ ಪ್ರತಿಪದ್ಯಂತೇ | ಹೇ ವಸವಃ ಸ್ವಸ್ತವ್ಯಾಪಾ- ರೇಣ ಸರ್ವಸ್ಯಾಚ್ಛಾದಯಿತಾರಃ | ಯೋಯಂ ಸೂರಾದಾದಿತ್ಯಾತ್ ಅಶ್ವಂ ಅತಕ್ಷತ | ಎಲೈ ವಸುಗಳೇ, (ಎಂದರೆ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾದ ಯಮಾದಿಗಳೇ) ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸುವವ ರಾಗಿ ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಅಶ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಿರಿ ಮತ್ತು ಯಜ್ಞಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೇರಿಸಿದಿರಿ ಎಂಬರ್ಥವುಂಟೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಶತಪಥದಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಯುಂಜಂತಿ ಬ್ರಧ್ನಮರುಷಂ ಚರಂತಮಿತಿ | ಅಸೌ ನಾ ಅದಿತ್ಯೋ ಬ್ರಧ್ನೋಽರುಷೋಽಮು-
ಮೇನಾತ್ಮಾ ಆವಿತ್ಯಂ ಯುನಕ್ತಿ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಯ ಲೋಕಸ್ಯ ಸಮಷ್ಟೈಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೬-೧)

ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಅರುಷವರ್ಣದ (ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ) ಅಶ್ವವನ್ನು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದಿತ್ಯನೇ ಈ ಅಶ್ವವು.

ತದಾಹುಃ | ಪರಾಜ್ ನಾ ಏತಸ್ಮಾದ್ಯಜ್ಞ ಏತಿ ಯಸ್ಯ ಪಶುರುಸಾ ಕೃತೋಽನ್ಯತ್ರ ವೇದೇರೇ-
ತೀತ್ಯೇತಗ್ಗ್ ಸ್ತೋತರನೇನ ಪಥಾ ಪುನರಶ್ವಮಾವರ್ತಯಾಸಿ ನ ಇತಿ ನಾಯುರ್ವೈ ಸ್ತೋತಾ
ತಮೇನಾಸ್ಮಾ ಏತತ್ಪರಸ್ತದ್ಧಾತಿ ತಥಾ ನಾತ್ಯೇತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೬-೨)

ಅಶ್ವವು ವೇದಿಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೆ ಯಜ್ಞವೂ ಸಹ ವೇದಿಯೊಳಗೆ (ಅಶ್ವವು) ಇರುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಎಲೈ ಸ್ತೋತ್ರವೇ, ಅಶ್ವವನ್ನು ಅದರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ನಾಯುವೇ ಈ ಸ್ತೋತ್ರವು. ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾದೊಡನೆಯೇ ನಾಯುವು ಅಶ್ವವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಎಂದರೆ ಅದರ ಸಂಚಾರವನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಸವಸ್ತಾಂಜಂತು ಗಾಯತ್ರೇಣ ಛಂದಸಾ || ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಮಹಿಸಿಯು ಅಶ್ವವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸು ತ್ತಾಳೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಕಥಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೂಚಿತ ವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಾಯಾದಿಗಳು ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವವನ್ನು ಯಜ್ಞಾರ್ಹವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿವರಣೆಯಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ,

ಕ್ರವ್ಯೇರತ್ಯಕ್ರಮೀದ್ವಾಜೇ ನಿಶ್ಪೇದೇನ್ಯೇರ್ಯಜ್ಞೈರ್ಯೈಸ್ಸಂವಿದಾನಃ |

(ತೈ. ಸಂ. ೫-೬-೨೪)

ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವೇದೇವೈಃ ಯಜ್ಞಿಯೈಃ ಯಜ್ಞಾಹೈಃ ಸಂವಿದಾನಃ ಐಕಮತ್ಯಂ ಗತಃ | ವಿಶ್ವೇದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾದುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಎಂದರೆ ಅವರ ಅಂಶವೆಲ್ಲವೂ ಅಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಿತು ಎಂದರ್ಥವು. ಇದನ್ನೇ,

ದ್ಯೌಸ್ತೇ ಪೃಥ್ವಿಂ ಪೃಥಿವೀ ಸಥಸ್ಥಮಾತ್ಮಾಂತರಿಕ್ಷಗ್ಂ ಸಮುದ್ರೋ ಯೋನಿಸ್ಸೂರ್ಯಸ್ತೇ ಚಕ್ಷು-
ರ್ವಾತಃ ಪ್ರಾಣಶ್ಚಂದ್ರಮಾಶ್ಯೋತ್ರಂ ||

(ಶ್ರೀ. ಸಂ. ೫-೮.೨೫)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ತ್ರಿತಃ—ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿತ್ರಿಷು ಸ್ಥಾನೇಷು ವರ್ತಮಾನಃ ತೀರ್ಣತಮೋ ವಾ ನಾಯುಃ | ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತವೇಗಶಾಲಿಯೆಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಈ ವಿಶೇಷವು ಇಂದ್ರನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ಓತುಂ ನು ಸ್ತೋಷಂ ಮಹೋ ಧರ್ಮಾಣಂ ತವಿಷೀಂ |

ಯಸ್ಯ ತ್ರಿತೋ ವ್ಯೋಜಸಾ ವೃತ್ತಂ ವಿಪರ್ವಮರ್ಚಯತ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧.೧೮೭-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಿತಶಬ್ದವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಓಜಸಾ ಬಲೇನ ತ್ರಿತಃ ತ್ರಿಸ್ಥಾನ ಇಂದ್ರಃ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದ್ರನಿಗೂ ವಾಯುವಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ಹೆಸರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪುನಃ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಾಯುವೆಂದೇ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು.

ವಸವಃ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಯಮಾದಿ (ಅಗ್ನ್ಯಾದಿ) ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಒಂದರ್ಥವನ್ನೂ, ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈರಿತಿ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ವಸವಃ—ವಸವೋ ಯದ್ವಿವಸತೇ ಸರ್ವಮಗ್ನಿರ್ವಸುಭಿರ್ವಾಸವ ಇತಿ ಸಮಾಖ್ಯಾ, ತಸ್ಮಾತ್ಪೃಥಿ-
ವೀಸ್ಥಾನಾಃ | ಇಂದ್ರೋ ವಸುಭಿರ್ವಾಸವ ಇತಿ ಸಮಾಖ್ಯಾ, ತಸ್ಮಾನ್ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನಾಃ | ವಸವ
ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಯೋ ವಿನಾಸನಾತ್ತಸ್ಮಾದ್ಧ್ಯುಸ್ಥಾನಾಃ ||

(ನಿ ೧೨-೪೧)

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊದಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸುವುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಗೆ ವಾಸವನೆಂದು ಹೆಸರು. ಆದುದರಿಂದ ಪೃಥಿವೀಸ್ಥಾನದ ದೇವತೆಯಾಗಬಹುದು. ಇದೇ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇಂದ್ರನಿಗೂ ವಾಸವನೆಂದು ಹೆಸರು. ಆದುದರಿಂದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನ ದೇವತೆಯ ಹೆಸರಾಗಬಹುದು. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳಿಗೂ ವಸುಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಅದರಿಂದ ದ್ಯುಲೋಕದ ದೇವತೆಯ ಹೆಸರಾಗಬಹುದು. ಎಂದು ಈ ಪದದ ವಿವೃತವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಇದರ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ --

ಸ್ವಗಾ ವೋ ದೇವಾಸ್ತದನಮಕರ್ಮ ಯ ಆಜಗ್ಮ ಸವನೇದಂ ಜುಷಾಣಾಃ |

ಜಕ್ಷಿನಾಗ್ಂಸಃ ಪಪಿವಾಗ್ಂಸಶ್ಚ ವಿತ್ಸೇಸ್ತೇ ಥತ್ತ ವಸವೋ ವಸೂನಿ ||

(ಶ್ರೀ. ಸಂ. ೧-೪.೪೪-೨)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ವಸುವೆಂಬ ಪದಕ್ಕಿರತಕ್ಕ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತ ವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಾಯಣರು ಇದೇ ರೀತಿಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಯಜ್ಞಾಶ್ವವು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಸಹ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿತೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬೇರೆ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ಆಕ್ರಾನ್ವಾಜೀ ಸೃಥಿವೀಮಗ್ನಿಂ ಯುಜಮಕೃತ ವಾಜ್ಯರ್ವಾಕ್ರಾನ್ ವಾಜ್ಯಂತರಿಕ್ಷಂ ನಾಯುಂ
ಯುಜಮಕೃತ ವಾಜ್ಯರ್ವಾ ದ್ಯಾಂ ನಾಜ್ಯಾಕ್ರಗ್ನಸ್ತ ಸೂರ್ಯಂ ಯುಜಮಕೃತ ವಾಜ್ಯರ್ವಾ-
ಗ್ನಿಸ್ತೇ ನಾಜಿನ್ ಯುಜ್ಜನು ತ್ವಾರಭೇ ಸ್ವಸ್ತಿ ಮಾ ಸಂ ಪಾರಯ ವಾಯುಸ್ತೇ ನಾಜಿನ್
ಯುಜ್ಜನು ತ್ವಾರಭೇ ಸ್ವಸ್ತಿಮಾ ಸಂ ಪಾರಯ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೫-೧೯)

ಈ ಭಾವವು ಮುಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ದತ್ತಮ್—ಡುಡಾಜ್ ದಾನೇ ಧಾತು. ನಿಷ್ಠಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ದೋದಧ್‌ಘೋಃ-
(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೪೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ದಥ್ ಅದೇಶ. ಖರಿ ಚೆ ಎಂಬುದರಿಂದ ಚತ್ವರ್ಥ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಯುನಕ್—ಯುಜಿರ್ ಯೋಗೇ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿವ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇತತ್ತ್ವ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದರ ಇಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ ರುಧಾದಿಭ್ಯಃ ಶ್ಚಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೭೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶ್ಚಮ್ ವಿಕರಣ. ಮಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತ್ಯಾಚಿನ ಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಲ್‌ಜ್ಯಾಭ್ಯೋದೀ—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಚೋಃಕುಃ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಚಕಾರಕ್ಕೆ ಕುತ್ವ. ನಾವಸಾನೇ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಚತ್ವರ್ಥ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅತಿಷ್ಠತ್—ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತಿ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರಶನಾಮ್—ಅಶೂ ವ್ಯಾಞ್ ಧಾತು. ಅಶೇರಚೆ (ಉ. ಸೂ. ೨-೨೩೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯುಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅಶಾದೇಶ. ಯುವೋರನಾಕೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನಾದೇಶ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಗೃಭಾತ್—ಗ್ರಹ ಉಪಾದಾನೇ ಧಾತು. ಕ್ರ್ಯಾದಿ. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನರೂಪ. ಹ್ಯಗ್ರಹೋರ್ಭ ಶ್ಚಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಹಕಾರಕ್ಕೆ ಭತ್ವ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸೂರಾತ್—ಸೂರ್ಯ ಪೂರ್ಣಿಗರ್ಭವಿಮೋಚನೇ ಧಾತು. ಸುಸೂಧಾಗೃಧಿಭ್ಯಃ ಕ್ರೇನ್ (ಉ. ಸೂ. ೨-೧೮೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ರೇನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅತಷ್ಟ್ವ—ತಷ್ಟೂ ಛೇದನೇ ಧಾತು. ಲಜ್ ನುಧ್ಯಮಪುರುಷಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ತೆಸ್ಥಸಾಧ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೦೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ತಾಡೇಶ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಸಿಗೆ ಲುಕ್. ಸ್ವೋಸ್ವಂಯೋ-ಗಾದ್ಯೋಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೨೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಷ್ವತ್ವ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಆಡಾ ಗಮ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨ ||

ಸಂಹಿತಾಶಾಹಿ

ಅಸಿ ಯಮೋ ಅಸ್ಯಾದಿತ್ಯೋ ಅರ್ವನ್ನಸಿ ತ್ರಿತೋ ಗುಹ್ಯೇನ ವ್ರತೇನ |

ಅಸಿ ಸೋಮೇನ ಸಮಯಾ ವಿಸ್ವಕ್ತ ಆಹುಸ್ತೇ ತ್ರೀಣಿ ದಿವಿ ಬಂಧನಾನಿ |

|| ೩ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಅಸಿ | ಯಮಃ | ಅಸಿ | ಅದಿತ್ಯಃ | ಅರ್ವನ್ | ಅಸಿ | ತ್ರಿತಃ | ಗುಹ್ಯೇನ | ವ್ರತೇನ |

ಅಸಿ | ಸೋಮೇನ | ಸಮಯಾ | ವಿಸ್ವಕ್ತಃ | ಆಹುಃ | ತೇ | ತ್ರೀಣಿ | ದಿವಿ | ಬಂಧನಾನಿ || ೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಅರ್ವನ್ ತ್ವಂ ಯಮೋಽಸಿ | ನಿಯಮಿತಾಗ್ನಿರಸಿ | ತೇನ ದತ್ತತ್ವಾತ್ಚಬ್ದವ್ಯಪದೇಶಃ | ತಥಾದಿತ್ಯೋಽಸಿ | ಸೂರಾನ್ನಿರತಪ್ತೇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ | ತಥಾ ಗುಹ್ಯೇನ ವ್ರತೇನ ಗೋಪನೀಯೇನ ದುರ್ನಿ-ರೂಪೇಣ ವಾ ಕರ್ಮಣಾ | ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪ್ತಿರೂಪೇಣೇತ್ಯರ್ಥಃ | ತೇನ ತ್ರಿತಸ್ತ್ರಿಸ್ತು ಸ್ಥಾನೇಷು ತಾಯ-ನಾಸೋ ವಾಯುರಸಿ | ತ್ರಿತ ಏನಮಾಯುನಗಿತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ಪ್ರದ್ರೂಪತ್ವಂ | ಅಥವಾ ಗುಹ್ಯೇನ ವ್ರತೇನ ಗೋಪನೀಯೇನ ಕರ್ಮಣಾ ಯೋಗಾದಿಸಾಧನರೂಪೇಣ ತ್ರಿತ ಏತನ್ನಾಮಕ ಯುಷಿರಸಿ | ಕಿಂಚ ಹೇ ಅಶ್ವ ತ್ವಂ ಸೋಮೇನ ಸಮಯಾ ಸಹ ವಿಸ್ವಕ್ತಃ | ವೀತ್ಯೇಷ ಸಮಿತ್ಯೇತಸ್ಮಿನ್ನರ್ಥೇ | ಸಂವೃಕ್ತೋಽಸಿ ತೇನ ಗೃಹೀತತ್ವಾತ್ | ಹೇ ಅಶ್ವೈವಂರೂಪ ತೇ ತವ ದಿವಿ ದ್ಯುಲೋಕ ಆದಿತ್ಯೇ ವಾ ವರ್ತಮಾನಸ್ಯ ತ್ರೀಣಿ ಬಂಧನಾನ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣಾನ್ಯಾಹುಃ ಪುರಾವಿದಃ | ವಸವ ಆದಿತೋ ದ್ಯುಸ್ಥಾನಂ ಚೇತಿ ತ್ರೀಣಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಹೇ) ಅವನ್—ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ | (ತ್ವಂ—ನೀನು) | ಯಮಃ—ಅಗ್ನಿಯಾಗಿ | ಅಸಿ—ಅಗ್ನಿದ್ವೀಯೆ. ಆದಿತ್ಯಃ—ಆದಿತ್ಯರೂಪನಾಗಿ | ಅಸಿ—ಅಗ್ನಿದ್ವೀಯೆ | ಗುಹ್ಯೇನ—ರಹಸ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ | ವ್ರತೇನ—ಕರ್ಮದಿಂದ | ತ್ರಿತಃ—ವಾಯುರೂಪನಾಗಿ | ಅಸಿ—ಅಗ್ನಿದ್ವೀಯೆ | ಸೋಮೇನ ಸಮಯಾ—ಸೋಮನೊಂದಿಗೆ | ವಿಪ್ರಕ್ತಃ—ಸಂಬಂಧಿಸಿದವನಾಗಿ | ಅಸಿ—ಅಗ್ನಿದ್ವೀಯೆ | ತೇ—ನಿನಗೆ | ದಿವಿ—ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ | ತ್ರೀಣಿ—ಬಂಧನಾನಿ—ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಬಂಧನಗಳು ಇರುವುವೆಂದು | ತೇ—ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು | ಆಹುಃ—ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ, ನೀನು ಅಗ್ನಿರೂಪನಾಗಿಯೂ, ವಾಯ್ವಾತ್ಮಕನಾಗಿಯೂ, ನಿನ್ನ ರಹಸ್ಯವಾದ ಕರ್ಮದಿಂದ ಸೋಮನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯರೂಪದವನಾಗಿಯೂ ಅಗ್ನಿದ್ವೀಯೆ. ನಿನಗೆ ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಬಂಧನಗಳಿರುವುವೆಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

English Translation

You, horse, are Yama : you are Aditya : you are Trita by a mysterious act : you are associated with Soma. The sages have said there are three bindings of you in heaven.

! ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು !

ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ದತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಯಜ್ಞಾಶ್ವನು ಅಗ್ನಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಗೃಹೀತವಾದುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಗ್ನಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ಆದರೆ ಈ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತ್ರೀಣಿ ದಿವಿ ಬಂಧನಾನಿ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಬಂಧನಗಳವೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಇದೇ ಮಂತ್ರವು ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ವಿನಿರಸುವಾಗ ಸಾಯಣರು ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈದೃಶಸ್ಯ ತೇ ತವ ದ್ಯುಲೋಕೇ ಬಂಧನಾನಿ ಬಂಧನಸಾಧನಾನಿ ದಾಮಾನಿ ತ್ರೀಣೀತ್ಯೇನ-
ಮುಖಿಜ್ಞಾ ಆಹುಃ | ವಣಿಜೋ ಹಿ ಶಕ್ತ್ಯಾಧಿಕೈನಾತ್ಮ್ಯಗ್ರಮಶ್ಚಂ ನಿಕ್ರೇತುಂ ಗ್ರಾಮಾಂತರೇ,
ನಯಂತಸ್ತಿಭಿರ್ದಾರ್ವಮುಖಿಬರ್ಹಂತಿ | ದಕ್ಷಿಣನಾಮಸಾರ್ವಯೋರ್ಧಾಮಧ್ಯಯಮುಭಾ-
ಪುರುಷೌ ಗೃಹ್ಣೀತಃ | ಯದಾ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗವರ್ತಿಸಂ ದ್ರಷ್ಟುಮುದ್ಯುಂಕ್ತೇ ತದಾ ವಾಮ-
ಭಾಗವರ್ತೀ ತಮಾಕರ್ಷತಿ | ತಂ ಚೇದ್ವಿಷ್ಟುಮುದ್ಯುಂಕ್ತೇ ತದಾನೀಮಿತರ ಆಕರ್ಷತಿ |
ಯದಾ ಸಹಸಾ ಪುರತಃ ಸಲಾಯನಂ ಕರೋತಿ ತದಾ ತಂ ನಾರಯಿತುಂ ಗಲೇ ಬಧ್ನಮೇಕಂ
ದಾಮು ಗೃಹೀತ್ವಾ ಸೃಷ್ಟತಃ ಕಸ್ತಿದಾಕರ್ಷತಿ | ಯದಿದಂ ಬಂಧನತ್ರಯಂ | ಯದ್ವಾ
ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧಂ ಕಿಂಚಿತ್ಕಾರಣತ್ರಯಂ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಂ | ತದನೇನ ಬಂಧನತ್ರಯೇಣಾಧಿಕಶಕ್ತಿರಶ್ವ
ಇತಿ ಸ್ತುತೋ ಭವತಿ ||

(ತೈ. ಸಂ. ಭಾ. ೪-೬-೭)

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಬಂಧನವನ್ನು ಲೌಕಿಕವಾದ ಅಶ್ವದ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರಕ್ಕೆ ವಿಕ್ರಯ ಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಅಶ್ವವು ಬಹಳ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂರುಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಂಧಕರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ಬಲದವಾರ್ಶ್ವಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದರೆ ಆಗ ಎಡಗಡೆಯವನು ಎಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಎಡಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ಬಲಗಡೆಯವನು ಎಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಧಾವಿಸಿ ಓಡಿಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ ಆಗ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವವನು ಎಳೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ಸಹ ಬಂಧನ ತ್ರಯವಿರುತ್ತದೆಂದು ಮೊದಲು ಲೌಕಿಕವಾದ ಉಪಮಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ ದೇವಾಂಶಸಂಭೂತವಾದ ಈ ಅಶ್ವದ ಬಂಧನವನ್ನು ಲೌಕಿಕವಾದ ಅಶ್ವದ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕಾರಣಾಂತರವನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಈ ಬಂಧನದ ಸ್ವರೂಪವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಯದ್ವಾ ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧಂ ಕಿಂಚಿತ್ಪಾರಣತ್ರಯಂ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಂ | ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತವಾದ ಬೇರೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಂಧನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಕ್ರಾನ್ವಾಜೀ ಸೃಥಿನೀಮುಗ್ನಿಂ ಆಕ್ರಾನ್ವಾಜ್ಯಂತರಿಕ್ಷಂ ವಾಯುಂ ಯುಜಮುಕೃತ || (ತೈ. ಸಂ. ೭-೫-೧೯) ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಿರುವ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ,

ಈ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವವು ವೃದ್ಧಿಯನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿ ಪಾರ್ಥಿವವಾದ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಗಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ತನ್ನ ನೊಗದ ರೂಪದ ಬಂಧಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಎಂದರೆ ಅಗ್ನಿಯದ್ವಾರಾ ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಅಶ್ವವು ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ವಾಯುವನ್ನು ತನ್ನ ಯೋಕ್ತೃವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು (ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿತು). ಇದೇ ಅಶ್ವವು ದ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ತನ್ನ ಯೋಕ್ತೃವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಪಾರ್ಥಿವಾಗ್ನಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದಲೂ ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥವಾದ ವಾಯುವಿನ ಮೂಲಕವೂ ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಥನಾದ ಆದಿತ್ಯನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನ ನುಗ್ರಹಿಸು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದಂಶವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಸವಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವಾಕ್ಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮೂರುಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಅಥವಾ ಇಂದ್ರ, ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯ ಈ ದೇವತೆಗಳು ಎಂದರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ದೇವತೆಗಳು ಈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವ ವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಉದಾಹೃತವಾದ ಈ ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಅಶ್ವದ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಲೋಕೋಪಕಾರಕವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಯ ಬಹುದು.

ಗುಹ್ಯೇನ ಕರ್ಮಣಾ—ಗೋಪನೀಯೇನ ದುರ್ನಿರೂಪೇಣ ನಾ ಕರ್ಮಣಾ | ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪ್ತಿ-
ರೂಪೇಣೇತ್ಯರ್ಥಃ | ರಹಸ್ಯವಾದ ಅಥವಾ ನಿರೂಪಣಾತೀತವಾದ ಕರ್ಮದಿಂದ ಎಂದರ್ಥ. ವಾಯುವು ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಿಯಾದುದರಿಂದಲೂ, ಮಿತದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಮಾನವರಿಗೆ ವಾಯುವಿನ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದುದರಿಂದಲೂ ಈ ವರ್ಣನೆ ಇವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಸಿ-ಅಸ ಭುವಿ ಧಾತು. ಲಟ್. ಮಧ್ಯಮವುರುಷವಿಕವಚನ ಸಿಪ್ ಸರವಾದಾಗ ತಾಸಸ್ತೋಲೋಪೇಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತು ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಪ್ ಅನುದಾತ್ತನಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಯಮುಃ—ಯಮಯತೀತಿ ಯಮುಃ ಯಮ ಉಪರಮೇ ಧಾತು. ಅಂತರ್ಭಾವವಿಶಿಷ್ಟಾರ್ಥಕ ಧಾತು ಪಚಾದಿ ಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಅಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗುಹ್ಯೇನ—ಗುಹಾಯಾಂ ಭವಮ್ ಗುಹ್ಯಮ್. ತೇನ. ಭವೇ ಛಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೪-೪-೧೧೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯಸ್ಯೇತಿಚಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆಕಾರಲೋಪ. ಯತೋನಾವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೨೧೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಮಯಾ—ಸಮ್ ಉಪಸರ್ಗ. ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಅಃಸಮಿಣ್ ನಿಕಷಿಭ್ಯಾಮ್ (ಉ. ಸೂ. ೬-೪-೧೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮ್ ಉಪಪದವಾಗಿರುವಾಗ ಆ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ. ಅಯಾದೇಶ.

ವಿಸೃಕ್ತಃ—ಪೃಚೀ ಸಂಪರ್ಕೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತಪ್ರತ್ಯಯ. ಚೋಃಕುಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುಚಕಾರಕ್ಕೆ ಕುತ್ವ. ಗತೀರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ವಿ) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಆಹುಃ—ಬ್ರೂಜ್ ವೃತ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ. ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮವುರುಷ ಬಹುವಚನ ರ್ಛಿ ಸರವಾದಾಗ ಬ್ರುವಃ ಪಂಚಾನಾಮಾದಿತೆ ಆಹೋಬ್ರುವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೮೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಉಸಾದೇಶ. ಧಾತು ನಿಗೆ ಆಹಾದೇಶ. ಉಸ್ಯಪದಾಂತಾತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸರರೂಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ದಿವಿ—ಸಪ್ತಮ್ಯಂತರೂಪ. **ಊಡಿದಂ ಪದಾದಿ**—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಂಧನಾನಿ—ಬಂಧ ಬಂಧನೇ. ಧಾತು. ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯುಪೋರನಾಕೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅನಾದೇಶ. ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ತ್ರಿಣಿ ತ ಆಹುರ್ದಿವಿ ಬಂಧನಾನಿ ತ್ರೀಣ್ಯಪು ತ್ರೀಣ್ಯಂತಃ ಸಮುದ್ರೇ |
ಉತೇವ ಮೇ ವರುಣಶ್ಚಂತ್ಸ್ಯರ್ವನ್ಯತ್ರಾ ತ ಆಹುಃ ಪರಮಂ ಜನಿತ್ರಂ |

|| ೪ ||

ಪದಪಾಠಃ

ತ್ರಿಣಿ | ತೇ | ಆಹುಃ | ದಿವಿ | ಬಂಧನಾನಿ | ತ್ರೀಣಿ | ಅಹೃಸು | ತ್ರೀಣಿ | ಅಂತರಿತಿ | ಸಮುದ್ರೇ |
ಉತ್ಪತ್ತೇವ | ಮೇ | ವರುಣಃ | ಚಂತ್ಸಿ | ಆರ್ವನ್ | ಯತ್ರ | ತೇ | ಆಹುಃ | ಪರಮಂ | ಜನಿತ್ರಂ || ೪ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಪೂರ್ವಂ ದಿವಿ ತ್ರೀಣಿ ಬಂಧನಾನೀತ್ಯುಕ್ತಂ | ಇದಾನೀಂ ಸ್ಥಾನತ್ರಯೇಷ್ವಪಿ ತ್ರೀಣಿ ಬಂಧನಾನೀ-
ತ್ಯಾಹ | ಹೇ ಅರ್ವನ್ ತೇ ತವ ದಿವಿ ಸಂಬಂಧನಾನಿ ತ್ರೀಣ್ಯಾಹುಃ | ತಾನಿ ಪೂರ್ವಮುಕ್ತಾನಿ | ಅಪ್ಪು |
ಅಬುಪೇಜೀವಿತತ್ವಾದ್ಬಲೋಕ್ತೋಪ್ಯಪ್ಪೇಜೀನಾಭಿಧೀಯತೇ | ಸೃಣಿನ್ಯಾಂ ತ್ರೀಣಿ ಬಂಧನಾನ್ಯಾಹುಃ |
ಅನ್ಯಂ ಸ್ಥಾನಂ ಬೀಜಮಿತಿ ತ್ರೀಣಿ | ತಥಾ ಸಮುದ್ರೇಂತಃ ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯೇ | ಸಮುದ್ರವ್ರಜಾದಸಾದಾನಾ-
ತ್ಸಮುದ್ರಮಂತರಿಕ್ಷಂ | ತಸ್ಮಿಂಸ್ತ್ರಿಣಿ ವೃಷ್ಟ್ಯುತ್ಪತ್ತಿನಿಮಿತ್ತಾನಿ ಮೇಘೋ ವಿದ್ಯತ್ ಸ್ತನಿತಮಿತಿ ಉತೇವ |
ಇವಶಬ್ದಶ್ಚಾರ್ಥೇ | ಅಪಿ ಚ ಹೇ ಅರ್ವನ್ ಶ್ಚ ವರುಣಃ ಪಾಪಸ್ಯ ವಾಕಃ ಫಲಸ್ಯಾವರ್ಜಯಿತಾ ನಾ ತ್ವಂ
ಮೇ ಮಹ್ಯಂ ಚಂತ್ಸಿ | ಕಥಯಸಿ | ಕಿಂ ಕಥಯಸೀತಿ ಚೇತ್ ಉಚ್ಯತೇ | ತೇ ತವ ಪರಮಂ ಜನಿತ್ರಂ
ನಿರತಿಶಯಂ ಜನ್ಮ | ಜನೇರಾಣಾದಿಕ ಇತ್ಯಪ್ರಕೃತ್ಯಯಃ || ಯತ್ರ ಯೇಷು ತ್ರಿಷೂಕ್ತೇಷು ಸ್ಥಾನೇಷ್ವಾಹುಃ
ಕಥಯಂತಿ | ಯದ್ವಾ | ಯತ್ರ ಯಸ್ಮಿನ್ನಾದಿತ್ಯೇ ಪರಮಂ ಜನಿತ್ರಮಾಹುಃ ಸೂರಾದಿಶ್ಚ ವಸವೋ ನಿರತ-
ಷ್ಟೇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ | ತಾದೃಶಂ ಪ್ರಶಸ್ಯಂ ಜನ್ಮ ಯಜ್ಞಸಾಧನಭಾವೇನ ಕಥಯಸೀತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಅರ್ವನ್—ನಕ್ಕೆ ಅಶ್ವನೇ) | ತೇ—ನಿನಗೆ | ದಿವಿ—ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ | ತ್ರೀಣಿ ಬಂಧನಾನಿ—
ಮೂರು ಬಂಧನಗಳೂ | ಅಪ್ಪು—ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ | ತ್ರೀಣಿ—ಮೂರು (ಬಂಧನಗಳೂ) | ಸಮುದ್ರೇ ಅಂತಃ—
ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ | ತ್ರೀಣಿ—ಮೂರು (ಬಂಧನಗಳೂ) ಉಂಟೆಂದು | ಆಹುಃ—(ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು)
ಹೇಳುತ್ತಾರೆ | ಉತೇವ—ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ | ಅರ್ವನ್—ನನ್ನೇ ಅಶ್ವನೇ, | ಯತ್ರ—
ಯಾವ ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಥವಾ ಯಾವ ಆದಿತ್ಯನಿಂದ (ಸಂಭವಿಸಿದ) | ತೇ—ನಿನ್ನ | ಜನಿತ್ರಂ—
ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನೂ | ಪರಮಂ—ಅತ್ಯಂತವಾದುದೆಂಬುದಾಗಿ | ಆಹುಃ—ನರ್ವಸುತ್ವಾರೋ (ಅಂತಹ ನಿನ್ನ

ಜನ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು) | ವರುಣಃ—ಪಾಪನಿವಾರಕನಾದ ಅಥವಾ ಫಲದಾಯಕನಾದ ನೀನು | ಮೇ—ನನಗೆ |
ಭೃನ್ವಿ—ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ, (ನಿನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತೀಯೆ).

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವನೇ, ನಿನಗೆ ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಂಧನಗಳೂ, ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಂಧನಗಳೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಂಧನಗಳೂ ಉಂಟೆಂದು ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆನುರು ಹೇಳುವುದು ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲದೇ ಎಲೈ ಅಶ್ವನೇ, ಯಾವ ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು ಅತ್ಯಂತ ಶಯನಾದುದೆಂದು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂತಹ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಾಪನಿವಾರಕನಾದ ನೀನು ನನಗೆ ನಿನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತೀಯೆ.

English Translation

They have said that three are your binds in heaven ; three upon earth ; and three in the firmament. You declare to me, Horse, who are (one with) Varuna, that which they have called your most excellent birth.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ “ ತ್ರೀಣಿ ಬಂಧನಾನಿ ” ಎಂದು ಆದಿತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಿಯತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಶ್ವದ ಲೋಕೋಪಕಾರಕವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ಬಂಧನಗಳಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಂಚಭಾಗವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಅಪ್ಸು ತ್ರೀಣಿ — ಅಬುಸಜೀವಿತತ್ವಾತ್ ಭೂಲೋಕೋಽಸಿ ಅಸೌಶಬ್ದೇನಾಭಿಧೀಯತೇ | ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ | ಅಪ್ಸಿನ (ಉದಕದ) ಅವಲಂಬನದಿಂದ ಜೀವಿಸುವುದಾದುದರಿಂದ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೂ ಅಸೌ ಎಂಬುದು ಪರಾಯನಾಮವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಪ್ಸು ಎಂದರೆ ಪೃಥಿವಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಈ ಅರ್ಥವು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದಿವಿ, ಸಮುದ್ರೇ, ಎಂದು ದ್ಯುಲೋಕ, ಅಂತರಿಕ್ಷಲೋಕಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಪ್ಸು ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಾಯಣರು ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅಪ್ಸು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಕದಲ್ಲಿ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ.

ಯಥಾ ದ್ಯುಲೋಕೇ ತಪೋಚ್ಛೇಶ್ವರೋರೂಪಸ್ಯ ಬಂಧನತ್ರಯಮಭಿಜ್ಞಾ ಆಹುಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಪ್ಸು ಸಮುದ್ರೇ ಚ | ಯಥಾ ನಾ ನಾಜಪೇಯೇಽಸ್ವಂತರಮೃತಮಿತಿ ಮಂತ್ರೇಣಾಶ್ವಾನಪ್ಸು ಸ್ನಾಪಯಂತಿ ತಥಾಹಿ ಪೂರ್ವೋಕ್ತರೀತ್ಯಾ ಬಂಧನತ್ರಯಮಪೇಕ್ಷಿತಂ ತಥಾ ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯೇ ಸ್ಥಿತಾಯಾ ವಡನಾಯಾ ಬಂಧನತ್ರಯಂ ಇತ್ಯೇವಮಭಿಜ್ಞಾ ಆಹುಃ.

(ತೈ. ಸಂ. ಭಾ. ೪.೬ ೭)

ಇಲ್ಲಿ “ ಅಪ್ಸು | ಅಂತರಮೃತಮಪ್ಸು ಭೀಷಜಮಹಾಂ ” ಎಂಬ ವಾಚನೇಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಉದಕವೆಂದರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ತ್ರೈತ್ತೀಯ ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಕ್ಕೂ ಉದಕವೆಂಬರ್ಥವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ರೂಢನಾಗಿರತಕ್ಕ ಸಮುದ್ರವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾಷ್ಯವನ್ನೇ ಆಧಾರವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು Keith ಎಂಬವನೂ ಸಹ ಆ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಪರಿವರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

Three, they say, are thy bonds in the sky, Three in the waters, three within the ocean ; And like Varuna to me thou appearest, where, they say, is thy highest, O steed, birth place.

[Harvard oriental Series Vol. 19. P. 376]

ಹೀಗೆ ಋಕ್ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ತ್ರೈತ್ತೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಿರುವ ಅದೇ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪುಷ್ಟವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ತಿಳಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಋಕ್ಸಂಹಿತಾಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿವರಣೆಯೇ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಂಧನತ್ರಯವು ಯಾವುದು ಮತ್ತು ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಬಂಧನತ್ರಯದ ಸ್ವರೂಪವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಅಪ್ಸು ಅನ್ನಂ, ಸ್ಥಾನಂ, ಬೀಜಮಿತಿ ತ್ರೀಣಿ | ಅಂತರಿಕ್ಷೇ ವೃಷ್ಟ್ಯುತ್ಪತ್ತಿನಿಮಿತ್ತಾನಿ ಮೇಘೋ, ವಿದ್ಯುತ್, ಸ್ತನಿತಮಿತಿ | ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಸ್ಥಾನ, ಬೀಜವೆಂಬ ಮೂರುವಿಧವಾದ ಬಂಧನವೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವೃಷ್ಟ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಮೇಘ, ಮಿಂಚು ಮತ್ತು ಗುಡುಗು ಎಂಬ ಮೂರುವಿಧವಾದ ಬಂಧನವೆಂದೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಗೂಢವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ವರುಣಃ—ಎಂಬ ಪದವು ಇಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಪರ್ವಾಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಪಾಪಸ್ಯ ವಾರಕಃ ಫಲಶ್ಯಾವರ್ಜಯಿತಾ | ಪಾಪವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವನು ಅಥವಾ ಫಲವನ್ನು ಒದಗಿಸುವವನು ಎಂಬರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಥವಾ ಹಿಂದೆ ಯಮೋನ ದತ್ತಂ (೧-೧೬೩-೨) ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ದತ್ತವಾದ ಎಂಬ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅಸಿ ಯಮಃ ಅಸ್ಯಾದಿತ್ಯಃ (೧-೧೬೩-೩) ಎಂದು ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇದೇ ಅಶ್ವವು ವರುಣನೊಂದಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ವರುಣನೊಂದಿಗೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರಬಹುದು. ವರುಣನೊಂದಿಗೆ ಈ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವಕ್ಕೆರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವಾರುಣೋ ವಾ ಅಶ್ವಃ | ತಂ ದೇವತಯಾ ವ್ಯರ್ಥಯತಿ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೯-೧೬-೧)

ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಅಲ್ಲದೇ,

ಅಥ ಶ್ಲೋ ಭೂತೇ | ಸೂತಸ್ಯ ಗೃಹಾಸ್ತರೇತ್ಯ ವಾರುಣಂ ಯವಮಯಂ ಚರಾಂ ನಿರ್ವಪತಿ ಸ
ಪೋ ವೈ ಸೂತಃ ಸ ಪೋ ವೈ ದೇವಾನಾಂ ವರುಣಸ್ತಸ್ಮಾದ್ವಾರುಣೋ ಭವತ್ಯೇತದ್ವಾ

ಅಸ್ಯೈಕಂ ರತ್ನಂ ಯತ್ತೂತಸ್ತಸ್ಮಾ ಏನೈತೇನ ಸೂಯತೇ ತಗ್ನ್ ಸ್ವಮನಕಕ್ರಮಿಣಂ
ಕುರುತೇ ತಸ್ಯಾಶ್ವೋ ದಕ್ಷಿಣಾ ಸ ಹಿ ವಾರುಣೋ ಯದಶ್ಚಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೪-೩-೧-೫)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ವರುಣನಿಗೂ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿ ರಾಜಸೂಯದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಯವವನ್ನು
ವರುಣನಿಗೂ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಧಿಯಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧವಾದ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು
ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಅಪ್ಸು—ಸಪ್ತಮೀಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ ಉಡಿದಂಪದಾದಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ
ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭನ್ ಸ್ತಿ—ಭದಿ ಸಂವರಣೇ. ಧಾತು. ಚುರಾದಿ. ಇದಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಣಿಚ್ ವಿಕಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ
ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಿತೋ ನುಮ್ ಧಾತೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ. ಲಟ್ ಮಧ್ಯಮ
ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಸಿಪ್. ಖರಿ ಚೆ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತು ದಕಾರಕ್ಕೆ ಚರ್ತ್ವ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ
ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯತ್ರ—ಋಚಿತುನುಘ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜನಿತ್ರಮ್—ಜನೀ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೇ, ಧಾತು. ಅಶಿತ್ರಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಅಶಿತ್ರಾದಿಭ್ಯ
ಇತ್ರೋತ್ಪ್ರ (ಉ. ಸೂ. ೪-೬೧೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇತ್ರ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರದಿಂದ ಮಧ್ಯೋ
ದಾತ್ತವಾದ ಪದವಾಗುತ್ತದೆ. || ೪ ||

—:೦:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಇಮಾ ತೇ ನಾಜಿನ್ವನಮಾರ್ಜನಾನೀಮಾ ಶಘಾನಾಂ ಸನಿತುರ್ನಿಧಾನಾ |

ಅತ್ರಾ ತೇ ಭದ್ರಾ ರಶನಾ ಅಪಶ್ಯಮೃತಸ್ಯ ಯಾ ಅಭಿರಕ್ಷಂತಿ ಗೋಪಾಃ |

|| ೫ ||

| ಪದಪಾಠಃ |

ಇಮಾ | ತೇ | ನಾಜಿನ್ | ಅವ್ರಮಾರ್ಜನಾನಿ | ಇಮಾ | ಶಘಾನಾಂ | ಸನಿತುಃ | ನಿಧಾನಾ |

ಅತ್ರ | ತೇ | ಭದ್ರಾಃ | ರಶನಾಃ | ಅಪಶ್ಯಂ | ಋತಸ್ಯ | ಯಾಃ | ಅಭಿರಕ್ಷಂತಿ | ಗೋಪಾಃ || ೫ ||

ಸಾಯಾಜಾಪಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ನಾಚಿನ್ನೇಶ್ವ ತೇ ಸಂಬಂಧೀನ್ಯವಮಾರ್ಜನಾನ್ಯಂಗಸಂಶೋಧಕಾನಿ ಸ್ಥಾನಾನೀಮೇಮಾನ್ಯು-
ಕ್ತಾನಿ ದ್ಯುಲೋಕಾದೀನಿ ಕಿಂಚ ಸನಿತುರ್ಯಾಗಸಂಭಕ್ತುಸ್ತವೇಮೇಮಾನಿ ಶಘಾನಾಂ ನಿಧಾನಾನಿ ಸ್ಥಾನಾನಿ |
ಸಂಚಾರಪ್ರದೇಶಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚಾತ್ಮೈವ ತೇ ತವ ಭದ್ರಾ ಭಂಧನೀಯಾಃ ಕಲ್ಯಾಣಾ ರಶನಾ ಗ್ರೀವಾ-
ದಿಷು ಸಂಯುಕ್ತಾ ರಜ್ಜುರಕ್ತಾಪಶ್ಯಂ | ಏಷೂಕ್ತೇಷು ಸ್ಥಾನೇಷ್ವಪಶ್ಯಂ | ರಶನಾ ವಿಶೇಷ್ಯಂತೇ | ಯಾ
ಗೋಪಾ ಗೋಪಯಿತ್ಯೋ ರಶನಾ ಋತಸ್ಯ ಸತ್ಯಭೂತಸ್ಯ ಯಜ್ಞಸಾಧನಸ್ಯ ವಾತ್ಸಸ್ಯ || ಕರ್ಮಣಿ ಷಷ್ಠೀ ||
ಋತಮುಭಿರಕ್ಷಂತಿ ಅಭಿತಃ ಸಾಲಯಂತಿ ತಾ ಅಪಶ್ಯಂ | ದೃಷ್ಟ್ವಾನಾಸ್ಮಿ | ಯದ್ವಾ | ಇಮಾ ತೇ ತವಾ-
ವಮಾರ್ಜನಾನ್ಯಂಗಪ್ರಕ್ಷಾಲನಸಾಧನಾನ್ಯುದಕಾನಿ | ಇಮಾನಿ ಸನಿತುಸ್ತವ ಶಘಾನಾಂ ನಿಧಾನಾನಿ ದೇವ-
ಯಜನಭೂಮಯಃ ಸಂಚಾರಪ್ರದೇಶಾ ವಾ | ಅತ್ರಾಸ್ಥಿನ್ನೇವಯಜನಸ್ಥಾನೇ ಯಾ ರಶನಾ ಗೋಪಾಸ್ತವ
ಸಾಲಯಿತಾರೋ ರಾಜಪುರುಷಾ ಋತ್ವಿಜೋ ವಾ ಋತಸ್ಯ ಸಂಬಂಧಿನೋಽಭಿರಕ್ಷಂತಿ ತಾ ಅಪಶ್ಯಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ನಾಚಿನ್—ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ | ತೇ—ನಿನ್ನ | ಅವಮಾರ್ಜನಾನಿ—ಅಂಗಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನ
ಗಳಾದ | ಇಮಾ—ಈ ದ್ಯುಲೋಕಾದಿಗಳನ್ನೂ | ಸನಿತುಃ—ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸತಕ್ಕ ನಿನ್ನ | ಶಘಾನಾಂ—
ಗೊರಸುಗಳನ್ನು | ನಿಧಾನಾ—ಇಡತಕ್ಕ | ಇಮಾ—ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೂ (ಮತ್ತು) | ಯಾಃ—ಯಾವುವು |
ಗೋಪಾಃ—ರಕ್ಷಕವಾದವೂ | ಋತಸ್ಯ—ಯಜ್ಞಸಾಧನವಾದ ಅಥವಾ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ಅಶ್ವವನ್ನು | ಅಭಿ-
ರಕ್ಷಂತಿ—ಕಾಪಾಡುತ್ತವೆಯೋ ಅಂತಹವೂ ಮತ್ತು | ಭದ್ರಾಃ—ಮಂಗಳಾತ್ಮಕವಾದವೂ ಆದ | ತೇ—ನಿನ್ನ |
ರಶನಾಃ—ಕಡಿವಾಣಗಳನ್ನು | ಅತ್ರ—ಇಲ್ಲಿ | ಅಪಶ್ಯಂ—ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ, ನಿನ್ನ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನಗಳಾದ ಈ ದ್ಯುಲೋಕಾದಿಗಳನ್ನೂ, ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ
ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸತಕ್ಕ ನಿನ್ನ ಗೊರಸುಗಳನ್ನು ಇಡತಕ್ಕ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಯಜ್ಞಸಾಧನವಾದ ಅಶ್ವವನ್ನು
ಕಾಪಾಡತಕ್ಕವೂ ಮತ್ತು ಮಂಗಳಾತ್ಮಕವೂ ಆದ ನಿನ್ನ ಕಡಿವಾಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.

English Translation

I have beheld, Horse, these your purifying (regions) ; these impressions
of the feet of you, who share in the sacrifice ; and here your auspicious reins,
which are the protectors of the rite that preserve it.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ದ್ಯುಲೋಕಾದಿಗಳ
ಪರವಾಗಿಯೂ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಉದಕಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿಯೂ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪದಾ

ರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅವಮಾರ್ಜನಾನಿ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅಂಗಪ್ರಕ್ಷಾಲನಸಾಧನಾನ್ಯುದೇಕಾನಿ ಎಂದರೆ ಅಂಗಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಶುದ್ಧಮಾಡತಕ್ಕ ಉದಕಗಳೆಂದೂ, ಶಫಾನಾಂ ನಿಧಾನಾ ಇಮಾ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಗೊರಸುಗಳನ್ನು ಇಡತಕ್ಕ ಯಜ್ಞಭೂಮಿಯೆಂದೂ ಗೋಪಾಃ ರಶನಾಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞರಕ್ಷಕರಾದ ಋತ್ವಿಜ್ಞಗಳೆಂದೂ ಅಥವಾ ಅಶ್ವರಕ್ಷಕರಾದ ರಾಜಪುರುಷರೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಇದೇ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ (ತೈ. ಸಂ. ೪-೬-೭) ಅವಮಾರ್ಜನಾನಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶರೀರಶೋಧನಸಾಧನಾನಿ ಲೋಹಮಯಾನಿ | ಶರೀರವನ್ನು ಉಜ್ಜತಕ್ಕ ಲೋಹಮಯವಾದ ಸಾಧನವೆಂದೂ ; ಶಫಾನಾಂ ನಿಧಾನಾ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಲೋಹಮಯಾನ್ಯಾಭರಣವಿಶೇಷರೂಪಾಣಿ ಎಂದರೆ ರಾಜಾಶ್ವಗಳು ನಡೆಯುವಾಗ ಅವುಗಳ ಗೊರಸುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಆಗದಿರಲೆಂದು ಲೋಹಮಯವಾದ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಹ ಆವರಣಸಾಧನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದವೆಂದೂ, ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಭದ್ರಾಃ—ಭದ್ರಂ ಭಗೇನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಂ | ಭಜನೀಯಂ, ಭೂತಾನಾಮಭಿದ್ರವಣೀಯಂ ಭವದ್ರಮಯೇತೀತಿ ನಾ ಭಾಜನವದ್ವಾ | (ನಿ. ೪-೯) | ಶ್ರೀಯಸ್ಕರ ಅಥವಾ ಮಂಗಳಕರ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಶಬ್ದವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದರೆ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾದುದು, ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಪೇಕ್ಷಿತವಾದುದು, ಅಥವಾ ಸುಖಭೋಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಥವಾ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರಶಬ್ದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯದ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವುದಾದ ಒಂದರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅತ್ರಾ ಸಖಾಯಃ ಸಖ್ಯಾನಿ ಜಾನತೇ ಭದ್ರೈಷಾಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀರ್ನಿಹಿತಾಧಿ ನಾಚಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೭೧-೨)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಶಬ್ದವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕವಾದುದು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಎಂದು ಅರ್ಥ

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಇಮಾ—ನಪುಂಸಕ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಶೇಷ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ತಿಳಿ ಲೋಪ.

ಅವಮಾರ್ಜನಾನಿ—ಮೃಜೂ ಶುದ್ಧಾ. ಧಾತು. ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಯುಮೋರನಾಕೌ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆನಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮೃಜೇರ್ವದ್ಧಿಃ (ಪಾ ಸೂ. ೭-೨-೧೧೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಲಘೂಪಧಿಗೆ ವೃದ್ಧಿ. ರಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೯-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸವಾದಾಗ ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸನಿತುಃ—ಷಣ ಸಂಭಕ್ತೌ- ಧಾತು. ಧಾತ್ವಾದೇಃ ಷಃ ಸಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿಗೆ ಸತ್ಯ. ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ತೃಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅರ್ಥಧಾತುಕ—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೩೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಇಡಾಗಮ. ಷಸ್ತಿ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಧಾನಾ—ದುಧಾಣ್ ಧಾರಣಪೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಕಿರಣಾಧಿಕರಣಯೋಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೧೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಧಿಕರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನಾದೇಶ. ಗತಿಕಾರಕೋಪಸದಾತ್-ಕೃತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ನಪುಂಸಕ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಶೇಷ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೯-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೆ ಲೋಪ.

ಅತ್ರ—ಋಚಿತುನುಘ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭದ್ರಾಃ—ಭದಿ ಕಲ್ಯಾಣೇ ಸುಖೇ ಚ. ಋಜ್ರೇಂದ್ರಾಗ್ರ—(ಉ.ಸೂ. ೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ರಗಂತ ವಾಗಿ ನಿಪಾತಿತವಾಗಿದೆ.

ಅಸತ್ಯಮ್—ದೃಶಿರ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ. ಧಾತು. ಲಜ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷವಕನಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಋತಸ್ಯ—ಕರ್ಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ.

ಅಭಿರಕ್ಷಂತಿ—ರಕ್ಷ ಪಾಲನೇ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ವೃತ್ತಾನ್ನಿತ್ಯಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುತ್ತದೆ. ತ್ಯಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ತಿಜಂಚೋದಾತ್ತೇವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅಭಿ) ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಗೋಪಾಃ—ಗುಪ್ತ ರಕ್ಷಣೇ. ಧಾತು. ನಂದಿಗ್ರಹಪಚಾದಿಭ್ಯಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೧೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ಆಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪುಗಂತೆಲಘೂಪಧಸ್ಯ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೮೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯನಿ ಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುಲಘೂಪಧಿಗೆ ಗುಣ. ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೫ ||

—:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಆತ್ಮಾನಂ ತೇ ಮನಸಾರಾದಜಾನಾಮವೋ ದಿವಾ ಸತಯಂತಂ ಸತಂಗಂ |

ತಿರೋ ಅಸತ್ಯಂ ಸಧಿಭಿಃ ಸುಗೇಭಿರರೇಣುಭಿರ್ಜೀಹಮಾನಂ ಸತತ್ರಿ || ೬ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಆತ್ಮಾನಂ | ತೇ | ಮನಸಾ | ಅರಾತ್ | ಅಜಾನಾಂ | ಅನಃ | ದಿವಾ | ಸತಯಂತಂ | ಸತಂಗಂ |

ತಿರಃ | ಅಸತ್ಯಂ | ಸಧಿಭಿಃ | | ಸುಗೇಭಿಃ | ಅರೇಣುಭಿಃ | ಜೀಹಮಾನಂ | ಸತತ್ರಿ || ೬ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಅಶ್ವ ತೇ ತನಾತ್ಮಾನಂ ಶರೀರಂ ಮನಸಾಸ್ಮದೀಯೇನ ಪ್ರಕೃಷ್ಟಗಮನವತಾ ಚೇತಸಾರಾ-
ದತಿದೂರೇ ಸ್ಥಿತಮಜಾನಾಂ | ಜಾನಾಮಿ | ಅತಿವ್ಯಾಪ್ತಂ ಭಾವಯಾಮೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಥಂ | ಅಮೋಽ-ವ-
ಸ್ತಾತ್ | ಸಾಮರ್ಥ್ಯಾದ್ಭೂಮೇಃ | ಭೂಮಿಮಾರಭ್ಯ ದಿವಾಂತರಿಕ್ಷೇಣ ಮಾರ್ಗೇಣ ಪತಂಗಮಾದಿತ್ಯಂ
ಪತಯಂತಂ ಗಚ್ಛಂತಂ ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತಂ | ಯದ್ವಾ | ಯತೋ ದಿವಾಂತರಿಕ್ಷೇಣ ಮಾರ್ಗೇಣ ದಿವಿ ವಾ
ಪತಯಂತಂ ಗಚ್ಛಂತಂ ಪತಂಗಮಾದಿತ್ಯಮವಃ ಅವಃ ವ್ಯಾಪ್ನೋಷಿ ಅತೋ ವ್ಯಾಪ್ತಂ ಜಾನಾಮಿ | ಕಿಂಚಿ
ಶಿರೋಽಪಶ್ಯಂ | ತವ ಶಿರ ಏವಂ ಪಶ್ಯಾಮಿ | ಕಥಂ | ಸುಗೇಭಿಃ ಶೋಭನಗಮನಸಾಧನೈರರೇಣುಭಿರ-
ಸಾಸೈಃ ಪಥಿಭಿರ್ಮಾರ್ಗೈಃ | ಅದಿತ್ಯಮಂಡಲಾದಪ್ರಸರಿಭೂತೈಃ ಸತ್ಯಲೋಕಮಾರ್ಗೈರಿತ್ಯರ್ಥಃ | ತತ್ರ
ಪ್ರತಿಬಂಧಾಭಾವಾನಾರ್ಮಾರ್ಗಾಣಾಮುಕ್ತರೂಪತ್ವಂ | ತಥಾವಿಧೈಸ್ತ್ವೇಹಮಾನಮುಪಯುಕ್ತಪರಿ ವ್ಯಾಪ್ನು-
ವತ್ ಪತತ್ರಿ ಪತನವಚ್ಛಿರೋಽಪಶ್ಯಂ | ಭಾವಯಾಮಿ | ಏವಂ ಲೋಕತ್ರಯವ್ಯಾಪ್ತಂ ಭಾವಯಾ-
ಮೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ತ ಆತ್ಮಾನಮೇವಂ ಭಾವಯಾಮಿ ಮನಸಾ ದಿವಾ ದ್ಯೋತನಾತ್ಮಕೇನಾಂತ-
ರಿಕ್ಷ ಮಾರ್ಗೇಣ ದಿವಃ ಸಕಾಶಾದ್ವ್ಯಾಪೋಽವಸ್ತಾದವಾಜ್ಞುಖಂ ಪತಯಂತಂ ಯಾಗದೇಶಂ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಾಪ್ನು-
ವತ್ ಅತ ಏವ ಪತಂಗಂ ಪತನಶೀಲಮಧಃಪತದಾದಿತ್ಯಸದೃಶಂ ನಾ | ಏವಂ ತವ ಶಿರೋ ಭಾವಯಾ-
ಮೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಶಿರಶ್ಚೈವಮಪಶ್ಯಂ | ಉಕ್ತರೂಪೈರ್ಧೇವಯಜನಮಾರ್ಗೈರ್ಜೇಹಮಾನಂ ಯಜ್ಞದೇಶಂ
ವ್ಯಾಪ್ನು ವತ್ ಪತತ್ರಿ ಶೀಘ್ರಗಾಮಿ ಶಿರಃ ಪಶ್ಯಾಮಿ | ಯದ್ಯಪ್ಯಾತ್ಮಶಬ್ದೇನ ಸಶಿರಸ್ತಂ ಶರೀರಮುಕ್ತಂ
ತಥಾಪಿ ದೇಹಾತ್ಮೋರ್ವಂ ಶಿರಸೋ ದೃಶ್ಯಮಾನತ್ವಾತ್ ಪೃಥಗಭಿಧೀಯತೇ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಅಶ್ವ-ಎಲೈ ಅಶ್ವನೇ) | ಅವಃ-ಭೂಮಿಯಿಂದ (ಹೊರಟು) | ದಿವಾ-ಅಂತರಿಕ್ಷಮಾರ್ಗವಾಗಿ |
ಪತಂಗಂ-ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ | ಪತಯಂತಂ-ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ | ತೇ-ನಿನ್ನ | ಆತ್ಮಾನಂ-ರೂಪ
ವನ್ನು | ಆರಾತ್-ಬಹುದೂರದಿಂದಲೇ | ಮನಸಾ-ನನ್ನ ಶ್ರದ್ಧಾಯುತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ | ಅಜಾನಾಂ-
ತಿಳಿದೆನು | (ಮತ್ತು) ಅರೇಣುಭಿಃ-ಧೂಳಿಲ್ಲದುದೂ (ಶುದ್ಧವಾದುದೂ) | ಸುಗೇಭಿಃ-ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಚಾರಾರ್ಹ
ವಾದುದೂ ಆದ | ಪಥಿಭಿಃ-ಮಾರ್ಗದಿಂದ | ಜೇಹಮಾನಂ-ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಾ | ಪತತ್ರಿ-
ಹಾರುತ್ತಿರುವ | ಶಿರಃ-ನಿನ್ನ ಶಿರಸ್ಸನ್ನೂ ಸಹ | ಅಪಶ್ಯಂ-ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವನೇ, ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ
ನಿನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಬಹುದೂರದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಶ್ರದ್ಧಾಯುತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಿಳಿದೆನು. ಮತ್ತು ಕಶ್ಮಲವಿಲ್ಲದೇ
ಶುದ್ಧವಾದುದೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಚಾರಾರ್ಹವಾದುದೂ ಆದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಾ
ಹಾರುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ಶಿರಸ್ಸನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

English Translation

I recognise in my mind your form afar off, going from (the earth) below, by way of heaven, to the sun. I behold your head soaring aloft, and mounting quickly by unobstructed paths, unsullied by dust.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ತಿಗೆ ಎರಡುನಿಧನಾದ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವನು ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅವಸ್ತಾತ್ ಕೆಳಭಾಗದಿಂದ ಎಂದರೆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಎಂದೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವನು ಅವಸ್ತಾತ್ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ಎಂದರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಭಿಲಕ್ಷಿಸಿ ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಅನ್ವಯದ ಪ್ರಕಾರ ದಿವಃ ಸಕಾಶಾತ್ ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ಹೊರಟು, ಅವನು ಭೂಮಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಪತೆಯಂತೆ ಹಾರಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಪತೆಗಂ ಆದಿತ್ಯಸದೃಶವಾದ ಆತ್ಮಾನಂ ಅಶ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಎಂದೂ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ, ಸುಗೇಭಿಃ ಪಥಿಭಿಃ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ದೇವಯಜನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜೇಹಮಾನಂ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಲೂ ಪತೆತ್ರಿ ಶೀಘ್ರಗಾಮಿಯಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಶಿರಃ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾನಂ ಎಂಬ ಪದದಿಂದಲೇ ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ದೇಹವೆಂದರ್ಥವಾಗುವಾಗ ಪುನಃ ಶಿರಃ ಎಂಬ ಪದವನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ಅದರ ವರ್ಣನೆ ಏತಕ್ಕೆ ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪವು ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನರೂಪವಾಗಿ ಯದ್ಯಪ್ಯಾತ್ಮಶಬ್ದೇನ ಸಶಿರಸ್ಯಂ ಶರೀರ-ಮುಕ್ತಂ ತಥಾಪಿ ದೇಹಾತ್ಮೋರ್ವಂ ಶಿರಸೋ ದೃಶ್ಯಮಾನತ್ವಾತ್ ಸೃಥಗಭಿಧೀಯತೇ | ಆತ್ಮಶಬ್ದದಿಂದಲೇ ಶಿರಸ್ಸನ್ನೊಳಗೊಂಡ ದೇಹವೆಂದಾದರೂ ಸಹ ಸಂಚಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಶಿರಸ್ಸು ಕಾಣುವುದರಿಂದ ಈ ಪದವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಆಗಲೂ ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪವು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡಿದನು ಎಂದು ಕ್ರಮವನ್ನನುಸರಿಸ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪವು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಋಷಿವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ದೋಷಗಳಿಗವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಸಾಯಣರು ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಮೊದಲು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಆಗ ಸುಗೇಭಿಃ ಅರೇಣುಭಿಃ ಪಥಿಭಿಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲಾದಸಿ ಉಪರಿಭೂತೈಃ ಸತ್ಯಲೋಕಮಾರ್ಗೈಃ | ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸತ್ಯಲೋಕಮಾರ್ಗದಿಂದ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸತ್ಯಲೋಕದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತಿ ನಾನ್ಯತಂ ಸತ್ಯೇನ ಪಂಥಾ ವಿತತೋ ದೇವಯಾನಃ |

ಯೇನಾಕ್ರಮಂತ್ಯೈಷಯೋ ಹ್ಯಾಪ್ತಕಾಮಾ ಯತ್ರ ತತ್ಸತ್ಯಸ್ಯ ಪರಮಂ ನಿಧಾನಂ ||

(ಮುಂಡಕ. ೩-೧-೬)

ಆಪ್ತಕಾಮರೂ. ಪರಮಾರ್ಥತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವರೂ ಅದ ಋಷಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕೃಷ್ಟವಾದ ಈ ಸತ್ಯಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದೂ, ಇದೇ ಆತ್ಮತತ್ವವಾದ ಸ್ಥಾನವೆಂದೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನೇ,

ಯಸ್ತು ವಿಜ್ಞಾನವಾನ್ಯವತಿ ಸಮನಸ್ತಃ ಸದಾ ಶುಚಿಃ |

ಸ ತು ತತ್ತ್ವದಮಾಪ್ನೋತಿ ಯಸ್ಮಾದ್ಭೂಯೋ ನ ಜಾಯತೇ |

(ಕಠ. ೩-೮-೯)

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಶಮದಮಾದಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆತ್ಮಸಂಯಮಿಯು ಈ ಸತ್ಯ ಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆದು ಪುನಃ ಸಂಸಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆದಿತ್ಯಲೋಕವನ್ನೂ ಮೀರಿದ ಸತ್ಯಲೋಕದ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ.

ಜೇಹಮಾನಂ—ಜೇಹತೇ ಎಂಬ ಪದವು ೧೨೨ ಗತಿಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೯). ಪ್ರಯತ್ನಪಡು, ಉದ್ಭವಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಜೇಹ್ಯ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.

ಅಸ್ಯ ಶುಷ್ಮಾಸೋ ದದೃಶಾನಪೇವೇಜೇಹಮಾನಸ್ಯ ಸ್ವನಯನ್ನಿಯುದ್ಧಿಃ |

ಪ್ರತ್ನೇಭಿರೋ ರುಶದ್ಭಿರ್ದೇವತೇನೋ ವಿ ರೇಭದ್ಭಿರರತಿರ್ಭಾತಿ ವಿಭಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೩-೬)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕೇವಲಗಮನಾರ್ಥದಲ್ಲೂ, ಎಂದರೆ ದೇವಾನ್ ಪ್ರತಿ ಗಚ್ಛತಃ ಎಂದೂ,

ಯೇ ತಾತ್ಯ ಷುರ್ದೇವತಾಃ ಜೇಹಮಾನಾ ಹೋತ್ರಾವಿದಃ ಸ್ತೋಮತಷ್ಟಾಸೋ ಅರ್ಕೈಃ |

ಅಗ್ನೇ ಯಾಹಿ ಸುವಿದತ್ರೇಭಿರರ್ವಾಜ್ ಸತ್ಯೈಃ ಕನ್ಯೈಃ ಸಿತ್ವಭಿರ್ಘರ್ಮಸದ್ಭಿಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೫-೯)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತಾಃ ಎಂಬರ್ಥವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ಕಟವಾದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸು ಎಂಬರ್ಥವಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಜಾನಾಮ್—ಜ್ಞಾ ಅವಬೋಧನೇ ಧಾತು. ಲಜ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಿಪ್. ತಸ್—
ಧಸ್ಥಮಿಸಾಂ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೦೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಮಾದೇಶ. ಕ್ರ್ಯಾದಿಭ್ಯಃ ಶ್ನಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶ್ನಾವಿಕರಣ. ಜ್ಞಾಜನೋರ್ಜಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೭೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಜಾದೇಶ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅವಃ—ಪೂರ್ವಾಧರಾವರಾಣಾಮಸಿಪುರಧವಶ್ಚೈಷಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೩-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಸ್ತಾತ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಸಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅವ್ ಆದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪತಯಂತಮ್—ಪತ ಗತೌ. ಧಾತು. ಚುರಾದಿ. ಸತ್ಯಾಸೆಸಾಶ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೧೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಣಿಜ್. ಅದಂತವಾದುದರಿಂದ ಣಿಜ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಲೋಪ. ಣಿಜಂತದಮೇಲೆ ಲಟಿಗೆ

ಶತ್ರುದೇಶ. ಶಪ್ತವಿಕರಣ. ಶಪ್ತ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಣಿಚೆಗೆ ಗುಣ. ಅಯಾದೇಶ. ದ್ವಿತೀಯಾವಿಕವಚನ ಪರ ಪಾದಾಗ ಉಗಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ. ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಪತಂಗಮ್—ಪತ್ಯಾ ಗತೌ. ಧಾತು. ಪತೇರಂಗಚ್ (ಉ. ಸೂ. ೧-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂಗಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚಿತಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾ ವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಅಪಶ್ಯಮ್—ದೃಶಿರ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ. ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಜ್. ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ ವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಷಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುಗೇಭಿಃ—ಗಮ್ ಲ್ಯ ಗತೌ. ಧಾತು. ಸುದುರೋರಧಿಕರಣೇ ಎಂಬುದರಿಂದ ಡಪ್ರತ್ಯಯ. ಡಿತ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಟಿಗೆ (ಅನ್) ಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಭಿಸಿಗೆ ಐಸ್ ವಿಕಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ ಏತ್ವ.

ಅರೇಣುಭಿಃ—ನ ವಿದ್ಯಂತೇ ರೇಣವಃ ಯೇಷು ತೇ. ಅರೇಣವಃ ತೈಃ. ನೌಷ್ಠುಭ್ಯಾಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜೇಹನಾನಮ್—ಜೇಹ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನೇ. ಧಾತು. ಭ್ವಾದಿ. ಅನುದಾತ್ತೇತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತಜಾತ ಅತ್ಯನೇಪದಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೧-೩-೧೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅತ್ಯನೇ ಪದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ. ಶಪ್ತ ವಿಕರಣ. ಅನೇಮುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೮೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮುಕಾಗಮ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ || ೬ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಅತ್ರ ತೇ ರೂಪನುತ್ತಮನುಪತ್ಯಂ ಜಿಗೀಷನಾಣಮಿಷ ಆ ಪದೇ
ಗೋಃ |

ಯದಾ ತೇ ಮರ್ತೋ ಅನು ಭೋಗಮಾನಳಾದಿನ್ಯಸಿಷ್ಠ ಓಷಧೀರ-
ಜೀಗಃ || ೭ ||

ಪದಾಃ

ಅತ್ರ | ತೇ | ರೂಪಂ | ಉತ್ಪತ್ತಮಂ | ಅಸತ್ಯಂ | ಜಿಗೀಷಮಾಣಂ | ಇಷಃ | ಅ | ಪದೇ | ಗೋಃ |
ಯದಾ | ತೇ | ಮರ್ತಃ | ಅನು | ಭೋಗಂ | ಅನರ್ಹ | ಅತ್ | ಇತ್ | ಗ್ರಸಿಷ್ಯಃ | ಓಷಧೀಃ |
ಅಜೀಗರಿತಿ || ೭ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಏವಂ ಗಮನಾನಂತರಂ ಹೇ ಅಶ್ವ ತೇ ತವೋತ್ತಮಮುಕ್ತರೂಪೇಣೋತ್ಪತ್ತಮಂ ರೂಪ-
ಮತ್ರಾಸ್ತಿನ್ಯಾಗದೇಶೇಪಶ್ಯಂ | ಪಶ್ಯಾಮಿ | ಕೀದೃಶಂ | ಗೋಭೂಮ್ಯಾಃ ಪದೇ ಸ್ಥಾನೇ ದೇವಸ್ಥಾನೇ
ದೇವಯಜನಪ್ರದೇಶ ಅಜಿಘಾತನಸ್ಥಾನೇ ವೇಷಃ || ಕರ್ಮಣಿ ಷಷ್ಠೀ || ಇಷಮಿಷ್ಯಮಾಣಮನ್ನಮನ್ನಾನಿ
ವಾ ಅ ಸರ್ವತೋ ಜಿಗೀಷಮಾಣಂ ಗಂತುಮಿಚ್ಛಂತಂ | ಹೇ ಅಶ್ವ ತೇ ತವ ಯದಾ ಮರ್ತೋ
ಮನುಷ್ಯೋ ಭೋಗಂ ಭೋಕ್ತವ್ಯಮನ್ನಮನ್ನಾನರ್ಹ || ನಶತಿರ್ಗತಿಕರ್ಮಾ || ಅನುಕ್ರಮೇಣ
ಸಮಾಪಂ ಗಮಯತಿ | ಆದಿನಂತರಂ ತದಾನೀಮೇವ ತದನುಗ್ರಹಾದ್ವಿಲಂಬಮುಕ್ತತ್ವಾ ಗ್ರಸಿಷ್ಯೋ
ಮಹಾತ್ಮಷ್ಣಯೇವ ಗ್ರಸಿತ್ಯತನೋ ಭಕ್ಷಯಿತ್ಯತಮಃ ಸನ್ನೋಷಧೀರನ್ನಾನ್ಯಜೀಗಃ | ಗಿರಸಿ | ಭಕ್ಷಯಸಿ |
ಮಹಾನುಭಾವೋಽಪಿ ತ್ವಂ ಲೌಕಿಕಾಶ್ವವತ್ತುಚ್ಛೇನ ಪುರುಷೇಣ ದೀಯಮಾನಂ ಸ್ವಲ್ಪಂ ಭಕ್ಷ್ಯಮನು-
ಗ್ರಹಾತ್ಸೀಕರೋಷೀತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಅಶ್ವ—ಎಲೈ ಅಶ್ವನೇ) ಗೋಃ—ಪೃಥ್ವಿಯ | ಪದೇ—ಯಜ್ಞ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ | ಇಷಃ—ಅನ್ನವನ್ನು |
ಅ— ಸುತ್ತಲೂ | ಜಿಗೀಷಮಾಣಂ— ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ | ತೇ— ನಿನ್ನ | ಉತ್ತಮಂ— ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ |
ರೂಪಂ—ರೂಪವನ್ನು | ಅತ್ರ—ಈ ಯಾಗಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ | ಅಸತ್ಯಂ—ನೋಡುತ್ತೇನೆ (ಮತ್ತು) | ತೇ—ನಿನ್ನ |
ಮರ್ತಃ—(ನೇವಕನಾದ) ಮಾನವನು | ಯದಾ—ಯಾವಾಗ | ಭೋಗಂ—ಭೋಗ್ಯವಾದ ಅನ್ನವನ್ನು |
ಅನು ಅನರ್ಹ—ಕ್ರಮವಾಗಿ ತಂದು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ | ಅದಿತ್—ಆ ಒಡನೆಯೇ | ಗ್ರಸಿಷ್ಯಃ (ಅದನ್ನು)
ತಿನ್ನ ಬೇಕೆಂಬ ಅತುರದಿಂದ | ಓಷಧೀಃ—ಅನ್ನಗಳನ್ನು | ಅಜೀಗಃ—ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತೀಯೆ ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವನೇ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಯಜ್ಞ ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಅನ್ನವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ರೂಪವನ್ನು ನಾನು ಈ ಯಾಗಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನ ಅನುಚರನಾದ ಮಾನವನು
ನಿನಗೆ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಅನ್ನವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ತಂದು ನಿನಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಆ ಒಡನೆಯೇ ನೀನು ಅದನ್ನು
ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬ ಅತುರದಿಂದ ಆ ಅನ್ನಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತೀಯೆ.

English Translation

I behold your most excellent form coming eagerly to (receive) your food in your (holy) place of earth : when your attendant brings you nigh to the enjoyment (of the provender), therefore greedy, you devour the fodder.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಉತ್ತಮಂ ರೂಪಂ ಅಪಶ್ಯಂ—ಪ್ರಕ್ರಮಾಹುತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರವು. ಪ್ರಕ್ರಮಾಹುತಿಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ವದ ರೂಪವೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಆಹುತಿಯೂ ಅರ್ಪಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದು. ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಉತ್ತಮವಾದ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಶ್ವದ ಈ ರೂಪಾನುಗುಣವಾದ ಆಹುತ್ಯರ್ಪಣವಾಗದೇ ಯಜ್ಞವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಕ್ರಮಾಹುತಿಯು ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮವಾಗಿದೆ ಮೊದಲು ಈ ಆಹುತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಅನಂತರ ಈ ಆಹುತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅಶ್ವದ ರೂಪವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

**ಯಥಾ ನೈ ಹವಿಷೋಽಹುತಸ್ಯ ಸ್ಕಂದೇತ್ | ಏವಮೇತತ್ಪ್ರಶೋಃ ಸ್ಕಂದತಿ ಯಂ ಪ್ರೋಕ್ಷಿತಮು-
ನಾಲಬ್ಧಮುತ್ಪ್ರೇಜಂತಿ ಯದ್ರೂಪಾಣಿ ಜುಹೋತಿ ಸರ್ವಹುತಮೇನೈನಂ ಜುಹೋತ್ಯಸ್ಕಂದಾ-
ಯಸ್ತನ್ನಗಂ ಏತಾನಿ ವಾ ಅಶ್ವಸ್ಯ ರೂಪಾಣಿ ತಾನ್ಯೇವಾವರುಂಧೇ ||**

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೧-೩-೫)

ಆಹುತ್ಯರ್ಪಣದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚಭಾಗವೇನಾದರೂ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಬಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಗ ಆಹುತಿಯು ಪೂರ್ಣವಾದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಈ ರೂಪಾಹುತಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಆ ನ್ಯೂನತೆಯು ಸರಿಯಾಗುವುದು. “ಹಿಂಕಾರಾಯ ಸ್ವಾಹಾ ; ಹಿಂಕೃತಾಯ ಸ್ವಾಹಾ” ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಆಹುತಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇವುಗಳೇ ಅಶ್ವದ ರೂಪಗಳು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚರ್ಚೆಯೂ ಇದೆ—

**ತದಾಹುಃ | ಅನಾಹುತಿರ್ವೈ ರೂಪಾಣಿ ನೈನಾ ಹೋತವ್ಯಾ ಇತ್ಯಥೋ ಖಲ್ವಾಹುರತ್ರ ವಾ
ಅಶ್ವಮೇಧಃ ಸಂತಿಷ್ಯತೇ ಯದ್ರೂಪಾಣಿ ಜುಹೋತಿ ||**

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೧-೩-೬)

ಈ ರೂಪಾಹುತಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತಕ್ಕವರೇ ಇದರ ಮಹತ್ವವನ್ನರಿತನಂತರ ಇದರ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಶ್ವಮೇಧವು ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಶ್ವದ ಈ ರೂಪವಾವುದು ಎಂದರೆ ಅದರ ವರ್ಣನೆಯು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಅಶ್ವದ ಈ ರೂಪವನ್ನು ಹಿಂದೆ,

ಅಸಿ ಯಮೋ ಅಸ್ಯಾದಿತ್ಯೋ ಅವಸ್ತಸಿ ತ್ರಿತೋ ಗುಹ್ಯೇನ ವ್ರತೇನ |

ಅಸಿ ಸೋಮೇನ ಸಮಯಾ ವಿಪ್ರಕ್ತ ಆಹುಸ್ತೇ ತ್ರೀಣಿ ದಿವಿ ಬಂಧನಾನಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೩-೩)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಅಗ್ನ್ಯಾದಿರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಮುಂದೆಯೂ ಸಹ

ತವ ಶರೀರಂ ಪತೆಯಿಷ್ಟ್ವರ್ವನೈವ ಚಿತ್ತಂ ವಾತ ಇವ ಧ್ರಜೀಮಾನ್ |

ತವ ಶೃಂಗಾಣಿ ನಿಷ್ಕಿತಾ ಪುರುತ್ತಾರಣೈಷು ಜರ್ಭುರಾಣಾ ಚರಂತಿ ||

(ಮು. ಸಂ. ೧-೧೬೩-೧೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಆಶ್ವದ ಶರೀರವನ್ನೂ ಚಿತ್ತವನ್ನೂ ಶೃಂಗಸ್ಥಾನೀಯರೋಮಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಅದರ ರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಯದಾ ತೇ ಮರ್ತಃ ಅನು ಭೋಗಮಾನತಃ—ಮಾನವನಾದ ಅನುಚರನು ನಿನಗೆ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಇರಿಸಿದಾಗ ಎಂಬುದರ ಕ್ರಮವನ್ನು,

ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯೋಶ್ಚಃ ಸ್ವಯೈವೈನಂ ದೇವತಯಾ ಸಮರ್ಥಯಂತಿ ಲಾಜೀಷಿಣ್ಣಾಂ ಚೀ ಷಿ ಸ್ವಯೇ ಗವ್ಯ ಇತ್ಯತಿರಿಕ್ತಮನ್ನಮಶ್ವಾಯೋಪಾವಹರತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೬.೮)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ವಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗತಕ್ಕ ಅನ್ನಗಳ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ.

ಜಿಗೀಷಮಾಣಂ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಜೇತುಮಿಚ್ಛಾ ಜಯಿಸಲು ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ಎಂದು ರೂಢವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಈ ಪದವು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ಅಥವಾ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಎಂಬರ್ಥವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಸ್ತುತಾಸೋ ನೋ ಮರುತೋ ವ್ಯುಚಿಯಂತೂತ ಸ್ತುತೋ ಮಘವಾ ಶಂಭವಿಷ್ಠಃ |

ಲೂಧ್ವಾ ನಃ ಸಂತು ಕೋಮ್ಯಾ ವನಾನ್ಯಹಾನಿ ವಿಶ್ವಾ ಮರುತೋ ಜಿಗೀಷಾ |

(ಮು. ಸಂ. ೧-೧೬೧-೩)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನೇಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜಿಗೀಷಾ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಜಿಗೀಷಿತವ್ಯಾನಿ ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಾನಿ ಉತ್ತರತ್ರಾಸುಭೂಯಮಾನಾನಿ | ನಾವು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದೂ, ನಾವು ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಇದರಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಜಿಗೀಷಮಾಣಂ ಗಂತುಮಿಚ್ಛಂತಂ | ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅತ್ರ—ಯಚಿತುಸುಘ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜಿಗೀಷಮಾಣಮ್—ಜಿ ಜಯೇ ಧಾತು. ಧಾತೋಃ ಕರ್ಮಣಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಚ್ಛಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸನ್. ಅಜ್ಞಾನಗ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸನ್ ಪರವಾದಾಗ ಧಾತುವಿಗೆ ದೀರ್ಘ. ಸನ್ಯಜೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೯) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. ಆಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹ್ರಸ್ವ. ಸನ್-ಲಿಟೋಜೇಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೫೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುಜಕಾರಕ್ಕೆ ಕುತ್ವ. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಸನ್ನಂತದ ಮೇಲೆ ಲಟ್ ಬಂದಾಗ ಶಾಸಚಾದೇಶ. ಆನೇಮುಕ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಮುಕಾಗಮ. ಷತ್ವ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಅಭ್ಯಸ್ತಾನಾಮಾದಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದ್ಯದಾತ್ವಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾ ನಿಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಇಷಃ—ಷಷ್ಠೀ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಸಾವೇಕಾಚೆ—(ಪಾ ಸೂ. ೬-೧-೧೬೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಷಷ್ಠೀ ಬಂದಿದೆ.

ಅನೇಶ್—ಣಶ ಅದರ್ಶನೇ. ಧಾತು. ಇಲ್ಲಿ ಗತೃರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಛಂದಸಿ ಲುಜ್‌ಲಜ್‌ ಲಿಟಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್. ಇಕಾರಲೋಪ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ವೃಶ್ಚಭೃಶ್ಚ—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಧಾತು ಶಕಾರಕ್ಕೆ ಷತ್ವ. ಹಲ್‌ಜ್ಯಾಭ್ಯೋ—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಆಡಾಗಮ. ಪದಾಂತ ಷಕಾರಕ್ಕೆ ಜಸ್ತ್ವ, ಚತ್ವ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡಾಗಮ ಉದಾತ್ತ ವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಸಿಷ್ಠಃ—ಗ್ರಸು ಆದನೇ. ಧಾತು. ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ತೃಚ್ ಬಂದಾಗ ಗ್ರಸಿತ್ಯ ಎಂದು ರೂಪವಾಗು ತ್ತದೆ. ಅತಿಶಯೇನ ಗ್ರಸಿತಾ ಗ್ರಸಿಷ್ಠಃ ತುಶ್ಚಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೩-೫೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ತೃಜಂತದಮೇಲೆ ಅತಿ ಶಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಯನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತುರಿಷ್ಠೇ ಮೇಯಸ್ವ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೫೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಷ್ಯನ್ ಪರ ವಾದಾಗ ತೃಚಿಗೆ ಲೋಪ. ಇತ್ಯಿತ್ಯಾದಿನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಓಷಧೀಃ—ಓಷಃ ಪಾಕಃ ಆಸು ಧೀಯತೇ ಇತಿ ಓಷಧಯಃ ಕರ್ಮಣ್ಯಧಿಕರಣೇ ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತು ಧಾತುವಿಗೆ ಕಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಆತೋ ಲೋಪ ಇಟಿ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀತ್ವ ವಿನಕ್ತಾಮಾಡಿದಾಗ ಕೃದಿಕಾರಾದಕ್ತಿನಃ ಎಂಬುದ ರಿಂದ ಜೀಪ್. ಇದಕ್ಕೆ ಶನ್ ಪರವಾದಾಗ ಪೂರ್ವಸವರ್ಣದೀರ್ಘ. ದಾಸೀಭಾರಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾದುದರಿಂದ ಪೂರ್ವ ಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಘಂಜಂತವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಜೀಗಃ—ಗ್ಹಾ ನಿಗರಣೇ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಜ್. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಪಿಗೆ ಶ್ಲು ಆದೇಶ. ಶ್ಲು ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇತ್ವ. ಸಿಪ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ರಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಲ್‌ಜ್ಯಾಭ್ಯೋ—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಸಿಪಿಗೆ ಲೋಪ. ರೇಫಕ್ಕೆ ವಿಸರ್ಗ. ತುಜಾದೀನಾಂ ದೀರ್ಘೋಽ—(ಪಾ ಸೂ. ೬-೧-೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅತಿಙಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೭ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಅನು ತ್ವಾ ರಥೋ ಅನು ಮರ್ಯೋ ಅವನ್ನನು ಗಾವೋನು ಭಗಃ

ಕನೀನಾಂ ।

ಅನು ವ್ರಾತಾಸಸ್ತವ ಸಖ್ಯಮಾಯುರನು ದೇನಾ ಮಮಿರೇ ವೀರ್ಯಂ ತೇ ।

|| ೮ ||

ಪದವಾಠ

ಅನು | ತ್ವಾ | ರಥಃ | ಅನು | ಮರ್ಯಃ | ಅವರ್ನ್ | ಅನು | ಗಾವಃ | ಅನು | ಭಗಃ | ಕನೀನಾಂ |

ಅನು | ವ್ರಾತಾಸಃ | ತವ | ಸಖ್ಯಂ | ಈಯುಃ | ಅನು | ದೇವಾಃ | ಮಮಿರೇ | ವೀರ್ಯಂ | ತೇ || ೮ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಇದಾನೀಂ ಕೃತ್ವೈಸ್ಯ ಲೋಕಸ್ಯಾಪಿ ಮುಖ್ಯ ಇತಿ ಪ್ರತಿಪಾದಯತಿ | ಹೇ ಅವರ್ನ್ ಗಮನ-
ಶೀಲಾಶ್ಚ ತ್ವಾ ತ್ವಾಮನುಸೃತ್ಯ ರಥೋ ಗಚ್ಛತಿ | ತತಃ ಪುರತೋಽಶ್ವಸ್ಯ ಗಮನಾತ್ | ತಥಾ ಮರ್ಯೋ
ಮರ್ತ್ಯಸ್ತಾ ತ್ವಾಮನು || ಜಾತೈಕವಚನಂ || ಅನು ಗಾವಃ | ಗಾವೋಽಪಿ ತ್ವಾಮನುಗಚ್ಛಂತಿ | ತಥಾ
ಕನೀನಾಂ ಕನ್ಯಕಾನಾಂ ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಭಗೋ ಭಾಗ್ಯಂ ಸೌಂದರ್ಯಂ ತ್ವದ್ಭಗಮನು | ತಥಾ ವ್ರಾತಾಸೋ
ವ್ರಾತಾಃ ಸಂಘಾತ್ಮಕಾ ಅನ್ಯೇಽಶ್ವಸಮೂಹಾ ವಸ್ತಾದಿದೇವಗಣಾ ನಾ ತ್ವಾಮನುಸೃತ್ಯ ತವ ಸಖ್ಯ-
ಮೀಯುಃ | ಸಖಿಭಾವಂ ಗಚ್ಛಂತಿ | ದೇವಾ ಋತ್ವಿಜೋ ದ್ಯೋತಮಾನಾ ದೇವಾ ನಾ ತ್ವಾಮನುಸೃತ್ಯ
ತೇ ವೀರ್ಯಂ ವೀರಕರ್ಮ ಮಮಿರೇ | ಸ್ತುತ್ಯಾ ಮಾಂತಿ | ಅತಃ ಸರ್ವೋಽಪಿ ತ್ವಾಮನುಸರಃ ತ್ವಂ ತು
ಸರ್ವಸ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಇತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅವರ್ನ್—ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ | ತ್ವಾ—ನಿನ್ನನ್ನು | ರಥಃ—ಉತ್ತಮವಾದ ರಥವು | ಅನು—ಅನುಸರಿಸು
ತ್ತದೆ | ಮರ್ಯಃ—ಮಾನವನು | ಅನು—ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತಾನೆ | ಗಾವಃ—ಗೋವುಗಳು | ಅನು—ಹಿಂಬಾಲಿಸು
ತ್ತವೆ | ಕನೀನಾಂ—ಕನ್ಯಿಕೆಯರ | ಭಗಃ—ಸೌಂದರ್ಯವು | ಅನು—ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ | ವ್ರಾತಾಸಃ—ಸಂಘಾತ್ಮ
ಕರಾದ ಇತರ ಅಶ್ವಸಮೂಹಗಳು ಅಥವಾ ವಸ್ತಾದಿ ದೇವಗಣಗಳು | ಅನು—ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ | ತವ—ನಿನ್ನ
ಸಖ್ಯಂ—ಸ್ನೇಹವನ್ನು | ಈಯುಃ—ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ | ದೇವಾಃ—ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾದ ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳು ಅಥವಾ
ದೇವತೆಗಳು | ಅನು—(ನಿನ್ನನ್ನು) ಅನುಸರಿಸಿ | ತೇ—ನಿನ್ನ | ವೀರ್ಯಂ—ವೀರಕರ್ಮವನ್ನು | ಮಮಿರೇ—
ನೋತ್ರಗಳಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ, ಉತ್ತಮವಾದ ರಥವೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಮಾನವನೂ, ಗೋವು
ಗಳೂ, ಮಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ, ಸಂಘಾತ್ಮಕವಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವೂ, ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹ
ವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾದ ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಿನ್ನ ವೀರಕರ್ಮವನ್ನು ನೋತ್ರ
ಗಳಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾರೆ.

English Translation

The car follows you, O Horse: men attend you; cattle follow you;
the loveliness of maidens (waits) upon you; troops of demigods following
you have sought your friendship; the gods themselves have been admirers
of your vigour.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ತ್ವಂ ತು ಸರ್ವಸ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಇತ್ಯರ್ಥಃ—ನೀನು ದೇವಮಾನವಾದಿ ಸಕಲರಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಎಂದರ್ಥವೆಂದು ಸಾಯಣರು ಈ ಋಕ್ಕಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದೇವಾ ಮಮಿರೇ ವೀರ್ಯಂ ತೇ—ಇಲ್ಲಿ ದೇವಾಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳು ಅಥವಾ ದೇವತೆಗಳೆಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅಶ್ವದ ವೀರ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡುವ ಅಶ್ವದ ಮಹಿಮೆಯು ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ದೇವಸ್ಯ ತ್ವಾ ಸವಿತುಃ ಪ್ರಸವೇಶ್ಚಿನೋರ್ಬಾಹುಭ್ಯಾಂ ಪೂಷ್ಣೋ ಹಸ್ತಾಭ್ಯಾಮಾ ದದ ಇಮಾ-
ಮಗೃಭ್ಣಾ ನೃಶನಾಮೃತಸ್ಯ ಪೂರ್ವ ಆಯುಷಿ ವಿದಥೇಷು ಕನ್ಯಾ | ತಯಾ ದೇವಾಸ್ಸುತಮಾ
ಬಭೂವುರ್ಮೃತಸ್ಯ ಸಾಮನ್ವ ಸರಮಾರಪಂತೀ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೧-೧೧-೧)

ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ, ಸವಿತೃದೇವನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ಬಾಹುಗಳಿಂದಲೂ, ಪೂಷದೇವನ ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಸಹ ಹಿಡಿದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಈ ಯಜ್ಞಬಂಧನವನ್ನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಯಜ್ಞಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಣಮಾಡಿದರು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ದೇವತೆಗಳು ಸುತವಾದ ಸೋಮರಸವನ್ನು ಪಡೆಯನುಕೂಲವಾಯಿತು. ದೇವಾದಿಗಳ ತೃಪ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಲಭಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಅಭಿಧಾ ಅಸಿ ಭುವನಮಸಿ ಯಂತಾಸಿ ಧರ್ತಾಸಿ ಸೋಽಗ್ನಿಂ ನೈಶ್ವಾನರಗಂ ಸಪ್ರಥಸಂ ಗಚ್ಛ
ಸ್ವಾಹಾಕೃತಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಯಂತಾ ರಾಡ್ಯಂತಾಸಿ ಯಮನೋ ಧರ್ತಾಸಿ ಧರುಣಃ ಕೃಷ್ಣೈಃ
ತ್ವಾ ಕ್ಷೇಮಾಯ ತ್ವಾ ರಯೈಃ ತ್ವಾ ಪೋಷಾಯ ತ್ವಾ ಪೃಥಿವ್ಯೈಃ ತ್ವಾಂತರಿಕ್ಷಾಯ ತ್ವಾ ದಿನೇ
ತ್ವಾ ಸತೇ ತ್ವಾಽಸತೇ ತ್ವಾದ್ಯೈಃ ಸ್ತೌಷಃಪಥೀಭ್ಯಸ್ತಾಃ ವಿಶ್ವೇಭ್ಯಸ್ತಾಃ ಭೂತೇಭ್ಯಃ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೧-೧೧-೧)

ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ, ನೀನೇ ಸಕಲವಾದ ಆವರಣವಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ಸಕಲ ಭುವನವೂ, ನಿಯಾಮಕನೂ, ಅವಲಂಬನವೂ ಸಹ ಆಗಿದ್ದೀಯೆ. ನೀನು ವೈಶ್ವಾನರನಲ್ಲಿಗೆ ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ಹೋಗು. ಪೃಥ್ವಿಯ ನಿಯಾಮಕನೇ ನೀನು ಮತ್ತು ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಅವಲಂಬನವೂ ಆಧಾರವೂ ನೀನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೂ ದ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೂ, ಓಷಧಿಗಳಿಗೂ, ಅಪ್ಪಿಗೂ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಭೂತಗಳಿಗೂ ನೀನೇ ಆಧಾರವೂ ಅವಲಂಬನವೂ ಆಗಿದ್ದೀಯೆ. ಸಕಲ ಸತ್ತ್ವಗಳಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅಸತ್ತ್ವಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ ಭಾವಾಭಾವಾತ್ಮಕವಾದ ಸಕಲಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ನೀನೇ ಆಧಾರವು.

ವಿಭೂರ್ಮಾತ್ರಾ ಪ್ರಭೂಃ ಸಿತ್ರಾಶ್ವೋಽಸಿ ಹಯೋಽಸ್ಯತ್ಯೋಽಸಿ ನರೋಽಸ್ಯರ್ವಾಸಿ ಸಸ್ತಿರಸಿ
ವಾಜ್ಯಸಿ ವೃಷಾಸಿ ನೃಮಣಾ ಅಸಿ ಯಯುರ್ವಾಮಾಸ್ಯಾದಿತ್ಯಾನಾಂ ಸತ್ವಾನ್ವಿಹಿ |

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೧-೧೨-೧)

ನೀನು ಸಕಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸತಕ್ಕ ಅಶ್ವವಾಗಿದ್ದೀಯೆ, ಪಶುಜಾತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸತಕ್ಕ ಹಯವೂ, ಅತ್ಯವೂ ಆಗಿದ್ದೀಯೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ವಾಹಕನನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ನೇತೃವಾದ ನರನಾಗಿದ್ದೀಯೆ, ಗಮನಕುಶಲನಾದ ಅರ್ವನೂ, ಸಂಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸಸ್ತಿಯೂ, ವೇಗಗಾಮಿಯಾದ ವಾಜಿಯೂ ಮತ್ತು ಅಶ್ವನಾಮಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಯೆಯುವೆಂಬ ನಾಮಧೇಯವುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿದ್ದೀಯೆ. ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತೀಯೆ.

ಉಪಯಾಮಗೃಹೀತೋಽಸಿ ಪ್ರಜಾಪತಯೇ ತ್ವಾ ಜುಷ್ವಂ ಗೃಹ್ಣಾಮಿ ತಸ್ಯ ತೇ ದ್ಯೌರ್ಮ-
ಹಿಮಾ ನಕ್ಷತ್ರಾಣಿ ರೂಪಮಾದಿತ್ಯಸ್ತೇ ತೇಜಃ |

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೫-೧೭-೧)

ತಸ್ಯ ತೇ ಪೃಥಿವೀ ಮಹಿಮಾಷಢಯೋ ವನಸ್ಪತಯೋ ರೂಪಮಗ್ನಿಸ್ತೇತೇಜಃ |

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೫-೧೮-೧)

ನೀನು ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆಕಾಶವೇ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳೇ ನಿನ್ನ ರೂಪವು ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯನೇ ನಿನ್ನ ತೇಜಸ್ಸು. ನೀನು ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಪೃಥ್ವಿಯೇ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು, ಓಷಧಿವನಸ್ಪತಿಗಳೇ ನಿನ್ನ ರೂಪವು ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಯೇ ನಿನ್ನ ತೇಜಸ್ಸು. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮುತ್ತಿಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದರಿಂದ ದೇವಾ ಮಮಿರೇ ವೀರ್ಯಂ ತೇ ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ವ್ರಾತಾಸಃ—ವ್ರಾತವೆಂದರೆ ಗುಂಪೆಂದರ್ಥ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೩-೭) ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತೆನಲ್ಲಿ ಸಂಘಾತ್ಮಕಾಃ ಅನೈ ಅಶ್ವಸಮೂಹಾಃ ವಸ್ವಾದಿ ದೇವಗಣಾ ವಾ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ಅಶ್ವಗಳು ಇದನ್ನನುಸರಿಸುವುದು ನೈವ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇತರ ದೇವತೆಗಳು ಎತಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬರುವುದಾದರೆ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗದ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಈ ಅಶ್ವವು ಅವರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಲು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ—

ದೇವಾ ವಾ ಉದಂಚಿಃ | ಸ್ವರ್ಗಂ ಲೋಕಂ ನ ಪ್ರಾಜಾನಂಸ್ತಮಶ್ವಃ ಪ್ರಾಜಾನದ್ಯದಶ್ವೇನೋ-
ದಂಚೋ ಯಂತಿ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಯ ಲೋಕಸ್ಯ ಪ್ರಜಾತ್ಯೈ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ ೧೩-೨-೮-೧)

ದೇವತೆಗಳು ಉರ್ಧ್ವಮುಖರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ತಿಳಿಯದಾದರು- ಆಗ ಅಶ್ವವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಅಶ್ವದ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವ್ರಾತಾಸಃ ಅನು ತವ ಸಖ್ಯಮೀಯುಃ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದಲ್ಲದೇ ತಯಾ ದೇವಾಸ್ಸುತನಾ ಬಭೂವುರ್ಯುತಸ್ಯ ಸಾಮನ್ವೈರಮಾರಂಪತೀ (ತೈ. ಸಂ. ೭-೧-೧೧) ಯಜ್ಞಾಶ್ವದ ಸಹಾಯದಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಸುತವಾದ ಸೋಮರಸವನ್ನು ಪಡೆದರು ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆಧಾರವಾದ ಸೋಮಾದ್ಯನ್ನಗಳಿಗಾಗಿ ಅಶ್ವದ ಸಖ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಮರೈಃ—ಮರೈಃ ಮನುಷ್ಯೋ ಮರಣಧರ್ಮಾ | ಮರಣಧರ್ಮವಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನವನಿಗೆ ಮರೈನೆಂದು ಹೆಸರು. (ನಿ. ೩-೧೫). ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಾನವನು ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಲ್ಲನಾದುದರಿಂದ ಅವನು ಈ ಅಶ್ವವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಒಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ವಿಜಯಯಾತ್ರಿಗೆ ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇದರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳೂ ನಡೆದಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸುವಾಗ ಸಕಲ ವಿಶ್ವಕ್ಕೂ ಪ್ರೇಮವನ್ನೊದಗಿಸಬಲ್ಲ ಈ ಯಜ್ಞಾಶ್ವವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದರಿಂದ ದೇವಮಾನವಾದಿ ಸಕಲರಿಗೂ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆಯೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಕನೀನಾಂ ಭಗಃ ಅನು—ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ನಾನಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮಹಿಷಿಯೂ ಅವಳ ಸಖಿಯರೂ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸದ್ಭಾವೆಯಿದೆ. ಅಶ್ವದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾದ ಸ್ತ್ರೀಸೌಂದರ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಮತ್ತು ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದರೆ ಆಗ ಆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅಶ್ವವೂ ಪಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಗಾಯತ್ರೇಣ ಛಂದಸೇತಿ ಮಹಿಷ್ಯಭ್ಯನಕ್ತಿ | ಪತ್ನೋಽಭ್ಯಂಜಂತಿ ಶ್ರಿಯೈ ನಾ ಏತ
ದ್ರೂಪಂ ಯತ್ಪತ್ನೈಃ ಶ್ರಿಯಮೇವಾಸ್ಮಿನ್ನಧಾತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೬-೪)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಹಿಷ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದರೆ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಸೌಂದರ್ಯವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದಭಿಪ್ರಾಯವು. ಅಥವಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಗೂಢವಾದ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥವಿರಬಹುದು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಮರ್ಯಾ—ಮೃಜ್ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗೇ ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಣ್ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಛಂದಸಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷದೇವಹೂಯ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೧೨೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಸಾರ್ವಧಾತುಕಾರ್ಥ-ಧಾತುಕೆಯೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಗುಣ ರಸರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಯತೋನಾವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೨೩೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಜಾತಿನಾಚಕಸದವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ವ್ರಾತಾಸಃ—ಇದಕ್ಕೆ ಜಸ್ ಪರವಾದಾಗ ಅಜ್ಜಸೇರಸುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಸುಕಾಗಮ.

ಸಖ್ಯಮ್—ಸಖ್ಯಾರ್ಥವಃ ಸಖ್ಯಮ್. ಸಖ್ಯಯೇಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೧-೧೨೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯಸ್ಯೇತಿ ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೪೮) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಇಕಾರಲೋಪ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಯುಃ—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಛಂದಸಿ ಲುಜ್ ಲಿಙ್ ಲಿಙಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಙ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಸರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಮಿರೇ—ಮಾಜ್ ಮಾನೇ ಧಾತು. ಪೂರ್ವದಂತೆ ಛಂದಸವಾಗಿ ಲಿಙ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವೀರ್ಯಮ್—ವೀರಸ್ಯ ಕರ್ಮ. ವೀರ್ಯಮ್. ಸಂಬಂಧಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ವೀರಶಬ್ದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯತೋನಾವಃ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲದಂದು ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ತಿತ್ ಸ್ವರಿತಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವರಿತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೮ ||

| ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ |

ಹಿರಣ್ಯಶೃಂಗೋಽಯೋ ಅಸ್ಯ ಪಾದಾ ಮನೋಜವಾ ಅವರ ಇಂದ್ರ
ಆಸೀತ್ |

ದೇವಾ ಇದಸ್ಯ ಹವಿರದ್ಯಮಾಯನೋ ಅವಂತಂ ಪ್ರಥಮೋ ಅಧ್ಯ-
ತಿಷ್ಠತ್ || ೯ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಹಿರಣ್ಯಶೃಂಗಃ | ಆಯಃ | ಅಸ್ಯ | ಪಾದಾಃ | ಮನೋಜವಾಃ | ಅವರಃ | ಇಂದ್ರಃ | ಆಸೀತ್ |
ದೇವಾಃ | ಇತ್ | ಅಸ್ಯ | ಹವಿರದ್ಯಮಾಯನ್ | ಯಃ | ಅವಂತಂ | ಪ್ರಥಮಃ | ಅಧ್ಯತಿಷ್ಠತ್ |
|| ೯ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಯಮುಕ್ತೋ ಹಿರಣ್ಯಶೃಂಗೋ ಹಿತರಮಣೀಯಶೃಂಗೋ ವಾ ಉನ್ನತಶಿರಸ್ಕೋ ಹೃದಯ-
ರಮಣಶೃಂಗಸ್ಥಾನೀಯಶಿರೋರುಹೋ ವಾ | ಅಸ್ಯ ಪಾದಾ ಅಯೋಽಯೋಮಯಾಃ | ಅಯಃಪಿಂಡ-
ಸದೃಶಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಥಾ ಮನೋಜವಾ ಮನೋವೇಗಾಃ | ಅಥವ್ಯತದಿಂದ್ರವಿಶೇಷಣಂ | ಈದೃಶಸ್ಯಾ-
ಶ್ವಸ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ಪ್ರತಿ ಮನೋವೇಗಂ ಇಂದ್ರೋಽಪ್ಯವರೋ ನಿಕೃಷ್ಟ ಆಸೀತ್ | ಕಿಂಚಾಸ್ಯಾಶ್ವಸ್ಯ
ಹವಿರದ್ಯಂ ಹವಿಷೋಽದನಂ ಭಕ್ಷಣಂ || ಸ್ವಾರ್ಥಿಕೋ ಯತ್ || ಅಪನಯೋಗ್ಯಂ ಹವಿರ್ವಾಪೇಕ್ಷ್ಯ ದೇವಾ
ಇತ್ ಸರ್ವೇಽಪಿ ದೇವಾ ಆಯನ್ | ಪ್ರಾಪ್ತಾಃ | ಯಃ ಇಂದ್ರೋಽವಂತಂ ಪ್ರಥಮಃ ಪ್ರಥಮಭಾವೀ
ಸನ್ನದ್ಯತಿಷ್ಠತ್ ಅಧಿಷ್ಠಿತವಾನ್ | ಸಹವಿಷ್ಟೇನ ಸ್ವಕೀಯತ್ವೇನ ವಾಶ್ರಿತವಾನಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಇಂದ್ರ ಏಣಂ
ಪ್ರಥಮೋ ಅಧ್ಯತಿಷ್ಠದಿತಿ ಹ್ಯುಕ್ತಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಆಯಂ ಅಶ್ವಃ—ಈ ಅಶ್ವವು) | ಹಿರಣ್ಯಶೃಂಗಃ—ಸುವರ್ಣದಂತಿರುವುದೂ, ಕೊಂಬಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರು-
ವುದೂ ಆದ ಕೇಸರಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ | ಅಸ್ಯ—ಈ ಅಶ್ವದ | ಪಾದಾಃ—ಪಾದಗಳು | ಆಯಃ—ಉಕ್ಕಿನಂತೆ
ದೃಢವಾದವುಗಳು | ಮನೋಜವಾಃ—ಮನೋವೇಗದಂತೆ ವೇಗವುಳ್ಳ | ಇಂದ್ರಃ—ಇಂದ್ರನು | ಅವರಃ—ಈ
ಅಶ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿಕೃಷ್ಟನಾಗಿ | ಆಸೀತ್—ಆಗಿದ್ದಾನೆ | ಅಸ್ಯ—ಈ ಅಶ್ವದ | ಅದ್ಯಂ—ಭಕ್ಷಣಯೋಗ್ಯವಾದ |
ಹವಿಃ—ಹವಿಸ್ಸನ್ನ ಪೇಕ್ಷಿಸಿ | ದೇವಾ ಇತ್—ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಕೂಡ | ಆಯನ್—ಬಂದಿದ್ದಾರೆ | ಯಃ—
ಯಾವ ಅದೇ ಇಂದ್ರನು | ಅವಂತಂ—ಈ ಅಶ್ವನನ್ನು | ಪ್ರಥಮಃ—ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು | ಅಧ್ಯ-
ತಿಷ್ಠತ್—ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತನು ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಈ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಕೊಂಬಿನಂತಿರುವ ಕೇಸರಗಳು ಹೊಂಬಣ್ಣವುಳ್ಳವಾಗಿಯೂ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಇದರ ಪಾದಗಳು ಉಕ್ಕಿನಂತೆ ದೃಢವಾಗಿವೆ. ಮನೋವೇಗದಂತೆ ವೇಗವುಳ್ಳ ಇಂದ್ರನು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಈ ಅಶ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿಕ್ಕಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಭಕ್ಷಣಯೋಗ್ಯವಾದ ಈ ಅಶ್ವದ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಇಂದ್ರನು ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತನು.

English Translation

His name is of gold; his feet are of iron; and fleet as thought, Indra is his inferior (in speed). The gods have come to partake of his (being offered as) oblations: the first who mounted the horse was Indra.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಮನೋಜವಾಃ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಮನೋವೇಗಾಃ ಎಂದು ಅಶ್ವಪರವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಈ ಅಶ್ವದ ವೇಗವು ಮನೋವೇಗದಂತೆ ವೇಗವುಳ್ಳದ್ದು. ಇಂದ್ರನ ವೇಗವು ಇದರ ವೇಗಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದದ್ದು ಎಂದೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಪದವನ್ನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಏತದಿಂದ್ರವಿಶೇಷಣಂ | ಈದೃಶಸ್ಯಾಶ್ವಸ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ಪ್ರತಿ ಮನೋವೇಗಃ ಇಂದ್ರಃ ಅಪಿ ನಿಕ್ಕಷ್ಟಃ ಅಸೀತ್ | ಮನೋವೇಗದಂತೆ ವೇಗವುಳ್ಳ ಇಂದ್ರನೂ ಸಹ ನಿಕ್ಕಷ್ಟನಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದನು ಎಂದು ವಿನಯಿಸಿದೆ.

ಯಶ್ವೇ ರಥೋ ಮನಸೋ ಜವೀಯಾನೇಂದ್ರ ತೇನ ಸೋಮವೇಯಾಯ ಯಾಹಿ |

ತೋಯಮಾ ತೇ ಹರಯಃ ಪ್ರ ದ್ರವಂತು ಯೇಭಿರ್ಯಾಸಿ ವೃಷಭಿರ್ಮಂದಮಾನಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೧೨-೨)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ರಥವು ಮನೋವೇಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ವೇಗವುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವೂ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಹಿರಣ್ಯಶೃಂಗಃ — ಹಿತರಮಣೀಯಶೃಂಗೋ ವಾ ಹೃದಯರಮಣಶೃಂಗಸ್ಥಾನೀಯಶಿರೋರುಹೋ ವಾ | ಸುವರ್ಣನಿರ್ಮಿತವಾದ ಶೃಂಗವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆಕರ್ಷಕವಾದುದೂ, ಶೃಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಆದ ಕೇಸರವೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹಿರಣ್ಯಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಹಿತವಾದುದೂ ರಮಣೀಯವಾದುದೂ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರೂ ಸಹ ಈ ಪದಕ್ಕೆ

ಹಿರಣ್ಯಂ ಕಸ್ಮಾದ್ಧಿಯತ ಆಯಮ್ಯಮಾನಮಿತಿ ವಾ | ಹ್ರಿಯತೇ ಜನಾಜ್ಞನಮಿತಿ ವಾ | ಹಿತ-ರಮಣಂ ಭವತಿತಿ ವಾ | ಹೃದಯರಮಣಂ ಭವತಿತಿ ವಾ | ಹರ್ಮತೇರ್ವಾ ಸ್ಯಾಶ್ವೇಷ್ವಾ-ಕರ್ಮಣಃ |

(ನಿ. ೨-೧೦)

ಅಭರಣಾದಿರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡುವುದು ಎಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಒಬ್ಬನಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಂಚರಿಸುವುದು ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಉಪಯೋಗಕರವಾದುದು ಮತ್ತು ಹರ್ಷದಾಯಕವಾದುದು ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕಟವಾದ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿತವಾದುದು ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಸುವರ್ಣಕ್ಕೆ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಂದು ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನೋಟಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಕವಾದುದೂ, ಶೃಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಆದ ಕೇಸರವೆಂದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಸುವರ್ಣನಿರ್ಮಿತವಾದ ಶೃಂಗವೆಂದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಈ ಅಶ್ವದಿಂದಲೇ ಸುವರ್ಣವು ಸೃಷ್ಟವಾಯಿತು ಎಂಬ ವಿಷಯವೂ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು.

ಅಶ್ವಸ್ಯ ನಾ ಅಲಬ್ಧಸ್ಯ | ರೇತ ಉದಕ್ರಾಮತ್ತತ್ಸವರ್ಣಗ್ಂ ಹಿರಣ್ಯಮಭವದ್ಯತ್ಸವರ್ಣಗ್ಂ
ಹಿರಣ್ಯಂ ದದಾತ್ಯಶ್ವಮೇವ ರೇತಸಾ ಸಮರ್ಥಯತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೧-೧-೩)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಶ್ವದ ರೇತಸ್ಸಿನಿಂದ ಸುವರ್ಣವು ಸೃಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದಿದೆ ಅದುದರಿಂದ ಅಶ್ವದ ಅವಯವಗಳು ಸುವರ್ಣರೂಪವೆಂದಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಶೃಂಗವೆಂದರೆ ಸುವರ್ಣನಿರ್ಮಿತವಾದ ಶೃಂಗವೆಂದರ್ಥವಾಗಬಹುದು

ಅದ್ಯಂ ಹವಿಃ ದೇವಾ ಇತ್ ಆಯನ್ — ಭಕ್ಷಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಈ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಬಂದರು ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಗೆ ಒಂದು ಕಥಾಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಪತಿದೇವೇಭ್ಯೋ ಯಜ್ಞಾನ್ಪಾದಿಶತ್ | ಸ ಆತ್ಮನ್ನಶ್ವಮೇಧಮಥತ್ತ ತೇ ದೇವಾಃ
ಪ್ರಜಾಪತಿಮಬ್ರುವನ್ನೇಷ ವೈ ಯಜ್ಞೋ ಯದಶ್ವಮೇಧೋಪಿ ನೋತ್ರಾಸ್ತು ಭಾಗ ಇತಿ
ತೇಭ್ಯ ತೇಭ್ಯ ಏತಾನನ್ನಹೋಮಾನಕಲ್ಪಯದ್ಯದನ್ನಹೋಮಾಞ್ವಹೋತಿ ದೇವಾನೇವ
ತತ್ಪ್ರೀಣಾತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೨-೧-೧)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದನು ಆದರೆ ತಾನು ಮಾತ್ರ ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ಲಿಸಿಕೊಂಡನು ಆಗ ದೇವತೆಗಳು “ ಈ ಅಶ್ವಮೇಧವೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಯಜ್ಞವಾದುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ಭಾಗವಿರುವಂತೆ ಮಾಡು ” ಎಂದಾಗ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಅನ್ನಹೋಮವನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಅದುದರಿಂದ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನ್ನಹೋಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು “ ದೇವಾ ಇದಸ್ಯ ಹವಿರದ್ಯಮಾಯನ್ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅರ್ವಂತಂ ಪ್ರಥಮೋಽಧ್ಯತಿಷ್ಠತ್ — ಇಂದ್ರನು ಮೊದಲು ಆಕ್ರಮಿಸಿದನು ಎನ್ನುವಾಗ “ ಇಂದ್ರ ಏಣಿಂ ಪ್ರಥಮೋಽಧ್ಯತಿಷ್ಠತ್ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಇಂದ್ರನು ಮೊದಲು ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ಹತ್ತಿದನು ಎಂದಾಗ ಬಹುದು ಅಥವಾ,

ದಿಶಸ್ಸುಷುನಾಣೇನಾಭಿಜಿತ್ಯಾ ಇತ್ಯಾಹುರ್ಯದೇತಾನಿ ಹವೀಗ್ಂಷಿ ನಿರ್ವಪತಿ ದಿಶಾಮುಭಿಜಿತ್ಯಾ
ಏತಯಾ ನಾ ಇಂದ್ರಂ ದೇವಾ ಅಯಾಜಯಂತಸ್ತಾದಿಂಪ್ರಸವ ಏತಯಾ ಮನುಂ ಮದು-
ಷ್ಯಾಸ್ತಸ್ಮಾನ್ಮನುಸವೋ ಯಥೇಂದ್ರೋ ದೇವಾನಾಂ ಯಥಾ ಮನುರ್ಮನುಷ್ಯಾಣಾಮೇವಂ
ಭವತಿ ||

(ತೈ ಸಂ. ೭-೫-೧೫-೨, ೩)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ದಿಗ್ವಿಜಯದ ಸಾಧನವಾದ ಹೋಮದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಪ್ರಥಮಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದರಿಂದಲೂ ಅಶ್ವಮೇಧದಲ್ಲಿ ಅದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಗವಾಗಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವು ಲಭಿಸಿದುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಪ್ರಥಮೋದ್ಯತಿಸ್ಥಿತ್ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿರಬಹುದು. ಸಾಯಣರೂ ಸಹ ಸ್ವಹವಿಷ್ಟೇನ ಸ್ವಕೀಯತ್ವೇನ ವಾ ಅಶ್ರಿತವಾನ್ ಇತ್ಯರ್ಥಃ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಹಿರಣ್ಯಶೃಂಗಃ—ಹಿರಣ್ಯೇ ಶೃಂಗೇ ಯಸ್ಯ ಸಃ-ಬಹುವ್ರೀಹೌ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಪೂರ್ವಪದಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಮನೋಜವಾಃ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುವ್ರೀಹ ಸಮಾಸವಾದುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸೀತ್—ಅಸ ಭುವಿ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಹವಿರದ್ಯಮ್—ಹವಿಷಃ ಅದ್ಯಮ್ ಹವಿರದ್ಯಮ್. ಅದ ಭಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯೋಗ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. **ಯತೋಽನಾವಃ** (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೨೧೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ ಸಮಾಸವಾದಾಗ ಗತಿಕಾರಕೋಪಪದಾತ್ ಕೃತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಆಯನ್—ಇಣ್ ಗತಾ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಝಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. **ಯೋಂತಃ** ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತಾದೇಶ. ಇತೆಶ್ಚ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅಂತ್ಯಇಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. **ಆಡಜಾದೀನಾಂ** ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. **ಇಣೋಯಣ್** (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೮೧) ಧಾತು ಇಕಾರಕ್ಕೆ ಯಣ್. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯತಿಸ್ಥಿತ್—ಅಧಿ ಉಪಸರ್ಗ. ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತಾ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯಚ್ಚಬ್ದ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ **ಯದ್ವೃತ್ತಾನ್ನಿತ್ಯಮ್** (ಪಾ. ಸಪ. ೮-೧-೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಪ್ರತೀಕ್ಷೇಧ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಡಾಗಮ ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. **ತಿಜಃಚೋದಾತ್ತವತಿ** (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅಧಿ) ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೯ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಈ॒ರ್ಮಾ॒ಂತಾ॒ಸಃ | ಸಿ॒ಲಿಕ॑ಮ॒ಧ್ಯಮಾ॒ಸಃ | ಸಂ ಶೂ॒ರಣಾ॑ಸೋ ದಿ॒ವ್ಯಾಸೋ॒
ಅ॒ತ್ಯಾಃ |

ಹಂ॒ಸಾ ಇ॒ವ ಶ್ರೇ॒ಣಿಶೋ॑ ಯ॒ತಂತೇ॑ ಯದಾಕ್ರಿ॒ಷ್ಣದ್ವಿ॒ವ್ಯಮ॒ಜ್ಜಮ॒ಶ್ವಾಃ |

|| ೧೦ ||

ಉಚ್ಚಾರಣೆ

ಈ॒ರ್ಮಾ॒ಂತಾ॒ಸಃ | ಸಿ॒ಲಿಕ॑ಮ॒ಧ್ಯಮಾ॒ಸಃ | ಸಂ | ಶೂ॒ರಣಾ॑ಸಃ | ದಿ॒ವ್ಯಾಸಃ | ಅ॒ತ್ಯಾಃ |

ಹಂ॒ಸಾಃ ಇ॒ವ | ಶ್ರೇ॒ಣಿಶಃ | ಯ॒ತಂತೇ॑ | ಯತ್ | ಅ॒ಕ್ಷಿಷುಃ | ದಿ॒ವ್ಯಂ | ಅ॒ಜ್ಜಂ | ಅ॒ಶ್ವಾಃ || ೧೦ ||

|| ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ ||

ಅತ್ರಾಶ್ವಸಮೂಹಸ್ತುತಿದ್ವಾರೇಣಾಯಂ ಸ್ತುತಯತೇ | ಈರ್ಮಾಂತಾಸ ಈರಿತಾಃ ಪ್ರೇರಿತಾ ಅಂತಾ
ಯೇಷಾಂ ತೇ ತಥೋಕ್ತಾಃ | ವಿರಲಾಂತಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಸಿಲಿಕಮಧ್ಯಮಾಸಃ ಸಂಸ್ಕತಾಃ ಸಂಗತಾ ಮಧ್ಯ-
ಪ್ರದೇಶಾ ಯೇಷಾಂ ತೇ ತಥೋಕ್ತಾಃ | ಮಧ್ಯೇ ನಿವಿಡಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥವಾ ಶರೀರಸ್ಯೈತೇ ವಿಶೇಷಣೇ
ಈರ್ಮ ಈರಿತಃ | ಪುರತೋ ನುನ್ನ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಾದೃಶಃ ಪೃಥುರಂತೋ ಜಘನಪ್ರದೇಶೋ ಯೇಷಾಂ
ತೇ ತಾದೃಶಾಃ | ತಥಾ ಸಿಲಿಕಮಧ್ಯಮಾಸಃ | ಸಂಸ್ಕತಃ ಸಂಗತಃ ಸಂಲಗ್ನೋ ಮಧ್ಯಭಾಗೋ ಯೇಷಾಂ ತೇ
ತಾದೃಶಾಃ | ಪುಷ್ಪತ್ವತ್ಪ್ರಾಥಮ್ಯಾಃ ಸಂಲಗ್ನಮಧ್ಯಾಶ್ಚೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಜಘನಪುರೋಭಾಗಾವಪೇಕ್ಷ್ಯ ಸಿಲಿಕ-
ಮಧ್ಯಮಾ ಇತ್ಯುಕ್ತಂ | ಸಮಿತ್ಯಯಮುಪಸರ್ಗೋ ಯತಂತ ಇತ್ಯಾಖ್ಯಾತೇನ ಸಂಬಂಧಯಿತವ್ಯಃ |
ಶೂರಣಾಸೋ ವಿಕ್ರಮಶೀಲಾ ದಿವ್ಯಾಸೋ ದಿವಿ ಭವಾ ಅತ್ಯಾ ಅತನಶೀಲಾಃ | ಯದ್ಯಸ್ಯಯಮಶ್ವನಾಮ
ತಥಾಪ್ಯಶ್ವಶಬ್ದಸ್ಯ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣಿತ್ವಾದಯಂ ಯೌಗಿಕೋಽವಗಂತವ್ಯಃ | ಈದೃಶಾಃ ಅಶ್ವಾಃ ಶ್ರೇಣಿಶಃ |
ಏಕವ್ಯಾಸಾರಾಣಾಂ ಬಹೂನಾಂ ಸಮೂಹಃ ಶ್ರೇಣಿರಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ಶೀಘ್ರಧಾವನಾಯ ಶ್ರೇಣಿಶಃ ಪಂಕ್ತೀ-
ಭೂಯ ಸಂ ಯತಂತೇ | ಸಮ್ಯಗ್ಯುಕ್ತಂ ಕುರ್ವಂತಿ | ತತ್ರ ದೃಷ್ಟಾಂತಃ | ಹಂಸಾ ಇವ | ತೇ ಯಥಾ
ಶ್ರೇಣಿಭೂತಾ ಈರ್ಮಾಂತಾಸ ಇತ್ಯಾದ್ಯುಕ್ತರೂಪಾಃ ಸಂತೋಽಂತರಿಕ್ಷೇ ಗಮನಾಯ ಯತಂತೇ ತದ್ವತ್ |
ಕದಾ | ಉಚ್ಯತೇ | ಯದ್ಯದಾಶ್ವಾ ದಿವ್ಯಮಜ್ಜಂ ಗಮನಂ ಗಂತವ್ಯಂ ನಾ ಮಾರ್ಗಮಾಕ್ಷಿಷುಃ ವ್ಯಾಪ್ನು-
ವಂತಿ ತದಾ || ಅಯಂ ಮಂತ್ರೋ ಯಾಸ್ಯೇನೈವಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ | ಈರ್ಮಾಂತಾಃ ಸಮೀರಿತಾಂತಾಃ
ಪೃಥ್ವಂತಾ ನಾ ಸಿಲಿಕಮಧ್ಯಮಾಃ ಸಂಸ್ಕತಮಧ್ಯಮಾಃ ಶೀರ್ಷಮಧ್ಯಮಾ ನಾ | ಅಪಿ ನಾ ಶಿರ ಆದಿತೋ
ಭವತಿ ಯದನುಶೇತೇ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಮಧ್ಯೇ ಚೈಷಾಂ ತಿಷ್ಠತಿ | ಇದಮಸೀತರಚ್ಛಿರ ಏತಸ್ಮಾ-
ದೇವ ಸಮಾಶ್ರಿತಾನ್ಯೇತದಿಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಭವಂತಿ | ಸಂ ಶೂರಣಾಸೋ ದಿವ್ಯಾಸೋ ಅತ್ಯಾಃ | ಶೂರಃ ಶವತೇ-

ಗರ್ತಿಕರ್ಮಣೋ ದಿವ್ಯಾ ದಿವಿಜಾ ಅತ್ಯಾ ಅತನಾಃ | ಹಂಸಾ ಇವ ಶ್ರೇಣಿಶೋ ಯತಂತೇ | ಹಂಸಾ
ಹಂತೇಷ್ಟಂತ್ಯಧ್ವಾನಂ | ಶ್ರೇಣಿಶ ಇತಿ ಶ್ರೇಣಿಃ ಶ್ರಯತೇಃ ಸಮಾಶ್ರಿತಾ ಭವಂತಿ | ಯದಾಕ್ಷಿಷುರ್ಯ-
ದಾಪುದಿವ್ಯಮಜ್ಜಮಜನಿನಾಜಿನುಶ್ವಾಃ | ನಿ. ೪-೧೩ | ಇತಿ ||

|| ಶ್ರುತಿಪದಾರ್ಥ ||

ಯತ್—ಯಾವಾಗ | ಅಶ್ವಾಃ—(ಸೂರ್ಯನ) ಕುದುರೆಗಳು | ದಿವ್ಯಂ ಅಜ್ಜಂ—ದೇವಲೋಕದ ಮಾರ್ಗ
ವನ್ನು | ಅಕ್ಷಿಷುಃ—ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತವೆಯೋ (ಆಗ) | ಈಮಾರ್ಗಂತಾಃ—ಪುಷ್ಟವಾದ ತೊಡೆಕಟ್ಟುಳ್ಳವೂ |
ಸಿಲಿಕಮಧ್ಯಮಾಸಃ—ಸಮವರ್ತಿಯಾದ ಸೊಂಟದ ಪಾರ್ಶ್ವವುಳ್ಳವೂ | ಶೂರಣಾಸಃ—ವೀರ್ಯವುಳ್ಳವೂ |
ದಿವ್ಯಾಸಃ—ದೇವಲೋಕೋತ್ಪನ್ನವೂ ಆದ | ಅತ್ಯಾಃ—ಸಂಚಾರಶೀಲವಾದ ಅಶ್ವಗಳು | ಶ್ರೇಣಿಶಃ—ಸಾಲುಕಟ್ಟಿ
ಕೊಂಡು | ಹಂಸಾ ಇವ—ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ | ಸಂಯತಂತೇ—(ಹಾರಲು) ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಸೂರ್ಯನ ಕುದುರೆಗಳು ಯಾವಾಗ ದೇವಲೋಕದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತವೆಯೋ ಆಗ ಪುಷ್ಟವಾದ
ತೊಡೆಕಟ್ಟುಳ್ಳವೂ, ಸಮವರ್ತಿಯಾದ ಸೊಂಟದ ಪಾರ್ಶ್ವವುಳ್ಳವೂ ವೀರ್ಯವುಳ್ಳವೂ, ದೇವಲೋಕೋತ್ಪನ್ನವೂ ಆದ
ಅಶ್ವಗಳು ಸಾಲುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಾರುತ್ತಿರುವ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಹಾರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ.

English Translation

The full-haunched, slender-waisted, high-spirited, and celestial cour-
sers (of the sun), gallop along like swans in rows, when the horses spread
along the heavenly path.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಇಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯಾಶ್ವಗಳ ದಿವ್ಯಲೋಕಸಂಚಾರವನ್ನು ಗುಂಪುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಾರುತ್ತಿರುವ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳ
ಮಾಲಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಈ ಉಪಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಗಮನದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವುಗಳ ಅಲೌಕಿಕ
ವಾದ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ಋಕ್ಸಿಗೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ
ಅದನ್ನು ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಿದೆ. (ನಿ. ೪-೧೩).

ಈಮಾರ್ಗಂತಾಃ—ಈಮಾರ್ಗಂತಾಃ ಸಮೀರಿತಾಂತಾಃ ಪೃಥ್ವಂತಾ ನಾ | ಸುಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿತ
ವಾದ ಅಥವಾ ಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಚಾಚಿರತಕ್ಕ ನಡುಕಟ್ಟಿಂದರ್ಥ.

ಸಿಲಿಕಮಧ್ಯಮಾಸಃ—ಸಂಸ್ಥಿತಮಧ್ಯಮಾಃ ಶೀರ್ಷಮಧ್ಯಮಾ ನಾ ಅಪಿ ನಾ ಶಿರ ಆದಿತೋ
ಭವತಿ ಯದನುಶೇತೇ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಮಧ್ಯೇ ಚೈಷಾಂ ತಿಷ್ಠತಿ ||

ಸಮರ್ಪಯಾಗಿ ಒತ್ತಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಸೊಂಟದ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಿರಸ್ಸುಳ್ಳವುಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶೀರ್ಷ (ಶಿರಸ್) ಎಂಬ ಪದವು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಸಕಲ ಭೂತಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಸ್ಥಿತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಶೇಷಣವೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಯಸ್ಮಾಚ್ಚಾಸೌ ಅನುಪ್ರವಿಶ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಭಾವೇನ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಶೇತೇ | ಅಸ್ತೇ ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವಭೂತಾಶ್ರಯಾಣಾತ್ ಶಿರ ಆದಿತ್ಯಃ | ಭೂತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣರೂಪದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಶಿರಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿತ್ರಂ ದೇವಾನಾಮುದಗಾಧನೀಕಂ ಚಕ್ಷುರ್ಮಿತ್ರಸ್ಯ ವರುಣಸ್ಯಾಗ್ನೇಃ |

ಆಪ್ರಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಅಂತರಿಕ್ಷಂ ಸೂರ್ಯ ಆತ್ಮಾ ಜಗತ್ಸಸ್ಥ ಸ್ಥ ||

(ಋ ಸಂ. ೧-೧೧೫-೧)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆತ್ಮನೆಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಶಿರಃ ಎಂಬ ಪರ್ಯಾಯನಾಮವಿದೆ. ಎಂದು ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಸ ಚೈತೇಷಾಮಶ್ವಾನಾಂ ಮಧ್ಯೇ ತಿಷ್ಠತಿ | ಶೀರ್ಷರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಆದಿತ್ಯನು ಅಶ್ವಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಿಲಿಕಮಧ್ಯಮಾಃ ಎಂದು ಅಶ್ವಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಸಂಶೂರಣಾಸಃ—ಶೂರಃ ಶವಶೇರ್ಗತಿಕರ್ಮಣಃ | ಗತ್ಯರ್ಥಕವಾದ ಶು ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ.

ದಿವಿಜಾಃ—ದಿವ್ಯಾಃ ದಿವಿಜಾಃ | ದ್ವೈಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು.

ಆತ್ಮಾಃ—ಅಪೇಕ್ಷಿತಪ್ರದೇಶಂ ಪ್ರತಿ ಅತನಶೀಲಾಃ | ತಾನು ಇಷ್ಟಬಂದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಚರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪದವು ಅಗ್ನಿ, ಅಶ್ವ, ಆದಿತ್ಯ ಇವರುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಏಷ ಪ್ರ ಪೂರ್ವೀರವ ತಸ್ಯ ಚಂದ್ರಿಮೋಽತ್ರೋ ನ ಯೋಷಾಮುದಯಂಸ್ತ ಭುರ್ವಣಃ |

ದಕ್ಷಂ ಮಹೇ ಸಾಯಯತೇ ಹಿರಣ್ಯಯಂ ರಥಮಾವೃತ್ಯಾ ಹರಿಯೋಗಮೃಭ್ಯಸಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೫೬-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಃ ಎಂಬುದು ಅಶ್ವಪರ್ಯಾಯವಾಗಿಯೂ.

ಆಸ್ಯ ಶ್ಲೋಕೋ ದಿವೀಯತೇ ಪೃಥಿವ್ಯಾಮತ್ರೋ ನ ಯಂಸದ್ಯಕ್ಷಭೃದ್ವಿಚೇತಾಃ |

ಮೃಗಾಣಾಂ ನ ಹೇತಯೋ ಯಂತಿ ಚೇನಾ ಬೃಹಸ್ಪತೇರಹಿಮಾಯಾ ಅಭಿ ದ್ಯೂನ್ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೯೦-೪)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅತನಶೀಲಃ ಆದಿತ್ಯಃ ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ.

ಅಜ್ಞಂ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ನಾನಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಂಗ್ರಾಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೩-೯) ಗೃಹನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೩-೧೩) ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಎರಡರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಜೊತೆಗೆ—

ಉಚೈಃ ಸ್ವಾಃ ಸ್ವರಾಳುತ ವಾಯೋ ಘೃತೇಷಾಃ |
ಅಶ್ವೇಷಿತಂ ರಜೇಷಿತಂ ಶುನೇಷಿತಂ ಪ್ರಾಜ್ಞ ತದಿದಂ ನು ತತ್ |

(ಋ. ಸಂ. ೮-೪೬-೨೮)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅನ್ವವೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಅಚ್ಯುತಾ ಚಿದ್ವೋ ಅಜ್ಞಾ ನಾನದತಿ ಪರ್ವತಾಸೋ ವನಸ್ಪತಿಃ | ಭೂಮಿರಾಗ್ರಾಢೇಷು ರೇಜತೇ |
(ಋ. ಸಂ. ೮-೨೦-೫)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞನಿ ಗಮನೇ ಸತಿ | ಸಂಚಾರವಿರಲಾಗಿ ಎಂದು ಗಮನಾರ್ಥಕವಾದ ಪ್ರಯೋಗವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಯೇ ಪಾತಯಂತೇ ಅಜ್ಞಭಿರ್ಗಿರೀಣಾಂ ಸ್ನುಭಿರೇಷಾಂ |
ಯಜ್ಞಂ ನುಹಿಷ್ಯಣೇನಾಂ ಸುನ್ಮಂತುವಿಷ್ಯಣೇನಾಂ ಪ್ರಾಧ್ವರೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೮-೪೬-೧೮)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಭಿಃ ಬಲೈಃ ಬಲಕರೈರುದಕೈಃ ಸಹ | ಬಲಕರವಾದ ಉದಕವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಂ ಅಜನಿಂ | ಅಜ್ಯತೇಷಾಂ ಗಮ್ಯತ ಇತಿ ಅಜನಿಃ ನಾಹಿಕಾಂ ಸ್ವರ್ಗಪಥ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಹೇಳಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹಂಸಾಃ—ಹಂತೇರ್ಘ್ಯಾಂತ್ಯಧ್ವಾನಂ | ಗುಂಪುಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತವೆ. ಹನ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೇಣಯಃ—ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಶ್ರೀ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಸಂಘಾತ್ಯಕವಾಗಿರುವುದೆಂದರ್ಥ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಈರ್ಮಾಂತಾಸಃ—ಈರ್ಮಾಃ ಈರಿತಾಃ ಅಂತಾಃ ಯೇಷಾಂ ತೇ ಈರ್ಮಾಂತಾಸಃ ಈರ ಗತೌ ಪ್ರೇರಣೇ ಚ ಧಾತು. ಬಹುಲಗ್ರಹಣದಿಂದ ಇಷಿಯುಧೀಂಧಿ—(ಉ. ಸೂ. ೧-೧೪೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಮುಕ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಇದಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಈರ್ಮ ಎಂಬುದು ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸವಾದಾಗ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ ಇದೇ ಮೊದಲೊಂದು ನಾಲ್ಕು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಸ್ ಪರವಾದಾಗ ಆಜ್ಞ ಸೇರಿಸುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸುಕಾಗವು. ಸಿಲಿಕಮಧ್ಯಮಾಸಃ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸವಾದುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದಿವ್ಯಾಸಃ—ದಿವಿ ಭವಾಃ ದಿವ್ಯಾಸಃ ದಂಡಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ **ದಂಡಾದಿಭ್ಯೋ ಯಃ** (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೧-೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಜಸ್ ಪರವಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸುಕಾಗಮ.

ಶ್ರೇಣಿಶಃ—ಸಂಖ್ಯೈಕವಚನಾಚ್ಚ ನೀಪ್ಪಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ ೫-೪-೪೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಸ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯತಂತೇ ಯತೀ ಪ್ರಯತ್ನೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ

ಅಕ್ಷಿಷುಃ—ಅಕ್ಷೂ ವ್ಯಾಪ್ತೌ ಧಾತು. ಭವ್ವದಿ. ಛಂದಸಿಲುಜ್ಲಿಜ್ಲಿಲಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲುಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡಾಗಮ ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಜ್ಞಮ್—ಅಜ ಗತಿಕ್ಷೇಪಣಯೋಃ ಧಾತು. ಉಣಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಲಗ್ರಹಣವಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಮನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ವಲಾದಾನಾರ್ಥಧಾತುಕೇ ವೇಷ್ಯತೇ (ಕಾ. ೨-೪-೫೬-೨) ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಅಜೇವ್ಯಘಾಘಾಪೋಃ (ಪಾ. ಸೂ ೨-೪-೫೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ವೀಭಾವವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ಯಾದಿನಿಘಾತಮ್ (ಪಾ. ಸೂ ೬-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೦ ||

—:೦:—

ಸಂಹಿತಾಸಾಹಿ.

ತವ ಶರೀರಂ ಸತಯಿಷ್ಟವರ್ತನ ಚಿತ್ತಂ ನಾತ ಇವ ಧೃಜೀಮಾನ್ |

ತವ ಶೃಂಗಾಣಿ ವಿಸ್ಥಿತಾ ಪುರುತ್ತಾರಣ್ಯೇಷು ಜಭುರಾಣಾ ಚರಂತಿ ||೧೧||

ಕದಸಾಹಿ.

ತವ | ಶರೀರಂ | ಸತಯಿಷ್ಟ | ವರ್ತನ | ತವ | ಚಿತ್ತಂ | ನಾತ | ಇವ | ಧೃಜೀಮಾನ್ |

ತವ | ಶೃಂಗಾಣಿ | ವಿಸ್ಥಿತಾ | ಪುರುತ್ತಾ | ಅರಣ್ಯೇಷು | ಜಭುರಾಣಾ | ಚರಂತಿ || ೧೧ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಅರ್ವನ್ ತವ ಶರೀರಂ ಪತಯಿಷ್ವ ಪತನಸೀಲಂ | ನ್ಯಾಪ್ತಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ತಥಾ ತವ ಚಿತ್ತಂ ಮನೋ ನಾತ ಇವ ಧ್ರಜೀಮಾನ್ ಶೀಘ್ರಗಮನವಾಯುರಿವ | ತದ್ವಚ್ಛೀಘ್ರಗಮನಾನುಕೂಲಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚ ತವ ಶೃಂಗಾಣಿ ಶಿರಸೋ ನಿರ್ಗತಾಃ ಶೃಂಗಸ್ಥಾನೀಯಾಃ ಕೇಶಾಃ ಪುರುತ್ತಾ ಪುರುಷಾ ಬಹುಷು ಪ್ರದೇಶೇಷು ವಿಷ್ಕಿತಾ ವಿಷ್ಕಿತಾನಿ ವಿವಿಧಂ ಸ್ಥಿತಾಃ | ಕಿಂಚ ತ ವಿನಾರಣ್ಯೇಷು ಜರ್ಭುರಾಣಾ ಮನೋಹರಾಣಿ ಪೂರ್ಯಮಾಣಾನಿ ನಾ ವಿನಂಭೂತಾಃ ಕೇಶಾಶ್ಚ ರಂತಿ | ಯದ್ವಾ | ಅತ್ರಾಶ್ಚಸ್ಯ ಶೃಂಗಾ ಭಾವಾತ್ ತದ್ವದನ್ನುತಾನಿ ತೇಜಾಂಸಿ ಪರಿಗೃಹ್ಯಂತೇ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅರ್ವನ್—ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ | ತವ—ನಿನ್ನ | ಶರೀರಂ—ಶರೀರವು | ಪತಯಿಷ್ವ—(ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ) ಚಲನಾತ್ಮಕವಾದುದು | ತವ—ನಿನ್ನ | ಚಿತ್ತಂ—ಮನಸ್ಸು | ನಾತ ಇವ—ನಾಯುವಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ | ಧ್ರಜೀಮಾನ್—ಶೀಘ್ರಗಾಮಿಯಾದುದು | ತವ—ನಿನ್ನ | ಶೃಂಗಾಣಿ—ಕತ್ತಿನಮೇಲಿರುವವೂ ಶೃಂಗಗಳಂತಿರುವವೂ ಆದ ಕೇಸರಗಳು | ಪುರುತ್ತಾ—ಅನೇಕಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ | ವಿಷ್ಕಿತಾ—ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿದೆ (ಮತ್ತು) | ಅರಣ್ಯೇಷು—ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ | ಜರ್ಭುರಾಣಾ—ಅಕರ್ಷಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ | ಚರಂತಿ—ಸಂಚರಿಸುತ್ತವೆ ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಅಶ್ವವೇ, ನಿನ್ನ ಶರೀರವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಚಲನಾತ್ಮಕವಾದುದು. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ವಾಯುವಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಘ್ರಗಾಮಿಯಾದುದು. ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿನಮೇಲಿರುವವೂ, ಶೃಂಗಗಳಂತಿರುವವೂ ಆದ ಕೇಸರಗಳು ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಕರ್ಷಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತವೆ.

English Translation

Your body, horse, is made for motion : your mind is rapid (in intention) as the wind : the hairs (of your mane) are tossed in manifold directions; and spread beautiful in the forests.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಜರ್ಭುರಾಣಾಃ—ಗತ್ಯರ್ಥಕವಾದ ಭುರ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಸಂಚರಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದ ಪದಗಳನ್ನು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಗತಿಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೩-೯). ಆ ಗತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾದ ಚಲನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾದುದರಿಂದ ಪಕ್ಷ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ಅಗ್ನಿಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಭುರಣ್ಯುರಿತಿ ಕ್ಷಿಪ್ರನಾಮ | ಶಕುನಿಭೂರಿಮಧ್ಯಾನಂ ನಯತಿ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಯ ಲೋಕಸ್ಯಾಪಿ ವೋಚ್ಛಾ
ತತ್ತ್ವಂಪಾತೀ ಭುರಣ್ಯುರನೇನ ಪಾವಕಖ್ಯಾತೇನ |

(ನಿ. ೧೨-೨೨)

ಬಹುದೂರಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋಗುವುದರಿಂದ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಭುರಣ್ಯುವೆಂದು ಹೆಸರು. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಾದರೂ ಸಹ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಒಯ್ಯಬಲ್ಲುದು. ಭುರಧಾತುವು. ಧಾರಣಾರ್ಥಕವೂ ಪೋಷಣಾರ್ಥಕವೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದ ಪದಗಳ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ—

ಯನ್ನಾ ಸತ್ಯಾ ಭುರಣ್ಯಥೋ ಯದ್ವಾ ದೇವ ಭಿಷಜ್ಯಥಃ |

ಅಯಂ ನಾಂ ವತ್ಸೋ ಮತಿಭಿರ್ನಾ ನಿಂಧತೇ ಹವಿಷ್ಮಂತಂ ಹಿ ಗಚ್ಛಥಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೮-೯-೬)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸರ್ವಂ ಜಗತ್ಪೋಷಯಥಃ ನೀವು ಸಕಲ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ಪೋಷಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಅತ್ತಿನೀದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಗತ್ಯರ್ಥಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದೇ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ.

ಶೃಂಗೇನ ನಃ ಪ್ರಥಮಾ ಗಂತಮರ್ವಾಕ್ ಭಫಾವಿವ ಜರ್ಭುರಾಣಾ ತರೋಭಿಃ |

ಚಕ್ರವಾಕೇವ ಪ್ರತಿ ವಸ್ತೋರುಸ್ರಾವಾಂಚಾ ಯೋತಂ ರಥೈವ ಶಕ್ರಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೩೯-೩)

ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಜರ್ಭುರಾಣಾ ಎಂಬ ಪದವು ಅತ್ತಿನೀದೇವತೆಗಳ ಪರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ವೇಗವಾದ ಗಮನವೆಂದರ್ಥ.

ಆ ವಿಶ್ವತಃ ಪ್ರತ್ಯಂಚಂ ಜಿಘಾಮ್ಯರಕ್ಷಸಾ ಮನಸಾ ತಜ್ಜುಷೇತ |

ಮರ್ಯಶೀಃ ಸ್ಪೃಹಯಪ್ಪರ್ಣೋ ಅಗ್ನಿರ್ನಾಭಿವ್ಯರೇ ತನ್ನಾ ೩ ಜರ್ಭುರಾಣಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೧೦-೨)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಶೀಘ್ರಗಾಮಿಯಾಗಿರುವನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಶ್ವದ ತೇಜಸ್ಸು ಆಕರ್ಷಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದರ್ಥ.

ಧ್ರಜೀಮಾನ್ —ಧ್ರಜತಿ ಎಂಬ ಪದವೂ ಗತಿಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೯).

ಹಿರಣ್ಯಕೇತೋ ರಜಸೋ ವಿಸಾರೇಽಹಿರ್ಧುನಿರ್ವಾತ ಇವ ಧ್ರಜೀಮಾನ್ |

ಶುಚಿಭ್ರಾಜಾ ಉಷಸೋ ನನೇನಾ ಯಶಸ್ವತೀರಪಸ್ಮ್ಯವೋ ನ ಸತ್ಯಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೨೯-೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ವಾತ ಇವ ಧ್ರಜೀಮಾನ್ ಎಂದು ಅಗ್ನಿಯ ಗಮನದ ವೇಗವನ್ನು ವಾತದ ವೇಗಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಶ್ವದ ಗಮನವೇಗವನ್ನು ವಾತದ ವೇಗಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ

ಪುರುತಾ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಬಹುಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬಹುವಿಧವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶೃಂಗಾಣಿ—ಶಿರಸೋ ನಿರ್ಗತಾಃ ಶೃಂಗಸ್ಥಾನೀಯಾಃ ಕೇಶಾಃ ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಹೊರಟಿರುವುದೂ ಶೃಂಗದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಆದ ಕೇಶವೆಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ಅಶ್ವಸ್ಯ ಶೃಂಗಾಭಾನಾತ್ ತದ್ವದುನ್ನತಾನಿ ತೇಜಾಂಸಿ ಪರಿಗೃಹ್ಯಂತೇ | ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಗಳಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅದರಂತಿರುವ ಅಶ್ವದ ತೇಜಸ್ಸುಗಳೆಂದು ತಾಪ್ತವಾಗಬಹುದು.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಶರೀರಮ್—ಶ್ವ ಹಿಂಸಾಯಾಮ್ ಧಾತು. ಕ್ವಾ ಶ್ವಾ ಪ್ವಾ ಕಟಿ (ಉ. ಸೂ. ೪-೪೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಈರನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ರಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪತಯಿಷ್ವ—ಪತ್ಯಾಲ್ಯ ಗತೌ ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಣಿಚ್ ಬಂದಾಗ ಣೇಶ್ವಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಷ್ಟುಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಣಿಚಿಗೆ ಗುಣ. ಆಯಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಚಿತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧ್ರಜೀಮಾನ್—ಧ್ರಜ ಗತೌ ಧಾತು. ಇನ್ ಸರ್ವಧಾತುಭ್ಯಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಮತುಸ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇದು ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶೃಂಗಾಣಿ—ಶ್ವ ಹಿಂಸಾಯಾಂ ಧಾತು. ಶೃಣಾತೇರ್ಪ್ರಸ್ವಶ್ಚ (ಉ. ಸೂ. ೧-೧೭೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ, ಧಾತುವಿಗೆ ಪ್ರಸ್ವ. ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ನುಡಾಗಮ. ಕಿತ್ವಾದೇಶವೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಷ್ಠಿತಾ—ವಿ ಉಪಸರ್ಗ. ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತೌ ಧಾತು. ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ದೃತಿಸ್ಯತಿಮಾ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೪೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಇತ್ಯ. ನಪುಂಸಕದಲ್ಲಿ ಶೇಶ್ವಂದಸಿ ಬಹುಲಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೆ ಲೋಪ.

ಪುರುತಾ—ದೇವಮನುಷ್ಯ—(ಪಾ. ಸೂ. ೫-೪-೫೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಪ್ತಮ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ತ್ರಾ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜರ್ಭುರಾಣಾ—ನಪುಂಸಕಪ್ರಥಮಾಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ರೂಪವಾದಾಗ ಶೇಶ್ವಂದಸಿ ಬಹುಲಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೆ ಲೋಪ.

ಚರಂತಿ—ಚರ ಗತಿಭಕ್ಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೧ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಉಪ ಪ್ರಾಗಾಚ್ಛಸನಂ ವಾಜ್ಯವರ್ ದೇವದ್ರೀಚಾ ಮನಸಾ ದೀಧ್ಯಾನಃ |

ಅಜಃ ಪುರೋ ನೀಯತೇ ನಾಭಿರಸ್ಯಾನು ಸಶ್ಚಾತ್ಮವಯೋ ಯಂತಿ
ರೇಭಾಃ || ೧೨ ||

ಪದಪಾಠಃ |

ಉಪ | ಪ್ರ | ಅಗಾತ್ | ಶಸನಂ | ವಾಜೀ | ಆರ್ವಾ | ದೇವದ್ರೀಚಾ | ಮನಸಾ | ದೀಧ್ಯಾನಃ |

ಅಜಃ | ಪುರಃ | ನೀಯತೇ | ನಾಭಿಃ | ಅಸ್ಯ | ಅನು | ಸಶ್ಚಾತ್ಮ | ಕವಯಃ | ಯಂತಿ | ರೇಭಾಃ || ೧೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಆಶ್ವಮೇಧಿಕೇ ಮಧ್ಯಮೇಽಹಸ್ಯದ್ರಿಗುಪ್ರೈಷೇ ಮಾ ನೋ ಮಿತ್ರ ಇತಿ ಸೂಕ್ತಾನಂತರಮುಪ
ಪ್ರಾಗಾಚ್ಛಸನಮಿತಿ ದ್ವೇ ಋಣಾ ಶಂಸನೀಯೇ | ಸೂಕ್ರಿತಂ ಚ | ಉಪಪ್ರಾಗಾಚ್ಛಸನಮಿತಿ ದ್ವೇ |
ಅ. ೧೦-೮ | ಇತಿ ||

ಅಯಮರ್ವಾರಣಿಕುಶಲೋ ವಾಜ್ಯಶ್ಚಃ ಶಸನಂ ವಿಶಸನಸ್ಥಾನಮುಪ ಪ್ರಾಗಾತ್ | ಉಪಪ್ರೈತಿ |
ಕಿಂ ಕುರ್ವನ್ | ದೇವದ್ರೀಚಾ ಮನಸಾ ದೇವಾನಾಂ ಚೈತಾ ಮನಸಾ ದೀಧ್ಯಾನೋ ಧ್ಯಾಯನ್ | ಕದಾ
ದೇವಾನಸ್ತದವಯವೇನಾರ್ವಾಮಿ ದೇವತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋಮಿತಿ ವಾ ಮನಸಿ ಧ್ಯಾಯನ್ | ಕಿಂಚಾಸ್ಯ
ಪುರಃ ಪುರಸ್ತಾನ್ನಾಭಿರ್ನಹನಂ | ಬಂಧುಭೂತೇ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಅಸ್ಯ ಬಂಧನಸ್ಥಾನೀಯೋಽ-
ನಿಮುಕ್ತತ್ವಾತ್ | ಏವಂಭೂತೋಽಜಃ ಪುರೋ ನೀಯತೇ | ಪುರತಃ ಪ್ರಾಸ್ಯತೇ | ಅನ್ವನುಸೃತ್ಯ ಸಶ್ಚಾ-
ದನಂತರಂ | ಅತ್ರ ಯದ್ಯಪ್ಯುಭಯೋಃ ಪರ್ಯವಸಿತೋಽರ್ಥ ಏಕ ಏವ ತಥಾಪ್ಯೇವಾಶ್ಚೋಭಯಾನಂತ-
ರ್ಯತ್ಪ್ರಕಟನಾಯ ಪದದ್ವಯಂ | ಯದ್ವಾ | ಅನ್ವಿತಿ ಕ್ರಿಯಯಾ ಸಂಬಂಧ್ಯತೇ | ಕವಯೋಽನೂ-
ಚಾನಾ ರೇಭಾಃ ಸ್ತೋತಾರ ಋತ್ವಿಜೋ ಯಂತಿ | ಗಚ್ಛಂತಿ | ಯೇ ವಾ ಅನೂಚಾನಾಸ್ತೇ ಕವಯ ಇತಿ
ಶ್ರುತೇಃ | ಯದ್ವಾ | ಕವಯ ಇತಿ ಮೇಧಾವಿನಾಮ ಕನಿರ್ಮನೀಷೀತಿ ತನ್ನಾಮಸು ಪಠಿತತ್ವಾತ್ | ರೇಭ
ಇತಿ ಸ್ತೋತ್ರೈನಾಮ ರೇಭೋ ಜರಿತೇತಿ ತತ್ರ ಪಾಠಾತ್ ||

ಶ್ರುತಿಸಹಾರ್ಥ

ಅರ್ವಾ—(ರವ್ಯವಾದ) ನಡಿಗೆಯುಳ್ಳ | ವಾಜೀ—ಆಶ್ವವು | ದೇವದ್ರೀಚಾ—ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸ
ತಕ್ಕ | ಮನಸಾ—ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ | ದೀಧ್ಯಾನಃ—ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ | ಶಸನಂ—ವಧ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು | ಉಪ
ಪ್ರಾಗಾತ್—ಸಮೀಪಿಸುತ್ತದೆ | ಅಸ್ಯ—ಇದರ | ನಾಭಿಃ—ಬಂಧುಭೂತವಾದ | ಅಜಃ—ಅಜವು | ಪುರಃ—

ಇದರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ | ನೀಯೇತೇ—ಕರೆದೊಯ್ಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ | ಅನು—ಇವೆರಡನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿ | ಪಶ್ಚಾತ್—
ಅನಂತರ | ಕವಯೇ—ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ | ರೇಭಾಃ—ಸ್ತೋತ್ರಗಳು (ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳು) | ಯಂತಿ—ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ರಮ್ಯವಾದ ನಡಿಗೆಯುಳ್ಳ ಅಶ್ವವು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸತಕ್ಕ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ ವಧ್ಯ
ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಂಧುಭೂತವಾದ ಅಜವು ಇದರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.
ಇವೆರಡನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿ ಇವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

English Translation

The swift horse approaches the place of immolation, meditating with
mind intent upon the gods: the goat bound to him is led before him; after
him follow the priests and the singers.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞದ ಮಧ್ಯದದಿವಸದಲ್ಲಿ ಅಧ್ವಿಗುಪ್ತೈಃ ಸಮಂತ್ರವನ್ನು ಪರಿಸುವಾಗ ಮಾ ನೋ ಮಿತ್ರ ಎಂಬ
ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಪಠಿಸಿದನಂತರ ಉಪ ಪ್ರಾಗಾಚ್ಛೇಸನಂ ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ ಎರಡು ಋಕ್ಕುಗಳನ್ನು (ಈ ಸೂಕ್ತದ
೧೦ ಮತ್ತು ೧೩ನೆಯ ಋಕ್ಕುಗಳನ್ನು) ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಶ್ವಲಾಯನಶ್ರುತಸೂತ್ರದ ಉಪ ಪ್ರಾಗಾಚ್ಛೇಸನಮಿತಿ
ದ್ವೇ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ ೧೦-೮).

ಅಶ್ವವು ವಧಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯನ್ನು ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅದು ದೇವತೆಗಳ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ
ಹೋಗತಕ್ಕದಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅದರ ಗರ್ಭೀರವಾದುದೂ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ
ನಡಿಗೆಯನ್ನೂ, ಅದರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಜದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇವೆರಡನ್ನೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ
ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ, ನಾಭಿಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ಅಜಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ
ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ನಾಭಿಃ ನೆಹನಂ
ಬಂಧುಭೂತಃ | ಯದ್ವಾ ಅಸ್ಯ ಬಂಧನಸ್ಥಾನೀಯಃ ಅವಿಮುಕ್ತತ್ವಾತ್ | ಬಂಧಕವಾಸುದು ಎಂದರ್ಥವಾ
ದರೆ ಬಂಧುಭೂತವಾದುದರಿಂದ ಬಾಂಧವ್ಯರೂಪವಾದ ಬಂಧಕವೆಂದು ಒಂದರ್ಥವೂ ಅಥವಾ ಆಹುತೃರ್ಪಣದ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅಜನ ಆಹುತಿಯಾಗಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಅದರ ಬಂಧನವೆಂದು ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವೂ
ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಥ ಯೇ ಕಪಾಲೇ ರಸೋ ಲಿಪ್ತ ಅಸೀತ್ಸೋಽಜೋಽಭವದಥ ಯತ್ಕಪಾಲಮಾಸೀತ್ಸಾ
ಪೃಥಿವ್ಯಭವತ್ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೧-೧-೧೧)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಜಗತ್ಪೃಷ್ಠಿರೂಪದಿಂದ ವೃದ್ಧನಾಗಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸಿದಾಗ ಅಪ್ಪಿನಿಂದ ಅಂಡವೂ ಅದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮವೂ
ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಜಗದಾದಿಗೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಮೂಲವಾದುದೂ, ಅಂಡದ ಸುತ್ತಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದ ಅಶ್ರುವನ್ನೇ ದೇವತೆ

ಗಳು ಅಶ್ವವೆಂದು ಕರೆದುದೂ, ಅಂಥದ ಕಪಾಲದಲ್ಲಿ ಲಿಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ರಸವು ಅಜವಾದುದೂ (ಜನ್ಮವಿಲ್ಲದ್ದು) ಹಿಂದೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಡನೆ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ,

ಆಥಾ ಜರ್ಷಭಸ್ಯಾಜಿನಮಾಸ್ತೃಣಾತಿ | ಪ್ರಜಾಪತಿರ್ವಾ ನೀಷ ಯದಜಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ ೫-೨-೧-೬೪)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ಅಜಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಭವಸ್ಥಾನವಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ಮತ್ತು ಅಜಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಅಜದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದಲೂ ನಾಭಿಪದಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥವು ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ,

ಆತ್ರಾ ಪೂಷ್ಠಃ ಪ್ರಥಮೋ ಭಾಗ ಏತಿ ಯಜ್ಞಂ ದೇವೇಭ್ಯಃ ಪ್ರತಿವೇದಯನ್ನಜಃ |

(ಋ ಸಂ. ೧-೧೬೨-೪)

ಅಜಾ ಅನ್ಯಸ್ಯ ವಹ್ನಯೋ ಹರಿ ಅನ್ಯಸ್ಯ ಸಂಭೃತಾ | ತಾಭ್ಯಾಂ ವೃತ್ತಾಣಿ ಜಿಘೃತೇ |

(ಋ. ಸಂ. ೬-೫೭-೩)

ಇತ್ಯಾದಿಯುಳ್ಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅಶ್ವದ ಆಹುತಿಗೆ ಮೊದಲು ಪೂಷದೇವತೆಗೆ ಅಜವನ್ನು ಆಹುತಿಯನ್ನಾಗಿ ಕೊಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮದಿಂದ ಬಂಧಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ವಿಧಿಯಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಸನಂ—ವಿಶಸನಸ್ಥಾನಂ | ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪಶುವನ್ನು ನಥಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವು.

ದೇವದ್ರೀಜಾ—ದೇವಾನ್ ಅಂಚಿತಾ ದೇವತಾಪರಾಯಣೇನ ಶ್ರದ್ಧಾಯುಕ್ತೇನ | ಅನನ್ಯಮನಸ್ಸು ನಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅನರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತತ್ಪರವಾಗಿ ಅವರನ್ನೇ ಸೇರುವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಂದರ್ಥವು. **ದೇವಯಂತಃ, ದೇವದ್ರೀಚೀ** ಇತ್ಯಾದಿಪದಗಳು ಒಂದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಕವಯಃ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಎರಡುವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮೊದಲು, **ಯೇ ನಾ ಅನೂ**

ಚಾನಾಸ್ತೇ ಕವಯಃ |

ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯವನ್ನದಹರಿಸಿ ವೇದಾಂಗಸಹಿತವಾದ ವೇದಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೆಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕವಿಃ, ಮನೀಷೀ (ನಿ. ೩-೧೫) ಎಂಬ ನಿರುಕ್ತದ ವಾಕ್ಯವನ್ನದಹರಿಸಿ ಮೇಧಾವಿ ಯೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. **ಮೇಧಾವೀ ಕವಿಃ ಕ್ರಾಂತದರ್ಶನೋ ಭವತಿ ಕವತೇರ್ವಾ** (ನಿ. ೧೨-೧೩) ಸ್ತೋತ್ರಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ದರ್ಶನವಿರುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ತುತಿಕಾರ ನಾದುದರಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ರೇಭಃ—ರೇಭಃ, ಜರಿತಾ (ನಿ. ೩-೧೬) ಈ ಪದಗಳು ಸ್ತೋತ್ರನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿವೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಗಾತ್—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲುಙ್. ಇಣೋ ಗಾಲುಜಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಗಾದೇಶ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಸನಮ್—ಕರಣಾಧಿಕರಣಯೋಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೧೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಧಿಕರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲ್ಯುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯುವೋರನಾಕೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಕ್ಕೆ ಅನಾದೇಶ. ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದೇವದ್ರೀಚಾ—ದೇವಾನ್ ಅಂಚತಿ ಇತಿ ದೇವದ್ರ್ಯಜ್. ದೇವಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಪ್ರತ್ಯಯಾಂತವಾದ ಅಂಚು ಧಾತುವು ಪರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ವಿಷ್ವಗೈವಯೋಶ್ಚ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೯೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ದೇವಶಬ್ದದ ಟಿಗೆ ಅದ್ವಿ ಎಂಬ ಆದೇಶ ಬರುತ್ತದೆ. ತೃತೀಯಾವಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಅಚಃ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅಂಚುಧಾತುವಿನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಚೌ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವಾಗಿ ಅದಿ-ಸಘ್ನೋರಂತೋದಾತ್ತನಿಸಾತನಂ ಕೃತ್ ಸ್ವರನಿವೃತ್ಯರ್ಥಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೯೫-೧)) ಎಂಬ ನಚನದಿಂದ ಅದ್ರ್ಯದೇಶವು ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಈಕಾರವು ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ದೀಧ್ಯಾನಃ—ದಿಧೀಜ್ ದೀಪ್ತಿದೇವನಯೋಃ ಧಾತು. ಅದಾದಿ. ಲಡರ್ಥದಲ್ಲಿ ಶಾನಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನೀಯತೇ—ಣೀಜ್ ಪ್ರಾಪಣೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣ್ಯಲ್ಲಿ ಲಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯಂತಿ—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರೇಭಾ—ರೇಭ್ಯ ಶಬ್ದೇ ಧಾತು. ನಂದಿಗ್ರಹಿಸಚಾಧಿಭ್ಯಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೧೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಉಪ ಪ್ರಾಗಾತ್ಪರಮಂ ಯತ್ಪ್ರಥಮವರ್ತ ಅಚ್ಛ ಸಿತರೆಂ ನಾತರೆಂ ಚ|

ಅದ್ರ್ಯ ದೇವಾಣ್ವಷ್ಟತನೋ ಹಿ ಗನ್ಮ್ಯ ಅಥಾ ಶಾಸ್ತೇ ದಾಶುಷೇ

ನಾರ್ಯಾಣಿ || ೧೩ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಉಪ | ಪ್ರ | ಅಗಾತ್ | ಪರಮಂ | ಯತ್ | ಸಧಸ್ಥಂ | ಅರ್ವಾನ್ | ಅಚ್ಛ | ಪಿತರಂ | ಮಾತರಂ | ಜಿ |
ಅದ್ಯ | ದೇವಾನ್ | ಜುಷ್ವತಮಃ | ಹಿ | ಗಮ್ಯಾಃ | ಅಥ | ಆ | ಶಾಸ್ತೇ | ದಾಶುಷೇ | ವಾರ್ಯಾಣಿ |

|| ೧೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅರ್ವಾನರಣಕುಶಲೋಽಯಮಶ್ವ ಉಪ ಸ್ವಾಗಾತ್ | ಉಪಗಚ್ಛತಿ | ಕಿಂ | ಯತ್ಪರಮಮು-
ತ್ಕೃಷ್ಟಂ ಸಧಸ್ಥಂ ಸಹಸ್ಥಾನಂ ಸುಕೃತಿಭಿರೇಕತ್ರೇನಿವಾಸಯೋಗ್ಯಂ ಸ್ವರ್ಗಾಖ್ಯಂ ಯದಸ್ತಿ ತತ್ |
ಕಿಮರ್ಥಂ | ಪಿತರಂ ಮಾತರಂ ಚಾಚ್ಛಾಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಪ್ರಾಪ್ತಂ | ಹೇ ಅಶ್ವ ಅದ್ಯಾಸ್ತಿನಾಲ್ವೇ ಜುಷ್ವ-
ತಮಃ ಪ್ರೀತತಮಃ | ಸ್ವರ್ಗಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋಮೀತಿ ಹರ್ಷಯುಕ್ತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಏವಂಭೂತೋ ದೇವಾನ್
ಗಮ್ಯಾಃ | ಗಚ್ಛೇದೇವಾನ್ | ಹಿತಬೋ ಯಜ್ಞ ಉಪಯುಕ್ತಸ್ಯ ಪತೋಃ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತೇಃ ಸಗ-
ಭ್ಯೋನು ಸಖಾ ಸಯೋಧ್ಯಃ | ತ್ರೈ. ಸಂ ೧-೨-೪-೨ | ಇತ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಾಂತರಪ್ರಸಿದ್ಧಿದ್ಯೋತನಾರ್ಥಃ |
ಅಥಾನಂತರಂ ಯಜಮಾನ ಆ ಶಾಸ್ತೇ | ಕಸ್ಮೈ | ದಾಶುಷೇ ಹವಿರ್ದತ್ತವತೇ ಸ್ವಸ್ಮೈ | ಕಾನಿ |
ವಾರ್ಯಾಣಿ ವರಣೀಯಾನಿ ಧನಾನಿ | ಯದ್ವಾ || ಪುರುಷಸ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಯಃ || ಆ ಶಾಸ್ತೇ ಪ್ರಾರ್ಥಯೇ
ಯಜಮಾನಾರ್ಥಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅರ್ವಾನ್—ಈ ಅಶ್ವವು | ಪಿತರಂ—ಪಿತೃವಾದ ದ್ಯುಲೋಕವನ್ನೂ | ಮಾತರಂ—ಮಾತೃವಾದ
ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನೂ | ಅಚ್ಛ—ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಲು | ಯತ್—ಯಾವುದು | ಪರಮಂ—ಉತ್ಕೃಷ್ಟ
ವಾದುದು | ಸಧಸ್ಥಂ—ಸುಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವುದು ಆಗಿರುವುದೋ ಅಂತಹ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಾನವನ್ನು |
ಉಪ ಸ್ವಾಗಾತ್—ಸಮೀಪಿಸುತ್ತದೆ | (ಅಶ್ವ—ಎಲೈ ಅಶ್ವನೇ) | ಅದ್ಯ—ಈಗ | ಜುಷ್ವತಮಃ—(ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು
ಸೇರುತ್ತೇನೆಂದು) ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷಯುಕ್ತನಾಗಿ | ದೇವಾನ್—ದೇವತೆಗಳನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ | ಗಮ್ಯಾ (ಹಿ)—ಹೋಗಿ
ತಕ್ಕದ್ದು | ಅಥ—ಅನಂತರ | ದಾಶುಷೇ—ಯಜಮಾನನಿಗೆ | ವಾರ್ಯಾಣಿ—ಅಪೇಕ್ಷಿತಗಳಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು |
ಆ ಶಾಸ್ತೇ—ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಈ ಮೇಘಾಶ್ವವು ಪಿತೃವಾದ ದ್ಯುಲೋಕವನ್ನೂ ಮಾತೃವಾದ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನೂ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೋಗಿ
ಸೇರಲು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದು, ಸುಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆಹೋಗಿ ಸೇರಿತಕ್ಕದ್ದು ಆದ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸು
ತ್ತದೆ. ಎಲೈ ಅಶ್ವನೇ, ನೀನು ಈಗ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರುತ್ತೇನೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷಯುಕ್ತನಾಗಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ
ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು. ಅನಂತರ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಿತಗಳಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

English Translation

The horse proceeds to that assembly which is most excellent: to the presence of his father and his mother, (heaven and earth). Go, (Horse), to-day rejoicing to the gods, that (the sacrifice) may yield blessings to the donor.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸಧಸ್ಥಂ—ಸಹಸ್ಥಾನಂ ಸುಕೃತಿಭಿರೇಕತ್ರ ನಿವಾಸಯೋಗ್ಯಂ ಸ್ವರ್ಗಾಖ್ಯಂ ಯದಸ್ತಿ ತತ್ |
ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕ ಸ್ವರ್ಗವೆಂಬ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಸಾಯ
ಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದವು ಅಂತರಿಕ್ಷಸರ್ವಾಯವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಋತ್ವಿಕ್ರು
ಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಸೇರುವ ವೇದಾದಿರೂಪವಾದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಧಸ್ಥವೆಂದು ಹೇಳುವ ರೂಢಿಯಿದೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು.
(ನಿ. ೩-೧೩)

ಕುಹ ಸ್ವಿದೋಷಾ ಕುಹ ವಸ್ತೋರಶ್ಚಿನಾ ಕುಹಾಭಿಪಿತ್ತಂ ಕರತಃ ಕುಹೋಷತುಃ |

ಕೋ ನಾಂ ಶಯುತ್ರಾ ವಿಧವೇವ ದೇವರಂ ಮರೈಂ ನ ಯೋಷಾ ಕೃಣುತೇ ಸಧಸ್ಥ ಆ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೪೦-೨)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನು ದಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಧಸ್ಥಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಹಸ್ಥಾನವೆಂದರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉದಹರಿಸಿರುವ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿರುವ
ಪದಕ್ಕೆ ವೇದಿರೂಪವಾದ ಸಧಸ್ಥವೆಂದು ಸಾಯಣರೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸುವ ಗೃಹರೂಪವಾದ
ವಾಸಸ್ಥಾನವೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆಯು
ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವನೂ ಸಹ ಸತ್ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಸುಕೃತಿಗಳು
ಹೋಗತಕ್ಕ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆಂಬುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪಿತರಂ ಮಾತರಂ ಚ—ಈ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಪಿತೃವಾರು, ಮಾತೃವಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಯಣರು ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ
ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವಿಭೂರ್ಮಾತ್ರಾ ಪ್ರಭೂಃ ಪಿತೃತಿ | ಇಯಂ ನೈ ಮಾತಾಸೌ ಪಿತಾಭ್ಯಾಮೇವೈನಂ ಪರಿದದಾತ್ಯ

ಶ್ಲೋಕ ಸಿ ಹಯೋಽಸೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರೈವೈನಂ ತತ್ತಸ್ಮಾಚ್ಛ್ವಾಃ ಪ್ರಜಾ ಜಾಯಂತೇಽಶ್ಲೋಕ ಸಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೧-೬೧)

ಮಾತೃವಿನಿಂದ ವಿಭೂರೂಪವನ್ನೂ, ಪಿತೃವಿನಿಂದ ಪ್ರಭುಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವ ಈ ಅಶ್ವಕ್ಕೆ ಪೃಥ್ವಿಯು ಮಾತೆ
ಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ದ್ಯುಲೋಕವು ಪಿತೃವೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ ಆ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪಿತರಂ, ಮಾತರಂ
ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದ್ವಾವಾಸ್ಥಾಂಗಳೆಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

ದೇವಾನಾಂ ಗಮ್ಯಾ ಹಿ ಎನ್ನುವಾಗ ಹಿ ಶಬ್ದದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹಿ ಶಬ್ದೋ ಯಜ್ಞೇ
ಉಪಯುಕ್ತಸ್ಯ ಪತೋಃ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತೇಃ “ ಸಗರ್ಭೋಽನು ಸಖಾ ಸಯೋಧ್ಯಃ (ತೈ. ಸಂ. ೧-೨-೪-೨) ”

ಇತ್ಯಾದಿ ಮಂತ್ರಾಂತರಪ್ರಸಿದ್ಧಿದ್ಯೋತನಾರ್ಥಃ | ಎಂಬ ತೃತ್ತೀರೀಯಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಸಧಸ್ಥಮ್—ಸಹ ಸ್ಥಾನಂ ಸಧಸ್ಥಮ್. ಷ್ಮಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತೌ ಧಾತು. ಸುಪಿಸ್ಥಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತೋ ಲೋಪ ಇತಿ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಸಧಮಾಧಸ್ಥ-ಯೋಶ್ಚಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೯೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಹ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಧಾದೇಶ.

ಅದ್ಯ, ಅಚ್ಯ, ಅಥ—ನಿಸಾತಸ್ಯಚಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜುಷ್ಯತಮಃ—ಜುಷೀ ಪ್ರೀತಿಸೇವನಯೋಃ ಧಾತು. ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತಿಶಾಯನೇ ತನ್ಮುಬಿಷ್ಯನೌ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇದರಮೇಲೆ ತಮಸ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇದು ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗಮ್ಯಾಃ—ಗಮಲ್ಯ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಿಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ಸಿಪ್. ಇತಕ್ಕೆ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಇಕಾರ ಲೋಪ. ಯಾಸುಟ್ಪರಸ್ಮೈ-(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೦೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಿಜಿಗೆ ಯಾಸುಟಾಗಮ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಹಿಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತ ಸ್ವರಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಯಾಸುಟಾಗಮ ಉದಾತ್ತವೆಂದುದರಿಂದ ಆಕಾರ ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರೇ—ಶಾಸು ಅನುಶಿಷ್ಟೌ ಧಾತು. ಅದಾದಿ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಎರಡನೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಉತ್ತಮಪುರುಷವಿಕವಚನಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಿದೆ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದಾಶುಷೇ—ದಾಶ್ಯ ದಾನೇ ಧಾತು. ದಾಶ್ವಾನ್ ಸಾಹ್ಯಾನ್-(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಸುಪ್ರತ್ಯಯಾಂತವಾಗಿ ನಿಪಾತಿಸಾಗಿದೆ. ಚತುರ್ಥೀವಿಕವಚನಪರವಾದಾಗ ವಸೋಃ ಸಂಪ್ರಸಾರಣಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ. ಪೂರ್ವರೂಪ. ಶಾಸಿವಸಿಘ್ನೀನಾಂ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೩-೬೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪತ್ಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೧೬೩ನೇ ಸೂಕ್ತವು ಮುಗಿದುದು.

—:೦:—

೧೬೨ ಮತ್ತು ೧೬೩ ನೇ ಸೂಕ್ತಗಳ ಉಪಸಂಹಾರ

ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗದ ಸ್ವರೂಪವಿವರಣೆ

ಅಶ್ವಮೇಧವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದ ಯಜ್ಞವೆಂದೂ, ಕೇವಲ ಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗಿರತಕ್ಕವನು ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದೂ ಇತರ ಸಾಧಾರಣವಾದ ರಾಜರಿಂದ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದೆಂದೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ

ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಮಹಿಮೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರುತಿನಾಕೃತ್ಯಗಳೂ ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರೂ ಸಹ ಆದರೆ ನಿರ್ವಹಣಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತಾ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ವಾಜಸನೇಯ ಸಂಹಿತಾ ಮತ್ತು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಮೇಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲೂ ಕೌಷೀತಕೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲೂ ಸಹ ಅಧಿಕವಾದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಪಂಚವಿಂಶಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲೂ ಇದರ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಈ ಕರ್ಮವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಆಯಾಯ ಶಾಖಾನುವರ್ತಿಗಳಾದ ಶೌತಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಪಸ್ತಂಬ, ಕಾತ್ಯಾಯನ ಮತ್ತು ಶಾಂಖಾಯನ ಇವರುಗಳ ಶೌತಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ವಿಧಿಗಳನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಗ್ವೇದಸೂಕ್ತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವಮೇಧದ ವರ್ಣನೆಗೂ ಶತಪಥಾದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಣನೆಗೂ ಇರುವ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಶ್ವಮೇಧ ವಿಧಿಯು ಆಪಸ್ತಂಬಶೌತಸೂತ್ರದ ೨೦ನೇ ಪ್ರಶ್ನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸೂತ್ರಕಾರರು ತೈತ್ತಿರೀಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹಿಸಿ ಮೊದಲು ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಮಾತ್ರ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಸಾಧಾರಣವಾದ ರಾಜನೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ರಾಜಾ ಸಾರ್ವಭೌಮೋ ಅಶ್ವಮೇಧೇನ ಯಜೇತ| ಅಸಾರ್ವಭೌಮೋ ವಾ| (ಆಪ.ಶೌ.ಸೂ. ೨೦-೫-೨). ಈ ಯಾಗವು ನೈಶಾಖನಾಸದ ಪೂರ್ಣಮೆಯ ದಿನ ಆರಂಭಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಅದರ ಮುಂದಿನ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯ-ಯುಷಭ ಅಥವಾ ಯಜ್ಞದಿಂದ ಇದರ ಪ್ರಾರಂಭವಿಧಿಯನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕು. ಋತ್ವಿಗಾದಿಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ, ಯಜ್ಞಕ್ಕಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಅಶ್ವದ ವರ್ಣ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ವರೂಪಗಳೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ವಿಜಯಯಾತ್ರಿಗೆ ಅಶ್ವವು ಸಿದ್ಧವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ಕಿವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ನಾಯಿಯನ್ನು ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಬಲಿಕೊಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅಧ್ವರ್ಯುವಿನೊಂದಿಗೆ ನೂರು ರಾಜ ಪುತ್ರರೂ, ಬ್ರಹ್ಮನೊಂದಿಗೆ ರಾಜರಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ನೂರುಮಂದಿ ಉಗ್ರರೂ (ರಾಜಭಿರುಗ್ರೈಃ), ಹೋತೃವಿನೊಂದಿಗೆ ನೂರುಮಂದಿ ಸೂತಗ್ರಾಮಣಿಗಳೂ, ಉದ್ಗಾತೃವಿನೊಂದಿಗೆ ನೂರು ಮಂದಿ ಕ್ಷತ್ರಿಸಂಗೃಹೀತೃಗಳೂ ಅಶ್ವದ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ವಿಜಯಯಾತ್ರಿಗಾಗಿ ಹೊರಟ ಅಶ್ವವು ರಥಕಾರನ ಗೃಹದಲ್ಲಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಯಾತ್ರಾಕಾಲವಾದ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಯಜ್ಞಗೃಹದಲ್ಲಿ ವೀಣಾಗಾನದೊಡನೆಯೂ, ಹೋತೃವಿನಿಂದ ಪಠಿತವಾಗಬೇಕಾದ ಪಾರಿಪ್ಲವಮಂತ್ರಗಳೊಡನೆಯೂ, ಇತರ ದೀಕ್ಷಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ನೆರವೇರಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಅಶ್ವಕ್ಕೇನಾದರೂ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಪಾಯವಾದರೆ ಬೇರೆ ಅಶ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಶತ್ರುರಾಜರು ಇದನ್ನು ತಡದು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅಶ್ವಮೇಧವು ಹತವಾದಂತೆ. (ಅಮಿತ್ರಾ ಅಶ್ವಂ ವಿಂದೇರನ್ ಹನೈತಾಸ್ಯ ಯಜ್ಞಃ (೨೦-೮-೧). ಅದು ಹಿಂತಿರುಗಿದನಂತರ ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಲಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಉಪಾನಾಮಕವಾದ ಕರ್ಮವು ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಪೀಠಿಕಾರೂಪವಾದ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿದನಂತರ ರಾಜಮಹಿಷಿಯರಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಅಶ್ವವು ತರಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮಹಿಷೀ, ಪಾವಾತಾ, ಪರಿವೃಕ್ತಾ ನಿಂಬುದು ಈ ಮಹಿಷಿಯರ ಹೆಸರುಗಳು. ಅಲಂಕಾರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ನೂರು ರಾಜ

ವುತ್ರಿಯಿಂದಲೂ, ನೂರುಮಂದಿ ಉಗ್ರಪತ್ನಿಯಿಂದಲೂ, ನೂರುಮಂದಿ ಸೂತಗ್ರಾಮಣಿಗಳ ಪತ್ನಿಯಿಂದಲೂ ರಕ್ಷಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಷಿಯು ಸುವರ್ಣದ ಆಭರಣಗಳಿಂದಲೂ, ನಾನಾತೆಯು ರಜತದ ಆಭರಣಗಳಿಂದಲೂ, ಪರಿವೃಕ್ತಿಯು ಪ್ರವಾಳಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಹ ಅಶ್ವವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ರಾಜನು ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ಅಶ್ವವನ್ನು ಜಲಪಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ಸರಸ್ಸಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವವು ಜಲಪಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಅಶ್ವವು ಯಜ್ಞಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆತರಲ್ಪಟ್ಟು ತೊಪರ ಮತ್ತು ಗೋಮೃಗಗಳೊಂದಿಗೆ ವಧಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಕ್ರಮವು ಹೀಗಿದೆ.

ವೇತಸಶಾಖಾಯಾಂ ತಾಸ್ಯೈಂ ಕೃತ್ಯೈಧೀನಾಸಂ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಂ ಚಾಸ್ತೀರ್ಯ ಸೌವರ್ಣಂ ರುಕ್ಮಮುಪರಿಷ್ಠಾತ್ಕೃತ್ವಾ ತಸ್ಮಿನ್ನಶ್ವತೊಪರಗೋಮೃಗಾನ್ನಿಕ್ಷಂತಿ | ಪ್ಲಕ್ಷಶಾಖಾಯಾಸ್ತ್ವಿತರಾನ್ವಶೂನ್. (೨೦-೧೭-೮) ಶ್ಯಾಮಲೇನ ಪ್ಲಾಮೇಣ ವಾಶ್ವಂ ಸಂಜ್ಞಪಯಂತಿ || (೨೦-೧೭-೯). ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಶ್ವ, ಗೋಮೃಗ, ತೊಪರ ಮತ್ತು ಇತರ ವಧ್ಯಮೃಗಗಳಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಆಸನಗಳ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರಕಾರರು ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾದ ದಶರಥನ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗದ ವಿಧಿಯಂತೆ ಎಂದು ಕೌಸಲ್ಯೆಯು ಅಶ್ವವನ್ನು ವಧಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೌಸಲ್ಯಾ ತಂ ಹಯಂ ತತ್ರ ಪರಿಚರ್ಯ ಸಮಂತತಃ |

ಕೃಪಾಣೈರ್ವಿಶಶಾಸೈನಂ ತ್ರಿಭಿಃ ಪರಮಯಾ ಮುದಾ ||

(ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ. ೧-೨೪-೩೩)

ಈ ಕಲಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆದನಂತರ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಲಿಯೊಡನೆ ಅವಭ್ಯಥವು ನೆರವೇರಲ್ಪಟ್ಟು ಯಜ್ಞವು ಸಮಾಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾತ್ಯಾಯನರ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣೋಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಕ್ರಮವು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆಪಸ್ತಂಬದ ವಿವರಣೆಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಅಶ್ವಮೇಧವು ಫಾಲ್ಗುಣಶುದ್ಧ ಅಷ್ಟಮೀ ಅಥವಾ ನವಮಿಯ ದಿನ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕು. (ಎಂದರೆ ಪೂರ್ಣಿಮೆಗೆ ಷಡಹದ ಮೊದಲಿರಬೇಕು.) ಆಪಸ್ತಂಬದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಹಿಷೀ, ನಾನಾತಾ, ಪರಿವೃಕ್ತಾ ಎಂಬ ರಾಜಪತ್ನಿಯರೊಂದಿಗೆ ಪಾಲಾಗಲೀ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹೆಸರೂ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾಕಾರರು ಇವಳನ್ನು ದೂತವುತ್ರಿಯೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. (ಶ ಬ್ರಾ. ೧೩-೪-೧-೮) ಉಳಿದ ನಾಯಿಯ ಒಲಿಯೂ, ಅಶ್ವದ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಅಶ್ವದ ಯಾತ್ರಾವರ್ಣನವೂ, ಅಶ್ವದ ವರ್ಣದ ವಿವರಣೆಯೂ ಆಪಸ್ತಂಬರ ವಿವರಣೆಯಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಅಶ್ವದ ಯಾತ್ರೆಯು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಫಾಲ್ಗುಣಪೂರ್ಣಮಿಯ ದಿನ ಮುಖ್ಯಕರ್ಮವು ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹಿರಣ್ಯ-ವಾಸೋಽಧಿನಾಸೇಷ್ಯಶ್ವಸಂಜ್ಞಪನಂ ಎಂಬ ವರ್ಣನದಿಂದ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿತವಾದ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆಯೇ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ಸಹ ಉಸಿರನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಾಯಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಋತ್ವಿಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯವೆಂಬ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೆಂದರೆ ಮುಖ್ಯ ಮಹಿಷಿಯರು ಅಶ್ವದ ಹೆಸನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರೆ ಹೊರತು ತಾವೇ ವಧಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಗುರುತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಂತರ ಅವರ ಅನುಚರಿಯರು ಅಶ್ವದ ಹೆಸನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಶಾಂಖಾಯನಶ್ಲೋಕಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ (ಅಧ್ಯಾಯ ೧೬) ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದ ವಿವರಣೆಯಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಅಶ್ವಮೇಧದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ಅದು ತ್ರಿರಾತ್ರಾತ್ಮಕವಾದುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ ಇತರ ಕೆಲವು ರಾಜರ ಹೆಸರೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಜನಮೇಜಯಪಾರೀಕ್ಷಿತನಿಗಾಗಿ ಇಂದ್ರೋತ ಶೌನಕನು ಈ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದೂ ಉಗ್ರಸೇನ, ಭೀಮಸೇನ ಮತ್ತು ಶತ್ರುಸೇನ ಈ ಮೂವರು ಸಹೋದರರೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದರೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಗಳು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶತ ಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆಯೇ ವಿನಹ ಉಳಿದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಮೇಧ್ಯಾಶ್ವದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯು ಶೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಇಂದ್ರಾಯ ರಾಜ್ಞೇ ಸೂಕರೋ, ವರುಣಾಯ ರಾಜ್ಞೇ ಕೃಷ್ಣೋ, ಯಮಾಯ ರಾಜ್ಞೇ ಋಶ್ಯ
ಋಷಭಾಯ ರಾಜ್ಞೇ ಗವಯಃ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೫-೫-೧೧)

ರೋಹಿತೋ ಧೂಮ್ರೋಹಿತಃ ಕರ್ಕಂಧುರೋಹಿತಸ್ತೇ ಸ್ವಾಜಾಪತ್ಯಾ ಬಭ್ರುರರುಣಬಭ್ರುಶ್ಚ ಕ
ಬಭ್ರುಸ್ತೇ ರೌದ್ರಾಃ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೫-೬-೧೧)

ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವರಾಹವು, ವರುಣನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣವೃಗವು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಆಯಾ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸಿ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ಪ್ರಾಣಿಯು ಅರ್ಪಿತವಾಗಬೇಕೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ—

ಏಷ ಚ್ಛಾಗಃ ಪುರೋ ಅಶ್ವೇನ ವಾಜಿನಾ ಪೂಷ್ಣೋ ಭಾಗೋ ನೀಯತೇ ವಿಶ್ವದೇವ್ಯಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೨-೩)

ಎಂದು ಕೇವಲ ಭಾಗವು ಮಾತ್ರ ಅಶ್ವದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಇದು ಪೂಷನನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸಿದ ಪಶುವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಅಜವು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಶ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಅಗ್ನೇಯಂ ಕೃಷ್ಣಗ್ರೀವಂ ಪುರಸ್ತಾಲ್ಲಲಾಟೇ | ಪೂರ್ವಾಗ್ನಿ ಮೇವ ತಂ ಕುರುತೇ ||

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೮-೨೩-೧)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಶೈತ್ತಿರೀಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಇದು ಅಗ್ನಿದೇವತಾಕವಾದುದೆಂದೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಾ ಪೂಷರಿಗೆ ಸೇರಿದುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅಶ್ವಮೇಧದಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ಅನೇಕವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದು ಇದರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ದಿಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಜ್ಞಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವಿಣಾಗಾನವೂ ಇತರ ಸ್ತುತಿಗಳೂ ಸಹ ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಜೀಮೂತಸ್ಯೇವ ಭವತಿ ಪ್ರತೀಕಂ ಯದ್ವರ್ತಮೀ ಯಾತಿ ಸಮದಾಮುಪಸ್ಥೇ |
ಅನಾವಿದ್ಧಯಾ ತನ್ಮಾ ಜಯ ತ್ವಂ ಸ ತ್ವಾ ವರ್ಮಣೋ ಮಹಿಮಾ ಪಿತರ್ತು |

(ತೈ. ಸಂ. ೪-೬-೬)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಅಶ್ವವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವಾಗಲೂ ಸಹ ಕ್ಷಾತ್ರವೀರ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಅಶ್ವವು ತನ್ನಗೂ, ತನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಗೂ ಪೂರ್ಣವಾದ ಜಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಜಮಾನನು ಪಾಪರಹಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಪೂರ್ಣವಾದ ಸತ್ತ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಇದರ ಮೂಲರೂಪವನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ತದ್ವೇನಾ ಅಶ್ವಮೇಧೇನೈವ ಪ್ರತ್ಯದಧುರೇಷ ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿಗ್ಂ ಸರ್ವಂ ಕರೋತಿ ಯೋಽಶ್ವ-
ಮೇಧೇನ ಯಜತೇ ಸರ್ವ ಏವ ಭವತಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ನಾ ಏಷಾ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಿ ಸ್ಸರ್ವಸ್ಯ ಭೇಷಜ-
ಗ್ಂ ಸರ್ವಂ ನಾ ಏತೇನ ಸಾಷ್ಟಾನಂ ದೇವಾ ಅತರನ್ನಪಿ ನಾ ಏತೇನ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಮತರ-
ನ್ಸರ್ವಂ ಸಾಷ್ಟಾನಂ ತರತಿ ತರತಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಂ ಯೋಽಶ್ವಮೇಧೇನ ಯಜತೇ ಯ ಉ
ಚೈನಮೇವಂ ವೇದ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೫-೩-೧೨)

ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ಯಾವನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಪ್ರಜಾಪತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. (ಇಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಾಶ್ವಕ್ಕೂ, ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ). ತಾನೂ ಪೂರ್ಣನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಸರ್ವವಿಧವಾದ ದೋಷಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳು ಈ ಯಾಗವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಜಯಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯ ದೋಷವನ್ನೂ ನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು- ಯಾವನು ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ, ಮತ್ತು ಯಾವನು ಈ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಈ ಯಾಗವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ತರತಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಂ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ. (ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ೧೩-೩-೧-೧ ರಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅನುಪೂರ್ವಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದೆ)-ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅಶ್ವಮೇಧಸಂಬಂಧಿನ್ಯೋ ಯಾಜ್ಞಾನುವಾಕ್ಯಾ ಉಚ್ಯಂತೇ ಎಂದು,

ಅಗ್ನೇರ್ಮಸ್ತೇ ಪ್ರಥಮಸ್ಯ ಪ್ರಚೇತಸೋ ಯಂ ಸಾಂಚಿಜನ್ಯಂ ಬಹವಃ ಸಮಿಂಧತೇ |

ವಿಶ್ವಸ್ಯಾಂ ವಿಶಿ ಪ್ರವಿವಿಶಿವಾಗ್ಂ ಸಮೀಮಹೇ ಸ ನೋ ಮುಂಚಿತ್ವಗ್ಂಹಸಃ ||

ಇಂದ್ರಸ್ಯ ಮನೈಃ — ಸ ನೋ ಮುಂಚಿತ್ವಗ್ಂಹಸಃ |

(ತೈ. ಸಂ. ೪-೧೫-೭)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇವತೆಯನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ಅಶ್ವಮೇಧದ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಶತಪಥದಲ್ಲಿ ಈರಿತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಏಷ ವೈ ಪ್ರಭೂರ್ನಾಮ ಯಜ್ಞಃ | ಯತ್ರೈತೇನ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಂತೇ ಸರ್ವಮೇವ ಪ್ರ
ಭೂತಂ ಭವತಿ || ಏಷ ವೈ ವಿಭೂರ್ನಾಮ ಯಜ್ಞಃ | ಯತ್ರೈತೇನ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಂತೇ
ಸರ್ವಮೇವ ವಿಭೂತಂ ಭವತಿ || ಏಷ ವೈ ವ್ಯಷ್ಟಿರ್ನಾಮ ಯಜ್ಞಃ | ಯತ್ರೈತೇನ ಯಜ್ಞೇನ
ಯಜಂತೇ ಸರ್ವಮೇವ ವ್ಯಷ್ಟಂ ಭವತಿ || ಏಷ ವೈ ವಿಧೃತಿರ್ನಾಮ ಯಜ್ಞಃ | ಯತ್ರೈತೇನ
ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಂತೇ | ಸರ್ವಮೇವ ವಿಧೃತಂ ಭವತಿ | ಏಷ ವಾ ಉರ್ಜಸ್ವಾನ್ನಾಮ ಯಜ್ಞಃ |
ಯತ್ರೈತೇನ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಂತೇ | ಸರ್ವಮೇವೋರ್ಜಸ್ವದ್ಭವತಿ || ಏಷ ವೈ
ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸೀ ನಾಮ ಯಜ್ಞಃ | ಯತ್ರೈತೇನ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಂತ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ
ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸೀ ಜಾಯತೇ || ಏಷ ವೈ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ನಾಮ ಯಜ್ಞಃ | ಯತ್ರೈತೇನ ಯಜ್ಞೇನ
ಯಜಂತೇ | ಸರ್ವಮೇವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಂ ಭವತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೩-೭)

ಈ ಯಜ್ಞವು ಶಕ್ತ್ಯಾತ್ಮಕವೂ, ವಿಭ್ವಾತ್ಮಕವೂ ಆದುದು. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವವನು ಪ್ರಭುವೂ, ಪ್ರಭೂತವಾದ ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳವನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಈ ಯಜ್ಞವು ಉರ್ಜಸ್ವಿಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸ್ವಿಯೂ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕವರು ಉರ್ಜಸ್ವಿಗಳೂ, ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸ್ವನ್ನ ಪಡೆಯುವವರೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕವರು ಆಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಶ್ವಮೇಧದ ಫಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳನಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ಕೇವಲ ಕರ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದು ಒಂದು ವಿಧವಾದರೆ ಇದನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ. ಆಗ ಅಶ್ವ, ಅಶ್ವದ ಒಡನಾಡಿಯಾದ ಅಜ, ಯಜ್ಞದ ಫಲ ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವು ಬಹಳ ವಿಸ್ತೃತವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ವವು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾದಿಭಾಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ಅಶ್ವದ ಅವಯವಗಳು. ಧ್ಯಾನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಾಧನದಿಂದಲೂ, ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಈ ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ. [ಉಷಾ ನಾ ಅಶ್ವಸ್ಯ ಮೇಧ್ಯಸ್ಯ ಶಿರಃ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವದ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ].

ಸೋಽಕಾಮಯತ ಮೇಧ್ಯಂ ಮ ಇದಂ ಸ್ಯಾದಾತ್ಮನ್ಯನೇನ ಸ್ಯಾಮಿತಿ | ತತೋಽಶ್ವಃ ಸಮಭ-
ವದ್ಯದಶ್ವಸ್ತನ್ಮೇಧ್ಯಮಭೂದಿತಿ ತದೇವಾಶ್ವಮೇಧಸ್ಯಾಶ್ವಮೇಧತ್ವಂ | ಏಷ ಹ ನಾ ಅಶ್ವ-
ಮೇಧಂ ವೇದ ಯ ಏನಮೇವಂ ವೇದ | ತಮನವರುಧ್ಯವಾಮನೈತ | ತಂ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯ
ಪರಸ್ತಾದಾತ್ಮನ ಅಲಭತ | ಪಶೂನ್ನೇವತಾಭ್ಯಃ ಪ್ರತ್ಯೌಹತ್ | ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವದೇವತ್ಯಂ
ಪ್ರೋಕ್ಷಿತಂ ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯಮಾಲಭಂತೇ | ಏಷ ಹ ನಾ ಅಶ್ವಮೇಧೋ ಯ ಏಷ ತಪತಿ ತಸ್ಯ
ಸಂವತ್ಸರ ಆತ್ಮಾಯನುಗ್ನಿರರ್ಕಸ್ತಸ್ಯೇನೋ ಲೋಕಾ ಆತ್ಮಾನಸ್ತಾವೇತಾವರ್ಕಾಶ್ವಮೇಧೌ ||

(ಬೃ. ಉ. ೧-೨-೬ ರಿಂದ ೭)

ಪ್ರಾಜಾಪತಿಯು ತಾನು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು. ತನ್ನ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು (ಅಶ್ವಃ) ಅಶ್ವವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದನು. ಆಗ ತಾನು ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ

ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದುದರಿಂದ ಆ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಅಶ್ವಮೇಧವೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ಅಶ್ವಮೇಧದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದಂತೆ. ತಾನು ಅಶ್ವರೂಪಿಯಾದ ಆಕಾರವನ್ನು ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರದ ವರೆಗೆ ಯಾವ ತಡೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರಾನಂತರ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತನ್ನಗೇ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇತರ ಪಶುಗಳನ್ನು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿದನು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅಶ್ವಮೇಧವು ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಶ್ವಮೇಧದ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ.

ನೂರ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸೂಕ್ತವು

ಅಸ್ಯ ವಾಮಸ್ಯೇತಿ ದ್ವಿಸಂಚಾಶದೃಚಮಷ್ಟಮಂ ಸೂಕ್ತಂ ದೈರ್ಘತಮಸಂ | ಅತ್ರೇಯಮನು-
ಕ್ರಮಣಿಕಾ | ಅಸ್ಯ ದ್ವಿಸಂಚಾಶದಲ್ಪಸ್ತವಂ ತ್ವೇತತ್ಸಂಶಯೋತ್ಥಾಪನಪ್ರಶ್ನಪ್ರತಿನಾಕ್ಯಾನ್ಯತ್ರ ಪ್ರಾಯೇಣ
ಜ್ಞಾನಮೋಕ್ಷಾಪ್ತಪ್ರಶಂಸಾ ಚ ಪಂಚಸಾದಂ ಸಾಕಂಜಾನಾಂ ಯದ್ಗಾಯತ್ರೇಯಂ ಸ ಶಿಂಕ್ತೇ ಸಸ್ತಾ-
ರ್ಥಗರ್ಭಾ ಗೌರೀರಿತಿ ಜಗತ್ಯಃ | ಏತದಂತಂ ತು ವೈಶ್ವದೇವಂ ತಸ್ಯಾಃ ಸಮುದ್ರಾ ಇತಿ ವಾಚಃ ಸಮುದ್ರಾ
ಆಪೋರಕ್ಷರಂ ಸಾ ಪ್ರಸ್ತಾರಪಂಕ್ತಿಃ ಶಕಮಯಮಿತಿ ಶಕಧಾಮ ಉಕ್ಷಾಣಂ ಪೃಥ್ವಿಮಿತಿ ಸೋಮಸ್ತಯಃ
ಕೇಶಿನ ಇತ್ಯಗ್ನಿಃ ಸೂರ್ಯೋ ವಾಯುಶ್ಚ ಕೇಶಿನಶ್ಚತ್ವಾರಿ ವಾಗ್ವಾಚಃ ಇಂದ್ರಂ ಮಿತ್ರಂ ಸೌರ್ಯಾ
ದ್ವಾದಶೇತಿ ಸಂವತ್ಸರಸಂಸ್ಥಂ ಕಾಲಚಕ್ರವರ್ಣನಂ ಯಸ್ಮೇ ಸರಸ್ವತೈ ಯಜ್ಞೇನ ಸಾಧ್ಯೇಭ್ಯಃ ಸರಾನು-
ಷ್ಟುಪ್ಸಾರೀ ಪರ್ಜನ್ಯಾಗ್ನಿ ದೇವತಾ ವಾಂತ್ಯಾ ಸರಸ್ವತೇ ಸೂರ್ಯಾಯ ವೇತಿ | ಅತ್ರ ಶ್ರುತ್ಯಾಬಹುತ್ವೇನ
ಸ್ತುತಿಭಾಗಸ್ಯಾಲ್ಪೀಯಸ್ತಾದಿದಂ ಸೂಕ್ತಮಲ್ಪಸ್ತವನಂ | ನ ಸೂಕ್ತಾಂತರವದ್ಭವಸ್ತವಂ | ಇದಮೇವ
ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯಂ ತುಶಬ್ದೇನ ದ್ಯೋತೃತೇ | ಅಸ್ತಿಸ್ಸೂಕ್ತೇ ಪ್ರಾಯೇಣ ಸಂಶಯೋತ್ಥಾಪನಾದಯೋ ಬಹ-
ವೋಽರ್ಥಾಃ ಪ್ರತಿಸಾದ್ಯಂತೇ | ಅಚಿಕಿತ್ವಾ ಇಚ್ಛಾ ಕಿತುಷ ಇತ್ಯನಯಾ ಸಂಶಯ ಉತ್ಥಾಪ್ಯತೇ | ಪೃಚ್ಛಾಮಿ
ತ್ವೇತ್ಯತ್ರ ಪ್ರಶ್ನಃ ಪ್ರತೀಯತೇ | ಇಯಂ ವೇದಿರಿತ್ಯತ್ರ ಪ್ರತಿವಚನಂ | ಯ ಈಂ ಚಕಾರೇತ್ಯಾದಿನಾ
ಜ್ಞಾನಪ್ರಶಂಸಾ ಪ್ರತಿಸಾದ್ಯತೇ | ಅಪಶ್ಯಂ ಗೋಸಾಮಿತ್ಯಾದಿನಾ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರರೂಪಸ್ಯ ಪ್ರಶಂಸಾ |
ನ ಪರತೀತ್ಯಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ | ದ್ವಾ ಸುಪರ್ಣೇತ್ಯಾದಿನಾ ತಸ್ಯ ಪ್ರಶಂಸಾ | ಪಂಚಸಾದಂ ಪಿತರಂ ಸಾಕಂ-
ಜಾನಾಂ ಸಪ್ತಥಂ ಯದ್ಗಾಯತ್ರೇ ಅಥಿ ಅಯಂ ಸ ಶಿಂಕ್ತೇ ಸಸ್ತಾರ್ಥಗರ್ಭಾ ಗೌರೀರ್ಮಮಾಯೇತಿ
ಷಡ್ಜಗತ್ಯಃ | ಸಮಾನಮೇತದಿತ್ಯನುಷ್ಟುಪ್ | ತಸ್ಯಾಃ ಸಮುದ್ರಾ ಇತಿ ಪ್ರಸ್ತಾರಪಂಕ್ತಿಃ | ತಲ್ಲಕ್ಷಣಂ
ಛಂದೋಗ್ರಂಥೇ ಸೂಕ್ರಿತಂ | ಪ್ರಸ್ತಾರಪಂಕ್ತಿಃ ಪುರತಃ | ಪಿ. ೩-೪೦ | ಇತಿ | ಪುರತಃ ಪೂರ್ವಾರ್ಧೇ
ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರಾ ಜಾಗತೌ ಸಾದೌ ತತೋ ದ್ವಾವಷ್ಟಾಕ್ಷರಾ ಗಾಯತ್ರೌ ಸಾ ಪ್ರಸ್ತಾರಪಂಕ್ತಿರಿತಿ ಸೂತ್ರಾರ್ಥಃ |
ಅನುಕ್ರಮಣ್ಯಾನುಪ್ರುಕ್ತಂ | ಅದ್ಯಾ ಚೇತ್ಪ್ರಸ್ತಾರಪಂಕ್ತಿಃ | ಅನು. ೮-೬ | ಇತಿ | ಶಿಷ್ಟಾ ಅನಾದೇಶ-
ಪರಿಭಾಷಯಾ ತ್ರಿಷ್ಟುಭಃ | ಗೌರೀರ್ಮಮಾಯೇತ್ಯೇತದಂತಾನಾಂ ವಿಶ್ವೇ ದೇವಾ ದೇವತಾ | ತಸ್ಯಾಃ
ಸಮುದ್ರಾ ಇತ್ಯಸ್ಯಾಃ ಪೂರ್ವಾರ್ಧಸ್ಯ ವಾಗ್ದೇವತಾ | ಉತ್ತರಾರ್ಧಸ್ಯಾಪಃ ಶಕಮಯಮಿತ್ಯಸ್ಯಾಃ

ಪೂರ್ವಾರ್ಧಸ್ಯ ಶಕಧೂಮಃ | ಉಕ್ಷಾಣಂ ಪೃಥ್ವಿಮಿತ್ಯುತ್ಪರಾರ್ಧಸ್ಯ ಸೋಮೋ ದೇವತಾ | ತ್ರಯಃ
ಕೇಶಿನ ಇತ್ಯಸ್ಯಾ ಅಗ್ನಿಸೂರ್ಯವಾಯವಃ | ಚತ್ವಾರಿ ವಾಗಿತೈಷಾ ವಾಗ್ದೇವತಾಕಾ | ಇಂದ್ರಂ ಮಿತ್ರಂ
ವರುಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಯಾನಮಿತ್ಯೇತೇ ಸೂರ್ಯದೇವತೈಃ | ದ್ವಾದಶ ಪ್ರಥಯ ಇತ್ಯಸ್ಯಾಃ ಸಂವತ್ಸರಾತ್ಮಾ
ಕಾಲೋ ದೇವತಾ | ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನ ಇತ್ಯಸ್ಯಾಃ ಸರಸ್ವತೀ | ಯಜ್ಞೇನೇತ್ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾಧ್ಯಾ ದೇವತಾ |
ಸಮಾನಮೇತದಿತ್ಯಸ್ಯಾಃ ಸೂರ್ಯಃ ಪರ್ಜನ್ಯೋ ವಾಗ್ನಯೋ ವಾ ದೇವತಾ | ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಮಿತ್ಯಸ್ಯಾಃ
ಸರಸ್ವಾನ್ ಸೂರ್ಯೋ ವಾ ದೇವತಾ || ಕೃತ್ಸ್ನ ಸೂಕ್ತಸ್ಯ ವಿನಿಯೋಗಂ ಶೌನಕ ಆಹ | ಸ್ತೇಯಂ
ಕೃತ್ವಾ ದ್ವಿಜೋ ಮೋಹಾತ್ಪ್ರಿರಾತ್ರೋಪೋಷಿತಃ ಶುಚಿಃ | ಸೂಕ್ತಂ ಜಪ್ತಾ ಸ್ಯನಾಮಾಯಂ ಪ್ಲವಂ
ಮುಚ್ಯೇತ ಕಿಲ್ಬಿಷಾದಿತಿ | ಋಗ್ವಿ. ೧-೨೬ || ಮಹಾವ್ರತೇ ವೈಶ್ವದೇವಶಸ್ತ್ರೇ ವೈಶ್ವದೇವಂ ನಿವಿಧಾನಂ
ದ್ವಿಪ್ರತೀಕಂ | ತತ್ಸ್ಯ ನಾಮಸ್ಯೇತ್ಯಾದಿಕಮೇಕಚತ್ವಾರಿಂಶದ್ವಚಂ ಪ್ರಥಮಂ ಪ್ರತೀಕಂ | ಪಂಚ-
ಮಾರಣ್ಯಕೇ ಸೂತ್ರತಂ | ಅಸ್ಯ ನಾಮಸ್ಯ ಪಲಿತಸ್ಯ ಹೋತುರಿತಿ ಸಲಿಲಸ್ಯ ದ್ವೈರ್ಘತಮಸ ಏಕ-
ಚತ್ವಾರಿಂಶತಂ | ಐ. ಅ ೫-೩-೨ | ಇತಿ ||

ಅನುವಾದವು—ಅಸ್ಯ ನಾಮಸ್ಯ ಎಂಬ ಈ ಸೂಕ್ತವು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಅನುವಾಕದಲ್ಲಿ ಎಂಟನೆಯ
ಸೂಕ್ತವು ಇದರಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೆರಡು ಋಕ್ಕುಗಳಿರುವವು. ಈ ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ಉಚ್ಛ್ರಾಯಪುತ್ರನಾದ ದೀರ್ಘತಮಸ್ವೇಂಬುವನು
ಋಷಿಯು. ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ -- ಅಸ್ಯ ದ್ವಿಪಂಚಾಶದಲ್ಪಸ್ತವಂ ತ್ವೇತತ್ಸಂಶಯೋತ್ಥಾಪನಪ್ರಶ್ನಪ್ರತಿ-
ವಾಕ್ಯಾನ್ಯತ್ರ ಪ್ರಾಯೇಣ ಜ್ಞಾನಮೋಕ್ಷಾರಕ್ಷರಪ್ರಶಂಸಾ ಚ ಪಂಚಪಾದಂ ಸಾಕಂಜಾನಾಂ ಯದ್ಗಾಯ-
ತ್ರೇಯಂ ಸ ಶಿಂಕ್ಷೇ ಸಪ್ತಾರ್ಧಗರ್ಭಾ ಗೌರೀರಿತಿ ಜಗತ್ಯಃ | ಏತದಂತಂ ತು ವೈಶ್ವದೇವಂ ತಸ್ಯಾಃ ಸಮುದ್ರಾ
ಇತಿ ವಾಚಃ ಸಮುದ್ರಾ ಅಪೋರಕ್ಷರಂ ಸಾ ಪ್ರಸ್ತಾರಪಂಕ್ತಿಃ ಶಕಮಯಮಿತಿ ಶಕಧೂಮ ಉಕ್ಷಾಣಂ
ಪೃಥ್ವಿಮಿತಿ ಸೋಮಸ್ತುಯಃ ಕೇಶಿನ ಇತ್ಯಗ್ನಿಃ ಸೂರ್ಯೋ ವಾಯುಶ್ಚ ಕೇಶಿನಶ್ಚತ್ವಾರಿ ವಾಗ್ಚಾಚ ಇಂದ್ರಂ
ಮಿತ್ರಂ ಸೂರ್ಯೋ ದ್ವಾದಶೇತಿ ಸಂವತ್ಸರಸಂಸ್ಥಂ ಕಾಲಚಕ್ರವರ್ಣನಂ ಯಸ್ತೇ ಸರಸ್ವತೈ ಯಜ್ಞೇನ
ಸಾಧ್ಯೇಭ್ಯಃ ಪರಾನುಷ್ಟುಪ್ನಾ ಪರ್ಜನ್ಯಾಗ್ನಿದೇವತಾ ವಾಂತ್ಯಾ ಸರಸ್ವತೇ ಸೂರ್ಯಾಯ ನೇತಿ |
ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರಭಾಗವು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸೂಕ್ತವು ಅಲ್ಪಸ್ತವನವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ
ರುವುದು. ಇತರ ಸೂಕ್ತಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ದೇವತಾಸಂಬಂಧವಾದ ಸ್ತುತಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿಲ್ಲ.
ಈ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ತುಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗವು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ
ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ಅನೇಕಾರ್ಥಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಾಗಿರುವುದು. ಎಂದರೆ,
ಋಕ್ಕಿನ ಅರ್ಥವು ಅಥವಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಹೀಗೆಯೇ ಸರಿ ಎಂದು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅನೇಕಾರ್ಥ
ಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಋಷಿಯ ಆಶಯವು ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.
ಆಚಿಕಿತ್ವಾ ಇತ್ಯುಕ್ತುಷಃ ಎಂಬ ಆರನೆಯ ಋಕ್ಕಿನ ಅರ್ಥವು ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾ ಎಂಬ
ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಋಕ್ಕು ಪ್ರಶ್ನರೂಪವಾಗಿದೆ. ಇಯಂ ವೇದಿಃ ಎಂಬ ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಋಕ್ಕು ಇದಕ್ಕೆ
ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರರೂಪವಾಗಿದೆ. ಯ ಈಂ ಚಕಾರ ಎಂಬ ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಪ್ರಶಂಸೆಯು ಪ್ರತಿ
ಪಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಅಪಶ್ಯಂ ಗೋಪಾಂ ಎಂಬ ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಋಕ್ಕು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆ
[19]

ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ನ ಪುರತೀತ್ಯಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ-ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವು ಅಕ್ಷರಶಬ್ದವಾಚ್ಯವೆಂಬ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವು ದ್ವಾಸುಪರ್ಣಾ ಎಂಬ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಋಕ್ಕು ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಸೂಕ್ತದ ಛಂದಸ್ಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ-ಪಂಚಪಾದಂ ಪಿತರಂ (೧೨ ನೆಯ ಋಕ್ಕು), ಸಾಕಂಜಾನಾಂ ಸಪ್ತಧಂ (೧೫ ನೆಯ ಋಕ್ಕು), ಯದ್ಗಾಯತ್ರೇ ಅಧಿ (೨೩ ನೆಯ ಋಕ್ಕು), ಅಯಂ ಸ ಶಿಂಕ್ಷೇ (೨೯ ನೆಯ ಋಕ್ಕು), ಸಪ್ತಾರ್ಥಗರ್ಭಾ (೩೬ ನೆಯ ಋಕ್ಕು), ಗೌರೀರ್ಮಿಮಾಯ (೪೧ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಆರು ಋಕ್ಕುಗಳೂ ಜಗತೀಛಂದಸ್ಸವು, ಸಮಾನಮೇತತ್ (೫೧ ನೇ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಋಕ್ಕು ಅನುಷ್ಟುಪಛಂದಸ್ಸವು. ತಸ್ಯಾಃ ಸಮುದ್ರಾಃ (೪೨ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಋಕ್ಕು ಪ್ರಸ್ತಾರಪಂಕ್ತಿ ಎಂಬ ಛಂದಸ್ಸಿನದು, ಈ ಪ್ರಸ್ತಾರಪಂಕ್ತಿ ಎಂಬ ಛಂದಸ್ಸಿನ ಲಕ್ಷಣವು ಛಂದೋಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾರಪಂಕ್ತಿಃ ಪುರತಃ (ಪಿ. ೩-೪೦) ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಎಂದರೆ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಗತೀಛಂದಸ್ಸಿನಂತೆ ಹೆನ್ನೆರಡು ಅಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳ ಎರಡುಪಾದಗಳೂ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸ್ಸಿನಂತೆ ಎಂಟು ಅಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳ ಎರಡುಪಾದಗಳೂ ಇರತಕ್ಕ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾರಪಂಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೆಸರು. ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ-ಅದ್ಯಾ ಚೇತ್ಪ್ರಸ್ತಾರಪಂಕ್ತಿಃ (ಅನು ೮-೬) ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ಉಳಿದ ಋಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ತ್ರಿಷ್ಟುಪಛಂದಸ್ಸಿನವು. ಈ ಸೂಕ್ತದ ದೇವತೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ-ಸೂಕ್ತದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಗೌರೀರ್ಮಿಮಾಯ (೪೧ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನವರೆಗೆ ವಿಶ್ವೇದೇವತೆಗಳು ದೇವತೆಯು. ತಸ್ಯಾಃ ಸಮುದ್ರಾಃ (೪೨ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನ ಪೂರ್ವಾರ್ಧಕ್ಕೆ ವಾಕ್ ದೇವತೆಯು. ಉತ್ತರಾರ್ಧಕ್ಕೆ ಅಪಃ ದೇವತೆಯು. ಶಕಮಯಂ (೪೩ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನ ಪೂರ್ವಾರ್ಧಕ್ಕೆ ಶಕಧೂಮವು ದೇವತೆಯು ಉಷ್ಣಾಣಿಂ ಪೃಶ್ನಿಂ ಎಂಬ ಆ ಋಕ್ಕಿನ ಉತ್ತರಾರ್ಧಕ್ಕೆ ಸೋಮವು ದೇವತೆಯು. ತ್ರಯಃ ಕೇಶಿನಃ (೪೪ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಅಗ್ನಿ, ಸೂರ್ಯ, ವಾಯುಗಳು ದೇವತೆಯು. ಚಿತ್ತಾರಿ ವಾಕ್ ಎಂಬ (೪೫ ನೆಯ) ಋಕ್ಕು ವಾಗ್ದೇವತಾಕವು. ಇದ್ರಂ ಮಿತ್ರಂ ವರುಣಂ (೪೬ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಯಾಸಂ (೪೭ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಈ ಎರಡು ಋಕ್ಕುಗಳೂ ಸೂರ್ಯದೇವತಾಕವು. ದ್ವಾದಶ ಪ್ರಥಯಃ (೪೮ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಸಂವತ್ಸರಾತ್ಮಕನಾದ ಕಾಲವೇ ದೇವತೆಯು ಯಸ್ಮೇ ಸ್ತನ (೪೯ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಸರಸ್ವತೀ ದೇವತೆಯು. ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಂ (೫೦ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಸಾಧ್ಯರು ದೇವತೆಯು-ಸಮಾನಮೇತತ್ (೫೧ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಸೂರ್ಯ, ಅಥವಾ ಪರ್ಜನ್ಯ ಅಥವಾ ಅಗ್ನಿಯು ದೇವತೆಯು. ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ (೫೨ ನೆಯ ಋಕ್ಕು) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಸರಸ್ವಾನ್ ಅಥವಾ ಸೂರ್ಯನು ದೇವತೆಯು. ಈ ಒಟ್ಟು ಸೂಕ್ತದ ವಿನಿಯೋಗವನ್ನು ಶೌನಕ ಮದರ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಋಗ್ವಿಧಾನವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ-

ಸ್ತೇಯಂ ಕೃತ್ವಾ ದ್ವಿಜೋ ಮೋಹಾತ್ತಿರಾತ್ರೋಪೋಷಿತಃ ಶುಚಿಃ |

ಸೂಕ್ತಂ ಜಪ್ತ್ವಾಸ್ಯವಾಮಾಯಂ ಕ್ರಿಸ್ತಂ ಮುಚ್ಯೇತ ಕಿಲ್ಬಿಷಾತ್ || ಇತಿ ||

(ಋಗ್ವಿಧಾನ. ೧-೨೬)

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು ಎಂದರೆ ದ್ವಿಜನಾದವನು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಲಿ, ಲೋಭದಿಂದಾಗಲಿ ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಅವನು ಮೂರುರಾತ್ರಿಗಳವರೆಗೆ (ಮೂರು ದಿವಸಗಳು) ಉಪವಾಸಮಾಡಿ ಶುಚಿಭೂತನಾಗಿ ಅಸ್ಯ ನಾಮಸ್ಯ ಎಂಬ ಈ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಜಪಮಾಡಿದರೆ ಪಾಪಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು, ಎಂದು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಮತ್ತು

11 0 11

ಪದಪಾಠಃ

ಅಸ್ಯ | ವಾಮಸ್ಯ | ಪಲಿತಸ್ಯ | ಹೋತುಃ | ತಸ್ಯ | ಭ್ರಾತಾ | ಮಧ್ಯಮಃ | ಅಸ್ತಿ | ಅಶ್ನಃ |

ತೃತೀಯಃ | ಭ್ರಾತಾ | ಘೃತಪೃಷ್ಠಃ | ಅಸ್ಯ | ಅತ್ರ | ಅಪಶ್ಯಂ | ವಿಶ್ವತಿಂ | ಸಪ್ತಪುತ್ರಂ || ೧ ||

|| ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ ||

ಅತ್ರ ದ್ವಿತೀಯಸಾದೇ ತಚ್ಚಬ್ಧಶ್ರುತೇಃ ಪ್ರಥಮಪಾದೇ ಪ್ರತಿನಿಶೇಷಣಂ ಯೋಗ್ಯಕ್ರಿಯಾರ್ಥ-
ಸಂಬಂಧೋ ಯಚ್ಚಬ್ಧೋಽಧ್ಯಾಹಾರ್ಯಃ | ಯೋಗ್ಯಂ ದಿವಿ ದ್ಯೋತತೇ ತಸ್ಯಾಸ್ಯ ವಾಮಸ್ಯ
ವನನೀಯಸ್ಯ ಸಂಭಜನೀಯಸ್ಯಾರೋಗ್ಯಾರ್ಥಭಿಃ ಸರ್ವೈಃ ಸೇವನೀಯಸ್ಯ ಪಲಿತಸ್ಯ ಪಾಲಯಿತುಃ
ಪ್ರಕಾಶವೃಷ್ಟಾದಿಪ್ರದಾನೇನ ಪಾಲಕಸ್ಯ ತಥಾ ಯೋಗ್ಯಂ ದಿವಿ ದ್ಯೋತತೇ ತಸ್ಯಾಸ್ಯ ಹೋತುರ್ಹ್ವಾ-
ತವ್ಯಸ್ಯಾಹ್ವಾನಾರ್ಹಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಮಧ್ಯಮೋ ಮಧ್ಯಮಸ್ಥಾನಃ | ಮಧ್ಯೇ ಭವೋ ವಾಯುರುಚ್ಯತೇ |
ಅದಿತ್ಯಾಗ್ನೀ ಅಪೇಕ್ಷಾಸ್ಯ ಮಧ್ಯಮತ್ವಂ | ಸ ಚಾಶ್ನಃ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತಃ | ನ ಹಿ ವಾಯುರಹಿತಃ
ಕಶ್ಚಿತ್ಪ್ರದೇಶೋಽಸ್ತಿ | ತಾದೃಶೋ ಭ್ರಾತಾಸ್ತಿ | ಭಾತೃಸ್ಥಾನೀಯೋ ಭವತಿ | ಯಥಾ ಲೋಕೇ
ಭ್ರಾತಾ ಪಿತೃಧನಸ್ಯ ಭಾಗಂ ಹರತಿ ತದ್ವತ್ | ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನಮಂತರಿಕ್ಷಲೋಕಂ ಹರತೀತಿ ವಾ | ವೃಷ್ಟ್ಯರ್ಥಂ
ರಶ್ಮಿಭಿರಾಹೃತಾನಾಂ ಭೂಮಾನಾಂ ರಸಾನಾಂ ಹರಣಾದ್ವಾ ಭ್ರಾತೇತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ಪಿತೃಣಿ ಧನೇನ
ಸ್ವಾರ್ಜಿತೇನ ವಾ ಭರ್ತವ್ಯೋ ಭವತೀತಿ ಭ್ರಾತಾ | ಮಧ್ಯಮೋ ವಾಯುರಪಿ ವೃಷ್ಟ್ಯರ್ಥಂ ರಸೈರ್ಭಕ್ತ-
ವ್ಯೋ ಭವತಿ | ಕಿಂಚಿ ಘೃತಪೃಷ್ಠಃ ಘೃತಮಾಹುತಿಲಕ್ಷಣಂ ಸೃಷ್ಟೇ ಯಸ್ಯ ತಾದೃಶೋ ಭ್ರಾತಾ ತಸ್ಯ
ತೃತೀಯೋಽಸ್ತಿ | ಭವತಿ | ತ್ರಯಾಣಾಂ ಪೂರಣಸ್ತೃತೀಯಃ | ಉಕ್ತೋಭಯಾಪೇಕ್ಷಯಾ ತೃತೀಯತ್ವಂ |
ಭ್ರಾತೃತ್ವಂ ಪ್ರತಿಸಾದಿತಪ್ರಕಾರೇಣಾತ್ರಾಪಿ ದೃಷ್ಟವ್ಯಂ | ರಾತ್ರೌ ಸನಿತುಸ್ತೇಜೋಭಾಗಸ್ಯ ಹರಣಾತ್ |
ದಿವಾ ಸ್ವಕೀಯತೇಜಸೋ ಭಾಗಸ್ಯ ತದರ್ಥಮೇವ ಭಕ್ತವ್ಯತ್ವಾದ್ವಾ ಭ್ರಾತೃತ್ವಂ | ಅತ್ರೈಷು ಭಾತೃಷು
ಮಧ್ಯೇ ಪುರೋದೇಶೇ ವಾ ವಿಶ್ವತಿಂ ವಿಶಾಂ ಪ್ರಜಾನಾಂ ಪಾಲಯಿತಾರಂ ಸಪ್ತಪುತ್ರಂ ಸರ್ಪಣರಶ್ಮಿ-
ಪುತ್ರೋಪೇತಂ | ಐತಿಹಾಸಿಕಪಕ್ಷೇಽದಿತಿಃ ಪುತ್ರಕಾಮೇತಿ ಪ್ರಸ್ತುತೇ ಮಿತ್ರವರುಣಾದಿಪ್ತದಿತಿಪುತ್ರೇಷ್ವ-
ಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಸಪ್ತಮಪುತ್ರತ್ವಂ | ಈದೃಶಂ ಮಹಾನುಭಾವಮಾದಿತ್ಯಮಪಶ್ಯಂ | ಅದ್ರಾಷ್ಟಂ | ಭಾವನಯಾ-
ತ್ಮತ್ವೇನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರೋಮೀತ್ಯರ್ಥಃ | ತದ್ಯೋಗ್ಯಹಂ ಸೋಽಸೌ ಯೋಽಸೌ ಸೋಽಹಮಿತಿ ಶ್ರುತಿಃ ||
ಏವಂ ವಾ | ಅಸ್ಯ ವಾಮಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸೋದ್ಗರಿತುಃ | ಸೃಷ್ಟ್ವರಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಪಲಿತಸ್ಯ ಪಾಲಯಿತುಃ
ಸ್ವಸೃಷ್ಟ್ವಜಗತ್ಪಾಲನಶೀಲಸ್ಯ ಹೋತುರಾದಾತುಃ | ಸೃಷ್ಟಿಸ್ತಂಹರ್ತುರಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಪರಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾ-
ದಿಕರ್ತೃತ್ವಂ ಶ್ರುತಿಸ್ತೃತಿಪುರಾಣಾದಿಷು ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ | ತಸ್ಯ ತಾದೃಶಸ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಭ್ರಾತಾ ತದ್ಭಾಗ-
ಹಾರೀ ತದಂಶಭೂತಃ ಸೂತ್ರಾತ್ಮಾ ಮಧ್ಯಮಃ ಸರ್ವತ್ರ ಮಧ್ಯೇ ವರ್ತಮಾನೋಽಸ್ತಿ | ಜಗದ್ಧಾರಕತ್ವೇನ
ವರ್ತತೇ | ಸ ಚಾಶ್ನೋ ವ್ಯಾಪನಶೀಲಃ | ವಾಯುನಾ ವೈ ಗೌತಮ ಸೂತ್ರೇಣಾಯಂ ಚ ಲೋಕಃ ಪರಶ್ಚ
ಲೋಕಃ ಸರ್ವಾಣಿ ಚ ಭೂತಾನಿ ಸಂರಬ್ಧಾನಿ | ಬೃ. ಉ. ೩-೭-೨ | ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣವಿರಾಡ್-
ಪೇಕ್ಷಯಾ ವಾ ಮಧ್ಯಮತ್ವಂ | ಕಿಂಚಾಸ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ತೃತೀಯೋ ಘೃತಪೃಷ್ಠಃ ಘೃತಮಿತ್ಯುದಕ-

ನಾಮ | ತೇನ ತತ್ಪಾಯಂ ಶರೀರಮುಚ್ಯತೇ | ತದೇವ ಪೃಷ್ಠಂ ಸ್ವರ್ಚಕಂ ನಾ ಯಸ್ಯ ಸ ತಾದೃಶಃ |
 ಪೃಷ್ಠಂ ಸ್ವೃಶತೇರಿತಿ ನಿರುಕ್ತಂ | ೪-೩ | ಯದ್ವಾ | ಪ್ರದೀಪ್ತಪೃಷ್ಠಃ | ಪೃಷ್ಠಶಬ್ದಃ ಕೃತ್ಸೇಶರೀರೋ-
 ಸಲಕ್ಷಣಃ | ಪ್ರಕಾಶಿತಶರೀರಾಭಿಮಾನೀತ್ಯರ್ಥಃ | ನ ತ್ವಯಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಾಭಿಮಾನಿಸೂತ್ರಾತ್ಮವತ್ಸ್ವ-
 ರ್ವನಾನಿಷಯೋ ಭವತಿ | ಅತ್ರೈಷು ಮಧ್ಯೇ ವಿಶ್ವತಿಂ ವಿಶಾಂ ಪ್ರಜಾನಾಂ ಪತಿಂ | ಉಪಲಕ್ಷಣಮೇ-
 ತತ್ | ಸರ್ವಸ್ಯ ಪತಿಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಸರ್ವಸ್ಯ ಪತಿಃ ಸರ್ವಸ್ಯೇಶಾನ ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಸಪ್ತಪುತ್ರಂ ಸಪ್ತ-
 ಲೋಕಾಃ ಪುತ್ರಾ ಯಸ್ಯ ತಾದೃಶಂ | ಸ್ವಮಾಯಯಾ ಸೃಷ್ಟ್ವಸರ್ವಲೋಕಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಪಶ್ಯಂ |
 ಪಶ್ಯೇಯಂ | ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರೋಮಿತ್ಯರ್ಥಃ || ಅಯಮರ್ಥಃ | ಸ್ವಾಧೀನಮಾಯಾಜಗತ್ಕಾರಣಭೂತಃ
 ಪರಮೇಶ್ವರಃ ಏಕಃ | ತತಃ ಉತ್ಪನ್ನಾ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಾಭಿಮಾನಿನೌ ದ್ವೌ ವಿರಾಟೋತ್ರಾತ್ಮನೌ |
 ತೇಷು ಮಧ್ಯೇ ದ್ವಯೋಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರೇಣ ಮೋಕ್ಷಾಭಾವಾತ್ ಸೃಷ್ಟ್ವಾದಿಕಾರಣಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ
 ಜ್ಞೇಯತ್ವೇನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ ಶ್ರವಣಮನನಾದಿಸಾಧನೇನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರೋಮಿತ್ಯರ್ಥಃ || ಏವಮುತ್ತರತ್ರಾಪ್ಯ-
 ಧ್ಯಾತ್ಮಪರತಯಾ ಯೋಜಯಿತುಂ ಶಕ್ಯಂ | ತಥಾಪಿ ಸ್ವರಸತ್ತ್ವಾಭಾವಾದ್ಗ್ರಂಥವಿಸ್ತರಭಯಾಚ್ಚ ನ
 ಲಿಖ್ಯತೇ || ಯತ್ರ ದ್ವೌ ಸುಪರ್ಣೇತ್ಯಾದೌ ಸ್ಪುಟಮಾಧ್ಯಾತ್ಮಿಕೋ ಹ್ಯರ್ಥಃ ಪ್ರತೀಯತೇ ತತ್ರ ತತ್ರ
 ಪ್ರತಿಸಾದಯಾಮಃ | ಅಯಂ ಮಂತ್ರೋ ಯಾಸ್ಯೇನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ | ಅಸ್ಯ ನಾಮಸ್ಯ ವನನೀಯಸ್ಯ
 ಪಲಿತಸ್ಯ ಸಾಲಯಿತುರಿತ್ಯಾದಿನಾ | ನಿ. ೪-೨೬ | ತಚ್ಚ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮತ್ರಾನುಸಂಧೇಯಂ ||

|| ಪ್ರತಿಪಾದಾರ್ಥ ||

ನಾಮಸ್ಯ—(ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ) ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುವವನೂ | ಪಲಿತಸ್ಯ—(ವಿಶ್ವದ) ಪಾಲಕನೂ | ಹೋತುಃ—
 ಆಹ್ವಾನಾರ್ಹನಾದವನೂ ಆದ | ಅಸ್ಯ—ಯಾವ ಈ ಆದಿತ್ಯನುಂಟೋ | ತಸ್ಯ—ಅವನಿಗೆ | ಮಧ್ಯಮಃ—
 ಮಧ್ಯಮಸ್ಥಾನೀಯನಾದವನೂ | ಅಶ್ವಃ—ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವವನೂ ಆದ ವಾಯುವು | ಭ್ರಾತಾ—ಭ್ರಾತೃ
 ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ | ಅಸ್ತಿ—ಇದ್ದಾನೆ (ಮತ್ತು) | ಘೃತಪೃಷ್ಠಃ—ಆಹುತಿರೂಪವಾದ ಘೃತದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ದೇಹ
 ವುಳ್ಳ | ತೃತೀಯಃ ಭ್ರಾತಾ—ಮೂರನೆಯ ಭ್ರಾತೃವೂ ಇದ್ದಾನೆ | ಅತ್ರ—ಇವರುಗಳ ನಡುವೆ | ವಿಶ್ವತಿಂ—
 ಮಾನವರಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದವನೂ | ಸಪ್ತಪುತ್ರಂ—ರಶ್ಮಿರೂಪವಾದ ಸಪ್ತಪುತ್ರರಿಂದೊಡಗೂಡಿದವನೂ ಆದ
 ಅಸ್ಯ—ಈ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು | ಅಪಶ್ಯಂ—ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಸಕಲರಿಂದಲೂ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುವವನೂ, ವಿಶ್ವದ ಪಾಲಕನೂ, ಆಹ್ವಾನಾರ್ಹನಾದವನೂ ಆದ ಯಾವ ಈ
 ಆದಿತ್ಯನುಂಟೋ ಅವನಿಗೆ ಮಧ್ಯಮಸ್ಥಾನೀಯನಾದವನೂ, ಸಕಲವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವವನೂ ಆದ ವಾಯುವು ಭ್ರಾತೃ
 ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆಹುತಿರೂಪವಾದ ಘೃತದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳ ಮೂರನೆಯ ಭ್ರಾತೃವೂ
 ಇದ್ದಾನೆ, ಇವರುಗಳ ನಡುವೆ ಮಾನವರಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದವನೂ ರಶ್ಮಿರೂಪವಾದ ಸಪ್ತಪುತ್ರರಿಂದೊಡಗೂಡಿದವನೂ
 ಆದ ಈ ಆದಿತ್ಯನು ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗಿದ್ದಾನೆ.

English Translation

I have beheld the Lord of Men with seven sons ; of which delightful and benevolent (deity), who is the object of our invocation, there is an all-pervading middle brother, and a third brother, well fed with (oblations of) ghee.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸೂಕ್ತಂ ಯದಸ್ಯ ನಾಮೀಯಂ ವೈಶ್ವದೇವಂ ತದುಚ್ಯತೇ |
ಪ್ರವಾದಾ ವಿವಿಧಾಸ್ತತ್ರ ದೇವಾನಾಂ ಚಾತ್ರ ಕೀರ್ತನಂ ||
ಸೂಕ್ತೇಽಸ್ಯರ್ಚಿ ಪರೋಕ್ಷೋಕ್ತಾ ವಹ್ಯಾಮಿ ಭ್ರಾತರಸ್ತ್ರಯಃ |
ಅಗ್ನಿಸ್ತು ನಾಮಃ ಪಲಿತೋ ವಾಯುರ್ಭ್ರಾತಾ ತು ಮಧ್ಯಮಃ |
ಘೃತಪೃಷ್ಠಸ್ತುತೀಯೋಽತ್ರ ಸಸ್ತ ವೈ ರಶ್ಮಯಸ್ಸುತಾಃ ||

(ಬೃಹದ್ದೇವತಾ. ೪-೩೧ ರಿಂದ ೩೩)

ಅಸ್ಯ ನಾಮಸ್ಯ ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತವು ವಿಶ್ವೇದೇವರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಗಳೂ ಅಡಗಿವೆ. ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತ ವಾದ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ (೧-೧೬೪-೧) ಮೂರುಭ್ರಾತೃಗಳು ಪ್ರಥಮಪುರುಷದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಾ ರಿಂದರೆ, ಲೋಕೋಪಕಾರಕನಾದ ಅಗ್ನಿಯೂ, ವಾಯುವೂ, ಆದಿತ್ಯನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯನ ಸಪ್ತರಶ್ಮಿ ಗಳೂ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಆದಿತ್ಯಪರವಾದ ಒಂದರ್ಥವನ್ನೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಪರವಾದ ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ನಿರ್ವಚನವು ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ಆದಿತ್ಯಪರವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೪-೨೬)

ತಸ್ಯ ಭ್ರಾತಾ ಮಧ್ಯಮೋ ಅಸ್ತೃಶನಃ—ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ವಾಯುವು ಈ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದ ಭ್ರಾತೃವು.

ಅಥಾತೋ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನಾ ದೇವತಾಃ | ತಾಸಾಂ ವಾಯುಃ ಪ್ರಥಮಾಗಾಮೀ ಭವತಿ ||

(ನಿ. ೧೦-೧)

ಎಂದು ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ವಾಯುವು ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಭ್ರಾತೃವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ವಾಯುವಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಃ-ಅಶನಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸುವನೆಂದರ್ಥ. ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ನಾಮಸ್ಯ, ಪಲಿತಸ್ಯ ಎಂಬ ಎರಡು ವಿಶೇಷಣಗಳಿವೆ.

ನಾಮಸ್ಯ—ವನನೀಯಸ್ಯ—ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಅಪೇಕ್ಷಿತನಾಗಿ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುವನೆಂದೂ ; ಪಲಿತಸ್ಯ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪಾಲಯಿತುಃ | ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಪ್ರದಾನೇನ ಪಾಲಕಸ್ಯ | ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವುದರಿಂದ ಲೋಕ

ಪಾಲಕನು ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಆದಿತ್ಯನೊಂದಿಗೆ ವಾಯುವಿಗೆ ಭ್ರಾತೃತ್ವವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದರೆ ;

ಭ್ರಾತೃ—ಭರತೇಹರತಿಕರ್ಮಣೋ ಹರತೇ ಭಾಗಂ ಭರ್ತವ್ಯೋ ಭವತೀತಿ ನಾ | ಪ್ರಿತ್ರಾರ್ಜಿತವಾದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಹೆಸರೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ವಾಯುವು ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಯಣರು ಈರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವೃಷ್ಟ್ಯರ್ಥಂ ರಶ್ಮಿಭಿರಾಹೃತಾನಾಂ ಭಾಮಾನಾಂ ರಸಾನಾಂ ಹರಣಾದ್ವಾ ಭ್ರಾತೇತ್ಯುಚ್ಯತೇ |
ಪ್ರಿತ್ರೇಣ ಧನೇನ ಸ್ವಾರ್ಜಿತೇನ ನಾ ಭರ್ತವ್ಯಃ ಭವತೀತಿ ಭ್ರಾತಾ | ಮಧ್ಯಮೋ ವಾಯುಃ
ಅಸಿ ವೃಷ್ಟ್ಯರ್ಥಂ ರಸೈಃ ಭಕ್ತವ್ಯಃ ಭವತಿ |

ವೃಷ್ಟ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದ ಹೀರಲ್ಪಟ್ಟ ರಸದ ಭಾಗವನ್ನು ತಾನೂ ಹರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ಭ್ರಾತೃವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ವೃಷ್ಟ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ರಸದಿಂದ ಮಧ್ಯಮಸ್ಥಾನದ ವಾಯುವು ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದುದರಿಂದಲೂ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆದಿತ್ಯನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ವಾಯುವು ಭ್ರಾತೃವಾಗುತ್ತಾನೆ.

ತೃತೀಯೋ ಭ್ರಾತಾ ಅಸ್ಯಾಯಮಗ್ನಿಃ — ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯು ತೃತೀಯಭ್ರಾತೃವು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತಾನೆಂದರೆ,

ರಾತ್ರಾ ಸನಿತುಪ್ತೇಜೋಭಾಗಸ್ಯ ಹರಣಾತ್ | ದಿವಾ ಸ್ವಕೀಯತೇಜೋಭಾಗಸ್ಯ ತದರ್ಥಮೇವ
ಭಕ್ತವ್ಯತ್ವಾತ್ ನಾ ಭಾತೃತ್ವಂ |

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಆದಿತ್ಯನ ತೇಜಸ್ಸಿನ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಡುವುದರಿಂದಲೂ ಇಬ್ಬರೂ ಭ್ರಾತೃಗಳಾದರು.

ಘೃತಸೃಷ್ಟಿಃ—ಘೃತಂ ಆಹುತಿಲಕ್ಷಣಂ ಪೃಷ್ಠೇ ಯಸ್ಯ ತಾದೃಶಃ | ಆಹುತಿರೂಪವಾದ ಘೃತವನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ಎಂದರ್ಥ. ಅಗ್ನಿಗೆ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಬಹಳ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆಜ್ಯಸೃಷ್ಟಿಃ—ಆಜ್ಯದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಪಡುವವನು ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು.

ಸಪ್ತಪುತ್ರಂ—ಸಪ್ತಮಪುತ್ರಂ ಸರ್ವಣಪುತ್ರಮಿತಿ ನಾ ಸಪ್ತ ಸೃಷ್ಟಾ ಸಂಖ್ಯಾ ಸಪ್ತಾದಿತ್ಯರಶ್ಮಯಿ ಇತಿ ವದಂತಿ | ಏಳನೆಯ ಪುತ್ರನೆಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಸುತ್ತುಲೂ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ ಪುತ್ರನೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಕವಾದ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಮಪುತ್ರನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಉದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅದಿತಿಃ ಪುತ್ರಕಾಮಾ | ಸಾಧ್ಯೇಭ್ಯೋ ದೇವೇಭ್ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮಾದನಮಸಚಿತ್ | ತಸ್ಯಾ ಉಚ್ಛೇಷಣಮದೇದುಃ | ತತ್ಪ್ರಾಶ್ನಾತ್ | ಸಾ ರೇತೋಽಧತ್ತ | ತಸ್ಯೈ ಧಾತಾ ಚಾರ್ಯಮಾಚಾ-

ಜಾಯೇತಾಂ | ಸಾ ದ್ವಿತೀಯಮಪಚೇತ್ || ತಸ್ಯಾ ಉಚ್ಛೇಷಣಮದದುಃ | ತತ್ಪ್ರಾಶ್ನಾತ್ |
ಸಾ ರೇತೋಽಧತ್ತ | ತಸ್ಯೈ ಮಿತ್ರಶ್ಚ ವರುಣಶ್ಚಾಜಾಯೇತಾಂ | ಸಾ ತೃತೀಯಮಪಚೇತ್
ತಸ್ಯಾ ಉಚ್ಛೇಷಣಮದದುಃ | ತತ್ಪ್ರಾಶ್ನಾತ್ ಸಾ ರೇತೋಽಧತ್ತ | ತಸ್ಯಾ
ಇಂದ್ರಶ್ಚ ವಿವಸ್ವಾಗ್ಂಶ್ಚಾ ಜಾಯೇತಾಂ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೧-೧-೯-೧, ೨)

ಅದಿತಿಯು ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯರನ್ನದ್ದೇಶಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದನವನ್ನು ಪಕ್ವಮಾಡಿದಳು. ಅವರು ತಿಂದು ಉಳಿದುದನ್ನು ಇವಳು ಉಪಭೋಗಿಸಿದನಂತರ ಇವಳು ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ ಇವಳಿಂದ ಅರ್ಯಮನು ಉತ್ಪನ್ನನಾದನು. ಎರಡನೆಯ ಸಲವೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಮಿತ್ರಾವರುಣರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮೂರನೆಯ ಸಲಕ್ಕೆ ಅಂಶ ಮತ್ತು ಭಗ ಇವರೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರನೂ ಅದಿತ್ಯನೂ ಉತ್ಪನ್ನರಾದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಅದಿತ್ಯನು ಸಪ್ತಮನು. ಆದುದರಿಂದ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಸರಿಯತಕ್ಕ ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದರ್ಥವಾಗಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷೇ ;—

ವಾಮಸ್ಯ—ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಉದ್ಗರಿತುಃ ಸೃಷ್ಟ್ವಃ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಎಂದರ್ಥ.

ಪಲಿತಸ್ಯ ಪಾಲಯಿತುಃ—ಸ್ವಸೃಷ್ಟಜಗತ್ಪಾಲನಶೀಲಸ್ಯ | ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜಗತ್ತನ್ನು ತಾನೇ ಪಾಲಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾದ ಮತ್ತು,

ಹೋತುಃ—ಆದಾತುಃ | ಸೃಷ್ಟಿನ್ ಸಂಹರ್ತುಃ | ವಾಮಸ್ಯ, ಪಲಿತಸ್ಯ, ಹೋತುಃ ಎಂಬ ಪದ ಗಳಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ (ಪಾಲನ) ಮತ್ತು ಪುನಃ ಪ್ರಳಯ ಎಂಬ ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋತುಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿನ್ ಸಂಹರ್ತುಃ ತನ್ನಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಲಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಶ್ರುತಿಯ ಆಧಾರವಿದೆ.

ಸ ಯದ್ಯದೇವಾಸ್ಯಜತ ತತ್ತದತ್ತುಮಧ್ವಿಯತ ಸರ್ವಂ ವಾ ಅತ್ತೀತಿ ತದದಿತೀರದಿತಿತ್ವಂ ಸರ್ವ-
ಸ್ಯೈತಸ್ಯಾತ್ತಾ ಭವತಿ ಸರ್ವಮಸ್ಯಾನ್ತಂ ಭವತಿ ಯ ಏವನೋತದದಿತೀರದಿತಿತ್ವಂ ನೇವ ||

(ಬೃ. ಉ. ೧-೨-೫)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುನಃ ಅನ್ನರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷಿಸತೊಡಗಿದನು. ಅದೇ ಅವನ ಅದಿತಿ (ಅನಂತ) ಸ್ವರೂಪವು. ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೂ ಅವನ ಅನ್ನವಾಗಿದೆ. ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಲಯ ಕರ್ತನಾದ ಈಶ್ವರನೇ ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುನಃ ತನ್ನಲ್ಲೇ ಲಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಈ ಹೋತುಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿದೆ.

ಮಧ್ಯಮೋ ಭ್ರಾತಾ ತದಂಶಭೂತಃ ಸೂತ್ರಾತ್ಮಾ ಮಧ್ಯಮಃ ಸರ್ವತ್ರ ಮಧ್ಯೇ ವರ್ತಮಾ-
ನೋಽಸ್ತಿ ಜಗದ್ಧಾರಕತ್ವೇನ ವರ್ತತೇ | ಜಗತ್ತಿನ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಸೂತ್ರಪ್ರಾಯನೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಶ
ಭೂತನೂ ಆದ ವಾಯುವು ಎಂದರ್ಥ. ಇದೇ ವಾಯುವು ಅಶ್ವಃ ವ್ಯಾಪನಶೀಲಃ | ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ವಾಯುನಾ ವೈ ಗೌತಮ ಸೂತ್ರೇಣಾಯಂ ಚ ಲೋಕಃ ಪರಶ್ಚ ಲೋಕಃ ಸರ್ವಾಣಿ ಚ ಭೂತಾನಿ
ಸಂರಚ್ಛಾನ್ತಿ ||

(ಬೃ. ಉ. ೩-೭-೨)

ಈ ಲೋಕವೂ, ಪರಲೋಕವೂ ಸಮಸ್ತಭೂತಗಳೂ ಸಹ ವಾಯುವೆಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದಲೇ ಪರಸ್ಪರವಾದ ಸಂಬಂಧ
ವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಮತ್ತು ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವದಲ್ಲಡಗಿವೆ.

ಘೃತಸೃಷ್ಟಿಃ—ಘೃತಮಿತ್ಯುದಕನಾಮ | ತೇನ ತತ್ಕಾರ್ಯಂ ಶರೀರಮುಚ್ಯತೇ | ತದೇವ ಸೃಷ್ಟಂ
ಸ್ವರ್ಗಕಂ | ಸ್ವಸೃಷ್ಟವಾದುದರಿಂದ ಉದಕವೇ ತನ್ನ ಶರೀರರೂಪವಾಯಿತು. ಈ ಉದಕರೂಪದ ಶರೀರವು ತನ್ನ
ಅವಿಭಾವದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ತನ್ನ ಅಂಶವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ತೃತೀಯೋ
ಭ್ರಾತಾ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಥವಾ ಘೃತ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರದೀಪ್ತವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಪ್ರಕಾಶಿತ
ಶರೀರಾಭಿಮಾನೀ ಸೂತ್ರಾತ್ಮನಾದ ವಾಯುವಿನಂತೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಿಯಲ್ಲದೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ವಿಷಯನಾಗುತ್ತಾನೆಂದಭಿ
ಪ್ರಾಯವು.

ವಿಶ್ವತಿಂ—ವಿಶಾಂ ಪ್ರಜಾನಾಂ ಪತಿಂ | ಉಪಲಕ್ಷಣಮೇತತ್ | ಸರ್ವಸ್ಯ ಪತಿಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಕೇವಲ
ಮಾನವರೂಪವಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪತಿಯೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಕಲವಿಶ್ವಕ್ಕೂ ಪತಿಯೆಂದರ್ಥವೆಂದು ಈ ಪದಕ್ಕೆ
ಅರ್ಥವಿಸ್ತೃತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.

ಸರ್ವಸ್ಯ ಪತಿಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ಈಶಾನಃ (ಸಾಯಣ) ಎಂದು ವಿಶ್ವಾತ್ಮನ ಪತಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದರಿಂದ
ಇಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವೆಂದರ್ಥ. ಈ ಅಂಶವನ್ನೇ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ.

ಯದೈತಮನುಪಶ್ಯತ್ಯಾತ್ಮಾನಂ ದೇವಮಂಜಸಾ |

ಈಶಾನಂ ಭೂತಭವ್ಯಸ್ಯ ನ ತತೋ ವಿಜುಗುಪ್ಸತೇ |

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೧೫)

ವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುವೆಂದೂ, ವಿಶ್ವಾತ್ಮನೆಂದೂ, ದೇವನೆಂದೂ ಇವನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಆಗ ಅವನ
ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಸಿದ್ಧವು.

ಸ ನಾ ಏಷ ಮಹಾನಜ ಆತ್ಮಾ ಯೋಽಯಂ ವಿಜ್ಞಾನಮಯಃ ಪ್ರಾಣೇಷು ಯ ಏಷೋಽಂತ-
ರ್ಹೃದಯ ಆಕಾಶಸ್ತಸ್ಮಿಣ್ಘೋತೇ ಸರ್ವಸ್ಯ ವಶೀ ಸರ್ವಸ್ಯೇಶಾನಃ ಸರ್ವಸ್ಯಾಧಿಪತಿಃ.....
ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಏಷ ಭೂತಾಧಿಪತಿರೇಷ ಭೂತಸಾಲಃ |

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೨೨)

ಮಹತ್ತಾದ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವನೂ, ಅಜನೂ, ವಿಜ್ಞಾನಮಯನೂ ಆದ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಪ್ರಭುವಾಗಿಯೂ ನಿಯಂತ್ರವಾಗಿಯೂ ಸಕಲರ ಹೃದಯಾಕಾಶದಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಆನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಕಠೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ,

ಯ ಇಮಂ ಮಧ್ವದಂ ನೇದ ಆತ್ಮಾನಂ ಜೀವಮಂತಿಕಾತ್ |

ಈಶಾನಂ ಭೂತಭವ್ಯಸ್ಯ ನ ತತೋ ವಿಜುಗುಪ್ಸತೇ ||

(ಕಠ. ೪-೫)

ಎಂಬುದಾಗಿ ಭೂತಭವ್ಯಗಳಿಗೆ ಈಶಾನನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವತಿಯೆಂಬ ವಿಶೇಷಣ ದಿಂದ ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಪ್ತಪುತ್ರಂ—ಸಪ್ತಪುತ್ರಂ ಸಪ್ತಲೋಕಾಃ ಪುತ್ರಾ ಯಸ್ಯ ತಾದೃಶಂ | ಭೂರಾದಿಸಪ್ತಲೋಕ ಗಳನ್ನೂ ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದುದರಿಂದ ಸಪ್ತಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ವಿಶ್ವಸಿತಾ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ಸ್ವಮಾಯೆಯಾ ಸೃಷ್ಟಿಸರ್ವಲೋಕಮಿತ್ಯರ್ಥಃ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಪ್ತಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಾಂತರಗಳಿದ್ದು ಈಶ್ವರತತ್ತ್ವವನ್ನು ಈ ವಿಶೇಷವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗುಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಪ್ತಪ್ರಾಣಾಃ ಪ್ರಭವಂತಿ ತಸ್ಮಾತ್ ಸಪ್ತಾರ್ಚಿಷಃ ಸಮಿಧಃ ಸಪ್ತ ಚಿದ್ವಾಃ |

ಸಪ್ತ ಇಮೇ ಲೋಕಾ ಯೇಷು ಚರಂತಿ ಪ್ರಾಣಾ ಗುಹಾಶಯಾಂ ನಿಹಿತಾಃ ಸಪ್ತ ಸಪ್ತ ||

(ತೈ. ಉ. ೪-೧೨-೧)

ಈ ಪರಮಪುರುಷನಿಂದಲೇ ಸಪ್ತಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಮುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಸಪಾರ್ಚಿಗಳೂ, ಸಪ್ತಾಹುತಿಗಳೂ, ಗುಹಾಶಯಗಳಾದ ಪ್ರಾಣಗಳು ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ಸಪ್ತಲೋಕಗಳೂ ಎಲ್ಲವೂ ಇವನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯ ಗಳಿಂದ ಸಪ್ತರೂಪವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣನಾದುದರಿಂದ ಪರಮಪುರುಷನಿಗೆ ಸಪ್ತಪುತ್ರನೆಂದು ಕೀರ್ತಿಯಿದೆ. ಸ್ವಮಾಯೆಯಾ ಸೃಷ್ಟಿಸರ್ವಲೋಕಂ ತನ್ನ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸರ್ವಲೋಕವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು,

ಅಪಶ್ಯಂ—ಪಶ್ಯೇಯಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರೋಮೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಕೇವಲಭೌತಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡು ವುದಲ್ಲದೇ ಅಂತಶ್ಚಕ್ಷುಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದರ್ಥವು. ಇದನ್ನೇ ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಅಯಮರ್ಥಃ | ಸ್ವಾಧೀನಮಾಯೋ ಜಗತ್ಕಾರಣಭೂತಃ ಪರಮೇಶ್ವರ ಏಕ ಏವ | ತತಃ

ಉತ್ಪನ್ನಾ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಾಭಿಮಾನಿನಾ ದ್ವಾ ವಿರಾಟ್ ಸೂತ್ರಾತ್ಮನಾ | ತೇಷು ಮಧ್ಯೇ

ದ್ವಯೋಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರೇಣ ಮೋಕ್ಷಾಭಾವಾತ್ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಕಾರಣಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಜ್ಞೇಯ-

ತ್ವೇನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ ಶ್ರವಣಮನನಾದಿಸಾಧನೇನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರೋಮೀತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಇಷ್ಟು ವಿವರಣೆಗೂ ಮುಖ್ಯತಾತ್ಪರ್ಯವಿಷ್ಟೇ. ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನೂ, ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಶಕ್ತಿ ಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕವನೂ ಆದ ಈಶ್ವರನೆಂಬುದೇ. ಅವನಿಂದ ವಿರಾಟ್ ಸೂತ್ರಾತ್ಮರೂ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವುಳ್ಳ

ವರೂ, ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆಕಾರವುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಎರಡು ಮೂಲತತ್ತ್ವಗಳು ಉತ್ಪನ್ನರಾದರು. ಆದರೆ ಆ ಮೂಲತತ್ತ್ವಗಳೂ ಕಾರ್ಯಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದರಿಂದ ಅವರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ನಿಜವಾದ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದುದಾಗಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅದಿಕಾರಣನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಶ್ರವಣ, ಮನನ ಮತ್ತು ನಿದಿಧ್ಯಾಸನಗಳಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂಬಭಿಪ್ರಾಯವು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಹೀಗೆಯೇ ಈ ಸೂಕ್ತದ ಎಲ್ಲಾ ಋಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಸಹ ಆಯಾ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತುತ್ಯನಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ದೇವತಾಪರವಾಗಿ ಒಂದರ್ಥವನ್ನೂ, ಅದಿಕಾರಣನಾದ ಈಶ್ವರನ ಪರವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಸ್ವರಸತ್ಯಾಭಾವಾತ್ ಗ್ರಂಥವಿಸ್ತರಭಯಾಚ್ಛೇ ನ ಲಿಖ್ಯತೇ-ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಅರ್ಥವು ಸಹಜವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದಲೂ, ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲು ಗ್ರಂಥವು ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದಲೂ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಯತ್ರ ದ್ವಾ ಸುಪರ್ಣಾವಿತ್ಯಾದೌ ಸ್ಫುಟಂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕೋ ಹ್ಯರ್ಥಃ ಪ್ರತೀಯತೇ ತತ್ರ ತತ್ರ ಪ್ರತಿಸಾದಯಾಮಃ | ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ “ದ್ವಾ ಸುಪರ್ಣಾ” ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಅರ್ಥಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಇರುವುವೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ದೇವತಾಪರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಶ್ವಃ—ಅಶೂ ವ್ಯಾಪ್ತೌ ಧಾತು. ಬಹುಲಗ್ರಹಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಇದಕ್ಕೂ ನನ್‌ಪ್ರತ್ಯಯ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿತ್ಯಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತೃತೀಯಃ—ತ್ರಯಾಣಾಂ ಪೂರಣಃ ತೃತೀಯಃ ಪೂರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಡಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಾಗ ತ್ರೇಃ ಸಂಪ್ರಸಾರಣಂ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೨-೫೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತೀಯಾದೇಶ. ತ್ರಿ ಎಂಬಲ್ಲಿಯ ರೇಫಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಘೃತಪೃಷ್ಠಃ—ಘೃತಂ ಪೃಷ್ಠೇ ಯಸ್ಯ ಸಃ ಬಹುವ್ರೀಹೌ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಪೂರ್ವಪದಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಪಶ್ಯಮ್—ದೃಶಿರ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ. ಧಾತು. ಲಜ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿ ಜಂತದ ಸರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವತಿಮ್—ವಿತಾಂ ಸತಿಃ ವಿಶ್ವತಿಃ ತಮ್ ಸತ್ಯಾನ್ವೈಶ್ವರ್ಯೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಧಕವಾಗಿ ಪರಾದಿಶ್ಚಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ || ೧ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಸಪ್ತ ಯುಂಜಂತಿ ರಥಮೇಕಚಕ್ರಮೇಕೋ ಅಶ್ವೋ ವಹತಿ ಸಪ್ತನಾಮಾ |

ತ್ರಿನಾಭಿ ಚಕ್ರಮುಜರಮನರ್ವಂ ಯತ್ರೇನಾ ವಿಶ್ವಾ ಭುವನಾಧಿ ತಸ್ತುಃ || ೨ ||

|| ೨ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಸಪ್ತ | ಯುಂಜಂತಿ | ರಥಂ | ಏಕಚಕ್ರಂ | ಏಕಃ | ಅಶ್ವಃ | ವಹತಿ | ಸಪ್ತನಾಮಾ |

ತ್ರಿನಾಭಿ | ಚಕ್ರಂ | ಅಜರಂ | ಅನರ್ವಂ | ಯತ್ರ | ಇನಾ | ವಿಶ್ವಾ | ಭುವನಾ | ಅಧಿ | ತಸ್ತುಃ || ೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಏಕಚಕ್ರಮೇಕರಥಾಂಗೋಪೇತಂ | ಯದ್ಯಪಿ ತ್ರೀಣಿ ಚಕ್ರಾಣಿ ತಥಾಪಿ ತೇಷಾಮೇಕರೂಪ-
ತ್ವಾದೇಕಚಕ್ರಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ರಥಂ ರಂಹಣಸ್ವಭಾವಂ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಸಂಬಂಧಿನಂ ಸಪ್ತೈತತ್ಸಂಖ್ಯಾಕಾ
ಅಶ್ವಾ ಯುಂಜಂತಿ | ಅನುಬಂಧಂತಿ | ವಹಂತೀಹೋರಾತ್ರನಿರ್ವಾಹಾಯ | ಕಿಂ ವಸ್ತುತಃ ಸಪ್ತ ನೇತ್ಯಾಹ |
ಏಕೋಽಶ್ವಃ ಸಪ್ತನಾಮೈಕ ಏವ ಸಪ್ತಾಭಿಧಾನಃ ಸಪ್ತಧಾ ನಮನಪ್ರಕಾರೋ ವಾ | ಏಕ ಏವ ವಾಯುಃ
ಸಪ್ತರೂಪಂ ಧೃತ್ವಾ ವಹತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ವಾಯುಧೀನತ್ವಾದಂತರಿಕ್ಷಸಂಚಾರಸ್ಯ | ಏಕಚಕ್ರಮಿತ್ಯುಕ್ತಂ
ಕೀದೃಶಂ ತದಿತ್ಯತ ಆಹ | ತ್ರಿನಾಭಿ ವಲಯತ್ರಯಮಧ್ಯಸ್ಥಿತನಾಭಿಸ್ಥಾನೀಯಾಭಿದ್ರತ್ರಯೋಪೇತಂ ಅಜರ-
ಮಮರಣಧರ್ಮಕಂ ಅನರ್ವಮಶಿಥಿಲಂ | ಪುನಸ್ತದೇವ ವಿಶೇಷ್ಯತೇ | ಯತ್ರ ಯಸ್ಮಿಂಶ್ಚಕ್ರ ಇನಾ
ವಿಶ್ವಾ ಭುವನೇನಾನಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಜಾತಾನ್ಯಧ್ಯಾಶ್ರಿತೈ ತಸ್ತುಃ | ತಿಷ್ಠಂತಿ | ಯದ್ವಾ |
ಏಕಚಕ್ರಮೇಕಚಾರಿಣಮಸಾಹಾಯ್ಯೇನ ಸಂಚರಂತಂ ರಥಮಾದಿತ್ಯಮಂಡಲಂ ಸಪ್ತ ಯುಂಜಂತಿ |
ಸರ್ಪಣಸ್ವಭಾವಾಃ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾ ವಾ ರಶ್ಮಯಃ ಸಪ್ತಪ್ರಕಾರಕಾರ್ಯಾ ಅಸಾಧಾರಣಾಃ ಪರಸ್ಪರವಿಲ-
ಕ್ಷಣಾಃ ಷಡ್ವತನಃ | ಏಕ ಸಾಧಾರಣ ಇತ್ಯೇವಂ | ಅಥನಾ ಮಾಸದ್ವಯಾತ್ಮಕಾಃ ಷಟ್ ಅಪರೋಽಧಿಕ-
ಮಾಸಾತ್ಮಕ ಇತ್ಯೇವಂ ಸಪ್ತರ್ತವೋ ಯುಂಜಂತಿ | ಏತಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಂ ನಿರ್ವಹಂತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಸ ಚೈ-
ಕೋಽಸಹಾಯೋಽಶ್ವೋ ನ್ಯಾಪನಶೀಲ ಅದಿತ್ಯಃ ಸಪ್ತನಾಮಾ ಸಪ್ತ ರಸಾನಾಂ ಸಂನಮಯಿತಾರೋ
ರಶ್ಮಯೋ ಯಸ್ಯ ತಾದೃಶಃ ಸಪ್ತರ್ಷಿಭಿಃ ಸ್ತೂಯಮಾನೋ ವಾದಿತ್ಯೋ ವಹತಿ | ಧಾರಯತಿ | ಭ್ರಮ-
ಯತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂ | ತ್ರಿನಾಭಿ ಚಕ್ರಂ | ತಿಸ್ತೋ ನಾಭಿಸ್ಥಾನೀಯಾಃ ಸಂಧ್ಯಾಃ ಸಂಬದ್ಧಾ ವಾ ತ್ರಯ
ಋತವೋ ಯಸ್ಯ ತತ್ತಾದೃಶಂ | ಕೇ ತೇ | ಗ್ರಿಷ್ಮವರ್ಷಾಹೇಮಂತಾಖ್ಯಾಃ | ಯದ್ವಾ | ಭೂತಭವಿಷ್ಯ-
ದ್ವರ್ತಮಾನಾಖ್ಯಾಸ್ತ್ರಯಃ ಕಾಲಾಸ್ತ್ರಿನಾಭಯಃ | ತಿದ್ವಿಶಿಷ್ಟಂ ಚಕ್ರಂ ಚಕ್ರವತ್ಪುನಃ ಪುನಃ ಪರಿಭ್ರಮ-
ಮಾಣಂ ಸಂವತ್ಸರಾಖ್ಯಂ ಚಕ್ರಮುಜರಂ ಮರಣರಹಿತಂ | ನ ಹಿ ಕದಾಚಿದಸಿ ಕಾಲೋ ಮ್ರಿಯತೇ |
ಅನಾದಿನಿಧನಃ ಕಾಲ ಇತಿ ಸ್ಮೃತೇಃ | ಅನರ್ವಮಪ್ರತಿಹತಂ | ಕೀದೃಶಂ ಸಂವತ್ಸರಾಖ್ಯಂ ಚಕ್ರಂ

ನಾನಾಕಾಲಾವಯೋವೇತಮಯಮಾದಿತ್ಯಃ ಪುನರಾವರ್ತಯತಿ | ಸಂವತ್ಸರಾದರ್ಶಾಜೀನಾನಾಂ ತತ್ರೈ
ವಾಂತರ್ಭಾವಾತ್ ತತೋ ಯುಗಾದೀನಾಂ ತದಾವೃತ್ತಿಸಾಧ್ಯತ್ವಾತ್ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯ ಚಕ್ರತ್ವೇನ ನಿರೂಪಣಂ |
ಪುನಃ ಕೀದೃಶಂ ತತ್ | ಯತ್ರ ಯಸ್ಮಿಂಶ್ಚಕ್ರ ಇಮಾ ವಿಶ್ವಾ ಭುವನೇಮಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನ್ಯಧಿ
ತಸ್ಥಃ ಆಶ್ರಿತೈ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಕಾಲಾಧೀನತ್ವಾತ್ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯ ಸ್ಥಿತೇಃ | ಈದೃಶಸ್ಯ ಕಾಲಸ್ಯ ಕಾರಣಭೂತವರಮೇಶ್ವರ-
ಪರಿಜ್ಞಾನೇನ ಮೋಕ್ಷಸದ್ಭಾವಾತ್ ಜ್ಞಾನಮೋಕ್ಷಾಕ್ಷರಪ್ರಶಂಸಾ ಚೇತ್ಯನುಕ್ರಮಣ್ಯಮುಕ್ತಂ | ಅಯಿ-
ಮಸಿ ಮಂತ್ರೋ ಯಾಸ್ಯೇಣ ಸಪ್ತ ಯುಜಂತಿ ರಥಮೇಕಚಕ್ರಮೇಕಚಾರಿಣಮಿತ್ಯಾದಿನಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ |
ನಿ. ೪-೨೭ | ತದತ್ರಾಪ್ಯನುಸಂಧೇಯಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಏಕಚಕ್ರಂ—ಒಂದೇ ಚಕ್ರವುಳ್ಳ | ರಥಂ—ರಥಕ್ಕೆ | ಸಪ್ತ—ಏಳು (ಅಶ್ವಗಳನ್ನು) | ಯುಂಜಂತಿ—
ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ | ಸಪ್ತನಾಮಾ—ಏಳುವಿಧಗಳಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ | ಏಕಃ ಅಶ್ವಃ—ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಶ್ವವು |
ವಹತಿ (ಈ ರಥವನ್ನು) ವಹಿಸುತ್ತದೆ | ಯತ್ರ—ಯಾವ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ | ವಿಶ್ವಾ—ಸಮಸ್ತವಾದ | ಇಮಾ
ಭುವನಾ—ಈ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೂ | ಅಧಿ ತಸ್ಥಃ—ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಿಂತಿವೆಯೋ ಅಂತಹ | ತ್ರಿನಾಭಿ—ನಾಭಿತ್ರಯ
ವುಳ್ಳ | ಚಕ್ರಂ—ಈ ಚಕ್ರವು | ಅಜರಂ—ಮರಣರಹಿತವಾದುದೂ | ಅನರ್ವಂ—ಅಶಿಥಿಲವಾದುದಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಒಂದೇ ಚಕ್ರವುಳ್ಳ ರಥಕ್ಕೆ ಏಳು ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ ಏಳು ವಿಧಗಳಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಒಂದೇ
ಒಂದು ಅಶ್ವವು ಈ ರಥವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತವಾದ ಈ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆಶ್ರಯಿಸಿ
ನಿಂತಿವೆಯೋ ಅಂತಹ ನಾಭಿತ್ರಯವುಳ್ಳ ಈ ಚಕ್ರವು ಮರಣರಹಿತವಾದುದೂ ಅಶಿಥಿಲವಾದುದೂ ಆಗಿದೆ.

English Translation

They yoke the seven (horses) to the one-wheeled car: one horse,
named seven, bears it along: the three-axled wheel is undecaying, never
loosened, and in it all these regions of the universe abide.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಅರ್ಥವು ಒಹಳ ಗಂಭೀರವಾದುದು. ಸಾಯಣರು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವಿವರಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ
ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಈರೀತಿ
ಯಿದೆ. ಮೊದಲು, ಏಕಚಕ್ರಂ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, (ನಿ. ೪-೨೭) ಸಪ್ತ ಯುಂಜಂತಿ ರಥಮೇಕ
ಚಕ್ರಂ—ಏಕಚಾರಿಣಂ ಚಕ್ರಂ ಚಕತೇರ್ವಾ ಚರತೇರ್ವಾ ಕ್ರಾಮತೇರ್ವಾ ಪ್ರತಿಘಾತಾರ್ಥಕವಾದ ಚರ್
ಅಥವಾ ಕ್ರಮು ಧಾತುನಿಂದ ಚಕ್ರ ಶಬ್ದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಏಕಚಕ್ರಂ—ಏಕಚಾರಿಣಂ. ಒಂದೇ
ಚಕ್ರದ ಆಧಾರವೇ ಆಗಿ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ರಥವು. ಈ ರಥವನ್ನು ಸಪ್ತರಶ್ಮಿಗಳು ವಹಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದು

ಸೂರ್ಯರೂಪವಾದ ರಥವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಪ್ತಾಸ್ತ್ರೈ ರಶ್ಮಯೋ ರಸಾನಭಿಸನ್ನಾಮ-
ಯಂತಿ ಇವನಿಗಾಗಿ ಸಪ್ತರಶ್ಮಿಗಳೂ ರಸಗಳನ್ನು ಹೀರುತ್ತವೆ ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಪ್ತೈನಮೃಷಯಃ ಸ್ತುವಂ-
ತೀತಿ ವಾ-ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು ಇವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ಅರ್ಥವು ಸೂರ್ಯ
ಪರವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ರಥಂ-ರಂಹಣಮಾದಿತ್ಯಂ, ಉದ್ಯನ್ನೇವ ಹ್ಯಸಾನಾ-
ದಿತ್ಯೋ ರಶ್ಮಿಭಿಃ ಯುಜ್ಯತೇ, ರಂಹಣಶ್ಚಾಸೌ ಮುಹೂರ್ತಮಪ್ಯನವಸ್ಥಾಯಿತ್ವಾತ್ | ಏಕಚಕ್ರಂ-ಏಕ
ಏವ ಹ್ಯಸಾವಂತರಿಕ್ಷೇ ಚರತಿ, ಏಕೋಽಶ್ವಃ-ಅಶನೋ ವ್ಯಾಪನಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ | ಸರ್ವದಾ ಪರಿಭ್ರಮಣ
ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆದಿತ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಸಪ್ತರಶ್ಮಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಮುಹೂ
ರ್ತವೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಸಂಚರಿಸುವವನಾದುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ರಥವೆಂಬ ಹೆಸರು ಇಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು
ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿಶ್ವಸಂಚಾರಿಯಾದ ಆದಿತ್ಯನು ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಾ ಸಪ್ತರಶ್ಮಿ
ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ

ಸಾಯಣರು ಈ ಪೂರ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನ ರಥಪರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಏಕಚಕ್ರಂ-ಏಕರಥಾಂಗೋಪೇತಂ | ಯದ್ಯಸಿ ತ್ರೀಣಿ ಚಕ್ರಾಣಿ ತಥಾಸಿ ತೇಷಾಮೇಕರೂಪ-
ತ್ವಾತ್ ಏಕಚಕ್ರಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ರಥಂ ರಂಹಣಸ್ವಭಾವಂ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಸಂಬಂಧಿನಂ | ಸೂರ್ಯನ ರಥಕ್ಕೆ ಮೂರು
ಚಕ್ರಗಳಿರುವುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದರೂ ಸಹ ಅವುಗಳ ರೂಪವು ಒಂದೇ ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಏಕಚಕ್ರವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ರಥಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿರುವ ನಿರ್ವಚನದ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯಪರಮಾಯವಾಗಿಯಾಗಲಿ-ಅಥವಾ
ಆದಿತ್ಯನ ರಥದ ಪರಮಾಯವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಈ ಪದವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು.

ರಥಃ ರಂಹತೇರ್ಗತಿಕರ್ಮಣಃ | ಸ್ಥಿರತೇರ್ವಾ ಸ್ಯಾದ್ವಿಪರೀತಸ್ಯ | ರಮಮಾಣೋಽಸ್ಥಿಂಸ್ಥಿಷ್ಠ-
ತೀತಿ ವಾ | ರಸತೇರ್ವಾ ರಸತೇರ್ವಾ |

(ನಿ. ೯-೧೧)

ಗತಿ ಅಥವಾ ವೇಗವೆಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ರಂಹ್ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ವರ್ಣವ್ಯತ್ಯಯ
ವಾಗಿ ಸ್ಥಿರ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹರ್ಷಪಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ರಮ್ ಧಾತುವಿ
ನಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಶಬ್ದಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವುಳ್ಳ ರಸ್ ಅಥವಾ ರಸ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು
ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ವನಸ್ಪತೇ ವೀಡ್ಯಂಗೋ ಹಿ ಭೂಯಾ ಅಸ್ಮತ್ಸಖಾ ಪ್ರತರಣಃ ಸುವೀರಃ |

ಗೋಭಿಃ ಸನ್ನದ್ಯೋ ಅಸಿ ವೀಳಯಸ್ವಾಸ್ಥಾತಾ ತೇ ಜಯತು ಜೇತ್ವಾನಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೪೭-೨೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ಯನ್ನುದಹರಿಸಿ ರಥದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. [ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರಥಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡತಕ್ಕ ಪುತ್ರಾದಿ
ಗಳಿಗೂ ಈ ಪದದಿಂದಲೇ ನಿರ್ದೇಶಮಾಡಿದೆ]. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಏಕಚಾರಿಣಂ ರಥಂ ಒಬ್ಬನೇ ಪರಿಭ್ರಮ
ಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನೆಂದರ್ಥವು. ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ರಥಂ ರಂಹಣ-

ಮಾದಿತ್ಯಂ ರಂಹಣಶ್ಚಾಸೌ ಮುಹೂರ್ತಮಪ್ಯನವಸ್ಥಾಯಿತ್ವಾತ್ | ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದಿತ್ಯನಿಗೆ ಈ ಹೆಸರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ರಥಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನೆಂದರ್ಥವಾಡಿದರೆ ಆಗ ಸಪ್ತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರಶ್ಮಿಗಳೆಂದೂ, ರೂಢವಾದ ಸೂರ್ಯನ ರಥನೆಂದರ್ಥವಾಡಿದರೆ ಆಗ ಸಪ್ತಶಬ್ದಗಳೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಕಾಃ ಅಶ್ವಾಃ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಏಕೋ ಅಶ್ವೋ ವಹತಿ ಸಪ್ತನಾಮಾ—ಕಿಂ ವಸ್ತುತಃ ಸಪ್ತ ನೇತ್ಯಾಹ | ಏಕ ಏವ ಸಪ್ತಾಭಿ-
ಧಾನಃ | ಸಪ್ತಧಾ ನಮನಪ್ರಕಾರೋ ವಾ | ವಾಯುರೂಪವಾದ ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವವು ಏಳುರೂಪಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ
ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಡಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ವಾಯುವಿಗೆ ಸಪ್ತನಾಮಾ ಎಂಬ ಪರಾಯನಾಮ
ವಿದೆ ಎಂದು ವಿನಯಿಸಿದೆ. • ವಾಯುಧೀನತ್ವಾತ್ ಅಂತರಿಕ್ಷಸಂಚಾರಾಯ ” ಎಂಬ ಸಾಯಣರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ
ಆಧಾರವಾಗಿ,

ನನೋ ವಾಯವೇಽಂತರಿಕ್ಷಕ್ಷಿತೇ ಲೋಕಕ್ಷಿತೇ |

(ಭಾ. ಉ. ೨-೨೪-೯)

ಪ್ರಜಾಪತಿರ್ಲೋಕಾನಭ್ಯತಪತ್ರೇಷಾಂ ತಸ್ಯಮಾನಾನಾಂ ರಸಾನ್ಪ್ರವೃಹದಗ್ನಿಂ ಪೃಥಿವ್ಯಾ
ವಾಯುಮಂತರಿಕ್ಷಾದಿತ್ಯಂ ದಿವಃ |

(ಭಾ. ಉ. ೪-೧೭-೧)

ಇತ್ಯಾದ್ಯುಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುವು ಅಂತರಿಕ್ಷವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ
ಆಧಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಾಯುಃ ಏಕ ಏವ ಎಂಬ ಅರ್ಥವು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಜ್ಯೋತೀರೂಪವಾದ ರಶ್ಮಿಗೆ
ಸಪ್ತನಾಮಾ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಉಚಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ವಾಯುವಿಗೆ ಸಪ್ತನಾಮಾ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಹೇಗೆ
ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ,

ಅಥ ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿಷಮುಪದಧಾತಿ | ವಾಯುರ್ವೈ ಮಧ್ಯಮಾ ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿನಾರ್ವಾಯುರ್ಹೇ-
ನಾಂತರಿಕ್ಷಲೋಕೇ ವಿಶ್ವಂ ಜ್ಯೋತಿನಾರ್ವಾಯುಮೇವೈತದುಪದಧಾತಿ ತಾಮನಂತರ್ಹಿತಾಂ
ದಿಶ್ಯಾಭ್ಯ ಉಪದಧಾತಿ ದಿಕ್ಷು ತದ್ವಾಯುಂ ದಧಾತಿ ತಸ್ಮಾತ್ಪರ್ವಾಸು ದಿಕ್ಷು ವಾಯುಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ ೮-೩-೨-೧)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುವಿಗೂ ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಕಲದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾಯು
ರೂಪವಾದ ತೇಜಸ್ವೀ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ವಾಯುರೂಪವಾದ ತೇಜಸ್ವೀ ಸಪ್ತರೂಪ
ವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಈ ಅರ್ಥವು ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು—

ಸಪ್ತನಾಮಾದಿತ್ಯಃ ಅಸ್ಮೈ ರಶ್ಮಯೋ ರಸಾನಭಿಸನ್ನಾಮಯಂತಿ ಸಪ್ತೈನಮೃಷಯಃ ಸ್ತುವಂ-
ತೀತಿ ವಾ |

(ನಿ. ೪-೨೭)

ಸಪ್ತರಶ್ಮಿಗಳು ಆದಿತ್ಯನಿಗಾಗಿ ರಸವನ್ನು ಹೀರುತ್ತವೆಯೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಧಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆಯಂತೆ ಆದಿತ್ಯನ ರಥವು ಏಕಚಕ್ರವುಳ್ಳದ್ದು. ಅದನ್ನು ಸಪ್ತಾಶ್ವಗಳು ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಆಶ್ವಗಳು ಏಳು ಭಿನ್ನರೂಪವಾದವು ಗಳಲ್ಲ. ವಾಯುರೂಪವಾದ ಒಂದೇ ಆಶ್ವಕ್ಕೆ ಏಳುಪರ್ವಾಯನಾಮಗಳು ಎಂದೂ; ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವಿವರಣೆಯಂತೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಭ್ರಮಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಆದಿತ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಸಪ್ತರಶ್ಮಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಏಳುವಿಧವಾದ ರಶ್ಮಿಗಳೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗಾಗಿ ರಸವನ್ನು ಹೀರುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯನು ಏಕಮಾತ್ರಪ್ರಭುವಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆಂದೂ ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಉತ್ತರಾರ್ಧವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಸಂವತ್ಸರಪ್ರಧಾನ ಉತ್ತರೋರ್ಧಾರ್ಚಿಸ್ತ್ರಿನಾಭಿ ಚಕ್ರಂ ತೈತುಃಸಂವತ್ಸರೋ ಗ್ರೀಷ್ಮೋ ವರ್ಷಾ ಹೇಮಂತ ಇತಿ |

(ನಿ. ೪-೨೬)

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ಉತ್ತರಾರ್ಧವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂವತ್ಸರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂವತ್ಸರವು ನಾಭಿ ತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾದುದು. ಗ್ರೀಷ್ಮರ್ತು, ವರ್ಷರ್ತು ಮತ್ತು ಹೇಮಂತಋತು ಇವುಗಳೇ ನಾಭಿಗಳು. ಋತು ತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಸಂವತ್ಸರವನ್ನು ತ್ರಿನಾಭಿಚಕ್ರಂ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಸಕಲಭುವನಗಳೂ ಈ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿವೆ; ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಈ ಚಕ್ರವು ಅನಾದಿಯಾದುದು, ಕ್ಷಯರಹಿತವಾದುದು ಮತ್ತು ಅಶಿಥಿಲವಾದುದು, ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಯಣರು ಪೂರ್ವಾರ್ಧದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಾ ಉತ್ತರಾರ್ಧದ ಚಕ್ರ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಾಯುಪರವಾಗಿಯೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ವಾಯುರೂಪವಾದ ಆ ಚಕ್ರವು ಅಜರವೂ ಅನರ್ವವೂ ಆಗಿ ಅದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಸಕಲಲೋಕಗಳೂ ನೆಲೆಸಿವೆಯೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪುನಃ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಯದ್ವಾ ಏಕಚಕ್ರಂ ಏಕಚಾರಿಣಿಂ ಅಸಾಹಾಯ್ಯೇನ ಸಂಚರಂತಂ ರಥಂ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲಂ ಸಪ್ತ ಯುಂಜಂತಿ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತ್ರಿನಾಭಿಚಕ್ರಂ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿಶೇಷ್ಯಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಕ್ಲೇಶವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಸಪ್ತನಾಮಾ ಇತ್ಯಾದಿಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದೂ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಸಪ್ತ ಮತ್ತು ಸಪ್ತನಾಮಾ ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಸಪ್ತ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಣಸ್ವಭಾವಾಃ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಃ ನಾ ರಶ್ಮಯಃ ಸಪ್ತಸಕಾರಕಾರ್ಯಾಃ ಅಸಾಧಾರಣಾಃ ಪರಸ್ಪರವಿಲಕ್ಷ್ಯಣಾಃ ಷಡ್ರತನಃ | ಮಾಸದ್ವಯಾತ್ಮಕಾಃ ಷಟ್ ಅಸರಃ ಅಧಿಕಮಾಸಾತ್ಮಕಾಃ ಇತ್ಯೇವಂ ಸಪ್ತರ್ತವೋ ಯುಂಜಂತಿ | ಏತಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಂನಿರ್ವಹಂತಿ || ಮಾಸದ್ವಯಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಆರು ಋತುಗಳೂ ಇನ್ನೊಂದು ಅಧಿಕಮಾಸರೂಪವಾದ ಋತುವೂ ಸೇರಿ ಏಳು ಋತುಗಳಾದುವು. ಇವು ಸಂವತ್ಸರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ತ್ರಿನಾಭಿಯಿಂದರೆ, ನಾಭಿಸ್ಥಾನೀಯಗಳಾದ ಸಂಧ್ಯಾತ್ರಯಗಳಾಗಬಹುದು, ಅಥವಾ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ಮತದಂತೆ ಗ್ರೀಷ್ಮ, ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಹೇಮಂತ ಋತುಗಳಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಭೂತಭವಿಷ್ಯ ಸ್ವರ್ತಮಾನಕಾಲಗಳಾಗ ಬಹುದು. ಈ ಅವಯವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ, ಚಕ್ರದಂತೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕದ್ದೂ ಅಜರವೂ ಅನರ್ವವೂ ಆದದ್ದೂ ಆದ ಸಂವತ್ಸರ ಚಕ್ರವನ್ನು ಆದಿತ್ಯನು ಆವೃತ್ತಿರೂಪದಿಂದ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದರ್ಥ ವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಸಕಲವಿಶ್ವಗಳೂ ವಿಶ್ವವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ಸಹ ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಈ ಕಾಲಚಕ್ರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿವೆಯಾದ್ದರಿಂದ “ಯತ್ರೇಮಾ ವಿಶ್ವಾ ಭುವನಾನಿ ತಸ್ಯುಃ” ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರ ಮತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಈ ಕಾಲಚಕ್ರವು ಅಜರವೂ ಅನರ್ವವೂ ಆಗಿದೆ. “ಅನಾದಿನಿಧನಃ ಕಾಲಃ” ಕಾಲವು ಆದ್ಯಂತರಹಿತವಾದುದು ಎಂಬ ಸ್ಮೃತಿವಾಕ್ಯದನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಮೇಲಿನ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ,

“ಸ ಏಷ ಸಂವತ್ಸರಃ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಪೋಡಶಕಲಸ್ತಸ್ಯ ರಾತ್ರಯ ಏವ ಸರ್ವಮಿದಂ ಪ್ರಾಣಭೃದನುಪ್ರವಿಶ್ಯ ತತಃ ಪ್ರತರ್ಜಾಯತೇ”.

(ಬೃ. ಉ. ೧-೫-೧೪)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೂ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಕಲವಿಶ್ವದ ವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಕಲವೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಪ್ರಜಾಪತಿರೂಪವಾದ ಸಂವತ್ಸರವೇ ಹೇತುವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಸಂವತ್ಸರಃ ಸಂವಸಂತೇಸ್ತಿಸ್ಮಿನ್ ಭೂತಾನಿ | ಸಕಲ ಭೂತಗಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಬದಕುತ್ಸವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಸಂವತ್ಸರವೆಂಬ ಹೆಸರು ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ನಿರ್ವಚನವಿದೆ. ಸಕಲವೂ ಕಾಲಾತ್ಮವೂ ಕಾಲಾಧೀನವೂ ಆಗಿದೆ ಯೆಂದು ಈ ಮಂತ್ರವು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದೂ, ಆದಿತ್ಯನು ಈ ಕಾಲದ ನಿಯಂತ್ರಕನೆಂದೂ, ಈ ಮಂತ್ರವು ತೋರಿಸು ತ್ತದೆಂದಭಿಪ್ರಾಯವು. “ಈದೃಶಸ್ಯ ಕಾಲಸ್ಯ ಕಾರಣಭೂತಪರಮೇಶ್ವರಪರಿಜ್ಞಾನೇನ ಮೋಕ್ಷಸದ್ಭಾವಾತ್” ಇಂತಹ ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕವಾದ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಹ ಕಾರಣಭೂತನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಯುಂಜಂತಿ—ಯುಜಿತ್ಯೋಗೇ. ಧಾತು. ರುಧಾದಿ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಏಕಚಕ್ರಮ್ — ಬಹುವ್ರಿಹಿಸಮಾಸವಾದುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ವಹತಿ — ವಹ ಪ್ರಾಪಣೇ. ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತ್ರಿನಾಭಿ—ತ್ರಯಃ ನಾಭಯಃ ಯಸ್ಯ ತತ್ ಪರಾದಿಶ್ಛಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಜರಮ್—ನ ವಿದ್ಯತೇ ಜರಾ ಯಸ್ಯ ತತ್. ನೆಇಕೋಜರಮರ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅನರ್ವಮ್—ನ ವಿದ್ಯತೇ ಆರ್ವ ಯಸ್ಯ ತತ್. ನೆಇಸುಭ್ಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾಂತೋದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇಮಾ—ಇದು ಮೊದಲೊಂದು ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶೇಷ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೇ ಲೋಪ.

ತಸ್ಥುಃ—ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತೌ. ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುನಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ || ೨ ||

:೦:

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಇಮಂ ರಥನುಧಿ ಯೇ ಸಪ್ತ ತಸ್ಥುಃ ಸಪ್ತಚಕ್ರಂ ಸಪ್ತ ವಹಂತ್ಯಶ್ವಾಃ |

ಸಪ್ತ ಸ್ವಸಾರೋ ಅಭಿ ಸಂ ನವಂತೇ ಯತ್ರ ಗವಾಂ ನಿಹಿತಾ ಸಪ್ತ ನಾಮು ||

|| ೨ ||

| ಪದಪಾಠಃ |

ಇಮಂ | ರಥಂ | ಅಭಿ | ಯೇ | ಸಪ್ತ | ತಸ್ಥುಃ | ಸಪ್ತಚಕ್ರಂ | ಸಪ್ತ | ವಹಂತಿ | ಅಶ್ವಾಃ |

ಸಪ್ತ | ಸ್ವಸಾರಃ | ಅಭಿ | ಸಂ | ನವಂತೇ | ಯತ್ರ | ಗವಾಂ | ನಿಹಿತಾ | ಸಪ್ತ | ನಾಮು || ೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಇಮುನುಕ್ತಸ್ವರೂಪಮಾದಿತ್ಯಮಂಡಲಾಖ್ಯಂ ಸಂವತ್ಸರಾಖ್ಯಂ ನಾ ರಥಂ ಯೇ ಸಪ್ತ ರಶ್ಮಿ-
ಯೋಽಧಿ ತಸ್ಥುಃ ಅಧಿಷ್ಠಿತಾಃ | ಸಂವತ್ಸರಪಕ್ಷೇಽಯನತುರ್ನಾಸಪಕ್ಷೇ ದಿವಸರಾತ್ರಿಮುಹೂರ್ತಾಃ
ಸಪ್ತಾವಯವಾ ಅಧಿತಿಷ್ಠಂತಿ | ಕೀದೃಶಂ ರಥಂ | ಸಪ್ತಚಕ್ರಂ | ಚಕನಾಚ್ಚರಣಾತ್ ಕ್ರೇವಣಾದ್ವಾ
ಚಕ್ರಾಣಿ ರಶ್ಮಯಃ | ತೇ ಸಪ್ತ ಯಸ್ಯ ರಥಸ್ಯ ತಾದೃಶಮುಭಯವಿಧಂ ರಥಂ ಪೂರ್ವೋಕ್ತಾ ಅಧಿಷ್ಠಿತಾ
ಅಶ್ವಾವ್ಯಾಪನಶೀಲಾಃ ಸಪ್ತ ವಹಂತಿ | ನಿರ್ವಹಂತಿ ಚ | ತಾದೃಶಂ ರಥಂ ಸಪ್ತ ಸ್ವಸಾರಃ ಸ್ವಯಂಸರಣಾಃ |
ಸ್ವರಾದಿತ್ಯಃ | ತೇನ ಸಾರಿತಾಃ ಪರಸ್ಪರಂ ಸ್ವಸ್ವಭೂತಾ ನಾ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಕಾ ರಶ್ಮಯಃ ಋತವಶ್ಚಾಭಿ ಸಂ

ನವಂತೇ | ಅಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಸಂಗಚ್ಛಂತೇ | ಅಸಾಧಾರಣಾಃ ಪರಸ್ಪರವಿಲಕ್ಷಣಕಾರ್ಯಾಃ ಷಡ್ವತವಃ
ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಏಕ ಇತಿ ಸಪ್ತತ್ವಂ | ಯದ್ವಾ | ಉಕ್ತರೂಪಾ ಮಾಸದ್ವಯಾತ್ಮಕಾಃ ಪಠ್ ತ್ರೆಯೋದಶ-
ಮಾಸಾತ್ಮಕಃ ಸಪ್ತಮ ಇತಿ ಸಪ್ತತ್ವಂ | ಕೀದೃಶೋ ರಥ ಇತಿ ತದ್ವಚ್ಯತೇ | ಯತ್ರ ಯಸ್ಮಿನ್ನಥ ಉಭಯ-
ವಿಧೇ ಗವಾಂ ನಾಚಾಂ ಸ್ತುತಿರೂಪಾಣಾಂ ಸಪ್ತ ಸಪ್ತವಿಧಾನಿ ನಾಮ ನಮನಾನಿ ಸಪ್ತಸ್ವರೂಪಾಣಿ ನಿಹಿತಾನಿ |
ಸಪ್ತಸ್ವರೋವೇತ್ಯೈಃ ಸಾಮಭಿಃ ಸ್ತುತ್ಯಂ ರಥಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಗವಾಮುದಕಾನಾಂ ಸಪ್ತ ಸರ್ಪಣ-
ಸ್ವಭಾವಾನಿ ನಾಮ ನಮನಾನಿ ಯತ್ರ ಯಾಸು ಸ್ವಸ್ವಾ ನಿಹಿತಾ ಸ್ವಸಾರಃ ಪರಸ್ಪರಸ್ವಸ್ವಭೂತಾ ದೇವ-
ನದ್ಯೋಽಭಿ ಸಂ ನವಂತೇ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ.

ಯೇ ಸಪ್ತ—ಯಾವ ಏಳು ರಶ್ಮಿಗಳು ಅಥವಾ (ಸಂವತ್ಸರದ) ಏಳು ಅಯನಾಧ್ಯವಯವಗಳು | ಇಮಂ
ರಥಂ—ಭ್ರಮಣಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಅಥವಾ ಸಂವತ್ಸರವನ್ನು | ಅಥ ತಸ್ಯ—ಬೆರೆತವೆಯೋ |
(ತೇ) ಸಪ್ತ ಅಶ್ವಾಃ—ವ್ಯಾಪನಶೀಲಗಳಾದ ಅದೇ ಏಳು ರಶ್ಮಿಗಳು ಅಥವಾ ಅಯನಾದಿಗಳು | ಸಪ್ತ ಚಕ್ರಂ—
ಸಪ್ತಚಕ್ರಾತ್ಮಕವಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಅಥವಾ ಸಂವತ್ಸರವನ್ನು | ವಹಂತಿ—ವಹಿಸುತ್ತವೆ (ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣ
ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ) | ಯತ್ರ—ಉಭಯರೂಪವಾದ ಯಾವ ಈ ರಥದಲ್ಲಿ | ಗವಾಂ ಸ್ತುತಿರೂಪವಾದ
ವಾಕ್ಯಗಳ | ಸಪ್ತನಾಮ—ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳು | ನಿಹಿತಾನಿ—ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಯೋ ಅಂತಹ (ಆದಿತ್ಯರೂಪವಾದ
ಅಥವಾ ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ರಥದೊಡನೆ) | ಅಭಿ—ಸುತ್ತಲೂ | ಸಪ್ತ ಸ್ವಸಾರಃ—ಏಳು ರಶ್ಮಿಗಳು ಅಥವಾ
ಋತ್ವಾದಿಗಳು | ಸಂ ನವಂತೇ—ತಾದಾತ್ಮ್ಯಭಾವದಿಂದ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ

ಭಾವಾರ್ಥ

(೧) ಯಾವ ಏಳು ರಶ್ಮಿಗಳು ಭ್ರಮಣಾತ್ಮಕವಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಬೆರೆತವೆಯೋ, ವ್ಯಾಪನಶೀಲಗಳಾದ
ಅದೇ ಏಳುರಶ್ಮಿಗಳು ಸಪ್ತಚಕ್ರಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದಿತ್ಯರೂಪವಾದುದೂ ಆದ ರಥವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಯಾವ
ಈ ರಥದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿರೂಪವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಯೋ ಅಂತಹ ಆದಿತ್ಯರೂಪವಾದ ರಥ
ದೊಡನೆ ಏಳುರಶ್ಮಿಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಭಾವದಿಂದ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

(೨) ಯಾವ ಅಯನಾಧ್ಯವಯವಗಳು ಭ್ರಮಣಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಸಂವತ್ಸರವನ್ನು ಬೆರೆತವೆಯೋ, ಅದೇ
ಏಳು ಅವಯವಗಳು ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಈ ರಥವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಈ ರಥದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿರೂಪವಾದ
ವಾಕ್ಯಗಳ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಯೋ ಅಂತಹ ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಈ ರಥದ ಸುತ್ತಲೂ ಋತ್ವಾದಿಗಳು
ತಾದಾತ್ಮ್ಯಭಾವದಿಂದ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. (ಪರಿಭ್ರಮಣಮಾಡುತ್ತವೆ)

English Translation

The seven who preside over this seven-wheeled chariot (are) the
seven horses who draw it; seven sisters ride in it together, and in it are
deposited the seven forms of utterance.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಆದಿತ್ಯನ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ, ಸಂದತ್ಸರದ ಪರವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿಯೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಇಮಂ ರಥಂ ಅಧಿ ಯೇ ಸಪ್ತ ತಸ್ಮುಃ— ಇಲ್ಲಿ ಸಪ್ತ ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಆದಿತ್ಯಪರವಾದರೆ ಎಳುರಶ್ಮಿಗಳೆಂದೂ ; ಸಂವತ್ಸರಪಕ್ಷೇ ಅಯನೇರ್ತುಮಾಸಪಕ್ಷದಿವಸರಾತ್ರಿಮುಹೂರ್ತಾಖ್ಯಾಃ ಸಪ್ತಾವಯವಾಃ | ಸಂವತ್ಸರಪರವಾದರೆ, ಅಯನ, ಋತು, ಮಾಸ, ಪಕ್ಷ, ದಿವಸ, ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುಹೂರ್ತರೂಪಗಳಾದ ಎಳು ಅವಯವಗಳೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಶಬ್ದವನ್ನು ಐದುಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದ ಮೂರುಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆದಿತ್ಯಪರವಾದರೆ ರಶ್ಮಿಗಳೆಂದೂ, ಸಂವತ್ಸರಪರವಾದರೆ ಅಯನಾದ್ಯವಯವಗಳೆಂದೂ ಅರ್ಥ. ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಸಾರಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆಯೂ, ಗವಾಂ ಸಪ್ತ ನಾಮ ಎಂದು ವಾಕ್ಯಗಳ ಸ್ವರೂಪಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಸಪ್ತಚಕ್ರವೆಂಬುದು ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೂ ಸಮಾನವಾದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ರೂಪಕವಾಗಿದೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ರೂಪಕಕ್ಕೆ ಆದಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಿಗಿರತಕ್ಕ ತಾತ್ತ್ವಿಕಸಂಬಂಧವೂ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಹೇತುತ್ವವೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆದಿತ್ಯನೇ ಸಂವತ್ಸರವೆಂದೂ, ಸಂವತ್ಸರದ ಅವಯವಗಳೇ ಆದಿತ್ಯನ ಅವಯವಗಳೆಂದೂ ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳೇ ಈ ರೂಪಕದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ

ಸಂವತ್ಸರೋವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ | ಸ ಯಃ ಸ ಸಂವತ್ಸರೋಽಸೌ ಸ ಆದಿತ್ಯಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೨೪೩)

ಸಂವತ್ಸರವೇ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ; ಸಂವತ್ಸರವೇ ಆದಿತ್ಯನು.

ತ್ರಯೋದಶ ಸಂಪಾದಯತಿ | ತ್ರಯೋದಶ ವೈ ಮಾಸಾಃ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯ ಸಂವತ್ಸರ ಏಷ ಯ ಏಷ ತಪತ್ಯೇಷ ಉ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೪-೧-೩-೨೮)

ತ್ರಯೋದಶಮಾಸಾತ್ಮಕವಾದ ಸಂವತ್ಸರವು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲದೇ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಗಳು ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೆ ಸಪ್ತ ಋತುಗಳು ಅವಯವಗಳಾಗಿರುವಾಗ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಆ ಸಪ್ತಋತುಗಳೇ ಅವಯವಗಳೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರವಾಗಿ,

ಆದಿತ್ಯಸ್ತೇನ ಸರ್ವ ಋತವಃ | ಯದೈವೋದೇತ್ಯಥ ವಸಂತೋ ಯದಾ ಸಂಗಮೋಽಥ ಗ್ರೀಷ್ಮೋ ಯದಾ ಮಧ್ಯಂದಿನೋಽಥ ವರ್ಷಾ ಯದಪರಾಹ್ಣೋಽಥ ಶರದ್ಯದೈವಾ ಸ್ತಮೋತ್ಯಥ ಹೇಮಂತಸ್ತಸ್ಮಾದು ಮಧ್ಯಂದಿನ ಏವಾದಧೀತ ||

(ಶ ಬ್ರಾ ೨-೨೩-೯)

ಆದಿತ್ಯನೇ ಎಲ್ಲಾ ಋತ್ವಾತ್ಮಕನು ಅಥವಾ ಋತುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನು. ಅವನು ಉದಯಿಸಿದಾಗ ವಸಂತವು, ವಶುಗಳನ್ನು ಕರೆಯತಕ್ಕ ಕಾಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಗ್ರೀಷ್ಮವು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲವೇ ವರ್ಷಾರ್ತವು. ಅವರಾಹ್ನವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಶರತ್ಕಾಲವು, ಅಸ್ತಮಯಕಾಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಾಗ ಹೇಮಂತವು. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಋತುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನಾದ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಋತುಗಳಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ—

ಅತ್ರ ಹ ವಾ ಅಸಾವಗ್ರ ಆದಿತ್ಯ ಅಸ ತಮೃತವಃ ಪರಿಗೃಹ್ಯೈನಾತ ಉರ್ಧ್ವಾಃ ಸ್ವರ್ಗಂ ಲೋಕಮುಪೋದಕ್ರಾಮನ್ತೆ ಏಷ ಋತುಷು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಸ್ತಪತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೪-೨-೫-೯)

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನು ಈ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿದ್ದನು. ಋತುಗಳು ಅವನನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಆದಿತ್ಯನು ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾರಿದನು ಅನಂತರ ಋತುಗಳಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿ ಈಗ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಋತುಗಳೇ ಸಂವತ್ಸರದ ಅವಯವಗಳು. ಮತ್ತು ಸಂವತ್ಸರದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯಸಾಧನಗಳು. ಈ ಸಾಧನಗಳ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂವತ್ಸರದ ಸ್ವರೂಪವು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಂವತ್ಸರಗ್ರಂಹ ವೈ ಪ್ರಯಾಜೈರ್ಜಯೇಜ್ಜಯತಿ | ಸ ಹ ಸ್ತೇವೈನಂ ಜಯತಿ ಯೋಽಸ್ಯ ದ್ವಾರಾಣಿ ನೇದೇ ತಗ್ಂ ಹಿ ಸ ತೈರ್ಗೃಹ್ಯೈಃ ಕುರ್ಯಾದ್ಯಾನಂತರತೋ ನ ವ್ಯವವಿದ್ಯಾದ್ಯಥಾಸ್ಯ ತೇ ಭವಂತಿ ತಸ್ಯ ವಸಂತ ಏವ ದ್ವಾರಗ್ಂ ಹೇಮಂತೋ ದ್ವಾರಂ ತಂ ವಾ ಏತಗ್ಂ ಸಂವತ್ಸರಗ್ಂ ಸ್ವರ್ಗಂ ಲೋಕಂ ಪ್ರಪದ್ಯತೇ ಸರ್ವಂ ವೈ ಸಂವತ್ಸರಃ ಸರ್ವಂ ವಾ ಅಕ್ಷಯ್ಯಮೇತೇನ ಹಾಸ್ಯಾಕ್ಷಯ್ಯಗ್ಂ ಸುಕೃತಂ ಭವತ್ಯಕ್ಷಯೋ ಲೋಕಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೬-೧-೧೯)

ಪ್ರಯಾಜಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಯಜಮಾನನು ಸಂವತ್ಸರದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸಂವತ್ಸರದ ದ್ವಾರಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂವತ್ಸರದ ಜ್ಞಾನವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಗೃಹದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ದ್ವಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗೃಹದ ಪರಿಚಯವು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ಸಂವತ್ಸರದ ದ್ವಾರಗಳಾದ ಋತುಗಳ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಂವತ್ಸರದ ಜ್ಞಾನವು ಲಭಿಸಲಾರದು. ಈ ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೆ ವಸಂತವೂ ಹೇಮಂತವೂ ದ್ವಾರಗಳು. ಸಂವತ್ಸರವೇ ಅಂತರಿಕ್ಷವು. ಮತ್ತು ಸಂವತ್ಸರವೇ ಸಮಸ್ತವೂ ಆಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಂವತ್ಸರದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದವನಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ದ್ವೇ ನಾವ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ರೂಪೇ ಕಾಲಶ್ಚಾ ಕಾಲಶ್ಚ | ಯ ಆದಿತ್ಯಾ ದ್ಯಃ ಸ ಕಾಲಃ | ತಸ್ಮಾತ್ಸಂವತ್ಸರೋ ವೈ ಕಾಲಃ ||

(ಮೈತ್ರಾಯಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋಪನಿಷತ್. ೬-೧೫)

ಕಾಲ ಮತ್ತು ಅಕಾಲವೆಂಬುದು ಬ್ರಹ್ಮನ ರೂಪದ್ವಯವು. ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಕಾಲವೇ ಸಂವತ್ಸರವು. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಸಂವತ್ಸರದ ಅವಯವಗಳಾದ ಋತುಗಳು ಆದಿತ್ಯನ ಅವಯವಗಳೆಂದೂ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಸಂವತ್ಸರವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಋತುಗಳೂ ಅವನಿಂದಲೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವೆಂದೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಯೇ ಸಪ್ತ ಅಧಿ ತಸ್ಯುಃ—ಇಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಂವತ್ಸರದ ಪರವಾದರೆ ಅಯನ, ಋತು, ಮಾಸ, ಪಕ್ಷ, ದಿವಸ, ರಾತ್ರಿ, ಮುಹೂರ್ತ ಎಂಬ ಅವಯವಗಳೆಂದೂ, ಆದಿತ್ಯನ ಪರವಾದರೆ ಸಪ್ತರಶ್ಮಿಗಳೆಂದೂ ಅರ್ಥವು.

ಸಪ್ತ ಚಕ್ರಂ—ಚಕ್ರಂ ಚಕತೇರ್ವಾ ಚರತೇರ್ವಾ ಕ್ರಾಮತೇರ್ವಾ | ಪ್ರತಿಘಾತಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ, ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ, ಅನಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಪ್ರಸರಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ರಶ್ಮಿಗೂ ಚಕ್ರವೆಂದು ಹೆಸರು. ಮತ್ತು ಇದೇ ಗುಣಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಋತ್ವಾಧ್ಯವಯವಗಳಿಗೂ ಈ ಹೆಸರು. (ನಿ. ೪ ೨೬) ಚಕ್ರದಂತೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ಅವೃತ್ತಿರೂಪವಾದ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕದ್ದೆಂದರ್ಥ.

ಸಪ್ತ ಅಶ್ವಾಃ ವಹಂತಿ—ಆದಿತ್ಯನ ಪರವಾದರೆ ಏಳು ಅಶ್ವಗಳೆಂದರ್ಥ.

ಆಯುಕ್ತ ಸಪ್ತ ಹರಿತಃ ಸಧಸ್ಥಾದ್ಯಾ ಈಂ ವಹಂತಿ ಸೂರ್ಯಂ ಘೃತಾಜೀಃ |

ಧಾಮಾನಿ ಮಿತ್ರಾವರುಣಾ ಯುನಾಕುಃ ಸಂ ಯೋ ಯೋಥೇವ ಜನಿಮಾನಿ ಚಪ್ಪೇ ||

(ಮ. ಸಂ. ೭-೬೦-೩)

ಇತ್ಯಾದಿಮಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಾಶ್ವಗಳನ್ನು ರಥಕ್ಕೆ ಯೋಜಿಸಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಪ್ತ ಅಶ್ವಾಃ ಎಂಬುದು ಸಂವತ್ಸರದ ಪರವಾದರೆ, ವ್ಯಾಪನಶೀಲಗಳಾದ ಷಡ್ವತುಗಳೂ ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ಮಾಸವೂ ಸೇರಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಭಾಗಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಶ್ವವೆಂಬ ಪದವು ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸುವುದರ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಶ್ವವೆಂಬ ಪದವು ರೂಢವಾದ ವಾಹನಸಾಧನವಾದ ಪ್ರಾಣಿಯೆಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗಲೂ ಸಹ ಅಶ್ವದ ಈ ಗುಣವನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಶ್ವಃ ಕಸ್ಮಾದಶ್ವತೇಽಧ್ವಾನಂ | ಮಹಾಶನೋ ಭವತೀತಿ ನಾ |

(ನಿ. ೨-೨೭)

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಭೂತವಾಗಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಹೆಸರೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ನಿರ್ವಚನವು ಈ ಪದದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಅರ್ಥವು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂವತ್ಸರದ ಪರವಾಗಿ ಅಧಿಕಮಾಸದೊಡನೆ ಆರು ಋತುಗಳು ಸೇರಿ ಸಪ್ತಾಶ್ವಗಳೆಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಶತಪಥದಲ್ಲಿ,

ಸಪ್ತರ್ಥವಃ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯ ತ್ರಯೋದಶ ವೈ ಮಾಸಾಃ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯ |

(ಶ ಬ್ರಾ. ೧೨-೩-೨-೧)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಪ್ತಾಶ್ವಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಪ್ತಚಕ್ರದಿಂದಲೇ ಸಮಸ್ತಲೋಕವ್ಯವಹಾರ ವೆಲ್ಲವೂ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಸಪ್ತಚಕ್ರಂ ಸಪ್ತಾಶ್ವಾಃ ವಹಂತಿ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಕಾಲಾಪ್ಸ್ರವಂತಿ ಭೂತಾನಿ ಕಾಲಾದ್ವೈದ್ಧಿಂ ಪ್ರಯಾಂತಿ ಚ |

ಕಾಲೇ ಚಾಸ್ತಂ ನಿಯಚ್ಛಂತಿ ಕಾಲೋ ಮೂರ್ತಿರಮೂರ್ತಿಮಾನ್ ||

(ಮೈ. ಉ. ೬-೧೪)

ಆದಿತ್ಯರೂಪವಾದ ಅಥವಾ ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತವೆ. ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅಸ್ತವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸಪ್ತ ಸ್ವಸಾರಃ—ಸ್ವಃ ಅದಿತ್ಯಃ | ತೇನ ಸಾರಿತಾಃ ಪರಸ್ಪರಂ ಸ್ವಸ್ವಭೂತಾ ವಾ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಕಾ ರಶ್ಮಯಃ ಋತವಶ್ಚ | ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವುವೂ, ಸಹೋದರಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವುವೂ ಆದ ರಶ್ಮಿಗಳೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಪ್ತಋತುಗಳೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಪರಸ್ಪರಸ್ವಸ್ವಭೂತಾಃ ದೇವನದ್ಯಃ ಅಭಿ ಸಂನವಂತೇ | ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಕವಾದ ದೇವನದಿಗಳೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಅವರ್ಧಯಂತುಭಗಂ ಸಪ್ತ ಯಹ್ನೀಃ ಶ್ವೇತಂ ಜಜ್ಞಾನಮರುಷಂ ಮಹಿತ್ವಾ |

ಶಿತುಂ ನ ಜಾತಮುಭ್ಯಾರುರಶ್ವಾ ದೇವಾಸೋ ಅಗ್ನಿಂ ಜನಿಮನ್ತಪುಷ್ಯನ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೩-೧-೪)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ, ಮತ್ತು,

ಯಾಃ ಸಪ್ತ ಪ್ರಾಚ್ಯಃ ಸ್ವನಂತಿ ತಾಃ ಸ ಸ ಸಪ್ತಕಪಾಲೋ ಭವತಿ ಸಪ್ತ ಹಿ ತಾ ಯಾಃ ಪ್ರಾಚ್ಯಃ ಸ್ವನಂತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೯-೩-೧-೧೮)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಸಹ ಏಳು ದೇವನದಿಗಳಿಂದರ್ಥವಾಗಬಹುದೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗನಾಂ ಸಪ್ತನಾಮ—ಗೋಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿರೂಪವಾದ ವಾಕ್ಯೆಂದರ್ಥ. ಸಪ್ತಸ್ವರೋಪೇತೈಃ ಸಾಮಭಿಃ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಾಮವೆಂದರ್ಥ.

ಪರಿ ಕೋಶಂ ಮಧುಶ್ಚತಮನ್ಯಯೇ ವಾರೇ ಅರ್ಷತಿ | ಅಭಿ ವಾಣೀರ್ಯುಷೀಣಾಂ ಸಪ್ತ ನೂಷತೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೯-೧೦೩-೩)

ಇತ್ಯಾದಿಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಋಷೀನಾಂ ಸಪ್ತ ವಾಣೀಃ ಸಪ್ತಚ್ಛಂದಾಂಸಿ ಎಂದು ಸಪ್ತಚಂದಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಎಂದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಸಪ್ತಸ್ವರಾತ್ಮಕವಾದ ಸಾಮಗಾನಗಳಿಂದ ಎಂದರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿನಾಡತಕ್ಕ ಸಾಮಗಾನವೆಂದರ್ಥ.

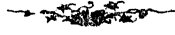
ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕಿಯಾ

ಸ್ವಸಾರಃ—ಅಸು ಪ್ಲೇಪಣೇ. ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸು ಉಪಪದವಾಗಿರುವಾಗ ಸು ಇ್ಯಾಸೇರ್ಯನ್ (ಉ.ಸೂ ೨-೨೫೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಋನ್‌ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯಣಾದೇಶ. ಸ್ವಸ್ವ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿತ್ತಾದುದ ರಿಂದ ಅದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನವಂತೇ—ನವಂ ಕುರ್ವಂತಿ ಇತಿ ನವಂತೇ. ಇದು ನಾಮಧಾತು. ತತ್ಕರೋತಿ ತದಾಚೆಷ್ಟೇ ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಣಿಚ್. ಇದ್ವವದ್ಭಾವದಿಂದ ಟಿಲೋಪ. ಛಂದಸ್ಸುಭಯಥಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಸಿಗೆ ಆರ್ಧಧಾತುಕ

ಸಂಜ್ಞೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಬೀಜಿಗೆ ಲೋಪ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತವೆ.

ನಿಹಿತಾ—ಓ ಧಾಞ್ ಧಾರಣಮೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ದಧಾತೇರ್ಹಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೪೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಹಿ ಆದೇಶ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ನಿ) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ನಪುಂಸಕ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಶೇಶ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೆ ಲೋಪ || ೩ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಕೋ ದದರ್ಶ ಪ್ರಥಮಂ ಜಾಯಮಾನಮಸ್ಥಂತಂ ಯದನಸ್ಥಾ
ಬಿಭರ್ತಿ |

ಭೂಮ್ಯಾ ಅಸುರಸೃಗಾತ್ಮಾ ಕ್ವ ಸ್ತಿತ್ವೋ ವಿದ್ವಾಂಸಮುಪ ಗಾತ್ವೈಷ್ವ-
ಮೇತತ್ || ೪ ||

ಸದಪಃ ಶಃ

ಕಃ | ದದರ್ಶ | ಪ್ರಥಮಂ | ಜಾಯಮಾನಂ | ಅಸುರಸೃಗಾತ್ಮಂ | ಯತ್ | ಅನಸ್ಥಾ | ಬಿಭರ್ತಿ |
ಭೂಮ್ಯಾಃ | ಅಸುಃ | ಅಸೃಕ್ | ಅತ್ಮಾ | ಕ್ವ | ಸ್ತಿತ್ | ಕಃ | ವಿದ್ವಾಂಸಂ | ಉಪ | ಗಾತ್ | ಪ್ರೈಷ್ವಂ |
ಮೇತತ್ || ೪ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಏವಂ ಪ್ರಪಂಚಸ್ಯ ಕಾಲಾಯತ್ತತಾಂ ಪ್ರತಿಸಾದ್ಯ ತಸ್ಯ ಕಾರಣಭೂತಸ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರಸ್ಯಾ ವಿಷಯ-
ತ್ವಮಾಹ | ಕೋ ದದರ್ಶ | ಕೋ ದ್ರಷ್ಟೃಂ ಶಕ್ನುಯಾತ್ | ಕದಾ | ಪ್ರಥಮಂ | ಸೃಷ್ಟೇಃ ಪೂರ್ವಂ |
ಅನ್ಯಾಕೃತಾವಸ್ಥಾ ಯಾಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂ | ಜಾಯಮಾನಂ | ಪ್ರಥಮಭಾವನಿಕಾರಮಾಪನ್ನಂ | ಉತ್ಪದ್ಯ-
ಮಾನಂ ಪ್ರಪಂಚಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ದುರ್ಜ್ಞೇಯತ್ವೇ ಹೇತುಮಾಹ | ಯದ್ಯಸ್ಮಾದ್ವಸ್ಥಂತಮಸ್ಥಿಮಂತಂ
ಸಶರೀರಂ | ಉಪಲಕ್ಷಣಮೇತತ್ | ಕಾರ್ಯಭಾವಮಾಪನ್ನಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅನಸ್ಥಾಸ್ಥಿರಹಿತಾಶರೀರಾ
ಸಾಂಖ್ಯಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ಪ್ರಕೃತೀರ್ನೇದಾಂತಪ್ರಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಾಯಾತ್ರಾ ಮಾಯಾ ಬಿಭರ್ತಿ ಗರ್ಭವಂತರ್ಧಾರಯತಿ |
ಅನ್ಯಾಕೃತಾವಸ್ಥಾ ಯಾಮನಸ್ಥೋಶರೀರಃ ಪರಮೇಶ್ವರೋ ಬಿಭರ್ತಿ | ಯದಾ ಕೇವಲಃ ಪರಮೇಶ್ವರೋ

ಮಾಯಾಕಬಲಿತಃ ಸನ್ನಿದಂ ಜಗನ್ನಿರ್ನಿತನಾನುತ್ಪತ್ತಿಸಮಯೇ ದೇಹಾದಿಸಹಿತಸ್ಯ ಕಸ್ಯಚಿದಭಾವಾ-
ತ್ತೋ ದದರ್ಶ | ತದಾನೀಂ ಮನೋ ನಿತ್ಯಮಾತ್ಮಾ ಚ ನಿತ್ಯಃ ತತ್ಸಂಯೋಗಾತ್ಕೃತ್ವಿದಾತ್ಮಾ ಜಾನಾತೀತಿ
ಚೇತ್ ಸೋಽಸಿ ನ ಸಂಭವತೀತ್ಯತ ಆಹ | ಭೂಮ್ಯಾಃ ಸಂಬಂಧಿ ಪಾರ್ಥಿವಂ ಸ್ಥೂಲಶರೀರಂ ಅಸುಃ
ಪ್ರಾಣಃ ತದುಪಲಕ್ಷಿತಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಂ ಅಸೃಕ್ ಶೋಣಿತಂ | ಏತತ್ಸಪ್ತಧಾತೂಪಲಕ್ಷಕಂ | ಯದ್ಯಪಿ
ಶರೀರಂ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕಂ ತಥಾಪಿ ಭೂತದ್ವಯಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತ್ವಾದಪೇಕ್ಷಯೋಕ್ತಂ | ಆತ್ಮಾ ತೈಃ
ಸಂಬದ್ಧಶ್ಲೇತನಃ ಕ್ವ ಸ್ವಿತ್ | ಕುತ್ರಾಸ್ತೇ | ನ ಕಕ್ಷಿದಸ್ತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ನಾನ್ಯತ್ಕಿಂಚನ ಮಿಷತ್ | ಐ. ಅ-
೨-೪-೧ | ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ವಿದ್ವಾಂಸಂ ಜಗತ್ಪಾರಣವಿಷಯಜ್ಞಾನವಂತಮನ್ಯಂ ಗುರ್ವಾದಿಕಮೇತತ್ಪಾ-
ರಣಂ ಪ್ರಷ್ಟುಂ ಕಃ ಶಿಷ್ಯೋಽಲ್ಪಮತಿರಾಪೇ ಗಾತ್ | ಉಪಗಚ್ಛತಿ | ತಾದೃಶೋ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯ-
ಸಂಘಾತರೂಪ ಆತ್ಮಾ ತಸ್ಮಿನ್ನಮಯೇ ಕುತ್ರಾಸ್ತಿ | ಪ್ರಷ್ಟಾ ಪ್ರತಿವಕ್ತಾ ಚೋಭಾವಸಿ ನಾಸ್ತೀತ್ಯರ್ಥಃ |
ನ ತು ತದ್ವಿತ್ತೀಯಮಸ್ತಿ ತತೋಽನ್ಯದ್ವಿಭಕ್ತಂ ಯತ್ಪ್ರಶ್ನೇದಿತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಯದ್ವಾ | ಪ್ರಥಮಂ ಪ್ರಥಮ-
ಭಾವಿನಂ ಜಗತಃ ಕಾರಣಭೂತಂ ಕೋ ದದರ್ಶ | ಕಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರೋತಿ | ಜಾಯಮಾನಮಸ್ಥಸ್ತಂತಂ
ಮನುಷ್ಯಮನಸ್ಥಿಕಃ ಪರಮೇಶ್ವರಃ ಸಕರೀರಮಶರೀರೋ ಯದ್ಯಸ್ಮಾದ್ವಿಭರ್ತಿ | ದ್ರಷ್ಟಾರಸಿ ತತ್ಪ್ರಾಯ-
ತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ | ಶಿಷ್ಯಂ ಸಮಾನಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಯತ್—ಯಾವ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವ್ಯವಹಾರಕಾರಣದಿಂದ | ಅಸ್ಥಸ್ತಂತಂ—ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಶರೀರವನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಈಶ್ವರನನ್ನು | ಅನಿಸ್ಥಾ—ಶರೀರರಹಿತಳಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅಥವಾ ಮಾಯೆಯು | ಬಿಭರ್ತಿ—
ಧರಿಸುತ್ತಾಳೆಯೋ (ಅಂತಹ) | ಪ್ರಥಮಂ ಜಾಯಮಾನಂ—ವಿಶ್ವಸೃಷ್ಟಿಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ (ಸ್ವಯಂ)
ಉತ್ಪನ್ನನಾದ ಈಶ್ವರನನ್ನು | ಕಃ—ಯಾರುತಾನೇ | ದದರ್ಶ—ನೋಡಿದ್ದಾರೆ [ಅಥವಾ | ಪ್ರಥಮಂ—ಸೃಷ್ಟಿ
ಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಾಕೃತನಾಗಿದ್ದ ಈಶ್ವರನನ್ನು | ಕಃ ದದರ್ಶ—ಯಾರು ತಾನೇ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ |] ಅಸುಃ
ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಉಪಲಕ್ಷಿತವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರವೂ | ಅಸೃಕ್—ರಕ್ತಮಾಂಸಾದಿಗಳಿಂದ ಉಪಲಕ್ಷಿತವಾದ ಸ್ಥೂಲ
ಶರೀರವೂ | ಭೂಮ್ಯಾಃ—ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು (ಪಾರ್ಥಿವವಾದವು) | ಆತ್ಮಾ—ಅವುಗಳೊಡನೆ ಮಿಶ್ರಿತವಾ
ಗಿರುವ ಜೀತನವು | ಕ್ವ ಸ್ವಿತ್—ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ? | ಏತತ್—ಈ ಜೀತನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು | ಪ್ರಷ್ಟುಂ—ಕೇಳಿ
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ | ಕಃ—ಅಲ್ಪಮತಿಯಾದ ಯಾವನು | ವಿದ್ವಾಂಸಂ—ಜಗತ್ಪಾರಣವನ್ನೂ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ
ತಿಳಿದಿರುವ ಯಾವ ಗುರುವನ್ನು ತಾನೇ | ಉಪ ಗಾತ್—ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಾವ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವ್ಯವಹಾರ ಕಾರಣದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಈಶ್ವರ
ನನ್ನು ಶರೀರರಹಿತಳಾದ ಮಾಯೆಯು ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಧರಿಸಿದ್ದಾಳೆಯೋ, ಅಂತಹ ಅವ್ಯಾಕೃತನಾದ
ಈಶ್ವರನನ್ನು ವಿಶ್ವಸೃಷ್ಟಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಯಾರುತಾನೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ ? ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಉಪಲಕ್ಷಿತವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ಶರೀರವೂ, ರಕ್ತಮಾಂಸಾದಿಗಳಿಂದ ಉಪಲಕ್ಷಿತವಾದ ಸ್ಥೂಲಶರೀರವೂ ಪಾರ್ಥಿವವಾದವು. ಅವುಗಳೊಡನೆ
ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಜೀತನವು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ? ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಯಾವ ಶಿಷ್ಯನು ತಾನೇ
ಗುರುವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾನೆ ?

English Translation

Who has seen the primeval (being) at the time of his being born ; what is that endowed with substance which the unsubstantial sustains ; from earth are the breath and blood, but where is the soul : who may repair to the sage to ask this ?

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಬುಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಗೂ ಈಶ್ವರನಿಗೂ ಇತರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆ. ಈಶ್ವರನ ಅವ್ಯಾಕೃತವಾದ ಶರೀರವು ಅಗ್ರಾಹ್ಯವೂ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದುದೂ ಆಗಿರುವುದೆಂದೂ, ವ್ಯಾಕೃತವಾದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂದೂ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಚೇತನರೂಪಿಯಾದ ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಅಜೇತನರೂಪಿಯಾದ ದೇಹಕ್ಕೂ ಇತರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವೂ ಸಹ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದುದು. ದೇಹರಹಿತವಾದ ಚೇತನವಾವುದು ಅದರ ಸ್ವರೂಪವೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವವರಾರು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯತಕ್ಕ ಕುತೂಹಲವಾರಿಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ದಾರ್ಶನಿಕವಾದ ಮತಭೇದಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಆಯಾ, ಮತಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಬುಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥಭೇದಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದಾದರೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಾಯಣರ ವಿಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮತವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸಿ ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ.

ಅನಸ್ಥಾ—ಅಸ್ಥಿರಹಿತಾ ಅಶರೀರಾ ಸಾಂಖ್ಯಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ಪ್ರಕೃತಿಃ ನೇದಾಂತಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ಈಶ್ವರಾಯತ್ತಾ ಮಾಯಾ |—ಸಾಂಖ್ಯಮತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸತಕ್ಕ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವೇದಾಂತಿಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸತಕ್ಕ ಮಾಯಾ ಎಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವ್ಯಾಕೃತವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕೃತವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದು ಎರಡು ವಿಧವಿದೆ. ಕೇವಲ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಶರೀರರಹಿತವಾದುದೂ ಆದ ಪ್ರಕೃತಿಯಾಗಲಿ, ಅಶರೀರಿಯಾದ ಮಾಯೆಯಾಗಲಿ ಕಾರ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಕಾರ್ಯರೂಪದ ಜಗದ್ವೈವಹಾರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆಯೆಂದರ್ಥ. [ಅಸ್ಥಿರಹಿತವಾದುದು ಅನಸ್ಥವು. ಋ. ಸಂ ೮-೧-೩೪].

ಅಸ್ಥಸ್ತಂತಂ—ಅಸ್ಥಿಮಂತಂ ಸಶರೀರಂ | ಅಸ್ಥಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಎಂದರ್ಥ. ಅಸ್ಥಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶರೀರವು ಈಶ್ವರನಿಗೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಾಭಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸಾಯಣರು ಉಪಲಕ್ಷಣಮೇತತ್ ಇದು ಕೇವಲ ರೂಪಕವೂ ಔಪಚಾರಿಕವೂ ಆದ ವರ್ಣನೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಯಭಾವಮಾಪನ್ನಮಿತ್ಯರ್ಥಃ—ಕಾರ್ಯರೂಪವಾದ ಪ್ರಪಂಚ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಎಂದರ್ಥವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಈಶ್ವರನಲ್ಲೇ ಲೀನವಾಗಿ ಚಿತ್ತು, ಅಚಿತ್ತು ಎಂಬ ಭೇದಗಳಾವುದೂ ಇಲ್ಲದೇ ಅವ್ಯಾಕೃತನಾದ ಈಶ್ವರನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಅನಿರ್ವಚನೀಯನಾದ ಈಶ್ವರನ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವನಾರು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾ,

ಕೋ ದದರ್ಶ ಪ್ರಥಮಂ ಜಾಯಮಾನಂ—ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನನಾದ ಈಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದವನಾರು ಎಂದು ಮಾನವನ ಅಲ್ಪಮತಿಯನ್ನೂ ಈಶ್ವರನ ಅಗ್ರಾಹ್ಯವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೂ, ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲೂ ನಿಶ್ಚಿತತ್ವವು ಹೇಗಿದ್ದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಆ ವರ್ಣನೆಯೂ ಜಿಜ್ಞಾಸಾರೂಪವಾದುದೂ, ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆಗಿದೆ.

ನಾಸದಾಸೀನ್ನೋಸದಾಸೀತ್ತದಾನೀಂ ನಾಸೀದ್ರಜೋ ನೋ ವ್ಯೋಮಾ ಪರೋ ಯತ್ |

ಕಿಮಾವರೀವಃ ಕುಹ ಕಸ್ಯ ಶರ್ಮನ್ನಂಭಃ ಕಿಮಾಸೀದ್ಗಹನಂ ಗಭೀರಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೨೮-೧)

ಸೃಷ್ಟಿಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸತ್ತಾಗಲಿ ಅಸತ್ತಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. (ವ್ಯಕ್ತ, ಅವ್ಯಕ್ತ) ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷವಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವುದು ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತು, ಆ ಗಭೀರವಾದ ತತ್ತ್ವವಾವುದು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ? ಆ ತತ್ತ್ವವು ಗಭೀರವಾದ ಅಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದೇ ? (ನೀರಾಗಿರಬಹುದೇ ?)

ನ ವೃತ್ಯುರಾಸೀದಮತಂ ನೈ ತರ್ಹಿ ನ ರಾತ್ರಾ ಅಹ್ನ ಅಸೀತ್ಪ್ರಕೇತಃ |

ಅನೀದವಾತಂ ಸ್ವಧಯಾ ತದೇಕಂ ತಸ್ಮಾದ್ಧಾನ್ಯನ್ನ ಪರಃ ಕಿಂ ಚಿನಾಸ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೨೯-೨)

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುವಾಗಲಿ, ಅಮೃತವಾದುದಾಗಲಿ, (ಮರಣ ಅಥವಾ ಮರಣವಿಲ್ಲದಿರುವ ವಸ್ತುಗಳು) ಅಹೋರಾತ್ರಗಳ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಾಧನವಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲವೂ ಅದ್ವಿತೀಯವೂ ಆದ ತತ್ತ್ವವೊಂದು ಮಾತ್ರವಿದ್ದು ಅದಕ್ಕಿಂದ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ತಮ ಅಸೀತ್ತಮಸಾ ಗೂಳ್ಳಮಗ್ರೇಪ್ರಕೇತಂ ಸಲಿಲಂ ಸರ್ವಮಾ ಇದಂ |

ತುಚ್ಛೈನಾಭ್ಯಪಿಹಿತಂ ಯದಾಸೀತ್ತಸಸಸ್ತನ್ಮಹಿನಾಜಾಯತೈಕಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೨೯-೩)

ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವಿಲ್ಲದುದೂ ಸಾಗರದಂತೆ ಗಭೀರವಾದುದೂ ಆದ ಕೇವಲ ತಮೋರಾಶಿಮಾತ್ರವಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಆ ತಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವ್ಯತವಾದ ತತ್ತ್ವವು ಸದಸದ್ವಿಲಕ್ಷಣವಾದುದೂ, ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನಾತೀತವಾದುದೂ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಅದರ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲದಿಂದಲೂ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದಲೂ ಸಹ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ತತ್ತ್ವದ ಅನಿರ್ಭಾವವಾಯಿತು

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಯ ವರ್ಣನೆಗಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಕೋ ದದರ್ಶ ಪ್ರಥಮಂ ಜಾಯಮಾನಂ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಸಾಯಣರು ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಯದಾ ಕೇವಲಃ ಪರಮೇಶ್ವರೋ ಮಾಯಾಶಬಲಿತಃ ಸನ್ನಿದಂ ಜಗನ್ನಿರ್ಮಿತವಾನ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಸಮಯೇ ದೇಹಾದಿಸಹಿತಸ್ಯ ಕಸ್ಯಚಿದಭಾವಾತ್ | ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ಅನಿರ್ಭಾವವುಳ್ಳ ವೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನುಳಿದು ಇನ್ನಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹೀಗೆ ಕೇವಲ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದು ವ್ಯವಹಾರಪ್ರಪಂಚದ ಅಭಾವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಪನಿಷದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ—

ಸದೇವ ಸೋಮೈದಮಗ್ರ ಅಸೀದೇಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಂ | ತದ್ವೈಕ ಆಹುರಸದೇವೇದಮಗ್ರ

ಅಸೀದೇಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಂ ತಸ್ಮಾದಸತಃ ಸಜ್ಜಾಯತ |

(ಛಾ. ಉ. ೬-೨-೧)

ಬ್ರಹ್ಮ ವಾ ಇದಮಗ್ರ ಅಸೀದೇಕಮೇವ ತದೇಕಂ ಸನ್ನ ವ್ಯಭವತ್ |

(ಬೃ. ಉ. ೧-೪-೧೧)

ಸದ್ರೂಪವಾದ (ವ್ಯಕ್ತವಾದ) ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಸದ್ರೂಪವಾದ (ಅವ್ಯಕ್ತವಾದ) ಒಂದೇ ಒಂದು ತತ್ತ್ವವಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದುದಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಛಾಂದ್ಯೋಗ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಈ ಏಕತತ್ತ್ವವೇ

ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುದಾಗಿ ಬೃಹದಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಈ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಾಕೃತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯಾರೂ ತಿಳಿಯಲಾರರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಭೂಮ್ಯಾಃ ಆ ಸುರಸ್ಯಕ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪಾರ್ಥಿವವಾದ ಸ್ಥೂಲಶರೀರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಸುಃ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಣನೆಂದರ್ಥ. ಪ್ರಾಣವು ಚೈತನ್ಯರೂಪವಾದರೂ ಸಹ ಪಾರ್ಥಿವವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಭೌತಿಕ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಎಂಬ ಎರಡು ಭೇದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣವು ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರವೆಂದೂ ಅಸೃಗಾದಿಗಳು ಸ್ಥೂಲಶರೀರವೆಂದೂ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣರೂಪವಾದ ಚೇತನಕ್ಕೂ ಆತ್ಮರೂಪವಾದ ಚೇತನಕ್ಕೂ ಸಾಯಣರು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ

ಆತ್ಮಾ ನಾ ಇದೇಮೇಕ ಏವಾಗ್ರ ಆಸೀನ್ನಾನ್ಯತ್ವಿಂಚನ ಮಿಷತ್ |

(ಐ. ಆ. ೨-೪-೧)

ಎಂಬ ಐತರೇಯಾಣ್ಯಕದ (ಇದು ಐತರೇಯೋಪನಿಷತ್ತಿನ ಮೊದಲನೆಯ ವಾಕ್ಯವು) ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ ಶುದ್ಧ ಚೇತನಕ್ಕೂ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಐತರೇಯಾಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಆರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯದವರೆಗೂ ಪ್ರಾಣದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಒಡನೆಯೇ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ ಆತ್ಮನಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಸಾಂಖ್ಯತತ್ತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾಣ, ಪುರುಷ ಇವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದುದರಿಂದಲೂ ಮುಂದೆ ಸಾಂಖ್ಯತತ್ತ್ವದ ನಿಮಿರ್ಶಯ ಬರುವುದರಿಂದಲೂ ಆಗ ಈ ಚೇತನದ್ವಯಗಳಿಗಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಃ ವಿದ್ವಾಂಸಮುಪಗಾತ್ಪ್ರಪ್ತಮೇತತ್—ಸೃಷ್ಟಿಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಏಕಮಾತ್ರವಿದ್ದುದರಿಂದ ವಕ್ತಾ ಶ್ರೋತಾ ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ನಾನಾತ್ವವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಕೇಳುವವನು, ಹೇಳುವವನು ಎಂಬ ಭೇದವಿರುವುದಕ್ಕೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆಂದರ್ಥವು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ದದರ್ಶ—ದೃಶಿರ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀ ಧಾತು. ಛಂದಸಿ ಲುಂಞಲಂಞಲಿಟಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಿಜರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸ್ಥಂತಮ್—ಅಸ್ಥಿ ಅಸ್ಯ ಅಸ್ತಿ ಇತಿ ಅಸ್ಥನ್ವಾನ್. ಅಜಾದಿಪ್ರತ್ಯಯ ಪರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಛಂದಸ್ಯಪಿ ದೈತ್ಯತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೭೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನಜಾದೇಶ. ಮತುಪ್ ಪರವಾದಾಗ ನಲೋಪ. **ಅನೋನುಟ್** (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಡಾಗಮ. **ಹ್ರಸ್ವನುಡ್ಭಾಂ ಮತುಪ್** (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತುಪಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಉಗಿತಾದುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ

ಅನಸ್ಥಾ—ನ ವಿದ್ಯತೇ ಅಸ್ಥಿ ಯಸ್ಯ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಛಂದಸವಾಗಿ ಅನಜ್. **ನೌಸುಭ್ಯಾಮ್** (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೭೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಿಭರ್ತಿ—ಡುಭ್ಯರ್ ಭರಣೇ ಧಾತು. ಜುಹೋತ್ಯಾದಿ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ವೃತ್ತಾನ್ನಿತ್ಯಮ್—ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರಪ್ರತೀಕೇಫ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಭ್ಯಸ್ತಾನಾಮಾದಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸುಃ—ಅಸು ಕ್ಷೇಪಣೇ ಧಾತು. ಶ್ಠಾಸ್ಥಸ್ಥಿಸ್ಥಿಹಿತ್ರಸ್ಯೇ—(ಉ. ಸೂ. ೧-೧೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ವಾಂಸಮ್—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು ಇದಕ್ಕೆ ಲಡರ್ಥದಲ್ಲಿ ಶತ್ಯ ಬಂದಾಗ ವಿದೇಃ ಶತುರ್ವಸುಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ವಸು ಆದೇಶ. ದ್ವಿತೀಯಾವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ಉಗಿತಾದುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ, ವಸುಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಗಾತ್—ಇನ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಭಾಂದಸವಾಗಿ ಲುಜ್. ಇಣೋಗಾಲುಜಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಗಾದೇಶ. ಗಾತಿಸ್ಥಾಘುಪಾ—(ಪಾ ಸೂ. ೨-೪-೭೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚ್ಲಿಗೆ ಸಿಚಾ ದೇಶ ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಬಹುಲಂ ಭಂದಸ್ಯಮಾರ್ಜಯೋಗೇಽಪಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಸ್ವಮ್—ಪ್ರಚ್ಛ ಜ್ಞೇಪ್ಸಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ತುಮನ್‌ಣ್ವಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ತುಮನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ವೃಶ್ಚ ಭೃಶ್ಚ—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಸತ್ವ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಮೃತ್ವ. ಪ್ರತ್ಯಯನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಇತ್ಯಾತ್ಯಾದಿನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ ಸೂ. ೬-೧-೧೮೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾಂತಕೃದಂತವಾದುದರಿಂದ ಅವ್ಯಯ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. || ೪ ||

—:೦:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಪಾಕಃ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ಮನಸಾ ವಿಜಾನಂತೇವಾನಾಮೇನಾ ನಿಹಿತಾ ಪದಾಸಿ |

ವತ್ಸೇ ಬಷ್ಕಯೇಽಥಿ ಸಪ್ತ ತಂತೂನ್ವಿ ತತ್ತ್ವಿರೇ ಕವಯ ಓತನಾ ಉ || ೫ ||

ಪದಪಾಠ

ಪಾಕಃ | ಪೃಚ್ಛಾಮಿ | ಮನಸಾ | ವಿಜಾನನ್ | ದೇವಾನಾಂ | ಏನಾ | ನಿಹಿತಾ | ಪದಾಸಿ |

ವತ್ಸೇ | ಬಷ್ಕಯೇ | ಅಥಿ | ಸಪ್ತ | ತಂತೂನ್ | ನಿ | ತತ್ತ್ವಿರೇ | ಕವಯಃ | ಓತನ್ಯ | ಉಂ ಇತಿ || ೫ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಪಾಕಃ ಪಕ್ವವೈದ್ಯಪಕ್ವಮತಿರಹಂ ಮನಸಾ ಸಂಸ್ಥಿತೇನಾ ವಿಜಾನನ್ನತಿಗಹನಂ ತತ್ತ್ವಂ ವಿಶೇಷೇಣ
ಜ್ಞಾತುಮಶಕ್ನು ವನ್ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ | ಪ್ರಶ್ನಂ ಕರೋಮಿ | ಅಜ್ಞಾನೇ ಕಾರಣಮಾಹ | ಏನ್ನೇನಾನಿ ಪದಾನಿ
ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದಾನಿ ತತ್ತ್ವಾನಿ ದೇವಾನಾಂ ನಿಹಿತಾನಿ | ದೇವಾನಾಮಸಿ ಗೂಢಾನೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ |
ದೇವಾನಾಂ ಪದಾನಿ ತತ್ತ್ವಾನಿ ನಿಧಿವದ್ಗೋಪಯಿತ್ವಾ ಸ್ಥಾಪಿತಾನಿ | ಅತಃ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನೋಪ-
ಯೋಗಾಯೇತಿ ಶೇಷಃ | ತಾನಿ ಕಾನೀತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ವಶ್ಯೇ ಸರ್ವಸ್ಯ ನಿವಾಸಭೂತೇ ಬಷ್ಪಯೇ | ಬಡಿತಿ
ಸತ್ಯನಾಮ | ತತ್ತ್ವಪತೀತಿ ಬಷ್ಪಯೇ ಅದಿತ್ಯೇ | ಯದ್ವಾ | ಬಷ್ಪಯೋ ನಾಮೈಕಹಾಯನೋ ವತ್ಸಃ |
ಪುನರಪಿ ವತ್ಸಶಬ್ದಸ್ಯ ಪೃಥಜ್ಞಾದೇವಶಾಬ್ದವ್ಯಯ ಶಬ್ದೇನ ತತ್ಕಾಲಮಾತ್ರಂ ಲಪ್ಯತೇ | ತಸ್ಮಿನ್ನಾದಿತ್ಯೇ-
ದ್ಯಧಿಕಂ ಸಪ್ತ ತಂತೂಂಸ್ತಾಯಮಾನಾನ್ ಸಪ್ತ ಸೋಮಸಂಸ್ಥಾನೈವಯೋ ಮೇಧಾವಿನೋ ಯಜಮಾನಾ
ಓತವ್ಯೇ ಜಗದ್ರೂಪತೀರ್ಯಕ್ತಂತೂನ್ವೇತುಂ ವಿ ತತ್ತ್ವಿರೇ | ವಿತನ್ಯಂತಿ | ಯದ್ವಾ | ಸಪ್ತ ತಂತವಃ ಸಪ್ತ
ಛಂದಾಂಸಿ | ತಾನಿ ವಿತನ್ಯಂತಿ | ಕಿಮರ್ಥಂ | ಓತವ್ಯೇ ಸಪ್ತ ಸೋಮಸಂಸ್ಥಾರೂಪತೀರ್ಯಕ್ತಂತುಸಂತಾ-
ನಾಯ | ಯಜ್ಞನಿರ್ಮಾಣಾಯೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯಜ್ಞಾನಾಂ ಸ್ಥಿತೇಃ ಸೂರ್ಯಾಧೀನತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ |
ಈದೃಶಂ ತತ್ತ್ವಂ ಪೃಚ್ಛಾಮೀತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ

ದೇವಾನಾಂ—ದೇವತೆಗಳ (ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೂ ಮೀರಿ) | ನಿಹಿತಾ—ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ | ಏನಾ ಪದಾನಿ—
ಈ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು | ಮನಸಾ—ಆಶಿಕ್ಷಿತವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ | ಅವಿಜಾನನ್—ತಿಳಿಯಲಶಕ್ತನಾಗಿಯೂ |
ಪಾಕಃ—ಪರಿಪಕ್ವವಿಲ್ಲದ ಮನಸುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ | ಪೃಚ್ಛಾಮಿ—ಕೇಳುತ್ತೇನೆ | ವಶ್ಯೇ—(ಸಕಲಕ್ಕೂ) ಆಶ್ರಯ
ಭೂತವಾದ | ಬಷ್ಪಯೇ—ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ | ಕೆವಯಃ—ಮೇಧಾವಿಗಳು | ಓತವ್ಯೇ—ಜಗದ್ರೂಪದ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕನ್ನು
ರಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ | ಅಧಿ—ಅಧಿಕವಾಗಿ | ಸಪ್ತತಂತೂನ್—ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾತವಾದ (ಸೋಮಸಂಸ್ಥೆ) ತಂತುಗಳನ್ನು
ವಿತತ್ತ್ವಿರೇ—ಹರಡಿದ್ದಾರೆ (ಆ ಏಳು ತಂತುಗಳು ಯಾವುವು).

ಭಾವಾರ್ಥ

ಪರಮಾರ್ಥತತ್ತ್ವವು ದೇವತೆಗಳ ಗೋಚರಕ್ಕೂ ಮೀರಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಲ್ಪಮತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಪರಿಪಕ್ವ
ವಾಗಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನೂ, ಆ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಶಕ್ತನಾದವನೂ ಆದ ನಾನು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು
ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಕಲಜಗತ್ತಿಗೂ ಆಶ್ರಯಭೂತವಾದ ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಮೇಧಾವಿಗಳು ಜಗದ್ರೂಪವಾದ ಹಾಸು
ಹೊಕ್ಕನ್ನು ರಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ತಂತುಗಳನ್ನು ಹರಡಿದ್ದಾರೆ ಅವು ಯಾವುವು?

English Translation

Immature (in understanding), undiscerning in mind, I inquire of
those things which are hidden (even) from the gods: (what are) the seven
threads which the sages have spread to envelop the sun, in whom all abide?

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಪಾಕೇ—ಪಕ್ವವ್ಯೋ ಭವತಿ, ವಿಪಕ್ವಪ್ರಜ್ಞಃ | ಪರಿಪಕ್ವವಿಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನು ಎಂದರೆ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವೂ ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನು ಎಂದರ್ಥ. (ನಿ. ೩-೧೨) ನಿರುಕ್ತಕಾರರು, ಇಡೀ ಸೂಕ್ತದ್ಧ.

ಯತ್ರ ಸುಪರ್ಣಾ ಅಮೃತಸ್ಯ ಭಾಗಮನಿಮೇಷಂ ವಿದಥಾಭಿಸ್ವರಂತಿ |

ಇನೋ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಭುವನಸ್ಯ ಗೋಪಾಃ ಸ ಮಾ ಧೀರಃ ಪಾಕಮತ್ರಾ ವಿವೇಶ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೨೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಧೀರನಿಗೂ ಪಾಕನಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಧೀರನು ಎಂದರೆ ಧೀಮಾನ್ ಎಂದೂ ಪಾಕನು ಎಂದರೆ ವಿಪಕ್ವಪ್ರಜ್ಞಃ ಎಂದೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆದರೆ ಜ್ಞಾನೇಚ್ಛುವೂ ಆದ ತಿಷ್ಠನು ಈಶ್ವರತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಉತ್ಕಟವಾದ ಆಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆ ತತ್ತ್ವವು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಿಲುಕು ವಂತುಹುದಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ಪಾಕಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವನು ಜಿಜ್ಞಾಸುವು ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲು ಉತ್ಕಟವಾದ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನು. ಇವನು ಕೇವಲ ಅಲ್ಪಮತಿಯಾದರೆ ಇವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಅಧಿಕಾರಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯೂ ಸಂಶಯವೂ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದರಂತೆಯೇ ಬಾಲಶಬ್ದವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅನ್ನಂಭಟ್ಟರು ತರ್ಕಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಬಾಲಾನಾಂ ಸುಖ ಬೋಧಾಯ ಕ್ರಿಯತೇ ತರ್ಕಸಂಗ್ರಹಃ ಎನ್ನುವಾಗ ಬಾಲಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಗೃಹಣಧಾರಣಪಟುಃ ನ ತು ಸ್ತನಂಧಯಃ | ಬಾಲಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ತನ್ಯಪಾನವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಗುವಲ್ಲ. ಆದರೆ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರೆ ಗೃಹಣ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾಕಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪರಮಾರ್ಥತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯದ ಮತಿಯನ್ನು ಪಾಕಮತಿಯೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದೆಂದು ಛಾಂದೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾರದರ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಅಧೀಹಿ ಭಗವ ಇತಿ ಹೋಪಸಸಾದ ಸನತ್ಕುಮಾರಂ ನಾರದಸ್ತಂ ಹೋನಾಚಿ ಯದ್ವೇತ್ಥ ತೇನ ಮೋಪಸೀದ ತತಸ್ತ ಉರ್ಧ್ವಂ ವಕ್ಷ್ಯಾಮೀತಿ ಸ ಹೋನಾಚಿ ||

ಋಗ್ವೇದಂ ಭಗವೋಽಧ್ಯೇಮಿ ಯಜುರ್ವೇದಂ ಸಾಮವೇದಮಾರ್ಥವರ್ಣಂ ಚತುರ್ಥಮಿತಿ-
ಹಾಪಸುರಾಣಂ ಪಂಚಮಂ ವೇದಾನಾಂ ವೇದಂ ಸಿತ್ಯಂ ರಾಶಿಂ ದೈವಂ ನಿಧಿಂ ನಾಕೋ-

ವಾಕ್ಯಮೇಕಾಯನಂ ದೇವವಿದ್ಯಾಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಂ ಭೂತವಿದ್ಯಾಂ ಕ್ಷತ್ರವಿದ್ಯಾಂ ನಕ್ಷತ್ರ-
ವಿದ್ಯಾಂ ಸರ್ವದೇವಜನವಿದ್ಯಾಮೇತದ್ಭಗವೋಽಧ್ಯೇಮಿ ||

ಸೋಽಹಂ ಭಗವೋ ಮಂತ್ರವಿದೇನಾಸ್ಮಿ ನಾತ್ಮವಿಚ್ಛೃತಂ ಹ್ಯೇವ ಮೇ ಭಗವದ್ವ್ಯುತ್ಕೇಚಃ
ತರತಿ ಶೋಕಮಾತ್ಮವಿತ್ ಸೋಽಹಂ ಭಗವಃ ಶೋಚಾಮಿ ತಂ ಮಾ ಭಗವಾಽಪ್ಯೋಕಸ್ಯ
ಪಾರಂ ತಾರಯತ್ಸಿತಿ ||

(ಭಾ. ಉ. ೭-೧-೧ ರಿಂದ ೩)

ನಾರದನು ಸನತ್ಕುಮಾರನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ತನಗೆ ತತ್ತ್ವೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ
ಸನತ್ಕುಮಾರನು “ನಿನಗೆ ಏನೇನು ಗೊತ್ತಿದೆ ಹೇಳು. ಅನಂತರ ಆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೀರಿದ ಜ್ಞಾನವೇನೆಂದು
ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಾರದನು “ನಾನು ಋಗ್ವೇದವನ್ನೂ, ಯಜುರ್ವೇದವನ್ನೂ, ಸಾಮ
ವೇದವನ್ನೂ, ಅಥರ್ವವೇದವನ್ನೂ, ಇತಿಹಾಸವುರಾಣಾದಿಗಳನ್ನೂ, ವ್ಯಾಕರಣಾದಿಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ನ್ಯಾಯ
ಶಾಸ್ತ್ರ, ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ, ಜ್ಯೋತಿಷ, ಕಲ್ಪ, ಭೂತವಿದ್ಯಾ, ಕ್ಷತ್ರವಿದ್ಯಾ, ನಕ್ಷತ್ರವಿದ್ಯಾ, ಸರ್ವವಿದ್ಯಾ, ನರ್ತನವಿದ್ಯಾ
ಇತ್ಯಾದಿ ನಾನಾವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಆಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು
ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವದ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಆತ್ಮತತ್ತ್ವದ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಸಾರದುಃಖದಿಂದ
ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿನ್ನಂತಹ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪದೇಶಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು
ದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ನಾರದನು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನರಿತಿದ್ದರೂ ಸಹ
ಆತ್ಮವಿದ್ಯೆಯನ್ನರಿಯದಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಅದರೂ ಸಹ ಅವನಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಟವಾದ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯೂ ಎಂದರೆ ತಿಳಿಯುವ
ಆಸೆಯೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಪಾಕನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ
ಪಾಕಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಋಗ್ವೇದಾದಿಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವುಗಳಲ್ಲೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವವು
ಅರ್ಥವಾಗದಿರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಯ ಕ್ರಮವು ಬೇರೆ, ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಆತ್ಮ
ಪ್ರಶಾಂತಿಯು ಬೇರೆ ಎಂಬುವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಯು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತತ್ತ್ವವು ದೇವತೆಗಳ
ಗೋಚರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೀರಿದೆಯೆಂದು, ದೇವಾನಾಮೇನಾ ನಿಹಿತಾ ಪದಾಽನಿ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ
ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಕರೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ನ ತತ್ರ ಸೂರ್ಯೋ ಭಾತಿ ನ ಚಂದ್ರತಾರಕಂ ನೇಮಾ ವಿದ್ಯುತೋ ಭಾಂತಿ ಕುತೋಽಯಮಗ್ನಿಃ |
ತಮೇವ ಭಾಂತಮನುಭಾತಿ ಸರ್ವಂ ತಸ್ಯ ಭಾಸಾ ಸರ್ವಮಿದಂ ವಿಭಾತಿ ||

(ಕಠ. ೫-೧೫)

ಈ ಪರತತ್ತ್ವದ ಮುಂದೆ ಸೂರ್ಯನಾಗಲಿ, ಚಂದ್ರನಾಗಲಿ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳಾಗಲಿ, ವಿದ್ಯುತ್ತಾಗಲಿ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು
ಬೀರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಥಿವವಾದ ಅಗ್ನಿಯು ಪ್ರಕಾಶವಂತೂ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಲ್ಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ತತ್ತ್ವದ
ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲೇ ಸಕಲವೂ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಕಲವಿಶ್ವವೂ ಅವನ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ,

ನ ಸಂದ್ಯ ಶೇ ತಿಷ್ಠತಿ ರೂಪಮಸ್ಯ ನ ಚಕ್ಷುಷಾ ಪಶ್ಯತಿ ಕೃತ್ವ ನೈನಂ |

(ಕಠ. ೬-೯)

ಅದರ ರೂಪವನ್ನು ಭೌತಿಕವಾದ ಚಕ್ಷುಸ್ಸು ಗ್ರಹಿಸಲಾರದು. ಕೇವಲಭೌತಿಕವಾದ ಚಕ್ಷುಸ್ಸು ಮಾತ್ರವಿದ್ದರೆ ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರರು. ಈ ಪರತತ್ವವು ದೇವತೆಗಳ ಶಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಮೀರಿದುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕೇನೋ ಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆಯಿದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಹ ದೇವೇಭ್ಯೋ ವಿಜಿಗ್ಯೇ ತಸ್ಯ ಹ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಿಜಯೇ ದೇವಾ ಅನುಹೀಯಂತೆ |

ತ ಏಕ್ಷಂತಾ ಸ್ಮಾಕನೇನಾಯಂ ವಿಜಯೋಽಸ್ಮಾಕನೇನಾಯಂ ಮಹಿಮೇತಿ ||

(ಕೇನ. ೩-೧)

ಈ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಜಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿತು. ಪರಬ್ರಹ್ಮನುಲವಾದ ಈ ಜಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇವತೆಗಳು ತಾವೇ ಜಯವನ್ನು ಪಡೆದರೆಂದೂ, ತಮ್ಮದೇ ಪೂರ್ಣವಾದ ಮಹಿಮೆಯೆಂದೂ ಸಹ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಪಟ್ಟರು. ಈ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವು ದೇವತೆಗಳ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ ಆ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಿನೇಕವನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು,

ತದ್ಭೃಷಾಂ ವಿಜಜ್ಞಾ ತೇಭ್ಯೋ ಹ ಸ್ವಾದುರ್ಬಭೂವ ತನ್ನ ವ್ಯಜಾನತ ಕಿಮಿದಂ ಯಕ್ಷಮಿತಿ |

(ಕೇನ. ೩-೨)

ಅನರ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದರೂ ಸಹ ಈ ತತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಅವರು ಚಕಿತರಾದರು.

ತೇಽಗ್ನಿಮಬ್ರುವಜ್ಞಾತನೇದ ಏತದ್ವಿಜಾನೀಹಿ ಕಿಮೇತದ್ಯಕ್ಷಮಿತಿ ತಥೇತಿ || ತದಭ್ಯದ್ರವತ್ತೆ-

ಮುಚ್ಯವದತ್ತೋಽಸೀತ್ಯಗ್ನಿರ್ವಾ ಅಹಮಸ್ಮೀತ್ಯಬ್ರವೀಜ್ಞಾತನೇದಾ ನಾ ಅಹಮಸ್ಮೀತಿ |

ತಸ್ಮಿಗ್ಗಸ್ತೈಯಿ ಕಿಂ ವೀರ್ಯಮಿತ್ಯಸೀದಗ್ಂ ಸರ್ವಂ ದಹೇಯಂ ಯದಿದಂ ಪೃಥಿವ್ಯಾಮಿತಿ |

ತಸ್ಮೈ ತೃಣಂ ನಿವಧಾನೇತದ್ವಹೇತಿ ತದುಸಪ್ರೇಯಾಯ ಸರ್ವಜನೇನ ತನ್ನ ಶಶಾಕ ದಗ್ಧಂ

ಸ ತತ ಏವ ನಿವವೃತೇ ನೈತದಶಕಂ ವಿಜ್ಞಾತುಂ ತದೇತದ್ಯಕ್ಷಮಿತಿ |

(ಕೇನ. ೩-೩ ರಿಂದ ೬)

ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲೈ ಜಾತವೇದಸ್ಸೇ (ಸಕಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದವನೇ) ಈ ಅಪಾಕೃತವಾದ ತತ್ವವಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೋ ಎಂದಾಗ ಅಗ್ನಿಯು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆ ಯಕ್ಷವಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದನು. ಆಗ ಆ ಯಕ್ಷವು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ನೀನಾರೆಂದು ಕೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಯು ನಾನು ಅಗ್ನಿಯು, ನಾನು ಜಾತವೇದಸ್ಸು ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೇನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ “ನಾನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ದಹಿಸಬಲ್ಲೆನು” ಎಂದನು- ಆಗ ಆ ಯಕ್ಷವು ಅಗ್ನಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಹುಲ್ಲಿನ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಸುಡು ಎಂದಿತು. ಅಗ್ನಿಯು ತನ್ನ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಸುಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅಗ್ನಿಯು ಹಿಂತಿರುಗಿ “ಈ ಯಕ್ಷದ ಸ್ವರೂಪವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನನ್ನಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಅಥ ನಾಯುಮಬ್ರುವನ್ವಾಯ ನೇತದ್ವಿಜಾನೀಹಿ ಕಿಮೇತದ್ಯಕ್ಷಮಿತಿ ತಥೇತಿ | ತದಭ್ಯದ್ರವತ್ತೆ-

ಮುಚ್ಯವದತ್ತೋಽಸೀತಿ ನಾಯುರ್ವಾ ಅಹ ಮಸ್ಮೀತ್ಯಬ್ರವೀನ್ಮಾತೇಶ್ವಾ ನಾ ಅಹಮಸ್ಮೀತಿ ||

ತಸ್ಮಿಗ್ಗ್ಸ್ತಯಿ ಕಿಂ ವೀರ್ಯಮಿತ್ಯಪೀದಗ್ಂ ಸರ್ವಮಾದದೀಯ ಯದಿದಂ ಪೃಥಿವ್ಯಾಮಿತಿ ||
ತಸ್ಮೈ ತೈಣಂ ನಿವಧಾವೇತದಾದತ್ಸೇತಿ ತದುಪಪ್ರೇಯಾಯ ಸರ್ವಜವೇನ ತನ್ನ ಶಶಾಕಾ-
ದಾತುಂ ಸ ತತ ಏವ ನಿವವೃತೇ ನೈತದಶಕಂ ವಿಜ್ಞಾತುಂ ಯದೇತದ್ಯಕ್ಷಮಿತಿ ||

(ಕೇನ. ೩-೭ ರಿಂದ ೧೦)

ಅನಂತರ ದೇವತೆಗಳು ವಾಯುವನ್ನು ಕುರಿತು “ ಎಲೈ ವಾಯುವೇ, ಆ ಯಕ್ಷದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಾ ” ಎಂದಾಗ ವಾಯುವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದನು. ಅದು “ ನೀನಾರು ” ಎಂದಾಗ “ ನಾನು ವಾಯುವು ” ನಾನೇ ಮಾತರಿಶ್ವ ” ನೆಂದನು. “ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವೀರ್ಯವೇನು ? ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಈ “ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಕಲವನ್ನೂ ವಹಿಸಬಲ್ಲೆನು ” ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಯಕ್ಷವು “ ಇದನ್ನು ಎತ್ತು ” ಎಂದು ಅವನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯನ್ನಿಟ್ಟಾಗ ವಾಯುವು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ವೇಗವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನೂ ಸಹ ಆ ಯಕ್ಷದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿಯಲಾಗದೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಅಥೇಂದ್ರನುಬ್ರವನ್ ಮಘವನ್ನೇತದ್ವಿಜಾನೀಹಿ ಕಿಮೇತದ್ಯಕ್ಷಮಿತಿ ತಥೇತಿ ತದಭ್ಯದ್ರ
ವತ್ತಸ್ತಾತ್ತಿರೋದಧೇ || ಸ ತಸ್ಮಿನ್ನೇವಾಕಾಶೇ ಸ್ತ್ರಿಯಮಾಜಗಾಮ ಬಹುಶೋಭಮಾನಾ-
ಮುಮಾಗ್ಂ ಹೈಮವತೀಂ ತಾಗ್ಂ ಹೋವಾಚ ಕಿಮೇದ್ಯಕ್ಷಮಿತಿ ||

(ಕೇನ. ೩-೧೧, ೧೨)

ಅನಂತರ ದೇವತೆಗಳು ಈ ಯಕ್ಷದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಕಳುಹಲು ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದನು. ಆಗ ಅದು ಅವನಿಂದ ಮರೆಯಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಅದೇ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು “ ಈ ಯಕ್ಷವು ಯಾವುದು ? ” ಎಂದಾಗ ಆಕೆಯು,

ಸಾ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ಹೋವಾಚ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಾ ಏತದ್ವಿಜಯೇ ಮಹೀಯಧ್ಯಮಿತಿ ತತೋ ಹೈವ
ವಿದಾಂಚಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ||

(ಕೇನ ೪-೧)

ಇದೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು. ಇದರ ಜಯದಿಂದಲೇ ದೇವತೆಗಳ ಜಯವು. ಇದರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನಂತರ ಅವನು ಅದನ್ನೇ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರಿತುಕೊಂಡನೆಂದು ಕಥೆಯು, ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದೇವಾನಾಮೇನಾ ನಿಹಿತಾ ಪದಾನಿ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೂ, ಸಾಯಣರು ಇದೇ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ದೇವಾನಾಪಿ ಗೂಢಾನಿ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿರುವುದಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಪ್ತತಂತೂನ್ — ಸಪ್ತತಂತುವೆಂದರೆ ಯಜ್ಞವಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಸಪ್ತಚ್ಛಂದಸ್ಸುಗಳು ಅಥವಾ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಬಹುದು. ಸಾಯಣರು,

ಇಮಂ ನೋ ಅಗ್ನಿ ಉಪ ಯಜ್ಞಮೇಹಿ ಸಂಚಿಯಾಮಂ ತ್ರಿವೃತಂ ಸಪ್ತತಂತುಂ |

ಅಸೋ ಹವ್ಯವಾಳುತ ನಃ ಪುರೋಗಾ ಜ್ಯೋಗೇನ ದೀರ್ಘಂ ತಮ ಅಶಯಿಷ್ಯಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೨೪-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಪ್ತತಂತುವೆಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಸಪ್ತತಂತವಸ್ತನಿತಾರಃ ಕರ್ಮಣಾಂ ವಿಸ್ತಾರಯಿತಾರೋ ಹೋತ್ರಾದ್ಯಾಃ ಸಪ್ತವಷಟ್ಪರ್ತಾರೋ ಯಸ್ಯ-ಹೋತ್ರವೇ ಮುಂತಾದ ಏಳು ವಷಟ್ಪರ್ತಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿ ನಿರ್ವಹಿಸತಕ್ಕ ಯಜ್ಞವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಗ್ನಿಷ್ಟೋಮ, ಅತ್ಯಗ್ನಿಷ್ಟೋಮ, ಉಕ್ಥ, ಪೋಡಶೀ, ವಾಜಪೇಯಿ, ಅತಿರಾತ್ರ, ಮತ್ತು ಅಪ್ರೋಕ್ತಾ ಮುಂತಾದ ಏಳು (ಕರ್ಮಗಳುಳ್ಳ) ಯಜ್ಞವೆಂದಾಗಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು,

ಮಾಂ ದೇವಾ ದಧಿರೇ ಹವ್ಯವಾಹಮಪಮ್ಲಕ್ತಂ ಬಹು ಕೃಚ್ಛಾ ಚಿರಂತಂ |

ಅಗ್ನಿರ್ವಿದ್ವಾನ್ಯಜ್ಞಂ ನಃ ಕಲ್ಪಯಾತಿ ಸಂಚಿಯಾಮಂ ತ್ರಿವೃತಂ ಸಪ್ತತಂತುಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೫೨-೪)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಭಿಶ್ಚಂದೋನುಯೈಃ ಸ್ತುತಿಭಿಃ ವಿಸ್ತೃತಂ ಯಜ್ಞಂ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಪ್ತತಂತುವೆಂದರೆ ಯಜ್ಞವೆಂದರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಯಜ್ಞವೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬಷ್ಪಯೇ—ಬಡಿತ ಸತ್ಯನಾಮ | ತತ್ತ್ವಜಿ ಇತಿ ಬಷ್ಪಯಃ | ಅದಿತ್ಯಃ ಯದ್ವಾ ಬಷ್ಪಯೋ ನಾಮ ಏಕಹಾಯನೋ ವತ್ಸಃ | ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಅದಿತ್ಯನೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕರುವೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಪುನರಪಿ ವತ್ಸಶಬ್ದಸ್ಯ ಪೃಥಗ್ಜ್ಞಾರ್ಥಶಾತ್ ಬಷ್ಪಯಶಬ್ದೇನ ತತ್ಕಾಲಮಾತ್ರಂ ಲಕ್ಷ್ಯತೇ | ತಸ್ಮಿನ್ನಾದಿತ್ಯೇ | ವತ್ಸಶಬ್ದವು ಪುನಃ ಪರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಷ್ಪಯ ಶಬ್ದದಿಂದ ಕಾಲದ ಅವಧಿಯು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಎಂದೇ ಅರ್ಥವು. ತಸ್ಮಿನ್ನಾದಿತ್ಯೇ ಸಪ್ತತಂತೂ ನ್ವಿತತ್ಪಿರೇ ಎಂದು ಅನ್ವಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಅದರ ಉದ್ದಿಶ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಓತವೈ—ಸಪ್ತಸ್ತೋಮ-ಸಂಸ್ಕಾರಾಪತಿರ್ಯಕ್ತಂತುಸಂತಾನಾಯ ಯಜ್ಞನಿರ್ಮಾಣಾಯ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯಜ್ಞಾನಾಂ ಸ್ಥಿತೇಃ ಸೂರ್ಯಾ-ಧೀನತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ | ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸೂರ್ಯನ ಅಧೀನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಯಜ್ಞ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆಂದರ್ಥವು.

ಅನಂತರ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೂ, ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕರ್ಮಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಈದೃಶಂ ತತ್ತ್ವಂ ಪೃಚ್ಛಾಮೀತ್ಯರ್ಥಃ ಇಂತಹ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಛಾಂದೋಗ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾ,

ಅಥ ಹೈನಂ ಗಾರ್ಹಪತ್ಯೋನುಶಶಾಸ ಪೃಥಿವ್ಯಗ್ನಿರನ್ನಮಾದಿತ್ಯ ಇತಿ ಯ ಏಷ ಅದಿತ್ಯೇ

ಪುರುಷೋ ದೃಶ್ಯತೇ ಸೋಽಹಮಸ್ಮಿ ಸ ಏವಾಹಮಸ್ಮೀತಿ |

(ಛಾಂ. ಉ. ೪-೧೧-೧)

ಗಾರ್ಹಪತ್ಯಾಗ್ನಿಯೇ ಆದಿತ್ಯನೆಂದೂ, ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪುರುಷನು ಗಾರ್ಹಪತ್ಯಾಗ್ನಿಯ ರೂಪವೆಂದೂ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಗೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ

ಸ ಯ ಏತಮೇವಂ ವಿದ್ವಾನಾದಿತ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯುಪಾಸ್ತೇ ಭ್ಯಾಶೋ ಹ ಯದೇನಂ ಸಾಧವೋ
ಘೋಷಾ ಆ ಚಿ ಗಚ್ಛೇಯುರುಪ ಚ ನಿಮ್ರೇಡೇರನ್ನಿಮ್ರೇಡೇರನ್ ||

(ಭಾ ಉ. ೩-೧೯-೪)

ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಸಕಲವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೂ ಕಾರಣನಾಗಿರುವ ಆದಿತ್ಯನನ್ನೇ ಅಸಾನಾದಿತ್ಯೋಬ್ರಹ್ಮೇತಿ (ತೈ. ಆ ೨-೧) ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಅಪ್ಯಾಯಮಾನವಾದ ಘೋಷಗಳು ಪುರುಷನನ್ನು ಹರ್ಷಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ಶ್ರುತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಆದಿತ್ಯರೂಪದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಯಾಗಾದಿಗಳಿಂದ ಮೇಧಾವಿಗಳು ಆರಾಧಿಸಿದರು. ನಾನೂ ಸಹ ಅವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಜ್ಞಾನೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಪಾಕೇ—ಡುಪಚಿಪ್ ಪಾಕೇ. ಧಾತು. ಬಹುಲಗ್ರಹಣದಿಂದ ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಘಂ ಪುತ್ಯಯ್ಯ
ಅತ ಉಪಧಾಯಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿವೃದ್ಧಿ. ಚಿಜೋಃ ಕುಘೀಣ್ಯತೋಃ
(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೫೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚಕಾರಕ್ಕೆ ಕುತ್ಯ. ಪುತ್ಯಯ ಇತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪೃಚ್ಛಾಮಿ—ಪ್ರಚ್ಛ ಜ್ಞೇಪ್ಸಾಯಾಂ ವಾಚಿ. ತುದಾದಿ. ಲಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.
ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅವಿಜಾನನ್—ನ ವಿಜಾನನ್ ಅವಿಜಾನನ್. ಜ್ಞಾ ಅವಬೋಧನೇ ಧಾತು ಲಟಿಗೆ ಶತ್ವಾದೇಶ. ತತ್ಪು
ರುಷೇ ತುಲ್ಯಾರ್ಥ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಜಾಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಏನಾ—ನಪುಂಸಕ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಶೇಶ್ವಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ
ತಿಗೆ ಲೋಪ.

ತತ್ಪಿರೇ—ತನು ವಿಸ್ತಾರೇ. ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ನರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ
ಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ಲಿಟಸ್ತರ್ಭುಯೋ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಇರೇಚಾದೇಶ. ವೃತ್ತಯದಿಂದ ಏತ್ವಾಭ್ಯಾಸಲೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಉಪಧಿಗೆ ಲೋಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಓತವ್ಯೇ—ನೇಷ್ ತಂತುಸಂತಾನೇ. ಧಾತು. ತುಮನರ್ಥ ತೋರುವಾಗ ತುಮರ್ಥೇ ಸೇಸೇನಸೇ—
(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ತವೈಪುತ್ಯಯ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಧಾತುವಿಗೆ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ. ಪೂರ್ವರೂಪ.
ಪುತ್ಯಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಸಾರ್ವಧಾತುಕಾರ್ಥಧಾತುಕಯೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಗುಣ. ಏಜಂತವಾದುದರಿಂದ
ಕೃನ್ಮೇಜಂತಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನ್ಯಯಸಂಜ್ಞಾ ಬರುತ್ತದೆ. || ೫ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಅಚಿಕಿತ್ವಾ ಇಚ್ಛಿಕಿತುಷ್ಪದಿತ್ರ ಕವೀನ್ಮೃಚ್ಛಾಮಿ ವಿದ್ವನೇ ನ ವಿದ್ವಾನ್ |

ವಿ ಯಸ್ತಸ್ತಂಭಃ ಷಳಿಮಾ ರಜಾಂಸ್ಯ ಜಸ್ಯ ರೂಪೇ ಕಿಮಪಿ ಸ್ವಿದೇಕಂ || ೬ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಅಚಿಕಿತ್ವಾನ್ | ಚಿಕಿತುಷಃ | ಚಿತ್ | ಅತ್ರ | ಕವೀನ್ | ಸೃಚ್ಛಾಮಿ | ವಿದ್ವನೇ | ನ | ವಿದ್ವಾನ್ |

ವಿ | ಯಃ | ತಸ್ತಂಭಃ | ಷಳಿಮಾ | ರಜಾಂಸಿ | ಅಜಸ್ಯ | ರೂಪೇ | ಕಿಂ | ಅಪಿ | ಸ್ವಿತ್ | ಏಕಂ || ೬ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಚಿಕಿತ್ವಾನ್ ದೇವತಾತತ್ತ್ವಮಜಾನನ್ನಹಂ ಚಿಕಿತುಷೋ ವಿಶೇಷೇಣ ತತ್ತ್ವಂ ಜಾನತಃ ಕವೀನ್ ಕ್ರಾಂತದರ್ಶಿನೋಽಧಿಕತಪರಮಾರ್ಥಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಸ್ತತ್ತ್ವವಿಷಯೇ ಸೃಚ್ಛಾಮಿ | ಕಿಮರ್ಥಂ | ವಿದ್ವನೇ ವೇದನಾಯ ಸರಮಾರ್ಥಜ್ಞಾನಾಯ | ಕಿಂ ಜಾನನ್ನೇವ ಪರಾಭವಾದ್ಯರ್ಥಂ ನೇತ್ಯಾಹ | ವಿದ್ವಾನ್ನೇ ಸೃಚ್ಛಾಮಿ ಅಪಿ ತ್ವಜ್ಞಾನಾದೇವ | ಯಃ ಪರಮೇಶ್ವರಸ್ತಸ್ತಂಭ ಸ್ತಂಭಿತಮಾನ್ ನಿಯಮಿತಮಾನ್ | ಅಥ ಯ ಅತ್ಮಾ ಸ ಸೇತುರ್ನಿಧೃತಿರೇಷಾಂ ಲೋಕಾನಾಮಸಂಭೇದಾಯ | ಭಾಂ ಉ. ೮-೪-೧ | ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಕಿಂ | ಇಮೇಮಾನಿ ಷಡ್ರಜಾಂಸಿ ಲೋಕಾನ್ರಂಜನಾತ್ಮಕಾನ್ | ಲೋಕಾ ರಜಾಂಸ್ಯುಚ್ಯಂತೆ ಇತಿ ನಿರುಕ್ತಂ | ಯದ್ಯಪಿ ಲೋಕಾಃ ಸಪ್ತ ತಥಾಪಿ ಸತ್ಯಲೋಕಸ್ಯ ಕರ್ಮಿಣಾಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಸಾಧಾರಣ-ತ್ವಾಭಾವಾತ್ ಷಡಿತ್ಯುಕ್ತಂ | ನನು ಷಡೇವೋಕ್ತಾಃ ಸಪ್ತಮಃ ಕಿಮಿತಿ ನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಇತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ಅಜಸ್ಯ ಜನನಾದಿರಹಿತಸ್ಯ ಚಿತುರ್ಮುಖಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ರೂಪೇ ಸ್ವರೂಪ ಏಕಂ ಸತ್ಯಲೋಕಾಖ್ಯಂ ಪುನರಾವೃತ್ತಿರಹಿತಂ ಸ್ಥಾನಂ ಕಿಮಪಿ ಸ್ವಿತ್ | ಕಿಂ ಸ್ವಿದೇವ | ತನ್ನ ಕೇನಾಪ್ಯಧಿಗಂತುಂ ಶಕ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಕೈಸ್ವಿದೇವೋಪಾಸಕೈರರ್ಚಿರಾದಿಮಾರ್ಗೇಣ ಗಂತವ್ಯತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ | ಯದ್ವಾ | ಷಡ್ರಜಾಂಸಿ ವಿಲಕ್ಷಣಾಃ ಷಡ್ರತವಃ | ತಾನ್ಯಸ್ತಂಭಯೇತ್ತತ್ತ್ವಂ | ಅಜಸ್ಯ ಗಮನತೀಲಸ್ಯ ಜನ್ಮರಹಿತಸ್ಯ ವಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ರೂಪೇ ರೂಪ್ಯ-ಮಾಣೇ ದೃಶ್ಯಮಾನೇ ಮಂಡಲ ಏಕಮದ್ವಿತೀಯಂ ಕಿಮಪಿ ಸ್ವಿತ್ | ಯತ್ಕಿಂಚಿದನಾಜ್ಞಾನಸಗಮ್ಯಂ ತತ್ತ್ವಮಸ್ತಿ ತತ್ತ್ವಚ್ಛಾಮಿ | ಅಥ ಯ ಏಷೋಽಂತರಾದಿತ್ಯೇ ಹಿರಣ್ಮಯಃ ಪುರುಷೋ ದೃಶ್ಯತೇ | ಮೃ. ಉ. ೬-೧ | ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತಿಪ್ರತಿಪಾದಿತಂ ತತ್ತ್ವಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥನಾ ಷಡಿಮಾನಿ ರಜಾಂಸಿ

ತ್ರಿವಿಧಾನ್ವಲೋಕಾಂಶ್ಚ ಯಸ್ತಸ್ತಂಭ | ತಿಸ್ರೋ ಭೂಮಿಾರ್ಥಾರಯನ್ಮೀರುತ ದ್ಯೂನ್ | ಋ. ೨-೨೭-೭ | ಇತಿ ನಿಗಮಃ | ತಸ್ಯಾಜಸ್ಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೋ ರೂಪೇ ನಾನಾನಿಕಾರಭಾಜಿ ಜಗತಿ ಕಿಮಪಿ ಸ್ವಿದೇಕಮೇಕಾತ್ಮಕಮಸ್ತೀತಿ ಪ್ರಶ್ನಃ | ಅವಿಶೇಷಮಸ್ತಿನಾಮಮಾತ್ರಮೇಕರೂಪಮಸ್ತೀತ್ಯುಕ್ತವಿವ-ಕ್ಷಯಾ ಪ್ರಶ್ನಃ | ಅಸ್ತೀತ್ಯೇವೋಪಂಬವ್ಯಮಿತಿ ಶ್ರುತೇಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅಚಿಕಿತ್ವಾನ್—ದೇವತಾತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯದೇ, | ಚಿಕಿತ್ಸುಷಃ—ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ | ಕವೀನ್—ಪ್ರಾಜ್ಞರನ್ನು | ಆತ್ರೇ—ಈ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ | ವಿದ್ವನ್—ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ | ಪೃಚ್ಛಾಮಿ—ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. | ವಿದ್ವಾನ್—ನಾನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು (ಇತರರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ) | ನ—ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. | ಯಃ—ಯಾವ ಪರಮಪುರುಷನು | ಇಮಾ ಷಡ್ರಜಾಂಸಿ—ಈ ಆರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ | ವಿ ತಸ್ತಂಭ—ವಿಶೇಷರೀತಿಯಿಂದ ಧರಿಸಿಯೂ ನಿಯಮಿಸಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆಯೋ ಅಂತಹ | ಅಜಸ್ಯ—ಜನ್ಮರಹಿತನಾದ ಪರಮಪುರುಷನ | ರೂಪೇ—ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ | ಏಕಂ—ಅದ್ವೈತವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು | ಕಿಮಪಿ ಸ್ವಿತಾ—ಯಾವುದು ತಾನೇ ಇದೆ? ಅದರ ಸ್ವರೂಪವೇನು ?

ಭಾವಾರ್ಥ

ದೇವತಾತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯದೆ ಈ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಪ್ರಾಜ್ಞರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೇನೆಯೇ ವಿನಹ, ನಾನು ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪರಮಪುರುಷನು ಈ ಆರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ವಿಶೇಷರೀತಿಯಿಂದ ಧರಿಸಿಯೂ ನಿಯಮಿಸಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆಯೋ, ಅಂತಹ ಜನ್ಮರಹಿತನಾದ ಪರಮಪುರುಷನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈತವಾಗಿರತಕ್ಕ ತತ್ತ್ವವಾವುದು? ಅದರ ಸ್ವರೂಪವೇನು ?

English Translation

Ignorant, I inquire of the sages who know (the truth); not as one knowing (do I inquire), for the sake of (gaining) knowledge: what is that One alone, who has upheld these six spheres in the form of the unborn ?

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಪೂರ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ತನ್ನ ವಿನಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿನಯವಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಾಧಿಗಮವು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವು. ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೇ ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಭಿನ್ನ ರೂಪವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವರಿತು ತಾನೇ ತತ್ತ್ವಜ್ಞನೆಂದು ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ರತೆಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಗುರುವಿನಿಂದ ಕ್ರಮವಾದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಬಾಲಾಕಿಯ ಕಥೆಯೂ, ಛಾಂದೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತಕೇತು ಅರುಣಿಯ ಕಥೆಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

ದೃಷ್ಟಬಾಲಾಕಿರ್ಹಾನೂಚಾನೋ ಗಾರ್ಗ್ಯ ಆಸ ಸ ಹೋನಾಚಾಜಾತತತ್ತ್ವಂ ಕಾಶ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ ತೇ
ಬ್ರವಾಣೀತಿ ||

(ಬೃ. ಉ. ೨-೧-೧)

ಬ್ರಹ್ಮವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೇ ಕೇವಲ ದುರಭಿಮಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಾಲಾಕಿಯು ಕಾಶಿರಾಜನಾದ ಅಜಾತಕತೃವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ತಾನು ತತ್ತ್ವಜ್ಞನೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೊಡು

ವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದನಂತರ ಅಜಾತಶತ್ರುವು ಇವನಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಬಾಲಾಕಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೆಲವಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ವರ್ಣಿಸತಕ್ಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನೇ ಹೊರತು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಅಜಾತಶತ್ರುವು ಅವನಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಬಾಲಾಕಿಯು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ—

ಸ ಹೋವಾಚ ಗಾರ್ಗ್ಯ ಉಪ ತ್ವಾ ಯಾನೀತಿ |

(ಬೃ. ಉ. ೨-೧-೧೪)

ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿನ್ನಿಂದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದನು. ಇಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಜ್ಞಾನಿಯು ಯಾರಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದವನು ಅವನಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವು. ಅದನ್ನೇ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಕಿಚಿತ್ವಾನ್ ಚಿಕಿತ್ವುಷಃ ಕವೀನ್ | ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನಾನು ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಕವಿಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದಿದೆ. ಬಾಲಾಕಿಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು. ಅಜಾತಶತ್ರುವು ಕ್ಷತ್ರಿಯನು.

ಸ ಹೋವಾಚಾಜಾತಶತ್ರುಃ ಪ್ರತಿಲೋಮಂ ಚೈತದ್ಯದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ ಕ್ಷತ್ರಿಯಮುಪೇಯಾತ್ |

(ಬೃ. ಉ. ೨-೧-೧೫)

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಅಜಾತಶತ್ರುವು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಅವನು ಜ್ಞಾನಿಯಾದುದರಿಂದ ಅವನ ವರ್ಣವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಾಲಾಕಿಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದನು.

ವಿದ್ವಾನೇ ನ ವಿದ್ವಾನ್—ಎಂಬುದಾಗಿ ತನ್ನ ವಿನಯವನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ಥವು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಾಲಾಕಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಜಿಜ್ಞಾಸುವಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ನಮ್ರತೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ವೇತಕೇತುವಿನ ಕಥೆಯೂ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ವೇತಕೇತುರ್ಹಾರುಣೇಯ ಅಸ ತಂ ಹ ಪಿತೋವಾಚ ಶ್ವೇತಕೇತೋ ವಸ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ ನ ವೈ ಸೋಮ್ಯಾಸ್ತತ್ಕುಲೀನೋಽ ನನೂಚ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಬಂಧುರಿವ ಭವತೀತಿ || ಸ ಹ ದ್ವಾದಶವರ್ಷ-ಮುಪೇತ್ಯ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿವರ್ಷಃ ಸರ್ವಾನ್ ವೇದಾನಧೀತ್ಯ ಮಹಾಮನಾ ಅನೂಚಾನಮಾನೀ ಸ್ತಬ್ಧ ಏನಾಯ ತಂ ಹ ಪಿತೋವಾಚ || ಶ್ವೇತಕೇತೋ ಯನ್ನು ಸೋಮ್ಯೇದಂ ಮಹಾಮನಾ ಅನೂಚಾನಮಾನೀ ಸ್ತಬ್ಧೋಽಸ್ಯುತ ತಮಾದೇಶಮಪ್ರಾಕ್ಷ್ಯಃ ಯೇನಾಶ್ರುತಂ ಶ್ರುತಂ ಭವತ್ಯಮತಂ ಮತಮವಿಜ್ಞಾತಂ ವಿಜ್ಞಾತಮಿತಿ ||

(ಛಾ. ಉ. ೬-೧-೧ ರಿಂದ ೩)

ಅರುಣನ ಪಾತ್ರವಾದ ಶ್ವೇತಕೇತುವನ್ನು ಅವನ ತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಪಾಲನೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಶ್ವೇತಕೇತುವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಅನಂತರ ತಂದೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಾನೇ

ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂದಲೂ, ವಿನಯರಹಿತವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಂದಲೂ ವರ್ತಿಸಿದಾಗ, ತಂದೆಯು “ಶ್ವೇತಕೇತುವೇ, ನೀನು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗಿಯೂ ದುರಭಿಮಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದೆಯಾ, ಚಕ್ಷುರಾದಿಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ಬುದ್ಧಿಗೂ ಗೋಚರವಾಗದ ಏಕತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವೆಯಾ” ಎಂದಾಗ ಶ್ವೇತಕೇತುವು ನಮ್ಮತೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ತನಗೆ ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಪದೇಶಿಸಬೇಕೆಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ವಾಕ್ಯವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಚಿಕಿತ್ಸುಷಃ ಕವೀನ್—ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಯಾವ ಕವಿ (ಖುಷಿ)ಯಾದರೂ ಆಗಬಹುದೆಂದೂ, **ವಿದ್ವಾನೇ ನ ವಿದ್ವಾನ್** ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿನಯದಿಂದ ಅಂತಹ ಗುರುವನ್ನು ಉಪದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಮೀಪಿಸಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪದ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ಅವನ ಗೂಢವಾದುದೂ, ಅನುರವಾದುದೂ ಆದ ತತ್ವವು ಉಪದೇಶದ ವಿನಹ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ **ಯಃ ಷಡಿಮಾ ರಜಾಂಸಿ ತಸ್ತಂಭ** ಯಾವ ಈಶ್ವರನು ಈ ಕಾರ್ಯರೂಪದ್ದೂ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ಆರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆಯೋ ಎಂದು ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗತಕ್ಕ ತತ್ವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಸಾಯಣರು “**ಲೋಕಾ ರಜಾಂಸ್ಯುಚ್ಯಂತೇ**” (ನಿ. ೪-೧೯) ಎಂಬ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ **ರಜಸ್** ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಲೋಕಗಳೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ರಜೋ ರಜತೇ ಜ್ಯೋತೀ ರಜ ಉಚ್ಯತೇ; ಉದಕಂ ರಜ ಉಚ್ಯತೇ, ಲೋಕಾ ರಜಾಂಸ್ಯುಚ್ಯಂತೇ (ನಿ. ೪-೧೯) ಬೆಳಗು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ **ರಂಜ್** ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ **ರಜಸ್** ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಜ್ಯೋತಿ ಯೆಂದೂ, ಉದಕವೆಂದೂ, ಲೋಕಗಳೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. [ಅಲ್ಲದೇ **ಆಸ್ಯಗಹನೀ ರಜಸೀ ಉಚ್ಯತೇ | ರಕ್ತ, ಅಹಸ್ಸು ಇವುಗಳಿಗೂ ಇದು ಪರ್ಯಾಯನಾಮವಾಗಿದೆ.]** ನಿರುಕ್ತಕಾರರು (ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಅನೇಕಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ (ಮುಗ್ಧೇದ ಸಂಹಿತಾ. ಭಾಗ ೧೧. ಪೇಜು 58).

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ **ಷಟ್ ರಜಾಂಸಿ** ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಸಂದೇಹವು ತೋರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಸಮಾಧಾನವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. **ಯದ್ಯಪಿ ಲೋಕಾಃ ಸಪ್ತ ತಥಾಪಿ ಸತ್ಯಲೋಕಸ್ಯ ಕರ್ಮಿಣಾಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಸಾಧಾರಣತ್ವಾಭಾವಾತ್ ಷಡಿತ್ಯುಕ್ತಂ |** ಲೋಕಗಳು ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಕವಾದರೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನರಹಿತ ರಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರೂ ಸಹ, ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಈ ಲೋಕದ ಪ್ರವೇಶವು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದಲೂ, ಕರ್ಮನಿಷ್ಠರಿಗೆ ಈ ಆರು ಲೋಕಗಳ ಪ್ರವೇಶವೂ ಸಾಧ್ಯವಾದುದರಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಲೋಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಆರೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೀರಿದ ಲೋಕವು ಸತ್ಯಲೋಕವು. ಪರಮಾತ್ಮನು ಈ ಆರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಅಥ ಯ ಆತ್ಮಾ ಸ ಸೇತುರ್ವಿಧೃತಿರೇಷಾಂ ಲೋಕಾನಾಮಸಂಭೇದಾಯ |

(ಭಾ. ಉ ೮-೪-೧)

ಕರ್ಮಫಲಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಭೂರಾದಿಲೋಕಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಡಲು ಆತ್ಮರೂಪದ ಸೇತುವು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸಾಯಣರು ಉದಹರಿಸಿ ಯೇ ತಸ್ತಂಭ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ-

ಅಜಸ್ಯ ರೂಪೇ ಕಿಮಸಿ ಸ್ವಿದೇಕಂ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯಲೋಕದ ವರ್ಣನೆಯು. ಕೇವಲ ಉಪಾಸಕರು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಚಿರಾದಿನಾರ್ಗದಿಂದ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ರಜಸ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಲೋಕಪರ್ವಾಯವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಸಾಯಣರು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಯದ್ವಾ, ಷಡ್ರಜಾಂಸಿ ವಿಲಕ್ಷಣಾಃ ಷಡ್ವತವಃ ತಾನ್ಯಸ್ತಂಭಯತ್ ಎಂದು ಯೇ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಆದಿತ್ಯಪರವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಈ ಆದಿತ್ಯನು ಆರು ಋತುಗಳನ್ನೂ ಆಯಾಯ ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದಾನೆಂದೂ, ಅದೇ ಆದಿತ್ಯನ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯದೂ ಶಾಶ್ವತವಾದದ್ದೂ ಆದ ಸ್ಥಿತಿಯಿದೆಯೆಂದೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆರು ಋತುಗಳೂ ಸಹ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವಾದುದರಿಂದ ಅಶಾಶ್ವತವಾದವು. ಈ ಕಾಲನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಮೀರಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವ ಪುರುಷನನ್ನು ಈರಿತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಅಥ ಯ ಏಷೋಽಂತರಾದಿತ್ಯೇ ಹಿರಣ್ಮಯಃ ಪುರುಷೋ ದೃಶ್ಯತೇ ||

(ಛಾ ಉ. ೧-೬-೬)

ಎಂಬ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ ಸಾಯಣರು ಕಿಮಸಿ ಸ್ವಿದೇಕಂ ಎಂಬ ಏಕಶಬ್ದದಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವ ತತ್ತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಿಸ್ತೋ ಭೂಮೀರ್ಧಾರಯನ್ ತ್ರೈರುತ ದ್ಯೂನ್ ಶ್ರೀಣಿ ವ್ರತಾ ವಿದಥೇ ಅಂತರೇಷಾಂ |

ಋತೇನಾದಿತ್ಯಾ ಮಹಿ ವೋ ಮಹಿತ್ವಂ ತದರ್ಯಮನ್ವರುಣ ಮಿತ್ರ ಚಾರು |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೨೭-೮)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ತ್ರಿವಿಧಾತ್ಮಕವಾದ ಭೂರಾದಿಲೋಕಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದನು ಎಂದು ಒಂದರ್ಥವಾಗಿ ಬಹುದೆಂದು ಸಾಯಣರ ಮತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಾನಾ ವಿಕಾರವೃತ್ತಾಸಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗತಕ್ಕ ಈ ಷಡ್ರಜಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ಪರಮಪುರುಷನಲ್ಲಿ ಆದ್ವಿತೀಯವಾದುದೂ ಜರಾಮರಣಾದಿರಹಿತವಾದುದೂ ಆದ ಸತ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದುದೆಂದೂ ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ಆಯಂ ಲೋಕೋ ನಾಸ್ತಿ ಪರ ಇತಿ ಮಾನೀ ಪುನಃ ಪುನರ್ವಶಮಾಪದ್ಯತೇ ಮೇ |

(ಕಠ. ೧-೨-೬)

ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣತಕ್ಕ ಈ ಲೋಕವೇ ಸತ್ಯವು. ಬೇರೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವವನು ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿ ಪದೇಪದೇ ಕ್ಲೇಶಕ್ಕೆ ಭಾಗಿಯಾಗುವವನಾದುದರಿಂದ,

ಅಸ್ತೀತ್ಯೇವೋಪಲಬ್ಧವ್ಯಸ್ತತ್ತ್ವಭಾವೇನ ಚೋಭಯೋಃ |

ಅಸ್ತೀತ್ಯೇವೋಪಲಬ್ಧಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಭಾವಃ ಪ್ರಸೀದತಿ ||

(ಕಠ. ೨-೩-೧೩)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವಂತೆ ಆ ಪರತತ್ತ್ವದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನರಿತು ಅದರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲೇ ಬೇಕೆಂಬ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ಉದಾಹೃತವಾದ (ಕಠ. ೨-೬-೧೩) ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಸಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಅಚಿಕಿತ್ಸಾನ್—ಕಿತ ಜ್ಞಾನೇ. ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಲಿಟ್ ಬಂದಾಗ ಕ್ವಸುಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೦೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ವಸು ಆದೇಶ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವಾದಿ. ನೌತತ್ಪುರುಷ ಸಮಾಸ. ತತ್ಪುರುಷೇ ತುಲ್ಯಾರ್ಥ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅವ್ಯಯಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚಿಕಿತುಷಃ—ಹಿಂದಿನಂತೇ ಕ್ವಸುಪ್ರತ್ಯಯಾಂತರೂಪ. ಶಸ್ ಪರವಾದಾಗ ವಸೋಃ ಸಂಪ್ರಸಾರಣಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ. ಪೂರ್ವರೂಪ. ಶಾಸಿವಸಿಘಸೀನಾಂ ಚ ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಷತ್ವ. ವಸುವಿನ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಮನೇ—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಸರ್ವಧಾತುನಿಬಂಧನವಾದ ಮನಿಪ್ರತ್ಯಯ. ಚತುರ್ಥೀವಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ನ ಸಂಯೋಗಾದ್ಯಮಂತಾತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಲ್ಲೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಅದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತಸ್ತಂಭ—ಸ್ತಂಭು ಸ್ತಂಭೇ ಧಾತು ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಕವಚನಕ್ಕೆ ಣಲಾದೇಶ. ಲಿಡ್ನಿಮಿತ್ತ ವಾಗಿ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. ಶರ್ಪೂರ್ವಾಃ ಖಯಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೬೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತಕಾರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಯಚ್ಚಬ್ಧಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇಮಾ—ನಪುಂಸಕಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಶೇಷ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ತಿಗೆ ಲೋಪ. || ೬ ||

—:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಇಹ ಬ್ರವೀತು ಯ ಈನುಂಗ ವೇದಾಸ್ಯ ವಾಮಸ್ಯ ನಿಹಿತಂ ಪದಂ ವೇಃ ।

ತೀರ್ಷ್ಣಃ ಕ್ಷೀರಂ ದುಹ್ರತೇ ಗಾವೋ ಅಸ್ಯ ವವ್ರಿಂ ವಸಾನಾ ಉದಕಂ

ಪದಾಪುಃ || ೭ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಇಹ | ಬ್ರವೀತು | ಯಃ | ಈಂ | ಅಂಗ | ವೇದ | ಅಸ್ಯ | ನಾಮಸ್ಯ | ನಿಹಿತಂ | ಪದಂ | ವೇರಿತಿ
ವೇಃ |

ಶೀರ್ಷ್ಠಃ | ಕ್ಷೀರಂ | ದುಹ್ರತೇ | ಗಾವಃ | ಅಸ್ಯ | ವವ್ರಿಂ | ವಸಾನಾಃ | ಉದಕಂ | ಪದಾ | ಅಪುಃ ||೨||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಇಹೇದಾನೀಮೀತದ್ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣಂ ತತ್ತ್ವಮಂಗ ಕ್ಷಿಪ್ರಮವಿಚಾರೇಣ ಬ್ರವೀತು | ಈ | ಯೋ ವೇದ ಸಃ | ಕೀದೃಶಂ ತತ್ | ಅಸ್ಯ ಪುರತೋ ದೃಶ್ಯಮಾನಸ್ಯ ನಾಮಸ್ಯ ವನನೀಯಸ್ಯ ವೇರ್ಗಂತು-
ರಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಪದಂ ಸರ್ವೈರ್ಗಂತವ್ಯಂ ಸ್ವರೂಪಂ ನಿಹಿತಂ ಗೂಢಂ ವರ್ತತೇ | ಕಿಂಚಾಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಶೀರ್ಷ್ಠಃ
ಶಿರೋವದುನ್ನತಸ್ಯ ಸರ್ವೇಷಾಮುತ್ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ಯ ನಾ ಗಾವಃ ಕೇಚಿನ ವರ್ಷಕಾಲೀನಾ ರಶ್ಮಯಃ ಕ್ಷೀರ-
ಮುದಕಂ ದುಹ್ರತೇ | ಕ್ಷೀರಂ | ವವ್ರಿಂ | ರೂಪನಾಮೈತತ್ | ರೂಪಂ ವಸಾನಾ ಆಚ್ಛಾದಯಂತೋಽತಿ-
ವಿಸ್ತರೇಣ ತೇಜಸಾ ತಪಂತಃ ಕೇಚಿನಾಸ್ಯ ಗಾವೋ ರಶ್ಮಯಃ ಉದಕಂ ಸ್ವಸೃಷ್ಟಂ ಪದಾ ಸೃಷ್ಟೇನೈವ
ಮಾರ್ಗೇಣಾಪುಃ | ಪಿಬಂತಿ | ಭೂಮಿಂ ನಿರುದಕಾಂ ಕುರ್ವಂತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ತಸ್ಯ ಸ್ವರೂಪಂ ಬ್ರವೀತ್ಸಿ-
ತ್ಯನ್ವಯಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಇಹ—ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ | ಈಂ—ಈ ಮುಖ್ಯತತ್ತ್ವವನ್ನು | ಯಃ—ಯಾವ ಪ್ರಾಜ್ಞನು | ವೇದ —
ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆಯೋ (ಅವನು) | ಅಂಗ—ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ | ಬ್ರವೀತು — ಹೇಳಲಿ | ನಾಮಸ್ಯ — ರಮ್ಯಾಕೃತಿಯುಳ್ಳ
ವನೂ | ವೇಃ—ಸಂಚಾರಶೀಲನೂ ಆದ | ಅಸ್ಯ—ಈ ಆದಿತ್ಯನ | ಪದಂ—ಸತ್ಯರೂಪವಾದ ಸ್ಥಾನವು | ನಿಹಿತಂ—
ಗೂಢವಾಗಿರುತ್ತದೆ | ಶೀರ್ಷ್ಠಃ — ಅವನ ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ | ಗಾವಃ — ಕಿರಣಗಳು | ವವ್ರಿಂ —
ಇವನ ರೂಪವನ್ನು | ವಸಾನಾಃ—ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಚ್ಛಾದನಮಾಡುತ್ತಾ | ಕ್ಷೀರಂ—ಉದಕವನ್ನು | ದುಹ್ರತೇ—
ಸುರಿಸುತ್ತವೆ | ಅಸ್ಯ—ಇದೇ ಆದಿತ್ಯನ (ಅದೇ ರಶ್ಮಿಗಳು) | ಉದಕಂ—ತಮ್ಮಿಂದಲೇ ಸುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಉದಕವನ್ನು |
ಪದಾ—ತಾವು ಸುರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ | ಅಪುಃ—ಹೀರುತ್ತವೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಈ ಮುಖ್ಯತತ್ತ್ವವನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಾಜ್ಞನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅವನು ಇದನ್ನು ಬೇಗನೆ
ವಿವರಿಸಲಿ. ರಮ್ಯಾಕೃತಿಯುಳ್ಳವನೂ, ಸಂಚಾರಶೀಲನೂ ಆದ ಈ ಆದಿತ್ಯನ ಸತ್ಯರೂಪವಾದ ಸ್ಥಾನವು ಗೂಢವಾಗಿ
ರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕಿರಣಗಳು ಇವನ ರೂಪವನ್ನು ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಚ್ಛಾದನ
ಮಾಡುತ್ತಾ ಉದಕವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. ಇದೇ ಆದಿತ್ಯನ ರಶ್ಮಿಗಳು ತಮ್ಮಿಂದಲೇ ಸುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಉದಕವನ್ನು
ತಾವು ಸುರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ ಹೀರುತ್ತವೆ.

English Translation

Let him who knows this (truth) quickly declare it; the mysterious condition of the beautiful ever-moving (sun): the rays shed (their) milk from his (exalted) head, investing his form with radiance: they have drunk up the water by the paths (by which they were poured forth).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

“ವಶ್ವೇ ಬಷ್ಪಯೋಽಧಿ ಸಪ್ತ ತಂತೂನ್ನಿತತ್ಪಿರೇ ಕವಯ ಓತನಾ ಉ” ಎಂಬ ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ಐದನೆಯ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಆತ್ಮಂತಿಕವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಜಗದ್ರೂಪದ ಓತಪ್ರೋತಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಕರ್ಮಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸಹ ಆದಿತ್ಯನ ರಕ್ಷಣೆಯು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಸಪ್ತತಂತುಗಳಿಂದ ಕವಿಗಳು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆದಿತ್ಯನ ಪ್ರಶಂಸೆಯಿದೆ. ಅದರ ಮುಂದಿನ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನು ಅರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸುತ್ತಲೂ ನಿಯಮಿಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಿನಲ್ಲಿ,

ಶೀರ್ಷ್ಣಃ ಗಾವಃ ಕ್ಷೀರಂ ದುಹ್ರತೇ ; ಉದಕಂ ಪದಾಪುಃ | ಆದಿತ್ಯನ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಆದಿತ್ಯನ ರಶ್ಮಿಗಳು ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನಾಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಉದಕವನ್ನು ಹರಡಿ ಪುನಃ ಆ ಉದಕ ವನ್ನು ಅದೇ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದಲೇ ಹೀರುವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ವ್ಯವಹಾರಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಪಂಚದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಆದಿತ್ಯನೂ ಆದಿತ್ಯನ ರಶ್ಮಿಗಳೂ ಸಾಧನವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಇಂತಹ ಜಗತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಅತೀತವಾದುದೂ, ಚಕ್ಷುರಾದೀಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಅತೀತವಾದುದೂ ಆದಿತ್ಯ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದೂ ಆದ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವವನ್ನು “ದೇವಾನಾಮೇನಾ ನಿಹಿತಾ ಪದಾನಿ” (೫) “ಅಜಸ್ಯ ರೂಪೇ ಕಿಮಪಿ ಸ್ವಿದೇಕಂ” “ಅಸ್ಯ ನಾಮಸ್ಯ ನಿಹಿತಂ ಪದಂ ನೇಃ” (೭) ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಋಕ್ನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಲೌಕಿಕಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾದ ಆದಿತ್ಯನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಒಂದುಕಡೆಯೂ, ಇದಕ್ಕೆ ಅತೀತವಾದ ತತ್ತ್ವದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆಯೂ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಿನಲ್ಲಿ ನೊದಲು “ನಿಹಿತಂ ಪದಂ” ಎಂದು ಗೂಢವಾದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಅನಂತರ,

ಶೀರ್ಷ್ಣಃ ಕ್ಷೀರಂ ದುಹ್ರತೇ ಗಾವೋ ಅಸ್ಯ ವಸ್ರಾ ವಸಾನಾ ಉದಕಂ ಪದಾಪುಃ | ಆದಿತ್ಯನ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಉದಕವನ್ನು ನಾನಾಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿ ಪುನಃ ಅದೇ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಣಮಾಡುತ್ತವೆಯೆಂದು ವ್ಯವಹಾರಪ್ರಪಂಚದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಆದಿತ್ಯನು ಆಧಾರವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ಸಾಧನವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ತನ್ನ ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ತದಂಗವಾದ ಕಲಾಪಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯರೂಪದಿಂದಲೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಾರಣರೂಪದಿಂದಲೂ ಹೇತುವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಛಾಂದೋಗ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಋಕ್ನುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ,

ಅಸಾ ನಾದಿತ್ಯೋ ದೇವಮಧು ತಸ್ಯ ದ್ಯೌರೇವ ತಿರಶ್ಚೇನವಂಶೋಽಂತರಿಕ್ಷಮಪೂಪೋ
ಮರೀಚಿಯಃ ಪುತ್ರಾಃ |

ತಸ್ಯ ಯೇ ಪ್ರಾಂಚೋ ರಶ್ಮಯಸ್ತಾ ಏನಾಸ್ಯ ಪ್ರಾಚ್ಯೋ ಮಧುನಾಡ್ಯಃ | ಋಚಿ ಏವ ಮಧುಕೃತ
ಋಗ್ವೇದ ಏವ ಪುಷ್ಪಂ ತಾ ಅಮೃತಾ ಅಪಸ್ತಾನಾ ಏತಾ ಋಚಿಃ | ಏತಮ್ನಗ್ವೇದಮಭ್ಯ-
ತಪಗ್ಗ್ನಸ್ತಸ್ಯಾಭಿತಪ್ತಸ್ಯ ಯಶಸ್ತೇಜ ಇಂದ್ರಿಯ ವೀರ್ಯಮನ್ನಾದ್ಯಂ ರಸೋಽಜಾಯತ ||
ತದ್ವ್ಯಕ್ತರತ್ತದಾದಿತ್ಯಮಭಿತೋಽಶ್ರಯತ್ತದ್ವಾ ಏತದ್ಯದೇತದಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ರೋಹಿತಂ ರೂಪಂ |
(ಛಾ. ಉ. ೩-೧)

ಈ ಆದಿತ್ಯನೇ ದೇವಮಧುವು ದ್ಯುಲೋಕವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಆಸರೆಯಾದ ವಂಶವೃಕ್ಷವಾಗಿಯೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷವೇ ಗೂಡಾ
ಗಿಯೂ ರಶ್ಮಿಗಳೇ ಪುತ್ರರೂಪಗಳಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪ್ರಸರಿಸುವ ರಶ್ಮಿಗಳು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಮಧು
ನಾಡಿಗಳು. ಋಕ್ಕುಗಳೇ ಭ್ರಮರಗಳು. ಋಗ್ವೇದವೇ ಪುಷ್ಪವು, ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾದ ಅಜ್ಞಪಯಸ್ಸುರೂಪ
ಗಳಾದ ಅಹುತಿಗಳೇ ಅಮೃತಬಿಂದುಗಳು. ಮಂಜುಂತ್ರಗಳು ಪಕ್ವವಾದನಂತರ ಯಶಸ್ಸು, ತೇಜಸ್ಸು, ಇಂದ್ರಿಯವೂ
ವೀರ್ಯವೂ, ಶಕ್ತಿಯೂ, ರಸವೂ ಯಾಗಾದಿ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ಅನಂತರ ಈ ಫಲರೂಪವಾದ ರಸಾದಿ
ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆದಿತ್ಯನ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಅವನನ್ನೇ ಸೇರಿದವು. ಇವೇ ಉದಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಆದಿತ್ಯನ ರಕ್ತ
ಬಿಂಬದ ರನ್ಯವಾದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಹೇತುಗಳು.

ಅಥ ಯೇಽಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಾ ರಶ್ಮಯಸ್ತಾ ಏನಾಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಾ ಮಧುನಾಡ್ಯೋ ಯಜುರ್ಗಾಂಘ್ರೇವ ಮಧು-
ಕೃತೋ ಯಜುರ್ವೇದ ಏವ ಪುಷ್ಪಂ ತಾ ಅಮೃತಾ ಅಪಃ | ತಾನಿ ನಾ ಏತಾನಿ ಯಜುರ್ಗಾಂ
ಘ್ರೇತಂ ಯಜುರ್ವೇದಮಭ್ಯತಪಗ್ಗ್ನಸ್ತಸ್ಯಾಭಿತಪ್ತಸ್ಯ ಯಶಸ್ತೇಜ ಇಂದ್ರಿಯಂ ವೀರ್ಯಮ-
ನ್ನಾದ್ಯಂ ರಸೋಽಜಾಯತ || ತದ್ವ್ಯಕ್ತರತ್ತದಾದಿತ್ಯಮಭಿತೋಽಶ್ರಯತ್ತದ್ವಾ ಏತದ್ಯದೇತ-
ದಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಶುಕ್ಲಂ ರೂಪಂ ||

(ಛಾ. ಉ. ೩-೨-)

ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪ್ರಸರಿಸುವ ರಶ್ಮಿಗಳು ದಕ್ಷಿಣದ ಮಧುನಾಡಿಗಳು. ಯಜುರ್ಮಂತ್ರಗಳೇ ಭ್ರಮರಗಳು. ಯಜುರ್ವೇ
ದವೇ ಪುಷ್ಪವು, ಯಜ್ಞಾಹುತಿಗಳಾದ ಅಜ್ಞಪಯಸ್ಸುಗಳೇ ಅಮೃತ ಬಿಂದುಗಳು. ಇವರಿಂದ ರಸಾದಿಗಳು ಉತ್ಪನ್ನ
ವಾಗಿ ಪುನಃ ಆದಿತ್ಯನ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಆದಿತ್ಯನನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಇವೇ ಆದಿತ್ಯನ ಶುಕ್ಲರೂಪದ
ಹೇತುಗಳು.

ಅಥ ಯೇಽಸ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಂಚೋ ರಶ್ಮಯಃ ಸಾಮಾನ್ಯೇವ ಮಧುಕೃತಸ್ಸಾಮನೇದ ಏವ
ಪುಷ್ಪಂ ಏತದಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಕೃಷ್ಣಂ ರೂಪಂ ||

(ಛಾ. ಉ. ೩-೩)

ಅಥ ಯೇಽಸ್ಯೋದಂಚೋ ರಶ್ಮಯಃ ಅಥರ್ವಾಗಿರಸ ಏವ ಮಧುಕೃತ ಇತಿ ಹಾಸ-
ಪುರಾಣಂ ಪುಷ್ಪಂ ಏತದಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಪರಂ ಕೃಷ್ಣಂ ರೂಪಂ ||

(ಛಾ. ಉ. ೩-೪)

ಸಾಮವೇದರೂಪವಾದ ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿ ಸಾಮರೂಪವಾದ ಭ್ರಮರಗಳು ಆಹುತಿರೂಪವಾದ ಅಮೃತಬಿಂದುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಸೇರಿಸಿದವು. ಅದೇ ಆದಿತ್ಯನ ಕೃಷ್ಣರೂಪಕ್ಕೆ ಹೇತುವು

ಅನಂತರ ಇತಿಹಾಸಪುರಾಣರೂಪವಾದ ಪುಷ್ಪದಿಂದ ಅರ್ಧವರೂಪವಾದ ಭ್ರಮರವು ರಸಾದಿರೂಪವಾದ ಅಮೃತಬಿಂದುವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವು. ಇವು ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಸೇರಿದವು. ಇದೇ ಆದಿತ್ಯನ ಗಾಢವಾದ ಕೃಷ್ಣರೂಪದ ಹೇತುಗಳು.

ತೇ ನಾ ಏತೇ ರಸಾನಾಂ ರಸಾ ವೇದಾ ಹಿ ರಸಾಸ್ತೇಷಾಮೇತೇ ರಸಾಸ್ತಾನಿ ನಾ ಏತಾನ್ಯಮೃತಾ-
ನಾಮಮೃತಾನಿ ವೇದಾ ಹ್ಯಮೃತಾಸ್ತೇಷಾಮೇತಾನ್ಯಮೃತಾನಿ ||

(ಭಾ. ಉ. ೩-೫)

ಆದಿತ್ಯನ ಈ ವಿಧವಿಧವಾದ ವರ್ಣಗಳೇ ರಸಗಳ ಸಾರಗಳು. ಯಾವ ರಸಗಳ ಸಾರಗಳು ಎಂದರೆ—ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉತ್ತಮವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಸಾರವೇ ವೇದಗಳು ಅವುಗಳು ಯಜ್ಞರೂಪಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದನಂತರ ಅದರ ರಸದ ಫಲವಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸೂರ್ಯನ ವರ್ಣಗಳು ಯಜ್ಞಾದಿಗಳ ಸಾರವು. ಅಮೃತಾತ್ಮಕವಾದ ವೇದಾದಿಗಳಿಂದ ದೀಪ್ತವಾದ ಆದಿತ್ಯನ ಈ ನಾನಾವರ್ಣಾತ್ಮಕವಾದ ತೇಜಸ್ಸು ಎಲ್ಲಾ ಅಮೃತಕ್ಕೂ ಅಮೃತಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಯದ್ಯತ್ಪ್ರಥಮಮಮೃತಂ ತದ್ವಸವ ಉಪಜೀವಂತೈಗ್ನಿನಾ ಮುಖೇನ ವೈ ದೇವಾ ಅಶ್ನಂತಿ ನ
ಏವಂತೈತದೇವಾಮೃತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತೈಸ್ಯಂತಿ ||

.... ಅಥ ಯದ್ವಿತ್ತೀಯಮಮೃತಂ ತದ್ವದ್ರಾ ಉಪಜೀವಂತಿ
.... ಅಥ ಯತ್ಪ್ರತೀಯಮಮೃತಂ ತದಾದಿತ್ಯಾ ಉಪಜೀವಂತಿ
.... ಅಥ ಯಚ್ಚತುರ್ಥಮಮೃತಂ ತನ್ನರುತ ಉಪಜೀವಂತಿ
.... ಅಥ ಯತ್ಪಂಚಮಮಮೃತಂ ತತ್ಸಾಧ್ಯಾ ಉಪಜೀವಂತಿ

(ಭಾ. ಉ. ೩-೬ ರಿಂದ ೧೦)

ಈ ಐದುವಿಧವಾದುದೂ ಅಮೃತಮಯವಾದುದೂ ಆದ ಆದಿತ್ಯನ ರಸಾತ್ಮಕವಾದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ವಸುಗಳೂ, ರುದ್ರರೂ, ಆದಿತ್ಯರೂ, ಮರುತ್ತುಗಳೂ, ಸಾಧ್ಯರೂ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಈ ರೋಹಿತಾದಿವರ್ಣಗಳನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಮೃತಗಳ ಸಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು ವಸುರುದ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ತಾನೂ ಆ ಆದಿತ್ಯನ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಪುನಃ ಆ ವರ್ಣಗಳಿಂದಲೇ ಉತ್ಪನ್ನನಾಗುತ್ತಾನೆ. (ತ ಏತದೇವ ರೂಪಮಭಿಸಂವಿಶಂತೈತಸ್ಮಾದ್ರೂಪಾದ್ಯಂತಿ) ಆದಿತ್ಯನೂ ಸಹ ಈ ವಸುರುದ್ರಾದಿತ್ಯಾದಿಗಳ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲೂ ಅವರ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅಥ ತತಃ ಊರ್ಧ್ವಂ ಉದೇತ್ಯ ನೈವೋದೇತಾ ನಾಸ್ತಮೇತೈಕಲ ಏವ ಮಧ್ಯೇ ಸ್ಥಾತಾ ತದೇಷ
ಶ್ಲೋಕಃ ||

ನ ವೈ ತತ್ರ ನ ನಿಮ್ಲೋಚ ನೋದಿಯಾಯ ಕದಾಚನ |
ದೇವಾಸ್ತೇನಾಹಂ ಸತ್ಯೇನ ಮಾ ವಿರಾಧಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಣೇತಿ ||

ನ ಹ ವಾ ಅಸ್ಮಾ ಉದೇತಿ ನ ನಿನ್ಲೋಚತಿ ಸಕೃದ್ವಿನಾ ಹೈವಾಸ್ಮೈ ಭವತಿ ಯ ಏತಾಮೇವಂ
ಬ್ರಹ್ಮೋಪನಿಷದಂ ವೇದ ||

(ಭಾ. ಉ. ೩-೧೧ ; ೧-೩)

ಇಲ್ಲಿ ಅಥ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಕೃತ್ವೇವಮುದಯಾಸ್ತಮನೇನ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ಸ್ವಕರ್ಮಫಲ-
ಭೋಗನಿಮಿತ್ತಮನುಗ್ರಹಂ | ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಅವುಗಳ ಕರ್ಮಾನುಗುಣವಾಗಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು
ಕ್ಕಾಗಿ ಉದಯಾಸ್ತಮಯರೂಪವಾದ ಸಂಚಾರಗಳನ್ನು ವಸುರುದ್ರಾದಿ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅನಂತರ ಎಂದು
ಇಷ್ಟು ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಆದಿತ್ಯನ ಉದಯಾಸ್ತಮಯವಾದ ಸಂಚಾರ
ಗಳಿಂದ ಲೋಕನಿರ್ವಹಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದೂ, ನಿತ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದೂ ವರ್ಣಿತ
ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ವರಿಗಿನ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳು ಆದಿತ್ಯನ ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕವಾದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ
ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆದಿತ್ಯನ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಆದಿತ್ಯನು ವಸುರುದ್ರಾದಿತ್ಯಾದಿಗಳ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಿ ಅನಂತರ ಅವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉರ್ಧ್ವಭಾಗ
ದಲ್ಲಿರುವ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಉದಯವೂ ಇಲ್ಲ.
ಅಸ್ತಮಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಲೂ ಅದ್ವಿತೀಯನಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾನೆ. ನ ವೈ ತತ್ರ ನ
ನಿನ್ಲೋಚ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನ ಈ ಪರಮಪದದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತ
ವಾದ ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ಆ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆ ಅವನಿಗೂ ಸಹ ಸೂರ್ಯನ ಉದಯಾಸ್ತಮಯ
ಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಹಗಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ,

ತಸ್ಮಾದ್ವಾ ಏತಂ ಸೇತುಂ ತೀರ್ತ್ವಾಪಿ ನಕ್ತಮಹರೇವಾಭಿನಿಷ್ಪದ್ಯತೇ ಸಕೃದ್ವಿಭಾತೋ ಹ್ಯೇವೈಷ
ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಃ ||

(ಭಾ. ಉ. ೮-೪-೨)

ಅನಿತ್ಯಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಜಗತ್ತುಗಳಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರತಕ್ಕ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ದಾಟಿದನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ
ವನ್ನು ಸೇರಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತಮಸ್ಸನ್ನೂ ಕಾಣದೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನನುಭವಿಸುವನು ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಇದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ೫, ೬ ಮತ್ತು ೭ ನೇ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾದ ಆದಿತ್ಯನ
ಸ್ವರೂಪವು ಆದಿತ್ಯನ ಈ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ೭ನೇ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾರ್ಧವು ಆದಿತ್ಯನ
ಲೋಕನಿರ್ವಹಣದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವು ಅವನ ಶಾಶ್ವತವಾದುದೂ ಲೌಕಿಕಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅತೀತವಾದುದೂ
ಆದ ಗೂಢವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಈಂ—ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥ ಯೇ ಪ್ರವೃತ್ತೇಽರ್ಥಮಿತಾಕ್ಷರೇಷು
ಗ್ರಂಥೇಷು ವಾಕ್ಯಪೂರಣಾ ಆಗಚ್ಛಂತಿ ಪದಪೂರಣಾಸ್ತೇ ಮಿತಾಕ್ಷರೇಷ್ವನರ್ಥಕಾಃ ಕಮೀಮಿದ್ವಿತಿ |
(ನಿ. ೧-೯), ಎಂದರೆ ಈಂ ಎಂಬ ಪದವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪದವು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ

ಕೇವಲ ವಾಕ್ಯಪೂರಣಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಎಂದು ನಿರುಕ್ತದ ವಿವರಣೆಯಿದ್ದರೂ ಸಹ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಏತದ್ವೈತ್ಯಮಾಣಂ ತತ್ತ್ವಂ ಎಂದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಂಕೇತವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ನಾಮಸ್ಯ—ವನನೀಯಸ್ಯ ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಆದಿತ್ಯನ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ರೂಪವು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಆದಿತ್ಯನ ಬಾಹ್ಯರೂಪವು. ಇಂತಹ ಬಾಹ್ಯವಾದ ಮಂಡಲದ ಒಳಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಗೋಚರವಲ್ಲದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪರಮಪದವಿದೆ

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಬ್ರವೀತು—ಬ್ರೂ ಇತ್ಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವೇದ—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್ ಬಂದಾಗ **ವಿದೋ** ಲಟೋವಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೮೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಣಲಾದೇಶ. ಪುಗಂತಲಘೂಪಧಸ್ಯಚಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತು ಲಘೂಪಧಿಗೆ ಗುಣ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಿತಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ

ವೇಃ—ವೀ ಗತ್ಯಾದಿಷು ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಔಣಾದಿಕ ಇ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುವಿನ ಟಿಗೆ (ಈ) ಲೋಪ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಸ್ಥಿತಿವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಶೀರ್ಷ್ಣಃ—ಶೀರ್ಷನ್ ಭಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೬೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿರಃ ಶಬ್ದಸಂಖ್ಯೆಯವಾಗಿ ಶೀರ್ಷನ್ ಶಬ್ದವು ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗಿ ನಿಪಾತಿಸಿತಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಿತಿವಿಕವಚನ ಪರಮಾದಾಗ ಅಲ್ಲೋಪೋನ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನಿನ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಉದಾತ್ತನಿವೃತ್ತಿ ಸ್ವರದಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಯು ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ದುಹ್ರತೇ—ದುಹ ಪ್ರಪೂರಣೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ಝ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಶಸಿಗೆ ಲುಕ್. ಆತ್ಮನೇಪದೇಷ್ಟನತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಅತಾದೇಶ ಟಿಗೆ ಏತ್ವ. ಬಹುಲಂ ಭಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ರುಟಾಗಮ. ಟಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯವಯವವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅತಿ ಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಸಾನಾಃ—ವಸ ಆಚ್ಛಾದನೇ ಧಾತು. ಲುಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ. ಧಾತುವು ಅನುದಾತ್ತೇತ್ತಾದುದರಿಂದ ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತು ಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಪದಾ—ಊಡಿದಂಪದಾದಿ— (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಪುಃ ಪಾಪಾನೇ ಧಾತು. ಲುಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ಝ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚ್ಲಿಗೆ ಸಿಚಾದೇಶ ಬಂದಾಗ **ಗಾತಿಸ್ಥಾಸಿಚಿ—** (ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೭೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಆತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೧೦)

ಎಂಬುದರಿಂದ ಝಿಗೆ ಉಸಾದೇಶ. ಉಸ್ಯಪದಾಂತಾತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೯೬) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಪರರೂಪ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೭ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಮಾತಾ ಪಿತರನ್ಯುತ ಆ ಬಭಾಜ ಧೀತ್ಯಗ್ರೇ ಮನಸಾ ಸಂ ಹಿ ಜಗ್ಮೇ |

ಸಾ ಬೀಭತ್ಸುರ್ಗರ್ಭರಸಾ ನಿವಿದ್ಧಾ ನಮಸ್ತಂತ ಇದುಪವಾಕಮಾಯುಃ ||

|| ೮ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಮಾತಾ | ಪಿತರಂ | ಋತೇ | ಆ | ಬಭಾಜ | ಧೀತೀ | ಅಗ್ರೇ | ಮನಸಾ | ಸಂ | ಹಿ | ಜಗ್ಮೇ |

ಸಾ | ಬೀಭತ್ಸುಃ | ಗರ್ಭರಸಾ | ನಿವಿದ್ಧಾ | ನಮಸ್ತಂತಃ | ಇತ್ | ಉಪವಾಕಂ | ಈಯುಃ || ೮ ||

|| ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ ||

ಮಾತಾ ಸರ್ವಸ್ಯ ನಿರ್ಮಾತ್ರೀ ಪೃಥಿವೀ ಪಿತರಂ ಪಾಲಕಂ ದ್ಯುಲೋಕಂ ತತ್ಸ್ಥಂ | ದ್ಯುಲೋಕ-
ಸ್ಥಮಾದಿತ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ತಮಾ ಬಭಾಜ | ಅಭಜತೇ | ಕಿಮರ್ಥಂ | ಋತೇ ಉದಕೇ ಯಜ್ಞೇ ವಾ
ನಿಮಿತ್ತಭೂತೇ ಸತಿ | ಕೇನ ದ್ವಾರೇಣ | ಧೀತೀ ಧೀತ್ಯಾ ಕರ್ಮಣಾ ಯಾಗಾದಿರೂಪೇಣ | ಸ್ವಕೀಯೇ-
ನಾಜ್ಯಸೋಮಾದಿಹವಿಷಾ ತರ್ಪಯತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಗ್ರೇ ತತಃ ಪೂರ್ವಂ ಪಿತಾ ಚ ಮನಸಾಸ್ಯಾಮುಭಿ-
ಪ್ರಾಯವತಾ ಚೇತಸಾ ಸಂ ಜಗ್ಮೇ ಹಿ | ಸಂಸ್ಥಿಷ್ಟೋ ವರ್ತತೇ ಖಲು | ವೃಷ್ಟಿಮಕರೋದಿತ್ಯರ್ಥಃ |
ಅನಂತರಂ ಸಾ ಮಾತಾ ಬೀಭತ್ಸುರ್ಗರ್ಭಬಂಧನೇಚ್ಛಾವತೀ ಗರ್ಭರಸಾ ಗರ್ಭರಸೇನ ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿನಿಮಿ-
ತ್ತೇನ ರಸೇನ ನಿವಿದ್ಧಾ ನಿತರಾಂ ವಿದ್ಧಾಸೀತ್ | ಯದ್ವಾ | ಗರ್ಭೇ ರಸ ಓಷಧ್ಯಾದ್ಯುತ್ಪಾದನಸಮರ್ಥ-
ಮುದಕಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಾದೃಶ್ಯದಕೇನಾತ್ಯಂತಂ ಕ್ಲಿನ್ನಾ ನಿವಿದ್ಧಾ ಕೃಷೀವಲೈರ್ಹಲಮುಖೇನ ನಿತರಾಂ
ವಿದಾರಿತಾ ಭವತಿ ಬೀಜಾವಾಸಾರ್ಥಂ | ಅತ್ರಾಯಂ ಸಮಾಧಿಃ | ಯಾ ಕಾಚೇನ ಯೋಷಿದಪತ್ಯಾರ್ಥಂ
ಸ್ವಪತಿಂ ಯುವಾನಂ ಯೌತಿ ಸ ಚ ತಸ್ಯಾಮನುರಾಗಯುಕ್ತಃ ಸಂಗತೋ ಭವತಿ ಸಾ ಚಾಂತರ್ವತೀ
ಸತೀ ಪುತ್ರಾಣ್ವನಯತೀತಿ ತದ್ವದತ್ರಾಪಿ | ಅನಂತರಂ ನಮಸ್ತಂತ ಇದ್ಭಾವಿವ್ರೀಹಿಪ್ರಿಯಂಗ್ವಾದ್ಯನ್ನವಂತ
ಏವೋಪವಾಕಮುಪೇತ್ಯ ವಚನಂ ಪರಸ್ಪರಂ ಸಮ್ಯಗಭಿವೃದ್ಧಾನಿ ಸಸ್ಯಾನೀತಿ ವಚನಮಾಯುಃ | ಪ್ರಾಪ್ನು-
ವಂತಿ | ಯದ್ವಾ | ಹವಿರ್ಲಕ್ಷಣಾನ್ನವಂತ ಉಪೇತ್ಯ ವಚನಂ ಪ್ರೈಷಾದಿರೂಪಮೀಯುಃ | ವೃಷ್ಟಾ
ಸತ್ಯಾಂ ಸಸ್ಯಾದಿದ್ವಾರಾ ಯಾಗಮನುತಿಷ್ಠೇಯುರಿತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಮಾತಾ—ನಿರ್ಮಾತ್ರಿಯಾದ ಪೃಥ್ವಿಯು | ಋತೇ—ಉದಕಕ್ಕಾಗಿ | ಧೀತ್ಯಾ—ಯಾಗಾದಿರೂಪವಾದ ಕರ್ಮದಿಂದ | ಪಿತರಂ—ಪಾಲಕನಾದ ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು | ಆ ಬಭಾಜ—ಸೇವಿಸಿದಳು | (ಪಿತಾ—ಆದಿತ್ಯನು) | ಅಗ್ರೇ—ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿಯೇ | ಮನಸಾ—(ಪೃಥ್ವಿಯು ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿದ) ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ | ಸಂ ಜಗ್ಮೇ ಹಿ—ವೃಷ್ಟ್ಯುತ್ಪಾದನೆಯ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಇದ್ದನು ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿಯೇ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು | ಸಾ—ಪೃಥ್ವಿಯು | ಬೀಭತ್ಸುಃ—ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೂ | ಗರ್ಭರಸಾ—ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವಾದ ರಸದಿಂದಲೂ | ನಿವಿಧ್ವಾ—ಸಂಯುಕ್ತಳಾದಳು | ಇತ್—ಆ ಒಡನೆಯೇ | ನಮಸ್ತಂತಃ—(ಮುಂದೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ) ಪ್ರೀಹ್ಯಾದ್ಯನ್ನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸಿದ (ಯಜಮಾನರೆಲ್ಲರೂ) | ಉಪವಾಕಂ—ಅಭಿನಂದನಪೂರ್ವಕವಾದ ಸ್ತುತಿವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು | ಈಯುಃ—ವಿನಿಮಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಜಗನ್ನಿರ್ಮಾತ್ರಿಯಾದ ಪೃಥ್ವಿಯು ಉದಕಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಗಾದಿರೂಪವಾದ ಕರ್ಮದಿಂದ ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಥನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಸೇವಿಸಿದಳು. ಆದಿತ್ಯನು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿಯೇ ಪೃಥ್ವಿಯು ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು. ಪೃಥ್ವಿಯು ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೂ, ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವಾದ ರಸದಿಂದಲೂ ಸಂಯುಕ್ತಳಾದಳು. ಒಡನೆಯೇ ಮುಂದೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರೀಹ್ಯಾದ್ಯನ್ನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಯಜಮಾನರೆಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರ ಅಭಿನಂದನ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ವಿನಿಮಯಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

English Translation

The mother, (earth), worships the father, (sun), with holy rites, for the sake of water; but he has anticipated (her wants) in his mind; whereupon, desirous of progeny, she is penetrated by the dews of impregnation, and, (all) expectant of abundance, exchange words (of congratulation).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವಿಗೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ದಾಂಪತ್ಯಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳಿ ಆ ದಾಂಪತ್ಯದ ಪ್ರೇಮದ ರೀತಿಯನ್ನೂ, ಆ ಪ್ರೇಮಫಲದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಸಾಯಣರು ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ “ಯಾ ಕಾಚನ ಯೋಷಿದಪತ್ಯಾರ್ಥಂ ಸ್ವಪತಿಂ ಯುವಾನಂ ಯೌತಿ ಸ ಚ ತಸ್ಯಾಮನುರಾಗಯುಕ್ತಃ ಸಂಗತೋ ಭವತಿ ಸಾ ಚಾಂತರ್ವತ್ತೀ ಸತೀ ಪುತ್ರಾನ್ ಜನಯತೀತಿ ತದ್ವದತ್ತಾಸಿ” ಪತಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬಯಸಿದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪುತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಪತಿಯ ಸಂಗಮವನ್ನು ಬಯಸಿದಾಗ ಪತಿಯೂ ಸಹ ಅವಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅನುರಾಗವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಅವಳ ಬಯಕೆಯನ್ನೀಡೇರಿಸಿದರೆ ಆಗ ಅವಳು ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಪೃಥ್ವೀರೂಪಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆದಿತ್ಯರೂಪನಾದ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ತೋರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾದ ಅವನ ಪ್ರೇಮವನ್ನೂ ಪಡೆದುದರ ಫಲವಾಗಿ ಅನ್ನರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆದಕೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಮಾತಾ—ಸರ್ವಸ್ಯ ನಿರ್ಮಾತ್ರೀ ಪೃಥಿವೀ | ಸಕಲವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸತಕ್ಕ ಪೃಥಿವಿಯಿಂದರ್ಥ.

ತದ್ವೈದುಸಯಾಮೇನ ಗೃಹಾ ಗೃಹ್ಯಂತೇ ಅನಯೈವ ತದ್ಗೃಹ್ಯಂತೇಽಥ ಯದ್ಯೋನೌ ಸಾದಯೇ-
ತೀಯಂ ನಾ ಅಸ್ಯ ಸರ್ವಸ್ಯ ಯೋನಿರಸ್ಯೈವಾ ಇಮಾಃ ಪ್ರಜಾಃ ಪ್ರಜಾತಾಃ || ತಂ ನಾ
ಏತಗ್ಂ ರೇತೋ ಭೂತಗ್ಂ ಸೋಮಮೃತ್ವಿಜೋ ಬಿಭ್ರತಿ ಯದ್ವಾ ಅಯೋನೌ ರೇತಃ
ಸಿಚ್ಯತೇ ಪ್ರ ವೈ ತನ್ನೀಯತೇಽಥ ಯದ್ಯೋನೌ ಸಾದಯೇತ್ಯಸ್ಯಾಮೇವ ತತ್ಪಾದಯತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೪-೧-೨-೯ ರಿಂದ ೧೦)

ಉಪಯಾಮಗೃಹವು ಈ ಪೃಥ್ವಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಪೃಥ್ವಿಯೇ ಸಕಲ
ಪ್ರಜೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ ಯೋನಿಯಾಗಿದ್ದು ಮಾತೃವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಉಪಯಾಮಗೃಹವನ್ನೂ ಯೋನಿಯಲ್ಲೇ
ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದುದೆಲ್ಲಾ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ ಎಂದು ಸಕಲ ಭೂತ
ಗಳಿಗೂ ಪೃಥ್ವಿಯೂ ಮಾತೆಯೆಂಬಂಥವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಪೃಥ್ವಿಯು ಮಾತೆಯಾದರೆ ದ್ಯುಲೋಕವು ಪಿತೃವೆಂದು
ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ದಾಂಪತ್ಯಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಪೃಥ್ವಿಗೂ
ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ದ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೂ ಪೃಥ್ವಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ
ಪೃಥ್ವಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಉದ್ವಯಂ ತಮಸಸ್ಪರಿತಿ ಪಾಪ್ತಾ ವೈ ತಮಃ ಪಾಪ್ತಾನಮೇವ ತಮೋಽಪಹತೇ ಸ್ವಃ ಪಶ್ಯಂತ
ಉತ್ತರಮಿತ್ಯಯಂ ವೈ ಲೋಕೋಽದ್ಭ್ಯ ಉತ್ತರೋಽಸ್ತಿನೇವ ಲೋಕೇ ಪ್ರತಿತಿಷ್ಠತಿ
ದೇವಂ ದೇವತ್ರಾ ಸೂರ್ಯಮಗನ್ಮಜ್ಯೋತಿರುತ್ತಮಮಿತಿ ಸ್ವರ್ಗೋ ವೈ ಲೋಕಃ ಸೂರ್ಯೋ
ಜ್ಯೋತಿರುತ್ತಮಗ್ನ್ ಸ್ವರ್ಗ ಏವ ಲೋಕೋಽಂತತಃ ಪ್ರತಿತಿಷ್ಠತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೪-೩-೧-೨೮)

ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾದ ಸಕಲದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ ಸೂರ್ಯನೇ ಅಂತರಿಕ್ಷಲೋಕವಾಗಿ
ದ್ದಾನೆ. ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತನಾದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೂ ಆ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಪೂರ್ಣ
ವಾದ ಐಕ್ಯವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಪೃಥ್ವಿಗೂ
ದಾಂಪತ್ಯಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾವ ಅರ್ಥವಿದೆಯೋ ಪೃಥ್ವಿಗೂ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೂ ದಾಂಪತ್ಯಸಂಬಂಧವನ್ನು
ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ,

ಅಥ ಯತ್ರಾಹೋಪಹೂತೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಇತಿ | ತದಗ್ನೀಥ ಅದಧಾತಿ ತದಗ್ನೀತ್ಪ್ರಾಶ್ನಾ-
ತ್ಯುಪಹೂತಾ ಪೃಥಿವೀ ಮಾತೋಪ ಮಾಂ ಪೃಥಿವೀ ಮಾತಾ ಹ್ವಯತಾಮಗ್ನಿ ರಾಗ್ನೀಧ್ರಾಹೋ-
ಪಹೂತೋ ದ್ಯಾಷ್ಟಿತೋಪ ಮಾಂ ದ್ಯಾಷ್ಟಿತಾ ಹ್ವಯತಾಮಗ್ನಿ ರಾಗ್ನೀಧ್ರಾತ್ಪ್ಸಾಹೇತಿ ದ್ಯಾವಾ
ಪೃಥಿವ್ಯೋ ನ್ಯಾಏಷ ಯದಾಗ್ನೀಧ್ರಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೮-೧-೪೧)

“ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಹೂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ” ಎಂದು ಹೋತೃವು ಪಠಿಸಿ ಅಗ್ನೀಧ್ರನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಾಗ ಅಗ್ನೀಧ್ರನು “ ಮಾತೆಯಾದ ಪೃಥ್ವಿಯು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಹೂತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅದರಂತೆಯೇ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಲಿ ನಾನು ಅಗ್ನೀಧ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಯೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಪಿತೃವಾದ ದ್ಯುಲೋಕಾದಿ ದೇವತೆಯು ಆಹ್ವಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ” ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳೆಂದು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪಿತೃವೆಂದರೆ ದ್ಯುಲೋಕವಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಥನಾದ ಆದಿತ್ಯನಾಗಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಪಿತಾ ನೋಽಸಿ ಪಿತಾ ನೋ ಬೋಧೀತಿ | ಏಷ ವೈ ಪಿತಾ ಯ | ಏಷ ತಸತ್ಯೇಷ ಉ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೪-೧-೪-೧೫)

ನೀನೇ ನಮ್ಮ ಪಿತೃವು. ನಮ್ಮ ಪಿತೃವಾಗಿಯೇ ವರ್ತಿಸು. ಅದೋ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಆದಿತ್ಯನೇ ನಮ್ಮ ಪಿತೃವು ಮತ್ತು ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವೇ ಆದಿತ್ಯನು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಪಿತೃವೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಾಗಿರುವ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದ ದಾಂಪತ್ಯಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕವಾದ ದಂಪತಿಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೆಂದೇ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಂತಿಕವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದೂ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ದ್ಯೌರಹಂ ಪೃಥಿವೀ ತ್ವಂ ತಾನೇಹಿ ಸಂರಂಭಾವಹೈ |

(ಬೃ. ಉ. ೬-೪-೨೦)

ದ್ಯೌರಹಂ ಪೃಥಿವೀ ತ್ವಗ್ಂ ರೇತೋಽಹಗ್ಂ ರೇತೋಭೃತ್ತ್ವಂ |

(ತೈ. ಏಕಾಗ್ನಿಕಾಂಡ. ೧-೩)

ನಾವಿಬ್ಬರೂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಡೋಣ ಎಂದು ಪತಿಯು ಪತ್ನಿಯನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೂ ಪೃಥಿವಿಗೂ ದಾಂಪತ್ಯ ಸಂಬಂಧವು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಆದಿದಂಪತಿಗಳಾದ ಇವರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾತೆಯು ಧೀತಿಯಿಂದ ಪಿತೃವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದಳೆಂದಿದೆ.

ಧೀತ್ಯಾ—ಯಾಗಾದಿರೂಪೇಣ ಕರ್ಮಣಾ | ಯಾಗಾದಿರೂಪವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಎಂದರ್ಥ. ಧೀತಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕರ್ಮ, ಪ್ರಜ್ಞಾ ಎಂಬ ಎರಡು ಅರ್ಥವೂ ಉಂಟು. [ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ (ನಿ. ೩-೮) ಅಂಗುಳಿನಾಮಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಪದವು ಪಠಿತವಾಗಿದೆ] ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಕರ್ಮ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂಬ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳೂ ಇರತಕ್ಕ ಎರಡು ಋಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಉದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾರಾವತ್ಸನ್ನೀಮವಸೇ ಸುವೃಕ್ತಿಭಿಃ ಸರಸ್ವತೀಮಾ ವಿವಸೇಮ ಧೀತಿಭಿಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೬-೬೧-೨)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಧೀತಿಭಿಃ ಎಂದರೆ ಕರ್ಮಭಿಃ ಎಂದೂ,

ಋತಸ್ಯ ಹಿ ಶುರುಧಃ ಸಂತಿ ಪೂರ್ವೀರ್ಯತಸ್ಯ ಧೀತಿವ್ಯಜಿನಾನಿ ಹಂತಿ ||

(ಋ ಸಂ. ೪-೨೩-೮)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಎಂದೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ತುತಿಯೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲೂ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾಗರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವೆಂದರ್ಥ.

ಗರ್ಭರಸಾ—ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿನಿಮಿತ್ತೇನ ರಸೇನ ನಿವಿಧ್ವಾ ನಿತರಾಂ ವಿದ್ವಾ ಅಸೀತ್ | ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವಾದ ರಸದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಯುಕ್ತಳಾದಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಗರ್ಭೇ ರಸಃ ಒಷಧ್ಯಾದ್ಯುತ್ಪಾದನಸಮರ್ಥಮುದಕಂ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ ತಾದೃಶೀ ಉದಕೇನ ಅತ್ಯಂತಂ ಕ್ಲಿನ್ನಾ ನಿವಿಧ್ವಾ ಕೃಷೀವಲ್ಪಹಲಮುಖೇನ ನಿತರಾಂ ವಿದಾರಿತಾ ಭವತಿ | ಸಸ್ಯಮೂಲಿಕಾದಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವಾದ ಉದಕವನ್ನು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಎಂದರೆ ಪೃಥ್ವಿಯೆಲ್ಲಾ ಆ ಉದಕದಿಂದ ತೋಯಲ್ಪಟ್ಟು ನಂತರ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಂದ ಉಳಲ್ಪಟ್ಟು ಸಸ್ಯಸಂಪದ್ರೂಪವಾದ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಅಣಿಮಾಡಲ್ಪಡುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಉಪವಾಕಂ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಉಪೇತ್ಯ ವಚನಂ ಪರಸ್ಪರಂ ಸಮ್ಯಗಭಿವೃದ್ಧಾನಿ ಸಸ್ಯಾನೀತಿ ವಚನಂ | ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸುಹೃತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಲಿತಾಗ ಸಕಲಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಹ ಸಸ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಫಲಸಂಪತ್ತಿನ ವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ಅಭಿನಂದನವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಆಡುವರು. ಇದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಲೌಕಿಕವಾದ ಉಪವಚನರೂಪದ ಸಂತೋಷಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದೂ ಆಯಾಂ ಉಪವಕ್ತೇವ ಬಾಹೂ ಹಿರಣ್ಯಯಾ ಸವಿತಾ ಸುಪ್ರತೀಕಾ |

ದಿವೋ ರೋಹಾಂಸ್ಯರುಹಪ್ತೃಥಿವ್ಯಾ ಅರೀರಮತ್ರತಯತ್ಕಚ್ಚಿದಭ್ವಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೨೧-೫)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸವಿತೃವಿನ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ರಶ್ಮಿಪ್ರಸರಣದ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಲೌಕಿಕವಾದ ಸಂತೋಷಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಸುಹೃತ್ತಾದವನು ಮಿತ್ರನ ಅಭ್ಯುದಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಅಭಿನಂದನಮಾಡುವಂತೆ ತಾನೂ ರಶ್ಮಿಪ್ರಸರಣದೊಡನೆ ಉದಯಿಸಲಿ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ ಇದು ಲೌಕಿಕವಾದ ಉಪವಾಕದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು.

ಇದಲ್ಲದೇ, ಉಪವಚನವೆಂಬ ಕರ್ಮಾಂಗವಾದ ಮಂತ್ರಪಠಣವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸಾಯಣರು ಹರ್ವಿಲಪ್ರಜ್ಞಾನ್ನವಂತಃ ಉಪೇತ್ಯ ವಚನಂ ಪ್ರೈಷಾದಿರೂಪಮೀಯುಃ | ವೃಷ್ಟೌ ಸತ್ಯಾಂ ಸಸ್ಯಾದಿವ್ಯಾರಾ ಯಾಗಮನುತಿಷ್ಠೇಯುರಿತ್ಯರ್ಥಃ || ವೃಷ್ಟಿಪತನವಾದನಂತರ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳು ಬೆಳೆದು ಅವುಗಳು ಫಲಕಾಲವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದಾಗ ಹವಿಸ್ಸಿನರೂಪದ ಅನ್ನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಯಾಗವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಾಗ ಪ್ರೈಷವೇ ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿದರು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರೈಷಮಂತ್ರವನ್ನು ಮುತ್ತಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಪಠಿಸಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೆಂಬುದು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ,

ವೇಷಿ ಹ್ಯಧ್ವರೀಯತಾಮುಪವಕ್ತಾ ಜನಾನಾಂ | ಹವ್ಯಾ ಚ ಮಾನುಷಾಣಾಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೪-೯-೫)

ಎಂಬ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಉಪವಕ್ತಾ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಸಾಯಣರು ಉಪವಕ್ತಾ, ಅಧ್ವರ್ಯುಪ್ರಭೃತೀನಾಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಕರ್ಮಣಾಮನುಜ್ಞಾರ್ಥಂ “ಮಾಂ ಪ್ರಣಯ” ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪಸ್ಯ ವಾಕ್ಯಸ್ಯ ವಕ್ತಾ ಸನ್ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಚಾಸಿ || “ಮಾಂ ಪ್ರಣಯ” ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಅಧ್ವರ್ಯುವೇ ನೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳ ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದರ್ಥ. ಅದುದರಿಂದ ಉಪವಚನವನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕವನು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ,

ಉಪವಕ್ತಾ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಕರ್ಮಣಾಮನುಜ್ಞಾರ್ಥಮುಪದ್ರಷ್ಟಾ ವಾ ಸದಸ್ಯೋಽಸಿ | “ಸ ಹಿ ಸಪ್ತದಶಃ ಕರ್ಮಣಾಮುಪದ್ರಷ್ಟಾ ಭವತಿ” || ಇತ್ಯಾಪಸ್ತಂಭೇನೋಕ್ತತ್ವಾತ್ ||

ಸಕಲಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ನ್ಯೂನತೆಯಿಲ್ಲದೇ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನೆರವೇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸದಸ್ಯನು ಉಪದ್ರಷ್ಟೃವಾಗಿರುವನು. ಆಪಸ್ತಂಬರು “ಸಪ್ತದಶಃ ಕರ್ಮಣಾಮುಪದ್ರಷ್ಟಾ ಭವತಿ” ಎಂದು ಇವನ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉಪದ್ರಷ್ಟೃವಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ತೈತ್ತಿರೀಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ದಕ್ಷಿಣತ ಉಪಾಸ್ತೇ | ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ವೈ ಪ್ರಜಾನಾಮುಪದ್ರಷ್ಟಾ | ಉಪದ್ರಷ್ಟು-
ಮತ್ಯೇವ ಪ್ರಜಾಯತೇ ||

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೨-೨-೧-೩)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪದ್ರಷ್ಟು ಶಬ್ದವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಯಣರು, ಉಪದ್ರಷ್ಟಾ ಹಿತಾಹಿತಸ್ಯ ಪ್ರಜಾನಾ-
ಮುಪದೇಷ್ಠಾ | ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿತವಾವುದು, ಅಹಿತವಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹೃತವಾದ (ಋ. ಸಂ. ೪-೯-೫) ಋಕ್ನ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಪವಕ್ತೃವಿಗೂ ಉಪದ್ರಷ್ಟೃವಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಪುನಃ, ತೈತ್ತಿರೀಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ,

ಪ್ರಜಾಪತಿರಕಾಮಯತ ಪ್ರಜಾಃ ಸೃಜೇಯೇತಿ | ಸ ಏತಂ ದಶಹೋತಾರಮಸಶ್ಯತ್ ||

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೨-೨-೧-೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ದಶಹೋತೃಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ,

ಚಿತ್ತಿಃ ಸ್ತೃಕ್, ಚಿತ್ತಮಾಜ್ಯಂ, ವಾಗ್ವೇದಿಃ, ಅಧೀತಂ ಬರ್ಹಿಃ, ಕೇತೋ ಅಗ್ನಿಃ, ವಿಜ್ಞಾತಮಗ್ನಿಃ
ವಾಕ್ಪತಿರ್ಹೋತಾ, ಮನ ಉಪವಕ್ತಾ ||

ಎಂಬ ತೈತ್ತಿರೀಯಾರಣ್ಯಕದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಉಪವಕ್ತೃಶಬ್ದೇನಾನುವಚನಕರ್ತೃಹೋತುಃ ಪುರಾ ಪ್ರೈಷವಕ್ತಾ ಮೈತ್ರಾವರುಣೋ ವಿವಕ್ಷಿತಃ | ಹೋತೃವಿನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಹಾಯಕನಾದ ಮೈತ್ರಾ ವರುಣನು ಉಪವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈರೀತಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾಂಗವಾದ ಮಂತ್ರ ಪಠನವಾದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನೋ, ಉಪದ್ರಷ್ಟೃವೋ ಅಥವಾ ಮೈತ್ರಾವರುಣನೋ, ಪಠಿಸತಕ್ಕ ಉಪವಚನ ರೂಪವಾದ ಮಂತ್ರವೆಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಅಭಿನಂದನವಾಕ್ಯವೆಂದಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಬಭಾಜ—ಭಜ ಸೇನಾಯಾಂ ಧಾತು. ಭಂದಸಿ ಲುಜ್ ಲಜ್ ಲಿಟಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧೀತೀ—ತೃತೀಯಾವಿವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪರ್ವದೀರ್ಘ. ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಂಜಗ್ಮೇ—ಗಮ್ ಲೃ ಗತೌ. ಧಾತು. ಸಮೋ ಗಮ್ಯುಚ್ಛಿಭ್ಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೧-೩-೨೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆತ್ಮನೇಪದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ಹಿಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೀಭತ್ಸುಃ—ಇಚ್ಛಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸನ್ ಬಂದಾಗ ಸನ್ನಂತದಮೇಲೆ ಸನಾಶಂಸಭಿಷ್ಟ ಉಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪ್ರತ್ಯಯ. ಆತೋ ಲೋಪಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೪೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸನಿನ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗರ್ಭರಸಾ—ಗರ್ಭಸ್ಯ ರಸಃ ತೇನ. ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿ ಪರವಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ. ಅಥವಾ ಗರ್ಭೇ ರಸಃ ಯಸ್ಯಾಃ ಸಾ. ಗರ್ಭರಸಾ. ಬಹು-ನೀಹೌಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಪೂರ್ವಪದಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಿವಿದ್ಧಾ—ವೃಥ ತಾಡನೇ. ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತಪ್ರತ್ಯಯ. ಗ್ರಹಿಜ್ಯಾ-ವಯಿವ್ಯಧಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ. ನ ಸಂಪ್ರಸಾರಣೇ ಸಂಪ್ರಸಾರಣಮ್ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಯಕಾರಕ್ಕೆ ಇಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ನಿ) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಮಸ್ತಂತಃ—ನಮಃ ಅನೃದಿ ಯೇಷಾಮಸ್ತಿ ಇತಿ. ತದಸ್ಯಾಸ್ತಿ—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಮತುಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. **ನಾಮಪಥಾಯಾಶ್ಚ**—ಎಂಬುದರಿಂದ ಮಕಾರಕ್ಕೆ ವತ್ಸ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಪವಾಕಮ್—ವಚ ಪರಿಭಾಷಣೇ. ಧಾತು ಘೞ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. **ಅತಃಉಪಥಾಯಾಃ** ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾವೃದ್ಧಿ. ಚಿಜೋಃ ಕುಘಿಣ್ಯತೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೫೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕುತ್ವ. ಕರ್ಷಾತ್ಪತಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೫೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸವಾದಾಗ ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈಯುಃ—ಇಣ್ ಗತೌ. ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತನ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೮ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯುಕ್ತಾ ಮಾತಾಸೀದ್ಧುರಿ ದಕ್ಷಿಣಾಯಾ ಅತಿಷ್ಠದ್ಗರ್ಭೋ ವೃಜನೀಷ್ಟಂತಃ |
 ಅಮೀಮೇದ್ವತ್ನೋ ಅನು ಗಾಮಪಶ್ಯದ್ವಿಶ್ವರೂಪ್ಯಂ ತ್ರಿಷು ಯೋಜನೇಷು || ೯ ||

| ಪದಪಾಠಃ |

ಯುಕ್ತಾ | ಮಾತಾ | ಅಸೀತ್ | ಧುರಿ | ದಕ್ಷಿಣಾಯಾಃ | ಅತಿಷ್ಠತ್ | ಗರ್ಭಃ | ವೃಜನೀಷು | ಅಂತರಿತಿ |
 ಅಮೀಮೇತ್ | ವತ್ನಃ | ಅನು | ಗಾಂ | ಅಪಶ್ಯತ್ | ವಿಶ್ವರೂಪ್ಯಂ | ತ್ರಿಷು | ಯೋಜನೇಷು || ೯ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಮಾತಾ | ನಿರ್ಮೀಯಂತೇ ಸ್ಥಿನ್ನೂತಾನೀತಿ ಮಾತಾ ದ್ಯೌಃ | ದಕ್ಷಿಣಾಯಾ ಅಭಿಮತಪೂರಣ-
 ಸಮರ್ಥಾಯಾಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ಧುರಿ ನಿರ್ವಹಣೇ ಯುಕ್ತಾಸೀತ್ | ವರ್ಷಣಾಯ ಸಮರ್ಥಾಭೂದಿತ್ಯರ್ಥಃ |
 ಕಥಮಿತಿ ತದುಚ್ಯತೇ | ಗರ್ಭೋ ಗರ್ಭಸ್ಥಾನೀಯ ಉದಕಸಂಘೋ ವೃಜನೀಷಾದಕವತ್ಸು ಮೇಘ-
 ಪಂಕ್ತಿಷ್ವಂತರ್ಮಧ್ಯೇತಿಷ್ಠತ್ | ತಿಷ್ಠತಿ | ಅನಂತರಂ ವತ್ನಃ ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯ ಉದಕಸಂಘಪ್ರಿಷು
 ಯೋಜನೇಷು ಮೇಘರಶ್ಮಿವಾಯುಷು ಸಂಯುಕ್ತೇಷು ಸತ್ಸ್ವಮೀಮೇತ್ | ವರ್ಷಣಸಮಯೇ
 ಶಬ್ದಯತಿ | ಅನಂತರಂ ವಿಶ್ವರೂಪ್ಯಂ ವಿಶ್ವರೂಪವತೀಂ ಗಾಮಸ್ತಪಶ್ಯತ್ | ಅನುಕ್ರಮೇಣ ಪಶ್ಯತಿ |
 ವರ್ಷತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ತ್ರಿಷು ಯೋಜನೇಷು ಸತ್ಸು ವತ್ನೋ ಮೇಘೋ ವರ್ಷಣಾಯ ಗಾಂ
 ಭೂಮಿಂ ಪ್ರತ್ಯಮೀಮೇತ್ | ಅನಂತರಂ ಸರ್ವೋ ಜನೋನುಕ್ರಮೇಣ ವಿಶ್ವರೂಪ್ಯಂ ಸಸ್ಯಾದಿಭಿ-
 ನಾರ್ನಾರೂಪವತೀಂ ಭೂಮಿಮಪಶ್ಯತ್ | ಪಶ್ಯತಿ ||

| ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥಃ |

ಮಾತಾ—ಸಕಲಕ್ಕೂ ನಿರ್ಮಾತ್ರಿಯಾದ ದ್ಯೌಲೋಕವು | ದಕ್ಷಿಣಾಯಾಃ—(ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೆರ-
 ವೇರಿಸಲು) ಸಮರ್ಥಳಾದ ಪೃಥಿವಿಯು | ಧುರಿ—ರಕ್ಷಣಾರೂಪವಾದ ಕರ್ತವ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ | ಯುಕ್ತಾ
 ಅಸೀತ್—ನಿಯುಕ್ತಳಾದಳು | ಗರ್ಭಃ—ಗರ್ಭಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಉದಕಸಂಘವು | ವೃಜನೀಷು—ಉದಕಗಳಿಂದ
 ತುಂಬಿದ ಮೇಘಪಂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ | ಅಂತಃ—ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ | ಅತಿಷ್ಠತ್—ನೆಲೆಸಿದೆ | ವತ್ನಃ—ಪುತ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ
 ಉದಕಸಂಘವು | ತ್ರಿಷು ಯೋಜನೇಷು—ಮೇಘವೂ, ವಾಯುವೂ ಮತ್ತು ರಶ್ಮಿಯೂ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದಾಗ |
 ಅಮೀಮೇತ್—ಗುಡುಗು ಶಬ್ದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ (ಅನಂತರ) | ವಿಶ್ವರೂಪ್ಯಂ—ಅನೇಕವಿಧವಾದ
 ರೂಪವುಳ್ಳ | ಗಾಂ—ಪೃಥಿವಿಗೆ | ಅನು ಅಪಶ್ಯತ್—ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತದೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಸಕಲಕ್ಕೂ ಮಾತೆಯಾದ ದ್ಯುಲೋಕವು ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಮರ್ಥಳಾದ ಪೃಥಿವಿಯ ರಕ್ಷಣಾರೂಪವಾದ ಕರ್ತವ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಯುಕ್ತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಗರ್ಭಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಉದಕಸಂಘವು ಉದಕಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮೇಘಪಂಕ್ತಿಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಪುತ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಉದಕಸಂಘವೂ ಮೇಘವೂ ವಾಯುವೂ, ಮತ್ತು ರಶ್ಮಿಯೂ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದಾಗ ಗುಡುಗು ಶಬ್ದವನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ನಾನಾ ರೂಪವುಳ್ಳ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತದೆ.

English Translation

The mother, (sky), was associated in (sustaining) the burthen of the fulfiller of desires, (the earth): the embryo (water) rested within the (womb of the) clouds: thereupon the calf bellowed, and beheld the omniform cow in the three combinations.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವಿಯನ್ನು ಮಾತೆಯೆಂದೂ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಪಿತೃವೆಂದೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ಮಾತೆಯೆಂದು ಕರೆದಿದೆ. ಭೂತಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಸಹ ವಿಶೇಷರೀತಿಯ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೆಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ. ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯವೊಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಧಾರಣ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪೃಥಿವಿಯು ವಹಿಸುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ದಕ್ಷಿಣಾಯಾಃ ಎಂದು ಪೃಥಿವೀಪರ್ಮಾಯನಾದ ಪದವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಅಭಿಮತಪೂರಣಸಮರ್ಥಾಯಾಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ—ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಪೃಥಿವಿಯ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪೃಥ್ವಿಯು ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಧಾರಣಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿದೆ. ಅಭಿಮತಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲು ಈ ಎರಡು ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಖಂ ನಾಯುರ್ಜ್ಯೋತಿರಾಪಃ ಪೃಥಿವೀ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಧಾರಿಣೀ |

(ಮು. ಉ. ೨-೧-೩)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವಿಯನ್ನು ವಿಶ್ವಧಾರಿಣಿಯೆಂದೇ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ,

ಎಷಾಂ ಭೂತಾನಾಂ ಪೃಥಿವೀ ರಸಃ ; (ಭಾ. ಉ. ೧-೧-೨)

ಪೃಥಿವೀ ನಾ ಅನ್ನಂ | (ತೈ. ಉ. ೩-೯-೧)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭೂತಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗೂ, ಪೋಷಣೆಗೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಪೃಥಿವಿಯಿಂದಲೇ ಲಭಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಪೃಥಿವಿಗೆ ಧಾರಿಣಿಯೆಂದು ವಿಶೇಷಣವಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರೂ ಸಹ ದಕ್ಷಿಣಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಈ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾ,

ದಕ್ಷಿಣಾ ದಕ್ಷತೇಃ ಸಮರ್ಥಯತಿ ಕರ್ಮಣೋ ವ್ಯುದ್ಧಂ ಸಮರ್ಥಯತೀತಿ |

(ನಿ. ೧-೭)

ಪೂರ್ಣವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ದೆಕ್ಸ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ನ್ಯೂನವಾದುದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬರ್ಥವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಅದರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ವೃಜನೀಷು—ಉದಕವತ್ಸು ಮೇಘಪಂಕ್ತಿಷು | ಪ್ರಭೂತವಾಗಿ ಉದಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಮೇಘ ಪಂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಕಾರಾಂತವಾದ ವೃಜನೀ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ Monier Williams ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ತನ್ನ Sanskrit—English Dictionaryಯಲ್ಲಿ an enclosure ; fold (ಆವರಣ) ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ಸಾಯಣರ ಮತದಲ್ಲಿ ವೇಘವೆಂಬರ್ಥವೂ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ಅರ್ಥವೇದದ ೭-೩೦-೭ನೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪದವು ಮೋಸ, ಒಳಸಂಚು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ತ್ರಿಷು ಯೋಜನೇಷು—ಮೇಘರಶ್ಮಿವಾಯುಷು ಸಂಯುಕ್ತೇಷು ಸತ್ಸು |

ಮೇಘವೂ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯೂ ವಾಯುವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಯೋಜಿತವಾಗಲು ಗುಡುಗಿನ ಶಬ್ದವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಅಮೀಮೇತ್ ವರ್ಷಣಸಮಯೇ ಶಬ್ದಯತಿ—ವೃಷ್ಟಿಪತನದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಮಾಡಿತು ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ವಿಶ್ವರೂಪ್ಯಂ ಅಪಶ್ಯತ್—ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡುವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ವಿಶ್ವರೂಪವತೀಂ ಗಾಂ ಅನುಕ್ರಮೇಣ ಪಶ್ಯತಿ | ವತ್ಸರೂಪವಾದ ಉದಕವು ನಾನಾರೂಪವುಳ್ಳ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ವೃಷ್ಟಿಯು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಸುರಿದು ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆಂದೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ತ್ರಿಷು ಯೋಜನೇಷು ಸತ್ಸು ವತ್ಸೋ ಮೇಘೋ ವರ್ಷಣಾಯ ಗಾಂ ಭೂಮಿಂ ಪ್ರತಿ ಅಮೀಮೇತ್ | ಜನಃ ಕ್ರಮೇಣ ವಿಶ್ವರೂಪ್ಯಂ ಸಸ್ಯಾದಿಭಿರ್ನಾನಾರೂಪವತೀಂ ಭೂಮಿಮಪಶ್ಯತ್ ಪಶ್ಯತಿ | ಮೇಘವೂ, ವಾಯುವೂ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿತವಾದನಂತರ ವತ್ಸರೂಪವಾದ ಮೇಘವು ವೃಷ್ಟಿಪತನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದ ಗುಡುಗಿನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಒಡನೆಯೇ ವೃಷ್ಟಿಪತನವಾಗಿ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಾನಾಬಗೆಯ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ವಿಧವಿಧವಾದ ಆ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳ ವರ್ಣಗಳಿಂದಲೂ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಹರ್ಷಪಡುತ್ತಾರೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದ್ರಾವ್ಯವಾಪ್ಯಧಿವಿಗಳು ಸಕಲ ಭೂತಗಳಿಗೂ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೆಂದು ಅವರ ಮೂಲರೂಪವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿ, ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅನ್ನರೂಪವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೊದಗಿಸಿ ಪೋಷಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ, ಧಾರಣೆಗೂ, ಪೋಷಣೆಗೂ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಸಹ ದ್ರಾವ್ಯವಾಪ್ಯಧಿವಿಗಳ ಸಂಯೋಗವು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಂಬ ವಿಷಯವು ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕಿಯಾ

ಯುಕ್ತಾ—ಯುಜರ್ ಯೋಗೇ. ಧಾತು. ಕೃಪ್ರತ್ಯಯ. ಚೋಃಕುಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತು ಜಕಾರಕ್ಕೆ ಕುತ್ವ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಅದಂತವಾದುದರಿಂದ ಟಾಪ್.

ದಕ್ಷಿಣಾಯಾಃ—ದಕ್ಷ ವೃದ್ಧೌ. ಧಾತು. ದ್ರುದಕ್ಷಿಭ್ಯಾಮಿನನ್ (ಉ. ಸೂ. ೨-೨೦೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅಟಾಕುಪ್ಪಾಜ್—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯ ನಕಾರಕ್ಕೆ ಣತ್ವ. ಇತ್ಯಾದಿನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅತಿಷ್ಠತ್—ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತೌ. ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಜ್ ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡಾಗಮ ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವೃಜನೀಷು—ವೃಜೀ ವರ್ಜನೇ ಧಾತು. ಕೃಪ್ಪಾವೃಜಿ (ಉ. ಸೂ. ೨-೨೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃಪ್ರತ್ಯಯ. ಯುವೋರನಾಕೌ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಆನಾದೇಶ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಜುಃಪ್. ಸಪ್ತಮ್ಯಂತರೂಪ.

ಅಮೀಮೇತ್—ಮೀ ಗತೌ. ಧಾತು. ಚುರಾದಿ. ಛೇಚ್ ವಿಕಲ್ಪವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಜ್. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಪಿಗೆ ಶ್ಲೋಕದೇಶ. ಶ್ಲೋಕನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವಾದಿ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಆಡಾಗಮ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ಯುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವರೂಪಮ್—ದ್ವಿತೀಯಾವಿಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಯಣಾದೇಶ. ಉದಾತ್ತಸ್ವರಿ-ತೆಯೋರ್ಯಾಣಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಸ್ವರಿತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೯ ||

:೦:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ತಿ॒ಸ್ರೋ॑ ನಾ॒ತ್ಯಾ॒ಸ್ತ್ರೀ॒ನ್ವಿ॒ತ್ಯಾ॒ನ್ವಿ॒ಭ್ರ॒ದೇ॑ಕ॒ ಉ॒ರ್ಧ್ವಾ॑ಸ್ತ॒ಸ್ಥಾ॑ ನೇಮ॒ವ॑ ಗ್ಲಾಪ॒-
ಯಂ॑ತಿ |

ಮಂ॒ತ್ರಯಂ॑ತೇ ದಿ॒ವೋ॑ ಅ॒ಮು॒ಷ್ಯ॑ ಪೃ॒ಷ್ಠೇ॑ ವಿ॒ಶ್ವವಿ॒ದಂ॑ ವಾ॒ಚನ॑ವಿಶ್ವ॒-
ಮಿ॒ನ್ಮಾಂ॑ || ೧೦ ||

ಪದಪಾಠ

ತಿಸ್ರಃ | ಮಾತ್ಯಾಃ | ತ್ರೀನ್ | ಪಿತ್ಯಾನ್ | ಬಿಭ್ರತ್ | ಏಕಃ | ಊರ್ಧ್ವಃ | ತಸ್ಥಾ | ನ | ಈಂ | ಅವ |
ಗ್ಲಪಯಂತಿ |

ಮಂತ್ರಯಂತೇ | ದಿವಃ | ಅಮುಷ್ಯ | ಪೃಷ್ಠೇ | ವಿಶ್ವವಿದಂ | ವಾಚಂ | ಅವಿಶ್ವಮಿನ್ವಾಂ || ೧೦ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಏಕಃ ಪ್ರಧಾನಭೂತೋಽಸಹಾಯೋ ವಾ ಪುತ್ರಸ್ಥಾನೀಯ ಆದಿತ್ಯಃ ಸಂವತ್ಸರಾಖ್ಯಃ ಕಾಲೋ
ವಾ ತಿಸ್ರೋ ಮಾತ್ಯಾಃ ಸಸ್ಯವೃಷ್ಟ್ಯಾದ್ಯುತ್ಪಾದಯಿತ್ರೀಃ | ಕ್ಷಿತ್ಯಾದಿಲೋಕತ್ರಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ತಥಾ
ತ್ರಿನ್ಪಿತ್ಯಾಣ್ಜಗತಾಂ ಪಾಲಯಿತ್ವಾ ಲೋಕತ್ರಯಾಭಿಮಾನಿನೋಽಗ್ನಿವಾಯುಸೂರ್ಯಾಖ್ಯಾನ್ವಿಭ್ರತ್
ಸನ್ನೂರ್ಧ್ವಸ್ತಸ್ಥಾ | ಉನ್ನತೋಽತ್ಯಂತದೀರ್ಘಸ್ತಿಪ್ತತಿ ಭೂತಭವಿಷ್ಯದಾದ್ಯಾತ್ಮನಾ | ಸೂರ್ಯಪಕ್ಷೇ
ಸರ್ವೇಭ್ಯಃ ಉನ್ನತಃ | ಈಮೇನಂ ನಾವ ಗ್ಲಪಯಂತಿ | ಗ್ಲಾನಿಂ ನೈವ ಕುರ್ವಂತಿ | ನ ಹಿ ಕಾಲ
ಆದಿತೋ ವಾ ನೈನ ಪರಾಭೂಯತೇ | ದಿವಃ ಪೃಷ್ಠೇ ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಯೋಪರ್ಯಂತರಿಕ್ಷೇ ಮಂತ್ರ-
ಯಂತೇ | ಗುಪ್ತಂ ಪರಸ್ಪರಂ ಭಾಷಂತೇ ದೇವಾಃ | ಕಿಂ ! ವಿಶ್ವವಿದಂ ವಿಶ್ವವೇದನಸಮರ್ಥಾಂ ವಿಶ್ವ-
ವೇದನೀಯಾಂ ವಾವಿಶ್ವಮಿನ್ವಾನುಸರ್ವವ್ಯಾಪಿನೀಂ ವಾಚಂ ಗರ್ಜಿತಲಕ್ಷಣಾಂ | ಅಮುಷ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ
ಸಂಬಂಧಿನೀಂ ಮಂತ್ರಯಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಏಕಃ—(ಸಕಲಕ್ಕೂ) ಪ್ರಧಾನಭೂತನಾದ ಆದಿತ್ಯನು ಅಥವಾ (ಸಂವತ್ಸರಾಖ್ಯವಾದ ಕಾಲವೂ) |
ತಿಸ್ರಃ ಮಾತ್ಯಾಃ—ಸಸ್ಯವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಪಾದಕನಾಗಿರತಕ್ಕ ಕ್ಷಿತ್ಯಾದಿಲೋಕತ್ರಯವನ್ನೂ | ತ್ರೀನ್
ಪಿತ್ಯಾನ್—ಜಗತ್ಪಾಲಕರೂ ಮತ್ತು ಲೋಕತ್ರಯಾಭಿಮಾನಿನದೇವತೆಗಳೂ ಆದ ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯರನ್ನೂ
ಸಹ | ಬಿಭ್ರತ್—ಧರಿಸಿ | ಊರ್ಧ್ವಃ—(ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ) ಉನ್ನತವಾಗಿ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘವಾಗಿ | ತಸ್ಥಾ—
ಇದ್ದಾನೆ. (ಅಥವಾ ಇರುತ್ತದೆ) | ಈಂ—ಈ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು (ಅಥವಾ ಕಾಲವನ್ನು) | ನ ಅವ ಗ್ಲಪಯಂತಿ—
ಯಾರೂ ಕ್ಷಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲಾರರು | ದಿವಃ ಪೃಷ್ಠೇ—ದ್ಯುಲೋಕದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ | ಅಮುಷ್ಯ—
ಈ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದ (ಅಥವಾ ಕಾಲವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದ) | ವಿಶ್ವಮಿದಂ—ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತಹುದೂ |
ಅವಿಶ್ವಮಿನ್ವಾಂ—(ಆದರೆ) ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸದೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ | ವಾಚಂ—ಸ್ತುತಿರೂಪವಾದ ಘೋಷಣೆ
ಯನ್ನು | (ದೇವಾಃ—ದೇವತೆಗಳು) | ಮಂತ್ರಯಂತೇ—ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಸಕಲಕ್ಕೂ ಪ್ರಧಾನಭೂತನಾದ ಆದಿತ್ಯನು ಸಸ್ಯವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಪಾದಕನಾಗಿರತಕ್ಕ ಕ್ಷಿತ್ಯಾದಿ ಲೋಕ
ತ್ರಯವನ್ನೂ, ಜಗತ್ಪಾಲಕರೂ ಮತ್ತು ಲೋಕತ್ರಯಾಭಿಮಾನಿನ ದೇವತೆಗಳೂ ಆದ ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯರನ್ನೂ
ಸಹ ಧರಿಸಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉನ್ನತವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಯಾರೂ ಕ್ಷಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲಾರರು

ದ್ಯುಲೋಕದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದುದೂ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತಹದೂ ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸದುದೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ಸ್ತುತಿರೂಪವಾದ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ. [ಹಿಗ್ಗಿಯೇ ಕಾಲಪರವಾದ ಶಾತ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕು].

English Translation

The one sole (sun), having three mothers and three fathers, stood on high : none ever over-weary him : The (gods) on the summit of the sky take counsel respecting him in language all-comprehending, (but) not extending to all

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಆದಿತ್ಯಪರವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಂವತ್ಸರೂಪವಾದ ಕಾಲಪರವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು ಅಥವಾ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ವತ್ಸರೂಪವಾದ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಹ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವೆರಡರ ಸ್ಥಾನವೂ, ಸ್ವರೂಪವೂ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯೂ ಒಂದೇ ಎಂದೂ ಸಹ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಸಂವತ್ಸರೂಪವಾದ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಐಕ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣನೆಂದೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಕವಾದ ನಿಯಮದಿಂದಲೇ ಆದಿತ್ಯಸಂಚಾರವಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಲವೇ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದೂ ಸಹ ಹೇಳಿದೆ. ಮೈತ್ರಾಯಣಬ್ರಾಹ್ಮಣೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ವತ್ಸರಾಖ್ಯವಾದ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅನ್ನಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಯೋನಿಃ ಕಾಲಶ್ಚಾನ್ನಸ್ಯ ಸೂರ್ಯೋ ಯೋನಿಃ ಕಾಲಸ್ಯ ಕಾಲಾ-
ತ್ಸ್ರವಂತಿ ಭೂತಾನಿ ಕಾಲಾಢ್ಯದ್ಧಿಂ ಪ್ರಯಾಂತಿ ಚ | ದ್ವೇವಾವ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ರೂಪೇ ಕಾಲ-
ಶ್ಚಾಕಾಲಶ್ಚ | ಯ ಆದಿತ್ಯಾಢ್ಯಃ ಸ ಕಾಲಃ ತಸ್ಮಾತ್ಸಂವತ್ಸರೋ ವೈ ಕಾಲಃ |
ಪಚತಿ ಭೂತಾನಿ ಮಹಾತ್ಮನಿ ||

(ಮೈತ್ರಾಯಣಿ. ಉ. ೬-೧೪ ರಿಂದ ೧೬)

ಸಕಲಭೂತಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ನವೇ ಕಾರಣವು. ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಕಾಲವೂ, ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನೂ ಕಾರಣವು. ಗೋಚರಕ್ಕೆ ವಿಷಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ವತ್ಸರವು ಕಾಲದ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಕಾಲದ ಅವಯವಗಳ ಮೂಲಕ ಸೂರ್ಯನ ಸಂಚಾರವಿರುತ್ತದೆ

ಈ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ಪ್ರಾದುರ್ಭವಿಸಿ ಅದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣತಕ್ಕ ಆದಿತ್ಯನೂ, ಕಾಣದಿರುವ ಮುಹೂರ್ತಾದಿಗಳೂ, ಕಾಲದ ಸ್ವರೂಪಗಳಾಗಿವೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಅಕಾಲಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಅವಯವಗಳು, ಆದಿತ್ಯನಿಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದ ಕಾಲವು ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದುದು ಮತ್ತು ನಿರವಯವಗಳುಳ್ಳದ್ದು. ವತ್ಸರವೇ ಈ ಅವಯವದ ರೂಪವು. ಸಂವತ್ಸರದಿಂದಲೇ ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ, ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಲಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಂವತ್ಸರವೇ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು, ಸಂವತ್ಸರವೇ ಅನ್ನವು, ಬ್ರಹ್ಮವು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನು.

ಇಂತಹ ಕಾಲಾತ್ಮನಾದ ಆದಿತ್ಯನು ಸಕಲಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪ್ರಭುವಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಏಕಃ ತಸ್ಯಾ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಛಾಂದೋಗ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ,

ಆದಿತ್ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯಾದೇಶಃ (ಛಾ. ಉ. ೩-೧೯-೧) ಅಸಾವಾದಿತ್ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ (ತೈ. ಆ. ೨-೧) ಆದಿತ್ಯನೇ ಸರಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೂ ಐಕ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ಲೋಕತ್ರಯವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಆದಿತ್ಯನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಐತರೇಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಈರಿತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದರ ವರ್ಣನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆದಿತ್ಯನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿಯೂ ಆತ್ಮುತ್ತಮನಾದ ದ್ಯುಲೋಕವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿರುವವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ಮಹಾಪುರುಷ ಇತಿ ಯಮನೋಚಾಮ ಸಂವತ್ಸರ ಏವ ಪ್ರಧ್ವಂಸಯನ್ನನ್ಯಾನಿ ಭೂತಾನ್ಯೈಕ್ಯಾ
ಭಾವಯನ್ನನ್ಯಾನಿ ತಸ್ಯೈತಸ್ಯಾಸಾವಾದಿತ್ಯೋ ರಸಃ ||

ಸ ಯಶ್ಚಾಯಮಶರೀರಃ ಪ್ರಜ್ಞಾತ್ಮಾ ಯಶ್ಚಾಸಾವಾದಿತ್ಯ ಏಕಮೇತದಿತಿ ವಿದ್ಯಾತ್ | ತಸ್ಮಾ-
ತ್ಪುರುಷಂ ಪುರುಷಂ ಪ್ರತ್ಯಾದಿತ್ಯೋ ಭವತಿ | ತದಪ್ಯೇತದೃಷಿಣೋಕ್ತಂ | ಚಿತ್ರಂ ದೇವಾನಾ-
ಮುದಗಾದನೀಕಂ ಚಕ್ಷುರ್ಮಿತ್ರಸ್ಯ ವರುಣಸ್ಯಾಗ್ನೇಃ | ಆ ಪ್ರಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಅಂತ-
ರಿಕ್ಷಂ ಸೂರ್ಯ ಆತ್ಮಾ ಜಗತಸ್ತಸ್ಮ ಪಶ್ಚೇತಿ ||

(ಐ. ಅರಣ್ಯಕಂ. ೩-೨-೩)

ಮಹಾಪುರುಷನೆಂದು ಯಾವ ತತ್ವವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದವೋ ಆ ಮಹಾಪುರುಷನೇ ಸಂವತ್ಸರವು. ಆ ಸಂವತ್ಸರದ ರಸವೇ ಆದಿತ್ಯನು. ಅಶರೀರಿಯಾದ ಪ್ರಜ್ಞಾತ್ಮನೂ ಆದಿತ್ಯನೂ ಒಂದೇ ತತ್ವವು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ ಕುತ್ಸುಖಸಿಯು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ (ಋ. ಸಂ. ೧-೧೦೫-೧) “ ಮಿತ್ರ, ವರುಣ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಗಳ ಚಕ್ಷುಸ್ಸೂ, ದೇವತೆಗಳ ಮುಖರೂಪವೂ ಆದ ತೇಜಸ್ಸು ಉದಯಿಸಿ ಪೃಥಿವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ದ್ಯುಲೋಕವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಸಕಲಲೋಕಗಳಿಗೂ ಇದೇ ಆತ್ಮವು ” ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದೇ ಆದಿತ್ಯನು ತಿಸ್ರೋ ಮಾತ್ಮಾಃ ಬಿಭ್ರತ್ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ದಿವೋ ಧರ್ತಾ ಭುವನಸ್ಯ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಪಿಶಂಗಂ ದ್ರಾಸಿಂ ಪ್ರತಿ ಮುಂಚತೇ ಕವಿಃ |
ವಿಚಕ್ಷಣಃ ಪ್ರಥಯನ್ನಾಪೃಣನ್ನುರ್ವಜೀಜನತ್ಸವಿತಾ ಸುಮ್ಮಮುಕ್ಘಮ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೫೩-೨)

ನ ಪ್ರಿಮಿಯೇ ಸವಿತುರ್ಧೈವ್ಯಸ್ಯ ತದ್ಯಥಾ ವಿಶ್ವಂ ಭುವನಂ ಧಾರಯಿಷ್ಯತಿ |

ಯತ್ಪೃಥಿವ್ಯಾ ವರಿಮನ್ನಾ ಸ್ವಂಗುರಿರ್ವಷ್ಮದ್ವಿವಃ ಸುವತಿ ಸತ್ಯಮಸ್ಯ ತತ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೫೪-೪)

ಸವಿತುರೂಪನಾದ ಆದಿತ್ಯನು ದ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೂ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೂ ಧಾರಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪೃಥಿವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. “ ವಿಶ್ವಭುವನಕ್ಕೂ ” ಧಾರಕನಾದ ಈ ಆದಿತ್ಯನ ಕರ್ಮವನ್ನು ಯಾರೂ ಹಿಂಸಿಸಲಾರರು, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅವನ ಮದತ್ತವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ತ್ರೀನ್ ಸಿತ್ಕನ್ (ಅಸಿ) ಬಿಭ್ರತ್ | ಎಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಸಿತ್ಕನ್ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಜಗತಾಂ ಪಾಲಯಿತ್ಕನ್ ಲೋಕತ್ರಯಾ

ಭಿಮಾನಿನಃ ಅಗ್ನಿವಾಯುಸೂರ್ಯಾಖ್ಯಾನ್ — ಪೃಥಿವಿಯ ಅಭಿಮಾನದೇವತೆಯಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನದೇವತೆಯಾದ ವಾಯುವನ್ನೂ ಮತ್ತು ದ್ಯುಲೋಕಾಧಿದೇವತೆಯಾದ ಸೂರ್ಯನ್ನೂ (ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ) ಎಂದರ್ಥ.

ತ್ರಿಸ್ರ ಏವ ದೇವತಾ ಇತಿ ನೈರುಕ್ತಾಃ | ಅಗ್ನಿಃ ಪೃಥಿವೀಸ್ಥಾನೋ ವಾಯುರ್ವೇಂದ್ರೋ ನಾಂತ-
ರಿಕ್ಷಸ್ಥಾನಃ ಸೂರ್ಯೋ ದ್ಯುಸ್ಥಾನಃ ||

(ನಿ. ೭-೫)

ಬ್ರಹ್ಮ ವಾ ಇದಮಗ್ರ ಅಸೀತ್ | ತದ್ದೇವಾನಸೃಜತ | ತದ್ದೇವಾನ್ ಸೃಷ್ಟ್ವೈಷು ಲೋಕೇಷು
ವ್ಯಾರೋಹಯದಸ್ಮಿನ್ನೇವ ಲೋಕೇಽಗ್ನಿಂ ವಾಯುಮಂತರಿಕ್ಷೇ ದಿವ್ಯೇವ ಸೂರ್ಯಂ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೧-೨-೩-೧)

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಏಕಮಾತ್ರನಾಗಿದ್ದು ಅನಂತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲೂ, ವಾಯು
ವನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲೂ, ಸೂರ್ಯನನ್ನು ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ಎಂದು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರು
ವಂತೆಯೂ ನಿರುಕ್ತದ ಉಕ್ತಿಯಂತೆಯೂ ತ್ರೀನ್ ಪಿತ್ತ್ವನ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು.

ತ್ರಿಲೋಕಕ್ಕೂ ಪಾಲಕರಾದ ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಇವರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧರಿಸಿ ತಾನು ಏಕಮಾತ್ರ ಪ್ರಭು
ವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದರ್ಥ.

ನೇಮವ ಗ್ಲಾಪಯಂತಿ—ನ ಹಿ ಕಾಲಃ ಆದಿತೋ ವಾ ಅನ್ಯೇನ ಪರಾಭೂಯತೇ—ಕಾಲವಾಗಲಿ
ಆದಿತ್ಯನಾಗಲಿ ಇತರರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು,

ನ ಯಸ್ಯೇಂದ್ರೋ ವರುಣೋ ನ ಮಿತ್ರೋ ವ್ರತಮರ್ಯಮಾ ನ ಮಿನಂತಿ ರುದ್ರಃ |
ನಾರಾತಯಸ್ತಮಿದಂ ಸ್ವಸ್ತಿ ಹುನೇ ದೇವಂ ಸವಿತಾರಂ ನಮೋಽಘಿಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೩೮-೯)

ಸವಿತರೂಪದ ಈ ಆದಿತ್ಯನ ವಿಶ್ವನಿಯಮನರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಇಂದ್ರನಾಗಲಿ, ವರುಣನಾಗಲಿ, ಮಿತ್ರನಾಗಲಿ,
ಅರ್ಯಮನಾಗಲಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲಾರರು. ಮತ್ತು

ಅಸ್ಯ ಹಿ ಸ್ವಯಶಸ್ತರಂ ಸವಿತುಃ ಕಚ್ಚ ನ ಪ್ರಿಯಂ | ನ ಮಿನಂತಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೮೨-೨)

ಈ ಆದಿತ್ಯನ ಯಶಸ್ಸು ಅತ್ಯಸಾಧಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸಕಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಆದಿತ್ಯನ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು
ಅಸುರರಾಗಲಿ ದೇವತೆಗಳಾಗಲಿ ಹಿಂಸಿಸಲಾರರು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಈ ವಿಶ್ವ
ನಿಯಂತ್ರವಾದ ಆದಿತ್ಯನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಅಥವಾ ಇದನ್ನೇ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಅದರ ಪರ
ವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು.

ಅಮುಷ್ಯ ಮಂತ್ರಯಂತೇ—ಆದಿತ್ಯಸಂಬಂಧಿನೀಂ ಗರ್ಜಿತಲಕ್ಷಣಾಂ ನಾಚಿಂ ಮಂತ್ರಯಂತೇ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸತಕ್ಕದ್ದೂ ಘೋಷರೂಪವಾದದ್ದೂ ಆದ ಸ್ತುತಿಪಠನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರ್ಥ. ಈ ಘೋಷರೂಪವಾದ ಮಂತ್ರರೂಪವಾದ ಮಂತ್ರಪಠನವನ್ನು ಭಾಂದೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಅಥ ಯತ್ತದಜಾಯತ ಸೋಽಸಾವಾದಿತ್ಯಸ್ತಂ ಜಾಯಮಾನಂ ಘೋಷಾ ಉಲಾಲವೋಽನೂದ-
ತಿಷ್ಠಂತೈರ್ವಾಣಿ ಚ ಭೂತಾನಿ ಸರ್ವೇ ಚ ಕಾಮಾಸ್ತಸ್ಮಾತ್ತಸ್ಯೋದಯಂ ಪ್ರತಿ ಪ್ರತ್ಯಾ-
ಯನಂ ಪ್ರತಿ ಘೋಷಾ ಉಲಾಲವೋಽನೂತ್ತಿಷ್ಠಂತಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಚ ಭೂತಾನಿ ಸರ್ವೇ ಚ
ಕಾಮಾಃ |

ಸ ಯ ಏತಮೇವಂ ವಿದ್ವಾನಾದಿತ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯುಪಾಸ್ತೇಽಭ್ಯಾಶೋ ಹ ಯದೇನಂ ಸಾಧವೋ
ಘೋಷಾ ಆ ಚ ಗಚ್ಛೇಯುರುಪ ಚ ನಿಮ್ರೇಡೇರನ್ನಿಮ್ರೇಡೇರನ್ | ಇತಿ ||

(ಭಾ. ಉ. ೩-೧೯-೩, ೪)

ಈ ಆದಿತ್ಯನ ಅವಿಭಾವವಾದನಂತರವೇ ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ತಮ್ಮ ಆನಂದವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದವು. ಮತ್ತು ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಸೂರ್ಯೋದಯಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಈ ವಿಧವಾದ ಘೋಷವು ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಆದಿತ್ಯನನ್ನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಉಪಾಸನೆಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೂ ಸಹ ಈ ಘೋಷವೂ ಇದರ ಆನಂದವೂ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆದಿತ್ಯ ಇತಿ ಹೋನಾಚಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಹ ನಾ ಇಮಾನಿ ಭೂತಾನ್ಯಾವಿತ್ಯಮುಚ್ಛೈಃ ಸಂತಂ
ಗಾಯಂತಿ ಸ್ಯಷಾ ದೇವತೋದ್ಗೀಥಮನ್ವಾಯತ್ತಾ ||

(ಭಾ. ಉ. ೩.-೧೧.-೨)

ಆದಿತ್ಯನು ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಉಚ್ಚಸ್ವರದಿಂದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತವೆ. ಆದಿತ್ಯನು ಉದ್ಗೀಥಸಂಬಂಧಿಯಾದ ದೇವತೆಯು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಲೋಕಕಾರವಾಗುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೇ ಸಕಲ ಭೂತಗಳೂ ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಶಂಸಾವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಮುಷ್ಯ ಮಂತ್ರಯಂತೇ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ

ವಿಶ್ವವಿದಂ—ಇದು ನಾಚಿಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಸಕಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತಹದು ಅಥವಾ ಸಕಲರಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಎರಡುವಿಧವಾಗಿಯೂ ಆಗಬಹುದು.

ಅವಿಶ್ವಮಿನ್ವಾಂ—ಇನ್ವತಿಯೆಂಬ ಪದವು ವ್ಯಾಪ್ತಿಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩.-೧೦)
ವಿಶ್ವಮಿನ್ವಾಂ ಎಂದರೆ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಘೋಷರೂಪವಾದ ಸ್ತುತಿಪಠನವು ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಉಳಿದ ಯಾವ ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಲಿ ಇತರರಿಗಾಗಲಿ ಈ ಸ್ತುತಿಯು ಅನ್ವಯಿಸಲಾರದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಅವಿಶ್ವಮಿನ್ವಾಂ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ವಿವರಿಸಿದರೆ

ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸಾಯಣರೂ ಸಹ ಅಸರ್ವವ್ಯಾಪಿನೀಂ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ವಾಚಿಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣ ವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವಾಚಿಂ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಗರ್ಜಿತಲಕ್ಷಣಾಂ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಗುಡುಗಿನ ಶಬ್ದವೆಂದಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಆಗ ವಿಶ್ವವಿದೆಂ ಎಂದರೆ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡತಕ್ಕ ಎಂದೂ, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಕೊಂಚಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಶಬ್ದವು ವ್ಯಾಪಿಸುವುದರಿಂದ ಅವಿಶ್ವಮಿನ್ವಾಂ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸದಿರತಕ್ಕ ಎಂದೂ ಈ ಗರ್ಜಿತದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ತಿಸ್ರಃ—ತ್ರಿ ಶಬ್ದ. ಇದಕ್ಕೆ ಶಸ್ ಪರವಾದಾಗ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾದ ತಿಸ್ರಾದೇಶ. ಅಚಿರ ಋತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೦೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯಣಾದೇಶ. ಉದಾತ್ತಸ್ವರಿತಯೋಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಿಭ್ರತ್—ಡುಬ್ಬಿತ್ ಭರಣೇ. ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಶ್ಲ ವಿಕರಣ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀ ಕರಿಸಿ ದ್ವಿತ್ವ ಭೃಷಾಮಿತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೭೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇತ್ಯ. ಅಭ್ಯಸ್ತಾನಾಮಾದಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತೆಸ್ಥಾ—ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತಾ. ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಗ್ಲಪಯಂತಿ—ಗ್ಲೈ ಹರ್ಷಕ್ಷಯೇ. ಧಾತು. ಹೇತುಮತಿ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಣಿಚ್. ಅದೇಚಿ ಉಪದೇಶೇಶಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಆತ್ಯ. ಅರ್ತಿಹೀನ್ವೀ— (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೩೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪುಕಾಗಮ. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಝಿಗೆ ಅಂತಾದೇಶ. ಶಪ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಣಿಚಿಗೆ ಗುಣ ಅಯಾದೇಶ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಂತ್ರಯಂತೇ—ಮತ್ರಿ ಗುಪ್ತಪರಿಭಾಷಣೇ ಧಾತು. ಇದಿತೋ ನುಮ್ ಧಾತೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ. ಸತ್ಯಾಪಪಾಶ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨೫) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಣಿಚ್. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಣಿಚ್ ಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವವಿದಮ್—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ವಿಶ್ವಂ ವೇತ್ತಿ ಇತಿ ವಿಶ್ವವಿತ್. ತಾಮ್. ಸತ್ಸದ್ವಿಷದ್ರುಹ— (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೬೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಗತಿಕಾರಕೋಪಪದಾತ್ ಕೃತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಅವಿಶ್ವಮಿನ್ವಾಮ್—ವಿಶ್ವಮಿನ್ವತಿ ವ್ಯಾಪ್ನೋತಿ ಇತಿ ವಿಶ್ವಮಿನ್ವಾ. ಇವಿ ವ್ಯಾಪ್ತೌ ಧಾತು. ನಂದಿಗ್ರಹ- ಪಚಾದಿಭ್ಯಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೧೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇದಿತೋ ನುಮ್ ಧಾತೋಃ ಎಂಬು
[23]

ದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ನುಮಾಗಮ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಲುಕ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಬಹುವಚನ ದಿಂದ ಖಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಈ ಧಾತುವಿಗೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಮುಮಾಗಮ. ನಜಾತತ್ಪರುಷಸಮಾಸ. ತತ್ಪರುಷೇತುಲ್ಯಾರ್ಥ-(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನ್ಯಯಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾವಚನಚನಾಂತರೂಪ. || ೧೦ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ದ್ವಾದಶಾರಂ ನಹಿ ತಜ್ಜರಾಯ ವರ್ವರ್ತಿ ಚಕ್ರಂ ಪರಿ ದ್ಯಾಮೃತಸ್ಯ |

ಆ ಪುತ್ರಾ ಅಗ್ನೇ ಮಿಥುನಾಸೋ ಅತ್ರ ಸಪ್ತ ಶತಾನಿ ವಿಂಶತಿಶ್ಚ ತಸ್ಯಃ ||

|| ೧೧ ||

ಪದವಾಠಃ

ದ್ವಾದಶಾರಂ | ನಹಿ | ತತ್ | ಜರಾಯ | ವರ್ವರ್ತಿ | ಚಕ್ರಂ | ಪರಿ | ದ್ಯಾಂ | ಮೃತಸ್ಯ |

ಆ | ಪುತ್ರಾಃ | ಅಗ್ನೇ | ಮಿಥುನಾಸಃ | ಅತ್ರ | ಸಪ್ತ | ಶತಾನಿ | ವಿಂಶತಿಃ | ಚ | ತಸ್ಯಃ || ೧೧ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಮೃತಸ್ಯೋದಕಸ್ಯ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕಸ್ಯ ವಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಚಕ್ರಂ ಪುನಃ ಪುನಃ ಕ್ರಮಣೀಲಂ ಮಂಡ-
ಲಾಖ್ಯಂ ರಥಚಕ್ರಂ ವಾ ವರ್ವರ್ತಿ | ಪುನಃಪುನರ್ವರ್ತತೇ | ಸಂಚರತಿ | ಕುತ್ರ | ದ್ಯಾಂ ಪರಿ ದ್ಯುಲೋಕ-
ಸ್ಯಾಂತರಿಕ್ಷಸ್ಯ ಪರಿತಃ | ಕೀದೃಶಂ ತತ್ | ದ್ವಾದಶಾರಂ ದ್ವಾದಶಸಂಖ್ಯಾಕಮೇಷಾದಿರಾಶ್ಯಾತ್ಮಕೈರ್ಮಾ-
ಸಾತ್ಮಕೈರ್ವಾರ್ಷೈ ರಥಾಂಗಾವಯವೈರ್ಯುಕ್ತಂ | ಕಿಂಚ ತಚ್ಚಕ್ರಂ ನಹಿ ಜರಾಯ ನೈವ ಖಲು ಜರಾಯೈ
ಭವತಿ | ಹೇ ಅಗ್ನೇ ಸರ್ವದಾಗಮನಯುಕ್ತಾದಿತ್ಯ | ಯದ್ವಾ | ಅಗ್ನೇರೇವ ಸ್ಥಾನತ್ರಯೇ ತತ್ತದಾತ್ಮನಾ
ವರ್ತಮಾನತ್ವಾದಸಾವಪ್ಯಗ್ನಿರಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ಅತ್ರಾಸ್ತಿಸ್ತದೀಯೇ ಚಕ್ರೇ ಮಿಥುನಾಸಃ ಸ್ತ್ರೀಪುಂಸರೂಪೇಣ
ಪರಸ್ಪರಂ ಮಿಥುನಭೂತಾಃ ಸಪ್ತ ಶತಾನಿ ವಿಂಶತಿಶ್ಚ ವಿಂಶತ್ಯುತ್ಪರಸಪ್ತಶತಸಂಖ್ಯಾಕಾಃ ಪುತ್ರಾಃ ಪುತ್ರ-
ವದುತ್ಪದ್ಯಮಾನಾಃ ಸ್ವಾಣಿನಾಂ ದುಃಖಾತ್ರಾತಾರೋ ನಾಹೋರಾತ್ರರೂಪಾಸ್ತಸ್ಯಃ | ತಿಷ್ಠಂತಿ | ನಿಷ್ಪ-
ದ್ಯಂತೇ | ಷಷ್ಠ್ಯಧಿಕಶತತ್ರಯಸಂಖ್ಯಾಕಾನ್ಯಹಾನಿ ತಾವತ್ಯ ಏವ ರಾತ್ರಯ ಇತ್ಯೇವಂ ತದ್ವಿಭಾಗಃ | ಸಪ್ತ
ಚ ವೈ ಶತಾನಿ ವಿಂಶತಿಶ್ಚ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯಾಹೋರಾತ್ರಾಃ ಸ ಏಷೋಽಹಸಮಾನಃ | ಐ. ಅ. ೩.೨-೧ |
ಇತ್ಯಾರಣ್ಯಕಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಮೃತಸ್ಯ—ಸತ್ಯಾತ್ಮಕನಾದ ಆದಿತ್ಯನ | ದ್ವಾದಶಾರಂ—ಹನ್ನೆರಡು ರಾಶಿರೂಪಗಳಾದ ಅಥವಾ ಹನ್ನೆರಡು
ಮಾಸರೂಪಗಳಾದ ಅರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ | ಚಕ್ರಂ—ಮಂಡಲಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಅದ ಚಕ್ರವು | ದ್ಯಾಂ ಪರಿ —

ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಸುತ್ತಲೂ | ವರ್ವರ್ತಿ—ಪುನಃಪುನಃ ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ | ತತ್—ಆ ಚಕ್ರವು | ಜರಾಯು ನ—ಕ್ಷಯಿಸ ತಕ್ಕದ್ದೇ ಅಲ್ಲ | ಅಗ್ನೇ—ಅಗ್ನಿತ್ವಕನಾದ ಎಲೈ ಆದಿತ್ಯನೇ | ಅತ್ರ—ಈ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಮಿಥುನಾಸಃ—ಪರಸ್ಪರ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವವೂ | ಸಪ್ತಶತಾನಿ ವಿಂಶತಿಶ್ಚ—ಎಳನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಂಖ್ಯಾಕಗಳಾಗಿ ಇರುವವೂ | ಪುತ್ರಾಃ—ಪುತ್ರಾತ್ಮಕಗಳೂ ಆದ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳು | ಆ ತಸ್ಯಃ — ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಹನ್ನೆರಡುರಾಶಿರೂಪಗಳಾದ ಅಥವಾ ಹನ್ನೆರಡುಮಾಸರೂಪಗಳಾದ ಅರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ, ಮಂಡಲಾ ತ್ಮಕವೂ ಆದ ಆದಿತ್ಯನ ಚಕ್ರವು ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಸುತ್ತಲೂ ಪುನಃಪುನಃ ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ. ಆ ಚಕ್ರವು ಕ್ಷಯಿಸತಕ್ಕದ್ದೇ ಅಲ್ಲ. ಅಗ್ನಿತ್ವಕನಾದ ಎಲೈ ಆದಿತ್ಯನೇ, ಈ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವವೂ, ಎಳನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಂಖ್ಯಾಕಗಳಾಗಿರುವವೂ ಪುತ್ರಾತ್ಮಕಗಳಾಗಿರುವವೂ ಆದ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿವೆ

English Translation

The twelve-spoked wheel of the true (sun) revolves round the heavens, and never (tends) to decay : seven hundred and twenty children in pairs, Agni, abide in it.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆವೃತ್ತಿರೂಪವಾದ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕ್ಷಯಿಸದೆ ನಿತ್ಯತಾರುಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಆದಿತ್ಯನ ವರ್ಣನೆಯು ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದರ ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮಿಥುನರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದೂ, ಎಳನೂರಇಪ್ಪತ್ತುಸಂಖ್ಯೆಗಳುಳ್ಳದ್ದೂ, ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಪುತ್ರರೂಪದ್ದೂ ಆದ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳ ದ್ವಯವು ಈ ಕಾಲಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆ. ಅಯನಾದ್ಯವಯವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಕಾಲಚಕ್ರವು ಸತತವಾಗಿ ತನ್ನ ಭ್ರಮಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವವು. ಈ ತತ್ತ್ವವು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಅವನ ಬಾಹ್ಯತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಅಗ್ನಿಯೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾಲತತ್ತ್ವಕ್ಕೂ ಯಜ್ಞ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಈ ಎರಡು ತತ್ತ್ವಗಳಿಗೂ ಸಹ ಆದಿತ್ಯರೂಪನೂ ಅಥವಾ ಅಗ್ನಿರೂಪನೂ ಆದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಆಧಾರನೆಂದು ತ್ರೈತ್ತೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳೂ ಅಡಕವಾಗಿವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ದಾದಶಾರಂ—ದ್ವಾದಶಸಂಖ್ಯಾಕಮೇಷಾದಿರಾಶ್ಯಾತ್ಮಕೈಃ ಮಾಸಾತ್ಮಕೈರ್ವಾ ಅರೈಃ ರಥಾಂಗಾವ-
ಯವೈರ್ಯುಕ್ತಂ | ದ್ವಾದಶಾರಂ ಎಂಬ ಪದವು ಚಕ್ರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲವನ್ನು ರಥದ ಚಕ್ರಕ್ಕೂ ದ್ವಾದಶಮಾಸಗಳನ್ನು ಚಕ್ರದ ಅರಗಳಿಗೂ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಮೇಷ, ವೃಷಭಇತ್ಯಾದಿ ಹನ್ನೆರಡು

ರಾಶಿಗಳುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಹೆನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದ ಭ್ರಮಣವೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಹೋರಾತ್ರಗಳ ಸರಿಗಣನೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಸಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದ್ವಾದಶಪದವನ್ನು ದ್ವಾದಶಮಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂವತ್ಸರಪರ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ದೇವಹಿತಿಂ ಜುಗುಪ್ಸದ್ವಾದಶಸ್ಯ ಋತುಂ ನರೋ ನ ಪ್ರ ಮಿನಂತೈತೇ |

ಸಂವತ್ಸರೇ ಪ್ರಾವೃಷ್ಯಾಗತಾಯಾಂ ತಸ್ಮಾ ಘರ್ಮಾ ಅಶ್ನುವತೇ ವಿಸರ್ಗಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೭-೧೦೩-೯)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಾದಶಮಾಸಾತ್ಮಕಸ್ಯ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯ ಎಂದೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು. ನಿರುಕ್ತಕಾರರೂ ಸಹ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ದ್ವಾದಶಾರಂ ನಹಿ ತಜ್ಜರಾಯ ಎಂಬ ಪಾದವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ದ್ವಾದಶ ಪ್ರಥಯಶ್ಚಕ್ರಮೇಕಂ | (ಋ ಸಂ. ೧-೧೬೪-೪೮) ಎಂಬ ಪಾದವನ್ನೂ ಉದಹರಿಸಿ “ಇತಿ ಮಾಸಾನಾಂ ” ಈ ದ್ವಾದಶಪದಗಳು ಮಾಸಪರ್ಯಾಯವಾದವು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೪-೨೭) ಇಂತಹ ಮಾಸಾತ್ಮಕಗಳಾದ ದ್ವಾದಶಾರವುಳ್ಳ ಚಕ್ರವು ; ದ್ಯಾಂ ಪರಿ—ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಸುತ್ತಲೂ, ವರ್ವರ್ತಿ—ಪುನಃ ಪುನಃ ಆವೃತ್ತಿರೂಪದಿಂದ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿ ಇಂತಹ ಚಕ್ರಾತ್ಮನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಅಗ್ನೇ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸಿದೆ.

ಅಗ್ನೇ—ಸಾಯಣರು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಗಮನಯುಕ್ತ ಆದಿತ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಚರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಆದಿತ್ಯನೇ ಎಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಯದ್ವಾ, | ಅಗ್ನೇರೇವ ಸ್ಥಾನತ್ರಯೇ ತತ್ತದಾತ್ಮನಾ ವರ್ತಮಾನತ್ಯಾತ್ ಆಸಾವಸ್ಯಗ್ನಿರಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಆದಿತ್ಯನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಾಯ್ವಾದಿ ದೇವತೆಗಳಾಗಲಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಾನತ್ರಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಗ್ನಿಯೇ ಆಯಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಅಗ್ನಿಯೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿದೆಯೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲನೆಯದೂ ಅಡಕವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸ್ಥಾನತ್ರಯದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಅಗ್ನಿಯೇ ಆದಿತ್ಯನೆಂದು ಸಾಯಣರು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ಥಾನತ್ರಯವ್ಯಾಪಕವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಬೃಹದ್ದೇವತಾದಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅಗ್ನಿಯ ಈ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಆವಿರ್ಭಾವವೂ ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲ ತತ್ತ್ವವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಭವದ್ಭೂತಸ್ಯ ಭವ್ಯಸ್ಯ ಜಂಗಮಸ್ಥಾನರಸ್ಯ ಚ |

ಅಸ್ಯೈಕೇ ಸೂರ್ಯಮೇವೈಕಂ ಪ್ರಭವಂ ಪ್ರಲಯಂ ವಿದುಃ ||

ಏತದ್ಭೂತೇಷು ಲೋಕೇಷು ಅಗ್ನಿಭೂತಂ ಸ್ಥಿತಂ ತ್ರಿಧಾ |

ಋಷಯೋ ಗೀರ್ಭಿರರ್ಚಂತಿ ವ್ಯಂಜಿತಂ ನಾಮಭಿಸ್ತ್ರಿಭಿಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೧-೬೧ ; ೧-೬೪)

ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ ಯೋನಿಯಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಭೂತಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲಚರಾಚರವಾದ ಭೂತಗಳಿಗೂ ಸೃಷ್ಟಿಪ್ರಳಯಗಳ ಮೂಲವಾಗಿ ಅಗ್ನಿರೂಪದಿಂದ ಮೂರುವಿಧವಾಗಿ ಮೂರುಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ ಈ ಮೂರುವಿಧವಾದ ಅಗ್ನಿಯ ಆವಿರ್ಭಾವವನ್ನೂ ಸಹ ಋಷಿಗಳು ಮೂರು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಬೃಹದ್ದೇವತಾಕಾರರು ಅಗ್ನಿಯ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾ, ಈರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತ್ರಿಸ್ಥಾನಂ ಚೈನಮರ್ಚಂತಿ ಹೋತ್ರಾಯಾಂ ವೃಕ್ತಬರ್ಹಿಷಃ |

ಇಹೈವ ಪವಮಾನೋಽಗ್ನಿರ್ಮಧ್ಯಮೋಽಗ್ನಿರ್ವನಸ್ಪತಿಃ ||

ಅಮುಷ್ಮಿನ್ನೇವ ವಿಪ್ರೈಸ್ತು ಲೋಕೇಽಗ್ನಿಃಶುಚಿರುಚೈತೇ |

ಇಹಾಗ್ನಿಭೂತಸ್ತ್ವಾಸಿಭಿರ್ಲೋಕೇ ಸ್ತುತಿಭಿರೇಳಿತಃ ||

ಜಾತವೇದಾಃಸ್ತುತೋ ಮಧ್ಯೇ ಸ್ತುತೋ ವೈಶ್ವಾನರೋ ದಿವಿ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೧-೬೫ರಿಂದ ೬೭)

ಈ ಮೂರು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆವಿರ್ಭವಿಸುವ ಅಗ್ನಿಗೆ ಪವಮಾನಾಗ್ನಿಯೆಂತಲೂ, ಮಧ್ಯಮಲೋಕವರ್ತಿಯಾದ ಅಗ್ನಿಗೆ ವನಸ್ಪತಿಯೆಂದೂ, ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಥನಾದ ಅಗ್ನಿಗೆ ಶುಚಿಯೆಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಪ್ರಭೇದಗಳೂ ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ (೨-೨-೪) ಪವಮಾನ ಶುಚಿ, ಸಾವಕ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯ—

ಸ್ತೋಮೇನ ಹಿ ದಿವಿ ದೇವಾಸೋ ಅಗ್ನಿಮಜೀಜನಞ್ಚಕ್ರಿಭೀ ರೋದಸಿಸ್ತ್ರಾಂ |

ತಮೂ ಅಕೃಣ್ವನ್ ತ್ರೇಧಾ ಭುವೇ ಕಂ ಸ ಓಷಧೀಃ ಪಚತಿ ವಿಶ್ವರೂಪಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೮೮-೧೦)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನುದಹರಿಸಿ ತಮಕುರ್ವಂಸ್ತ್ರೇಧಾಭಾನಾಯ ಸೃಧಿವ್ಯಾಮಂತರಿಕ್ಷೇ ದಿವೀತಿ ಶಾಕಪೂಣಿಃ | ಶಾಕಪೂಣಿಯ ವಿವರಣೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಸೃಧಿವೀ, ಅಂತರಿಕ್ಷ ಮತ್ತು ದ್ಯುಲೋಕಗಳೆಂಬ ಪ್ರಭೇದಗಳುಳ್ಳ ಈ ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೂ ಅಗ್ನಿಃ, ಜಾತವೇದಾಃ, ವೈಶ್ವಾನರ ಎಂಬ ಮೂರು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಈ ಮೂರು ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಗಳ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೭-೧೪ರಿಂದ ೭-೨೫).

ಇದರಂತೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಋಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಗ್ನಿಯ ಆವಿರ್ಭಾವವನ್ನು ಸಮುದ್ರೇ, ದಿವಿ, ಅಪ್ಸು ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದಲೂ ವಿವರಿಸಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಡಬಾನಲರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಪ್ಸು ಎಂದರೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಗೋಚರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅಗ್ನಿಯ ಈ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಆವಿರ್ಭಾವವನ್ನೂ, ಆದಿತ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವುದನ್ನೂ ಬೃಹದಾರಣ್ಯ ಕಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಆಪೋ ನಾ ಅರ್ಕಸ್ತದ್ಯದಪಾಂ ಶರ ಅಸೀತ್ತತ್ಸಮಹನ್ಯತ | ಸಾ ಸೃಧಿವ್ಯಭವತ್ತಸ್ಯಾಮಶ್ರಾಮ್ಯ-

ತ್ತಸ್ಯ ಶ್ರಾಂತಸ್ಯ ತಪ್ತಸ್ಯ ತೇಜೋರಸೋ ನಿರವರ್ತತಾಗ್ನಿಃ |

ಸ ತ್ರೇಧಾತ್ಮಾನಂ ವ್ಯಕುರತಾದಿತ್ಯಂ ತೃತೀಯಂ ನಾಯುಂ ತೃತೀಯಂ ಸ ಏಷ ಪ್ರಾಣಿಸ್ತೋಢಾ
ವಿಹಿತಃ |

(ಬೃ. ಉ. ೧-೨-೨-೩)

ಆರ್ಕರೂಪನಾದ ಅಸ್ಥಿನಿಂದ ಪೃಥವಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ, ಘನೀಭೂತವಾದ ಪೃಥವಿಯಿಂದ ಮಹತ್ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ
ಕೂಡಿದ ಅಗ್ನಿಯು ನಿಷ್ಪನ್ನನಾದನು. ಆ ಅಗ್ನಿಯು, ಪಾರ್ಥಿವಾಗ್ನಿ, ನಾಯು ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೂರುಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಮತ್ತು,

ಸೋಽಕಾಮಯತ ದ್ವಿತೀಯೋ ಮ ಆತ್ಮಾ ಜಾಯೇತೇತಿ ಸ ಮನಸಾ ವಾಚಂ ಮಿಥುನಂ ಸಮ-
ಭವದಶನಾಯಾ ಮೃತ್ಯುಸ್ತದ್ಯದ್ರೇತ ಆಸೀತ್ಸ ಸಂವತ್ಸರೋಽಭವತ್ | ನ ಹ ಪುರಾ ತತಃ
ಸಂವತ್ಸರ ಆಸ ತಮೇತಾವಂತಂ ಕಾಲಮಬಿಭಃ |

(ಬೃ. ಉ. ೧-೨-೪)

ಅನಂತರ ಈ ಅಗ್ನಿರೂಪನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸದ್ವಿತೀಯನಾಗಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಯುಕ್ತ
ನಾದನು. ಆಗ ಆ ರೇತಸ್ಸು ಸಂವತ್ಸರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಸಂವತ್ಸರವೇ
ಇರಲಿಲ್ಲ, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಗ್ನಿರೂಪನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ, ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೂ
ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂವತ್ಸರದ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಏತರೇಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ
ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆಯೇ,

ತಾನಿ ಸ್ತುನಿಂಶತಿಶತಾನಿ ಭವಂತಿ ಸಪ್ತ ಚ ವೈ ಶತಾನಿ ನಿಂಶತಿಶ್ಚ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯಾಹೋರಾತ್ರಾಃ |
ಸ ಏಷೋಽಹಸ್ಸವಾನಃ ||

(ಐ ಅ. ೩-೨-೧)

ಇವುಗಳ ಒಟ್ಟಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಏಳನೂರಇಪ್ಪತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಏಳನೂರುಇಪ್ಪತ್ತು ಎಂಬ ಗಣನೆಯು ಸಂವತ್ಸರ
ದಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು ಅಹೋರಾತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ
ಪುತ್ರರೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪುತ್ರಪದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಪುತ್ರವದುತ್ಪದ್ಯಮಾನಾಃ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ದುಃಖಾ-
ತ್ತಾತ್ರಾರೋ ನಾ ಅಹೋರಾತ್ರರೂಪಾಃ | ಪುತ್ರರಂತೆ ಜನಿಸತಕ್ಕವರೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು
ದುಃಖದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸತಕ್ಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ದ್ವಾದಶಾರಮ್—ದ್ವಾದಶ ಅರಾಃ ಯಸ್ಯ ತತ್. ದ್ವಾದಶಾರಮ್. ಬಹುವ್ರೀಹೌ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಪೂರ್ವ-
ಪದಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವರ್ವತಿ—ವೃತು ವರ್ತನೇ ಧಾತು. ಧಾತೋರೇಕಾಚಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨೨) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಯಜ್. ಯಜೋಚಿಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅನೈಮಿತ್ತಿಕವಾಗಿ ಲುಕ್. ಸನ್ಯಜೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. ರುಗ್ರಿಕ್ ಚ ಲುಕಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೯೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ರುಕಾಗಮ.

ತಿಪ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಉಪಧಿಗೆ ಗುಣ. ಅಭ್ಯಸ್ತಾನಾಮಾದಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಿಥುನಾಸಃ—ಮಿಥ ಎಂಬುದು ಸೌತ್ರಧಾತು. ಕ್ಷುಧಿಸಿಶಿಮಿಧಿಭ್ಯಃ ಕಿತ್ (ಉ. ಸೂ. ೩-೩೩೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉನನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಸ್ ಪರವಾದಾಗ ಆಜ್ಞಸೇರ-ಸುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸುಕಾಗಮ.

ತಸ್ತುಃ—ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತೌ ಧಾತು. ಛಂದಸಿಲುಜ್ಲಜ್ಲಲಿಟಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೧ ||

:೦:

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಸಂಚಿಸಾದಂ ಸಿತರಂ ದ್ವಾದಶಾಕೃತಿಂ ದಿನ ಆಹುಃ ಪರೇ ಅರ್ಥೇ ಪುರೀ-
ಷಿಣಂ |

ಅಥೇಮೇ ಅನ್ಯ ಉಪರೇ ವಿಚಕ್ಷಣಂ ಸಪ್ತಚಕ್ರೇ ಷಟ್ ಆಹುರರ್ಪಿತಂ ||

|| ೧೨ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಸಂಚಿಸಾದಂ | ಸಿತರಂ | ದ್ವಾದಶಾಕೃತಿಂ | ದಿನಃ | ಆಹುಃ | ಪರೇ | ಅರ್ಥೇ | ಪುರೀಷಿಣಂ |

ಅಥ | ಇಮೇ | ಅನ್ಯೇ | ಉಪರೇ | ವಿಚಕ್ಷಣಂ | ಸಪ್ತಚಕ್ರೇ | ಷಟ್ ಆಹುರರ್ಪಿತಂ ||
|| ೧೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಸಂಚಿಸಾದಂ ಸಂಚಿಸಂಖ್ಯಾಕರ್ತೃಕಸಾದೋವೇತಂ | ಏತದ್ವೇಮಂತಶಿರಯೋರೇಕತ್ವಾ-
ಭಿಪ್ರಾಯಂ | ಸಿತರಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರೀಣಯಿತಾರಂ ದ್ವಾದಶಾಕೃತಿಂ ದ್ವಾದಶಮಾಸಾ ಏನಾಕೃತಯೋ-
ಯಸ್ಯ ತಾದೃಶಂ ಪುರೀಷಿಣಂ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕೇನ ತದ್ವಂತಂ ಪ್ರೀಣಯಿತಾರಂ ನಾ | ಪುರೀಷಮಿತ್ಯುದಕ-
ನಾಮ | ಉಕ್ತಲಕ್ಷಣಂ ಸಂವತ್ಸರಚಕ್ರಂ ದಿನೋ ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಯ ಪರೇರ್ಥೇ | ತಾತ್ಪರ್ಯತಾಚ್ಛಬ್ಧಿಂ |
ಪರಸ್ಮಿನ್ನರ್ಥೇಂಕರಿಕ್ಷಲಕ್ಷಣೇವಸ್ಥಿತ ಅದಿತ್ಯ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಸ್ಮಿನ್ನರ್ಪಿತಮಾಹುಃ | ಏತದುತ್ತರತ್ರ-
ಸ್ಥಿತಮತ್ರಾಪ್ಯನುಷಜ್ಯತೇ | ಯದ್ಯತ್ರಾರ್ಪಿತಂ ತತ್ತದಧೀನಂ ಅತಃ ಸಂವತ್ಸರಂ ಸೂರ್ಯಾಯತ್ತಮಾ-
ಹುರಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥೇಮೇವ ಚಾನ್ಯೇ ಕೇಚನ ವೇದವಾದಿನ ಏನಮಾಹುಃ | ಕಿಮಿತಿ | ಉಪರೇ |
ಉಪರಮಂತೇಷ್ಮಿನ್ ಉಪರಃ ಪ್ರಾಣಿನೋತ್ರೇತಿ ವೋಪರಃ ಸಂವತ್ಸರಃ | ತಸ್ಮಿನ್ನೀದೃಶೇ | ಸಪ್ತ-

ಚಕ್ರೇ | ಸಪ್ತಾದಿತೈರಶ್ವಯಸ್ತದ್ವಾರೇಣ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನೀಯಾ ಯಸ್ಯ ಸ ತೇಛೋಕ್ತಃ | ಯದ್ವಾ | ಅಯು-
ನರ್ತುಮಾಸಪಕ್ಷಾಹೋರಾತ್ರಿಮುಹೂರ್ತಾನಿ ಸಪ್ತ ಸಪ್ತ ಚಕ್ರಾಣಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಕ್ಷಮಮಾಣಾನಿ ಯಸ್ಯ
ತಾದ್ಯಶೇ | ಷಳರೇ ಷಡ್ಯತವ ಏನಾರಾ ನಾಭೌ ಪ್ರತ್ಯೈತಾಃ ಸಂಬದ್ಧಾ ಯಸ್ಯ ತೇಛೋಕ್ತಲಕ್ಷಣೇ
ಸಂವತ್ಸರೇ ರಥೇ ವಿಚಕ್ಷಣಂ ವಿವಿಧದರ್ಶನಕರಮಾದಿತೈರ್ಮುರ್ಫಿತಮಾಹುಃ | ಏತದುಕ್ತಂ ಭವತಿ |
ಅಮುಮಾದಿತ್ಯಂ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರರೂಪಭಿನ್ನಗತೇಸ್ತೀವ್ರಮಂದಾದಿಭಾವಸ್ಯ ಚ ಕಾಲಾಧೀನತ್ವಾದಿಧೀನ-
ಮಾಹುಃ | ಅನ್ಯೇ ತು ಸಂವತ್ಸರಾದ್ಯಾತ್ಮಕಸ್ಯ ಕಾಲಸ್ಯ ಸೂರ್ಯಗಮನಾಗಮನಸಾಧ್ಯತ್ವಾತ್ತದಾಯತ್ತತ್ವ-
ಮಾಹುರಿತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಸಂಚಸಾದಂ—ಋತುರೂಪಗಳಾದ ಐದುಪಾದಗಳುಳ್ಳವನೂ | ಪಿತರಂ—ಪ್ರೀತಿದಾಯಕನೂ ಅಥವಾ
ಪಿತೃರೂಪನಾದವನೂ | ದ್ವಾದಶಾಕೃತಿಂ—ದ್ವಾದಶಮಾಸಗಳೆಂಬ ಅವಯವಗಳುಳ್ಳವನೂ | ಪುರೀಷಿಣಂ—
ವೃಷ್ಟ್ಯದಕದಿಂದ ತುಂಬಿದವನೂ ಅದ ಅದಿತ್ಯನನ್ನು | ದಿವಃ—ದ್ಯುಲೋಕದ | ಷರೇ ಅರ್ಧೇ—ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ
ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ (ಅರ್ಪಿತನನ್ನಾಗಿ) | ಆಹುಃ—(ಕೆಲವು ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ | ಅಥ ಇಮೇ ಅನ್ಯೇ—ವೇದವಾದಿ
ಗಳಾದ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು | ಸಪ್ತಚಕ್ರೇ—ಅಯನಾದಿ ಸಪ್ತಅವಯವಾತ್ಮಕವಾದುದೂ | ಷಳರೇ—ಋತ್ವಾತ್ಮಕ
ವಾದ ಆರು ಅರಗಳುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ | ಉಪರೇ—ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ | ವಿಚಕ್ಷಣಂ—ವಿವಿಧವಾದ
ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾದ ಅದಿತ್ಯನನ್ನು | ಅರ್ಪಿತಂ—ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವನನ್ನಾಗಿ | ಆಹುಃ—ಹೇಳುತ್ತಾರೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಋತುರೂಪಗಳಾದ ಐದುಪಾದಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಪಿತೃರೂಪನಾದವನೂ, ದ್ವಾದಶಮಾಸಗಳ ಆಕೃತಿಗಳುಳ್ಳವನೂ
ವೃಷ್ಟ್ಯದಕದಿಂದ ತುಂಬಿದವನೂ ಅದ ಅದಿತ್ಯನನ್ನು ದ್ಯುಲೋಕದ ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವವನನ್ನಾಗಿ ಕೆಲವು
ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವೇದವಾದಿಗಳಾದ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅಯನಾದಿಸಪ್ತಅವಯವಾತ್ಮಕವಾದುದೂ,
ಋತ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಆರು ಅರಗಳುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ ಸಂವತ್ಸರರೂಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧವಾದ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾದ ಅದಿತ್ಯ
ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವನನ್ನಾಗಿ (ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವನನ್ನಾಗಿ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

English Translation

They have termed the five-footed, twelve-formed parent, Purishin, when in the further hemisphere of the sky : and others have termed him Arpita, when in the hither (portion of the sky) ; shining in his seven-wheeled (car), each (wheel) having six spokes.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಒಟ್ಟು ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಸಾಯಣರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ— ಏತದುಕ್ತಂ ಭವತಿ
ಅಮುಮಾದಿತ್ಯಂ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರರೂಪಭಿನ್ನಗತೇಃ ತೀವ್ರಮಂದಾದಿಭಾವಸ್ಯ ಚ ಕಾಲಾಧೀನತ್ವಾದಿಧೀನ-

ಮಾಹುಃ | ಅನ್ಯೇ ತು ಸಂವತ್ಸರಾದ್ಯಾತ್ಮಕಸ್ಯ ಕಾಲಸ್ಯ ಸೂರ್ಯಗಮನಾಗಮನಸಾಧ್ಯತ್ವಾತ್ ತದಾಯತ್ತ-
ತ್ವಮಾಹುಃ ಇತಿ || ಆದಿತ್ಯನ ದಕ್ಷಿಣಾಯಾನ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾಯಣರೂಪವಾದ ಗತಿಗಳೂ, ಅವನ ತೀವ್ರತ್ವ ಅಥವಾ
ಮಂದತ್ವವೂ ಸಹ ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಕಾಲಾಧೀನವಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ಅದುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯನು ಕಾಲಾಧೀನವೆಂದೂ
ಒಂದು ಮತವು. ಅಥವಾ ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಕಾಲವು ಸೂರ್ಯನ ಗಮನಾಗಮನದ ಅಧೀನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ
ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಕಾಲವು ಸೂರ್ಯಾಯತ್ತವೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಮತವೂ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂವತ್ಸರ
ರೂಪಿಯಾದ ಆದಿತ್ಯನ ವರ್ಣನವಿದೆ

ಪಂಚಸಾದಂ—ಪಂಚಸಂಖ್ಯಾಕಋತ್ವಾತ್ಮಕಸಾದೋಪೇತಂ ಏತತ್ ಹೇಮಂತ ಶಿಶಿರಯೋಃ
ಏಕತ್ವಾಭಿಪ್ರಾಯಂ | ಹೇಮಂತ ಋತು ಮತ್ತು ಶಿಶಿರಋತು ಎರಡರಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಗುಣವಿರುವುದರಿಂದ ಅವೆರಡನ್ನೂ
ಒಂದೇ ಋತುವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಆಗ ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೆ ಐದುಋತುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವಯವಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ
ಪಂಚಸಾದಂ ಎಂದು ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರವು ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ.
ಅಲ್ಲಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರೂ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಪಂಚಾರ್ತವಃ ಸಾದಾ ಇವಾಸ್ಯ ಸಂವತ್ಸರಾತ್ಮನ ಆದಿತ್ಯಸ್ಯ | ತೈರಸಾ
ಸಾದೈರಿವರ್ತುಭಿರಾವರ್ತತೇ | ಹೇಮಂತಶಿಶಿರಾವೇಕೀಕೃತ್ಯೇಯಂ ಕಲ್ಪನಾ | ಸಂವತ್ಸರಾತ್ಮನಾದ ಆದಿತ್ಯನ
ಪಾದಗಳಂತಿರುವ ಪಂಚಋತುಗಳೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. (ಪ್ರ. ಉ. ೧-೧೧).

ದ್ವಾದಶಾಕೃತಿಂ—ದ್ವಾದಶ ಮಾಸಾ ಏವ ಅಕೃತಯೋ ಯಸ್ಯ ತಾದೃಶಂ | ದ್ವಾದಶಮಾಸಗಳೆಂಬ
ಅವಯವಗಳುಳ್ಳ ಸಂವತ್ಸರಾತ್ಮನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಎಂದರ್ಥ. ಒಟ್ಟು ಈ ಹದಿನೇಳು ಅವಯವಗಳಿಂದಲೂ
ಕೂಡಿದ ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ,

ತಸ್ಯ ಸಪ್ತದಶ ಸಾಮಿಧೇನ್ಯಃ | ಸಪ್ತದಶೋ ವೈ ಸಂವತ್ಸರೋ ದ್ವಾದಶಮಾಸಾಃ ಪಂಚಾರ್ತವಃ
ಸಂವತ್ಸರಃ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೨-೨-೮)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ ಐದು ಋತುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಹದಿನೇಳು ಅವಯವಗಳುಳ್ಳ ಸಂವತ್ಸ
ರಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಯಜ್ಞಾಂಗವಾದ ಸಾಮಿಧೇನೀಮಂತ್ರಗಳಿಗೂ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು
ತೋರಿಸಿದೆ. ಸಂವತ್ಸರದ ಅವಯವಗಳು ಹದಿನೇಳಾದುದರಿಂದ ಈ ಮಂತ್ರಗಳೂ ಸಪ್ತದಶಸಂಖ್ಯಾಕಗಳಾಗಿರ
ಬೇಕೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಪಿತರಂ—ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರೀಣಯಿತಾರಂ | ಸಕಲಕ್ಕೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಎಂದು ಸಂವತ್ಸರ
ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಂವತ್ಸರಚಕ್ರಕ್ಕೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ
ಪಿತರಂ ಎಂಬ ಪದವು ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾದರೆ
ರೂಢವಾದ ಪಿತೃವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ,

ಪಿತಾ ನೋಽಸಿ ಪಿತಾ ನೋ ಬೋಧೀತಿ | ಏಷ ವೈ ಪಿತಾ ಯ ಏಷ ತಪತ್ಯೇಷ ಉ ಪ್ರವಗ್ಯಸ್ತು-
ದೇತಮೇವೈತತ್ಪ್ರೀಣಾತಿ ತಸ್ಮಾದಾಹ ಪಿತಾ ನೋಽಸಿ ಪಿತಾ ನೋ ಬೋಧೀತಿ ನಮಸ್ತೇಽಸ್ತು |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೪-೧-೪-೧೫)

ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಆದಿತ್ಯನೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಿತ್ವವು, ಅವನೇ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರೀತಿದಾಯಕನು ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕವನು, ಅವನೇ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯರೂಪನು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಸಂಬೋಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಿತ್ವವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಎರಡರ್ಥಗಳೂ ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿವೆ. ಸಂವತ್ಸರಪರವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ,

ಅಥೋ ಪ್ರಜನನಮೇತತ್ಸಂವತ್ಸರೋ ವಾ ಋತವ್ಯಾಃ ಸಂವತ್ಸರಃ ಪ್ರಜನನಂ ಪ್ರಜನನ-
ಮೇನೈತದುಪದಧಾತಿ ||

(ಶ ಬ್ರಾ. ೮-೭-೧-೧)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನಶಕ್ತಿಯೇ ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ಸಂವತ್ಸರದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವೆಂದೂ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಸಿತ್ವವೆಂಬ ರೂಢವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಾಯಣರು ಕೇವಲ ಪ್ರೀಣಂತಾರಂ-ತೃಪ್ತಿದಾಯಕವಾದ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಶೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸಿತರಂ— ಸರ್ವಸ್ಯ ಜನಯಿತ್ಯೆತ್ಯಾಪ್ತಿತ್ವತ್ವಂ ತಸ್ಯ (ಸಂವತ್ಸ-
ರಾತ್ಮನ ಆದಿತ್ಯಸ್ಯ) ಸಂವತ್ಸರಾತ್ಮನಾದ ಆದಿತ್ಯನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಜನಕನಾದುದರಿಂದ ಸಿತ್ವತ್ವವೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. (ಪ್ರ. ಉ. ೧-೧೧).

ಪುರೀಷಿಣಂ—ಪುರೀಷಮಿತ್ಯುಪಕನಾಮ | ಈ ಪದವು ಉದಕನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವ ಕಾಮಾನಾಂ ಪೂರಕಂ ಉದಕಂ | ಎಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸತಕ್ಕ ಉದಕದಿಂದ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಪ್ರಾಪ್ಯವಾದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ದೇವಾನಾಂ ಮಾನೇ ಪ್ರಥಮಾ ಅತಿಷ್ಠನ್ ಕೃಂತತ್ರಾದೇಷಾಮುಪರಾ ಉದಾಯನ್ |

ತ್ರಯಸ್ತಪಂತಿ ಪೃಥಿವೀಮನೂಸಾ ದ್ವಾ ಬೃಬೂಕಂ ವಹತಃ ಪುರೀಷಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೨೭-೨೨)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಪುರೀಷಂ ಪ್ರೀಣಾತೇಃ ಪೂರಯತೇರ್ವಾ | ತುಂಬು ಅಥವಾ ತೃಪ್ತಿಸಿದಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪೃ ಧಾತುವಿನಿಂದ ಈ ಪದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ- ೨-೨೨) ಜಗತ್ತನ್ನು ತುಂಬತಕ್ಕ ಅಥವಾ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಉದಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಉದಕದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಪುರೀಷೀ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಉದಕವು ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಆದಿತ್ಯನು ಉದಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅಥವಾ ಉದಕದ ಉತ್ಪಾದಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ವಿಶೇಷಣವಿದೆವೆಂದು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅಸಾಂ ಗಂಭಿರ್ನೀದೇತಿ | ಏತದ್ವಾಪಾಂ ಗಂಭಿಷ್ಠಂ ಯತ್ರೈಷ ಏತತ್ತಪತಿ |

(ಶ ಬ್ರಾ. ೭-೫-೧-೮)

ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಉದಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅಗ್ನೇ ದಿವೋಽರ್ಣಮಚ್ಛಾ ಜಿಗಾಸೀತಿ | ಆಪೋ ನಾ ಅಸ್ಯ ದಿವೋಽರ್ಣಸ್ತಾ
ಯಾ ರೋಚನೇ ಪರಸ್ತಾತ್ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಯಾಶ್ಚಾವಸ್ತಾದುಪತಿಷ್ಯಂತ ಆಪ ಇತಿ ರೋಚನೋ
ಹ ನಾಮೃಷ ಲೋಕೋ ಯತ್ರೈಷ ಏತತ್ತಪತಿ ತದ್ಯಾಶ್ಚೈತಂ ಪರೇಣಾಪೋ ಯಾಶ್ಚಾವರೇಣ
ತಾ ಏತದಾಹ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೭-೧-೧-೨೪)

ಎಲೈ ಅಗ್ನಿಯೇ ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತೇಜಸ್ವಿಲ್ಲವೂ ಅದಿತ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ
ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ. ಆ ಪ್ರವಾಹವು ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ಉದಕದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಆ
ಉದಕದ ಪ್ರವಾಹವು ಅದಿತ್ಯನ ತೇಜೋಮಂಡಲವನ್ನೂ ಮೀರಿಹೋಗಿದೆ. ಕೆಳಗೂ ಮೇಲೂ ಸುತ್ತಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ
ರುವ ಪ್ರವಾಹದ ನಡುವೆ ಅದಿತ್ಯರೂಪದ ಅಗ್ನಿಯು ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಎಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ,

ಸರ್ವಾಣಿ ಹ ತ್ವೇನ ಭೂತಾನಿ | ಸರ್ವೇ ದೇವಾ ಏಷೋಽಗ್ನಿಶ್ಚಿತ ಆಪೋ ವೈ ಸರ್ವೇ ದೇವಾ
ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ತಾ ಹೈತಾ ಆಪ ಏವೈಷೋಽಗ್ನಿಶ್ಚಿತಸ್ತಸ್ಯ ನಾನ್ಯಾ ಏವ ಪರಿಶ್ರಿತಸ್ತಾಃ
ಷಷ್ಠಿಶ್ಚ ತ್ರೀಣಿ ಚ ಶತಾನಿ ಭವಂತಿ ಷಷ್ಠಿಶ್ಚ ಹ ವೈ ತ್ರೀಣಿ ಚ ಶತಾನ್ಯಾದಿತ್ಯಂ ನಾನ್ಯಾ
ಅಭಿರಕ್ಷಂತ್ಯಥ ಯದಂತರಾ ನಾನ್ಯೇ ತತ್ಸೂದದೋಹಾ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೫-೪-೧೪)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿವೇದಿಗೂ ಅದಿತ್ಯಮಂಡಲಕ್ಕೂ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯೇ ಸಕಲ ಭೂತಗಳೂ ಸಕಲ
ದೇವತೆಗಳೂ ಅಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಅಪ್ಪಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ, ಅದಿತ್ಯಮಂಡಲ
ವನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿರುವ ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ಪ್ರವಾಹಗಳಿಗೆ ಅಗ್ನಿವೇದಿಯ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮುನ್ನೂರವತ್ತು
ಇಷ್ಟಿಕೆಗಳು ಸಮವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಅವರಿಸಿ ಅವನ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಈ ಪ್ರವಾಹಗಳು ಹರಿಯುವು
ವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ಉದಕಪ್ರವಾಹಗಳಿಗೆ ಹೇತುಗಳಾದುದರಿಂದ ರಶ್ಮಿಗಳನ್ನೇ ಪ್ರವಾಹಗಳೆಂದು
ರೂಪಕಮಾಡಿ ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಅರ್ಚಿಸೋ ಹ್ಯಾಪಸ್ಸೂರ್ಯಕಿರಣಾನಾಮೇವ ವೃಷ್ಟಿ-
ಕರ್ತೃಕತ್ಯಾತ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಣಯೋರಭೇದೇನ ಅರ್ಚಿರ್ವಾ ಅಪ ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಈರೀತಿಯಾಗಿ ಉದಕದಿಂದ ಆವೃತನಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ರಶ್ಮಿಗಳದ್ದಾರಾ ಉದಕದ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾ
ಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದಿತ್ಯನಿಗೆ ಪುರೀಷ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಅದಿತ್ಯನ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಾಗಿದೆ.
ಸಾಯಣರು ಉದಕವಂತೆ ಎಂದು ಮೊದಲು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಪ್ರೀಣಯಿತಾರಂ ನಾ ಭೂತಗಳಿಗೆ ಹರ್ಷ
ದಾಯಕವಾಗಿರುವ ಎಂದೂ ಸಹ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲೆ ಉದಹರಿಸಿರುವ ನಿರುಕ್ತಕಾರು
ನಿರ್ವಚನದಂತೆ ಈ ಎರಡರ್ಥವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದರಿಂದಲೂ, ಅದಿತ್ಯನಿಂದಲೇ ಜಗಜ್ಜೀವನವೆಲ್ಲವೂ ಹರ್ಷಮಯ
ವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಉಪರೇ—ಉಪರಮಂತೇ ಅಸ್ಮಿನ್ ಉಪರತಾಃ ಪ್ರಾಣನಃ ಅತ್ರ ಇತಿ ನಾ ಉಪರಃ ಸಂವತ್ಸರಃ |
ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಶಾಂತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ ಚಲನವಿಲ್ಲದ ಮೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡ

ತಕ್ಕದ್ದಾದುದರಿಂದ ಉಪರವೆಂದರೆ ಸಂವತ್ಸರವೆಂದರ್ಥವೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ತೆ ಉಪರಮಂತೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉಪಗಮ್ಯ ರಮಂತೇ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ನಿರುಕ್ತಕಾರರು, ಉಪರಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸುವಾಗ (ನಿ ೨-೨೧) (ಇಲ್ಲಿ ಮೇಘವರ್ಷಾಯವಾಗಿದೆ) ಉಪ ರಮಂತೇ- ಸ್ಥಿನ್ನಭ್ರಾಣಿ || ಉಪ ರತಾ ಅಪ ಇತಿ ವಾ | ಎಂದು ಎರಡುವಿಧವಾದ ವಿನಿರಣಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಉಪಗಮ್ಯ ರಮಂತೇ ಅಸ್ಥಿನ್ನಭ್ರಾಣಿ | ಇಲ್ಲಿ ಮೇಘಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹರ್ಷವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಾಯಣರು ಉಪರಮಂತೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಲಭಿಸಿದ ಸಂತೋಷವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದೂ, ಉಪರತಾಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದರೆ ಚಲನರಹಿತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ (ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ) ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಸಂವತ್ಸರವು ಅನ್ನಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಸಂತೃಪ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಅಹೋರಾತ್ರಪೂರಿತವಾದ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೃತಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸತಕ್ಕ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀಣಿ ವಾ ಇಮಾನಿ ಪಂಚವಿಧಾನಿ | ಸಂವತ್ಸರೋಽಗ್ನಿಃ ಪುರುಷಸ್ತೇಷಾಂ ಪಂಚವಿಧಾ ಅನ್ನಂ ಪಾನಗ್ಂ ಶ್ರೀಜ್ಯೋತಿರಮೃತಂ ಯದೇವ ಸಂವತ್ಸರೇಽನ್ನಂ ತದನ್ನಂ ಯಾ ಅಪಸ್ತತ್ಪಾನಗ್ಂ ರಾತ್ರೀರೇವ ಶ್ರೀಃ ಶ್ರಿಯಾಗ್ಂ ಹೈತದ್ರಾತ್ರಾಗ್ಂ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಸಂವಸಂತೈಹಜ್ಯೋತಿರಾದಿತೈಃ ಸಮಿತೈಃ ಸಮಿತೈಃ ಸಮಿತೈಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೨-೬-೧೬)

ಐದುವಿಧವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಮೂರಿವೆ ಸಂವತ್ಸರ, ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ಪುರುಷ. ಅನ್ನ, ಪಾನ, ಸಂಪತ್ತು (ಸೌಖ್ಯ), ತೇಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ಅವ್ಯತತ್ವ ಈ ಐದೂ ಇವುಗಳ ರೂಪಾಂತರಗಳು. ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅನ್ನವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಅದರ ಆಹಾರ ; ಉದಕವಿದ್ದಷ್ಟೇ ಪಾನವು, ಸಕಲ ಭೂತಗಳೂ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೌಖ್ಯವನ್ನನುಭವಿಸುವುದರಿಂದ ರಾತ್ರಿಯೇ ಸುಖವು ಅಹಸ್ತೇ ತೇಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯನೇ ಅವ್ಯತವು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ,

ಸೋಽಯಂ ಸಂವತ್ಸರಃ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ತಸ್ಮಾದಾಹುಸ್ಸಂವತ್ಸರಃ ಸರ್ವೇ ಕಾಮಾ ಇತಿ ನ ಹ ಸಂವತ್ಸರಾತ್ಕೃತ್ವ ನ ಬಹಿರ್ಧಾ ಕಾನೋಽಸ್ತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೨-೪-೧)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯೇ ಸಂವತ್ಸರವು ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಯೇ ಸಕಲ ವಿಧವಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು. ಪ್ರಜಾಪತಿರೂಪಿಯಾದ ಸಂವತ್ಸರವು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ತಾನೇ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡನು. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾದ ಸಂವತ್ಸರವೂ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಸಂವತ್ಸರದಿಂದ ಬಹಿರ್ಭೂತವಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಸಂವತ್ಸರವು ಸಕಲ ವಿಧವಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಂವತ್ಸರೇ ಉಪರಮಂತೇ ಪ್ರಾಣಿನಃ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ :

ಏಷ ನೈ ಮೃತ್ಯುರ್ಯತ್ನಂವತ್ಸರಃ | ಏಷ ಹಿ ಮರ್ತ್ಯಾನಾಮಾಹೋರಾತ್ರಾಭ್ಯಾಮಾಯುಃ ಕ್ಷಿಣೋ-
ತ್ಯಥ ಮ್ರಿಯಂತೇ ತಸ್ಮಾದೇಷ ಏವ ಮತ್ಯುಃ ಸ ಯೋ ಹೈತಂ ಮೃತ್ಯುಗ್ಂ ಸಂವತ್ಸರಂ ವೇದ
ನೆ ಹಾಸ್ಯೈಷ ಪುರಾ ಜರಸೋಽಹೋರಾತ್ರಾಭ್ಯಾಮಾಯುಃ ಕ್ಷಿಣೋತಿ ಸರ್ವಗ್ಂಹೈವಾಯು-
ರೇತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೪-೩-೧)

ಸಂವತ್ಸರವು ಮೃತ್ಯುಪ್ರಾಯವು. ಕಾಲರೂಪನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಅಹೋರಾತ್ರಗಳ ದ್ವಾರಾ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವನ್ನು
ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಸಂವತ್ಸರವು ಅಂತಕಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ತನ್ನ
ಆಯುಃಪರಿಮಿತಿಯ ಪೂರ್ಣವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವು ವಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.
ಅಂತಹವರಿಗೆ—

ಏಷ ಉ ಏವಾಂತಕಃ | ಏಷ ಹಿ ಮರ್ತ್ಯಾನಾಮಾಯುಷೋಽನ್ತಂ ಗಚ್ಛತಿ

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೪-೩-೨)

ಸಂವತ್ಸರವೇ ಅಂತಕನು. ಕಾಲರೂಪನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಅಹೋರಾತ್ರಗಳ ದ್ವಾರಾ ಎಲ್ಲಾ ಭೂತಗಳ ಆಯುಸ್ಸಿಗೂ
ಅಂತಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ; ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಉಪರತಾಃ ಪ್ರಾಣಿನ ಅತ್ರ ಇತಿ ನಾ ಉಪರಃ
ಸಂವತ್ಸರಃ | ಎಂದು ಸಾಯಣರು ಮಾಡಿರುವ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

ಸಪ್ತಚಕ್ರೇ— ಸಪ್ತ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಯಸ್ತದ್ವಾರೇಣ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನೀಯಾ ಯಸ್ಯ ಸ ತಥೋಕ್ತಃ | ಸಪ್ತ
ಸಂಖ್ಯಾಕವಾದ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನೀಯನೆಂದು ಆದಿತ್ಯನ ಪರವಾಗಿಯೂ, ಯದ್ವಾ | ಅಯ-
ನರ್ತುಮಾಸಪಕ್ಷಾ ಹೋರಾತ್ರಮುಹೂರ್ತಾನಿ ಸಪ್ತ ಸಪ್ತ ಚಕ್ರಾಣಿ ಪುನಃಪುನಃ ಕ್ರಮಮಾಣಾನಿ ಯಸ್ಯ
ತಾದೃಶೇ ಸಂವತ್ಸರರೂಪೇ ರಥೇ || ಅಥವಾ, ಅಯನ, ಋತು, ಮಾಸ, ಪಕ್ಷ, ಅಹಸ್ಸ, ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು
ಮುಹೂರ್ತ ಇವುಗಳು ಸಪ್ತಾವಯವಗಳು. ಇಂತಹ ಅವಯವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಪುನಃಪುನಃ ಚಕ್ರದಂತೆ ಪರಿಭ್ರಮಣ
ವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ ಸಂವತ್ಸರ ರೂಪವಾದ ರಥದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಸಂವತ್ಸರಪರವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ಕಾಲಾತೀತನಾಗಿ ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ದ್ಯುಲೋಕಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಮೇಲ್ಪಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕಾಲಾಧೀನನಾಗಿರತಕ್ಕ
ಆದಿತ್ಯನ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ವಿವರಿಸಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವು
ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ
ಸ್ವರೂಪನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆಗ ಸಪ್ತಚಕ್ರೇ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತೃತ
ವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಥ ವಾ ಏಕಶತವಿಧಃ | ಸಪ್ತವಿಧಮಭಿಸಂಪದ್ಯತ ಏಕಶತಧಾ ವಾಸಾವಾದಿತ್ಯೋ ವಿಹಿತಃ
ಸಪ್ತಸು ದೇವಲೋಕೇಷು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ ಸಪ್ತ ವೈ ದೇವಲೋಕಾಶ್ಚತಸ್ತೋ ದಿಶಸ್ತ್ರಯ ಇಮೋ
ಲೋಕಾ ಏತೇ ವೈ ಸಪ್ತ ದೇವಲೋಕಾಸ್ತೇಷ್ವೇವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೨-೪-೪)

ಅಗ್ನಿರೂಪನಾದ ಆದಿತ್ಯನು ಏಕಶತವಿಧವಾಗಿದ್ದಾನೆ. (೧೦೧), ಅವನ ರಶ್ಮಿಗಳು ಶತವಿಧವಾಗಿವೆ. ಅವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಏಕಶತವಿಧವಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಈ ಏಕಶತವಿಧವನ್ನೂ ಸಪ್ತವಿಧವೆಂದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಏಳು ಮಡಿಯಾದ ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನು ಸ್ಥಾಪಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳೂ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಸೇರಿ ಏಳು ವಿಧವಾದ ದೇವಲೋಕಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸಪ್ತವಿಧವಾದ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಯದ್ವೇನ್ಯೇಕಶತವಿಧಃ | ಸಪ್ತವಿಧಮಭಿಸಂಪದ್ಯತ ಏಕಶತಧಾ ವಾ ಅಸಾನಾದಿತ್ಯೋ ವಿಹಿತಃ
ಸಪ್ತಸ್ತೃತುಷು ಸಪ್ತಷು ಸ್ತೋಮೇಷು ಸಪ್ತಸು ಪೃಷ್ಠೇಷು ಸಪ್ತಸು ಚೈಂದಸ್ಸು ಸಪ್ತಸು
ಪ್ರಾಣೇಷು ಸಪ್ತಸು ದಿಕ್ಷು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೨-೪-೫)

ಏಕಶತವಿಧರೂಪನಾದ ಈ ಆದಿತ್ಯನು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವು ಏಳು ಋತುಗಳು, [ಏಳು ಋತುಗಳು ಯಾವುವೆಂದು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ] ಸಪ್ತಸ್ತೋಮಗಳು, ಸಪ್ತಪೃಷ್ಠಗಳು (ಸಾಮ), ಸಪ್ತಚೈಂದಸ್ಸುಗಳು, ಸಪ್ತಪ್ರಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಸಪ್ತದಿಕ್ಷುಗಳು.

ಯದ್ವೇನ್ಯೇಕಶತವಿಧಃ | ಸಪ್ತವಿಧಮಭಿಸಂಪದ್ಯತ ಏಕಶತಧಾ ವಾ ಅಸಾನಾದಿತ್ಯೋ ವಿಹಿತಃ
ಸಪ್ತಾಕ್ಷರೇ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ ಸಪ್ತಾಕ್ಷರಂ ವೈ ಬಹ್ವರ್ಗೀತ್ಯೇಕಮಕ್ಷರಂ ಯಜುರಿತಿ ದ್ವೇ
ಸಾಮೇತಿ ದ್ವೇಽಥ ಯದತೋಽನ್ಯದ್ಬ್ರಹ್ಮೈವ ತದ್ವೈವಾಕ್ಷರಂ ವೈ ಬ್ರಹ್ಮ ತದೇತತ್ಸರ್ವ
ಸಪ್ತಾಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮಿನ್ನೇಷ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೨-೪-೬)

ಏಕಶತವಿಧನಾದ ಆದಿತ್ಯನು ಸಪ್ತಾಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಪ್ತಾಕ್ಷರರೂಪನೇ ಆಗಿರುವನು. ಋಗ್ವೇದವಾದುದು ಒಂದು, ಯಜುರೂಪವಾದುದು ಎರಡು, ಸಾಮವೇರಡು, ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕವಾದುದೇ ಎರಡು, ಒಟ್ಟು ಸಪ್ತಾಕ್ಷರಸ್ವರೂಪನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ವಿಶ್ವವು. ಈ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಸಪ್ತವಿಧವಾದ ಆದಿತ್ಯನ ನಾನಾ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹೃತವಾದ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ನಾಲ್ಕನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರೆ;

ಸಂವತ್ಸರೋ ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ | ಅಗ್ನಿರು ಸರ್ವೇ ಕಾಮಾಃ ಸೋಽಯಂ ಸಂವತ್ಸರಃ |
ಸ ಯಃ ಸ ಸಂವತ್ಸರೋಽಸೌ ಸ ಆದಿತ್ಯಃ (ಸ) ಸಪ್ತವಿಧಮಭಿಸಂಪದ್ಯತೇ |
..... ಸಪ್ತವಿಧೋ ವಾ ಅಗ್ರೇ ಪ್ರಜಾಪತಿರಸೃಜ್ಯತ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೨-೪)

ಸಂವತ್ಸರವೇ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ; ಅಗ್ನಿಯೇ ಸಂವತ್ಸರವು ; ಸಂವತ್ಸರವೇ ಆದಿತ್ಯನು. ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸಪ್ತವಿಧವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟನಾದುದರಿಂದ ಸಂವತ್ಸರರೂಪನಾದ ಆದಿತ್ಯನೂ ಸಹ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಕವಾದ ಋತ್ವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತನಾಗಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸಪ್ತಚಕ್ರೇ ಅರ್ಪಿತಂ ಆಹುಃ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ವಿಚಕ್ಷಣಂ—ವಿವಿಧದರ್ಶನಕರಮಾದಿತ್ಯಂ || ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರೂಪಾಂತರಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ವಿಚಕ್ಷತೇಽಭಿನಿಶಶ್ಯಂತಿ ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ (ನಿ. ೧೨-೨೭). ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ತ್ರಯಃ ಕೇಶಿನ ಋತುಥಾ ವಿ ಚಕ್ಷತೇ ಸಂವತ್ಸರೇ ವಸತಃ ಏಕ ಏಷಾಂ |

ವಿಶ್ವಮೇಕೋ ಅಭಿ ಚಿಷ್ಟೇ ಶಬೀಭಿರ್ಭ್ರಾಜಿರೇಕಸ್ಯ ದದೃಶೇ ನ ರೂಪಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೪೪)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ಹರಿಸಿ ಪಾರ್ಥಿವಾಗ್ನಿರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಥವಾದ ಆದಿತ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ವಾಯುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಹ ಸಂವತ್ಸರದ ಆಯಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ಲೋಕವನ್ನು ಅನ್ಯಗ್ರಹಾತ್ಮಕವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವಿಚಕ್ಷಣಂ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ, ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಪಂಡಿತ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದ್ದು ಪ್ರಾಜ್ಞ, ಸರ್ವಜ್ಞ ಎಂದು ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಬಹುದು.

ವೈಶ್ವಾನರ ತವ ಧಾಮಾನ್ಯಾ ಚಕೇ ಯೇಭಿಃ ಸ್ವರ್ವಿದಭವೋ ವಿಚಕ್ಷಣ |

(ಋ. ಸಂ. ೩-೩-೧೦)

ಪ್ರ ತೇ ಬಭ್ರಾ ವಿಚಕ್ಷಣ ಶಂಸಾಮಿ ಗೋಷಣೋ ನಸಾತ್ |

(ಋ. ಸಂ. ೪-೩೨-೨೨)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜ್ಞನೆಂಬರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಎಂದರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕವಾದ ಕಾಲವನ್ನೇ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಲೋಕತ್ರಯಕ್ಕೂ ಪ್ರಭುನಾಗಿರುವ ಆದಿತ್ಯನ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪವೂ, ಕಾಲಯುಕ್ತವಾದ ತನ್ನ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಕಾಲಾಧೀನನಾಗಿರುವುದೂ ಲೌಕಿಕನಾಗಿರುವುದೂ ಆದ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವರೂಪವೂ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಪಂಚ ಪಾದಮ್—ಪಂಚ ಪಾದಾಃ ಯಸ್ಯ ತಮ್. ಬಹುವ್ರೀಹಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಹುಃ—ಬ್ರೂಜ್ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮವುರುಷಬಹುವಚನ ಸರವಾದಾಗ ಬ್ರುವಃ ಪಂಚಾನಾಮಾದಿತೆ ಆಹೋ ಬ್ರುವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೪೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಆಹಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಉಸಾದೇಶ. ಅತಿಜಂತದ ಸರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪುರೀಷಿಣಮ್—ಪುರೀಷಮಸ್ಯ ಅಸ್ತಿ ಇತಿ ಪುರೀಷಿಣಮ್. ಅತಃ ಇನಿ ರನೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೨-೧೧೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತ್ಪರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನಿಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯೈಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ವಿಚಕ್ಷಣಮ್—ಚಕ್ಷಿಜ್ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಇಕಾರ ಅನುದಾತ್ತವಾಗಿ ಇತ್ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಅನುದಾತ್ತೇತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತೇತಶ್ಚ ಹಲಾದೇಶ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯುಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯುವೋರನಾಕೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಾದೇಶ. ಚಿತಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸವಾದಾಗ ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಪ್ತಚಕ್ರೇ | ಪದರೇ—ಬಹುವ್ರೀಹಿಸಮಾಸ. ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರಬರುತ್ತದೆ. || ೧೨ ||

—:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಪಂಚಾರೇ ಚಕ್ರೇ ಪರಿವರ್ತಮಾನೇ ತಸ್ಮಿನ್ನಾ ತಸ್ತುಭುವನಾನಿ ವಿಶ್ವಾ |

ತಸ್ಯ ನಾಕ್ಷತ್ರ್ಯತೇ ಭೂರಿಭಾರಃ ಸನಾದೇವ ನ ಶೀರ್ಯತೇ ಸನಾಭಿಃ || ೧೩ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಪಂಚಾರೇ | ಚಕ್ರೇ | ಪರಿವರ್ತಮಾನೇ | ತಸ್ಮಿನ್ | ಆ | ತಸ್ತುಃ | ಭುವನಾನಿ | ವಿಶ್ವಾ |

ತಸ್ಯ | ನ | ಅಕ್ಷಃ | ತಪ್ಯತೇ | ಭೂರಿಭಾರಃ | ಸನಾತ್ | ಏವ | ನ | ಶೀರ್ಯತೇ | ಸನಾಭಿಃ || ೧೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಪಂಚಾರೇ ಪಂಚಾರ್ತುರೂಪೈರರ್ಚಯಿಷ್ಯತೇ ಚಕ್ರೇ ಸಂವತ್ಸರಾತ್ಮಕೇ ಪರಿವರ್ತಮಾನೇ ಸಂವತ್ಸರ-
ಪರಿವತ್ಸರಾದಿರೂಪೇಣ ಪುನಃ ಪುನರಾವರ್ತಮಾನೇ ಸತಿ ತಸ್ಮಿನ್ನಾಲಚಕ್ರೇ ವಿಶ್ವಾ ಭುವನಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ
ಭೂತಜಾತಾನಿ ವರ್ತಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚಿ ತಸ್ಯ ಚಕ್ರಸ್ಯ ಮಧ್ಯೇ ವರ್ತಮಾನೋಕ್ತೋ ಭೂರಿಭಾರಃ
ಸಕಲಭುವನವಹನೇನ ಪ್ರಭೂತಭಾರೋಽಪಿ ನ ತಪ್ಯತೇ | ನ ಶೀರ್ಯತೇ | ಕಿಂಚಿ ಸನಾದೇವ ಸನಾತನ
ಏವ ಸನಾಭಿಃ ಸಮಾನನಾಭಿಕಃ ಸರ್ವದೈಕರೂಪನಾಭಿರಸೌ ನ ಶೀರ್ಯತೇ | ನ ಭಿದ್ಯತೇ | ಯಥಾ
ಲೌಕಿಕರಥಾಕ್ತೋ ಭಾರೇಣ ಭಗ್ನೋ ಭವತಿ ಅಕ್ಷಘಾತೇನ ಚ ನಾಭಿರ್ವಿವೃತಾ ಭವತಿ ತದ್ವದತ್ತಾಪಿ
ಗಾಸ್ತ್ರೀತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಪಂಚಾರೇ—ಮುತ್ತುರೂಪವಾದ ಐದು ಅರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ | ಚಕ್ರೇ—ಸಂವತ್ಸರ ರೂಪವಾದ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ |
ಪರಿವರ್ತಮಾನೇ—ಸಂವತ್ಸರ, ಪರಿವತ್ಸರ ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪಗಳಿಂದ ಪುನಃ ಪುನಃ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದು
ತ್ತಿರುವ | ತಸ್ಮಿನ್—ಕಾಲಚಕ್ರದಲ್ಲಿ | ವಿಶ್ವಾ—ಸಮಸ್ತವಾದ | ಭುವನಾನಿ—ಲೋಕಗಳೂ | ಆ ತಸ್ತುಃ—
ನೆಲೆಸಿವೆ | ತಸ್ಯ—ಈ ಚಕ್ರದ ನಡುವೆ ಇರುವುದೂ | ಭೂರಿಭಾರಃ—ಪ್ರಭೂತವಾದ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವುದೂ
ಆದ | ಅಕ್ಷಃ—ರಥದ ಇರಚಿಯು | ನ ತಪ್ಯತೇ—ಕುಂಠಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ | ಸನಾದೇವ — ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ
ವಾದರೂ ಸಹ | ಸನಾಭಿಃ—ಆದರ ಏಕಮಾತ್ರವಾದ ನಾಭಿಯು (ಕೇಂದ್ರವು) | ನ ಶೀರ್ಯತೇ — ಸಮೆಯುವುದೇ
ಇಲ್ಲ

ಭಾವಾರ್ಥ

ಋತುರೂಪವಾದ ಐದು ಅರಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ, ಸಂವತ್ಸರ, ಪರಿವತ್ಸರ ಇತ್ಯಾದಿ ರೂಪಗಳಿಂದ ಪುನಃ ಪುನಃ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತಲೋಕಗಳೂ ನೆಲೆಸಿವೆ. ಈ ಕಾಲಚಕ್ರದ ನಡುವೆ ಇರುವುದೂ, ಪ್ರಭೂತವಾದ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವುದೂ ಆದ ರಥದ ಇರಚಿಯು ಕುಂತಿವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದರೂ ಸಹ ಇದರ ಏಕಮಾತ್ರವಾದ ನಾಭಿಯೂ ಸಮೆಯು ವುದಿಲ್ಲ.

English Translation

All beings abide in this five-spoked revolving wheel; the heavily-loaded axle is never heated; its eternal compact nave is never worn away.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅನಾದಿಯೂ ವಿಶ್ವಧಾರಕವೂ ಅಜರವೂ ಆದ ಕಾಲಚಕ್ರದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಪಂಚಾರೇ ಚಕ್ರೇ ಪರಿವರ್ತಮಾನೇ ತಸ್ಮಿನ್ ಎಂಬ ಪಾದದಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಾರೇ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪಂಚಋತು ರೂಪೈಃ ಅರೈಃ ಯುಕ್ತೇ ಪಂಚಋತುಗಳ ರೂಪವಾದ ಅರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂವತ್ಸರಾತ್ಮಕವಾದ ಎಂದು ಕಾಲ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಹೇಮಂತ ಮತ್ತು ಶಿಶಿರ ಋತುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಗುಣಸಾಮ್ಯದಿಂದ ಒಂದನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಋತುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಐದಾಗುವುದು ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು “ ಏತತ್ ಹೇಮಂತ ಶಿಶಿರಯೋಃ ಏಕತ್ವಾಭಿಪ್ರಾಯಂ | ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಶಂಕರಾದಿಗಳೂ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಪಂಚಾರೇ ಚಕ್ರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೂ ಪಾಂಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಪಾಂಕ್ತವಾಗಿರುವ ವಿಶ್ವವು ಅನಾದಿಯಾದ ಕಾಲಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ವರ್ಣನೆಯು ಆ ಅಂಶವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಬಹುದು. ತೈತ್ತಿರೀಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಪೃಥಿವೀ	ಅಂತರಿಕ್ಷಂ	ದ್ಯೌಃ	ದಿಶಃ	ಅನಾಂತರದಿಶಾಃ
ಅಗ್ನಿಃ	ವಾಯುಃ	ಆದಿತ್ಯಃ	ಚಂದ್ರಮಾ	ನಕ್ಷತ್ರಾಣಿ
ಅಪ	ಓಷಧಯೋ	ವನಸ್ಪತಯ	ಅಕಾಶ	ಆತ್ಮಾ

ಇತ್ಯಧಿಭೂತಂ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅಧಿಭೌತಿಕವಾದ ಪಾಂಕ್ತವು. ಅಥಾಧ್ಯಾತ್ಮಂ—ಇನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಪಾಂಕ್ತವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ—

ಪ್ರಾಣೋ	ವ್ಯಾನೋ	ಅಪಾನ	ಉದಾನಃ	ಸಮಾನಃ
ಚಕ್ಷುಃ	ಶ್ರೋತ್ರಂ	ಮನೋ	ವಾಕ್	ತ್ವಕ್
ಚರ್ಮ	ಮಾಂಸಂ	ಸ್ನಾನಾ	ಅಸ್ಥಿ	ಮಜ್ಜಾ

ಇವೆಲ್ಲವೂ, ಪ್ರಾಣಾದಿ ವಾಯುವೂ, ಚಕ್ಷುರಾದೀಂದ್ರಿಯಪಾಂಕ್ತವೂ, ಚರ್ಮಾದಿ ಧಾತುಪಾಂಕ್ತವೂ ಆಗಿರುವುವು.

ಏತದಧಿವಿಧಾಯ ಋಷಿರವೋಚತ್ | ಪಾಂಕ್ತಂ ನಾ ಇದಗ್ಂ ಸರ್ವಂ |

ಪಾಂಕ್ತೇನೈವ ಪಾಂಕ್ತಗ್ಂ ಸ್ಪೃಣೋತೀತಿ |

(ತೈ. ಉ. ೧-೭)

ವಿಶ್ವದ ಅಧಿಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈರೀತಿ ಪಂಚವಿಧಗಳಾಗಿರುವುವೆಂದು ಋಷಿಯು ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಎರಡು ಪಾಂಕ್ತಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವವ್ಯವಹಾರವು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಚಕ್ರಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಪಾಂಕ್ತವೂ ಕಾಲಚಕ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆ. ಪಂಚಾರೇ ಚಕ್ರೇ ತಸ್ಮಿನ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು.

ಪರಿವರ್ತಮಾನೇ — ಸಂವತ್ಸರಪರಿವತ್ಸರಾದಿರೂಪೇಣ ಪುನಃ ಪುನಃ ಅವರ್ತಮಾನೇ ಸತಿ | ಸಂವತ್ಸರ, ಪರಿವತ್ಸರ ಇತ್ಯಾದಿರೂಪಗಳಿಂದ ಪುನಃ ಪುನಃ ಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಎಂದು ಕಾಲಚಕ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಕಾಲಚಕ್ರವನ್ನು ಸಂವತ್ಸರ, ಪರಿವತ್ಸರ, ಇದಾವತ್ಸರ, ಇದ್ವತ್ಸರ ಮತ್ತು ವತ್ಸರ ಎಂದು ಐದು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದ್ದಿತು. ಈ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ,

ಯತ್ತೇ ರುದ್ರ ಪುರೋ ಧನುಸ್ತದ್ವಾತೋ ಅನು ನಾತು ತೇ ತಸ್ಮೈ ತೇ ರುದ್ರ ಸಂವತ್ಸರೇಣ
ನಮಸ್ಕರೋಮಿ

ಯತ್ತೇ ರುದ್ರ ದಕ್ಷಿಣಾಧನುಃ	,,	,,	,,	ಪರಿವತ್ಸರೇಣ	,,
ಯತ್ತೇ ರುದ್ರ ಪಶ್ಚಾದ್ಧನುಃ	,,	,,	,,	ಇದಾವತ್ಸರೇಣ	,,
ಯತ್ತೇ ರುದ್ರೋತ್ತರಾಧ್ಧನುಃ	,,	,,	,,	ಇದುವತ್ಸರೇಣ	,,
ಯತ್ತೇ ರುದ್ರೋಪರಿ ಧನುಃ	,,	,,	,,	ವತ್ಸರೇಣ	,,

(ತೈ. ಸಂ. ೫-೫-೭-೨, ೩, ೪)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂವತ್ಸರ, ಪರಿವತ್ಸರ, ಇದಾವತ್ಸರ, ಇದುವತ್ಸರ ಮತ್ತು ವತ್ಸರ ಎಂಬ ಪ್ರಭೇದಗಳಿವೆ. ವಾಜಸನೇಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ವಿಭಾಗವಿರುತ್ತದೆ. (ವಾ. ಸಂ. ೨೭-೪೫). ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ವತ್ಸರ ಎಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವತ್ಸರವೆಂದಿದೆ. ಉಳಿದುವು ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ತೈತ್ತಿರೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ,

ಸಂವತ್ಸರೋಽಸಿ ಪರಿವತ್ಸರೋಽಸಿ | ಇದಾವತ್ಸರೋಽಸೀದುವತ್ಸರೋಽಸಿ | ಇದ್ವತ್ಸರೋಽಸಿ
ವತ್ಸರೋಽಸಿ | ತಸ್ಯ ತೇ ವಸಂತಶ್ರೀಃ | ಗ್ರೀಷ್ಮೋ ದಕ್ಷಿಣಃ ಪಕ್ಷ್ಮಃ ||

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೧೦-೪-೧)

ಸಂವತ್ಸರ, ಪರಿವತ್ಸರ, ಇದಾವತ್ಸರ, ಇದುವತ್ಸರ, ಇದ್ವತ್ಸರ ಮತ್ತು ವತ್ಸರ ಎಂಬ ಆರು ಪ್ರಭೇದಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ತೈತ್ತಿರೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ,

ಅಗ್ನಿರ್ವಾವ ಸಂವತ್ಸರಃ | ಆದಿತ್ಯಃ ಪರಿವತ್ಸರಃ | ಚಂದ್ರಮಾ ಇದಾವತ್ಸರಃ | ವಾಯುರನು
ವತ್ಸರಃ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ ೧-೪-೧೦-೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿ- ಸಂವತ್ಸರ, ಪರಿವತ್ಸರ, ಇದಾವತ್ಸರ ಮತ್ತು ಅನುವತ್ಸರ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಭೇದಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯ ಬೇರೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ,

ಇದುವತ್ಸರಾಯ ಪರಿವತ್ಸರಾಯ ಸಂವತ್ಸರಾಯ ಕೃಣುತಾ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಮಃ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೫-೭-೨-೪)

ಇದುವತ್ಸರ, ಪರಿವತ್ಸರ ಮತ್ತು ಸಂವತ್ಸರ ಎಂಬ ಮೂರು ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂವತ್ಸರ ಮತ್ತು ಪರಿವತ್ಸರ ಈ ಎರಡು ಹೆಸರುಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿವೆ. ಕಾಲಚಕ್ರವು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಯಿಂದಲೂ ಚಕ್ರದಂತೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ತೆಸ್ವಿನ್ಯಾ ತಸ್ತು ಭರ್ವನಾನಿ ವಿಶ್ವಾ — ಸಕಲಲೋಕಗಳೂ ಈ ಕಾಲಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿವೆಯೆಂದರ್ಥ. ಸಂವತ್ಸರ, ಪರಿವತ್ಸರ ಇತ್ಯಾದಿಹೆಸರುಗಳು ಈ ಮಹಾಕಾಲದ ಅವಯವಗಳು. ಈ ಮಹಾಕಾಲವೇ ಜಗತ್ತಿನ ಮತ್ತು ಜಗದ್ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಸ್ವಭಾವ, ನಿಯಮ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿ ನಾನಾ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕಿಂ ಕಾರಣಂ, ಬ್ರಹ್ಮ ? ಕುತಃ ಸ್ವ ಜಾತಾ ಜೀವಾಮ ಕೇನ ಕ್ವ ಚ ಸಂಪ್ರತಿಷ್ಠಾಃ |

ಅಧಿಷ್ಠಿತಾಃ ಕೇನ ಸುಖೇತರೇಷು ವರ್ತಾಮಹೇ ಬ್ರಹ್ಮವಿದೋ ವ್ಯವಸ್ಥಾಂ ||

(ಶ್ವೇ. ಉ. ೧-೧)

ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲಕಾರಣವಾವುದು ? ಅದು ಬ್ರಹ್ಮವೇ ? ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುದು ಯಾವುದು ? ಅದರ ಸ್ವರೂಪವೇನು ? ನಮ್ಮ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಿಂದ ? ಯಾವುದರ ಅವಲಂಬನದಿಂದ ನಾವು ಜೀವಿಸುತ್ತೇವೆ ? ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಆಧಾರವಾವುದು ? ನಮ್ಮ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಈರೀತಿಯಾದ ಉತ್ತರವಿದೆ.

ಕಾಲಃ ಸ್ವಭಾವೋ ನಿಯತಿಯದ್ಯಚ್ಛಾ ಭೂತಾನಿ ಯೋನಿಃ ಪುರುಷ ಇತಿ ಚಿಂತ್ಯಾ |

(ಶ್ವೇ. ಉ. ೧-೨)

ಜಗತ್ತಿನ ಈ ಮಹಾಮೂಲವನ್ನು ಕಾಲವೆಂದು ಕೆಲವರೂ, ನಿಯತಿಯೆಂದು ಕೆಲವರೂ, ಸ್ವಭಾವವೆಂದು ಕೆಲವರೂ, ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞರೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ,

ಸ್ವಭಾವಮೇಕೇ ಕವಯೋ ವದಂತಿ ಕಾಲಂ ತಥಾನ್ಯೇ ಪರಿಮುಹ್ಯಮಾನಾಃ |

ದೇವಸ್ಯೈಷ ಮಹಿಮಾ ತು ಲೋಕೇ ಯೇನೇದಂ ಭ್ರಾಮ್ಯತೇ ಬಹ್ಮಚಕ್ರಂ ||

(ಶ್ವೇ. ಉ. ೬-೧)

ಈ ಮಹಾಮೂಲವನ್ನು ಕೆಲವು ಕವಿಗಳು ಸ್ವಭಾವವೆಂದೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕಾಲವೆಂದೂ ಕರೆಯುವರು. ಇದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಕಲಲೋಕವನ್ನೂ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ

ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಸುತ್ತವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನು ಪರಮಪುರುಷನಾದ ಈಶ್ವರನು. ಅವನಿಂದಲೇ ಜಗದ್ಭೇತುವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ರವೂ ಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಚಕ್ರವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಆದಿತತ್ತ್ವವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಯಾವ ಋಷಿಯಾಗಲಿ, ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಈ ಆದಿತತ್ತ್ವವನ್ನು ಕರೆದರೂ ಸಹ ಈ ಆದಿಕಾರಣವನ್ನು ರಥಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮನೆಂದು ಕರೆಯಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಕರೆಯಲಿ, ನಿಯತಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲಿ, ಇದಕ್ಕೂ ವ್ಯವಹಾರಜಗತ್ತಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ರಥಚಕ್ರಕ್ಕೂ ಅದರ ಅರಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಉಪಮಾನವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಆದಿತತ್ತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ಸ ನಾ ಅಯಮಾತ್ಮಾ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಭೂತಾನಾಮಧಿಪತಿಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಭೂತಾನಾಂ ರಾಜಾ
ತದ್ಯಥಾ ರಥನಾಭೌ ಚ ರಥನೇಮೌ ಚಾರಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಮರ್ಪಿತಾ ಏವಮೇವಾಸ್ಮಿನ್ನಾತ್ಮನಿ
ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಸರ್ವೇ ದೇವಾಃ ಸರ್ವೇ ಲೋಕಾಃ ಸರ್ವೇ ಪ್ರಾಣಾಃ ಸರ್ವ ಏವಾತ್ಮನಃ
ಸಮರ್ಪಿತಾಃ ||

(ಬೃ. ಉ. ೨-೫-೧೫)

ಈ ಆತ್ಮನು ಸಕಲ ಭೂತಗಳಿಗೂ ಪ್ರಭುವು. ರಥಚಕ್ರದ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನೇಮಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿಯೂ, ನಿಯತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳುಳ್ಳವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಸಕಲ ಭೂತಗಳೂ ಈ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿಯೂ, ಈ ಆತ್ಮನ ನಿಯಮನಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾದವಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಸಕಲ ಭೂತಗಳೂ, ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ, ಸಕಲ ಲೋಕಗಳೂ, ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಸಮಸ್ತವೂ ಈ ಆತ್ಮನ ನಿಯಮನಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿ ತದಾಯತ್ತವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಈ ಜಗದಾತ್ಮನಿಗೂ ರಥಚಕ್ರಕ್ಕೂ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ,

ಅರಾ ಇವ ರಥನಾಭೌ ಸಂದತಾ ಯತ್ರ ನಾಡ್ಯಃ ಸ ಏಷೋಽಂತತ್ವರತೇ ಬಹುಧಾ
ಜಾಯಮಾನಃ |

(ಮು. ೨-೨-೬)

ಅರಾ ಇವ ರಥನಾಭೌ ಪ್ರಾಣೇ ಸರ್ವಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಂ |

ಋಚೋ ಯಜೂಗ್ಂಷಿ ಸಾಮಾನಿ ಯಜ್ಞಃ ಕ್ಷತ್ರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಚ ||

(ಪ್ರಶ್ನ. ೨-೬)

ಅರಾ ಇವ ರಥನಾಭೌ ಕಲಾ ಯಸ್ಮಿನ್ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾಃ |

ತಂ ವೇದ್ಯಂ ಪುರುಷಂ ವೇದ ಯಥಾ ಮಾ ವೋ ಮೃತ್ಯುಃ ಪರಿವೃಥಾ ಇತಿ ||

(ಪ್ರಶ್ನ. ೬-೬)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೂ ಜೀವದ ಸಕಲವಾದ ಅವಯವಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ, ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ ಋಗಾದಿಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ, ಅದಿವುರುಷನಿಗೂ ಸಕಲಕಲೆಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ, ರಥನಾಭಿಗೂ ಅರಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಕಾಲಚಕ್ರವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದರೂ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ಅತ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಅದಿತತ್ತ್ವವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.—ಅದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಉತ್ತರಾರ್ಧದ ವರ್ಣನೆಯು ಇದರ ಅನಾದ್ಯನಂತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಸಹ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಶ್ವೇತಾಶ್ವತರೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಏಕತತ್ತ್ವವನ್ನು ಚಕ್ರಕ್ಕೂ ಇದರ ಅವಯವಭೂತಗಳಾದ ವಿಶ್ವದ ನಾನಾಭಾಗಗಳನ್ನು ಚಕ್ರದ ಅವಯವಗಳಿಗೂ ಹೋಲಿಸಿದೆ.

ತಮೇಕನೇಮಿಂ ತ್ರಿವೃತಂ ಮೋಡಶಾಂತಂ ಶತಾರ್ಥಾರಂ ವಿಂಶತಿಪ್ರತ್ಯರಾಭಿಃ |

ಅಷ್ಟಕೈಃ ಷಡ್ಭಿರ್ವಿಶ್ವರೂಪೈಕಪಾಶಂ ತ್ರಿಮಾರ್ಗಭೇದಂ ದ್ವಿನಿಮಿತ್ತೈಕಮೋಹಂ ||

(ಶ್ವೇ. ಉ. ೧-೪)

ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಾದ ಈ ಏಕತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ನೇಮಿಯೂ, ತ್ರಿವೃತವೂ, ಮೋಡಶಾಂತವೂ, ಐವತ್ತು ಅರಗಳೂ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಪ್ರತ್ಯರಗಳೂ, ಅಷ್ಟಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಆರು ಗುಂಪುಗಳೂ, ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಂಧಿಸತಕ್ಕ ಒಂದೇ ಪಾಶವೂ, ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳೂ, ಮತ್ತು ನಿಮಿತ್ತದ್ವಯವುಳ್ಳ ಒಂದು ಮೋಹವೂ ಇದೆಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ತ್ರಿವೃತವು ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಗುಣಗಳೂ, ಐದು ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಗಳೂ, ಐದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ, ಮನಸ್ಸೂ ಸಹ ಪಂಚಭೂತಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ಮೋಡಶಾಂತವಾಗುತ್ತವೆ. (೧೬)

ಏಷ ಪ್ರತ್ಯಯಸರ್ಗೋ ವಿಪರ್ಯಯಾಶಕ್ತಿತುಷ್ಟಿಸಿದ್ಧ್ಯಾಖ್ಯಃ |

ಗುಣವೈಷಮ್ಯವಿನುದಾರ್ತ ತಸ್ಯ ಚ ಭೇದಾಸ್ತು ಪಂಚಾಶತ್ ||

(ಸಾಂಖ್ಯಕಾರಿಕಾ ೪೬)

ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಯಸರ್ಗ ಎಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನ; ಅಶಕ್ತಿ, ತುಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿ ಇವು ತಮ್ಮ ರೂಪಾಂತರಗಳೊಡನೆ ಐವತ್ತು ವಿಧಗಳಾಗಿರುವುವು. ಇವನ್ನು ಶತಾರ್ಥಾರಂ (೧೦೦) ಐವತ್ತು ಅರಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿನಂತಿರುವ ಪ್ರತ್ಯರಗಳ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೀಗೆಯೇ ಪಂಚ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಪಂಚಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಹತ್ತುವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಪ್ರತ್ಯರಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟಕೈಷ್ಠಿಃ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಆರು ಗುಂಪುಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ,

೧) ಪಂಚಭೂತಗಳೂ, ಮನಸ್ಸೂ, ಬುದ್ಧಿಯೂ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರವೂ ಈ ಎಂಟೂ ಸೇರಿ ಮೊದಲನೆಯ ಗುಂಪಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ,

೨) ದೇಹದ ಅಷ್ಟಧಾತುಗಳು ;

- ೩) ಅಷ್ಟಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಅಪೌರುಷೇಯವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳು
- ೪) ಅಷ್ಟ ಭಾವಗಳು
- ೫) ಅಷ್ಟ ದೇವತೆಗಳು
- ೬) ಅಷ್ಟ ಗುಣಗಳು

ಇವುಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ಅಷ್ಟಕೈಷ್ಕಿಣ್ಣಿಃ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಕಾಮವನ್ನು ಈ ರಥದ ಹೆಗ್ಗನೆಂದೂ ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ರಥಚಕ್ರದ ಮೂರು ಮಾರ್ಗಗಳೆಂದೂ ಕರೆದಿದೆ. ಇದೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವವನ್ನು ರಥದ ಚಕ್ರಕ್ಕೂ ವಿಶ್ವದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಚಕ್ರದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅವಯವಗಳಿಗೂ ಹೋಲಿಸುವುದು ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನ್ದಿಯೂ ಸಹ “ ಸಂಚಾರೇ ಚಕ್ರೇ ಪರಿವರ್ತಮಾನೇ ತಸ್ಮಿನ್ನಾತಸ್ಥಭರ್ವನಾನಿ ವಿಶ್ವಾ ” ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಕಾಲರೂಪವಾದ ಈ ವಿಶ್ವಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ವತ್ಸರ, ಪರಿವತ್ಸರ ಇತ್ಯಾದ್ಯವಯವಗಳು ಪುನಃ ಪುನಃ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿ ಜರಾಮರಣಗಳುಳ್ಳವಾದರೂ ಸಹ ಈ ಮೂಲತತ್ತ್ವವು ಮಾತ್ರ ಶಾಶ್ವತವಾದುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ನಾಕ್ಷತ್ರಪೈತೇ ; ಸನಾದೇವ ತೀರ್ಯತೇ ಸನಾಭಿಃ ಎಂದು ಇದರ ಅಕ್ಷಯ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಭಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಅಕ್ಷವು ಭೂರಿಭಾರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರೂ ಸಹ ಅದು ಕುಂಠಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲರೂಪವಾದ ವಿಶ್ವಚಕ್ರವನ್ನು ಕಠೋಪತಿಷ್ಠಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಅಗ್ನಿಗೂ, ವಾಯು ವಿಗೂ ಸೂರ್ಯನಿಗೂ ಹೋಲಿಸಬಹುದು.

ಅಗ್ನಿರ್ಯಥೈಕೋ ಭುವನಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟೋ ರೂಪಂ ರೂಪಂ ಪ್ರತಿರೂಪೋ ಬಭೂವ |

ಏಕಸ್ತಥಾ ಸರ್ವ ಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾ ರೂಪಂ ರೂಪಂ ಪ್ರತಿರೂಪೋ ಬಹಿಶ್ಚ ||

ಸೂರ್ಯೋ ಯಥಾ ಸರ್ವಲೋಕಸ್ಯ ಚಕ್ಷುರ್ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ಚಾಕ್ಷುಷೈರ್ಬಾಹ್ಯದೋಷೈಃ |

ಏಕಸ್ತಥಾ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ಲೋಕದುಃಖೇನ ಬಾಹ್ಯಃ ||

(ಕಠ. ಉಪನಿಷತ್. ೫-೯-೧೧)

ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಆದ ತತ್ತ್ವವು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಾರ್ಥದ ರೂಪವನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಂತೆಯೇ ಈ ಕಾಲತತ್ತ್ವವೂ ಸಹ ವಿಶ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಆಯಾ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಪರಿಮಾಣವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜಗತ್ತಿಗೂ ಚಕ್ಷುಸ್ಸಾದ ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಕಣ್ಣಿನ ಬಾಹ್ಯ ದೋಷಗಳಿಂದ ಲಿಪ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲತತ್ತ್ವವು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಜಗತ್ತಿನ ದೋಷಗಳಿಂದ ತಾನು ಲಿಪ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಶ್ವರವೂ ಅಲ್ಲ ಸನಾತನವೂ ಸ್ಥಿರವೂ ಆದುದಾಗಿದೆ.

ಯಥಾ ಲೌಕಿಕರಥಾಕ್ಷಃ ಭಾರೇಣ ಭಗ್ನೋ ಭವತಿ ಅಕ್ಷಘಾತೇನ ಚ ನಾಭಿರ್ವಿವೃತಾ ಭವತಿ ತದ್ವ-
ದತ್ಪ್ರಾಪಿ ನಾಸ್ತೀತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾದ ರಥದ ಅಕ್ಷವು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಮುರಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಿಂದ ಅದರ ನಾಭಿಯು ವಿಕೃತವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ವಿಶ್ವಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸು

ವುದಾದರೂ ಸಹ ಈ ರಥಚಕ್ರದ ಅಕ್ಷವೂ ಮುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ನಾಭಿಯೂ ವಿಕೃತವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಯಣರು ಉತ್ತರಾರ್ಥದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಪರಿವರ್ತಮಾನೇ—ವೃತು ವರ್ತನೇ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶಾನ್‌ಚಾದೇಶ. ಶಪ್‌ವಿಕರಣ. ಪುಗಂತಲಘೂ-ಪಥಸ್ಯಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಲಘೂಪಥಿಗೆ ಗುಣ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವಾ—ನಪುಂಸಕಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಶೇಷ್ಠಂದಸಿ ಬಹುಲಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೆ ಲೋಪ.

ತಸ್ಯತೇ—ತಪ ಸಂತಾಪೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭೂರಿಭಾರಃ—ಭೂರಿ ಭಾರಃ ಯಸ್ಯ ಸಃ ಬಹುವ್ರೀಹಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶೀರ್ಯತೇ—ಶ್ಯಾ ಹಿಂಸಾಯಾಂ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಲಟ್. ಸಾರ್ವಧಾತುಕೇ ಯಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೬೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯಕ್ ಬಂದಾಗ ಋತ ಇದ್ಭಾತೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಇತ್ಯ. ರ ಪರವಾಗಿ ಬಂದಾಗ ದೀರ್ಘ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸನಾಭಿಃ—ಸಮಾನಃ ನಾಭಿಃ ಯಸ್ಯ ಸಃ ಸನಾಭಿಃ—ಸಮಾನಸ್ಯ ಛಂದಸ್ಯಮೂರ್ಧ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೮೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮಾನಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಭಾವ-ಬಹುವ್ರೀಹಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೩ ||

—:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಸನೇಮಿ ಚಕ್ರಮಜರಂ ನಿ ವಾವೃತ ಉತ್ತಾನಾಯಾಂ ದಶ ಯುಕ್ತಾ
ವಹಂತಿ |

ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಚಕ್ಷೂ ರಜಸೈತ್ಯಾವೃತಂ ತಸ್ಮಿನ್ನಾರ್ಪಿತಾ ಭುವನಾನಿ ವಿಶ್ವಾ ||
|| ೧೪ ||

! ಪದಪಾಠಃ !

ಸನೇಮಿ | ಚಕ್ರಂ | ಅಜರಂ | ನಿ | ವಾವೃತೇ | ಉತ್ತಾನಾಯಾಂ | ದಶ | ಯುಕ್ತಾಃ | ವಹಂತಿ |

ಸೂರ್ಯಸ್ಯ | ಚಕ್ಷುಃ | ರಜಸಾ | ಏತಿ | ಆವೃತಂ | ತಸ್ಮಿನ್ | ಅರ್ಪಿತಾ | ಭುವನಾನಿ | ವಿಶ್ವಾ || ೧೪ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಸನೇಮಿ ಸಮಾನನೇಮ್ಯೇಕಪ್ರಕಾರಬಹಿರ್ವಲಯಮುಕ್ತೇಣನೇಮಿ ಚಕ್ರಂ ಸಂವತ್ಸರಾಖ್ಯಮಜರಂ
ಸದಾತನಮಪಿ ಜರಾರಹಿತಂ ವಿ ವವೃತೇ | ಪುನಃಪುನರ್ವಿಶೇಷೇಣ ವರ್ತತೇ | ಉತ್ತಾನಾಯಾಮೂರ್ಧ್ವ-
ತನಾಯಾಮಿಷಾಯಾಮುಪರಿವಿಸ್ತೃತಭೂಮ್ಯಾಂ ನಾ ದಶೇಂದ್ರಾದಯಃ ಪಂಚ ಲೋಕಪಾಲಾ
ನಿಷಾದಪಂಚ-ಮಾಶ್ವತ್ಥಾರೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಯೋ ವರ್ಣಾ ಮಿಲಿತ್ವಾ ದಶಸಂಖ್ಯಾಕಾ ಯುಕ್ತಾಃ
ಸ್ವಸ್ವನ್ಯಾಸಾರಯುಕ್ತಾ ವಹಂತಿ | ನಿರ್ವಹಂತಿ | ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಜಗನ್ನಿರ್ವಹಂತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ತನ್ನಿರ್ವಾಹಾ-
ರ್ಥತ್ವಾತ್ಕಾಲಸ್ಯ | ಕಿಂಚಿ ಸೂರ್ಯಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಚಕ್ಷುಃ ಖ್ಯಾನಸ್ವಭಾವಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಚಕ್ಷುಃಸ್ಥಾನೀಯಂ
ನಾ ಮಂಡಲಂ | ಚಕ್ಷುಃ ಖ್ಯಾತೇರ್ವಾ ಚಪ್ಪೇರ್ನೇತಿ ನಿರುಕ್ತಂ | ೪-೩ | ರಜಸಾ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕೇನಾವೃತಂ
ವ್ಯಾಪ್ತಮೇತಿ | ಗಚ್ಛತಿ | ಉಪಕಂ ರಜ ಉಚ್ಯತ ಇತಿ ಯಾಸ್ಮಃ | ನಿ ೪-೧೯ | ತಾದೃಶೇ ಮಂಡಲೇ ವಿಶ್ವಾ
ಭುವನಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಜಾತಾನ್ಯಾಸಿತಾ | ಅಸಿತಾನಿ | ತದಧೀನತ್ವಾತ್ತೇಷಾಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಸನೇಮಿ - (ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀರ್ಣಿಸದೇ) ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಬಹಿರ್ವಲಯವುಳ್ಳದ್ದು | ಅಜರಂ -
ಅಕ್ಷಯ್ಯವಾದದ್ದು ಆದ | ಚಕ್ರಂ - ಈ ವಿಶ್ವಚಕ್ರವು | ವಿ ವವೃತೇ - ಪುನಃ ಪುನಃ ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ | ಉತ್ತಾ
ನಾಯಾಂ - ಇದರ ಉರ್ಧ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ | ದಶ - ಇಂದ್ರಾದಿ ಪಂಚಲೋಕಪಾಲಕರೂ ಮತ್ತು ನಿಷಾದಪಂಚಮ
ರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ವರ್ಣದವರೂ | ಯುಕ್ತಾ - ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತರಾಗಿ |
ವಹಂತಿ - ಜಗತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ | ಸೂರ್ಯಸ್ಯ - ಸೂರ್ಯನ | ಚಕ್ಷುಃ - ಜಗಚ್ಛಕ್ಷುರೂಪವಾದ
ಮಂಡಲವು | ರಜಸಾ - ಉದಕದಿಂದ | ಆವೃತಂ - ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿ | ಏತಿ - ಸಂಚರಿಸುತ್ತದೆ | ತಸ್ಮಿನ್ - (ವಿಶ್ವ
ವ್ಯಾಪಿಯಾದ) ಆ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ | ವಿಶ್ವಾ ಭುವನಾನಿ - ಸಮಸ್ತಲೋಕವೂ | ಅಸಿತಾ - ಅಸಿತವಲ್ಲದ್ದು.

|| ಭಾವಾರ್ಥ ||

ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಬಹಿರ್ವಲಯವುಳ್ಳದ್ದು, ಅಕ್ಷಯ್ಯವೂ ಆದ ಈ ವಿಶ್ವಚಕ್ರವು ಪುನಃ ಪುನಃ ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ.
ಇದರ ಉರ್ಧ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಾದಿಪಂಚಲೋಕಪಾಲಕರೂ ಮತ್ತು ಪಂಚವರ್ಣದ ಮಾನವರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಗಚ್ಛಕ್ಷುರೂಪವಾದ ಸೂರ್ಯನ
ಮಂಡಲವು ಉದಕದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತದೆ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಆ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತಲೋಕವೂ
ಅಸಿತವಲ್ಲದ್ದು. (ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ).

English Translation

The even-fellied, undecaying wheel, repeatedly revolves : ten, united
on the upper surface, bear (the world) : the orb of the sun proceeds, invested
with water, and in it are all beings deposited.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನ ಭಾವವನ್ನೇ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲೂ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ವಿಶ್ವಚಕ್ರದ ನಿಯಮನಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿ ಜಗದ್ವ್ಯವಹಾರವು ಅನುಸೂತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದು ಇದರ ವಿಶೇಷವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಲಚಕ್ರಕ್ಕೂ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆದಿತ್ಯನ ಪರಿಭ್ರಮಣವು ಕಾಲಾಯತ್ತವೆಂದೂ, ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಲದ ಗಮನಾಗಮನಗಳು ಆದಿತ್ಯಾಯತ್ತವೆಂದೂ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡಕ್ಕೂ ಅಭೇದವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಇಂದ್ರಾದಿಲೋಕಪಾಲಕರ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಕೂಡ ತದಧೀನವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದೇ ಭಾವವನ್ನು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಯಸ್ಮಾದರ್ವಾಕ್ಷಂವತ್ಸರೋಽಹೋಭಿಃ ಪರಿವರ್ತತೇ |

ತದ್ದೇನಾ ಜ್ಯೋತಿಷಾಂ ಜ್ಯೋತಿರಾಯುರ್ಹೋಸಾಸತೇಽಮೃತಂ ||

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೧೬)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ “ಸನೇಮಿ ಚಕ್ರಮುಜರಂ ವಿ ವೃತೇ”, “ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಚಕ್ಷುರೇತಿ” ಎಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಈ ರೀತಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂವತ್ಸರಃ ಕಾಲಾತ್ಮಾ ಸರ್ವಸ್ಯ ಜನಿಮತಃ ಪರಿಚ್ಛೇತ್ತಾ ಯಮಪರಿಚ್ಛಿಂದನ್ನ ವರ್ಗೇನ
ವರ್ತತೇಽಹೋಭಿಃ ಸ್ವಾವಯವೈರಹೋರಾತ್ರೈರಿತ್ಯರ್ಥಃ | ತಜ್ಯೋತಿಷಾಂ ಜ್ಯೋತಿಃ ||

ಈ ಮೂಲತ್ವದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಸಂವತ್ಸರಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆವೃತ್ತಿರೂಪವಾದ ಭ್ರಮಣವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಲೋಕವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಸಕಲತೇಜಸ್ಸುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದು ವಿಶ್ವವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾದ ಮೂಲತತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಅನಂತರ,

ಯಸ್ಮಿನ್ನಂಚ ಪಂಚಜನಾ ಆಕಾಶಶ್ಚ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ |

ತಮೇವ ಮನ್ಯ ಆತ್ಮಾನಂ ವಿದ್ವಾನ್ಪ್ರಹ್ಮಾಮೃತೋಽಮೃತಂ ||

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೧೭)

ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ “ಉತ್ತಾನಾಯಾಂ ದಶ ಯುಕ್ತಾ ವಹಂತಿ” ಎಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ,

ಕಿಂಚ ಯಸ್ಮಿನ್ಪ್ರಹ್ಮಣಿ (ಈ ಮೂಲತತ್ವವನ್ನು ಕಾಲ, ಸ್ವಭಾವ, ನಿಯತಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇತ್ಯಾದ್ಯನೇಕ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ). ಪಂಚ ಪಂಚಜನಾ ಗಂಧರ್ವಾದಯಃ ಪಂಚೈವ ಸಂಖ್ಯಾಕಾ ಗಂಧರ್ವಾಃ ಪಿತರೋ ದೇವಾ ಅಸುರಾ ರಕ್ಷಾಂಸಿ ನಿಷಾದಪಂಚಮಾ ವಾ ವರ್ಣಾ
ಆಕಾಶಶ್ಚಾ ವ್ಯಾಕೃತಾಖ್ಯೋ ಯಸ್ಮಿನ್ಸೂತ್ರಮೋತಂ ಚ ಪ್ರೋತಂ ಚ ಯಸ್ಮಿನ್ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ ||

ಈ ಮೂಲತತ್ವದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಗಂಧರ್ವಾದಿ ಪಂಚಸಂಖ್ಯಾಕವಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹವೂ, ಪಂಚವರ್ಣಾತ್ಮಕವಾದ ಮಾನವಸಮೂಹವೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಕಲವಿಶ್ವವೂ ಓತಪ್ರೋತಗಳಂತೆ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವುವು. ಇದನ್ನೇ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು ಗಾರ್ಗಿಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಏತಸ್ಯ ವಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಯ ಪ್ರಶಾಸನೇ ಗಾರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರಮಸೌ ವಿಧೃತೌ ತಿಷ್ಠತ ಏತಸ್ಯ ವಾ
ಅಕ್ಷರಸ್ಯ ಪ್ರಶಾಸನೇ ಗಾರ್ಗಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೌ ವಿಧೃತೇ ತಿಷ್ಠತ ಏತಸ್ಯ ವಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಯ
ಪ್ರಶಾಸನೇ ಗಾರ್ಗಿ ನಿಮೇಷಾ ಮುಹೂರ್ತಾ ಅಹೋರಾತ್ರಾಣ್ಯರ್ಧಮಾಸಾ ಮಾಸಾ ಋತವಃ
ಸಂವತ್ಸರಾ ಇತಿ ವಿಧೃತಾಸ್ತಿಷ್ಠಂತೈತಸ್ಯ ವಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಯ ಪ್ರಶಾಸನೇ ಗಾರ್ಗಿ ಪ್ರಾಚ್ಯೋಽನ್ಯಾ
ನದ್ಯಃ ಸ್ಯಂದಂತೇ ಶ್ವೇತೇಭ್ಯಃ ಪರ್ವತೇಭ್ಯಃ ಪ್ರತೀಚ್ಯೋಽನ್ಯಾ ಯಾಂ ಯಾಂ ಚ ದಿಶಮು-
ನ್ನೇತಸ್ಯ ವಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಯ ಪ್ರಶಾಸನೇ ಗಾರ್ಗಿ ದದತೋ ಮನುಷ್ಯಾಃ ಪ್ರಶಂಸಂತಿ ಯಜಮಾನಂ
ದೇನಾ ದರ್ವೀಂ ಪಿತರೋನ್ಯಾಯತ್ತಾಃ ||

(ಬೃ. ಉ. ೩-೮-೯)

ಎಲೈಗಾರ್ಗಿಯೇ, ಈ ಅಕ್ಷರದ (ಅಜರವೆಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ) ಪ್ರಶಾಸನದಿಂದಲೇ ಸೂರ್ಯನೂ
ಚಂದ್ರನೂ ಅವರವರ ನಿಯತವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೂ ಅವುಗಳ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರುವುದಿಲ್ಲ.
ನಿಮೇಷಗಳೂ, ಮುಹೂರ್ತಗಳೂ, ಅಹೋರಾತ್ರಗಳೂ, ಅರ್ಧಮಾಸಗಳೂ, ಮಾಸಗಳೂ, ಋತುಗಳೂ, ಸಂವತ್ಸರ
ಗಳೂ ತಮ್ಮ ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿಭವಿಸುತ್ತಲೂ ಅದೃಶ್ಯರಾಗುತ್ತಲೂ ಇವೆ. ಈ ಅಕ್ಷರದ ಪ್ರಶಾಸನದಿಂದಲೇ
ನದ್ಯಾದಿಗಳ ಪ್ರವಾಹಗಳೂ ಹರಿಯುತ್ತಿವೆ.

ಏತಸ್ಮಿನ್ನು ಖಲ್ವಕ್ಷರೇ ಗಾರ್ಗ್ಯಾಕಾಶ ಓತಶ್ಚ ಪ್ರೋತಶ್ಚೇತಿ ||

(ಬೃ. ಉ. ೩-೮-೧೧)

ಅಕ್ಷರದಲ್ಲೇ ಆಕಾಶಾದಿಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಓತಪ್ರೋತಗಳಂತೇ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ,

ಭೀಷಾಸ್ಮಾದ್ವಾತಃ ಪವತೇ | ಭೀಷೋದೇತಿ ಸೂರ್ಯಃ | ಭೀಷಾಸ್ಮಾದಗ್ನಿಶ್ಚೇಂದ್ರಶ್ಚ |

(ತೈ. ಉ. ೨-೮-೧)

ಈ ಮಹಾತತ್ತ್ವದ ಅನುಶಾಸನಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿಯೇ ವಾಯುವೂ, ಸೂರ್ಯನೂ, ಅಗ್ನಿಯೂ, ಇಂದ್ರನೂ ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ನಿಯತವಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಈ ಅಕ್ಷರದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ನಾನಾಶ್ರುತಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಜಗದ್ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವೂ ತದಾಯತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ದಶ ಯುಕ್ತಾ ವಹಂತಿ—ಈ ವಾಕ್ಯದ ಒಟ್ಟಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ, ದಶಶಬ್ದಕ್ಕೆ
ಅರ್ಥಾಂತರಗಳೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಈ ಪದಕ್ಕೆ
ಯಾವ ಯಾವ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು. ಸಾಯಣರು ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಇಂದ್ರಾದಿಯಃ ಪಂಚ ಲೋಕಪಾಲಾಃ ನಿಷಾದಪಂಚಮಾಶ್ವತ್ಥಾರೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಯೋ
ವರ್ಣಾಃ ಮಿಳಿತ್ವಾ ದಶಸಂಖ್ಯಾಕಾಃ ||

ಇಂದ್ರಾದಿಪಂಚ ಲೋಕಪಾಲಕರೂ ಪಂಚವರ್ಣಾತ್ಮಕರಾದ ಮಾನವರೂ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದಾರೆ. ಇಂದ್ರ
ಯಮ, ವರುಣ, ಸೋಮ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇವರೈವರೂ ಪಂಚಲೋಕಪಾಲಕರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚಜನಾಃ
ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು.

ಪಂಚಜನಾ (ಮಮ ಹೋತ್ರಂ ಜುಷಧ್ವಂ) ಗಂಧರ್ವಾಃ ಪಿತರೋ ದೇವಾ ಅಸುರಾ ರಕ್ಷಾಂಸೀ-
ತ್ಯೇಕೇ | ಚತ್ವಾರೋ ವರ್ಣಾ ನಿಷಾದಃ ಪಂಚಮ ಇತ್ಯಾಪಮನ್ಯವಃ ||

ಗಂಧರ್ವರು, ಪಿತೃಗಳು, ದೇವತೆಗಳು, ಅಸುರರು, ರಾಕ್ಷಸರು ಎಂದ್ವಿಧವಿಧವಾದ ಜನರೆಂದು ಕೆಲವರೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ನಾಲ್ಕುವರ್ಣದವರೊಂದಿಗೆ ನಿಷಾದರೆಂಬ ಐದನೆಯ ಗುಂಪೂ ಸೇರಿ ಪಂಚಜನರೆಂದು ಉಪಮನ್ಯವೇ ಮುಂತಾದವರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಮಗಾಗಿ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾದ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾಗ ಅಗ್ನಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು,

ತದದ್ಯ ನಾಚಃ ಪ್ರಥಮಂ ಮಸೀಯ ಯೇನಾಸುರಾ ಅಭಿ ದೇವಾ ಅಸಾಮ |
ಊರ್ಜಾದ ಉತ ಯಜ್ಞಯಾಸಃ ಪಂಚ ಜನಾ ಮಮ ಹೋತ್ರಂ ಜುಷಧ್ವಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೫೩-೪)

ಪಂಚಜನರೂ ಈ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಭೋಗಿಸಲಿ ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬೃಹದ್ದೇವತಾ ಕಾರರು ಉದಹರಿಸಿ ಪಂಚಜನರು ಯಾರು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಭೇದಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರತ್ಯುನಾಚಾಥ ತಾನಗ್ನಿರ್ವಿಶ್ವೇದೇನಾ ಯದೂಚ ಮಾಃ |
ತತ್ಕರ್ಮ್ಯೇ ಜುಷಂತಾಂ ತು ಹೋತ್ರಂ ಪಂಚಜನಾ ಮಮ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೬-೯೬)

ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಪಂಚಜನಶಬ್ದವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಾಲಾಮುಖ್ಯಃ ಪ್ರಣೇತಶ್ಚ ಪುತ್ರೋ ಗೃಹಪತೇಶ್ಚ ಯಃ |
ಉತ್ತರೋ ದಕ್ಷಿಣಶ್ಚಾಗ್ನಿರೇತೇ ಪಂಚಜನಾಃ ಸ್ತೃತಾಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೭-೬೭)

ಎಂದರೆ, ಶಾಲೆಯ ಪ್ರವೇಶಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ನಿಯೂ, ಪ್ರಣೇತನಾದ ಆವಹನೀಯಾಗ್ನಿಯೂ, ಯಜಮಾನನ ಪುತ್ರಭೂತನಾದ ಗಾರ್ಹಪತ್ಯಾಗ್ನಿಯೂ, ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಾದಿಗಳೂ ಸೇರಿ ಈ ಐದುವಿಧವಾದ ಅಗ್ನಿಗಳೂ ಐದು ಬಗೆಯ ವರ್ಗಗಳೆಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ವ್ಯವಹಾರ. ಈ ಮತವಲ್ಲದೆ, ಪುನಃ ಇದನ್ನೇ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಮನುಷ್ಯಾಃ ಪಿತರೋ ದೇವಾಃ ಗಂಧರ್ವೋರಗರಾಕ್ಷಸಾಃ |
ಗಂಧರ್ವಾಃ ಪಿತರೋ ದೇವಾ ಅಸುರಾ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಾಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೭-೬೮)

ಮೊದಲನೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಉರಗರಾಕ್ಷಸರು ಒಂದು ಗುಂಪು; ಎರಡನೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರು ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪು. ಮತ್ತು,

ಯಾಸ್ತೌ ಪಮನ್ಯವಾನೇತಾನಾಹತುಃ ಪಂಚೈ ವೈ ಜನಾನ್ |

ನಿಷಾದಪಂಚಮಾನ್ವರ್ಣಾನ್ ಮನ್ಯತೇ ಶಾಕಟಾಯನಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೭-೬೯)

ಯಾಸ್ತೌರ ಮತವು ನೊದಲನೆಯದೆಂದು ಬೃಹದ್ದೇವತಾಕಾರರು ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಆದರೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಉಪಮನ್ಯವೇ ಮುಂತಾದವರ ಮತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನಿಸಿದರನ್ನು ಮತವನ್ನು ನಿಷ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಃ ಆ ಮತವನ್ನೇ ಅವರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರಬಹುದು.

ಋತ್ವಿಜೋ ಯಜಮಾನಂ ಚ ಶಾಕಪೂಣಿಸ್ತು ಮನ್ಯತೇ |

(ಬೃ. ದೇ. ೭-೧೦)

ಹೋತ್ರಾದಿ ನಾಲ್ಕು ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳೂ, ಯಜಮಾನನೂ ಸೇರಿ ಐದು ಗುಂಪೆಂದು ಶಾಕಪೂಣಿಯರ ಮತವಾಗಿದೆ ಯೆಂದೂ ಇನ್ನೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೇ,

ಚಕ್ಷುಃ ಶ್ರೋತ್ರಂ ಮನೋ ವಾಕ್ ಚ ಪ್ರಾಣಶ್ಚೇತ್ಯಾತ್ಮನಾದಿನಃ |

ಗಂಧರ್ವಾಪ್ಸರಸೋ ದೇವಾ ಮನುಷ್ಯಾಃ ಪಿತರಸ್ತಥಾ ||

ಸರ್ಪಾಶ್ಚ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇ ಚೈವ ಶ್ರೂಯಂತೇ ಹೈತರೇಯಕೇ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೭-೭೧)

ಚಕ್ಷುಸ್ಸು, ಶ್ರೋತ್ರ, ಮನಸ್ಸು, ವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಈ ಐದೂ ಪಂಚಜನರೆಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮನಾದಿಗಳ ಮತವು. ಗಂಧರ್ವಾದಿಗಳೆಂದು ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. (ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೩೧). ಇಂತಹ ಪಂಚಜನರೂ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಭೋಗಿಸಲಿ ಎಂದು ಅಗ್ನಿಯು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಭೇದಗಳು ಉದಾಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷದಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ದಶವಿಧವಾದ ಲೋಕಪಾಲಾದಿಗಳು ಜಗದ್ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿಯೂ, ಈ ಮೂಲತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಅಧೀನರಾಗಿಯೂ ಇದರ ಅನುಶಾಸನವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ತಸ್ಮಾ ಉ ಹ ದದುಸ್ತೇ ನಾ ಏತೇ ಪಂಚಾನ್ಯೇ ಪಂಚಾನ್ಯೇ ದಶ ಸಂತಃ |

(ಛಾ. ಉ. ೪-೩-೮)

ಎಂಬಲ್ಲಿ, ನೊದಲನೇ ಪಂಚಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಾಯು, ಅಗ್ನಿ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಉದಕವೆಂದೂ, ಎರಡನೇ ಪಂಚ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ, ವಾಕ್, ಚಕ್ಷುಸ್ಸು, ಶ್ರೋತ್ರ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಸಾಯಣರು ಪಂಚಲೋಕಪಾಲಾಃ ಎಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆಯೇ, ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ

ತೇ ನಾ ಏತೇ ಪಂಚ ಬ್ರಹ್ಮಪುರುಷಾಃ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಯ ಲೋಕಸ್ಯ ದ್ವಾರಪಾಃ |

(ಛಾ. ಉ. ೩-೧೩-೬)

ಸ್ವರ್ಗದ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಾದ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಪುರುಷರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ “ದಶ ಯುಕ್ತಾ ವಹಂತಿ” ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಯ ಅಂಶವು ಸೂಚಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ದಶ, ಪಂಚ ಈ ಪದಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗನುಕೂಲವಾದಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರಾದಿಗಳೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಪಂಚ ಲೋಕಪಾಲಾಃ ಇಂದ್ರಾದಯಃ, ವರ್ಣಾತ್ಮಕಾಃ ಪಂಜಜನಾಃ ಎಂಬ ಅರ್ಥವು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಮಾಡುವುದು ಅನುಚಿತವಾಗುವುದು. ಎಂದರೆ ದೇವಮಾನವಾದಿ ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ಸಹ ಈ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವದ ಆಜ್ಞಾನುವರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆಂದರ್ಥ. ಅಮರವಾದ ಈ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ್ಯವನತಿಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇರುವುವು. ಮೂಲತತ್ತ್ವವು ಅಜರವಾದರೂ, ತದಧೀನವಾದ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆವಿರ್ಭಾವವೂ ತಿರೋಧಾನವೂ ಅವೃತ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದೇ ಇರುವುದು. ಇದನ್ನೇ ಬಾಧ್ಯಮೇವ ಋಷಿಯು ಐತರೇಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ,

ಮಹಾಪುರುಷ ಇತಿ ಯಮವೋಚಾಮ ಸಂವತ್ಸರ ಏವ ಪ್ರಥಮಸಯನ್ನನ್ಯಾನಿ ಭೂತಾನ್ಯೈಕ್ಯಾ
ಭಾವಯನ್ನನ್ಯಾನಿ ತಸ್ಯೈತಸ್ಯಾಸಾನಾದಿತ್ಯೋ ರಸಃ | ಸ ಯಶ್ಚಾಯಮಶರೀರಃ ಪ್ರಜ್ಞಾತ್ಮಾ
ಯಶ್ಚಾಸಾನಾದಿತ್ಯ ಏಕಮೇತದಿತಿ ವಿದ್ಯಾತ್ | ತಸ್ಮಾತ್ಪುರುಷಂ ಪುರುಷಂ ಪ್ರತ್ಯಾದಿತ್ಯೋ
ಭವತಿ ||

(ಐ. ಅ. ೩-೨-೩-೨ ರಿಂದ ೯)

ಯಾವನನ್ನು ನಾವು ಮಹಾಪುರುಷನೆನ್ನುತ್ತೇವೆಯೋ ಅವನೇ ಸಂವತ್ಸರರೂಪನು. ಆ ಸಂವತ್ಸರದ ಪರಿಭ್ರಮಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ ಉನ್ನತ್ಯವನತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂವತ್ಸರದ ಸಾರವೇ ಆದಿತ್ಯನು. ಅಶರೀರಿಯೂ, ಪ್ರಜ್ಞಾತ್ಮನೂ ಆದ ಪುರುಷನೂ ಈ ಆದಿತ್ಯನೂ ಒಂದೇ ವಿನಹ ಬೇರೆಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಜೀವಾತ್ಮರಲ್ಲೂ ಈ ಆದಿತ್ಯನ ಅಂಶವೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಹರಡಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಧ್ಯಮೇವ ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾಪುರುಷನಿಗೂ, ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ತನ್ನ ಮತಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ,

ಚಿತ್ರಂ ದೇವಾನಾಮುದಗಾದನೀಕಂ ಚಕ್ಷುರ್ಮಿತ್ರಸ್ಯ ವರುಣಸ್ಯಾಗ್ನೇಃ |

ಅಸ್ರಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಅಂತರಿಕ್ಷಂ ಸೂರ್ಯ ಆತ್ಮಾ ಜಗತ್ಸ್ತಸ್ಮಿಷ್ಠಶ್ಚ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೧೫-೧)

ಮಿತ್ರ, ವರುಣ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಗಳಿಗೆ ಚಕ್ಷುಸ್ವರೂಪನಾದ ಆದಿತ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನೂ ಮತ್ತು ದ್ಯುಲೋಕವನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಜಗತ್ತಿಗೂ, ಸ್ಥಾವರಾತ್ಮಕವಾದ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಆದಿತ್ಯನೇ ಅಂತರಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವನು

ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಚಕ್ಷುಃ ರಜಸಾ ಅವೃತಂ ಏತಿ—ಇಲ್ಲಿ ರಜಸ್ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಉದಕವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಈ ಪದಕ್ಕಿರತಕ್ಕ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ, ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ರಜೋ ರಜತೇರ್ಜ್ಯೋತಿಃ ರಜ ಉಚ್ಯತೇ | ಉದಕಂ ರಜ ಉಚ್ಯತೇ |
ಲೋಕಾ ರಜಾಂಸ್ಯುಚ್ಯಂತೇ | ಅಸ್ಯ ಗದನೀ ಉಚ್ಯತೇ ||

(ನಿ. ೪-೧೬)

ಬೆಳಗು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ರಂಜ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ರಜಸ್‌ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಜ್ಯೋತಿಯೆಂದೂ, ಉದಕವೆಂದೂ, ಲೋಕಗಳೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ರಕ್ತ ಮತ್ತು ಅಹಸ್ಸುಗಳಿಗೂ ಪರ್ಯಾಯನಾಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಿವರಿಸಿ ಈ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಮುಕ್ತಂಹಿತೆಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಭಾಗದ ಎಂದರೆ ಮುಗ್ಧೇದ ಸಂಹಿತೆಯ ೧೧ನೇ ಭಾಗದ 58ನೇ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ

ಅಬ್ಜಾ ಮುಕ್ತೈರಹಿಂ ಗೃಣೇಷೇ ಬುಧ್ನೇ ನದಿನಾಂ ರಜಃಸು ಷೀದನ್ |

(ಮ. ಸಂ. ೭-೩೪-೧೬)

ಎಂಬ ಮುಕ್ತವನ್ನದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ರಜಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉದಕವೆಂದರ್ಥವಾಗುವುದೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಉದಕವೆಂದರ್ಥವು. ರಜಸಾ ಅವೃತಂ ಏತಿ ಎಂದರೆ ಉದಕದಿಂದ ಅವೃತವಾದ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವು ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಸುತ್ತಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದರ್ಥವಾಡಿದೆ.

ಅಪಾಗ್ಂ ರಸಮುದ್ವಯಸಗ್ಂ ಸೂರ್ಯೇ ಸಂತಗ್ಂ ಸಮಾಹಿತಮಪಾಗ್ಂ ರಸಸ್ಯ ಯೋ ರಸ-
ಸ್ತಂ ವೋ ಗೃಹ್ಣಾಮ್ಯುತ್ತಮಂ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೫-೧-೨-೭)

ಚೈತನ್ಯದಾಯಿಯಾದ ಅಪ್ಪಿನ ಸಾರವು ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆ.

ಏತಾ ವಾ ಆಸಃ ಸ್ವರಾಜೋ ಯನ್ಮರೀಚಯಸ್ತಾ ಯತ್ಸ್ಯಂದಂತೇ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೫-೩-೪-೨೧)

ಪ್ರವಾಹಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಈ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳೇ ಉದಕಗಳು ಮತ್ತು ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ಪ್ರಸರಗಳುಳ್ಳವು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಉದಕದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. [ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ೧೨ನೇ ಮುಕ್ತಿನ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪುರೀಷಿಣಂ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ].

ಚಕ್ಷುಃ—ಚಕ್ಷುಃ ಖ್ಯಾತೇರ್ವಾ ಚಪ್ಪೇರ್ವಾ | ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಕವಾದ ಖ್ಯಾ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ದರ್ಶನಾರ್ಥಕವಾದ ಚಕ್ಷ್ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಪದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೪-೩) ಅದರ ಆಧಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಯಣರು ಖ್ಯಾನಸ್ವಭಾವಂ, ಸರ್ವಸ್ಯ ಚಕ್ಷುಃಸ್ಥಾನೀಯಂ ವಾ | ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವಾದ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಜಗಚ್ಚಕ್ಷುರೂಪವಾದ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲವೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಸೂರೋ ಯಥಾ ಸರ್ವಲೋಕಸ್ಯ ಚಕ್ಷುಃ |

(ಕಠ. ೫-೧೧)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಾ ಭುವನಾನಿ ಅರ್ಪಿತಾ ಎಂಬುದು ಭಾವವು.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಸನೇಮಿ—ಸಮಾನಾ ನೇಮಿಃ ಯಸ್ಯ ತತ್ ಸನೇಮಿ. **ಸಮಾನಸ್ಯ ಭಂದಸಿ**—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೮೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮಾನವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಭಾವ. ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಜರಮ್—ನ ವಿದ್ಯತೇ ಜರಾ ಯಸ್ಯ ತತ್ ನಜಾಹೀಜರ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದ ಅದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವವೃತೇ—ವೃತು ವರ್ತನೇ ಧಾತು. ಭಾಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯುಕ್ತಾಃ—ಯುಜಿರ್ ಯೋಗೇ ಧಾತು. ನಿಷ್ಠಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚೋಃಕುಃ ಎಂಬ ದರಿಂದ ಕುತ್ವ. ಖರಿಚಿ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಚರ್ತ್ವ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಕ್ಷುಃ—ಚಕ್ಷಿಜ್ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಚಕ್ಷೇಃ ಶಿಚ್ಚ (ಉ- ಸೂ. ೨-೨೭೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಸಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದು ಶಿತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿತ್ತವಿಧಾನಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಖ್ಯಾಜಾದೇಶ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿತ್ ಎಂದು ಅನುವೃತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಅದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಚಕ್ಷತೇ ರೂಪಾದಿಕಮಿತಿ ಚಕ್ಷುಃ.

ಅವೃತಮ್—ವೃಜ್ ವರಣೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅಜ್) ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೪ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಸಾಕಂಜಾನಾಂ ಸಸ್ತಥಮಾಹುರೇಕಜಂ ಸ್ಥಳಿದ್ಯಮಾ ಋಷಯೋ ದೇವಜಾ
ಇತಿ |

ತೇಷಾಮಿಷ್ಟಾನಿ ವಿಹಿತಾನಿ ಧಾಮೃತಃ ಸ್ಥಾತ್ರೇ ರೇಜಂತೇ ವಿಕೃತಾನಿ
ರೂಪಶಃ || ೧೫ ||

ಪದಪಾಠ

ಸಾಕಂಜಾನಾಂ | ಸಸ್ತಥಂ | ಅಹುಃ | ಏಕಜಂ | ಸ್ಥಳಿ | ಇತ್ | ಯಮಾಃ | ಋಷಯಃ | ದೇವ-
ಜಾಃ | ಇತಿ |

ತೇಷಾಂ | ಇಷ್ಟಾನಿ | ವಿಹಿತಾನಿ | ಧಾಮೃತಃ | ಸ್ಥಾತ್ರೇ | ರೇಜಂತೇ | ವಿಕೃತಾನಿ | ರೂಪಶಃ || ೧೫ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಸಾಕಂಜಾನಾನೋಕಸ್ಮಾದಾಧಿತ್ಯಾತ್ವದೋತ್ಪನ್ನಾನಾಂ ಸಪ್ತನಾಮೃತಾನಾಂ ಮಧ್ಯೇ ಸಪ್ತಥಂ ಸಪ್ತಮಮೃತಂ || ಥಟ್ ಚ ಛಂದಸಿ | ಸಾ- ೫-೨-೫೦ | ಇತಿ ಥಟ್ || ಏಕಜಮೇಕೇನೋತ್ಪನ್ನಮಾಹುಃ ಕಾಲತತ್ತ್ವವಿದಃ | ಚೈತ್ರಾದೀನಾಂ ದ್ವಾದಶಾನಾಂ ಮಾಸಾನಾಂ ದ್ವಯಮೇಲನೇನ ವಸಂತಾದ್ಯಾಃ ಪಢ್ಯತೇ ವೋ ಭವಂತಿ | ಅಧಿಕಮಾಸೇನೈಕ ಉತ್ಪದ್ಯತೇ ಸಪ್ತಮರ್ತುಃ | ನ ಚ ತಾದ್ಯಶೋ ಮಾಸ ಏವ ನಾಸ್ತಿತಿ ಮಂತವ್ಯಂ | ಅಸ್ತಿ ತ್ರಯೋದಶೋ ಮಾಸ ಇತ್ಯಾಹುಃ | ತೈ. ಸಂ. ೬-೫-೩-೪ | ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ತದೇ- ವೋಚ್ಯತೇ | ಪಡಿದ್ಯಮಾಃ | ಇಚ್ಛಬ್ಧ ಏವಕಾರಾರ್ಥಃ | ಪಡೇವರ್ತವೋ ಮಾಸದ್ವಯರೂಪಾ ಋಷಯೋ ಗಂತಾರಃ | ತೇ ಚ ದೇವಜಾ ದೇವಾದಾಧಿತ್ಯಾಜ್ಞಾತಾ ಇತ್ಯೇವಮಾಹುಃ | ಸಪ್ತಮಾಧಾರಸ್ಯ ತ್ರಯೋ- ದಶಸ್ಯ ಮಾಸಸ್ಯ ದೇವಾಭಾವಃ | ನಿಸೂರ್ಯೋಽಧಿಕಮಾಸೋ ಮಂಡಲಂ ತಪತೇ ರವೇರಿತ್ಯಾದಿಸ್ತೃತೇಃ ತಸ್ಮಾತ್ ಪಡೇವ ದೇವಜಾಃ ಅದೇವಜ ಏಕಃ | ತೇಷಾಮೃತಾನಾಂ ಸ್ವರೂಪಾಣೀಷ್ವಾನಿ ಸರ್ವಲೋಕಾ- ಭಿಮತಾನಿ ಧಾಮಶಸ್ತ್ರತ್ವತ್ಪನ್ನೇ ವಿಹಿತಾನಿ ಪೃಥಕ್ ಪೃಥಕ್ ಸ್ಥಾಪಿತಾನಿ ರೂಪಶೋ ರೂಪಭೇದೇನ ವಿಹಿತಾನಿ ವಿವಿಧಾಕೃತಿಯುಕ್ತಾನಿ | ಸ ಚ ರೂಪಭೇದಸ್ತೃತ್ತಿರೀಯೈರಾಮ್ನಾತಃ | ಸ ರಸಮಹ ವಸಂತಾಯ ಪ್ರಾಯಚ್ಛದ್ಯವಂ ಗ್ರೀಷ್ಮಾಯೇತ್ಯಾದಿ | ತೈ. ಸಂ. ೭-೨-೧೦-೧ | ಸ್ಥಾತ್ರೇಽಧಿಷ್ಠಾತ್ರೇ ತದರ್ಥಾಯ ರೇಜಂತೇ | ಚಲಂತಿ | ಜಗದ್ವ್ಯವಹಾರಾಯ ಪುನಃಪುನರಾವರ್ತಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಶ್ರುತಿಪದಾರ್ಥ

ಸಾಕಂಜಾನಾಂ—(ಆದಿತ್ಯನಿಂದ) ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾದ ಏಳು ಋತುಗಳ ನಡುವೆ, | ಸಪ್ತಥಂ - ಏಳನೆಯದನ್ನು | ಏಕಜಂ—ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದುದನ್ನಾಗಿ | ಆಹುಃ—(ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ | ಪಡಿತಾ—ಆರು ಋತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ | ಯಮಾಃ—ಮಾಸದ್ವಯಾತ್ಮಕಗಳಾಗಿ | ಗಂತಾರಃ—ಸಂಚರಿಸ ತಕ್ಕವನಾಗಿಯೂ | ದೇವಜಾ ಇತಿ—ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವನ್ನಾಗಿಯೂ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ | ತೇಷಾಂ—ಆ ಋತುಗಳ | ಇಷ್ವಾನಿ—(ಸಕಲಲೋಕಗಳಿಗೂ) ಅಭಿಮತವಾದವೂ, | ಧಾಮಶಃ—ಆಯಾ ನಿಯತ ವಾದ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ | ವಿಹಿತಾನಿ—ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದವೂ | ರೂಪಶಃ—ರೂಪಾಂತರಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತ ವಾದವೂ ಆದ | ವಿಹಿತಾನಿ—ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆವಿರ್ಭಾವಗಳು | ಸ್ಥಾತ್ರೇ—ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕರ್ತವ್ಯಪಾಲನೆಗಾಗಿ | ರೇಜಂತೇ—ಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿವೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾದ ಏಳುಋತುಗಳ ನಡುವೆ ಏಳನೆಯದನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ದುದನ್ನಾಗಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆರು ಋತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಮಾಸದ್ವಯಾತ್ಮಕಗಳಾಗಿ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕವ ನ್ನಾಗಿಯೂ, ದೇವೋತ್ಪನ್ನವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಕಲಲೋಕಗಳಿಗೂ ಅಭಿಮತವಾದವೂ, ಆಯಾ ನಿಯತ ವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದವೂ, ರೂಪಾಂತರಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದವೂ ಆದ ಆ ಋತುಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆವಿರ್ಭಾವಗಳು ಸ್ಥಿರವಾದ ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿವೆ.

English Translation

Of those that are born together, sages have called the seventh the single-born ; for six are twins, and are moveable, and born of the gods : their desirable (properties), placed severally in their proper abode, are various (also) in form, and revolve for (the benefit of) that which is stationery.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಆದಿತ್ಯೋತ್ಪನ್ನವಾದವೂ, ಆದಿತ್ಯಾಧೀನವಾದವೂ ಆದ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಜಗದ್ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅವುಗಳ ಆವೃತ್ತಿರೂಪವಾದ ಆವಿರ್ಭಾವ ಮತ್ತು ತಿರೋಧಾನಗಳನ್ನು ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಏಕಜನಾದ ಋತುವಿಗೂ ಯಮಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಋತುಗಳಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಸಾಯಣರು ಇದೇ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ತೈತ್ತಿರೀಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿಯ ವಿನರಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಅನಂತರ ಆರಣ್ಯಕದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದಾದುದರಿಂದ ಸಾಯಣರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಂತೆ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಕಂಜಾನಾಂ ಸಪ್ತಥಂ ಏಕಜಂ ಆಹುಃ—ಏಕಸ್ಮಾದಿತ್ಯಾತ್ ಸಹೋತ್ಪನ್ನಾನಾಂ ಸಪ್ತಾನಾಮೃತಾನಾಂ ಮಧ್ಯೇ ಸಪ್ತಮಂ ಋತುಂ ಏಕೇನ ಉತ್ಪನ್ನಂ ಆಹುಃ | ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಒಟ್ಟು ಏಳು ಋತುಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಋತುಗಳೂ ಸಹ ಯಮಾತ್ಮಕಗಳಾಗಿ (ಮಾಸದ್ವಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವಾಗಿ)ಯೂ, ದೇವಜಗಳಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ಏಳನೆಯ ಋತುವು ಮಾತ್ರ ಏಕಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಚೈತ್ರಾದೀನಾಂ ದ್ವಾದಶಾನಾಂ ಮಾಸಾನಾಂ ದ್ವಯಮೇಲನೇನ ವಸಂತಾದ್ಯಾಃ ಷಡೃತವಃ ಭವಂತಿ | ಅಧಿಕಮಾಸೇನ ಏಕಃ ಉತ್ಪದ್ಯತೇ ಸಪ್ತಮರ್ತುಃ | ಚೈತ್ರಾದಿಛಾದಶಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ಸೇರಿ ವಸಂತಾದಿ ಆರು ಋತುಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅಧಿಕಮಾಸವು ಒಂದೇ ಆಗಿ ಇದು ಏಕಮಾಸಾತ್ಮಕವಾದ ಋತುವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಅನಂತರ, ನ ಚ ತಾದ್ಯಶೋ ಮಾಸ ಏವ ನಾಸ್ತೀತಿ ಮಂತವ್ಯಂ | ಅಂತಹ ಋತುಜನಕವಾದ ಮಾಸವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ, ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ,

ತಸ್ಮಾದಿತ್ಯಃ ಷಣ್ಮಾಸೋ ದಕ್ಷಿಣೇನೈತಿ ಷಡುತ್ತರೇಣೋಪಯಾಮಗೃಹೀತೋಽಸಿ ಸಗಂಸ-
ಪೂರ್ವಸ್ಯಗೌಂದಸ್ತತ್ಯಾಯತ್ವೇತ್ಯಾಹಾಸ್ತಿ ತ್ರಯೋದಶೋ ಮಾಸ ಇತ್ಯಾಹುಸ್ತಮೇವ
ತತ್ಪ್ರೀಣಾತಿ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೬-೫-೩-೪)

ಆದಿತ್ಯನು ಆರುತಿಂಗಳು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೂ, ಇನ್ನಾರು ತಿಂಗಳು ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೂ ಚಲಿಸುತ್ತಾನೆ. “ ನೀನು ಸಂಸರ್ಪನು (ಅಧಿಮಾಸಕ್ಕೆ ಈ ಹೆಸರು). ನೀನು ಸಾವಲಂಬನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ತ್ರಯೋದಶಮಾಸವಿರುತ್ತದೆಂದು ಕಾಲವಿತ್ತುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.” ಆದುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ ; ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯ

ಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಅಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಂಕಾಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಉಳಿದ ಆರು ಋತುಗಳಿಗೆ ದೇವಜಾಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿರುವುದರ ಸಂಕೇತವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಸಪ್ತಮಾ-
ಧಾರಸ್ಯ ತ್ರಯೋದಶಸ್ಯ ಮಾಸಸ್ಯ ದೇವಾಭಾವಃ | “ನಿಸ್ಸೂರ್ಯೋಽಧಿಕಮಾಸೋ ಮಂಡಲಂ ತಸತೇ
ರವೇಃ” ಅಧಿಕಮಾಸವು ನಿಸ್ಸೂರ್ಯವಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ದೇವಜವಲ್ಲವೆಂಬಭಿಪ್ರಾಯವು ಎಂದು
ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಋಷಯಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗಂತಾರಃ | ಗಮನಾತ್ಮಕವಾದವು, ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಚರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವ
ವುಳ್ಳವು ಎಂದರ್ಥ. ಇದೇ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ತ್ರೈತ್ತೀಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ,

ಸಾಕಂಜಾನಾನಾಂ ಸಹೋತ್ಪನ್ನಾನಾಮಾದಿತ್ಯರಶ್ಮೀನಾಂ ಮಧ್ಯೇ ಸಪ್ತಥಂ ಯಃ ಸ ಸಪ್ತನೋ
ರಶ್ಮಿಃ “ಸೂರ್ಯೋ ಮುರೀಚಿಮಾದತ್ತೇ” ಇತಿ ಪೂರ್ವತ್ರೋಕ್ತಸ್ತಂ ಸಪ್ತಮಂ ರಶ್ಮಿಂ ಏಕಜ-
ಮಾಹುರಿತರಶ್ಮಿಭ್ಯಃ ಪೂರ್ವಮೇಕ ಏವೋತ್ಪನ್ನ ಇತ್ಯಭಿಜ್ಞಃ ಕಥಯಂತಿ |

(ತೈ. ಆ. ಸಾ. ಭಾ. ೧-೩)

ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾದ ರಶ್ಮಿಗಳ ನಡುವೆ ಏಳನೆಯದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದೆಂದು
ಅಭಿಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಭಟ್ಟಭಾಸ್ಕರರೂ
ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಏಕಜಂ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಏಕತ್ವೇನ ಪ್ರಧಾನತ್ವೇನ ಜಾತಂ ಸರ್ವಸಾರ-
ಭೂತಂ ಅಹುಃ ಮಂತ್ರದೃಶಃ | ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ರಶ್ಮಿಗಳಿಗೂ ಸಾರಭೂತವಾದ ಈ ರಶ್ಮಿಯು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿಯೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಕರ್ತರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮಂತ್ರದ ಹಿಂದಿನ ಅನುವಾಕದಲ್ಲಿರುವ,

ಏತೈರಾದಿತ್ಯಮಂಡಲಂ | ಸರ್ವೇರೇವ ವಿಧಾಸ್ಯತೇ | ಸೂರ್ಯೋ ಮುರೀಚಿಮಾದತ್ತೇ | ಸರ್ವಸ್ಮಾ-
ದ್ಭುವನಾದಧಿ | ತಸ್ಯಾಃ ಪಾಕವಿಶೇಷೇಣ | ಸ್ಮೃತಂ ಕಾಲವಿಶೇಷಣಂ | ನದೀವ
ಪ್ರಭವಾತ್ಪಾಚಿತ್ | ಅಕ್ಷಯೈತ್ಯೈಂದತೇ ಯಥಾ |

(ತೈ. ಆ. ೧-೨-೧)

ಸರ್ವಸಾರಭೂತವಾದ ಈ ಮುರೀಚಿಯನ್ನು ಆದಿತ್ಯನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಸಕಲಭೂತಜಾತಗಳಿಗೂ ಇದರಿಂದ ವೀರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನನು
ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ, ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನುದಹರಿಸಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ (ಆರಣ್ಯಕದ) ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಏಕಜಂ ‘ಮುರೀಚಿಯನ್ನು’
ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ಷಡುದ್ಯಮಾ ಋಷಯೋ ದೇವಜಾ ಇತಿ | (ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ
ಷಡುದ್ಯಮಾ ಎಂಬ ಪಾಠವಿದೆ) ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಷಡ್ರಶ್ಮಯಃ ಸಪ್ತಮುರಶ್ಮೀರು ಸರ್ವಜನಭೂತಾಃ ಉಳಿದ ಆರು
ರಶ್ಮಿಗಳೂ ಪ್ರಧಾನಭೂತವಾದ ಈ ಸಪ್ತಮನಾದ ರಶ್ಮಿಗೆ ಸಹಾಯಕಗಳಾಗಿ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವೆಯೆಂದು
ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ತೇ ತು ಷಣ್ಣಾಂ ಋತೂನಾಂ ಪ್ರವರ್ತಕಾಃ | ಈ ಆರು ರಶ್ಮಿಗಳೇ ಆರು ಋತು
ಗಳಿಗೂ ಹೇತುಗಳು ಎಂದಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಷಡುದ್ಯಮಾ ದೇವಜಾಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಅರ್ಥ
ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಚ್ಛೆಬ್ಧಃ ಏವಕಾರಾರ್ಥಃ | ಷಡೇವ ಋತವಃ ಮಾಸದ್ವಯರೂಪಾಃ | ದೇವಾದಾದಿತ್ಯಾ-
ಜ್ಞಾತಾಃ | ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾದ ಈ ಆರು ಋತುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಮಾಸದ್ವಯಾತ್ಮಕಗಳು, ಸಪ್ತಮನಾದ

ಮತುವು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರಾರ್ಧಕ್ಕೆ ಎರಡುಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದ ಜನ್ಯವಾದ ಪದ್ಯತುಗಳು ತಮ್ಮ ನಿಯಮಿತವಾದ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೂ ಅವಿಭವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ಯವಾದ ಆದಿತ್ಯನ ಅನುಶಾಸನದಂತೆ ಜಗದ್ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕಗಳಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ರೂಪಶಃ ವಿಕೃತಾನಿ—ರೂಪಭೇದೇನ ವಿವಿಧಾಕೃತಿಯುಕ್ತಾನಿ | ಬೇರೆಬೇರೆ ರೂಪಗಳುಳ್ಳದ್ದೆಂದರ್ಥ. ಈ ರೂಪಭೇದಗಳುರುವುದರಿಂದಲೇ ಆಯಾ ಮತುಗಳಿಗನುಗುಣವಾದ ದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ಆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸರಸಮಹವಸಂತಾಯ ಪ್ರಾಯಚ್ಛದ್ಯವಂ ಗ್ರೀಷ್ಮಾಯ |

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೨-೧೦-೧, ೨)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಮತುಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಧಾನ್ಯಾದಿಗಳ ದಾನವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಮತುಗಳ ವೈರೂಪ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ನಾನಾರೂಪಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಪದ್ಯತುಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ಯವಿನ ನೆರವಿಗೆ ನಿಂತು ಜಗನ್ನಿ ಯಾಮಕನಾದ ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ನೆರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆಯೆಂದು ಸ್ಥಾತ್ರೇ ರೇಜಂತೇ ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ರೇಜಂತೇ—ಚಲಂತಿ | ಜಗದ್ವ್ಯವಹಾರಾಯ ಪುನಃಪುನರಾವರ್ತಂತೇ ಇತ್ಯರ್ಥಃ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಸಾಕಂಜಾನಾಮ್—ಜನೀ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೇ ಧಾತು. ಅನ್ಯೇಷ್ಟಸಿ ದೃಶ್ಯತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೦೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಡ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಡಿತ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಟಿಗೆ ಲೋಪ ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಧಾರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ.

ಏಕಜಂ | ದೇವಜಾಃ—ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಧಾತುವಿಗೆ ಸಂಚಿಮ್ಯಾಮಜಾತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೯೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಡ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಟಿ ಲೋಪ. ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಪ್ತಥಮ್—ಸಪ್ತಾನಾಂ ಪೂರಣಃ ಥಟ್ ಚ ಛಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೨-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಥಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಪದಸಂಜ್ಞಾ ಇರುವುದರಿಂದ ನಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮುಷಯಃ—ಮುಷೀ ಗತೌ ಧಾತು. ಇಗುಸಧಾತ್ ಕಿತ್ (ಉ. ಸೂ. ೪-೫೫೯) ಇನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ ವಿಧಾನದಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಚ್ಛಾತ್ಯಾದಿನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮಾಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ.

ಸ್ಥಾತ್ರೇ—ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತೌ ಧಾತು. ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ತೃಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಚತುರ್ಥೀಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ರೇಜಂತೇ—ರೇಷ್ಯ ಕಂಪನೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಸರ ದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಹಿತಾನಿ—ಡುಧಾಜ್ ಧಾರಣಪೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ನಿಷ್ಠಾ ಪ್ರತ್ಯಯ ಪರವಾದಾಗ ದಧಾತೇರ್ಹಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೪೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಹಿ ಆದೇಶ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ವಿ) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರೂಪಶಃ—ಸಂಖ್ಯೈಕವಚನಾಚ್ಚ ವೀಪ್ಸಾಯಾಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೪-೪೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ವೀಪ್ಸಾರ್ಥ ದಲ್ಲಿ ಶಸ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತದ್ವಿತ್ತಶ್ಚಾರ್ಥವಿಭಕ್ತಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೧-೧-೩೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅವ್ಯಯಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. || ೧೫ ||

:೦: —

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಸ್ತ್ರಿಯಃ ಸತೀಸ್ತಾ ಉ ಮೇ ಪುಂಸ ಆಹುಃ ಸತ್ಯದಕ್ಷಣಾನ್ ನ ವಿ ಚೇತ-
ದಂಧಃ |

ಕವಿಯಃ ಪುತ್ರಃ ಸ ಈನಾ ಚಿಕೇತ ಯಸ್ತಾ ವಿಜಾನಾತ್ಸ ಪಿತುಷ್ಟಿತಾ-
ಸತ್ || ೧೬ ||

ಸದಪಃ ಪಃ

ಸ್ತ್ರಿಯಃ | ಸತೀಃ | ತಾನ್ | ಉಂ ಇತಿ | ಮೇ | ಪುಂಸಃ | ಆಹುಃ | ಸತ್ಯತ್ | ಅಕ್ಷಣ್ಯವಾನ್ | ನ |
ವಿ | ಚೇತತ್ | ಅಂಧಃ |

ಕವಿಃ | ಯಃ | ಪುತ್ರಃ | ಸಃ | ಈಂ | ಆ | ಚಿಕೇತ | ಯಃ | ತಾ | ವಿಜಾನಾತ್ | ಸಃ | ಪಿತುಃ | ಪಿತಾ
ಅಸತ್ || ೧೬ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಮೇಮದೀಯಾ ಯೋ ದೀಧಿತಯಃ ಸ್ತ್ರಿಯಃ ಸಂಖ್ಯಾನವತ್ಯೋ ಯೋಷಿತಃ ಸತೀಃ ಸತ್ಯಃ |
ಯೋಷಿದ್ವದಕರೂಪಗರ್ಭಧಾರಣಾಸ್ತ್ರೀತ್ವಂ | ಏಷಾಂ ರಶ್ಮೀನಾಮಾವಿಷ್ಟಲಿಂಗತ್ವಾಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗತಾ |
ತಾನು ತಾನ್ರಶ್ಮೀನೇವ ಪುಂಸ ಆಹುಃ | ಪ್ರಭೂತವೃಷ್ಟ್ಯದಕಸೇಕ್ತಾನ್ಪುರುಷಾನಾಹುಃ | ಪ್ರತಿನಿರ್ದೇ-
ಶಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಪುಲ್ಲಿಂಗತಾ | ಅನುಮರ್ಥಮುತ್ಯಂತನಿಗೂಢಮಕ್ಷಣಾನ್ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟ್ಯಪೇತಃ ಕಶ್ಚಿ-
ನ್ಮಹಾನ್ವತ್ಯತ್ | ಜಾನಾತಿ | ಅಂಧೋಽತಥಾರೂಪಃ ಸ್ಥೂಲದೃಷ್ಟಿರ್ನ ವಿ ಚೇತತ್ | ನ ವಿಚೇತಯತಿ |

ನ ಜಾನಾತಿ | ಕಿಂ ಚ ಯಃ ಕವಿಃ ಕ್ರಾಂತದರ್ಶೀ ಪುತ್ರಃ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೂಪಾಣಾಂ ರಶ್ಮೀನಾಂ ಪುತ್ರ-
ಸ್ಥಾನೀಯಃ ಪುರು ಜಗತಾಂ ತ್ರಾತಾ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಲಕ್ಷಣೋಽಸ್ಮಿ ಸ ಈಂ ಸ ಏವ ಪುತ್ರಃ | ಯದ್ವಾ |
ಈನೋನಮರ್ಥಂ | ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಸತೀನಾಂ ಪಶ್ಚಾತ್ಪುರುಷಭಾವಮಾ ಚಿಕೇತ ಸರ್ವತೋ ಜಾನಾತಿ | ಪಿತ್ರೋಃ
ಸ್ಥಿತಿಂ ಪುತ್ರ ಏವ ಜಾನಾತಿ ನಾನ್ಯಃ | ಯಃ ಕಶ್ಚಿತ್ತಾ ತಾನಿ ವಿಜಾನಾತ್ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಪುತ್ರರೂಪಾಣಿ
ಜಾನೀಯಾತ್ ಸ ಪಿತುಃ ಪಿತಾಸತ್ | ಪಿತಾ ವೃಷ್ಟ್ಯ ಜಗತ್ಪಾಲಕೋ ರಶ್ಮಿಸಮೂಹಃ | ತಸ್ಯಾಪಿ ಪಿತಾ-
ದಿತ್ಯಃ ಸ ಭವತಿ | ಅದಿತ್ಯ ಏವ ಭವತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಲಾಕಿಕೋಕ್ತಿರಿಯಂ | ಯಸ್ತಾನಿ ಜಾನಾತಿ
ಸ ಏವಂ ಭವತಿ | ಸ್ವಯಂ ಪಿತುಃ ಪುತ್ರಃ ಸನ್ನಪಿ ಸ್ವಪುತ್ರಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಪಿತಾ ಚ ಭವತಿ | ಪುತ್ರಸೌತ್ರಾದಿ-
ಸಹಿತಶ್ಚಿರಕಾಲಂ ಜೀವೀ ಭವತಿ | ಇತ್ಯಧಿದೈವತಂ || ಅಥಾಧ್ಯಾತ್ಮಂ | ಯಾ ಇದಾನೀಂ ಸ್ತ್ರೀಯಃ ಸತೀಃ
ಸ್ತ್ರೀತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಆಹುರ್ಲೌಕಿಕಾಃ ತಾನು ತಾನೇವ ಮೇ ಮಹ್ಯಂ ಪುಂಸಃ ಪುರುಷಾನಾಹುಃ | ಪ್ರತಿ-
ಪಾದಯಂತಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾಃ | ಕಥಮನ್ಯಸ್ಯಾನ್ಯಭಾವಃ ಉಚ್ಯತೇ | ಏಕಸ್ಯೈವ ನಿರಸ್ತಮಸ್ಮೋಪಾಧಿಕ-
ಸ್ಯಾತ್ಮನಸ್ತದ್ವೇಹಾವಸ್ಥಾನಮಾತ್ರೇಣ ತತ್ತದ್ವ್ಯಪದೇಶೋಪಪತ್ತೇಃ | ಶ್ರೂಯತೇ ಹಿ | ತ್ವಂ ಸ್ತ್ರೀ ತ್ವಂ
ಪುಮಾನಸಿ ತ್ವಂ ಕುಮಾರ ಉತ ನಾ ಕುಮಾರೀ | ಶ್ವೇ. ಉ. ೪-೩ | ಇತ್ಯಾದಿ | ಸ್ತ್ರೀತ್ವಂ ಪುಂಸ್ತ್ವಂ
ಚೋಭಯಮಪಿ ವಸ್ತುತೋ ನಾಸ್ತೀತ್ಯುಕ್ತಂ ಭವತಿ | ಶ್ರುತಿರಪಿ ತದಭಾವಂ ಬೋಧಯತಿ | ನೈವ ಸ್ತ್ರೀ
ನ ಪುಮಾನೇಷ ನೈವ ಚಾಯಂ ನಪುಂಸಕಃ | ಯದ್ಯಚ್ಛೇರೀರಮಾದತ್ತೇ ತೇನ ತೇನ ಸ ಚೋದ್ಯತೇ |
ಶ್ವೇ. ಉ. ೫-೧೦ | ಇತಿ | ದ್ವಿತೀಯಃ ಪಾದಃ ಪೂರ್ವವತ್ | ಕಿಂಚ ಪುತ್ರೋ ವಯಸಾಭ್ಯೋಽಪಿ ಯಃ
ಕವಿಃ ಕ್ರಾಂತಪ್ರಜ್ಞೋ ಜ್ಞಾನೀ ಸ್ಯಾತ್ ಈಮಿಮರ್ಥಂ ಸ ವಿಚಿಕೇತ | ಜಾನಾತಿ | ಏವಮುಕ್ತಲಕ್ಷಣಸ್ಯ
ಪರಮಾತ್ಮನಸ್ತಾ ತಾನಿ ಸ್ತ್ರೀತ್ವಪುಂಸ್ತ್ವಾದೀನಿ ಯೋ ವಿಜಾನಾತ್ ಔಪಾಧಿಕಾನಿ ಜಾನೀಯಾತ್ ಸ ಪಿತುಃ
ಸೋತ್ರಾದಕಸ್ಯಾಪಿ ಜ್ಞಾನರಹಿತಸ್ಯ ಪಿತಾಸತ್ | ಪಿತೃವತ್ಪ್ರಜ್ಞೋ ಭವತಿ | ಉಕ್ತಮರ್ಥಮಭಿಪ್ರೇತ್ಯ
ತಾಂಡಕಬ್ರಹ್ಮಾಣಂ | ಶಿಶುರ್ವಾ ಆಂಗಿರಸೋ ಮಂತ್ರಕೃತಾಂ ಮಂತ್ರಕೃದಾಸೀತ್ ಸ ಪಿತೃನ್ ಪುತ್ರಕಾ
ಇತ್ಯಾಮಂತ್ರಯತೇತ್ಯುಪಕ್ರಮ್ಯ ತೇ ದೇವಾನಪ್ಯಚ್ಛಂತ ತೇ ದೇವಾ ಅಬ್ರುವನ್ನೇಷ ನಾವ ಪಿತಾ ಯೋ
ಮಂತ್ರಕೃದಿತಿ | ತಾಂ. ೧೩-೩-೨೪ | ಮಂತ್ರದ್ರಷ್ಟೃದೇವ ಕಿಲ ಪಿತೃತ್ವಂ ತತ್ತ್ವವಿತ್ ಪಿತುಃ ಪಿತಾಸದಿತಿ
ಕಿಮಾಶ್ಚರ್ಯಮಿತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಮೇ—ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಈ ರಶ್ಮಿಗಳು | ಸ್ತ್ರೀಯಃ ಸತೀಃ—ಉದಕರೂಪವಾದ ಗರ್ಭಧಾರಣದಿಂದ
ಸ್ತ್ರೀರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ | ತಾನ್ ಉ—ಅವುಗಳನ್ನೇ | ಪುಂಸಃ—(ವೃಷ್ಟಿರೂಪವಾದ ಉದಕವನ್ನು ಸೇಚನ
ಮಾಡುವುದರಿಂದ) ಪುರುಷರೆಂಬ ನಿರ್ದೇಶದಿಂದಲೇ | ಆಹುಃ—ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ (ಈ ಗೂಢವಾದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು) |
ಅಕ್ಷಣಾನ್—ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಹಾತ್ಮನು | ಪಶ್ಯತಿ—ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ | ಅಂಧಃ—ಆ ಜ್ಞಾನ
ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೇ ಅಂಧನಂತಿರುವವನು | ನ ವಿ ಚಿಕೇತ—ತಿಳಿಯಲಾರನು | ಯಃ—ಯಾವನು | ಕವಿಃ
ಪುತ್ರಃ—ಮೇಧಾವಿಯಾದ ಪುತ್ರನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೋ | ಸಃ—ಅವನೇ | ಈಂ—ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು | ಆ ಚಿಕೇತ—
ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ | ಯಃ—ಯಾವನು | ತಾ—ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ | ವಿಜಾನಾತ್—(ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ)

ವಿಶೇಷಜ್ಞಾನದೊಡನೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ | ಸಃ—ಅವನು | ಪಿತುಃ—ಜಗತ್ಪಾಲಕನಾದ ರಶ್ಮಿಗಳಿಗೂ | ಪಿತಾ—ಪಿತೃವಾದ ಆದಿತ್ಯನೇ | ಅಸತ್—ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಈ ರಶ್ಮಿಗಳು ಉದಕರೂಪವಾದ ಗರ್ಭಧಾರಣದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ, ವೃಷ್ಟಿರೂಪವಾದ ಉದಕವನ್ನು ಸೇಚನಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಪುರುಷರೆಂಬ ನಿರ್ದೇಶದಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗೂಢವಾದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಹಾತ್ಮನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅಂಧನಂತಿರುವವನು ತಿಳಿಯಲಾರನು. ಯಾವನು ಮೇಧಾವಿಯಾದ ಪುತ್ರನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅವನೇ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಯಾವನು ಅವಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ವಿಶೇಷಜ್ಞಾನದೊಡನೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನು ಜಗತ್ಪಾಲಕನಾದ ರಶ್ಮಿಗಳಿಗೂ ಪಿತೃವಾದ ಆದಿತ್ಯನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ.

English Translation

They have called these, my virtuous females, males : he who has eyes beholds ; the blind man sees not : he who is a sage son understands this, and he who discriminates is the father of the father.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅಧಿದೈವತವೂ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪರವಾದುದೂ ಆದ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳೂ ಈ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಸಾಯಣರು ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಲೌಕಿಕವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ರಶ್ಮಿಗಳ ಭೌತಿಕವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶೀರ್ಷ್ವಃ ಕ್ಷೀರಂ ದುಹ್ರತೇ ಗಾವೋ ಅಸ್ಯ ವಪ್ರಿಂ ವಸಾನಾ ಉದಕಂ ಪದಾಪುಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೭)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ಉದಕವನ್ನು ವರ್ಷಿಸುವುದನ್ನೂ ಅದೇ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉದಕವನ್ನು ಹೀರಿ ಪುನಃ ತಮಲ್ಲಿ ಧಾರಣಮಾಡುವುದೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರಶ್ಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಮಿಶ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಉದಕರೂಪವಾದ ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವೂ, ಅದೇ ವೃಷ್ಟಿಸೇಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಪುಂರೂಪವೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸ್ತ್ರೀರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿಯೂ, ಪುಂರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೇವಲ ಭೌತಿಕವಾದ ಚಕ್ಷುಸ್ಸಿನಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅಪ್ಪಣ್ಣಾನ್ ಪಶ್ಯತ್ ಎಂದು ದರ್ಶನದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ರಶ್ಮಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಾದರೆ, ಸಕಲವಿಧವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗೂ, ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿ ಕೆಲವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೇ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಥಾದಿತ್ಯ ಉದಯನ್ಯತ್ಪ್ರಾಚೀಂ ದಿಶಂ ಪ್ರವಿಶತಿ ತೇನ ಪ್ರಾಚ್ಯಾನ್ಪ್ರಾಣಾನ್ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಸಂನಿಧತೇ |
ಯದ್ವಕ್ಷಿಣಾಂ ಯತ್ಪ್ರತೀಚೀಂ ಯದುದೀಚೀಂ ಯದಧೋ ಯದೂರ್ಧ್ವಂ ಯದಂತರಾ
ದಿಶೋ ಯತ್ಸರ್ವಂ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ತೇನ ಸರ್ವಾನ್ ಪ್ರಾಣಾನ್ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಸಂನಿಧತೇ |

(ಪ್ರಶ್ನ. ಉ. ೧-೬)

ಈ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ವಿಶ್ವದ ನಾನಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ, ಅವಾಂತರ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಳಗಿಸಿ ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ತನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ ಆದಿತ್ಯನು ತಾನೇ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪವುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿರುವನು.

ವಿಶ್ವರೂಪಂ ಹರಿಣಂ ಜಾತೇನೇದಸಂ ಪರಾಯಣಂ ಜ್ಯೋತಿರೇಕಂ ತಪಂತಂ |

ಸಹಸ್ರರಶ್ಮಿಃ ಶತಧಾ ವರ್ತಮಾನಃ ಪ್ರಾಣಃ ಪ್ರಜಾನಾಮುದಯತ್ಯೇಷ ಸೂರ್ಯಃ ||

(ಪ್ರಶ್ನ. ೧-೮)

ವಿಶ್ವರೂಪನೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಪರಾಯಣನೂ, ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಏಕಮಾತ್ರಜ್ಯೋತಿಯೂ, ಸಹಸ್ರಾರಶ್ಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನೂ, ಆದ ಆದಿತ್ಯನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಏಕಮಾತ್ರಪ್ರಾಣರೂಪನಾಗಿ ಉದಯಿಸುತ್ತಾನೆಂಬಿವೇ ಮುಂತಾದ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅವನೇ ಪಿತೃವೂ ಮಾತೃವೂ ಆಗಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಗರ್ಭರೂಪದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವವನೂ, ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಯಣರು,

ಯಾಃ ಇದಾನೀಂ ಸ್ತ್ರಿಯಃ ಸತೀಃ ಸ್ತ್ರೀತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಆಹುರ್ಲೌಕಿಕಾಃ ತಾನ್ ಉ ತಾನೇವ
ಮೇ ಮಹ್ಯಂ ಪುಂಸಃ ಪುರುಷಾ ನಾಹುಃ ಪ್ರತಿಸಾದಯಂತಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾಃ ||

ಯಾವ ಈ ರಶ್ಮಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀರೂಪಿಯೆಂದು ಲೌಕಿಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು ಪುರುಷ ರೂಪಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬರ್ಥವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಥಮನ್ಯಸ್ಯ ಅನ್ಯಭಾವಃ ಉಚ್ಯತೇ | ಏಕಸ್ಯೈವ ನಿರಸ್ತಸಮಸ್ತೋಪಾಧಿಕಸ್ಯ ಅತ್ಮನ-
ಸ್ತದ್ದೇಹಾವಸ್ಥಾನಮಾತ್ರೇಣ ತತ್ತದ್ವ್ಯಪದೇಶೋಪಪತ್ತೇಃ | ಹಾಗಾದರೆ, ಸ್ತ್ರೀರೂಪಿಯಾದ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಪುಂ
ರೂಪಿಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಾದರೆ, ಸಮಸ್ತವಾದ ಉಪಾಧಿಗಳಿಂದಲೂ
ರಹಿತವಾಗಿ ಸಮಸ್ತರೂಪವನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ವಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಈ ಆದಿತ್ಯನು
ಮಹಿಮೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಆಕ್ಷೇಪಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ವಿ
ತೀಯನಾಗಿದ್ದು ಅನಂತರ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಮನಾದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತಾನೇ
ಸ್ತ್ರೀಪುಂರೂಪಗಳೆರಡನ್ನೂ ವಹಿಸಿ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ವರ್ಣನೆಯು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ—

ಆತ್ಮೈವೇದಮಗ್ರ ಅಸೀತ್ಪುರುಷವಿಧಃ ಸೋಽನುವೀಕ್ಷ್ಯ ನಾನ್ಯದಾತ್ಮನಃ | ಸ ವೈ ನೈವೇರೇಮೇ
ತಸ್ಮಾದೇಕಾಕೇ ನ ರಮತೇ ಸ ದ್ವಿತೀಯವೈಚ್ಛತ್ | ಸ ಹೈತಾವಾನಾಸ ಯಥಾ ಸ್ತ್ರೀಪು-

ಮಾಂಸೌ ಸಂಪರಿಷ್ಕೃತೌ ಸ ಇಮಮೇವಾತ್ಮಾನಂ ದ್ವೇಧಾಪಾತಯತ್ತತಃ ಪತಿಶ್ಚ ಪಕ್ಷೀ ಚಾ-
ಭವತಾಂ ತಸ್ಮಾದಿದಮರ್ಥಬೃಗಲಮಿವ ಸ್ಯ ಇತಿ ಹ ಸ್ಮಾಹ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಸ್ತಸ್ಮಾದಯ-
ಮಾಕಾಶಃ ಸ್ತ್ರಿಯಾ ಪೂರ್ಯತ ಏವ ತಾಂ ಸಮಭವತ್ತತೋ ಮನುಷ್ಯಾ ಅಜಾಯಂತೆ ||

(ಬೃ. ಉ. ೧-೪-೧ ರಿಂದ ೩)

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನು ಅದ್ವಿತೀಯನಾಗಿದ್ದು ತನ್ನನ್ನುಳಿದು ಇನ್ನಾವ ಎರಡನೆಯ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ತನಗೆ ಹರ್ಷವಿಲ್ಲದೇ ತನಗೆ ಹರ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಎರಡನೆಯ ವಸ್ತುವೊಂದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದರೆ ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತೃತವಾಗುವುದೋ ಅಷ್ಟು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಬೆಳೆದನು ಒಡನೆಯೇ ರೂಪದ್ವಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪತಿಪತ್ನೀರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದನು. “ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಆಕಾಶವೆಲ್ಲವೂ ಸ್ತ್ರೀರೂಪದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ- ವಿಶ್ವಾತ್ಮನು ಈ ಸ್ತ್ರೀರೂಪದೊಡನೆ ಸಂಗಮಿಸಲು ಮಾನವಾದಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು” ಎಂದು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಇತರ ಜೀವಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ, ಗೋವೃಷಭಾದಿರೂಪಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದು ಗವಾದಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವಿವರವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಗಳಿರಡನ್ನೂ ಧರಣಿ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ ವಿವರವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಕಾಮೋ ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಸ ತಪೋಽತಪ್ಯತ ಸ ತಪಸ್ತಪ್ತ್ವಾ ಸ ಮಿಥುನಮುತ್ಪಾದಯತೇ
ರಯಿಂ ಚ ಪ್ರಾಣಂ ಚೇತ್ಯೇತೌ ಮೇ ಬಹುಧಾ ಪ್ರಜಾಃ ಕರಿಷ್ಯತ ಇತಿ |

(ಪ್ರಶ್ನ. ೧-೪)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಪ್ರಜಾಕಾಮನಾಗಿ ತಪಸ್ಸಿನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀರೂಪಿಯಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೂ (ರಯಿಂ), ಪುಂರೂಪಿಯಾದ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ (ಪ್ರಾಣಂ) ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಆ ಮಿಥುನದಿಂದ ಪ್ರಜಾವೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು. ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅನಂತರ ಆ ಮೂಲತತ್ತ್ವಗಳ ವಿಸ್ತೃತಿಯಿಂದ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೂ ಅದೇ ರಯಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿತವಾದವು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಆ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಶೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ಮಾಸೋ ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಅನ್ನಂ ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿಸ್ತತೋ ಹ ವೈ ತದ್ರೇತಸ್ತ-
ಸ್ಮಾದಿಮಾಃ ಪ್ರಜಾಃ ಪ್ರಜಾಯಂತ ಇತಿ | ತದ್ಯೇ ಹ ವೈ ತತ್ಪ್ರಜಾಪತಿವ್ರತಂ ಚರಂತಿ ತೇ
ಮಿಥುನಮುತ್ಪಾದಯಂತೇ | ತೇಷಾಮೇವೈಷ ಬ್ರಹ್ಮ ಲೋಕೋ ಯೇಷಾಂ ತಪೋ ಬಹು-
ಚರ್ಮಂ ಯೇಷು ತೈಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಂ |

(ಪ್ರಶ್ನ. ೧-೧೨ ರಿಂದ ೧೫)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಆದಿತತ್ತ್ವವು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಸ್ತ್ರೀರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಪುಂರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿ ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಹೇತುವಾಯಿತೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪತಿ, ಆದಿತ್ಯ, ಸಂವತ್ಸರ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಆದುದರಿಂದಲೇ ಸಂವತ್ಸರೋ ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ; ಮಾಸೋ ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ; ಅಹೋರಾತ್ರೋ ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ;

ಅನ್ನಂ ನೈ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ (ಪ್ರಶ್ನ. ೧) ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಶ್ವೇತಾಶ್ವತರೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ,

ತ್ವಂ ಸ್ತ್ರೀ ತ್ವಂ ಪುಮಾನಸಿ ತ್ವಂ ಕುಮಾರ ಉತ ನಾ ಕುಮಾರೀ |

ತ್ವಂ ಜೀರ್ಣೋ ದಂಡೇನ ವಂಚಸಿ ತ್ವಂ ಜಾತೋ ಭವಸಿ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಃ ||

(ಶ್ವೇ. ಉ. ೪-೩)

ವಿಶ್ವತೋಮುಖನಾದ ನೀನು ಸ್ತ್ರೀರೂಪನಾಗಿಯೂ ಪುಂರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಕುಮಾರಿಯರ ರೂಪವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದೀಯೆ ಎಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ.

ಅಪ್ಪಣ್ಣಾನ್ ಪಶ್ಯತ್—ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟ್ಯವೇತಃ ಕಕ್ಷಿನ್ಮಹಾನ್ ಪಶ್ಯತಿ | ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಹಾತ್ಮನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಬಲ್ಲನು ಇತರರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸ್ತ್ರೀರೂಪಿಯೂ ಪುಂರೂಪಿಯೂ ಆದ ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅರಿತ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಕೇನೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿ ಸೌಂದರ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅಥೇಂದ್ರಮಬ್ರುವನ್ಮಘವನ್ನೇತದ್ವಿಜಾನೀಹಿ ಕಿಮೇತದ್ಯಕ್ಷಮಿತಿ ತಥೇತಿ ತದಭ್ಯದ್ರವತ್ತಸ್ಮಾತ್ತಿ-

ರೋದಧೇ | ಸತಸ್ಮಿನ್ನೇವಾಕಾಶೇಸ್ತ್ರಿಯಮಾಜಗಾಮ ಬಹುಶೋಭಮಾನಾಮುಮಾಗ್ಂ

ಹೈಮವತಿಂ ತಾಗ್ಂ ಹೋನಾಚಿ ಕಿಮೇತದ್ಯಕ್ಷಮಿತಿ |

(ಕೇನ. ೩-೧೧, ೧೨)

ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಈ ಯಕ್ಷದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಇಂದ್ರನು ಅದರ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋದನು. [ಅಗ್ನ್ಯಾದಿಗಳು ಇದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿಯದೇ ಹೋದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಇದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಸಲು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಆಗದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಲು ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸೂಕ್ತದ ೫ ನೇ ಋಕ್ವೇದ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.] ಆಗ ಇಂದ್ರನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾದುದೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದುದೂ ಆದ ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಇದು ಯಾವುದೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು,

ಸಾ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ಹೋನಾಚಿ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಾ ಏತದ್ವಿಜಯೇ ಮಹೀಯಧ್ಯಮಿತಿ |

(ಕೇನ. ೪-೧)

ಆ ಸ್ತ್ರೀವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಬ್ರಹ್ಮನು. ಅದರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೇ ದೇವಾದಿಗಳ ಜಯವು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಸುಂದರಾತ್ಮಕವಾದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಲೂ ಇತರ ಸಾಧಾರಣವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಲೂ ಸಹ,

ತಸ್ಮಾದ್ವಾ ಏತೇ ದೇವಾ ಅತಿತರಾಮಿವಾನ್ಯಾದೇವಾನ್ಯದಗ್ನಿರ್ವಾಯುರಿದ್ರಷ್ಟೇ ಹ್ಯೇನನ್ನೇ

ದಿಷ್ಠಂ ಪಸ್ಪೃಶುಷ್ತೇ ಹ್ಯೇನಕ್ರೇಥನೋ ವಿದಾಂಚಿಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ||

(ಪ್ರಶ್ನ. ೪-೨)

ಈ ಅದಿತತ್ತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅದನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಉಳಿದವರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ತಿಳಿದುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಇಂದ್ರ, ವಾಯು ಈ ದೇವತೆಗಳು ಉಳಿದ ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರು. ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರರಲ್ಲೂ ಸಹ ಇಂದ್ರನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದುದರಿಂದ ಇಂದ್ರನೇ ಅಧಿಕನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಇದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿ, ಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನು ಕೇವಲ ಅಂಧನಾಗಿರುವನು.

ಅಂಧಂ ತನುಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಯೇವೈವಿದ್ಯಾಮುಪಾಸತೇ |

ತತೋ ಭೂಯ ಇವ ತೇ ತನೋ ಯ ಉ ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ರತಾಃ ||

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೧೦)

ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಗದೇ ಕೇವಲ ಅವಿದ್ಯೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸುವವರು ಅಂಧ ಕಾರದ ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ,

ಅನಂದಾ ನಾಮ ತೇ ಲೋಕಾ ಅಂಧೇನ ತಮಸಾ ವೃತಾಃ |

ತಾಂಸ್ತೇ ಪ್ರೇತ್ಯಾಭಿಗಚ್ಛಂತ್ಯವಿದ್ವಾಂಸೋಽಬುಧೋ ಜನಾಃ ||

[ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೧೧)

ಈ ಅಂಧಕಾರರೂಪವಾದ ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆನಂದವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನಂತರವೂ ಸಹ ಇವರಿಗೆ ಇದೇ ಗತಿಯು ಲಭಿಸುವುದು. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಈ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅಂತಹವರನ್ನೇ ಅಂಧರೆಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಪುಂರೂಪಿಯಾದ ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಸ್ಸಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ.

ಇಂತಹ ಮಹಾತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಯೆಸ್ಮಾ ವಿಜಾನಾತ್ಸ ಪಿತುಷ್ಪಿತಾಸತ್ | ಅಂತಹ ಜ್ಞಾನಿಯು ಪಿತೃವಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಪೂಜ್ಯತೆಯುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಶೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ,

ತೇ ತಮರ್ಚಯಂತಸ್ತ್ವಂ ಹಿ ನಃ ಪಿತಾ ಯೋಽಸ್ಮಾಕಮವಿದ್ಯಾಯಾಃ ಪರಂ ಪಾರಂ ತಾರಯ-

ಸೀತಿ | ನಮಃ ಪರಮ ಋಷಿಭ್ಯೋ ನಮಃ ಪರಮಋಷಿಭ್ಯಃ |

(ಪ್ರಶ್ನ. ಉ. ೬-೮)

ಅನಂತರ ಪಿಪ್ಪಲಾದರಿಂದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದವರೆಲ್ಲರೂ ಸಹ ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ “ ನೀನು ನಮ್ಮ ಪಿತೃವು. ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿ ನೀನು ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾನದ ಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟಿಸಿ ಜ್ಞಾನದ ಎಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀಯೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪಿತೃವಿನಂತೆ ಪೂಜ್ಯನು ” ಎಂಬುದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಪರಮಋಷಿಗಳಿಗೆ ಪೂಜ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಋಷಿಯಾದವನು ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾನಿಯು ; ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಋಷಿಗಳು ಎಂದಭಿಪ್ರಾಯವು. ಆದನ್ನೇ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕವಿರ್ಯಃ ಪುತ್ರಃ ಸ ಇಮಾ ಚಿಕೇತ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನಿಯು ಪಿತೃಗಳಿಗೂ ಪಿತೃವಾಗಿರುವನು ಎಂದರೆ ಪೂಜ್ಯನಾಗಿರುವನು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಸಾಯಣರು ತಾಂಡಕಬ್ರಾಹ್ಮಣದಿಂದ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

**ಶಿಶುರ್ನಾ ಅಂಗಿರಸೋ ಮಂತ್ರಕೃತಾಂ ಮಂತ್ರಕೃದಾಸೀತ್ ಸ ಪಿತೃನ್ ಪುತ್ರಕಾ ಇತ್ಯಾ-
ಮಂತ್ರಯತ |**

(ತಾಂ. ಬ್ರಾ ೧೩-೩-೨೪)

ಅತ್ಯಂತಕಿರಿಯವನಾಗಿದ್ದ ಅಂಗಿರಸ್ಸು ಮಂತ್ರಕೃತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಮಂತ್ರಕೃತಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಪಿತೃಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಪುತ್ರರೆಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ,

ತೇ ದೇವಾನಪೃಚ್ಛಂತ ತೇ ದೇವಾ ಅಬ್ರುವನ್ನೇಷ ನಾವ ಪಿತಾ ಯೋ ಮಂತ್ರಕೃತಾ ||

ಆ ಪಿತೃಗಳು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಇದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಇವನು ನಿಜವಾದ ಮಂತ್ರಕೃತಾದುದರಿಂದ ಇವನೇ ಪಿತೃವಿನಂತೆ ಪೂಜ್ಯನು ಎಂದುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೆಂಬ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿದೆ. ಇದೇಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತದ ಪರಿಶಿಷ್ಟದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ,

**ಪ್ರಿಯ ಏವೈತಾಃ ಶಬ್ದಸ್ತರ್ಶರೂಪರಸಗಂಧಹಾರಿಣ್ಯಸ್ತಾ ಅಮುಂ ಪುಂಶಬ್ದೇನ ನಿರಾಹಾರಃ
ಪ್ರಾಣ ಇತಿ ಪಶ್ಯನ್ ಕಷ್ಟಾನ್ನ ವಿಜಾನಾತ್ಯಂಧಃ ಕನಿರ್ಯಃ ಪುತ್ರಃ ಸ ಇಮಾ ಜಾನಾತಿ , ಯಃ
ಸ ಇಮಾ ಜಾನಾತಿ ಸ ಪಿತುಷ್ಪಿತಾಸದಿತ್ಯಾತ್ಮಗತಿಮಾಚಿಷ್ಟೇ |**

(ನಿ. ೧೪-೨೦)

ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

|| ಪ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಸತೀಃ—ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜಸ್ ಪರವಾದಾಗ ಪೂರ್ವ ಸರ್ವಣದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪಶ್ಯತ್—ದೃಶಿರ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಲೇಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. **ಇತಶ್ಚ-
ಲೋಪಃ—**(ಪಾ ಸೂ. ೩-೪-೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರ ಲೋಪ. **ಸಾಘ್ರಾಧ್ಯಾ—**(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೭೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪಶ್ಯಾದೇಶ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅಕ್ಷಿಣ್ವಾನ್—ಅಕ್ಷಿ ಅಸ್ಯ ಅಸ್ತಿ ಇತಿ ಛಂದಸ್ಯಪಿ ದೃಶ್ಯತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೭೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಾದಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಪರದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವಜಾದೇಶ. ಇದಕ್ಕೆ ಮತುಪ್ ಪರವಾದಾಗ ಪದಸಂಜ್ಞಾ ಇರುವುದರಿಂದ ನಲೋಪ. **ಅನೋನುಟ್—**(ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತುಪಿಗೆ ನುಟಾಗಮ. **ಅಟ್ ಕುಸ್ವಾಜ್—**ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಣತ್ವ. **ಹಸ್ವನುಡ್ಯಾಂ ಮತುಪ್—**(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತುಪ್ ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚೇತತ್—ಚಿತ್ತೀ ಸಂಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು ಲೇಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್ ಬಂದಾಗ ಇತಶ್ಚ-
ಲೋಪಃ-(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದರ ಇಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. **ಲೇಟೋಽಡಾಟೌ** (ಪಾ. ಸೂ.
 ೩-೪-೯೪) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅಡಾಗಮು. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯನಿಮಿತ್ತ
 ವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಲಘೂಪಧಿಗೆ ಗುಣ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಂಧಃ—ಅದ ಭಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. **ಅದೇರ್ನುಮ್ ಧೌಚಿ** (ಉ. ಸೂ. ೪-೬೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಸುನ್,
 ನುಮಾಗಮು. ಧಕಾರಾದೇಶ. ಅಂಧಃ ಎಂದು ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಿಕೇತ—ಕಿತ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿವಚನ
 ನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಸರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಜಾನಾತ್—ಜ್ಞಾ ಅವಬೋಧನೇ ಧಾತು. ಲೇಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್ ಇಕಾರ
 ಲೋಪ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮು. ಶ್ವಾವಿಕರಣ. **ಜ್ಞಾ ಜನೋರ್ಜಾ** (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೭೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ
 ಜಾದೇಶ. **ಯದ್ವೃತ್ತಾನ್ನಿತ್ಯಮ್** ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ವಿಕರಣಸ್ವರ
 ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. **ತಿಜಂಚೋದಾತ್ತವತಿ** (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ವಿ) ಅನುದಾತ್ತಸ್ವರ
 ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸತ್—ಅಸ ಭುವಿ ಧಾತು. ಹಿಂದಿನಂತೇ ಲೇಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿವಚನಾಂತರೂಪ. || ೧೬ ||

ಸಂಹಿತಾಸಾರಃ

ಅವಃ ಪರೇಣ ಪರ ಏನಾವರೇಣ ಪದಾ ವತ್ಸಂ ಬಿಭ್ರತೀ ಗೌರುದಸ್ಥಾತ್ |

ಸಾ ಕದ್ರೀಚೀ ಕಂ ಸ್ವಿದಧ್ವಂ ಪರಾಗಾತ್ಸ್ವ ಸ್ವಿತೂತೇ ನಹಿ ಯೂಥೇ
 ಅಂತಃ || ೧೭ ||

ಪದಸಾರಃ

ಅವಃ | ಪರೇಣ | ಪರಃ | ಏನಾ | ಅವರೇಣ | ಪದಾ | ವತ್ಸಂ | ಬಿಭ್ರತೀ | ಗೌಃ | ಉತ್ | ಅಸ್ಥಾತ್ |

ಸಾ | ಕದ್ರೀಚೀ | ಕಂ | ಸ್ವಿತ್ | ಅಧ್ವಂ | ಪರಾ | ಅಗಾತ್ | ಕ್ವ | ಸ್ವಿತ್ | ಸೂತೇ | ನಹಿ | ಯೂಥೇ |

ಅಂತರಿತಿ || ೧೭ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅತ್ರಾಗ್ನೌ ಹೂಯಮಾನಾಹುತಿಗೋರೂಪೇಣ ಸ್ತೂಯತೇ | ಗೌಗೋರೂಪಾ ಗಮನಶೀಲೈ-
ಷಾಹುತಿಸಂಘೇನ ಪೋಷ್ಯಂ ವತ್ಸಂ ವತ್ಸಸ್ಥಾನೀಯಮಗ್ನಿಮವೋವಸ್ತಾದಧೋದೇಶೇ ಪರೇಣ ಪದಾ
ಪಾದದ್ವಯೇನ ಸ್ವಾವಯವೇನಾಕೃಷ್ಯ ಬಿಭ್ರತೀ ಧಾರಯಂತೀ ತಥಾ ಪರಃ ಪರಸ್ತಾದುಪರಿದೇಶ ಏನಾನೇ-
ನಾವರೇಣ ಚ ಪದಾ ಪಾದದ್ವಯೇನಾಕೃಷ್ಯ ತಮೇವ ವತ್ಸಂ ಬಿಭ್ರತ್ಯುದಸ್ಥಾತ್ | ಸೂರ್ಯಂ ಪ್ರತ್ಯು-
ತ್ತಿಷ್ಠತಿ | ಅಗ್ನೌ ಪ್ರಾಸ್ತಾಹುತಿಃ ಸಮ್ಯಗಾದಿತ್ಯಮುಪತಿಷ್ಠತೇ | ಮನು. ೩-೭೭ | ಇತಿ ಸ್ತೂತೇಃ |
ಅಭ್ಯವಂ ಕೃತವತೀ ಸಾಹುತಿಃ ಕದ್ರೀಚೀ ಕ್ವ ಗತೇತ್ಯನಿಶ್ಚಯಗಮನಾ | ಅದಿತ್ಯಂ ಪ್ರಾಸ್ತವತೀತ್ಯರ್ಥಃ |
ಕಿಂ ಸ್ವಿತ್ ಕಂ ಫಲಭಾಜಂ ಪುರುಷಂ ಪ್ರತ್ಯರ್ಥಮರ್ಥಮಾರ್ಗಮಾಗತ್ಯ | ಯದ್ವಾ | ಅರ್ಥವೃದ್ಧಂ |
ಪರಾಗಾತ್ | ಪರಾಗಚ್ಛತಿ | ಆಗತ್ಯ ಚ ಕ್ವ ಸ್ವಿತ್ಯೋತೇ | ಕುತ್ರ ಪ್ರದೇಶೇ ಫಲಮುತ್ಪಾದಯತಿ | ನಹೀತರ-
ಗೋವದಿಯಂ ಯೂಥೇಂತಃ ಸಜಾತೀಯಗೋಮಧ್ಯೇ ಸೂತೇ | ಸಾಧಾರಣ್ಯೇನ ಯತ್ರಕ್ಷಚಿನ್ನ
ಸೂತೇ ಅಪಿ ತು ಕಸ್ಮಿಂಶ್ಚಿದನುಷ್ಠಾತರಿ | ಅತಃ ಸ ಮಹಾನ್ ಕೋ ನು ಖಲ್ವಿತಿ | ಯದ್ವಾ | ಅದಿತ್ಯ-
ರಶ್ಮಿಸಮೂಹ ಏವ ಗೋರೂಪೇಣ ಸ್ತೂಯತೇ | ಗಾರುಕ್ತಲಕ್ಷಣಾ ರಶ್ಮಿರೂಪಾ ಗೌರ್ವತ್ಸಂ ವತ್ಸವದ್ರ-
ಕ್ಷಣೇಯಂ ಯಜಮಾನಮುಕ್ತಕ್ರಮೇಣ ಬಿಭ್ರತ್ಯುದಸ್ಥಾತ್ | ಅಥ ತಥಾ ಕೃತ್ವಾ ಸಾ ಕದ್ರೀಚ್ಯದೃಶ್ಯ-
ಗಮನಾ ಸತೀ ಕಂ ಸ್ವಿದರ್ಥಮೃದ್ಧಮರ್ಥಸ್ಥಾನಭಾಜಂ ವಾ ಕಂ ಸ್ವಿತ್ಪುರುಷಮಾದಿತ್ಯಂ ಪರಾಗಾತ್ |
ಅಪ್ರತಿನಿವೃತ್ತಾ ಗತಾ | ತಂ ನಯಂತ್ಯೇತಾಃ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ರಶ್ಮಯೋ ಯತ್ರ ದೇವಾನಾಂ ಪತಿರೇಕೋ-
ಧಿನಾಸಃ | ಮುಂ ಉ. ೧-೨-೫ | ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ತಥಾ ಕೃತ್ವಾ ಚ ಕ್ವ ಸ್ವಿತ್ಯೋತೇ | ಕಸ್ಮಿನ್ನಿಂದ್ರಾದಿಲೋಕೇ
ಜನಯತಿ | ನ ಸರ್ವತ್ರ | ಶಿಷ್ಯಂ ಸಮಾನಂ ||

ಶ್ರುತಿಸಮಾರ್ಥ

ಗಾಃ—ಗಮನಶೀಲವಾದ ಈ ಆಹುತಿಯು | ವತ್ಸಂ—ವತ್ಸರೂಪನಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು | ಅವಃ—ತನ್ನ
ಅಧಃ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ | ಪರೇಣ ಪದಾ — ತನ್ನ ಮುಂಭಾಗದ ಕಾಲುಗಳಿಂದ | ಬಿಭ್ರತೀ — ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
(ಹಾಗೆಯೇ) | ಪರಃ—ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ | ಏನಾ ಅವರೇಣ—ಈ ಹಿಂಭಾಗದ ಕಾಲುಗಳಿಂದ (ಅದೇ ವತ್ಸರೂಪನಾದ
ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು) | ಉದಸ್ಥಾತ್—ಸೂರ್ಯಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹತ್ತುತ್ತದೆ | ಸಾ—ಆಹುತಿರೂಪದ
ಆ ಗೋವು | ಕದ್ರೀಚೀ—ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ? | ಕಂ ಸ್ವಿತ್—ಯಾವ ಪುರುಷನನ್ನದ್ದೇತಿಸಿ | ಅರ್ಥಂ—ಅರ್ಥ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ಋದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ (ಸಂಪತ್ತು) | ಪರಾಗಾತ್—ಹಿಂತಿರುಗಿ
ತು ? | ಕ್ವ ಸ್ವಿತ್ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ | ಸೂತೇ—ಫಲವನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸುತ್ತದೆ ? (ಸುರಿಸುತ್ತದೆ) | ಯೂಥೇ
ಅಂತಃ—ತನ್ನ ಗುಂಪಿನ ಪಶುಗಳ ನಡುವೆ | ನ ಹಿ—ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

|| ಭಾವಾರ್ಥ ||

ಗೋರೂಪಿಯಾದ ಈ ಆಹುತಿಯು ವತ್ಸರೂಪನಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಅಧಃ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಂಭಾಗದ
ಕಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಿಂಭಾಗದ ಕಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸೂರ್ಯಾಭಿ
ಮುಖವಾಗಿ ಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಆಹುತಿರೂಪವಾದ ಆ ಗೋವು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ? ಯಾವ ಪುರುಷನನ್ನದ್ದೇತಿಸಿ ಅವನಿಗೆ

ಸಂಪತ್ಪ್ರಸೂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಧಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ ಹಿಂತಿರುಗಿತು ? ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಫಲವನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸುತ್ತದೆ ? ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಗುಂಪಿನ ಪಶುಗಳ ನಡುವೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

English Translation

The cow, holding her calf underneath with her fore-feet, and then above with her hind-feet, has risen up : whither is she gone ? to whom has she turned back when half-way ? where does she bear young ? it is not amidst the herd.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಆಹುತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗೋರೂಪದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಸಮೂಹ ಏವ ಗೋರೂಪೇಣ ಸ್ತುತಯತೇ | ಆದಿತ್ಯನ ರಶ್ಮಿಸಮೂಹವೇ ಗೋರೂಪದಿಂದ ಸ್ತುತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವಾದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಸಾಯಣರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಗೌಃ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಪೃಥಿವೀ, ಪಶು ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳಾಗುವುದೆಂದೂ ಆ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞಾಹುತಿ ಅಥವಾ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿ ಎಂಬರ್ಥವಾಗುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. “ಅಗ್ನೌ ಪ್ರಾಸ್ತಾಹುತಿಸ್ಸಮ್ಯಗಾದಿತ್ಯಮುಪತಿಷ್ಠತೇ” ಎಂಬ ಸ್ಮೃತಿನಿವಚನವನ್ನು ಭಾಷ್ಯಕಾರರು ಉದಹರಿಸಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಆಹುತಿಯೂ ಆದಿತ್ಯನನ್ನೇ ಸೇರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ರಶ್ಮಿರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ಆದಿತ್ಯೋಽಪಿ ಗೌರುಚ್ಯತೇ | ಸರ್ವೋಽಪಿ ರಶ್ಮಯೋ ಗಾವ ಉಚ್ಯಂತೇ ||

(ನಿ. ೨-೬)

ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ,

ತಾ ವಾಂ ವಾಸ್ತುನ್ಮುಶ್ಯಸಿ ಗಮಧ್ಯೈ ಯತ್ರ ಗಾವೋ ಭೂರಿಶ್ಯಂಗಾ ಅಯಾಸಃ |

ಅತ್ರಾಹ ತದುರುಗಾಯಸ್ಯ ವೃಷ್ಣಃ ಪರಮಂ ಪದಮನ ಭಾತಿ ಭೂರಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೫೪-೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನುದಹರಿಸಿ ಬಹುಶೃಂಗಗಳುಳ್ಳವೂ, ಅಯಾಸವೂ ಆದ ರಶ್ಮಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳ ಪರ್ಮಾಯಪದವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಇಂತಹ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗೂ ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಯೊಂದಿಗೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಯಜ್ಞಾಹುತಿಗೂ ಯಜ್ಞಕರ್ತನಾದ ಯಜಮಾನನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಯನ್ನು ಗೋವಿಗೂ, ಯಜಮಾನನನ್ನು ವತ್ಸಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಯಜ್ಞಕರ್ತನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಗೋಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞಾ ಹುತಿಯುಪರವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಕ್ಷ ಸ್ಥಿತ್ ಸೂತೇ ಇತ್ಯಾದಿವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ಯಜ್ಞ ಕರ್ತನಿಗೆ ಲಭಿಸಬಹುದಾದ ಅನ್ನಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳೇ ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅಥವಾ ಅದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಯು ಪರವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಉತ್ತಮವಾದ ದಿವ್ಯಲೋಕಪದವಿಯು ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳೂ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಿಂದ ಉದಾಹೃತವಾಗಿರುವ ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಸ ಉದೀಕ್ಷತೇ | ಸ್ವಯಂಭೂರಸಿ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ರಶ್ಮಿರಿತ್ಯೇಷ ವೈ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ರಶ್ಮಿರ್ಮತ್ಸೂರ್ಯಸ್ತಸ್ಮಾ-
ದಾಹ ಸ್ವಯಂಭೂರಸಿ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ರಶ್ಮಿರಿತಿ ವರ್ಜೋದಾ ಅಸಿ ವರ್ಜೋ ಮೇ ದೇಹೀತಿ
ತ್ಯೇನಾಹಂ ಬ್ರವೀಮೀತಿ ಹ ಸ್ಮಾಹ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಸ್ತದ್ಧೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇನೇಷ್ಟ್ಯಂ
ಯದ್ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸೀ ಸ್ಯಾದಿತ್ಯತೋ ಹ ಸ್ಮಾಹೌಪೋದಿತೇಯ ಏಷ ವಾವ ಮಹ್ಯಂ ಗಾ
ದಾಸ್ಯತಿ ಗೋದಾ ಗಾ ಮೇ ದೇಹೀತ್ಯೇವಂ ಯಂ ಕಾಮಂ ಕಾಮಯತೇ ಸೋಽಸ್ಮೈ ಕಾಮಃ
ಸಮೃದ್ಧತೇ |

(ಶ. ಬಾ. ೧-೯-೩-೧೬)

ಅದಿತ್ಯನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಶ್ಮಿಯೂ ಸ್ವಯಂಭುವೂ, ವರ್ಜೋದನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ “ ನನಗೂ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡು ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿದೆ. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು “ ವರ್ಜೋದಾ ಅಸಿ ವರ್ಜೋಮೇ ದೇಹಿ ” “ ನೀನು ವರ್ಚಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದೀಯೆ ; ನನಗೂ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡು ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಔಪೋದಿತೇಯನು “ ಏಷ ವಾವ ಮಹ್ಯಂ ಗಾ ದಾಸ್ಯತಿ ಗೋದಾ ಗಾಮೇ ದೇಹೀತ್ಯೇವಂ ” ಈ ಅದಿತ್ಯನು ಗೋವನ್ನು ದಾನಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲೈ ಅದಿತ್ಯನೇ, ನನಗೆ ಗೋವನ್ನು ಕೊಡು ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾರು ಯಾವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಆಯಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅದಿತ್ಯನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು “ ಯಂ ಯಂ ಕಾಮಂ ಕಾಮಯತೇ ಸೋಽಸ್ಮೈ ಕಾಮಃ ಸಮೃದ್ಧತೇ ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ವಾಕ್ಯವು ತ್ರೈತ್ತೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಿಂದ ಶತಪಥದಲ್ಲಿ ಉದಾಹೃತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಸಗ್ಗೌತ್ರವಾ ಹ ಸೌವರ್ಚನಸಸ್ತುಮಿಂಜಮೌಪೋದಿತಿಮುನಾಚಿ ಯತ್ಸತ್ರಿಣಾಗ್ಂ ಹೋತಾ
ಭೂಃ ಕಾಮಿಡಾಮುಪಾಹ್ವಥಾ ಇತಿ ತಾಮುಪಾಹ್ವ ಇತಿ ಹೋನಾಚಿ ಯಾ ಪ್ರಾಣೇನ ದೇವಾ-
ನ್ದಾಧಾರ ವ್ಯಾನೇನ ಮನುಷ್ಯಾನಸಾನೇನ ಪಿತ್ವಾನಿತಿ ಛಿನತ್ತಿ ಸಾ ನ ಛಿನತ್ತೀತಿ
ಹೋನಾಚಿ ಶರೀರಂ ವಾ ಅಸ್ಯೈ ತದುಪಾಹ್ವಥಾ ಇತಿ ಹೋನಾಚಿ ಗೌರ್ವೈ ||

(ತ್ರೈ. ಸಂ. ೧-೭-೨-೧)

ಎಂಬ ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶ್ರವಸ್ವಿಗೂ, ಔಪೋದಿತಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಔಪೋದಿತಿಯು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾದ ಕಾಮವನ್ನೇ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಶತಪಥದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದುದು ಅದಿತ್ಯರಶ್ಮಿರೂಪವಾದ ಗೋವಿನಿಂದ ಲೌಕಿಕವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅಥವಾ

ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಇಚ್ಛಿಸಿದಂತೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದು ವಿಶದವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಏತೇಷು ಯಶ್ಚ ರತೇ ಭ್ರಾಜಮಾನೇಷು ಯಥಾಕಾಲಂ ಚಾಹುತಯೋ ಹ್ಯಾದಿದಾಯನ್ |

ತಂ ನಯಂತೈತಾಃ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ರಶ್ಮಯೋ ಯತ್ರ ದೇವಾನಾಂ ಪತಿರೇಕೋಽಧಿವಾಸಃ ||

(ಮು. ಉ. ೧-೨-೫)

ಈ ರಶ್ಮಿಗಳು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುವಾಗ ಆಯಾ ಕಾಲಾನುಗುಣವಾದ ಆಹುತಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ ಆ ಯಜಮಾನನನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಪರಮಪುರುಷನು ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ಒಯ್ಯುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ,

ಏಹ್ಯೇಹೀತಿ ತಮಾಹುತಯಃ ಸುವರ್ಚಸಃ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ರಶ್ಮಿಭಿಯೇಜಮಾನಂ ವಹಂತಿ |

ಪ್ರಿಯಾಂ ವಾಚಮುಭಿವದಂತ್ಯೋಽರ್ಚಯಂತ್ಯ ಏಷ ವಃ ಪುಣ್ಯಃ ಸುಕೃತೋ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಃ ||

(ಮುಂ. ಉಂ. ೧-೨-೬)

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಈ ಆಹುತಿಗಳು ಯಜಮಾನನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ “ಬಾ, ಬಾ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಲೂ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಲೂ “ಇದು ನಿನ್ನ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವು” ಎಂದು ಪ್ರಿಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೂ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಲೂ, ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಎಂಬುದಾಗಿ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಯು ಉತ್ತಮವಾದ ಯಜ್ಞಕರ್ತನಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉಪಕಾರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಸಾಯಣರು ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನುದಹರಿಸಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಪ್ರಿಯೆಯೂ ಅದೇ ಭಾವವು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವತ್ಸಂ ಬಿಭ್ರತಿ—ವತ್ಸಸ್ಥಾನೀಯಮಗ್ನಿಂ ಧಾರಯಂತೀ | ವತ್ಸರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾ ಎಂದರ್ಥ.

ಅಬ್ಜಾ ಗೋಜಾ ಇತ್ಯಬ್ಜಾಶ್ಚ ಹ್ಯೇಷ ಗೋಜಾಶ್ಚ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೭-೩-೧೧)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಅಗ್ನಿಯು ಗೋಜ ಎಂದರೆ ಗೋವಿನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವನು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮಾತೃವಾದ ಗೋವು ವತ್ಸನಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾ ಉದ್ಧಾರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹತ್ತುತ್ತದೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ವತ್ಸನೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವೂ ಸಂಬೋಧನವೂ ಅಗ್ನಿಯ ಸಹಜವಾದ ಗುಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಗರ್ಭೋ ಯೋ ಅಪಾಂ ಗರ್ಭೋ ವನಾನಾಂ ಗರ್ಭಶ್ಚ ಸ್ಥಾತಾಂ ಗರ್ಭಶ್ಚರಥಾಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೭೦-೨)

ಕ ಇಮಂ ಪೋ ನಿಣ್ಯಮಾ ಚಿಕೇತ ವತ್ಸೋ ಮಾತ್ಸ್ಯರ್ಜನಯತ ಸ್ವಧಾಭಿಃ |

ಬಹ್ವೀನಾಂ ಗರ್ಭೋ ಅಸಸಾಮುಪಸ್ಥಾನ್ಮಹಾನ್ಮನಿರ್ನಿಶ್ಚ ರತಿ ಸ್ವಧಾವಾನ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೯೫-೪)

ಇತ್ಯಾದಿವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪದ ಅಗ್ನಿಯು ಆದಿತ್ಯಕಿರಣರೂಪಗಳಾದ ಅಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಪ್ರಾಯನಾಗಿದ್ದು ಔಷ ಸಾಗ್ನಿರೂಪದಿಂದ ಆದಿತ್ಯನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆಂದೂ ಇದೇ ವತ್ಸರೂಪನಾದ ಅಗ್ನಿಯು ಸ್ವಧಾವಾನ್ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅಸ್ಮೇ ವತ್ಸಂ ಪರಿ ಸಂತಂ ನನಿಂದನ್ನಿಚ್ಛಂತೋ ವಿಶ್ವೇ ಅಮೃತಾ ಅಮೂರಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೭೨-೨)

ಇತ್ಯಾದಿಮುಕ್ತುಗಳಲ್ಲೂ ವತ್ಸರೂಪನಾದ ಅಗ್ನಿಗೂ ದೇವಮಾನವಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ವತ್ಸರೂಪನಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮಾತೆಯಾದ ಗೋವು ಧರಿಸಿದಳೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಹೀಗೆ ಅಗ್ನಿಪರವಾದ ಅರ್ಥವು ಒಂದು ವಿಧ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ,

ಗೌಃ ಉಕ್ತಲಕ್ಷಣಾ ರಶ್ಮಿರೂಪಾ ಗೌಃ ವತ್ಸಂ ವತ್ಸವದ್ರಕ್ಷಣೀಯಂ ಯಜಮಾನಂ ಉಕ್ತಕ್ರಮೇಣ
ಬಿಭೃತೀ ಉದಸ್ಥಾತ್ |

ರಶ್ಮಿರೂಪಳಾದ ಗೋವು ತನ್ನ ವತ್ಸಪ್ರಾಯನಾದ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹಾರುತ್ತಾ ಅದೃಶ್ಯಳಾಗಿ ಆದಿತ್ಯ ನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು “ ಕಂ ನಯಂತ್ಯೇತಾಃ ” ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅವಃ—ಅವರ ಶಬ್ದ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಾತಿಪ್ರತ್ಯಯ ಬರುವಾಗ ಪೂರ್ವಾಧರಾವರಾಣಾಮು— (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೩-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅವ್ ಆದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಅಸ್ ಆದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಏನಾ—ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿಪರವಾದಾಗ ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ದ ಸವರ್ಣದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪದಾ—ಉಡಿದಂ ಪದಾದಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತ ಸ್ವರಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸ್ಥಾತ್—ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತೌ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲುಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಸರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಗಾತ್—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಲುಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಇಣೋ-ಗಾಲುಜಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಗಾದೇಶ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸೂತೇ—ಸೂರ್ಜ ಪ್ರಾಣಿಗರ್ಭವಿಮೋಚನೇ ಧಾತು. ಅದಾದಿ ಧಾತ್ವಾದೇಃ ಷಃಸಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಿಗೆ ಸತ್ಯ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯೋಥೇ—ಯು ಮಿಶ್ರಣಾಮಿಶ್ರಣಯೋಃ ಧಾತು. ತಿಥಸೃಷ್ಯಗೂಢಯೋಥಪ್ರೋಥಾಃ (ಉ. ಸೂ. ೨-೧೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಥಕ್ ಪ್ರತ್ಯಯಾಂತವಾಗಿ ನಿಪಾತಿತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಪ್ತಮೀವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. || ೧೬ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಅವಃ ಪರೇಣ ಪಿತರಂ ಯೋ ಅಸ್ಯಾನುವೇದ ಪರ ಏನಾವರೇಣ |

ಕವೀಯಮಾನಃ ಕ ಇಹ ಪ್ರ ವೋಚದ್ಧೇವಂ ಮನಃ ಕುತೋ ಅಧಿ

ಪ್ರಜಾತಂ || ೧೬ ||

ಪದಬಾಕಃ

ಅವಃ | ಪರೇಣ | ಪಿತರಂ | ಯಃ | ಅಸ್ಯ | ಅನುವೇದ | ಪರಃ | ಏನಾ | ಅವರೇಣ |

ಕವೀಯಮಾನಃ | ಕಃ | ಇಹ | ಪ್ರ | ವೋಚತ್ | ದೇವಂ | ಮನಃ | ಕುತಃ | ಅಧಿ | ಪ್ರಜಾತಂ || ೧೬ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅವೋವಸ್ತಾತ್ಪಿತಮಸ್ಯ ಪಿತರಮೇತಲ್ಲೋಕಪಾಲಕಮಗ್ನಿಂ ಪರೇಣಾದಿತ್ಯೇನ ಸಹ ಯೋಽನುವೇದ ಅನುಕ್ರಮೇಣ ಜಾನಾತಿ ತಥಾ ಪರಃ ಪರಸ್ತಾತ್ಪಿತಮಾದಿತ್ಯಮಸ್ಯ ಪಿತರಂ ಪಾಲಕಂ | ಸೋಽಪೀಮಮೇವ ಲೋಕಂ ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿನಾ ಪಾಲಯತಿ | ತಾದೃಶಮಾದಿತ್ಯಮೇನಾನೇನಾವರೇಣಾಗ್ನಿನಾ ಸಹ ಯೋಽನುವೇದ ಅಗ್ನಾದಿತ್ಯಾ ವೃತಿಹಾರೇಣೋಪಾಸ್ತೇ | ಯದ್ವಾ | ಅಭಿಭೂತರಜಸ್ತಮಸ್ತಾವುದ್ವದ್ವಸತ್ತ್ವಾ ಅತ ಏವ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಯಾವೇತಾವೇಕತ್ವೇನ ವಾಧಿಗಚ್ಛತಿ | ಸ ತಾದೃಶಃ ಪುರುಷಃ ಕವೀಯಮಾನಃ ಕವಿವದಾಚರನ್ ಕ್ರಾಂತದರ್ಶಿತ್ವಮಾತ್ಮನಃ ಖ್ಯಾಸಯನ್ ಕ ಇಹಾಸ್ಥಿಲ್ಲೋಕೇ ಪ್ರ ವೋಚತ್ | ಪ್ರಬ್ರವೀತಿ | ಕಿಂಚ ದೇವಂ ದ್ಯೋತಮಾನಂ ದೇವವಿಷಯಮಲೌಕಿಕಂ ವಾ ಮನಃ ಕುತಃ ಕಸ್ಮಾದದೃಷ್ಟವಿಶೇಷಾದಧ್ಯಾಧಿಕೇನ ಪ್ರಜಾತಂ | ಉತ್ಪನ್ನಂ | ಉಭಯಮಪಿ ದುರ್ಲಭಮಿತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅವಃ—ಅಧೋಭಾಗದಲ್ಲಿರುವವನೂ | ಅಸ್ಯ ಪಿತರಂ—ಈ ಪೃಥ್ವಿಯ ಪಾಲಕನೂ ಆದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು | ಪರೇಣ—ಉರ್ಧ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅದಿತ್ಯನೊಡಗೂಡಿದವನಾಗಿಯೂ, | (ಮತ್ತು) ಪರಃ—ಮೇಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ

ರುವ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು | ಅವರೇಣ ಏನ—ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಅಗ್ನಿಯೊಡನೆ ಬೆರೆತವನನ್ನಾಗಿಯೂ | ಯೇ—
ಯಾವನು | ಅನುನೇದ—ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ, (ಅಂತಹ) | ಕವೀಯಮಾನಃ—ಕ್ರಾಂತದರ್ಶಿಯಾದ | ಕಃ—
ಯಾವನು ತಾನೇ | ಇಹ—ಈ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ | ಪ್ರ ಮೋಚತ್—ವಿಶೇಷವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ? |
ದೇವಂ—ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ | ಮನಃ—ಮನಸ್ಸು | ಕುತಃ—ಯಾವ ಅದೃಷ್ಟವಿಶೇಷದಿಂದ | ಅಧಿ—
ಅತಿಶಯವಾಗಿ | ಪ್ರಜಾತಂ—ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ ?

ಭಾವಾರ್ಥ

ಅಧೋಭಾಗದಲ್ಲಿರುವವನೂ, ಈ ಪೃಥ್ವಿಯ ಪಾಲಕನೂ ಆದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಉರ್ಧ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿತ್ಯ
ನೊಡಗೂಡಿದವನಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಕೆಳಗಡೆ ಇರುವ ಈ ಅಗ್ನಿಯೊಡನೆ ಬೆರೆತವ
ನನ್ನಾಗಿಯೂ ಸಹ ಯಾವನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಂತಹ ಕ್ರಾಂತದರ್ಶಿಯಂತಿರುವ ಯಾವನು ತಾನೇ ಈ ಪೃಥ್ವಿ
ಯಲ್ಲಿ ಆ ಆದಿತ್ಯಾದಿಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸಿ ತಿಳಿಸಬಲ್ಲನು ? ಅಲೌಕಿಕವಾದುದೂ, ದೇವವಿಷಯವಾ
ದುದೂ ಆದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸು ಅತಿಶಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅದೃಷ್ಟವಿಶೇಷದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ ?

English Translation

He who knows the protector of this (world) as the the inferior associ-
ated with the superior, and the superior associated with the inferior, he is, as
it were, a sage; but who in this world can expound (it) ? whence is the divine
mind in its supremacy engendered ?

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅಗ್ನಿಗೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಈ ಋಕ್ಮನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಎರಡು
ವಿಧವಾಗಿ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಆದಿತ್ಯಾಗ್ನಿಗಳ ಪರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯರೂಪವಾದ ಲೋಕರಕ್ಷಣಾ
ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವದ ಎರಡಂಶಗಳೆಂದೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಬಾಹ್ಯವಾದ ಆವಿರ್ಭಾವದಿಂದ
ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ರೂಪದಿಂದ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಐಕ್ಯವೇ ಇರುತ್ತದೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.
ಇವರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅವ, ಪರ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವ ಎಂದರೆ ಅಧೋಭಾಗವೆಂದೂ, ಪರನೆಂದರೆ
ಉರ್ಧ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರಿಕ್ಷವೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಉತ್ಕರ್ಷಾಪಕರ್ಷಗಳೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಉಚಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. Wilson ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು,

He who knows the protector of this world as the inferior associated with the Superior,
and the superior associated with the inferior".

ಎಂದು ಅವಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಪಕೃಷ್ಟವಾದುದೆಂದೂ, ಪರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದಿತ್ಯಾ
ಗ್ನಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವದ ಎರಡಂಶಗಳಾದುದರಿಂದ ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಅನುಚಿತವಾಗಬಹುದು.
ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಈ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಯು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೂರ್ಧಾ ಭುವೋ ಭವತಿ ನಕ್ತಮಗ್ನಿಸ್ತತಃ ಸೂರ್ಯೋ ಜಾಯತೇ ಪ್ರಾತರುದ್ಯನ್ |

ಮಾಯಾಮೂ ತು ಯಜ್ಞಿಯಾನಾಮೇತಾಮಪೋ ಯತ್ತೋರ್ಣಶ್ಚ ರತಿ ಪ್ರಜಾನನ್ ||

(ಋ. ಸಂ ೧೦-೮೮-೬)

ಈ ವೈಶ್ವಾನರಾಗ್ನಿಯು ತನ್ನ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ ಪ್ರಧಾನಭೂತನಾಗಿ ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗ್ನಿರೂಪದಿಂದಲೂ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ರೂಪದಿಂದಲೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಲೋಕರಕ್ಷಣಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಪುನಃ, ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ,

ಸ್ತೋಮೇನ ಹಿ ದ್ಧಿವಿ ದೇವಾಸೋ ಆಗ್ನಿಮಜೀಜನಞ್ಚಕ್ರಿಭೀ ರೋದಸಿಸ್ತ್ರಾಂ |

ತಮೂ ಅಕೃಣ್ವಸ್ತ್ರೇಧಾ ಭುವೇ ಕಂ ಸ ಓಷಧೀಃ ಪಚತಿ ವಿಶ್ವರೂಪಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೮೮-೧೦)

“ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋಃ ಪೂರಣಂ ತಮಕುರ್ವಂಸ್ತ್ರೇಧಾಭಾವಾಯ ಪೃಥಿವ್ಯಾಮಂತರಿಷ್ಟೇ ದಿವೀತಿ ಶಾಕಪೂಣಿಃ ” ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ತನ್ನ ಪಾಲನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವತೆಗಳು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವನು ರೂಪಾಂತರಗಳಿಂದ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಆದಿತ್ಯಾದಿ ರೂಪಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುವ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವವು ಒಂದೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಬೇರೆಯಲ್ಲ ಎಂಬಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಶ್ರುತಿನಾಕ್ಯಗಳನ್ನುದಹರಿಸಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ ೭-೨೭) ಅದೇ ಭಾವವು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆದಿತ್ಯಾಗ್ನಿಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಧವಾದ ಐಕ್ಯವಿರುವುದು ಭೌತಿಕವಾದ ಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗತಕ್ಕ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಕ್ರಾಂತದರ್ಶಿತ್ವವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕವೀಯಮಾನಃ ಕ ಇಹ ಪ್ರ ವೋಚತ್ | ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಈ ಕ್ರಾಂತದರ್ಶಿಯಾದವನು ಆದಿತ್ಯಾಗ್ನಿಗಳ ಎರಡುವಿಧವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಹೋರಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿನಿಮಯರೂಪದಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಯಣರು “ ಆಗ್ನಾದಿತ್ಯೌ ವ್ಯತಿಹಾರೇಣ ಉಪಾಸ್ತೇ ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಯದ್ವಾ | ಅಭಿಭೂತರಜಸ್ತಮಸ್ಸಾ ಉದ್ಬುದ್ಧಸತ್ತ್ವಾ ಅತ ಏವ ಸ್ವಾಧೀನಮಾಯೌ ಏತೌ ಏಕಕ್ಷೇನ ವಾ ಅಧಿಗಚ್ಛತಿ | ರಜೋಗುಣವನ್ನೂ, ತಮೋಗುಣವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಸತ್ತ್ವಗುಣವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಆದಿತ್ಯಾಗ್ನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಂದ ಬೇರೆಬೇರೆಯೇ ಹೊರತು ಇಬ್ಬರ ಮೂಲತತ್ತ್ವವೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಕವಿಯಾದವನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಂದಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಸ ತ್ರೇಧಾತ್ಮಾನಂ ವ್ಯಕುರುತಾದಿತ್ಯಂ ತೈತೀಯಂ ವಾಯುಂ ತೈತೀಯಂ ಸ ಏಷ ಪ್ರಾಣಸ್ತ್ರೇಧಾ ವಿಹಿತಃ |

(ಬೃ. ಉ. ೧-೨-೩)

ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಮೂರು ಭಾಗವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಣರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿಯೂ, ಛಾಂದೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ,

ನಾಗೇನ ಬ್ರಹ್ಮಣಶ್ಚತುರ್ಥಃ ಸಾದಃ ಸೋಽಗ್ನಿನಾ ಜ್ಯೋತಿಷಾ ಭಾತಿ ಚ ತಪತಿ ಚ ಭಾತಿ ಚ
ತಪತಿ: ಚ ಕೀರ್ತ್ಯಾ ಯಶಸಾ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸೇನ ಯ ಏವಂ ವೇದ |

ಪ್ರಾಣ ಏವ ಬ್ರಹ್ಮಣಶ್ಚತುರ್ಥಃ ಸಾದಃ ಸ ನಾಯುನಾ ಜ್ಯೋತಿಷಾ ಭಾತಿ ಚ ತಪತಿ ಚ.....
ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸೇನ ಯ ಏವಂ ವೇದ ||

ಚಕ್ಷುರೇವ ಬ್ರಹ್ಮಣಶ್ಚತುರ್ಥಃ ಸಾದಃ ಸ ಅದಿತ್ಯೇನ ಜ್ಯೋತಿಷಾ ಭಾತಿ ಚ ತಪತಿ ಚ ||

(ಭಾ. ಉ. ೩-೧೮-೩ ರಿಂದ ೬)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಅದಿತ್ಯ ಎಂಬ ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿದೇವತೆಗಳೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅವಿಭಾವಗಳೆಂದೂ ಪುರುಷನ
ವಾಗಾದಿಗಳು ಈ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಂಶಭೂತಗಳಾದ ಅಗ್ನಾದಿದೇವತೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿವೆ ಯೆಂದೂ ವರ್ಣಿ
ಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ,

ಸಂವಸಥಾಗ್ ಸ್ವರ್ವಿದಾ | ಸಮೀಚೀ ಉರಸಾ ತ್ಮನೇತಿ ಸಂವಸಥಾನೇನಗ್ ಸ್ವರ್ವಿದಾ
ಸಮೀಚೀ ಉರಸಾ ಚಾತ್ಮನಾ ಚೇತ್ಯೇತದಗ್ನಿಮಂತರ್ಭರಿಷ್ಯಂತೀ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಮಂತಮಜಸ್ರ-
ಮಿದಿತ್ಯಸಾ ನಾ ಅದಿತ್ಯ ಏಸೋಽಗ್ನಿಃ ಸ ಏಷ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಮಾನಜಸ್ರಸ್ತಮೇತೇಅಂತರಾಬಿ-
ಭೃತಸ್ತಸ್ಮಾದಾಹ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಮಂತಮಜಸ್ರಮಿದಿತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೪-೧-೧೧)

ಎಲೈ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಮತ್ತುಗಳೇ, ಈ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನೂ, ಅಮರನೂ ಆದ ಅಗ್ನಿಯೇ ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ
ಅದಿತ್ಯನು. ಅದುದರಿಂದ ಉರಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ಏಕೈಕವಾಗಿ ಈ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಎಂದೂ,
ಹೀಗೆಯೇ,

ಅಗ್ನೇ ಯತ್ತೇ ದಿವಿ ವರ್ಚ ಇತಿ | ಅದಿತ್ಯೋ ನಾ ಅಸ್ಯ ದಿವಿ ವರ್ಚಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಮಿತ್ಯಯಮಗ್ನಿಃ
ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಯದೋಷಧೀಷ್ಟಸ್ವಾ ಯಜತ್ರೇತಿ ಯ ಏವಾಷಧೀಷು ಚಾಪು ಚಾಗ್ನಿಸ್ತಮೇ-
ತದಾಹ ಯೇನಾಂತರಿಕ್ಷಮುರ್ವಾ ತತಂಭೇತಿ ನಾಯುಃ ಸ ತ್ವೇಷಃ ಸ ಭಾನುರರ್ಣವೋ
ನೃಚೆಕ್ಷಾ ಇತಿ ಮಹಾನ್ಸ ಭಾನುರರ್ಣವೋ ನೃಚೆಕ್ಷಾ ಇತ್ಯೇತತ್ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೭-೧-೧-೨೩)

ಎಲೈ ಅಗ್ನಿಯೇ, ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿನ್ನ ವರ್ಚಸ್ಸು ಮಹತ್ತಾದುದು ಇದೇ ವರ್ಚಸ್ಸೇ ಅದಿತ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿ
ಸುತ್ತದೆ. ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಿವಾಗ್ನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದೆ. ಮತ್ತು ಓಷಧ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೂಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿ
ಸುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ವರ್ಚಸ್ಸು ವಾಯ್ವಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಮಾನವಾದಿ ಸಕಲವನ್ನೂ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಮಹತ್ತಾದ
ತೇಜೋರೂಪದಲ್ಲಿದೆ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಕರ್ತೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಾದ ಅಗ್ನಿಯ
ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ,

ಪ್ರ ತೇ ಬ್ರವೀಮಿ ತದು ಮೇ ನಿಬೋಧ ಸ್ವರ್ಗಮಗ್ನಿಂ ನಚಿಕೇತಃ ಪ್ರಜಾನನ್ |

ಅನಂತಲೋಕಾಪ್ತಿಮಥೋ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ ವಿದ್ಧಿ ತ್ವಮೇತಂ ನಿಹಿತಂ ಗುಹಾಯಾಂ ||

(ಕಠ. ೧-೧-೧೪)

ಎಲೈ ನಚಿಕೇತನೇ, ಈ ಸ್ವರ್ಗವಾದ ಅಗ್ನಿಯು ಅನಂತವಾದ ಲೋಕವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಎಂದರೆ ವಿರಾಟ್ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿಯೂ ಉಪಾಸಕರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದೂ, ಇದೇ ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ, ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ಅಗ್ನಿಮೂರ್ಧಾ ಚಕ್ಷುಷೀ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯೌ ದಿಶಃ ಶ್ರೋತ್ರೇ ನಾಗ್ನಿವೃತಾಶ್ಚ ವೇದಾಃ |

ನಾಯುಃ ಪ್ರಾಣೋ ಹೃದಯಂ ವಿಶ್ವಮಸ್ಯ ಪದ್ಭ್ಯಾಂ ಪೃಥಿವೀ ಹ್ಯೇಷ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾ ||

(ಮು. ಉ. ೨-೧-೪)

ಯಾವನಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯು ಮೂರ್ಧನವೂ, ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರು ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ದಿಕ್ಕುಗಳು ಕಿವಿಗಳೂ, ವಾಯುವು ಪ್ರಾಣವೂ, ವಿಶ್ವವು ಹೃದಯವೂ, ಆಗಿರುವುದೋ, ಅಂತಹ ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನು ವಿಶ್ವಖ್ಯಾತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ತಸ್ಮಾದಗ್ನಿಃ ಸಮಿಧೋ ಯಸ್ಯ ಸೂರ್ಯಃ ಸೋಮಾಪ್ತರ್ಜನ್ಯ ಓಷಧಯಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ |

ಪುಮಾನ್ ರೇತಃ ಸಿಂಚತಿ ಯೋಷಿತಾಯಾಂ ಬಹ್ವೀಃ ಪ್ರಜಾಃ ಪುರುಷಾತ್ ಸಂಪ್ರಸೂತಾಃ ||

(ಮು. ಉ. ೨-೧-೫)

ಯಾವ ಆ ಪರಮಪುರುಷನಿಗೆ ಸೂರ್ಯನೇ ಸಮಿತ್ತೋ, ಆತನಿಂದಲೇ ಆ ಅಗ್ನಿಯು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ದ್ಯುಲೋಕವು ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ದ್ಯುಲೋಕವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸೋಮನಿಂದ ಪರ್ವಣ್ಯ ನೆಂಬ ಎರಡನೆಯ ಅಗ್ನಿಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ಏಷೋಽಗ್ನಿಸ್ತಪತ್ಯೇಷ ಸೂರ್ಯ ಏಷ ಪರ್ವಣ್ಯೋ ಮಘನಾನೇಷ ನಾಯುರೇಷ ಪೃಥಿವೀ
ರಯಿದೇವಃ ಸದಸಚ್ಚಾಮೃತಂ ಚ ಯೇತ್ ||

(ಪ್ರಶ್ನ. ೨-೫)

ಪ್ರಾಣರೂಪನಾದ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಅಗ್ನಿಯಾಗಿ ಸುಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸೂರ್ಯನಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಪರ್ವಣ್ಯನಾಗಿ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂದ್ರನಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮೂರ್ತವೂ, ಆಮೂರ್ತವೂ, ದೇವಾದಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣನಾದವನೂ ಈತನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ನಾನಾ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯಾಗ್ನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿರುವ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವಃ ಪರೇಣ ಪಿತರಂ ಯೋ ಅಸ್ಯಾನುವೇದ ಪರ ಏನಾವರೇಣ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿಯಲು ಕ್ರಾಂತದರ್ಶಿಯೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ಪಾರ್ಥಿವವಾದುದೂ ನಶ್ವರವಾದುದೂ ಆದ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ದೇವಂ ಮನಃ ಎಂದು ಅದರ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ,

ನ ಚಕ್ಷುಷಾ ಗೃಹ್ಯತೇ ನಾಪಿ ವಾಚಾ ನಾನ್ಯೈರ್ಧೇವೈಸ್ತಪಸಾ ಕರ್ಮಣಾ ವಾ |

ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾದೇನ ವಿಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವಸ್ತತಸ್ತು ತಂ ಪಶ್ಯತೇ ನಿಷ್ಕಲಂ ಧ್ಯಾಯಮಾನಃ ||

(ಮುಂ. ಉ. ೩-೧-೮)

ಮೂಲಕಾರಣವಾದ ಈ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ರೂಪವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಾಚ್ಯವಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಮಾತಿನಿಂದಲೂ ಗ್ರಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಉಳಿದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮತ್ತು ವಿಷಯಸಂಬಂಧದಿಂದಂಟಾಗುವ ರಾಗವೇ ಮುಂತಾದ ಮಲಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿಯೂ ಶಾಂತವಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಚೇತಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಶುದ್ಧಚೇತಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕವಿಯ ಲಕ್ಷಣವು ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ,

ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯೈನಮೃಷಯೋ ಜ್ಞಾನತೃಪ್ತಾಃ ಕೃತಾತ್ಮಾನೋ ವೀತರಾಗಾಃ ಪ್ರಶಾಂತಾಃ |

ತೇ ಸರ್ವಗಂ ಸರ್ವತಃ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಧೀರಾ ಯುಕ್ತಾತ್ಮನಃ ಸರ್ವಮೇವಾವಿಶಂತಿ ||

(ಮುಂ. ಉ. ೩-೨-೫)

ಇಂತಹ ಕವಿಚೇತಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಈ ಮುನಿಗಳು ಜ್ಞಾನತೃಪ್ತರಾಗಿಯೂ, ಕೃತಾತ್ಮರಾಗಿಯೂ, ವೀತರಾಗರಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಶಾಂತರಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಧೀರರು ಸರ್ವಗತನಾದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪಡೆದು ಕೊಂಡವರಾಗಿಯೂ ಯುಕ್ತಾತ್ಮರಾಗಿಯೂ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಗಳಾಗುವರು, ಆದರೆ ಇಂತಹ ಯುಕ್ತಾತ್ಮರು ಬಹಳ ವಿರಳ ವಾದುದರಿಂದ ದೇವಂ ಮನಃ ಕುತಃ ಅಭಿಜಾತಂ ಇಂತಹ ದೇವವಿಷಯವಾದ ಚೇತಸ್ಸು ಕೇವಲ ಅದೃಷ್ಟವಿಶೇಷ ದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಕ್ರಿಯಾ

ಅನುವೇದ—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪಿಗೆ ವಿದೋಲಟೋವಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೮೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಣಲಾದೇಶ. ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಧಾತುವಿನ ಲಘೂಪಥಿಗೆ ಗುಣ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಣಲ್ ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಿತಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ತಿಜುಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅನು) ಸರ್ವಾನುಧಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಏನಾ—ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್-(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ತೃತೀಯಾ ಪರವಾದಾಗ ಪೂರ್ವ ಸವರ್ಣದೀರ್ಘ.

ಕವೀಯಮಾನಃ—ಕವಿವ ಆಚರಣ್ ಕವೀಯಮಾನಃ ಕರ್ತುಃ ಕೃಜ್ ಸಲೋಪಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೧೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃಜ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅನ್ಯೇಷಾಮಪಿ ದೃಶ್ಯತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ಕೃಜಂತದ ಮೇಲೆ ಲಟಿಗೆ ಶಾನ್ತಚಾದೇಶ. ಅನೇ ಮುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೮೩) ಎಂಬುದ ರಿಂದ ಅದಂತಾಂಗಕ್ಕೆ ಮುಕಾಗಮ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವ ಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಕೃಜ್ ಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಪೋಚಿತ್—ವಚ ಪರಿಭಾಷಣೇ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲುಜ್. ತಿಪ್ ಪರವಾದಾಗ ಅಸ್ಯತಿವಕ್ತಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೫೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚ್ಲಿಗೆ ಅಜಾದೇಶ. ವಚಲುಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೨೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಉನಾಗಮ. ಗುಣ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸ್ಯಮಾಜಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಜಾತಮ್—ಜನೀ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೇ ಧಾತು. ಕ್ತಪ್ರತ್ಯಯ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಪ) ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೮ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯೇ ಅರ್ನಾಂಚಸ್ತೌ ಉ ಪರಾಚ ಆಹುರ್ಯೇ ಪರಾಂಚಸ್ತೌ ಉ
ಅರ್ನಾಚ ಆಹುಃ |

ಇಂದ್ರಶ್ಚ ಯಾ ಚಕ್ರಥುಃ ಸೋಮ ತಾನಿ ಧುರಾ ನ ಯುಕ್ತಾ ರಜಸೋ
ವಹಂತಿ || ೧೯ ||

ಪದಪಾಠಃ |

ಯೇ | ಅರ್ನಾಂಚಃ | ತಾನ್ | ಉಂ ಇತಿ | ಪರಾಚಃ | ಆಹುಃ | ಯೇ | ಪರಾಂಚಃ | ತಾನ್ | ಉಂ
ಇತಿ | ಅರ್ನಾಚಃ | ಆಹುಃ |

ಇಂದ್ರಃ | ಚ | ಯಾ | ಚಕ್ರಥುಃ | ಸೋಮ | ತಾನಿ | ಧುರಾ | ನ | ಯುಕ್ತಾಃ | ರಜಸಃ | ವಹಂತಿ || ೧೯ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಯೇ ಸೂರ್ಯಸೋಮಯೋಶ್ಚ ಕ್ರೇ ವರ್ತಮಾನಾ ರಶ್ಮಯೋ ಗ್ರಹಾದಯಶ್ಚ ತಪೈರಿಭಮಣವ-
ಶೇನಾರ್ನಾಂಚೋರ್ವಾಗಂಚನಾ ಆಧೋಮುಖಾಃ ಸಂತಿ ತೌ ಉ ತಾನೇವ ಪರಾಚ ಆಹುಃ | ಪರಾಜ್ಞು-
ಖಾಂಚನಾನೂರ್ಧ್ವಾನಾಹುಃ ಕಾಲವಿದಃ | ತಥಾ ಪ್ರಥಮಂ ಯೇ ಪರಾಂಚಃ ಪರಾಗಂಚನಾಃ ತೌ ಉ
ತಾನೇನಾರ್ನಾಚ ಆಹುಃ | ಹೇ ಸೋಮ ತ್ವನಿಂದ್ರಃ ಪರಮೇಶ್ವರ ಇರಾಂ ಭೂಮಿಂ ವೃಷ್ಟ್ಯಾ ಧಾರಕ
ಆದಿತ್ಯಃ | ಯದ್ವಾ | ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯಾನಾಂ ಮಧ್ಯ ಇಂದ್ರೋಸ್ತೇಕಃ | ನಿವಸ್ತದಿಂದ್ರಯುತಾ ಇತ್ಯು-
ಕ್ತತ್ವಾದಯಮಸೀಂದ್ರಃ | ಸ ಚ ಯುನಾಂ ಯಾ ಯಾನಿ ಮಂಡಲಪರಿಭ್ರಮಣಾನಿ ಚಕ್ರಥುಃ ಕೃತವಂತಾ

ತಾನಿ ರಜಸೋ ರಂಜನಾತ್ಮಕಸ್ಯ ಲೋಕಸ್ಯ || ಕರ್ಮಣಿ ಪಷ್ಠೀ || ಲೋಕಂ ವಹಂತಿ | ನಿರ್ವಹಂತಿ |
ತತ್ರ ದೃಷ್ಟಾಂತಃ | ಧುರಾ ಶಕಟಾದೌ ಧುರಿ ಯುಕ್ತಾಃ ಸಂಬದ್ಧಾ ಅಶ್ವಾದಯೋ ಯಥಾ ಧುರಂ
ವಹಂತಿ ತದ್ವತ್ | ಯದ್ವಾ | ಏತತ್ಪೂರ್ವಾರ್ಥೇ ದೃಷ್ಟಾಂತಿತಂ | ಧುರಾ ಯುಕ್ತಾಃ | ಧುರಿ ಸ್ಥಿತಂ
ಚಕ್ರಮಪಿ ಧುರಾಶಬ್ದೇನೋಚ್ಯತೇ | ತತ್ರ ಯುಕ್ತಾಃ ಸಮರ್ಪಿತಾಃ ಪುರುಷಾಸ್ತತ್ಪರಿಭ್ರಮಣವಶೇನಾ-
ರ್ವಾಂಚೋಽಪಿ ಪರಾಂಚಃ ಪರಾಂಚೋಽಪ್ಯರ್ವಾಂಚೋ ಭವತಿ ತದ್ವತ್ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅರ್ವಾಂಚಃ—ಅಧೋಮುಖವಾದ ಸಂಚಾರವುಳ್ಳ | ಯೇ—ಆದಿತ್ಯಚಕ್ರದ ಯಾವ ರಶ್ಮಿಗಳವೆಯೋ |
ತಾನ್ ಉ—ಅವನ್ನೇ | ಪರಾಂಚಃ—ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳುಳ್ಳವನ್ನಾಗಿ | ಆಹುಃ—(ಕಾಲವಿತ್ತುಗಳು)
ಹೇಳುತ್ತಾರೆ | ಯೇ—ಯಾವ ರಶ್ಮಿಗಳು | ಪರಾಂಚಃ ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾದ ಪ್ರಸರಗಳುಳ್ಳವೋ | ತಾನ್ ಉ—
ಅವನ್ನೇ | ಅರ್ವಾಂಚಃ—ಅಧೋಗಾಮಿಯಾದವು ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ | ಆಹುಃ—ಹೇಳುತ್ತಾರೆ | ಸೋಮ—ಎಲೈ
ಸೋಮನೇ | (ತ್ವಂ—ನೀನೂ) | ಇಂದ್ರಶ್ಚ—ಇಂದ್ರನೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು | ಯಾ—ಪರಿಭ್ರಮಣಾತ್ಮಕಗಳಾದ
ಯಾವ ಗ್ರಹಾದಿಗಳನ್ನೂ | ಚಕ್ರಧುಃ—ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಿರೋ | ತಾ—ಅವೆಲ್ಲವೂ | ಧುರಾ—ಶಕಟಾದಿಗಳ ನೊಗಗಳಲ್ಲಿ |
ಯುಕ್ತಾಃ ನ—ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಅಶ್ವಾದಿಗಳಂತೆ | ರಜಸಃ—ರಂಜನಾತ್ಮಕವಾದ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ | ವಹಂತಿ—ವಹಿಸು
ತ್ತವೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಅಧೋಮುಖವಾದ ಸಂಚಾರವುಳ್ಳ ಆದಿತ್ಯಚಕ್ರದ ಯಾವ ರಶ್ಮಿಗಳವೆಯೋ ಅವನ್ನೇ ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾದ
ಸ್ಥಿತಿಗಳುಳ್ಳವನ್ನಾಗಿ ಕಾಲವಿತ್ತುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ರಶ್ಮಿಗಳು ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾದ ಪ್ರಸರಗಳುಳ್ಳವೋ
ಅವನ್ನೇ ಅಧೋಗಾಮಿಯಾದವು ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲೈ ಸೋಮನೇ, ನೀನೂ, ಇಂದ್ರನೂ ಸೇರಿ
ಕೊಂಡು ಪರಿಭ್ರಮಣಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಯಾವ ಯಾವ ಗ್ರಹಾದಿಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಿರೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸಹ ಶಕಟಾದಿಗಳ
ನೊಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಅಶ್ವಾದಿಗಳಂತೆ ರಂಜನಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

English Translation

Those which (the sages) have termed descending, they have also
termed ascending; and those they have termed ascending, they have also
called descending: and those (orbits) which you, Soma and Indra, have
made, bear along the worlds like (oxen) yoked to a wain.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಬೇರೆ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದೆ.
ಈ ಮೂಲತತ್ತ್ವವು ತನ್ನ ಬಾಹ್ಯಾನ್ವಿಭಾವದಿಂದ ಚಕ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವಾಗ ಉರ್ಧ್ವ
ಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರಶ್ಮಿಗಳೂ ಗ್ರಹಾದಿಗಳೂ ಅವೃತ್ತಿರೂಪದಿಂದ ಅಧೋಭಾಗಕ್ಕೂ, ಅಧೋಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವು ಉರ್ಧ್ವ

ಭಾಗಕ್ಕೂ ವಿನಿಮಯರೂಪದಿಂದ ಸುತ್ತುತ್ತಿವೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಒಂದೇ ಪದಾರ್ಥವು ಅಭೋಮುಖವುಳ್ಳದ್ದೆಂದೂ, ಉರ್ಧ್ವಮುಖವುಳ್ಳದ್ದೆಂದೂ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಇಂದ್ರಶ್ಚ ಯಾ ಚಕ್ರಥುಃ ಸೋಮ—ಈ ಆದಿತ್ಯಾದಿತೇಜೋಮಂಡಲಗಳು ಇಂದ್ರನಿಂದಲೂ ಸೋಮನಿಂದಲೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಇಂದ್ರಾಸೋಮಾ ವಾಸಯಥ ಉಷಾಸಮುತ್ಸೂರ್ಯಂ ನಯಥೋ ಜ್ಯೋತಿಷಾ ಸಹ |

ಉಪ ದ್ಯಾಂ ಸ್ಯಂಭಥುಃ ಸ್ಯಂಭನೇನಾಪ್ರಥತಂ ಪೃಥಿವೀಂ ಮಾತರಂ ವಿ |

(ಮ. ಸಂ. ೬-೨೨-೨)

ಎಲೈ ಇಂದ್ರಾಸೋಮರೇ, ನೀವು ಉಷಸ್ಸನ್ನು ಕಾಂತಿಯಿಂದಲೂ, ಸೂರ್ಯನನ್ನು ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಯೋಜಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದೀರಿ. ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಾರದೊಡನೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದೀರಿ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಇಂದ್ರನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ,

ಯದಾ ಸೂರ್ಯಮಮುಂ ದಿವಿ ಶುಕ್ರಂ ಜ್ಯೋತಿರಧಾರಯಃ |

ಆದಿತ್ತೇ ವಿಶ್ವಾ ಭುವನಾನಿ ಯೇಮಿರೇ ||

(ಮ. ಸಂ. ೮-೧೨-೩೦)

ಇಂದ್ರೇಣ ರೋಚನಾ ದಿವೋ ದೃಷ್ಟಾನಿ ದೃಂಹಿತಾನಿ ಚ |

ಸ್ಥಿರಾಣಿ ನ ಪರಾಣುದೇ ||

(ಮ. ಸಂ. ೮-೧೪-೯)

ಇಂದ್ರನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತೇಜೋಮಂಡಲವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾಗ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಮಣಿದವು. ಅವನಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದ ತೇಜಃಪುಂಜಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದದೇ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಸೂತವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತವೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಚಕ್ರಥುಃ—ಡುಕ್ಯೌ ಕರಣೇ. ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ದ್ವಿವಚನಾಂತರೂಪ. **ಯದ್ವ್ಯತ್ತಾ ನ್ನಿತ್ಯಮ್** (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರಪ್ರತೀಕೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ವ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧುರಾ-ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಪ್ತಮೀವಕವಚನಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ.

ರಜಸಃ—ರಂಜ ರಾಗೇ ಧಾತು. ಭೂರಂಜಿಭ್ಯಾಂ ಕಿತ್ (ಉ. ಸೂ. ೪-೬೫೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಸುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದು ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ **ಅನಿದಿತಾಂ ಹಲಉ**-ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾನಕಾರಲೋಪ. ಕರ್ಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪಷ್ಠೀ ಬಂದಿದೆ.

ವಹಂತಿ—ವಹ ಪ್ರಾಪಣೇ ಧಾತು ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೯ ||

—:—

! ಸಂಹಿತಾಶಾಖಾ ||

ದ್ವಾ ಸುಪರ್ಣಾ ಸಯುಜಾ ಸಖಾಯಾ ಸಮಾನಂ ವೃಕ್ಷಂ ಪರಿಷ್ವಜಾತೇ |

ತಯೋರನ್ಯಃ ಪಿಪ್ಪಲಂ ಸ್ವಾದ್ವತ್ಯನಶ್ಚನ್ನನ್ಯೋ ಅಭಿ ಚಾಕಶೀತಿ || ೨೦ ||

ಪದಪಾಠಃ

ದ್ವಾ | ಸುಪರ್ಣಾ | ಸಯುಜಾ | ಸಖಾಯಾ | ಸಮಾನಂ | ವೃಕ್ಷಂ | ಪರಿ | ಸಸ್ವಜಾತೇ ಇತಿ |

ತಯೋಃ | ಅನ್ಯಃ | ಪಿಪ್ಪಲಂ | ಸ್ವಾದು | ಅತ್ರಿ | ಅನಶ್ಚನ್ | ಅನ್ಯಃ | ಅಭಿ | ಚಾಕಶೀತಿ || ೨೦ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅತ್ರ ಲಾಕಿಕಪಕ್ಷಿದ್ವಯದ್ವಿಷ್ಟಾಂತೇನ ಜೀವಪರಮಾತ್ಮಾನೌ ಸ್ತೂಯೇತೇ | ಯಥಾ ಲೋಕೇ ದ್ವೌ ಸುಪರ್ಣಾ ಸುಪತನೌ ಶೋಭನಗಮನೌ ಸಯುಜಾ ಸಮಾನಯೋಗೌ ಸಖಾಯಾ ಸಮಾನಖ್ಯಾನೌ ಸಮಾನಂ ವೃಕ್ಷಂ ಪರಿ ಪಸ್ವಜಾತೇ ಏಕಮೇವ ವೃಕ್ಷಂ ಪರಿಪಸ್ವಜಾತೇ ಆಶ್ರಯತಃ ತಯೋರನ್ಯ ಏಕಃ ಪಿಪ್ಪಲಂ ಪಕ್ಷಂ ಸ್ವಾದುದುತರಮುಕ್ತಿ ಅಪರೋಽನಶ್ಚನ್ನಭಿ ಚಾಕಶೀತಿ ಅಭಿಪಶ್ಯತಿ ತದ್ವತ್ ದ್ವೌ ಸುಪರ್ಣಸ್ಥಾನೀಯೌ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಪರಮಾತ್ಮಾನೌ ಸಯುಜಾ ಸಮಾನಯೋಗೌ | ಯೋಗೋ ನಾಮ ಸಂಬಂಧಃ ಸ ಚ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಲಕ್ಷಣಃ ಸ ಏವಾತ್ಮಾ ಜೀವಾತ್ಮನಃ ಸ್ವರೂಪಂ ಯಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ ತದಾತ್ಮಾ | ಏವಮನ್ಯಸ್ಯಾಪಿ ಸ ಏವಾತ್ಮಾ ಪರಮಾತ್ಮನಃ ಸ್ವರೂಪಂ ಯಸ್ಯ ಜೀವಾತ್ಮನಃ | ಏವಮೇಕಸ್ವರೂಪಾವಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅನೇನ ಭಾಸ್ಕರ ಮತಾನುಸಾರಿಣೋಽತಿರೇಕಿನಾನ್ನೋ ಜೀವಾತ್ಮಾ ಪರಮಾತ್ಮನೋ ನಾನ್ಯಃ ಸಚ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಜೀವಾದನ್ಯೋ ನಾನಾಜೀವಾಶ್ರಯಣಾದಿತಿ ಮತಂ ನಿರಸ್ತಂ ಭವತಿ | ನನು ಸಂಬಂಧೋ ದ್ವಿಷ್ಟಃ ಸ ಚ ಪಕ್ಷಿಣೋರೇವ ಭೇದಮಪೇಕ್ಷತೇ ಅತಃ ಕಥಮೈಕಾತ್ಮ್ಯಮಿತಿ ನ | ಔಪಾಧಿಕಭೇದಂ ವಾಸ್ತವಾ ಭೇದಂ ಚಾಪೇಕ್ಷ ಪ್ರವೃತ್ತಃ | ಅತ ಏವ ಸಖಾಯೌ ಸಮಾನಖ್ಯಾನೌ ನಾನ್ಯಖ್ಯಾನೌ | ನನ್ನೇಕಸ್ಯ ಯಾದೃಶಂ ಖ್ಯಾನಂ ತಾದೃಶಮೇವಾನ್ಯಸ್ಯೇತಿ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತೌ ಭೇದಃ ಸ್ಫುಟಂ ಪ್ರತಿಭಾತಿ ಕಥಂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಮುಚ್ಯತೇ ಇತಿ ನ ವಕ್ತವ್ಯಂ | ನಾತ್ರ ಪರಸ್ಪರಂ ದೃಷ್ಟಾಂತದಾಷ್ಟಾಂತಿಕಭಾವಃ | ಅಪಿ ತು ಯಸ್ಯ ಯಾದೃಶಂ ಖ್ಯಾನಂ ಸ್ಫುರಣಂ ಪರಮಾತ್ಮನಃ ತದೇವ ಖ್ಯಾನಮಿತರಸ್ಯಾಪಿ ಜೀವಾತ್ಮನ ಇತಿ ಸಖಾಯಾವಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ಏಕರೂಪಪ್ರಕಾಶಾವಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅತ ಉಪಪನ್ನಮೈಕಾತ್ಮ್ಯಂ | ಅನೇನ ವಾಸ್ತವಭೇದೋಽಪಿ ನಿರಸ್ತಃ | ಸಮಾನಂ ವೃಕ್ಷಂ ಪರಿ ಪಸ್ವಜಾತೇ ಇತ್ಯತ್ರ ಯಥಾಶ್ರಯಾಂತಾರಾಭಾವಾದುಭಯೋರೇಕಾಶ್ರಯತ್ವ-

ಮುಭ್ಯುಪಗಂತವ್ಯಂ ತದ್ವತ್ಸಯುಜಾ ಸಖಾಯೇತ್ಯುಭಯತ್ರಾಪ್ಯೇಕಯೋಗಖ್ಯಾನೇ ಆಶ್ರಯಣೀಯೇ |
 ವೃಶ್ಚ್ಯತೇ ಇತಿ ವೃಕ್ಷೋ ದೇಹಃ | ಸ ಚೋಭಯೋಃ ಸಮಾನ ಏಕ ಏವ | ಜೀವಸ್ಯ ಭೋಗಾರ್ಥತ್ವಾತ್
 ಪರಮಾತ್ಮನಾ ಸೃಷ್ಟ್ವೈರ್ಮಹಾಭೂತೈರಾರಬ್ಧತ್ವಾತ್ಸ್ಯೋಪಲಬ್ಧಿಸ್ಥಾನತ್ವಾಚ್ಚೋಭಯೋರಪಿ ಸಮಾನಃ |
 ತಾದೃಶಂ ಸಮಾನಂ ವೃಕ್ಷಂ ಪರಿ ಷಸ್ವಜಾತೇ | ಪರಿ ಷ್ವಜತಃ | ಆಶ್ರಯತಃ | ನ ಚ ಜೀವಸ್ಯ ವಸ್ತುತಃ
 ಈಶ್ವರತ್ವೇ ಕಥಂ ಜೀವಬುದ್ಧ್ಯಾ ಸಂಸಾರಶೋಕಾನಿತಿ ನಾಚ್ಯಂ ತಯೋರ್ಮೋಹಕೃತತ್ವಾತ್ | ತಥಾ
 ಚಾರ್ಥವರ್ಣಿಕಾ ಅನುಮಂತ್ರಮಾಮ್ನಾಯಾಸ್ಯ ಸಂದೇಹನಿವರ್ತಕಮುತ್ತರಂ ಮಂತ್ರಮೇವಮಾನಂತಿ |
 ಸಮಾನೇ ವೃಕ್ಷೇ ಪುರುಷೋ ನಿಮಗ್ನೋನೀಶಯಾ ಶೋಚತಿ ಮುಹ್ಯಮಾನಃ | ಜಷ್ಠಂ ಯದಾ ಪಶ್ಯ-
 ತ್ಯನ್ಯನಿಾಶಮಸ್ಯ ಮಹಿಮಾನಮಿತಿ ನೀತಶೋಕಃ | ಮುಂ. ಉ. ೩-೧-೨ | ಇತಿ | ಅಸ್ಯಾಯಮರ್ಥಃ |
 ಏಕ ಏವ ಶರೀರೇ ಪೂರ್ಣಃ ಪುರುಷಃ ಪರಮಾತ್ಮಾ ನಿಮಗ್ನೋ ನಿಗೂಢಃ ಸನ್ ಸ್ವಯಮಪೀಶ್ವರೋ-
 ನ್ಯನೀಶತ್ವಬುದ್ಧ್ಯಾ ಮುಹ್ಯಮಾನೋ ಮೂಢಃ ಸಂಸಾರೇಹಂ ಕರ್ತಾ ಸುಖೇ
 ದುಃಖೇತಿ ಜನನಮರಣೇ ಅನುಭವತಿ | ಯದಾ ತು ಜುಷ್ಠಂ ನಿತ್ಯತ್ವಪ್ತಮನ್ಯಂ ಸಂಸಾರಶೋಕಾತೀತ-
 ಮೀಶಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪಶ್ಯತಿ ಸ್ವಾನನ್ಯತಯಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರೋತಿ | ತದಾ ನೀತಶೋಕೋ ದೇಹಾದ್ವೈತಿರಿಕ್ತಃ
 ಸ್ವಸ್ವರೂಪಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರೇಣ ಗತತಾಪತ್ರಯಃ ಸನ್ನಸ್ಯ ಮಹಿಮಾನಮಿತಿ | ನಿರಸ್ತಸಮಸ್ತಾಪಾಧಿಕಸ್ಯ
 ಪರಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಮಹಿಮಾನಂ ಸಾರ್ವಾತ್ಮ್ಯಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಾದಿಮಹಿಮಾನಮಿತಿ | ಏತಿ | ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ | ನ ಚ
 ತದ್ವಾವನಾಸ್ತಾ ತನ್ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ | ಅತಸ್ತದ್ರೂಪೋ ಭವತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ತಸ್ಮಾದ್ವಸ್ತುತ ಏಕ ಏವ |
 ಭೇದಸ್ತು ಮೋಹಕೃತ ಇತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ | ಅನುಭವದಶಾಯಾಂ ಲೌಕಿಕಬುದ್ಧ್ಯಾ ಭೇದಮುಭ್ಯುಪೇತೋ-
 ಚ್ಯತೇ | ತಯೋರನ್ಯೋ ಜೀವಾತ್ಮಾ ಪಿಪ್ಪಲಂ ಕರ್ಮಫಲಂ ಸ್ವಾದುಭೂತಮುತಿ | ಭುಂಕ್ತೇ | ಯಸ್ಯ
 ಯದುಪಾರ್ಜಿತಂ ತತ್ತಸ್ಯ ಸ್ವಾದು ಭವತಿ | ಅನ್ಯಃ ಪರಮಾತ್ಮಾನಶ್ಚನ್ನಾಪ್ತಕಾಮತ್ವೇನಾಭುಂಜಾನಃ
 ಸ್ವೃಹಾಯಾ ಅಭಾವಾತ್ | ಅಪ್ತಕಾಮಸ್ಯ ಕಾ ಸ್ಪೃಹೇತಿ ಸ್ಪೃಹೇಃ | ತಸ್ಮಾದವಾಸ್ತವಭೇದಮುಪಜೀವ್ಯ
 ತಯೋರನ್ಯ ಇತ್ಯುಕ್ತಂ | ವಸ್ತುತಸ್ತನೀಶಯಾ ಶೋಚತಿ ಮುಹ್ಯಮಾನ ಇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾದಭೇದ ಏವ |
 ತಾದೃಶಃ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಸ್ವಾತ್ಮನ್ಯಧ್ಯಸ್ತಂ ಜಗತ್ಸಾಕ್ಷೀತ್ವೇನೇಕ್ಷತೇ | ಅತ್ರ ದ್ವೌ ದ್ವೌ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತೌ ಸುಕೃತೌ
 ಧರ್ಮಕರ್ತಾರಾವಿತ್ಯಾದಿ ನಿರುಕ್ತೇ ಗತಮಸ್ಯ ಮಂತ್ರಸ್ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮನುಸಂಧೇಯಂ | ನಿ ೧೪-೩೦ ||

|| ಶ್ರುತಿಪದಾರ್ಥ ||

ಸಯುಜಾ—ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವವೂ | ಸಖಾಯಾ—ಒಂದೇ ಆಕಾರವಾಗಿ ತೋರುವವೂ |
 ದ್ವಾ ಸುಪರ್ಣಾ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪತನವುಳ್ಳವೂ ಆದ ಎರಡು ಪಕ್ಷಿಗಳು | ಸಮಾನಂ ವೃಕ್ಷಂ—ಒಂದೇ ವೃಕ್ಷವನ್ನು |
 ಪರಿ ಷಸ್ವಜಾತೇ—ಅಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ (ಆಶ್ರಯಿಸಿವೆ) | ತಯೋಃ—ಅವೆರಡರಲ್ಲಿ | ಅನ್ಯಃ—ಒಂದು | ಸ್ವಾದು—
 ಸಿಹಿಯಾದ | ಪಿಪ್ಪಲಂ—ಪಿಪ್ಪಲವೆಂಬ ಫಲವನ್ನು | ಅತ್ತಿ—ತಿನ್ನುತ್ತದೆ | ಅನ್ಯಃ—ಇನ್ನೊಂದು | ಅನಶ್ವನ್—
 ತಿನ್ನದೇ | ಅಭಿ ಚಾಕಶೀತಿ—ನೋಡುತ್ತಿದೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವವೂ, ಒಂದೇ ಆಕಾರವಾಗಿ ತೋರುವವೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪತನವುಳ್ಳವೂ ಆದ ಎರಡು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಒಂದೇ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವೆರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಹಿಯಾದ ಫಲವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ತಿನ್ನದೆ, ನೋಡುತ್ತಿದೆ.

English Translation

Two birds associated together, and mutual friends, take refuge in the same tree : one of them eats the sweet fig ; the other, abstaining from food, merely looks on

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಇಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕವಾದ ಪಕ್ಷಿದ್ವಯದ ಸಾಧೃಶ್ಯದಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನೂ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪತನವುಳ್ಳವೂ, ಒಂದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವೂ ಆದ ಎರಡು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಒಂದೇ ವೃಕ್ಷವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿರುವಂತೆ ಜೀವಾತ್ಮಪರಮಾತ್ಮರು ಒಂದೇ ದೇಹವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿರುವರು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಆದರೆ ಆ ಎರಡುಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಧುರವಾದ ಫಲವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದೆ ; ಇನ್ನೊಂದು ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು ಫಲವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವ ಪಕ್ಷಿಗೂ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಫಲಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತವಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗೂ ಹೋಲಿಸಿದೆ.

ಸುಪರ್ಣಾ—ಸುಪತನೌ ; ಶೋಭನಗಮನೌ. ಚಿನ್ನಾಗಿ ಹಾರಾಡುವುದರಿಂದ ಇವು ಸುಪರ್ಣಗಳು ಜೀವನಿಗೆ ಸಂಸಾರಗಮನ ; ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಶುದ್ಧಗಮನವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಸಯುಜಾ—ಸಮಾನಯೋಗೌ ; ಸಹೈವ ಸರ್ವದಾ ಯುಕ್ತೌ । ಯಾವಾಗಲೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವವು.

ಸಖಾಯಾ—ಸಮಾನಖ್ಯಾನ್ೌ । ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವು ಎಂದರ್ಥ, ಎಂದು ವಿನಯಿಸಿ ಪುನಃ ಸಯುಜಾ ಎಂಬ ಪದದ ವಿಶೇಷಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಯುಜಾ-ಸಮಾನಯೋಗೌ । ಯೋಗೋ ನಾಮ ಸಂಬಂಧಃ । ಸ ಚ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಲಕ್ಷಣಃ, ಸ ಏವಾತ್ಮಾ ಜೀವಾತ್ಮನಃ ಸ್ವರೂಪಂ ಯಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಂ ಸ ತದಾತ್ಮಾ । ಯೋಗವೆಂದರೆ ಸಂಬಂಧವೆಂದರ್ಥ. ಆದರೆ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಿಧಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾನಯೋಗವೆಂದರೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಸಂಬಂಧವೆಂದರ್ಥ. ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಜೀವಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಈ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಭಾಸ್ಕರಮತವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಆ ಮತದ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ ಇವೆರಬ್ಬರಿಗೂ ಭೇದವುಂಟು. ಅದು ಅತಿರೇಕವಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಭೇದವಾದವು ನಿಜವಾದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿರಾಸಮಾಡ ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಯುಜಾ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

ಅದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಆಶಂಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿ ಸಾಯಣರು ಅದಕ್ಕೂ ಈ ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ನನು ಸಂಬಂಧೋ ದ್ವಿಷ್ಯಃ ಸ ಚ ಪಕ್ಷಿಣೋರಿವ ಭೇದಮಪೇಕ್ಷತೇ ಅತಃ ಕಥಂ ಐಕಾತ್ಯಮಿತಿ |
ನ | ಔಪಾಧಿಕಭೇದಂ ವಾಸ್ತವಾಭೇದಂ ಚ ಅಪೇಕ್ಷ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಃ |

ಸಂಬಂಧವೆಂದರೆ ಎರಡು ಬೇರೆಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ವಿಶದವಾಗಿದೆ. ಅದು ಎರಡು ಬೇರೆಬೇರೆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಿರ ವಂತೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಒಂದೇ ವಸ್ತುವಿದ್ದರೆ ಆಗ ಯೋಗ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧ ಎಂಬ ಪರ್ವನೇಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪವಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಏಕೆಂದರೆ ಭೇದದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ. ಒಂದು ಔಪಾಧಿಕಭೇದ; ಇನ್ನೊಂದು ವಾಸ್ತವಭೇದ ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಔಪಾಧಿಕವಾದ ಭೇದವೇ ಹೊರತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಭೇದವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಥವಾ ; ನನು ಏಕಸ್ಯ ಯಾದೃಶಂ ಸ್ಥಾನಂ ತಾದೃಶಮೇವ ಅನ್ಯಸ್ಯ ಇತಿ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತ್ಯಾ ಭೇದಂ ಸ್ಪೃಟಂ ಪ್ರತಿಭಾತಿ ಕಥಂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಮುಚ್ಯತೇ ಇತಿ ನ ವಕ್ತವ್ಯಂ | ಒಂದು ಪಕ್ಷಿಗೆ (ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ) ಯಾವ ಸ್ಥಾನವೋ, ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಷಿಗೂ (ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ) ಅದೇ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಮಾತನ್ನಾಡುವಾಗಲೂ ಸಹ ಇದು ಬೇರೆ, ಅದು ಬೇರೆ ಎಂದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ, ಎಂದರೆ ಅದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾತ್ರ ಪರಸ್ಪರಂ ದೃಷ್ಟಾಂತ- ದಾಷ್ಟಾಂತಿಕಭಾವಃ | ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಇದರಂತೆ ಅದು ಎಂದು ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನಾಗಲಿ ಉಪಮಾನೋಪಮೇಯ ಭಾವವನ್ನಾಗಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸಖಾಯೌ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಯಸ್ಯ ಯಾದೃಶಂ ಖ್ಯಾನಂ ಪರಮಾತ್ಮನಃ ತದೇವ ಖ್ಯಾನಂ ಇತರಸ್ಯಾಪಿ ಜೀವಾತ್ಮನಃ, ತದೇವ ಖ್ಯಾನಮಿತರಸ್ಯಾಪಿ ಜೀವಾತ್ಮನಃ ಇತಿ ಸಖಾಯೌ ಇತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾಶವೂ, ತೋರಿಕೆಯೂ ಇದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾದ ಪ್ರಕಾಶವೂ ತೋರಿಕೆಯೂ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೂ ಇದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಸಖಾಯೌ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿದೆಯೆಂಬ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅದುವರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಐಕಾತ್ಯವು ಸಿದ್ಧವಾದಂತಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ವಾಸ್ತವಭೇದವೂ ಸಹ ನಿರಸ್ತವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಮುಂಡಕೋಪನಿಷದ್ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಸಯುಜಾ ಸಯುಜೌ ಸಹೈವ ಸರ್ವದಾ ಯುಕ್ತೌ, ಸಖಾಯೌ ಸಖಾಯೌ ಸಮಾನಖ್ಯಾನೌ
ಸಮಾನಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಕಾರಣಾನೇವಂಭೂತೌ ಸಂತೌ |

(ಮಂ. ಉ. ಶಂ. ಭಾ. ೩-೧-೧)

ಸಮಾನವಾದ ಖ್ಯಾತಿಯುಳ್ಳವು ತಮ್ಮನ್ನು ಬೆಳಗಿ ತೋರಿಸುವ ಒಂದೇ ಕಾರಣವುಳ್ಳವು ಎಂದರ್ಥ.

ವೃಕ್ಷಂ—ವೃಕ್ಷೋ ವೃಕ್ಷನಾತ್ | ವೃಕ್ಷಾ ಕ್ಷಾಂ ತಿಷ್ಠತೀತಿ ವಾ | ಕ್ಷಾ ಕ್ಷಿಯತೇರ್ನಿವಾಸ-
ಕರ್ಮಣಃ | ಭೇದಿಸಲ್ಪಡುವ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ವೃಶ್ಚ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನವಾದ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿ ನಿಂತಿದೆ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೨-೬) ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ,

ಏಕಂ ವೃಕ್ಷಂ ವೃಕ್ಷಮಿವೋಚ್ಛೇದನಸಾಮಾನ್ಯಾಚ್ಛೇರೀರಂ ವೃಕ್ಷಂ ಪರಿಷ್ಪಸ್ವಜಾತೇ ಪರಿಷ್ಪಕ್ತವಂತಾ |

(ಮುಂ. ಉ. ಶಂ. ಭಾ. ೩-೧-೧)

ಸಮಾನವಾದ ಎಂದರೆ ಯಾವ ವಿಶೇಷವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡಿವೆಯೆಂದರ್ಥ. ಇಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷದಂತೆ ನಾಶವಾಗುವುದೆಂಬ ಹೋಲಿಕೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಶರೀರವನ್ನು ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಈ ನಶ್ವರವಾದ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಶಂಕರಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಅಯಂ ಹಿ ವೃಕ್ಷಃ ಉರ್ಧ್ವಮೂಲೋಽನಾಕಾಖೋಽಶ್ವತ್ಥೋಽವ್ಯಕ್ತಮೂಲಪ್ರಭವಃ ಕ್ಷೇತ್ರ-
ಸಂಜ್ಞಕಃ ಸರ್ವಸ್ರಾಣಿಕರ್ಮಫಲಾಶ್ರಯಃ |

(ಮು. ಉ. ಶಂ. ಭಾ. ೩-೧-೧)

ಈ ವೃಕ್ಷವೇ ಮೇಲೆ ಬೇರೂ ಕೆಳಗೆ ಕೊಂಬೆಗಳೂ ಇರುವ ಅಶ್ವತ್ಥವು. ಇದು ಅವ್ಯಕ್ತನೆಂಬ ಮೂಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕರ್ಮದ ಫಲಕ್ಕೂ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದೇ ವೃಕ್ಷವನ್ನು,

ತಂ ಪರಿಷ್ಪಕ್ತವಂತಾ ಸುಸರ್ಣಾವಿನಾವಿದ್ಯಾಕಾಮಕರ್ಮವಾಸನಾಶ್ರಯಲಿಂಗೋಪಾಧ್ಯಾತ್ಮೇ-
ಶ್ವರೌ | ತಯೋಃ ಪರಿಷ್ಪಕ್ತಯೋರನ್ಯ ಏಕಃ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞೋ ಲಿಂಗೋಪಾಧಿವೃಕ್ಷಮಾಶ್ರಿತಃ
ಪ್ರಲಯ ಕರ್ಮನಿವೃತ್ತಂ ಸುಖದುಃಖಲಕ್ಷಣಂ ಫಲಂ ಸಾದ್ವನೇಕವಿಚಿತ್ರವೇದನಾಸ್ವಾದ-
ರೂಪಂ ಸ್ವಾದ್ವತ್ತಿ ಭಕ್ಷಯತ್ಯುಪಭುಂಕ್ತವಿವೇಕಕಃ ||

(ಮುಂ. ಉ. ಶಂ. ಭಾ. ೩-೧-೧)

ಅವಿದ್ಯೆ, ಕಾಮ, ಕರ್ಮವಾಸನೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರುವ ಲಿಂಗಶರೀರವೆಂಬ ಉಪಾಧಿಯುಳ್ಳ ಜೀವಾತ್ಮನೂ ಈಶ್ವರನೂ ಎರಡು ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವು. ಹೀಗೆ ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಎಂದರೆ ಲಿಂಗೋಪಾಧಿಯುಳ್ಳ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನು ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸವಿಯಾದ ಎಂದರೆ ನಾನಾಬಗೆಯಾಗಿರುವ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸವಿಯುವುದೆಂಬ ಪಿಪ್ಪಲವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಎಂದರೆ ಸುಖದುಃಖರೂಪವಾದ ತನ್ನ ಕರ್ಮದಿಂದಾಗಿರುವ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅನಶ್ವನ್ನನ್ಯ ಇತರ ಈಶ್ವರೋ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧಬುದ್ಧಮುಕ್ತಸ್ವಭಾವಃ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವಸತ್ತೋ-
ಪಾಧಿರೀಶ್ವರೋ ನಾಶ್ನಾತಿ ||

(ಮುಂ. ಉ. ಶಂ. ಭಾ. ೩-೧-೧)

ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ತಿನ್ನದೆ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧಬುದ್ಧಮುಕ್ತಸ್ವಭಾವನಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಸತ್ತೋಪಾಧಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಈಶ್ವರನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಿನ್ನದೇ ಇರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವಾಗ ಸಾಯಣರು ಇನ್ನೊಂದು ಅಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಆಶಂಕಿಸಿ ಅದಕ್ಕೂ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ನ ಚ ಜೀವಸ್ಯ ವಸ್ತುತಃ ಈಶ್ವರತ್ವೇ ಕಥಂ ಜೀವಬುದ್ಧ್ಯಾ ಸಂಸಾರಶೋಕೌ ಇತಿ ವಾಚ್ಯಂ
ತಯೋರ್ನೋದಕೃತತ್ವಾತ್ ||

ಒಂದುವೇಳೆ ಜೀವನಿಗೇ ಈಶ್ವರತ್ವವಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಜೀವಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಂಸಾರಶೋಕಮಗ್ನವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಸಂಸಾರವೂ ಶೋಕವೂ ಮೋಹದ ನಿಮಿತ್ತಕಗಳಾದುದರಿಂದ ಈ ಆಕ್ಷೇಪವು ಪರಿಹಾರ್ಯವಾಗುವುದು ಸುಲಭವೆಂದು ತೋರಿಸಿ ತಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಾನೇ ವೃಕ್ಷೇ ಪುರುಷೋ ನಿಮಗ್ನೋನೀಶಯಾ ಶೋಚತಿ ಮುಹ್ಯಮಾನಃ |

ಜುಷ್ವಂ ಯದಾ ಪಶ್ಯತ್ಯನ್ಯಮೀಶಮಸ್ಯ ಮಹಿಮಾನಮಿತಿ ವೀತಶೋಕಃ ||

(ಮು. ಉ. ೩-೧-೨)

ಒಂದೇ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ನಿಮಗ್ನನಾಗಿ ಅನೀಶಿಯಿಂದ ಮೋಹಗೊಂಡು ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರುವನು ಎಂಬ ಇದೇ ಭಾವವನ್ನು ಏಕ ಏವ ಶರೀರೇ ಪೂರ್ಣಃ ಪುರುಷಃ ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಭಾವವು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಒಂದೇ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತಹ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ಎಂದರೆ ಭೋಕ್ತೃವಾಗಿರುವ ಜೀವನು ಅವಿದ್ಯೆ, ಕಾಮ, ಕರ್ಮ, ಫಲದ ಆಸೆ ಮುಂತಾದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕಡಲಿನ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸೋರೆ ಬುರುಡೆಯಂತೆ ನಿಮಗ್ನನಾಗಿಯೂ, ದೇಹವೇ ತಾನೆಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿಯೂ, (ಅಲಾಬುವ ಸಾಮುದ್ರೇ ಜಲೇ ನಿಮಗ್ನಃ—ಶ. ಭಾ.) ನಾನೇ ಕರ್ತನು, ನಾನೇ ಸುಖಿಯು, ದುಃಖಿಯು, ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಜನನ ಮರಣಾದಿರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಯದಾ ತು ಜುಷ್ವಂ ನಿತ್ಯತ್ವಸ್ತಮನ್ಯಂ ಸಂಸಾರಶೋಕಾತೀತಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪಶ್ಯತಿ ತದಾ ವೀತಶೋಕೋ ದೇಹಾದ್ಯತಿರಿಕ್ತಃ ... ಅಸ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರಸ್ಯ ಮಹಿಮಾನಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ | ಯಾವಾಗ ಸಂಸಾರಶೋಕದಿಂದ ಅತೀತನಾದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೋ ಆಗ ಶೋಕದಿಂದ ರಹಿತನಾಗಿಯೂ ದೇಹಾದಿಶೃಂಖಲೆಗಳಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿಯೂ ಈಶ್ವರನ ಮಹತ್ವವನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆ ಭಾವನೆಯುಂಟಾದ ಕೂಡಲೇ ಅದೇ ಈಶ್ವರರೂಪವನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆಂದರ್ಥವು. ತಸ್ಮಾದ್ವಸ್ತುತಃ ಏಕ ಏವ | ಭೇದಸ್ತು ಮೋಹಕೃತ ಇತಿ ಸಿದ್ಧಂ | ಅದುದರಿಂದ ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವ ತತ್ತ್ವವು ಮೋಹಾ ವರಣದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಭೇದವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಷಯವು.

ಅನಶ್ನನ್ನನ್ಯೋ ಅಭಿಚಾಕಶೀತಿ—ಅನ್ಯಃ ಪರಮಾತ್ಮಾ ತು ಆಪ್ತಕಾಮತ್ವೇನ ಸ್ವೃಹಾಯಾ ಅಭಿವಾತ್ ಅಭುಂಜಾನಃ | ಈಶ್ವರನು ಪೂರ್ಣಕಾಮನಾದುದರಿಂದ ತಿನ್ನದೆ ಸುಮ್ಮನೇ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ಆಪ್ತಕಾಮಸ್ಯ ಕಾ ಸ್ವೃಹಾ |

(ಮಾ ಉ. ಕಾ. ೧-೯)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಈಶ್ವರನ ಆಪ್ತಕಾಮತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಋಕ್ಕನ್ನು ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದೆ—

ದ್ವೌ ದ್ವೌ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾ ಸುಕೃತಾ ಧರ್ಮಕರ್ತಾರಾ ದುಷ್ಕೃತಂ ಸಾಪಂ ಪರಿಸಾರಕಮಿತ್ಯಾಚಕ್ಷತೇ |
 ಸುಪರ್ಣಾ ಸಯುಜಾ ಸಖಾಯೇತ್ಯಾತ್ಮಾನಂ ದುರಾತ್ಮಾನಂ ಪರಮಾತ್ಮಾನಂ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪ್ರಿಷ್ಯತಿ
 ಶರೀರ ಏವ ತಜ್ಜಾಯತೇ ಆತ್ಮಗತಿಮಾಚಷ್ಟೇ ||

(ನಿ. ೧೪-೩೦)

ಇದರ ಅರ್ಥವೂ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಸುಪರ್ಣಾ—ಶೋಭನಾ ಪರ್ಣಾ ಯಯೋನ್ತೌ ನೌ ಸುಭ್ಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. **ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್**—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ಆಕಾರಾದೇಶ ಬರುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಕಾರಾದೇಶ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಸ್ಯಜಾತೇ—ಸ್ವಂಜ ಪರಿಷ್ವಂಗೆ ಧಾತು. ಭಾಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷದ್ವಿವಚನದಲ್ಲಿ ಆತಾಂ ಪ್ರತ್ಯಯ. **ಟಿತ ಅತ್ಮನೇಪದಾನಾಂ**—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೭೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಟಿಗೆ ಏತ್ಯ. **ಶ್ರಂಥಿಗ್ರಂಥಿದಂಭಿ**—ಸ್ವಂಜೇನಾಂ ಲಿಟಃ ಕಿತ್ವಂವಾ ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಕಿತ್ವವಿರುವುದರಿಂದ **ಅನಿದಿತಾಂಹಲಲುಪ**—ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಉಪಧಾನಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವಾದಿಕಾರ್ಯಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. **ಸದೇಃಪರಸ್ಯ ಲಟಿ** (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೩-೧೧೮) ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸ್ವಂಜೇರುಪಸಂಖ್ಯಾನಮ್ ಎಂಬ ನಿಷೇಧ ವಚನವಿರುವುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸದ ಪರದ ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಷತ್ವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅತ್ತಿ—ಅದ ಭಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಪ್ ಸಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅನಶ್ವನ್—ಅಶ ಭೋಜನೇ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಶ್ನಾವಿಕರಣ. **ಶ್ನಾಭ್ಯಸ್ತಯೋರಾತಃ** (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೧೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದರ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ನೌತತ್ಪರುಷಸಮಾಸವಾದಾಗ **ತತ್ಪುರುಷೇ ತುಲ್ಯಾರ್ಥ**—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ನೌಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚಾಕಶೀತಿ—ಕಶ ಗತಿಶಾಸನಯೋಃ ಧಾತು. ಯಜ್ ಲುಜಂತದಮೇಲೆ ಲಿಟ್. ಯಜ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ದ್ವಿತ್ವ ಬಂದಾಗ ದೀರ್ಘೋಕಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೮೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. **ಯಜೋವಾ** (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೯೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಈಡಾಗನು. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨೦ ||

:೦:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯತ್ರ ಸುಪರ್ಣಾ ಅಮೃತಸ್ಯ ಭಾಗಮನಿಮೇಷಂ ವಿದಥಾಭಿಸ್ವರಂತಿ |

ಇನೋ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಭುವನಸ್ಯ ಗೋಪಾಃ ಸ ಮಾ ಧೀರಃ ಪಾಕಮತ್ರಾ

ವಿನೇಶ || ೨೧ ||

ಪದಪಾಠ

ಯತ್ರ | ಸುಪರ್ಣಾಃ | ಅಮೃತಸ್ಯ | ಭಾಗಂ | ಅನಿಮೇಷಂ | ವಿದಥಾ | ಅಭಿಸ್ವರಂತಿ |

ಇನಃ | ವಿಶ್ವಸ್ಯ | ಭುವನಸ್ಯ | ಗೋಪಾಃ | ಸಃ | ಮಾ | ಧೀರಃ | ಪಾಕಂ | ಅತ್ರ | ಅ | ವಿನೇಶ || ೨೧ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಯತ್ರಾದಿತ್ಯಮಂಡಲೇ ಸುಪರ್ಣಾಃ ಸುಪತನಾಃ ಶೋಭನಗಮನಾ ರಶ್ಮಯೋಽಮೃತಸ್ಯೋದಕಸ್ಯ ಭಾಗಂ ಭಜನೀಯಮಂಶಮಾದಾಯಾನಿಮೇಷಮನವರತಂ ವಿದಥಾ ವೇದನೇನ ಜ್ಞಾನೇನಾಸ್ಮಾಭಿರೇವಂ ಕರ್ತವ್ಯಮಿತಿ ಬುದ್ಧ್ಯಾಭಿಸ್ವರಂತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಪಯಂತಿ | ಯಶ್ಚ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಭುವನಸ್ಯ ಭೂತಜಾತಸ್ಯೇನಃ ಸ್ವಾಮಿ ತಥಾ ತಸ್ಯೈವ ಗೋಪಾ ಗೋಪಾಯಿತಾ ರಕ್ಷಿತಾ | ಅಯಮಾದಿತ್ಯಃ ಸ ಪರಮೇಶ್ವರೋ ಧೀರೋ ಧೀಮಾನ್ ಪ್ರಾಣ್ಯನುಗ್ರಹಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತಃ ಸನ್ ಮಾ ಮಾಂ ಪಾಕಂ ಪಕ್ತವ್ಯಮಪೇಕ್ಷಪ್ರಜ್ಞಮತ್ರಾ- ಸ್ತಿಸ್ತೇಕೀಯಮಂಡಲ ಆ ವಿನೇಶ | ಪ್ರವೇಶಯತಿ | ಅತ್ರಾಸ್ಮದೀಯೇ ದೇಹೇ ವಾ ನಿಯಾಮಕತಯಾ ಪ್ರವಿಷ್ಟ ಇತ್ಯಧಿದೈವತಪಕ್ಷೇ || ಅಥಾಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷೇ || ಯತ್ರ ಯಸ್ತಿಸ್ನಾತ್ಮನಿ ಸುಪರ್ಣಾಃ ಶೋಭನ- ಪತನಾನಿ ಸ್ವಸ್ತವಿಷಯಗ್ರಹಣಾಯ ಗಮನಕುಶಲಾನೀಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಚಕ್ಷುರಾದೀನ್ಯಮೃತಸ್ಯ ಭಾಗಂ | ಅತ್ರ ವಿಷಯಾವಚ್ಛಿನ್ನಚೈತನ್ಯಮಮೃತಮಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ತಸ್ಯ ಭಾಗಂ ಭಜನೀಯಂ ಸ್ವಸ್ತಾಂಶಮನಿಮೇಷಂ ನಿಮೇಷರಹಿತಮನಾರತಂ ವಿದಥಾ ವೇದನೇನ ವೃತ್ತ್ಯವಚ್ಛಿನ್ನಚೈತನ್ಯೇನಾವರುದ್ಧಾನ್ಯಭಿಸ್ವರಂತಿ ಅಭಿ- ಪ್ರಯಂತಿ ಅವರಣಾಪಗಮನೇನ ಸ್ಪೋರಯಂತಿ | ಕಿಂಚ ಯಸ್ತಿನಃ ಸ್ವಾಮ್ಯಸ್ಯ ದೇಹಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಭುವನಸ್ಯ ಗೋಪಾ ಗೋಪಾಯಿತಾ ರಕ್ಷಿತಾ | ಯದ್ವಾ | ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಭುವನಸ್ಯ ಭೂತಜಾತಸ್ಯ ಸ್ವಾಮ್ಯಸ್ಯ ದೇಹಸ್ಯ ಗೋಪಾಃ | ಅನೇನ ತತ್ತ್ವವದಾರ್ಥಯೋರೇಕತ್ವಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿತಂ ಭವತಿ | ಸ ಪರಮೇಶ್ವರೋ ಧೀರಃ ಸಮಾಧಿಷ್ಠಃ ಸರ್ವದಾವಿಕ್ರಿಯೋ ಮಾ ಮಾಂ ಪಾಕಂ ಪರಿಪಕ್ವಮನಸ್ಕಂ ಯಾಗದಾನಾದಿನಾಪ- ಗತರಜಸ್ತಮಸ್ತತ್ಪ್ರೇನ ದರ್ಶನವದತಿನಿರ್ಮಲಸತ್ತೋದ್ರಿಕ್ತಮನಸ್ಕಂ ಮಾಮಾ ವಿನೇಶ | ಉಕ್ತರೂಪೇ ಚಿತ್ತೇ ತಾದೃಶಂ ವಸ್ತು ಸ್ಪೂರತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಅಪರಿಪಕ್ವಮನಾ ಅಹಂ ಪೂರ್ವಮಜ್ಞಾನ- ದಶಾಯಾಂ ಮದನ್ಯ ಈಶ್ವರೋಽಸ್ತೀತ್ಯವಿದ್ವಾನ್ ತತಃ ಪರಮಸ್ತಿ ಕಶ್ಚಿತ್ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವೇಶ್ವರಃ ಸತ್ಯಜ್ಞಾ- ನಾದಿಲಕ್ಷಣ ಇತಿ ನಿಶ್ಚಿತ್ಯ ಪಶ್ಚಾದ್ಗುರುಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಂ ಸ ಏವಾಹಮಸ್ಮೀತಿ ಮತ್ಪ್ನಾ ಏವಂ ಪಾರಂಪರ್ಯೇ-

ಣಾವಗತ್ಯಾಸಂಭಾವನಾವಿಪರೀತಭಾವನೇ ವೈದಸ್ಯ ಭಾವನಯಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣಃ ಪರಮಾತ್ಮಾ-
ಭಾವಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಯಮೇವ ಸ ಮಾ ಧೀರಃ ಪಾಕಮತ್ರಾ ವಿನೇಶೇತ್ಯನೇನೋಚ್ಯತೇ | ನನ್ನನವಚ್ಛಿ-
ನ್ನಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಃ ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪ್ತತ್ವಾತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿರೇವ ನೋಪಪದ್ಯತೇ ಸಂಪ್ರತ್ಯಕ್ತ ಪ್ರಾಪ್ತಿದ್ವಿವಿಧಾ
ಪ್ರಾಪ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿರಪ್ರಾಪ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿಶ್ಲೇಷಿತಿ | ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ಯಾಪಿ ಕಂಠೇ ಚಾಮೀಕರನ್ಯಾಯೇನಾವರಣಾಜ್ಞಾನಹಾನ-
ದ್ವಾರೇಣ ಪ್ರಾಪ್ತಿರುಪಪದ್ಯತೇ | ಅಸ್ಯಮಂತ್ರಸ್ಯ ಯನ್ನಿರುಕ್ತಂ ಯತ್ರ ಸುಪರ್ಣಾಃ ಸುಪತನಾ ಆದಿತ್ಯ-
ರಶ್ಮಯಿ ಇತ್ಯಾದಿಕಂ ತದತ್ರ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಂ | ನಿ. ೩.೧೨ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಯತ್ರ--ಯಾವ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲಿ | ಸುಪರ್ಣಾಃ--ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಸರವುಳ್ಳ ರಶ್ಮಿಗಳು | ವಿದಧಾ -
ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ | ಅಮೃತಸ್ಯ--ಉದಕದ | ಅಂಶಂ--ಭಾಗವನ್ನು | ಅನಿಮೇಷಂ--ಸರ್ವದಾ |
ಅಭಿಸ್ವರಂತಿ--ಸ್ರವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆಯೋ | (ಮತ್ತು) (ಯಃ--ಯಾವನು) | ವಿಶ್ವಸ್ಯ--ಸಮಸ್ತವಾದ |
ಭುವನಸ್ಯ--ವಿಶ್ವಕ್ಕೂ | ಇನಃ--ಸ್ವಾಮಿಯೂ (ಹಾಗೆಯೇ) | ಗೋಪಾಃ--ರಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆಯೋ |
ಸಃ--ಅಂತಹ ಆದಿತ್ಯರೂಪನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು | ಧೀರಃ--ಅನುಗ್ರಹಾತ್ಮಕವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ | ಮಾ-
ನನ್ನನ್ನು | ಪಾಕಂ--ಅಪರಿಪಕ್ವವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ | ಅತ್ರ--ಈ ತನ್ನ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ |
ಅ ವಿನೇಶ--ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಾವ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಸರವುಳ್ಳ ರಶ್ಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉದಕದ
ಭಾಗವನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಸ್ರವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆಯೋ ಮತ್ತು ಯಾವನು ಸಮಸ್ತವಾದ ವಿಶ್ವಕ್ಕೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿಯೂ
ರಕ್ಷಕನಾಗಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅಂತಹ ಆದಿತ್ಯರೂಪನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅನುಗ್ರಹಾತ್ಮಕವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವ
ನಾಗಿ ನಾನು ಅಪರಿಪಕ್ವವಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ನನ್ನನ್ನೂ ಈ ತನ್ನ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ
ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

English Translation

Where the smooth-gliding (rays), cognizant (of their duty), distil the
perpetual portion of ambrosial (water); there has the lord and steadfast
protector of all beings consigned me, (though) immature (in wisdom).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಪುಕ್ಕಿಗೆ ನಿರುಕ್ತದ ವಿವರಣೆಯು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ,

ಯತ್ರ ಸುಪರ್ಣಾಃ ಸುಪತನಾ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಯಃ ಅಮೃತಸ್ಯ ಭಾಗಂ ಉದಕಸ್ಯ ಅನಿಮೇಷಂತೋ
ವೇದನೇನಾಭಿಸ್ವರಂತೀತಿ ವಾಭಿಪ್ರಯಂತೀತಿ ವಾ | ಈಶ್ವರಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಭೂತಾನಾಂ
ಗೋಪಾಯಿತಾದಿತ್ಯಃ | 'ಸ ಮಾ ಧೀರಃ ಪಾಕಮತ್ರಾವಿನೇಶ' | ಧೀರೋ ಧೀಮಾನ್

ಪಾಕಃ ಪಕ್ತವ್ಯೋ ಭವತಿ “ವಿಸಕ್ವಪ್ರಜ್ಞ ಆದಿತ್ಯಃ” ಇತ್ಯುಪನಿಷದ್ವರ್ಣೋ ಭವತೀತ್ಯಧಿ-
ದೈವತಂ |

(ನಿ. ೩-೧೨)

ಅತ್ಯಂತ ಅಕರ್ಷಕವಾದ ಪತನವುಳ್ಳ ಅದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ಪೂರ್ಣವಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉದಕದ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಯಾವ
ಅದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆಯೋ ಅಂತಹ ಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೂ ಪಾಲಕನಾದವನೂ, ಪೂರ್ಣ
ವಾಗಿ ಪಕ್ವನಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಅದಿತ್ಯನು ಅಪರಿಪಕ್ವವಾದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಾತ್ಮಕವಾದ
ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಮೀಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಅಧಿದೈವತವಾದ ವಿವರಣೆಯು.

ಅಥಾಧ್ಯಾತ್ಮಂ | ಯತ್ರ ಸುಪರ್ಣಾಃ ಸುಸತನಾನೀಂದ್ರಿಯಾಣ್ಯಮೃತಸ್ಯ ಭಾಗಂ ಜ್ಞಾನಸ್ಯಾನಿಮಿ-
ಷಂತೋ ವೇದನೇನಾಭಿಸ್ವರಂತೀತಿ ವಾಭಿಪ್ರಯಂತೀತಿ ವಾ | ಈಶ್ವರಃ ಸರ್ವೇಷಾಮಿಂದ್ರಿ-
ಯಾಣಾಂ ಗೋಪಾಯಿತಾತ್ಮಾ ಸ ಮಾ ಧೀರಃ ಪಾಕಮತ್ರಾವಿವೇಶೇತಿ ಧೀರೋ ಧೀಮಾನ್
ಪಾಕಃ ಪಕ್ತವ್ಯೋ ಭವತಿ ವಿಸಕ್ವಪ್ರಜ್ಞ ಆತ್ಮೇತ್ಯಾತ್ಮಗತಿಮಾಚಷ್ಟೇ ||

(ನಿ. ೩-೧೨)

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಪರವಾದ ವಿವರಣೆಯು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ. ಯಾವ ಶರೀರದಲ್ಲಿ (ತಮ್ಮನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ)
ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರಸರಿಸುವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವೃತಸಾಧನವಾದ ಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಗೆ
ಸರಿಯುತ್ತವೆಯೋ, ಅಂತಹ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ಪ್ರಭುವಾದವನೂ, ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞನೂ ಆದ ಅತ್ಮನು
(ಪರಮಾತ್ಮನು) ಅಪರಿಪಕ್ವವಾದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಾತ್ಮಕವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಮೀಪಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಎಂದು
ಎರಡುವಿಧವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಅನುಷಂಗಿಕವಾಗಿ ಸುಪರ್ಣ, ಮತ್ತು ಧೀರ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ನಿರ್ವಚನವನ್ನೂ
ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಧೀರೋ ಧೀಮಾನ್ | ಪ್ರಜ್ಞಾನಂತನಂದರ್ಥ. ಈ ಪದವು ಮೇಧಾವಿನಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ.
(ನಿ. ೩-೯) ಈಗಿನ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಧೀರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವನೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪನಿಷತ್ತು
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪ್ರಾಜ್ಞ, ವಿನೇಕಿ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಪದವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ
ಧೀರನು ಪ್ರಾಜ್ಞನಾದುದರಿಂದಲೂ ಭಯವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ನಿರ್ಭಯನಾಗಿರುವುದೂ ಆಸತ್ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಪ್ರಶಾಂತಚಿತ್ತ
ನಾಗಿರುವುದೂ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವನೆಂದೇ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯುವಾ ಸುವಾಸಾಃ ಪರಿವೀತ ಆಗಾತ್ಸ ಉ ಶ್ರೇಯಾನ್ಮವತಿ ಜಾಯಮಾನಃ |

ತಂ ಧೀರಾಸಃ ಕವಯಃ ಉನ್ನಯಂತಿ ಸ್ವಾಧ್ಯೋ ಮನಸಾ ದೇವಯಂತಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೩-೮-೪)

ಇತ್ಯಾದಿ ಯಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ, ಮತ್ತು

ಶ್ರೇಯಶ್ಚ ಪ್ರೇಯಶ್ಚ ಮನುಷ್ಯಮೇತಸ್ಮೈ ಸಂಪರೀತ್ಯ ವಿವಿನಕ್ತಿ ಧೀರಃ |

ಶ್ರೇಯೋ ಹಿ ಧೀರೋಽಪ್ರೇಯಸೋ ವೃಣೇತೇ ಪ್ರಯೋ ಮಂದೋ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಾದ್ಧ್ಯು-

• ಣೇತೇ ||

(ಕಠ. ೨-೨)

ಇತ್ಯಾದ್ಯುಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಧೀರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಧೀಮಾನ್ ಪ್ರಾಜ್ಞಃ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುಪರ್ಣಾಃ—ಸುಪರ್ಣಶಬ್ದವು ರಶ್ಮಿನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೨-೧೫) ಅಶ್ವನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೨-೨೭) ಪರಿತವಾಗಿದೆಯಾದರೂ ಸಹ ಪಕ್ಷಿ, ಬಾಣ ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಶೋಭನಪತನ ಎಂದರೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ,

ವಿ ಸುಪರ್ಣೋ ಅಂತರಿಕ್ಷಾಣ್ಯಮ್ಭಿರಭೀರವೇಸಾ ಅಸುರಃ ಸುನೀಥಃ |

ಕ್ಷೇಷಿದಾನೀಂ ಸೂರ್ಯಃ ಕಶ್ಚಿ ಕೇತ ಕತಮಾಂ ದ್ಯಾಂ ರಶ್ಮಿರಸ್ಯಾ ತತಾನ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೩೫-೭)

ಎಂಬ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಗಭೀರವಾದ ಕಂಪನವುಳ್ಳವೂ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸುವವೂ, ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವೂ ಆದ ರಶ್ಮಿಯ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ. ಸುಪರ್ಣಶಬ್ದವು ಇಲ್ಲಿ ರಶ್ಮಿಪರವಾಗಿದೆ. ಶೋಭನಪತನ ರಶ್ಮಯಃ ಎಂದು ರಶ್ಮಿಯ ವಿಶೇಷ ಗುಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ,

ಇಂದ್ರಂ ಮಿತ್ರಂ ವರುಣಮಗ್ನಿಮಾಹುರಥೋ ದಿವ್ಯಃ ಸ ಸುಪರ್ಣೋ ಗರುತ್ಮಾನ್ |

ಏಕಂ ಸದ್ವಿಷ್ಣು ಬಹುಧಾ ವದಂತ್ಯಗ್ನಿಂ ಯಮಂ ಮಾತರಿಶ್ವಾನಮಾಹುಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೪೬)

ಎಂಬ ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ೪೬ನೇ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಸುಪತನಃ ಗರುತ್ಮಾನ್ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಗಗನಸಂಚಾರವುಳ್ಳ ಗರುಡನೆಂದು ಪಕ್ಷಿಯಪರವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದ (೧೬೪-೨೦) ಋಕ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಲೌಕಿಕವಾದ ಪಕ್ಷಿಯ ವಿಶೇಷ ಗುಣವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ,

ಉಕ್ಷಾ ಸಮುದ್ರೋ ಅರುಷಃ ಸುಪರ್ಣಃ ಪೂರ್ವಸ್ಯ ಯೋನಿಂ ಪಿತುರಾ ವಿನೇತ |

ಮಧ್ಯೇ ದಿವೋ ನಿಹಿತಃ ಪೃಶ್ನಿರಶ್ಮಾ ವಿ ಚಕ್ರಮೇ ರಜಸಸ್ಪಾತ್ಯಂತಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೪೭-೩)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸುಗಮವುಳ್ಳ ಸಮುದ್ರ (ಅಂತರಿಕ್ಷ)ವೆಂದೂ,

ಸುಪರ್ಣಂ ವಸ್ತೇ ವ್ಯುಗೋ ಅಸ್ಯಾ ದಂತೋ ಗೋಭಿಃ ಸಂನದ್ಭಾ ಪತತಿ ಪ್ರಸೂತಾ |

(ಋ. ಸಂ. ೬-೭೫-೧೧)

ಎಂಬ ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಉದಾಹೃತವಾಗಿರುವ (ನಿ. ೯-೧೯) ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಸುಪತನವುಳ್ಳ ಬಾಣವೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶೋಭನಪತನಗಳಾದ ರಶ್ಮಿಗಳೆಂದೂ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶೋಭನಪತನಗಳಾದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಸುಪರ್ಣಾ ಅಭಿಸ್ಪರಂತಿ ಎನ್ನುವಾಗ ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಸೂಚಿತವಾಗುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

ಅಭಿಸ್ವರಂತಿ ಎನ್ನುವ ಪದಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಅಭಿಪ್ರಯಂತಿ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದುರ್ಗಾ ಚಾರ್ಯರು ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ (ಸ್ವೃಶಬ್ದೋಪತಾಪಯೋಃ) ಉಪತಾಪಾರ್ಥಕವಾದ ಸ್ವೃ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಸರ್ವಭೂತಗಳನ್ನೂ ತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಸವನ್ನು ಹೀರುವುದರಿಂದ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಷ್ಟು ಸ್ವರಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಇದರ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅಥ ಅಭಿಮುಖ್ಯೇನ ರಸಾನ್ ಗೃಹೀತ್ವಾ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲಂ ಪ್ರಯಾಂತಿ | ರಸವನ್ನು ಹೀರಿ ಆದಿತ್ಯ ಮಂಡಲದ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲೂ ರಸಗ್ರಹಣವೇ ಮುಖ್ಯತಾತ್ಪರ್ಯವಾದರೂ, ಮೊದಲನೆಯ ವಿವರಣೆಯಂತೆ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ತಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ರಶ್ಮಿಗಳ ಲೋಕರಕ್ಷಣೆಯ ತತ್ಪರತೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ (ವಿದಥಾ) ಪುನಃ ವೃಷ್ಟಿಪತನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಆ ರಸವನ್ನು ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೇರಿಸುತ್ತವೆಯೆಂಬುದೇ ಉಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ,

ರಥಾನಾಂ ನ ಯೇ ೧ ರಾಃ ಸನಾಭಯೋ ಜಿಗೀವಾಂಸೋ ನ ಶೂರಾ ಅಭಿದ್ಯುಃ |

ವರೇಯವೋ ನ ಮರಾಃ ಪೃತಪ್ರಪೋಽಭಿಸ್ವರ್ತಾರೋ ಅರ್ಕಂ ನ ಸುಷ್ಕಭಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೭೮-೪)

ಎಂಬ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಅಭಿಸ್ವರ್ತಾರ ಅಭಿತಃ ಶಬ್ದಯುತಾರಃ | ಸ್ತುತಿವಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುವವರು ಎಂಬರ್ಥಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅಭಿಸ್ವರ ಪದಕ್ಕೆ ಸ್ತುತಿವಚನವೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಂತೆಯೇ,

ನೇಮಿಂ ನಮಂತಿ ಚಕ್ಷಸಾ ಮೇಷಂ ವಿಪ್ರಾ ಅಭಿಸ್ವರಾ |

ಸುದೀತಯೋ ವೋ ಅದ್ರುಹೋಽಸಿ ಕರ್ಣೇ ತರಸ್ವಿನಃ ಸಮ್ಯಕ್ಸಭಿಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೮-೯೭-೧೨)

ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಭಿಸ್ವರಾ ಅಭಿಸ್ವರಣೇನ ಸ್ತೋತ್ರೇಣ | ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪರಸ್ವರಾನುಸರಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಏಕಪಾದ್ಯೋಗೋ ದ್ವಿಪದೋ ವಿ ಚಕ್ರಮೇ ದ್ವಿಪಾತ್ರಿಸಾದಮಭ್ಯೇತಿ ಪಶ್ಚಾತ್ |

ಚತುಷ್ಪಾದೇತಿ ದ್ವಿಪದಾಮಭಿಸ್ವರೇ ಸಂಪತ್ಯನ್ ಸಂಕ್ತೀರುಪತಿಷ್ಯಮಾನಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೧೭-೮)

ಎಂಬ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಾಧಮರು ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ಪರಸ್ಪರವಾದ ಅನುಸರಣೆಯಿಂದಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಅಭಿಸ್ವರೇ ಸಂಪತ್ಯನ್ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಭಿಸ್ವರ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಭಿಗಮನವೆಂದರ್ಥ. ಎದುರುಗೊಂಡು ಹೋಗು ಅಥವಾ ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ,

ಶೀರ್ಷ್ಠಃ ಪ್ರೇರಂ ದುಹ್ರತೇ ಗಾವೋ ಅಸ್ಯ ವಸ್ತಿಂ ವಸಾನಾ ಉದಕಂ ಪದಾಪುಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೭)

ಎಂಬ ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ಆದಿತ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ಉದಕವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಲೂ ಪುನಃ ಉದಕವನ್ನು ಹೀರಿ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಲೂ ಅವನನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅವನ ಮನೋಗತವನ್ನರಿತು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಉದಕವನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದ ಹೀರಿ ಅವನ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಪುನಃ ವೃಷ್ಟಿಪತನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡುತ್ತವೆ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಮೃತಸ್ಯ ಭಾಗಂ ಅಭಿಸ್ಪರಂತಿ ಉದಕದ ಅಂಶವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು (ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನರಿತು) ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಸೇವಾರೂಪವಾದ ಸ್ತ್ರೋತ್ರದಿಂದಲೂ, ಉದಕದೊಡನೆ ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಪುನಃ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಲು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದವು ಎಂದಾಗಲಿ ಆಗಬಹುದು.

ಅಮೃತಸ್ಯ—ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಮೃತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉದಕವೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ಉದಕನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸಿದ್ಧಾರೆ. (ನಿ. ೨-೨೪) ಮತ್ತು ಈ ಋಕ್ಕಿನ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಸಹ ಉದಕಸ್ಯ ಎಂದೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೩-೧೨).

ತಸ್ಯ ಯೇ ಪ್ರಾಂಚೋ ರಶ್ಮಯಃ ತಾ ಅಮೃತಾ ಅಪ್ತಃ |

(ಛಾ. ಉ. ೨-೧-೨)

ಎಂದು ಭಾಂದ್ಯೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಅಪ್ಪುಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ ಆಪಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅಮೃತಾಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅಮೃತಾರ್ಥತ್ವಾದತ್ಯಂತರಸವತ್ಯೇ ಆಪೋ ಭವಂತಿ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ,

ಅಥ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ;—ಅಮೃತಸ್ಯ (ಅಮರಣಧರ್ಮಣಃ) ಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿರುವಂತೆಯೇ ಸಾಯಣರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷಣವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ರ ವಿಷಯಾವಚ್ಛಿನ್ನ-ಚೈತನ್ಯಂ ಅಮೃತಮಿತ್ಯುಚೈತೇ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ವಿಷಯಾವಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೂ ವೃತ್ತೈವಚ್ಛಿನ್ನ-ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿವರಣೆಯು,

ದ್ವೇ ಅಕ್ಷರೇ ಬ್ರಹ್ಮವರೇ ತ್ವನಂತೇ ವಿದ್ಯಾವಿದ್ಯೇ ನಿಹಿತೇ ಯತ್ರ ಗೂಢೇ |

ಕ್ಷರಂ ತ್ವವಿದ್ಯಾ ಹ್ಯಮೃತಂ ತು ವಿದ್ಯಾ ವಿದ್ಯಾವಿದ್ಯೇ ಈಶತೇ ಯಸ್ತು ಸೋಽನ್ಯಃ |

(ಶ್ವೇ. ಉ. ೫-೨)

ಅಕ್ಷರವೂ ಅನಂತವೂ ಅದ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಿದ್ಯೆಗಳು ನಿಹಿತವಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಿದ್ಯೆಯು ಕ್ಷರವು ; ವಿದ್ಯೆಯು ಅಮೃತವು, ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವಿಷಯಾವಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೂ, ವೃತ್ತೈವ-ಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಎರಡಕ್ಕೂ ಅತ್ಯನೇ ಆಧಾರವು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಯತ್ರ ಯಸ್ಮಿನ್ನಾತ್ಮನಿ ಅಭಿಸ್ಪರಂತಿ ಎಂದು ಎರಡಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಆಧಾರವಾದ ಅತ್ಮವು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಅನಿಮೇಷಂ—ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಉದಕಪರವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅನವರತವಾಗಿ ಎಂದೂ, ಜ್ಞಾನಪರವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿಮೇಷರಹಿತವಾದುದು ಎಂದೂ ಅರ್ಥವು.

ಧೀರಃ ಪಾಕಮತ್ತಾ ವಿವೇಶ—ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ; — ಸ ಪರಮೇಶ್ವರಃ ಧೀರಃ ಸಮಾಧಿನಿಷ್ಠಃ ಸರ್ವದಾ ಅವಿಕ್ರಿಯೋ ಮಾಂ ಪಾಕಂ ಪರಿ ಪಕ್ಷಮನಸ್ತಂ ಯಾಗಾದಿನಾ ಅಪಗತರಜಸ್ತಮಸ್ತತ್ಪೇನ ದರ್ಪಣವದತಿ ನಿರ್ಮಲಸತ್ತ್ವೋದ್ರಿಕ್ತಮನಸ್ತಂ ಮಾಂ ಆ ವಿವೇಶ | ಸಮಾಧಿನಿಷ್ಠನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಯಾಗಾದಿಸತ್ತ್ವಾರ್ಯಗಳಿಂದ ರಜಸ್ತಮೋಗುಣಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಪರಿಪಕ್ವನಾದುದೂ, ಸತ್ತ್ವಗುಣದಿಂದ ಪೂರಿತವಾದುದೂ, ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಅತಿಶುದ್ಧವಾದುದೂ ಆದ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು ಎಂದೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ,

ಯದ್ವಾ, ಅಪರಿಪಕ್ಷಮನಾಃ ಅಹಂ ಪೂರ್ವಂ ಅಜ್ಞಾನದಶಾಯಾಂ ಮದನ್ಯಃ ಈಶ್ವರೋಽಸ್ತೀತಿ ಅವಿದ್ವಾನ್ ತತಃ ಪರಮಸ್ತಿ ಕಶ್ಚಿತ್ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಪಶ್ಚಾದ್ಗುರುಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಂ ಸ ಏವಾಹಮಸ್ತೀತಿ ಮತ್ತಾ ಪರಿಪೂರ್ಣಃ ಪರಮಾತ್ಮಾಭವಂ | ಜ್ಞಾನಸಾಧನೆಯ ಪೂರ್ವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಬೇರೆ, ಈಶ್ವರನು ಬೇರೆ ಎಂಬ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ, ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶದಿಂದಲೂ ಭೇದಭಾವವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಅಹಮಸ್ತಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದೆನು ಎಂಬರ್ಥವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥದ ಮೇರೆ, ಪಾಕಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಪರಿಪಕ್ವಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನೆಂಬುದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ೫ ನೇ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಪಾಕಃ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ಮನಸಾ ವಿಜಾನನ್ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ನಿರುಕ್ತಕಾರರೂ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಪಾಕಃ ಪಕ್ತವ್ಯೋ ಭವತಿ ವಿಪಕ್ಷಪ್ರಜ್ಞಾ ಅತ್ಮೇತ್ಯಾತ್ಮಗತಿಮಾಚಿಷ್ಟ್ಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಯತ್ರ—ನಿಪಾತಸ್ಯಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಮೃತಸ್ಯ—ನಿಜೋ ಜರಮರ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ

ಅನಿಮೇಷಮ್—ತತ್ಪುರುಷೇ ತುಲ್ಯಾರ್ಥ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿದಥಾ—ವಿದಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ರುದಿವಿದಿಭ್ಯಾಂಜಿತ್ (ಉ ಸೂ. ೩-೩೯೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಥ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಜಿತ್ವವಿಧಾನಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಉಪಧಿಗೆ ಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿಪರವಾದಾಗ ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಸರ್ವಣದೀರ್ಘ.

ಅಭಿಸ್ವರಂತಿ—ಸ್ವೃ ಗತೌ ಧಾತು. ಭ್ವಾದಿ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ರ್ಞಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ರ್ಞೋಂತಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತಾದೇಶ. ಶವ್ ವಿಕರಣ. ಸಾರ್ವಧಾತುಕಾರ್ಥಧಾತುಕಯೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ

ಮುಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ. ರ ಪರಪಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಯತ್ರ ಎಂಬುದರ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಿಜಾಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅಭಿ) ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇನೇ—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಇಣ್ ಸಿಂಜಿದೀ (ಉ ಸೂ. ೩-೨೮೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಕ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿವೇಶ - ವಿಶ ಪ್ರವೇಶನೇ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿ ಇಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨೧ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯಸ್ಮಿನ್ವೃಕ್ಷೇ ಮಧ್ವದಃ ಸುಪರ್ಣಾ ನಿವಿಶಂತೇ ಸುವತೇ ಚಾಧಿ ವಿಶ್ವೇ |

ತಸ್ಯೇದಾಹುಃ ಸಿಪ್ಪಲಂ ಸ್ವಾದ್ವಗ್ರೇ ತನ್ನೋನ್ನಶತ್ ಸಿತರಂ ನ ವೇದ || ೨೨ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಯಸ್ಮಿನ್ | ವೃಕ್ಷೇ | ಮಧ್ವದಃ | ಸುಪರ್ಣಾಃ | ನಿವಿಶಂತೇ | ಸುವತೇ | ಚ | ಅಧಿ | ವಿಶ್ವೇ |

ತಸ್ಯ | ಇತ್ | ಅಹುಃ | ಸಿಪ್ಪಲಂ | ಸ್ವಾದು | ಅಗ್ರೇ | ತತ್ | ನ | ಉತ್ | ನಶತ್ | ಯಃ | ಸಿತರಂ |

ನ | ವೇದ || ೨೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅತ್ರ ವೃಕ್ಷಸ್ವರೂಪಕಲ್ಪನಾ | ಅಧಿದೈವಮಾದಿತ್ಯಮಧ್ಯಾತ್ಮಮಾತ್ಮಾನಂ ಚ ಪ್ರಶಂಸತಿ | ಯಸ್ಮಿ-
ನ್ನಾದಿತ್ಯೇ ವೃಕ್ಷೇ ವೃಕ್ಷವತ್ಪರ್ವತಲಾಶ್ರಯಭೂತೇ ಮಧ್ವದಃ | ಮದ್ವಿತ್ಯುದಕನಾಮ | ತದದಂತೀತಿ
ಮಧ್ವದ ಉದಕಸ್ಯಾತ್ತಾರಃ ಸುಪರ್ಣಾಃ ಸುಪತನಾ ರತ್ನಯೋ ನಿವಿಶಂತೇ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ರಾತ್ರಾ ಸುವತೇ ಚ
ಪುನರುದಯಕಾಲೇ ಪ್ರಕಾಶಂ ಜನಯಂತಿ ಚ ಯಸ್ಮಾದಾದಿತ್ಯಾತ್ | ಕುತ್ರ | ಅಧಿ ವಿಶ್ವೇ ವಿಶ್ವಸ್ಯೋಪರಿ |
ತಸ್ಯಾದಿತ್ಯವೃಕ್ಷಸ್ಯ ಸಿಪ್ಪಲಂ ಪಾಲಕಂ ಫಲಂ ಸ್ವಾದು ರಸವದಗ್ರ ಉಪರ್ಯುಪಾಸನಾನಂತರಮಾಹುಃ |
ಕಥಯಂತಿ ತತ್ತ್ವವಿದಃ | ಯದ್ವಾ | ಸರ್ವಸ್ಯಾಧ್ಯುಪರಿ ವರ್ತಮಾನಮಾಹುಃ | ಈದೃಶಂ ಸಿತರಂ ಜಗತಃ
ಪಾಲಯಿತಾರಂ ಯೋ ನರೋ ನ ವೇದ ನೋಪಾಸ್ತೇ ಸ ತನ್ನೋನ್ನಶತ್ | ನಶತಿರ್ಗತಿಕರ್ಮಾ | ತತ್ಪಲಂ
ನ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ | ವೇದಿತುಸ್ತ್ವಗ್ರೇ ಸಿಪ್ಪಲಮಾಹುರಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಇತ್ಯಧಿದೈವಪಕ್ಷೇ || ಅಥಾಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷೇ |
ಯಸ್ಮಿನ್ಪುರಮಾತ್ಮನಿ ವೃಕ್ಷೇ ವೃಕ್ಷವದ್ಗಮನಾದಿರಹಿತೇವಿಕ್ರಿಯೇ ಸುಪರ್ಣಾಃ ಶೋಭನಗಮನಾನೀಂದ್ರಿ-

ಯಾಣಿ ಮಧ್ಯದೋ ಮಧುನೋ ಜ್ಞಾನಸ್ಯಾತ್ಮಾಣಿ | ತಜ್ಞಾನೇನ ಜ್ಞಾನಭಾಂಜೀತ್ಯರ್ಥಃ | ನಿವಿಶಂತೇ ಸ್ವಾಪಕಾಲೇ ಸ್ವಸ್ತವಿಷಯೇಭ್ಯಃ ಪ್ರತಿನಿವೃತ್ತಾನ್ಯಾತ್ಮನಿವೃತ್ತಾ ಲೀಯಂತೇ ಪುನಃ ಪ್ರಬೋಧಕಾಲೇಽಧಿ ವಿಶ್ವೇ ವಿಶ್ವಸ್ಯೋಪರಿ ಸುವತೇ ಚ ಉದ್ಯಂತಿ | ಸ್ವಸ್ತವಿಷಯಾಲ್ಲಭಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಃ ಪಿಪ್ಪಲಂ ಪಾಲಕಂ ಸಂಸಾರತ ಉದ್ಧಾರಕಂ ಸ್ವಾದ್ಯಸ್ವಾದನೀಯಮನ್ಮತತ್ಪಲಕ್ಷಣಂ ಜ್ಞಾನಂ | ಯತ್ಪಲಾ- ಸ್ವಾದನೇ ಪುನಃ ಹೃತ್ಪ್ರಸ್ಥಾ ಶೋಕನೋಹಜರಾಮರಣಾದಯೋ ನ ಭವಂತಿ ತದ್ಧಿ ಸ್ವಾದುತಮಂ | ಇತರಸ್ತರ್ಗಾದಿಫಲಾನಿ ಪುನರ್ಜನನಾದ್ಯಾಪಾದಕತ್ವಾದಾಪಾತಸ್ವಾದೂನಿ | ತತ್ಪಲಮಗ್ರೇ ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾ- ನೋತ್ತರಕಾಲಮಾಹುಃ | ಯಃ ಪುಮಾನ್ ಪಿತರಂ ಪಾಲಕಂ ಜ್ಞಾನಫಲಂ ತತ್ಪಲಾಧಾರಮಾತ್ಮಾನಂ ವಾ ನ ನೇದ ನ ಜಾನಾತಿ ಗುರುಶಾಸ್ತ್ರಾತ್ ಸ ತತ್ಪಲಂ ನೋನ್ನತತ್ | ನ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ | ಅತ ಆತ್ಮಾನಂ ಯೋ ನೇದ ಸ ಎವ ತನ್ಮೋಕ್ಷಫಲಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಚರ್ಮವದಾಕಾಶಂ | ಶ್ವೇ. ಉ. ೬-೨೦ ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇರ್ಜ್ಞಾನಾದನೋಪಾಯಸ್ಯಾನ್ಮತತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಂ ನಿವಾರಯತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ನೇದ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭವತೀತ್ಯಾಧಿಕಾನುಜ್ಞಾಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾಹ | ತಸ್ಮಾದೀದೃಶಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ವಿದಿತ್ವಾ ಮುಕ್ತೋ ಭೂಯಾ- ಸಮಿತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಯಸ್ಮಿನ್—ಯಾವ ಆದಿತ್ಯರೂಪವಾದ | ವೃಕ್ಷೇ—ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ | ಮಧ್ಯದಃ—ಉದಕವನ್ನು ಸೇವಿಸ ತಕ್ಕ | ಸುಪರ್ಣಾಃ—ರಶ್ಮಿಗಳು | ನಿವಿಶಂತೇ—(ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತವೆಯೋ (ಮತ್ತು ಪುನಃ ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ) | ಅಧಿ ವಿಶ್ವೇ—ಲೋಕಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ | ಸುವತೇ ಚ | (ಆದಿತ್ಯನ) ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಹರಡುತ್ತವೆಯೋ | ತಸ್ಯ ಇತ್—ಅದೇ ಆದಿತ್ಯನ | ಪಿಪ್ಪಲಂ—ಪಾಲಕವಾದ ಫಲವನ್ನು | ಸ್ವಾದು—ರಸ ವತ್ತನ್ನಾಗಿಯೂ | ಅಗ್ರೇ—(ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಫಲಗಳಿಗಿಂತಲೂ) ಉತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿಯೂ | ಆಹುಃ— ತತ್ತ್ವವಿತ್ತುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ | ಯಃ—ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು | ಪಿತರಂ—ಜಗತ್ಪಾಲಕನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು | ನ ನೇದ—(ಉಪಾಸನಾದಿಗಳಿಂದ) ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ (ಅವನು) | ತತ್—ಆ ಫಲವನ್ನು | ನ ಉನ್ನತತ್— ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಾವ ಆದಿತ್ಯರೂಪವಾದ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಉದಕವನ್ನು ಸೇವಿಸತಕ್ಕ ರಶ್ಮಿಗಳು ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸು ತ್ತವೆಯೋ, ಮತ್ತು ಪುನಃ ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೋಕಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಆದಿತ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಹರಡುತ್ತವೆಯೋ ಅದೇ ಆದಿತ್ಯನ ಪಾಲಕವಾದ ಫಲವನ್ನು ರಸವತ್ತನ್ನಾಗಿಯೂ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಫಲಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದ ನ್ನಾಗಿಯೂ ತತ್ತ್ವವಿತ್ತುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಜಗತ್ಪಾಲಕನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಉಪಾಸನಾದಿ ಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವನು ಆ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

English Translation

In the tree into which the smooth-gliding (rays), feeders on the sweet (produce), enter, and again bring forth (light) over all ; they have called the

fruit sweet, but he partakes not of it who knows not the protector (of the universe).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನನ್ನೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಯಾವ ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ರಶ್ಮಿಗಳು ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪುನಃ ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹರಡುತ್ತವೆಯೋ ಅಂತಹ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಉಪಾಸನಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸತಕ್ಕವರು ಆದಿತ್ಯರೂಪನಾದ ವೈಷ್ಣವದಲ್ಲಿರುವುದೂ, ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾದುವಾದುದೂ, ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಫಲಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದೂ ಆದ ಫಲವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವರೆಂದೂ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಅದು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಪಿತರಃ ನ ವೇದ ಎಂಬುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಫಲಾಸ್ವಾದಕ್ಕೆ ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದು ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ,

ಯಸ್ಮಿನ್ನರಮಾತ್ಮನಿ ವೃಕ್ಷೇ ಸುಪರ್ಣಾಃ ಶೋಭನಗಮನಾನೀಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಮಧ್ಯದಃ ಜ್ಞಾನಸ್ಯಾ-
ತ್ಮಾಣಿ ನಿವಿಶಂತೇ ಸ್ವಾಪಕಾಲೇ ಸ್ವಸ್ವನಿಷಯೇಭ್ಯಃ ಪ್ರತಿನಿವೃತ್ತಾನಿ ಪುನಃ ಪ್ರಚೋದ-
ಕಾಲೇ ವಿಶ್ವಸ್ಯೋಪರಿ ಸುವತೇ ಸ್ವಸ್ವನಿಷಯಾನ್ ಲಭಂತೇ | ತಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಃ ಪಿಸ್ಪಲಂ
ಪಾಲಕಂ ||

ಯಾವ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪನಾದ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸುಲಭಸಂಚಾರಿಗಳಾದವೂ, ಜ್ಞಾನದ ಆಸ್ವಾದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವೂ ಆದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಸ್ವಾಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಆತ್ಮನಲ್ಲೇ ಲೀನವಾಗಿ ಅನಂತರ ಜಾಗೃತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆಯೋ ಅಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವು, ಅದರ ಅನುಭವದಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕವೂ, ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾದುವಾದುದೂ, ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಫಲಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಫಲದ ಭೋಗವು ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅಥವಾ ಯಾರಿಗೆ ಲಭಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಯಃ ಪಿತರಂ ನ ವೇದ ನ ತನ್ನೋನ್ನೇಶತ್ | ಪಾಲಕನಾದ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದವನಿಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ತಿಳಿಯದ ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಏಕರೂಪವಾದ ವರ್ಣನೆಯೂ ಸ್ತುತಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆರಣ್ಯಕಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕವಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ,

ಮರೀಚಿಯಃ ಸ್ವಾಯಂಭುವಾಃ | ಯೇ ಶರೀರಾಣ್ಯಕಲ್ಪಯನ್ | ತೇ ತೇ ದೇಹಂ ಕಲ್ಪಯಂತು
ಮಾ ಚ ತೇ ಖ್ಯಾಸ್ಮ ತೀರಿಷತ್ | ಉತ್ತಿಷ್ಠತ ಮಾ ಸ್ವಪ್ತ | ಅಗ್ನಿಮಿಚ್ಛೇಧ್ವಂ ಭಾರತಾಃ |
ರಾಜ್ಞಃ ಸೋಮಸ್ಯ ತೃಪ್ತಾಸಃ | ಸೂರೈಣಿ ಸಯುಜೋಷಸಃ | ಯುವಾ ಸುನಾಸಾಃ |
ಅಷ್ಟಾಚಕ್ರಾ ನವದ್ವಾರಾ | ದೇವಾನಾಂ ಪೂರಯೋಧ್ಯಾ | ತಸ್ಯಾಗ್ಂ ಹಿರಣ್ಮಯಃ ಕೋಶಃ |
ಸ್ವರ್ಗೋ ಲೋಕೋ ಜ್ಯೋತಿಷಾವೃತಃ | ಯೋ ವೈ ತಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವೇದ | ಅವೃತೇನಾ-
ವೃತಾಂ ಪುರಿಂ | ತಸ್ಮೈ ಬ್ರಹ್ಮಚಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಚಿ | ಆಯುಃ ಕೀರ್ತಿಂ ಪ್ರಜಾಂ ದದುಃ |
ವಿಭ್ರಾಜಮಾಣಾಗ್ಂ ಹರಿಣೀಂ | ಯಶಸಾ ಸಂಪರೀವೃತಾಂ | ಪುರಗ್ಂ ಹಿರಣ್ಮಯೀಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ ||

(ತೈ. ಅ. ೧-೨೭-೨, ೩)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಪರ್ಣಶಬ್ದದಿಂದ ಬೋಧಿತವಾಗುವ ಅರ್ಥವು ಮರೀಚಿಕೆಯೇ; ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ರಶ್ಮಯಃ ಶರೀರಾಣ್ಯಾತ್ಮೋಪಾಸಕದೇಹಾನಕಲ್ಪಯಿಸ್ತೃತವಂತಸ್ತೇ ತವ ದೇಹಂ ಕಲ್ಪಯಂತು | ಸೂರ್ಯಶರೀರದ ಅವಯವಗಳಾದ ರಶ್ಮಿಗಳೆಂದೂ, ಆತ್ಮೋಪಾಸನೆಗೆ ಸಾಧನವಾದ ದೇಹದ ಇಂದ್ರಿಯಾದ್ಯವಯವಗಳೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ರಶ್ಮಿಗಳಾಗಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಾದ್ಯವಯವಗಳಾಗಲಿ ಆದಿತ್ಯರೂಪನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಪುನಃ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ ಆತ್ಮಕಲ್ಪಾಣಕ್ಕೂ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇವು ಕಲ್ಪಾಣ ಸಾಧಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆದಿತ್ಯನ ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯರೂಪನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಯಃ ಸಿತರಂ ನ ವೇದ ನೋನ್ನಶತ್ ಎಂದು ನಿಷೇಧರೂಪದಲ್ಲೂ ; ಆರಣ್ಯಕ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೋ ವೈ ತಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವೇದ ಎಂಬ ವಿಧಿರೂಪದಲ್ಲೂ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸಿಪ್ಪಲಂ ಫಲಂ ಸ್ವಾದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಮೃತೇನಾವೃತಾಂ ಪುರೀಂ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಪರಮಾನಂದರೂಪವಾದ ಈ ಫಲಾಸ್ವಾದದಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಇನ್ನು ಯಾವ ಫಲವೂ ಕೊಡಲಾರದು. ಸ್ವರ್ಗಾದಿರೂಪವಾದ ಇತರ ಫಲಗಳಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸಾಯಣರು ಇತರಸ್ವರ್ಗಾದಿಫಲಾನಿ ಪುನರ್ಜನನಾದ್ಯಾಪಾದಕ-ತ್ವಾತ್ ಆಪಾತಸ್ವಾದೂನಿ | ಇತರ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಫಲಗಳು ಪುನಃಪುನಃ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಲಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವು ಈ ಅಮೃತರೂಪವಾದ ಆನಂದದಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಶದಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉಪನಿಷದಾದಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಈ ರೀತಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೇಳಿರುವ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮೊದಲು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿದೈವತವಾದ ಆದಿತ್ಯನ ವರ್ಣನವನ್ನೂ, ಆತನ ಅವಯವಗಳಾದ ರಶ್ಮಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನ ವರ್ಣನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ತದಾಧಾರವಾದ ದೇಹದ ಅವಯವಗಳಾದ ಇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಗಳಾದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆತ್ಮಾನಂದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಾಧಕಗಳಾಗುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ:—ವೃಕ್ಷೇ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವೃಕ್ಷವತ್ ಸರ್ವಫಲಾಶ್ರಯಭೂತೇ | ವೃಕ್ಷದಂತೆ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಫಲಕ್ಕೂ ಆಶ್ರಯಭೂತವಾದ (ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ) ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಅಥವಾ ವೃಕ್ಷವು ಸಕಲವಿಧವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವಾಗಿರುವಂತೆ ಆದಿತ್ಯನು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಆಧಾರಭೂತನೆಂದೂ ಸಹ ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಧರ್ತಾ ದಿವೋ ವಿಭಾತಿ ತಸಸ್ಪೃಥಿವ್ಯಾಮಿತಿ | ಧರ್ತಾ ಹ್ಯೇಷ ದಿವೋ ವಿಭಾತಿ ತಸಸ್-
ಸ್ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಧರ್ತಾ ದೇವೋ ದೇವಾನಾಮಮರ್ತ್ಯಸ್ತಪೋಜ್ಞಾ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೪-೧-೪-೭)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡರ್ಥಗಳೂ ಸೂಚಿತವಾಗಿ ಆದಿತ್ಯನು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳ ಆಧಾರಕನೂ ಮತ್ತು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳ ಫಲದಾಯಕನೂ ಆಗಿರುವನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯನು ಸಕಲಾಧಾರನು ಮತ್ತು ಸರ್ವ ಫಲದಾಯಕನು.

ಸುಪರ್ಣಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರಶ್ಮಿಯೆಂದೂ, ಈ ರಶ್ಮಿಗಳೇ ಉದಕವನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಿ, ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಪುನಃ ವೃಷ್ಟಿಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾಗುವುದೆಂದೂ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಉದಕರೂಪವಾದ ರಸವನ್ನು ಹೀರುವುದ ರಿಂದಲೇ ಈ ರಶ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯದಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿದೆ. ಮಧ್ಯತೈದಕನಾಮ | ತತ್ ಅದಂತೀತಿ ಮಧ್ಯದಃ ಉದಕಸ್ಯ ಅತ್ತಾರಃ | ಮಧುವೆಂದರೆ ಉದಕವು. ಅದನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತದಾದುದರಿಂದ ರಶ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯದಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಶ್ಮಿಗಳು ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿ ಉದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಅವಿರ್ಭವಿಸುತ್ತಾ ಆದಿತ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹರಡುತ್ತವೆ.

ಈ ಆದಿತ್ಯರೂಪದ ವೃಕ್ಷದ ಫಲವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಸಿಪ್ಪಲಂ ಸ್ವಾದು-ಇದು ಪಾಲಕವಾದುದೂ ರಸವತ್ತಾದುದೂ ಆದ ಫಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಫಲಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ಅಗ್ರೇ ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಆಭೃತವಾಗತಕ್ಕ ಈ ಫಲದ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನೂ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ತೈತ್ತಿರೀಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೃದಯಸ್ಥವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಈ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ದೇವತೆಗಳೂ ಹುಡುಕಿ ಅವನಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಕರ್ಮಕ್ಕೂ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ.

ಪರೇಣ ತಂತುಂ ಪರಿಷಿಚ್ಯಮಾನಂ | ಅಂತರಾದಿತ್ಯೇ ಮನಸಾ ಚರಂತಂ | ದೇವಾನಾಗ್ಂ
ಹೃದಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಾನ್ಮನಿಂದತ್ | ಬ್ರಹ್ಮೈತದ್ವೈ ಹೃಣ ಉಜ್ಜಭಾರ | ಅರ್ಕಗ್ಂ ಶ್ಲೋತಂತಗ್ಂ
ಸರಿಸ್ಯ ಮಧ್ಯೇ | ಆ ಯಸ್ಮಿನ್ತಪ್ತಪೇರವಃ | ಮೇಹಂತಿ ಬಹುಲಾಗ್ಂ ಶ್ರಿಯಂ | ಬಹ್ವ-
ಶ್ವಾಮಿಂದ್ರ ಗೋಮುತೀಂ ||

(ತೈ. ಆ. ೩-೧೧-೬)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಇಂದ್ರಾದಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅನ್ವೇಷಣಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಈ ಪರಮಾತ್ಮನು ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆದಿತ್ಯನುಂಟಲದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆದಿತ್ಯನ ರಶ್ಮಿರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೇಘ ಸ್ಥವಾದ ಜಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ವೃಷ್ಟಿರೂಪವಾದ ಫಲವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಲೋಕ ಪಾಲಕಗಳಾದ ಏಳು ರಶ್ಮಿಗಳು ಸೇರಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. (ಇದನ್ನು ಸಾಕಂಜಾನಾಂ ಸಪ್ತಥಮಾಹು ರೇಕಜಂ ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ) ಈ ರಶ್ಮಿಗಳು ಸಸ್ಯಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಗವಾಧೈಶ್ವರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಚ್ಯುತಾಂ ಬಹುಲಾಗ್ಂ ಶ್ರಿಯಂ | ಸ ಹರಿರ್ವಸುವಿತ್ತಮಃ | ಪೇರುರಿದ್ರಾಯ ಸಿನ್ಧತೇ |
.... ಶತಗ್ಂ ಶತಾ ಅಸ್ಯ ಯುಕ್ತಾ ಹರಿಣಾಂ | ಅರ್ನಾಜಾಯಾತು ವಸುಭೀ
ರಶ್ಮಿರಿಂದ್ರಃ |

(ತೈ. ಆ. ೩-೧೧-೭)

ಭದ್ರಂ ಪಶ್ಯಂತ ಉಪಸೇದುರಗ್ರೇ | ತಪೋ ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಷಯಃ ಸುವರ್ವಿಧಃ | ತತಃ ಕ್ಷತ್ರಂ
ಬಲಮೋಜಶ್ಚ ಜಾತಂ | ತದಸ್ಮೈ ದೇವಾ ಅಭಿ ಸನ್ನಮಂತು | ಶ್ವೇತಗ್ಂ ರಶ್ಮಿಂ ಜೋಭು-
ಜ್ಯಮಾನಂ | ಅಸಾಂ ನೇತಾರಂ ಭುವನಸ್ಯ ಗೋಪಾಂ ||

(ತೈ. ಆ. ೩-೧೧-೯)

ಈ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಫಲಗಳನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಂಚುತ್ತವೆ. ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ, ನಾಶ ರಹಿತವಾದವೂ ಪ್ರಭೂತವಾದವೂ ಆದ ಗವಾದಿಧನಸಂಪತ್ತುಗಳು. ಈ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಮಾರ್ಗಗಾಮಿಗಳಾದ ಋಷಿಗಳು ಸಪ್ತಹೋತ್ರರೂಪನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಉಪಾಸನಾದಿ ಪೂಜೆಗಳಿಂದ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಕ್ಷಾತ್ರರೂಪವಾದ ಬಲವನ್ನೂ, ಓಜಸ್ಸನ್ನೂ ಪಡೆದರು. ಅದೇ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಯಜಮಾನರೂ ಪಡೆಯಲಿ. ಎಂದರೆ ಆದಿತ್ಯನ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಲಭಿಸುವುವೆಂದರ್ಥ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ಪೋಷಕವಾದ ಅನ್ನಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳ ಸಮೂಹವೊಂದು ಬಗೆ. ಇದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾದ ಕ್ಷಾತ್ರ ಸಂಪತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆ. ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಈ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಾದುತರವಾದವು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಇವು ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸತಕ್ಕ ಸಂಪತ್ತುಗಳು. ಈ ಆದಿತ್ಯನ ರಶ್ಮಿಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ಕ್ರಿಯೆಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ರೋಹಿಣೀಃ ಪಿಂಗಳಾ ಏಕರೂಪಾಃ | ಕ್ಷರಂತೀಃ ಪಿಂಗಳಾ ಏಕರೂಪಾಃ | ಶತಗ್ಂ ಸಹಸ್ರಾಣಿ
ಪ್ರಯುತಾನಿ ನಾವ್ಯಾನಾಂ |

(ತೈ. ಆ. ೩-೧೧-೧೦)

ರೋಹಿತವರ್ಣಾತ್ಮಕವೂ, ಪಿಂಗಳವರ್ಣಾತ್ಮಕವೂ ಆದ ಭೂಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸತಕ್ಕ ಉದಕಗಳು ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತವಾಗಿ ಮೇಘಾಸ್ಥವಾದಾಗ ತಮ್ಮ ನಾನಾರೂಪಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಏಕರೂಪತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಪುನಃ ಶತಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವಾಹರೂಪದಿಂದ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಹರಿಯುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಪ್ತಹೋತ್ರರೂಪನಾದ ಆದಿತ್ಯನ ಅನುಗ್ರಹವು. ಇಂತಹ ಆದಿತ್ಯನ ಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದುದು. ಅವನ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪತ್ತು ಲಭಿಸತಕ್ಕದ್ದು. “ತನ್ನೋನ್ನತದ್ಯಃ ಪಿತರಂ ನ ವೇದ” | ಇಂತಹ ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಅವನ ಉಪಾಸನಾರೀತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿದು ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸದೆ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹವು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಕವಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಅನ್ವೇಷಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅನ್ವೇಷಣಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಮುಗ್ಧೇದ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಧ್ಯಾನರೂಪವಾದ ಅನ್ವೇಷಣದ ರೀತಿಯಿದ್ದರೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನವು ಕರ್ಮಕ್ಕೂ ತತ್ಪಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧನವಾಗಿರುವಂತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಪತಂಗಮಕ್ತಮಸುರಸ್ಯ ಮಾಯಯಾ ಹೃದಾ ಪಶ್ಯಂತಿ ಮನಸಾ ಮನೀಷಿಣಃ |
ಸಮುದ್ರೇ ಅಂತಃ ಕವಯೋ ವಿ ಚಕ್ಷತೇ ಮುರೀಚೀನಾಂ ಪದಮಿಚ್ಛಂತಿ ವೇಧಸಃ ||
ಪತಂಗೋ ವಾಚಂ ಮನಸಾ ಬಿಭರ್ತಿ ತಾಂ ಗಂಧರ್ವೋಽವದಗ್ಧರ್ಭೇ ಅಂತಃ |
ತಾಂ ದ್ರೋತಮಾನಾಂ ಸ್ವರ್ಯಂ ಮನೀಷಾಮೃತಸ್ಯ ಪದೇ ಕವಯೋ ನಿಪಾಂತಿ |

(ಋ ಸಂ. ೧೦-೧೭೭-೧, ೨)

ವಾಯುವಿಗಿಂತಲೂ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆಯಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಸಹ ಮರ್ತ್ಯವೂ ಸ್ಥಿರಾತ್ಮಕವೂ ಸರ್ವಶೇಷವಾದುದೂ ಆಗಿದೆ ಭೂತಾತ್ಮಕವೂ, ಮರ್ತ್ಯವೂ, ಸ್ಥಿರವೂ, ಸತ್ತಾತ್ಮಕವೂ ಆದ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ಸಾರವೂ ಈ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ ಅದಿತ್ಯನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಭಾವಾತ್ಮಕವಾದ ಮೂರ್ತರೂಪದ ಸಾರವೇ ಅದಿತ್ಯನು. ಇದು ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಎರಡು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ,

ಅಥಾಮೂರ್ತಂ ವಾಯುಶ್ಚಾಂತರಿಕ್ಷಂ ಚೈತದಮೃತಮೇತದ್ಯದೇತತ್ತ್ವೈತ್ತಸ್ಯೈತಸ್ಯಾಮೂರ್ತ-
ಸ್ಯೈತಸ್ಯಾಮೃತಸ್ಯೈತಸ್ಯ ಯತ ಏತಸ್ಯ ತ್ವಸ್ಯೈಷ ರಸೋ ಯ ಏಷ ಏತಸ್ಮಿನ್ಮಂಡಲೇ ಪುರು-
ಷಸ್ತಸ್ಯ ಹ್ಯೇಷ ರಸ ಇತ್ಯಧಿದೈವತಂ ||

(ಬೃ. ಉ. ೨-೩-೩)

ಅಮೂರ್ತವಾದುದು ವಾಯು ಮತ್ತು ಅಂತರಿಕ್ಷ- ಅವು ಅಮರ್ತ್ಯವೂ, ನಿರ್ವಿಶೇಷವೂ ಆದವು. ಇವುಗಳ ಸಾರವೂ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ ಅದಿತ್ಯನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿರ್ವಿಶೇಷವಸ್ತುಗಳ ಸಾರವೂ ಈ ಅದಿತ್ಯನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಅಧಿದೈವತವು, ಎಂದು ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅದಿತ್ಯನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಈ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ರೂಪಗಳಿಗೂ ಆಧಾರನೆಂದು ತೋರಿಸಿ. ಅನಂತರ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪರವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಕೇವಲ ಸಮಾಧಿರೂಪವಾದ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಸಹ ಈ ಅದಿತ್ಯಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದೂ ಉಪನಿಷದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಅದಿತ್ಯೋ ವಾ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯಾದೇಶಃ | ಸ ಯ ಏತಮೇವಂ ವಿದ್ವಾನಾದಿತ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯುಪಾಸ್ತೇ ||

(ಛಾ. ಉ. ೩-೧೯-೧ ಮತ್ತು ೪)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದಿತ್ಯನೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದಿತ್ಯನನ್ನೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಉಪಾಸನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮಕ್ಕನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದೂ, ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಫಲದ ಸ್ವರೂಪವರ್ಣನೆಯೂ, ಈ ಫಲಾನುಭವಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಈಶ್ವರಜ್ಞಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ವೃಕ್ಷವತ್ ಗಮನಾದಿರಹಿತೇ ಅವಿಕ್ರಿಯೇ—ವೃಕ್ಷದಂತೆ ಅಚಲವಾದುದೂ ಅವಿಕ್ರಿಯವಾದುದೂ ಆದ ಪರತತ್ತ್ವವೆಂದು ಸಾಯಣರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ವರ್ಣನೆಯು ಶೈತ್ತಿರೀಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ.

ಯಸ್ಮಾತ್ಪರಂ ನಾಪರಮಸ್ತಿ ಕಿಂಚಿದ್ಯಸ್ಮಾನ್ನಾಣೇಯೋ ನ ಜ್ಯಾಯೋಽಸ್ತಿ ಕಶ್ಚಿತ್ |

ವೃಕ್ಷ ಇವ ಸ್ತಬ್ಧೋ ದಿವಿ ತಿಷ್ಠತ್ಯೇಕಸ್ತೇನೇದಂ ಪೂರ್ಣಂ ಪುರುಷೇಣ ಸರ್ವಂ ||

(ತೈ. ಉ. ೪-೧೦)

ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ವೃಕ್ಷದಂತೆ ಗಮನಾಗಮನರಹಿತನಾಗಿ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿಯೂ, ನಿರ್ವಿಕಾರನಾಗಿಯೂ ತಾನೇ ವಿಶ್ವಜಗದಾತ್ಮನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ಅದ್ವಿತೀಯವಾದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಪಕೃಷ್ಟವಾದುದಾಗಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ಥಾನವಾವುದೆಂದರೆ—

ಪರೇಣ ನಾಕಂ ನಿಹಿತಂ ಗುಹಾಯಾಂ ವಿಭ್ರಾಜತೇ ಯದ್ಯತಯೋ ವಿಶಂತಿ ||

(ತೈ. ಅ. ೧೦-೧೦-೫)

ಇಂದ್ರಿಯನಿಯಮನಶೀಲರಾದ ಯತಿಗಳು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದೂ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತವುಳ್ಳದ್ದೂ ಗುಹಾ ರೂಪವಾದದ್ದೂ ಆದ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತಾವೂ ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತಲ್ಲಿನರಾಗು ತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಯಸ್ಮಿನ್ನರಮಾತ್ಮನಿ ಸುಪರ್ಣಾಃ ಶೋಭನಗಮನಾನೀಂವ್ರಿಯಾಣಿ ಮಧ್ಯದೋ ಮಧುನೋ
ಜ್ಞಾನಸ್ಯಾತ್ಮಾಣಿ ತಜ್ಞಾನ್ವೇನ ಜ್ಞಾನಭಾಂಜೀತ್ಯರ್ಥಃ |

ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಶೋಭನವಾದ ಗಮನಗಳುಳ್ಳ ಯಾವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸುವುವೋ ಅಂತಹ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪಾನುಗುಣವಾದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸುಪರ್ಣಾಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ, ನಿವಿಶಂತೇ ; ಅಧಿ ವಿಶ್ವೇ ಸುವತೇ ಚ ಅಂತಃ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪುನಃ ಹೊರಕ್ಕೆ ಆವಿರ್ಭಾವವಾಗುವುದು ಇದರಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು ? ಈ ರೀತಿಯ ಗಮನಾಗಮನಗಳುಳ್ಳ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ಆತ್ಮನಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಸಾಯಣರು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಿವಿಶಂತೇ ಸ್ವಾಪಕಾಲೇ ಸ್ವಸ್ತವಿಷಯೇಭ್ಯಃ ಪ್ರತಿನಿವೃತ್ತಾನಿ ಆತ್ಮನಿವೃತ್ತಾಃ ಲೀಯಂತೇ ಪುನಃ
ಪ್ರಬೋಧಕಾಲೇ ಅಧಿ ವಿಶ್ವೇ ವಿಶ್ವಸ್ಯೋಪರಿ ಸುವತೇ ಚ ಉದ್ಯಂತಿ | ಸ್ವಸ್ತವಿಷಯಾನ್
ಲಭಂತೇ ಇತ್ಯರ್ಥಃ |

ಸ್ವಾಪಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಸುಷುಪ್ತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವಿಷಯಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಗಳಾಗಿ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತವೆ. ಪುನಃ ಜಾಗೃತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಆವಿರ್ಭೂತಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಇದು ಇಂದ್ರಿಯವೃತ್ತಿಗಳ ವರ್ಣನೆಯು. ಈ ಇಂದ್ರಿಯವೃತ್ತಿಗಳಿಗೂ, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ? ಮತ್ತು ಈ ಇಂದ್ರಿಯವೃತ್ತಿಗಳ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ವಾಗುತ್ತದೆ ? ಆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಫಲದ ಸ್ವರೂಪವೇನು ? ಅದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನು ? ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾಂಡೂಕ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮೊದಲು,

“ ಪರಾಂಚಿ ಖಾನಿ ವ್ಯತ್ಯಣತ್ಸ್ಯಯಂಭೂಸ್ತಸ್ಮಾತ್ ಪರಾಜ್ ಪಶ್ಯತಿ ನಾಂತರಾತ್ಮನ್ ||

(ಕಠ. ಉ. ೨-೧-೧)

ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಲ್ಲೇ ಆಸಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೇ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೂ, ಕಾಮಾದಿಗಳಿಂದ ಲಿಪ್ತವಾಗುವುದೂ ಆದ ಇಂದ್ರಿಯಸಂಬಂಧವಿರುವಾಗ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಜಾಗೃದವಸ್ಥೆಯಿರುವುದು. ಆಗ ಸುಪರ್ಣಗಳ ಎಂದರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರುವುವು. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಂಡೂಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನ ಮೊದಲನೆಯ ಪಾದವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ,

ಜಾಗರಿತಸ್ಥಾನೋ ಬಹಿಃಪ್ರಜ್ಞಃ ಸಪ್ತಾಂಗ ಏಕೋನವಿಂಶತಿಮುಖಃ ಸ್ಥೂಲಭುಗೈಶ್ಚಾನರಃ
ಪ್ರಥಮಃ ಪಾದಃ ||

(ಮಾ. ಉ ೧-೩)

ಎಚ್ಚರವು ಆತ್ಮನಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗರಿತಸ್ಥಾನನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೊರಗೆ, ಎಂದರೆ ತನಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಉಳ್ಳವನಾದುದರಿಂದ ಇವನು ಬಹಿಃಪ್ರಜ್ಞನು. ಇವನು ಸಪ್ತಾಂಗನು. ಮತ್ತು ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಮುಖಗಳು, (೫ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯ- ೫ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ, ೫ ವಾಯುಗಳು, ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಚಿತ್ತ). ಈ ದ್ವಾರಗಳಿಂದ ಬಾಹ್ಯದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಆತ್ಮನು ಶಬ್ದಾದಿಸ್ಥೂಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಆತ್ಮನಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪಾದ ಅಥವಾ ಅವಸ್ಥೆ.

ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಾನೋಽಂತಃಪ್ರಜ್ಞಃ ಸಪ್ತಾಂಗ ಏಕೋನವಿಂಶತಿಮುಖಃ ಪ್ರವಿವಿಕ್ತಮುಖಃ ತ್ರೈಜಸೋ
ದ್ವಿತೀಯಃ ಪಾದಃ ||

(ಮಾ. ಉ. ೧-೪)

ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮನಿಗೆ ತ್ರೈಜಸನೆಂದು ಹೆಸರು. ಇವನು ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಾನನು. ಎಚ್ಚರದ ಅರಿವು ಚಕ್ಷುರಾದೀಂದ್ರಿಯ ರೂಪವಾದ ಅನೇಕ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಆಗುವುದಾಗಿ ಹೊರಗೆ ವಿಷಯಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವ ಬರಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಲುಗಾಟವು ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದು ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದ ಬಟ್ಟೆಯಂತೆ ಹೊರಗಿನ ಸಾಧನವನ್ನು ಬಯಸದೆಯೇ? ಅವಿದ್ಯಾಕಾಮ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಎಚ್ಚರದಂತೆಯೇ ತೋರುವುದು. ಅದುದರಿಂದಲೇ,

ಅಸ್ಯ ಲೋಕಸ್ಯ ಸರ್ವಾವತೋ ಮಾತ್ರಾಮಸಾದಾಯ |

(ಬೃ. ಉ. ೪-೩-೯)

ಸರ್ವ ಸಾಧನಸಂಪತ್ತೂ ಇರತಕ್ಕ ಜಾಗ್ರತ್ತಿನ ವಾಸನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕನಸ್ಸನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಒಳಗೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ಅದರ ವಾಸನಾರೂಪದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಕನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಆಗುವದೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ, ಇವನು ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸನಾರೂಪವಾಗಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಭೋಜ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎರಡನೆಯ ಪಾದವು. ಇದಲ್ಲದೇ,

ಯತ್ರ ಸುಪ್ತೋ ನ ಕಂಚನ ಕಾಮಂ ಕಾಮಯತೇ ನ ಕಂಚನ ಸ್ವಪ್ನಂ ಪಶ್ಯತಿ ತತ್ ಸುಷುಪ್ತಂ |

ಸುಷುಪ್ತಸ್ಥಾನ ಏಕೀಭೂತಃ ಪ್ರಜ್ಞಾನಘನ ಏವಾನಂದಮಯೋ ಹ್ಯಾನಂದಭುಕ್ತೇತೋ-
ಮುಖಃ ಪ್ರಾಜ್ಞಃ ಸ್ಥಿತೀಯಃ ಪಾದಃ ||

(ಮಾ. ಉ ೧-೫)

ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಯಾವ ಕಾಮವನ್ನೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕನಸ್ಸನ್ನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಷುಪ್ತಸ್ಥಾನನೂ, ಏಕೀಭೂತನೂ, ಪ್ರಜ್ಞಾನಘನನೂ, ಆನಂದಮಯನೂ, ಆನಂದ ಭೋಗಿಯೂ, ಜೇತೋಮುಖನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಮೂರನೆಯ ಪಾದವು. ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ವಿಷಯ

ವಿಷಯಗಳ ಆಕಾರವಾಗಿ ಅಲುಗಾಡುವ ಆಯಾಸದ ದುಃಖವು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮನು ಆನಂದಮಯನು. ಆನಂದ ಪ್ರಚುರನಾಗಿರುವನು. (ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನೆಂದರ್ಥವಲ್ಲ) ಆದರೆ ಈ ಆನಂದವು ಕೊನೆಯವರಿಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಏಷ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಏಷ ಸರ್ವಜ್ಞ ಏಷೋಂತ್ರಾರ್ಯಮೇಷ ಯೋನಿಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಭವಾಪ್ಯಯೌ
ಹಿ ಭೂತಾನಾಂ |

(ಮಾ ಉ. ೧-೬)

ಈತನೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಈತನೇ ಸರ್ವಜ್ಞನು, ಈತನೇ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯು. ಈತನೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಾರಣನು. ಭೂತಗಳಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಪ್ರಳಯಗಳೂ ಸಹ ಈತನೇ ಆಗಿರುವನು. ಹೀಗೆ ಸರದಿಯಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ಪಾದಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಾದವನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾಂತಃ ಪ್ರಜ್ಞಂ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಮುಂದಿನ ಮಂತ್ರವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಆತ್ಮನ ತುರಿಯಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು (ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅವಸ್ಥೆ) ಈರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ನಾಂತಃಪ್ರಜ್ಞಂ ನ ಬಹಿಃಪ್ರಜ್ಞಂ ನೋಭಯತಃಪ್ರಜ್ಞಂ ನ ಪ್ರಜ್ಞಾನಘನಂ ನ ಪ್ರಜ್ಞಂ
ನಾಪ್ರಜ್ಞಂ | ಅದೃಷ್ಟಮವ್ಯವಹಾರ್ಯಮಗ್ರಾಹ್ಯಮಲಕ್ಷಣಮಚಿಂತ್ಯಮವ್ಯಪದೇಶ್ಯಮೇಕಾ-
ತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯಸಾರಂ ಪ್ರಪಂಚೋಪಶಮಂ ಶಾಂತಂ ಶಿವಮದ್ವೈತಂ ಚತುರ್ಥಂ ಮನ್ಯಂತೇ ಸ
ಆತ್ಮಾ ಸ ವಿಜ್ಞೇಯಃ ||

(ಮಾ. ಉ. ೧-೭)

ಆತ್ಮನು ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞನೂ ಅಲ್ಲ, ಬಹಿಃಪ್ರಜ್ಞನೂ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಜ್ಞಾನಘನನೂ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಜ್ಞನೂ ಅಲ್ಲ. ವ್ಯವಹಾರಾತೀತನು, ಅಲಕ್ಷಣನು, ಅಚಿಂತ್ಯನು, ಏಕಾತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯಸಾರನು, ಶಾಂತನೂ, ಶಿವನೂ, ಅದ್ವೈತನೂ ಆದ ಆತ್ಮನು. ಈ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಆದೇ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವವನು ಗುರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಫಲವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ,

ತಸ್ಯೇದಾಹುಃ ಪಿಪ್ಪಲಂ ಸ್ವಾದ್ವಗ್ರೇ—ತಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಃ ಪಿಪ್ಪಲಂ ಪಾಲಕಂ ಸಂಸಾರತಃ
ಉದ್ಧಾರಕಂ ಸ್ವಾದು ಆಸ್ವಾದನೀಯಂ ಅಮೃತತ್ವಲಕ್ಷಣಂ ಜ್ಞಾನಂ | ಸಂಸಾರದಿಂದ ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವುದೂ, ಪುನಃ ಪುನಃ ಜನನಮರಣಾದಿಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದೂ, ಅದ ಅಮೃತರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನವೇ ಇದರ ಫಲವು. ಇದು ಸ್ವರ್ಗದಿರೂಪದ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಫಲಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು, ಅನಂತವು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಸ ಯೋ ಹ ವೈ ತತ್ಪರಮಂ ಬ್ರಹ್ಮ ವೇದ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭವತಿ ನಾಸ್ಯಾಬ್ರಹ್ಮವಿತ್ಯುಲೇ ಭವತಿ |
ತರತಿ ಶೋಕಂ ತರತಿ ಸಾಸ್ಮಾನಂ ಗುಹಾಗ್ರಂಥಿಭ್ಯೋ ವಿಮುಕ್ತೋಽಮೃತೋ ಭವತಿ ||
ತದೇತತ್ಸತ್ಯಂ ನಮಃ ಪರಮುಖಿಭ್ಯಃ ||

(ಮು ಉ. ೩-೨-೯, ೧೧)

ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ (ಪರಬ್ರಹ್ಮನ) ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದೊಡನೆಯೇ ಆತ್ಮನು ತಾನೂ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವರು ಹುಟ್ಟುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ದುಃಖವನ್ನೂ, ದುಃಖಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾದ ಪಾಪ

ವನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಾಟುತ್ತಾನೆ. ಹೃದಯಗ್ರಂಥಿಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾಗಿ ಅಮೃತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಸತ್ಯವು. ಇದು ಪರಮಶುಷ್ಕಿಗಳಿಂದ ಉಪದಿಷ್ಟವಾದ ಸತ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆಯು ಎಂದು ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಫಲವನ್ನೂ ಅದರ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಕರ್ತೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ,

ಏಕೋ ವಶೀ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರತ್ಮಾ ಏಕಂ ರೂಪಂ ಬಹುಧಾ ಯಃ ಕರೋತಿ |

ತಮಾತ್ಮಸ್ಯಂ ಯೇನುಪಶ್ಯಂತಿ ಧೀರಾಸ್ತೇಷಾಂ ಸುಖಂ ಶಾಶ್ವತಂ ನೇತರೇಷಾಂ ||

(ಕಠ. ಉ. ೨-೨-೧೨)

ಸಕಲ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವವನೂ, ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮನೂ ಆಗಿ ತನ್ನ ಒಂದೇ ರೂಪವನ್ನು ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವ ಧೀಮಂತರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಅನಂತವಾದ ಸುಖವು ದೊರೆಯುವುದೇ ವಿನಹ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೊರೆಯಲಾರದು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ ಇದನ್ನೇ ಅಪುನರಾವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ,

ತಮಾತ್ಮಸ್ಯಂ ಯೇನುಪಶ್ಯಂತಿ ಧೀರಾಸ್ತೇಷಾಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಶ್ವತೀ ನೇತರೇಷಾಂ |

(ಕಠ. ೨-೨-೧೩)

ಇಂತಹ ಧೀಮಂತರಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆತ್ಮಶಾಂತಿಯು ಲಭಿಸುವುದೇ ವಿನಹ ಉಳಿದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಲಭಿಸಲಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ಅಂತವನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ತನ್ನೋನ್ನತದ್ಯುಃ ಪಿತರಂ ನ ವೇದ—ಇಂತಹಪಾಲಕನಾದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಅರಿಯದವನಿಗೆ ಈ ಫಲವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ

ತನ್ನೋನ್ನತಃ—ನಶತಿರ್ಗತಿಕರ್ಮಾ | ತತ್ಪಲಂ ನ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ | ಆ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಈ ಫಲದ ಅನುಭವವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಮುಂಡಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಕೇವಲ ಅನಂದಾಭಾವಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಜನ್ಮರೂಪವಾದ ದುಃಖವೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಅವಿದ್ಯಾಯಾಮಂತರೇ ವರ್ತಮಾನಾಃ ಸ್ವಯಂ ಧೀರಾಃ ಪಂಡಿತಂಮನ್ಯಮಾನಾಃ ||

ಜಂಘನೈರ್ಮಾನಾಃ ಪರಿಯಂತಿ ಮೂಢಾ ಆಂಧೇನೈವ ನೀಯಮಾನಾ ಯಥಾಂಧಾಃ ||

(ಮು. ಉ. ೧-೨-೮)

ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಮೂಢರು ಪುನಃಪುನಃ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ತಪಿಸುವರು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಸ್ಮಾದೀದೃಶಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ವಿದಿತ್ವಾ ಮುಕ್ತೋ ಭೂಯಾಸಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | “ಆದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಲೋಕಪಾಲಕನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅರಿತು ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಶುಷ್ಕಿಯ ಉದ್ದೇಶವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ತಮ್ಮ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಮಧ್ಯದಃ—ಮಧು ಅದಂತಿ ಇತಿ ಮಧ್ಯದಃ ಅದ ಭಕ್ಷಣೇ. ಧಾತು. ಕ್ವಿಪ್ ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೭೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಗತಿಕಾರಕೋಪಪದಾತ್ ಕೃತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃದುತ್ತರ ಸಸಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮಾ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ.

ನಿ ವಿಶಂತೇ—ವಿಶ ಪ್ರವೇಶನೇ. ಧಾತು. ನೇರ್ವಿಶಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೧-೩-೧೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆತ್ಮನೇ ಪದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ವೃತ್ತಾನ್ನಿತ್ಯಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತ ಸ್ವರಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ವಿಕರಣಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಿಜಃಚೋದಾತ್ತವತಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ನಿ) ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುವತೇ—ಸೂರ್ ಪ್ರಾಣಿಗರ್ಭವಿಮೋಚನೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನಶತ್—ನಶ ಅದರ್ಶನೇ ಇಲ್ಲಿ ಗತ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಲೇಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್. ಇತಶ್ಚ ಲೋಪಃ ಸ—(ಪಾ.ಸೂ. ೩-೪-೯೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರಲೋಪ. ಲೇಟೋಡಾಟಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವೇದ—ವಿದಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಲಡಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಭುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨೨ ||

—:೦:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯದ್ಗಾಯತ್ರೇ ಅಧಿ ಗಾಯತ್ರನಾಹಿತಂ ತ್ರೈಸ್ವಭಾದ್ವಾ ತ್ರೈಸ್ವಭಂ
ನಿರತಕ್ಷತ |

ಯದ್ವಾ ಜಗಜ್ಜಗತ್ಯಾಹಿತಂ ಪದಂ ಯ ಇತ್ತದ್ವಿದುಸ್ತೇ ಅನ್ಯುತತ್ವ-
ಮಾನಶುಃ || ೨೩ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಯತ್ | ಗಾಯತ್ರೇ | ಅಧಿ | ಗಾಯತ್ರಂ | ಆಹಿತಂ | ತ್ರೈಸ್ವಭಾತ್ | ನಾ | ತ್ರೈಸ್ವಭಂ | ನಿಃ-
ಅತಕ್ಷತ |

ಯತ್ | ನಾ | ಜಗತ್ | ಜಗತಿ | ಆಹಿತಂ | ಪದಂ | ಯೇ | ಇತ್ | ತತ್ | ವಿದುಃ || ತೇ |
ಅಮೃತೃತ್ವಂ | ಅನಶುಃ || ೨೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಗಾಯತ್ರೇ ಅಧಿ ಗಾಯತ್ರಮಾಹಿತಂ | ಪ್ರಾಥಮ್ಯಾತ್ಮವೈಃ ಸ್ತುತೃತ್ವಾಚ್ಚ ಗಾಯತ್ರೀ ಭೂಃ |
ತದೀಯಂ ಸ್ಥಾನಂ ಗಾಯತ್ರಂ | ಅಧ್ಯುಸರಿ ತತ್ರ ಗಾಯತ್ರಮಾಗ್ನೇಯಂ ಪದಮಾಹಿತಂ | ಪ್ರಥಮ-
ಸೃಷ್ಟೃತ್ವಾತ್ ಗಾಯತಿ ತ್ರಾಯತೇ ಚೇತಿ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತ್ಯಾ ಚ ಪ್ರಜಾಪತೇರ್ಮುಖಾದ್ಗಾಯತ್ರಾ ಸಹೋತ್ಪನ್ನ-
ತ್ವಾದ್ಭಕ್ತ್ಯಾಗ್ನಿರಪಿ ಗಾಯತ್ರಃ | ಗಾಯತ್ರೋಗ್ನಿಃ | ತೈ. ಸಂ. ೨-೨-೫-೫ | ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಭೂಮ್ಯಾಮಗ್ನಿಃ
ಸ್ಥಾಪಿತ ಇತಿ ಯದಸ್ತಿ | ತಥಾ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಾದ್ವ್ಯುತ್ಪತ್ತೀಯತ್ವಾದ್ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಸರ್ಜನೈವಿದ್ಯುದ್ರೂಪತ್ರಿಸೋಭಯು-
ಕ್ತಾದಂತರಿಕ್ಷಾತ್ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ ಸೋಭಯುಕ್ತಮೂರ್ಧ್ವಾಧಸ್ತೀರ್ಯಗ್ಲಕ್ಷಣಸೋಭತ್ರಯೋಪೇತಂ
ವಾಯುಂ ನಿರತಕ್ಷತ ಸಾಧು ಸಂಪಾದಿತವಂತೋ ದೇವಾ ಇತಿ ಯದಸ್ತಿ | ವಾಥನಾ ಜಗತಿ ಸರ್ವೈ-
ರ್ಗಂಧವ್ಯ ಉದ್ಗತತನೇ ವಾ ತೃತೀಯಭೂತೇ ದ್ಯುಲೋಕೇ ಜಗದ್ಗಮನಶೀಲಮಾದಿತ್ಯಾಖ್ಯಂ ಪದಮಾ-
ಹಿತಮಿತಿ ಯದಸ್ತಿ | ತದಿದಂ ತ್ರಿಷು ಸ್ಥಾನೇಷು ತ್ರಯಾಣಾಮಗ್ನಾ ದೀನಾಂ ಪದಾಧಾನಂ ಯ ಇದ್ಯ
ಏವ ನರಾ ವಿದುಃ ಜಾನಂತಿ ತ ಏವಾಮೃತತ್ವಮಾನಶುಃ | ಅಮರಣರೂಪಂ ಪದಮಾಪ್ನುವಂತಿ | ಇತ್ಯಧಿ-
ಲೋಕಂ || ಅಥಾಧಿಯಜ್ಞಂ | ಗಾಯತ್ರೇ ಪ್ರಾತಃಸವನೇಧ್ಯುಸರಿ ಗಾಯತ್ರಂ ಛಂದಃ ಪದಮಾಹಿತಮಿತಿ
ಯತ್ | ತಥಾ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಾನ್ಮಾಧ್ಯಂದಿನಾತ್ಸವನಾತ್ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ ಛಂದೋ ನಿರತಕ್ಷತ ತತ್ರ ಅಹಿತಮಿತಿ
ಯತ್ | ನಾ ಕಿಂಚೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಜಗತಿ ತೃತೀಯಸವನೇ ಜಗಜ್ಜಾಗತಂ ಪದಮಾಹಿತಮಿತಿ ಯತ್ |
ತತ್ತಾದೃಶಂ ಸವನತ್ರಯೇಷು ಛಂದಸ್ತ್ರಯಸಂಸ್ಥಾನಂ ಯೇ ನರಾ ವಿದುಃ ಯಜಮಾನಾ ವಿದುಃ ಜಾನಂತಿ
ತೇಮೃತತ್ವಂ ಜ್ಞಾನಾನುಷ್ಠಾನದ್ವಾರೇಣ ಮೋಕ್ಷಮಾನಶುಃ | ಅಪ್ನುವಂತಿ | ಅಥನಾ ಗಾಯತ್ರೇ ಪ್ರಾತಃ
ಸವನೇ | ತ್ರಿಷು ಸವನೇಷು ಛಂದಸ್ತ್ರಯಸರಿಮಾಣಾತ್ ಸವನಾನ್ಯಪಿ ತತ್ತಚ್ಛಂದಃ ಶಬ್ದೇನೋಚ್ಯಂತೇ |
ಗಾಯತ್ರಂ ಪ್ರಾತಃಸವನಂ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಂ ಸವನಂ ಜಾಗತಂ ತೃತೀಯಸವನಮಿತಿ ಶ್ರುತೇಃ |
ತೈ. ಸಂ. ೨-೨-೯-೫, ೬ | ತಾದೃಶೇ ಪ್ರಾತಃಸವನೇಧ್ಯುಸರಿ ಗಾಯತ್ರಮಷ್ಟಾಕ್ಷರಾತ್ಮಕಮಾಹಾವಪ್ರತಿ-
ಗರರೂಪಂ ಗಾಯತ್ರಂ ಪದಮಾಹಿತಂ | ತದ್ಯಥಾ ಹೋತಾ ಶೋಂಸಾವೋಮಿತಿ ತ್ರೈಕ್ಷರೇಣ ತಥಾ
ಶಂಸಾವೋದೈವೋಮಿತಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣಾಧ್ಯಯುಃ ಪ್ರತಿಗೃಣಾತಿ | ತನ್ನಿಲಿತ್ವಾಷ್ಟಾಕ್ಷರಂ ಸಂಪದ್ಯತೇ |
ತಚ್ಚಾಷ್ಟಾಕ್ಷರಂ ಗಾಯತ್ರೀಸದೃಶಂ ತಸ್ಯಾ ಅಪಿ ಪಾದಸ್ಯಾಷ್ಟಾಕ್ಷರತ್ವಾತ್ | ಇದಮೇಕಂ ಪ್ರಾತಃಸವನ-
ರೂಪೇ ಗಾಯತ್ರಪದಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಂ | ತಥಾ ಸವನಾಂತೇಽಪಿ ಶಂಸನಾನಂತರಮುಕ್ತಂ ವಾಚೀತಿ ಚತುರ-
ಕ್ಷರಮಾಹ | ಓಮುಕ್ತಶಾ ಇತಿ ಚತುರಕ್ಷರಮಧ್ವಯುಃ | ತದಷ್ಟಾಕ್ಷರಂ ಸಂಪದ್ಯತೇ | ಏತದೇಕಂ
ಪರಂ ಗಾಯತ್ರೇ ಗಾಯತ್ರಸ್ಥಾಪನಂ | ತಥಾ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಾನ್ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನಾತ್ತ್ರೈಷ್ಟುಭಮಾಹಾವ-
ಪ್ರತಿಗರರೂಪಂ ಪದಂ ನಿರತಕ್ಷತ ಋತ್ವಿಜಃ | ತದ್ಯಥಾ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನೇ ಹೋತಾಧ್ಯಯೋ
ಶೋಂಸಾವೋಮಿತ್ಯಾಹೂಯತೇ ಷಡಕ್ಷರೇಣ ಅಧ್ವಯುಕ್ತ ಶಂಸಾವೋದೈವೋಮಿತಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ
ಪ್ರತಿಗೃಣಾತಿ | ತನ್ನಿಲಿತ್ವೈಕಾದಶಾಕ್ಷರಂ ಸಂಪದ್ಯತೇ | ಇದಮೇಕಂ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನಾದಾ ತ್ರೈಷ್ಟುಭೇ

ತೈಷ್ಟ್ಯಭಾಧಾನಂ | ತಥಾ ಸವನಾಂತೇಽಪಿ ಶಂಸನಾನಂತರಮುಕ್ಥಂ ವಾಚಿ ಇಂದ್ರಾಯೇತಿ ಸಸ್ತಾಕ್ಷರ-
ಮಾಹ | ಅಧ್ಯಯುಶ್ಣೋಮುಕ್ಥಶಾ ಇತಿ ಚತುರಕ್ಷರೇಣ ಪ್ರತಿಗೃಣಾತಿ | ತನ್ನಿಲಿತ್ವೈಕಾದಶಾಕ್ಷರಂ
ಸಂಪದ್ಯತೇ | ಇದಮಪರಂ ತೈಷ್ಟ್ಯಭೇ ತೈಷ್ಟ್ಯಭಸ್ಥಾಪನಂ | ತಥಾ ತೈತೀಯಸವನೇ ಹೋತಾಧ್ಯಯೋ
ಶೋಂಶೋಂಸಾವೋಮಿತಿ ಸಸ್ತಾಕ್ಷರೇಣಾಹೂಯತೇ ಶಂಸಾನೋದ್ಯವೋಮಿತಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣಾಧ್ಯ-
ಯುಃ ಪ್ರತಿಗೃಣಾತಿ | ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರಂ ಭವತಿ | ತದಿದಂ ಪ್ರಥಮಂ ಜಾಗತೇ ಜಾಗತೋತ್ಪಾದನಂ | ತಥಾ
ಪಶ್ಚಾದಪಿ ಶಂಸನಾನಂತರಮಾಹ ಉಕ್ಥಂ ವಾಚಿ ಇಂದ್ರಾಯ ದೇವೇಭ್ಯ ಇತಿ | ಏತದೇವೈಕಾದಶಾಕ್ಷರಂ
ಭವತಿ | ಅಧ್ಯಯುಶ್ಣೋಮಿತ್ಯೇಕಾಕ್ಷರೇಣ ಪ್ರತಿಗೃಣಾತಿ | ತದುಭಯಂ ಮಿಲಿತ್ವಾ ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರಂ
ಭವತಿ | ತದಿದಮಪರಂ ಜಾಗತೇ ಜಾಗತಪದಸ್ಥಾಪನಂ | ಏವಂ ತ್ರಿಷು ಛಂದಃಸು ತ್ರಿಷು ಗಾಯತ್ರಾದಿ-
ಸವನೇಷು ಗಾಯತ್ರಾದಿಛಂದಸ್ತ್ರಯಪದಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಂ | ಏತತ್ಸರ್ವಮೈತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣೇ ದೇವವಿಶಃ
ಕಲ್ಪಯಿತವ್ಯಾ ಇತಿ ಖಂಡೇ ವಿಸ್ತಷ್ಟಮಾಮ್ನಾತಂ | ೧-೯ | ತತ್ತಾದೃಶಂ ಛಂದಸಿ ಛಂದಃಸ್ಥಾಪನಂ ಯ
ಇತ್ತದ್ವಿದುಃ ಯ ಏವ ಜಾನಂತಿ ತ ಏವಾಮೃತತ್ವಮಾನತುಃ | ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತೈನುಷ್ಠಾನದ್ವಾರಾ | ಏವಮ-
ಜಾನಂತೋಽನುಷ್ಠಾನೇನಾಪಿ ಫಲಂ ನ ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ತಸ್ಯ ಸಾಕಲ್ಯಾಭಾವಾದಿತಿ ಭಾವಃ ||

|| ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ||

ಗಾಯತ್ರೇ ಅಧಿ—ಪೃಥ್ವಿಯ ವೇಲೆ | ಗಾಯತ್ರಂ—ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ಥಾನವು | ಅಹಿತಂ—ಸ್ಥಾಪಿತ
ವಾಗಿದೆ ಎಂಬ | ಯತ್—ಯಾವ ಸತ್ಯವುಂಟೋ ಅದನ್ನೂ | ವಾ—ಅಥವಾ | ತೈಷ್ಟ್ಯಭಾತ್—ಅಂತರಿಕ್ಷ
ದಿಂದ | ತೈಷ್ಟ್ಯಭಂ—ವಾಯುವಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು | ನಿರತಕ್ಷತ—(ದೇವತೆಗಳು) ನಿರ್ಮಿಸಿದರು (ಎಂಬ ಯಾವ
ಸತ್ಯವುಂಟೋ ಅದನ್ನೂ) | ವಾ—ಅಥವಾ | ಜಗತಿ—ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ | ಜಗತ್—ಆದಿತ್ಯಾಖ್ಯವಾದ |
ಪದಂ—ಸ್ಥಾನವು | ಅಹಿತಂ—ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬ | ಯೇ—ಯಾವ ಸತ್ಯವುಂಟೋ | ತತ್—
ಅದನ್ನೂ | ಯೇ ಇತ್—ಯಾರು ತಾನೇ | ವಿದುಃ—ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆಯೋ | ತೇ—ಅವರು | ಅಮೃತತ್ವಂ—
ಮರಣರಹಿತವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು | ಅನತುಃ—ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಪೃಥ್ವಿಯ ವೇಲೆ ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ಥಾನವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಯಾವ ಸತ್ಯವುಂಟೋ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ವಾಯು
ವಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಯಾವ ಸತ್ಯವುಂಟೋ, ಅಥವಾ ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ಥಾನವು
ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಯಾವ ಸತ್ಯವುಂಟೋ, ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿಯುವ ಪುರುಷನು ಮರಣರಹಿತವಾದ
ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

English Translation

They who know the station of Agni upon the earth ; the station of
Vayu that was fabricated from the firmament ; and that station of the Sun
which is placed in heaven, obtain immortality.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಗಾಯತ್ರದ ಸ್ಥಾನವು ಗಾಯತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ. ತ್ರೈಷ್ಟುಭದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತ್ರೈಷ್ಟುಭದಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ಥಾನವು ಜಗತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ. ಪುರುಷನು ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಈ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದುದು ಎಂಬುದೇ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಅರ್ಥದ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಕಾವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿದೆ. ಮಂತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥವು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾದುದು. ಜಗದ್ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ನಾನಾಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತನಾಗಿರುವುದೂ, ಆಯಾ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಮೂರ್ತವಾದ ರೂಪದಿಂದ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿರುವುದೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿ, ಈ ಆವಿರ್ಭಾವಗಳ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಮ್ಯಕ್‌ಜ್ಞಾನವು ಲಭಿಸಿ ಅಮೃತತ್ವವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದೆಂದು ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರದೊಳಗೆ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ಗುಣವಾದ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ;—

ಯದ್ಗಾಯತ್ರೇ ಅಥಿ ಗಾಯತ್ರಮಾಹಿತಂ—ಗಾಯತ್ರದ ಮೇಲೆ ಗಾಯತ್ರವು ಆಹಿತವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಮೊದಲನೆಯ ಗಾಯತ್ರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪೃಥ್ವಿಯೆಂದೂ ; ಎರಡನೆಯ ಗಾಯತ್ರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಆಗ್ನೇಯಂ ಪದಂ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಡಿದೆ. ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಗಾಯತ್ರವೆಂಬ ಹೆಸರು ಹೇಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರಾಥಮ್ಯಾತ್ ಸ್ತುತೃತ್ವಾಚ್ಚ ಗಾಯತ್ರೀ ಭೂಃ ; ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಥಮವಾದುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ತುತೃಹವಾದುದರಿಂದಲೂ ಗಾಯತ್ರೀಗೂ ಭೂಮಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳ ಆಧಾರವನ್ನೂ ತೋರಿಸಬಹುದು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ;

ಸೋಽನ್ವಾಹ | ಅಗ್ನಿಂ ದೂತಂ ವೃಣೇಮಹ ಇತಿ ದೇವಾಶ್ಚ ನಾಸುರಾಶ್ಚೋಭಯೇ ಪ್ರಾಜಾ
ಪತ್ಯಾಃ ಪಸ್ವಧಿರೇ ತಾನ್ಸ್ವರ್ಧಮಾನಾನ್ಗಾಯತ್ರೈಂತರಾ ತಸ್ಮಾ ಯಾ ವೈ ಸಾ ಗಾಯತ್ರಾ-
ಸೀದಿಯಂ ವೈ ಸಾ ಪೃಥಿವೀಯಗ್ಂ ಹೈವ ತದಂತರಾ ತಸ್ಮಾ ತಾ ಉಭಯ ಏವ ವಿದಾಂ
ಚಿಕ್ಕುಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೪-೧-೩೪)

ಸ್ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅವರ ನಡುವೆ ನಿಂತಳು. ಈ ಪೃಥ್ವಿಯೇ ಆ ಗಾಯತ್ರಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಡುವೆ ನಿಂತಳೆಂದರ್ಥವು. ಆಗ ಗಾಯತ್ರೀರೂಪದ ಪೃಥ್ವಿಯು ಯಾರಕಡೆ ಇರುವಳೋ ಅವರಿಗೆ ಜಯವೆಂದೂ ಉಳಿವೆ ಗುಂಪಿಗೆ ಅಪಜಯವೆಂದೂ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ತಮ್ಮ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

**ಯೋತ್ಸ್ಯಮಾನಾಂಸ್ತಾನ್ನಿವಾರಯಿತುಂ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಧ್ಯೇ ಪ್ರಾದುರ್ಭೂತ್ವಾ ಸೇಯಂ ಪೃಥಿ-
ವ್ಯೇವ |** ಮೇರೋಗ್ರಭಾಗೇ ಹಿ ಅಮರಾವತೀ ನಾಮ ನಗರೀ ತಸ್ಯಾಂ ಹಿ ದೇವಾಃ ತಥಾ
ಮೇರೋರಧಸ್ತಾದ್ಭಾಗೇ ಚ ಯತ್ ಇರಾಮುಖಂ ನಾಮ ನಗರಂ ತಸ್ಮಿನ್‌ಹ್ಯಸುರಾ ನಿವಸಂತಿ
ತಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ಪೃಥಿವೀ ವರ್ತತ ಇತಿ ಹ ಶಬ್ದದ್ವ್ಯೋತಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಿದ್ಧಿಃ |

(ಸಾ. ಭಾ. ೧-೪-೧-೩೪)

ದೇವತೆಗಳೂ ಅಸುರರೂ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಮಧ್ಯಸ್ಥಳಾದಳು. ಪೃಥ್ವಿಯೇ ಈ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ. ಮೇರುವಿನ ಅಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅನುರಾವತಿಯೆಂಬ ನಗರವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವೇವತೆಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೇರುವಿನ ಅಧೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರಾವತಿಯೆಂಬ ನಗರವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಸುರರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಎರಡು ಪುರಗಳ ನಡುವೆ ಪೃಥ್ವಿಯದೆಯೆಂಬುದು ಹೆಚ್ಚಾದಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುವುದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿದೆ ಯೆಂದು ಸಾಯಣರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು. ಇವರಂತೆಯೇ ಗಾಯತ್ರೀಗೂ ಪೃಥ್ವೀಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವು ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಗಾಯತ್ರೀ ನಾ ಇದಂ ಸರ್ವಂ ಭೂತಂ ಯದಿದಂ ಕಿಂಚಿ ವಾಗ್ವೈ ಗಾಯತ್ರೀ ನಾಗ್ವಾ ಇದಂ
ಸರ್ವಂ ಭೂತಂ ಗಾಯತಿ ಚ ತ್ರಾಯತೇ ಚ ಯಾ ವೈ ಸಾ ಗಾಯತ್ರೀಯಂ ವಾವ ಸಾ
ಯೇಯಂ ಪೃಥಿವ್ಯಸ್ಯಾಂ ಹೀದಂ ಸರ್ವಂ ಭೂತಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಮೇತಾಮೇವ ನಾತಿರೀಯತೇ ||
ಯಾ ವೈ ಸಾ ಪೃಥಿವೀಯಂ ವಾವ ಸಾ ಯದಿದಮಸ್ತಿಸ್ತುರುಷೇ ಶರೀರಮಸ್ತಿಸ್ತೀಮೇ ಪ್ರಾಣಾಃ
ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾ ಏತದೇವ ನಾತಿರೀಯಂತೇ ||

(ಛಾ. ಉ. ೩-೧೨-೧ ರಿಂದ ೩)

ಎಂಬ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಬೋಧಕವಾದ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಲಕ್ಷಣವು ಇರುತ್ತದೆ- ಇದಂ ಸರ್ವಂ ಭೂತಂ ಪ್ರಾಣಿಜಾತಂ ಯತ್ಕಿಂಚಿ ಸ್ಥಾವರಂ ಜಂಗಮಂ ನಾ ತತ್ಸರ್ವಂ ಗಾಯತ್ರೀವ-(ಶಂ. ಭಾ). ಸ್ಥಾವರಾತ್ಮಕವಾದುದೂ, ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ಸಹ ಈ ಗಾಯತ್ರಿಯ ಸ್ವರೂಪಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ವಾಕ್ಯೇ ಗಾಯತ್ರಿಯು. ಸಕಲ ಭೂತಗಳನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದಲೂ (ಗಾಯತಿ) ಮತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವುದರಿಂದಲೂ (ತ್ರಾಯತೇ) ಸಹ ಗಾಯತ್ರೀಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ, ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ಈ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪೃಥ್ವಿಯೇ ಗಾಯತ್ರಿಯು. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಗಾಯತ್ರೀಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಗಾಯತ್ರದ ಮೇಲೆ ಗಾಯತ್ರದ (ಅಗ್ನಿಯ) ಸ್ಥಾನವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅಗ್ನಿಗೂ ಗಾಯತ್ರೀಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಇದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ-ಗಾಯತ್ರಂ ಅಗ್ನೀಯಂ ಪದಂ ಅಹಿತಂ | ಪ್ರಥಮಸೃಷ್ಟೌತ್ಸಾತ್ | ಗಾಯತಿ ತ್ರಾಯತೇ ಚ ಇತಿ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತ್ಯಾ ಚ ಪ್ರಜಾಪತೇ-ಮುರ್ಖಾತ್ ಗಾಯತ್ರಾ ಸಹ ಉತ್ಪನ್ನತ್ಸಾತ್ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಅಗ್ನಿರಪಿ ಗಾಯತ್ರಃ | ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಸ್ತುತಿಸುವುದು, ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಈ ಎರಡು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಮುಖದಿಂದ ಗಾಯತ್ರಿಯೊಡನೆ ಅಗ್ನಿಯೂ ಅವಿಭವಿಸಿರುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರವು ಅಗ್ನಿ ಪರಾಯವಾದ ಪದವಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ತನ್ಮುನಿವರಣೆಗೆ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಿಂದ,

ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಾ ಗಾಯತ್ರೀ ಗಾಯತ್ರೋಽಗ್ನಿಃ |

(ತೈ. ಸಂ ೨-೨-೫-೫)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಗ್ನಿಗೂ ಗಾಯತ್ರಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಭಂದೋರೂಪವಾದ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಅಗ್ನಿ ಸಂಬಂಧವಾದುದೆಂದೂ ಆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವಾಗ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಬೋಧಕವಾದ ಪದವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಅಗ್ನೇಯೀರನ್ನಾಹ | ಸ್ವಯೈವೇನಮೇತದ್ವೇವತಯಾ ಸಮಿಂಧೇ | ಗಾಯತ್ರೀರನ್ನಾಹ |

ಗಾಯತ್ರಂ ವಾ ಅಗ್ನೇಶ್ಚಂದಃ | ಸ್ವೇನೈವೈನಮೇತಚ್ಚಂದಸಾ ಸಮಿಂಧೇ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೨-೫-೪)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ತ್ರೈಷ್ಟುಭಾತ್ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ ನಿರತಕ್ಷತ—ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ವಾಯುವಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ಎಂದಿರುವಾಗ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ತ್ರೈಷ್ಟುಭವೆಂಬ ಹೆಸರು ಹೇಗೆ ಬಂದಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ವೃಷ್ಟಿಪರ್ಜನ್ಯ-ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪತ್ರಿಸ್ತೋಭಯುಕ್ತಾತ್ ಅಂತರಿಕ್ಷಾತ್ ವೃಷ್ಟಿ, ಪರ್ಜನ್ಯ, ವಿದ್ಯುತ್ ಎಂಬ ಸ್ತೋಭತ್ರಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ತ್ರಿಷ್ಟುಭೋಪದಧಾತಿ | ತ್ರೈಷ್ಟುಭೋ ಹಿ ವಾಯುಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೮-೭-೨-೧೨)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿಷ್ಟುಭಕ್ಕೂ ವಾಯುವಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಎರಡನೇ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಾಯುವಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಎಂಬರ್ಥ. ಸಾಯಣರು ಉದ್ವಾರ್ಥಧ್ವನಿ ಗ್ಲಕ್ಷಣ ಸ್ತೋಭತ್ರಯೋಪೇತಂ ವಾಯುಂ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜಗತಿ ಜಗತ್ಪದಮಾಹಿತಂ—ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ಥಾನವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಮೊದಲನೆಯ ಜಗತಿ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೈರ್ಗಂತವ್ಯೇ ಉದ್ಗತತಮೇ ವಾ ತೃತೀಯ-ಭೂತೇ ದ್ಯುಲೋಕೇ | ಸಕಲರೂ ಹೋಗಿ ಸೇರಬೇಕಾದುದೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದೂ ತೃತೀಯಭೂತವಾದುದೂ ಆದ ದ್ಯುಲೋಕವೆಂದು ಅರ್ಥವು. ಆದಿತ್ಯನು ಗಮನಶೀಲನಾದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಜಗತ್ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಮೂರು ಸ್ಥಾನಗಳ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದರೆ ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ವಿಧಿವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಇದು ಅಧಿಲೋಕಪಕ್ಷದ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೇ, ಅಧಿಯಜ್ಞ ಪರವಾದ ಅರ್ಥವೊಂದಿದೆ. ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸವನತ್ರಯಗಳಲ್ಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಭಂದಸ್ಸುಗಳೆಂಬರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗಾಯತ್ರೇ ಪ್ರಾತಃಸವನೇ ಗಾಯತ್ರಂ ಭಂದಃ ಪದಂ ಆಹಿತಂ | ತ್ರೈಷ್ಟುಭಾತ್ ಮಾಧ್ಯಂ-

ದಿನಾತ್ ಸವನಾತ್ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ ಭಂದಃ ಜಗತೀ ತೃತೀಯಸವನೇ ಜಾಗತಂ ಪದಂ ||

ಗಾಯತ್ರವೆಂದರೆ ಪ್ರಾತಸ್ಸವನವೆಂದೂ, ತ್ರೈಷ್ಟುಭವೆಂದರೆ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನವೆಂದೂ, ಜಗತ್ತೆಂದರೆ ತೃತೀಯ ಸವನವೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸವನಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭಂದಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪಠಿಸಿದರೆಂದೂ ಅಥವಾ

ಪರಿಸರೇಕೆಂಬ ವಿಧಿಯಿದೆಯೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸವನತ್ರಯಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಛಂದಃಸ್ಥಾನಗಳನರಿತು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಯಜಮಾನನು ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧವು. ಇದನ್ನೇ ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಗಾಯತ್ರಂ ಪ್ರಾತಃಸವನಂ, ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಗ್ಂ ಸವನಂ, ಜಾಗತಂ ತೃತೀಯಸವನಂ ।

(ತೈ. ಸಂ. ೨-೨-೯. ೫, ೬)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಇಂತಹ ಪ್ರಾತಃಸವನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಾತ್ಮಕವಾದ ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇತರ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಾದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸುವ ಕ್ರಮವು ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಗಾಯತ್ರೇ—ಗಾಯತ್ರಾಃ ಸಂಬಂಧಿ ಗಾಯತ್ರಮ್. ತಸ್ಯೇದಮ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೪-೩-೧೨೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಣ್ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯಸ್ಯೇತಿ ಚ ಎಂಬುದರಿಂದ ಈಕಾರಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಪ್ತಮೀಪಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಆಹಿತಮ್—ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಆಜ್) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಿರತಕ್ಷತ—ತಕ್ಷೂ ತನೂಕರಣೇ. ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡಾಗಮ ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಜಃಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ನಿರ್) ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಮೃತತ್ವಮ್—ಅಮೃತಸ್ಯ ಭಾವಃ ಅಮೃತತ್ವಮ್. ತಸ್ಯಭಾವಸ್ತೃತಲೌ ಎಂಬುದರಿಂದ ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತ್ವ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆನಶುಃ—ಆಶೂ ವ್ಯಾವೃತ್ತಿ ಧಾತು. ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಪರಸ್ಮೈ, ಪದಾನಾಂ-(ಪಾ.ಸೂ. ೩-೪-೮೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಸಾದೇಶ. ಲಿಙ್ಗಮಿತ್ತವಾಗಿ ದ್ವಿತ್ವ. ಅಶ್ನೋತೇಶ್ಚ (ಪಾ.ಸೂ. ೭-೪-೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸದ ಪರಕ್ಕೆ ನುಡಾಗಮ. ಅತಆದೇಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨೩ ||

! ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ !

ಗಾಯತ್ರೇಣ ಪ್ರತಿ ಮಿಮೀತೇ ಅರ್ಕಮರ್ಕೇಣ ಸಾಮ ತ್ರೈಷ್ಟುಭೇನ
ವಾಕಂ |

ವಾಕೇನ ವಾಕಂ ದ್ವಿಪದಾ ಚತುಷ್ಟದಾಕ್ಷರೇಣ ಮಿಮತೇ ಸಪ್ತ ವಾಣೀಃ ||
|| ೨೪ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಗಾಯತ್ರೇಣ | ಪ್ರತಿ | ಮಿಮೀತೇ | ಅರ್ಕಂ | ಅರ್ಕೇಣ | ಸಾಮ | ತ್ರೈಷ್ಟುಭೇನ | ವಾಕಂ |

ವಾಕೇನ | ವಾಕಂ | ದ್ವಿಪದಾ | ಚತುಷ್ಟದಾ | ಅಕ್ಷರೇಣ | ಮಿಮತೇ | ಸಪ್ತ | ವಾಣೀಃ || ೨೪ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಗಾಯತ್ರೇಣ ಗಾಯತ್ರಛಂದಸಾರ್ಕಮರ್ಚನಸಾಧನಂ ಮಂತ್ರಂ ಪ್ರತಿ ಮಿಮೀತೇ | ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಪರಿಚ್ಛಿನತ್ತಿ | ಅರ್ಕೋ ಮಂತ್ರೋ ಭವತಿ ಯದೇನೇನಾರ್ಚಂತೀತಿ ನಿರುಕ್ತಂ | ೫-೪ | ಪ್ರತಿಮಂತ್ರಂ ಗಾಯತ್ರೇಣ ಛಂದಸೋಪನಿಬದ್ಧಂ ಕರೋತಿ | ಉಕ್ತಲಕ್ಷಣಮೇತದನ್ಯೇಷಾಂ ಛಂದಸಾಂ | ಯದ್ವಾ | ಇತರೇಷಾಂ ಛಂದಸಾಮಸ್ಯೈವ ಚತುಶ್ಚತುರಕ್ಷರಾಧಿಕೈನ ತತ್ತಚ್ಛಂದೋಭಿಃ ಪ್ರತಿಮಿಮೀತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಪ್ರತಿಶಬ್ದಃ ಸಮಿತ್ಯೇತಸ್ಮಿನ್ನರ್ಥೇ | ಛಂದೋಭಿರ್ಮುಕ್ತಾನ್ ಸಂಮಿತಂ ಕರೋತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಅರ್ಕೇಣ ಸಾಮ | ಉಕ್ತಲಕ್ಷಣೇನ ಮಂತ್ರೇಣ ಸಾಮ ಗಾಯತ್ರರಥಂತರಸಂಜ್ಞಕಂ ಸಾಮ ಪ್ರತಿ ಮಿಮೀತೇ | ನನ್ನೇಕಂ ಸಾಮ ತ್ರೈಚೇ ಕ್ರಿಯತ ಇತಿ ತಿಸೃಷ್ಟೇಕಂ ಸಾಮ ವಿಹಿತಂ ಅತೋಲ್ಯಕೈಃ ಸಾಮೇತಿ ವಕ್ತವ್ಯಂ ಕಥಮುಚ್ಯತೇರ್ಕೇಣೇತಿ ನ | ವಸ್ತುತಃ ಏಕಂ ಸಾಮೈಕಸ್ಯಾಮೃಚ್ಯಾರೂಢಂ | ಪಶ್ಚಾದನ್ಯೋನ್ಯಾಂ ತದುತ್ತರಯೋರ್ಗಾಯತೀತ್ಯತಿದೇಶತಃ ಸ್ರಾಪ್ತಂ ತಿಸೃಷ್ಟು ಗಾನಂ | ಅತಃ ಏಕವಚನ-ಮವಿರುದ್ಧಂ | ತ್ರೈಷ್ಟುಭೇನ ವಾಕಂ | ಅತ್ರ ತ್ರಿಷ್ಟುಬುಪಾದಾನಮಿತರಥಂದಃಪ್ರದರ್ಶನಾರ್ಥಂ | ಅಥನಾ ಅನಾದೇಶೇ ಸರ್ವತ್ರ ತ್ರಿಷ್ಟುಭೋ ಗೃಹಣಾತ್ಪ್ರಚುರ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯೇಣೇದಮುಕ್ತಂ | ತ್ರೈಷ್ಟುಭೇನ ದ್ವಿನಾರತ್ರಿನಾರಾವೃತ್ತೇನ ದ್ವೈಚತೈಚರೂಪಂ ವಾಕಂ ವಕ್ತವ್ಯಮೇಕೈಕಂ ಛಂದಃ ಪ್ರತಿ ಮಿಮೀತೇ | ಅಥನಾ ವಾಕಂ ಸೂಕ್ತಮೇತಾವದ್ವಿಷ್ಟುಭಿರುಪನಿಬದ್ಧಮಿದಂ ಸೂಕ್ತಮಿತಿ | ತಾದೃಶೇನ ವಾಕೇನ ವಾಕಂ ವರ್ಗಮನುವಾಕಂ ನಾ ಮಿಮೀತೇ | ಕೇದೃಶೇನ ವಾಕೇನೇತಿ ಸ ವಿಶೇಷ್ಯತೇ | ದ್ವಿಪದಾ ಚತು-ಷ್ಟದಾ | ಪಾದದ್ವಯಬದ್ಧವಿರಾಡಾದಿಚ್ಛಂದೋನಿಬದ್ಧಮಂತ್ರರೂಪೇಣ ಚತುಷ್ಟದಾ ಪಾದಚತುಷ್ಟಯೋ-ಪೇತೇನಾನುಷ್ಟುಬಾದಿ ಮಂತ್ರರೂಪೇಣೇತಿ | ಇಯತೀಭಿದ್ವಿಪದಾಭಿವರ್ಗಃ ಇಯತೀಭಿಶ್ಚತುಷ್ಟದಾಭಿ-ರುಪೇತೋ ವರ್ಗಃ | ಇಯದ್ವಿಪದಾಪದವೈರ್ವರ್ಗೈಃ ಇಯಚ್ಛತುಷ್ಟದರೂಪೈರ್ವರ್ಗೈಶ್ಚ ಪರಿಮಿತೋ-ನುವಾಕ ಇತಿ | ಸೂಕ್ತಪಕ್ಷ ಏತಾವದ್ವಿಃ ಸೂಕ್ತೈರಯಮನುವಾಕ ಇತಿ | ಕಿಂಚಾಕ್ಷರೇಣಾಕ್ಷರೇಣೈವ ಸಪ್ತ

ವಾಣೀರ್ವಾಗಧಿಸ್ಥಿತಾನಿ ಸಪ್ತ ಛಂದಾಂಸಿ ಮಿಮತೇ | ನಿರ್ಮಾಣಂ ಕುರ್ವಂತಿ | ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಾ ಗಾಯತ್ರೀ
ಏಕಾದಶಾಕ್ಷರಾ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರಾ ಜಗತೀತಿ | ಅಕ್ಷರೈಃ ಸಾದಾಃ ಪರಿಮಾಯಂತೇ | ಪರಿಮಿತ್ಯೈಃ
ಸಾದೈಶ್ಚಂದಾಂಸಿ | ತತಃ ಸಾದಾನಾಂ ಛಂದಸಾಮಕ್ಷರಂ ಮೂಲಮಿತಿ | ತಥಾ ಋಗ್ವರ್ಗಸೂಕ್ತಾನುವಾ-
ಕಾದೀನಾಂ ಚಾಕ್ಷರಂ ಮೂಲಮಿತ್ಯಕ್ಷರಪ್ರಶಂಸಾ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಗಾಯತ್ರೇಣ— ಗಾಯತ್ರಚ್ಛಂದಸ್ಸಿನಿಂದ | ಅರ್ಕಂ— ಪೂಜಾಸಾಧನವಾದ ಮಂತ್ರವನ್ನು | ಪ್ರತಿ
ಮಿಮೀತೇ— ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ | ಅರ್ಕೇಣ— ಪೂಜಾಸಾಧನವಾದ ಈ ಮಂತ್ರದಿಂದ | ಸಾಮ—
(ಗಾಯತ್ರರಥಂತರ ಸಂಜ್ಞಾತ್ಮಕವಾದ) ಸಾಮವನ್ನು (ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ) | ತ್ರೈಷ್ಟುಭೇನ — ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ಪಿನಿಂದ |
ವಾಕಂ— ಸೂಕ್ತರೂಪವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ಅಥವಾ ಪರಿಶಬಹುದಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಛಂದಸ್ಸನ್ನೂ (ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ) |
ದ್ವಿಪದಾ— ಪಾದದ್ವಯವುಳ್ಳದ್ದು | ಚತುಷ್ಟಪದಾ— ಪಾದಚತುಷ್ಟಯವುಳ್ಳದ್ದು ಅದ | ವಾಕೇನ— ಈ ಸೂಕ್ತಾ
ತ್ಮಕವಾದ ಭಾಗದಿಂದ | ವಾಕಂ— ವರ್ಗಾನುವಾಕಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ | ಅಕ್ಷರೇಣ —
ಅಕ್ಷರದಿಂದ | ಸಪ್ತ ವಾಣೀಃ— ಸಪ್ತಚ್ಛಂದಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ | ಮಿಮತೇ— ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಗಾಯತ್ರಚ್ಛಂದಸ್ಸಿನಿಂದ ಕವಿಗಳು ಪೂಜಾಸಾಧನವಾದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಪೂಜಾಸಾಧನವಾದ ಈ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸಾಮವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ಪಿನಿಂದ ಸೂಕ್ತರೂಪವಾದ ಭಾಗವನ್ನೂ,
ಪಾದದ್ವಯವುಳ್ಳದ್ದು. ಪಾದಚತುಷ್ಟಯವುಳ್ಳದ್ದು ಅದ ಈ ಸೂಕ್ತಾತ್ಮಕವಾದ ಭಾಗದಿಂದ ವರ್ಗಾನುವಾಕಾತ್ಮಕ
ಗಳಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಸಪ್ತಚ್ಛಂದಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ.

English Translation

He constructs the prayer with the Gayatri metre; with the prayer (he constructs) the Sama, and with the Trishtubh metre the couplet (or triplet): with the couplet (or triplet) he constructs the hymn with (verses of) two or four disrichs: and with the syllable they construct the seven metres.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅರ್ಕ, ಸಾಮ, ವಾಕ, ಸಪ್ತವಾಣೀಃ ಇವುಗಳ ರಚನೆಯೂ ಸ್ವರೂಪವೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಅರ್ಕವೆಂದರೇನು?
ಅರ್ಕದ ಸ್ವರೂಪವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ವಿವರಣೆಯಂತೆ,

ಅರ್ಕೋ ದೇವೋ ಭವತಿ ಯದೇನಮರ್ಚತಿ |

ಅರ್ಕೋ ಮಂತ್ರೋ ಭವತಿ ಯದನೇನಾರ್ಚಂತಿ |

ಅರ್ಕಮನ್ಮಂ ಭವತ್ಯರ್ಚತಿ ಭೂತಾನಿ |

ಅರ್ಕೋ ವೃಕ್ಷೋ ಭವತಿ ಸಂವೃತ್ತಃ ಕಟುಕಿವ್ನಾ |

(ನಿ. ೫-೪)

ಪೂಜಾವಿಷಯವಾದುದರಿಂದ ಅರ್ಕವೇ ದೇವತೆಯು. ಪೂಜಾಸಾಧನವಾದುದರಿಂದ ಅರ್ಕವೇ ಮಂತ್ರವು. ಭೂತಗಳಿಗೆ ಜೈತನ್ಯದಾಯಿಯಾದುದರಿಂದ ಅರ್ಕವೇ ಅನ್ನವು. ಅರ್ಕವೆಂಬ ದೃಕ್ಷವಿಶೇಷವು ಕಟುವಾದ ವ್ಯಕ್ತವು ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ,

ಗಾಯಂತಿ ತ್ವಾ ಗಾಯತ್ರೀಣೋಽರ್ಚಂತ್ಯರ್ಕಮರ್ಕಣಃ |

ಬ್ರಹ್ಮಾಣಸ್ತಾ ಶತಕೃತ ಉದ್ವಂಶಮಿವ ಯೇಮಿರೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೦-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಯನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಅರ್ಕದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಕದ ಪ್ರಭಾವವು ಅತ್ಯಧಿಕವಾದುದೆಂದು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ಅಥಾತಃ ಶಿರಃ | ತದ್ಗಾಯತ್ರೀಷು ಭವತ್ಯಗ್ರಂ ವೈ ಛಂದಸಾಂ ಗಾಯತ್ರೈಗ್ರಮಂಗಾನಾಂ

ಶಿರಃ | ತದರ್ಕವತೀಷು ಭವತ್ಯಗ್ನಿರ್ವಾ ಅರ್ಕಃ |

(ಐ. ಅ. ೧-೪-೧)

ಎಂದು ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ. ಈ ವಿವರಣೆಯಂತೆ ‘ಇಂದ್ರಮಿದ್ಗಾಢಿನೋ ಬೃಹದಿಂದ್ರಮರ್ಕೇ-ಭಿರರ್ಕಣಃ’ (ಋ. ಸಂ. ೧-೭-೧) ಎಂಬ ಋಕ್ಯಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಒಂಭತ್ತು ಋಕ್ಯುಗಳು ಅರ್ಕಮಂತ್ರಗಳೆಂದೂ, ಅವೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಶಿರಾತ್ಮಕವಾದ ಎಂದರೆ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಮಂತ್ರಗಳೆಂದೂ, ಗಾಯತ್ರವೇ ಪ್ರಧಾನವಾದ ತತ್ತ್ವವಾಗಿ ಈ ಮಂತ್ರಗಳೂ ಆ ಗಾಯತ್ರರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅರ್ಕಮಂತ್ರಗಳು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆಯೆಂದೂ ಸಹ ಹೇಳಿದೆ.

ಉದಾಹೃತವಾದ ಈ ಐತರೇಯಾರಣ್ಯಕದ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ, ಗಾಯತ್ರೀ ಮತ್ತು ಅರ್ಕ ಮೂರಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಹಜವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. “ಗಾಯತ್ರೋಽಗ್ನಿಃ” ಎಂದು ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರೀಗೂ ಅಗ್ನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಯಿನ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಸಾಯಣರು ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರಮಾಹಿತಂ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಗ್ನೀಯಂ ಪದಮಾಹಿತಂ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಗಾಯತ್ರರೂಪವಾದ ಅಗ್ನಿಗೂ ಅರ್ಕಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ಅಗ್ನಿರ್ವಾ ಅರ್ಕಃ” ಎಂದು ಆರಣ್ಯಕವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಸಹ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ,

ಏಷೋಽಗ್ನಿರರ್ಕೋ ಯತ್ಪುರುಷಃ ಸ ಯೋ ಹೈತಮೇವಮಗ್ನಿಮರ್ಕಂ ಪುರುಷಮುಪಾಸ್ತೇಽ-

ಯಮಹಮಗ್ನಿರರ್ಕೋಽಸ್ಮೀತಿ ವಿದ್ಯಯಾ ಹೈವಾಸ್ಮೈಷ ಆತ್ಮನ್ನಗ್ನಿರರ್ಕಶ್ಚಿತೋ ಭವತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೩-೪-೫)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಗ್ನಿಗೂ ಅರ್ಕಕ್ಕೂ ಇರುವ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಯವಾದ ಗಾಯತ್ರದಿಂದ ಈ ಅರ್ಕಮಂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಮೇಲೆ ನಿರೂಪಿತಕಾರರ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಅರ್ಕವು ದೇವತಾಪರವಾದರೆ ಅಗ್ನಿಯೆಂದೂ, ಮಂತ್ರ ಪರವಾದರೆ ಗಾಯತ್ರಿಯೆಂದೂ, ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಗಾಯತ್ರೇಣ ಅರ್ಕಂ ಪ್ರತಿ ಮಿಮೀತೇ—ಎನ್ನುವಾಗ ಮಿಮೀತೇ ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ, ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವಾಗುವುದೆಂದು ತೋರಿಸಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಪರಿಚ್ಛಿನತ್ತಿ, ಒಂದೊಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ವಿಭಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಗಾಯತ್ರಚ್ಛಂದಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಉಳಿದ ಇತರ ಛಂದಸ್ಸುಗಳೂ ಸಹ ಗಾಯತ್ರಚ್ಛಂದಸ್ಸಿನ ಆಧಾರದಮೇಲೆಯೇ ರಚಿತವಾಗುವುವು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಇತರೇಷಾಂ ಛಂದಸಾ ಅಸ್ಯೈವ ಚತುಶ್ಚತುರಕ್ಷರಾಧಿಕೃಣೀನ ತತ್ತಚ್ಛಂದೋಭಿಃ ಪ್ರತಿಮಿಮೀತೇ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಗಾಯತ್ರಚ್ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳಾದರೆ :

ಉಷ್ಣಿಕ್	೨೪ + ೪ (೨೮)
ಅನುಷ್ಟುಪ್	೨೪ + ೪ + ೪ ; (೩೨)
ಬೃಹತೀ	೨೪ + ೪ + ೪ + ೪ ; (೩೬)
ಪಂಕ್ತಿಃ	೨೪ + ೪ + ೪ + ೪ + ೪ (೪೦)
ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್	೨೪ + ೪ + ೪ + ೪ + ೪ + ೪ (೪೪)
ಜಗತೀ	೨೪ + ೪ + ೪ + ೪ + ೪ + ೪ + ೪ (೪೮)

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಉಷ್ಣಿಗಾದಿಗಳು ಗಾಯತ್ರದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ರಚಿತವಾಗುವುವು ಎಂದೂ ಆಗಬಹುದು, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರತಿಶಬ್ದವು ಸಮ್ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಆಗ ; ಯದ್ವಾ ಪ್ರತಿಶಬ್ದಃ ಸಮ್ ಇತ್ಯೇತಸ್ಮಿನ್ನರ್ಥೇ | ಛಂದೋಭಿರ್ಮಂತ್ರಾನ್ ಸಂಮಿತಂ ಕರೋತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಮೊದಲು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅನಂತರ ಅವನ್ನು ಛಂದಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅನಂತರ,

ಅರ್ಕೇಣ ಸಾಮಃ—ಮಂತ್ರರೂಪವಾದ ಈ ಅರ್ಕದಿಂದ ಸಾಮವನ್ನು ಎಂದರೆ ಗಾಯತ್ರ ರಥಂತರವೆಂದು ಸಂಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಸಾಮವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದರ್ಥ. ಗಾಯತ್ರದಿಂದ ಅರ್ಕವೂ, ಅರ್ಕದಿಂದ ಸಾಮವೂ ಸೃಷ್ಟವಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಗಾಯತ್ರಸಾಮವೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಥವಾ ಗಾಯತ್ರಸಾಮ, ರಥಂತರಸಾಮ, ಬೃಹತ್ಸಾಮ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯೂ ಆಗಬಹುದು. ಈ ಮೂರು ಸಾಮಗಳೂ ಅಗ್ನಿ ಪರವಾದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವೀರೈವತ್ತರೋ ಹಿಂಕೃತ್ಯ ಗಾಯತಿ ತತ್ರ ಹಿ ಸರ್ವಂ ಕೃತ್ಸ್ನಗ್ಂ ಸಾಮ ಭವತಿ | ಗಾಯತ್ರಂ ಪುರಸ್ತಾದ್ಗಾಯತಿ | ಅಗ್ನಿವೈ ಗಾಯತ್ರಮಗ್ನಿಮೇವಾಸ್ಯೈತಚ್ಛಿರಃ ಕರೋತೈಥೋ ಶಿರ ಏವಾಸ್ಯೈತದನಸಿ ಕಮಮೃತಂ ಕರೋತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೯-೧-೨-೩೫)

ಯಜ್ಞಕರ್ತನಾದ ಯಜಮಾನನು ಪೂರ್ಣವಾದ ಸಾಮವನ್ನು ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಗಾಯತ್ರ ಸಾಮವು ಗಾನಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಗಾಯತ್ರಚ್ಛಂದಸ್ಸೇ ಅಗ್ನಿಯಾದುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಯೇ ಈ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಶಿರೋರೂಪನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ರಥಂತರಂ ದಕ್ಷಿಣೇ ಪಕ್ಷೇ | ಇಯಂ ವೈ ರಥಂತರಮಿಯಮ ವಾ ಏಷಾಂ ಲೋಕಾನಾಗ್ಂ
ರಸತನೋಽಸ್ಯಾಗ್ಂಹೀನೋ ಸರ್ವೇ ರಸಾ ರಸತಮಗ್ಂಹ ವೈ ತದ್ರಥಂತರಮಿತ್ಯಾಚಕ್ಷತೇ
ಪರೋಕ್ಷಂ ಪರೋಕ್ಷಕಾಮಾ ಹಿ ದೇವಾ ಇಮಾನೋನಾಸ್ಯೈತದ್ದಕ್ಷಿಣಂ ಪಕ್ಷಂ ಕರೋ-
ತ್ಯಥೋ ದಕ್ಷಿಣೋನಾಸ್ಯೈತತ್ಪಕ್ಷಮನಸ್ಥಿಕಮಮೃತಂ ಕರೋತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೯-೧-೨-೩೬)

ರಥಂತರಸಾಮವನ್ನು ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ರಸವತ್ತಾದುದೂ ಅಗ್ನಿವಾಸ
ಸ್ಥಾನವಾದುದೂ ಆದ ಪೃಥ್ವಿಯೇ ರಥಂತರವು, 'ರಸಂತರ' ವೆಂದಿರಬೇಕಾದುದನ್ನು ಪರೋಕ್ಷಕಾಮಿಗಳಾದ
ದೇವತೆಗಳು 'ರಥಂತರ' ವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ರಸತಮವಾದ ರಥಂತರದ ಗಾನದಿಂದ ಪೃಥ್ವಿಯು
ಯಜಮಾನನ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಅಮೃತತ್ವವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಬೃಹದುತ್ತರೇ ಪಕ್ಷೇ | ದ್ಯಾವೈ ಬೃಹದ್ದ್ಯೌರ್ಹಿ ಬರ್ಹಿಷ್ಠಾ ದಿವಮೇನಾಸ್ಯೈತದುತ್ತರಂ
ಪಕ್ಷಂ ಕರೋತ್ಯಥೋ ಉತ್ತರನೋನಾಸ್ಯೈತತ್ಪಕ್ಷಮನಸ್ಥಿಕಮಮೃತಂ ಕರೋತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೯-೧-೨-೩೭)

ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ಸಾಮವನ್ನು ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಸಕಲಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಬೃಹತ್ತಾದ
ದ್ಯುಲೋಕವೇ ಈ ಅಗ್ನಿಯ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಅಮೃತತ್ವವು ಲಭಿಸುವುದು, ಎಂದು ಸಾಮಗಾನ
ದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದೇ ಸಾಮದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ಸಾಮಗಾನದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗತಕ್ಕ
ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ಇದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ,

ಅಥೈನಂ ಸಾಮಭಿಃ ಪರಿಗಾಯತಿ | ಅತ್ರೈಷ ಸರ್ವೋಽಗ್ನಿಃ ಸಂಸ್ಕೃತಸ್ತಸ್ಮಿನ್ ದೇವಾ ಏತದ-
ಮೃತಗ್ಂ ರೂಪಮುತ್ತಮಮದಧುಸ್ತಥೈವಾಸ್ಥಿನ್ನಯನೇತದಮೃತಗ್ಂ ರೂಪಮುತ್ತಮಂ
ದಧಾತಿ ಸಾಮಾನಿ ಭವಂತಿ ಸ್ರಾಣಾ ವೈ ಸಾಮಾನ್ಯಮೃತಮು ವೈ ಸ್ರಾಣಾ ಅಮೃತನೋನಾಸ್ಥಿ-
ನ್ನೇತದ್ರೂಪಮುತ್ತಮಂ ದಧಾತಿ ಸರ್ವತಃ ಪರಿಗಾಯತಿ ಸರ್ವತಃ ಏವಾಸ್ಥಿನ್ನೇತದಮೃತಗ್ಂ-
ರೂಪಮುತ್ತಮಂ ದಧಾತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೯-೧-೨-೩೮)

ಅಗ್ನಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಈ ಸಾಮಗಾನವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳು ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನ
ಪೂರ್ವಕವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ರಥಂತರಾದಿ ಸಾಮಗಳನ್ನು ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗಾನದಿಂದ ಅಗ್ನಿಯೂ ಪೂರ್ಣಾ
ಕಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ದೇವತೆಗಳೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮರೂಪಾತ್ಮಕವಾದ ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ಇರಿಸಿದರು. ಸಾಮವೇ
ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಗಳು. ಈ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಗಳು ಅಮೃತಗಳು. ಅದುದರಿಂದ ಸಾಮಗಾನವು ಅಮೃತತ್ವವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಸವಿತ್ರವಾದುದೂ ಅಮೃತದಾಯಕವಾದುದೂ ಆದ ಸಾಮವನ್ನು ಅರ್ಕೇಣ (ಪ್ರತಿ ಮಿಮಿತೇ)
ಅರ್ಕದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ಎಂದಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನೂ ಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನೂ

ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯದ ಆಧಾರವೇನಿರುವುದೇ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷೇಪವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ,

‘ ಏಕಂ ಸಾಮ ತೃಚೇ ಕ್ರಿಯತೇ ’ ಇತಿ ತಿಸೃಷು ಏಕಂ ಸಾಮ ನಿಹಿತಂ ಅತಃ ಅರ್ಕೈಃ ಸಾಮ ಇತಿ ವಕ್ತವ್ಯಂ ಕಥಮುಚ್ಯತೇ ಅರ್ಕೇಣ ಇತಿ ||

“ ಮೂರು ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಮವು ಸೇರಿದೆ. ” ಎಂದು ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅರ್ಕೈಃ ಅರ್ಕಗಳಿಂದ ಸಾಮವು ನಿರ್ಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅರ್ಕೇಣ (ಅರ್ಕದಿಂದ) ಪ್ರತಿಮಿ-ಮೀತೇ ಎಂದು ಏಕವಚನದ ಪ್ರಯೋಗವು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಅಕ್ಷೇಪವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣವೇನಿರುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಋಕ್ಕಿಗೂ ಸಾಮಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೂರ್ವಕಥಾಸಂದರ್ಭವೂ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ

ಋಕ್ ನಾ ಇದಮಗ್ರೇ ಸಾಮ ಚಾಸ್ತಾಂ ಸೈವ ನಾಮ ಋಗಾಸೀದನೋ ನಾಮ ಸಾಮ ಸಾ ನಾ ಋಕ್ನಾನೋಪವದನ್ನಿಧುನಂ ಸಂಭವಾವ ಪ್ರಜಾತ್ಯಾ ಇತಿ ನೇತೃಬ್ರವೀತ್ತಾಮ ಜ್ಯಾಯಾನ್ಯಾ ಅತೋ ಮಮ ಮಹಿಮೇತಿ ತೇ ದ್ವೇ ಭೂತ್ವೋಪಾವದತಾಂ ತೇನ ಪ್ರತಿಚನ ಸಮವದತೆ ತಾಸ್ತಿಸ್ತೋ ಭೂತ್ವೋಪಾವದಂಸ್ತತ್ತಿಸೃಭಿಃ ಸಮಭವದ್ಯತ್ತಿಸೃಭಿಃ ಸಮಭವತ್ತಸ್ಮಾತ್ತಿಸೃಭಿ-ಸ್ತುವಂತಿ ತಿಸೃಭಿರುದ್ಗಾಯಂತಿ ತಿಸೃಭಿರ್ಹಿ ಸಾಮ ಸಂಮಿತಂ ತಸ್ಮಾದೇಕಸ್ಯ ಬಹ್ಯೋ ಜಾಯಾ ಭವಂತಿ ನೈಕಸ್ಯೈ ಬಹವಃ ಸಹ ಪತಯೋ ಯದ್ವೈ ತತ್ಸಾ ಚಾನುಶ್ಚ ಸಮಭವತಾಂ ತತ್ಸಾನಾಭವತ್ತತ್ಸಾಮ್ನಃ ಸಾಮತ್ವಂ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೩೩)

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಋಕ್ಕೂ ಸಾಮವೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಋಕ್ಕು ಸ್ತ್ರೀರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮವು ಪುಂರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಆಗ ಋಕ್ಕು ಸಾಮವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ದಾಂಪತ್ಯಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಸಂತಾನವನ್ನು ಪಡೆಯೋಣ ಎಂದಾಗ ಸಾಮವು ಅದಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ನಿನ್ನದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದುದು, ಎಂದು ತ್ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಋಕ್ಕು ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಎರಡರಷ್ಟು ಬೆಳೆದು (ಎರಡು ರೂಪವಾಗಿ) ಪುನಃ ಕೇಳಿತು. ಆಗಲೂ ಸಾಮವು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮೂರಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಸಾಮವನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಆಗ ಸಾಮವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು. ಮೂರು ಋಕ್ಕುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮವು ಬೆರೆತದ್ದರಿಂದ ಮೂರು ಋಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೂರು ಋಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಪುರುಷನಿಗೆ ಬಹುಪತ್ನಿಯಿರುವುದು ರೂಢಿ ಯಲ್ಲಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯು ಬಹುಪತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಋಕ್ಕೂ ಸಾಮವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರಿಂದಲೇ (ಸಾ+ಅಮ) ಸಾಮವೆಂದು ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರುಋಕ್ಕುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಮವು ಸೇರಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿರು ವುದರಿಂದ ಮೇಲಿನ ಅಕ್ಷೇಪವು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯಾದರೂ ಸಾಯಣರು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಇತಿ ನ | ವಸ್ತುತಃ ಏಕಂ ಸಾಮ ಏಕಸ್ಯಾಂ ಋಚಿ ಆರಾಧಂ ಪಶ್ಚಾದನ್ಯೋನ್ಯಾಂ ತದುತ್ತರಯೋರ್ಗಾ-

ಯತಿ ಇತ್ಯೆತಿದೇಶತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ತಿಸೃಷು ಗಾನಂ | ಅತಃ ಏಕವಚನಮವಿರುದ್ಧಂ || ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಒಂದು ಸಾನುವು ಒಂದೇ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಗಾನಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಉಳಿದ ಋಕ್ಕುಗಳೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಉಳಿದ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಗಾನಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಕೇಣ ಎಂದು ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಿರುದ್ಧವೂ ಅಲ್ಲ, ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧವೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅರ್ಕರೂಪವಾದ ಋಕ್ಕಿಗೂ, ಸಾಮಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವು ದಾಂಪತ್ಯಸಂಬಂಧವೆಂದು ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುತನಾಗಿದೆ. ಶತಪಥಾದಿಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳಲ್ಲೂ, ಛಾಂದೋಗ್ಯಾನ್ಯುಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲೂ ಋಕ್ಕನ್ನು ಪತ್ನಿಯೆಂದೂ ಸಾಮವನ್ನು ಪತಿಯೆಂದೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

ತದ್ಯಥಾ ಪಿತುಃ ಪುತ್ರಮೇವಂ ತ್ರೀಣಿ ಸ್ತೃಢಮಾನ್ಯಾಹಾಥ ಕಸ್ಮಾದೃಕ್ಸಾಮಯೋಃ ಸಂಕ್ರಾ-
ಮತೀತಿ ಸಾಮ ವಾ ಋಚಃ ಪತಿಸ್ತದ್ಯತ್ತತ್ತಾಪಿ ಯಥಾ ಪಿತುಃ ಪುತ್ರಮೇವಂ ಬ್ರೂಯಾ-
ದ್ಯಥಾ ಪತಿಗ್ಂ ಸಂತಂ ಪುತ್ರಂ ಬ್ರೂಯಾತ್ತಾದೃಕ್ತತ್ತಸ್ಮಾದೃಕ್ಸಾಮಯೋಃ ಸಂಕ್ರಾಮತಿ
ತಸ್ಮಾದು ತ್ರಿಃ ಸಂತನೋತೀತಿ ಪಿತರಂ ಪುತ್ರಂ ಪೌತ್ರಂ ತಾಂಸ್ತತ್ಸಂತನೋತಿ ತಸ್ಮಾದು ತೇ ಭ್ಯ
ಏಕ ಏವ ದಧಾತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೮-೧-೨-೫)

ಪಿತೃವಿಗೂ ಪುತ್ರನಿಗೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಸಾಮಕ್ಕೂ ಋಕ್ಕಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯವೇನು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಬಂದರೆ, ಸಾಮವು ಋಕ್ಕಿಗೆ ಪತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಪತಿಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಪಿತೃ, ಪುತ್ರ, ಪೌತ್ರ ಎಂದು ಮೂರು ಪರ್ವಾಯವಿದೆ ಎಂದು ಸಾಮಕ್ಕೂ ತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾದ ಋಕ್ಕಿಗೂ ಇರುವ ಪತಿಪತ್ನಿಯರ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಛಾಂದೋಗ್ಯಾನ್ಯುಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಋಕ್ಕಿಗೂ ಸಾಮಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವಂತೆ—(ಛಾ. ಉ. ೧-೬-೧-೮),

ಇಯಮೇವರ್ಗಗ್ನಿಃ ಸಾಮ ತದೇತದೇತಸ್ಯಾಮೃಚ್ಯಧ್ಯಾಥಂ ಸಾಮ ತಸ್ಮಾದೃಚ್ಯಧ್ಯಾಥಂ
ಸಾಮ ಗೀಯತ ಇಯಮೇವ ಸಾಗ್ನಿರಮಸ್ತತ್ಸಾಮ || ೧ ||

ಅಂತರಿಕ್ಷಮೇವರ್ಗಾರ್ಯುಃ ಸಾಮ ತದೇತದೇತಸ್ಯಾಮೃಚ್ಯಧ್ಯಾಥಂ ಸಾಮ ತಸ್ಮಾದೃಚ್ಯ-
ಧ್ಯಾಥಂ ಸಾಮ ಗೀಯತೇಂತರಿಕ್ಷಮೇವ ಸಾ ವಾಯುರಮಸ್ತತ್ಸಾಮ || ೨ ||

ದ್ಯೌರೇವರ್ಗಾದಿತ್ಯಃ ಸಾಮ ತದೇತದೇತಸ್ಯಾಮೃಚ್ಯಧ್ಯಾಥಂ ಸಾಮ ತಸ್ಮಾದೃಚ್ಯಧ್ಯಾಥಂ
ಸಾಮ ಗೀಯತೇ ದ್ಯೌರೇವ ಸಾದಿತೋಽಮಸ್ತತ್ಸಾಮ || ೩ ||

ನಕ್ಷತ್ರಾಣ್ಯೇವರ್ಗಂದ್ರಮಾಃ ಸಾಮ ತದೇತದೇತಸ್ಯಾಮೃಚ್ಯಧ್ಯಾಥಂ ಸಾಮ ತಸ್ಮಾದೃಚ್ಯ-
ಧ್ಯಾಥಂ ಸಾಮ ಗೀಯತೇ ನಕ್ಷತ್ರಾಣ್ಯೇವ ಸಾ ಚಂದ್ರಮಾ ಅಮಸ್ತತ್ಸಾಮ || ೪ ||

ಈ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ವೃಥ್ವೀ, ಅಂತರಿಕ್ಷ, ದ್ಯೌರೇಕ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಇವುಗಳಿಗೂ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಆದಿತ್ಯ, ಚಂದ್ರಮಾಃ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಋಕ್ಕಿಗೂ ಸಾಮಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದಲ್ಲದೆ

ಪೃಥ್ವ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ಋಕ್ಸಿಗೂ ಮತ್ತು ಅಗ್ನ್ಯಾದಿದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸಾಮಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ಸಾಮಕ್ಕೆ ಋಕ್ಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಷ್ಠಾನವಾಗಿದೆಯೋ ಅದರಂತೆಯೇ ಪೃಥ್ವ್ಯಾದಿಗಳು ಅಗ್ನ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಗಳಾಗಿವೆ. ಪೃಥ್ವ್ಯಾದಿಗಳೇ ಋಕ್ಯು. ಆದುದರಿಂದ ಇವೇ ಸಾ ಎಂದೂ ಅಗ್ನ್ಯಾದಿಗಳೇ ಅಮುವೆಂದೂ ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಸಾಮವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದವೆಂದೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲೂ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, (ಛಾ. ಉ. ೧-೭-೧ ರಿಂದ ೯).

ಅಥಾಧ್ಯಾತ್ಮಂ ವಾಗೇವಕ್ಪ್ರಾಣಃ ಸಾಮ ತದೇತದೇತಸ್ಯಾಮೃಚ್ಯಧ್ಯೂಥಂ ಸಾಮ ತಸ್ಮಾದೃಚ್ಯ-
ಧ್ಯೂಥಂ ಸಾಮ ಗೀಯತೇ | ವಾಗೇವ ಸಾ ಪ್ರಾಣೋಮಸ್ತತ್ಸಾಮ || ೧ ||

ಚಕ್ಷುರೇವರ್ಗಾತ್ಮಾ ಸಾಮ ಚಕ್ಷುರೇವ ಸಾತ್ಮಾಮಸ್ತತ್ಸಾಮ || ೨ ||

ಶ್ರೋತ್ರಮೇವರ್ಜ್ಞನಃ ಸಾಮ ಶ್ರೋತ್ರಮೇವ ಸಾ ಮನೋಮಸ್ತತ್ಸಾಮ || ೩ ||

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವಾಕ್, ಚಕ್ಷುಸ್, ಶ್ರೋತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಪ್ರಾಣ, ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನಗಳಾಗಿ ಋಕ್ಸಿಗೂ ಸಾಮಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ವಾಗಾದಿಗಳೇ ಋಕ್ಯುಗಳು (ಸಾ) ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳೇ ಅಮುವು ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಸಾಮವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಋಕ್ಸಿಗೂ ಸಾಮಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಪೃಥ್ವ್ಯಾದಿಮೂರುಲೋಕ ಗಳೂ, ಈ ಲೋಕದ ಅಧಿಪತಿಗಳಾದ ಅಗ್ನ್ಯಾದಿದೇವತೆಗಳೂ ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವರೆಂದೂ ಅಥವಾ ಋಕ್ಸಾಮಗಳೇ ಆ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದೆಂದೂ ಅಧಿದೈವತರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಋಕ್ಸಾಮಗಳ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಸ ಏಷ ಯೇ ಚೈತಸ್ಮಾದರ್ವಾಂಚೋ ಲೋಕಾಸ್ತೇಷಾಂ ಚೇಷ್ಟೇ ಮನುಷ್ಯಕಾಮಾನಾಂ ಚೇತಿ
ತದ್ಯ ಇಮೇ ವೀಣಾಯಾಂ ಗಾಯಂತೈತಂ ತೇ ಗಾಯಂತಿ ತಸ್ಮಾತ್ತೇ ಧನಸನಯಃ |

(ಛಾ. ಉ. ೧-೭-೬)

ಅವನು ಇದರಡಿಯಲ್ಲಿರುವ (ಚಕ್ಷುಸ್ಸಿನೊಳಗಿರುವ ಆತ್ಮಸಂಬಂಧಿಯಾದ) ಸಮಸ್ತಲೋಕಗಳಿಗೂ, ಸಮಸ್ತ ಕಾಮ ಗಳಿಗೂ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿರುವನು. ಈ ಸಾಮವನ್ನು ವೀಣಾಗಾನರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವವರಿಗೆ ಸಮಸ್ತವಿಧವಾದ ಧನ ಸಂಪತ್ತೂ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ

ಅಥ ಯ ಏತದೇವಂ ವಿದ್ವಾನ್ನಾಮ ಗಾಯತ್ಯುಭೌ ಸ ಗಾಯತಿ ಸೋಮುನ್ಯೇವ ಸ ಏಷ ಯೇ
ಚಾಮುಷ್ಮಾತ್ಪರಾಂಚೋ ಲೋಕಾಸ್ತಾಂಶ್ಚಾಪ್ನೋತಿ ದೇವಕಾಮಾಂಶ್ಚ ||

ಕಂ ತೇ ಕಾಮಮಾಗಾಯಾನೀತ್ಯೇಷ ಹ್ಯೇವ ಕಾಮಾಗಾನಸ್ಯೇಷ್ಟೇ ಯ ಏವಂ ವಿದ್ವಾನ್ನಾಮ
ಗಾಯತಿ ಸಾಮ ಗಾಯತಿ ||

(ಛಾ. ಉ. ೧-೭-೭ ರಿಂದ ೯)

ಈ ಸಾಮಗಾನದಿಂದ ದೇವಮಾನವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಮಸ್ತಕಾಮಗಳೂ ಲಭಿಸುವುವು. ಆದುದರಿಂದ ಉದ್ಗಾತೃವಾದವನು “ ಈ ಸಾಮಗಾನವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಸಿದ್ಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲಿ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಏತಕ್ಕಿಂತಲೇ ಈ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಕವಾದ ಸಾಮಗಾನವನ್ನು ಮಾಡುವವನೇ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಠಿಕವಾದ ಕಾಮಗಳಿಗೂ ಪ್ರಭುವಾಗಿ ಅವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಸ ಯ ಏತದೇವಂ ವಿದ್ವಾನ್ನಾಥು ಸಾಂಘೈಶ್ಚಾಪ್ಯಾಶೋ ಹ ಯದೇವಂ ಸಾಧನೋ
ಧರ್ಮಾ ಅ ಚ ಗಚ್ಛೇಯುರುಪ ಚ ನನೇಯುಃ |

(ಭಾ. ಉ. ೨-೧-೪)

ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದ ಮಹಾತ್ಮನು ಸಾಮವನ್ನೇ ಸಾಧುವೆಂದು ತಿಳಿದು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವನು. ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಧುಧರ್ಮಗಳೇ ರಕ್ಷಕವಾಗಿ ಬರುವುವು. ಮತ್ತು ಅವನ ಅತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವನಲ್ಲಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತವೆ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಸಾಮದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ “ ಪಂಚವಿಧಂ ಸಾಂಘೋಪಾಸೀತ ” ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಈ ಸಾಮದ ವಿಭಾಗಗಳ ವರ್ಣನೆಯೂ, ಇದರ ಮಹತ್ತ್ವದ ಪ್ರಶಂಸೆಯೂ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿದ್ದು ಇದು ಆತ್ಮಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಾಧನವೆಂದೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಂಸಿತವಾಗಿದೆ. ಅದರ ವಿವರಣೆಯು ಅತ್ಯಂತವಿಸ್ತೃತವಾಗುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಶಂಸಾವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉದಹರಿಸಲಾಗಲಾರದು ಛಾಂದೋಗ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉಕ್ತಲಕ್ಷಣೇನ ಮಂತ್ರೇಣ ಸಾಮ ಗಾಯತ್ರರಥಂತರಸಂಜ್ಞಕಂ ಸಾಮ ಪ್ರತಿಮಿನೀತೇ | ಎಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ತ್ರಿಷ್ಟುಭೇನ ವಾಕಂ—ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ಛಂದಸ್ಸಿನಿಂದ ವಾಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾನ್ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ವಾಕಶಬ್ದಕ್ಕೆ ದ್ವೈಚ ಮತ್ತು ತೃಚರೂಪಗಳಾದ ಸಮುದಾಯವಾಕ್ಯಗಳೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ವಾಕಂ ಸೂಕ್ತಂ ಏತಾವಧಿಸ್ತ್ರಿಷ್ಟುಭಿಃ ಉಪನಿಬದ್ಧಮಿವಂ ಸೂಕ್ತಂ ತ್ರಿಷ್ಟುಬಾದಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಸೂಕ್ತವೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇತರ ಛಂದಸ್ಸುಗಳೂ ಇರುವಾಗ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ಛಂದ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಉಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅಥವಾ ಅನಾದೇಶೇ ಸರ್ವತ್ರ ತ್ರಿಷ್ಟುಭೋ ಗ್ರಹಣಾತ್ ಪ್ರಾಚುರ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯೇಣ ಇದ-ಮುಕ್ತಂ | ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಸೂಕ್ತಗಳೇ ಆತ್ಯಧಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದೊಂದು ಛಂದಸ್ಸನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ಪಿನ ಮಹತ್ತ್ವವು ಅತ್ಯಧಿಕವಾದುದು. ಇದರ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ.

ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ಸ್ತೋಭತೃತ್ತರಪದಾ | ಕಾ ತು ತ್ರಿತಾ ಸ್ಯಾತ್ | ತೀರ್ಣತಮಂ ಛಂಧಃ | ತ್ರಿವೃದ್ವಜ್ಞ-
ಸ್ತಸ್ಯ ಸ್ತೋಭತೀತಿ ವಾ | ಯತ್ತಿರಸ್ತೋಭತೃತ್ತಿಷ್ಟುಭಸ್ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ಸ್ತಮಿತಿ ವಿಜ್ಞಾಯತೇ |

(ನಿ. ೭-೧೨)

ಸ್ತುತ್ಯರ್ಥಕವಾದ ಸ್ತುಭ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವಪದವಾದ ತ್ರಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಏನರ್ಥವೆಂದರೆ, ಅತ್ಯಂತ ಚುರುಕಾದುದು ಎಂದರೆ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರವಾದ ಭಂದಸ್ಸೆಂದರ್ಥ. ಅಥವಾ ತ್ರಿವೃದಾತ್ಮಕವಾದ ವಜ್ರವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮೂರು ಸಲ ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬಹುದು. ಇದು ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ವಜ್ರಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಎಂದು ತ್ರಿಷ್ಠುಪ್ತಿನ ಆಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಸುತ್ತಿಸಿದೆ.

ಏಕಾದಶಾಕ್ಷರಾ ತ್ರಿಷ್ಠುಬ್ಜಪ್ರಸ್ತಿಷ್ಠುಬ್ಜೀರ್ಯಂ ತ್ರಿಷ್ಠುಬ್ಜೇಜೈವೈತದ್ವೀರ್ಯೇಣ ಯಜಮಾನಃ
ಪುರಸ್ತಾಧ್ಯಜ್ಞಮುಖಾದ್ರಕ್ಷಾಗ್ಂಸಿ ನಾಷ್ಟ್ವಾ ಅಪಹಂತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೨-೩-೨)

ಏಕಾದಶಾಕ್ಷರಾತ್ಮಕವಾದ ತ್ರಿಷ್ಠುಪ್ತೇ ವಜ್ರವು ; ಅದೇ ವೀರ್ಯವು. ಈ ಉತ್ತಮವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಯಜಮಾನನು ಯಜ್ಞಮುಖದಿಂದ ಅಸುರಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೂರಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಲು ಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ತ್ರಿಷ್ಠುಬಾತ್ಮಕವಾದ ಮಂತ್ರವೇ ವೀರ್ಯಯುತವಾದುದು. ಇದನ್ನೇ ಐತರೇಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲೂ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ

ತದೇಕಾದಶರ್ಚಂ ಭವತ್ಯೇಕಾದಶಾಕ್ಷರಾ ವೈ ತ್ರಿಷ್ಠುಪ್ತೈಷ್ಠುಭೋ ವೈ ರಾಜಸ್ಯ ಓಜೋ ನಾ
ಇಂದ್ರಿಯಂ ವೀರ್ಯಂ ತ್ರಿಷ್ಠುಬೋಜಃ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೮-೨)

ಏಕದಶರ್ಚವುಳ್ಳ ತ್ರಿಷ್ಠುಪ್ತು ಹೆನ್ನೊಂದಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳದ್ದು. ಇದು ರಾಜನ್ಯಾತ್ಮಕವಾದುದು. ಇದು ಓಜಸ್ಸನ್ನೂ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನೂ, ವೀರ್ಯವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ಕ್ಷತ್ರಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ತ್ರಿಷ್ಠುಪ್ತನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಅದು ದರಿಂದ ವೀರ್ಯಪೂರಿತವಾದ ಈ ಭಂದಸ್ಸಿನಿಂದ ವಾಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವರೆಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ವಾಕೇನ ವಾಕಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವರ್ಗಮನುವಾಕಂ ನಾ ಮಿಮೀತೇ ವರ್ಗವನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅನುವಾಕವನ್ನಾಗಲಿ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದರ್ಥ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ದ್ವಿಪದಾ ಚತುಷ್ಟದಾ | ಪಾದದ್ವಯಬದ್ಧವಿರಾಡಾದಿಚ್ಛಂದೋನಿಬದ್ಧಮಂತ್ರರೂಪೇಣ ; ಪಾದಚತುಷ್ಟಯೋಪೇತೇನ ಅನುಷ್ಟುಬಾದಿಮಂತ್ರರೂಪೇಣೇತಿ | ಇಯತೀಭಿದ್ವಿಪದಾಭಿವರ್ಗಃ | ಇಯತೀಭಿಶ್ಚತುಷ್ಟದಾಭಿರುಪೇತೋ ವರ್ಗಃ ||

ದ್ವಿಪದಾ ವಿರಾಟ್ ಎಂಬ ಭಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಾದಗಳು ಮಾತ್ರವಿದ್ದು ಒಂದು ಅರ್ಧಮುಕ್ತು ಮಾತ್ರವಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವರ್ಗವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅನುಷ್ಟುಬಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವರ್ಗವೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೂಕ್ತಪಕ್ಷೇ ಏತಾವದ್ಭಿಃ ಸೂಕ್ತೈಃ ಅಯಮನುವಾಕ ಇತಿ | ಸೂಕ್ತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಸೂಕ್ತಗಳುಳ್ಳ ಅನುವಾಕವೆಂದರ್ಥವೆಂದು ಈ ವಾಕದ ಪರಿಗಣನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ವರ್ಗ ಅಥವಾ ಸೂಕ್ತ ಎಂಬ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಪರಿಗಣನೆಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಶೌನಕರ ಅನುಕ್ರಮಣೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಶೌನಕರ ಮತದಂತೆ ಋಗ್ವೇದದ

ಶಾಕಲ ಶಾಖೆಯ ಪ್ರಕಾರ ೧೦ ಮಂಡಲಗಳೂ ೬೪ ಅಧ್ಯಾಯಗಳೂ ಇವೆ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮಂಡಲಗಳ ವಿಭಾಗಗಳೂ ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ.

೧ನೆಯ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ೨೪ ಅನುವಾಕಗಳೂ ೧೯೧ ಸೂಕ್ತಗಳೂ ಇವೆ

೨	”	”	೪	”	೪೩	”
೩	”	”	೫	”	೬೨	”
೪	”	”	೫	”	೫೮	”
೫	”	”	೬	”	೮೭	”
೬	”	”	೬	”	೭೫	”
೭	”	”	೬	”	೧೦೪	”
೮	”	”	೧೦	”	೯೨ (೧೧ ವಾಲಖಿಲ್ಯ ಸೂಕ್ತಗಳು)	”
೯	”	”	೭	”	೧೧೪	”
೧೦	”	”	೧೨	”	೧೯೧	”

ಒಟ್ಟು ೧೦ ಮಂಡಲಗಳಲ್ಲಿ ೮೫ ಅನುವಾಕಗಳೂ ೧೦೧೭ + ೧೧ = ೧೦೨೮ ಸೂಕ್ತಗಳೂ.

(ಬಾಷ್ಪಲ ಶಾಖೆಯ ಪ್ರಕಾರ ೧೦೨೫ ಸೂಕ್ತಗಳೂ) ಇವೆ. ವರ್ಗರೂಪವಾದ ವಿಭಾಗಗಳು ಈ ರೀತಿಯಿವೆ.

೧ ಮಂತ್ರವನ್ನುಳ್ಳ ವರ್ಗಗಳು	೧ ಒಟ್ಟು ಮಂತ್ರಗಳು	೧
೨	”	೪
೩	”	೯೭
೪	”	೧೭೪
೫	”	೧೨೦೭
೬	”	೩೪೬
೭	”	೧೧೯
೮	”	೫೯
೯	”	೧

ಒಟ್ಟು ೬೪ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ೨೦೦೬ ವರ್ಗಗಳೂ ೧೦೪೧೭ ಮಂತ್ರಗಳೂ ಇವೆ. ಚರಣವ್ಯೂಹದ ಪರಿಗಣನೆಯಂತೆ ಒಟ್ಟು ೨೦೪೨ ವರ್ಗಗಳೂ ೧೦೬೨೨ ಮಂತ್ರಗಳೂ ಆಗುತ್ತವೆ ಆದರೆ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಆಧಾರವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಾಕೇನ ವಾಕಂ ದ್ವಿಸದಾ ಚತುಷ್ಟದಾ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಅಕ್ಷರೇಣ ಮಿಮತೇ ಸ್ತವಾಣೀ-ಅಕ್ಷರೇಣೈವ ವಾಗಧಿಷ್ಠಿತಾನಿ ಸಪ್ತಚ್ಛಂದಾಂಸಿ ನಿರ್ಮಾಣಂ ಕುರ್ವಂತಿ | ಅಕ್ಷರದಿಂದಲೇ ಗಾಯತ್ರಾದಿಸಪ್ತಚ್ಛಂದಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದರ್ಥ. ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಾ ಗಾಯತ್ರೀ; ಏಕಾದಶಾಕ್ಷರಾ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್; ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರಾ ಜಗತೀ | ಗಾಯತ್ರೀಗೆ ಎಂಟಕ್ಷರಗಳು ; ತ್ರಿಷ್ಟು

ಪ್ರಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದಕ್ಷರಗಳು ; ಜಗತಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡಕ್ಷರಗಳು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಪಾದಕ್ಕೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಛಂದಸ್ಸುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕ್ರಮವನ್ನೂ, ಇವುಗಳಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ದೇವವಿಶಃ ಕಲ್ಪಯಿತವ್ಯಾ ಇತ್ಯಾಹುಶ್ಚಂದಶ್ಚಂದಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯಮಿತಿ ಶೋಂಸಾವೋಮಿತ್ಯಾ -
ಹ್ವಯತೇ ಪ್ರಾತಃಸವನೇ ತ್ರೈಕ್ಷರೇಣ ಶಂಸಾಮೋ ದೈವೋಮಿತ್ಯೈಧ್ವಯುಃ ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಣಾತಿ
ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ ತದಷ್ಟಾಕ್ಷರಂ ಸಂಪದ್ಯತೇಽಷ್ಟಾಕ್ಷರಾ ವೈ ಗಾಯತ್ರೀ ಗಾಯತ್ರೀಮೇವ ತತ್ಪು-
ರಸ್ತಾತ್ಪ್ರಾತಃಸವನೇಽಚೀಕ್ಷ್ಯಪತಾಂ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೧೨)

ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಗಾಯತ್ರಪದವನ್ನು ಎಂದರೆ ಗಾಯತ್ರರೂಪವಾದ ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲು ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಯವಾದ ಗಾಯತ್ರೀಮಂತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಅದು ಪ್ರಾತಃಸವನಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಧಿಯು. ಇದು ಆಹಾವಪ್ರತಿಗರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೋತೃವು “ ಶೋಂಸಾವೋಂ ” (ನಾಬಿಬ್ಬರೂ ಸ್ತುತಿಸೋಣ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಮೂರಕ್ಷರವುಳ್ಳದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅಧ್ವರ್ಯುವು “ ಶಂಸಾಮೋದೈವೋಂ ” (ನೀನು ಸ್ತುತಿವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪಠಿಸು ನಾವು ಹರ್ಷಪಡುತ್ತೇವೆ.) ಎಂಬ ಪಂಚಾಕ್ಷರವುಳ್ಳ ಉತ್ತರರೂಪವಾದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇವೆರಡೂ ಸೇರಿ ಎಂಟಕ್ಷರಗಳಾದವು. ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಾ ವೈ ಗಾಯತ್ರೀ ಎಂಬ ನಿಯಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ಪಿನಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಧಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆ.

ಅಧ್ವರ್ಯೋ ಶೋಂಸಾವೋಮಿತ್ಯಾಹ್ವಯತೇ ಮಧ್ಯಂದಿನೇ ಷಳಕ್ಷರೇಣ ಶಂಸಾಮೋದೈವೋ-
ಮಿತ್ಯೈಧ್ವಯುಃ ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಣಾತಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ ತದೇಕಾದಶಾಕ್ಷರಂ ಸಂಪದ್ಯತ ಏಕಾದಶಾ-
ಕ್ಷರಾ ವೈ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ತ್ರಿಷ್ಟುಭಮೇವ ತತ್ಪುರಸ್ತಾನ್ಮಧ್ಯಂದಿನೇಽಚೀಕ್ಷ್ಯಪತಾಂ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೧೨)

“ ಅಧ್ವರ್ಯೋ ಶೋಂಸಾವೋಂ ” ಎಂಬ ಅಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳ ಹೋತೃವಿನ ಪಠನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅಧ್ವರ್ಯುವು “ ಶಂಸಾಮೋದೈವೋಂ ” ಎಂಬ ಪಂಚಾಕ್ಷರಾತ್ಮಕವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಇವೆರಡೂ ಸೇರಿ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ರೂಪವಾದ ಹನ್ನೊಂದಕ್ಷರಗಳಾದವು. ಇದರಂತೆಯೇ ತೃತೀಯಸವನದಲ್ಲಿ “ ಅಧ್ವರ್ಯೋ ಶೋಶೋಂಸಾವೋಂ ” ಎಂದು ಹೋತೃವಿನ ಪಠನಕ್ಕೆ ಅಧ್ವರ್ಯುವು “ ಶಂಸಾಮೋದೈವೋಂ ” ಎಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಒಟ್ಟು ಹನ್ನೆರಡಕ್ಷರಗಳಾದವು. ಇದು ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರಾತ್ಮಕವಾದ ಜಗತಿಯ ಪಾದವಾಯಿತು. ಇದನ್ನೇ ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ “ ಯದ್ಗಾಯತ್ರೇ ಅಧಿಗಾಯತ್ರಮಾಹಿತಂ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಾದ್ವಾ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ ನಿರತಕ್ಷತ ” ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಛಂದಸ್ಸಾಸ್ಥಾನದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರಿತವರಿಗೆ ಅನ್ಯುತತ್ವವು ಪ್ರಪ್ತವಾಗುವುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವು.

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ವಿನ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಗಾಯತ್ರಾದಿಮೂರು ಛಂದಸ್ಸುಗಳ ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಿ ಆ ಮೂರು ಛಂದಸ್ಸುಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಪಾದದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಛಂದಸ್ಸುಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅಕ್ಷರ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ

ಚತುರ್ವಿಂಶತಿಮನುಬ್ರೂಯಾದ್ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸಕಾಮಸ್ಯ ಚತುರ್ವಿಂಶತ್ಯಕ್ಷರಾ ಗಾಯತ್ರೀ .
 ತ್ರಿಗ್ಂಶತಮನುಬ್ರೂಯಾದನ್ನ ಕಾಮಸ್ಯ ತ್ರಿಗ್ಂಶದಕ್ಷರಾ ವಿರಾಟ್
 ದ್ವಾತ್ರಿಗ್ಂಶತಮನುಬ್ರೂಯಾದ್ವೃತ್ತಿಷ್ಠಾ ಕಾಮಸ್ಯ ದ್ವಾತ್ರಿಗ್ಂಶದಕ್ಷರಾನುಷ್ಠುಪ್
 ಪಟ್ ತ್ರಿಗ್ಂಶತಮನುಬ್ರೂಯಾದ್ವೃತುಕಾಮಸ್ಯ ಪಟ್ ತ್ರಿಗ್ಂಶದಕ್ಷರಾ ಬೃಹತೀ
 ಚತುಶ್ಚತ್ವಾರಿಗ್ಂಶತಮನುಬ್ರೂಯಾದಿಂದ್ರಿಯಕಾಮಸ್ಯ ಚತುಶ್ಚತ್ವಾರಿಗ್ಂಶದಕ್ಷರಾ ತ್ರಿಷ್ಠುಕ್
 ಅಷ್ಟಾಚತ್ವಾರಿಗ್ಂಶತಮನುಬ್ರೂಯಾದ್ವೃತುಕಾಮಸ್ಯಾಷ್ಟಾಚತ್ವಾರಿಗ್ಂಶದಕ್ಷರಾ ಜಗತೀ ...
 ಸರ್ವಾಣಿ ಛಂದಾಗ್ಂಸ್ಯನು ಬ್ರೂಯಾದ್ಬಹುಯಾಜಿನಸ್ಸರ್ವಾಣಿ ವಾ ಏತಸ್ಯ ಛಂದಾಗ್ಂಸ್ಯವ-
 ರುದ್ಧಾನಿ ಯೋ ಬಹುಯಾಜ್ಯಪರಿಮಿತಮನು ಬ್ರೂಯಾದಪರಿಮಿತಸ್ಯಾವರುಧ್ಯೈ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೨-೫-೧೦-೩, ೪)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.	ಗಾಯತ್ರಿಯ ಅಕ್ಷರಗಳು	೨೪
	ಅನುಷ್ಠುಪ್ಪಿನ	೩೨
	ಬೃಹತಿಯ	೩೬
	ತ್ರಿಷ್ಠುಪ್ಪಿನ	೪೪
	ಜಗತಿಯ	೪೮

ಎಂದು ಅವುಗಳ ಅಕ್ಷರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸ್ಸಿಗೂ, ಅನುಷ್ಠುಪ್ಪು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೂ ಬೃಹತಿಯೂ ಜಗತಿಯೂ ಪಶುಲಾಭಕ್ಕೂ, ತ್ರಿಷ್ಠುಪ್ಪು ಇಂದ್ರಿಯಬಲಕ್ಕೂ ಸಾಧಕಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉಷ್ಣಿಕ್ ಮತ್ತು ಪಂಕ್ತಿ ಎಂಬೆರಡು ಛಂದಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಉಷ್ಣಿಕ್ಕ್ಕೆ ೨೮ ಅಕ್ಷರಗಳೂ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ೪೦ ಅಕ್ಷರಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ಏಳು ಮುಖ್ಯವಾದ ಛಂದಸ್ಸುಗಳಲ್ಲದೇ ಇವುಗಳ ಪ್ರಭೇದಗಳೂ ಸಹ ಅತಿ ಜಗತೀ (೫೨) ಶಕ್ವರೀ (೫೬); ಅತಿಶಕ್ವರೀ (೬೦); ಅಷ್ಟಿ (೬೪); ಅತ್ಯಷ್ಟಿ (೬೮); ಧೃತಿ (೭೨); ಅತಿ ಧೃತಿ (೭೬) ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳೊಂದಿವೆ. ದ್ವಿಪದಾ ವಿರಾಟ್ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಮಿಶ್ರವಾದ ಛಂದಸ್ಸುಗಳೂ ಇವೆ. [ಇವುಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮುಗ್ಧೇದಸಂಹಿತೆಯ ಭಾಗ. ೧ ಪೇಜು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.]

ತತಃ ಪದಾನಾಂ ಛಂದಸಾಂ ಅಕ್ಷರಂ ಮೂಲಮಿತಿ | ತಥಾ ಋಗ್ವರ್ಗಸೂಕ್ತಾನುವಾಕಾದೀನಾಂ ಚ ಅಕ್ಷರಂ ಮೂಲಮಿತ್ಯಕ್ಷರಪ್ರಶಂಸಾ || ಛಂದಸ್ಸುಗಳಿಗೂ, ಅವುಗಳ ಅನುವಾಗಳಾದ ಪಾದಗಳಿಗೂ, ಮುಕ್ತು ವರ್ಗ, ಸೂಕ್ತ ಅನುವಾಕ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಹ ಅಕ್ಷರವೇ ಮೂಲವು ಎಂದು ಅಕ್ಷರಪ್ರಶಂಸೆಯಿಂದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಮಿಮೀತೇ—ಮಾಜ್ ಮಾನೇ ಶಬ್ದೇ ಚ ಧಾತು. ಜುಹೋತ್ಯಾದಿ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಕವಚನದಲ್ಲಿ ಟಿತ ಆತ್ಮನೇಪದಾನಾಂ ಎಂಬುದರಿಂದ ಟಿಗೆ ಏತ್ಯ. ಶ್ಲ ವಿಕರಣನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. ಭೃಣಾ-ಮಿತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೭೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇತ್ಯ. ಈಹಲ್ಯಘೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೧೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುಅಕಾರಕ್ಕೆ ಈತ್ಯ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಕಮ್—ಅರ್ಚ ಪೂಜಾಯಾಂ ಧಾತು. ಕೃದಾಧಾರಾರ್ಚಿ - (ಉ. ಸೂ. ೩-೩೨೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಬಹುಲಗ್ರಹಣದಿಂದ ಕಕಾರಕ್ಕೆ ಇತ್ ಸಂಜ್ಞಾ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾಕಮ್—ನಚ ಪರಿಭಾಷಣೇ ಧಾತು. ಘೃಜ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಆತ ಉಪಧಾಯಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾವೃದ್ಧಿ. ಚ ಜೋಃಕುಘಿಣ್ಯತೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೫೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕುತ್ಯ. ಕರ್ಷಾತ್ಪತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೫೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ದ್ವಿಪದಾ—ದ್ವೌ ಪಾದೌ ಯಸ್ಯ ತತ್. ಸಂಖ್ಯಾಸಂಪೂರ್ವಸ್ಯ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪಾದಕಬ್ಧದ ಅಂತ್ಯ ಲೋಪವು ಸಮಾಸಾಂತವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ತೃತೀಯಾವಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಭಸಂಜ್ಞಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಾದಃ-ಪತ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪದ್ ಭಾವ. ಏಕದೇಶನಿಕೃತಮನನ್ಯವತ್ (ಪರಿ ೩೭) ಎಂಬ ನಚನದಿಂದ ದ್ವಿತ್ರಿಭ್ಯಾಂ-ಸಾದ್ವನ್ಮೂರ್ಧಸು ಬಹುವ್ರೀಹೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದವ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚತುಷ್ಟದಾ—ಚತ್ವಾರಃ ಪಾದಾಃ ಯಸ್ಯ. ತೇನ. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಅಂತ್ಯಲೋಪಾದಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಬಹುವ್ರೀಹೌ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾಪೂರ್ವಪದಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಿಮತೇ—ಮಾಜ್ ಮಾನೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಝ ಪ್ರತ್ಯಯ ಆತ್ಮನೇ-ಪದೇಷ್ಟನತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅತಾದೇಶ. ಟಿಗೆ ಏತ್ಯ. ಶ್ಲ ವಿಕರಣನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ ಬಂದಾಗ ಶ್ವಾಭ್ಯಸ್ತಯೋರಾತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೧೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಕಾರ ಲೋಪ. ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇತ್ಯ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨೪ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಜಗತಾ ಸಿಂಧುಂ ದಿವ್ಯಸ್ತಭಾಯದ್ರಥಂತರೇ ಸೂರ್ಯಂ ಪರ್ಯಪಶ್ಯತ್ |

ಗಾಯತ್ರಸ್ಯ ಸಮಿಧಸ್ತಿಪ್ರ ಆಹುಸ್ತತೋ ಮಹ್ನಾ ಪ್ರ ರಿರಿಚೇ ಮಹಿತ್ವಾ ||

|| ೨೫ ||

ಪದವಾಕ

ಜಗತಾ | ಸಿಂಧುಂ | ದಿವಿ | ಅಸ್ತಭಾಯತ್ | ರಥಂತರೇ | ಸೂರ್ಯಂ | ಪರಿ | ಅ ಪ ಶ್ಯತ್ |

ಗಾಯತ್ರಸ್ಯ | ಸಂಧಧಃ | ತಿಸ್ರಃ | ಆಹುಃ | ತತಃ | ಮಹ್ನಾ | ಪ್ರ | ರಿರಿಚೇ | ಮಹಿತ್ವಾ || ೨೫ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಜಗತೀಭಂದಸ್ತಾಯಾಮೃಚ್ಯುತ್ವನ್ನಂ ಸಾಮ ಜಗತ್ | ತೇನ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲೇ ಸಿಂಧುಂ ಸ್ಯಂದನತೀಲಮುದಕಸ್ಯ ಸ್ಯಂದಕಂ ವಾದಿತ್ಯಂ ದಿವಿ ದ್ಯುಲೋಕೇಽಸ್ತಭಾಯತ್ | ಸ್ತಂಭಿತವಾನ್ | ಜಾಗತೋ ವಾ ಏಷ ಯ ಏಷ ತಪತೀತಿ ಶ್ರುತಿಃ | ರಥಂತರ ಏತನ್ನಾಮಕೇ ಸಾಮ್ನಿ ಸ್ತಂಭಿತಂ ಸೂರ್ಯಂ ಪರ್ಯಪಶ್ಯತ್ | ಪರಿದೃಷ್ಟವಾನ್ಪ್ರಜಾಪತಿಃ | ತದಾಧಾರಭೂತಾಯಾಮೃಚಿ | ಋ. ೭-೩೨-೨೨ | ಸ್ವದೃಶಮಿತಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರತಿಪಾದಕಶಬ್ದಾರ್ಥನಾತ್ | ಅಸೌ ವಾವ ಸ್ವದೃಗಿತಿ ಹಿ ಶ್ರುತಿಃ | ಅತಃ ಏವ ತತ್ರ ಸೂರ್ಯದರ್ಶನಂ ವಿಧೀಯತೇ | ರಥಂತರೇ ಪ್ರಸ್ತಾಯಮಾನೇ ಸಂಮಿಲಯೇತ್ ಸ್ವದೃಶಂ ಪ್ರತಿ ವಿಕ್ಷೇಪೇತಿ ಸಾಮಬ್ರಾಹ್ಮಣೇನ | ತಾಂ ೭-೭-೧೫ | ಗಾಯತ್ರಸ್ಯ ಗಾಯತ್ರಾ ಮುತ್ಪನ್ನಸ್ಯ ಸಾಮ್ನಃ ಸಮಿಧಃ ಸಮಿಧನಾಸ್ತಿಸ್ತೋ ವಿಭಕ್ತೀರಾಹುಃ | ಪಾದತ್ರಯಮಾಹುರಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥವಾ ತಿಸ್ರ ಋಚಿ ಆಹುಃ | ತತೋ ಹೇತೋರ್ಮಹ್ನಾ ಬಲೇನ ಮಹಿತ್ವಾ ಮಹತ್ತ್ವೇನ ಪ್ರ ರಿರಿಚೇ | ಪ್ರರಿಚ್ಯತೇ | ಅನ್ಯಾನಿ ಸಾಮಾನಿ ಪೃಥಕ್ಪೃಥಗ್ನಿರ್ಮಿತವಾನ್ | ಯದ್ವಾ | ಗಾಯತ್ರಶಬ್ದಶ್ಚಂದೋನಾಚೇ | ತಸ್ಯ ತಿಸ್ತೋ ಮೂರ್ತೀರಾಹುಃ | ಕ್ರಮೇಣಾಪ್ಪಾಕ್ಷರೈಕಾದಶಾಕ್ಷರದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರೈರ್ಗಾಯತ್ರೀತ್ರಿಷ್ಟುಬ್ಜಗತ್ಯಾತ್ಮಿಕಾಃ | ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ತತಸ್ತಸ್ಮಾದ್ಗಾಯತ್ರೀ ಭಂದಸಾಂ ಕನಿಷ್ಠಾ ಸತೀ ಮಹ್ನಾ ಬಲೇನ ಮಹತ್ತ್ವೇನ ಪ್ರ ರಿರಿಚೇ | ಸರ್ವಾಣಿ ಭಂದಾಂಸ್ಯತಿಕ್ರಾಮತಿ | ಯೇನೈವ ಬಲೇನ ಸೋಮಮಾಹೃತವತೀ ತಾದೃತೇನೈವಂ ಭವತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಜಗತಾ—ಜಗತೀಚ್ಛಂದಸ್ಸಿನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸಾಮದಿಂದ | (ಬ್ರಹ್ಮಾ—ಬ್ರಹ್ಮನು) ಸಿಂಧುಂ—ಸ್ಯಂದನತೀಲನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು | ದಿವಿ—ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ | ಅಸ್ತಭಾಯತ್—ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. | ರಥಂ. ತರೇ—ರಥಂತರವೆಂಬ ಸಂಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಸಾಮದಲ್ಲಿ | ಸೂರ್ಯಂ—ಸೂರ್ಯನನ್ನು | ಪರ್ಯಪಶ್ಯತ್—ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ

ದನು | ಗಾಯತ್ರಿಸ್ಯ— ಗಾಯತ್ರೀಚ್ಛಂದಸ್ಸಿನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸಾಮದ | ಸಮಿಧಃ—ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು |
ತಿಸ್ರಃ—ಮೂರು ಸಂಖ್ಯಾಕಗಳನ್ನಾಗಿ | ಅಹುಃ—(ಮೂರು ಪಾದಗಳುಳ್ಳವೆಂದು) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ | ತತಃ—ಅವುಗಳಿಂದ
ಉತ್ಪನ್ನವಾದ (ಉಳಿದಸಾಮಗಳೂ) | ಮಹ್ನಾ—ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, | ಮಹಿತ್ವಾ—ಮಹತ್ವದಿಂದಲೂ |
ಪ್ರ ರಿರಿಚೇ—ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಜಗತೀಚ್ಛಂದಸ್ಸಿನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸಾಮದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸ್ಯಂದನಶೀಲನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ರಥಂತರವೆಂಬ ಸಂಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಸಾಮದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಗಾಯತ್ರೀಚ್ಛಂದಸ್ಸಿ
ನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮೂರು ಸಂಖ್ಯಾಕಗಳುಳ್ಳವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ,
ಉಳಿದ ಸಾಮಗಳೂ ಸಹ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಮಹತ್ವದಿಂದಲೂ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ.

English Translation

With the stanzas in the Jagati metre he fixed the rain in heaven, and
surveyed the Sun in the Rathantara. They have declared three divisions of
the Gayatri metre, whence it surpasses (all the rest) in force and majesty.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಜಗತಾ—ಜಗತೀಚ್ಛಂದಸ್ಸಾಯಾಂ ಋಚಿ ಉತ್ಪನ್ನಂ ಸಾಮ ಜಗತ್ | ಜಗತೀಚ್ಛಂದಸ್ಸವಾದ
ಋಕ್ತಿನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸಾಮಕ್ಕೆ ಜಗತ್ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಜಗತಾ ಎಂದರೆ ಆ ಜಗದ್ರೂಪವಾದ ಸಾಮದಿಂದ
ಎಂದರ್ಥ. ಈ ಸಾಮಕ್ಕೆ ಋಕ್ಸಾಮವೆಂದು ಹೆಸರು. ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಇದರ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ

ತಸ್ಯ ಚಕ್ಷುರ್ವೃತ್ತವ್ಯಚಸಮಿತಿ | ಚಕ್ಷುಸ್ತಸ್ಮಾದ್ರೂಪಾದಾದಿತ್ಯಾನ್ನಿರಮಿಮೀತ ವರ್ಷಾ-
ಶ್ಚಾಕ್ಷುಷ್ಯ ಇತಿ ವರ್ಷಾ ಋತುಂ ಚಕ್ಷುಷೋ ನಿರಮಿಮೀತ ಜಗತೀ ವಾರ್ಷೀತಿ ಜಗತೀಂ
ಛಂದೋ ವರ್ಷಾಭ್ಯ ಋತೋರ್ನಿರಮಿಮೀತ ಜಗತ್ಯಾ ಋಕ್ಸಮಮಿತಿ ಜಗತ್ಪ್ರೈ ಛಂದಸ
ಋಕ್ಸಮಗ್ಂಸಾಮ ನಿರಮಿಮೀತರ್ಕ್ಸಮಾಚ್ಛುಕ್ತ ಇತ್ಯೈಕ್ಸಮಾತ್ಸಾಮ್ಃ ಶುಕ್ರಂ ಗ್ರಹಂ
ನಿರಮಿಮೀತ ಶುಕ್ರಾತ್ಸಪ್ತದಶ ಇತಿ ಶುಕ್ರಾದ್ಗ್ರಹಾತ್ಸಪ್ತದಶಗ್ಂ ಸ್ತೋಮಂ ನಿರಮಿಮೀತ.... ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೮-೧-೨-೨)

ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದುದೂ, ಚಕ್ಷುರೂಪಿಯಾದುದೂ ಆದ ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ವರ್ಷಾಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ
ದನು. ಈ ವರ್ಷಾರ್ಥವಿನಿಂದ ಋಕ್ಸಮಸಾಮವನ್ನೂ, ಋಕ್ಸಮಸಾಮದಿಂದ ಶುಕ್ರಗ್ರಹವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೆಂದು
ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ.

ಪ್ರಜಾಭ್ಯಾಸಯಂ ಪಶ್ಚಾದ್ವಿಶ್ವವ್ಯಚಾಸ್ತಸ್ಯ ಚಕ್ಷುರ್ವೃತ್ತವ್ಯಚಸಂ ವರ್ಷಾಣಿ ಚಾಕ್ಷು-
ಷಾಣಿ ಜಗತೀ ವಾರ್ಷೀ ಜಗತ್ಯಾ ಋಕ್ಸಮಂ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೪-೩-೨-೨)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಋಕ್ಸಮಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಮನಿಶೇಷಃ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಾಮಕ್ಕೆ ಜಗತ್ ಎಂಬ ಹೆಸರೆಂದು ಸಾಯಣರ ವಿನರಣೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಜಗದ್ರೂಪವಾದ ಸಾಮದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು ಎಂದು ಋಕ್ಸನ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ. ಇಂತಹ ಜಗದ್ರೂಪವಾದ ಸಾಮಕ್ಕೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಸಂಬಂಧವನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಸಾಯಣರು,

ಜಾಗತೋ ವಾ ಏಷ ಯ ಏಷ ತಪತಿ " ಇತಿ ಶ್ರುತಿಃ

ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಆದಿತ್ಯನು ಜಗತ್ ಎಂಬ ಸಾಮಸಂಬಂಧಿಯು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ಮೂತ್ರ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಸಿಂಧುಂ ದಿವ್ಯಸ್ತಭಾಯತ್—ಸಿಂಧುವನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ಎಂದು ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಿಂಧು ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸ್ಯಂದನತೀಲಮುದಕಸ್ಯ ಸ್ಯಂದಕಂ ವಾ ಆದಿತ್ಯಂ | ಸ್ತವಿಸತಕ್ಕ ಉದಕದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಎಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಗಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತನಾಗಿದ್ದ ಅಪ್ಪನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ಎಂದೂ ಅದರಂತೆಯೇ ಅಸ್ಥಿನಿಂದ ಪೂರಿತವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮತಃ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ಎಂದೂ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದ ವರ್ಣನೆಯು ನಾನಾ ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬಹುದು.

ಆಪೋ ವಾ ಇದಮಾಸನ್ನಲಿಲಮೇವ | ಸ ಪ್ರಜಾಪತಿರೇಕಃ ಪುಷ್ಕರಪರ್ಣೇ ಸಮಭವತ್ |
ತಸ್ಯಾಂತರ್ಮನಸಿ ಕಾಮಃ ಸಮವರ್ತತ | ಇದಗ್ಂ ಸೃಜೇಯಮಿತಿ |
.... ಸ ಇತ ಆದಾಯಾಪಃ | ಅಂಜಲಿನಾ ಪುರಸ್ತಾ-
ದುಸಾದಧಾತ್ | ಏನಾಹ್ಯೇವೇತಿ | ತತ ಆದಿತ್ಯ ಉದತಿಷ್ಠತ್ ||

(ತೈ. ಆ. ೧-೨೩-೧)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಅಪ್ಪನ್ನು ಸ್ಥಿಮಿತದಲ್ಲಿರಿಸಿದನಂತರ ಅದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯನು ಉತ್ಪನ್ನನಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು

ಆಪೋ ವಾ ಇದಮಗ್ರೇ ಸಲಿಲಮಾಸೀತ್ | ತೇನ ಪ್ರಜಾಪತಿರಶ್ರಾಮ್ಯತ್ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೧-೧-೩-೫)

ಇತ್ಯಾದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾಕ್ಯದಲ್ಲೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಧಾರಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ;—

ದಿವೋ ಧರ್ತಾ ಭುವನಸ್ಯ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಪಿಶಂಗಂ ದ್ರಾಪಿಂ ಪ್ರತಿ ಮುಂಚಿತೇ ಕವಿಃ |

ವಿಚಕ್ಷಣಃ ಪ್ರಥಯನ್ನಾಪ್ಯಣನ್ನರ್ವಜೀಜನತ್ಸನಿತಾ ಸುಮ್ಮ ಮುಕ್ಚಂ ||

(ಮ. ಸಂ. ೪-೫೩-೨)

ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದುದೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸಕಲಲೋಕಗಳ ಧಾರಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪ್ರಜಾನಾಂ ಪ್ರಕಾಶವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿನಾ ಪಾಲಯಿತಾ ಎಂದರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವೃಷ್ಟ್ಯಾದ್ಯದಕಗಳನ್ನು ತನ್ನ ನಿಯಮದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹಂಚುವನೆಂದೂ ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯಾದಿ ತೇಜೋಮಂಡಲಗಳನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಹಂಚುವನೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಧುಂ ದಿವ್ಯಸ್ತಭಾಯತ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ಎಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು.

ರಥಂತೇರೀ ಸೂರ್ಯಂ ಪರೈಪತ್ಯತ್—ರಥಂತರವೆಂಬ ಸಾಮದಲ್ಲಿ ಸ್ತಂಭಿತನಾದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಪ್ರಜಾ ಪತಿಯು ನೋಡಿದನು, ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿ,

ಆಭಿ ತ್ವಾ ಶೂರ ನೋನುಮೋಽದುಗ್ಧಾ ಇವ ಧೇನವಃ |

ಈಶಾನಮಸ್ಯ ಜಗತಃ ಸ್ವದ್ವೃಶಮೀಶಾನಮಿಂದ್ರ ತಸ್ಥಪಃ ||

(ಋ- ಸಂ. ೭-೩೨-೨೨)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿರುವ “ ಸ್ವದ್ವೃಶಂ ” ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯಪ್ರತಿಸಾದಕಶಬ್ದಾರ್ಥನಾತ್ ಸೂರ್ಯಪ್ರತಿಸಾದಕವಾದ ಶಬ್ದದರ್ಶನದಿಂದ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ವದ್ವೃಶಂ ಎಂಬಪದವು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ‘ ಸರ್ವದ್ವೃಶಂ ’ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡತಕ್ಕ ಇಂದ್ರನನ್ನು (ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು.) ಎಂದರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ಅರ್ಥಕ್ಕೂ ಈ ಉದಾಹರಣೆಗೂ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಾಂತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳ ಬಹುದೆಂಬುದು ಕೇವಲ ಸ್ಥೂಲವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದೇ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ,

ಈಶಾನಮಸ್ಯ ಜಗತಃ ಸ್ವದ್ವೃಶಮೀತ್ಯಸಾ ವಾವ ಸ್ವದ್ವೃಕ್ ತೇನ ಸೂರ್ಯಂ ನಾತಿಶಂಸತಿ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೪-೧೦)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನುದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪರವಾದ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆಯೂ ರಥಂತರಸಾಮಕ್ಕೂ ಸೂರ್ಯನಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆಯೂ ಸಹ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ರಥಂತರಸಾಮಕ್ಕೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪ್ರಜಾಪತಿಯಿಂದ ಕೃತವಾದ ಆದಿತ್ಯದರ್ಶನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ಅದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ,

ಆಭಿ ತ್ವಾ ಶೂರ ನೋನುಮ ಇತಿ ರಾಥಂತೇರೀಂ ಯೋನಿಂ ಶಂಸತಿ ರಾಥಂತೇರೀಣ ವೈ ಸಂಧಿನಾ-

ಶ್ವಿನಾಯ ಸ್ತವತೇ ತದ್ಯದ್ರಾಂಥಂತೇರೀಂ ಯೋನಿಂ ಶಂಸತಿ ರಥಂತರಸ್ಯೈವ ಸಯೋನಿತ್ವಾಯ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೪-೧೦)

ಎಂದು ಮೇಲೆ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಉದಾಹೃತವಾದ “ ಆಭಿ ತ್ವಾ ಶೂರ ” (೭-೩೨-೨೨) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನ ಗೂಢಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ ಈ ಮಂತ್ರವು ರಥಂತರಸಾಮದ ಯೋನಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋನಿಯು ಆದಿತ್ಯ

ದರ್ಶನದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು “ ರಥಂತರೇ ಸೂರ್ಯಂ ಪರೈಪಶ್ಯತ್ ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರಭಾಗವೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ರಥಂತರೇ ಪ್ರಸ್ತಾಯಮಾನೇ ಸಂಮಿಲಯೇತ್ ಸ್ವದ್ಭೂತಂ ಪ್ರತಿ ವೀಕ್ಷೇತ |

(ತಾ. ಬ್ರಾ. ೭-೭-೧೫)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಈ ಅಂಶವು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ.

ಗಾಯತ್ರಸ್ಯ ಸಮಿಧಃ ತಿಸ್ರಃ—ಗಾಯತ್ರಾ ಮುತ್ಪನ್ನಸ್ಯ ಸಾಮ್ನಃ ತಿಸ್ರಃ ವಿಭಕ್ತೀಃ | ಪಾದ-
ತ್ರಯಮಾಹುಃ | ಗಾಯತ್ರಿಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸಾಮಕ್ಕೆ ಪಾದತ್ರಯವೆಂದು ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ
ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ರಹಸ್ಯವಾದ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಗಾಯತ್ರೀಮನುನಾಕ್ಯಾಮನ್ವಹ | ತ್ರಿಸದಾ ವೈ ಗಾಯತ್ರೀ ತ್ರಯ ಇನೇ ಲೋಕಾ ಇಮಾ-
ನೇವೈತಚ್ಛ್ಲೋಕಾನ್ದೇನಾಃ ಪ್ರತ್ಯಷ್ಠಾಪಯನ್ |

(ಶ. ಬ್ರಾ ೧೧-೨-೨-೧)

ಗಾಯತ್ರಿಯ ಪಾದಗಳು ತ್ರಿಸಂಖ್ಯಾಕಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಲೋಕಗಳೂ ತ್ರಿಸಂಖ್ಯಾಕಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ
ದೇವತೆಗಳು ಈ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದರು.

ಗಾಯತ್ರೈ ಗಾಯತ್ರಮಿತಿ ಗಾಯತ್ರೈ ಛಂದಸೋ ಗಾಯತ್ರಗ್ಂ ಸಾಮ ನಿರಮಿಮೀತ)

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೮-೧-೧-೫)

ತ್ರಿಪಾದಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಗಾಯತ್ರಿಯಿಂದ ಗಾಯತ್ರಸಾಮವನ್ನು ರಚಿಸಿದನು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಇದರ ವರ್ಣನೆ
ಯಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರಾ ಮುತ್ಪನ್ನಸ್ಯ ಸಾಮ್ನಃ ತಿಸ್ರಃ ವಿಭಕ್ತೀಃ ಎಂಬ ಒಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳ
ಬಹುದು ಅಥವಾ ತಿಸ್ರಃ ಋಚಿ ಆಹುಃ ಮೂರು ಋಕ್ಯಗಳೆಂದು ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳಬಹುದೆಂದು
ತಿಳಿಸಿದೆ.

ತತಃ ಮಹ್ನಾ ಮಹಿತ್ವಾ ಪ್ರ ರಿರಿಚೇ—ಬಲೇನ ಮಹತ್ತ್ವೇನ ಅನ್ಯಾನಿ ಸಾಮಾನಿ ಪೃಥಕ್
ನಿರ್ಮಿತವಾನ್ | ಇದರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಮಹತ್ತ್ವದಿಂದಲೂ ಇತರ ಸಾಮಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಿರ್ಮಿಸಿ
ದನು ಎಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ,

ಗಾಯತ್ರೀ ವಾ ಇದಂ ಸರ್ವಂ ಭೂತಂ ಯದಿದಂ ಕಿಂಚಿ ವಾಗ್ಗೈ ಗಾಯತ್ರೀ |

(ಛಾ. ಉ. ೩-೧೨-೧)

ಸಕಲ ಭೂತಗಳಿಗೂ ಗಾಯತ್ರಿಯೇ ಆಧಾರವು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಿಗೂ ಗಾಯತ್ರಿಯೇ ಆಧಾರವು. ಅದುದರಿಂದಲೇ,

ಗಾಯತ್ರೀ ಚೈಂದಸಾಂ ಮಾತಾ |

(ಮ ನಾ. ಉ. ೧೫-೧)

ಸಕಲಚೈಂದಸ್ಸುಗಳಿಗೂ ಗ್ರಾಯತ್ರಿಯೇ ಮಾತೆಯೆಂದೂ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ,

ಅಥಾತಃ ಶಿರಃ | ತದ್ಗಾಯತ್ರೀಷು ಭವತ್ಯಗ್ರಂ ವೈ ಛಂದಸಾಂ ಗಾಯತ್ರೈಗ್ರಮಂಗಾನಾಂ ಶಿರಃ |

(ಐ. ಅ. ೧-೪-೧)

ಶರೀರದ ಅಂಗಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಶಿರಸ್ಸೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವಂತೆ ಸಕಲಚ್ಛಂದಸ್ಸುಗಳಿಗೂ ಗಾಯತ್ರಿಯೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಅನಂತರ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಚ್ಛಂದಸ್ಸುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಗಾಯತ್ರೀಚ್ಛಂದಸ್ಸಿನಿಂದ ಗಾಯತ್ರಸಾಮವು ನಿರ್ಮಿತವಾದಂತೆ ಉಳಿದ ಛಂದಸ್ಸುಗಳಿಂದಲೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಾಮಗಳು ನಿರ್ಮಿತವಾದವು ಎಂಬುದನ್ನು ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅಯಂ ಪುರೋ ಭುವಸ್ತಸ್ಯ ಪ್ರಾಣೋ ಭಾವಾಯನೋ ವಸಂತಃ ಪ್ರಾಣಾಯನೋ ಗಾಯತ್ರೀ
ವಾಸಂತೀ ಗಾಯತ್ರಿಯೈ ಗಾಯತ್ರಂ |

ಅಯಂ ದಕ್ಷಿಣಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾ ತಸ್ಯ ಮನೋ ವೈಶ್ವಕರ್ಮಣಂ ಗ್ರೀಷ್ಮೋ ಮಾನಸಸ್ತ್ರಿಷ್ಠಗ್-
ಗ್ರೈಷ್ಮೀ ತ್ರಿಷ್ಠಭ ಐಡಂ |

ಅಯಂ ಸಶ್ವಾ ದ್ವಿಶ್ವವ್ಯಚಾಸ್ತಸ್ಯ ಚಕ್ಷುರ್ವೈಶ್ವವ್ಯಚಸಂ ವರ್ಷಾಣಿ ಚಕ್ಷುಷಾಣಿ ಜಗತೀ ವಾರ್ಷೀ
ಜಗತ್ಯಾ ಋಕ್ಸಮಂ |

ಇದಮುತ್ತರಾತ್ಸುವಸ್ತಸ್ಯ ಶ್ರೋತ್ರಗ್ಂ ಸೌವಗ್ಂ ಶರಚ್ಛ್ರೋತ್ರೈನುಷ್ಠುಷ್ಠಾರದ್ಯನುಷ್ಠುಭಃ
ಸ್ವಾರಂ |

(ತೈ ಸಂ ೪-೨-೨, ೨)

ಪ್ರಾಣದಿಂದ ವಸಂತವೂ, ವಸಂತದಿಂದ ಗಾಯತ್ರಿಯೂ ಗಾಯತ್ರಿಸಾಮವೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ಇದರಂತೆಯೇ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ಮನಸ್ಸೂ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಗ್ರೀಷ್ಮವೂ ಗ್ರೀಷ್ಮದಿಂದ ತ್ರಿಷ್ಠಪ್ಪೂ, ತ್ರಿಷ್ಠಪ್ಪಿನಿಂದ ಐಡಸಾಮವೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯಿಂದ ಚಕ್ಷುಸ್ಸೂ, ಜಕ್ಷುಸ್ಸಿನಿಂದ ಜಗತಿಯೂ, ಜಗತಿಯಿಂದ ಋಕ್ಸಮವೂ (ಋಕ್ಸಮಸಾಮ) ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಶ್ರೋತ್ರವೂ, ಶ್ರೋತ್ರದಿಂದ ಶರತ್ಕೂ ಶರತ್ಕಾಲದಿಂದ ಅನುಷ್ಠುಪ್ಪೂ, ಅನುಷ್ಠುಪ್ಪಿನಿಂದ ಸ್ವಾರಸಾಮವೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು ಎಂದು ಆಯಾ ಸಾಮಗಳ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಸಾಯಣರು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರ ರಿರಿಚೇ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ “ ಅನ್ಯಾನಿ ಸಾಮಾನಿ ಪೃಥಕ್ ಪೃಥಕ್ ನಿರ್ಮಿತವಾನ್ ” ಉಳಿದ ಸಾಮಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಗಾಯತ್ರಿಯೇ ಆಧಿಕವಾದ ಮಹತ್ತ್ವವಾಗಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮಹ್ನಾ ಮಹಿತ್ವಾ ಪ್ರ ರಿರಿಚೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವೂ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ,

ಯದ್ವಾ | ಗಾಯತ್ರಶಬ್ದಶ್ಚಂದೋವಾಚೀ | ತಸ್ಯ ತಿಸ್ತೋ ಮೂರ್ತೀಃ ಆಹುಃ ಕ್ರಮೇಣ ಅಷ್ಟಾದ-
ಕ್ಷರೈಕಾದಶಾಕ್ಷರದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರೈಃ ಗಾಯತ್ರೀ ತ್ರಿಷ್ಠುಬ್ಜಗತ್ಯಾತ್ಮಿಕಾಃ | ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ತತಸ್ತ-
ಸ್ಮಾದ್ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸಾಂ ಕನಿಷ್ಠಾ ಸತೀ ಮಹ್ನಾ ಬಲೇನ ವಾಹತ್ವೇನ ಪ್ರ ರಿರಿಚೇ ಸರ್ವಾಣಿ
ಚ್ಛಂದಾಂಸ್ಯತಿಕ್ರಾಮತಿ ಯೇನೈವ ಬಲೇನ ಸೋಮಮಾಹೃತವತೀ ತಾದ್ಯಶೇನೈವ ಭವತಿ |

ಗಾಯತ್ರೀ, ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್, ಜಗತೀ ಈ ಮೂರು ರೂಪಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರಶಬ್ದದಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳದ್ದು, ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ಪು ಏಕಾದಶಾಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳದ್ದು (೧೧) ಮತ್ತು ಜಗತಿಯು ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳದ್ದು (೧೨). ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಭಂದಸ್ಸುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕದು. ಆದರೂ ಸಹ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡವಾದ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ಮತ್ತು ಜಗತೀ ಭೃಂದಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಆಗದ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗಾಯತ್ರಿಯು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಮಹತ್ತ್ವದಿಂದಲೂ ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇತರಭಂದಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಆಗದಿರುವ ಸೋಮವನ್ನು ತಂದಿತು ಎಂದು ಒಂದು ಕಥಾಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ವರ್ಣನೆಯಿಂದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಥೆಯು ಐತರೇಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಸೋಮೋ ನೈ ರಾಜಾ ಮುಷ್ಠಿಂಲ್ಲೋಕ ಅಸೀತ್ತಂ ದೇವಾಶ್ಚ ಋಷಯಶ್ಚಾ ಭೃಥ್ಯಾಯನ್ನಥಮು-
ಯಮಸ್ಮಾತ್ಸೋಮೋ ರಾಜಾಗಚ್ಛೇದಿತಿ ತೇಬ್ರುವಂಶ್ಚಂದಾಂಸಿ ಯೂಯಂ ನ ಇಮಂ
ಸೋಮಂ ರಾಜಾನಮಾಹರತೇತಿ ತಥೇತಿ ತೇ ಸುಪರ್ಣಾ ಭೂತ್ಸೋದಸತಂಸ್ತೇ ಯತ್ಸುಪರ್ಣಾ
ಭೂತ್ಸೋದಸತಂಸ್ತದೇತತ್ಸುಪರ್ಣಮಿತ್ಯಾಖ್ಯಾನವಿದ ಅಚಕ್ಷತೇ | (ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೨೫)

ದೃಢೋಕ್ತದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೋಮವನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ದೇವತೆಗಳೂ ಋಷಿಗಳೂ ಆಶಿಸಿ ಆ ಸೋಮರಾಜನನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಭಂದಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ಆಗ ಅವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಈ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗೆ ಸುಪರ್ಣ (ಪಕ್ಷಿ)ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದುದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭವು ಸೌಪರ್ಣಾಖ್ಯಾನವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಭಂದಾಂಸಿ ನೈ ತತ್ಸೋಮಂ ರಾಜಾನಮಚ್ಛಾಚರಂಸ್ತಾನಿ ಹ ತರ್ಹಿ ಚತುರಕ್ಷರಾಣಿ ಚತುರಕ್ಷ-
ರಾಣ್ಯೇವ ಚ್ಛಂದಾಂಸ್ಯಾಸನ್ನ ಜಗತೀ ಚತುರಕ್ಷರಾ ಪ್ರಥಮೋದಸತತ್ಸಾ ಪತಿತ್ವಾರ್ಥಮು-
ಧ್ವನೋ ಗತ್ವಾಶ್ರಾಮ್ಯತ್ | (ಐ ಬ್ರಾ ೩-೨೫)

ಅಥ ತ್ರಿಷ್ಟುಬುದಸತತ್ಸಾ ಪತಿತ್ವಾ ಭೂಯೋರ್ಧಾರ್ಥದಧ್ವನೋ ಗತ್ವಾಶ್ರಾಮ್ಯತ್ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೨೫)

ಅನಂತರ ಪಕ್ಷಿರೂಪದ ಭಂದಸ್ಸುಗಳು ಸೋಮಾಹರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಾರಿದಾಗ ಜಗತಿಯು ಅರ್ಧದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೋಮ ಹೋಯಿತು. ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ಪು ಅನಂತರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಅರ್ಧದಾರಿಗಿಂತಲೂ ಮೀ ಹೋದರೂ ಸಹ ಪೂರ್ಣವಾದ ದಾರಿಯನ್ನು ದಾಟಲಾಗದೇ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕಾಯಿತು

ತೇ ದೇವಾ ಅಬ್ರುವನ್ಗಾಯತ್ರೀಂ ತ್ವಂ ನ ಇಮಂ ಸೋಮಂ ರಾಜಾನಮಾಹರೇತಿ ಸಾ ತಥೇತ್ಯ-
ಬ್ರವೀತ್ತಾಂ ನೈ ಮಾ ಸರ್ವೇಣ ಸ್ಪಸ್ತ್ರಯನೇನಾನುಮಂತ್ರಯಧ್ವಮಿತಿ
ಸಾ ಪತಿತ್ವಾ ಸೋಮಪಾಲಾನ್ ಭೀಷಯಿತ್ವಾ ಪದ್ಭ್ಯಾಂ ಚ ಮುಖೇನ ಚ ಸೋಮಂ
ರಾಜಾನಂ ಸಮಗೃಭ್ಣಾನ್ಯಾನಿ ಚೇತರೇ ಭಂದಸೀ ಅಕ್ಷರಾಣ್ಯಜಹಿತಾಂ ತಾನಿ ಚೋಸಸ-
ಮಗೃಭ್ಣಾತ್ | (ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೨೬)

ಆಗ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಬೆಂಬಲದ ಮೇಲೆ ವೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಸೋಮವನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ ಅದರ

ಪಾಲಕರನ್ನು ಬೆದರಿಸಿ ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ಮುಖದಿಂದಲೂ ಸಹ ಸೋಮವನ್ನು ತಂದಿತು. ಮತ್ತು ಇತರ ಚೈಂದಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಆಗದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗಾಯತ್ರಿಯು ಸಾಧಿಸಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಮಹಿಮೆಯು ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿಯೂ

ತದ್ವೈಕನಿಷ್ಠಂ ಛಂಧಃ ಸದ್ಗಾಯತ್ರೀ ಪ್ರಥಮಾ ಛಂದಸಾಂ ಯುಜ್ಯತೇ ತದು ತದ್ವೀರ್ಯೇಣೈವ ಯಚ್ಛ್ರೇಣೋ ಭೂತ್ವಾ ದಿವಃ ಸೋಮಮಾಭರತ್ |

(ಶ. ಬಾ. ೧-೬-೨-೧೦)

ಛಂದಸ್ಸುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಸಹ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಛಂದಸ್ಸುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಥಮಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದು ತನ್ನ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಶೈನರೂಪವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಸೋಮವನ್ನು ತಂದಿತು ಎಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ.

ಇದೇ ಆಖ್ಯಾನವು ಕೊಂಚ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕದ್ರು ಮತ್ತು ಸುಪರ್ಣಿಯ ವ್ಯಾಜ್ಯಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸಾಷ್ಟಾಕ್ಷರಾ ಸಮಸದ್ಯತೆ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನೋ ವದಂತಿ ಕಸ್ಮಾತ್ಸತ್ಯಾದ್ಗಾಯತ್ರೀ ಕನಿಷ್ಠಾ ಛಂದಸಾಗ್ಂ ಸತೀ ಯಜ್ಞಮುಖಂ ಪರೀಯಾಯೇತಿ ಯದೇನಾದಃ ಸೋಮಮಾಹರ-
ತ್ತಸ್ಮಾದ್ಯಜ್ಞಮುಖಂ ಪರೈತ್ತಸ್ಮಾತ್ತೇಜಸ್ವಿನೀತಮಾ |

(ತೈ. ಸಂ. ೬-೧-೬-೩, ೪)

ಹಿಂದೆ ಕದ್ರುವಿಗೂ ಸುಪರ್ಣಿಗೂ ವ್ಯಾಜ್ಯವಾದಾಗ ಕದ್ರುವು ಜಯಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸುಪರ್ಣಿಯು ಅವಳ ಅಧೀನಳಾಗ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಕದ್ರುವು ಸುಪರ್ಣಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಸೋಮನನ್ನು ತಪ್ಪರರೂಪದಿಂದ ತಂದು ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ಅವಳ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಬಹುದೆಂದಳು. ಆಗ ಸುಪರ್ಣಿಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಛಂದಸ್ಸುಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇಡಲಾಗಿ ಜಗತೀ, ತ್ರಿಷ್ವಪ್ ಈ ಎರಡು ಛಂದಸ್ಸುಗಳ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ವಿಫಲವಾಗಿ ಗಾಯತ್ರಿಯು ತನ್ನ ಮಹತ್ವದಿಂದ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಹ್ಮಾ, ಮಹಿತ್ವಾ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಗಾಯತ್ರಿಯ ಆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಸಾಯಣರು “ಯೇನೈವ ಬಲೇನ ಸೋಮಮಾಹೃತವತೀ ತಾದೃಶೇನೈವಂ ಭವತಿ ” ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಸಿಂಧುಮ್—ಸ್ಯಂದೂ ಪ್ರಸ್ರವಣೇ ಧಾತು. ಸ್ಯಂದೇಃ ಸಂಪ್ರಸಾರಣಂ ಧತ್ವ (ಉ ಸೂ. ೧-೧೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುವಿಗೆ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ. ದಕಾರಕ್ಕೆ ಧಕಾರಾದೇಶ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯ ದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದಿನಿ-ಊಡಿದಂ ಪದಾದಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸ್ತಭಾಯತ್—ಸ್ತಂಭು ಸ್ತಂಭೇ. ಧಾತು. ಇದು ಸೂತ್ರನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದುದು. ಲಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್. ಇಕಾರಲೋಪ. ಸ್ತಂಭುಸ್ತಂಭು—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶ್ಲಾ ವಿಕರಣ.

ಭಂದಸಿ ಶಾಯಜಪಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಹಿ ಪರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಶ್ವಾ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಶಾಯಜಾದೇಶ. ಅನಿದಿತಾಂ ಹಲಲು- (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೨೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಉಪಧಾ ನಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರಿರಿಚೇ-ರಿಚಿರ್ ವಿರೇಚನೇ ಧಾತು. ರುಧಾದಿ. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಹಿತ್ವಾ-ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್-(ಪಾ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಡಾದೇಶ. ಡಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಟಿಗೇಲೋಪ. ಉದಾತ್ತನಿವೃತ್ತಿಸ್ವರದಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಯು ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. || ೨೫ ||

—:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಉಪ ಹ್ವಯೇ ಸುದುಘಾಂ ಧೇನುಮೇತಾಂ ಸುಹಸ್ತೋ ಗೋಧುಗುತ
ದೋಹದೇನಾಂ |
ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಸವಂ ಸವಿತಾ ಸಾವಿಷನ್ನೋಽಭೀದ್ಧೋ ಘರ್ಮಸ್ತದು ಷು ಪ್ರ
ವೋಚಂ || ೨೬ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಉಪ | ಹ್ವಯೇ | ಸುದುಘಾಂ | ಧೇನುಂ | ಏತಾಂ | ಸುಹಸ್ತಃ | ಗೋಧುಕ್ | ಉತ | ದೋಹತ್ |
ಏನಾಂ |
ಶ್ರೇಷ್ಠಂ | ಸವಂ | ಸವಿತಾ | ಸಾವಿಷತ್ | ನಃ | ಅಭೀದ್ಧಃ | ಘರ್ಮಃ | ತತ್ | ಊಂ ಇತಿ | ಸು |
ಪ್ರ | ವೋಚಂ || ೨೬ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಪ್ರವರ್ಗ್ಯೇ ಘರ್ಮಧುಗಾಹ್ವಾನಕಾಲ ಉಪ ಹೂಯ ಇತ್ಯಾದಿಕೇ ದ್ವೇ ಋಚಾ | ಉಪ ಹ್ವಯೇ ಸುದುಘಾಂ ಧೇನುಮೇತಾಮಿತಿ ದ್ವೇ | ಅ. ೪-೭ | ಇತಿ ಸೂತ್ರೀತತ್ಯಾತ್ ||

ಅಹಂ ಹೋತೋಪ ಹ್ವಯೇ | ಉಪೇತ್ಯಾಹ್ವಯಾಮಿ | ಕಿಂ | ಏತಾಂ ಧೇನುಮಾಗಚ್ಛಂತೀಂ ಷೇರೇಣ ಪ್ರೀಣಯಿತ್ರೀಂ ಗಾಂ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಾರ್ಥಾಂ ಪುನಃ ಕೀದೃಶೀಂ | ಸುದುಘಾಂ ಸುಷ್ಮ ದೋಗ್ಧೀಂ | ಉತಾಪಿ ಚೈನಾಮುಕ್ತಲಕ್ಷಣಾಂ ಗಾಂ ಸುಹಸ್ತಃ ಶೋಭನಹಸ್ತೋ ದೋಹನಕುಶಲೋ ಗೋಧುಗೋ-

ದೋಗ್ಧಾದ್ವಯೋದೋಹತ್ | ದೋಗ್ಧಿ | ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ತಸ್ಮಾದುಪ ಹ್ವಯ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತದರ್ಥಂ
ಸವಿತಾ ಸರ್ವಶ್ಯಾನುಜ್ಞಾತಾ ಪರಮೇಶ್ವರೋ ನೋಽಸ್ಮದೀಯಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಪ್ರಶಸ್ಯ ಸವಂ ಸೋಮಯಾಗಂ
ಕ್ಷೀರಂ ನಾ ಸಾವಿಷತ್ | ಅನುಜಾನಾತು | ಕಥಮೇವಂ | ತಚ್ಚಬ್ಧ ಶ್ರುತೇರ್ಯಚ್ಛಬ್ದಾಧ್ಯಾಹಾರ್ಯಃ |
ಯದ್ಯಸ್ಮಾದ್ಭರ್ಮಃ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಃ | ಯದ್ವಾ ಇತ್ಯುಪತತ್ತದ್ಭರ್ಮಸ್ಯ ಘರ್ಮತ್ವಮಿತಿ ತೈತ್ತಿರೀಯಕಂ |
ತೈ. ಸಂ. ೫-೧-೫ | ತತ್ತಾದ್ಯಶೋಭೇದೋಽಭಿದೀಪ್ತಃ | ತದುಶಬ್ದ ಏವಕಾರಾರ್ಥಃ | ತಸ್ಮಾದೇವ
ಕಾರಣಾತ್ಪ್ರ ಪ್ರವೋಚಂ | ಸುಷ್ಮ ಬ್ರವೀಮಿ | ಉಪಹ್ವಯ ಇತಿ | ಯದ್ವಾ | ಏತಾಂ ಪುರತೋ ದೃಶ್ಯ-
ಮಾನಾಂ ಭೇನುಂ ವೃಷ್ಟ್ಯಾ ಪ್ರೀಣಯಿತ್ರೀಂ ಮೇಘಾಲಕ್ಷಣಾಂ ಭೇನುಮುಪಹ್ವಯೇ | ಆಹ್ವಯಾಮಿ
ವರ್ಷದೋಹಾಯ | ಕಿಂಚೈನಾಂ ಭೇನುಂ ಸುಹಸ್ತಃ ಶೋಭನದೋಹನಕುಶಲಹಸ್ತೋಪೇತೋ ಗೋಧು-
ಗ್ಗೋದೋಗ್ಧಾದಿತ್ಯೋ ನಾ ನಾಯುರ್ವಾ ದೋಹತ್ | ದೋಗ್ಧಿ | ತದಧೀನತ್ವಾದ್ವರ್ಷಣಸ್ಯ | ಕಿಂಚಿ
ತದರ್ಥಂ ಸವಿತಾ ಪ್ರೇರಕಃ ಪರಮೇಶ್ವರೋಽಸ್ಮದರ್ಥಮಸ್ಮದುಪಭೋಗಾದ್ವಷ್ಟಮಪೇಕ್ಷ್ಯ | ಸಾವಿಷತ್
ಅನುಜಾನಾತು | ಪ್ರತಿಬಂಧಂ ಮಾ ಕರೋತ್ಸಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಮಿತಿವದಮುಚ್ಯತ ಇತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ಘರ್ಮೋ
ಗ್ರೀಷ್ಮೋಽವರ್ಷಣಜನಿತಃ ಸಸ್ಯಶೋಷೋಽಭೀದ್ಧಃ ಪ್ರವೃದ್ಧಃ | ತದು ಷು ಪ್ರ ವೋಚಂ | ತಸ್ಮಾದೇವ
ಕಾರಣಾದ್ಬ್ರವೀಮಿ || ಬ್ರವೀತೇರ್ಲುಞ್ ವಚ್ಯಾದೇಶೇಽಸ್ಯ ತಿವಕ್ತೀತ್ಯಾದಿನಾ ಚ್ಲೇರಜ್ | ಛಾಂದಸೋಽ-
ದಭಾವಃ ||

। ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ।

ಸುದುಘಾಂ—ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಕರೆಯತಕ್ಕ | ಏತಾಂ ಭೇನುಂ—ಈ ಭೇನುವನ್ನು | ಉಪ ಹ್ವಯೇ—
ಸಮೀಪಿಸಿ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. (ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇನೆ) | ಉತ—ಮತ್ತು | ಏನಾಂ— ಈ ಭೇನುವನ್ನು |
ಸುಹಸ್ತಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಸ್ತವುಳ್ಳವನೂ | ಗೋಧುಕ್—ಗೋವನ್ನು ಕರೆಯತಕ್ಕವನೂ ಆದ ಅಧ್ವರ್ಯುವು |
ದೋಹತ್—ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. (ಆದುದರಿಂದ) | ಸವಿತಾ—ಪರಮೇಶ್ವರನು | ನಃ—ನಮ್ಮ | ಶ್ರೇಷ್ಠಂ—
ಪ್ರಶಸ್ಯವಾದ | ಸವಂ—ನಮ್ಮ ಸೋಮಯಾಗವನ್ನು [ಅಥವಾ ಕ್ಷೀರವನ್ನು] | ಸಾವಿಷತ್—ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ. |
ಘರ್ಮಃ—ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವು | ಅಭೀದ್ಧಃ—ದೀಪ್ತವಾಗಿದೆ. | ತದು—ಆದ್ದರಿಂದಲೇ | ಸು ಪ್ರವೋಚಂ—
ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕ್ಷೀರವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಈ ಭೇನುವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅನಂತರ
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಸ್ತವುಳ್ಳವನೂ, ಗೋವನ್ನು ಕರೆಯತಕ್ಕವನೂ ಆದ ಅಧ್ವರ್ಯುವು ಈ ಭೇನುವಿನ ಕ್ಷೀರವನ್ನು
ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಶಸ್ಯನು ನಮ್ಮಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟುದೂ ಆದ ಈ ಕ್ಷೀರವನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ. ಈ
ಸವಿತೃವಿನ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವು ದೀಪ್ತವಾಗಿದೆ ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಈ ಭೇನುವನ್ನು ವಿಶೇಷರೀತಿಯಿಂದ
ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇನೆ.

English Translation

I invoke the milch cow that is easily milked, that the handy milker may milk her : may Savitri accept this our excellent libation, that his heat may (thereby) increase : it is for this, verily, that I earnestly invoke him.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಪ್ರವರ್ಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಘರ್ಮಧುಗಾಹ್ವಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪ ಹ್ವಯೇ ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ ಎರಡು ಋಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನ ಶ್ಲೋಕ ಸೂತ್ರದ ಉಪ ಹ್ವಯೇ ಸುದುಘಾಂ ಧೇನುಮೇತಾಮಿತಿ ದ್ವೇ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೪-೭)

ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಧೇನುಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗ ಉಳಿದ ಪದಗಳಿಗೂ ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿಯೇ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅನ್ವಯಗಳನ್ನೂ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಂತೆ,

ಧೇನುಂ-ವೃಷ್ಟ್ಯಾ ಸ್ತ್ರೀಣಯಿತ್ರೀಂ ಮೇಘಲಕ್ಷಣಾಂ ಧೇನುಂ | ಲೌಕಿಕವಾದ ಧೇನುವು ಕ್ಷೀರದಿಂದ ಯಜಮಾನನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮೇಘವು ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲೋಕವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೂ ಧೇನುವೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಮೇಘರೂಪವಾದ ಈ ಧೇನುವನ್ನು ಕರೆಯತಕ್ಕವನು ಆದಿತ್ಯನು. ಅದುದರಿಂದ **ಸುಹಸ್ತಃ** ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಕ್ಕೆ ವೃಷ್ಟಿಕಾರಕವೂ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವೂ ಆದ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನೆಂದರ್ಥ. ಘರ್ಮವೆಂದರೆ ಗ್ರೀಷ್ಮವೆಂದರ್ಥ.

ಧೇನುಂ-ಧೇನುರ್ಧಯತೇರ್ವಾ, ಧಿನೋತೇರ್ವಾ ಧಯತೇಽಸೌ ವತ್ಸೇನೇತಿ | ತರ್ಪಯತ್ಯಸೌ ಪಯಸಾ | (ನಿ. ೧೧-೪೨) ಕರುವಿನಿಂದ ಹಾಲು ಹೀರಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಕ್ಷೀರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಗೋವುಗಳಿಗೆ ಧೇನುಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. **ಗೋಧುಕ್** ಇಂತಹ ಗೋವನ್ನು ಕರೆಯತಕ್ಕವನು ಯಜ್ಞಸಂಬಧವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಧ್ವರ್ಯವೂ, ಮೇಘಸಂಬಧವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಘರ್ಮಃ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಯಾಗವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು, **ತತ್ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಸ್ಯ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯತ್ವಂ ಯದ್ಭಾ೦ ೪ ಇತ್ಯಪತತ್ | ತದ್ಭರ್ಮಸ್ಯ ಘರ್ಮತ್ವಂ |** (ತೈ. ಆ. ೫-೧-೫)

ಎಂಬ ಆರಣ್ಯಕದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಘರ್ಮಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವೆಂಬರ್ಥವನ್ನೂ ಅಲ್ಲದೇ **ಸವಂ** ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸೋಮಯಾಗವೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವು ಸೋಮಯಾಗಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ವಿಧಿಯು. ಇದರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಐತರೇಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಂತೆಯೇ ಇದರ ಮುಂದಿನ ಎರಡು

ಮುಕ್ತಗಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ೨೯ನೇ ಮುಕ್ತಿನ ವಿಶೇಷ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಹ್ಯಯೇ—ಹ್ಯೇಜ್ ಸ್ವರ್ಧಾಯಾಂ ಶಬ್ದೇ ಚ. ಧಾತು. ಲೆಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಶಪ್‌ವಿಕರಣ. ಅಯಾದೇಶ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುದುಘಾಮ್—ಸುಷ್ಯ ದುಗ್ಧೇ ಇತಿ ಸುದುಘಾ. ದುಹಃ ಕಪ್ ಘೃತ್ವ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ. ಕಪ್‌ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತು ಹಕಾರಕ್ಕೆ ಘಕಾರಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತು ಲಘೂಪಧಿಗೆ ಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸು ಶಬ್ದದಿಂದ ಗತಿ ಸಮಾಸವಾದಾಗ ಗತಿಕಾರಕೋಪಪದಾತ್ ಕೃತ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಸುಹಸ್ತಃ—ಶೋಭನೌ ಹಸ್ತೌ ಯಸ್ಯ ಸಃ. ಅದ್ಯುದಾತ್ತಂವ್ಯಚ್ ಛಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಗೋಧುಕ್—ಗಾಂ ದೋಗ್ಧಿ ಇತಿ ಗೋಧುಕ್. ದುಹ ಪ್ರಪೂರಣೇ ಧಾತು. ಸತ್ಸೋದ್ವಿಷದ್ರುಹ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೬೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ಷಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದೋಹತ್—ದುಹ ಪ್ರಪೂರಣೇ. ಧಾತು. ಲೇಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್. ಇತೆಶ್ಚ ಲೋಕಃ ಪ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರಲೋಪ. ಲೇಟೋಡಾಟೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ತನ್ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಲಘೂಪಧಿಗೆ ಗುಣ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೇಷ್ಠಮ್—ಅತಿಶಯೇನ ಪ್ರಶಸ್ತ್ಯಃ ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ಅತಿಶಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಠನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಾಗ ಪ್ರಶಸ್ತ್ಯ ಶ್ರಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶ್ರಾದೇಶ. ಪ್ರಕೃತ್ಯೈಕಾಚ್ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಭಾವ ಬರುವುದರಿಂದ ಗುಣ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸವಮ್—ಸುಷ್ ಅಭಿಷವೇ ಧಾತು. ಪಚಾದಿನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಧಾತುವಿನ ಉಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ ಅವಾದೇಶ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಾವಿಷತ್—ಸೌತ್ರಧಾತು. ಲೇಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್ ಬಂದಾಗ ಇಕಾರಲೋಪ. ಅಡಾಗಮ. ಸಿಬ್ಬಹುಲಂ ಲೇಟಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಿಪ್. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಭೀದ್ಧಃ—ಜ್ಞಾಂಧೀ ದೀಪ್ತೌ ಧಾತು. ನಿಷ್ಠಾಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಾಗ ಅನಿಧಿತಾಂ ಹಲ ಉ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೨೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾನಕಾರಲೋಪ ಗತಿನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅಭಿ) ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವೋಚಮ್—ಬ್ರೂಞ್ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲುಜ್. ಬ್ರುವೋವಚಿಃ (ಪಾ.ಸೂ. ೨-೪-೫೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ವಚ್ಯಾದೇಶ. ಉತ್ತಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ. ಅಮಾದೇಶ. ಅಸ್ಯತಿವಕ್ತಿ-ಖ್ಯಾತಿಭ್ಯೋಜ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೫೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚ್ಚಿಗೆ ಅಜಾದೇಶ. ವಚಿ ಉಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೨೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಉಮಾಗಮ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಅಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨೬ ||

! ಸಂಹಿತಾಶತಃ ||

ಹಿಂಕ್ಯಣ್ವತೀ ವಸುಪತ್ನೀ ವಸೂನಾಂ ವತ್ಸಮಿಚ್ಛಂತೀ ಮನಸಾಭ್ಯಾಗಾತ್ |
ದುಹಾಮುತ್ಪಿಭ್ಯಾಂ ಪಯೋ ಅಘ್ನೇಯಂ ಸಾ ವರ್ಧತಾಂ ಮಹತೇ
ಸೌಭಗಾಯ || ೨೭ ||

ಸದಸಾಶತಃ

ಹಿಂಕ್ಯಣ್ವತೀ | ವಸುಪತ್ನೀ | ವಸೂನಾಂ | ವತ್ಸಂ | ಇಚ್ಛಂತೀ | ಮನಸಾ | ಅಭಿ | ಆ | ಅಗಾತ್ |
ದುಹಾಂ | ಅತ್ಪಿಭ್ಯಾಂ | ಪಯಃ | ಅಘ್ನೈ | ಇಯಂ | ಸಾ | ವರ್ಧತಾಂ | ಮಹತೇ | ಸೌಭಗಾಯ || ೨೭ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಯಥಾಹೂತಾ ಗೌರ್ವಿಂಕ್ಯಣ್ವತೀ ವತ್ಸಂ ಪ್ರತಿ ಹಿಂಕಾರಂ ಕುರ್ವತೀ ವಸೂನಾಂ ವಸುಪತ್ನೀ ಕ್ಷೀರದಧ್ಯಾಜ್ಯಾದಿಬಹುಧನಾನಾಂ ಸರ್ವದಾ ಪಾಲಯಿತ್ರೀ | ವೃತ್ತ್ಯವೃತ್ತಿಭ್ಯಾಂ ವಸುನಃ ಪಾಲಯಿ-ತ್ಯತ್ವಂ | ತಸ್ಯೈವಾಧಿಕ್ಯಂ ಚ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯತೇ | ಪುನಃ ಕೀದೃಶೀ | ಮನಸಾ ವತ್ಸಮಿಚ್ಛಂತೀ | ಈದೃಶೀ ಸಾಭ್ಯಾಗಾತ್ | ಅಭ್ಯಾಗಮತ್ | ಇಯಮಾಗತಾಘ್ನೈ | ಗೋನಾಮೈತತ್ | ಅಹನನೀಯಾ ಗೌರತ್ಪಿಭ್ಯಾಂ ತಾಭ್ಯಾಮುರ್ಥಾಯ ಸಯಃ ಕ್ಷೀರಂ ದುಹಾಂ | ದುಗ್ಧಾಂ | ಸಾ ತಾದೃಶೀ ಮಹತೇ ಸೌಭಗಾಯ ಪ್ರವೃ-ದ್ಧಾಯ ಸೌಭಾಗ್ಯಾಯ ವರ್ಧತಾಂ | ಪ್ರವೃದ್ಧಾ ಭವತು | ಯದ್ವಾ | ಅಸ್ಮೈ ಸೌಭಗಾಯ ಕ್ಷೀರಂ ವರ್ಧ-ಯತಾಂ || ಅತ್ರಾಪಿ ವೃಷ್ಟಿಪರತ್ವೇನ ಯಥಾಯೋಗಂ ಯೋಗ್ಯಂ | ಹಿಂಕ್ಯಣ್ವತೀ ವರ್ಷಣಾಯ ಶಬ್ದಯಂತೀ ವಸೂನಾಂ ಗೋಸಸ್ಯಾದಿಧನಾನಾಂ ಬಹೂನಾಂ ವಸುಪತ್ನೀ ತೇಷಾಮೇವ ಪಾಲಯಿತ್ರೀ ವತ್ಸಂ ಲೋಕಂ ವತ್ಸವತ್ಪೋಷಣೀಯಂ ಮನಸೇಚ್ಛಂತೀ ಪ್ರೀಣಯಿತುಮಭ್ಯಾಗಾತ್ | ಅಭಿಗಚ್ಛತಿ ನೇಘರೂಪಾ | ಸಾ ಚಾಘ್ನೈಹಂತವ್ಯಾ | ಪ್ರಸ್ತುತೈತೈರ್ಧಃ | ಸಯ ಉದಕಮುತ್ಪಿಭ್ಯಾಂ ನ್ಯಾಪ್ತಾಭ್ಯಾಂ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾ-ಭ್ಯಾಮುರ್ಥಾಯ | ಯದ್ವಾ | ಅಶ್ವಿನೌ ವಾಯ್ವಾದಿತ್ಯೌ | ತಾಭ್ಯಾಂ ಸಕಾಶಾತ್ | ದುಹಾಂ | ದುಗ್ಧಾಂ | ತೌ ಹಿ ವೃಷ್ಟೇರ್ನೋಚಯಿತಾರೌ | ಶಿಷ್ಟಮವಶಿಷ್ಟಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ವಸೂನಾಂ—ಕ್ಷೀರಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ | ವಸುಸತ್ತೀ—ಸರ್ವದಾ ಪಾಲಕಳೂ, | ಮನಸಾ—ತನ್ನ
ಲ್ಲಿಯೇ | ವತ್ಸಂ—(ತನ್ನ) ಕರುವನ್ನು | ಇಚ್ಛಂತೀ—ಲಾಲಿಸುವವಳೂ, | (ಆದುದರಿಂದಲೇ) ಹಿಂಕೃಣ್ವತೀ—
(ಕರುವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ) ತನ್ನ ಸಹಜವಾದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುವವಳೂ ಆದ ಧೇನುವು | ಅಭ್ಯಾಗಾತ್—ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ |
ಅಘ್ನಾಃ ಇಯಂ—ಅಹಿಂಸಿತಳಾದ ಈ ಗೋವು | ಅಶ್ವಿಭ್ಯಾಂ—ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳಿಗೆ | ಪಯಃ—ಕ್ಷೀರವನ್ನು |
ದುಹಾಂ—ಕರೆದುಕೊಡಲಿ | ಸಾ—ಅದೇ ಧೇನುವು | ಮಹತೇ—ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ | ಸೌಭಾಗ್ಯಾ—ಸೌಭಾಗ್ಯ
ಕ್ಕಾಗಿ | ವರ್ಧತಾಂ—ಬೆಳೆಯಲಿ. |

ಭಾನಾರ್ಥ

ಕ್ಷೀರಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಪಾಲಕಳೂ, ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಕರುವನ್ನು ಲಾಲಿಸುವವಳೂ, ಆದುದರಿಂದಲೇ
ಕರುವನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾ ಕರುವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವವಳೂ ಆದ ಧೇನುವು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಅಹಿಂಸಿತಳಾದ
ಈ ಧೇನುವು ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕ್ಷೀರವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಡಲಿ. ಅದೇ ಧೇನುವು ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ
ಬೆಳೆಯಲಿ.

English Translation

She comes lowing, abounding in rich (products), desiring her calf in
her mind : may this cow grant her milk to the Ashwins; may she thrive for
our great advantage.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮೇಘಪರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಹಿಂಕೃಣ್ವತೀ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ
ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗರ್ಜನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಂದೂ ವಸೂನಾಂ ವಸುಸತ್ತೀ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ
ಗೋಸಸ್ಯಾದಿ ಧನಗಳ ಪಾಲಕಳು ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ವತ್ಸಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವತ್ಸದಂತೆ ಪೋಷಣಾರ್ಹವಾದ ಲೋಕ
ವೆಂದರ್ಥವು. ಅಶ್ವಿಭ್ಯಾಂ ಎನ್ನುವಾಗ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮರೂಪವಾದ ಲೋಕಗಳಿಗಾಗಿ ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಾಯ್ವಾ
ದಿತ್ಯರಿಂದ ಎಂದಾಗಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥದಂತೆ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು
ಸುರಿಸಲಿ ಎಂದೂ, ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥದಂತೆ ವಾಯ್ವಾದಿತ್ಯರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಲಿ ಎಂದೂ
ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಘ್ನಾಃ—ಈ ಪದವು ಗೋನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೯) ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ
ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ,

ಅಘ್ನಾಃ ಅಹಂತನ್ಯಾ ಭವತಿ | ಅಘ್ನಾಃ ಇತಿ ವಾ |

ಇದು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪಾಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ
ಅಘ್ನಾಃ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ,

ಸೂಯವಸಾದ್ಭಗವತೀ ಹಿ ಭೂಯಾ ಅಥೋ ವಯಂ ಭಗವಂತಃ ಸ್ಯಾಮ |

ಅದ್ವಿ ತೃಣಮುಷ್ಣೇ ವಿಶ್ವದಾನೀಂ ಶುದ್ಧಮುದಕಮಾಚರಂತೀ ||

(ಋ. ಸಂ ೧-೧೬೪-೪೦)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ಈ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಶ್ವಿಭ್ಯಾಂ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಭೇನುಪರ್ಯಾಯವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿಭ್ಯಾಂ ಕ್ಷೀರಂ ದುಹಾಂ ಎಂದರೆ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕ್ಷೀರವನ್ನು ಕರೆಯಲಿ ಎಂದೂ ; ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮೇಘಪರ್ಯಾಯವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕಗಳಾದ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮರೂಪಗಳಾದ ಲೋಕಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ವಾಯ್ವಾದಿತ್ಯರಿಂದ ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ನಿರ್ವಚನದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. (ನಿ. ೧೨-೧).

ಅಶ್ವಿನೌ—ಅಶ್ವಿನೌ ಯದ್ವ್ಯಶ್ನುನಾತೇ ಸರ್ವಂ ರಸೇನಾನೋ ಜ್ಯೋತಿಷಾನ್ಯಃ | ಒಬ್ಬ ದೇವತೆಯು ಉದಕದಿಂದಲೂ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ದೇವತೆಯು ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. (೧)

ಅಶ್ವೈರಶ್ವಿನಾವಿತ್ಯಾರ್ಣವಾಭಃ - ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಔರ್ಣವಾಭರ ಮತವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. (೨).

ತತ್ಸಾವಶ್ವಿನೌ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾವಿತ್ಯೇಕೇ—ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ದಂತಾಯಿತು. ಈಗ ಅವರಾರು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೊದಲು, ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯಾವಿತ್ಯೇಕೇ | ಅವರು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೆಂದು ಕೆಲವರ ಮತವಾಗಿದೆ. ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ವಾಕ್ಯವನ್ನುದಹರಿಸಿ ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯದ ಆಧಾರವೂ ಇದೆಯೆಂದೂ ತೋರಿಸಬಹುದು.

**ಅಥ ಯದಶ್ವಿನಾವಿತೀಮೇ ಹ ವೈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಶ್ವಿನಾವಿಮೇ ಹೀದಂ ಸರ್ವ-
ಮಶ್ನುನಾತಾಂ |**

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೪.೧.೫-೧೬)

ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸುವವರು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೇ ಆದ್ದರಿಂದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೇ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಋಕ್ಸಂಹಿತಾ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ ಸಹಾಯವು ದೊರಕುವುದೆಂದು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಮಧು ನೋ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಮಿಮಿಕ್ಷತಾಂ ಮಧುಶ್ಚತಾ ಮಧುದುಘೇ ಮಧುವ್ರತೇ |

ವಿಧಾನೇ ಯಜ್ಞಂ ಪ್ರವಿಣಂ ಚ ದೇವತಾ ಮಹಿ ಶ್ರವೋ ನಾಜಮಸ್ಮೇ ಸುವೀರ್ಯಂ |

(ಋ ಸಂ. ೬-೭೦-೫)

ಎಂಬ ಮುಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವೂ, ಮೇಲೆ ಉದಾಹೃತವಾದ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ಲಕ್ಷಣವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ, “ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೇ ಇವರು” ಎಂದು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. (೩).

ಅಹೋರಾತ್ರಾವಿತ್ಯೇಕೇ—ಅಹೋರಾತ್ರಗಳೇ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳೆಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರ ಮತವಾಗಿದೆ (೪)

ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರಮಸಾವಿತ್ಯೇಕೇ—ಇವರನ್ನೇ ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರರೆಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ (೫)

ರಾಜಾನ್ ಪುಣ್ಯಕೃತಾವಿತ್ಯೈತಿಹಾಸಿಕಾಃ—ಸುಕೃತಿಗಳಾದ ಇಬ್ಬರು ರಾಜರೆಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರ ಮತವಾಗಿದೆ (೬). ಹೀಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ನಿರ್ವಚನಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮೂರುವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಶ್ವಿನೌ ವಾಯ್ವಾದಿತ್ಯೌ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವ ಮುಕ್ತುಗಳೂ ಮುಕ್ತಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಇಹೇಹ ಜಾತಾ ಸಮನಾವಶೀತಾಮರೇಪಸಾ ತನ್ನಾಃ ನಾಮಭಿಃ ಸ್ವೈಃ |

ಜಿಷ್ಣುರ್ವಾಮನ್ಯಃ ಸುಮಖಸ್ಯ ಸೂರಿದಿವೋ ಅನ್ಯಃ ಸುಭಗಃ ಪುತ್ರ ಊಹೇ ||

(ಮ. ಸಂ. ೧-೧೮೧-೪)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ‘ಅನ್ಯಃ ಸುಮಹತೋ ಬಲಸ್ಯೇರಯಿತಾ ಮಧ್ಯಮೋ ದಿವೋ ಅನ್ಯಃ ಸುಭಗಃ ಪುತ್ರ ಊಹತ ಆದಿತ್ಯಃ || ಮಧ್ಯಮಲೋಕವರ್ತಿಯಾದವನು ಒಬ್ಬನು, ದ್ಯುಲೋಕದ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಪುತ್ರನು ಆದಿತ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. (ನಿ. ೧೨-೨). ಇಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮಲೋಕವರ್ತಿಯಾದವನು ವಾಯುವೆಂದು ಕೆಲವರೂ, ಚಂದ್ರನೆಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ವಾಯ್ವಾದಿತ್ಯರೇ ಆಯಿತು. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತದೆ, ಇಂತಹ ವಾಯ್ವಾದಿತ್ಯರಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಮೇಘವು ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಲಿ ಎಂದರ್ಥ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಹಿಂಕ್ಯಣ್ವತೀ—ಕೃವಿ ಹಿಂಸಾಕರಣಯೋಶ್ಚ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಶತ್ರಂತದ ಮೇಲೆ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಜೀಪ್. ನುಮ್ ರಹಿತವಾದ ಶತ್ಯವಿನ ಪರದಲ್ಲಿ ಜೀಪ್ ಬಂದುದರಿಂದ ಶತುರನುಮೋ ನದ್ಯಜಾದೀ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದು ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಸುಪತ್ನೀ—ವಸೂನಾಂ ಪತ್ನೀ ವಸುಪತ್ನೀ ಪರಾದಿಶ್ಚಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇಚ್ಛಂತೀ—ಇಷು ಇಚ್ಛಾಯಾಂ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ ಬಂದಾಗ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಉಗಿತತ್ವ (ಪಾ. ಸೂ. ೪-೬-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜೀಪ್. ವಿಕರಣಸ್ವರದಿಂದ ಮಧ್ಯೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಗಾತ್—ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಲುಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದುಹಾಮ್—ದುಹ ಪ್ರಪೂರಣೇ ಧಾತು. ಇಗುಪ್ತಜ್ಞಾಪ್ರೀತಿರಃ ಕಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೧೩೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಅದಂತನಿಬಂಧನವಾಗಿ ಟಾವ್.

ಅಘ್ನಾ—ಅಹನನಮ್ ಅಘ್ನಃ ಘೞಾರ್ಥೇ ಕವಿಧಾನಂ ಸ್ಥಾಸ್ಥಾಪಾವ್ಯಧಿ ಹನಿ ಯುಧ್ಯರ್ಥಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೫೮-೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅಘ್ನಮರ್ಹತಿ ಅಘ್ನಾ ಛಂದಸಿಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೧-೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಟಾವ್. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋ ದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವರ್ಧತಾಮ್—ವೃಧು ವರ್ಧನೇ ಧಾತು. ಲೋಟಾ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಹತೇ-ಬೃಹನ್ನಹತೋರುಪಸಂಖ್ಯಾನಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ||೨೭||

—:೦:—

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಗೌರಮೀಮೇದನು ವತ್ಸಂ ಮಿಷಂತಂ ಮೂರ್ಧಾನಂ ಹಿಜ್ಜಕೃಣೋನ್ಮಾ-
ತವಾ ಉ |

ಸೃಕ್ವಾಣಂ ಘರ್ಮಮುಭಿ ನಾವಶಾನಾ ಮಿಮಾತಿ ಮಾಯುಂ ಪಯತೇ
ಪಯೋಭಿಃ || ೨೮ ||

| ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರಃ |

ಗೌಃ | ಅಮೀಮೇತ್ | ಅನು | ವತ್ಸಂ | ಮಿಷಂತಂ | ಮೂರ್ಧಾನಂ | ಹಿಜ್ | ಅಕ್ರಣೋತ್ | ಮಾತವೈ |
ಉಂ ಇತಿ |

ಸೃಕ್ವಾಣಂ | ಘರ್ಮಂ | ಅಭಿ | ನಾವಶಾನಾ | ಮಿಮಾತಿ | ಮಾಯುಂ | ಪಯತೇ | ಪಯೋಭಿಃ || ೨೮ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಪ್ರವರ್ಗ್ಯೇಭಿಷ್ಟವೇ ದೋಹನಸಮಯೇ ವತ್ಸೇ ಮಾತುಃ ಸಕಾಶಾದಪನೀಯಮಾನೇ ಗೌರಮೀ-
ಮೇದಿತ್ಯೇಷಾ | ಸೂತ್ರೀತಂ ಚ | ಗೌರಮೀಮೇದನು ವತ್ಸಂ ಮಿಷಂತಂ ನಮಸೇದುಪ ಸೀದತ |
ಅ. ೪-೭ | ಇತಿ ||

ಗೌರ್ಧೇನುರ್ಮಿಷಂತಂ ನಿಮೀಲಿತಾಕ್ಷಂ ವತ್ಸಮನು ಪ್ರಾಪ್ಯಾಮೀನೇತ್ | ಶಬ್ದಂ ಕರೋತಿ |
ಮಾಮಯತಿಃ ಶಬ್ದಕರ್ಮಾ | ಯದ್ವಾ | ಉಕ್ತಂ ವತ್ಸಮನ್ವಾತ್ಮಾನಂ ಪ್ರಕ್ಷಿಪತಿ | ಕಿಂಚಿ ತಸ್ಯ ವತ್ಸಸ್ಯ
ಮೂರ್ಧಾನಂ ಮಾತವೈ ಮಾತುಂ ನಿರ್ಮಾತುಂ ಲೇಹನೇನ ಶೋಧಯಿತುಂ | ಉಶಬ್ದೋಽವಧಾರಣೇ |
ಹಿಂಜ್ಞಕೃಣೋತ್ | ಹಿಂಕಾರಮಕರೋತ್ | ಕರೋತಿ | ಕಿಂಚಿ ಸ್ಯಕ್ವಾಣಿಂ ವತ್ಸಸ್ಯ ಶಬ್ದವದನಪ್ರಾಂತಂ
ಘೇನಸ್ಯ ಸ್ಪಷ್ಟಾರಂ ಘರ್ಮಂ ಕ್ಷೀರಸ್ಯ ಕ್ಷರಣಶೀಲಂ ವತ್ಸಮಭ್ಯಭಿಲಕ್ಷ್ಯ ನಾವಶಾನಾ ಭೃಶಂ ಕಾಮಯಿ-
ಮಾನಾ ಮಾಯುಂ ಶಬ್ದಂ ಮಿಮಾತಿ | ನಿರ್ಮಾತಿ | ಕರೋತಿ | ತಾದೃಶೀ ಸತೀ ಪಯೋಭಿಃ ಪ್ರಭೂತೈಃ
ಕ್ಷೀರೈಃ ಪಯತೇ | ಸ್ಯಾಯತೇ | ಆಸ್ಯಾಯನಂ ಕರೋತಿ ವತ್ಸಂ || ಅತ್ರಾಪಿ ಮೇಘಪರತಯಾ
ಯೋಜನೀಯಂ | ಏವಮಾಹೂತಾ ಮೇಘರೂಪಾ ಗೌರ್ಧೇನುರ್ಮಿಷಂತಂ ವೃಷ್ಟಿರೂಪಕ್ಷೀರಾಭಾವೇನ
ನಿಮೀಲಿತಾಕ್ಷಂ ಲೋಕಾಖ್ಯಂ ಪುತ್ರಮನ್ವನುಸೃತ್ಯಾಮೀನೇತ್ | ಗರ್ಜನಶಬ್ದಂ ವರ್ಷಣಚಿಹ್ನರೂಪಂ
ಕರೋತಿ | ಮೂರ್ಧಸ್ಥಾನೀಯಾಂ ಭೂಮಿಂ ಮಾತವಾ ಉ ನಿರ್ಮಾತುಮೇವ ಸಸ್ಯಾದಿಯುಕ್ತಾಂ ಕರ್ತುಂ
ಹಿಂಜ್ಞಕೃಣೋತ್ | ಹಿಂಕಾರರೂಪಂ ಶಬ್ದಮಕರೋತ್ | ಪ್ರತಿಪಾದನಭೇದಾದಪುನರುಕ್ತಿಃ | ಕಿಂಚಿ
ಸ್ಯಕ್ವಾಣಿಂ ಫಲಸ್ಯ ಸ್ಪಷ್ಟಾರಂ ಘರ್ಮಂ ದೀಪ್ತಂ ಪುತ್ರಮಭಿ ನಾವಶಾನಾಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಕಾಮಯಿಮಾನಾ
ಪಯೋಭಿರುದಕೈಃ ಪಯತೇ | ಸ್ಯಾಯತೇ | ಆಸ್ಯಾಯನಂ ಕರೋತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಗೌಃ—ಧೇನುವು | ಮಿಷಂತಂ—ಕಣ್ಣುಮಿಟುಕಿಸುತ್ತಿರುವ | ವತ್ಸಂ ಅನು—ಕರುವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ |
ಅಮೀಮೇತ್—ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. | ಮೂರ್ಧಾನಂ—ಅದರ ತಲೆಯನ್ನು | ಮಾತವೈ ಉ—
ನೆಕ್ಕಿ ಶುದ್ಧಮಾಡುವ ಸನ್ನಾಹದಿಂದಲೇ | ಹಿಂಜ್ ಅಕೃಣೋತ್—ಗುಟುರುಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ | ಸ್ಯಕ್ವಾಣಿಂ—
(ಕರುವಿನ) ಮುಖದ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ | ಘರ್ಮಂ—ನೊರೆಯನ್ನು | ಅಭಿ—ನೋಡಿ | ನಾವಶಾನಾ—ಮಮತಾ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ | ಮಾಯುಂ—ಶಬ್ದವನ್ನು | ಮಿಮಾತಿ—ಮಾಡುತ್ತದೆ. (ಮತ್ತು) | ಪಯೋಭಿಃ—
ಕ್ಷೀರಗಳಿಂದ | ಪಯತೇ—(ಕರುವನ್ನು) ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಧೇನುವು ಕಣ್ಣುಮಿಟುಕಿಸುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಕರುವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದರ
ತಲೆಯನ್ನು ನೆಕ್ಕಿ ಶುದ್ಧಮಾಡುವ ಸನ್ನಾಹದಿಂದಲೇ ಗುಟುರುಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕರುವಿನ ಮುಖಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ
ನೊರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಮತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕ್ಷೀರಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಕರುವನ್ನು
ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

English Translation

The cow bellows for her calf, (who stands) with winking eyes, and lows as (she) proceeds to lick his forehead : she utters a cry, as, anxious, she sees the moisture in the corners of his mouth, and nourishes him with her milk.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಪ್ರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಾಲುಕರೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರುವನ್ನು ಹಸುವಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕಟ್ಟಲು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವಾಗ ಗೌರಮೀನೇತ್ ಎಂಬ ಈ ಋಕ್ಕನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರುತಸೂತ್ರದ ಗೌರಮೀನೇದನು ವತ್ಸಂ ಮಿಷಂತಂ ನಮಸೇದುಪ ಸೀದತೆ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು (ಅ. ೪-೭)

ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮೇಘಪರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಆಗ—ಮಿಷಂತಂ ವತ್ಸಂ—ವೃಷ್ಟಿರೂಪವಾದ ಕ್ಷೀರಾಭಾವದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾ ಕಣ್ಣುಮಿಟುಕಿಸುತ್ತಿರುವ ಲೋಕರೂಪವಾದ ವತ್ಸವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಮೀನೇತ್—ವೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದ ಗರ್ಜನಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡಿತು ;

ಮೂರ್ಧಾನಂ ಮಾತನ್ಯೈ ಹಿಜ್ ಅಕ್ಕಣೋತ್—ಮೂರ್ಧಸ್ಥಾನೀಯವಾದ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಸಸ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸನ್ನಾಹಪೂರಿತವಾದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸೃಕ್ವಾಣಂ ಘರ್ಮಂ ಅಭಿ ವಾವಶಾನಾ—ಫಲದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃವಾದುದೂ ದೀಪ್ತವಾದುದೂ ಆದ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಮಮತೆಯಿಂದ ಲಾಲಿಸುತ್ತಾ ; ಪಯೋಭಿಃ ಪಯೇತೇ ಉದಕರೂಪವಾದ ಕ್ಷೀರಾದಿಗಳಿಂದ ತುಂಬುತ್ತದೆ ಎಂದರ್ಥವಾಗುವುದೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವಿವರಣೆಯು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ.

ಗೌರವ್ಯಮೀನೇದ್ವತ್ಸಂ ನಿಮಿಷಂತಮನಿಮಿಷಂತಮಾದಿತ್ಯಮಿತಿ ವಾ ಮೂರ್ಧಾನಮಸ್ಯಾಭಿ-
ಹಿಜ್ಜಕರೋನ್ಮನನಾಯ ಸೃಕ್ವಾಣಂ ಸರಣಂ ಘರ್ಮಂ ಹರಣಮಭಿವಾವಶಾನಾ ಮಿಮಾತಿ
ಮಾಯುಂ ಪ್ರಸ್ಯಾಯತೇ ಪಯೋಭಿರ್ಮಾಯುಮಿನಾದಿತ್ಯಮಿತಿ ವಾ |

(ನಿ. ೧೧-೪೨)

ಇಲ್ಲಿ ವತ್ಸಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಆದಿತ್ಯನೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಆದಿತ್ಯನ ಮೂರ್ಧದ ಮೇಲೆ ಗುರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಜ್ಜಾರಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದೂ, ಪ್ರವಾಹರೂಪದಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗರ್ಜನಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಉದಕದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬುತ್ತದೆಂದೂ ಮತ್ತು ಮಾಯುವಿನಂತೆ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತದೆಂದೂ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೂಯು ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಆದಿತ್ಯನೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಗೌಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ವಾಕ್ ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ತಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಘರ್ಮಧುಗಿತಿ ಯಾಜ್ಞಿಕಾಃ ತಪ್ತವಾದುದೂ ಉದಕರೂಪವಾದುದೂ ಆದ ಪಯಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ವೈದಿಕರೂ ಹೇಳುವರೆಂದು ಯಜ್ಞಕಮತವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. [ಮಾಯು ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪುನಃ ೨೯ನೇ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.]

ವಾವಶಾನಾ—ವಾವಶಾನೋ ವಪ್ತೇರ್ವಾ ವಾಶ್ಯತೇರ್ವಾ | (ನಿ. ೫-೧) ಆದರದಿಂದ ಇಚ್ಛಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಶ್ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಾಶ್ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲೀ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅನಂತರ ಇದರ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಿಂದ,

ಸಪ್ತ ಸ್ಯಸ್ತಾರರುಷೀರ್ವಾವಶಾನೋ ವಿದ್ವಾನ್ನೈಧ್ವ ಉಜ್ಜಭಾರಾ ದೈಶೇ ಕಂ |

ಅಂತರ್ಯಮೇ ಅಂತರಿಕ್ಷೇ ಪುರಾಜಾ ಇಚ್ಛನ್ನೈವಿಮವಿದತ್ಸೌಷಣಸ್ಯ ||

(ಋ ಸಂ ೧೦-೫-೫)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಾವಶಾನಃ ಎಂದರೆ ಕಾಮಯಮಾನಃ ವಾಶ್ಯ-
ಮಾನಃ ಸ್ತೋತ್ರೈಃ ಸ್ತೋಮಾನೋ ವಾ ಅಗ್ನಿಂ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಅದ್ವಿತನಾದ ಎಂಬರ್ಥ
ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ (ಶಬ್ದರೂಪವಾದ) ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ಸ್ತುತರಾದ
ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ
ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಿರೂಪಕರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪಯತೇ—ಪ್ರಾಯತೇ | ಅತಿಶಯವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆಯೂ, ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯು
ವಂತೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಮೀಮೇತ್—ಮೀಮಾ ಎಂಬ ಧಾತುವು ಶಬ್ದಕರ್ಮಕವಾಗಿ ಛಾಂದಸವಾಗಿದೆ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ
ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಅಮೀಮೇತ್ ಎಂದು ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಅತಿಜಂತದ
ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಿಷಂತಮ್—ಮಿಷ ಸ್ವರ್ಧಾಯಾಂ ಧಾತು. ತುದಾದಿ. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಏಕವಚ
ನಾಂತರೂಪ. ವಿಕರಣ (ಶ) ಸ್ವರದಿಂದ ಮಧ್ಯೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಕೃಣೋತ್—ಕೃವಿ ಹಿಂಸಾಕರಣಯೋಚ್ಚ. ಧಾತು. ಛಂದಸಿ ಲುಜ್ ಲಜ್ ಲಿಟಃ ಎಂಬುದರಿಂದ
ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಜ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಾತವೈ—ಮಾಜ್ ಮಾನೇ. ಧಾತು. ತುಮರ್ಥೇ ಸೇಸೇ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯) ಎಂಬುದರಿಂದ
ತವೈ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಏಜಂತವಾದುದರಿಂದ ಅವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಾವಶಾನಾ—ವಶ ಕಾಂತೌ. ಧಾತು. ಧಾತೋರೇಕಾಚಃ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨೨) ಎಂಬುದರಿಂದ
ಭೃಶಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯಜ್ ಬಂದಾಗ ಅದರಮೇಲೆ ಶಾನಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಛಂದಸ್ಯುಭಯಥಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೧೭)
ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಧಧಾತುಕ ಸಂಜ್ಞೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಜನ ಅಕಾರಯಕಾರಗಳಿಗೆ ಲೋಪ ಬರುತ್ತದೆ
ಆದುದರಿಂದಲೇ ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಶಾನಚ್ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ.
೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವವಿವಕ್ಷಾನಾದಿದಾಗ ಅದಂತವಾದುದರಿಂದ
ಟಾಪ್. ಉದಾತ್ತನಿವೃತ್ತಿಸ್ವರದಿಂದ ಅದೂ ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಿಮಾತಿ—ಮಾಜ್ ಮಾನೇ ಶಬ್ದೇ ಚ. ಧಾತು. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಪರಸ್ಮೈಪದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲಟ್
ಪ್ರಥಮಪುರುಷಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಭ್ಯಸ್ತಾನಾಮಾದಿಃ
(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪಯತೇ—ಓಷ್ಯಾಯೀ ವೃದ್ಧೌ ಧಾತು. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ನಿಷ್ಠಾ ಪ್ರತ್ಯಯ ಪರದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪೀ ಭಾವ.
ಲಟಿನಲ್ಲಿ ಶಪ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಗುಣ, ಅಯಾದೇಶ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨೮ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಅಯಂ ಸ ತಿಂಕ್ತೇ ಯೇನ ಗೌರಭೀವೃತಾ ಮಿಮಾತಿ ಮಾಯುಂ ಧ್ವಸನಾ-
ವಧಿ ಶ್ರಿತಾ |

ಸಾ ಚಿತ್ತಿಭಿರ್ನಿ ಹಿ ಚಕಾರ ಮರ್ತ್ಯಂ ವಿದ್ಯುದ್ಭವಂತೀ ಪ್ರತಿ ವನ್ರಿಮೌಹತ ||

|| ೨೯ ||

ಸದಪಾಠಃ

ಅಯಂ | ಸಃ | ತಿಂಕ್ತೇ | ಯೇನ | ಗೌಃ | ಅಭಿವೃತಾ | ಮಿಮಾತಿ | ಮಾಯುಂ | ಧ್ವಸನಾ | ಅಧಿ |
ಶ್ರಿತಾ |

ಸಾ | ಚಿತ್ತಿಭಿಃ | ನಿ | ಹಿ | ಚಕಾರ | ಮರ್ತ್ಯಂ | ವಿದ್ಯುತ್ | ಭವಂತೀ | ಪ್ರತಿ | ವನ್ರಿಂ | ಔಹತ ||
|| ೨೯ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಸೋಽಯಂ ವತ್ಸಃ ತಿಂಕ್ತೇ | ಅವ್ಯಕ್ತಧ್ವನಿಂ ಕರೋತಿ | ಯೇನ ವತ್ಸೇನ ಗೌರ್ಮಾತಾಭೀವೃತಾ
ಅಗತ್ಯಾಭಿತೋ ವೇಷ್ಟಿತಾ ಭವತಿ | ಕಿಂಚಿ ಸಾ ಗೌರ್ಮಾಯುಂ ಶಬ್ದಂ ಮಿಮಾತಿ | ನಿರ್ಮಿಮಾತಿ | ಕುತ್ರ
ಸ್ಥಿತಾ | ಧ್ವಸನಾವಧಿ ಶ್ರಿತಾ ಧ್ವಸನಸ್ಥಾನೇ ಗವಾಂ ನಿವಾಸಾಶ್ರಯೇಽಧಿಷ್ಟಿತಾ | ಸಾ ತಾದೃಶೀ ಚಿತ್ತಿ-
ಭಿರ್ಜ್ಞಾನೈಸ್ತತ್ಪೂರ್ವಕೈಃ ಕರ್ಮಭಿರ್ನಾ ಮರ್ತ್ಯಂ ನಿ ಚಕಾರ ಹಿ | ನೀಚೈಃ ಕರೋತಿ | ಜ್ಞಾನವಿಶಿಷ್ಟಾ
ಮನುಷ್ಯಾ ಯಥಾ ಬಾಲಕಸ್ಯಾದನಸ್ತನಪಾನಾದಿಸ್ವೇಹಂ ಕುರ್ವಂತಿ ತತೋಽಸ್ಯ ಶಯಮಿಯಂ ಕರೋ-
ತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚಿ ವಿದ್ಯುದ್ಭವಂತೀ ಬಹುಕ್ಷೀರತಯಾ ವಿದ್ಯೋತಮಾನಾ ವನ್ರಿಂ ಸ್ವಕೀಯಂ ರೂಪಂ |
ವನ್ರಿರಿತಿ ರೂಪನಾಮ | ರೂಪಂ ಪ್ರತ್ಯಾಹತ | ಪ್ರಕಾಶಯತಿ | ಯದ್ವಾ | ವತ್ಸಸ್ವೇಹಾತಿಶಯಸ್ವರೂಪಂ
ವಿದ್ಯುದ್ಭವಂತೀ ವಿದ್ಯುದಿವ ಶೀಘ್ರದರ್ಶನೌಹತ | ಅಯಮೇಕೋಽರ್ಥಃ || ಅರ್ಥಾಂತರಂ ಚ | ಶಾಕ-
ಪೂಣೀರ್ನಾಮ ನಿರುಕ್ತಾಚಾರ್ಯಃ ಸಕಲಮಂತ್ರದೇವತಾ ಜಾನಾಮೀತ್ಯಭಿಮಾನಿತವಾನ್ | ದುರ್ಜ್ಞೇ-
ಯಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಸ್ಯ ಸ್ವರೂಪಮಸೌ ಜಾನಾತಿ ಕಿಲೈನಂ ವ್ಯಾಮೋಹಯಾಮಾತಿ ಮನಸಿ ಕೃತ್ವಾ ಸಂದಿಗ್ಧೋ-
ಭಯಲಿಂಗಾ ದೇವತಾ ಪ್ರಾದುರಾಸೀದಥ ತಸ್ಯ ಪುರತಃ | ಸ ಚ ತಾಂ ನ ಬಬುಧೇ | ಬುಭುತ್ಸಯಾ ಚ
ತಾಂ ಸ್ವರೂಪಂ ಪ್ರದರ್ಶಯೇತಿ ಪಪ್ರಚ್ಛ | ಸಾ ಚಾಯಂ ಸ ತಿಂಕ್ತ ಇತ್ಯೇಷಾ ಮದ್ದೇವತಾ ತತ್ರ ಪ್ರತೀಯ-
ಮಾನಂ ಮತ್ಸ್ವರೂಪಮಿತ್ಯುಪದಿದೇಶ | ನಿ. ೨-೮ | ಕಥಮತ್ರೋಭಯಲಿಂಗತ್ವಂ ವಸ್ತುತ ಉಭಯ-
ಲಿಂಗತ್ವೇ ಕಥಂ ದೈವತ್ವೈಕ್ಯಮಿತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ಅತ್ರೋಭಯಲಿಂಗತ್ವಮುಭಯಥಾ ಸಂಭವತಿ ಸ್ತ್ರೀಪುಲ್ಲಿಂಗ-
ದ್ವಯೇನ ಮಧ್ಯಮೋತ್ತಮಲಿಂಗದ್ವಯೇನ ಚ | ತತ್ಕಥಂ | ಅಯಂ ಸ ಯೇನೇತಿ ಪುಲ್ಲಿಂಗವಾಚಿನಾ ಶಬ್ದ-

ತ್ರಯೇಣ ಮೇಘಃ ಪ್ರತೀಯತೇ | ಅಧಿ ಶ್ರಿತಾ ಸೇತ್ಯಾದಿನಾ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾಚಕೇನ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ನಾಕ್ |
 ಅತ ಉಭಯಲಿಂಗತ್ವಂ | ತಥಾ ವಿದ್ಯುಃಪ್ರವಂತೀತ್ಯಂತಂ ಮಧ್ಯಮಲಿಂಗಂ ತತ್ರ ಮೇಘಸ್ತನಿತಯೋ-
 ಮಾರ್ಥಮಿಕಯೋಃ ಪ್ರತೀತೇಃ | ತಥಾ ಸತಿ ವವ್ರಿಮೌಹತೇತ್ಯತ್ರ ವರ್ಷೇಣ ಪೃಥಿವೀಂ ಪ್ರಚ್ಛಾದ್ಯ
 ತಸ್ಯಾ ರಸಂ ಪ್ರತ್ಯಾದತ್ತ ಇತ್ಯಯಮರ್ಥೋ ವಿವಕ್ಷಿತಃ | ಸ ಚಾದಿತ್ಯನ್ಯಾಪಾರ ಇತ್ಯುಕ್ತಮಲಿಂಗತ್ವಂ |
 ತರ್ಹಿ ವಸ್ತುತ ಉಭಯಲಿಂಗತ್ವಪ್ರತೀತೇರುಭೇ ಅಸಿ ದೇವತೇ ಯಲ್ಲಿಂಗಂ ಸಾ ದೇವತಾ | ಅನು. ಋ.
 ೧.೧೩೯ | ಇತಿ ನ್ಯಾಯಾತ್ ಅತಃ ಕಥಮೇಕದೇವತಾಸಿದ್ಧಿರಿತಿ ಅಯಂ ಸ ಯೇನೇತ್ಯೇಷಾಂ ವ್ಯತ್ಯಯಾ-
 ಶ್ರಯಣೇನ ಸರ್ವದೇವತಾನಾಮಧಿಷ್ಠಾತ್ರಿಕಾಯಾ ಏಕತ್ವಾಶ್ರಯಣೇನ ನಾ ಸರ್ವಫಲದಾತ್ರಾತ್ಮನ
 ಏಕತ್ವಾಶ್ರಯಣೇನ ನಾ ದೇವತೈಕ್ಯೋಪಪತ್ತೇಃ | ಅನೇನ ಮಧ್ಯಮೋತ್ತಮಭೇದೇನೋಭಯಲಿಂಗತ್ವ-
 ಪೇಕ್ಷೇಽಸಿ ದೇವತೈಕ್ಯಮುಕ್ತಂ ಭವತಿ | ಅತ ಏಕೈವ ನಾ ಮಹಾನಾತ್ಮಾ ದೇವತೇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾದ್ವಸ್ತುತೋ
 ದೇವತೈಕ್ಯಂ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ರಧಿಷ್ಠಾನಭೇದೇನ ಭೇದಶ್ಚ ನ ವಿರುದ್ಧತೇ || ಅಯಂ ಸ ಶಿಂಕ್ತೇ | ಇಯಂ ಸಾ
 ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾಯಾ ನಾಚೋಽಧಿಷ್ಠಾತ್ರಿ ದೇವತಾ ಶಿಂಕ್ತೇ | ಅವ್ಯಕ್ತಧ್ವನಿಂ ಕರೋತಿ | ಯೇನ ಗೌರಭೀ-
 ವೃತಾ | ಗೌರಿತಿ ನಾಜ್ಞಾನಮ | ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ನಾಗ್ಯಯಾಭಿವೃತಾ ಅಭಿತೋ ವ್ಯಾಪ್ತಾ | ಅಧಿಷ್ಠಿತೇತ್ಯರ್ಥಃ |
 ಸೇಯಂ ಶಿಂಕ್ತೇ | ಅಥನಾ | ಅಯಂ ಸ ಶಿಂಕ್ತ ಇತಿ ನೈವ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ನಾಜ್ಞಾದಿಫಲ್ಕತೇ ಅಸಿ ತು
 ಮೇಘಃ | ತಸ್ಯಾಂ ನಾಚಿ ಶಿಂಜಾನಾಯಾಂ ಸ ಏವ ಶಿಂಕ್ತ ಇತ್ಯುಪಚರ್ಯತೇ ಮಂಚಾಃ ಕ್ರೋಶಂತೀತಿ-
 ವತ್ | ಅಯಂ ಸ ಮೇಘಃ ಶಬ್ದಂ ಕರೋತಿ ಯೇನ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ನಾಗಭಿವ್ಯಾಪ್ತಾ | ಶಬ್ದನೇ ಪ್ರಕಾರ
 ಏವೋಚ್ಯತೇ | ಮಿಮಾತಿ ಮಾಯುಂ | ಸ್ತನಿತಲಕ್ಷಣಂ ಶಬ್ದಂ ಕರೋತಿ | ಅಥನಾಯಂ | ಉಪೋ-
 ಪಮಾ | ಮಿನೋತಿ ಸ್ತತೇಜಃ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಕ್ಷಿಪತೀತಿ ಮಾಯುರಾದಿತ್ಯಃ | ತಮಿನಾತಿದೀಪ್ತಂ ಕರೋತಿ-
 ತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಾತ್ಮಾನಮಾದಿತ್ಯಸದೃಶಂ ನಿರ್ಮಿಮಾತೇ | ಕುತ್ರ ಸ್ಥಿತಾ | ಧ್ವಸನಾವಧಿ
 ಶ್ರಿತಾ | ಧ್ವಂಸನೇ ಮೇಘೋಽಧಿಶ್ರಿತಾ | ಸೇದ್ಯತೀ ಚಿತ್ತಿಭಿಃ | ಕರ್ಮನಾಮೈತತ್ | ಸ್ವಕರ್ಮಭಿವ್ಯಾಪ್ತಿ-
 ರೂಪೈರ್ಮರ್ತ್ಯಂ ಮರಣಧರ್ಮಾಣಂ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮರೂಪಂ ಕೃತ್ಸಂ ಜಗನ್ನಿ ಹಿ ಚಕಾರ | ನೀಚೈಃ
 ಕರೋತಿ ಮನುಷ್ಯಾನ್ಪ್ರಾಣತಾನ್ಕರೋತಿ | ಓಷಧ್ಯಾದಿಕಂ ಫಲೇನಾವನತಂ ಕರೋತಿ | ಅಥನಾ ಚಿತ್ತಿಭಿ-
 ದ್ಯೋತನಲಕ್ಷಣೈಃ ಕರ್ಮಭಿಃ | ವಿದ್ಯುತಿ ವಿದ್ಯೋತಮಾಪದ್ಯಮಾನಾ ಪ್ರತಿ ವವ್ರಿಮೌಹತ | ವವ್ರಿರಿತಿ
 ರೂಪನಾಮ | ಊಹತಿರತ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದುಪಸಂಹಾರವಾಚೀ | ಪ್ರತ್ಯುಪಸಂಹರತಿ | ಉದಕಲಕ್ಷಣಂ
 ರೂಪಂ ಪುನರಾದತ್ತೇ | ರಶ್ಮಿದ್ವಾರಾ ವೃಷ್ಟಮುದಕಂ ಪುನರ್ಫರ್ಮಕಾಲ ಆದತ್ತೇ | ಏಕಸ್ಯೈವ
 ಜ್ಯೋತಿಷಸ್ತ್ರೇಧಾಕರಣಾದ್ವಿದ್ಯುತಃ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಭಾವ ಉಪಪದ್ಯತೇ ತಮೂ ಅಕೃಣ್ಣಸ್ತ್ರೇಧಾ ಭುವೇ
 ಕಂ | ಋ. ೧೦-೮೮-೧೦ | ಇತಿ ವಕ್ಷ್ಯಮಾಣತ್ವಾತ್ | ಸ್ತನಿತಸ್ಯ ವಿದ್ಯುದ್ಭಾವೋ ಮೇಘವಿದ್ಯುತ್ಸ-
 ತಾನಾಮಭೇದಾಭಿಪ್ರಾಯೇಣ ||

ಪ್ರತಿಸದಾರ್ಥ

ಯೇನ—ಯಾವ ವತ್ಸದಿಂದ | ಗೌಃ—ತಾಯಿಯಾದ ಧೇನುವು | ಅಭೀವೃತಾ—ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ
 ದೆಯೋ ಅಂತಹ | ಸಃ ಅಯಂ—ಈ ವತ್ಸವೂ ಕೂಡ | ಶಿಂಕ್ತೇ—(ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ) ಅವ್ಯಕ್ತವಾದ
 ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ | ಧ್ವಸನಾವಧಿ—ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು | ಶ್ರಿತಾ—ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿ

ರುವ ಈ ಧೇನುವು | ಮಾಯುಂ—(ಪ್ರತಿ) ಶಬ್ದವನ್ನು | ಮಿಮಾತಿ—ಮಾಡುತ್ತದೆ | ಸಾ—ಆ ಧೇನುವು | ಚಿತ್ತಿಭಿಃ—ತನ್ನ ಸಹಜವಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ | ಮರ್ತ್ಯಂ—ಮಾನವನನ್ನು | ನಿ ಚಕಾರ ಹಿ—ಕೆಳಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ (ಮಾನವನಿಗಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು) | ವಿದ್ಯುದ್ಭವಂತೀ—ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ | ವಪ್ರಿಂ—ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು | ಪ್ರತ್ಯಾಹತ—ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ |

ಪದಪಾಠಃ |

ಮಾತೆಯು ಬಂದೊಡನೇ ಕರುವು ಅದನ್ನು ಸುತ್ತಿಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಧೇನುವೂ ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಧೇನುವು ತನ್ನ ಸಹಜವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸವಾಗ ಮಾನವನಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ.

English Translation

He, too, bellows, and the cow utters inarticulate sounds, as, encompassed by him, she repairs to her stall; (influenced) by her instincts, she acts like a human being, and, radiant, manifests her nature.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಮಾನವರ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸತಕ್ಕ ಧೇನುವಿನ ಸಹಜವಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ, ಅಂತಹ ವಾತ್ಸಲ್ಯಪೂರಿತವಾದ ಅದರ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದುದೂ ಅಕರ್ಷಕವಾದುದೂ ಆದ ರೂಪವನ್ನೂ ಈ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ವಪ್ರಿಮಾಹತ ರೂಪಂ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ಎಂಬ ವಿನರಣೆಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಗಾಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಾಂತರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ವಪ್ರಿಯೆಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ವಪ್ರಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ

ವಪ್ರಿರಿತಿ ರೂಪನಾಮ ; ವೃಣೋತಿತಿ ಸತಃ |

(ನಿ. ೨-೯)

ಆಚ್ಛಾದನೆ ಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ವೃಥಾತುವಿನಿಂದ ಈ ಪದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ರೂಪನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಠಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸನ್ನೇ ಉದಹರಿಸಿ ಈ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನ ಗಹನವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಚರ್ಚಿಸಿ ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಮತಾಂತರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಋಕ್ಸಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಮೊದಲು ಒಂದು ಕಥಾಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಋಕ್ಸನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ,

ಶಾಕಪೂಣಿಃ ಸಂಕಲ್ಪಯಾಂ ಚಿಕ್ರೇ—“ ಸರ್ವಾ ದೇವತಾ ಜಾನಾಮೀ”ತಿ | ತಸ್ಮೈ ದೇವತೋ-
ಭಯಲಿಂಗಾ ಪ್ರಾದುರ್ಬಭೂವ | ತಾಂ ನ ಜಜ್ಞೇ; ತಾಂ ಪಪ್ರಚ್ಛ ವಿವಿಧಿಷಾಣಿ ತ್ವೇತಿ |
ಸಾಸ್ಮಾ ಏತಾಮೃಚಮಾದಿದೇಶೈಷಾ ಮದ್ದೇವತೇತಿ |

(ನಿ. ೨-೮)

ಶಾಕಪೂಣಿಯು “ ನಾನು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವೆನು ” ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದನು. ಆಗ
ಲಿಂಗದ್ವಯದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಒಂದು ದೇವತೆಯು ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾದುರ್ಭೂತವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಆ
ದೇವತೆಯ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. “ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸು ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿ-
ಸಿದಾಗ ಆ ದೇವತೆಯು ಪ್ರಕೃತವಾದ “ ಅಯಂ ಸ ಶಿಂಕ್ರೇ ” ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಈ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ
ಯಾವ ದೇವತೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿದೆಯೋ ಅದೇ ದೇವತೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದೂ, ಈ ಮಂತ್ರವು ತನ್ನನ್ನೇ
ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿತು. ಆದರೆ ಋಕ್ವಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲವಾದುದು
ರಿಂದಲೂ ಅದುದರಿಂದಲೇ ಆ ದೇವತೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾರು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾದುದು
ರಿಂದಲೂ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಯಂ ಸ ಶಬ್ದಾಯತೇ ಯೇನ ಗೌರಭಿಪ್ರವೃತ್ತಾ ಮಿಮಾತಿ ಮಾಯುಂ ಶಬ್ದಂ ಕರೋತಿ
ಮಾಯುಮಿವಾದಿತ್ಯಮಿತಿ ನಾ | ನಾಗೇಷಾ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ಧ್ವಸನೇ ಮೈಘೋಽಧಿಶ್ರಿತಾ | ಸಾ
ಚಿತ್ತಿಭಿಃ ಕರ್ಮಭಿರ್ನಿಚೈರ್ನಿಕರೋತಿ ಮರ್ತ್ಯಂ ವಿದ್ಯುದ್ಭವಂತೀ ಪ್ರತ್ಯೊಹತೇ ವಪ್ರಿಂ |
ವಪ್ರಿರಿತಿ ರೂಪನಾಮ ವೃಣೋತಿತಿ ಸತಃ | ವರ್ಷೇಣ ಪ್ರಚ್ಛಾದ್ಯ ಪೃಥಿವೀಂ ತತ್ಪುನರಾದತ್ತೇ |

(ನಿ. ೨-೯)

ಇಲ್ಲಿ ಗಾಃ ಎಂದರೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ವಾಕ್ಯೆಂದೂ, ವಾಯುವೆಂದರೆ ಅದಿತ್ಯನೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಘದ
ಸ್ತನಿತದಿಂದ ಶಬ್ದವಾದೊಡನೆಯೇ ಅದರಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ವಾಕ್ಯು ತಾನೂ ಸಹ ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು
ಅನುಕರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತಾನೂ ಸಹ ಅದಿತ್ಯನಂತೆ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ
ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಎಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಯುರಾದಿತ್ಯೋ ಭವತಿ ಸರ್ವ ಭೂತನಿ-
ರ್ಮಾತಾ—ಸಕಲ ಭೂತಗಳ ನಿರ್ಮಾತೃವಾದುದರಿಂದ ಅದಿತ್ಯನಿಗೆ ವಾಯುವೆಂದು ಹೆಸರೆಂದು ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು
ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗರ್ಜನೆ ಧ್ವನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮೇಘವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ತನ್ನ ಶಬ್ದರೂಪವಾದ ಕರ್ಮ
ಗಳಿಂದ ಮಾನವರನ್ನು ಗದರಿಸುತ್ತಲೂ ಅವರು ನಮ್ರರಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಸಹ ತಾನು ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪವನ್ನು
ಹೊಂದಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ವಪ್ರಿಮೌಹತ—ಎಂದರೆ ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಪುನಃ ಪಡೆದಳು
ಎಂದರೆ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಚ್ಛಾದಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಪುನಃ ಅದೇ ಉದಕವನ್ನು
ರಶ್ಮ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ ಎಂದರ್ಥ.

ತತ್ಪುನರಾದತ್ತೇ—ಎಂಬುದನ್ನು ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ವಿದ್ಯುದಾತ್ಮನಾ ಮೇಘಸ್ಥಾನೇ
ಸ್ಥಿತ್ವಾ ವರ್ಷತಿ | ಅದಿತ್ಯಾತ್ಮನಾ ದ್ಯುಸ್ಥಾನೇ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಪುನರಾದತ್ತೇ ಇತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ | ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪದಲ್ಲಿ

ಮೇಘದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಅನಂತರ ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದಿತ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು ಅದೇ ಉದಕವನ್ನು ಪುನಃ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಎಂದರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಯಣರು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಶಂಕಾಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬಹಳ ವಿಶದವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಕಪೂಣಿರ್ನಾಮ ನಿರುಕ್ತಾಚಾರ್ಯಃ ಸಕಲಮಂತ್ರದೇವತಾ ಜಾನಾಮೀತಿ ಅಭಿಮಾನಿತವಾನ್ | ಶಾಕಪೂಣಿ ಯೆಂಬ ನಿರುಕ್ತಾಚಾರ್ಯರು ಸಕಲಮಂತ್ರಗಳ ದೇವತೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವನೆಂಬ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆಂದೂ ಆಗ ಆ ದೇವತೆಯು ತನ್ನ ಉಭಯಲಿಂಗಾತ್ಮಕವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪ್ರಾದುರ್ಭೂತವಾಯಿತೆಂದೂ, ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಸ್ವರೂಪವು ತಿಳಿಯದೇ ತನಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿ ಅವಳು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೆದಿರಿಸಿರುವ ದೇವತೆಯಿಂದೇ ತಿಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳೆಂದು ಮೇಲೆ ನಿರುಕ್ತಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿರುವಂತೆಯೇ ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಸಂಭವಿಸ ತಕ್ಕ ಅಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ. ತಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ದುರ್ಜ್ಞೇಯಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಸ್ಯ ಸ್ವರೂಪಮಸೌ ಜಾನಾತಿ ಕಿಲ ಏನಂ ವ್ಯಾನೋಹಯಾಮೀತಿ ಮನಸಿ ಕೃತ್ವಾ ಸಂದಿಗ್ಧೋಭಯಲಿಂಗದೇವತಾ ಪ್ರಾದುರಾಸೀತ್ || ಅತ್ಯಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕೂಡಿ ದುರ್ಜ್ಞೇಯ ವಾದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವನೆಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ತೋರಿದ ಶಾಕಪೂಣಿಯನ್ನು ವ್ಯಾನೋಹಿತನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಸಂದಿಗ್ಧವಾದುದೂ ಉಭಯಲಿಂಗಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ ದೇವತೆಯು ಪ್ರಾದುರ್ಭೂತ ವಾಯಿತು ಎನ್ನುವಾಗ ಒಂದು ಅಕ್ಷೇಪವು ಬರುತ್ತದೆ.

ಕಥಮತ್ರ ಉಭಯಲಿಂಗತ್ವಂ ; ವಸ್ತುತಃ ಉಭಯಲಿಂಗತ್ವೇ ಕಥಂ ದೈವತ್ವೈಕ್ಯಂ | ಇಲ್ಲಿ ಉಭಯ ಲಿಂಗತ್ವವು ಹೇಗೆ ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಲಿಂಗದ್ವಯಾತ್ಮಕವಾದ ಆಕಾರವಿದ್ದರೆ ಆಗ ಒಂದೇದೇವತೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ ? ಎಂಬ ಆಶಂಕೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಉಚ್ಯತೇ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಉಭಯಲಿಂಗತ್ವವು ಹೇಗೆಂದರೆ ;—

ಅತ್ರ ಉಭಯಲಿಂಗತ್ವಂ ಉಭಯಥಾ ಸಂಭವತಿ | ಸ್ತ್ರೀಪುಂಲಿಂಗದ್ವಯೇನ ಮಧ್ಯನೋತ್ತಮ ಲಿಂಗದ್ವಯೇನ ಚ | ಇಲ್ಲಿ ಉಭಯಲಿಂಗತ್ವವು ಎರಡುವಿಧವಾಗಿರಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಇವುಗಳ ಸಂಯೋಗವಿಧಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮಧ್ಯನೋತ್ತಮಲಿಂಗದ್ವಯ ವಿರಬಹುದು ಎಂದರೆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಪಕರ್ಷ ಮತ್ತು ಉತ್ಕರ್ಷಗಳ ತಾರತಮ್ಯವಿರಬಹುದು. ಅವೂ ಲಿಂಗದ್ವಯವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ವಿವರಣೆಯೂ ಅಷ್ಟುವಿಶದವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಉದಾರಣೆ ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದೆ.

‘ ಅಯಂ ಸ ಯೇನ ’ ಎಂಬ ಪುಲ್ಲಿಂಗವಾಚಕವಾದ ಶಬ್ದದಿಂದ ಮೇಘವು ಪ್ರತಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ‘ ಅಧಿಶ್ಠಿತಾ ಸಾ ’ ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗಸೂಚಕವಾದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ವಾಕ್ ಎಂಬ ದೇವತೆಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಉಭಯಲಿಂಗಾತ್ಮಕವಾಯಿತು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ;—ತಥಾ ವಿದ್ಯುಃಪ್ರವೃತ್ತಿತ್ಯಂತಂ ಮಧ್ಯಮಲಿಂಗಂ ತತ್ರ ಮೇಘಸ್ತನಿತಯೋರ್ಮಾಧ್ಯಮಿಕಯೋಃ ಪ್ರತೀತೀಃ | ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷ

ವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಮೇಘಸ್ಥನಾದ ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಮಧ್ಯಮಲಿಂಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮೇಘದ ಶಬ್ದವೂ ಸಹ ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೆಯೇ 'ವವ್ರಿಮಾಹತೆ' ಎಂಬುದರಿಂದ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಆಚ್ಛಾದಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಪುನಃ ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೀರುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಇದು ಆದಿತ್ಯವ್ಯಾಪಾರವಾಯಿತು. ಸ ಚ ಆದಿತ್ಯವ್ಯಾಪಾರ ಇತ್ಯತ್ತಮಲಿಂಗತ್ವಂ | ಇದು ಆದಿತ್ಯವ್ಯಾಪಾರವಾದುದರಿಂದ ಉತ್ತಮಲಿಂಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುಲ್ಲಿಂಗದ್ವಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಉಭಯಲಿಂಗಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯಮೋತ್ತಮರೂಪವಾದ ಲಿಂಗದ್ವಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿನ ದೇವತೆಯು ಉಭಯಲಿಂಗಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಉಭಯಲಿಂಗತ್ವವು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತೋ ಆಗ ಉಭಯಲಿಂಗತ್ವಪ್ರತೀತೇಃ ಉಭೇ ಅಪಿ ದೇವತೇ 'ಯಲ್ಲಿಂಗಂ ಸಾ ದೇವತಾ' ಯಾವ ಲಿಂಗವಿದೆಯೋ ಆ ಲಿಂಗದಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುವ ದೇವತೆಯು ಇತರ ದೇವತೆಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆಯಾದುದು ಎಂದು ನಿಯಮವಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದ್ವಯವಿರುವುದರಿಂದ ದೇವತಾಧ್ವಯವಾಯಿತು. ಅತಃ ಕಥಂ ಏಕದೇವತಾಸಿದ್ಧಿಃ—ಅದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಏಕದೇವತಾಸಿದ್ಧಿಯು ಹೇಗೆ? ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸನಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗಿರುವುದು ಒಂದೇ ದೇವತೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪವು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಆ ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೂ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸನಲ್ಲಿ ಏಕದೇವತಾತ್ವವನ್ನೇ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆಯೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ;—

‘ಅಯಂ ಸ ಯೇನ’ ಇತ್ಯೇತೇಷಾಂ ವ್ಯತ್ಯಯಾಶ್ರಯಣೇನ ಸರ್ವದೇವತಾನಾಂ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ಮಿಕಾಯಾಃ ಏಕತ್ವಾಶ್ರಯಣೇನ ನಾ ಸರ್ವಫಲದಾತೃತ್ವೇನ ಏಕತ್ವಾಶ್ರಯಣೇನ ನಾ ದೇವತೈಕ್ಯೋಪಪತ್ತೇಃ | ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್, ಆದಿತ್ಯ, ಮೇಘ ಇತ್ಯಾದ್ಯಾಕಾರಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದ ರೂಪಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವು ಒಂದೇ ದೇವತೆಯು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಿಂದಲೂ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಸಹ ಒಂದೇ ದೇವತೆಯು. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೊಂದಿ ಲಿಂಗವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ “ಏಕೈವ ನಾ ಮಹಾನಾತ್ಮಾ ದೇವತಾ” ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆತ್ಮಭೂತವಾದುದು ಒಂದೇ ದೇವತೆಯು ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೇವತಾವಿಶೇಷಗಳಿಗೂ ಮೂಲದೇವತೆಯು ಒಂದೇ ಅಧಿಷ್ಠಾನವು. ಅದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಭೇದವು ದೇವತಾಭೇದವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ;—

ಅಯಂ ಸ ಶಿಂಕ್ಷೇ ಎಂದರೆ, ಈ ಮಾಧ್ಯಮಿಕವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ರಿಯಾದ ದೇವತೆಯು ಅವ್ಯಕ್ತವಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾಳೆಂದರ್ಥ. ಯೇನ ಗೌರಭೀವೃತಾ | ಗೌರಿತಿ ವಾಜ್ಞಾನಾಮ | ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ವಾಕ್ ಯಯಾ ಅಭಿವೃತಾ ಅಭಿತೋ ವ್ಯಾಪ್ತಾ ಅಧಿಷ್ಠಿತಾ | ಇಲ್ಲಿ ಯೇನ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವ್ಯತ್ಯಯವಾಗಿ ಯಯಾ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಯಾವ ಈ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ರೀರೂಪವಾದ ದೇವತೆಯಿಂದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ವಾಕ್ಯ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅಂತಹ ಸಾ ಇಯಂ ಶಿಂಕ್ಷೇ ಎಂದರ್ಥ.

ಅಥವಾ, - ಅಯಂ ಸ ಶಿಂಕ್ಷೆ ಇತಿ ನೈವ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ವಾಕ್ ನಿರ್ದಿಶ್ಯತೇ ಅಪಿ ತು ಮೇಘಃ | ಇಲ್ಲಿ ಅಯಂ ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕವಾಕ್ಯಲ್ಲ ; ಮೇಘವು ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ

ಅದೂ ಆಗಬಹುದು. ಅದು ಔಪಚಾರಿಕವಾದ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಮಂಚಾಃ ಕ್ರೋಶಂತಿ ಎನ್ನುವಾಗ ಮಂಚಸ್ಥರಾದ ಪುರುಷರು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬದಲು ಮಂಚಗಳೇ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯಾ ಸಹ ಮೇಘಸ್ಥವಾದ ದೇವತೆಯು ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮೇಘವೇ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದಿದೆ ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪ್ರಿಕವಾದ ದೋಷವೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರೂಪಭೇದಗಳಿದ್ದರೂ ಆ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಐಕಾತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿರುವ ಈ ದೇವತೆಯು ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡುವ ಧ್ವನಿವಿಶೇಷವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಶಬ್ದನೇ ಪ್ರಕಾರ ಏವೋಚ್ಯತೇ — ಈ ಶಬ್ದದ ಪ್ರಕಾರವು ಹೇಗೆಂದರೆ

ಮಿಮಾತಿ ಮಾಯುಂ—ಸ್ತನಿತಲಕ್ಷಣಂ ಶಬ್ದಂ ಕರೋತಿ | ಗುಡುಗಿನ ರೂಪದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಅಯಂ ಲುಪ್ತೋಪಮಾ | ಮಿನೋತಿ ಸ್ವತೇಜಃ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಕ್ಷಿಪತೀತಿ ಮಾಯುರಾದಿತ್ಯಃ | ತಮಿವ ಅತಿದೀಪ್ತಂ ಕರೋತಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿ ಲುಪ್ತೋಪಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು ಹೇಗೆಂದರೆ ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಸರ್ವತ್ರ ಹರಡುವುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ವಾಯುವೆಂದು ಹೆಸರು. ಈ ದೇವತೆಯೂ ಸಹ ಮಾಯುವಿನಂತೆ ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಂದರ್ಥ. ಅಥವಾ ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಆದಿತ್ಯಸದೃಶವಾದುದನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾಕೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಕೌತ್ರ ಸ್ಥಿತಾ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ,

ಧ್ವಸನಾವಧಿ ಶ್ರಿತಾ | ಧ್ವಂಸನೇ ಮೇಘೋಧಿಶ್ರಿತಾ | ಮೇಘದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿದವಳಾಗಿ ಎಂದು ಅಧಿಷ್ಠಾನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಅಂತಹ ದೇವತೆಯು ಚಿತ್ತಿಭಿಃ ಮರ್ತ್ಯಂ ನಿ ಚಕಾರ ಎಂದಿದೆ. ಚಿತ್ತಿಭಿಃ ಕರ್ಮನಾವೃತತ್ ಸ್ವಕರ್ಮಭಿಃ ವೃಷ್ಟಿರೂಪೈಃ ಮರ್ತ್ಯಂ ಮರಣಧರ್ಮಾಣಿ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮ-ರೂಪಂ ಕೃತ್ವಂ ಜಗತ್ ನಿ ಹಿ ಚಕಾರ ನೀಚೈಃ ಕರೋತಿ | ಮನುಷ್ಯಾನ್ ಪ್ರಣಿತಾನ್ ಕರೋತಿ | ಓಷ-ಧ್ಯಾದಿಕಂ ಫಲೇನ ಅವನತಂ ಕರೋತಿ | ವೃಷ್ಟಿರೂಪವಾದ ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ [ಚಿತ್ತಿಭಿಃ ಎಂದರೆ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಎಂದರ್ಥ] ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಸಮಸ್ತಜಗತ್ತನ್ನೂ ಸಹ ಅವನತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಮಾನವರನ್ನು ಪ್ರಣತರನ್ನಾಗಿಯೂ, ಔಷಧ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಫಲಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಅವನತವಾಗುವಂತೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಂದರ್ಥ. ಅಥವಾ, ಚಿತ್ತಿಭಿಃ ದ್ಯೋತನಲಕ್ಷಣೈಃ ಕರ್ಮಭಿಃ | ದ್ಯೋತನರೂಪವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಎಂದರ್ಥ. ಮೊದಲು ತನ್ನ ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪವಾದ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಪ್ರಾದುರ್ಭೂತವಾಗಿ ಅನಂತರ ಪುನಃ ತನ್ನ ರಶ್ಮಿಗಳ ದ್ವಾರಾ ಉದಕವನ್ನು ಹೀರಿ ಧರಿಸಿ ತನ್ನ ಸಹಜವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾಕೆಂದರ್ಥ. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತೀರೂಪವಾ ಒಂದೇ ದೇವತೆಯು ಮೂರು ವಿಧವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾಕೆಂದರ್ಥ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ;—

ಸ್ತೋಮೇನ ಹಿ ದಿವಿ ದೇವಾಸೋ ಅಗ್ನಿ ಮಜೀಜನಿಞ್ಞಕ್ರಿಭೀ ರೋದಸಿಪ್ರಾಂ |

ತಮೂ ಅಕೃಣ್ಣನ್ ತ್ರೇಧಾ ಭುವೇ ಕಂ ಸ ಓಷಧೀಃ ಪಚತಿ ವಿಶ್ವರೂಪಾಃ ||

(ಮ ಸಂ. ೧೦-೮೮-೧೦)

ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ತೋಮರೂಪವಾದ ಸ್ತೋತ್ರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಕನಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮೂರು ರೂಪಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದೇ ದೇವತೆಯು ಪೃಥಿವಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷ

ಲ್ಲಿಯೂ, ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪಾರ್ಥಿವನಾಗಿ, ವಿದ್ಯುತ್ ಮತ್ತು ಅದಿತ್ಯ ಎಂಬ ಈ ಮೂರು ರೂಪಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗಿದೆ. ಲೌಕಿಕವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಲೌಕಿಕವಾದ ಧೇನು ಮತ್ತು ಅದರ ವತ್ಸವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಅವುಗಳ ಪರಸ್ಪರವಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಪರಸ್ಪರಸೂಚಕವಾದ ಧ್ವನಿಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ಮಾನವರ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಋಕ್ಕಿನ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ “ ಅಯಂ ಸ ಶಿಂಕ್ಷೇ ಯೇನ ಗೌರಭೀವೃತಾ ” ಇತ್ಯಾದಿವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಸೂಚಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಣನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಏಕದೇವತಾಪರವೆಂದೂ, ಆ ಒಂದೇ ದೇವತೆಯ ರೂಪಭೇದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿವೆಯೆಂದೂ ಆ ದೇವತೆಯ ಲೋಕರಕ್ಷಕವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಮಾನವಾದಿಸಕಲಭೂತಗಳೂ ಪ್ರಣತವಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದೂ, ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಾಕಪೂಣಿಯವರ ಅನುಭವವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಅನುಷಂಗಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವಾಗ ವಿಷಯವು ಎಷ್ಟೇ ಕಠಿಣವಾಗಿದ್ದರೂ, ಸಾಯಣರು ತಮ್ಮ ಸಹಜವಾದುದೂ ಉತ್ತಮವಾದುದೂ ಆದ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಪಾರಿಭಾಷಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಬಹಳ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಾರಭೇದವಿದ್ದರೂ ತಾತ್ವಿಕವಾದ ಐಕ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸುವ ಅನೇಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ವರ್ಣನವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ದೇವತಾಸ್ವರೂಪವೇನು? ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾದ ಕರ್ಮಕ್ಕೂ, ಕರ್ಮಸಾಧ್ಯವಾದ ಈ ದೇವತಾಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆ? ಇಲ್ಲಿ ಯಾವವಿಧವಾದ ಕರ್ಮವು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ? ಆ ಕರ್ಮದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರವರ್ಗ್ಯ ಘರ್ಮಧುಗಾಹ್ವಾನಕಾಲೇ ‘ ಉಪ ಹ್ವಯೇ ’ ಇತ್ಯಾದಿಕೇ ದ್ವೇ ಋಚಾ | ‘ ಉಪ ಹ್ವಯೇ ಸುದುಘಾಂ ಧೇನುನೇತಾಮಿತಿ ದ್ವೇ ’ (ಅಶ್ವ. ಶ್ರೌ. ೪-೭) ಇತಿ ಸೂತ್ರೀತತ್ವಾತ್ | ಪ್ರವರ್ಗ್ಯೇ-ಭಿಷ್ವನೇ ದೋಹನಸಮಯೇ ವತ್ಸೇ ಮಾತುಃ ಸಕಾಶಾದಪನೀಯಮಾನೇ “ ಗೌರಮೀಮೇತ್ ” ಇತ್ಯೇಷಾ | ಸೂತ್ರೀತಂ ಚ “ ಗೌರಮೀಮೇದನು ವತ್ಸಂ ಮಿಷಂತಂ ನಮಸೇದುಪ ಸೀದತ ” (ಅಶ್ವ. ಶ್ರೌ. ೪-೭) ಇತಿ ಚ | ಎಂದರೆ ಇದೇ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ‘ ಉಪಹ್ವಯೇ ಸುದುಘಾಂ ’; (೨೬) ‘ ಹಿಂಜ್ಯೋಣ್ವತೀ ’ (೨೭) ‘ ಗೌರಮೀಮೇತ್ ’ (೨೮) ಎಂಬ ಋಕ್ಕುಗಳು ಸೋಮಯಾಗಾಂಗವಾದ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಯಾಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಠಿಸಬೇಕಾದುದು ಎಂದು ಅಶ್ವಲಾಯನರು ಈ ಋಕ್ಕುಗಳ ವಿನಿಯೋಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಯಾಗದ ಮಹತ್ತ್ವವೇನು? ಅಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಈ ಮಂತ್ರಗಳ ತಾತ್ವಿಕವಾದ ಅರ್ಥವೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಯಾಗದ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಮಹತ್ತ್ವ

ಉಪ ಹ್ವಯೇ ಸುದುಘಾಂ ಧೇನುನೇತಾಂ ಸುಹಸ್ತೋ ಗೋಧುಗುತ ದೋಹದೇನಾಂ |

ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಸವಂ ಸವಿತಾ ಸಾವಿಷನ್ಮೋಽಭೀದ್ನೋ ಘರ್ಮಸ್ತದು ಷು ಪ್ರ ವೋಚಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೨೬)

ಒಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಸವಂ ಎಂದರೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಸೋಮಯಾಗವನ್ನು ಎಂದೂ, ಘರ್ಮಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾದಿದೆ. ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸೋಮಯಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವು ದೀಪ್ತವಾಗಲಿ ಎಂದು ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವು ಸೋಮಯಾಗದ ಅಂಗವು ಮತ್ತು ತದಂಗವಾಗಿ ಅದರ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದ ಕರ್ಮವು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಶೌತಸೂತ್ರಗಳ ವಿವರಣೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಕರ್ಮವಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತೈತ್ತಿರೀಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಶತಪಥಾದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳಲ್ಲೂ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಈ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯ ಯಾಗದ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ದೇಹಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಶಿರಸ್ಸೇ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಅಂಗವಾಗಿರುವಂತೆ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವೇ ಶಿರೋರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಯಜ್ಞ ಫಲವು ಲಭಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಶಿರೋರೂಪವಾದ ಈ ಕರ್ಮದ ಆಚರಣೆಯು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದುದು. ಈ ಕರ್ಮದ ಆಚರಣೆ ಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಜ್ಞ ಫಲವೇ ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇದರ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಥೆಯು ತೈತ್ತಿರೀಯಾ ರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ತಗ್ಗಸ್ತೃತಂ ದೇವತಾಸ್ತೇಧಾ ವ್ಯಗೃಹ್ಣತ | ಅಗ್ನಿಃ ಪ್ರಾತಃಸವನಂ | ಇಂದ್ರೋ ಮಾಧ್ಯಂದಿ-
ನಗ್ಂ ಸವನಂ | ವಿಶ್ವೇ ದೇವಾಸ್ತೃತೀಯಸವನಂ | ತೇನಾಪಶೀರ್ಷ್ಣಾ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಮಾ-
ನಾಃ | ನಾಶಿಷೋನಾರುಂಧತ | ನ ಸುವರ್ಗಂ ಲೋಕಮುಭ್ಯಜಯನ್ |

(ತೈ. ಆ. ೫-೧-೬)

‘ಯಜ್ಞೋ ವೈ ದೇವೇಭ್ಯ ಉದಕ್ರಾಮತ್’ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಐತರೇಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತ ವಾಗಿರುವಂತೆ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯರೂಪವಾದ ಯಜ್ಞವು ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಹಿಂಸಿತವಾದಾಗ, ಅಗ್ನಾದಿದೇವತೆಗಳು ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಾ ಖ್ಯವಾದ ಶಿರೋರಹಿತವಾದ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಪ್ರಾತಃಸವನವನ್ನೂ, ಇಂದ್ರನು ಮಾಧ್ಯಂದಿನಸವನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವೇದೇವತೆಗಳು ತೃತೀಯಸವನವನ್ನೂ ಗ್ರಹಣಮಾಡಿರು. ಆದರೂ ಸಹ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಾಖ್ಯವಾದುದೂ, ಯಜ್ಞಗಳಿಗೆ ಶಿರೋರೂಪವಾದುದೂ ಆದ ಈ ಯಜ್ಞವು ಅಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭೀಷ್ಟ ವಾದ ಯಜ್ಞಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆಯಲೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ,

ತೇ ದೇವಾ ಅಶ್ವಿನಾವಬ್ರುವನ್ | ಭಿಷಜೌ ವೈ ಸ್ಥಃ | ಇದಂ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಶಿರಃ ಪ್ರತಿಧತ್ತಮಿತಿ |
ತಾವಬ್ರುತಾಂ ವರಂ ವೃಣಾವಹೈ | ಗ್ರಹ ಏವ ನಾನತ್ರಾಪಿ ಗೃಹ್ಯತಾಮಿತಿ | ತಾಭ್ಯಾಮೇತ-
ಮಾಶ್ವಿನಮಗೃಹ್ಣನ್ | ತಾವೇತದ್ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಶಿರಃ ಪ್ರತ್ಯಧತ್ತಾಂ | ಯತ್ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಃ | ತೇನ
ಸಶೀರ್ಷ್ಣಾ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಮಾನಾಃ | ಅವಾಶಿಷೋರುಂಧತ | ಅಭಿ ಸುವರ್ಗಂ ಲೋಕ-
ಮಜಯನ್ ||

(ತೈ. ಆ. ೫-೧-೬, ೭)

ಆ ದೇವತೆಗಳು ದೇವವೈದ್ಯರುಗಳಾದ ಅಶ್ವಿನಿದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ “ನೀವು ಭಿಷಕ್ಕುಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಯಜ್ಞಶಿರಸ್ಸಾದ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವನ್ನು ಪುನಃ ಸವನತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾದ ಯಜ್ಞದೇಹದೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿರಿ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ದಾಗ ಅವರು ತಮಗೂ ಯಜ್ಞಫಲದ ಭಾಗಾರ್ಹತ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು

ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಆಗ ಪುನಃ ಶಿರೋಯುಕ್ತವಾದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಪಡೆದರು ಎಂದು ಪೂರ್ವಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ,

ಯತ್ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಂ ಪ್ರವೃಣಕ್ತಿ | ಯಜ್ಞಸ್ಯೈವ ತಚ್ಚಿರಃ ಪ್ರತಿಧಧಾತಿ | ತೇನ ಸತೀಷ್ಣಾಃ
ಯಜ್ಞೇನ ಯಜಮಾನಃ | ಅನಾಶಿಷೋ ರುಂಧೇ | ಅಭಿ ಸುವರ್ಗಂ ಲೋಕಂ ಜಯತಿ |
ತಸ್ಮಾದೇಷ ಆಶ್ವಿನಪ್ರವಯಾ ಇವ | ಯತ್ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಃ ||

(ತೈ. ಅ. ೫-೧-೭)

ಹೀಗೆ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ಪ್ರಧಾನವೆಂದು ಪೂಜಿಸಿದ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಾಖ್ಯವಾದ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದ ಯಜಮಾನನು ತನ್ನ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವನು ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು ಎಂದು ಇದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ. ಆಶ್ವಿನಮಂತ್ರಗಳೂ, ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವೂ ಈ ಕರ್ಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ “ಆಶ್ವಿನಪ್ರವಯಾಃ” ಎಂಬ ಪರ್ವಾಯನಾಮವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು

ಮಹಾಮುಷ್ಟಿಭ್ಯಾಂ ಪಯೋ ಅಘ್ನೈಯಂ ಸಾ ವರ್ಧತಾಂ ಮಹತೇ ಸೌಭಗಾಯ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೨೭)

ಎಂದು ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ೨೭ನೇ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವು ಅಂಗಯಜ್ಞವೆಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇದರ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಘರ್ಮವೆಂಬ ಪರ್ವಾಯನಾಮವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸೂಕ್ತದ ೨೬ ನೇ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿ ಅಭೀದ್ಧೋ ಘರ್ಮಃ ಎಂದು ಘರ್ಮವಾಚಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಈ ಹೆಸರು ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು? ಇಲ್ಲಿ ಗೌಃ, ವತ್ಸ ಎಂದರಾವುದು? ಅಪಶ್ಯಂ ಗೋಪಾಂ (೧-೧೪-೩೧) ಇತ್ಯಾದಿಪ್ರವರ್ಗ್ಯಸಂಬಂಧವಾದ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯಸ್ತುತಿಯ ರಹಸ್ಯವೇನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

ತೈತ್ತಿರೀಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿಯೂ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಯಾಗದ ವಿಧಿಯನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ವಿಧಿಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅನಂತರ ಈ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಉದ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಜವಾದ ದೇವತೆಯಾವುದು? ಕರ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಇದರ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ತೈತ್ತಿರೀಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ (೪ನೇ ಪ್ರಪಾಠಕ) ಇದರ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

“ನಮೋ ನಾಚೇ ಯಾಚೋದಿತಾ” ಇತ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಇದರ ಶಾಂತಿಪಾಠವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. (ಪ್ರ. ೪. ಅನು. ೧) ಅನಂತರ “ಯುಂಜತೇ ಮನ ಉತ ಯುಂಜತೇ ಧಿಯಃ” (೪-೨) ಮಹಾವೀರನಿರ್ಮಾಣಾರ್ಥವಾದ ಮಂತ್ರಗಳು ಪಠಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸತಕ್ಕ ಋತ್ವಿಗಾದಿಗಳು ವಿಷಯಗಳಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಅನುವಾಕಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಸಾಯಣರು ಪ್ರವರ್ಗ್ಯ, ಘರ್ಮ, ಮಹಾವೀರ ಮತ್ತು ಸಮ್ರಾಟ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿವರಣೆ ಪ್ರಪಾಠಕದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಈ ಪದಗಳ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸ ಧನುಃ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಭ್ಯಾತಿಷ್ಠತ್ | ತಾ ಉಪದೀಕಾ ಅಬ್ರುವನ್ನರಂ ವೃಣಾಮಹೈ | ಅಥ ವ
ಇಮಗ್ ರಂಧಯಾಮು | ಯತ್ರ ಕ್ವ ಚ ಖನಾಮು | ತದಪೋಽಭಿತ್ಯೇಣದಾಮೇತಿ | ತಸ್ಮಾದುಪ-
ದೀಕಾ ಯತ್ರ ಕ್ವ ಚ ಖನಂತಿ | ತದಪೋಽಭಿತ್ಯೇಂದಂತಿ | ವಾರೇ ವೃತಗ್ಗ್ಹ್ಯಾಸಾಂ | ತಸ್ಯ
ಜ್ಯಾಮಪ್ಯಾದನ್ | ತಸ್ಯ ಧನುರ್ವಿಪ್ರವಮಾಣಗ್ಂ ಶಿರ ಉದವರ್ತಯತ್ | ತದ್ವ್ಯಾವಾಪ್ಯಧಿವೀ
ಅನುಪ್ರಾವರ್ತತ | ಯತ್ಪ್ರಾವರ್ತತ | ತತ್ರ ವರ್ಗ್ಯಸ್ಯ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯತ್ವಂ | ತದ್‌ಘ್ರಾಂಘ್ರ ಇತ್ಯಪತತ್ |
ತದ್ವ್ಯಮ್‌ಸ್ಯ ಘರ್ವಮ್‌ತ್ವಂ | ಮಹತೋ ವೀರ್ಯಮಪಸ್ತದಿತಿ | ತನ್ಮಹಾವೀರಸ್ಯ ಮಹಾವೀರತ್ವಂ |
ಯದಸ್ಯಾಃ ಸಮಭರನ್ | ತನ್ನಮ್ರಾಜ್ಞಃ ಸಮಾಘ್ರತ್ವಂ |

(ತೈ. ಅ. ೫-೧-೪, ೫, ೬)

ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥಾಸಂದರ್ಭವು ಸೂಚಿತವಾಗಿ ಅನಂತರ ಘರ್ಮಾದಿ ಹೆಸರುಗಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ
ವಿಷಯವು ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ಈ ಕಥಾಸಂದರ್ಭವು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ.
ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಾಖ್ಯವಾದ ದೇವಯಜನಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸತ್ರವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ
ಶ್ರೇಷ್ಠನಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವೊದಗಿದಾಗ ಯಾರು ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೂ,
ಯಜ್ಞಾಚರಣೆಯಿಂದಲೂ ಯಜ್ಞಾಂತವನ್ನು ಪ್ರಥಮತಃ ಪಡೆಯುವರೋ ಅವರೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಪರಿಗಣಿತರಾಗ
ಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಾಗ, ವಿಷ್ಣುವು ಆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದನು. ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಪರಿಗಣಿತ
ನಾದನು ಇಂತಹ ಜಯದಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಅಭಿಮಾನವೂ ಸಹ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿತು.
ಸ್ವಾಭಿಮಾನಪೂರಿತನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದೆಯನ್ನು ಏರಿಸಿ ಬಾಣತ್ರಯವನ್ನು
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಹ
ಇವನನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇವನ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಇವನ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಹೋಗ
ಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಮಿರೂಪವಾದ ಕೃಮಿಗಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅವನ ಧನುಸ್ಸಿನ ಹೆದೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿ
ಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಧನುಸ್ಸಿನ ಹೆದೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದವು. (ಇಂದ್ರನೇ ವಮಿರೂಪದಲ್ಲಿ
ಕತ್ತರಿಸಿದನು. “ ತಸ್ಯೇಂದ್ರೋ ವಮಿರೂಪೇಣ | ಧನುರ್ಜ್ಯಾಮುಭಿನತ್ಸ್ಯಯಂ ” ಎಂದು ತೈತ್ತಿರಿಯಾರಣ್ಯ
ಕದಲ್ಲಿದೆ) ಆಗ ಧನುಸ್ಸಿನ ತುದಿಯು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಶಿರಸ್ಸುಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಧನುಸ್ಸಿನ ಹೆದೆಯು ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ “ ತದ್‌ಘ್ರಾಜ್ಞಾತಿ ಪಸಾತ ” ಅದು ಘ್ರಾಣ್ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿತಾದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಘರ್ಮವೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಸಂಕುಚಿತವಾದ ಧನುಸ್ಸು, ಹೆದೆಯು
ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟೊಡನೆಯೇ ವಿಷ್ಣುವಾಗಿ ಹರಡಿದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.
ದೇವತೆಗಳು “ ನಮ್ಮ ಮಹಾವೀರನು ಬಿದ್ದನು ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ಯಜ್ಞ ಪಾತ್ರಗೆ ಮಹಾವೀರ
ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಈ ಹೆಸರುಗಳು ಬಂದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಇದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ ‘ ಯುಂಜತೇ ಮನ ’ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಮಹಾವೀರನಿರ್ಮಾಣಾರ್ಥಕ
ವಾದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುವ ಕಥಾ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ (ತೈ. ಅ. ೪-೨),

ಮುಖಸ್ಯ ಶಿರ ಇತ್ಯಾಹ | ಯಜ್ಞೋ ವೈ ಮುಖಃ |

(ತೈ. ಆ. ೫-೩-೭)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವನ್ನು ಯಜ್ಞಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಶಿರೋರೂಪವಾದುದು ಎಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿರುವ ಭಾಗವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಇದರ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅನಂತರ,

“ ವೃಷೋ ಅಶ್ವಸ್ಯ ನಿಷ್ಪದಸಿ | ವರುಣಸ್ತಾ ಧೃತವ್ರತ ಅಧೂಪಯತು ” |

(ತೈ. ಆ. ೪-೩-೧)

ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮಹಾವೀರಸಂಸ್ಕಾರಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ “ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ತ್ವಾ ಚಕ್ಷುಷಾನ್ವೀಷ್ಟೇ ” ಇತ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಕ್ಕೂ ಅದಿತ್ಯನಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

“ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯೇಣ ಪ್ರಚಿರಿಷ್ಯಾಮಃ | ಹೋತರ್ಘರ್ವಮುಭಿಷ್ಟುಹಿ ”

(ತೈ. ಆ. ೪-೪-೧)

ಎಂಬ ಪ್ರೈಷಾದಿಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ,

ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಪ್ರಚಿರಿಷ್ಯಾಮಃ | ಹೋತರ್ಘರ್ವಮುಭಿಷ್ಟುಹಿ |

(ತೈ. ಆ. ೪-೫-೧)

ಇತ್ಯಾದಿಮಹಾವೀರಸ್ಥಾಪನಾಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನವು ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಅಭಿಮಂತ್ರಣಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸೂಕ್ತದ ೨೬ನೇ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ “ ಅಭೀದ್ಧಃ ” ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಸೂಚಿತವಾದ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯದ ತೇಜಸ್ಸು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ರೋಚಿತಸ್ತ್ವಂ ದೇವ ಘರ್ವ ದೇವೇಷ್ಟಸಿ | ರೋಚಿಷೀಯಾಹಂ ಮನುಷ್ಯೇಷು | ಸಮ್ರಾಟ್ ಘರ್ವರುಚಿತಸ್ತ್ವಂ ದೇವೇಷ್ಟಾಯುಷ್ಮಾಗ್ ಸ್ತೇಜಸ್ವೀ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸ್ಯಸಿ |

(ತೈ. ಆ. ೪-೬-೨)

ಎಲೈ ಮಹಾವೀರನೇ, ನೀನು ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ನಿನ್ನ ಮಹದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವೆ ನೀನೇ ಸಮ್ರಾಟಾಗಿದ್ದೀಯೆ ನೀನು ಅದೇ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಮಾನವರ ನಡುವೆಯೂ ಬೆಳಗು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ೩೧ನೇ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಂಸಿತವಾಗಿರುವಂತೆ “ ಅಪಶ್ಯಂ ಗೋಪಾಮನಿ-ಪದ್ಯಮಾನಂ ” ಇತ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಮಹಾವೀರಾವೇಕ್ಷಣಮಂತ್ರಗಳು ಪಠಿತವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಧಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನಂತರ,

ಏತತ್ತ್ವಂ ದೇವ ಘರ್ವ ದೇವೋ ದೇವಾನುಸಾಗಾಃ | ಇದಮಹಂ ಮನುಷ್ಯೋ ಮನುಷ್ಯಾನ್ | ಸೋಮಪೀಥಾನು ಮೇಹಿ | ಸಹ ಪ್ರಜಯಾ ಸಹ ರಾಯಸ್ತೋಷೇಣ | ಸುಮಿತ್ರಾ ನ ಅಪ ಓಷಧಯಃ ಸಂತು ||

(ತೈ. ಆ. ೪-೧೧-೮)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ಸವ್ಯದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಯಾಗಕಾಲದಲ್ಲಿ,

ಉಪಹ್ವಯೇ ಸುದುಘಾಂ ಭೇನುನೇತಾಂ ಹಿಂಕೃಣ್ವತೀ ವಸುಪತ್ನೀ ವಸೂನಾಮುಭಿತ್ವಾ
ದೇವ ಸವಿತಃ ಇತ್ಯೇಕವಿಂಶತಿರಭಿರೂಪಾ ಯದ್ಯಜ್ಞೇಽಭಿರೂಪಂ ತತ್ಸವ್ಯದ್ಧಂ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೧-೨೨)

ಇತ್ಯಾದಿಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಉಪಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇವು ಒಟ್ಟು ೨೧ ಋಕ್ಕುಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸೂಕ್ತಗಳಲ್ಲಿರುವ ೨೬, ೨೭ ೨೮ ಮತ್ತು ೩೧ನೇ ಋಕ್ಕುಗಳೂ ಸೇರಿವೆ.

ಈ ನಾಲ್ಕು ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಉದ್ವಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಮುಖ್ಯದೇವತೆಯು ಅದಿತ್ಯನೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು ಎಂದು ಆಯಾ ಋಕ್ಕಿನ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಘರ್ಮಕ್ಕೂ ಅದಿತ್ಯನಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಶತಪಥಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾವೀರವು ಅದಿತ್ಯನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೆಂದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ಫೇರವು ವಿಶ್ವಪ್ರಾಣದ ದಿವ್ಯಪ್ರವಾಹವೆಂದೂ, ಈ ಅದಿತ್ಯನ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಯಜ್ಞಕರ್ತನೂ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು,

ಆಯುರೇತಜ್ಞೋತಿಃ ಪ್ರವಿಶತಿ ಯ ಏತಮನು ನಾ ಬ್ರೂತೇ ಭಕ್ಷಯತಿ ನಾ ತಸ್ಯ ವ್ರತಚರಾ
ಯಾ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ”

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೪-೩-೨-೩೧)

ಯಾವ ಯಜಮಾನನು ಈ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಾಖ್ಯವಾದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವನೋ, ಇತರರಿಗೆ ಇದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿಸುವನೋ, ಮತ್ತು ಯಾವನು ಇದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸುವನೋ, ಅವನು ಅದಿತ್ಯನ ಜ್ಯೋತಿ ಯೊಡನೆ ಸೇರಿ ತಾನೂ ಜ್ಯೋತೀರೂಪನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪಾರ್ಥಿವವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ತನ್ನ ಸತ್ತ್ವರ್ಮದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಆ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದಿವ್ಯವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದು ದೇವತ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವನು ಎಂದು ಪ್ರವರ್ಗ್ಯದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ.

|| ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಶಿಂಕ್ತೇ—ಶಿಜಿ ಆವೃಕ್ತೇ ಶಬ್ದೇ ಧಾತು. ಅದಾದಿ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಇದಿತ್ತಾ ದುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಭಿವೃತಾ—ವೃಜ್ ವರಣೇ ಧಾತು ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವ ದಲ್ಲಿ ಅದಂತವಾದುದರಿಂದ ಟಾಪ್. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಅಭಿ) ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಾಯುಮ್—ಮಾಜ್ ಮಾನೇ ಶಬ್ದೇಚ ಧಾತು ಬಹುಲಗ್ರಹಣದಿಂದ ಉಣ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತೋ ಯುಕ್ ಚಿಣ್ ಕೃತೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಯುಕಾಗಮ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ

ಅನತ್ ಪ್ರಾಣನಂ ಕುರ್ವಜ್ಜೀವಂ ಜೀವನವತ್ತುರಗಾತು ಸ್ವನ್ಯಾಪಾರಾಯ ತೂರ್ಣಗಮನಂ
ಸದೇಜತ್ತಚ್ಚಯೇ | ಶೇತೇ | ವರ್ತತೇ | ಪಶ್ಚಾತ್ಪ್ರಾಣಾಪಗಮನಾನಂತರಮುಕ್ತವಿಲಕ್ಷಣಂ ಸದ್ಭು-
ವಮುನಿಚಿಂತಿತಂ ಸತ್ ಪಸ್ತಾನಾಂ ಗೃಹಾಣಾಂ ಮಧ್ಯ ಅಶೇತೇ ಚ | ಸ್ಥಾಣುವತ್ತಿಷ್ಠತಿ | ಆಕಾರಃ
ಪೂರಣೋ ವಾ | ಜೀವಸ್ಯ ನೈಲಕ್ಷಣ್ಯಮಾಹ | ಮೃತಸ್ಯ ಶರೀರಸ್ಯ ಸಂಬಂಧೀ ಜೀವೋ ಮರ್ತ್ಯೇನ
ಮರಣಧರ್ಮಕೇಣ ಶರೀರೇಣ ಸಯೋನಿಃ ಪೂರ್ವಂ ಸಮಾನೋತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನಃ | ಯದ್ಯಪಿ ಜೀವಸ್ಯ

ನ ಜನ್ಮಾಸ್ತಿ ತಥಾಪಿ ವಪುಷಸ್ತತ್ಪ್ರದ್ಭಾವಾತ್ತತ್ಸಂಬಂಧೇನೋಪಚರ್ಯತೇ | ತದೇವಾಹ | ಅಮರ್ತೋಽಽ-
ಮರಣಸ್ವಭಾವಃ | ಜೀವೋಪೇತಂ ವಾವ ಕಿಲೇದಂ ಮ್ಪ್ರಿಯತೇ ನ ಜೀವೋ ಮ್ಪ್ರಿಯತೇ | ಛಾಂ- ಉ.
೬-೧೧-೩. | ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಉಕ್ತಸ್ವಭಾವೋ ಜೀವಃ ಸ್ವಧಾಭಿಶ್ಚ ರತಿ | ಪುತ್ರೈಕೈಃ ಸ್ವಧಾಕಾರ
ಪೂರ್ವಕದತ್ತೈರನ್ನೈಶ್ಚ ರತಿ | ವರ್ತತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಜೀವಂ—(ಜೀವಾತ್ಮನು) ಪ್ರಾಣಯುಕ್ತನಾಗಿಯೂ | ಅನತ್—ಉಸಿರಾಡುತ್ತಲೂ | ತುರಗಾತು—
(ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ) ವೇಗವಾದ ಗಮನಗಳಿಂದ | ಏಜತ್—ಚಲಿಸುತ್ತಲೂ | ಪಶ್ಯಾನ್—ದೇಹರೂಪ
ವಾದ ಗೃಹಗಳ | ಮಧ್ಯೇ—ನಡುವೆ | ಧ್ರುವಂ—ಅಚಲನಾಗಿ | ಆ ಶಯೇ—ನೆಲೆಸಿರುತ್ತಾನೆ | ಜೀವಃ—
ಜೀವಾತ್ಮನು | ಮೃತಸ್ಯ—ಮರಣಧರ್ಮವುಳ್ಳ ದೇಹಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿಯೂ | ಮರ್ತ್ಯೇನ—ಮರಣಾತ್ಮಕವಾದ
ದೇಹದೊಡನೆ | ಸಯೋನಿಃ—(ದೇಹದ ಉತ್ಪತ್ತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಒಂದೇ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವನೂ ಆದರೂ | ಅಮ-
ರ್ತ್ಯಃ—ತಾನು ಮಾತ್ರ ಮರಣಧರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ | ಸ್ವಧಾಭಿಃ— (ಪುತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ದತ್ತವಾದ) ಸ್ವಧೆಗಳಿಂದ
(ಕನ್ಯಗಳಿಂದ) ತೃಪ್ತನಾಗಿ | ಚರತಿ—ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ದೇಹದೊಂದಿಗಿರುವಾಗ ಜೀವಾತ್ಮನು ಪ್ರಾಣಯುಕ್ತನಾಗಿಯೂ, ಉಸಿರಾಡುತ್ತಲೂ, ತನ್ನ ಐಹಿಕವಾದ
ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ತ್ವರಿತವಾದ ಚಲನವಲನಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ದೇಹರೂಪವಾದ ಗೃಹಗಳ ನಡುವೆ
ಅಚಲನಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಜೀವಾತ್ಮನು ಮರಣಧರ್ಮವುಳ್ಳ ದೇಹಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಉತ್ಪತ್ತಿಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ ಮರಣಾತ್ಮಕವಾದ ದೇಹದೊಡನೆ ಒಂದೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವನೂ ಆದರೂ ಸಹ ತಾನು ಮಾತ್ರ ಮರಣಧರ್ಮ
ವಿಲ್ಲದೇ ಪುತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ದತ್ತವಾದ ಸ್ವಧೆಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.

English Translation

Life endowed with breath, eager (in discharge of its functions) reposes,
steady, in the midst of its (proper) abodes: the life of the mortal body,
cognate with the mortal frame, endures immortal, (sustained) by (obsequial)
offerings.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಜೀವನಿಗೆ (ಆತ್ಮನಿಗೆ) ಈ ಶರೀರವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿರುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ದೇಹವು ನಿಸ್ಸಾರವೂ
ಅಶಾಶ್ವತವೂ ಆಗಿರುವುದೆಂದೂ ಜೀವನು (ಆತ್ಮನು) ನಿತ್ಯನಾಗಿರುವನೆಂದೂ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

ಜೀವನು ದೇಹದೊಳಗಿದ್ದು ಐಹಿಕವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಜೈತನ್ಯದಾಯಿಯಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಹಕ್ಕೆ
ಸರ್ಜೀವಿಯೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಹವು ಮೃತವೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಹವು
ಮರ್ತ್ಯವು, ಜೀವವು ಅಮರ್ತ್ಯವು ಎಂದು ದೇಹಕ್ಕೂ ಜೀವಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಏಜದ್ಭುವಂ—ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮನ ಚಲನಾತ್ಮಕವೂ ಮತ್ತು ಅಚಲನಾತ್ಮಕವೂ ಆದ ಎರಡುವಿಧವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ ಜೀವಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಸಹಜವಾದ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಧ್ರುವನು. ಅಚಲನು. ಆದರೆ ದೇಹದೊಡನೆ ಸೇರಿ ಉಪಾಧಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವಾಗ ಚಲನಾತ್ಮಕನು. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಈಶೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ,

ತದೇಜತಿ ತನ್ನೈಜತಿ ತದ್ಗೂರೇ ತದ್ವಂತಿಕೇ |

ತದಂತರಸ್ಯ ಸರ್ವಸ್ಯ ತದು ಸರ್ವಸ್ಯಾಸ್ಯ ಬಾಹ್ಯತಃ ||

(ಈಶ. ೫)

ಈ ಆತ್ಮನು ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಲನಾತ್ಮಕವಾದುದೂ, ಅಚಲನಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆಗಿದೆ. ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಆಗಿದೆ. ಎಂದರೆ ದೇಹದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸ್ವತಃ ಶುದ್ಧವಾದುದರಿಂದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಲ್ಲದೇ,

ಅನಕ್ ತುರಗಾತು—ಈ ಜೀವಾತ್ಮನು ದೇಹದೊಳಗಿದ್ದು ದೇಹದ ಪ್ರಾಣರೂಪವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುವು. ಆಗ ಈ ಜೀವನೇ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವನು ಎಂದೇ ವ್ಯವಹಾರವಿದೆ. ಜೀವನಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಹವು ಅಥವಾ ದೇಹಾಂತರ್ಗತವಾದ ಪ್ರಾಣವು ತನ್ನ ನಿಯತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಕರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಈರಿತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಯದಿದಂ ಕಿಂ ಚ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ ಪ್ರಾಣ ಏಜತಿ ನಿಸ್ಸೃತಂ |

(ಕಠ. ೨-೩-೨)

ಯದಿದಂ ಕಿಂ ಚ ಯತ್ತಿಂಚೇದಂ ಜಗತ್ ಸರ್ವಂ ಪ್ರಾಣೇ ಪರಸ್ಮಿನ್ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಸತಿ ಏಜತಿ ಕಂಪತೇ ತತ ಏವ ನಿಸ್ಸೃತಂ ನಿರ್ಗತಂ ಸತ್ ಪ್ರಚಲತಿ ನಿಯಮೇನ ಚೇಷ್ಟತೇ |

(ಶಂಕರ. ಭಾಷ್ಯ.)

ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಸಹ ಪ್ರಾಣನು (ಎಂದರೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು) ಇದ್ದರೆ ಅವನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೂ, ಆ ಪ್ರಭುವಿರುವ ಭೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ನಡಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಯಮದಿಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಈಶೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಹೇತುಭೂತವಾದ ಈ ಆತ್ಮನು ದೇಹರೂಪವಾದ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪೆಸ್ತಾನಾಂ ಮಧ್ಯೇ ಆ ಶಯೇ | ಎಂದು ಆತ್ಮನ ದೇಹಾಂತರ್ಗತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈರಿತಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಪುರುಷನೆಂದೂ ಹೆಸರು. ಉಪಾಧಿಯುಕ್ತವಾದುದೂ ಲೌಕಿಕವಾದುದೂ ಆದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವವನು ಎಂದರ್ಥವು. ಇದನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ

ಪುರುಃ ಸ ಪಕ್ಷೀ ಭೂತ್ಯಾ ಪುರುಃ ಪುರುಷ ಆವಿಶದಿತಿ | ಸ ನಾ ಅಯಂ ಪುರುಷಃ ಸರ್ವಾಸು ಪೂರ್ಷು ಪುರಿಶಯೋ ನೈನೇನ ಕಿಂಚಿನಾನಾವೃತಂ ನೈನೇನ ಕಿಂಚಿನಾಸಂವೃತಂ |

(ಬೃ. ಉ. ೨-೫-೧೮)

ಪುರಃ ಪುರಸ್ತಾತ್ನೈ ಈಶ್ವರಃ ಪಕ್ಷೀ ಲಿಂಗಶರೀರಂ ಭೂತ್ಯಾ ಪುರಃ ಶರೀರಾಣಿ ಪುರುಷಃ ಅವಿಶ-
ದಿತೈಸ್ಯಾರ್ಥಮಾಚಷ್ಟೇ ಶ್ರುತಿಃ | ಸ ನಾ ಅಯಂ ಪುರುಷಃ ಸರ್ವಾಸು ಪೂರ್ವಾ ಸರ್ವ
ಶರೀರೇಷು ಪುರಿಶಯಃ [ಪುರಿ ಶೇತ ಇತಿ ಪುರಿಶಯಃ] ಸನ್ ಪುರುಷ ಇತ್ಯುಚ್ಯತೇ ||

(ಶಂಕರ ಭಾಷ್ಯ.)

ಪರಮಾತ್ಮನು ಲಿಂಗಶರೀರಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಸಕಲ ವಿಧವಾದ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಪುರುಷ
ನೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರವಿದೆ. ಆದರೆ ಉಪಾಧಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇಹಗಳೊಳಗೆ ಅಂತರ್ಗತನಾಗಿದ್ದು, ಆಯಾ ದೈಹಿಕ
ವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂದ ತಾನೂ ಸಹ ಲಿಪ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾನು
ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ದೇಹಕ್ಕೂ ಆತ್ಮನಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಈ ಜೀವವು ದೇಹಾಂತರಗತವಾಗಿರುವವರೆಗೂ
ದೇಹವು ಸರ್ಜೀವಿಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿರ್ಗಮಿಸಿದನಂತರ ದೇಹವು ಮೃತವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ
ಆತ್ಮನು ಅಮರ್ತ್ಯನು ; ದೇಹವು ಮರ್ತ್ಯವು. ಆದುದರಿಂದ ಅಮರ್ತ್ಯಃ ಜೀವಃ ಮೃತಸ್ಯ ಚರತಿ ಎಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸ
ವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ—

‘ ಜೀವಾಪೇತಂ ನಾವ ಕಿಲೇದಂ ಮ್ರಿಯತೇ ನ ಜೀವೋ ಮ್ರಿಯತೇ ’ |

(ಛಾ. ಉ. ೬-೧೧-೩)

ಜೀವವು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶರೀರವು ಮೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜೀವವು ಅಮರ್ತ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಅದು ಮೃತ
ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಶರೀರದೊಡನೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಈ ಜೀವಕ್ಕೂ
ಒಂದೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರವಿದೆ.

ಸ್ವಭಾಭಿಃ ಚರತಿ—ದೇಹವನ್ನು ಈ ಜೀವವು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದೊಡನೆ ಇದಕ್ಕಿರುವ ಮಾರ್ಗಗಳು ಎರಡು
ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ದೇವಮಾರ್ಗವು. ಇನ್ನೊಂದು ಪಿತೃಮಾರ್ಗವು. ಪಿತೃಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸಿದರೆ ಆಗ ಪುತ್ರಾದಿ
ಗಳಿಂದ ದತ್ತವಾದ ಸ್ವಭಿಗಳಿಂದ (ಕವ್ಯಗಳಿಂದ) ಈ ಜೀವಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಭಾರೂಪವಾದ ಅನ್ನ
ಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಪಿತೃಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾರೆಂದರ್ಥವು.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಅನತ್—ಅನ ಪ್ರಾಣನೇ. ಧಾತು ಆದಾದಿ. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ
ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಯೇ—ಶೀರ್ಷ್ ಸ್ವಪ್ನೇ. ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಪ್ರತ್ಯಯ. ಟಿತ ಅತ್ಮನೇ-
ಪದಾನ್ತಂ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಟಿಗೆ ಏತ್ವ ಅದಿಪ್ರೇಭೃತಿಭ್ಯಃ ಶಪಃ (ಪಾ.ಸೂ. ೨-೪-೨೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಪಿಗೆ ಲುಕ್.
ಶೀಜಃ ಸಾರ್ವಧಾತುಕೇ ಗುಣಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೨೧) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಇಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ. ಲೋಪಸ್ತ
ಅತ್ಮನೇಪದೇಷು (ಪಾ ಸೂ. ೨ ೧-೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ತಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಅಯಾದೇಶ. ತಿಜಂತ
ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತುರಗಾತು—ಬಹುನೀಹೌ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಪೂರ್ವಪದಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಜತ್—ವಿಜ್ಯ ಕಂಪನೇ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರುದೇಶ. ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತು ಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಚಿರತಿ—ಚರ ಗತಿಭಕ್ಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಮರ್ತ್ಯಃ—ನರ್ಜಾತತ್ಪುರುಷಸಮಾಸ. ತತ್ಪುರುಷೇ ತುಲ್ಯಾರ್ಥ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೨)ಎಂಬುದರಿಂದ ಅವ್ಯಯಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಯೋನಿಃ—ಸಮಾನಃ ಯೋನಿಃ ಯಸ್ಯ ಸಃ ಸಮಾನಸ್ಯಭಂದಸ್ಯಮೂರ್ಧ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೮೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮಾನ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಭಾವ. ಬಹುನೀಹೌ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾಪೂರ್ವಪದಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩೦ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಅಸತ್ಯಂ ಗೋಪಾಮನಿಪದ್ಯಮಾನಮಾ ಚ ಸರಾ ಚ ಪಥಿಭಿಶ್ಚರಂತಂ ।

ಸ ಸದ್ಧೀಚೀಃ ಸ ವಿಷೋಚೀರ್ವಸಾನ ಆ ವರೀವರ್ತಿ ಭುವನೇಷ್ಟಂತಃ ॥

|| ೩೧ ||

ಪದಪಾಠ

ಅಸತ್ಯಂ । ಗೋಪಾಂ । ಅನಿಪದ್ಯಮಾನಂ । ಆ । ಚ । ಸರಾ । ಚ । ಪಥಿಭಿಃ । ಚರಂತಂ ।

ಸಃ । ಸದ್ಧೀಚೀಃ । ಸಃ । ವಿಷೋಚೀಃ । ವಸಾನಃ । ಆ । ವರೀವರ್ತಿ । ಭುವನೇಷು । ಅಂತರಿತಿ ॥ ೩೧ ॥

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಪ್ರವರ್ಗೇಽರ್ಭಿಷ್ಟವೇಽಪತ್ಯಂ ಗೋಪಾಮಿತೈಕಾ ವಿನಿಯುಕ್ತಾ । ಸೂಕ್ರಿತಂ ಚ । ಅಸತ್ಯಂ ಗೋಪಾಮನಿಪದ್ಯಮಾನಂ ಸ್ತುಕ್ತೇ ದ್ರವಸ್ಯ । ಆ ೪-೬ । ಇತಿ ॥

ಅಹಂ ಗೋಪಾಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಲೋಕಸ್ಯ ವೃಷ್ಟಿಪ್ರಕಾಶಾದಿನಾ ಗೋಪಾಯಿತಾರಮನಿಪದ್ಯಮಾನಂ ಕದಾಚಿದಸ್ಯವಿಷ್ಣುಂ ತಥಾ ಪಥಿಭಿರ್ವಿಚಿತ್ರಿಮಾಗೈರಂತರಿಕ್ಷರೂಪೈರಾ ಚರಂತಂ ಚ ಸರಾ ಚರಂತಂ

ಚಿ ಉದಯಪ್ರಭೃತ್ಯಾ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಮಾಗಚ್ಛಂತಂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಪ್ರಭೃತ್ಯಾ ಸಾಯಂ ಪರಾಜ್ಞುಖಂ ಗಚ್ಛಂತಂ
ಏವಂ ಮಹಾನುಭಾವಮಾದಿತ್ಯಮಪಶ್ಯಂ | ಯಾಥಾತ್ಮೈನ ಪಶ್ಯೇಯಂ | ಕಿಂಚಿ ಸ ಅದಿತ್ಯಃ ಸದ್ಧೀಚೀಃ
ಸಹಾಂಚಂತೀರ್ವಿಷೂಚೀರ್ವಿಷ್ಣುಗಂಚಂತೀ ರಾತ್ರಾವಪಿ ಚಂದ್ರಭಾಮಾದಿತ್ಯಾನಾಂ ಪ್ರಕಾಶಯಿತ್ರೀಸ್ತ್ರಿ-
ಷೋ ವಸಾನ ಅಚ್ಛಾದಯನ್ ಭುವನೇಷು ಭುವನೈಕದೇಶೇಷು ಲಂಕಾದಿಪ್ರದೇಶೇಷ್ವಂತರ್ಮುಘ್ಯ ಆವರೀ-
ವರ್ತಿ | ಉದಯಾಸ್ತಮಯಂ ಕುರ್ವನ್ ಪುನಃಪುನರಾವರ್ತತೇ | ತಮಪಶ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಏಷ ವೈ
ಗೋಪಾ ಏಷ ಹೀದಂ ಸರ್ವಂ ಗೋಪಾಯತೀತ್ಯಾದ್ಯಸ್ಮದ್ಭ್ರಾತೃಣಂ | ಅಪಶ್ಯಂ ಗೋಪಮಿತ್ಯಾಹ ಅಸೌ
ವಾ ಅದಿತ್ಯೋ ಗೋಪಾ ಸ ಹೀಮಾಃ ಪ್ರಜಾ ಗೋಪಾಯತೀತ್ಯಾದಿ ತೈತ್ತಿರೀಯಕಂ ಚ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಂ |
ತೈ. ಅ. ೫-೬-೪ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಗೋಪಾಂ—ವಿಶ್ವರಕ್ಷಕನೂ | ಅನಿಪದ್ಯಮಾನಂ—ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿನ್ನನಾಗದಿರುವವನೂ | ಪಥಿ-
ಭಿಃ—ಅಂತರಿಕ್ಷಾದಿಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ | ಆ ಚರಂತಂ—ಸಂಚರಿಸುವವನೂ | ಪರಾ ಚಿ—ಗಮನಾಗಮನಾದಿ
ರೂಪಗಳಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪರಾಜ್ಞುಖವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಪರ್ವಾಯರೂಪವಾದ ಸಂಚಾರ
ವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಅದಿತ್ಯನನ್ನು | ಅಪಶ್ಯಂ—ತಿಳಿಯುವೆನು | ಸಃ—ಅದೇ ಅದಿತ್ಯನು | ಸದ್ಧೀಚೀಃ—ಒಟ್ಟಿಗೆ
ಸೇರಿರುವವೂ | ವಿಷೂಚೀಃ—ನಾನಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ವಿಶ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುವವೂ ಆದ ಕಿರಣಗಳಿಂದ |
ವಸಾನಃ—ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಚ್ಛಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ | ಭುವನೇಷು—ಲಿಂಗರೂಪವಾದ ಭುವನಗಳ | ಅಂತಃ—
ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ | ಆ ವರೀವರ್ತಿ—ಉದಯಾಸ್ತಮಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ವಿಶ್ವರಕ್ಷಕನೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿನ್ನನಾಗದಿರುವವನೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷಾದಿ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಸಂಚರಿಸುವವನೂ,
ಗಮನಾಗಮನಾದಿ ರೂಪಗಳಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪರಾಜ್ಞುಖವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಪರ್ವಾಯ
ರೂಪವಾದ ಸಂಚಾರವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಅದಿತ್ಯನನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ಅದಿತ್ಯನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ
ಸೇರಿರುವವೂ ಮತ್ತು ನಾನಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ವಿಶ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುವವೂ ಆದ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಲೋಕಗಳನ್ನು
ಅಚ್ಛಾದನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಲಿಂಗರೂಪವಾದ ಭುವನಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉದಯಾಸ್ತಮಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣ
ವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

English Translation

I have beheld the unwearied protector of the universe, the sun, travel-
ling upwards and downwards by various paths : invested with aggregative
and diffusive radiance, he revolves in the midst of the regions.

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ಪ್ರವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಭಿಷ್ಠವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪಶ್ಯಂ ಗೋಪಾಂ ಎಂಬ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ವಿನಿಯೋಗವಿರುವುದೆಂದು
ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ಲೋಕಸೂತ್ರದ ಅಪಶ್ಯಂ ಗೋಪಾಮನಿಪದ್ಯಮಾನಂ ಸ್ಪಷ್ಟೇ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತ
ವಾಗಿರುವುದು. (ಅ. ೪-೬)

ಪ್ರವರ್ಗೇ ಅಭಿಷ್ಟವೇ ' ಅಪಶ್ಯಂ ಗೋಪಾಂ ' ಇತ್ಯೇಕಾ ವಿನಿಯುಕ್ತಾ | ಎಂದು ಸಾಯಣರು ' ಅಪಶ್ಯಂ ಗೋಪಾಮನಿಪದ್ಯಮಾನಃ ಸ್ತುಕೇ ದ್ರವ್ಯಸ್ಯ ' (ಆಶ್ವ. ಶ್ಲೋ. ೪-೬) ಎಂಬ ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ಲೋಕ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ ಈ ಮಂತ್ರದ ವಿನಿಯೋಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರವರ್ಗಯಾಗಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ್ವೇಕಾದ ಮಂತ್ರವಿದು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾಲವಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ತೈತ್ತಿರೀಯಾರಣ್ಯಕದ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಥ ಸಪ್ತಮೇ ಮಹಾವೀರಾವೇಕ್ಷಣಮುಚ್ಯತೇ | ಇದು ಮಹಾವೀರಾವೇಕ್ಷಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ ತಕ್ಕ ಮಂತ್ರವು ಎಂದು ಇದೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಆರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುವ ಪೀಠಿಕಾಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದು ದರಿಂದ ಈ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ಗರೂಪವಾದ ಕರ್ಮಪರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಜ್ಞಾನದ ಪರವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಮೊದಲು ಕರ್ಮಪರವಾಗಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಹಾವೀರವೆಂಬ ಕುಂಭವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಲೋಕಸಂಚಾರಿಯಾದ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಅಥವಾ ಮಹಾವೀರಕ್ಕೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ.

ಲೌಕಿಕವಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗುವ ಆದಿತ್ಯನ ಉದಯಾಸ್ತಮಯರೂಪವಾದ ಸಂಚಾರವು ಲೋಕ ಕೈಲ್ಲಾ ವಿದಿತವಾಗಿರುವ ಅಂಶವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ, ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಗೋಪಾಂ ಅನಿಪದ್ಯಮಾನಂ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಆದಿತ್ಯನ ಲೋಕರಕ್ಷಣಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಕುಂಠಿತವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಸೌ ವಾ ಅದಿತ್ಯೋ ಲೋಕಂಪೃಷ್ಠಾಂತಯಾಮಾ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೮-೭-೨-೭)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಶತಪಥಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನ ಈ ಅಕುಂಠಿತವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅನಿಪದ್ಯಮಾನಂ ಅನುಸೂತವಾದ ಸಂಚಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೊಂಚವೂ ಖಿನ್ನನಾಗದ ಸ್ವರೂಪ ವುಳ್ಳ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಗೋಪಾಂ—ಸರ್ವಸ್ಯ ಲೋಕಸ್ಯ ವೃಷ್ಟಿಪ್ರಕಾಶಾದಿನಾ ಗೋಪಾಯಿತಾರಂ | ವೃಷ್ಟಿದಾನದಿಂದಲೂ, ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಪ್ರಸರಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಕಾಪಾಡತಕ್ಕವನೆಂದರ್ಥವು. ಇದನ್ನೇ ತೈತ್ತಿರೀಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ,

ಅಪಶ್ಯಂ ಗೋಪಾಮಿತ್ಯಾಹ | ಅಸೌ ವಾ ಅದಿತ್ಯೋ ಗೋಪಾಃ | ಸ ಹೀಮಾಃ ಪ್ರಜಾ ಗೋಪಾ-
ಯತಿ | ತಮೇವ ಪ್ರಜಾನಾಂ ಗೋಪ್ತಾರಂ ಕುರುತೇ |

(ತೈ. ಆ. ೫-೬-೪)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಉದಯೇನ ಪ್ರಕಾಶಂ ಕೃತ್ವಾ ಸರ್ವಾಃ ಪ್ರಜಾ ಗೋಪಾಯತಿ | ಎಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅನಿಪದ್ಯಮಾನಂ—ಕದಾಚಿದಪಿ ಅವಿಷ್ಣಂ | ಯಾವಾಗಲೂ ಖಿನ್ನನಾಗದಿರತಕ್ಕ ಎಂದು ಆದಿತ್ಯನ ಧ್ರುವಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅನಿಸದ್ಯಮಾನಮಿತ್ಯಾಹ | ನ ಹ್ಯೇಷ ನಿಸದ್ಯತೇ |

(ತೈ. ಅ. ೫-೬-೪, ೫)

ಇಲ್ಲಿ ಭೂಮೌ ಪತನಾಭಾವಃ | ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಪತನವಾಗುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲವೆಂದು ಆರಣ್ಯಕದ ವಿವರಣೆಯಿದೆ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಸಾ ಭಾ.).

ಸಧ್ವೀಚೀಃ ವಿಷೂಚೀಃ—ಎಂಬೆರಡುಪದಗಳೂ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗಿವೆ. ವಿಷೂಚೀಃ ಎಂದರೆ ವಿವಿಧವಾಗಿ ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕ್ಲೇಶವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುವು ಎಂದರ್ಥ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಆದಿತ್ಯನ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಸರಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಚಂದ್ರಾದಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶರೂಪವಾದ ಹೊದ್ದಿಕೆಯನ್ನು ಹೊದ್ದಿಸತಕ್ಕ ಕಿರಣಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಚಂದ್ರಭೌಮಾದಿತ್ಯಾಂ ರಾತ್ರಾವಸಿ ಪ್ರಕಾಶಯಿತ್ರೀಃ ಶ್ವಿಷಃ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ವಿಷೂಚೀಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ತೈತ್ತಿರೀಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ

ಸ ಸಧ್ವೀಚೀಸ್ತವಿಷೂಚೀರ್ವಸಾನ ಇತ್ಯಾಹ | ಸಧ್ವೀಚೀಶ್ಚ ಹ್ಯೇಷ ವಿಷೂಚೀಶ್ಚ ವಸಾನಃ ಪ್ರಜಾ ಅಭಿ ವಿಸಶ್ಯತಿ ||

(ತೈ. ಅ. ೫-೬-೫)

ಎಂದು ವಿವರಣರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆದಿತ್ಯಪರವಾಸಿ—ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಯಾಗದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನೊಡನೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮಹಾವೀರ ಪರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೈತ್ತಿರೀಯಾರಣ್ಯಕದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗೋಪಾಂ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕರ್ಮನಿಷ್ಠಾದನೇನ ರಕ್ಷಕಂ | ಕರ್ಮವು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನೆರವೇರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಮಹಾವೀರಪರವಾಗಿದೆ. ಅನಿಸದ್ಯಮಾನಂ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಿನಾಶರಹಿತಂ ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯರೂಪೇಣ ಪತನರಹಿತಂ | ನಾಶರಹಿತವಾದುದು ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯರೂಪದಿಂದಿದ್ದು ಪತನವಿಲ್ಲದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದರ್ಥ. ಇವೆಲ್ಲವು ಕರ್ಮಪರವಾದ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಆದಿತ್ಯಸ್ವರೂಪನು; ಅದುದರಿಂದ ಈ ವರ್ಣನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ವರ್ಣನಗಳು ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು.

ತದ್ಯಥಾ ಮಹಾಪಥ ಆತತ ಉಭೌ ಗ್ರಾಮೌ ಗಚ್ಛತೀಮಂ ಚಾಮುಂ ಚೈವಮೇವೈತಾ ಆದಿತ್ಯಸ್ಯ ರಶ್ಮಯಃ ಉಭೌ ಲೋಕೌ ಗಚ್ಛತೀಮಂ ಚಾಮುಂ ಚಾಮುಷ್ಮಾದದಿತ್ಯಾಪ್ತ-ತಾಯಂತೇ ತಾ ಅಸು ನಾಡೀಷು ಸೃಷ್ಟಾ ಅಭ್ಯೋ ನಾಡೀಭ್ಯಃ ಪ್ರತಾಯಂತೇ ತೇಽಮುಷ್ಮಿ-ನ್ನಾದಿತೈಃ ಸೃಷ್ಟಾಃ |

(ಭಾ. ಉ. ೮-೬-೨)

ಎಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಧ್ವೀಚೀಃ ವಿಷೂಚೀಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸುವ ಗುಣಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ಎರಡು ಮಹಾಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಎರಡು ಮಹಾಪಥಗಳು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿರುವಂತೆ, ಈ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಎರಡು ಮಹಾಪಥಗಳಿದ್ದು ಆ ಪಥಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರಶ್ಮಿಗಳ ಪ್ರಸರಣವು ಎರಡು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಹರಡುವುದೂ, ಪುನಃ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು

ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿಗೇ ಸೇರಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗುವುದೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾಡಿಗಳೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಪುರುಷ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ನಾಡಿಗಳೆಂದರ್ಥವಾಡಬಹುದು. ಅಥವಾ ಇವನ್ನೇ ರೂಪಕವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ಶರೀರವನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಅವಯವಗಳನ್ನೇ ನಾಡಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಉಭೌ ಲೋಕೌ ಗಚ್ಛಂತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಪ್ರಸರಿಸಿ ವಿಷೂಚಿಗಳಾದ ಈ ರಶ್ಮಿಗಳ ರೂಪಗಳೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ವಿವಿಧಾತ್ಮಕಗಳಾಗಿರುವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ—

ಅಸೌ ನಾ ಆದಿತ್ಯಃ ಸಿಂಗಲಃ ಏಷ ನೀಲ ಎಷ ಪೀತ ಏಷ ಲೋಹಿತಃ |

(ಭಾ. ಉ. ೮-೬-೧)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನೂ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿಯೂ ಸಕಲಭುವನಾಂತರ್ವರ್ತಿಯೂ ಆದ ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದಿಶ್ಯದಿಂದ ಅಪಶ್ಯಂ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಪಶ್ಯಂ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಭೌತಿಕವಾದ ಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರವಾಗತಕ್ಕ ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ವರೂಪವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಾಯಣರು “ಅಪಶ್ಯಂ—ಯಾಥಾತ್ಮ್ಯೇವ ಪಶ್ಯೇಯಂ” ಆದಿತ್ಯನ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯುವೆನು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿತ್ಯನ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪವು ಕೇವಲ ರಶ್ಮಿಗಳ ದ್ವಾರಾ ಪ್ರಸರಣವೂ, ಸಂಗ್ರಹವೂ ಆಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಕಲವಾದ ವಿಶ್ವವೂ ಯಾರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆಯೋ ಅಂತಹ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಎಂದು ಅರಿಯಬೇಕು.

ಸ ಹೋನಾಚಿ ಗಾಗೋರ್ಯ ಏನಾಸಾನಾದಿತ್ಯೇ ಪುರುಷ ಏತಮೇವಾಹಂ ಬ್ರಹ್ಮೋಪಾಸ ಇತಿ |

(ಬೃ. ಉ. ೩-೧-೨)

ಈ ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿಸುವ ಮಹಾಪುರುಷನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಎಂದು ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಏತಕ್ಕೇಂದರೆ ;—

**ಅಯಮಾದಿತ್ಯಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಭೂತಾನಾಂ ಮಧ್ವಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಮಧು
ಯಶ್ಚಾಯಮಸ್ಮಿನ್ನಾದಿತ್ಯೇ ತೇಜೋಮಯೋಽಮೃತಮಯಃ ಪುರುಷೋ ಯಶ್ಚಾಯ-
ಮಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಚಾಕ್ಷುಷಸ್ತೇಜೋಮಯೋಽಮೃತಮಯಃ ಪುರುಷೋಽಯಮೇವ ಸ ಯೋಽ-
ಯನಾತ್ಮೇದಮಮೃತಮಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮೇದಂ ಸರ್ವಂ ||**

(ಬೃ. ಉ. ೨-೫-೫)

ಈ ಆದಿತ್ಯನು ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ ಮಧುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಕಲ ಭೂತಗಳೂ ಈ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಮಧುವಾಗಿವೆ. ಈ ಅದಿತ್ಯಾಂತರ್ಗತನಾದವನೂ, ಅಮೃತಮಯನೂ ಆದ ಪುರುಷನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದೇ ಅಪಶ್ಯಂ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಪಶ್ಯಮ್—ಧೃಶಿರ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಜ್ಞುತ್ವಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡಾಗಮ ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನಿಪದ್ಯಮಾನಮ್—ಪದ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ. ನ ನಿಪದ್ಯಮಾನಃ ಅನಿಪದ್ಯಮಾನಃ
ತಂ | ತತ್ಪುರುಷೇ ತುಲ್ಯಾ—ಎಂಬುದರಿಂದ ನಜ್ಞಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿತ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚರಂತಮ್—ಚರ ಗತಿಭಕ್ಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—
(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುತ್ವರ ಉಳಿಯು
ತ್ತದೆ.

ಸಧೀಚೀಃ—ಸಹ ಅಂಚತೀಃ ಸಧೀಚೀಃ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ಯ ಸಧೀಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೯೫೬)
ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಹ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಧ್ಯಾದೇಶ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ

ವಸಾನಃ—ವಸ ಆಚ್ಛಾದನೇ ಧಾತು. ಅದಾದಿ ಲಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ. ಅನುದಾತ್ತೇತ್ತಾದುದರಿಂದ
ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುತ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ

ವರೀವರ್ತಿ—ವೃತು ವರ್ತನೇ. ಧಾತು. ಪಾನಃಪುನ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ ಬಂದಾಗ ಯಜ್ಞೋಚಿಚಿ
ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ರೀಕ್ಯಮಿದುಸೇಧಸ್ಯಚಿ (ಪಾ. ಸೂ.
೬-೪-೯೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ರೀಕಾಗಮ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩೧ ||

|| ಸಂಹಿತಾಶ್ಲೋಕ ||

ಯ ಈಂ ಚಕಾರ ನ ಸೋ ಅಸ್ಯ ವೇದ ಯ ಈಂ ದದರ್ಶ ಹಿರುಗಿನ್ನು
ತಸ್ಮಾತ್ |

ಸ ಮಾತುರ್ಯೋನಾ ಪರಿವೀತೋ ಅಂತರ್ಬಹುಪ್ರಜಾ ನಿರ್ಯುತಿನಾ
ವಿವೇಶ || ೩೨ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಯಃ | ಈಂ | ಚಕಾರ | ನ | ಸಃ | ಅಸ್ಯ | ವೇದ | ಯಃ | ಈಂ | ದದರ್ಶ | ಹಿರುಕ್ | ಇತ್ | ನು |
ತಸ್ಮಾತ್ |

ಸಃ | ಮಾತುಃ | ಯೋನಾ | ಪರಿವೀತಃ | ಅಂತಃ | ಬಹುಪ್ರಜಾಃ | ನಿರ್ಯುತಿಂ | ಅ | ವಿವೇಶ || ೩೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅತ್ರ ಗರ್ಭವಾಸಕ್ಲೇಶಪೂರ್ವಕಜನನಪ್ರತಿಸಾದನೇನ ತತ್ಪರಿಹಾರಾಯಾತ್ಮಾ ಜ್ಞಾತವ್ಯ ಇತ್ಯು-
 ಥಾರ್ಥತ್ವತಿಸಾದ್ಯತೇ | ಯಃ ಪುಮಾನ್ ಪುತ್ರಾರ್ಥೇಮೇನಂ ಗರ್ಭಂ ಚಕಾರ ಕರೋತಿ ವಿಶ್ವೇಸತಿ ನಾ
 ತತ್ಕಾರಣಭೂತಸ್ಯ ವಿಪ್ರೇಷದ್ವಾರೇಣ ನ ಸ ಪುಮಾನಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಂ ವೇದ || ಕರ್ಮಣಿ ಷಷ್ಠೀ ವಾ || ಏನಂ
 ಗರ್ಭಂ ನ ಜಾನಾತಿ | ಕಥಂಭೂತಃ ಕಥಂ ವಾ ಕೇನ ಪ್ರಯೋಜನೇನೇತಿ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ನ ಜಾನಾ-
 ತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯಶ್ಚ ಮಾತುರುದರಸ್ಥಂ ದದರ್ಶ ಉದರವೃದ್ಧ್ಯನ್ಯಥಾನುತ್ಪತ್ತಾನುಮಾನೇನ ವಾ ದರ್ಶ-
 ಯತಿ ತಸ್ಮಾದ್ವಿಷ್ಣುಃ ಸಕಾಶಾತ್ ಹಿರುಗಿನ್ನು | ಹಿರುಗಿತೃಂತರ್ಹಿತನಾಮ | ಇಚ್ಛಬ್ಧ ಏವಕಾರಾರ್ಥಃ |
 ನು ನಿಶ್ಚಯೇ | ಅತ್ಯಂತಮಂತರ್ಹಿತ ಏವ ಖಲು | ಯದ್ವಾ | ಯಃ ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥಾಯಾಮೀಮೇನಂ
 ಕೃಷಿವಾಣಿಜ್ಯವೇದಾಧ್ಯಯನಾದಿಕಂ ಚಕಾರ ಸೋಽಸ್ಯೈ ತನ್ನ ವೇದ ಲೋಕಾಂತರೇ ಜನ್ಮಾಂತರೇ ವಾ |
 ತಥಾ ಯ ಈಮೇನಂ ದದರ್ಶ ಗಿರಿನದೀಸಮುದ್ರಬಂಧಾದಿಕಂ ದದರ್ಶ ಜೀವನಸಮಯೇ ತಸ್ಮಾ-
 ದ್ವಿಷ್ಣುಃ ಪುನರಿರುಗಿನ್ನು ಪೃಥಗೇವ | ಅತ್ರಾನುಭೂತಂ ಸರ್ವಂ ನ ಜನ್ಮಾಂತರೇ ಲೋಕಾಂತರೇ ವಾನು-
 ಭವತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಸ ತಾದೃಶೋ ಮಾತುರ್ಜನನ್ಯಾ ಯೋನಾ ಯೋನಾವಂತಃ ಪರಿವೀತ ಉಲ್ವಜ-
 ರಾಯುಭ್ಯಾಂ ಪರಿತೋ ವೇಷ್ಟಿತಃ ಸನ್ ಬಹುಪ್ರಜಾ ಬಹುಜನ್ಮಭಾಕ್ | ಅಥವಾ | ಉತ್ಪನ್ನಃ ಸನ್
 ಸ್ವಯಮಪ್ಯಪತ್ಯೋತ್ಪಾದನೇನ ಬಹುಪ್ರಜಾಃ | ಏವಂ ಗರ್ಭದುಃಖಮನುಭವನ್ನಿರ್ಯುತ್ಯಭಿಧಾನಂ
 ಪ್ರದುಃಖಮನುಭವತಿ ಯಾವತ್ ಸ್ವರೂಪಭೂತಾತ್ಮಜ್ಞಾನಂ | ಅತಸ್ತತ್ಪರಿಹಾರಾಯಾತ್ಮಾ ಜ್ಞಾತವ್ಯ
 ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ಭವತಿ | ಏವ ಮಾತೃವಿದಾಮಭಿಪ್ರೇತೋಽರ್ಥಃ || ನೈರುಕ್ತಾನಾಂ ತು ಮತೇ ಯ ಈಂ ಚ-
 ಕಾರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನೋ ವಾಯುರ್ಮೇಘೋ ವೈತದ್ವಿಷ್ಟ್ಯದೇಹಂ ಕರೋತಿ ಸೋಽಸ್ಯ | ತತ್ತ್ವಮಿತಿ
 ಶೇಷಃ | ಅಥವಾ ಏತತ್ಕರ್ಮ | ನ ಜಾನಾತಿ | ತಯೋರಚೇತನತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ | ಯಸ್ತೀಮೇತ-
 ದ್ದದರ್ಶ ಸತ್ಯತಿ ತಸ್ಮಾದಪಿ ಹಿರುಗಂತರ್ಹಿತಃ | ಪ್ರಾಣಿಕರ್ಮವಶೇನ ಕಾಲೇ ವರ್ಷಿತಾ ಪರಮೇಶ್ವರ
 ಆದಿತ್ಯಾತ್ಮನಿ ಗೂಢ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯ ಈಂ ಹಿರುಗಂತರ್ಹಿತಮೀಮೇತದ್ದದರ್ಶ ಸತ್ಯತಿ ಸ ವೃಷ್ಟಿ-
 ಲಕ್ಷಣಃ ಪುತ್ರೋ ಮಾತುರ್ನಿರ್ಮಾತುರಂತರಿಕ್ಷಸ್ಯ ಯೋನೌ ಯೋನಿವದುತ್ಪತ್ತಾಧಾರಭೂತೇಂತರಿಕ್ಷೇ |
 ಉಭಯೋರಪ್ಯಂತರಿಕ್ಷನಾಮತ್ವಾತ್ಮಮಾನ್ಯವಿಶೇಷಭಾವೋ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಃ | ಅಂತರಿಕ್ಷೇಕದೇಶೇ ಯೋನ್ಯಾ-
 ಮಂತರ್ಮಧ್ಯೇ ಬಹುಪ್ರಜಾ ಬಹುಪ್ರಜಾತಾನ್ನೋ ಬಹುಪ್ರಾಣ್ಯುಪಕಾರೀ | ಅಥವಾ | ಜನಿರತ್ರಾಂತ-
 ಭಾವವಿತತ್ಯರ್ಥಃ | ಬಹೂನಾಂ ಧಾರಾಣಾಂ ಸಸ್ಯನಿಷ್ಪಾದನದ್ವಾರೇಣ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ವಾ ಪ್ರಜನಯಿತಾ
 ಸನ್ | ನಿರ್ಯುತಿಂ ನಿರಮಣಸಾಧನಾಂ ಭೂಮಿಮಾ ವಿನೇಶ | ಪ್ರನಿಶತಿ | ಪ್ರಾಪ್ನೋತೀತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಯಃ—ಯಾವ ಪುರುಷನು | ಈಂ—ಸಂತಾನರೂಪವಾದ ಈ ಗರ್ಭವನ್ನು | ಚಕಾರ—ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ |
 ಸಃ—ಅವನು | ಅಸ್ಯ—ಈ ಗರ್ಭದ (ಮರ್ಮವನ್ನು) | ನ ವೇದ—ತಿಳಿಯಲಾರನು | ಯಃ—ಯಾವನು |
 ಈಂ—ಇದನ್ನು | ದದರ್ಶ—(ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಉದರವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದೇ ಮುಂತಾದ ಹೊರಗಿನ ಚಿಹ್ನೆ
 ಗಳಿಂದ) ನೋಡುವನೋ | ತಸ್ಮಾತ್—ಅವನಿಂದ | ಹಿರುಗಿನ್ನು—ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಅಂತರ್ಹಿತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ |

ಸಃ—ಅಂತಹ ಅಜ್ಞಾನಿಯು | ಮಾತುಃ—ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾದ ತಾಯಿಯು | ಯೋನಾ—ಯೋನಿಯು | ಅಂತಃ—ಒಳಗಡೆ | ಪರಿವೀತಃ—ಉಲ್ಬಾದಿಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು | ಬಹುಪ್ರಜಾಃ—ಅನೇಕವಾದ ಸಂತಾನ (ಅಥವಾ ಜನ್ಮ)ವುಳ್ಳವನಾಗಿ | ನಿರ್ಯುತಿಂ ಆ ವಿವೇಶ—ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ | ಅಥವಾ ನಿರ್ಯುತಿಂ ಆ ವಿವೇಶ—ದುಃಖಸಾಧನವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಾವ ಪುರುಷನು ಸಂತಾನರೂಪವಾದ ಈ ಗರ್ಭವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ ಅವನು ಈ ಗರ್ಭದ ಮರ್ಮವನ್ನರಿಯಲಾರನು. ಉದರವೃದ್ಧಿಯೇ ಮುಂತಾದ ಹೊರಗಿನ ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಸಹ ಇದರ ತತ್ತ್ವವು ಅಂತರ್ಹಿತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇದರ ಮರ್ಮವನ್ನರಿಯದ ಅಜ್ಞಾನಿಯು ತನ್ನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾದ ತಾಯಿಯ ಯೋನಿಯ ಒಳಗಡೆ ಉಲ್ಬಾದಿಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಪುನಃಪುನಃ ಜನ್ಮವುಳ್ಳವನಾಗಿ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

English Translation

He who has made (this state of things) does not comprehend it: he who has beheld it, has it also verily hidden (from him): he, whilst yet enveloped in his mother's womb, is subject to many births, and has entered upon evil.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಎರಡುವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಪರಿವ್ರಾಜಕರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಅರ್ಥ. ಎರಡನೆಯದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ನಿರ್ವಚನರೂಪವಾದ ಅರ್ಥ.

ಬಹುಪ್ರಜಾಃ ಕೃಚ್ಛ್ರಮಾಪದ್ಯತೇ ಇತಿ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಃ | ವರ್ಷಕರ್ಮಣಿ ನೈರುಕ್ತಾಃ |

(ನಿ. ೨-೮)

ಅನೇಕ ಸಂತಾನವುಳ್ಳವನು (ಅಥವಾ ಜನ್ಮವುಳ್ಳವನು) ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕಷ್ಟವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತತ್ತ್ವವನ್ನರಿತಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ವೃಷ್ಟಿತತ್ತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದೇ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಯಾಸ್ಮರು ಮೊದಲು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ತಮ್ಮ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಯು ಈಂ ಚಿಕಾರೇತಿ ಕರೋತಿ ಕಿರತೀ ಸಂದಿಗ್ಧಾ ವರ್ಷಕರ್ಮಣಾ ' ನ ಸೋ ಅಸ್ಯವೇದ ' ಮಧ್ಯಮಃ ಸ ಏವಾಸ್ಯ ವೇದ ಮಧ್ಯಮೋ ಯೋದದಶಾದಿತ್ಯೋಪಹಿತಂ | ' ಸಮಾತು-ಯೋನೌ ' ಮಾತಾಂತರಿಕ್ಷಂ ನಿರ್ಮೀಯಂತೇಸ್ಮಿನ್ ಭೂತಾನಿ | ಯೋನಿ-ರಂತರಿಕ್ಷಂ ಮಹಾನವಯವಃ ಪರಿವೀತೋ ನಾಯುನಾ | ಅಯಮಸೀತರೋ ಯೋನಿರೇ-ತಸ್ಮಾದೇವ, ಪರಿಯುತೋ ಭವತಿ | ಬಹುಪ್ರಜಾ ಭೂಮಿನಾಪದ್ಯತೇ ವರ್ಷಕರ್ಮಣಾ |

(ನಿ. ೨-೮)

ಇಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸು, ಹೆರಡು ಎಂಬರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ 'ಚಕಾರ' ಎಂಬ ಪದವು ವೃಷ್ಟಿಕರ್ಮದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. 'ನ ಸೋ ಅಸ್ಯ ವೇದ' ಎಂದರೆ ಮೇಘಕ್ಕೆ ಈ ವೃಷ್ಟಿತತ್ವದ ಮರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ವೃಷ್ಟಿರೂಪವಾದ ಉದಕವನ್ನು ಸುರಿಸುವುದೇ ವಿನಹ ಇದಕ್ಕೆ ಅದರ ಮರ್ಮವು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೇ ಮಧ್ಯಮ ಲೋಕವರ್ತಿಯಾದ ಇಂದ್ರನು ಇದರ ಮರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಇಂದ್ರನು ಸೂರ್ಯ ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದಲೂ ವಾಯುನಿಂದಲೂ ಪರಿವೀತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ವರ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರವಹಿಸತಕ್ಕ ವೃಷ್ಟಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಯಾಸ್ಮರು ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಒಟ್ಟಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾಸ್ಮರ ನಿರ್ವಚನದ ಪ್ರಕಾರ—

ಚಕಾರ—ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದವು 'ಮಾಡು' ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೃ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ದೆಯೇ ಅಥವಾ, 'ಹೆರಡು' ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೃ (ವಿಕ್ಷೇಪೇ) ಎಂಬ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ವರ್ಷಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ವೃಷ್ಟಿ ರೂಪವಾದ ಉದಕವನ್ನು ಹೆರಡುತ್ತಾನೆಂದರ್ಥವು. ಈ ಪುನರಸೌ ಎಂದು ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ನಿರುಕ್ತನಿರ್ವಚನವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, ಮೇಘಃ | ಯಃ ಎಂಬುದು ಮೇಘಪರವಾದ ಪದವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೇಘಕ್ಕೆ ವೃಷ್ಟಿವಿಷಯಕವಾದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ. ಅದೇ ಮಧ್ಯಲೋಕವರ್ತಿಯಾದ ಇಂದ್ರನಿಗಿದೆಯೆಂದರ್ಥ.

ಸ ಮಾತುರ್ಯೋನಾ ಪರಿವೀತಃ—ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಯು ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ಇಂದ್ರನ ಪರವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತುಃ ಎಂದರೆ ಅಂತರಿಕ್ಷವೆಂದರ್ಥ. ಈ ಅರ್ಥವು ಹೇಗಾಯಿತೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾತಾಂತರಿಕ್ಷಂ ನಿರ್ಮೀಯಂತೇಽಸ್ಮಿನ್ ಭೂತಾನಿ |

(ನಿ. ೨-೮)

ಇದರಲ್ಲಿ ಭೂತಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಡುವುದಾದ್ದರಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತೃವೆಂದು ಹೆಸರು ಈ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಯೋನಿ ಯೆಂದೂ ಪರ್ಮಾಯನಾನುವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ,

ಯೋನಿರಂತರಿಕ್ಷಂ ಮಹಾನವಯವಃ ಪರಿವೀತೋ ವಾಯುನಾ |

(ನಿ. ೨-೮)

ವಾಯುವಿನಿಂದ ಪರಿವೀತವಾದುದೂ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತೃತವಾದುದೂ ಆದ ಅವಯವವಾದುದರಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಯೋನಿ ಯೆಂದು ಹೆಸರು.

ಅಯಮಸೀತರೋ ಯೋನಿರೇತಸ್ಮಾದೇವ | ಪರಿಯುತೋ ಭವತಿ |

(ನಿ. ೨-೮)

ಸಂತಾನರೂಪವಾದ ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸುವ ಅವಯವಕ್ಕೂ ಸಹ ಮಾಂಸಾದಿಗಳಿಂದ ಪರಿಯುತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಯೋನಿಯೆಂಬ ಹೆಸರೆಂದು ಎರಡರ್ಥಗಳಲ್ಲೂ ಯೋನಿ ಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ

ಬಹುಪ್ರಜಾ ನಿರ್ಫುತಿಮಾವಿನೇಶ—ಬಹುಪ್ರಜಾ ಭೂಮಿಮಾಪದ್ಯತೇ ವರ್ಷಕರ್ಮಣಾ | ವೃಷ್ಟಿ ರೂಪದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿಯೂ ವಿವಿಧವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆಂದರ್ಥವು. ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಫುತಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯೆಂದರ್ಥವಾಡಿದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ;—

ಇಮಾನ್ಯೇಕವಿಂಶತಿಃ ಪೃಥ್ವೀನಾಮಧೇಯಾನ್ಯನುಕ್ರಾಂತಾನಿ | ತತ್ರ ನಿರ್ಯುತಿರ್ನಿರಮಣಾ-
ದೃಚ್ಛತೇಃ ಕೃಚ್ಛಾಪತ್ತಿರಿತರಾ ಸಾ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ಸಂದಿಹ್ಯತೇ | ತಯೋರ್ವಿಭಾಗಃ |

(ನಿ. ೨-೭)

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಪೃಥ್ವೀನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಯುತಿ ಶಬ್ದವೂ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. ಆನಂದದಾಯಿನಿಯಾದುದರಿಂದ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ನಿರ್ಯುತಿಯೆಂದು ಹೆಸರು. ಆದರೆ ಅಸತ್ತು ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಪದವು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಋ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಇದರ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅನಂತರ ಈ ಪದದ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದೂ, ಪೃಥ್ವಿಯೆಂದರ್ಥವಿರುವಾಗ ಅಪತ್ತೆಂದರ್ಥಮಾಡಬಾರದೆಂದೂ ಅದರಂತೆಯೇ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಪೃಥ್ವಿಯೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಬಾರದೆಂದೂ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬಹುದಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ ಅದರ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಯನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಈ ಋಕ್ಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅಪತ್ತೆಂದೂ ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿಯೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಇದೇ ರೀತಿ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಗಳು ಇನ್ನೂ ಇವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿ

ದಧಿಕ್ರಾವ್ಣೋ ಅಕಾರಿಷಂ ಜಿಷ್ಣೋರಶ್ವಸ್ಯ ವಾಜಿನಃ |

ಸುಭಿರ ನೋ ಮುಖಾ ಕರತ್ಪ್ರಣ ಆಯೋಂಷಿ ತಾರಿಷತ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೩೯-೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ಯನುದಹರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಂದಿಗ್ಧವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆಯೆಂದೂ ಅರ್ಥದ್ವಯವು ಸಾಧ್ಯವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಇದೇ ಮಂತ್ರವು ಅಗ್ನಿಷ್ವೋಮದಲ್ಲಿ ದಧಿಭಕ್ಷಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಲ್ಲದೆ, ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಶ್ವದ ಮುಂದೆ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದರಿಂದಲೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಇದರ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆಯೆಂದೂ ಇದರಂತೆಯೇ, ನಿರ್ಯುತಿ ಯೆಂಬ ಪದವು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಒಟ್ಟು ಋಕ್ಯಿಗೇ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈಂ ದದರ್ಶ ಹಿರುಗಿನ್ನು ತಸ್ಮಾತ್ ಎನ್ನುವಾಗ ಈ ದರ್ಶನಕರ್ಮವು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದೆಂದು ನಿರುಕ್ತವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಹಿರುಕ್ ಎಂದರೆ ಅಂತರ್ಹತನೆಂದರ್ಥ. ಈ ಪದವು ನಿಣ್ಯಂ, ಸಸ್ತಃ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂತರ್ಹತನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೧೯). ಅವ್ಯಕ್ತನಾದವನೆಂದರ್ಥ. ಇಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತನಾದವನು ಯಾರು ಎಂದರೆ, ಅದಿತ್ಯೋಪಹಿತಂ ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ಅದಿತ್ಯಸ್ಯ ರಶ್ಮ್ಯಂತರ್ಗತಂ ವರ್ಷಮನಭಿವ್ಯಕ್ತಂ | ಕಶ್ಚಾಸೌ ಅಂತರ್ಗತಃ ಸ ಇಂದ್ರಃ | ಅಸಾವಪಿ ಮಧ್ಯಮ ಏವ | ಅದಿತ್ಯನ ರಶ್ಮಿಗಳ ನಡುವೆ ಅಂತರ್ಗತನಾದವನು ಯಾರೆಂದರೆ ಅವನು ಇಂದ್ರನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮೇಘವೂ, ಇಂದ್ರನೂ ವಾಯುವೂ ಮಧ್ಯಮಲೋಕವರ್ತಿಗಳು. ಆದರೆ, ವಾಯುವು

ಮೇಘವೂ ವೃಷ್ಟಿಕಾರಕಗಳಾದರೂ ಅವು ಅಜೇತನಗಳಾದುದರಿಂದ ವೃಷ್ಟಿತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರವು. “ತಯೋರ ಚೇತನತ್ವಾದಿತಿ ಭಾವಃ” ಎಂದು ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಯು ಈಂ ದದರ್ಶ, ಹಿರುಕ್—ಎನ್ನು ವುದಕ್ಕೆ ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ನಿರುಕ್ತವಾಕ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇಂದ್ರನೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಸಾಯಣರು “ಪ್ರಾಣಿಕರ್ಮವಶೇನ ಕಾಲೇ ವರ್ಷಿತಾ ಪರಮೇಶ್ವರಃ ಆದಿತ್ಯಾತ್ಮನಿ ಗೂಢ ಇತ್ಯರ್ಥಃ” ಆಯಾ ಜೀವಿಗಳ ಕರ್ಮಾಯತ್ತವಾಗಿ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸತಕ್ಕ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತನಾಗಿಯೂ ಗೂಢನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಿರುಗಿನ್ನು ತಸ್ಮಾತ್ ಎಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಹಿರಣ್ಮಯೇನ ಪಾತ್ರೇಣ ಸತ್ಯಸ್ಯಾಪಿಹಿತಂ ಮುಖಂ |

ತತ್ತ್ವಂ ಪೂಷನ್ನಪಾವೃಣು ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಯ ದೃಷ್ಟಯೇ ||

(ಈಶಾ. ಉ. ೧೫)

ಹಿರಣ್ಮಯವಾದ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಸತ್ಯದ ಮುಖವು ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಈಶೋಪನಿಷತ್ತು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಿರಣ್ಮಯೇನ ಪಾತ್ರೇಣ | ಹಿರಣ್ಮಯಮಿವ ಹಿರಣ್ಮಯಂ | ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಮಿತ್ಯೇತತ್ |

ತೇನ ಪಾತ್ರೇಣೇವಾಪಿಧಾನಭೂತೇನ ಸತ್ಯಸ್ಯೋನಾದಿತ್ಯಮಂಡಲಸ್ಥಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣೋಽಪಿಹಿತ-
ಮಾಚ್ಛಾದಿತಂ ಮುಖಂ ದ್ವಾರಂ |

(ಶಾಂಕರ ಭಾಷ್ಯ)

ಹಿರಣ್ಮಯವಾದ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ, ಎಂದರೆ ಪಾತ್ರೆಯಂತೆ ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯಬ್ರಹ್ಮದ ಮುಖವು ಎಂದರೆ ದ್ವಾರವು ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ, ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ, ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದ ಕಿರಣಗಳು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಕಾಣದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಲವೇ ಮುಚ್ಚಳದ ಪಾತ್ರೆ. ಸತ್ಯಬ್ರಹ್ಮವೇ ಅದರೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮತತ್ತ್ವವು. ಇದನ್ನೇ ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ,

ತದ್ಯತ್ತತ್ಸತ್ಯಮಸೌ ಸ ಅದಿತ್ಯೋ ಯ ಏಷ ಏತ್ಸ್ಮಿನ್ಮಂಡಲೇ ಪುರುಷಃ |

(ಬೃ. ಉ. ೫-೨-೨)

ಈ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲಾಂತರ್ವರ್ತಿಯಾದ ಈ ಪುರುಷನೇ ಪರವಸ್ತುವು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ಪರವಸ್ತುವು ಲೌಕಿಕವಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಇದನ್ನೇ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿರುಗಿನ್ನು ತಸ್ಮಾತ್ ಕೇವಲ ಭೌತಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವವನಿಗೆ ಈ ಆದಿತ್ಯನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ಪರ ವಸ್ತುವು ಮಾತ್ರ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿಯದಿದ್ದರೆ ಆಗ ನಾನಾವಿಧವಾದ ದುಃಖಗಳಿಗೆ ಹೇತುವಾದ ಜನ್ಮಜರಾದಿಗಳು ಪುನಃಪುನಃ ಸಂಭವಿಸುವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆಯೆಂದು “ಬಹುಪ್ರಜಾಃ ಕೃಚ್ಛ್ರಮಾಪದ್ಯತೇ ಇತಿ ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಃ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೨-೮)

ಅತ್ರ ಗರ್ಭವಾಸಕ್ಲೇಶಪೂರ್ವಕಜನನಪ್ರತಿಪಾದನೇನ ತತ್ತರಿಹಾರಾಯ ಅತ್ಮಾ ಜ್ಞಾತವ್ಯಃ

ಇತ್ಯರ್ಥಾತ್ಪ್ರತಿಪದ್ಯತೇ ||

ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಾಸ, ಕ್ಲೇಶಪೂರ್ವಕವಾದ ಜನನ, ಕ್ಲೇಶಭರಿತವಾದ ಜೀವನ, ದುಃಖಾತ್ಮಕವಾದ ಜರಾಮರಣಾದಿಗಳು, ಪುನಃ ಇವೆಲ್ಲದರ ಆವೃತ್ತಿಗಳು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಂಭವಿಸುವ ದುಃಖಗಳಾದುದರಿಂದ ಇವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ಆತ್ಮವು ಅರಿಯಲ್ಪಡಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಮುಖ್ಯತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ಸಾಯಣರು ತಮ್ಮ ಭಾಷ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬುತಿ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ದುಃಖ ; ಆಪತ್ತು ಎಂದರ್ಥಮಾಡಬೇಕು. [ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಿಂದರ್ಥವೆಂದು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.] ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನು ಬಹುಪ್ರಜೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಿರಂತರವಾದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದರ್ಥವು. ಇಲ್ಲಿ ಬಹುಪ್ರಜೆಯೆಂದರೆ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಪ್ರಜಾಸಂತಾನವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತಾನೇ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅನೇಕ ಗರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಕಠೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ,

ಅವಿದ್ಯಾಯಾಮಂತರೇ ವರ್ತಮಾನಾಃ ಸ್ವಯಂ ಧೀರಾಃ ಪಂಡಿತಂಮನ್ಯಮಾನಾಃ |

ದಂದ್ರಮ್ಯಮಾಣಾಃ ಪರಿಯಂತಿ ಮೂಢಾ ಅಂಧೇನೈವ ನೀಯಮಾನಾ ಯಥಾಂಧಾಃ ||

ನ ಸಾಂಪರಾಯಃ ಪ್ರತಿಭಾತಿ ಬಾಲಂ ಪ್ರಮಾದ್ಯಂತಂ ವಿತ್ತಮೋಹೇನ ಮೂಢಂ |

ಅಯಂ ಲೋಕೋ ನಾಸ್ತಿ ಪರ ಇತಿ ಮಾನೀ ಪುನಃಪುನರ್ವಶಮಾಪದ್ಯತೇ ನೇ ||

(ಕಠ ೧-೨-೫, ೬)

ಯಾರು ಸಂಸಾರಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವಿದ್ಯಾಪೂರಿತರಾಗುವರೋ ಅವರು “ದಂದ್ರಮ್ಯಮಾಣಾಃ” ಡೊಂಕು ಡೊಂಕಾಗಿರುವ ಕರ್ಮಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಮುಪ್ಪು, ಸಾವು, ಬೇನೆ ಮುಂತಾದ ದುಃಖಗಳಿಂದ ತೊಳಲುತ್ತಿರುವರು. ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನರಹಿತರಾದ ಅಂಧರು ಪುನಃ ಪುನಃ ಜನ್ಮವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮೃತ್ಯುವಾದ ನನ್ನ ವಶವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಹುಟ್ಟುವುದು ಸಾಯುವುದು ಮುಂತಾದ ದುಃಖದ ಸಾಲನ್ನೇರಿಕೊಂಡೇ ಇರುವರು ಎಂದು ನಚಿಕೇತನಿಗೆ ಯಮನು ವಿವರಿಸಿರುವನು. ಇದನ್ನೇ ಮುಂಡಕದಲ್ಲಿ

ಅವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಬಹುಧಾ ವರ್ತಮಾನಾ ಮಯಿ ಕೃತಾರ್ಥಾ ಇತ್ಯಭಿಮನ್ಯಂತಿ ಬಾಲಾಃ |

ಯತ್ಕರ್ಮಿಣೋ ನ ಪ್ರವೇದಯಂತಿ ರಾಗಾತ್ತೇನಾತುರಾಃ ಕ್ಷೀಣಲೋಕಾಶ್ಚ್ಯವಂತೇ ||

ಮು. ೧-೨-೯)

ಅವಿದ್ಯಾಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ರಾಗದಿಂದ ಎಂದರೆ ಕರ್ಮಫಲದ ಆಸೆಯಿಂದ ಆತುರರಾಗಿ, ದುಃಖದಿಂದ ನರಳುತ್ತಾ ಕ್ಷೀಣಲೋಕರಾಗಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಭೌತಿಕವಾದ ಚಕ್ಷುಸ್ಸಿಗೂ ನಿಲುಕದ ಈ ಪರವಸ್ತುವನ್ನು ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕರಣವಾವುದು; ದರ್ಶನವಾವುದು? ಎಂಬುವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಲೌಕಿಕವಾದ ಕರಣವು ಈ ದರ್ಶನದ ಹೇತುವಾಗಲಾರದು. ಅದುದರಿಂದ ‘ಯ ಈಂ ಚಿಕಾರ ನ ಸೋ ಅಸ್ಯ ವೇದ’ ಯಃ ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥಾಯಾಂ ಈಂ ಏನಂ ಕೃಷಿವಾಣಿಜ್ಯವೇದಾಧ್ಯಯನಾದಿಕಂ ಚಿಕಾರ ಸೋಽಸ್ಯ ಏತನ್ನವೇದ | ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯವಾದ ಕೃಷ್ಯಾದಿಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಅಧ್ಯಯನಾದಿಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದವನು ತಿಳಿಯಲಾರನು. ಅಥವಾ ಯೋ ದದರ್ಶ ಹಿರಗಿನ್ನು ತಸ್ಮಾತ್ | ಯಃ ಗಿರಿನದೀಸಮುದ್ರಬಂಧಾದಿಕಂ ದದರ್ಶ

ಜೀವನಸಮಯೇ ತಸ್ಮಾದ್ವೈಷ್ಣವತ್ ಹಿರಗಿನ್ನು ಪ್ರಥಗೇವ | ಯಾವ ಗಿರಿನದ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸಂಸಾರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ನೋಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಆತ್ಮತತ್ವವು ಬೇರೆ. ಇದರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಧ್ಯಾನಾದಿ ಕರಣವೂ, ಮನನನಿರ್ದಿಧ್ಯಾಸನಾದಿದರ್ಶನಸಾಧನವೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದುದು. ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದರೆ ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗಿ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳ ಬಾಧೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಸುಖವು ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಚಿಕಾರ—ಡುಕ್ಯಳ್ ಕರಣೇ ಧಾತು. ಲಿಡಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಲಿತಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದದರ್ಶ—ದೃಶಿರ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ವೃತ್ತಾನ್ನಿತ್ಯಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರಸ್ಪ್ರತೀಕೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯೋನಾ—ಯು ಮಿಶ್ರಣೇ ಧಾತು ವಹಿಶ್ರಿಶ್ರುಯು—(ಉ. ಸೂ. ೪-೪-೯೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಪ್ರತ್ಯಯ. ಸಾರ್ವಧಾತುಕಾರ್ಥಧಾತುಕಯೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಧಿ ಗುಣ. ನಿತ್ಯ ವಿಧಾನ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇತ್ಯಾದಿನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಪ್ತಮೀವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಡಾದೇಶ. ಡಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಇಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ.

ಪರಿವೀತಃ—ವೀ ಗತ್ಯಾದಿಷು. ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಪರಿ) ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಹುಪ್ರಜಾಃ—ಪ್ರಜಾಯಂತೇ ಇತಿ ಪ್ರಜಾಃ ಜನೀ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೇ. ಧಾತು. ಉಪಸರ್ಗೇಚಿ ಸಂಜ್ಞಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಡ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಡಿತ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಟಿಗೆ (ಅನ್) ಲೋಪ. ಗತಿಕಾರಕೋಪಸದಾತ್ ಕೃತ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಿರ್ಯುತಿಮ್—ತಾದೌ ಚಿ ನಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ನಿರ್) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿವೇಶ—ವಿಶ ಪ್ರವೇಶನೇ. ಧಾತು. ಲಿಡಂತರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩೨ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ದ್ಯೌರ್ಮೇ ಪಿತಾ ಜನಿತಾ ನಾಭಿರತ್ರ ಬಂಧುರ್ಮೇ ಮಾತಾ ಪೃಥಿವೀ
ಮಹೀಯಂ |

ಉತ್ತಾನಯೋಶ್ವನ್ನೋ ಯೋನಿರಂತರತ್ರ ಪಿತಾ ದುಹಿತುರ್ಗರ್ಭ-
ಮಾಧಾತ್ || ೩೩ ||

ಸದಪಾಠಃ

ದ್ಯೌಃ | ಮೇ | ಪಿತಾ | ಜನಿತಾ | ನಾಭಿಃ | ಅತ್ರ | ಬಂಧುಃ | ಮೇ | ಮಾತಾ | ಪೃಥಿವೀ | ಮಹೀ |
ಇಯಂ |

ಉತ್ತಾನಯೋಃ | ಚನ್ನೋಃ | ಯೋನಿಃ | ಅಂತಃ | ಅತ್ರ | ಪಿತಾ | ದುಹಿತುಃ | ಗರ್ಭಂ | ಆ |
ಅಧಾತ್ || ೩೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ದೀರ್ಘತಮಾ ಬ್ರವೀತಿ | ಮೇ ಮಮ ದೌದ್ಯುಲೋಕಃ ಪಿತಾ ಪಾಲಕಃ | ನ ಕೇವಲಂ
ಪಾಲಕತ್ವಮಾತ್ರಂ ಅಪಿ ತು ಜನಿತಾ ಜನಯಿತೋತ್ಪಾದಯಿತಾ | ತತ್ತೋಪಪತ್ತಿಮಾಹ | ನಾಭಿರತ್ರ
ನಾಭಿಭೂತೋ ಭಾನೋ ರಸೋಽತ್ರ ತಿಷ್ಠತೀತಿ ಶೇಷಃ | ತತಶ್ಚಾನ್ಯಂ ಜಾಯತೇ ಅನ್ನಾದ್ರೇತಃ
ರೇತಸೋ ಮನುಷ್ಯ ಇತ್ಯೇವಂ ಪಾರಂಪರ್ಯೇಣ ಜನನಸಂಬಂಧಿನೋ ಹೇತೋ ರಸಸ್ಯಾತ್ರ ಸದ್ಭಾ-
ನಾತ್ | ಅನೇನೈವಾಭಿಪ್ರಾಯೇಣ ಜನಿತೇತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ಅತಃ ಏವ ಬಂಧುಬಂಧಿಕಾ ತಥೇಯಂ ಮಹೀ
ಮಹತೀ ಪೃಥಿವೀ ಮೇ ಮಾತಾ ಮಾತೃಸ್ಥಾನೀಯಾ ಸ್ನೋದ್ಭೂತೌಷಧ್ಯಾದಿನಿರ್ಮಾತ್ರೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚೋ-
ತ್ತಾನಯೋರೂರ್ಧ್ವತನಯೋಶ್ವನ್ನೋಃ ಸರ್ವಸ್ಯಾಶ್ರಮೈರ್ಭೋಗಸಾಧನಯೋದ್ಯಾನಾಪೃಥಿವ್ಯೊರಂತ-
ರ್ಮುಘೈರ ಯೋನಿಃ ಸರ್ವಭೂತನಿರ್ಮಾಣಾಶ್ರಯಮಂತರಿಕ್ಷಂ ವರ್ತತ ಇತಿ ಶೇಷಃ | ಅತ್ರಾಸ್ತಿಸ್ತಂ-
ತರಿಕ್ಷೇ ಪಿತಾ ದ್ಯುಲೋಕಃ | ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ರಧಿಷ್ಠಾನಯೋರಭೇದೇನಾದಿತ್ಯೋ ದ್ಯೌರುಚ್ಯತೇ | ಸ್ವರತ್ತಿಭಿಃ |
ಅಥನಾ ಇಂದ್ರಃ ಸರ್ವಸ್ಯೋ ನಾ | ದುಹಿತುದೂರೇ ನಿಹಿತಾಯಾ ಭೂಮ್ಯಾ ಗರ್ಭಂ ಸರ್ವೋತ್ಪಾದ-
ಕಸಮರ್ಥಂ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಲಕ್ಷಣಮಾಧಾತ್ | ಸರ್ವತಃ ಕರೋತಿ ||

ಶ್ರುತಿಪದಾರ್ಥ

ಮೇ—ನನಗೆ | ದ್ಯೌಃ—ದ್ಯುಲೋಕವು | ಪಿತಾ—ಪಾಲಕನು (ಮತ್ತು) | ಜನಿತಾ—ಉತ್ಪತ್ತಿ
ಹೇತುವು ಆಗಿದೆ. | ನಾಭಿಃ—ನಾಭಿಭೂತನಾದ ಭಾನುರಸವು | ಅತ್ರ—ಇಲ್ಲಿದೆ. (ಆದುದರಿಂದಲೇ) |
ಬಂಧುಃ—ಬಂಧುಭೂತನಾದ | ಇಯಂ—ಈ | ಮಹೀ—ವಿಷ್ಣುತನಾದ | ಪೃಥಿವೀ—ಪೃಥಿವಿಯು |

ಮೇ—ನನಗೆ | ಮಾತಾ—ಮಾತೃರೂಪಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. | ಉತ್ತಾನಯೋಃ—ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿವಿಸ್ತೃತವಾದವೂ
ಚಮೂಪಾತ್ರೆಯಂತೆ ಭೋಗಸಾಧನಗಳಾದವೂ ಆದ ಈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ | ಅಂತಃ—
ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ | ಯೋನಿಃ—ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ ನಿರ್ಮಾತೃಸ್ಥಾನವಾದ | ಅತ್ರ—ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ | ಪಿತಾ—
ಅದಿತ್ಯನು | ದುಹಿತುಃ—ತನ್ನ ದುಹಿತೃವಾದ ಪೃಥ್ವಿಯ | ಗರ್ಭಂ—ಗರ್ಭರೂಪವಾದ ಉದಕವನ್ನು |
ಅಧಾತ್—ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ದ್ಯುಲೋಕವು ನನಗೆ ಪಾಲಕವೂ ನನ್ನ ಉತ್ಪತ್ತಿಹೇತುವೂ ಆಗಿದೆ. ಸಕಲರಿಗೂ ಬಂಧುಭೂತವಾದುದೂ
ವಿಸ್ತೃತವಾದುದೂ ಆದ ಈ ಪೃಥ್ವಿಯು ನನಗೆ ಮಾತೃರೂಪಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ವಿಸ್ತೃತವಾದವೂ,
ಚಮೂಪಾತ್ರೆಯಂತೆ ಭೋಗಸಾಧನಗಳಾದವೂ ಆದ ಈ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ
ನಿರ್ಮಾತೃಸ್ಥಾನವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದಿತ್ಯನು ತನ್ನ ದುಹಿತೃವಾದ ಪೃಥ್ವಿಯ ಗರ್ಭರೂಪವಾದ ಉದಕವನ್ನು
ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

English Translation

The heaven is my parent and progenitor : the navel (of the earth) is
my kinsman : the spacious earth is my mother. The womb (of all being)
lies between the two uplifted ladles, and in it the parent has deposited
the germ (of the fruitfulness) of the daughter.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅದಿತ್ಯನ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ, ವಿಶ್ವಕ್ಕೂ ಅವನಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ರಕ್ಷಕರಕ್ಷ್ಯಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವುದೇ ಈ
ಋಕ್ನಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾದೆ. ಅನುಷಂಗಿಕವಾಗಿ ಅದಿತ್ಯನ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ
ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ದ್ಯುಲೋಕವನ್ನು ಪಿತೃವೆಂದೂ, ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಮಾತೃವೆಂದೂ ಸಹ ಋಷಿಯು
ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ನಾಭಿಃ ಯೋನಿಃ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನೂ
ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪದಗಳು ಅನೇಕಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ
ಅವುಗಳ ನಾನಾರ್ಥಗಳ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಅನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಅವು ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಯಾವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ
ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ನಾಭಿಃ—ನಾಭಿಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ, ರಕ್ಷಣ, ಅನುರಾಗ, ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನ ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳು ಋಕ್ಸಂಹಿತಾ
ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ.

ವೈಶ್ವಾನರ ನಾಭಿರಸಿ ಕ್ಷಿತೀನಾಂ ಸ್ಥೂಣೀವ ಜನ್ತಾ ಉಪಮಿದ್ಯಯಂಥ |

(ಋ ಸಂ. ೧-೫೯-೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ವೈಶ್ವಾನರನು ಕ್ಷಿತಿಗಳ ನಾಭಿಯೆಂದು ವರ್ಣಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಕಲ ಮಾನವರಿಗೂ ಸಂಸದ್ವನು ಎಂದರೆ ಅವಸ್ಥಾಪಕನು ಎಂದು ಅರ್ಥವು. ಎಂದರೆ ವೈಶ್ವಾನರನು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳೊಂದಿಗೂ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಮೂರ್ಧಾ ದಿನೋ ನಾಭಿರಗ್ನಿಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ಆಥಾಭವದರತೀ ರೋದಸ್ಯೋಃ |

ತಂ ತ್ವಾ ದೇವಾಸೋಽಜನಯಂತ ದೇವಂ ವೈಶ್ವಾನರಂ ಜ್ಯೋತಿರಿದಾರ್ಯಾಯ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೫೯-೨)

ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ವೈಶ್ವಾನರಾಗ್ನಿಯ ಸ್ತುತಿಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ನಾಭಿಃ ಎಂದರೆ ಪೃಥ್ವಿಯ. ಸಂನಾಹಕನು ಎಂದರೆ ರಕ್ಷಕನು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಜಃ ಪುರೋ ನೀಯತೇ ನಾಭಿರಸ್ಯಾನು ಪಶ್ಚಾತ್ಕವಯೋ ಯಂತಿ ರೇಭಾಃ |

ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೩-೧೨)

ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾ ಪರಮಂತಂ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ಯತ್ರ ಭುವನಸ್ಯ ನಾಭಿಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೩೪)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧನಹೇತು ಎಂದರೆ ಸರ್ವಭೂತಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಒಂದು ನಿಯಮನ ರೂಪವಾದ ಬಂಧಕವೆಂದೂ

ಗಂಧವೋ ಅಸ್ವೇಸ್ಯಾ ಚ ಯೋಷಾ ಸಾ ನೋ ನಾಭಿಃ ಪರಮಂ ಜಾಮಿ ತನ್ನಾ |

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೦-೪)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವೆಂದೂ,

ಮಾತಾ ರುದ್ರಾಣಾಂ ದುಹಿತಾ ವಸೂನಾಂ ಸ್ವಸಾದಿತ್ಯಾನಾಮೃತಸ್ಯ ನಾಭಿಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೮-೧೦೧-೧೫)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ, ಯೋನಿಶಬ್ದವೂ ಸಹ ಕೇವಲ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವೆಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ, ಗೃಹ ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಅರ್ಣಃ ಕ್ಷೋದಃ ಇತ್ಯಾದಿ ೧೦೧ ಉದಕನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೨-೨೪).

ವರ್ಧಂತೀಮಾಸಃ ಪನ್ನಾ ಸುಶಿಶ್ವಿಮೃತಸ್ಯ ಯೋನಾ ಗರ್ಭೇ ಸುಜಾತಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೬೫-೪)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಅನ್ನಸ್ಯ ನಾ ಕಾರಣಭೂತೇ ಜಲೇ ಎಂದು ಯೋನಿಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಹೇತುವೆಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ.

ಸಮಿದ್ಧಃ ಶುಕ್ರ ದೀದೀಹ್ಯತಸ್ಯ ಯೋನಿಮಾಸದಃ ಸಸಸ್ಯ ಯೋನಿಮಾಸದಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೫-೨೧-೪)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಯೋನಿಂ ಕಾರಣಂ | ಸ್ವರ್ಗಸಾಧನಂ | ಕಾರಣ, ಅಥವಾ ಸಾಧನವೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ದುರೋಕಶೋಚಿಃ ಕೃತುರ್ನ ನಿತ್ಯೋ ಜಾಯೇವ ಯೋನಾವರಂ ವಿಶ್ವಸ್ಯೈ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೬೬-೫)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಗೃಹವೆಂದೂ, ಹೀಗೆಯೇ ಅನೇಕಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಾಭಿ ಶಬ್ದವು ಭೌಮವಾದ ರಸದ ಪರಮಾನಾಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಉತ್ಪಾದಕ ಹೇತುವೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಯಣರು ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ನಾಭಿಭೂತೋ ಭೌಮೋ ರಸೋಽತ್ರ ತಿಷ್ಠತೀತಿ ಶೇಷಃ | ತತಶ್ಚಾನ್ಯಂ ಜಾಯತೇ ಅನ್ನಾದ್ರೇತಃ ರೇತಸೋ ಮನುಷ್ಯ ಇತ್ಯೇವಂ ಪಾರಂಪರ್ಯೇಣ ಜನನ- ಸಂಬಂಧಿನೋ ಹೇತೋಃ ರಸಸ್ಯಾತ್ರ ಸದ್ಭಾವಾತ್ | ಈ ರಸದಿಂದ ಅನ್ನವೂ, ಅನ್ನದಿಂದ ರೇತಸ್ಸೂ, ರೇತಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾನವನೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಈ ನಾಭಿರೂಪವಾದ ರಸವು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನ ವೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಈಪದವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಯೋನಿಶಬ್ದವು ಅಂತರಿಕ್ಷಪರವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವಭೂತಗಳಿಗೂ ನಿರ್ಮಾತ್ರಿಯೆಂದು ಹಿಂದೆ ಅಂತರಿಕ್ಷಪರ ವಾದ ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿತವಾದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ಅದಿತ್ಯನು ತನ್ನ ದುಹಿತೃವಾದ ಪೃಥ್ವಿಯ ರಸರೂಪವಾದ ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ಮಹೀ-ಮಹತೀ ಪೃಥಿವೀ ಎಂದು ಈ ಪದವು ಪೃಥಿವಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಹೀ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯವಾದ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಪೃಥಿವೀಶಬ್ದದಿಂದಲೇ ಅದರ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ವಿಸ್ತೃತಿಯು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಥನಾತ್ಪೃಥಿವೀತ್ಯಾಹುಃ ಕ ಏನಾಮಪ್ರಥಿಯಿಷ್ಯತ್ ಕಿಮಾಧಾರಶ್ಚೇತ್ಯಥ ವೈ ದರ್ಶನೇನ ಪೃಥುರಪ್ರಥಿತಾ ಚೇದಸ್ಯನ್ಯೈಃ |

(ನಿ. ೧-೧೪)

ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಪೃಥಿವಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿದವರು ಯಾರಿಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಶ್ರಮ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಹರಡದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದು ತಾನಾಗಿಯೇ ಹರಡಿರುವುದು. ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಪೃಥ್ವಿಯ ವಿಸ್ತೃತಿಯು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಆಪೋ ನಾ ಇದಮಗ್ರೇ ಸಲಲಮಾಸೀತ್ತಿಸ್ಥಿನ್ವ ಜಾಪತಿರ್ವಾಯುರ್ಭೂತ್ಯಾಚರತ್ಸ ಇಮಾಮಪ- ಶ್ಯತ್ತಾಂ ವರಾಹೋ ಭೂತ್ಯಾಹರತ್ತಾಂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾ ಭೂತ್ಯಾ ವ್ಯಮಾಟ್ಸಾರ ಪ್ರಥತ ಸಾ ಪೃಥಿವ್ಯಭವತ್ತಪ್ಪೃಥಿವ್ಯೈ ಪೃಥಿವಿತ್ವಂ |

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೧-೫-೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಪೃಥ್ವಿಯ ಸಹಜವಾದ ವಿಸ್ತೃತಿಯು ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಗುಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಪುನಃ ಮಹೀ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯವೆಂಬರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಋಷಿಯು

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಜನಿತಾ, ಪಿತಾ, ಮಾತಾ ಇತ್ಯಾದಿವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು, ತಮ್ಮ ದಾಂಪತ್ಯಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸಕಲಲೋಕಗಳಿಗೂ ಆಧಾರಭೂತರಾಗಿರುವರೆಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ,

ಯ ಇಮೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಜನಿತ್ರೀ ರೂಪೈರಪಿಂಶದ್ಭುವನಾನಿ ವಿಶ್ವಾ |

ತಮದ್ಯ ಹೋತರಿಸಿತೋ ಯಜೀಯಾನ್ ದೇವಂ ತ್ವಷ್ಟಾರಮಿಹ ಯಕ್ಷಿ ವಿದ್ವಾನ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೧೦-೯)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿತ್ರೀ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಜನಯಿತ್ರೈ ಎಂಬರ್ಥವಾಗುವುದರಿಂದ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ದೇವಮಾನವಾದಿ ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ ಜನಯಿತ್ರಿಯರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ವಿಶ್ವಪಿತೃಗಳಾದ ಇವರು ತನಗೂ ಪಿತೃಗಳೆಂದೂ ಪೂಜ್ಯರೆಂದೂ ಋಷಿಯು ಪೂಜಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಸಾಯಣರು 'ಪಾರಂಪರ್ಯೇಣ ಜನನಸಂಬಂಧಿನೋ ಹೇತೋಃ' ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ಪಿತರಾ ಎಂಬ ಪದದಿಂದಲೇ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಪಿತೃಯಾರು, ಮಾತೃವು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಎರಡುವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ,

(ಪಿತುಃ ಪಿತೃಸ್ಥಾನೀಯಾಯಾಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ); ಮಾತುಃ ಮಾತಾಂತರಿಕ್ಷಂ ನಿರ್ಮೀಯಂತೇಽಸ್ಮಿನ್ ಭೂತಾನಿ |

(ನಿ. ೨-೮)

ಪಾಲನಾರ್ಥಕವಾದ ಪಾ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಸಕಲ ಭೂತಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸತಕ್ಕ ಪೃಥಿವಿಗೆ ಪಿತೃವೆಂದೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಸಕಲ ಭೂತಗಳೂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗುವುದರಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತೃವೆಂದೂ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ,

ದ್ಯೌಃ ಸ್ವಿತಃ ಪೃಥಿವಿ ಮಾತರಧ್ರುಗ್ಗ್ನೇ ಭ್ರಾತರ್ವವಸೋ ಮೃಳತಾ ನಃ |

ವಿಶ್ವ ಆದಿತ್ಯಾ ಅದಿತೇ ಸಜೋಷಾ ಅಸ್ಮಭ್ಯಂ ಶರ್ಮ ಬಹುಲಂ ವಿ ಯಂತ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೫೧-೫)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ,

ದೌಃ ಪಿತಾ | ಪೃಥಿವೀ ಮಾತಾ (ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೭-೫-೪, ೫)

ಉಪಹೂತಾ ಪೃಥಿವೀ ಮಾತೋಪ ಮಾಂ ಪೃಥಿವೀ ಮಾತಾ ಹ್ವಾಯತಾಮಗ್ನಿರಾಗ್ನೀಧ್ರಾತ್ಸಾ ಹೋಪಹೂತಾ ದ್ಯೌಃ ಸ್ವಿತೋಪ ಮಾಂ ದ್ಯೌಃ ಸ್ವಿತಾ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೮-೧-೪೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ,

ಮಧು ದ್ಯೌರಸ್ತು ನಃ ಪಿತಾ (ಋ. ಸಂ. ೧-೯೦-೭) ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ದ್ಯುಲೋಕಾಧಿ ದೇವತೆಗೆ ಪಿತೃವೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ರೂಢವಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ದ್ಯೌರ್ಮೇ ಪಿತಾ : ಮಾತಾ ಪೃಥಿವೀ ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ಉತ್ತಾನಯೋಃ—ಉಧ್ವತಾನಯೋಃ—ಉಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಸರಿಸಿದ ಎಂದರ್ಥವೂಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಚೆನ್ನೋಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವಸ್ಯ ಅತ್ತೋಃ ಭೋಗಸಾಧನಯೋಃ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋಃ | ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವವೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಭೋಗಸಾಧನಗಳಾಗಿರುವವೂ ಆದ ದ್ಯಾವಾ ಪೃಥಿವಿಗಳೆಂದರ್ಥ.

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಭ್ಯಾಮಿತಿ ತದಾಭ್ಯಾಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀಭ್ಯಾಮಾರಭತೇ ಯಯೋರಿದಂ ಸರ್ವಮಧಿ |

(ಶ. ಬಾ. ೩-೧-೩-೨೬)

ಎಂದಿರುವಂತೆ ಸಮಸ್ತವಿಶ್ವವೂ ಸಹ ಭರಣಕ್ಕೂ ಧಾರಣೆಗೂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿಗಳನ್ನೇ ನಂಬಿವೆಯೆಂಬಂತನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ದುಹಿತುಃ ಗರ್ಭಮಾಧಾತ್—ಎಂಬಲ್ಲಿ ದುಹಿತುಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪೃಥ್ವಿಯು ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಪುತ್ರಿಯೆಂಬ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸಹಜವಾದರೂ ಸಹ ಸಾಯಣರು ದೂರೇ ನಿಹಿತಾಯಾಃ ಭೂಮ್ಯಾಃ | ದೂರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತ ವಾಗಿರುವ ಭೂಮಿಯ ಗರ್ಭರೂಪವಾದ ಉದಕವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿರುವ ಪಿತಾ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ದ್ಯುಲೋಕಃ ಎಂದರ್ಥವೂಡಿ, ಅನಂತರ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ರಧಿಷ್ಠಾನಯೋಃ ಅಭೇ- ದೇನ ಆದಿತ್ಯೋ ದ್ಯೌರುಚ್ಯತೇ—ದ್ಯುಲೋಕರೂಪವಾದ ಅಧಿಷ್ಠಾನಕ್ಕೂ ಆದಿತ್ಯರೂಪನಾದ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ಯವಿಗೂ ಅಭೇದವಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನೆಂದೇ ಅರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಥವಾ ಇಂದ್ರಃ ಸರ್ವನೋ ವಾ ಎಂಬ ವಿಕಲ್ಪಾರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಆಧಾತ್—ಸರ್ವತಃ ಕರೋತಿ | ತಾನು ತನ್ನ ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದ ಮೊದಲು ಹೀರಿ ಅನಂತರ ಉದಕವನ್ನು ವಿಶ್ವ ಕೈಲ್ಯಾ ಹರಡುವನು ಎಂದರ್ಥ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಜನಿತಾ—ಜನೀ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವೇ. ಧಾತು. ಅಂತರ್ಭಾವಿತಣ್ಯರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ತೃಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅರ್ಧಧಾತುಕಸ್ಯೇಡ್ವಲಾದೇಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಡಾಗಮ. ಚಿತಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚೆನ್ನೋಃ—ಚಮು ಅದನೇ. ಧಾತು. ಕೃಷಿಚೆಮಿತನಿಧನಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೧-೮೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಃ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಷಷ್ಠೀದ್ವಿವಚನ ಓಸ್ಪರವಾದಾಗ ಯಣಾದೇಶ. ಉದಾತ್ತಸ್ವರಿತಯೋರ್ಯಣಃ ಸ್ವರಿತೋನುದಾತ್ತಸ್ಯ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅತ್ರಾ—ಋಚಿತುನುಘ—(ಸಾ ಸೂ. ೬-೩-೧೩೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಥಾತ್ ಡುಧಾತ್ ಧಾರಣಪೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲುಜ್. ಗಾತಿಸ್ಥಾ ಸಿಚಾಘು—
(ಸಾ. ಸೂ. ೨-೪-೭೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಿಚಿಗೆ ಲುಕ್. ಅತಿಜಂತವ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ
ಬರುತ್ತದೆ. || ೩೩ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾ ಪರಮಂತಂ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ಯತ್ರ ಭುವನಸ್ಯ
ನಾಭಿಃ |

ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾ ವೃಷ್ಟೋ ಅಶ್ವಸ್ಯ ರೇತಃ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ವಾಚಃ ಪರಮಂ
ವೈಮಂ || ೩೪ ||

ಒದಪ. ಠ.

ಪೃಚ್ಛಾಮಿ | ತ್ವಾ | ಪರಂ | ಅಂತಂ | ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ | ಪೃಚ್ಛಾಮಿ | ಯತ್ರ | ಭುವನಸ್ಯ | ನಾಭಿಃ |

ಪೃಚ್ಛಾಮಿ | ತ್ವಾ | ವೃಷ್ಟಃ | ಅಶ್ವಸ್ಯ | ರೇತಃ | ಪೃಚ್ಛಾಮಿ | ವಾಚಃ | ಪರಮಂ | ವೈಮಂ || ೩೪ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಆಶ್ವನೇಧಿಕೇ ಮಧ್ಯಮೇಽಹನಿ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯೋ ಹೋತ್ರಾದಯಃ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವೇತ್ಯನಯಾ
ಯಜಮಾನಂ ಪೃಚ್ಛೇಯುಃ | ತಥಾ ಚ ಸೂಕ್ರಿತಂ | ಏಕೈಕತೋ ಯಜಮಾನಂ ಪೃಚ್ಛಂತಿ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ
ತ್ವಾ ಪರಮಂತಂ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ | ಅ. ೧೦-೯ | ಇತಿ ||

ಹೇ ಯಜಮಾನ ತ್ವಾ ತ್ವಾಂ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ | ಪ್ರಶ್ನಂ ಕರೋಮಿ | ಕಿಂ | ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ಪರಮಂತ-
ಮುತ್ಪೃಷ್ಟಾಂ ಕಾಷ್ಠಾಂ | ಯತ್ರ ಸರ್ವಾ ಪೃಥಿವೀ ಸಮಾಸ್ಯತೇ ತತ್ಪೃಚ್ಛಾಮಿ | ತಥಾ ತ್ವಾನುನ್ಯ-
ತ್ಪೃಚ್ಛಾಮಿ | ಕಿಂ ತದಿತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ಯತ್ರ ಭುವನಸ್ಯ ಭೂತಜಾತಸ್ಯ ನಾಭಿಃ ಸಂನಾಹೋ ಬಂಧನಂ |
ಯತ್ರ ಸರ್ವಂ ಸಂನದ್ಧಂ ಭವತಿ ತಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚಿ ತ್ವಾ ತ್ವಾಂ ವೃಷ್ಟೋ ವರ್ಷಕಸ್ಯಾಶ್ವಸ್ಯ ವ್ಯಾಪ್ತ-
ಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ | ಅಸೌ ವಾ ಆದಿತೋ ವೃಷಾಶ್ವ ಇತಿ ತೈತ್ತಿರೀಯಕಂ | ತಸ್ಯ ರೇತೋ ರೇತೋವತ್ಕಾರಣಂ
ತತ್ತಿಮಿತಿ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ | ತಥಾ ವಾಚಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ವಾಗ್ಜಾತಸ್ಯ ಪರಮಂ ನಿರತಿಶಯಂ ವೈಮಂ ಸ್ಥಾನಂ
ಸರ್ವಸ್ಯ ವಚಸಃ ಕಾರಣಂ | ಏತತ್ಪ್ರಶ್ನಚಿತುಷ್ವಯಂ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಯಜಮಾನ—ಎಲೈ ಯಜಮಾನನೇ) | ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ—ಪೃಥಿವಿಯ | ಪರಂ ಅಂತಃ—ತುತ್ತತುದಿಯು (ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನಾಗಿ) | ತ್ವಾ—ನಿನ್ನನ್ನು | ಪೃಚ್ಛಾಮಿ—ಕೇಳುತ್ತೇನೆ | ಭುವನಸ್ಯ—ಪ್ರಪ ಚದ | ನಾಭಿಃ—ಬಂಧಕವು | ಯತ್ರ—ಎಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು | ಪೃಚ್ಛಾಮಿ—ಕೇಳುತ್ತೇನೆ | ವೃಷ್ಟಿಃ—ವೃಷ್ಟಿರೂಪದ ಉದಕ ವನ್ನು ಸೇಜನೆಮಾಡುವ | ಅಶ್ವಸ್ಯ—ವ್ಯಾಪಕನಾದ ಅದಿತ್ಯನ | ರೇತಃ—ವೀರ್ಯವಾವುದೆಂದು | ಪೃಚ್ಛಾಮಿ—ಕೇಳುತ್ತೇನೆ | ನಾಚಿಃ—ದಿವ್ಯವಾಕ್ಯನ | ಪರಮಂ ವ್ಯೋಮ—ಅತಿಶಯವಾದ ಸ್ಥಾನವು (ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವು) ಯಾವುದೆಂದು | ಪೃಚ್ಛಾಮಿ—ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ||

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಯಜಮಾನನೇ, ಪೃಥಿವಿಯ ತುತ್ತತುದಿಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನಾಗಿಯೂ, ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸತಕ್ಕ ಬಂಧಕವು ಎಲ್ಲಿದೆಯೆಂದೂ, ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸತಕ್ಕ ಅದಿತ್ಯನ ವೀರ್ಯವಾವುದೆಂದೂ, ಮತ್ತು ಸಕಲವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾದ ವಾಕ್ಯನ ಪರಮಸ್ಥಾನವಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ (ಇವುಗಳ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸು).

English Translation

I ask you, (Institutor of the rite), what is the utter-most end of the earth : I ask you, where is the navel of the world. I ask you what is the fecundating power of the rain-shedding steed : I ask you, what is the supreme heaven of (holy) speech.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅಶ್ವಮೇಧಯಜ್ಞದ ಮಧ್ಯದ ದಿನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯವು (ಬ್ರಹ್ಮವಿಷಯವಾದ ತತ್ತ್ವವಿಮರ್ಶೆಯು) ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೋತೃವೇ ಮೊದಲಾದ ಋತ್ವಿಜ್ಞಗಳು ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾ ಎಂಬ ಈ ಋಕ್ಮನಿಂದ ಯಜಮಾನ ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವರು. ಈ ವಿಷಯವು ಅಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ಏಕೈಕಶೋ ಯಜಮಾನಂ ಪೃಚ್ಛಂತಿ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾ ಪರಮಂತಂ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೧೦-೯)

ಅಶ್ವಮೇಧಿಕೇ ಮಧ್ಯಮೇಧನಿ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯೇ ಹೋತ್ರಾದಯಃ “ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾ ಇತ್ಯನಯಾ ಯಜಮಾನಂ ಪೃಚ್ಛೇಯಃ ” ಇದು ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಠಿಸತಕ್ಕ ಮಂತ್ರವು. ಹೋತ್ರಾದಿಗಳು ಯಜ ಮಾನನನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಈ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಡಗಿವೆ ಇದು ಬ್ರಹ್ಮವಿಷಯಕವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. “ ಏಕೈಕಶೋ ಯಜಮಾನಂ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾ ಪರಮಂತಂ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ” ಎಂದು ಅಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಮಂತ್ರದ ವಿನಿಯೋಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯವು ಅಶ್ವಮೇಧದ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಯತವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ವಿಧಿಯು. ಇದು ಕರ್ಮಾಂಗವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವದ ವಿಷಯಕವಾದ ಜ್ಞಾನಾನೇಷಣವಿರುತ್ತದೆ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ರಹಸ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವೂ.

ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದ ಉತ್ತರವೂ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳಾಗಿವೆ. ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆ, ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯವು ಒಂದೇ ರೂಪವಾಗಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾನೈಷಣವು ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಭೇದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇದು ಹೋತ್ರಾದಿಗಳು ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ಅಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋತ್ರವು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಯಜ್ಞಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಉತ್ತರವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

“ ಕಿಗ್ಗಸ್ವಿದಾಸೀತ್ ಪೂರ್ವಚಿತ್ತಿ: ” ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯದಿಂದ ಈ ಪ್ರಶೋತ್ತರವು ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ “ ಅಥ ಹೋತು: ಪ್ರಶ್ನಾ: ಬ್ರಹ್ಮಣ: ಪ್ರತಿನಚಿನಾನಿ ” ಹೋತ್ರವಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರಶೋತ್ತರರೂಪವಾದ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ತೈತ್ತಿರೀಯಾದಿಸಂಹಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯದ ಕ್ರಮವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಮುಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನ (೧-೧೬೪-೨೫) ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ಯತ್ರ ಭುವನಸ್ಯ ನಾಭಿಃ—ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಾಭಿಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಂನಾಹ: ಎಂದರೆ ಸಕಲಭೂತಜಾತಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ಬಂಧಕರೂಪವಾದ ತಂತುವಾವು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. [ನಾಭಿಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ನಾನಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನ ವಿಶೇಷ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ].

ವೃಷ್ಟೋ ಅಶ್ವಸ್ಯ—ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವರ್ಷಕಸ್ಯ ; ವ್ಯಾಪ್ತಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ | ವರ್ಷಕನೂ, ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕನೂ ಆದ ಆದಿತ್ಯನ ಎಂಬರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ವೃಷನ್ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವೃಷ-ಸೇಚನೇ ; ವೃಷ-ಶಕ್ತಿಬಂಧನೇ ಎಂಬ ಎರಡು ಧಾತುಗಳಿಂದಲೂ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದರೆ ಸೇಚಿಸು ಎಂಬರ್ಥವೂ, ಎರಡನೆಯ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದರೆ ಶಕ್ತಿಯುತನು ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. [ಈ ಪದದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯನ್ನೂ ಇಥಕ್ಕಿರುವ ನಾನಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಋಗ್ವೇದ ಸಂಹಿತೆಯ ೮ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ೧೬೮-೧೭೨ನೆ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ]. ಈ ಎರಡು ಗುಣಗಳೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ವೃಷ್ಟ: ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿದೆ. ಅಶ್ವಸ್ಯ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಇವನ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು ತೈತ್ತಿರೀಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ,

ವೃಷ್ಟೋ ಅಶ್ವಸ್ಯ ನಿಷ್ಪದಸೀತ್ಯಾಹ | ಆಸೌ ವಾ ಅದಿತೋ ವೃಷಾಶ್ವಃ | ತಸ್ಯ ಭಂದಾಗ್ಂಸಿ ನಿಷ್ಪತ್ | ಭಂದೋಭಿರೇವೈನಂ ಧೂಪಯತಿ |

(ತೈ ಅ. ೫-೨-೫, ೬)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ ವೃಷ್ಟಿರೂಪವಾದ ಉದಕವನ್ನು ಸೇಚನ ಮಾಡತಕ್ಕವನೆಂದೂ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕನೆಂದೂ ಆದಿತ್ಯನ ವಿಶೇಷಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಪೈಚ್ಛಮಿ—ಪ್ರಚ್ಛ ಜಾನ್ವಾಯಾಂ ವಾಚಿ. ಲಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿ ಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಕರಣಸ್ವರದಿಂದ (ಶ) ಮಧ್ಯೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ—ಪೃಥಿವೀಶಬ್ದ ಜೀಷಂತವಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಪಷ್ಟೀಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಯಣಾದೇಶ. ಉದಾತ್ತಯಣೋ ಹಲ್ಪೂರ್ವಾತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವೃಷ್ಟಃ—ವೃಷು ಸೇಚನೇ. ಧಾತು. ಕನಿನ್ಯಯವೃಷಿ—(ಉ. ಸೂ. ೧-೧೫೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕನಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರವಾದಾಗ ಅಲ್ಲೋಪೋನಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನಿನ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. || ೩೪ ||

:೦:

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಇಯಂ ವೇದಿಃ ಪರೋ ಅಂತಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ಅಯಂ ಯಜ್ಞೋ ಭುವನಸ್ಯ
ನಾಭಿಃ |

ಅಯಂ ಸೋಮೋ ವೃಷ್ಟೋ ಅಶ್ವಸ್ಯ ರೇತೋ ಬ್ರಹ್ಮಾಯಂ ವಾಚಃ
ಪರಮಂ ವೈಮು || ೩೫ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಇಯಂ | ವೇದಿಃ | ಪರಃ | ಅಂತಃ | ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ | ಅಯಂ | ಯಜ್ಞಃ | ಭುವನಸ್ಯ | ನಾಭಿಃ |

ಅಯಂ | ಸೋಮಃ | ವೃಷ್ಟಃ | ಅಶ್ವಸ್ಯ | ರೇತಃ | ಬ್ರಹ್ಮಾ | ಅಯಂ | ವಾಚಃ | ಪರಮಂ | ವೈಮು ||
|| ೩೫ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಭೈವಂ ಪೃಷ್ಟೋ ಯಜಮಾನ ಇಯಂ ವೇದಿರಿತ್ಯನಯಾ ಪ್ರತಿಬ್ಧಿಯಾತ್ | ಇಯಂ ವೇದಿಃ ಪರೋ ಅಂತಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ಇತಿ ಪ್ರತ್ಯಾಹ | ಅ. ೧೦-೯. | ಇತಿ ಸೂಕ್ರಿತತ್ವಾತ್ ||

ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ಪ್ರಥನವತ್ಯಾ ಭೂಮ್ಯಾಃ ಪರೋ ಅಂತಃ ಪರಮಂತಂ ಸರ್ಯವಸಾನಮಿಯಂ ವೇದಿಃ | ನ ಹಿ ವೇದ್ಯತೀಕ್ತಾ ಭೂಮಿರಸ್ತಿ | ಏತಾವತೀ ವೈ ಪೃಥಿವೀ ಯಾವತೀ ವೇದಿರಿತಿ ಶ್ರುತೇಃ |

ತಥಾಯಂ ಯಜ್ಞೋ ಭುವನಸ್ಯ ಭೂತಜಾತಸ್ಯ ನಾಭಿಃ ಸಂನಹನಂ | ತತ್ರೈವ ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಸರ್ವಫಲೋ-
ತ್ಪತ್ತೇಃ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿನಾಂ ಬಂಧಕತ್ವಾತ್ | ಅಥ ವೃಷ್ಟೋ ವರ್ಷಕಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ರೇತೋಽಯಂ
ಸೋಮೋ ರಸಾತ್ಮಕಃ | ಅಗ್ನೌ ಹುತಃ ಸೋಮರಸ ಆದಿತ್ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಫಲಂ ಜನಯತಿ |
ಅಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಪ್ರಜಾಪತಿರೇವ ನಾಚೋ ಮಂತ್ರಾದಿರೂಪಾಯಾಃ ಪರಮಂ ವ್ಯೋಮ | ಉತ್ಕೃಷ್ಟಂ
ರಕ್ಷಕಂ ಸ್ಥಾನಂ | ತತ್ರೈವೋತ್ಪತ್ತೇಸ್ತತ್ರೈವ ಪರ್ಯವಸಾನಾಚ್ಛೇ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಇಯಂ ವೇದಿಃ— ಈ ಯಜ್ಞವೇದಿಯು | ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ—ಪೃಥ್ವಿಯು | ಪರಃ—ಅತ್ಯಂತ ಅತಿಶಯವಾದ |
ಅಂತಃ—ಪರೈವಸಾನವಾಗಿ (ಇದೆ) | ಅಯಂ ಯಜ್ಞಃ— ಈ ಯಜ್ಞವು | ಭುವನಸ್ಯ—ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ |
ನಾಭಿಃ—ನಾಭಿರೂಪವಾಗಿ (ಇದೆ) | ಅಯಂ ಸೋಮಃ— ಈ ಸೋಮರಸವು | ವೃಷ್ಟಃ—ಸೇಚನಸ
ಮರ್ಥನಾದವನೂ | ಅಶ್ವಸ್ಯ—ವ್ಯಾಪಕನಾದವನೂ ಆದ ಆದಿತ್ಯನು | ರೇತಃ—ರೇತಸ್ಸಾಗಿ (ಇದೆ) | ಅಯಂ
ಬ್ರಹ್ಮಾ—ಪ್ರಜಾಪತಿಯೇ | ನಾಚಃ—ನಾಚ್ಛೇ | ಪರಮಂ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ | ವ್ಯೋಮ—ರಕ್ಷಕಸ್ಥಾನವಾಗಿ
ದ್ದಾನೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಜ್ಞವೇದಿಯೇ ಪೃಥ್ವಿಯು ಅತ್ಯಂತಅತಿಶಯವಾದ ಪರೈವಸಾನವು. ಯಜ್ಞವೇ ವಿಶ್ವದ ನಾಭಿರೂಪ
ವಾಗಿದೆ. ಸೇಚನಸಮರ್ಥನಾದವನೂ ವ್ಯಾಪಕನೂ ಆದ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಸೋಮರಸವೇ ರೇತಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪತಿಯೇ
ನಾಚ್ಛೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಕ್ಷಕಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದಾನೆ.

English Translation

This altar is the uttermost end of the earth : this sacrifice is the navel
of the world : this Soma juice is the fecundating power of the rain-shedding
steed : this Brahma is the supreme heaven of (holy) speech.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋತ್ರಾದಿಋತ್ವಿಕ್ಯಗಳು ಯಜಮಾನನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಲಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ
ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಯಜಮಾನನು ಇಯಂ ವೇದಿಃ ; ಎಂಬ ಈ ಋಕ್ಕನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರುತಸೂತ್ರದ
ಇಯಂ ವೇದಿಃ ಪರೋ ಅಂತಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ಇತಿ ಪ್ರತ್ಯಾಹ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು(ಆ. ೧೦-೯)

ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಯರೂಪವಾದ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ (೩೪ನೆಯ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ) ನಾಲ್ಕುಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.
ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು “ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾ ಪರಮಂತಂ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ” || ಪೃಥಿವಿಯು ತುತ್ತತುದಿಯಾವುದು
ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪೃಥ್ವತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ “ ಇಯಂ ವೇದಿಃ ಪರೋ ಅಂತಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ”
ಈ ವೇದಿಯೇ ಪೃಥಿವಿಯು ತುತ್ತತುದಿಯೆಂದು ಉತ್ತರರೂಪವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಎಂದರೆ ಯಜ್ಞಾಧಾರವಾದ ವೇದಿ
ಯೆಂದಾಯಿತು. ಯಜ್ಞವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಾದುದರಿಂದಲೂ, ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ಆಧಾರವೇ

ಆದುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಯಜ್ಞಾಧಾರವಾದ ವೇದಿಗೂ ಪೃಥಿವಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. (ಪೃಥಿವಿಯೆಂಬ ಪದವು ಅಂತರಿಕ್ಷಪರ್ವಾಯವೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಭೂಮಿಯೆಂದೇ ಅರ್ಥವಿರಲಾರದು).

ಸ ವೈ ತ್ರಿಃ ಪೂರ್ವಂ ಪರಿಗ್ರಹಂ ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಣಾತಿ | ತ್ರಿರುತ್ತರಂ ತತ್ತ್ವಾಷಟ್ಕೃತ್ವಃ ಪಡ್ವಾ ಯತವಃ
ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯ ಸಂವತ್ಸರೋ ಯಜ್ಞಃ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಸ ಯಾವಾನೇವ ಯಜ್ಞೋ ಯಾವತ್ಯಸ್ಯ
ಮಾತ್ರಾ ತಾವಂತಮೇವೈತತ್ಪರಿಗೃಹ್ಣಾತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೨-೫-೧೨)

ಇತ್ಯಾದಿನಾಕೃಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ಕಾಲಾತ್ಮಕವಾದ ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೂ, ವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆ ದೇಶಕಾಲಾದಿರೂಪಿಯಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ಆಧಾರವು ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತೃತವೋ ಯಜ್ಞಾಧಾರವೂ ಅಷ್ಟೇ ವಿಸ್ತೃತಿಯುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದು “ಯಾವತ್ಯಸ್ಯ ಮಾತ್ರಾ ತಾವಂತಮೇವೈತತ್ಪರಿಗೃಹ್ಣಾತಿ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಯಜ್ಞಾಧಾರವಾದ ವೇದಿಯ ಶಬ್ದವಿಸ್ತೃತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ,

ತಂ ಭಂದೋಭಿರಭಿತಃ ಪರಿಗೃಹ್ಯ | ಅಗ್ನಿಂ ಪುರಸ್ತಾತ್ಸಮಾಧಾಯ ತೇನಾರ್ಚಿತಃ ಶ್ರಾಮ್ಯಂತ-
ಶ್ಚೇರುಸ್ತೇನೇಮಾಗ್ಂ ಸರ್ವಾಂ ಪೃಥಿವೀಂ ಸಮವಿಂದಂತ ತದ್ಯದೇನೇನೇಮಾಗ್ಂ ಸರ್ವಾಗ್ಂ
ಸಮವಿಂದಂತ ತಸ್ಮಾದ್ವೇದಿನಾಮ ತಸ್ಮಾದಾಹುರ್ಯಾವತೀ ವೇದಿಸ್ತಾವತೀ ಪೃಥಿವೀತ್ಯೇತಯಾ
ಹೀಮಾಗ್ಂ ಸರ್ವಾಗ್ಂ ಸಮವಿಂದಂತೈವಾಗ್ಂ ಹ ವಾ ಇಮಾಗ್ಂ ಸರ್ವಾಗ್ಂ ಸಪತ್ನಾ ನಾಂ
ಸಂವೃಂಕ್ಷೇ ನಿರ್ಭಜತ್ಯಸ್ಯೈ ಸಪತ್ನಾ ನೈ ವವಮೇತದ್ವೇದ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೨-೫-೨)

ಭಂದಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಯಜ್ಞವೇದಿಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅನುಸೂತವಾದ ತಪೋರೂಪವಾದ ನಿಯಮಗಳಿಂದಲೂ ವ್ರತಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸತೊಡಗಿದರು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಅವರು ಪೂರ್ಣವಾದ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು (ಸಮವಿಂದಂತ). ಅವರು ಈ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆದುದರಿಂದಲೇ (ಸಂವಿದ್) ಯಜ್ಞ ಭೂಮಿಗೆ ವೇದಿ ಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ “ಪೃಥ್ವಿಯು ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ದೆಯೋ ಯಜ್ಞವೇದಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ತಾನೇ ಈ ಸಮಸ್ತವಾದ ಪೃಥ್ವಿಗೂ ಒಡೆಯನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ತಂ ವೇದ್ಯಾಮಮನ್ವವಿಂದನ್ಯದ್ವೇದ್ಯಾಮನ್ವವಿಂದಂಸ್ತದ್ವೇದೇರ್ವೇದಿತ್ವಂ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೯)

ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕಂಡು ಅದನ್ನೂ ಪಡೆದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ವೇದಿಯೆಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿತು ಎಂದು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನರೂಪವಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು “ಇದೇ ವೇದಿಯು ಪೃಥಿವಿಯ ಪರವಾದ ಅಂತವು” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುವಾಗ ಪೃಥಿವಿಯೆಂದರೆ ಕೇವಲಭೂಮಿಯೆಂದೇ ಅರ್ಥಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪೃಥಿವೀ ಶಬ್ದವು ಅಂತರಿಕ್ಷ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (೨-೧೦) ಪ್ರಥನಾತ್ಪೃಥಿವೀತ್ಯಾಹುಃ (ನಿ. ೧-೧೪) ಎಂಬ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ನಿರ್ವಚನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ವಿಸ್ತೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿನ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳೆಲ್ಲವೂ

ಪೃಥಿವೀವಾಚ್ಯಗಳೇ ಆಗಿವೆ ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈ ವೇದಿಯು ಭೂನ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳಿಗೂ ಪರವಾದ ಅಂತವು ಎಂದರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಈ ಮಹತ್ತ್ವವಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ಅಯಂ ನಾನ ಲೋಕೇ ಏಷೋಗ್ನಿಶ್ಚಿತಃ | ತಸ್ಯಾಪ ಏವ ಪರಿಶ್ರಿತೋ ಮನುಷ್ಯಾ ಯಜುಷ್ಮತ್ಯ
ಇಷ್ಟಕಾಃ ಸೂದದೋಹಾ ಓಷಧಯಶ್ಚ ವನಸ್ಪತಯಶ್ಚ ಪುರೀಷಮಾಹುತಯಃ ಸಮಿದೋಗ್ನಿ
.... ಸಯೋ ಹೈತದೇವಂ ವೇದ ಲೋಕಂಪೃಣಾನೇನಂ ಭೂತಮೇತತ್ಸರ್ವಮಭಿ
ಸಂಪದ್ಯತೇ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೫-೪-೧)

ಇಷ್ಟಕೆಗಳಿಂದ (ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ) ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಈ ಯಜ್ಞವೇದಿಯೇ ಈ ಪಾರ್ಥಿವಲೋಕವು. ಇದನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವ ಇಷ್ಟಕೆಗಳೇ (ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವ) ಉದಧಿಗಳು, ಯಜುಷ್ಮತಿಗಳೇ ಮಾನವರು. ಸೂದದೋಹಗಳೇ ಪಶುಗಳು, ಇಷ್ಟಕೆಗಳ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾದ ವೃತ್ತಿಕೆಗಳೇ ಓಷಧಿವನಸ್ಪತಿಗಳು ಲೋಕಂಪೃಣವೇ ಅಗ್ನಿಯು. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ಲೋಕಾಧಿಷ್ಠಾತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲದೇ,

ಅಂತರಿಕ್ಷಗ್ಂ ಹ ತ್ವೇವೈಷೋಗ್ನಿಶ್ಚಿತಃ | ತಸ್ಯ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರೇವ ಸಂಧಿಃ | ಪರಿಶ್ರಿತಃ
ಪರೇಣ ಹಾಂತರಿಕ್ಷಂ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಸಂಧತ್ತಸ್ತಾಃ ಪರಿಶ್ರಿತೋ ವಯಾಗ್ಂಸಿ ಯಜುಷ್ಮತ್ಯ
ಇಷ್ಟಕಾ ವರ್ಷಗ್ಂಸೂದದೋಹಾ ಮುರೀಚಯಃ ಪುರೀಷಮಾಹುತಯಃ ಸಮಿಧೋ
ಲೋಕಂಪೃಣಾ ತದ್ವಾ ಏತತ್ಸರ್ವಂ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೫-೪-೨)

ಈ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯೇ ಅಂತರಿಕ್ಷವು. ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಸಂಧಿಯು ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೂ ಮೀರಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಾಗುವುದರಿಂದ ಈ ವೇದಿಕೆಯ ಪರಿಶ್ರಿತಗಳೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಸಂಧಿಯು. ಯಜುಷ್ಮತಿಯೆಂಬ ಇಷ್ಟಕಗಳೇ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸೂದದೋಹಗಳೇ ವೃಷ್ಟಿಯು. ಇಷ್ಟಕೆಗಳ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾದ ವೃತ್ತಿಕೆಗಳೇ ರಶ್ಮಿಗಳು. ಆಹುತಿಗಳೇ ಸಮಿತ್ತುಗಳು. ಲೋಕಂಪೃಣವೇ ನಾಯುವು. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ದ್ಯೌರ್ಹ ತ್ವೇವೈಷೋಗ್ನಿಶ್ಚಿತಃ | ತಸ್ಯಾಪ ಏವ ಪರಿಶ್ರಿತೋ ಯಥಾ ಹ ನಾ ಇದಂ ಕೋಶಃ
ಸಮುಬ್ಜಿತ ಏವಮಿಮೇ ಲೋಕಾ ಅಪ್ಸ್ವಂತಸ್ತದ್ಯಾ ಇಮಾನ್ ಲೋಕಾನ್ ಪರೇಣಾಪಸ್ತಾಃ
ಪರಿಶ್ರಿತೋ ದೇವಾ ಯಜುಷ್ಮತ್ಯ ಇಷ್ಟಕಾ ಯದೇವೈತಸ್ಮಿನ್ಲೋಕೇನ್ಮಂ ತತ್ಸೂದ-
ದೋಹಾ ನಕ್ಷತ್ರಾಣಿ ಪುರೀಷಮಾಹುತಯಃ ಸಮಿಧ ಆದಿತೋ ಲೋಕಂಪೃಣಾ ತದ್ವಾ
ಏತತ್ಸರ್ವಮಾದಿತ್ಯಮೇತಾಭಿಸಂಪದ್ಯತೇ ತತ್ಸರ್ವೋಗ್ನಿಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೫-೪-೩)

ಈ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯೇ ದ್ಯುಲೋಕವು. ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವ ಇಷ್ಟಕೆಗಳೇ ಈ ಲೋಕವನ್ನಾವರಿಸಿರುವ ಉದಧಿಗಳು. ಯಜುಷ್ಮತಿಯೆಂಬ ಇಷ್ಟಕಗಳೇ ದೇವತೆಗಳು. ಸೂದದೋಹಗಳೇ ಈ ಲೋಕದ ಅನ್ನವು. ಇಷ್ಟಕೆಗಳ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾದ ವೃತ್ತಿಕೆಗಳೇ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು. ಲೋಕಂಪೃಣವೇ ಆದಿತ್ಯನು.

ಆದಿಕೋ ಹ ತ್ವೇವೈಷೋಽಗ್ನಿಶ್ಚಿತಃ | ತಸ್ಯ ದಿಶ ಏವ ಪರಿಶ್ರಿತಸ್ತಾಃ ಷಷ್ಠಿಶ್ಚ ತ್ರೀಣಿ ಚ ಶತಾನಿ
ಭವಂತಿ ಷಷ್ಠಿಶ್ಚ ಹ ವೈ ತ್ರೀಣಿ ಚ ಶತಾನ್ಯಾದಿತ್ಯಂ ದಿಶಃ ಸಮಂತಂ ಪರಿಯಂತಿ ರಶ್ಮಯೋ
ಯಜುಷ್ಠತ್ಯ ಇಷ್ಟಕ್ತಾಸ್ತಾಃ ಷಷ್ಠಿಶ್ಚೈವ ತ್ರೀಣಿ ಚ ಶತಾನಿ ಭವಂತಿ ಷಷ್ಠಿಶ್ಚ ಹ ವೈ ತ್ರೀಣಿ
ಚ ಶತಾನ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ರಶ್ಮಯಸ್ತದ್ಯತ್ಪರಿಶ್ರಿತ್ಸು ಯಜುಷ್ಠತೀಃ ಪ್ರತ್ಯರ್ಪಯಂತಿ ರಶ್ಮೀಂಸ್ತದ್ವಿಕ್ಸು
ಪ್ರತ್ಯರ್ಪಯತ್ಯಥ ಯದಂತರಾ ದಿಶಶ್ಚ ರಶ್ಮೀಂಶ್ಚ ತತ್ಸಾದದೋಹಾ ಅಥ ಯದ್ವಿಕ್ಸು ಚ
ರಶ್ಮಿಷು ಚಾನ್ಮಂ ತತ್ಪುರೀಷಂ ತಾ ಅಹುತಯಸ್ತಾಃ ಸಮಿಧಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೫-೪-೪)

ಈ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯೇ ಆದಿತ್ಯನು. ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳೂ ಅವಾಂತರದಿಕ್ಕುಗಳೂ ಸುತ್ತು
ವರಿದಿವೆ. ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ಸಂಖ್ಯಾಕಗಳಾದ ಯಜುಷ್ಠತಿಗಳೇ ಆದಿತ್ಯನ ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ರಶ್ಮಿಗಳಾಗಿವೆ.
ಸೂದದೋಹಗಳೇ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳಿಗೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ತತ್ತ್ವವಿಶೇಷಗಳು. ಇಷ್ಟಕೆಗಳ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ
ಗಳಾದ ಮೃತ್ತಿಕೆಗಳೇ ರಶ್ಮಿಗಳಿಗೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅನ್ನವು.

ನಕ್ಷತ್ರಾಣಿ ಹ ತ್ವೇವೈಷೋಽಗ್ನಿಶ್ಚಿತಃ | ತಾನಿ ವಾ ಏತಾನಿ ಸಪ್ತವಿಗ್ಂಶತಿನಕ್ಷತ್ರಾಣಿ ||
ಛಂದಾಗ್ಂಸಿ ಹ ತ್ವೇವೈಷೋಽಗ್ನಿಶ್ಚಿತಃ | ತಾನಿ ವಾ ಏತಾನಿ ಸಪ್ತಚ್ಛಂದಾಗ್ಂಸಿ ||

ಸರ್ವಾಣಿ ಹ ತ್ವೇವ ಭೂತಾನಿ | ಸರ್ವೇ ದೇವಾ ಏಷೋಽಗ್ನಿಶ್ಚಿತಃ ಅಪೋ ವೈ ಸರ್ವೇ ದೇವಾಃ
ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ತಾ ಹೈತಾ ಆಪ ಏವೈಷೋಽಗ್ನಿಶ್ಚಿತಸ್ತಸ್ಯ ನಾನ್ಯಾ ಏವ ಪರಿಶ್ರಿತಸ್ತಾಃ
ಷಷ್ಠಿಶ್ಚ ತ್ರೀಣಿ ಚ ಶತಾನಿ ಭವಂತಿ ಷಷ್ಠಿಶ್ಚ ಹ ವೈ ತ್ರೀಣಿ ಚ ಶತಾನ್ಯಾದಿತ್ಯಂ ನಾನ್ಯಾಃ
ಸಮಂತಂ ಪರಿಯಂತಿ ಆತ್ಮಾಯಮೇವ ಸ ಯೋಽಯಂ ಹಿರಣ್ಮಯಃ ಪುರುಷಃ ||—

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೫-೪, ೬ರಿಂದ ೧೪)

ಈ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯೇ ಸಮಸ್ತ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ; ಸಪ್ತಚ್ಛಂದಸ್ಸುಗಳು ; ಇದೇ ಸಂವತ್ಸರವು ; ಇದೇ ಸಕಲ ಭೂತಗಳೂ
ಆಗಿದೆ. ಆದಿತ್ಯನ ಸುತ್ತಲೂ ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ರಶ್ಮಿರೂಪಗಳಾದ ನಾವೆಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವಂತೆ ಈ ವೇದಿಯ
ಸುತ್ತಲೂ ಯಜುಷ್ಠತೀರೂಪದ ದೇವಮಾನವಾದಿಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವೇದಿಕೆಯ ದೇಹವೇ ಈ
ಆದಿತ್ಯಾಂತರ್ಗತನಾದ ಹಿರಣ್ಮಯಪುರುಷನು. ಈ ಹಿರಣ್ಮಯಪುರುಷನ ಸ್ವರೂಪವು ಎಷ್ಟು ಅಕರ್ಷಕವಾದದ್ದು
ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ತ್ವವುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದರೆ—

ತಸ್ಯೈತೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠೇ | ರುಕ್ಮಶ್ಚ ಪುಷ್ಕರಪರ್ಣಿಂ ಚಾಪಶ್ಚಾದಿತ್ಯಮಂಡಲಂ ಚ ಸ್ತುಚಾ ಬಾಹೂ
ತಾನಿಂದ್ರಾಗ್ನೀ ದ್ವೇ ಸ್ವಯಮಾತ್ಮಣ್ಣೇ ಇಯಂ ಚಾಂತರಿಕ್ಷಂ ಚ ತಿಸ್ತೋ ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತಿಷಃ ಏತಾ
ದೇವತಾ ಅಗ್ನಿರ್ವಾಯುರಾದಿತ್ಯ ಏತಾ ಹೈವ ದೇವತಾ ವಿಶ್ವಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಾದಶರ್ತವ್ಯಾಃ
ಸಂವತ್ಸರಃ ಸ ಆತ್ಮಾ ಪಂಚ ನಾಕಸದಃ ಪಂಚ ಪಂಚಚೂಡಾಃ ಸ ಯಜ್ಞಸ್ತೇ ದೇವಾ ಅಥ
ಯದ್ವಿಕರ್ಣೀ ಚ ಸ್ವಯಮಾತ್ಮಣ್ಣಾ ಚಾಶ್ವಾ..... .. ಆತ್ಮಾ ಸ ಏಷ
ಸರ್ವಾಸಾನುಪಾಂ ಮಧ್ಯೇ ಸ ಏಷ ಸರ್ವೈಃ ಕಾಮೈಃ ಸಂಪನ್ನ ಆಪೋ ವೈ ಸರ್ವೇ ಕಾಮಾಃ

ಸ ಏಷೋಕ್ತಕಾಮಃ ಸರ್ವಕಾಮೋ ನ ಹ್ಯೇತಂ ಕಸ್ಯ ಚನ ಕಾಮಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೫-೪-೧೫)

ಸ್ವರ್ಣಪಾತ್ರವೂ, ಪುಷ್ಕರಪರ್ಣವೂ ಈ ಆದಿತ್ಯಾಂತರ್ಗತನಾದ ಹಿರಣ್ಮಯಪುರುಷನ ಎರಡು ಪಾದಗಳು. ಯಜ್ಞ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಸ್ತುಚಿ (ಪಾತ್ರಿ)ಗಳೂ ಇವನ ಬಾಹುಗಳು. ಇವರೇ ಇಂದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆತ್ಮಣವಾಗಿರುವ ಈ ಎರಡು ಇಷ್ಟಕೆಗಳೇ ಪೃಥಿವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳು. ವಿಶ್ವಜ್ಯೋತೀರೂಪವಾದ ಇಷ್ಟಕಗಳೇ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳು. ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಮೂರು. ಈ ಮೂರೂ ಸಹ ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯರನ್ನು ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ವೇದಿಯ ದೇಹವೇ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಅಂತವಾಗಿದೆ. ಈ ವೇದಿರೂಪವಾದ ಆದಿತ್ಯಾಂತರ್ಗತನಾದ ಹಿರಣ್ಮಯಪುರುಷನು ಸರ್ವಕಾಮಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಮರಹಿತನಾಗಿಯೂ ಪೂರ್ಣತ್ವಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವೇದಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ವಿಸ್ತೃತಿಯನ್ನೂ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಕೇವಲ ಅಧಿದೈವತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಇದರ ಮಹಿಮೆಯು ಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ “ ಇಯಂ ವೇದಿಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾ ಅಂತಃ ” ಎಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಪೃಥಿವಿಯ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನ ಅಥವಾ ಸ್ವಭಾವವೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಸಾಯಣರು ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸತಕ್ಕ,

ಏತಾವತೀ ವೈ ಪೃಥಿವೀ ಯಾವತೀ ವೇದಿಃ |

(ತೈ. ಸಂ. ೨-೬-೪-೧)

ಎಂಬ ತೈತ್ತರೀಯಸಂಹಿತೆಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ‘ ನ ಹಿ ವೇದ್ಯತೀರಿಕ್ತಾ ಭೂಮಿರಸ್ತಿ ’ ಈ ಯಜ್ಞವೇದಿ ಗಿಂತಲೂ ಮೀರಿದ ಪೃಥಿವೀ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಯಂ ಯಜ್ಞೋ ಭುವನಸ್ಯ ನಾಭಿಃ—ಅಯಂ ಯಜ್ಞಃ ಭೂತಜಾತಸ್ಯ ಸಂನಹನಂ | ತತ್ರೈವ ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಸರ್ವಫಲೋತ್ಪತ್ತೇಃ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿನಾಂ ಬಂಧಕತ್ವಾತ್ | ಈ ಯಜ್ಞದಿಂದಲೇ ವೃಷ್ಟಿಯುಂಟಾಗಿ ತದ್ವಾರಾ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಇದು ಬಂಧಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಇದು ನಾಭಿರೂಪದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ನಾಭಿಶಬ್ದಕ್ಕೆ, ವಾಸಸ್ಥಾನ, ವ್ಯಾಪಕಸಂಬಂಧ, ಸಂನಾಹಕ ಎಂದರೆ ರಕ್ಷಕ, ಬಂಧಕ, ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳಿರುವುದನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞವೇ ನಾಭಿ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿ ಯತ್ರ ಭುವನಸ್ಯ ನಾಭಿಃ ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರರೂಪವಾಗಿ ಈ ವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಯಜ್ಞವೇ ಸಕಲ ವಿಶ್ವಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ, ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿ ದೇವಮಾನವಾದಿಸಕಲ ಭೂತಗಳಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಬಂಧಕಸಾಧನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ನಾಭಿರೂಪದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ದೇವಾನ್ ಭಾವಯಂತಾನೇನ ತೇ ದೇವಾ ಭಾವಯಂತು ವಃ |

ಪರಸ್ಪರಂ ಭಾವಯಂತಃ ಶ್ರೇಯಃ ಪರಮನಾಪ್ಸ್ಯಥ ||

(ಭ. ಗೀ. ೩-೧೧)

ದೇವಾನಾ ಇಂದ್ರಾದೀನಾ ಭಾವಯತ ವರ್ಧಯತ ಅನೇನ ಯಜ್ಞೇನ | ತೇ ದೇವಾ ಭಾವ-
ಯಂತು ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿನಾ ಅಪ್ಯಾಯಯಂತು ವಃ ಯುಷ್ಮಾನ್ | ಏವಂ ಪರಸ್ಪರಂ ಅನ್ಯೋನ್ಯಂ
ಭಾವಯಂತಃ ಶ್ರೇಯಃ ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಂ ಕ್ರಮೇಣ ಅನಾಪ್ಯಥ | ಸ್ವರ್ಗಂ ನಾ
ಪರಂ ಶ್ರೇಯಃ ಅನಾಪ್ಯಥ | (ಶಂ. ಭಾ.)

ಯಜ್ಞವೇ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ನರೂಪವೆಂದೂ, ಈ ಅನ್ನವನ್ನು ಮಾನವರು ಯಜ್ಞರೂಪದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಇದರಿಂದ ತೃಪ್ತರಾದ ದೇವತೆಗಳು ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಮಾನವರ ಸ್ಥಿತಿಗೂ, ವೃದ್ಧಿಗೂ ಕಾರಣರಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಮಸ್ತವಾದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೂ ಯಜ್ಞವೇ ಸಾಧನವೆಂದಾಯಿತು. ಈ ಯಜ್ಞವು ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಯಃಸಾಧನವು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನರಿತು ಇದನ್ನು ಸೇವಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಚರಿಸಿದರೆ ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಸಾಧನವಾಗುವುದೆಂದು ಶಂಕರಾದಿಗಳು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಯಜ್ಞತತ್ವವು ವಿಶ್ವದ ಐಕ್ಯವನ್ನೂ ಈ ಐಕ್ಯದ ನೆಲೆಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಉಪನಿಷದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೂಲತತ್ವವನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಕರೆದಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸಂಹಿತಾ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪತಿಯೆಂದು ಕರೆದಿದೆ. ಮತ್ತು ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ವಿಶ್ವಸೃಷ್ಟಿಯು ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಯಜ್ಞದ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವು. ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನೂ, ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಯಾಗಿ ಅದ್ವಿತೀಯನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಸಾಧನವಾದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಯ ಆತ್ಮದಾ ಬಲದಾ ಯಸ್ಯ ವಿಶ್ವ ಉಪಾಸತೇ ಪ್ರಶಿಷಂ ಯಸ್ಯ ದೇವಾಃ |

ಯಸ್ಯ ಛಾಯಾಮೃತಂ ಯಸ್ಯ ಮೃತ್ಯುಃ ಕಸ್ಯೇ ದೇವಾಯ ಹವಿಷಾ ವಿಧಾಮ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೨೧-೨)

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ತನ್ನ ವಿಶ್ವಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದನು. ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೇ ದೇವಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೃತ್ಯುವೂ, ಅಮೃತತ್ವವೂ ಅವನ ಛಾಯೆಗಳು. ಅಂತಹ ವಿಶ್ವಹೇತುವಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೆ ನಾವೂ ಸಹ ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿ ಪುರೋಡಾಶಾದಿಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸೋಣ ಎಂದು ಯಜ್ಞದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಯಜ್ಞವು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲವು; ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೇತುವು ಮತ್ತು ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಧಕವು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಅಥ ದೇವಾಃ | ಅನ್ಯೋನ್ಯಮಸ್ತಿನೈವ ಜುಹ್ವತಶ್ಚೇರುಸ್ತೇಭ್ಯಃ ಪ್ರಜಾಪತಿರಾತ್ಮಾನಂ ಪ್ರದದೌ
ಯಜ್ಞೋ ಹೈಷಾಮಾಸ ಯಜ್ಞೋ ಹಿ ದೇವಾನಾಮನ್ನಂ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೧-೧-೮-೨)

ದೇವತೆಗಳು ಯಜ್ಞವನ್ನಾಚರಿಸಿ ಪರಸ್ಪರಾನುಕೂಲಿಕವಾದ ಆಹುತಿಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿದರು. ಆಗ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಆಗ ಯಜ್ಞವೇ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ವತ್ತಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಯಜ್ಞವನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ಅನ್ನವೆಂದು [ಎಂದರೆ ಅನ್ನಸಾಧನವೆಂದು] ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೇ,

ಸ ಏತೇನ ಯಜ್ಞೇನ | ದೇವೇಭ್ಯ ಆತ್ಮಾನಂ ನಿರಕ್ರೀಣೇತ ಸ ಯದ್ವ್ರತಮುಪೈತಿ ಯಥೈವ
ತತ್ರೈಜಾಪತಿರ್ದೇವೇಭ್ಯ ಆತ್ಮಾನಂ ಪ್ರಾಯಚ್ಛದೇವಮೇವೈಷ ಏತದ್ದೇವೇಭ್ಯ ಆತ್ಮಾನಂ
ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ತಸ್ಮಾದು ಸಂಯತ ಏವೈತಾಗ್ಂ ರಾತ್ರಿಂ ಚಿಚಿರಿಷೇದ್ಯಥಾ ಹವಿಷಾ ಚರೇ-
ದೇವಗ್ಂ ಹವಿರ್ಹೇಷ ದೇವಾನಾಂ ಭವತಿ ||

(ಶ ಬ್ರಾ ೧೧-೧-೮-೩)

ದೇವತೆಗಳ ಯಜ್ಞದಿಂದ ತೃಪ್ತನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಿದನಂತರ ಪುನಃ ಯಜ್ಞಪ್ರತಿನಿಧಿ
ಯಾದ ತನ್ನ ಪ್ರತಿರೂಪವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಈ ರೀತಿ ಯಜ್ಞಾರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿರೂಪವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಯಜ್ಞ
ವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದುದರಿಂದ ತಿಳಿದವರು ಪ್ರಜಾಪತಿಯನ್ನೇ ಯಜ್ಞವೆಂಬ ಪರಾಯನಾಮದಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಅಥ ಯದ್ಯಜ್ಞಂ ತನುತೇ | ಯಜ್ಞೇನೈವೈತದ್ದೇವೇಭ್ಯ ಆತ್ಮಾನಂ ನಿಷ್ಕ್ರೀಣೇತೇ ಯಥೈವ
ತತ್ರೈಜಾಪತಿರಕ್ರೀಣೇತೈವಂ ಅಥ ಯದ್ಧವಿರ್ನಿರ್ವಹತಿ ಹವಿಷೈವೈತದ್ಯಜ್ಞಂ ನಿಷ್ಕ್ರೀಣಾತಿ
ಹವಿರನುವಾಕ್ಯಾನುವಾಕ್ಯಮವದಾನೇನಾವದಾನಂ ಯಾಜ್ಯಯಾ ಯಾಜ್ಯಾಂ ವಷಟ್ಪಾರೇಣ
ವಷಟ್ಪಾರಂ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೧-೧-೮-೪)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಯಾವನು ಯಜ್ಞಕರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಋಣ
ವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಆ ದೇವಋಣದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನು ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗು
ತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಶತಪಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶವನ್ನೇ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲೂ ಸಹ,

ಇಷ್ಟಾನ್ ಭೋಗಾನ್ ಹಿ ವೋ ದೇವಾ ದಾಸ್ಯಂತೇ ಯಜ್ಞಭಾವಿತಾಃ |

ತೈರ್ದತ್ತಾನಪ್ರದಾಯೈರ್ಭೋ ಯೋ ಭುಂಕ್ತೇ ಸ್ತೇನ ಏವ ಸಃ ||

ಯಜ್ಞಶಿಷ್ಟಾಶಿನಸ್ಸಂತೋ ಮುಚ್ಯಂತೇ ಸರ್ವಕಿಲ್ಬಿಷೈಃ |

ತೇ ತ್ವಘಂ ಭುಂಜತೇ ಪಾಪಾ ಯೇ ಪಚಂತ್ಯಾತ್ಮಕಾರಣಾತ್ ||

(ಭ. ಗೀ. ೩-೧೨, ೧೩)

ಯಜ್ಞದಿಂದ ತೃಪ್ತರಾದ ದೇವತೆಗಳು ಮಾನವರಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅವರವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.
ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಅನ್ನಾದಿಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಪುನಃ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಯಜ್ಞಾ
ಹುತಿಯನ್ನರ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಜೋರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯಜ್ಞಕರ್ಮವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಸತ್ಪುರುಷರು ಕಿಲ್ಬಿಷದಿಂದ
ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದಿಲ್ಲದವರು ಪಾಪಿಗಳಾಗಿ ಪಾಪಫಲವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಯಜ್ಞವು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ
ಏಕಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ತಂತುವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ವಿಶ್ವಚಕ್ರವೆಂದೂ ಕರೆದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಅನ್ನಾದ್ಭವಂತಿ ಭೂತಾನಿ ಪರ್ಜನ್ಯಾದನ್ನಸಂಭವಃ |

ಯಜ್ಞಾದ್ಭವತಿ ಪರ್ಜನ್ಯೋ ಯಜ್ಞಃ ಕರ್ಮಸಮುದ್ಭವಃ ||

ಕರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಭವಂ ವಿದ್ಧಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಕ್ಷರಸಮುದ್ಭವಂ |

ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವಗತಂ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿತ್ಯಂ ಯಜ್ಞೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಂ ||

ಏವಂ ಪ್ರವರ್ತತಂ ಚಕ್ರಂ ನಾನುವರ್ತಯತೀಹ ಯಃ |

ಅಘಾಯುರಿಂದ್ರಿಯಾರಾಮೋ ಮೋಘಂ ಪಾರ್ಥ ಸ ಜೀವತಿ ||

(ಭ. ಗೀ. ೩-೧೩ ರಿಂದ ೧೬)

ಕರ್ಮರೂಪವಾದ ಯಜ್ಞದಿಂದ ಪರ್ಜನ್ಯವೂ (ವೃಷ್ಟಿಯೂ) ಪರ್ಜನ್ಯದಿಂದ ಅನ್ನವೂ ಅನ್ನದಿಂದ ಭೂತಗಳೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುವು. ಈ ಯಜ್ಞರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು ಆದುದರಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸಕಲವಿಧವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ, ಪುನರಾವೃತ್ತಿರೂಪವಾದ ವಿಶ್ವಚಕ್ರಕ್ಕೂ ಸಹ ಮೂಲನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಜ್ಞರೂಪವಾದ ಈ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯದೆ, ನಿಯತವಾದ ಈ ವಿಶ್ವಚಕ್ರದ ಹಾದಿಯನ್ನನುಸರಿಸದೆ, ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿರುವನೋ ಅವನು ಪಾಪಿಸ್ಸನು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಗೀತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದ ಯಜ್ಞತತ್ತ್ವವು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ' ಭುವನಸ್ಯ ನಾಭಿಃ ' ಎಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಯಜ್ಞತತ್ತ್ವವನ್ನು ಮುಕ್ತಂಹಿತೆಯ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರಂಶಿಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯೇಜಂತ ದೇವಾಸ್ತಾನಿ ಧರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರಥಮಾನ್ಯಾಸನ್ |

ತೇ ಹ ನಾಕಂ ಮಹಿಮಾನಃ ಸಚಂತ ಯತ್ರ ಪೂರ್ವೇ ಸಾಧ್ಯಾಃ ಸಂತಿ ದೇವಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೫೦ ಮತ್ತು ೧೦-೯೦-೧೬)

ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪರೂಪವಾದುದೂ, ಧ್ಯಾನಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ ಯಜ್ಞದಿಂದ ಯಜ್ಞಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾದ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ವಿಧವಾದ ಯಜ್ಞವೇ ಮೂಲವಾಯಿತು. ಈ ಯಜ್ಞದ ಧರ್ಮಗಳೇ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಥರಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಅವರವರ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಯಜ್ಞದಿಂದಲೇ ಪ್ರಜಾಪತಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟವಾದ ಸಕಲ ಭೂತಗಳೂ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಹೇತುವಾದ ಅನ್ನವನ್ನೂ, ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಜ್ಞದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ,

ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಪ್ರಜಾ ಅಸೃಜತ ತಾಸ್ಸೃಷ್ಟ್ವಾಃ ಕ್ಷುಧಂ ನ್ಯಾಯಂತ್ಸ ಏತಂ ನವರಾತ್ರಮಸೃತ್ಯತ್ತಮಾ-

ಹರತ್ತೇನಾಯಜತ ತತೋ ವೈ ಪ್ರಜಾಭ್ಯೋಕಲ್ಪತ ಯರ್ಹಿ ಪ್ರಜಾಃ ಕ್ಷುಧಂ ನಿಗಚ್ಛೇಯು-

ಸ್ತರ್ಹಿ ನವರಾತ್ರೇಣ ಯಜೇತೇನೋ ಹಿ ನಾ ಏತಾಸಾಂ ಲೋಕಾ ಅಕ್ಲ್ಯಸ್ತಾ..... ||

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೨-೪-೧)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನಂತರ ಅವು ಕ್ಷುತ್ತಿನಿಂದ ಭರಿತವಾದವು. ಅವುಗಳ ಕ್ಷುತ್ತಿನ ಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ನವರಾತ್ರಾತ್ಮಕವಾದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷುತ್ತಿನ ಶಮನವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಕ್ಷುತ್ತಿನ ಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ಯಜ್ಞವು ಅಚರಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು ನಿಯತವಾಗಿದೆ. ಆ ಯಜ್ಞವೇ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಯಮನದಲ್ಲಿಯೂ ಇಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ,

ಕಲ್ಪಂತೇತ್ಯಸ್ಮಾ ಇಮೋ ಲೋಕಾ ಊರ್ಜಂ ಪ್ರಜಾಸು ದಧಾತಿ ತ್ರಿರಾತ್ರೇಣೈವೇಮಂ ಲೋಕಂ

ಕಲ್ಪಯತಿ ತ್ರಿರಾತ್ರೇಣಾಂತರಿಕ್ಷಂ ತ್ರಿರಾತ್ರೇಣಾಮುಂ ಲೋಕಂ ಯಥಾ ಗುಣೇ ಗುಣಮನ್ಯಸ್ಯ-

ತೈವನುವ ತಲ್ಲೋಕೇ ಲೋಕಮನ್ಯಸ್ಯತಿ ಧೃತ್ಯಾ ಅಶಿಥಿಲಂ ಭಾವಾಯ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೨-೪-೨)

ನವರಾತ್ರರೂಪವಾದ ಈ ಯಜ್ಞದಿಂದ ಲೋಕತ್ರಯಕ್ಕೂ ಜೈತನ್ಯವು ದೊರೆಯಿತು. ತ್ರಿರಾತ್ರದಿಂದ ಪೃಥ್ವಿಗೂ, ತ್ರಿರಾತ್ರದಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೂ, ಉಳಿದ ತ್ರಿರಾತ್ರದಿಂದ ದ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೂ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸ್ಥಿತಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಯಜ್ಞದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಿದನು. ಓತಪ್ರೋತರೂಪದಿಂದ ತಂತುವಿನೊಡನೆ ತಂತುವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪಟವನ್ನು (ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು) ನಿರ್ಮಿಸುವಂತೆ, ಶೈಥಿಲ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಂಬಂಧರೂಪವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಅವುಗಳ ನಿಯತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೂ ಈ ಯಜ್ಞದಿಂದ ಲೋಕತ್ರಯಕ್ಕೂ ಓತಪ್ರೋತರೂಪವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದನು. ಈ ಯಜ್ಞವು ವಿಶ್ವಜೀವದ ನಾಡಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಶತಪಥದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ,

ಸರ್ವೇಷಾಂ ನಾ ಏಷ ಭೂತಾನಾಗ್ಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ದೇವಾನಾಮಾತ್ಮಾ ಯದ್ಯಜ್ಞಸ್ತಸ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿ
ಮನು ಯಜಮಾನಃ ಪ್ರಜಯಾ ಪಶುಭಿರ್ಯಥೈ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೪-೩-೨-೧)

ಈ ಯಜ್ಞವು ಸಕಲ ಮಾನವರ ಮತ್ತು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳ ಆತ್ಮವೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾವನು ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಸತ್ಸಂತಾನವನ್ನೂ, ಪಶುಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು,

ಸ ಯದಗ್ನೌ ಜುಹೋತಿ | ತದ್ದೇವೇಷು ಜುಹೋತಿ ತಸ್ಮಾದ್ದೇವಾಃ ಸಂತ್ಯಥ ಯತ್ಸದಸಿ ಭಕ್ಷ-
ಯಂತಿ ತನ್ನನುಷ್ಯೇಷು ಜುಹೋತಿ ತಸ್ಮಾನ್ನನುಷ್ಯಾಃ ಸಂತ್ಯಥ ಯದ್ಧವಿಧಾನಯೋರ್ನಾ-
ರಾಶಗ್ಂಸಾಃ ಸೀದಂತಿ ತತ್ಪಿತೃಷು ಜುಹೋತಿ ತಸ್ಮಾತ್ತಿತರಃ ಸಂತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೨-೬-೨-೨೫)

ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹುತವಾದುದು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸದಸ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಹಂಚಲ್ಪಟ್ಟ (ಸೋಮ) ರಸದಿಂದ ಮಾನವರ ಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ನಾರಾಶಂಸಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಅರ್ಪಿತವಾದ ಆಹುತಿಯು ಪಿತೃಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನವನು ತನ್ನ ದೇವ ಋಣವನ್ನೂ ಪಿತೃ ಋಣವನ್ನು ಸಹ ಯಜ್ಞಕರ್ಮದಿಂದಲೇ ತೀರಿಸಬೇಕು. ಇದಿಲ್ಲದೇ ಇವನಿಗೆ ಋಣದಿಂದ ವಿನೋಚನೆ ಯಿಲ್ಲ. ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಉದಹರಿಸಿದ

“ ತಲ್ಲೋಕೇ ಲೋಕಮನ್ಯಸ್ಯತಿ ಧೃತ್ಯಾ ಅಶಿಥಿಲಂ ಭಾವಾಯ ” |

(ತೈ. ಸಂ. ೭-೨-೪-೨)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಶಿಥಿಲವಾಗದೇ ಭದ್ರವಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ಸಂಬಂಧವೂ ಓತಪ್ರೋತಗಳಂತೆ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸಹ ಯಜ್ಞಕರ್ಮದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಋಣತ್ರಯದ ವಿಸಯವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಸಹ ಈ ಪರಸ್ಪರವಾದ ಬಂಧನವು ವರ್ಣಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ,

ಋಣಗ್ಂ ಹ ವೈ ಜಾಯತೇ ಯೋಽಸ್ತಿ ಸ ಜಾಯಮಾನ ಏವ ದೇವೇಭ್ಯ ಋಷಿಭ್ಯಃ ಪಿತೃಭ್ಯೋ
ಮನುಷ್ಯೇಭ್ಯಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೭-೨-೧)

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯಕಾಲದಲ್ಲೂ ಸಹ ಅವನ ಜನ್ಮದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದ ದೇವಋಣವೂ, ಋಷಿಋಣವೂ, ಪಿತೃಋಣವೂ ಅವನ ಮೇಲಿನ ಹೊರೆಯಾಗಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಸ ಯದೇವ ಋಜೇತ | ತೇನ ದೇವೇಭ್ಯ ಋಣಂ ಜಾಯತೇ ತದ್ವೈಭ್ಯ ಏತತ್ಕರೋತಿ ಯದೇ-
ಭ್ಯೋ ಜುಹೋತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೭-೨-೨)

ಈ ಋಣದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ವಿಶ್ವದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಸಹ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿ ದೇವಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಆ ಋಣದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲೇ ಬೇಕು.

ಜಾಯಮಾನೋ ವೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತ್ರಿಭಿರ್ಯುಣವಾ ಜಾಯತೇ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೇಣರ್ಷಿಭ್ಯೋ
ಯಜ್ಞೇನ ದೇವೇಭ್ಯಃ ಪ್ರಜಯಾ ಪಿತೃಭ್ಯ ಏಷ ನಾ ಅನ್ಯಣೋ ಯಃ ಪುತ್ರೀ ಯಜ್ಞಾ
ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿವಾಸೀ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೬-೩-೧೧-೫)

ಇದಲ್ಲದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದವನು ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಋಷಿಋಣ, ದೇವಋಣ, ಪಿತೃಋಣಗಳೆಂಬ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಋಣಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೇ ಹುಟ್ಟುವನು. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವ್ರತದಿಂದ ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ ನಿಯಮವಾಗಿ ಗುರುವಿನಿಂದ ಉಪದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನಮಾಡುವುದರಿಂದ ಋಷಿಋಣವು ತೀರುವುದು ಯಜ್ಞಾದಿಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ದೇವಋಣವು ತೀರುವುದು. ವಿನಾಹವಾದ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪ್ರಜ್ಞೋತ್ಪಾದನೆಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಿತೃಋಣವು ತೀರುವುದು ಎಂದು ತ್ರೈತ್ತರೀಯಸಂಹಿತೆ (ಯಜುರ್ವೇದ) ಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದೆ.

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಸಹ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವಪೂರಿತವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಯಜ್ಞವು ಈ ಸಾಮಾನ್ಯವಿಶೇಷಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಸೂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸೂತ್ರರೂಪವಾದ ಈ ಯಜ್ಞವು ಸಹ ವಿಶ್ವದ ವಿಕಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಕೋಚಗಳೊಡನೆ ತಾನೂ ಸಹ ಒಂದು ಸಲ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಸಂಕುಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಗತಿಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅಥ ಯಸ್ಮಾದ್ಯಜ್ಞೋ ನಾಮ | ಘ್ನಂತಿ ನಾ ಏನಮೇತದ್ಯದಭಿಷುಣ್ವಂತಿ ತದ್ಯದೇನಂ ಕನ್ಯತೇ
ತದೇನಂ ಜನಯಂತಿ ಸ ತಾಯಮಾನೋ ಜಾಯತೇ ಸ ಯನ್ ಜಾಯತೇ ತಸ್ಮಾದ್ಯಜ್ಞೋ
ಯಾಚ್ಛೋ ಹ ವೈ ನಾಮೈತದ್ಯಜ್ಞ ಇತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೩-೯-೪-೨೩)

ಅಭಿಷವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆನನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪುನಃ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸಾರರೂಪವಾದ ಗತಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದರಿಂದ ಯಜ್ಞ ವೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು ಎಂದು ಆನಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಂಕೋಚವಿಕಾಸಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದರಿಂದ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರಕವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ,

ಭುಜ್ಯುಃ ಸುಪರ್ಣ ಇತಿ | ಯಜ್ಞೋ ವೈ ಭುಜ್ಯುಃ ಯಜ್ಞೋ ಹಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಭುನಕ್ತಿ ಯಜ್ಞೋ
ಗಂಧರ್ವಃ.... ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೯-೪-೧-೧೧)

ಯಜ್ಞವು ಸಕಲ ಭೂತಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಆಹುತಿಗಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಪುನಃ ಸಕಲಭೂತಗಳ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವಕ್ಕೂ ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ ಸಮಸ್ತ ವಿಶ್ವವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಸಹ ಯಜ್ಞವು ಕಾರಣವು. ಅದೇ ರಕ್ಷಕವು ಮತ್ತು ಅದೇ ಸೂತ್ರ ರೂಪವಾದ ಸಂಬಂಧವು, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ನಾನಾಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕಿನಲ್ಲಿ “ಯಜ್ಞೋ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ನಾಭಿಃ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವನಾಭಿಯಾದ ಈ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ದೇವಮಾನವಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಅತ್ಯವಶ್ಯವೆಂದು ತೋರಿಸಿದೆ.

ಯೋ ವೈ ಶ್ರದ್ಧಾಮನಾರಭ್ಯ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜತೇ ನಾಸ್ಯೇಷ್ಟಾಯ ಶ್ರದ್ಧಧತೇಽಪಃ ಪ್ರಣಯತಿ
ಶ್ರದ್ಧಾ ವಾ ಅಪಃ ಶ್ರದ್ಧಾನೇವಾರಭ್ಯ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜತೇ ಉಭಯೇಽಸ್ಯ ದೇವಮನುಷ್ಯಾ
ಇಷ್ಟಾಯ ಶ್ರದ್ಧಧತೇ |

(ತೈ. ಸಂ. ೧-೬-೮-೧)

ಶ್ರದ್ಧಾರಹಿತನಾಗಿ ಯಜ್ಞಮಾಡಿದವನ ಯಜ್ಞವು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರದ್ಧಾರೂಪವಾದ ಅಪ್ಪನ್ನು (ನೀರನ್ನು) ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ದೇವಮಾನವಾದಿ ಸಕಲರೂ ಸಹ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೇ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವರು ಎಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಅನಶ್ಯಕತೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಯಜ್ಞತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿಡಬೇಕಾದ ಈ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಕೇವಲ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲ. ಈ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಗ್ರಹಣಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ಭುವನನಾಭಿಯಾದ ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನರಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಜ್ಞಾನದ ಅಧಾರದಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಈ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ಯಜಮಾನನು ತನಗೂ ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ಇರುವ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಜಾಪತಿರೂಪಿಯಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ವಿಶ್ವವ್ಯವಹಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಯಜ್ಞತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿಡಗಿರುತ್ತದೆಂದರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಆ ವಿಶ್ವಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಸಹ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅಯಂ ಸೊನೋ ವೃಷ್ಣೋ ಅಶ್ವಸ್ಯ ರೇತಃ—ವೃಷ್ಣಾದಿಗಳನ್ನು ಸೇಚನಮಾಡುವವನೂ, ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕನೂ ಆದ ಅದಿತ್ಯನ ರೇತಸ್ಸು ಸೋಮರೂಪವಾಗಿದೆಯೆಂದು “ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾ ವೃಷ್ಣೋ ಅಶ್ವಸ್ಯ ರೇತಃ”

ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರರೂಪವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಶ್ವವೆಂಬ ಪರ್ವಾಯಪದವು ಆದಿತ್ಯನ ಯಾವ ಗುಣವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅನಂತರ ಸೋಮವು ಅವನ ರೇತಸ್ಸು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ—

ಪ್ರಜಾಪತೇರಹ್ಯಶ್ವಯತ್ ತತ್ಪ್ರಾಪತತ್ತತೋಽಶ್ವಃ ಸಮಭವದ್ಯದಶ್ವಯತ್ತದಶ್ವಸ್ಯಾಶ್ವತ್ವಂ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೩-೩-೧-೧)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಅಕ್ಷಿಯು (ಕಣ್ಣು) ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಅಶ್ವವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಅದು ವೃದ್ಧವಾದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಶ್ವವೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಈ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಇರುವ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಪತೀರ್ವಾ ಇದಮಗ್ರ ಅಸೀತ್ ನಿರಮಿಮೀತ ಮನಸಃ ಪುರುಷಂ ಚಕ್ಷುಷೋಽಶ್ವಂ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೨-೫-೨-೬)

ಈ ಅಶ್ವವು ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಚಕ್ಷುಸ್ಸಿನಿಂದ ಸೃಷ್ಟವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ವರುಣನಿಗೂ ಈ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ನಾರುಣೋ ವಾ ಅಶ್ವಃ | ತಂ ದೇವತಯಾ ವ್ಯರ್ಥಯತಿ | ಯತ್ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯಂ ಕರೋತಿ |
ನಮೋ ರಾಜ್ಞೇ ನಮೋ ವರುಣಾಯೇತ್ಯಾಹ | ನಾರುಣೋ ವಾ ಅಶ್ವಃ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೩-೯-೧೬-೧)

ಎಂದು ವರುಣನಿಗೂ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ ಸಾಯಣರು ಅಶ್ವಸ್ಯಾಬ್ಯೋನಿತ್ವಾದ್ವರುಣಸ್ಯ ಚಾಪಾಂ ಸತಿತ್ವಾದಯಮಶ್ವೋ ನಾರುಣಃ | ಅಶ್ವವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಜನಿಸಿದುದರಿಂದಲೂ, ವರುಣನು ನೀರಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದುದರಿಂದಲೂ ಯಜ್ಞಾಶ್ವವು ವರುಣದೇವತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು ಎಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಾರುಣಾಶ್ವದ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥವೇನು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ Egggelling ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣವನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

Varuna's horse is none other than the fiery races who pursue his diurnal course across the all-encompassing arch of heaven, the sphere of Varuna, the all-ruler. It is in the form of the horse that the Sun is thus lauded in the hymn in praise of Aswamedha."

(Sacred Books of the East. Vol. XLIV ; P. X1X-XX)

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುವಾದ ವರುಣನ ಈ ಅಶ್ವವು ಯಾವುದೆಂದರೆ ತನ್ನ ದೈನಂದಿನದ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ವರುಣನಿಗೂ ಈ ಅಶ್ವದೊಡನೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವು ತೈತ್ತಿರೀಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಪತಿರ್ವರುಣಾಯಾಶ್ವಮನಯ ತ್ವ ಸ್ವಾಂ ದೇವತಾಮಾರ್ಭತ್ವ ಪರೈದೀರ್ಯತ ಸ ಏತಂ
ವಾರುಣಂ ಚತುಷ್ಕಪಾಲಮಸಶ್ಯತ್ತಂ ನಿರವಸತ್ತತೋ ವೈ ಸ ವರುಣಸಾಶಾದಮುಚ್ಯತ
ವರುಣೋ ನಾ ಏತಂ ಗೃಹ್ಣಾತಿ ಯೋಽಶ್ವಂ ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಣಾತಿ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೨-೨-೧೨-೧)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಈ ಅಶ್ವವನ್ನು ವರುಣನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು, ಆದರೆ ಆ ಅಶ್ವವು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೇವತೆ
ಯಲ್ಲಿಗೇ (ಪ್ರಜಾಪತಿಯಲ್ಲಿಗೇ) ಹೋಯಿತು. ಆಗ ವರುಣನಿಗೆ ಖೇದವುಂಟಾದುದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ವರುಣನನ್ನು
ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಚತುಷ್ಕಪಾಲವನ್ನು ಪಿಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ವರುಣನ ಪಾಶದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದನು ಎಂಬುದಾಗಿ
ವಿವರಿಸಿದೆ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಗಳು ಸಹಾಯಕಗಳಾಗಿರುವುವು. ಆದರೆ
ಗ್ರಂಥವು ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ
ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು ಅಶ್ವಪದವು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಪರ್ಮಾಯಪದವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಋ. ಸಂ. ೧-೫೦-೧ ;

ತೈ. ಸಂ. ೨-೨-೧೨-೧ ;

,, ೧-೧೧೫-೧ ;

,, ೨-೫-೧೨-೧ ಇತ್ಯಾದಿ.

ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ (ಅಶ್ವಸ್ಯ) ಈ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಸೋಮವು ರೇತೋರೂಪವಾಗಿರುವುದು, ಎಂದರೆ ಆದಿತ್ಯ
ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಸೋಮವೇ ರೇತಸ್ಸಾಗಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಸಕಲಭೂತಗಳ
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸೋಮವೇ ಉತ್ಪಾದಕವಾದ ಬೀಜವೆಂಬುದನ್ನು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಅಥ ಯತ್ಕಿಂಚೇದಮಾದ್ರ್ಯಂ ತದ್ರೇತಸೋಽಸೃಜತ ತದು ಸೋಮ ಏತಾವದ್ವಾ ಇದಂ ಸರ್ವ-
ಮನ್ನಂ ಚೈವಾನ್ನಾದಶ್ಚ ಸೋಮ ಏವಾನ್ನಮಗ್ನಿರನ್ನಾದಃ |

(ಬೃ. ಉ. ೧-೪-೬)

ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ರೇತಸ್ಸಿನಿಂದ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಆದ್ರ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು.
ಆ ರೇತಸ್ಸೇ ಸೋಮವು. ಈ ಸೋಮವು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿ ಎರಡೂ ಪರಸ್ಪರವಾದ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭಕ್ಷಕಗಳಾಗು
ತ್ತವೆ. ಇದನ್ನೇ ಮೈತ್ರೈಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ರವಿಮಧ್ಯೇ ಸ್ಥಿತಃ ಸೋಮಃ ಸೋಮಮಧ್ಯೇ ಹುತಾಶನಃ |

(ಮೈ. ಉ. ೬-೩೮)

ಸೋಮನು ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಅಗ್ನಿಯು ಸೋಮದ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾ
ರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಸೋಮನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ
ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಮಹತ್ತತ್ತೋನೋ ಮಹಿಷಶ್ಚ ಕಾರಾಪಾಂ ಯದ್ಗೃಭೋಽವ್ಯಣೇತ ದೇವಾನ್ |

ಅದಧಾದಿಂದ್ರೇ ಪವಮಾನ ಓಜೋಽಜನಯತ್ಸೂರ್ಯೋ ಜ್ಯೋತಿರಿಂದುಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೯-೯೭-೪೧)

ಆದಿತ್ಯಸ್ಥವಾದ ಉದಕಗಳ ಗರ್ಭಭೂತವಾದ ಸೋಮವು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯನುನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ವೀರೈ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಜೋತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು, ಎಂದಿದೆ. ಮತ್ತು,

ತಂ ಸಮುದ್ರೋ ಅಸಿ ವಿಶ್ವವಿತ್ಯನೇ ತವೇಮಾಃ ಪಂಚಿ ಪ್ರದಿತೋ ವಿಧರ್ಮಣಿ |

ತ್ವಂ ದ್ಯಾಂ ಚ ಪೃಥಿವೀಂ ಚಾತಿ ಜಭ್ರಿಷೇ ತವ ಜ್ಯೋತೀಂಷಿ ಪವಮಾನ ಸೂರ್ಯಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೯-೮೬-೨೯)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸೋಮನೇ ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥವಾದ ಸಮುದ್ರವೆಂದೂ, ಸಕಲ ಜ್ಯೋತಿಗೂ ಆಧಾರವೆಂದೂ, ಆದಿತ್ಯನೇ ಸೋಮನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸೋಮವು ಯಾವ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ Hggeling ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

The poet of IX. 86. 29; while saying "Thou art the heavenly ocean (Samudra), thine are the lights (ಜ್ಯೋತೀಂಷಿ) O pavamana, thine the Sun," seems to conceive Soma as the bright ether, the azure 'sea of light' generally.

(Sacred Books of the East. Vol. XXVI. P. XV.)

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಅಗ್ನಿ ಹುತಃ ಸೋಮರಸಃ ಆದಿತ್ಯಂ ಸ್ರಾಪ್ಯ ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಫಲಂ ಜನಯತಿ | ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಸೋಮವು ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಸೇರಿ ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಫಲವನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯನ ರೇತಸ್ಸೆಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅಧಿದೈವತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಅರ್ಥಮಾಡದೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಉದಹರಿಸಿರುವ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರೇತಸ್ಸಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಸೋಮನಿಗಿರುವ ವಿಶ್ವೋತ್ತಾದನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಸೋಮನಿಗೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಾಯಂ ವಾಚಃ ಪರಮಂ ವೈಮು—ಮಂತ್ರಾದಿರೂಪಾಯಾಃ ವಾಚಃ ಪ್ರಜಾಪತಿರೇವ ಉತ್ಕೃಷ್ಟಂ ರಕ್ಷಕಂ ಸ್ಥಾನಂ | ತತ್ರೈವ ಉತ್ಪತ್ತೇಸ್ತತ್ರೈವ ಪಠ್ಯವಸಾನಾಚ್ಚ | ಮಂತ್ರಾದಿರೂಪವಾಸವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಜಾಪತಿಯೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವೂ, ಅವನೇ ಪಠ್ಯವಸಾನವೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನೇ ವೈಮು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವೈಮು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟಂ ರಕ್ಷಕಂ ಸ್ಥಾನಂ ಅತಿಶಯವಾದುದೂ ರಕ್ಷಕವೂ ಆದ ಆಧಾರ ಸ್ಥಾನವೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ವೈಮುಶಬ್ದವು ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೨-೧೦). ವ್ಯಾಪಿಸು, ಅಚ್ಛಾದಿಸು ಎಂದರ್ಥವುಳ್ಳ ವೈಮು ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷವೆಂದರ್ಥ. ಇದಲ್ಲದೆ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥಕವಾದ ಅವ ಧಾತುವಿಗೆ ವಿ ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗವು ಸೇರಿ ವೈಮುಪದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಬಹುದು. ನಾನಾವಿಧವಾದ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ,

ಋತೇನ ಋತಂ ಧರುಣಂ ಧಾರಯಂತ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಶಾಕೇ ಪರಮೇ ವೈಮು |

ದಿವೋ ಧರ್ಮನ್ ಧರುಣೋ ಸೇದುಷೋ ನೈಷ್ಠಾತ್ಯೈರಜಾತಾ ಅಭಿ ಯೇ ನನಕ್ಷುಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೧೫-೨)

ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಉತ್ತರವೇದಿಗೆ ಈ ಪದವು ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ವೈವೇಕಮಸದಿತ್ಯೇಷ ವೈ ವೈವೇಕಮಸದ್ವೈವೇಕಮ ವಾ ಏತತ್ಪದ್ವಾನಾಂ ಯಸ್ಮಿನ್ನೇಷ ಆಸನ್ನಶ್ಚಪತಿ||
(ಐ. ಬ್ರಾ. ೪-೨೦)

ಎಂಬ ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಣಾಸ್ಥಾನ ಅಥವಾ ಆಧಾರಸ್ಥಾನ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗ ವಿರುವುದು.

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಅಥವಾ ರಕ್ಷಕಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವುದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಅವನೇ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ ಕಾರಣನು ಮತ್ತು ಅದರ ಪರೈವಸಾನವು ಎಂದು ಸಾಯಣರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ವಾಕ್ಯಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿ ಲೋಕದ ಸಕಲವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ವಾಕ್ಯನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಆಧಾರನು, ಅವನ ತತ್ವವನ್ನೇ ಇದು ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಜನಕೋ ಹ ವೈದೇಹ ಆಸಾಂಚಕ್ರೇಽಥ ಹ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಆವವ್ರಾಜ ತಂ ಹೋನಾಚಿ
ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಕಿಮರ್ಥಮಚಾರೀಃ ಪಶೂನಿಚ್ಛನ್ನಿಂಜಂತಾನೀತಿ | ಉಭಯಮೇವ ಸಮ್ರಾ-
ಡತಿ ಹೋನಾಚಿ |

(ಬೃ. ಉ. ೪-೧)

ಜನಕವೈದೇಹನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನೆಂಬ ಮುಷಿಯು ಬಂದನು. ಆಗ ಜನಕನು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು “ ನೀನು ಬಂದ ಉದ್ದಿಷ್ಟವೇನು ? ಪಶುವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಂದೆಯಾ ? ಅಥವಾ ತಾತ್ಪ್ರಿಕವಾದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಂದೆಯಾ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಲು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು “ ಎಲೈ ಪ್ರಭುವೇ, ಎರಡನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಬಂದಿರುವೆನು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಯತ್ತೇ ಕಶ್ಚಿಬ್ರವೀತ್ತಚ್ಛೈವನಾಮೇತ್ಯಬ್ರವೀನ್ನೇ ಜಿತ್ವಾ ಶೈಲಿನಿರ್ವಾಗ್ನೈ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ಯಥಾ
ಮಾತೃಮಾನ್ ಪಿತೃಮಾನಾಚಾರ್ಯನಾನ್ ಬ್ರೂಯಾತ್ತಥಾ ತಚ್ಛೈಲಿನಿರಬ್ರವೀದ್ವಾಗ್ನೈ
ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯವದತೋ ಹಿ ಕಿಂ ಸ್ಯಾದಿತ್ಯಬ್ರವೀತ್ತು ತೇ ತಸ್ಯಾಯತನಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ ನ ಮೇಽಬ್ರ-
ವೀದಿತ್ಯೇಕಸಾದ್ವಾ ಏತತ್ಸಮ್ರಾಡತಿ ಸ ವೈ ನೋ ಬ್ರೂಹಿ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ |

(ಬೃ. ಉ. ೪-೧)

ಈ ತತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದುಪಡುವುದು ಅಥವಾ ನೀನು ಇತರರಿಂದ ತಿಳಿದುಪಡುವುದು ವಿವರಿಸು ಎಂದು ಜನಕನನ್ನು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಜನಕನು “ ವಾಕ್ಯೇ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಶೈಲಿನಿಯು ಹೇಳಿದನು ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ವಾಗ್ರೂಪವಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಆಯತನವಾವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾವುದು (ಆಧಾರಸ್ಥಾನ) ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದನೇ ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಜನಕನು ಅವನು ಅದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದನು. ಆಗ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಏಕಪಾದಮಾತ್ರವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದನು. ಆಗ ಜನಕನು ಅದು ಹೇಗೆಂದು ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ನಾಗೇನಾಯತನಮಾಕಾಶಃ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪ್ರಜ್ಞೇತ್ಯೇತದುಸಾಸೀತ |

ವಾಗ್ರೂಪಿಯಾದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಜಿಹ್ವೆಯೇ ಆಯತನವು, ಆಕಾಶವೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಸ್ಥಾನವು. ಇದನ್ನೇ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಾಗ,

ಕಾ ಪ್ರಜ್ಞತಾ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ? ಆ ಪ್ರಜ್ಞಯ ಸ್ವರೂಪವೇನೆಂದನು. ಆಗ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು,
ನಾಗೇವ ಸಮ್ರಾಡಿತಿ ಹೋವಾಚ | ನಾಜಾ ವೈ ಸಮ್ರಾಡ್ ಬಂಧುಃ ಪ್ರಜ್ಞಾಯತ ಋಗ್ವೇದೋ
ಯಜುರ್ವೇದಃ ಸಾಮವೇದೋಽಥರ್ವಾಂಗಿರಸ ಇತಿಹಾಸಃ ಪುರಾಣಂ ವಿದ್ಯಾ ಉಪನಿಷದಃ
ಶ್ಲೋಕಾಃ ಸೂತ್ರಾಣ್ಯನುಷ್ಯಾಖ್ಯಾನಾನಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾನೀಷ್ಟಂ ಹುತಮಾಶಿತಂ ಪಾಯಿತಮಯಂ
ಚ ಲೋಕಃ ಪರಶ್ಚ ಲೋಕಃ ಸರ್ವಾಣಿ ಚ ಭೂತಾನಿ ನಾಚೈವ ಸಮ್ರಾಟ್ ಪ್ರಜ್ಞಾಯಂತೇ
ನಾಗ್ವೈ ಸಮ್ರಾಟ್ ಪರಮಂ ಬ್ರಹ್ಮ ನೈನಂ ವಾಗ್ವಹಾತಿ ಸರ್ವಾಣ್ಯೇನಂ ಭೂತಾನ್ಯಭಿರಕ್ಷಂತಿ
ದೇವೋ ಭೂತ್ವಾ ದೇವಾನಸ್ಯೇತಿ ಯ ಏವಂ ವಿದ್ವಾನೇತದುಸಾಸ್ತೇ ||

(ಬೃ. ಉ. ೪-೧)

ವಾಕ್ಯೇ ಈ ಜ್ಞಾನವು. ಬಂಧುವೂ, ಋಗ್ವೇದವೂ, ಯಜುರ್ವೇದವೂ ಸಾಮವೇದವೂ, ಅಥರ್ವವೇದವೂ, ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಾದಿಗಳೂ, ಅವುಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾನುಷ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೂ, ಯಜ್ಞಾಹುತಿಗಳೂ, ಈ ಲೋಕತತ್ತ್ವವೂ ಅದರಂತೆಯೇ ಪರಲೋಕತತ್ತ್ವವೂ ಸಮಸ್ತವೂ ಸಹ ಈ ವಾಕ್ಯನ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ವಾಕ್ಯ ನಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮವೂ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ವಾಕ್ಯೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು. ಈ ತಾತ್ತ್ವಿಕಜ್ಞಾನದಿಂದ ಯಾರು ವಾಗ್ರೂಪಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ವಾಕ್ಯ ತೃಪ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನೂ ಸಹ ದೇವತೃಪ್ತವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಯಂ ನಾಚಃ ಪರಮಂ ವ್ಯೋಮ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವಾಕ್ಯಗೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನೇ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ,

ನಾಚಸ್ವತೀರ್ವಾಚಿಂ ನಃ ಸ್ವದತು ಸ್ವಾಹೇತಿ ಪ್ರಜಾಪತೀರ್ವ ನಾಚಸ್ವತಿಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೫-೧-೧-೧೬)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ವಾಗ್ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದನು ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೂ ವಾಕ್ಯಗೂ ಇರುವ ಆಧಾರಾಧೇಯಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ; —

ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ಪ್ರಜಾ ಅಸೃಜತ | ತಾಃ ಸೃಷ್ಟ್ವಾಃ ಸಮಶ್ಲಿಷ್ಯನ್ | ತಾ ರೂಪೇಣಾನುಪ್ರಾವಿಶತ್ |
ತಸ್ಮಾದಾಹುಃ | ರೂಪಂ ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿರಿತಿ | ತಾ ನಾಮ್ನಾನುಪ್ರಾವಿಶತ್ | ತಸ್ಮಾದಾಹುಃ |
ನಾಮ ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿರಿತಿ |

(ತೈ. ಬ್ರಾ. ೨-೨-೬-೧)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನಂತರ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಪರಸ್ಪರವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದವು. ಆಗ ಅವುಗಳ ವಿಶೇಷಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಮ ಮತ್ತು ರೂಪ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು

ರೂಪವು ಮಾನಸಿಕವಾದ ವಿಭಜನೆಗೂ, ನಾಮವು ವಾಗ್ಗ್ರೂಪವಾದ ವಿಭಜನೆಗೂ ಸಹಾಯವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಮರ್ತ್ಯಾ ಹ ವಾ ದೇವಾ ಆಸುಃ | ಸ ಯದೈವ ತೇ ಬ್ರಹ್ಮಣಾಪುರಥಾಮೃತಾ ಆಸುಃ ಸ ಯಂ ಮನಸ ಆಘಾರಯತಿ ಮನೋ ನೈ ರೂಪಂ ಮನಸಾ ಹಿ ನೇದೇದಗ್ಂರೂಪಮಿತಿ ತೇನ ರೂಪಮಾಪ್ನೋತ್ಯೇಥ ಯಂ ನಾಚೇ ಆಘಾರಯತಿ ವಾಗ್ಗೈ ನಾಮ ವಾಚಾ ಹಿ ನಾಮ ಗೃಹ್ಣಾತಿ ತೇನ ನಾಮಾಪ್ನೋತ್ಯೇತಾವದ್ವಾ ಇದಗ್ಂ ಸರ್ವಂ ಯಾವದ್ರೂಪಂ ಚೈವ ನಾಮ ಚ ತತ್ಸರ್ವಮಾಪ್ನೋತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೧-೨-೩-೬)

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಮರ್ತ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದನಂತರವೇ ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ನಾಮ ಮತ್ತು ರೂಪಗಳೆಂಬ ಎರಡುರೂಪಗಳು. ರೂಪವು ಮನೋಗತವಾದ ತತ್ತ್ವವು. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನಸಿಕವಾದ ಆಘಾರದಿಂದ ರೂಪಾತ್ಮಕವಾದ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯುತ್ತಾನೆ. ವಾಗ್ಗ್ರೂಪವಾದ ಆಘಾರದಿಂದ ವಾಗಾತ್ಮಕವಾದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಮನೋರೂಪವಾದುದೂ ವಾಗ್ಗ್ರೂಪವಾದುದೂ ಆದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯುವುದರಿಂದ ಮಾನವನೂ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಎಂದರೆ ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ವಾಕ್ಯಗೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ವೇದಿಃ—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ. ಧಾತು. ಹೃಪಿಷಿರುಹಿ—(ಉ. ಸೂ. ೪-೫೫೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪುಗಂತಲಘೂಪಧಸ್ಯಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಲಘೂಪಧೆಗೆ ಗುಣ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಇತ್ಯಾದಿನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಾಭಿಃ—ಏಹ ಬಂಧನೇ. ಧಾತು. ನಹೋಭಕ್ಚ (ಉ. ಸೂ. ೪-೫೬೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಜ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುಹಕಾರಕ್ಕೆ ಭಕಾರಾದೇಶ. ಅತೆ ಉಪಧಾಯಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಇತ್ತಾದುದರಿಂದ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರೇತಃ—ರೇಜ್ ಶ್ಲೇಷಣೇ. ಧಾತು. ಸ್ನು ರೀಭ್ಯಾಂತುಟ್ ಚಿ (ಉ. ಸೂ. ೪-೬೪೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಸುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದಕ್ಕೆ ತುಟಾಗಮ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವ್ಯೋಮ—ನಾಮನ್ ಸೀಮನ್ ವ್ಯೋಮನ್—(ಉ. ಸೂ. ೪-೫೯೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮನಿನಂತವಾಗಿ ನಿಸಾತಿತವಾಗಿದೆ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೬೫ ||

| ಸಂಹಿತಾಶಾಖಾಃ ||

ಸಪ್ತಾರ್ಥಗರ್ಭಾ ಭುವನಸ್ಯ ರೇತೋ ವಿಷ್ಣೋಸ್ತಿಷ್ಠಂತಿ ಪ್ರದಿತಾ
ವಿಧರ್ಮಣಿ |

ತೇ ಧೀತಿಭಿರ್ಮನಸಾ ತೇ ವಿಪಶ್ಚಿತಃ ಪರಿಭುವಃ ಪರಿ ಭವಂತಿ ವಿಶ್ವತಃ ||
|| ೩೬ ||

| ಸಪ್ತಾಶಾಖಾಃ |

ಸಪ್ತ | ಅರ್ಥಗರ್ಭಾಃ | ಭುವನಸ್ಯ | ರೇತಃ | ವಿಷ್ಣೋಃ | ತಿಷ್ಠಂತಿ | ಪ್ರದಿತಾ | ವಿಧರ್ಮಣಿ |

ತೇ | ಧೀತಿಭಿಃ | ಮನಸಾ | ತೇ | ವಿಪಶ್ಚಿತಃ | ಪರಿಭುವಃ | ಪರಿ | ಭವಂತಿ | ವಿಶ್ವತಃ || ೩೬ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಸಪ್ತ ಸರ್ಪಣಿಸ್ತಭಾವಾಃ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾ ವಾ ರಶ್ಮಯೋರ್ಧಗರ್ಭಾಃ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಗರ್ಭಂ
ಗರ್ಭಸ್ಥಾನೀಯಮುದಕಂ ಧಾರಯಮಾಣಾಃ | ಯದ್ವಾ | ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಮಧ್ಯೇಂದ್ರತರಿಷ್ಠೇ ಗರ್ಭ-
ವದ್ವರ್ತಮಾನಾಃ | ಭುವನಸ್ಯ ಲೋಕಸ್ಯ ರೇತಃ ಸಾರಂ ವೃಷ್ಟಿಸ್ತದತ್ತೇನ ರೇತೋಭೂತಾಃ ತಾದೃಶಾ
ರಶ್ಮಯೋ ವಿಷ್ಣೋರ್ವ್ಯಾಪಕಸ್ಯಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ವಿಧರ್ಮಣಿ ಜಗದ್ಧಾರಣವ್ಯಾಪಾರೇ ಪ್ರದಿತಾ ಪ್ರದೇಶೇನ
ತಿಷ್ಠಂತಿ | ವರ್ತಂತೇ | ಕಿಂಚ ತೇ ಧೀತಿಭಿಃ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಭಿರ್ಮನಸಾ ಜಗದುಪಕಾರಃ ಕರ್ತವ್ಯ ಇತಿ ಬುದ್ಧ್ಯಾ
ಚಿ ವಿಶ್ವತಃ ಸರ್ವತಃ || ದ್ವಿತೀಯಾರ್ಥೇ ತಸಿಃ || ವಿಶ್ವಂ ಪರಿ ಭವಂತಿ | ಪರಿತೋ ಭಾವಯಂತೀ |
ಕೃತ್ಸಂ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪ್ತವಂತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ತಸ್ಮಾತ್ತೇ ತ ಏವ ವಿಪಶ್ಚಿತೋ ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತಾಃ
ಪರಿಭುವಃ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತಾಃ || ಯದ್ವಾ | ಸಪ್ತಾರ್ಥಗರ್ಭಾಃ | ಸಪ್ತ ಮಹದಹಂಕಾರೌ ಸಂಚಿ
ತನ್ಮಾತ್ರಾಣೀತಿ ಮಿಲಿತ್ವಾ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾನಿ ತತ್ತ್ವಾನಿ | ಅರ್ಥಗರ್ಭಾ ಅನಿಕ್ಕತಿರೂಪಾಃ | ವಿಕಾರಾಶ್ರಯಾಯಾ
ಮೂಲಪ್ರಕೃತೇಃ ಪ್ರಕೃತಿವಿಕ್ಕತೇರುದಾಸೀನಸ್ಯಾತ್ಮನಶ್ಚೋತ್ಪನ್ನತ್ವಾದರ್ಥಾಂಶೇನ ಪ್ರಸಂಚಾಕಾರೇಣ
ಪರಿಣಾಮಾದರ್ಥಗರ್ಭಾಃ | ಪುರುಷಾಂಶಸ್ಯಾನಿಕ್ರಿಯತ್ವಾದಿತ್ಯಭಿಪ್ರಾಯಃ | ಅತಃ ಏವ ತೇಷಾಂ ಪ್ರಕೃತಿ-
ವಿಕ್ಕತಿತ್ವಂ | ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ತಸ್ಮಾದ್ಭುವನಸ್ಯ ರೇತಃ ಕಾರಣಂ | ಕಾರಣಭೂತಾನಿ ತಾನ್ಯೇವ ವಿಷ್ಣೋ-
ರ್ವ್ಯಾಪ್ತಸ್ಯ ಪುರುಷಸ್ಯ ವಿಧರ್ಮಣಿ ಪ್ರದಿತಾ ಪ್ರದೇಶೇನ ತಿಷ್ಠಂತಿ | ಇತರತ್ವಮಾನಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅರ್ಥಗರ್ಭಾಃ—ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಮಧ್ಯಭಾಗವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭರೂಪದಲ್ಲಿ ಉದಕಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿರು
ವುವು | ಭುವನಸ್ಯ—ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ | ರೇತಃ—ಸಾರಭೂತವಾದವು ಆದ | ಸಪ್ತ—ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಕವಾದ
ರಶ್ಮಿಗಳು | ವಿಷ್ಣೋಃ—ವ್ಯಾಪಕನಾದ ಆದಿತ್ಯನ | ವಿಧರ್ಮಣಿ—ಜಗದ್ಧಾರಣರೂಪವಾದ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ |

ಪ್ರದಿಶಾ—(ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ) ತಮ್ಮತಮ್ಮ ನಿಯತವಾದ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ | ತಿಷ್ಠಂತಿ—ಇರುತ್ತವೆ | ತೇ—ಆ ರಶ್ಮಿಗಳು | ಧೀತಿಭಿಃ—ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಿಂದಲೂ | ಮನಸಾ—ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ | ವಿಶ್ವತಃ—ಸುತ್ತಲೂ | ಪರಿ ಭವಂತಿ—ಜಗತ್ತನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿವೆ (ಆದುದರಿಂದಲೇ) | ತೇ—ಅವು | ವಿಪಶ್ಚಿತಃ—ಪ್ರಜ್ಞಾಯುಕ್ತಗಳಾಗಿ | ಪರಿಭುವಃ—ಸುತ್ತಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿವೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಮಧ್ಯಭಾಗವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭರೂಪದಲ್ಲಿ ಉದಕಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿರುವವೂ, ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸಾರಭೂತವೂ ಆದ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಕವಾದ ರಶ್ಮಿಗಳು ವ್ಯಾಪಕನಾದ ಆದಿತ್ಯನ ಜಗದ್ಧಾರಣರೂಪವಾದ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಿಯತವಾದ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಆ ರಶ್ಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಿಂದಲೂ, ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಸಹ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿವೆ.

English Translation

The seven (sustaining), the embryo (rain) for half a year, the fecundating (element) of the world, abide, by appointment, in the various functions of Vishnu. By their intelligence they prevade in thought all around (them), for they are intelligent and diffusive.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷವಾದ ಒಂದರ್ಥವನ್ನು ಮೊದಲು ತೋರಿಸಿ ಅನಂತರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತರಶ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಸಪ್ತರಶ್ಮಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ರಶ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥಗರ್ಭಾಃ, ವಿಪಶ್ಚಿತಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳಿವೆ. ಮತ್ತು ವಿಧರ್ಮಣಿ ಪ್ರದಿಶಾ ತಿಷ್ಠಂತಿ, ಧೀತಿಭಿರ್ಮನಸಾ ಪರಿ ಭವಂತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಇವುಗಳ ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಈ ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಲೋಕರಕ್ಷಣಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಸಪ್ತ—ಸರ್ಪಣಸ್ವಭಾವಾಃ, ಸಪ್ತ ಸಂಖ್ಯಾ ವಾ ರಶ್ಮಯಃ | ಪ್ರಸರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ರಶ್ಮಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಕಗಳಾದ ರಶ್ಮಿಗಳು ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಪ್ತ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ, ರಶ್ಮಿಪರವಾಗಿಯೂ, ಋತುಪರವಾಗಿಯೂ, ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳ ಪರವಾಗಿಯೂ, ಸಪ್ತಾಕ್ಷರಪರವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಒಂದೆ ಇದರ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ [ಇದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 295; 302-303; 310-311; 365-366 ಇತ್ಯಾದಿ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದೆ]. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ರಶ್ಮಿಪರವಾಗಿಯೇ (ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ) ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು.

ಅರ್ಥಗರ್ಭಾಃ—ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಕ್ಕೆ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಗರ್ಭಂ ಗರ್ಭಸ್ಥಾನೀಯಮುದಕಂ ಧಾರಯಮಾಣಾಃ | ಸಂವತ್ಸರದ ಅರ್ಥಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ವರ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಸ್ಥಾನೀಯವಾದ ಉದಕಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ರಶ್ಮಿಗಳೆಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಮಧ್ಯೇಂದ್ರಂತರಿಕ್ಷೇ ಗರ್ಭ-

ವದ್ವರ್ತಮಾನಾಃ | ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಅರ್ಥಭಾಗವಾದ ಎಂದರೆ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ರಶ್ಮಿಗಳೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದ ಜನ್ಯವಾದ ಋತುಗಳು ತಮ್ಮ ನಿಯತವಾದ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿಭವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ಯವಾದ ಆದಿತ್ಯನ ಅನುಶಾಸನದಂತೆ ಜಗದ್ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕಗಳಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ಪ್ರದಿಶಾ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು, “ಯತ್ರಾ ಸುಪರ್ಣಾ ಅಮೃತಸ್ಯ ಭಾಗಮನಿಮೇಷಂ ವಿದಧಾಭಿಸ್ವರಂತಿ” (ಋ. ಸಂ. ೧-೧೬೪-೨೧) ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿಗೆ ವಿನರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಪತನ ಅಥವಾ ಪ್ರಸರವುಳ್ಳ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣವಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉದಕದ ಕಡೆ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಸೇರಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ರಶ್ಮಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಿಪಶ್ಚಿತಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಕ್ಕೂ, ಮನಸಾ ಪರಿಭವಂತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವರ್ಣನೆಗಳಿಗೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ರಶ್ಮಿಗಳನ್ನು ಭುವನದ ರೇತಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಪದದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ರೇತಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಜಗದುತ್ಪಾದಕವಾದ ವೀರ್ಯವೆಂದಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಭೂತಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ, ರಕ್ಷಣೆಗೂ ಹೇತುವಾದ ಉದಕವೆಂದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು.

ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ಅರ್ಣಃ, ಕ್ಷೋದಃ, ಇತ್ಯಾದ್ಯುದಕ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೨-೨೭). ಮತ್ತು,

ದಿವೋ ನ ಯಸ್ಯ ರೇತಸೋ ದುಘಾನಾಃ ಪಂಥಾಸೋ ಯಂತಿ ಶವಸಾಪರೀತಾಃ |

ತರದ್ವೇಷಾಃ ಸಾಸಹಿಃ ಪೌಂಸ್ಯೇಭಿರ್ಮರುತ್ವಾನೋ ಭವತ್ತಿಂದ್ರ ಊತೀ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೦೦-೩)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವೃಷ್ಟ್ಯುದಕವೆಂಬದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. [ಸಂತಾನಜನಕವಾದ ವೀರ್ಯವೆಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನೂ, ರೇತಸ್ಸಿಗಿರತಕ್ಕ ಅತಿಶಯವಾದ ಶಕ್ತಿಯ ವಿನರಣೆಯನ್ನೂ ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ(೫-೬-೮)ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.] ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ರೇತಃ ಸಾರಂ ವೃಷ್ಟಿಪ್ರದಾನೇನ ರೇತೋಭೂತಾಃ ತಾದೃಶಾ ರಶ್ಮಯಃ ವೃಷ್ಟಿಪ್ರದಾನದಿಂದ ವೃಷ್ಟ್ಯುದಕರೂಪವಾದ ರಶ್ಮಿಗಳೆಂದರ್ಥವೆಂದು ಸಾಯಣರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಶ್ಮಿಗಳಿಗೂ ಉದಕಗಳಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ೧೨ನೇ ಋಕ್ಕನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಅದರ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದ (೧೦-೫-೪-೧೪) ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಆ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಿಷೋ ಹ್ಯಾಪಸ್ನೂರ್ಯಕಿರಣಾನಾಮೇವ ವೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃ ಕತ್ವಾತ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಣಯೋರಭೇದೇನ ಅರ್ಚಿರ್ವಾ ಆಪ ಇತ್ಯುಕ್ತಂ | ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಗಳು ಉದಕಪ್ರವಾಹಗಳಿಗೆ ಹೇತುಗಳಾದುದರಿಂದ ರಶ್ಮಿಗಳನ್ನೇ ಪ್ರವಾಹಗಳೆಂದು ರೂಪಕಮಾಡಿ ಹೇಳಿದೆಯೆಂಬ ವಿನರಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. (ಪುಟ 363).

ವಿಷ್ಣೋಃ—ವ್ಯಾಪಕಸ್ಯ ಅದಿತ್ಯಸ್ಯ | ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಆದಿತ್ಯನೆಂದರ್ಥ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ,

ಅಥ ಯದ್ವಿಷಿತೋ ಭವತಿ ತದ್ವಿಷ್ಣುರ್ಭವತಿ ವಿಷ್ಣುರ್ವಿಶತೇರ್ವಾ ವ್ಯಶೋತೇರ್ವಾ |

(ನಿ. ೧೨-೧೮)

ವ್ಯಾಪಿಸು ಅಥವಾ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಐಕ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರವೇಶಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಶ್ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಶ್ (ವಿ+ಅಶೂ) ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು,

ಇದಂ ವಿಷ್ಣುರ್ವಿಚಕ್ರಮೇ ತ್ರೇಧಾ ನಿ ದಧೇ ಪದಂ |

ಸಮೂಹ್ಯಮಸ್ಯ ಪಾಂಸುರೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೨೨-೧೭)

ಎಂಬ ಋಕ್ಯನ್ನುದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ವಿಷ್ಣುವಿನ ವ್ಯಾಪಕತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತ ವಾದ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪದವು ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದ್ದು ಆದಿತ್ಯನ ವ್ಯಾಪಕತ್ವವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಷ್ಣುಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸಹ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದಪ್ರಕ್ಷೇಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಆದಿತ್ಯನ ಪರವಾದ ಅರ್ಥ ವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೇಲೆ (ನಿರುಕ್ತಕಾರರಿಂದ) ಉದಾಹೃತವಾದ ೧-೨೨-೧೭ನೇ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ತ್ರೇಧಾ ನಿದಧೇ ಪದಂ ಎನ್ನುವಾಗ ಈ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಪಾದಪ್ರಕ್ಷೇಪಗಳು ಯಾವುವು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎಂಬ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿದ್ದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಪಂಡಿತರು ಇದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನ ಉದಯ, ಸೂರ್ಯನು ಉಚ್ಚಸ್ಥನಾಗಿರುವುದು, ಮತ್ತು ಅಸ್ತ ಈ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. Max Muller ಪಂಡಿತನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

This stepping of Vishnu is emblematic of the rising, the culminating and setting of the Sun.

(Sacred Books of the East. Vol. XXXII—P. 133).

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಔರ್ಣವಾಭಾದಿ ಪ್ರಾಚೀನಪಂಡಿತರೂ ಸಹ ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿರುಕ್ತ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಸಮಾರೋಹಣೇ ವಿಷ್ಣುಪದೇ ಗಯತಿರಸೀತ್ಯಾರ್ಣವಾಭಃ |

(ನಿ. ೧೨-೧೧)

ಎಂದು ಔರ್ಣವಾಭರ ಮತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ಸಮಾರೋಹಣೇ—ಉದಯ ಗಿರಾವುದ್ಯನ್ ಪದಮೇಕಂ ನಿಧತ್ತೇ | ವಿಷ್ಣುಪದೇ ಮಾಧ್ಯಂದಿನೇಽಂತರಿಕ್ಷೇ | ಗಯತಿರಸಿ ಅಸ್ತಂಗಿರಾ | ಉಪಯಾಚಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉದಯರೂಪದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಪಾದವೂ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಸ್ಥನಾಗಿರತಕ್ಕ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾದವೂ, ಅಸ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಾಚಲದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮೂರನೆಯ ಪಾದವೂ, ಸಹ ವಿಷ್ಣುರ್ವಿಚಕ್ರಮೇ ತ್ರೇಧಾ ನಿದಧೇ ಪದಂ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ವಿವರಿಸಿ ದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆಯೇ,

ವಿಷ್ಣುಸ್ತ್ರೀಧಾ ನಿಧತ್ತೇ ಪದಂ ತ್ರೇಧಾ ಭಾವಾಯ ಸೃಥಿನ್ಯಾಮಂತರಿಕ್ಷೇ ದಿವೀತಿ ಶಾಕಪೂಣಿಃ |

(ನಿ. ೧೨-೧೯)

ಪೃಥಿವೀ, ಅಂತರಿಕ್ಷ ಮತ್ತು ದ್ಯುಲೋಕ ಎಂಬ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳೆಂದು ಶಾಕಪೂರ್ಣಿಗಳ ಮತವೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಅನೇಕ ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಪರ್ಮಾಯನಾಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಧಿದೈವತಸಕ್ಷರ ಅರ್ಥವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಸಹ ಸಾಯಣರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಸಾಯಣರು ಸಾಂಖ್ಯಮತದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಾಂಖ್ಯಮತಾನುಸಾರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಪ್ರಯಾಸವೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಡ್ವರ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಸಾಂಖ್ಯದರ್ಶನದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕವಾದ ವಿವರಣೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಣನೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅವೆರಡನ್ನೂ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯಾಸ. ಅದಲ್ಲದೆ ವೇದಾಂತ ಮತದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೂ ಸಾಂಖ್ಯಮತದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ವೇದಾಂತಮತಕ್ಕೆ *ಅದ್ವೈತವೇ ತಳಹದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಂಖ್ಯಮತಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷರ ಸಹಜವಾದ ಭೇದವೊಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ, ಪುರುಷಸಂಖ್ಯೆಯ ಅನಂತರತ್ವವಿನ್ನೊಂದು ಕಡೆ, ಈರಿತಿ ಇವೆರಡು ಮತಗಳಿಗೂ ಸಾಮಂಜಸ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯಾಸ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ ಶ್ರಮವು ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಸಾಂಖ್ಯಮತಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಸಾಮೀಪ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಸಪ್ತಾರ್ಥಗರ್ಭಾಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಸಪ್ತಮಹದಹಂಕಾರಾ ಪಂಚ ತನ್ಮಾತ್ರಾಣಿ ಮಿಳಿತ್ವಾ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಃ ತತ್ತ್ವಾನಿ | ಮಹತ್, ಅಹಂಕಾರ, ಐದು ತನ್ಮಾತ್ರಗಳು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಸಪ್ತಸಂಖ್ಯಾಕವಾದ ತತ್ತ್ವಗಳಾದವು, ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಪ್ತ ತತ್ತ್ವಗಳೂ ಅರ್ಥಗರ್ಭಗಳೆಂದೂ, ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ವಿಕಾರಾಶ್ರಯಾಯಾಃ ಮೂಲಪ್ರಕೃತೇಃ ಪ್ರಕೃತಿವಿಕೃತೇರುದಾಸೀನಸ್ಯಾತ್ಮನಶ್ಚೋತ್ಪನ್ನತ್ವಾದರ್ಥಾಂಶೇನ ಪ್ರಪಂಚಾಕಾರೇಣ ಪರಿಣಾಮಾದರ್ಥಗರ್ಭಾಃ | ಸಹಜವಾಗಿ ಅವಿಕೃತವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯೂ, ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ವಿಕೃತಿಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಉದಾಸೀನನಾಗಿರುವ ಪುರುಷನೂ ಸೇರಿ ಪ್ರಪಂಚರೂಪದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದರಿಂದ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಭಾಗವು ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಇನ್ನರ್ಥಭಾಗವು ವಿಕೃತವಾಗಿಯೂ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಪುರುಷನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಿತ್ಯಾಂಶವು ವಿಕೃತವಾಗದೇ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಸರ್ಗವು ಇರುವ ಕೇವಲ ಒಂದಂಶವು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಪಂಚರೂಪದ ಸುಖದುಃಖಾದಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅರ್ಥಗರ್ಭವೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಉಚಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಈ ವಿಧವಾದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕವಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ರೂಢವಾಗಿರುವ ಸಾಂಖ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಚಯವು ಅವಶ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸಾಂಖ್ಯಮತದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ಅನಂತರ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಈ ಮತಾನುಸಾರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

* ಇಲ್ಲಿ ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ 'ಅದ್ವೈತ'ವೆಂಬ ಅನರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಪದವನ್ನು ಪರ್ಯಾಯಿಸಿದೆ.

ಸಾಂಖ್ಯತತ್ತ್ವಗಳು:—ಪ್ರಕೃತಿ (1), ಮಹತ್ (1), ಅಹಂಕಾರ (1) ಕಣ್ಣುಮೊದಲಾದ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು (5), ವಾಕ್ಯು ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು (5), ಉಭಯಸ್ವರೂಪವಾದ ಮನಸ್ಸು (1), ತನ್ಮಾತ್ರಗಳು (5), ಆಕಾಶಾದಿಭೂತಗಳು (5), ಜೀವಾತ್ಮ (1) ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ತತ್ತ್ವಗಳು. ಇವನ್ನು ಭೂತಪಂಚಕ, ತನ್ಮಾತ್ರಪಂಚಕ, ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಪಂಚಕ, ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಪಂಚಕ, ಅವಶಿಷ್ಟಪಂಚಕವೆಂದು ಐದು ಪಂಚಕಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸುವರು. ಈ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬುದು ಮೊದಲನೆಯ ತತ್ತ್ವವು. ತತ್ತ್ವವೆಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ವಸ್ತು. ಎಂದರೆ ವೃಕ್ಷಾದಿ ಕಾರ್ಯವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ಸ್ವಭಾವವು ಬೀಜಾದಿಕಾರಣವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿಂದಿರಬೇಕು ಎಂದರ್ಥ. ಪ್ರಕೃತಿಗೂ, ಮಹತ್ತಿಗೂ ತಾತ್ತ್ವಿಕವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಅಧ್ಯವಸಾಯವೆಂಬ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯು ಮಹತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ, ಅಭಿಮಾನ, ಸಂಕಲ್ಪ, ಆಲೋಚನೆ, ಶಬ್ದಾದಿಸ್ವಭಾವಗಳು ಹೊಸಹೊಸದು ಬರುವುವು ಈ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಪ್ರಧಾನವೆಂದು ಹೆಸರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸತ್ತ್ವ, ರಜಸ್ಸು, ತಮಸ್ಸು ಎಂಬ ಮೂರು ಗುಣಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತ್ರಿಗುಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ಯದಗ್ನೇ ರೋಹಿತಂ ರೂಪಂ ತೇಜಸ್ತದ್ರೂಪಂ ಯಚ್ಚಕ್ಷಂ ತದಪಾಂ ಯತ್ಕೃಷ್ಣಂ ತದನ್ನ-
ಸ್ಯಾಪಾಗಾದಗ್ನೇರಗ್ನಿತ್ವಂ ವಾಚಾರಂಭಣಂ ವಿಕಾರೋ ನಾಮಧೇಯಂ ತ್ರೀಣಿ ರೂಪಾಣೀ-
ತ್ಯೇವ ಸತ್ಯಂ ||

(ಛಾ. ಉ. ೬-೪-೧)

ರೋಹಿತ, ಶುಕ್ಲ, ಕೃಷ್ಣರೂಪಗಳೆಂದು ಕರೆದಿದೆ. ಈ ಮೂರು ರೂಪಗಳೂ ಮೂರುಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ಪಂಡಿತರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಮೂರುಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಮಹಾಸಮುದ್ರದಂತೆ ಸರ್ವದೇಶ, ಸರ್ವಕಾಲ, ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಇವೇ ಬ್ರಹ್ಮಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ. ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರೆ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಲ್ಲೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವುದೆಂದರ್ಥ. ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಂತಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಗುಳ್ಳೆಗಳ ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ನಾಶವಾಗುವುವು. ಈ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಆಯಾ ಸಮಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಪ್ರಳಯ ; ವಿಷಮಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದು ವ್ಯವಹರಿಸಲ್ಪಡುವುದು.

ಇಂತಹ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಮಹತ್ತತ್ತ್ವವು ಹುಟ್ಟುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮವೇ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಂದು ವ್ಯವಹಾರ. ಆ ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಗುಳ್ಳೆಗಳಂತೆ ಅಹಂಕಾರವೆಂಬ ಮೂರನೆಯ ತತ್ತ್ವವು ಹೊರಬೀಳುವುದು. ಅದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ, ರಾಜಸ ಮತ್ತು ತಾಮಸ ಎಂದು ಮೂರು ವಿಧ. ಸಾತ್ತ್ವಿಕವಾದ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ (ಮನಸ್ಸು ಸೇರಿ) ಹನ್ನೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹುಟ್ಟುವುವು ತಾಮಸಾಹಂಕಾರದಿಂದ ಪಂಚಭೂತಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾವಸ್ಥೆಗಳೆಂಬ ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಗಳು ಹುಟ್ಟುವುವು. ರಾಜಸಾಹಂಕಾರವು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ತಾಮಸಾಹಂಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವುದು. ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಗಳಿಂದ ಆಕಾಶ, ವಾಯು, ತೇಜಸ್ಸು, ಜಲ ಮತ್ತು ಪೃಥ್ವಿ ಎಂಬ ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳು ಹುಟ್ಟುವುವು. ಬುದ್ಧಿಮೊದಲಾಗಿ ತನ್ಮಾತ್ರಗಳ ಪರ್ಮಂತ ಹದಿನೆಂಟು ತತ್ತ್ವಗಳು ಪ್ರತಿಪ್ರಾಣಿಗೂ ಲಿಂಗಶರೀರವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು.

ಪುರುಷ (ಆತ್ಮ) ನೆಂಬುದು ಈ ಪ್ರಕೃತಿಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆಯಾದ ವಸ್ತುವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗುಣವೂ ಇಲ್ಲ, ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ. ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಶುದ್ಧವಾದ ಕನ್ನಡಿಯಂತಿರುವುದು. ನಿರ್ವಿಕಾರ. ಅವನು ಕೂಟಸ್ಥನು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರತಿಶಯವಾದ ವಸ್ತುವೆಂದೂ ಹೆಸರು. ಇಂತಹ ಚಿತಿಶಕ್ತಿಗಳೆಂಬ ಜೀವಾತ್ಮರು ಅಸಂಖ್ಯಾತಗಳಾಗಿರುವರು. ಇದು ಸಾಂಖ್ಯತತ್ತ್ವಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿವರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚರೂಪೇಣ ಪರಿಣಾಮಾದರ್ಥಗರ್ಭಾಃ ಎಂದಿರುವ ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಖ್ಯಮತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮವೂ ಅಡಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಣಾಮವೆಂಬ ಪದದಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಾಯಣರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲೆಯೂ ಸಹ ಆ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಪದವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಬಾರದು. ಸಾಂಖ್ಯಮತದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅಜೇತನವಾದುದರಿಂದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅಂಧಸ್ಥಾನದಲ್ಲೂ, ಪುರುಷನು ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಪಂಗು (ಕುಂಟ) ಸ್ಥಾನದಲ್ಲೂ ಇದ್ದು ಅಂಧಪಂಗು (ಕುರುಡ ಮತ್ತು ಕುಂಟ) ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿ ಸಕಲವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ ನಡೆಯುವುವು. ಅಂಧಪಂಗುನ್ಯಾಯವೆಂದರೆ ಒಂದು ಮಹಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಂಟನೂ ಕುರುಡನೂ ಸೇರಿ ಕುರುಡನ ಮೇಲೆ ಕುಂಟನು ಕೂತು ದಾರಿತೋರಿಸುತ್ತಾ ಕುರುಡನು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದಂತೆ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಇವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಪರಾರ್ಥ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದಾರ್ಶನಿಕವಾದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ನಮಗೆ ಆ ಚರ್ಚೆಯು ನೇರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಧಿಕರಿಸುವುದಾದರೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಒಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಮಹತ್, ಅಹಂಕಾರ, ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಗಳು ಈ ಏಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣೋಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪ್ತಸ್ಯ ಪುರುಷಸ್ಯ ವ್ಯಾಪಕ ಪುರುಷನೆಂದೂ, ವಿಧರ್ಮಣಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಜಗದ್ಧಾರಣರೂಪವಾದ್ವ್ಯಾಪಾರವೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಡಿಹಾರೆ. ಇದು ಸೇತ್ವರವಾದಿಗಳಾದ ವೇದಾಂತಮತದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿಗಳಾದ ಸಾಂಖ್ಯಮತದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆಯು ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯವೇ ಎಂದರೆ ಅದೆಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿಯ ಆಧಾರವಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನದಹರಿಸಬಹುದು. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿಯಾದ ಸಾಂಖ್ಯಮತದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲೇ ನಿಶ್ಚಯ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ, ಸೇತ್ವರವಾದಿಯಾದ ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಲೀಲಾವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆಯಾದುದರಿಂದ ಆ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯದ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಾಂಖ್ಯತತ್ತ್ವದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷರ ಸ್ವರೂಪವಿವರಣೆಯು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ. ಕಠೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ಇಂದ್ರಿಯೇಭ್ಯಃ ಪರಾ ಹ್ಯರ್ಥಾ ಅರ್ಥೇಭ್ಯಶ್ಚ ಪರಂ ಮನಃ |

ಮನಸಸ್ತು ಪರಾ ಬುದ್ಧಿರ್ಬುದ್ಧೇರಾತ್ಮಾ ಮಹಾನ್ ಪರಃ ||

ಮಹತಃ ಪರಮವ್ಯಕ್ತಮವ್ಯಕ್ತಾತ್ಪುರುಷಃ ಪರಃ |

ಪುರುಷಾನ್ಮ ಪರಂ ಕಿಂಚಿತ್ಸಾ ಕಾಷ್ಠಾ ಸಾ ಪರಾ ಗತಿಃ ||

(ಕಠ. ಉ. ೧-೩-೧೦, ೧೧)

ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗಿಂತ ಅರ್ಥಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನವು. ಅರ್ಥಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತ ಬುದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚು. ಬುದ್ಧಿಗಿಂತ ಮಹಾನ್ ಎಂಬ ಆತ್ಮನು ಹೆಚ್ಚು. ಮಹತ್ತಿಗಿಂತ ಅವ್ಯಕ್ತವು ಹೆಚ್ಚು. ಅವ್ಯಕ್ತಕ್ಕಿಂತ ಪುರುಷನು ಹೆಚ್ಚು. ಪುರುಷನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಕೊನೆ. ಇದೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗತಿಯು. ಎಂದಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ತಪಸಾ ಚೀಯತೇ ಬ್ರಹ್ಮ ತತೋಽನ್ಮನುಭಿಜಾಯತೇ |

ಅನ್ನಾತ್ ಪ್ರಾಣೋ ಮನಃ ಸತ್ಯಂ ಲೋಕಾಃ ಕರ್ಮಸು ಚಾಮೃತಂ ||

(ಮು. ಉ. ೧-೮)

ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ನವೆಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅನ್ಯಾಕೃತವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಯಣರು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರವೆಂದಿರುವ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ “ಪೃಥಿವೀಂ ಚ ಪೃಥಿವೀಮಾತ್ರಾ ಚ ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಆದರೆ, ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪ್ರಕೃತಿ, ಅವ್ಯಕ್ತ, ಮಹತ್ ಇತ್ಯಾದಿಸಾಂಖ್ಯಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದುದೂ, ಭಿನ್ನವಾದುದೂ ಆದ ತತ್ತ್ವವೆಂಬುದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈಶ್ವರಾಧೀನವು. ಈ ಈಶ್ವರನನ್ನೇ ಪರಮಪುರುಷನೆಂಬುದಾಗಿ ಕರೆದಿದೆ. ಅಚೇತನವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಮತವು.

“The Upanishads protest against the transfer of creative functions to mere matter divorced from God. Their main tendency is to support the hypothesis of an absolute spirit on the background of which subject and object arise.”

(S. Radhakrishnan's Indian philosophy. Vol. I. p. 260).

ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಈ ವಿಧವಾದ ಈಶ್ವರಾಧೀನತ್ವವು ಶ್ವೇತಾಶ್ವತರೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಧಾನಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಪತಿಗುಣೇಶಃ |

(ಶ್ವೇ. ಉ. ೬-೧೬)

ಯಸ್ತುರ್ಣಾನಾಭ ಇವ ತಂತುಭಿಃ ಪ್ರಧಾನಜೈಃ ಸ್ವಭಾವತೋ ದೇವ ಏಕಃ ಸಮಾವೃಣೋತ್ |

(ಶ್ವೇ. ಉ. ೬-೧೦)

ಊರ್ಣಾನಾಭವು (ಜೇಡರಹುಳುವು) ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಂತುವಿನಿಂದಲೇ ಬಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಧಾನ ವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಪ್ರಭುವಾದ ಈಶ್ವರನು ಪ್ರಕೃತಿಜವಾದ ಗುಣತ್ರಯದದ್ವಾರಾ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪವಾದ ವಿಶ್ವದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. *

ಮಾಯಾಂ ತು ಪ್ರಕೃತಿಂ ವಿದ್ಧಿ ಮಾಯಿನಂ ತು ಮಹೇಶ್ವರಂ |

(ಶ್ಲೋ. ಉ. ೬-೧೦)

ಅಸ್ಮಾನ್ಮಾಯೀ ಸೃಜತೇ ವಿಶ್ವಮೇತತ್ತಸ್ತಿಸ್ತಾನ್ಯೋ ಮಾಯಯಾ ಸಂನಿರುದ್ಧಃ |

(ಶ್ಲೋ. ಉ. ೬-೯)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಈಶ್ವರನ ಕೇವಲ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯೆಂದೂ ಈ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಈಶ್ವರನು ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂದೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ಈಶ್ವರನಿಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸೇವ್ಯ ಸೇವಕ ಸಂಬಂಧವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ' ತಿಷ್ಠಂತಿ ಪ್ರದಿಶಾ ವಿಧರ್ಮಣಿ ', ' ಧೀತಿಭಿಃ ಮನಸಾ ಪರಿ ಭವಂತಿ ' ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನೂ, ಸರ್ವಪ್ರಭುವೂ ಆದ ಈ ಪರಮಪುರುಷನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅವಯವಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಿಯತವಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ನಿಂತಿವೆಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸಾಂಖ್ಯಕಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ.

ರಂಗಸ್ಯ ದರ್ಶಯಿತ್ವಾ ನಿವರ್ತತೇ ನರ್ತಕೀ ಯಥಾ ನೃತ್ಯಾತ್ |

ಪುರುಷಸ್ಯ ತಥಾತ್ಮಾನಂ ಪ್ರಕಾಶ್ಯ ವಿನಿವರ್ತತೇ ಪ್ರಕೃತಿಃ ||

(ಸಾಂಖ್ಯಕಾರಿಕಾ ೫೯)

ಇಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ಪುಲ್ಲಿಂಗ. ಬುದ್ಧಿ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ. ಈ ಬುದ್ಧಿಪುರುಷಸಂಬಂಧವನ್ನು ದಂಸತಿದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ತನ್ನ ಕೈಕೆಳಗಿರುವ ಸಕಲಪರಿವಾರಗಳಿಂದ ಸಕಲವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಸದಾ ಪುರುಷನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಅವನ ಭೋಗಕ್ಕೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದು. ರಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನರ್ತಕಿಯು ವಿಚಿತ್ರವೇಷಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ನರ್ತನವೆಲ್ಲವೂ ಪುರುಷಾರ್ಥವಾಗಿರ ವುದು.

ಅಥವಾ ಸಾಂಖ್ಯದರ್ಶನವನ್ನು ಲೋಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶನವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಪುರುಷಪದಕ್ಕೆ ಪುರಿಶಯನ ಎಂಬರ್ಥದಿಂದ ಒಬ್ಬ ನಗರಾಧಿಪತಿ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮಂತ್ರಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಉದಾಸೀನನಾಗಿ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿ ಯಾಗಿ ಸರ್ವಭೋಗಕ್ಕೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ತಾನು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಅಕರ್ತನಾಗಿ ಯಾರೊ ಡನೆಯೂ ಸೇರದಿರುವುದರಿಂದ ಕೇವಲನಾಗಿಯೂ ಇರುವನು.

ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಕರ್ತನಾಗಿ ಸರ್ವವಿಧವಾದ ಭಾವ ವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನೂ ತುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುರುಷನೆಂಬ ರಾಜನಿಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡುವನು. ಕೈಕೆಳಗೆ ಇರುವ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರವರ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ, ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಅನಂತ ಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಮಂತ್ರಿಯು ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಅವನೇ ಪ್ರಧಾನನಾಗಿರುವನು.

ಈ ವಿಧವಾದ ಸೇವ್ಯಸೇವಕಭಾವವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸಾಂಖ್ಯದರ್ಶನದ ರೀತ್ಯಾ ಪುರುಷನಿಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಗೂ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವ್ಯವಹಾರ ಸಂಬಂಧವೇ ಹೊರತು, ಸಹಜವಾದ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಪುರುಷನು ನಿರ್ಲಿಪ್ತನು.

ಅವನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕೃತಿಯದು. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ವಿವರಣೆಯಂತೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಪರಮಪುರುಷನ ಅಂಶವಾದುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈಶ್ವರನ ಸಂಕಲ್ಪ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದೇ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಈ ಪರಿಣಾಮರೂಪವಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಸುಖದುಃಖಾದಿಗಳ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ದೂರ ನಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ಕ್ರಿಯಾವಂತನೆಂದೂ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅವನ ಅಂಶವೆಂದೂ ಮೂಲತತ್ತ್ವವು ಈಶ್ವರ ನೊಬ್ಬನೇ ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ “ ಕಾರಣಭೂತಾನಿ ತಾನ್ಯೇವ ವಿಷ್ಣೋರ್ವ್ಯಾಪ್ತಸ್ಯ ಪುರುಷಸ್ಯ ಪ್ರದೇಶೇನ ತಿಷ್ಠಂತಿ ” ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತಗಳಾದರೂ ಸಹ ಮಹದಹಂಕಾರಗಳೂ, ತನ್ಮಾತ್ರಗಳೂ ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮೂಲವಾದ ಪ್ರಧಾನವೂ ಎಲ್ಲವೂ ಸಹ ಈಶ್ವರನ ಅಧೀನಗಳಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಿಯತವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತವೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅರ್ಥಗರ್ಭಾಃ—ಸಮಾಸಸ್ಯ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೨೨೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಷ್ಣೋಃ—ವಿಷಲ್ಯ ವ್ಯಾಪ್ತಾ ಧಾತು. ವಿಷೇಃ ಕಿಚ್ಛ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಣಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿಚ್ಛ ವಿಧಾನಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಚಕಾರದಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ಅನುವೃತ್ತ ವಾಗುವುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತಿಷ್ಠಂತಿ—ಷ್ಠಾ ಗತಿನಿವೃತ್ತಾ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರದಿಶಾ—ದಿಶ ಅತಿಸರ್ಜನೇ. ಧಾತು. ಕ್ವಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಗತಿಕಾರಕೋಪಪದಾತ್ ಕೃತ್ ಎಂಬುದ ರಿಂದ ಕೃದುತ್ತರ ಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ತೈತಿಯಾ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಧೀತಿಭಿಃ—ಡುಧಾಜ್ ಧಾರಣವೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು ಕ್ವಿಚ್ಛಾಚಸಂಜ್ಞಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೭೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಿಚ್ಛ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಘುಮಾಸ್ಥಾಗಾ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಈತ್ಯ. ಚಿತೇ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪರಿಭುವಃ—ಭೂ ಸತ್ತಾಯಾಂ ಧಾತು. ಕ್ವಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸವಾದಾಗ ಕೃದುತ್ತರದಪಸ ವ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವತಃ—ವಿಶ್ವ ಶಬ್ದದಮೇಲೆ ದ್ವಿತೀಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ತಸಿಲ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩೬ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ನ ವಿ ಜಾನಾಮಿ ಯದಿವೇದಮಸ್ಮಿ ನಿಣ್ಯಃ ಸಂನದ್ಧೋ ಮನಸಾ ಚರಾಮಿ |
ಯದಾ ಮಾಗಸ್ಪೃಥಮಜಾ ಋತಸ್ಯಾದಿದ್ವಾಚೋ ಅಶ್ನುವೇ ಭಾಗ-
ಮಸ್ಯಾಃ || ೩೭ ||

ಪದಪಾಠಃ |

ನ | ವಿ | ಜಾನಾಮಿ | ಯತ್ ಇವ | ಇದಂ | ಅಸ್ಮಿ | ನಿಣ್ಯಃ | ಸಂನದ್ಧಃ | ಮನಸಾ | ಚರಾಮಿ |
ಯದಾ | ಮಾ | ಆ | ಅಗನ್ | ಪ್ರಥಮಜಾಃ | ಋತಸ್ಯ | ಆತ್ | ಇತ್ | ವಾಚಃ | ಅಶ್ನುವೇ |
ಭಾಗಂ | ಅಸ್ಯಾಃ || ೩೭ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಹಂ ಯದಿವೇದಂ ಯದಪೀದಂ ವಿಶ್ವಮಸ್ಮಿ | ಕೃತ್ಸ್ನಃ ಪ್ರಪಂಚೋಽಪ್ಯಹಮೇವಾಸ್ಮಿ | ನಾಮ-
ರೂಪಾಂಶಂ ಪರಮಾರ್ಥಂ ತೈಕ್ತ್ವಾ ಸರ್ವತ್ರಾನುಗತೋಽಸ್ಮಿ | ಯೋಽಯಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾಕಾರೋಽಸ್ಮಿ
ಸೋಽಹಮಸ್ಮೀತಿ ನ ವಿ ಜಾನಾಮಿ | ವಿವಿಚ್ಯ ನಾಜ್ಞಾ ಸಿಷಂ | ಪರಂ ಶಾಸ್ತ್ರಜನಿತಮಿದಮಹಮಸ್ಮೀತಿ
ಜ್ಞಾನಂ ಜಾತಂ | ಅವಿವೇಕ್ಯಹಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಾರ್ಯಕಾರಣಯೋರಭೇದಾತ್ | ಕೃತ್ಸ್ನಪ್ರಪಂಚ-
ಸ್ಯಾಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನನ್ಯತ್ವೇನ ಬ್ರಹ್ಮೈಕತ್ವಾವಗಮೇ ಪ್ರಪಂಚಜಾತಮಪಿ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಮೇವ ಭವತಿ | ಇದಂ
ಸರ್ವಂ ಯದಯಮಾತ್ಮಾ ಬ್ರಹ್ಮೈವೇದಂ ಸರ್ವಂ ಅತ್ಮೈವೇದಂ ಸರ್ವಂ ಸ ಈಕ್ಷತ ಬಹು ಸ್ಯಾಂ
ಪ್ರಜಾಯೇಯೇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತಿಭ್ಯ ಏಕವಿಜ್ಞಾನೇನ ಸರ್ವವಿಜ್ಞಾನಪ್ರತಿಜ್ಞಾನಾತ್ | ತದನನ್ಯತ್ವಮಾರಂಭಣಿ-
ಶಬ್ದಾದಿಭ್ಯಃ | ನೇದಾಂ ೨. ೧. ೧೪. | ಇತ್ಯಾದ್ಯುಪಪತ್ತಿಭಿಶ್ಚ ಪ್ರಪಂಚಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾನನ್ಯತ್ವಂ ಸಿದ್ಧಂ |
ಯದ್ವಾ ಇವಶಬ್ದ ಉಪಮಾರ್ಥಃ | ಯದಿವ ಯತ್ರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಂ ಸರ್ವೈಕಾತ್ಮ್ಯರೂಪಮಾನುಭಾವಿಕಮು-
ಸ್ತಿ ತದಿವ ತದ್ವದೇವಾಹಮಸ್ಮಿ | ಇದಂ ಸರ್ವಮಹಮಸ್ಮೀತಿ ಜ್ಞಾನಂ ಮೇ ಜಾತಂ | ಅಪಿ ತ್ರೇತದ್ವಾಷ್ಟಾಂತಿ-
ಕಭೂತಂ | ಅನುಭವಿಕಂ ಸಾರ್ವಾತ್ಮ್ಯಂ ಯದಸ್ತಿ ತನ್ನ ವಿ ಜಾನಾಮಿ | ನ ಪ್ರಾಪ್ತೋಽಸ್ಮಿ | ಶಾಸ್ತ್ರ-
ಜನಿತಂ ಸಾರ್ವಾತ್ಮ್ಯಂ ಜಾತಂ ನ ತ್ವಾನುಭಾವಿಕಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ತತ್ರ ಕಾರಣಮಾಹ | ಯತೋಽಹಂ
ನಿಣ್ಯಃ | ಅಂತರ್ಹಿತನಾಮೈತತ್ | ಅಂತರ್ಹಿತೋ ಮೂಢಚಿತ್ತಃ | ಚಿತ್ರಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಣತಾಭಾವೇನ ಪರಿ-
ಣಿನ್ನ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತತ್ರೋಪಪತ್ತಿಮಾಹ | ಸಂನದ್ಧೋಽವಿದ್ಯಾಕಾಮಕರ್ಮಭಿಃ ಸಮ್ಯಗ್ಬದ್ಧೋ ವೇಷ್ಪಿತಃ
ಅತ ಏವ ಮನಸಾ ಯುಕ್ತೋ ಭಾವಿನಾಸಹಿಷ್ಣುನಾ ಬಹಿರ್ಮುಖೇನ ವಿಕ್ಷಿಪ್ತೇನ ಚೇತಸಾ ಯುಕ್ತಃ
ಸಂಚರಾಮಿ ಸಂಸಾರೇ | ಅಥವಾ ಮನಸಾ ಸಂನದ್ಧಶ್ಚರಾಮಿ | ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶ ಏವ ಸನ್ ಸಂಸಾರೇ
ದುಃಖಮನುಭವಾಮಿ | ನ ಸಾರ್ವಾತ್ಮ್ಯಂ ಜಾನಾಮೀತಿ ಪರಿದೇವತೇ | ಯಾಸ್ತೋಽಪಿಮಂ ಪರಿದೇವ-
ನಾರ್ಥತ್ವೇನೋದಾಜಹಾರ | ಅಥಾಸಿ ಪರಿದೇವನಾ ಕಸ್ಮಾಚ್ಚಿದ್ಭಾವಾತ್ ನ ವಿ ಜಾನಾಮಿ ಯದಿವೇದ-

ಮಸ್ತಿ | ನಿ. ೭-೩. | ಇತಿ | ಬಹಿರ್ಮುಖಚೇತಸಃ ಸ್ವರೂಪಾಪರಿಜ್ಞಾನಜನಿತಂ ದುಃಖಮನ್ಯತ್ಪ್ರಶ್ರಯತೇ | ಪರಾಂಚಿ ಖಾನಿ ವ್ಯತ್ಯಣಿತ್ವಯಂಭೂತಸ್ಮಾತ್ಪರಾಜ್ಞಃ ಪಶ್ಯತಿ ನಾಂತರಾತ್ಮನ | ಕ. ಉ. ೪-೧. | ಇತಿ | ತರ್ಹಿ ಕದ್ಯತದ್ಭವತೀತಿ ಆಹ | ಯದಾ ಮಾಗನ್ ಆಗಮಿಷ್ಯತಿ ತದಾ | ಕಿಂ ತದಿತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ಋತಸ್ಯ ಪರಮಾರ್ಥಸ್ಯ ಪರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಪ್ರಥಮಜಾಃ ಪ್ರಥಮೋನ್ಮೇಷಃ ಪ್ರಥಮೋತ್ಪನ್ನ-ಶ್ಚಿತ್ತಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಣಿಜನಿತೋಽನುಭಾವಃ | ಸ ಯದಾ ಮಾ ಮಾಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಅದಿದನಂತರಮೇವಾನ್ಯ-ವಧಾನೇನಾಸ್ಯಾ ನಾಚಿ ಏಕಾತ್ಮ್ಯಪ್ರತಿಸಾದಿಕಾಯಾ ಉಪನಿಷದ್ವಾಚೋ ಯದಿನೇದಮಸ್ತೀತ್ಯುಕ್ತಾಯಾ ನಾ ಭಾಗಂ ಭಜನೀಯಂ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಣಾ ವ್ಯಾಪ್ತವ್ಯಂ ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮವದಮಶ್ನುತೇ | ಪ್ರಾಪ್ನೋಮಿ | ಚಿತ್ತಸ್ಯ ಬಹಿರ್ಮುಖತಾಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯಾಂತರ್ಮುಖತ್ವವಾದುಃಸಂಪಾದಾ | ಸಾ ಯದಾ ಸ್ಯಾತ್ ತದಾನೀ-ಮೇವ ಸ್ವರೂಪಂ ದೃಷ್ಟ್ವಂ ಸುಶಕಂ ಭವತಿ | ಪಶ್ಚಾದ್ವಿಲಂಬಾಭಾವಾತ್ ಯಥಾ ಗಿರಿಶಿಖರಾತ್ಪತನ್ ಪಾಷಾಣೋಽವಿಲಂಬೇನ ಪತತಿ ತದ್ವತ್ | ಚಿತ್ತಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮುಖತ್ವಸ್ಯ ದುಃಶಕತ್ವಮಪಿ ತತ್ತ್ವವ ಶ್ರೂಯತೇ | ಕಶ್ಚಿ ದ್ಧೀರಃ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮಾನಮೃಚ್ಛದಾವೃತ್ತಚಕ್ಷುರಮೃತತ್ವಮಿಚ್ಛನ್ನಿತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಯದಿ ನಾ ಇದಂ ಅಸ್ತಿ—ನಾನೇ ಈ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು | ನ ವಿಜಾನಾಮಿ—ನಾನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅರಿತಿಲ್ಲ | ನಿಣ್ಯಃ—ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿಯೂ | ಸಂನದ್ಧಃ—ವಿಷಯಾದಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತನಾಗಿಯೂ | ಮನಸಾ—ಬಹಿರ್ಮುಖವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ | ಚರಾಮಿ—ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ | ಋತಸ್ಯ—ಸತ್ಯಾತ್ಮನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ | ಪ್ರಥಮಜಾ—ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವು | ಯದಾ—ಯಾವಾಗ | ಮಾಗನ್—ಲಭಿಸುತ್ತದೆಯೋ | ಆದಿತ್—ಆ ಒಡನೆಯೇ | ಅಸ್ಯಾ ವಾಚಿಃ—‘ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ’ ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪದೇಶಿಸುವ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳ | ಭಾಗಂ—ಅಂಶವನ್ನು | ಅಶ್ನುತೇ—ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆ. (ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ).

ಭಾವಾರ್ಥ

ನಾನೇ ಈ ಸಕಲಪ್ರಪಂಚವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ನಾನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅರಿತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿಯೂ, ವಿಷಯಾದಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತನಾಗಿಯೂ, ಬಹಿರ್ಮುಖವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸತ್ಯಾತ್ಮಕನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವು ಯಾವಾಗ ಲಭಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಒಡನೆಯೇ ‘ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ’ ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪದೇಶಿಸುವ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳ ಅಂಶವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

English Translation

I distinguish not if I am this all ; for I go perplexed, and bound in mind ; when the first-born (perceptions) of the truth reach me, then immediately shall I obtain a portion (of the meaning) of that (sacred) word.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

“ ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ” ಎಂಬ ಪರಮಾರ್ಥಜ್ಞಾನದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನೂ, ಈ ಜ್ಞಾನಾಭಾವದಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಈ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಪರಿಧೇವನಾ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

“ ಅಥಾಪಿ ಪರಿಧೇವನಾ ಕಸ್ಮಾಚ್ಚಿದ್ಭಾವಾತ್ ”

(ನಿ. ೭-೨)

ಮಾನಸಿಕವಾದ ಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸತಕ್ಕ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಸೂಚಕವಾದ ವಾಕ್ಯವಿಮು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. “ ಆತ್ಮ-ನಿಂದಾಪೂರ್ವಕೋ ವಿಲಾಪಃ ಪರಿಧೇವನಾ ” ತನ್ನ ಅಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಆತ್ಮನಿಂದಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಭಾವ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಪರಿಧೇವನೆಯೆಂದು ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ನಿರುಕ್ತವಾಕ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಯಣರು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು ಯಾವ ಸಾಧನದಿಂದ ಲಭ್ಯವು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಮೊದಲು ‘ ಪರಂ ಶಾಸ್ತ್ರಜನಿತಮಿದಮಹಮಸ್ಮೀತಿ ಜ್ಞಾನಂ ’ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಜ್ಞಾನವಿದು. ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಅವಿವೇಕಿಯು ನಾನು ಎಂಬ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನವಿದೆ ಯೆಂದು ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ “ ಯದಿವೇದಂ ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉಪಮಾರ್ಥ ವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಶಾಸ್ತ್ರಜನಿತವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ, ಎರಡನೆಯದು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜನಿತವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ಅದು ಸಾಲದು,

“ ಏಹ್ಯಾಸ್ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಸ್ಯಾಮಿ ತೇ ವ್ಯಾಚಕ್ಷಣಸ್ಯ ತು| ಮೇ ನಿಧಿಧ್ಯಾಸಸ್ಯ ”
ಆತ್ಮಾ ನಾ ಅರೇ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಃ ಶ್ರೋತವ್ಯೋ ಮಂತವ್ಯೋ ನಿಧಿಧ್ಯಾಸಿತವ್ಯೋ ಮೈತ್ರೇಯ್ಯಾತ್ಮನೋ
ನಾ ಅರೇ ದರ್ಶನೇನ ಶ್ರವಣೇನ ಮತ್ಯಾ ವಿಜ್ಞಾನೇನೇದಂ ಸರ್ವಂ ವಿದಿತಂ |

(ಬೃ. ಉ ೨-೪-೪, ೫)

ಶಾಸ್ತ್ರೋಪದೇಶದ ಶ್ರವಣವಾದೊಡನೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವು ಲಭಿಸಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಕೂಡದು. ಶ್ರವಣಾನಂತರ ಮನನವೂ, ಮನನಾನಂತರ ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನವೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದ ಸಾಧನಗಳು. ಆ ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನವನ್ನೇ ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದಿದೆ. ಶ್ರವಣದಿಂದಲೂ, ಮತಿಯಿಂದಲೂ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಈ ಆತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿಯಬೇಕೆಂದು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು ಮೈತ್ರೇಯಿಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಮೂರು ಸಾಧನಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಾಯಣರು “ ಶಾಸ್ತ್ರಜನಿತಂ ಸಾರ್ವಾತ್ಮ್ಯಂ ಜಾತಂ ನ ತು ಅನುಭಾವಿಕಂ ” “ ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ” ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಜನಿತಜ್ಞಾನವು ಬೋಧವಾಯಿತೇ ಹೊರತು, ಈ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಮನನಪೂರ್ವಕವಾದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿರ್ವೇದವು ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಜನಿತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು ಮನನನಿಧಿಧ್ಯಾಸನಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೋಪದೇಶವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಸಾಯಣರು ಶಾಸ್ತ್ರೋಪದಿಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನವಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜ್ಞಾನದ ಸ್ವರೂಪವೇನೆಂದರೆ,

ಯದಿನೇದಂ ಅಸ್ತಿ—ಯದಪೀದಂ ಕೃತ್ಸ್ನಃ ಪ್ರಸಂಚೋಽಪ್ಯಹಮೇವಾಸ್ತಿ | ನಾಮರೂಪಾಂಶಂ
ಪರಮಾರ್ಥಂ ತೈಕ್ವಾ ಸರ್ವತ್ರ ಅನುಗತೋಽಸ್ತಿ ||

ನಾನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು. ಸಕಲವಿಶ್ವವೂ ನನ್ನ ರೂಪವೇ. ನನ್ನ ಈ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ನಾಮವೂ, ರೂಪವೂ
ಮಿಥ್ಯೆಯು. ಈ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನವನ್ನು ದಾಟಿ ಪರಮಾರ್ಥಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ಆಗ ಭೇದಜ್ಞಾನವು
ಹೋಗಿ ಸಕಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮಮಯವೆಂಬ ಜ್ಞಾನವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಐಕ್ಯಜ್ಞಾನವು. ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇನು ಎಂದು
ಕೇಳಿದರೆ, ಉಪನಿಷದಾದಿ ಸಕಲ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳೂ ಇದನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದೇ ಇದರ ಆಧಾರವು.

ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮ ತಜ್ಜಲಾನಿತಿ ಶಾಂತ ಉಪಾಸೀತ |

(ಭಾ. ಉ. ೩-೧೪-೧)

ಸ ಯ ಏಷೋಽಣಿಮೈತದಾತ್ಮ್ಯಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ತತ್ಸತ್ಯಂ ಸ ಆತ್ಮಾ ತತ್ತ್ವಮಸಿ ಶ್ವೇತಕೇತೋ |

(ಭಾ. ಉ. ೬-೮-೨)

ಆಥಾತೋಽಹಂಕಾರಾದೇಶ ಏನಾಹಮೇವಾಧಸ್ತಾದಹಮುಪರಿಷ್ಪಾದಹಂ ಪಶ್ಚಾದಹಂ ಪುರ-
ಸ್ತಾದಹಂ ದಕ್ಷಿಣತೋಽಹಮುತ್ತರತೋಽಹಮೇವೇದಂ ಸರ್ವಮಿತಿ ||

(ಭಾ. ಉ. ೭-೨೫-೧)

‘ಅಹಂ’ ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ತತ್ತ್ವವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು. ‘ಅಹಂ’ ಎಂಬುದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ
ಬೇರೆಯಾದ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಸರ್ವವೂ ಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾದುದರಿಂದ ವ್ಯವಹಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ‘ಅಹಂ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ
ವ್ಯವಹರಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕ ವಸ್ತುವೂ ಆ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಆಗಿದೆ. ಸರ್ವವೂ ಬ್ರಹ್ಮ, ಸರ್ವವೂ ಆತ್ಮ. ‘ಇದಂ ಸರ್ವಂ ಯದ-
ಯನಾತ್ಮಾ’ ಎಂದಿರುವಂತೆ ಅಧಃಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದೂ, ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಿರುವುದೋ ಅದೂ,
ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದೂ, ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವುದೂ, ಉತ್ತರಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದೂ, ಸಕಲವೂ ಸಹ ಆತ್ಮರೂಪದಲ್ಲಿರುವ
ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಛಾಂದೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದೇ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ,

ಬ್ರಹ್ಮ ನಾ ಇದಮಗ್ರ ಆಸೀತ್ತದಾತ್ಮಾನಮೇವಾನೇತ | ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮೀತಿ | ತಸ್ಮಾತ್ತ-
ತ್ಸರ್ವಮಭವತ್ತದ್ಯೋ ಯೋ ದೇವಾನಾಂ ಪ್ರತ್ಯಬುದ್ಧತ ಸ ಏವ ತದಭವತ್ತಥರ್ಷೀಣಾಂ
ತಥಾ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ತದ್ವೈತತ್ಪ್ರಕೃತ್ಯನ್ವೃಷಿರ್ವಾಮದೇವಃ ಪ್ರತಿಪೇದೇಽಹಂ ಮನುರಭವಂ
ಸೂರ್ಯಶ್ಚೇತಿ | ತದಿದಮಪ್ಯೇತರ್ಹಿ ಯ ಏವಂ ನೇದಾಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮೀತಿ ಸ ಇದಂ ಸರ್ವಂ
ಭವತಿ ತಸ್ಯ ಹ ನ ದೇವಾಶ್ಚ ನಾಭೂತ್ಯಾ ಈಶತೇ | ಆತ್ಮಾ ಹ್ಯೇಷಾಂ ಸ ಭವತಿ ಅಥ
ಯೋಽನ್ಯಾಂ ದೇವತಾಮುಪಾಸ್ತೇಽನ್ಯೋಽಸಾವನ್ಯೋಽಹಮಸ್ಮೀತಿ ನ ಸ ನೇದ ಯಥಾ
ಪಶುರೇವಂ ಸ ದೇವಾನಾಂ ||

(ಬೃ. ಉ. ೧-೪-೧೦)

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವು ಮಾತ್ರವಿದ್ದು “ ನಾನೇ ಸಮಸ್ತವು ” ಎಂಬ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅದೇ ಸಮಸ್ತವಿಶ್ವವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರು ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎಂದರೆ “ ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ” ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವರೋ ಅವರೂ ಸಹ ವಿಶ್ವಾತ್ಮರಾಗಿಯೇ ಆಗುವರು. ಈ ಪರಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಋಷಿಗಳೂ ಸಹ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾದ ಬ್ರಹ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಪಡೆಯುವರು. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದ ವಾಮದೇವಋಷಿಯು ‘ ನಾನೇ ಮನುವು, ನಾನೇ ಸೂರ್ಯನು ’ ಎಂದು ಅರಿತನು. ಇದನ್ನೇ ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲೂ ಸಹ,

ಅಹಂ ಮನುರಭವಂ ಸೂರ್ಯಶ್ಚಾಹಂ ಕಕ್ಷೇವಾ ಋಷಿರಸ್ಮಿ ವಿಶ್ವಃ |

ಅಹಂ ಕುತ್ಸಮಾರ್ಜುನೇಯಂ ನೃಂಜೇಹಂ ಕವಿರುಶನಾ ಪಶ್ಯತಾ ಮಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೨೬-೧)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ಉದಹರಿಸಿ ವಾಮದೇವಾಧಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾರು— “ ಬ್ರಹ್ಮವು ಬೇರೆ, ನಾನೇ ಬೇರೆ ” ಎಂಬ ಭೇದಜ್ಞಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವರೋ ಅವರು ದೇವತೆಗಳನ್ನದ್ದೇಶಿಸಿದ ಯಜ್ಞಪಶುಗಳಾಗುವರು ಎಂದೂ ಸಹ ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆ. ಇದೇ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಈಶಾನಾ ಸ್ತೋತ್ರಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ,

ಈಶಾನಾಸ್ಯಮಿದಗ್ಂ ಸರ್ವಂ ಯತ್ಕಿಂಚ ಜಗತ್ಯಾಂ ಜಗತ್ |

(ಈಶ. ಉ. ೧)

ಜಗದೀಶ್ವರನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮರೂಪದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಳುತ್ತಿರುವನು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮರೂಪದಿಂದ ಈಶನಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಆತ್ಮದಿಂದ “ ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಾನೇ ” ಎಂದು ಪರಮಾರ್ಥಸತ್ಯವಾಗಿರುವ ರೂಪದಿಂದ ಹೊದ್ದಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದುದು. ಆದರೆ ಇದರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು ಅತಿಕಠಿಣವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯದಿಂದ ಅರಿತು ಅನಂತರ ಇದರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರವಣಮನನಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಕಠೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ಅಂಗುಷ್ಠಮಾತ್ರಃ ಪುರುಷೋಽಂತರಾತ್ಮಾ ಸದಾ ಜನಾನಾಂ ಹೃದಯೇ ಸನ್ನಿವಿಷ್ಟಃ |

ತಂ ಸ್ವಾಚ್ಛರೀರಾಪ್ತೃವೃಹೇನ್ಮುಂಜಾದಿವೇಷೀಕಾಂ ಧೈರೈಣ ||

ತಂ ವಿದ್ಯಾಚ್ಛಕ್ರಮಮ್ವತಂ ತಂ ವಿದ್ಯಾಚ್ಛಕ್ರಮಮ್ವತಮಿತಿ ||

(ಕಠ. ಉ. ೨-೩-೧೭)

ಕೇವಲ ಅಂಗುಷ್ಠಪ್ರಮಾಣದ ಈ ಮಹಾಪುರುಷನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಂತರಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಭೌತಿಕವಾದ ಶರೀರಾಂತರ್ಗತನಾದ ಈ ಆತ್ಮನನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಇದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಧೈರ್ಯವು ಬೇಕು. ಈ ಆತ್ಮನು ಶುದ್ಧನು. ಅವ್ಯತನು. ಇವನನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದುದು. ಶ್ರುತಿಯ ಉಪದೇಶದಿಂದ ತಿಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮ

ಜ್ಞಾನವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗುವುದೇ ಹೊರತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

“ಇದಂ ಸರ್ವಮಹಮಸ್ಮೀತಿ ಜ್ಞಾನಂ ಮೇ ಜಾತಂ | ಅಸಿ ತ್ವೇತದ್ವಾಷ್ಟಾಂತಿಕಭೂತಂ |
ಅನುಭವಿಕಂ ಸಾರ್ವತ್ಯಂ ಯದಸ್ತಿ ತನ್ನ ವಿ ಜಾನಾಮಿ | ನ ಪ್ರಾಪ್ತೋಽಸ್ಮಿ | ಶಾಸ್ತ್ರಜನಿತಂ
ಸಾರ್ವತ್ಯಂ ಜಾತಂ ನ ತ್ವಾನುಭವಿಕಮಿತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಶಾಸ್ತ್ರೋಪದೇಶದಿಂದ ‘ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ’ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇನೋ ಪಡೆದುದು ನಿಜ, ಆದರೆ ಇದು ದೃಷ್ಟಾಂತ ರೂಪದ ಜ್ಞಾನವಾದುದೇ ಹೊರತು ನಾನು ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅನುಭವರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಜನಿತಜ್ಞಾನವು ಸ್ವಂತವಾದ ಅನುಭವರೂಪದ ಜ್ಞಾನವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚಕ್ಷುರಾದೀಂದ್ರಿಯಗಳಾಗಲಿ, ವೇದಾದಿ ಶ್ರುತಿಗಳಾಗಲಿ, ಪೂರ್ಣವಾದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಲಾರವು ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳು ಸಾರಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ನ ಚಕ್ಷುಷಾ ಗೃಹ್ಯತೇ ನಾಸಿ ವಾಚಾ ನಾನ್ಯೈರ್ದೇವೈಸ್ತಪಸಾ ಕರ್ಮಣಾ ವಾ |
ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾದೇನ ವಿಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವಸ್ತತಸ್ತ ತಂ ಪಶ್ಯತೇ ನಿಷ್ಕಳಂ ಧ್ಯಾಯಮಾನಃ ||

(ಮು. ಉ. ೩-೧-೮)

ನಾಯಮಾತ್ಮಾ ಪ್ರವಚನೇನ ಲಭ್ಯಸ್ತ ನ ಮೇಧಯಾ ನ ಬಹುನಾ ಶ್ರುತೇನ |
ಯಮ್ಯನೇಷ ವ್ಯಣುತೇ ತೇನ ಲಭ್ಯಃ ತಸ್ಯೈಷ ಆತ್ಮಾ ವಿವ್ಯಣುತೇ ತನುಂ ಸ್ಯಾಂ ||

(ಮು. ೩-೨-೩-)

ಈ ಆತ್ಮನನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತಿನಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಹ್ಯವಾದ ಆಡಂಬರದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಸತ್ತ್ವಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಮಾಡುವವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಷ್ಕಲನಾದ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಆತ್ಮನು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಕೇವಲ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವವನಲ್ಲ. ಮೇಧೆಯಿಂದ (ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ) ಸಿಕ್ಕುವವನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಬಲ, ಅಪ್ರಮಾದ, ಸನ್ಯಾಸ, ಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳಿಂದ ತತ್ಪರನಾಗಿ ಯಾವ ವಿದ್ವಾಂಸನು ಧ್ಯಾನರೂಪವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯನು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಈ ವಿಧವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ನಿಜವಾದ ಸಾಧನಗಳಾವುವೆಂದರೆ,

ಸತ್ಯೇನ ಲಭ್ಯಸ್ತಪಸಾ ಹ್ಯೇಷ ಆತ್ಮಾ ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನೇನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಮಣಿ ನಿತ್ಯಂ |
ಅಂತಃಕರೀರೇ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯೋ ಹಿ ಶುಭ್ರೋ ಯಂ ಪಶ್ಯಂತಿ ಯತಯಃ ಕ್ಷೀಣದೋಷಾಃ ||

(ಮು ೩-೧-೫)

ಈ ಆತ್ಮನು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಸತ್ಯದಿಂದಲೂ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಮಿಯಿಂದಲೂ ಲಭ್ಯನಾಗುವನು. ಅಂತಃಕರೀರದಲ್ಲಿ ಇವನು ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯನಾಗಿಯೂ ಶುಭ್ರನಾಗಿಯೂ ಇರುವನು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟಾಸನ

ಪೂರ್ವಕವಾದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರೇಣದೋಷರಾದ ಯತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಈ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರ್ಹರಾಗಿರುವರು. ಈ ರೀತಿ ಮನನವೂ ನಿದಿಧ್ಯಾಸನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯದ ಶ್ರವಣದಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತರಾಗುವವರು ಪೂರ್ಣವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಸಂದಿಗ್ಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದೇ ‘ನ ವಿಜಾನಾಮಿ’ ಎಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ಪರಿದೇವನಾವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥವೆಂದು ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತನಾದರೂ ಸಹ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯದ ವಿದ್ಯೆಯು ಪೂರ್ಣವಾದ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಲಾರದೆಂದು ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾರದನಿಗೂ ಸನತ್ಕುಮಾರನಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾರದನು,

“ ಸೋಽಹಂ ಭಗವೋ ಮಂತ್ರವಿದೇವಾಸ್ಮಿ ನಾತ್ಮವಿಚ್ಛಿಂತಂ ಹ್ಯೇವ ಮೇ ಭಗವದ್ವಿಶೇಷ್ಯಃ
ತರತಿ ಶೋಕಮಾತ್ಮನಿತ್ ಸೋಽಹಂ ಭಗವಃ ಶೋಚಾಮಿ ತಂ ಮಾ ಭಗವಾಽಪ್ಯೋಕ್ತಸ್ಯ
ಪಾರಂ ತಾರಯತ್ವಿತಿ ” ||

(ಭಾ. ಉ. ೭-೧-೩)

“ ನಾನು ಆಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆತ್ಮತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೇ ಸಂಸಾರದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸುವುದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ೫ನೇ ಋಕ್ಕಿನ ವಿಶೇಷ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಿದೆ. (ಪುಟ. 230) ಈ ವಿಧವಾದ ಸಂದಿಗ್ಧಾವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಪರಿತಾಪವನ್ನೂ “ ನಿಣ್ಯಃ ಸಂನದ್ಭೋ ಮನಸಾ ಚರಾಮಿ ” ಎಂದು. ಇದನ್ನು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ “ ಅವಿದ್ಯಾಕಾಮಕರ್ಮಭಿಃ ಸಮ್ಯಗ್-ಬದ್ಧೋ ನೇಷ್ಟಿತಃ | ಆತ ಏವ ಭಾವನಾಸಹಿಷ್ಣುನಾ ಬಹಿರ್ಮುಖೇನ ವಿಕೃಷ್ಟೇನ ಚೇತಸಾ ಯುಕ್ತಃ ಸಂಚರಾಮಿ ಸಂಸಾರೇ | ಇಂದ್ರಿಯಪರವಶ ಏವ ಸನ್ ಸಂಸಾರೇ ದುಃಖಮನುಭವಾಮಿ ” ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೂ ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಕಾಮ, ರಾಗ, ದ್ವೇಷ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ, ಬಂಧಿತನಾಗಿಯೂ, ಅಂತರ್ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದೇ, ಬಾಹ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚೇತಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿಯೂ ಸಂಸಾರದ ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ,

ನಿಣ್ಯಃ—ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಅವೃತನಾಗಿ ಎಂದರ್ಥ. ನಿಣ್ಯಂ, ಸಸ್ಪೃಶಃ, ಸನುತಃ ಇತ್ಯಾದಿ ೬ ಅಂತರ್ಹಿತನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ (ನಿ. ೩-೧೯) ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಗೂಢವಾಗಿರುವುದು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಿಣ್ಯಶಬ್ದದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಕವಿರ್ನ ನಿಣ್ಯಂ ವಿದಥಾನಿ ಸಾಧನ್ವೃಷಾ ಯತ್ನೇಕಂ ವಿಹಿಸಾನೋ ಅರ್ಚಾತ್ |

ದಿವ ಇತ್ಥಾ ಜೀಜನತ್ಸಪ್ತ ಕಾರೂನಹ್ನಾ ಚಿಚ್ಚಕ್ರವರ್ಯುನಾ ಗೃಣಂತಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೧೬-೩)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರವಾಗುವುದು; ಸಾಧಾರಣವಾದ ಮತಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗದೇ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವುದು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಾನ್ವೇಷಣವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ತತ್ತ್ವವು ಅತಿ ನಿಗೂಢವಾಗಿದ್ದು ಸಮಸ್ಯೆಯು ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾದದ್ದೂ ತೊಡಕಾದುದೂ ಆದಾಗ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರೋಬೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗ ಈ ಶಬ್ದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಿದೆ. ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ

ಚೇತಸ್ಸು ಆವೃತವಾಗಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ, ಆತ್ಮನ ವ್ಯವಹಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಾಹ್ಯವಾದ ವಿಕಾರಗಳಿಂದಲೇ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಆಗ ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯವಿಕಾರಗಳಿಂದಲೇ ಬಂಧಿತವಾಗಿ ಆತ್ಮನು ಚಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು “ ಸಂನದ್ಬೋ ಮನಸಾ ಚರಾಮಿ ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅಜ್ಞಾನಾವೃತವಾದ ಚೇತಸ್ಸು ಪರಿತಪಿಸುವುದನ್ನು ಈಶಾದ್ಯುಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಅಂಧಂ ತಮಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಯೇವಿದ್ಯಾಮುಷಾಸತೇ |

ತತೋ ಭೂಯ ಇವ ತೇ ತಮೋ ಯ ಉ ವಿದ್ಯಾಯಾಗ್ಂ ರತಾಃ ||

(ಈಶ ಉ ೯.)

ಯಾರು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಕರ್ಮರತರಾಗಿ ಅವಿದ್ಯಾರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೂ, ತಪೋರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜನ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸಹ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅವಿದ್ಯಾಯಾಮಂತರೇ ವರ್ತಮಾನಾಃ ಸ್ವಯಂಭೀರಾಃ ಪಂಡಿತಂಮನ್ಯಮಾನಾಃ |

ದಂದ್ರಮ್ಯಮಾಣಾಃ ಪರಿಯಂತಿ ಮೂಢಾ ಅಂಭೇನ್ಯವ ನೀಯಮಾನಾ ಯಥಾಂಧಾಃ ||

(ಕಠ ೧-೨-೫)

ಅವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಬಹುಧಾ ವರ್ತಮಾನಾ ವಯಂ ಕೃತಾರ್ಥಾ ಇತ್ಯಭಿಮನ್ಯಂತಿ ಬಾಲಾಃ |

ಯತ್ಕರ್ಮಿಣೋ ನ ಪ್ರವೇದಯಂತಿ ರಾಗಾತ್ತೇನಾತುರಾಃ ಕ್ಷೀಣಲೋಕಾಶ್ಚ್ಯವಂತೇ ||

(ಮುಂ. ಉ. ೧-೨-೯)

ಇತ್ಯಾದಿ ಕಠ ಮತ್ತು ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಅವಿದ್ಯಾದೋಷದ ಫಲವನ್ನೂ, ಜೀವನು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮನುರಣಾದಿಗಳಿಗೆ ಭಾಜನವಾಗಿ ಪದೇ ಪದೇ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಋಕ್ಕಿನ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಮನನನಿಧಿಧ್ಯಾಸನಗಳಿಲ್ಲದ ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜನ್ಯಜ್ಞಾನವು “ ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ” ಎಂಬ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ನಿಜವಾದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಆಗ ವಿಷಯನಿಬಂಧನಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆತ್ಮನು ಅಲೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಗುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗವೇನೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕಠೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಶ್ರವಣಾಯಾಸಿ ಬಹುಭಿಯೋ ನ ಲಭ್ಯಃ ಶೃಣ್ವಂತೋಽಸಿ ಬಹವೋ ಯಂ ನ ವಿದ್ಯುಃ |

ಆಶ್ಚರ್ಯೋ ವಕ್ತಾ ಕುಶಲೋಽಸ್ಯ ಲಬ್ಧ್ವಾಶ್ಚರ್ಯೋ ಜ್ಞಾತಾ ಕುಶಲಾನುಶಿಷ್ಟಃ ||

ನ ನರೇಣಾವರೇಣ ಪ್ರೋಕ್ತ ಏಷ ಸುವಿಜ್ಞೇಯೋ ಬಹುಧಾ ಚಿಂತ್ಯಮಾನಃ |

ಅನನ್ಯಪ್ರೋಕ್ತೇ ಗತಿರತ್ರ ನಾಸ್ತ್ಯಜೇಯಾನ್ ಹೃತಕ್ಯಮಣುಮಪ್ರಮಾಣಾತ್ ||

ನೈಷಾ ತರ್ಕೇಣ ಮತಿರಾಪನೇಯಾ ಪ್ರೋಕ್ಷಾನ್ಯೇನೈವ ಸುಜ್ಞಾನಾಯ ಪ್ರೇಷ್ಠ |
ಯಾಂ ತ್ವಮಾಸಃ ಸತ್ಯಧೃತಿರ್ಬತಾಸಿ ತ್ವಾದ್ಯಜ್ ನೋ ಭೂಯಾನ್ನ ಚಿಕೇತಃ ಪ್ರಷ್ಠಾ ||
(ಕಠ. ೧-೨-೭ ರಿಂದ ೯)

ಯಾವ ಈ ಅಂತರಾತ್ಮರೂಪದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವು ಬಹುಜನರ ಶ್ರವಣಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಶ್ರುತಿಶ್ರವಣಾ ನಂತರವೂ ಅನೇಕರ ಅರಿವಿಗೆ ನಿಲುಕದೇ ಇರುತ್ತದೆಯೋ, ಅಂತಹ ಈ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿವರಿಸುವವನು ಬಹಳ ವಿರಳ. ಅದನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕವನು ಬಹುಕುಶಲನು. ಸಾಧಾರಣವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಮಾನವನಿಂದ ಈ ಅತ್ಯನು ಸ್ವರೂಪವು ವರ್ಣಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆ ದಿರುವವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದರ ಅನುಭವವು ಸಾಧ್ಯ. ಅವನು ಮಾತ್ರ ಇತರರಿಗೆ ಗುರುವಾಗಬಲ್ಲನು. ತರ್ಕಾದಿಗಳಿಂದ ನಿಲುಕದೇ ಇರುವ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸತ್ಯಧೃತಿಯಾದ ನಚಿಕೇತಸ್ಸೇ ಮುಂತಾದವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಉಳಿದವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಸಾಯಣರು “ಸಸ್ಯಕಾತ್ಮ್ಯರೂಪಮಾನುಭವಿಕಮಸ್ತಿ ತದ್ವದೇವ” ಸ್ವಾನುಭವರೂಪವಾದ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“ಯದಾ ಮಾಗನ್ ಪ್ರಥಮಜಾ ಋತಸ್ಯಾದಿವ್ವಾಚೋ ಅಶ್ವನೇ ಭಾಗಮಸ್ಯಾಃ ||

ಎಂಬ ಇದೇ ಮುಕ್ತಿನ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಪೂರ್ವಕವಾದುದೂ ಪೂರ್ಣವಾದುದೂ ಆದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು ಲಭಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಅದರ ರಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅನುಭವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆ ಅನುಭವದ ಸ್ವರೂಪವೇನೆಂದರೆ,

ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯೈನಮೃಷಯೋ ಜ್ಞಾನತೃಪ್ತಾಃ ಕೃತಾತ್ಮಾನೋ ವೀತರಾಗಾಃ ಪ್ರಶಾಂತಾಃ |
ತೇ ಸರ್ವಗಂ ಸರ್ವತಃ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಧೀರಾ ಯುಕ್ತಾತ್ಮನಃ ಸರ್ವಮೇವಾವಿಶಂತಿ ||

(ಮು. ಉ. ೩-೨-೫)

ಈ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅರಿತ ಮುಷಿಗಳು ಅದೇ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತರಾಗಿಯೂ ಕೃತಾತ್ಮರಾಗಿಯೂ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೇ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಆತ್ಮವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ವೀತರಾಗರಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿಯೂ ಇರುವರು.

ತಂ ದುರ್ದರ್ಶಂ ಗೂಢಮನುಪ್ರವಿಷ್ಟಂ ಗುಹಾಹಿತಂ ಗಹ್ವರೇಷ್ಠಂ ಪುರಾಣಂ |
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಯೋಗಾಧಿಗಮೇನ ದೇವಂ ಮತ್ಸಾ ಧೀರೋ ಹರ್ಷಶೋಕೌ ಜಹಾತಿ ||

(ಕಠ. ೧-೨-೧೨)

ಬಹುಶ್ರಮದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವವನೂ- ಅತ್ಯಂತ ಗೂಢನೂ, ಹೃದಯರೂಪವಾದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುವವನೂ, ಗಹ್ವರದಲ್ಲಿರುವವನೂ, ಪುರಾಣನೂ ಆದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಯೋಗದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾಡಿಕೊಂಡ ಧೀರನು ಹರ್ಷಶೋಕಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. “ಸಂನದ್ವೋ ಮನಸಾ ಚೇರಾಮಿ” ಎಂಬ ಪರಾಜ್ಞುಖವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ, ಅದರ ಫಲವಾದ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳೂ ಇಲ್ಲದೇ ಪ್ರಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಯಸ್ತು ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನ್ಯಾತ್ಮನೈವಾನುವಶ್ಯತೀ |
 ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಚಾತ್ಮಾನಂ ತತೋ ನ ವಿಜುಗುಪ್ಸತೇ ||
 ಯಸ್ಮಿನ್ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನ್ಯಾತ್ಮನಾಭೂದ್ವಿಜಾನತಃ |
 ತತ್ರ ಕೋ ಮೋಹಃ ಕಃ ಶೋಕಃ ಏಕತ್ವಮನುವಶ್ಯತಃ ||

(ಈಶ. ಉ ೬, ೭)

ಯಾವ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯು 'ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ' ಎಂಬ ಅನುಭವರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಕಲ ಭೂತಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಅತ್ಮನಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣುವನೋ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಅತ್ಮನನ್ನು ಕಾಣುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ತಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನು, ಸಕಲ ವಿಶ್ವವೂ ತನ್ನ ರೂಪವೇ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ಅದ್ವೈತಾಸೂ ಭವವು ಲಭಿಸಿದವನಿಗೆ ಮೋಹವೂ ಇಲ್ಲ, ಶೋಕವೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪ್ರಶಾಂತಚಿತ್ತನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಾನುಭವವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ "ಅಶ್ವನೇ ಭಾಗಮಸ್ಯಾಃ" ಎಂಬ ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

|| ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಜಾನಾಮಿ--ಜ್ಞಾನಿ ಅವಬೋಧನೇ. ಧಾತು. ಕ್ರ್ಯಾದಿ ಲಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸ್ಮಿ--ಅಸ ಭುವಿ ಧಾತು. ಲಡಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಸಂನದ್ಧಃ--ಏಹ ಬಂಧನೇ ಧಾತು. ಕೋನಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿಗೆ ನತ್ವ. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತಪ್ರತ್ಯಯ. ನದೋಧಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಹಕಾರಕ್ಕೆ ಧಕಾರಾದೇಶ. ಝಷ-ಸ್ತಫೋಧೋಧಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೪೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಧತ್ವ. ಝಲಾಂ ಜಶ್ಝಶಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಜಸ್ತ್ವ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಸಮ್) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಗನ್--ಗಮ್‌ಲ್ಯ ಗತೌ. ಧಾತು. ಭಾಂದಸವಾಗಿ ಲುಜ್. ತಿಪ್ ಬಂದಾಗ ಇಕಾರಲೋಪ. ಮಂತ್ರೇ-ಘಸಹ್ವ--(ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೮೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜ್ಞಿಗೆ ಲುಕ್. ಹಲ್‌ಜ್ಯಾಭ್ಯೋದೀರ್ಘಾ--ಸೂತ್ರದಿಂದ ತಿಸಿಗೆ ಲೋಪ. ಮೋನೋಧಾತೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮಕಾರಕ್ಕೆ ನಕಾರಾದೇಶ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ನಿಪಾತ್ಯರ್ಯದ್ಯದಿ--(ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೩೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಅಟಾಗಮಸ್ವರದಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಶ್ವನೇ--ಅಶೂ ವ್ಯಾಪ್ತೌ. ಧಾತು. ಸ್ವಾದಿ. ಶ್ವವಿಕರಣ. ಲಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩೭ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಅಪಾಜ್ ಪ್ರಾಜೀತಿ ಸ್ವಧಯಾ ಗೃಭೀತೋಽಮರ್ತ್ಯೋ ಮರ್ತ್ಯೇನಾ
ಸಯೋನಿಃ |

ತಾ ಶಶ್ವಂತಾ ವಿಷೂಚೀನಾ ವಿಯಂತಾ ನ್ಯರಿನ್ಯಂ ಚಿಕ್ಕುರ್ನ ನಿ ಚಿಕ್ಕು-
ರನ್ಯಂ || ೩೮ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಅಪಾಜ್ | ಪ್ರಾಜ್ | ಏತಿ | ಸ್ವಧಯಾ | ಗೃಭೀತಃ | ಅಮರ್ತ್ಯಃ | ಮರ್ತ್ಯೇನ | ಸಯೋನಿಃ |

ತಾ | ಶಶ್ವಂತಾ | ವಿಷೂಚೀನಾ | ವಿಯಂತಾ | ನಿ | ಅನ್ಯಂ | ಚಿಕ್ಕುಃ | ನ | ನಿ | ಚಿಕ್ಕುಃ | ಅನ್ಯಂ ||

|| ೩೮ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಮರ್ತ್ಯೋಽಮರಣಧರ್ಮಾಯಮಾತ್ಮಾ ಮರ್ತ್ಯೇನ ಮರಣಧರ್ಮಣಾ ಭೂತಾತ್ಮನಾ ದೇಹೇನ
ಸಯೋನಿಃ ಸಮಾನಸ್ಥಾನಃ | ಯತ್ರ ಪರಿಚ್ಛೇದಕೋ ದೇಹೋಽಸ್ತಿ ತತ್ರ ಸರ್ವತ್ರ ಸೋಽಯಮುಪಿ
ತಿಷ್ಠನ್ನಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಸಮಾನೋತ್ಪತ್ತಿಃ | ಸಹವಾಸೇನ ಸ್ಪಸ್ಥಿನ್ನಪೃತ್ವತ್ಪತ್ತಿರುಪಚಿರೈತೇ | ಏವಂ-
ಭೂತಃ ಸನ್ ಸ್ವಧಯಾನ್ನೋಪಲಕ್ಷಿತದ್ವೋಗೇನ ಗೃಭೀತಃ | ಯದ್ವಾ | ಸ್ವಧಾಶಬ್ದೇನಾನ್ನಮಯಂ
ಶರೀರಂ ಲಕ್ಷ್ಯತೇ | ತೇನ ಗೃಹೀತಃ ಸನ್ನಪಾಜೀತಿ | ಅಶುಕ್ಲಂ ಕರ್ಮ ಕೃತ್ವಾಧೋ ಗಚ್ಛತಿ | ಪ್ರಾಜೀತಿ
ಊರ್ಧ್ವಂ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಲೋಕಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ | ಪರಮಾತ್ಮೈವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರೋಪಾಧಿಕಃ ಸನ್ನಾನಾವಿಧ-
ಕರ್ಮ ಕೃತ್ವಾ ತದ್ವೋಗಾಯ ಜೀವಸಂಜ್ಞಾಂ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಶರೀರತ್ರಯೇಣ ಸಂಬದ್ಧೋ ಲೋಕಾಂತ-
ರೇಷು ಸಂಚರತಿ | ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮೋಭಯಶರೀರಪರಿಗ್ರಹೇಣ ಲೋಕೇ ಗುಣತ್ರಯಾನ್ವಿತಃ ಸನ್ ಪರಿ-
ಭ್ರಮತಿ | ತಥಾ ಚ ಶ್ರಾಯತೇ | ಗುಣಾನ್ವಯೋ ಯಃ ಫಲಕರ್ಮಕರ್ತಾ ಕೃತಸ್ಯ ತಸ್ಮೈವ ಸ ಚೋಪ-
ಭೋಕ್ತಾ | ಸ ವಿಶ್ವರೂಪಸ್ತ್ರಗುಣಸ್ತ್ರಿವರ್ತಾ ಪ್ರಾಣಾಧಿಪಃ ಸಂಚರತಿ ಸ್ವಕರ್ಮಭಿಃ | ಶ್ವೇ. ಉ. ೫-೨ |
ಇತಿ | ಇದಾನೀಮುಭಯಪ್ರಾಧಾನ್ಯೇನಾಹ | ತಾ ತಾ ಭೂತಾತ್ಮಕತ್ರಾತ್ಮಾನೌ ಶಶ್ವಂತಾ ವಿಭಾಗೇನ
ಸರ್ವದಾ ವರ್ತಮಾನೌ | ಯದ್ವಾ | ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಪಕ್ಷೇ ಸರ್ವದಾ ಸಹವಾಸ ಉಪಪದ್ಯತೇ | ಸ್ಥೂಲ-
ಶರೀರಪಕ್ಷೇಽಪಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಜಾತೇಃ | ತತ್ಕಾರಣಾನಾಂ ಭೂತಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣಾಂ ಸದ್ಭಾವಾತ್ ತತ್ರ ಶರೀರಸಂಬಂಧ
ಉಪಪದ್ಯತೇ | ವಿಷೂಚೀನೇಹ ಲೋಕೇ ಸರ್ವತ್ರಗಮನೌ ವಿಯಂತಾ ತತ್ತತ್ಪಲೋಪಭೋಗಾಯ
ಸರ್ವತ್ರ ಲೋಕಾಂತರೇಷು ಗಚ್ಛಂತೌ ವರ್ತತೇ | ತತ್ರ ನರಾ ಅನ್ಯಂ ಭೂತಾತ್ಮಾನಂ ನಿ ಚಿಕ್ಕುಃ |
ನಿತರಾಂ ವಿಶೇಷೇಣ ಪಶ್ಯಂತಿ ಜಾನಂತಿ | ಅನ್ಯಮಪರಂ ದೇಹವಚ್ಛಾಯಾತಿರಿಕ್ತಂ ನ ನಿ ಚಿಕ್ಕುಃ | ನ
ಜಾನಂತಿ | ಕೇಚನ ಸಾಮರಾ ದೇಹವ್ಯತಿರಿಕ್ತಂ ನ ಜಾನಂತಿ | ಕೇಚನ ವಿನೇಕಿನಃ ಕರ್ತೃತ್ವಭೋಕ್ತೃ-

ತೋಷೇತೋ ದೇಹಾತಿರಿಕ್ತಃ ಕಷ್ಟದಸ್ತೀತ್ಯನುಮಿಮತೇ | ನ ಕೇಽಪಿ ದೇಹತ್ರಯವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾತ್ಮಾನಂ
ಜಾನಂತಿ | ಅತೋ ದುರ್ಲಭಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮಿತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಶ್ರುತಿಸದಾರ್ಥ

ಅಮರ್ತ್ಯಃ—ಮರಣರಹಿತನಾದ ಆತ್ಮನು | ಮರ್ತ್ಯೇನ—ಮರಣಧರ್ಮವುಳ್ಳ ದೇಹದೊಡನೆ | ಸಯೋ
ನಿಃ—ಸಮಾನಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ | ಸ್ವಧಯಾ—ವಿಷಯಸುಖೇಚ್ಛೆಯಿಂದ | ಗೃಭೀತಃ—ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವ
ನಾಗಿಯೂ | ಅಪ್ರಾಜ್—ಅಭೋಮುಖನಾಗಿಯೂ | ಪ್ರಾಜ್—(ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವಾಗಿ) ಸ್ವರ್ಗಾಭಿಮುಖ
ನಾಗಿಯೂ | ಏತಿ—ಹೋಗುತ್ತಾನೆ | ತಾ—ಆ ದೇಹಾತ್ಮಗಳೆರಡೂ | ಶಶ್ವಂತಾ—ಯಾವಾಗಲೂ | ವಿಷೂ
ಚೀನಾ—(ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ) ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓಡಾಡುವವರಾಗಿಯೂ | ವಿಯಂತಾ—(ಅವರವರ ಕರ್ಮಫಲಾನುಭವ
ಗಳಿಗಾಗಿ) ಲೋಕಾಂತರಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸುವವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ | ಅನ್ಯಂ—(ಅವರಲ್ಲಿ) ದೇಹಸಂಬಂಧಿಯಾದವ
ನನ್ನು | ನಿ ಚಿಕೃಃ—(ಜನರು) ಅರಿಯುತ್ತಾರೆ | ಅನ್ಯಂ—ದೇಹಾತಿರಿಕ್ತನಾದವನನ್ನು | ನ ನಿಚಿಕೃಃ—ಅರಿಯು
ವುದಿಲ್ಲ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಮರಣರಹಿತನಾದ ಆತ್ಮನು ಮರಣಧರ್ಮವುಳ್ಳ ದೇಹದೊಡನೆ ಸಮಾನಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ವಿಷಯ
ಸುಖೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿಯೂ, ಅಭೋಮುಖನಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಾಭಿಮುಖ
ನಾಗಿಯೂ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ದೇಹಾತ್ಮಗಳೆರಡೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓಡಾಡುವವರಾಗಿಯೂ
ಅವರವರ ಕರ್ಮಫಲಾನುಭವಗಳಿಗಾಗಿ ಲೋಕಾಂತರಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸುವವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ದೇಹಸಂಬಂಧಿಯಾದ
ವನನ್ನು ಜನರು ಅರಿಯಬಲ್ಲರು. ದೇಹಾತಿರಿಕ್ತನಾದವನನ್ನು (ಆತ್ಮನನ್ನು) ಅರಿಯಲಾರರು.

English Translation

The immortal, cognate with the mortal, affected by (desire of) enjoy-
ment, goes to the lower or the upper (sphere) : but (men beholding them)
associated, going everywhere (in this world together); going everywhere
(in other worlds together); have comprehended the one, but have not
comprehended the other.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅಮರ್ತ್ಯನಾದ ಆತ್ಮನು ಮರ್ತ್ಯನಾದ ದೇಹದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ದೇಹಕೃತವಾದ
ಕರ್ಮಫಲಗಳನ್ನನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುನಃಪುನಃ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದು. ಮತ್ತು ಈ ಕರ್ಮಾಫಲ
ಭವಗಳ ಕಾಲಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೇಹದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದೇ ಇರಬೇಕಾದುದರಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಸಾಯುತ್ತದೆ
ಎಂಬ ವ್ಯವಹಾರವಿರುವಂತೆ ಆತ್ಮನಿಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ “ ಸಯೋನಿಃ ” ಸಮಾನೋತ್ಪತ್ತಿಃ |
ಸಹವಾಸೇನ ಸೃಷ್ಟಿನ್ನಪಿ ಉತ್ಪತ್ತಿರುಪಚರ್ಮತೇ | ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶುದ್ಧನಾದ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಜನ್ಮಮರಣಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ
ದೇಹಾಂತರ್ಗತನಾಗಿ ದೈಹಿಕವಾದ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಋಕ್ಮನಲ್ಲಿ ಅಮರ್ತ್ಯನೆಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದು ಜೀವಾತ್ಮನೇ ಅಥವಾ ಪರಮಾತ್ಮನೇ? ಪರಮಾತ್ಮನಾದರೆ ದೇಹಸಂಬಂಧವೂ, ದೇಹದೊಡನೆ ಜರಾಮರಣಾದಿಗಳೂ ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸುತ್ತವೆ? ಜೀವಾತ್ಮನಾದರೆ ಜೀವನಿಗೂ ಈಶ್ವರನಿಗೂ ಭೇದವುಂಟೇ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾದ ಈಶ್ವರನು ಕರ್ಮಬಂಧಿತನಾಗುತ್ತಾನೆಂಬುದರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ವಿರೋಧವು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು. ಈ ಋಕ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

(೧) ಅಮರ್ತ್ಯನು ಮರ್ತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಯೋನಿಯಾಗಿರುವುದು,

(೨) ಮರ್ತ್ಯವಾದ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅದರ ಕರ್ಮಾನುಗುಣವಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಭವಿಸಲು ಜನ್ಮಾಂತರಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದು.

(೩) ದೇಹಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಆತ್ಮನು ಮಾತ್ರ ಅನುಭವಗೋಚರನಾಗುವುದು ಮತ್ತು,

(೪) ದೇಹಾತಿರಿಕ್ತನಾದ ಆತ್ಮನು ಅನುಭವಾತೀತನಾಗಿರುವುದು.

ಈ ರೀತಿ ಆತ್ಮನ ಲೌಕಿಕಾಲೌಕಿಕವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ದೇಹಾತಿರಿಕ್ತನಾದ ಆತ್ಮನ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಅನುಭವವನ್ನೂ ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ “ ದುರ್ಲಭಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನಂ ” ಸಾಧಾರಣವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು ದುರ್ಲಭವೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಉದ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆಯಿದೆ.

ಅಮರ್ತ್ಯನಾದ ಆತ್ಮನು ಮರ್ತ್ಯವಾದ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಸಯೋನಿಯಾಗಿರುವುದು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಇದು ಜೀವಾತ್ಮನೇ! ಪರಮಾತ್ಮನೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿರೋಧವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದನ್ನು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ದೇಹ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಆತ್ಮ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಈಶ್ವರನ ಆವಿರ್ಭಾವಗಳೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಅಮರ್ತ್ಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಮರ್ತ್ಯವಾದ ದೇಹಾದಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಅಮರ್ತ್ಯನಾದ ಈಶ್ವರನು ಮರ್ತ್ಯವಾದ ದೇಹಾದಿಗಳೊಡನೆ ಸೇರದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾದ ವ್ಯವಹಾರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅನಾದ್ಯಂತವಾದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದ ಈಶ್ವರನೂ ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾನೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನು ಅನಾದ್ಯಂತನು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವ್ಯವಹಾರವು ಸಾದಿಯಾದುದು ಮತ್ತು ಸಾಂತವಾದುದು. ಅನಾದ್ಯಂತನಾದ ಈಶ್ವರನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಜಗತ್ತು ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವು ಸತ್ಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ತದೇತತ್ತ್ವಕ್ಷರಂ ಸತ್ಯಮಿತಿ | ಸ ಇತ್ಯೇಕಮಕ್ಷರಂ | ತೀತ್ಯೇಕಮಕ್ಷರಂ | ಯಮಿತ್ಯೇಕಮಕ್ಷರಂ | ಪ್ರಥಮೋತ್ತಮೇ ಅಕ್ಷರೇ ಸತ್ಯಂ | ಮಧ್ಯತೋಽನ್ಯತಮಂ | ತದೇತದನ್ಯತಮುಭಯತಃ ಸತ್ಯೇನ ಪರಿಗೃಹೀತಂ ಸತ್ಯಭೂಯಮೇವ ಭವತಿ |

(ಬೃ. ಉ. ೫-೫-೧)

ಸ, ತಿ, ಯಂ ಎಂಬ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸತ್ಯಂ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಸ ಮತ್ತು ಯಂ ಎಂಬ ಎರಡಕ್ಷರಗಳೂ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕವು. (Real) ಮಧ್ಯದ ತಿ ಎಂಬಕ್ಷರವು ಅಸತ್ಯಾತ್ಮಕವಾದುದು. (Unreal). ಆದುದರಿಂದ ಅಸತ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ತತ್ತ್ವವು ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ತತ್ತ್ವದಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದೂ ಸಹ ಸತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿದವನಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸತ್ಯರೂಪನಾದ ಈಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ ಆದ್ಯಂತಗಳುಳ್ಳ ಈ ಜಗತ್ತು ಅನಾದ್ಯನಂತನಾದ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿದೆಯೆಂದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆದ್ಯಂತಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ಜಗತ್ತು ಸ್ವಂತತ್ರವೇ, ಈಶ್ವರಾಧೀನದಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದರೆ ಜಗತ್ತು ಈಶ್ವರಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದು. ಮತ್ತು ಈಶ್ವರ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಧ್ಯಾಹಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ, ಅನಾದ್ಯನಂತನಾದ ಈಶ್ವರನು ತಾನೇ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಮರ್ತ್ಯವಾದ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ / ತಾನೂ ಸಹ ವ್ಯವಹರಿಸುವನು ಎಂದರ್ಥ. ಆದರೆ, ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿರುವವನು ಜಗದ್ವ್ಯವಹಾರದೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ತಾತ್ತ್ವಿಕವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯುವನು. ಅದು ತಪ್ಪು. ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಮರ್ತ್ಯರೂಪವಾದ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯು ಹೇಗೆ? ನಾನುರೂಪಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಆತ್ಮನ ಚಲನವಲನಗಳೇನು? ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅರಿಯಬೇಕು. ಮೊದಲು ಅಮರ್ತ್ಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಮರ್ತ್ಯವಾದ ಜಗತ್ತಿನೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದುದು ಹೇಗೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಸೋಽಕಾಮಯತ | ಬಹು ಸ್ಯಾಂ ಪ್ರಜಾಯೇಯೇತಿ | ಸ ತಪೋಽತಪ್ಯತ | ಸ ತಪಸ್ತಪ್ತ್ವಾ |
ಇದಗ್ಂ ಸರ್ವಮಸೃಜತ | ಯದಿದಂ ಕಿಂಚಿ | ತತ್ಸೃಷ್ಟ್ವಾ | ತದೇವಾನುಪ್ರಾವಿತತ್ | ಶದನು
ಪ್ರವಿಶ್ಯ || ಸಚ್ಚ ತ್ಯಚ್ಚಾಭವತ್ | ನಿರುಕ್ತಂ ಚಾನಿರುಕ್ತಂ ಚ | ನಿಲಯನಂ ಚಾನಿಲಯನಂ ಚ |
ವಿಜ್ಞಾನಂ ಚಾವಿಜ್ಞಾನಂ ಚ | ಸತ್ಯಂ ಚಾನೃತಂ ಚ ಸತ್ಯಮಭವತ್ ||

(ತೈ. ಉ. ೨-೬)

ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ತಾನು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ನಾನಾರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿತು. ಅನಂತರ ತನ್ನ ತಪಶ್ಚಕ್ರಿಯಿಂದ ಸಕಲ ಭೂತಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಅನಂತರ ತನ್ನಿಂದ ಸೃಷ್ಟವಾದ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಅದರಿಂದ ಸತ್, ತ್ಯತ್ ಎಂದರೆ ಮೂರ್ತ ಮತ್ತು ಅಮೂರ್ತ ಎಂಬ ವಿಭಾಗವೂ, ನಿಲಯನ, ಅನಿಲಯನ ಎಂದರೆ ಗೂಡಿನ ರೂಪದ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬ ವಿಭಾಗವೂ, ಚೇತನ ಮತ್ತು ಅಚೇತನ ಎಂಬ ವಿಭಾಗವೂ ಉಂಟಾದವು.

ಸ ಯಥೋರ್ಣನಾಭಿಶ್ಚಂತುನೋಚ್ಚರೇದ್ಯಥಾಗ್ನೇಃ ಕ್ಷುದ್ರಾ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಾ ವ್ಯುಚ್ಚರಂತ್ಯೇವ-
ಮೇವಾಸ್ಮಾದಾತ್ಮನಃ ಸರ್ವೇ ಪ್ರಾಣಾಃ ಸರ್ವೇ ಲೋಕಾಃ ಸರ್ವೇ ದೇವಾಃ ಸರ್ವಾಣಿ
ಭೂತಾನಿ ವ್ಯುಚ್ಚರಂತಿ ತಸ್ಯೋಪನಿಷತ್ಸತ್ಯಸ್ಯ ಸತ್ಯಮಿತಿ ಪ್ರಾಣಾ ವೈ ಸತ್ಯಂ ತೇಷಾಮೇಷ
ಸತ್ಯಂ |

(ಬೃ. ಉ. ೨-೧-೨೦)

ತಂತುವಾಯುವಿನಿಂದ (ಜೇಡರ ಹುಳು) ತಂತುಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಹೊರಬಂದು ಬಲೆಯು ನಿರ್ಮಿತವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಕಣಗಳು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ತೇಜೋರಾಶಿಗಳಾಗುವಂತೆಯೂ, ಸಹ ಈ ಮೂಲಾತ್ಮನಿಂದ

ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ, ಸಕಲ ಲೋಕಗಳೂ, ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ನಿಷ್ಪನ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವನೇ ಸತ್ಯಕ್ಕೂ ಮೂಲವಾದ ಸತ್ಯವು. ಪ್ರಾಣಿಗಳೇ ಸತ್ಯರೂಪವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಇವನೇ ಸತ್ಯನು. ಆದುದರಿಂದ ಮರ್ತ್ಯನೂ ಇವನೇ, ಅಮರ್ತ್ಯನೂ ಇವನೇ. ದೇಹವೂ ಇವನೇ, ಆತ್ಮನೂ ಇವನೇ. ಇದನ್ನೇ ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ,

ದ್ವೇ ವಾವ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ರೂಪೇ ಮೂರ್ತಂ ಚೈವಾಮೂರ್ತಂ ಚ ಮರ್ತ್ಯಂ ಚಾಮೃತಂ ಚ ಸ್ಥಿತಂ
ಚ ಯಚ್ಚ ಸಚ್ಚ ತ್ಯಚ್ಚ ||

(ಬೃ. ಉ. ೨-೩-೧)

ಮೂರ್ತಾಮೂರ್ತರೂಪಗಳೂ, ಮರ್ತ್ಯಾಮರ್ತ್ಯರೂಪಗಳೂ, ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾತ್ಮಕರೂಪಗಳೂ, ಎಲ್ಲವೂ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮನ ರೂಪಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ “ ಅಮತ್ಯೋ ಮರ್ತ್ಯೇನ ಸಯೋನಿಃ ” ಎಂಬ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಮರ್ತ್ಯವೂ ಮತ್ತು ಅಮರ್ತ್ಯವೂ ಸಹ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಾದ ಒಂದೇ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜೀತನ ಮತ್ತು ಅಜೀತನ ಎಂದರೆ ಜೀವಾತ್ಮ ಮತ್ತು ದೇಹ ಎಂಬ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಅಂಶಗಳು ವಿಭಕ್ತಗಳಾಗಿ ಲೌಕಿಕವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿರುವಾಗ ಜೀವಾತ್ಮ ಮತ್ತು ದೇಹ ಈ ಎರಡರ ನಿರಂತರವಾದ ಸಾಹಚರ್ಯವು ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೊಡನೆ ತಾನೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿಗೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ. ದೇಹದ ಉತ್ಪತ್ತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನೂ ಹುಟ್ಟಿದನು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ದೇಹವು ಅದರ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾದ ಯಾವ ಯೋನಿಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಯಾ ಕರ್ಮಾನುಗುಣವಾದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮನೂ ಅದೇ ಯೋನಿಯಿಂದಲೇ ಅದೇ ದೇಹದೊಡನೆ ಉತ್ಪನ್ನನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಯೋನಿಃ ಎಂಬುದು ಅಮರ್ತ್ಯವಾದ ಆತ್ಮನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಅದರ ದೇಹದೊಡನೆ ಸಂಸರ್ಗವಾದೊಡನೆಯೇ ದೇಹದ ಉಪಾಧಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆತ್ಮನಿಗೂ ಉಪಾಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ದೇಹವು ಅನ್ನಾದಿಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದರೆ ಆತ್ಮನೂ ಬೆಳೆದನು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಾಗದ್ವೇಷಾದಿಗಳಿಂದ ದೇಹವು ಕಲುಷಿತವಾದರೆ ಆತ್ಮನೂ ಕಲುಷಿತನಾದನೆಂದರ್ಥವು. ಆದುದರಿಂದ ದೇಹವು ಯಾವ ರೀತಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದ ಗೃಭೀತವಾಗುವುದೋ ಅಮರ್ತ್ಯನಾದ ಆತ್ಮನೂ ಸಹ ಅದೇ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದ ಗೃಭೀತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಭೋಗೇಚ್ಛೆಯು ಆತ್ಮನನ್ನು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನು Dr. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಎಂಬುವರು ಉದಹರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. “ The problem of evil is a stumbling-block to all monistic systems ” (Indian Philosophy. Vol I. P. 242) ಅದ್ವೈತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಸಕಲಮತಗಳೂ ಸಹ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ದುಸ್ತರವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಕಲವಿಶ್ವವೂ ಈಶ್ವರನ ಅವಿಭಾವವೇ ಆಗಿರುವಾಗ ಈಶ್ವರಾಂಶವಾದ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಬಂಧನವೆಂದರೇನು, ಆ ಬಂಧನದ ಸ್ವರೂಪವೇನು ಇತ್ಯಾದಿಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಈ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹದ ಉಪಾಧಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬದ್ಧನಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ದೇಹದ ಕರ್ಮಗಳಿಗನುಗುಣವಾದ ಫಲಗಳ ಅನುಭವವೂ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು, ಅದೂ ಸಹ ಈಶ್ವರನ ಲೀಲೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ,—

ಗುಣಾನ್ವಯೋ ಯಃ ಫಲಕರ್ಮಕರ್ತಾ ಕೃತಸ್ಯ ತಸ್ಯೈವ ಸ ಚೋಪಭೋಕ್ತಾ |

ಸ ನಿತ್ಯರೂಪಸ್ತ್ರಿಗುಣಸ್ತ್ರಿವರ್ತಾ ಪ್ರಾಣಾಧಿಪಃ ಸಂಚರತಿ ಸ್ವಕರ್ಮಭಿಃ ||

(ಶ್ವೇ. ಉ. ೫-೭)

ಪರಮಾತ್ಮೈವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರೋಪಾಧಿಕಃಸನ್ ನಾನಾವಿಧಕರ್ಮ ಕೃತ್ವಾ ತದ್ಭೋಗಾಯ ಜೀವಸಂಜ್ಞಾಂ
ಲಬ್ಧ್ವಾ ಶರೀರತ್ರಯೇಣ ಸಂಬದ್ಧಃ ಲೋಕಾಂತರೇಷು ಸಂಚರತಿ || ಪರಮಾತ್ಮನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರದ
ಉಪಾಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನನುಭವಿಸಲು ಜೀವಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು
ಹೊಂದಿ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಪಡೆದು ಲೋಕಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಜೀವನ ಚಲನವಲನ
ಗಳಿಗೂ ಈಶ್ವರನ ಸಂಕಲ್ಪವೇ ಮೂಲವೆಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಧಯಾ ಗೃಭೀತಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನೋಪಲಕ್ಷಿತತದ್ಭೋಗೇನ-ಅನ್ನದಿಂದ ಉಪಲಕ್ಷಿತವಾದ ಅದರ
ಭೋಗದಿಂದ ಎಂದು ಒಂದರ್ಥವನ್ನೂ, ಯದ್ವಾ ಸ್ವಧಾಶಬ್ದೇನ ಅನ್ನಮಯಂ ಶರೀರಂ | ಸ್ವಧಾ ಶಬ್ದದಿಂದ
ಅನ್ನಮಯವಾದ ಶರೀರವೆಂದೂ ಅದರಿಂದ ಗೃಹೀತವಾದ ಎಂದೂ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆ. ಅನ್ನರೂಪ
ವಾದ ಸ್ವಧೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನೂ ಈಶ್ವರನೇ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಭೋಗಿಸುವವನೂ ಅವನೇ.

ಸ ಏಕ್ಷತ ಯದಿ ವಾ ಇಮಮಭಿಮಂಸ್ಯೇ ಕನೀಯೋಽನ್ನಂ ಕರಿಷ್ಯ ಇತಿ ಸ ತಯೋ ನಾಚಾ
ತೇನಾತ್ಮನೇದಂ ಸರ್ವಮಸೃಜತ ಯದಿದಂ ಕಿಂಚರ್ಚೋ ಯಜೂಂಷಿ ಸಾಮಾನಿ ಛಂದಾಂಸಿ
ಯಜ್ಞಾನ್ ಪ್ರಜಾಃ ಪತೂನ್ | ಸ ಯದ್ಯದೇವಾನ ಸೃಜತ ತತ್ತದತ್ತಮಧ್ರಿಯತ ಸರ್ವಂ ವಾ
ಅತ್ತೀತಿ ತದದಿತೇರದಿತಿತ್ವಂ ಸರ್ವಸ್ಯೈತಸ್ಯಾತ್ಮಾ ಭವತಿ ಸರ್ವಮಸ್ಯಾನ್ನಂ ಭವತಿ ಯ ಏವ
ಮೇತದದಿತೇರದಿತಿತ್ವಂ ನೇವ |

(ಬೃ. ಉ. ೧-೨-೫)

ಆ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ, ಆ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೂ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಸಕಲ ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಯಜ್ಞಾದಿ
ಗಳನ್ನೂ, ಪಶುಮಾನವಾದಿಗಳನ್ನೂ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತಭೂತಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಯಾವ ಯಾವ
ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನರೂಪವಾದವು. ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ಷಿಸ
ತೊಡಗಿದನು. ಸಕಲವೂ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನವಾಗಿ ಅವನು ಅತ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಅವನು ಅದಿತಿಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪ
ಟ್ಟನು. ಆದುದರಿಂದ ಅನ್ನವೂ ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಯು. ಆ ಅನ್ನದ ಭೋಕ್ತೃವೂ ಅವನೇ ಆಯಿತು. ಪ್ರಕೃತವಾದ
ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಧಯಾ ಗೃಭೀತಃ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸ್ವಧೆಯಿಂದ ಅವನೇ ಗೃಹೀತನಾದನು
ಎಂದರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಭೋಗದ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಃ ಏತಿ ; ಅಪ್ರಾಣಃ ಏತಿ ಎಂದು ಅವನ ಸೋಪಾಧಿಕ
ವಾದ ಸಂಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಪ್ರಶೋದಿಸುವಂತಿಲ್ಲವೆಂಬ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ,

ಪ್ರಜಾಪತಿಶ್ವರಸಿ ಗರ್ಭೇ ತ್ವಮೇವ ಪ್ರತಿಜಾಯಸೇ | ತುಭ್ಯಂ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಜಾಸ್ತ್ವಿಮಾ ಬಲಿಂ
ಹರಂತಿ ಯಃ ಪ್ರಾಣೈಃ ಪ್ರತಿತಿಷ್ಠಸಿ ||

(ಪ್ರಶ್ನ. ಉ. ೨-೭)

ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದ ನೀನೇ ಗರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತೀಯೆ, ಪುನಃ ಪುನಃ ಉತ್ಪನ್ನನಾಗುವವನೂ ನೀನೇ. ನೀನು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಾಣರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿನಗೇ ಬಲಿಯು ಅರ್ಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಪುನಃ ಪುನಃ ನಾನುರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನನಾಗುವ ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳೂ ನೀನೇ ಎಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಮರ್ತ್ಯೋ ಮರ್ತ್ಯೇನ ಸಯೋನಿಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಮರ್ತ್ಯನಾದ ಆತ್ಮನು ಮರ್ತ್ಯವಾದ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಯೋನಿಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನನಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಸ್ವಧಾರೂಪವಾದ ಉಪಾಧಿಯು ಭೋಗಸಾಧನವಾದುದರಿಂದ ಈ ಭೋಗವನ್ನನುಭವಿಸಲು ಮರ್ತ್ಯವಾದ ದೇಹದೊಡನೆ ಲೋಕಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದ ಫಲವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಉಪಾಧಿಯು ಒಂದೇ ರೂಪವಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಧೆಯ ಸ್ವರೂಪಗಳು ನಾನಾವಿಧವಾದುವು. ಆದುದರಿಂದ ಅದರ ಭೋಗಗಳೂ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಭೋಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಲೋಕಗಳೂ, ಆ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದೇಹಗಳೂ ಇರಬೇಕು. ಆಯಾ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೂ, ಆಯಾ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೂ ದೇಹಗಳನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ್ದು ಆತ್ಮನ ಸಂಚಾರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಾಜ್ಞ ಏತಿ, ಅಪ್ರಾಜ್ಞ ಏತಿ ಎಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಸಾಯಣರು ಪ್ರಾಜ್ಞ ಏತಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಊರ್ಧ್ವಂ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಲೋಕಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ | ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಲೋಕದ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಊರ್ಧ್ವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನೆಂದೂ, ಅಪ್ರಾಜ್ಞ ಏತಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಶುಕ್ಲಂ ಕರ್ಮ ಕೃತ್ವಾ ಅಧೋ ಗಚ್ಛತಿ | ಅಶುಭವಾದ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಅಧೋಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವನು ಎಂದರ್ಥವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೂ ಅನನವನ ಕರ್ಮಾನುಗುಣವಾದ ದೇಹಸಂಬಂಧವೂ, ಲೋಕಸಂಚಾರವೂ, ಫಲಾನುಭವವೂ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಪುನಃ ಪುನಃ ಈ ವಿಧವಾದ ಜನ್ಮಮರಣಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಜನ್ಮಕ್ಕೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಹವನ್ನಾಕರ್ಮಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ,

ತದ್ಯಥಾ ತೈಜಸಲಾಯುಕಾ ತೈಜಸ್ಯಾಂತಂ ಗತ್ವಾ ಅನ್ಯಮಾಕ್ರಮಮಾಕ್ರಮ್ಯಾತ್ಮಾನಮುಪ-
ಸಂಹರತ್ಯೇವಮೇವಾಯಮಾತ್ಮೇದಂ ಶರೀರಂ ನಿಹತ್ಯಾವಿದ್ಯಾಂ ಗಮಯಿತ್ವಾನ್ಯಮಾಕ್ರಮಮಾ-
ಕ್ರಮ್ಯಾತ್ಮಾನಮುಪಸಂಹರತಿ |

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೩)

ಚಿಟ್ಟಿಯು ಗರಿಕೆಯ ಒಂದು ಪಟಲದ ಅಗ್ರಭಾಗವನ್ನು ಸೇರಿದನಂತರ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದು ಪಟಲವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಜೀವನೂ ಸಹ ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತವಾದ ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಬೇರೊಂದು ದೇಹವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಧವಾದ ಸಂಕ್ರಮಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನು ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗ ಮೊದಲಿನ ದೇಹಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ,

ತದ್ಯಥಾ ಪೇಶಸ್ವಾರೀ ಪೇಶಸೋ ಮಾತ್ರಾನುಪಾದಾಯಾನ್ಯನ್ನವತರಂ ಕಲ್ಯಾಣತರಂ ರೂಪಂ
ತನುತ ಏವಮೇವಾಯಮಾತ್ಮೇದಂ ಶರೀರಂ ನಿಹತ್ಯಾವಿದ್ಯಾಂ ಗಮಯಿತ್ವಾನ್ಯನ್ನವತರಂ
ಕಲ್ಯಾಣತರಂ ರೂಪಂ ಕುರುತೇ ಸಿತ್ತ್ರ್ಯಂ ನಾ ಗಾಂಧರ್ವಂ ನಾ ದೈವಂ ನಾ ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯಂ
ನಾ,ಬ್ರಾಹ್ಮಂ ನಾನ್ಯೇಷಾಂ ನಾ ಭೂತಾನಾಂ ||

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೪)

ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯು ಚಿನ್ನದ ಚೂರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒರಟಾಗಿರುವ ಆ ಚೂರನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ರೂಪಾಂತರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಅರ್ಕಷಕವಾದ ಅಭರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ, ಸುಕೃತಿಯಾದ ಈ ಆತ್ಮನೂ ಸಹ ತನ್ನ ಪೂರ್ವದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಗಾಂಧರ್ವವಾದುದೋ, ದೈವವಾದುದೋ ಅದ ಕಲ್ಯಾಣರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದನಂತರ ಪುನಃ ದೇಹಾಂತರವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸುವಾಗ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ,

ಸ ವಾ ಅಯಮಾತ್ಮಾ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನಮಯೋ ಮನೋಮಯಃ ಪ್ರಾಣಮಯಶ್ಚಕ್ಷುರ್ಮಯಃ
ಶ್ರೋತ್ರಮಯಃ ಸ್ಪರ್ಶಮಯಃ ಆಪೋಮಯೋ ವಾಯುಮಯಃ ಆಕಾಶಮಯಸ್ತೇಜೋ-
ಮಯೋಽತೇಜೋಮಯಃ ಕಾಮಮಯೋಽಕಾಮಮಯಃ ಕ್ರೋಧಮಯೋಽಕ್ರೋಧ-
ಮಯೋ ಧರ್ಮಮಯೋಽಧರ್ಮಮಯಃ ಸರ್ವಮಯಸ್ತದ್ಯದೇತದಿದಂ ಮಯೋಽದೋ-
ಮಯಃ ಇತಿ ಯಥಾಕಾರೀ ಯಥಾಚಾರೀ ತಥಾ ಭವತಿ ಸಾಧುಕಾರೀ ಸಾಧುಭವತಿ ಪಾಪ-
ಕಾರೀ ಪಾಪೋ ಭವತಿ ಪುಣ್ಯಃ ಪುಣ್ಯೇನ ಕರ್ಮಣಾ ಭವತಿ ಪಾಪಃ ಪಾಪೇನ | ಅಥೋ
ಖಲ್ವಾಹುಃ ಕಾಮಮಯಃ ಏನಾಯಂ ಪುರುಷ ಇತಿ ಸ ಯಥಾಕಾಮೋ ಭವತಿ ತತ್ಕ್ರತು-
ಭವತಿ ತತ್ಕರ್ಮ ಕುರುತೇ ಯತ್ಕರ್ಮ ಕುರುತೇ ತದಭಿಸಂಪದ್ಯತೇ ||

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೨೩)

ಈ ಜೀವನೇ ವಿಜ್ಞಾನಮಯನೂ, ಮನೋಮಯನೂ, ಪ್ರಾಣಮಯನೂ, ಚಕ್ಷುರ್ಮಯನೂ, ಶ್ರೋತ್ರಮಯನೂ, ಸ್ಪರ್ಶಮಯನೂ, ಆಪೋಮಯನೂ, ವಾಯುಮಯನೂ, ಆಕಾಶಮಯನೂ, ತೇಜೋಮಯನೂ, ಅತೇಜೋಮಯನೂ, ಕಾಮಮಯನೂ, ಅಕಾಮಮಯನೂ, ಕ್ರೋಧಮಯನೂ, ಅಕ್ರೋಧಮಯನೂ, ಧರ್ಮಮಯನೂ, ಅಧರ್ಮಮಯನೂ ಅದ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವನು ಸರ್ವಮಯನು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಆತ್ಮನನ್ನು “ಇದಂಮಯಃ ; ಅದೋಮಯಃ” ಇದರಿಂದ ಪೂರ್ಣನಾದವನು ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ಪೂರ್ಣನಾದವನು ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಈ ಆತ್ಮನು ತಾನು ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವನೋ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೈವಹರಿಸುವನೋ ಅದರಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸುವನು. ಸತ್ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸದ್ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಸತ್ಕರ್ಮ ಕಾರಿಯಾದರೆ ಅಸದ್ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸುಕೃತಿಯು ಸದ್ಗತಿಯನ್ನೂ, ದುಷ್ಕೃತಿಯು ಅಸದ್ಗತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

“ಪುರುಷನ ರೂಪಾಂತರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಇಚ್ಛಾಧೀನವಾದವೇ ಹೊರತು ಕರ್ಮಾಧೀನವಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವನವನ ಇಚ್ಛೆಯು ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿರುವುದೋ ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ಅದೇ ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆಯೇ ಅವನ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವನವನ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ತದೇಷ ಶ್ಲೋಕೋ ಭವತಿ |

ತದೇವ ಸಕ್ತಃ ಸಹ ಕರ್ಮಣೈತಿ ಲಿಂಗಂ ಮನೋ ಯತ್ರ ನಿಷಕ್ತಮಸ್ಯ |

ಪ್ರಾಪ್ಯಾಂತಂ ಕರ್ಮಣಸ್ತಸ್ಯ ಯತ್ಕಿಂಚೇಹ ಕರೋತ್ಯಯಂ ||

ತಸ್ಮಾಲ್ಲೋಕಾತ್ಪುನರೈತ್ಯಸ್ತೈ ಲೋಕಾಯ ಕರ್ಮಣ ಇತಿ ನು ಕಾಮಯಮಾನೋಽಥಾಕಾಮ-
ಯಮಾನೋ ಯೋಽಕಾಮೋ ನಿಷ್ಕಾಮ ಆಪ್ತಕಾಮ ಆತ್ಮಕಾಮೋ ನ ತಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಾ
ಉತ್ಕ್ರಾಮಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಸನ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಪ್ಯೇತಿ |

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೬)

ಅದುದರಿಂದಲೇ “ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಂಗವಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿಯೇ ಅಂತರಾತ್ಮನೂ ಅದೇ
ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಕ್ತವಾಗಿ ತದನುಗುಣವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಅದರ ಫಲವಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಲೋಕಾಂ
ತರವನ್ನು ಸೇರಿ ಅದರ ಅಂತ್ಯವು ಸಮಾಪಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಪುನಃ ಪೂರ್ವಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯ
ವಿರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಿಷ್ಕಾಮಿಯಾದವನೂ, ಪೂರ್ಣಕಾಮನಾದವನೂ ಲೋಕಾಂತರದ ಅನುಭವಕ್ಕಾಗಿ
ಹೋಗದೆ ನೇರವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತಾನೆ.

ಜೀವಾತ್ಮನ ಕರ್ಮಾನುರೋಧವಾದ ಗತಿಯು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು
ಆಚರಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆಯುವಾಗ ಆ ಜೀವನು ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ದೇವಯಾನವೆಂದೂ, ಉತ್ತಮ
ವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸದೆ ಸ್ವಾರ್ಥಾದಿವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದವನು ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಪಿತೃಯಾನ
ವೆಂದೂ ಕರೆದಿದೆ. ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ದೇವಯಾನವೆಂಬ ಪದವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಪರಂ ಮೃತ್ಯೋ ಅನು ಪರೇಹಿ ಪಂಥಾಂ ಯಸ್ತೇ ಸ್ವ ಇತರೋ ದೇವಯಾನಾತ್ |

ಚಕ್ಷುಷ್ಮತೇ ಶೃಣ್ವತೇ ತೇ ಬ್ರವೀಮಿ ಮಾ ನಃ ಪ್ರಜಾಂ ರೀರಿಷೋ ಮೋತ ವೀರಾನ್ |

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೮-೧)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಯಾನವು ಮೃತ್ಯುರಹಿತವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸವಿತೃವು ಸುಕೃತಿ
ಗಳನ್ನು ಮರಣರಹಿತವಾದ ಪುಣ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವನು ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಯೇ ತೇ ಪಂಥಾಃ ಸವಿತಃ ಪ್ರಾನ್ಯಾಸೋಽರೇಣವಃ ಸುಕೃತಾ ಅಂತರಿಕ್ಷೇ |

ತೇಭಿರ್ನೋ ಅದ್ಯ ಪಥಿಭಿಃ ಸುಗೇಭೀ ರಕ್ಷಾ ಚ ನೋ ಅಧಿ ಚ ಬ್ರೂಹಿ ದೇವ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೩೫-೧೧)

ಯತ್ರಾಸತೇ ಸುಕೃತೋ ಯತ್ರ ತೇ ಯಯುಸ್ತತ್ರ ತ್ವಾ ದೇವಃ ಸವಿತಾ ದಧಾತು |

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೭-೪)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸವಿತೃವು ಸತ್ವಫದಲ್ಲಿ ಸುಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವ ದೇವನಾದುದರಿಂದ ಯಜ್ಞ
ಕರ್ತರಾದ ಸುಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅದೇ ಶುದ್ಧವಾದುದೂ, ರಜೋರಹಿತವಾದುದೂ, ಮೃತ್ಯುರಹಿತವಾದುದೂ ಆದ ಮಾರ್ಗ
ದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಿರಾದಿ

ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮರಣಾನಂತರ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದ ಸುಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಪುನರಾವರ್ತಿ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ತತ್ಪುರುಷೋಽಮಾನವಃ ಸ ಏವಾನ್ಯೈಹ್ಯ ಗಮಯತ್ಯೇಷ ದೇವಪಥೋ ಬ್ರಹ್ಮಪಥ ಏತೇನ
ಪ್ರತಿಪದ್ಯಮಾನಾ ಇಮಂ ಮಾನವಮಾವರ್ತಂ ನಾವರ್ತಂತೇ ನಾವರ್ತಂತೇ |

(ಭಾ. ಉ. ೪-೧೫-೫)

ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪದ ಪುರುಷನು (ಆಮಾನವನು) ಈ ಸುಕೃತಿಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಲೋಕದ ಮಾರ್ಗವು. ಈ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಹಿಂತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಖಂಡಿತ, ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆಯೇ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರಲ್ಲಿ,

ಸೂರ್ಯದ್ವಾರೇಣ ತೇ ವಿರಜಾಃ ಪ್ರಯಾಂತಿ ಯತ್ರಾವೃತಃ ಸ ಪುರುಷೋ ಹ್ಯವ್ಯಯಾತ್ಮಾ |

(ಮು. ಉ. ೧-೧೧)

ಎಂಬ ಸೂರ್ಯದ್ವಾರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ದೇವಯಾನದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುವವರಿಗೆ ಪುನರಾಗಮನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಧೂಮಮಾರ್ಗದಿಂದ (ಪಿತೃಯಾನ) ಚಂದ್ರಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುವ ವರೂ ಸಹ ಸುಕೃತಿಗಳಾದರೂ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನುಭವಿಸಿ ಅನಂತರ ಅದರ ಅಂತವಾದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ದೇವಯಾನ ಮತ್ತು ಪಿತೃಯಾನಗಳ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಅವು ಅಷ್ಟು ಅವಶ್ಯವಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದೇಹದೊಡನೆ ಸೇರಿ ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕಾರಾನುಗುಣವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಸಂಚಾರಗಳಿವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ,

.... ನೇತ್ಥೋ ದೇವಯಾನಸ್ಯ ನಾ ಪಥಃ ಪ್ರತಿಪದಂ ಪಿತೃಯಾನಸ್ಯ ನಾ ಯತ್ಕೃತಾ
ದೇವಯಾನಂ ನಾ ಪಂಥಾನಂ ಪ್ರತಿಪದ್ಯಂತೇ ಪಿತೃಯಾನಂ ನಾಪಿ ಹಿ ಋಷೇವರ್ಚಃ ಶ್ರುತಂ
ದ್ವೇ ಸೃತೀ ಅಶೃಣವಂ ಪಿತೃಣಾಮಹಂ ದೇವಾನಾ ಮುತ ಮರ್ತ್ಯಾನಾಂ ತಾಭ್ಯಾಮಿದಂ ನಿಶ್ಚ
ನೋಜತ್ ಸಮೇತಿ ಯದಂತರಾ ಪಿತರಂ ಮಾತರಂ ಚ ಇತಿ ||

(ಬೃ. ಉ. ೬-೨-೨)

ದೇವತೆಗಳ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡುಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಅಥವಾ ಪಿತೃಗಳ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡುಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನೀನು ಅರಿತಿರುವೆಯಾ ಎಂದು ಪ್ರವಾಹಣ ಜೈಬಲಿಯು ಶ್ವೇತಕೇತುವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಇಲ್ಲವೆಂದನು. ಆಗ ಜೈಬಲಿಯು “ ಪಿತೃಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವ ಮಾರ್ಗವೊಂದಿದೆ ; ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವ ಮಾರ್ಗವೊಂದಿದೆ. ಇವೆರಡೂ ಮರ್ತ್ಯರು ಮರಣಾನಂತರ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಗಳು. ದ್ವಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಈ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಸಕಲ ಭೂತಗಳೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತವೆ ” ಎಂದು ಋಷಿವಾಕ್ಯ ವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು.

ಶಶ್ವಂತಾ, ವಿಷೂಚೀನಾ, ವಿಯಂತಾ—ಈ ಪದಗಳು ಭೂತಾತ್ಮ ಕರ್ತೃತ್ವಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣಗಳು. ಶಶ್ವಂತಾ—ಅವಿಭಾಗೀನ ಸರ್ವದಾ ವರ್ತಮಾನಾ | ಅವಿನಾಭಾವಸಂಬಂಧದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊಡಿಕೊಂಡಿರುವ ; ವಿಷೂಚೀನಾ—ಇಹ ಲೋಕೇ ಸರ್ವತ್ರಗಮನಾ | ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ; ವಿಯಂತಾ—ತತ್ತ್ವಲೋಪಭೋಗಾಯ ಸರ್ವತ್ರ ಲೋಕಾಂತರೇಷು ಗಚ್ಛಂತಾ | ಆಯಾ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನುನುಭವಿಸಲು ಲೋಕಾಂತರಗಳ ಸಂಚಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಅನ್ಯಂ ನಿ ಚಿಕ್ಕ್ಯಃ ; ಅನ್ಯಂ ನ ನಿ ಚಿಕ್ಕ್ಯಃ—ಭೂತಾತ್ಮನನ್ನು ಜನರು ಅರಿಯುತ್ತಾರೆ ದೇಹಾತಿರಿಕ್ತನಾದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಅರಿಯಲಾರರು. ಅದೇ ಅಲ್ಲದೇ ದೇಹಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಆತ್ಮನಿಗೂ ದೇಹಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಕಲ್ಪಿಸಿ ದೇಹಾತ್ಮನ್ಯಾಯದಿಂದಲೇ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃಷ್ಣನು

ಅವಿನಾಶಿ ತು ತದ್ವಿದ್ವಿ ಯೇನ ಸರ್ವಮಿದಂ ತತಂ |

ವಿನಾಶಮವ್ಯಯಸ್ಯಾಸ್ಯ ನ ಕಶ್ಚಿತ್ ತ್ವತುರ್ಮಹತಿ ||

(ಭ. ಗೀ. ೨-೧೨)

ದೇಹಾಂತರ್ಗತನಾದ ಆತ್ಮನು ಬೇರೆ ; ದೇಹವು ಬೇರೆ ; ದೇಹವು ನಶ್ಯವಾದುದು, ಆತ್ಮನು ಅವಿನಶ್ಯನು, ಅವ್ಯಯನು ಆದುದರಿಂದ ದೇಹಾತ್ಮನ್ಯಾಯದಿಂದ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ, ದೇಹಾತಿರಿಕ್ತನಾದ ಆತ್ಮನ ಅರಿವಿದ್ದರೂ ಸಹ ದೈಹಿಕಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಕೆಲವರಿಗಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅರಿವನ್ನು ಕೇವಲ ಅನುಮಾನದಿಂದ ಉಂಟುಮಾಡುವುದೇ ಹೊರತು ಅನುಭವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ದೇಹಾತಿರಿಕ್ತನಾದ ಆತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ತಸ್ಯ ಹೈತಸ್ಯ ಪುರುಷಸ್ಯ ರೂಪಂ | ಯಥಾ ಮಹಾರಜನಂ ನಾಸೋ ಯಥಾ ಪ್ರಾಂಷ್ಠಾವಿಕಂ ಯಥೇಂದ್ರಗೋಪೋ ಯಥಾಗ್ನಿರ್ಚರ್ಯಥಾ ಪುಂಡರೀಕಂ ಯಥಾ ಸಕೃದ್ವಿದ್ಯುತ್ಸಂ ಸಕೃದ್ವಿದ್ಯುತೇವ ಹ ನಾ ಅಸ್ಯ ಶ್ರೀರ್ಭವತಿ ಯ ಏವಂ ನೇದಾಥಾತ ಆದೇಶೋ ನೇತಿ ನೇತಿ ನ ಹೈತಸ್ಮಾದಿತಿ ನೇತ್ಯನ್ಯತ್ಪರಮಸ್ತುಥ ನಾಮಧೇಯಂ ಸತ್ಯಸ್ಯ ಸತ್ಯ ಇತಿ ಪ್ರಾಣಾ ವೈ ಸತ್ಯಂ ತೇಷಾಮೇಷ ಸತ್ಯಂ ||

(ಬೃ. ಉ. ೨-೩-೬)

ಲಿಂಗಾತ್ಮನಾದ ಈ ಪುರುಷನ ರೂಪವು ಕೇಸರವರ್ಣದ ವಸ್ತ್ರದಂತೆಯೂ, ಶುಭ್ರವಾದ ಉಣ್ಣೆಯಂತೆಯೂ, ಇಂದ್ರಗೋಪದಂತೆಯೂ, ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆಯೂ, ಶುಭ್ರವಾದ ಕಮಲಪುಷ್ಪದಂತೆಯೂ, ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಕಾಶದಂತೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ, ದೇಹಾತಿರಿಕ್ತನಾದ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೀಗೆಂದು ವರ್ಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ‘ ಇದು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲ ’ ‘ ಅದೂ ಅಲ್ಲ ’ ಇತ್ಯಾದಿ ನಿಷೇಧವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ಅವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ “ ನೇತಿ ; ನೇತಿ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯದಿಂದ ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ವರ್ಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ನಿಷೇಧರೂಪವಾದ ತತ್ತ್ವಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಅಸ್ತಿತ್ವಪ್ರತಿಪಾದನೆಯೂ ಆದರ ಮಹಾವಹುಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಿರಣ್ಮಯೇ ಪರೇ ಕೋಶೇ ವಿರಜಂ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಷ್ಕಲಂ |

ತಚ್ಚುಭ್ರಂ ಜ್ಯೋತಿಷಾಂ ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚದ್ಯದಾತ್ಮನಿದೋ ವಿದುಃ ||

(ಮು. ಉ. ೨-೨-೯)

ಹಿರಣ್ಮಯವಾದ ಎಂದರೆ ವಿಜ್ಞಾನರೂಪವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಅವಿದ್ಯಾದಿರಜೋರಹಿತವಾದುದೂ ನಿರವಯವವುಳ್ಳದ್ದೂ, ಸೂರ್ಯಾದಿಸಕಲ ಜ್ಯೋತಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಜ್ಯೋತಿಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ ಈ ಪರ ತತ್ತ್ವವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಇದನ್ನು ಆತ್ಮವಿತ್ತುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅರಿಯಬಲ್ಲರು. ಇತರರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

“ ನ ನಿ ಚಿಕ್ಕುಃ ” ಯಾರೂ ಅರಿಯಲಾರರು ಎಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಈ ಆತ್ಮ ವಿತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕರ್ಮಪರರಾಗಿ, ಶ್ರವಣರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಈ ನಿಷೇಧವು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು. ಈ ನಿಷೇಧದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವು ಎಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಲಭ್ಯವಾಗ ತಕ್ಕದ್ದೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಸಾಧನೆಯ ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಲೂ, ಕೇವಲ ಆ ಸಾಧನೆ ಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದೇ ವಿನಾ ಉಳಿದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಕಠೋಪ ನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಉತ್ತಿಷ್ಠತ ಜಾಗ್ರತ ಪ್ರಾಸ್ಯ ವರಾನ್ನಿಬೋಧತ |

ಪುರಸ್ಕ ಧಾರಾ ನಿಶಿತಾ ದುರತ್ಯಯಾ ದುರ್ಗಂ ಪಥಸ್ತತ್ಕವಯೋ ವದಂತಿ ||

(ಕಠ. ೧-೩-೧೪)

ಎಲ್ಲರೂ ಎಳಿರಿ, ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಿ, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನೀವೂ ಆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಆ ಆತ್ಮನು ಕೇವಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರನಾಗತಕ್ಕವನು. ಸಾಣೆಹಿಡಿದು ಹರಿತವಾಗಿರುವ ಕ್ಷೌರದ ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಲನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾದುದೋ, ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮಾರ್ಗವೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವೆಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇತಕ್ಕೇಂದರೆ, ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು,

ಅಶಬ್ದಮಸ್ಪರ್ಶಮರೂಪಮವ್ಯಯಂ ತಥಾರಸಂ ನಿತ್ಯಮಗಂಧವಚ್ಚ ಯತ್ |

ಅನಾದ್ಯನಂತಂ ಮಹತಃ ಪರಂ ಧ್ರುವಂ ನಿಜಾಯೈ ತನ್ಮೃತ್ಯುಮುಖಾತ್ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ ||

(ಕಠ. ೧-೩-೧೫)

ಅದು ಶಬ್ದವಿಲ್ಲದುದು, ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದುದು, ರೂಪವಿಲ್ಲದುದು. ಅವ್ಯಯವು ರೂಪರಹಿತವಾದುದು. ಗಂಧರಹಿತ ವಾದುದು. ಅದರೂ ಅದು ಅನಾದ್ಯನಂತವು ಧ್ರುವವಾದದ್ದು. ಇಂತಹ ಪರತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸಾಧನೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದುದಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅರಿತರೆ ಮೃತ್ಯುಮುಖದಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಲೌಕಿಕದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ನಿಷೇಧರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ದೃಷ್ಟಾಂತರಹಿತವಾಗಿ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಸ್ವರೂಪವರ್ಣನದಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ತತ್ತ್ವಜ್ಞರು ವಿರಳನೆಂದು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ “ ನ ನಿ ಚಿಕ್ಕುರನ್ಯಂ ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಸಾಜ್—ಅಪ ಅಂಚತಿ ಇತಿ ಅಸಾಜ್. ಅಂಚು ಗತಿಪೂಜನಯೋಃ ಧಾತು. ಋತ್ವಿಕ್‌ದಧ್ಯಕ್—
ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಗೃಭೀತಃ—ಗ್ರಹ ಉಪಾದಾನೇ. ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತಪ್ರತ್ಯಯ. ಅರ್ಧಧಾತುಕಸ್ಯೇಡ್ವಲಾದೇಃ
ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಡಾಗಮ. ಗೃಹೋ ಲಿಟಿ ದೀರ್ಘಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ಗ್ರಹಿ-
ಜ್ಯಾವಯಿವ್ಯಧಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬) ಸೂತ್ರದಿಂದ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ. ಹೃಗೃಹೋರ್ಭಶ್ಚಂದಸಿ ಎಂಬ ವಚನ
ದಿಂದ ಹಕಾರಕ್ಕೆ ಭತ್ವ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶತ್ವಂತಾ—ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್—ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ (ಔ) ಆಕಾರಾದೇಶ.

ವಿಯಂತಾ—ಇಣ್ ಗತೌ. ಧಾತು. ಲಿಟಿಗೆ ಶತ್ವಾದೇಶ. ಇಣೋ ಯಣ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೮೧)
ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಯಣಾದೇಶ. ದ್ವಿವಚನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಆಕಾರಾದೇಶ. ಉಗಿತಾದುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ.
ಕೃದುತ್ತರಪವ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚಿಕ್ಕುಃ—ಕಿ ಜ್ಞಾನೇ. ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹು
ವಚನಕ್ಕೆ ಪರಸ್ಮೈಪದಾನಾಂ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಾದೇಶ. ಲಿಣ್ಮಿತ್ತವಾಗಿ ದ್ವಿತ್ವಾದಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಯಣಾ
ದೇಶ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩೮ ||

! ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ ||

ಋಚೋ ಅಕ್ಷರೇ ಪರಮೇ ವ್ಯೋಮನ್ಯಸ್ಮಿನ್ನೇವಾ ಅಧಿ ವಿಶ್ವೇ ನಿಷೇದುಃ |

ಯಸ್ತನ್ನ ವೇದ ಕಿನ್ಯುಚಾ ಕರಿಷ್ಯತಿ ಯ ಇತ್ತದ್ವಿದುಸ್ತ ಇಮೇ ಸಮಾ-
ಸತೇ || ೩೯ ||

! ಪದಪಾಠಃ |

ಋಚಃ | ಅಕ್ಷರೇ | ಪರಮೇ | ವ್ಯೋಮನ್ | ಯಸ್ಮಿನ್ | ದೇನಾಃ | ಅಧಿ | ವಿಶ್ವೇ | ನಿಷೇದುಃ |

ಯಃ | ತತ್ | ನ | ವೇದ | ಕಿಂ | ಋಚಾ | ಕರಿಷ್ಯತಿ | ಯೇ | ಇತ್ | ತತ್ | ವಿದುಃ | ತೇ |
ಇಮೇ | ಸಂ | ಅಸತೇ || ೩೯ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಪೂರ್ವಮಂತ್ರೇ ದೇಹಾತ್ಮಜೀವಾತ್ಮಾನಾವುಕ್ತೌ | ತಯೋರನ್ಯಸ್ಯ ಜೀವಾತ್ಮನಃ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಂ
 ರೂಪಮಸ್ತಿ ತದತ್ತೋಚ್ಯತೇ | ಋಚೋ ಅಕ್ಷರೇ | ಆತ್ರ ಋಕ್ಯಬ್ದೇನ ಋಕ್ಪ್ರಧಾನಭೂತಾಃ ಸಾಂಗಾ-
 ಪರವಿದ್ಯಾತ್ಮಕಾಶ್ಚತ್ವಾರೋ ವೇದಾ ಉಚ್ಯಂತೇ | ಋಗಾದೀನಾಮಪರವಿದ್ಯಾತ್ವಂ ಮುಂಡಕೇ ಶ್ರೂ-
 ಯತೇ | ದ್ವೇ ವಿದ್ಯೇ ವೇದಿತವ್ಯೇ ಇತಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಯ ತತ್ರಾಪರಾ ಋಗ್ವೇದೋ ಯಜುರ್ವೇದಃ ಸಾಮ-
 ವೇದಃ | ಮುಂ. ೧. ೧. ೫. | ಇತ್ಯಾದಿನಾ | ತಸ್ಯಾಃ ಸಂಬಂಧಿಸ್ಯಕ್ಷರೇದೃಶ್ಯಾದಿಗುಣಕೇಷ್ವರಣರಹಿತೇ
 ನಶ್ವರೇ ನಿತ್ಯೇ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತೇ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ | ಅಕ್ಷರಶಬ್ದಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮವಾಚಕತ್ವಂ ಏತದ್ವೈ ತದಕ್ಷರಸ್ಯ
 ಪ್ರಕಾಶನೇ ಗಾರ್ಗಿ | ಬೃ. ಉ. ೩-೮. | ಯಯಾ ತದಕ್ಷರಮಧಿಗಮ್ಯತೇ | ಮುಂ. ಉ. ೧-೧-೫ |
 ಯೇನಾಕ್ಷರಂ ಪುರುಷಂ ವೇದ ಸತ್ಯಂ | ಮುಂ. ಉ. ೧-೨-೧೩ | ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತಿಷು ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ |
 ಋಗಕ್ಷರಯೋಃ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಪ್ರತಿಪಾದಕಭಾವಃ ಸಂಬಂಧಃ | ಸರ್ವೈರ್ವೇದೈಃ ಖಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಗಮ್ಯ-
 ತೇ ತಂ ತ್ವಾಪನಿಷದಂ ಪುರುಷಂ ವೃಚ್ಛಾಮಿ | ಶತ. ೧೪-೬-೯-೨೮. | ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇಃ | ನನೂಪನಿಷ-
 ದ್ಭಾಗಾನಾಂ ತಥಾಸ್ತು | ಇತರೇಷಾಂ ತು ಕಥಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷಯತ್ವಮಿತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ಯದ್ಯಪೀತರ-
 ಭಾಗಾನಾಂ ಯಾಗಾದಿವಿಷಯತ್ವಂ ತಥಾಪಿ ಬುದ್ಧಿಃ ಶ್ರುತ್ಯುತ್ಪಾದನದ್ವಾರಾ ವೇದನಸಾಧನತ್ವೇನ ಬ್ರಹ್ಮ-
 ವಿಷಯಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ವೇದಾನುವಚನೇನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ವಿವಿಧಿಷಂತಿ | ಬೃ. ಉ. ೪. ೪. ೨೨. | ಇತ್ಯಾದಿ-
 ಶ್ರುತೇಃ | ತದೇವ ವಿಶೇಷ್ಯತೇ | ಪರಮ ಉತ್ಪೇಷ್ಯೇ ನಿರತಿಶಯೇ ವ್ಯೋಮನ್ ವ್ಯೋಮನಿ ವ್ಯೋಮ-
 ಸದೃಶೇ | ಅಲೇಪತ್ವನೀರೂಪತ್ವವ್ಯಾಪಿತ್ವಾದಿಸಾದೃಶ್ಯೇನ ವ್ಯೋಮೇತ್ಯುಕ್ತಂ | ಯದ್ವಾ | ವಿಶೇಷೇಣ
 ಸರ್ವಸ್ಯ ರಕ್ಷಕೇ | ನಿರಧಿಷ್ಠಾ ನ ಕಸ್ಯಚಿದಸ್ತಿ ಸ್ವಾಧ್ಯಸ್ತಸ್ಯ ಸರ್ವಸ್ಯಾಧಿಷ್ಠಾನತ್ವೇನ ರಕ್ಷಕತ್ವಾತ್ |
 ತಾದೃಶೇ ತತ್ತೈ ಸರ್ವಮಧ್ಯಸ್ತಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಪುನಸ್ತದೇವ ವಿಶೇಷ್ಯತೇ | ಯಸ್ಮಿನ್ನರಮಾತ್ಮನಿ ವಿಶ್ವೇ
 ಸರ್ವೇ ದೇವಾ ಅಧಿ ನಿಷೇದುಃ ನಿಷೀದಂತಿ ಅಶ್ರಿತ್ಯ ತಿಷ್ಠಂತಿ ತಸ್ಮಿನ್ | ಯದ್ವಾ | ಉಕ್ತಲಕ್ಷಣೇ
 ವಸ್ತುನ್ಯಗುಪಲಕ್ಷಿತಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಾಂಗಾ ವೇದಾಃ ಪರ್ಯವಸಿತಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯಃ ಯೋ ಮರ್ತ್ಯ-
 ಸ್ತತ್ಪಾದ್ಯಶಂ ದೇವಾದೀನಾಂ ಸ್ವರೂಪಲಾಭಾಸ್ತದಂ ಕೃತ್ಸುವೇದೈಸ್ತಾತ್ಪರ್ಯಂ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಂ ಯದ್ವಸ್ತು
 ನ ವೇದ ನ ಜಾನಾತಿ ಸ ಮರ್ತ್ಯ ಋಚಾ ಪೂರ್ವೋಕ್ತೇನರ್ಗಾದಿಶಬ್ದಜಾಲೇನ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ | ವೇದನ-
 ಸಾಧನೇನ ವೇದೇನ ವೇದ್ಯಮವಿದಿತ್ವಾ ಕಿಂ ಸಾಧಯತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಪ್ರಯೋಜನಾಭಾವಾತ್ಸರ್ವಸ್ಯಾಪಿ
 ವೇದಸ್ಯ ನೈಷ್ಠಲ್ಯಾದಿತಿ ಭಾವಃ | ಅಥವಾ ಯೋಕ್ಷರಮವಿದಿತ್ವಾ ಕರ್ಮಣಾಂ ಕರ್ತಾ ಭವತಿ ಯಾಗಾ-
 ದೀನನುತಿಷ್ಠತಿ ತೇನ ಕಿಂಚಿದಪಿ ಕರ್ಮ ಕೃತಂ ನ ಭವತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯ ಇದ್ಯ ಏವ ತತ್ತತ್ತ್ವಂ ವಿದುಃ
 ಜಾನಂತಿ ತ ಇಮೇ ಸಮಾಸತೇ | ತ ಏನೇನೋ ಜ್ಞಾತಾರಃ ಸಮಾಸತೇ | ಸಮ್ಯಕ್ತಿಷ್ಠಂತಿ | ಅಪು-
 ನರಾವೃತ್ತ್ಯಾ ಸ್ವರೂಪೇವಸ್ಥಾನಂ ಸಮಾಸನಂ | ಯದ್ವಾ | ಯೇ ವಿದುರಿದ್ಯೇ ಜಾನಂತ್ಯೇವ ನಾನು-
 ತಿಷ್ಠಂತಿ | ಇಚ್ಛಬ್ದೋದ್ರವಧಾರಣೇ | ತ ಇಮೇ ತ ಏವ ಸಮಾಸತೇ | ಗನಾನುಯಾನಾದಿಸಹಸ್ರ-
 ಸಂವತ್ಸರಪ್ರಪರ್ಯಂತಾಃ ಸಹೋಪಯಂತಿ | ಸಹಾರ್ಥೇ ಸಂಶಬ್ದಃ | ಸತ್ತಾದಧಿಕಾನಾಂ ಯಾಗಾ-
 ನಾಮಭಾವಾತ್ ತೇಷಾಮಪಿ ಫಲಮೇತದ್ಜ್ಞಾನೇನೈವ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಭವತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಕರ್ತೃಣಾಂ ಬಹು-
 ತ್ವಾದ್ಬಹುವಚನನಿರ್ದೇಶಃ || ಅನ್ಯೇ ತ್ವನ್ಯಥಾ ವರ್ಣಯಂತಿ | ಋಚಃ | ಋಗರ್ಚನೀಯಮಾದಿತ್ಯ-

ಮಂಡಲಮೃಗಾದಿನುಯಂ ನಾ | ಋಗ್ವಿಃ ಪೂರ್ವಾಹ್ನೇ ದಿವಿ ದೇವ ಆದಿತ್ಯೋ ನಾ ಏಷ ಏತನ್ಮಂ-
 ಡಲಂ ತಸತಿ ತತ್ರ ತಾ ಋಚಿ ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇಃ | ತಸ್ಯ ಸಂಬಂಧಿನ್ಯಕ್ಷರೇ ಪರಮೇ ವ್ಯೋಮನಿತ್ಯು-
 ಕ್ತಲಕ್ಷಣೇ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಯ ಏಷೋಂಽತರಾದಿತ್ಯೇ ಹಿರಣ್ಮಯಃ ಪುರುಷೋ ದೃಶ್ಯತ ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತ್ಯು-
 ಕ್ತಸ್ವರೂಪೇ ಯಸ್ಮಿನ್ ಸರ್ವೇ ದೇವಾ ದ್ಯೋತಮಾನಾ ರಶ್ಮಯೋ ನಿಷೇದುಃ ವರ್ತಂತೇ | ಯ ಏತನ್ಮ-
 ವೇದ ಸ ಕೇವಲಯರ್ಚಾ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ | ಯೇ ಜಾನಂತಿ ಭಾವಯಂತಿ ತ ಏವ ವಿದ್ವಾಂಸಃ ಸಮಾ-
 ಸತೇ | ಭೂಮ್ಯಾಂ ಸುಖೇನ ರೋಗಾದಿರಹಿತಾ ಭೋಗಿನಃ ಸಂತಪ್ತಿರಕಾಲಂ ಜೀವಂತಿ || ಅಪರೇ
 ಪ್ರಕಾರಾಂತರೇಣ ಪ್ರತಿಸಾದಯಂತಿ | ಋಚೋಽಕ್ಷರ ಋಗುಪಲಕ್ಷಿತಸರ್ವವೇದಸಂಬಂಧಿನ್ಯಕ್ಷರೇ
 ಪ್ರಣವರೂಪ ಓಂಕಾರೇನಿನಾಶಿನಿ ಸರ್ವವೇದೇಷು ವ್ಯಾಪ್ತೇ ನಾ | ಪ್ರಣವಸ್ಯ ಸರ್ವವೇದಸಾರತ್ವಂ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇ ಶ್ರೂಯತೇ | ತಾನ್ನೇದಾನಭ್ಯತಪತ್ತೇಭ್ಯೋಽಭಿತಪ್ತೇಭ್ಯಸ್ತ್ರಯೋ ವರ್ಣಾ ಅಜಾಯಂತಾ-
 ಕಾರ ಉಕಾರೋ ಮಕಾರ ಇತಿ ತಾನೇಕಥಾ ಸಮಭರತ್ ತದೇತದೋಮಿತಿ | ಐ. ಬ್ರಾ. ೫-೩೨. |
 ಇತಿ | ಪರಮೇ ನಿರತಿಶಯೇ | ನ ಹಿ ಪ್ರಣವಾದಧಿಕಂ ಕಿಂಚಿನ್ಮಂತ್ರಜಾತಮಸ್ತಿತ್ರಿಕಾಲಾತೀತಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ
 ಪ್ರತಿಸಾದಕತ್ವಾತ್ | ಯಚ್ಚಾನ್ಯತ್ರಿಕಾಲಾತೀತಂ ತದವ್ಯೋಂಕಾರ ಏವ ಓಮಿತಿ ಬ್ರಹ್ಮ | ತೈ. ಆ.
 ೭. ೮. | ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇಃ | ವೇದಾನಾಂ ಪ್ರಣವಸ್ಯ ಸ್ಥಾನಪ್ರತಿನಿಧಿಭಾವಃ ಸಂಬಂಧೋ ಯ ಋಚೋಽ-
 ಧೀತ ಇತ್ಯಾದ್ಯುಕ್ತಮ್ಯ ಯಃ ಪ್ರಣವಮಧೀತೇ ಸ ಸರ್ವಮಧೀತೇ ಓಮಿತಿ ಪ್ರತಿಪದ್ಯತ ಏತದ್ವೈ ಯಜು-
 ಸ್ತ್ರಯೀಂ ವಿದ್ಯಾಂ ಪ್ರತೇಷಾ ವಾಗೇತತ್ಪರಮಮಕ್ಷರಂ | ತೈ. ಆ. ೨. ೧೧. ೪. | ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತೇಃ | ಯಸ್ಮಿ-
 ನ್ನಿಶ್ವೇ ಸರ್ವೇ ದೇವಾ ಅಧಿ ನಿಷೇದುಃ | ಪ್ರಣವಸ್ಯ ಸರ್ವಮಂತ್ರಾತ್ಮಕತ್ವಾತ್ ಮಂತ್ರೇಷು ಸರ್ವದೇವತಾ-
 ನಾಂ ನಿವಾಸಾತ್ ಸರ್ವದೇವನಿವಾಸತ್ವಂ | ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಷ್ಠಾನತ್ವಾದ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಸರ್ವದೇವಾನಾಂ ನಿವಾಸಾತ್ |
 ಶಿಷ್ಟಮವಶಿಷ್ಟಂ || ಅಯಂ ಮಂತ್ರೋ ನಿರುಕ್ತೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ | ನಿ. ೧೩. ೧೦. || ಅಪರೇ ತ್ವಪರಥಾ
 ವರ್ಣಯಂತಿ | ಋಚಃ | ಋಗರ್ಚನೀಯೋ ಜೀವಃ | ತಸ್ಯ ಸಂಬಂಧಿನ್ಯಕ್ಷರೇನಿನಾಶೇ ವ್ಯಾಪ್ತೇ
 ನಾ ಪರಮಾತ್ಮನೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಅತ ಏವ ಜೀವಾಪೇಕ್ಷಯಾ ಪರಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟೇ ನಿರುಪಾಧಿಕೇ ವ್ಯೋಮನ್
 ವಿಶೇಷೇಣ ಸರ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಶ್ಚೇನ ರಕ್ಷಕೇ ವ್ಯೋಮಸದೃಶೇ ನಾ | ಯಸ್ಮಿನ್ನರಮಾತ್ಮನಿ ದೇವಾ ಗಮನ-
 ವಂತೋ ವ್ಯವಹರಂತೋ ವೇಂದ್ರಿಯಸಂಜ್ಞಕಾ ವಿಶ್ವೇ ಸರ್ವೇಽಸ್ಯಧಿ ನಿಷೇದುಃ ನಿಷೀದಂತಿ ಅಶ್ರಿತೈ
 ವರ್ತಂತೇ | ಯಸ್ತನ್ಮ ವೇದ ನ ಜಾನಾತಿ ಉಪಾಧ್ಯಂತಪರಿತ್ಯಾಗೇ ತದೇವ ಸ್ವರೂಪಮಿತಿ ನ ಪಶ್ಯತಿ
 ಸ್ಥೂಲೋ ಜನಃ ಕಿಮೃಚಾ ಕರಿಷ್ಯತಿ | ಕೇವಲೇನ ಜೀವೇನ ಜೀವಭಾವೇನ ಕಿಂ ಫಲಂ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯತಿ |
 ಜನನಮರಣಾದಿಕ್ಲೇಶಸ್ಯಾತ್ಮಾಗಾದಿತಿ ಭಾವಃ | ಯೇ ತತ್ತತ್ತ್ವಂ ವಿದುಸ್ತ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಿದ್ಧಂ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಋಚಃ—ಋಕ್ಪ್ರಧಾನವಾದ ವೇದಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಸಾದಿತನಾದವನೂ | ಅಕ್ಷರೇ—ನಾಶರಹಿತನಾದವನೂ |
 ಪರಮೇ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ | ವ್ಯೋಮನಿ—(ಸರ್ವ)ರಕ್ಷಕನಾದವನೂ ಆದ | ಯಸ್ಮಿನ್—ಯಾವ ಈ ಪರಮಾತ್ಮ-
 ನಲ್ಲಿ | ವಿಶ್ವೇ ದೇವಾಃ—ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ | ಅಧಿ ನಿಷೇದುಃ—ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ | ಯಃ—
 ಯಾವನು | ತತ್—ವೇದಾಧ್ಯಯನವು ಇಂತಹ ಪರತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಂಬುದಾಗಿ | ನ

ವೇದ—ಅರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ | (ಸಃ—ಆ ಮಾನವನು) | ಋಚಾ—(ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನೇ ಮುಟ್ಟಿದ) ಕೇವಲ ಋಗಾದಿಗಳ ಪಠನದಿಂದ | ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ—ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲನು ? | ಯ ಇತ್—ಯಾರೇ ಆದರೂ | ತತ್—ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು | ವಿದುಃ—ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆಯೋ | ತೇ ಇಮೇ—ಆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾತ್ರ | ಸಮಾ-ಸತೇ—ಬ್ರಹ್ಮೈಕೈವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಋಕ್ಪ್ರಧಾನವಾದ ವೇದಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿತನಾದವನೂ, ನಾಶರಹಿತನೂ, ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ರಕ್ಷಕನಾದವನೂ ಆದ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸಕಲದೇವತೆಗಳೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಮಾನವನು ವೇದಾಧ್ಯಯನದ ಗುರಿಯು ಪರತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯುವುದರಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಕೇವಲ ಋಗಾದಿಗಳ ಪಠನದಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮೈಕೈವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

English Translation

All the gods have taken their seats upon this supreme heaven, the imperishable (text) of the veda : what will he, who knows not this, do with the Veda ? but they who do know it, they are perfect.

! ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು !

ಈ ಋಕ್ಗೆ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಗಳೂ ಋಚಃ ಎಂಬ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತವೆ ಋಚಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ;

- ೧) ಋಗಾದಿವೇದಗಳೆಂದೂ,
- ೨) ಅರ್ಚನೀಯವಾದ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲವೆಂದೂ,
- ೩) ಅರ್ಚನೀಯವಾದ ಜೀವವೆಂದೂ

ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಸಾಯಣರು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಋಗಾದಿವೇದಗಳೆಂದು ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ;

೧) ಋಚಃ—ಋಕ್ ಶಬ್ದೇನ ಋಕ್ಪ್ರಧಾನಭೂತಾಃ ಸಾಂಗಾಪರನಿದ್ಯಾತ್ಮಕಾಶ್ಚ ತ್ವಾರೋ ವೇದಾಃ ಉಚ್ಯಂತೇ | ಋಕ್ ಶಬ್ದದಿಂದ ಋಕ್ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರತಕ್ಕವೂ, ವೇದಾಂಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವೂ ಆದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೆಂದರ್ಥ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಪರವಿದ್ಯೆಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ವಿದ್ಯೆಯ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪರನಿದ್ಯಾ ಮತ್ತು ಅಪರನಿದ್ಯಾ ಎಂಬ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ,

ದ್ವೇ ವಿದ್ಯೇ ವೇದಿತವ್ಯೇ ಇತಿ ಹ ಸ್ಮ ಯದ್ಬ್ರಹ್ಮನಿದೋ ವದಂತಿ ಪರಾ ಚೈವಾಪರಾ ಚ |

ತತ್ರಾಪರಾ ಋಗ್ವೇದೋ ಯಜುರ್ವೇದಃ ಸಾಮವೇದೋಽಥರ್ವವೇದಃ ಶಿಕ್ಷಾ ಕಲ್ಪೋ ವ್ಯಾಕ-

ರಣಂ ನಿರುಕ್ತಂ ಛಂದೋ ಜ್ಯೋತಿಷಮಿತಿ | ಅಥ ಪರಾ ಯಯಾ ತದಕ್ಷರಮಧಿಗಮ್ಯತೇ |

(ಮು. ಉ. ೧-೧-೪, ೫)

“ಕಸ್ತಿಸ್ತು ಭಗವೋ ವಿಜ್ಞಾತೇ ಸರ್ವಮಿದಂ ವಿಜ್ಞಾತಂ ಭವತೀತಿ” “ಯಾವ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅರಿತರೆ ಸಕಲ ತತ್ತ್ವಗಳ ಜ್ಞಾನವೂ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ನನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸು” ಎಂದು ಶೌನಕನು ಅಂಗಿರಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ಅಂಗಿರಸ್ಸು ಶೌನಕನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಭಾಗವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಪುರುಷನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದುದು ಎರಡು ವಿದ್ಯೆಗಳು. ಒಂದು ಪರವಿದ್ಯೆ ; ಇನ್ನೊಂದು ಅಪರವಿದ್ಯೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮವೇದ, ಅಥರ್ವವೇದ, ಶಿಕ್ಷೆ, ಕಲ್ಪ, ವ್ಯಾಕರಣ, ನಿರುಕ್ತ, ಛಂದಸ್ಸು, ಮತ್ತು ಜ್ಯೋತಿಷ ಇವು ಅಪರವಿದ್ಯೆ. ಮತ್ತು ಯಾವುದರಿಂದ ಅಕ್ಷರವು (ನಾಶರಹಿತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನವು) ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಪರವಿದ್ಯೆ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ತಸ್ಯಾಃ ಸಂಬಂಧಿನಿ ಅಕ್ಷರೇ ಆ ಅಪರವಿದ್ಯಾ ರೂಪವಾದ ಋಗಾದಿಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಅಕ್ಷರರೂಪವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವು ಎಂದು ಸಾಯಣರು ಅರ್ಥಮಾಡಿ * ತತ್ರಾಪರಾ ಋಗ್ವೇದಃ ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಭಾಷ್ಯಕ್ಕೆ ಆಧಾರವನ್ನಾಗಿ ಉದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

“ ತತ್ರಾಪರಾ ಋಗ್ವೇದಃ.... ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದಾಕ್ಷೇಪವನ್ನೂ ಹಿಂಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. “ ನನು ಕಸ್ತಿಸ್ತಿದಿತೇ ಸರ್ವವಿದ್ಭವತೀತಿ ಶೌನಕೇನ ಪೃಷ್ಟಂ | ತಸ್ಮಿನ್ ವಕ್ತವ್ಯೇಽಪೃಷ್ಟಮಾಹಾಂಗಿರಾ ದ್ವೇ ವಿದ್ಯೇ ಇತ್ಯಾದಿ ” ಯಾವ ಒಂದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಒಂದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಪದೇಶಿಸುವೆಂದರೆ ಅಪೃಷ್ಟವಾದ ಎರಡು ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಂಗಿರಸ್ಸು ಹೇಳಿದನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪವು ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಅರಿಯಬೇಕು. “ ನೈಷ ದೋಷಃ | ಕ್ರಮಾಪೇಕ್ಷಾತ್ಪ್ರತಿವಚನಸ್ಯ | ಅಪರಾ ಹಿ ವಿದ್ಯಾ ಅವಿದ್ಯಾ ಸಾ ನಿರಾಕರ್ತವ್ಯಾ | ತದ್ವಿಷಯೇ ಹಿ ವಿದಿತೇ ನ ಕಶ್ಚಿತ್ತತ್ತ್ವತಃ ವಿದಿತಂ ಸ್ಯಾದಿತಿ | ನಿರಾಕೃತ್ಯ ಹಿ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷಂ ಸಶ್ಚಾತ್ ಸಿದ್ಧಾಂತೋ ವಕ್ತವ್ಯೋ ಭವತೀತಿ ನ್ಯಾಯಾತ್ ” ||

ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ. ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಮವಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ವಿದ್ಯಾ ವಿಭಾಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಪರವಿದ್ಯೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಿದ್ಯೆಯೇ ಹೊರತು ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪದೇಶಿಸತಕ್ಕ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಅದರ ವಿಷಯವನ್ನರಿತರೆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನರಿತಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಲ್ಲದ ಅಪರವಿದ್ಯಾರೂಪವಾದ ಅವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಸಾಧನವಾದ ಪರವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪದೇಶಿಸಿದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಋಗಾದ್ಯಪರವಿದ್ಯೆಯು ನಿರಾಕೃತವಾಗತಕ್ಕದ್ದೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮತಭೇದವಿದೆ. ಅಪರವಿದ್ಯೆಯು ಕೇವಲ ಕರ್ಮಪರವಾದುದರಿಂದಲೂ, ಕರ್ಮಫಲವನ್ನದ್ದೇ ಆಶಾಶ್ಚತನಾದ ಫಲಸಾಧಕವಾದುದರಿಂದಲೂ ಅದು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಲ್ಲವೆಂದೂ ಒಂದು ಮತ. [ಅಥವಾ ಒಂದೇ ಋಷಿಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು]. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದುದು ಕರ್ಮವೆಂದೂ, ಅದೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಅದುದರಿಂದ ಕರ್ಮಪ್ರಧಾನವಾದ ಅಪರವಿದ್ಯಾಜ್ಞಾನವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವೆಂದೂ ಇನ್ನೊಂದು ಮತ. ಅಪರವಿದ್ಯೆಯು ಅವಿದ್ಯಾ ಎಂದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯದ ಆಧಾರವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈಶಾವಾಸ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಮತ್ತು ಅವಿದ್ಯಾ ಎಂಬೆರಡು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.—

ಅನ್ಯದೇವಾಹುರ್ವಿದ್ಯಯಾ ಅನ್ಯದಾಹುರವಿದ್ಯಯಾ |
ಇತಿ ಶುಶ್ರುಮ ಧೀರಾಣಾಂ ಯೇ ನಸ್ತದ್ವಿಚೇಚಕ್ಷಿರೇ ||

(ಈಶ. ಉ. ೧೦)

ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಒಂದು ಫಲವೂ, ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಫಲವೂ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಫಲವಾವುದು ; ಅವಿದ್ಯಾಫಲವಾವುದು ಎಂದರೆ,

ಕರ್ಮಣಾ ಸಿತ್ಯಲೋಕೋ ವಿದ್ಯಯಾ ದೇವಲೋಕಃ ||

(ಬೃ. ಉ. ೧-೫-೧೬)

ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ದೇವಲೋಕವೂ, ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಎಂದರೆ ಕರ್ಮದಿಂದ ಸಿತ್ಯಲೋಕವೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು ಎಂದು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದೆಯೆಂದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಉದಹರಿಸಿರುವ ಈಶೋಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿರುವರು.

ವಿದ್ಯಾಂ ಚಾವಿದ್ಯಾಂ ಚ ಯಸ್ತದ್ವೇದೋಭಯಗ್ಂ ಸಹ |
ಅವಿದ್ಯಯಾ ಮೃತ್ಯುಂ ತೀರ್ತ್ವಾ ವಿದ್ಯಯಾಮೃತಮಶ್ನುತೇ ||

(ಈಶ ಉ. ೧೧)

ಯನ್ನೂ ಅವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಎಂದರೆ ದೇವತಾಜ್ಞಾನವನ್ನೂ, ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಅವೆರಡರ ಫಲವನ್ನೂ ಯಾವನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಒಂದೇ ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಸಂಬಂಧವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ರೂಪರಣೆಯಿಂದ ಕರ್ಮರೂಪವಾದ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ದಾಟಿ ಅನಂತರ ದೇವತಾಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವನು ಎಂದಿದೆ.

ಈ ರೀತಿ ಯಾವ ಈ ಅಪರವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅವಿದ್ಯೆಯೆಂದೂ, ಅದು ನಿರಾಕೃತವಾಗತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿರುವರೋ ಅದೇ ಅಪರವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಸಾಧಕವಾದ ಮರ್ತ್ಯಜ್ಞಾನವು ಲಭಿಸಿ ಆ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದಲೇ ದೇವತಾಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಇವು ಕಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಋಕ್ಕುಗಳು ಕೇವಲ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿಲ್ಲ. ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ರೂಪವನ್ನೂ ಅವು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ತಾನಾನಸ್ಯ ಮಹಿಮಾ ತತೋ ಜ್ಯಾಯಾಶ್ಚ ಪುರುಷಃ |
ಸಾದೋಽಸ್ಯ ಸರ್ವಾ ಭೂತಾನಿ ತ್ರಿಸಾದಸ್ಯಾಮೃತಂ ದಿವೀತಿ ||

(ಛಾ. ಉ. ೩-೧೨-೫)

“ಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಿ “ತದೇತದ್ವಿಚಾಭ್ಯುಕ್ತಂ” ಈ ಪರಮಪುರುಷನ ಹಿಮೆಯು ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಂಸಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. (ಛಾ. ಉ. ೩-೧೨-೫) ಆದರೆ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಅನುಪೂರ್ವಿಯು ಕೊಂಚ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗಿದೆ.

ಏತಾನಾನಸ್ಯ ಮಹಿಮಾತೋ ಜ್ಯಾಯಾಂಶ್ಚ ಪೂರುಷಃ |

ಸಾದೋಽಸ್ಯ ವಿಶ್ವಾ ಭೂತಾನಿ ತ್ರಿಸಾದಸ್ಯಾಮೃತಂ ದಿವಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೯೦-೩)

ಗಾಯತ್ರಾಖ್ಯನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಸಮಸ್ತಭೂತಗಳೂ ಇದರ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವುವು. ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕನೇ ಮೂರು ಭಾಗವು ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಮೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕಾದಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಋಗ್ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೇ ಉದಹರಿಸಿ ಪರಮಪುರುಷನನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ.

ತದೇತದೃಚಾಭ್ಯುಕ್ತಂ | ಏಷ ಸ ನಿತ್ಯೋ ಮಹಿಮಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ನ ವರ್ಧತೇ ಕರ್ಮಣಾ ನೋ
ಈನೀಯಾನ್ | ತಸ್ಯೈವ ಸ್ಯಾತ್ಪದವಿತ್ತಂ ವಿದಿತ್ವಾ ನ ಲಿಸ್ಯತೇ ಕರ್ಮಣಾ ಪಾಪೇಕೇನ ||

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೨೩)

ಬ್ರಹ್ಮನ ನಿತ್ಯವಾದ ಮಹಿಮೆಯು ಕರ್ಮದಿಂದ ಅಧಿಕವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಕಡಿಮೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಅದರ ದೋಷದಿಂದ ಬಾಹ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಆಧಾರಗಳನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಋಚಾಭ್ಯುಕ್ತಂ ಎಂದು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಋಗ್ವೇದಮಂತ್ರಗಳೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಆನುಪೂರ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯಿರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. (ಛಾ. ಉ. ೩-೧೨-೫; ಋ. ಸಂ. ೧೦-೯೦-೩) ಇದರಂತೆಯೇ ಮುಂಡಕಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಬಹುದು. (ಮು. ಉ. ೩-೨-೧೦; ಪ್ರ. ೧-೭)

ಆದುದರಿಂದ ಋಚಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಅಪರವಿದ್ಯೆಯಿಂದರ್ಥಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಅಪರವಿದ್ಯೆಗೆ ಅವಿದ್ಯೆ (ಕರ್ಮ) ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮಪ್ರಧಾನವಾದ ಈ ಅಪರವಿದ್ಯೆಯು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ಆಗ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಆದು ನಿರಸ್ತವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಋಚಃ ಸಂಬಂಧಿನಿ ಅಕ್ಷರೇ ಎಂದರ್ಥವಾಗುವುದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಉದಹರಿಸಿರುವ ಛಾಂದೋಗ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದ ಅಕ್ಷರವೆಂದರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತದೇತದೃಚಾಭ್ಯುಕ್ತಂ ಎಂದು ಋಜ್ಞಂತ್ರಗಳನ್ನು ದಹರಿಸಿಯೇ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ತಮ್ಮ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಕ್ಷರೇ—ಅದೃಶ್ಯಾದಿಗುಣಕೇ—ಕ್ಷರಣರಹಿತೇ ಅನಶ್ವರೇ ನಿತ್ಯೇ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತೇ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ |
ಅಕ್ಷರಶಬ್ದಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮವಾಚಕತ್ವಂ | ಅಕ್ಷರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಶ್ವರವಲ್ಲದ್ದೂ, ನಿತ್ಯವಾದುದೂ, ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದದ್ದೂ ಆದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರ್ಥ. ಅಕ್ಷರಶಬ್ದಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮವಾಚಕತ್ವಂ | ಬ್ರಹ್ಮಶಬ್ದಪರ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಶಬ್ದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ಇದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಅನೇಕ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನದ ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಥ ಪರಾ ಯಯಾ ತದಕ್ಷರಮಧಿಗಮ್ಯತೇ |

(ಮು. ೧-೧-೫)

ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪದೇಶಿಸತಕ್ಕ ಪರವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಈ ಅಕ್ಷರದ ಸ್ವರೂಪವು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸ್ವರೂಪವೇನೆಂದರೆ,

ಯತ್ತದದ್ರೇಶ್ಯಮಗ್ರಾಹ್ಯಮಗೋತ್ರಮವರ್ಣಮಚಕ್ಷುಃಶ್ರೋತ್ರಂ ತದಪಾಣಿಪಾದಂ |

ನಿತ್ಯಂ ನಿಭುಂ ಸರ್ವಗತಂ ಸುಸೂಕ್ಷ್ಮಂ ತದವ್ಯಯಂ ಯದ್ಭೂತಯೋನಿಂ ಪರಿಪಶ್ಯಂತಿ ಧೀರಾಃ |

(ಮು. ೧-೧-೬)

ಅದು ಗೋಚರಾತೀತವಾದುದು, ಗ್ರಾಹ್ಯಾತೀತವಾದುದು, ಅನ್ತಯರಹಿತವಾದುದು, ಅವರ್ಣಾತ್ಮಕವಾದುದು, ಚಕ್ಷುಃಶ್ರೋತ್ರರಹಿತವಾದುದು, ಪಾಣಿಪಾದರಹಿತವಾದುದು ; ಮತ್ತು ನಿತ್ಯವೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೂ, ಸರ್ವಗತವೂ, ಅನ್ಯಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಧೀಮಂತರು ಇದನ್ನು ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವೆಂದು ಅರಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಪರಮೇವಾಕ್ಷರಂ ಪ್ರತಿಸಿದ್ಯತೇ ಸ ಯೋ ಹ ವೈ ತದಚ್ಛಾಯಮಶರೀರಮಲೋಹಿತಂ ಶುಭ್ರ-
ಮಕ್ಷರಂ ವೇದಯತೇ ಯಸ್ತು ಸೋಮ್ಯ |

(ಪ್ರಶ್ನ. ೪-೧೦)

ಸ ಹೋವಾಚೈತದ್ವೈ ತದಕ್ಷರಂ ಗಾರ್ಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಅಭಿನದಂತ್ಯಸ್ಥೂಲಮನಣ್ಣಿಹ್ರಸ್ವಮ-
ದೀರ್ಘಮಲೋಹಿತಮಸ್ನೇಹಂ ನ ತದಶ್ನಾತಿ ಕಿಂಚಿನ ನ ತದಶ್ನಾತಿ ಕಶ್ಚನ ||

(ಬೃ. ಉ ೩-೮-೮)

ಪರತತ್ತ್ವವಾದ ಈ ಅಕ್ಷರವು ಸ್ಥೂಲವೂ ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಪವೂ ಅಲ್ಲ, ಹ್ರಸ್ವವೂ ಅಲ್ಲ, ದೀರ್ಘವೂ ಅಲ್ಲ, (ಅಗ್ನಿಯಂತೆ) ಲೋಹಿತವರ್ಣದ್ದೂ ಅಲ್ಲ, (ಉದಕದಂತೆ) ಸ್ನಿಗ್ಧವಾದದ್ದೂ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಜರಾನುರಣರಹಿತವಾದದ್ದು. ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ ಇತ್ಯಾದ್ಯುಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಅಕ್ಷರಂ ನ ಕ್ಷರತಿ ನ ಕ್ಷೀಯತೇ ವಾಕ್ಷಯಾ ಭವತಿ ನಾ |

(ನಿ. ೧೩-೧೨)

ಇದು ನಾಶರಹಿತವಾದುದು, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯುಳ್ಳದ್ದು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರೂ ಸಹ ಇದರ ನಿರ್ವಚನ ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಂ ಸ್ವಭಾವೋಽಧ್ಯಾತ್ಮಮುಚ್ಯತೇ |

(ಭ. ೧೬. ೮. ೧)

ನಾಶರಹಿತವಾದ ಈ ಅಕ್ಷರವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ ಋಷ್ಯಾತ್ರದಿಂದ ಸ್ತುತವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವಾದ ಈ ಅಕ್ಷರವು ; “ ಋಚಃ ಸಂಬಂಧಿನಿ ಅಕ್ಷರೇ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಎಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಋಚಃ ಅಕ್ಷರೇ ಎಂದಿರುವಾಗ ಋಗಕ್ಷರಯೋಃ ಪ್ರತಿಸಾದ್ಯಪ್ರತಿಸಾದಕಭಾವಃ ಸಂಬಂಧಃ |
ಸರ್ವೈವೇದ್ಯಃ ಖಲು ಬ್ರಹ್ಮ ಅಧಿಗಮ್ಯತೇ ಋಕ್ಕಿಗೂ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವಾದ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಸಾದ್ಯಪ್ರತಿ

ಪಾದಕಭಾವವಾದ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಅಕ್ಷರವು ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಮಂತ್ರವು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ವೇದದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ,

ತಂ ತ್ವಾಪನಿಷದಂ ಪುರುಷಂ ಪೃಚ್ಛಾಮಿ |

(ಬೃ. ಉ. ೩-೯-೨೬)

ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತನಾದ ಪುರುಷನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ತಿಳಿಸು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಶಾಕಲ್ಯನು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಮಂತ್ರಕ್ಕೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಪ್ರತಿಪಾದಕ ಭಾವವಾದ ಸಂಬಂಧವುಂಟಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪವು ; ಅದನ್ನು ಆಶಂಕಿಸಿ ಸಾಯಣರು ನನು ಉಪನಿಷದ್ಭಾಗಾನಾಂ ತಥಾಸ್ತು | ಇತರೇಷಾಂ ತು ಕಥಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷಯತ್ವಮಿತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ಉಪನಿಷತ್ಮಂತ್ರ ಗಳಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಪ್ರತಿಪಾದಕಭಾವಸಂಬಂಧವಿರಲಿ, ಆದರೆ ಉಳಿದ ಋಗಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳು ಕೇವಲ ಕರ್ಮಪರವಾದುದರಿಂದ ಅನಕ್ಕೂ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. (ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದೆ). ಯದೈವಿ ಇತರಭಾಗಾನಾಂ ಯಾಗಾದಿವಿಷಯತ್ವಂ ತಥಾಸಿ ಬುದ್ಧಿಶುದ್ಧೃತ್ಪಾದನದ್ವಾರಾ ವೇದನಸಾಧನತ್ವೇನ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷಯತ್ವಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ | ಇತರ ವೇದಭಾಗಗಳು ಕೇವಲ ಯಾಗಾದಿಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರೂ, ಸಹ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆಯಾ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸ ವಾ ವಿಷ ಮಹಾನಜ ಆತ್ಮಾ ಯೋಗ್ಯಯಂ ವಿಜ್ಞಾನಮಯಃ.....

ತಮೇತಂ ವೇದಾನುವಚನೇನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ವಿವಿವಿಷಂತಿ ಯೇಜ್ಞೇನ ದಾನೇನ ತಪಸ್ತ್ಯಾನಾಶ-

ಕೇನೈತಮೇವ ವಿದಿತ್ವಾ ಮುನಿರ್ಭವತಿ |

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೨೬)

ವಿಜ್ಞಾನಮಯನೂ, ಅಜನೂ ಆದ ಆತ್ಮನನ್ನು ವೇದಾನುವಚನದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮವಿತ್ತುಗಳು ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಅರಿಯುತ್ತಾರೆ. ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಯಜ್ಞದಿಂದಲೂ, ದಾನದಿಂದಲೂ, ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಪ್ರಶಾಂತಚಿತ್ತನು ಮುನಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಎಂದಿದೆ. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಇದೇ ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನೂಹಿಸಿ,

ನೈಷ ದೋಷಃ | ಕರ್ಮಣಾಂ ವಿಶುದ್ಧಿಹೇತುತ್ವಾತ್ | ಕರ್ಮಭಿಃ ಸಂಸ್ಕೃತಾ ಹಿ ವಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಾನಃ

ಶಕ್ಯವಂತ್ಯಾತ್ಮಾನಮುಪನಿಷತ್ಪ್ರಕಾಶಿತಮಪ್ರತಿಬಂಧೇನ ವೇದಿತುಂ |

(ಶಾಂಕರಭಾಷ್ಯ)

ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ. ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಸಂಸ್ಕಾರವೂ, ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿಯೂ ಉಂಟಾಗಿ ಉಪನಿ ಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದ ಪರವಾತ್ಮನನ್ನು ಯಾವ ಮಾನಸಿಕವಾದ ಪ್ರತಿಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. “ ಜ್ಞಾನಮುತ್ಪದ್ಯತೇ ಪುಂಸಾಂ ಕ್ಷಯಾತ್ಪಾಪಸ್ಯ ಕರ್ಮಣಃ ” ಎಂಬ ಸ್ಮೃತಿವಾಕ್ಯವೂ

ಸಹ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲದ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪರಮೇ ವ್ಯೋಮನಿ—ಉತ್ಪನ್ನೇ ನಿರತಿಶಯೇ ವ್ಯೋಮನಿ | ಅನೇಪತ್ವನೀರೂಪತ್ವವ್ಯಾಪಿತ್ವಾದಿ ಸಾದೃಶ್ಯೇನ ವೋಮ ಇತ್ಯುಕ್ತಂ | ಲಿಪ್ತವಾಗದಿರುವುದೂ, ರೂಪರಹಿತವಾದುದೂ, ವ್ಯಾಪಕವಾದುದೂ ಆದ ಗುಣಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಇದೇ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇದೊಂದರ್ಥ. ಅಥವಾ ವಿಶೇಷೇಣ ಸರ್ವಸ್ಯ ರಕ್ಷಕೇ | ನಿರಧಿಷ್ಠಾ ನ ಕಸ್ಯಚಿದಸ್ತಿ ಸ್ವಾಧ್ಯಸ್ತಸ್ಯ ಸರ್ವಸ್ಯಾಧಿಷ್ಠಾ-ನತ್ವೇನ ರಕ್ಷಕತ್ವಾತ್ | ಸಕಲ ಭೂತಗಳಿಗೂ, ಅಧಿಷ್ಠಾನರೂಪದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯೋಮವೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ:-

ಅಶಬ್ದಮಸ್ಪರ್ಶಮರೂಪಮವ್ಯಯಂ ತಥಾರಸಂ ನಿತ್ಯಮಗಂಧವಚ್ಚ ಯತ್ |

ಅನಾದ್ಯನಂತಂ ಮಹತಃ ಪರಂ ಧ್ರುವಂ ನಿಜಾಯೈ ತನ್ಮೃತ್ಯುಮುಖಾತ್ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ ||

(ಕಠ. ೧-೩-೧೫)

ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಬ್ದರಹಿತನು, ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದವನು, ರೂಪರಹಿತನು, ಅವ್ಯಯನು, ನಿತ್ಯನು, ಅನಾದ್ಯನಂತನು, ಮಹತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಪರನಾದವನು, ಧ್ರುವನು. ಇತ್ಯಾದಿಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅರಿತವನು ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದ ವಾಪ್ತವನ್ನು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇದೇ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿ ವ್ಯೋಮವೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ವ್ಯೋಮ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷರವೆಂದರ್ಥ ಮಾಡಿದೆ. ಕ್ಷರಣಾರ್ಥಕವಾದ ಧಾತುವಿಗೆ ವಿ ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗವು ಸೇರಿ ಈ ರೂಪವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ರಕ್ಷಣೆಯೆಂಬರ್ಥದಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಕವೆಂಬರ್ಥದಲ್ಲೂ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಋಗ್ವೇದಸಂಹಿತೆಯ ೧೧ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ೨೪೮-೨೪೯ ನೇ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು

ಪ್ರಾಣೋ ಬ್ರಹ್ಮ ಕಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಖಂ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ | ಸ ಹೋವಾಚಿ ವಿಜಾನಾಮ್ಯಹಂ ಯತ್ಪ್ರಾಣೋ
ಬ್ರಹ್ಮ ಕಂ ಚಿ ತು ಖಂ ಚಿ ನ ವಿಜಾಮೀತಿ ತೇ ಹೋಚುರ್ಯದ್ವಾವ ಕಂ ತದೇವ ಖಂ
ಯದೇವ ಖಂ ತದೇವ ಕಮಿತಿ ಪ್ರಾಣಂ ಚಿ ಹಾಸ್ಮೈ ತದಾಕಾಶಂ ಚೋಚುಃ |

(ಛಾ. ಉ. ೪-೧೦-೫)

(ಇದು ಸತ್ಯಕಾಮಜಾಬಾಲನ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಗಳು ಉಪಕೋಸಲ ಕಾಮಲಾಯನನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶವು.) ಪ್ರಾಣವೇ ಬ್ರಹ್ಮವು, ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಆನಂದವು, ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಆಕಾಶವು. ಆಗ ಉಪಕೋಸಲನು “ಪ್ರಾಣವೇ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಆನಂದವು, ಆಕಾಶವು ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗ ಅಗ್ನಿಗಳು—“ಆನಂದವೆಂಬುದೇ (ಕ) ಆಕಾಶವು (ಖ).ಆಕಾಶವೇ ಆನಂದವು.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ಪ್ರಾಣದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಆಕಾಶದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಉಪದೇಶಿಸಿದವು, ಇತ್ಯಾದಿಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ.

ಯೆಸ್ಮಿನ್ ದೇವಾ ಅಧಿ ವಿಶ್ವೇ ನಿಷೇದುಃ—ಯೆಸ್ಮಿನ್ ಪರಮಾತ್ಮನಿ ಸರ್ವೇ ದೇವಾಃ ನಿಷೇದಂತಿ
ಅಶ್ವಿತ್ಯೈ ತಿಷ್ಠಂತಿ | ಯಾವ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸಕಲದೇವತೆಗಳೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದು ನೆಲೆಸಿರುವರೋ ಅಂತಹ
ಅಕ್ಷರರೂಪನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ, ಅಥವಾ ಯೆಸ್ಮಿನ್ ಋಗುಪಲಕ್ಷಿತಾಃ ಸರ್ವೇ
ಸಾಂಗಾ ವೇದಾಃ ಪಠ್ಯವಸಿತಾಃ | ಯಾವ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಋಗಾದಿವೇದಗಳೂ ಸಕಲವೇದಾಂಗಗಳೂ ಪಠ್ಯವ
ಸಿತಗಳಾಗುವವೋ ಅಂತಹ ಅಕ್ಷರರೂಪನಾದ ಪರಮಪುರುಷನೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಸಾಯಣರು
ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಕಲವಿಶ್ವವೂ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಡಗಿದೆ. ಇದರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದರ ಆನುಶಾಸನ
ದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆಯೆಂದರ್ಥ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ,

ಏತಸ್ಯ ವಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಯ ಪ್ರಶಾಸನೇ ಗಾರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯಾ ಚಂದ್ರಮಸೌ ವಿಧೃತೌ ತಿಷ್ಠತ ಏತಸ್ಯ ವಾ
ಅಕ್ಷರಸ್ಯ ಪ್ರಶಾಸನೇ ಗಾರ್ಗಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೌ ವಿಧೃತೇ ತಿಷ್ಠತ ಏತಸ್ಯ ವಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಯ
ಪ್ರಶಾಸನೇ ಗಾರ್ಗಿ ನಿಮೇಷಾಮುಹೂರ್ತಾ ಅಹೋರಾತ್ರಾಣ್ಯರ್ಧಮಾಸಾ ಮಾಸಾ ಋತವಃ
ಸಂವತ್ಸರಾ ಇತಿ ವಿಧೃತಾಸ್ತಿಷ್ಠಂತ್ಯೇತಸ್ಯ ವಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಯ ಪ್ರಶಾಸನೇ ಗಾರ್ಗಿ ಪ್ರಾಚ್ಯೋಽನ್ಯಾ
ನದ್ಯಃ ಸ್ಯಂದಂತೇ ಶ್ವೇತೇಭ್ಯಃ ಪರ್ವತೇಭ್ಯಃ ಪ್ರತೀಚ್ಯೋಽನ್ಯಾ ಯಾಂ ಯಾಂ ಚ ದಿಶಮನ್ಯೇ-
ತಸ್ಯ ವಾ ಅಕ್ಷರಸ್ಯ ಪ್ರಶಾಸನೇ ಗಾರ್ಗಿ ದದತೋ ಮನುಷ್ಯಾಃ ಪ್ರಶಂಸಂತಿ ಯಜಮಾನಂ
ದೇವಾ ದರ್ವೀಂ ಪಿತರೋಽನ್ಯಾಯೇತಾಃ ||

(ಬೃ. ಉ. ೩-೮-೯)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಗಾರ್ಗಿಗೆ ಅಕ್ಷರದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಅಕ್ಷರದ
ಪ್ರಶಾಸನದಿಂದಲೇ ಸೂರ್ಯನೂ ಚಂದ್ರನೂ ಅವರವರ ನಿಯಮಿತವಾದ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿರವಾದ
ಚಲನವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ಅಕ್ಷರದ ಪ್ರಶಾಸನದಿಂದಲೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಿಯತವಾದ
ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿವೆ. ಇದರ ಪ್ರಶಾಸನದಿಂದಲೇ ನಿಮೇಷಗಳೂ, ಅಹೋರಾತ್ರಾದಿಕಾಲಾವಯವಗಳೂ ತಮ್ಮ
ಆವೃತ್ತಿರೂಪವಾದ ಗಮನಾಗಮನಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇದರ ಪ್ರಶಾಸನದಿಂದಲೇ ಸಕಲ ನದಿಗಳೂ
ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಮಾನವರು ಹವಿರ್ದಾತರಾಗಿಯೂ, ಹವಿರ್ದಾತನಾದ ಯಜಮಾನನು ಪ್ರಶಸ್ತನಾಗಿಯೂ ದೇವತೆ
ಗಳೂ ಪಿತೃಗಳೂ ತೃಪ್ತರಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ತಸ್ಮಾದ್ಭುಚಃ ಸಾಮ ಯಜೂಂಷಿ ದೀಕ್ಷಾ ಯಜ್ಞಾಶ್ಚ ಸರ್ವೇ ಕ್ರತವೋ ದಕ್ಷಿಣಾಶ್ಚ |

ಸಂವತ್ಸರಶ್ಚ ಯಜಮಾನಶ್ಚ ಲೋಕಾಃ ಸೋಮೋ ಯತ್ರ ಪವತೇ ಯತ್ರ ಸೂರ್ಯಃ ||

(ಮುಂಡಕ. ೨-೧-೬)

ಈ ಪರಮಪುರುಷನಿಂದಲೇ ಋಕ್ಕುಗಳೂ, ಸಾಮವೂ, ಯಜುಸ್ಸುಗಳೂ, ದೀಕ್ಷೆಗಳೂ, ಸಕಲ ಯಜ್ಞಗಳೂ, ಸಂವತ್ಸ
ರವೂ, ಯಜಮಾನನೂ, ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾದಿಗಳಿರುವ ಲೋಕಗಳೂ ಸಮಸ್ತವೂ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ.

ತಸ್ಮಾಚ್ಚ ದೇವಾ ಬಹುಧಾ ಸಂಪ್ರಸೂತಾಃ ಸಾಧ್ಯಾ ಮನುಷ್ಯಾಃ ಪಶವೋ ವಯಾಂಸಿ |

ಪ್ರಾಣಾಸಾನೌ ಪ್ರೀಹಿಯೌ ತಪಶ್ಚ ಶ್ರದ್ಧಾ ಸತ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ ವಿಧಿಶ್ಚ ||

(ಮು. ಉ. ೨-೧-೭)

ಈ ಪರಮಪುರುಷನಿಂದಲೇ ದೇವತೆಗಳೂ, ಸಾಧ್ಯರೂ, ಮನುಷ್ಯರೂ, ಪಶುಪಕ್ಷ್ಯಾದಿಗಳೂ, ತಪಸ್ಸು, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಸತ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿರುವುವು.

ಅವೀಸನ್ನಿಹಿತಂ ಗುಹಾಚರಂ ನಾಮ ಮಹತ್ವದಮತ್ತೈತತ್ಸಮರ್ಪಿತಂ |

ಎಜತ್ಪ್ರಾಣಿನ್ನಿಮಿಷಚ್ಛೇ ಯದೇತಜ್ಜಾನಫ ಸದಸದ್ವರೇಣ್ಯಂ ಪರಂ ವಿಜ್ಞಾನಾದ್ಯದ್ವರಿಷ್ಠಂ
ಪ್ರಜಾನಾಂ ||

(ಮು. ೨-೨-೧)

ತದೇತದಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ ಪ್ರಾಣಿಸ್ತದು ವಾಙ್ಮನಃ |

ತದೇತತ್ಸತ್ಯಂ ತದಮೃತಂ ತದ್ವೇದ್ಯವ್ಯಂ ಸೋಮ್ಯ ವಿದ್ಧಿ |

(ಮು. ೨-೨-೨)

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಗುಹಾಚರನೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ಸಕಲಶ್ರುತಿಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವಾಗಿರುವುದೂ, ಪ್ರಾಣನಾದಿ ಸಕಲಪ್ರಾಪಂಚಿಕವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೂ ಹೇತುವಾಗಿರುವುದೂ ಆದ ಈ ಅಕ್ಷರವೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಸಕಲಭೂತಗಳ ಪ್ರಾಣವು. ಇದೇ ವಾಙ್ಮನಸ್ಸು, ಇದೇ ಸತ್ಯವು, ಇದೇ ಅಮೃತವಾದದ್ದು. ಇದರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. [ಧನುರ್ಗೃಹೀತ್ವಾಪನಿಷದಂ ಮಹಾಸ್ತ್ರಂ ಎಂದು ಈ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.]

ಋಗಾದಿವೇದಾಧ್ಯಯನವೂ, ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯೂ ಸಹ ಈ ಅಕ್ಷರವೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಾಗಬೇಕು. ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಸಾಧನವನ್ನೇ ನಂಬಿ, ಅದರಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಮುಖ್ಯವಾದ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮರೆತರೆ ಆಗ ವೇದಾಧ್ಯಯನವಾಗಲಿ, ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯಾಗಲಿ, ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ 'ಯಸ್ತನ್ನವೇದ ಕಿಮೃಚಾ ಕರಿಷ್ಯತಿ' ಈ ಪರಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಅರಿಯದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಆ ಋಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಏನನ್ನು ತಾನೇ ಪಡೆಯಬಲ್ಲನು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು ಕೇವಲ ಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವ ಪುರುಷನು ಇದ್ದರೆ ಅವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈರಿತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ಥಾನುರಯಂ ಭಾರಹಾರಃ ಕಿಲಾಭೂದಧೀತ್ಯ ವೇದಂ ನ ವಿಜಾನಾತಿ ಯೋಽರ್ಥಂ |

ಯೋಽರ್ಥಜ್ಞ ಇತ್ಸಕಲಂ ಭದ್ರಮಶ್ನುತೇ ನಾಕನೇತಿ ಜ್ಞಾನವಿಧೂತಸಾಸ್ಮಾ ||

(ನಿ. ೧-೧೮)

ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಪುರುಷನಿಗೆ ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ಕೇವಲ ಭಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಧಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವ ದಡ್ಡನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ವೇದಾರ್ಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತು ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವನು. ಸಕಲವಿಧವಾದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಪೂರ್ಣವಾದ ಜ್ಞಾನವು ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಯದ್ಗೃಹೀತಮವಿಜ್ಞಾತಂ ನಿಗದೇನೈವ ಶಬ್ದೈಶ್ಚೇ |
ಅನಗ್ನಾವಿವ ಶುಷ್ಕೈರ್ಧೋ ನ ತಜ್ಜ್ವಲತಿ ಕರ್ಹಿಚಿತ್ ||

(ನಿ. ೧-೧೮)

ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಯಾವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪಠಿಸಿದರೂ ಅದು ಕೇವಲ ಶಬ್ದಜಾಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅರಿದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಶುಷ್ಕವಾದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಚೇತಸ್ಸು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಸಮರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾವವನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥವನ್ನರಿಯದೇ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವವನು,

ಉತ ತ್ವಃ ಪಶ್ಯನ್ನ ದದರ್ಶ ವಾಚಿಮುತ ತ್ವಃ ಶೃಣ್ವನ್ನ ಶೃಣೋತ್ಯೇನಾಂ |
ಉತೋ ತ್ವಸ್ಮೈ ತನ್ವಂ ವಿ ಸಸ್ರೇ ಜಾಯೇವ ಪತ್ಯ ಉಶತೀ ಸುವಾಸಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೭೧-೪)

ಋಜ್ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದರ ಫಲಾಭಾವವಿರುವುದರಿಂದ ನೋಡದಿರುವಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಅಂಧನಂತಾಯಿತು. ವೇದವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಶ್ರವಣಫಲದ ಅಭಾವದಿಂದ ಕಿವುಡನಂತೆಯೇ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ವೇದಾರ್ಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತವನಿಗಾದರೋ ಎಂದರೆ ಸುಂದರಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರಾದಿಗಳಿಂದ ಶೋಭಿತಳಾಗಿ ಪತಿಯ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವ ಹರ್ಷವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ,

ಉತ ತ್ವಂ ಸಖ್ಯೇ ಸ್ಥಿರಪೀತಮಾಹುರ್ನೈನಂ ಹಿನ್ವಂತ್ಯಪಿ ವಾಚಿನೇಷು |

ಅಥೇನ್ವಾ ಚರತಿ ಮಾಯಯೈಷ ವಾಚಂ ಶುಶ್ರವಾ ಅಫಲಾಮಪುಷ್ಪಾಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೭೧-೫)

ವೇದಾರ್ಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತವನಿಗೆ ವಿದ್ವತ್ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಸಹ ಸಖನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಪ್ರೇಮವೂ ಮರ್ಯಾದೆಯೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಸೋಲಿಸುವವರೂ ಸಹ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನು ಫಲಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಕೇವಲ ಶಬ್ದಜಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಾ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳ ನಡುವೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವನು. ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕಾದ್ಯುಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ತಮೇವ ಧೀರೋ ವಿಜ್ಞಾಯ ಪ್ರಜ್ಞಾಂ ಕುರ್ವೀತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ |

ನಾನುಧ್ಯಾಯಾದ್ಬಹೂಳ್ಳಾಬ್ದಾನ್ ವಾಚೋ ವಿಗ್ಲಾಪನಂ ಹಿ ತತ್ | ಇತಿ ||

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೨೧)

ಅಕ್ಷರಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಧೀಮಂತನಾದವನು ತನ್ನ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವೂ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಸಾಧಕವೂ ಆದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅರ್ಥವನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ಪ್ರವೇಶಮಾಡದೆ ಕೇವಲ ಶಬ್ದಾಡಂಬರದಲ್ಲಿಯೇ ತೇಲುತ್ತಿರಬಾರದು ಬರೇ ಶಬ್ದವು ಆಯಾಸಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು,

ಯತೋ ವಾಚೋ ನಿವರ್ತಂತೇ | ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಮನಸಾ ಸಹ | ಅನಂದಂ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಿದ್ವಾನ್
ನ ಬಿಭೇತಿ ಕುತಶ್ಚ ನೇತಿ ||

(ತೈ. ಉ. ೨-೯)

ಅರ್ಥಾನುಸಂಧಾನವಿಲ್ಲದ ಕೇವಲ ವಾಕ್ಯಾದರೆ ಅದು ಪರಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಲಾರದು. ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞನು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದಬಳಿಕ ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರದೆ ತಾನು ನಿರ್ಭಯನಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ವೇದಾಧ್ಯಯನದ ಫಲವು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ವ್ಯರ್ಥ, ಎಂದು ಸಾಯಣರು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ “ಕಿಮ್ವಚಾ ಕರಿಷ್ಯತಿ” ಎಂಬ ಭಾಗವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ “ಪ್ರಯೋಜನಾಭಾವಾತ್ ಸರ್ವಸ್ಯಾಪಿ ವೇದಸ್ಯ ನೈಷ್ಠಲ್ಯಾತ್ ಇತಿ ಭಾವಃ” ಎಂದು ಆ ವಾಕ್ಯದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಯ ಇತ್ತದ್ವಿದುಸ್ತ ಇಮೇ ಸಮಾಸತೇ—ಯೇ ಏವ ತತ್ತತ್ತ್ವಂ ಜಾನಂತಿ ತೇ ಏವ ಜ್ಞಾತಾರಃ ಸಮ್ಯಕ್ ತಿಷ್ಠಂತಿ | ಯಾರು ಈ ಪರತತ್ತ್ವವನ್ನರಿಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಆತ್ಮಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪ್ರಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಏಕೋ ವಶೀ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾ ಏಕಂ ರೂಪಂ ಬಹುಧಾ ಯಃ ಕರೋತಿ |

ತಮಾತ್ಮಸ್ಥಂ ಯೇನುಪಶ್ಯಂತಿ ಧೀರಾಸ್ತೇಷಾಂ ಸುಖಂ ಶಾಶ್ವತಂ ನೇತರೇಷಾಂ |

(ಕಠ. ೨-೨-೧೨)

ಈ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯು. ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಇವನ ವಶದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಸ್ಥನಾದ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಯಾವ ವಿವೇಕಿಗಳು ಅಂತಶ್ಚಕ್ಷುಸ್ಸಿನಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿತ್ಯವೂ ಆತ್ಮಾನಂದ ರೂಪವೂ ಆದ ಸುಖವೂ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಈ ಸುಖಾನುಭವವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಣೋ ಹ್ಯೇಷ ಯಃ ಸರ್ವಭೂತೈರ್ವಿಭಾತಿ ವಿಜಾನನ್ನಿದ್ವಾನ್ ಭವತೇ ನಾತಿವಾದೀ |

ಆತ್ಮಕ್ರೀಡ ಆತ್ಮರತಿಃ ಕ್ರಿಯಾವಾನೇಷ ಬ್ರಹ್ಮವಿದಾಂ ವರಿಷ್ಠಃ ||

(ಮು ಉ. ೩-೧-೪)

ವಿಶ್ವಪ್ರಾಣರೂಪನಾದ ಈ ಅಕ್ಷರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಸಕಲ ಭೂತಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಇವನ ತತ್ತ್ವವನ್ನರಿತ ವಿದ್ವಾಂಸನು ಅತಿವಾದಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮಕ್ರೀಡನಾಗಿಯೂ ಆತ್ಮರತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮವಿತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಇವನೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನು, ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮವಿತ್ತಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ “ತ ಇಮೇ ಸಮಾಸತೇ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದ ಭಾವವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಲೂ, ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಋಷಿಗಳ ಪ್ರಶಾಂತಚಿತ್ತತೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯೈನಮೃಷಯೋ ಜ್ಞಾನತೃಪ್ತಾಃ ಕೃತಾತ್ಮಾನೋ ವೀತರಾಗಾಃ ಪ್ರಶಾಂತಾಃ ||

ತೇ ಸರ್ವಗಂ ಸರ್ವತಃ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಧೀರಾ ಯುಕ್ತಾತ್ಮನಃ ಸರ್ವಮೇವಾವಿಶಂತಿ ||

(ಮು ಉ. ೩-೨-೨೧)

ಪರತತ್ತ್ವವಾದ ಈ ಆತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆದ ಋಷಿಗಳು ಜ್ಞಾನತೃಪ್ತರಾಗಿಯೂ, ಕೃತಾತ್ಮರಾಗಿಯೂ, ರಾಗರಹಿತರಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿಯೂ ಇರುವರು. ಆ ಧೀರರು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಸರ್ವತ್ರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿಯೂ, ಯುಕ್ತಾತ್ಮರಾಗಿಯೂ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಂತೆಯೇ ತಾವೂ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಗಳಾಗಿಯೂ ಆಗುವರು. ಬ್ರಹ್ಮತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಈ ಪರಮಋಷಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ,

ಯಸ್ಯಾನುವಿತ್ತಃ ಪ್ರತಿಬುದ್ಧ ಆತ್ಮಾಸ್ತಿಸ್ಮಿನ್ ಸಂದೇಹ್ಯೇ ಗಹನೇ ಪ್ರವಿಷ್ಟಃ |

ಸ ವಿಶ್ವಕೃತ್ ಸ ಹಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ಕರ್ತಾ ತಸ್ಯ ಲೋಕಃ ಸ ಉ ಲೋಕ ಏವ ||

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೧೩)

ಯಾವನು ಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಯೋ ಮತ್ತು ದುಃಖಹೇತುವಾದುದೂ ಪಿಂಡೀಭೂತವಾದುದೂ ಆದ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವ ಆತ್ಮನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನು ಸಕಲವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಪಂಚವೇ ಅವನಿಗೆ ಸೇರಿದುದು. ಅಥವಾ ಅವನೇ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ,

ಏಕಧೈನಾನುದ್ರಷ್ಟವ್ಯಮೇತದಪ್ರಮಯಂ ಧ್ರುವಂ |

ವಿರಜಃ ಪರ ಆಕಾಶಾದಜ ಆತ್ಮಾ ಮಹಾನ್ ಧ್ರುವಃ ||

(ಬೃ. ಉ. ೪-೪-೨೦)

ನಿರಂತರವೂ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೂ ಆದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಏಕೈಕವನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಈ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಏಕೈಕವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. [ವಿಜ್ಞಾನಘನೈಕರಸಪ್ರಕಾರೇಣ ಆಕಾಶವನ್ನಿರಂತರೇಣಾನುದ್ರಷ್ಟವ್ಯಂ | (ಶ. ಭಾ.)] ರಜೋರಹಿತನೂ, ಆಕಾಶಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹತ್ತಾದವನೂ, ಜನ್ಮರಹಿತನೂ, ಧ್ರುವನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಸಕಲಶ್ರುತಿನಾಕೃಗಳ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆಯೆಂಬುದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ವಿನರಣೆ.

(೨) ಮೇಲೆ ವಿಭಾಗಿಸಿರುವಂತೆ ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಹೇಳಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಋಚಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಋಕ್ ಪ್ರಧಾನಭೂತಾಃ ಸಾಂಗಾಪರವಿದ್ಯಾತ್ಮಕಾಶ್ಚತ್ವಾರೋ ವೇದಾಃ | ವೇದಾಂಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಎಂದೂ, ಇವುಗಳ ಅಧ್ಯಯನವು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವೆಂದೂ ವಿವರಿಸುವುದು ಒಂದು ಪಕ್ಷ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಋಕ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಚನೀಯವಾದ ಅದಿತ್ಯನುಂಟೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಪಕ್ಷದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಈರಿತಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಅದಿತ್ಯ ಇತಿ ಪುತ್ರಃ ಶಾಕಪೂರ್ಣೇರೇಷಗ್ಧವತಿ ಯದೇನಮರ್ಚಂತಿ ಪ್ರತ್ಯೈಚಃ ಸರ್ವಾಣಿ

ಭೂತಾನಿ ತಸ್ಯ ಯದನ್ಯನ್ಮಂತ್ರೇಭ್ಯಸ್ತದಕ್ಷರಂ ಭವತಿ ರಶ್ಮಯೋಽತ್ರ ದೇವಾ ಉಚ್ಯಂತೆ ಯ

ಏತಸ್ಮಿನ್ನ ಧನಿಷಣ್ಣಾ ಇತ್ಯಧಿದೈವತಂ ||

(ನಿ. ೧೩-೧೧)

ಋಚಃ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಚನೀಯನಾದ ಅದಿತ್ಯನೆಂದರ್ಥವೆಂದೂ, ಯಾವುದರಿಂದ ಈ ಅದಿತ್ಯನನ್ನು ಪೂಜಿಸು

ತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಋಕ್ ಎಂಬ ಹೆಸರೆಂದೂ, ದೇವಾಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ರಶ್ಮಿಗಳೆಂದೂ, ಎಲ್ಲಾ ರಶ್ಮಿಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಆದಿತ್ಯನು ಉಪಾಸ್ಯನು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ಉದ್ದಿಶ್ಯವೆಂದೂ ಶಾಕಪೂಣಿಪುತ್ರಮತ

ಯಃ ಏಷೋಽಂತರಾದಿತ್ಯೇ ಹಿರಣ್ಮಯಃ ಪುರುಷಃ |

(ತೈ. ಉ. ೪-೧೩)

ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಸಾಯಣರು ಉದಹರಿಸಿ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲಾಂತರ್ವಿಯಾದ ಪುರುಷನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದೇ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವ ಮತವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿತ್ಯಾಂತರ್ಗತನಾದ ಪರಮಪುರುಷನು ಉಪನಿಷದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಇದೇ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅಧ್ಯಾಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷವಾದ ಮೂರನೆಯ ಮತವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ,

ಶರೀರಮತ್ರ ಋಗುಚ್ಯತೇ ಯದೇನೇನಾರ್ಚಂತಿ ಪ್ರತ್ಯಚಃ ಸರ್ವಾಣೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ತಸ್ಯ
ಯದವಿನಾಶಿಧರ್ಮ ತದಕ್ಷರಂ ಭವತೀಂದ್ರಿಯಾಣ್ಯತ್ರ ದೇವಾ ಉಚ್ಯಂತೇ ಯಾನ್ಯಸ್ಮಿನ್ನಧಿ-
ನಿಷಣ್ಣಾನೀತ್ಯಾತ್ಮಪ್ರವಾದಾಃ ||

(ನಿ. ೧೩-೧೧)

ಇದರಂತೆ ಋಕ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಶರೀರವೆಂದರ್ಥ. ನಶ್ಯವಾದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಯಾವತತ್ತ್ವವು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಅಕ್ಷರ. ಆತ್ಮನೆಂದರ್ಥ. ದೇವಾಃ ಎಂಬುದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪರ್ವಾಯಶಬ್ದವಾಗಿದೆ. ಆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಧಿಷ್ಠಿತಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದರ್ಥ.

ಸಾಯಣರು ಇದನ್ನು ಕೊಂಚ ಬದಲಾಯಿಸಿ, (ಋಕ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶರೀರವೆಂದರ್ಥಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ) ಋಕ್ ಅರ್ಚನೀಯೋ ಜೀವಃ ತಸ್ಯ ಸಂಬಂಧಿನ್ಯಕ್ಷರೇವಿನಾಶೇ ವ್ಯಾಪ್ತೇ ವಾ ಪರಮಾತ್ಮನೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಋಕ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯನಾದ ಜೀವನೆಂದರ್ಥ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವನೂ, ನಾಶರಹಿತನಾದವನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅಕ್ಷರಶಬ್ದದಿಂದ ವ್ಯವಹೃತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವನಿಗಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅಕ್ಷರೇ ಪರಮೇ ವ್ಯೋಮನ್ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಯಸ್ಮಿನ್ ಪರಮಾತ್ಮನಿ ದೇವಾ ಗಮನವಂತೋ ವಾ ಇಂದ್ರಿಯಸಂಜ್ಞಾಕಾ ವಿಶ್ವೇ ಸರ್ವೇಽಪಿ ಅಧಿ ನಿಷೇದುಃ | ಸಕಲಜೀವಗಳೂ ಈ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾಗದಿರತಕ್ಕ ಜೀವರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಜರಾಮರಣಾದ್ಯುಪಾಧಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶರೀರಸಂಬಂಧಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಜೀವನಿಗೆ ದುಃಖವೇ ಹೊರತು ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಅತ್ಯವಶ್ಯವೆಂಬುದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಋಚಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪ್ರಣವಪರವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ಸಾಯಣರು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಋಚೋಽಕ್ಷರೇ—ಋಗುಪಲಕ್ಷಿತಸರ್ವವೇದಸಂಬಂಧಿನಿ ಅಕ್ಷರೇ ಪ್ರಣವರೂಪೇ ಓಂಕಾರೇ
ಅವಿನಾಶಿನಿ ಸರ್ವವೇದೇಷು ವ್ಯಾಪ್ತೇ ವಾ |

ಋಗಾದಿಸರ್ವವೇದಗಳ ಸಾರವಾದುದೂ, ಅವಿನಾಶಿಯಾದುದೂ, ಸರ್ವವೇದಗಳಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದೂ ಆದ ಓಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವು ಸರ್ವವೇದಗಳ ಸಾರವೆಂಬುದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಆದಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯವೇ ಆಧಾರವೆಂದು ಐತರೇಯ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ವೇದಗಳ ಸಾರವಾದ ಪ್ರಣವದ ಆವಿರ್ಭಾವವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಪತಿರಕಾಮಯತ ಪ್ರಜಾಯೇಯ ಭೂಯಾನ್ತ್ಯಾಮಿತಿ ಸ ತಪೋಽತಪ್ಯತ ಸ ತಪಸ್ತಪ್ತೇ-
ಮಾಲೋಕಾನಸೃಜತ ಸೃಧಿವೀಮಂತರಿಕ್ಷಂ ದಿವಂ ತಾಲೋಕಾನಭ್ಯತಪತ್ತೇಭ್ಯೋಽಭಿತ-
ಪ್ತೇಭ್ಯಸ್ತ್ರೀಣಿ ಜ್ಯೋತೀಂಷ್ಯಜಾಯಂತಾಗ್ನಿರೇವ ಸೃಧಿವ್ಯಾ ಅಜಾಯತ ವಾಯುರಂತ-
ರಿಕ್ಷಾದಾದಿತೋ ದಿವಸ್ತಾನಿ ಜ್ಯೋತೀಂಷ್ಯಭ್ಯತಪತ್ತೇಭ್ಯೋಽಭಿತಪ್ತೇಭ್ಯಸ್ತ್ರಯೋ ವೇದಾ
ಅಜಾಯಂತ ಋಗ್ವೇದ ಏನಾಗ್ನೇರಜಾಯತ ಯಜುರ್ವೇದೋ ವಾಯೋಃ ಸಾಮವೇದ
ಆದಿತ್ಯಾತ್ತಾಸ್ತೇದಾನಭ್ಯತಪತ್ತೇಭ್ಯೋಽಭಿತಪ್ತೇಭ್ಯಸ್ತ್ರೀಣಿ ಶುಕ್ರಾಣ್ಯಜಾಯಂತ ಭೂರಿತ್ಯೇವ
ಋಗ್ವೇದಾದಜಾಯತ ಭುವ ಇತಿ ಯಜುರ್ವೇದಾತ್ಸುರಿತಿ ಸಾಮವೇದಾತ್ | ತಾನಿ ಶುಕ್ರಾಣ್ಯ-
ಭ್ಯತಪತ್ತೇಭ್ಯೋಽಭಿತಪ್ತೇಭ್ಯಸ್ತ್ರಯೋ ವರ್ಣಾ ಅಜಾಯಂತಾಕಾರ ಉಕಾರೋ ಮಕಾರ
ಇತಿ ತಾನೇಕಧಾಸಮಭರತ್ತದೇತದೋಮಿತಿ ತಸ್ಮಾದೋಮಿತಿ ಪ್ರಣಾತ್ಯೋಮಿತಿ ನೈ
ಸ್ವರ್ಗೋ ಲೋಕ ಓಮಿತ್ಯಸೌ ಯೋಽಸೌ ತಪತಿ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೫-೩೨)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ತಾನು ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿಚ್ಛಿಸಿ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದನು. ಆ ತಪಃಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸೃಧಿವೀ, ಅಂತರಿಕ್ಷ ಮತ್ತು ದ್ಯುಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಕ್ವವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಧಿವಿಯಿಂದ ಅಗ್ನಿಯೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ವಾಯುವೂ, ದ್ಯುಲೋಕದಿಂದ ಆದಿತ್ಯನೂ ಉತ್ಪನ್ನರಾದರು. ಇವರನ್ನೂ ಪಕ್ವವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಋಗ್ವೇದವೂ, ವಾಯುವಿನಿಂದ ಯಜುರ್ವೇದವೂ, ಆದಿತ್ಯನಿಂದ ಸಾಮವೇದವೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಮೂರು ಧ್ವನಿಗಳು ಹೊರಟವು. ಋಗ್ವೇದದಿಂದ ಭೂಃ ಎಂಬ ಸ್ವರವೂ, ಯಜುರ್ವೇದದಿಂದ ಭುವಃ ಎಂಬ ಸ್ವರವೂ, ಸಾಮವೇದದಿಂದ ಸ್ವರ್ ಎಂಬ ಸ್ವರವೂ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದವು, ಶುಭ್ರವಾದ ಆ ಸ್ವರಗಳನ್ನೂ ಪಕ್ವವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅ, ಉ, ಮ ಎಂಬ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳು ಆವಿರ್ಭೂತವಾದುವು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದಾಗ ಓಂ ಎಂಬ ಪ್ರಣವವು ರಚಿತವಾಯಿತು. ಓಂ ಎಂಬುದೇ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕವು. ಅದೇ ಆದಿತ್ಯನು, ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಓಂಕಾರರೂಪವಾದ ಪ್ರಣವವು ವೇದಗಳ ಸಾರವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಣವವನ್ನು ಪರಮೇ ವ್ಯೋಮನ್ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ನ ಹಿ ಪ್ರಣವಾದಧಿಕಂ ಕಿಂಚಿನ್ಮಂತ್ರಜಾತಮಸ್ತಿ ತ್ರಿಕಾಲಾತೀತಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಪ್ರತಿಸಾದಕತ್ವಾತ್ | ತ್ರಿಕಾಲಾತೀತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಸಾದಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಣವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತರವಾದ ಮಂತ್ರವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದರ ಮಹಿಮೆಯು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಓಮಿತ್ಯೇತದಕ್ಷರಮಿದಗ್ಂ ಸರ್ವಂ ತಸ್ಯೋಪನ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ ಭೂತಂ ಭವದ್ಭವಿಷ್ಯದಿತಿ ಸರ್ವ-
ಮೋಂಕಾರ ಏವ | ಯಚ್ಚಾನ್ಯತ್ರ ತ್ರಿಕಾಲಾತೀತಂ ತದಪ್ರೋಂಕಾರ ಏವ |

(ಮಾ. ಉ ೧.)

ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೂ ಓಂಕಾರಮಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಓಂಕಾರ ರೂಪವಾದ ಪ್ರಣವವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು. ಅದು ಹೇಗೆಂದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಯದಿದಂ ಅರ್ಥಜಾತಂ ಅಭಿಧೇಯಭೂತಂ ತಸ್ಯ ಅಭಿಧಾನಾವ್ಯತಿರೇಕಾತ್ ಅಭಿಧಾನಸ್ಯ ಚ
ಓಂಕಾರಾವ್ಯತಿರೇಕಾತ್ ಓಂಕಾರ ಏವೇದಂ ಸರ್ವಂ, ಪರಂ ಚ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಭಿಧಾನಾಭಿಧೇಯೋ
ಸಾಯಪೂರ್ವಕಮೇವ ಗಮ್ಯತೇ ಇತಿ ಓಂಕಾರ ಏವ | ತಸ್ಯ ಏತಸ್ಯ ಪರಾಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಸ್ಯ
ಅಕ್ಷರಸ್ಯ ಓಂ ಇತ್ಯೇತಸ್ಯ ಉಪವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ

(ಮಾ. ಉ. ಶಂಕರ ಭಾಷ್ಯ. ೧)

ನಾಮರೂಪಗಳಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಭಿಧೇಯವಾಗಿರುವುವೋ (ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವುವೋ) ಅವೆಲ್ಲವೂ ಓಂಕಾರಮಯವೇ ಆಗಿವೆ. ಅಭಿಧಾನವೂ ಸಹ (ನಿರ್ದೇಶಮಾಡುವಕ್ರಮ) ಓಂಕಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಪರಬ್ರಹ್ಮವೂ ಸಹ ಅಭಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅಭಿಧೇಯ ಎಂಬ ಸಾಧನದ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದ್ದರಿಂದ ಅದೂ ಓಂಕಾರವೇ. ಅಂತಹ ಪರಾಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಾದ ಓಂ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರದ ಉಪಾಖ್ಯಾನವು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಪ್ರಣವದ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರಣವಕ್ಕೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ತೈತ್ತಿರಿಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ,

ಓಮಿತಿ ಬ್ರಹ್ಮ | ಓಮಿತೀದಗ್ಂ ಸರ್ವಂ | ಓಮಿತ್ಯೇತದನುಕೃತಿ ಹ ಸ್ಮ ನಾ ಅಪ್ರೋ ಶ್ರಾವಯೇ-
ತ್ಯಾಶ್ರಾವಯಂತಿ | ಓಮಿತಿ ಸಾಮಾನಿ ಗಾಯಂತಿ | ಓಗ್ಂಶೋಮಿತಿ ಶಸ್ತ್ರಾಣಿ ಶಗ್ಂಸಂತಿ |
ಓಮಿತ್ಯಧ್ವರ್ಯುಃ ಪ್ರತಿಗರಂ ಪ್ರತಿಗೃಣಾತಿ | ಓಮಿತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಪ್ರಸಾತಿ | ಓಮಿತ್ಯಗ್ನಿಹೋತ್ರ-
ಮನುಜಾನಾತಿ | ಓಮಿತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯನ್ನಾಹ ಬ್ರಹ್ಮೋಪಾಸ್ತವಾನೀತಿ | ಬ್ರಹ್ಮೋ-
ಪೋಪಾಪೋತಿ |

(ತೈ. ಉ. ೧-೮)

ಓಂ ಎಂಬುದೇ (ಪ್ರಣವವೇ) ಬ್ರಹ್ಮವು. ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೂ ಓಂ ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಅದೇ ಅನುಕರಣವು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವವರೂ ಅಧ್ವರಾಪ್ಯದಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಇದರಿಂದಲೇ ಪ್ರತಿಗರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಯೋಣ ಎಂದು ವೇದಾಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವನು ಓಂಕಾರೋಚ್ಚಾರಣದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಓಂ ಎಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನು. ಇದರ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಓಂಕಾರಪೂರ್ವಂ ಪ್ರವೃತ್ತಾನಾಂ ಕ್ರಿಯಾಣಾಂ ಫಲವತ್ತ್ವಂ ಯಸ್ಮಾತ್, ತಸ್ಮಾತ್ ಓಂಕಾರಂ
ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯುಪಾಸೀತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ |

(ಶಂಕರ ಭಾಷ್ಯ)

ಪ್ರಣವೋಚ್ಚಾರಣೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಫಲವೆಂದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಓಂಕಾರರೂಪವಾದ ಪ್ರಣವವು ಅಮೃತತ್ವಸ್ವಾಧಿಕಾರವೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಭಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. (ಭಾ. ೧-೪)

ದೇವಾ ವೈ ಮೃತ್ಯೋರ್ಬಿಭೃತಸ್ತ್ರಯೋಂ ವಿದ್ಯಾಂ ಪ್ರಾವಿಶಂಸ್ತೇ ಭಂದೋಭಿರಚ್ಛಾದಯ-
ನ್ಯದೇಭಿರಚ್ಛಾದಯನ್ಸ್ತಚ್ಛಂದಸಾಂ ಭಂದಸ್ತ್ವಂ || ೨ ||

ತಾನು ತತ್ರ ಮೃತ್ಯುರ್ಯಥಾ ಮತ್ಸ್ಯಮುದಕೇ ಪರಿಸಶ್ಯೇದೇವಂ ಪರೃಪಶ್ಯದೃಚಿ ಸಾವ್ನಿ
ಯಜುಷಿ | ತೇನು ವಿದಿತೋರ್ಧ್ವಾ ಋಚಿಃ ಸಾವ್ನೋ ಯಜುಷಃ ಸ್ವರಮೇವ
ಪ್ರಾವಿಶನ್ || ೩ ||

ಯದಾ ನಾ ಋಚಿಮಾಪ್ನೋತ್ಯೋಮಿತ್ಯೇನಾತಿಸ್ವರತ್ಯೇವಂ ಸಾಮೈವಂ ಯಜುರೇವ ಉ ಸ್ವರೋ
ಯದೇತದಕ್ಷರಮೇತದಮೃತಮಭಯಂ ತತ್ರವಿಶ್ಯ ದೇವಾ ಅಮೃತಾ ಅಭಯಾ
ಅಭವನ್ || ೪ ||

ಸ ಯ ಏತದೇವಂ ವಿದ್ವಾನಕ್ಷರಂ ಪ್ರಣಾತ್ಯೇತದೇವಾಕ್ಷರಂ ಸ್ವರಮಮೃತಮಭಯಂ ಪ್ರವಿಶತಿ
ತತ್ರೈವಿಶ್ಯ ಯದಮೃತಾ ದೇವಾಸ್ತದಮೃತೋ ಭವತಿ || ೫ ||

ದೇವತೆಗಳು ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಹೆದರಿ ತ್ರಯೀರೂಪವಾದ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ಭಂದಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಮರೆಸಿದರು. (ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಭಂದಸ್ಸೆಂದು ಹೆಸರು) ಆದರೆ ನೀರಿನೊಳಗೆ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮೃತ್ಯುವು ಋಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿತು ಆಗ ಅವರು ಋಕ್ಕಿ ನಿಂದಲೂ' ಯಜುಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ಸಾವುದಿಂದಲೂ ಹೊರಕ್ಕೆದ್ದು ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಅದರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದರು. [ಆದುದರಿಂದಲೇ ಋಗಾದಿಗಳ ಸಮಾಪ್ತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ]. ಈ ಓಂಕಾರರೂಪವಾದ ಸ್ವರವು ಅಮೃತವೂ ಅಭಯರೂಪದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ಇದರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಅಮೃತತ್ವವನ್ನೂ ಅಭಯವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದರು. ಯಾರು ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನರಿತು ಈ ಓಂಕಾರರೂಪವಾದ ಸ್ವರದ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಅಮೃತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಭಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಯಸ್ಮಿನ್ ವಿಶ್ವೇ ಸರ್ವೇ ದೇವಾ ಅಧಿ ನಿಷೇದುಃ | ಪ್ರಣವಸ್ಯ ಸರ್ವಮಂತ್ರಾತ್ಮಕತ್ವಾತ್
ಮಂತ್ರೇಷು ಸರ್ವದೇವತಾನಾಂ ನಿವಾಸಾತ್ ಸರ್ವದೇವನಿವಾಸತ್ವಂ | ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಷ್ಠಾನತ್ವಾದ್ಬ್ರಹ್ಮಣಿ
ಸರ್ವದೇವಾನಾಂ ನಿವಾಸಾತ್ || ಪ್ರಣವದಲ್ಲಿ ಸಕಲವಾದ ದೇವತೆಗಳೂ ಅಧಿಷ್ಠಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಇದನ್ನು ಎರಡು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಮಂತ್ರಗಳು ದೇವತೆಗಳ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವು. ಪ್ರಣವವು ಸರ್ವಮಂತ್ರಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಣವವು ದೇವತೆಗಳ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವು ಎಂದು ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಥವಾ, ಪ್ರಣವವು ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಧಿಷ್ಠಾನವು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳ ಅಧಿಷ್ಠಾನವು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಣವವು ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಷ್ಠಾನವು.

ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಣವದ ಉಪಾಸನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ “ಕಿಮೃಚಾ ಕರಿಷ್ಯತಿ” ಎಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ, ಯ ಇತ್ತದ್ವಿದುಸ್ತ ಇಮೇ ಸಮಾಸತೇ | ಯಾರು ಇದನ್ನು

ಅರಿಯುವರೋ ಅವರು ಆತ್ಮಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವರೆಂದಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಣವ ವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಪ್ರಣವರೂಪವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲು ಪ್ರಣವರೂಪವಾದ ಸಾಧನದಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ತದೇತದಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ ಪ್ರಾಣಸ್ತದ್ವಾ ನಾಜ್ಞಾನಃ |

ತದೇತತ್ಸತ್ಯಂ ತದಮೃತಂ ತದ್ವೇದ್ಯವ್ಯಂ ಸೋಮ್ಯ ನಿಧಿ ||

(ಮು. ಉ. ೨-೨-೨)

ಯಾವ ಪರತತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳೂ ಅಡಗಿರುವುವೋ ಅದೇ ಅಕ್ಷರವೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮವು. ಅದೇ ಪ್ರಾಣವು. ಅದೇ ನಾಜ್ಞಾನಸ್ಸು. ಅದೇ ಸತ್ಯವು. ಅದೇ ಅಮೃತವು. ಅದನ್ನೇ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು (ಗುರಿಯನ್ನು) ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ

ಧನುರ್ಗೃಹೀತ್ವಾಪನಿಷದಂ ಮಹಾಸ್ತ್ರಂ ಶರಂ ಹ್ಯುಪಾಸಾನಿಸಿತಂ ಸಂಧಯಾತ |

ಅಯಮ್ಯ ತದ್ಭಾವಗತೇನ ಚೇತಸಾ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ತದೇವಾಕ್ಷರಂ ಸೋಮ್ಯ ನಿಧಿ ||

(ಮು. ಉ. ೨-೨-೩)

ಔಪನಿಷದ ಮಹಾಸ್ತ್ರವಾದ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪಾಸನೆಯೆಂಬ ಹರಿತವಾಗಿರುವ ಬಾಣವನ್ನು ಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯವಾದ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಹೊಡೆಯಬೇಕು.

ಪ್ರಣವೋ ಧನುಃ ಶರೋ ಹ್ಯಾತ್ಮಾ ಬ್ರಹ್ಮ ತಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಮುಚ್ಯತೇ |

ಅಪ್ರಮತ್ತೇನ ವೇದ್ಯವ್ಯಂ ಶರವತ್ತನ್ನಯೋ ಭವೇತ್ ||

(ಮು. ಉ. ೨-೨-೪)

ಪ್ರಣವನೇ ಧನುಸ್ಸು. ಆತ್ಮನೇ ಬಾಣ. ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಲಕ್ಷ್ಯ. ಅದನ್ನು ಎಚ್ಚರತಪ್ಪದೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕು. ಬಾಣದಂತೆ ತನ್ಮಯನಾಗಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಧನುಸ್ಸು ಗುರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಣವು ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದೋ ಅದರಂತೆ ಆತ್ಮನೆಂಬ ಬಾಣವು ಅಕ್ಷರವೆಂಬ ಗುರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂಕಾರರೂಪವಾದ ಪ್ರಣವವು ಕಾರಣವು. ಜೀವನು ಪ್ರಣವವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಎಂದರೆ ಉಪಾಸನೆಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರವುಂಟಾಗಿ ಅದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತಾನೆಂದರ್ಥ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಾಯಣರು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ನಿರುಕ್ತದಿಂದಲೂ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಅಕ್ಷರೇ—ಅಶೂ ವ್ಯಾವೃತ್ತಿ ಧಾತು ಅಶೇಃ ಸರಃ (ಉ. ಸೂ. ೪-೩-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸರ ಪ್ರತ್ಯಯ. ವ್ರಶ್ಚಭೃಷ್—ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುಶಕಾರಕ್ಕೆ ಷತ್ವ. ಷಡೋಕಃ ಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೪೧)

ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಕಕಾರಾದೇಶ. ಆದೇಶಪ್ರತ್ಯಯಯೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೩-೫೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯ ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಷತ್ವ. ಅಕ್ಷರ ಎಂದು ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರವಾದ ಮಧ್ಯೋದಾತ್ಮಪದವಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯೋಮನ್—ನಾಮನ್ ಸೀಮನ್—(ಉ. ಸೂ. ೪-೫-೯೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ವ್ಯೇಜ್ಞ ಧಾತುವಿಗೆ ಮನಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದು ನಿಪಾತಿತವಾಗಿದೆ. ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಪ್ತಮೀವಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಲುಕ್.

ನಿಷೇದುಃ—ಷದ್ ಲೃ ವಿಶರಣಗತ್ಯವಸಾದನೇಷು. ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಅತವಿಕಹಲ್ ಮಧ್ಯೇ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೨೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಏತ್ವ, ಅಭ್ಯಾಸಲೋಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಯದ್ವೃತ್ತಾನ್ನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಿಜಂಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ನಿ) ಅನುದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವೇದ—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಲಡಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಣಲ್ ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕರಿಷ್ಯತಿ—ಡುಕ್ಯಜ್ಞ ಕರಣೇ ಧಾತು. ಲೃಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರ ದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಆಸತೇ—ಆಸ ಉಪವೇಶನೇ ಧಾತು. ಅದಾದಿ. ಆತ್ಮನೇಪದೇಷ್ಟನತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಝ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಅತಾದೇಶ. ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೩೯ ||

—————:೦: —————

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಸೂಯವಸಾ¹ದ್ಭಗ¹ವತೀ¹ ಹಿ ಭೂಯಾ¹ ಅಥೋ¹ ವಯಂ¹ ಭಗವಂತಃ¹ ಸ್ಯಾಮ¹

ಅದ್ಧಿ¹ ತೃಣಮು¹ಘ್ನೇ¹ ವಿಶ್ವದಾನೀಂ¹ ಪಿಬ¹ ಶುದ್ಧ¹ಮುದಕಮಾಚರಂತೀ¹ || ೪೦ ||

|| ಪದಪಾಠಃ ||

ಸು ಯ ವ ಸ ಽ ಅ ತ್ | ಭಗ್ವವತೀ | ಹಿ | ಭೂಯಾಃ | ಅಥೋ ಇತಿ | ವಯಂ | ಭಗ್ವವಂತಃ |
ಸ್ಯಾಮ |

ಅದ್ಧಿ | ತೃಣಂ | ಅಘ್ನೇ | ವಿಶ್ವದಾನೀಂ | ಪಿಬ | ಶುದ್ಧಂ | ಉದಕಂ | ಅಚರಂತೀ || ೪೦ ||

ಅಗ್ನಿ ಹೋತ್ರಾರ್ಥಾ ಧೇನುರ್ಯದಿ ಕುತ್ಸಿತಂ ಶಬ್ದಂ ಕುರ್ಯಾತ್ತದಾನೀಂ ಸೂಯವಸಾದಿತ್ಯೇ-
ನಯಾ ಯವಸಾದಿಕಂ ಪ್ರಯಚ್ಛೇತ್ | ತಥಾ ಚ ಸೂತ್ರೀತಂ | ವಾಶ್ಯಮಾನಾಯೈ ಯವಸಂ ಪ್ರಯ-
ಚ್ಛೇತ್ ಸೂಯವಸಾದ್ಭಗವತೀ ಹಿ ಭೂಯಾಃ | ಅ. ೩-೧೧ | ಇತಿ || ಪ್ರವರ್ಗೇಭಿಷ್ಟವ ಏಷ್ಯೇವ ಪರಿ-
ಧಾನೀಯೋ | ಸೂತ್ರೀತಂ ಚ | ಸೂಯವಸಾದ್ಭಗವತೀ ಹಿ ಭೂಯಾ ಇತಿ ಪರಿಧಾತ್ಯಾತ್ | ಅ. ೪-೨ | ಇತಿ ||

ಹೇ ಅಷ್ಟೈಃ ಗೋನಾಮೈತತ್ | ಅಹನನೀಯೇ ಹೇ ಗೌಃ ತ್ವಂ ಸೂಯವಸಾಚ್ಛೋಭನಯವ-
ಸ್ಯಸ್ಯ ತೃಣಾದಿಕಸ್ಯಾತ್ಮೀ ಭಗವತೀ | ಭಗ ಇತಿ ಧನನಾಮು | ಸರ್ವಭಜನೀಯಪ್ರಭೂತಕ್ಷೀರಾದಿಧನವತೀ
ಭೂಯಾಃ | ಭವ | ಹಿಃ ಪೂರಣಃ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ ವಾ | ಲೋಕೇ ಯವಸಾದಿಭಕ್ಷಣೇನ ಕ್ಷೀರಾದಿಸಮೃದ್ಧಿಃ
ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ | ಅಥೋ ಅನಂತರಮೇವ ವಯಂ ಯಜಮಾನಾ ಅಪಿ ಭಗವಂತಃ ಪ್ರಭೂತೇನ ಧನೇನ ತದ್ವಂತಃ
ಸ್ಯಾಮು | ಅಥೈಕವಾರಂ ಪೂರ್ವಮುಕ್ತಮಿದಾನೀಂ ಸರ್ವದಾ ಕರ್ತವ್ಯಮಿತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಯತೇ | ವಿಶ್ವದಾನೀಂ
ವಿಶ್ವಕಾಲಂ ಸರ್ವದಾ ತೃಣಮದ್ಧಿ | ಭಕ್ಷಯ | ಆಚರಂತೀ ಸರ್ವತೋ ನಿರ್ಗಚ್ಛಂತೀ ಶುದ್ಧಂ ನಿರ್ಮಲ-
ಮುದಕಂ ಪಿಬ | ಅಯಂ ಮಂತ್ರೋ ಯಾಸ್ಯೇನೈವಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ | ಸೂಯವಸಾದಿನೀ ಭಗವತೀಹಿ
ಭವಾಥೇದಾನೀಂ ವಯಂ ಭಗವಂತಃ ಸ್ಯಾಮಾದ್ಧಿ ತೃಣಮಷ್ಟೈಃ ಸರ್ವದಾ ಪಿಬ ಚ ಶುದ್ಧಮುದಕಮಾ-
ಚರಂತೀ | ನಿ. ೧೧-೪೪ | ಇತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅಷ್ಟೈಃ—ಅಹಂಸಿತಳಾದ ಎಲೈ ಗೋವೇ, | ಸೂಯವಸಾತ್ -- ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತೃಣಾದಿಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸು
ವವಳಾಗಿ | ಭಗವತೀ—ಪೂಜ್ಯವಾದ ಕ್ಷೀರಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು | ಭೂಯಾಃ—ಇರುವವಳಾಗು | ಅಥೋ—
ಅನಂತರವೇ | ವಯಂ—ನಾವೂ ಸಹ | ಭಗವಂತಃ—ಪ್ರಭೂತವಾದ ಧನವಂತರಾಗಿ | ಸ್ಯಾಮು—ಆಗುವೆವು |
ವಿಶ್ವದಾನೀಂ—ಸರ್ವದಾ | ತೃಣಂ—ತೃಣವನ್ನು | ಅದ್ಧಿ—ಭಕ್ಷಿಸು | ಆಚರಂತೀ—ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ
ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ, | ಶುದ್ಧಂ—ಪವಿತ್ರವಾದ | ಉದಕಂ—ಉದಕವನ್ನು | ಪಿಬ—ಕುಡಿ. |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಅಹಂಸಿತಳಾದ ಎಲೈ ಗೋವೇ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತೃಣಾದಿಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಪೂಜ್ಯವಾದ ಕ್ಷೀರಸಂಪತ್ತಿ
ನಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಇರು. ಅನಂತರ ನಾವೂ ಸಹ ಪ್ರಭೂತವಾದ ಧನವಂತರಾಗಿ ಆಗುವೆವು. ನೀನು ಸರ್ವದಾ
ತೃಣವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರವಾದ ಉದಕವನ್ನು ಕುಡಿ.

English Translation

Cow, may you be rich in milk through abundant fodder; that we
also may be rich (in abundance); eat grass at all seasons, and, roaming (at
will), drink pure water.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಲುಕರೆಯುವಾಗ ಹೆಸುವು ಕೆಟ್ಟ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಗಿದರೆ ಆಗ ಸೂಯವ-
ಸಾತ್ ಎಂಬ ಈ ಋಕ್ಕನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಹೆಸುವಿಗೆ ತೃಣಾದಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ
ವಾಕ್ಯಮಾನಾಯ್ಕ ಯವಸಂ ಪ್ರಯಚ್ಛೇತ್ ಸೂಯವಸಾಧ್ಯಗವತೀ ಹಿ ಭೂಯಾಃ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ
ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೩-೧೧) ಮತ್ತು ಪ್ರವರ್ಗ್ಯವೆಂಬ ಯಾಗವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ಅಭಿಷ್ಠವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಋಕ್ಕನ್ನು
ಪರಿಧಾನಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ಸೂಯವಸಾಧ್ಯಗವತೀ ಹಿ
ಭೂಯಾ ಇತಿ ಪರಿವಧ್ಯಾತ್ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೪-೭).

ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಗೋವು ಕುಸ್ಥಿತವಾದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗ ಈ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಯವಸಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಧಿಯಿದೆ.

“ ವಾಕ್ಯಮಾನಾಯ್ಕ ಯವಸಂ ಪ್ರಯಚ್ಛೇತ್ ಸೂಯವಸಾಧ್ಯಗವತೀ ಹಿ ಭೂಯಾಃ ”

(ಆಶ್ವ. ಶ್ರೌ. ೩-೧೧)

ಎಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರವು ಈ ಮಂತ್ರದ ವಿನಿಯೋಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಘ್ನೋ—ಈ ಪದವು ಗೋನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೯) ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನ
ವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ,

ಅಘ್ನಾ ಅಹಂತವ್ಯಾ ಭವತಿ | ಅಘ್ನೋ ಇತಿ ವಾ |

(ನಿ. ೧೧-೪೩)

ಇದು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಪಾಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ
ಅಘ್ನೋ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ವಿನಯಿಸಿ, ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕನ್ನೇ ಉದಹರಿಸಿ ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಪೂರ್ಣ
ವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಗೋವಿನ ಪರವಾದರೆ ಈ ಮಂತ್ರದ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಸುಲಭವಾಗಿ
ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ನಿರುಕ್ತವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಗೋವಿನ ಪರವಾಗಿ
ಬಂದರ್ಥವನ್ನೂ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾವಾಕ್ಯವಿನ ಪರವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತವು ಈ
ರೀತಿಯಿದೆ—

ಸೂಯವಸಾದಿನೀ ಭಗವತೀ ಹಿ ಭವಾಥೇದಾನೀಂ ವಯಂ ಭಗವಂತಃ ಸ್ಯಾಮಾದ್ಧಿ ತೃಣ-
ಮಘ್ನೋ ಸರ್ವದಾ ಪಿಬ ಚ ಶುದ್ಧಮುದಕಮಾಚರಂತೀ |

(ನಿ. ೧೧-೪೩)

ಇಲ್ಲಿ ಗೋವಿನ ಪರವಾದ ಅರ್ಥವು ಮೇಲೆ ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿವಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾವಾಕ್ಯವಿನ
ಪರವಾಸರೆ—ಶೋಭನಂ ಯವಸಮುದಕಮಧ್ಯಾತ್ಮೀಕೃತ್ಯ ಸೂರ್ಯಾತ್ ತೇನ ‘ ಭಗವತೀ ’ ಧನವತೀ
ಉದಕೇನ ಉದಕವತೀ ಭವ | ಸೂಯವಸವೆಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಉದಕವೆಂದೂ, ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾದ ಆದಿತ್ಯ
ನಿಂದ ದಲುಕವನ್ನು ಪಡೆದು ಪೂರ್ಣವಾದ ಉದಕವುಳ್ಳವಳಾಗು ಎಂಬ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ, ಅನಂತರ,

“ ಅಥೋ ವಯಂ ಭಗವಂತಃ ಸ್ಯಾಮು ” ಅನಂತರ ನಿನ್ನಿಂದ ಉತ್ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಉದಕದಿಂದ ನಾವೂ ಉದಕ ವುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತೇವೆ ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅನ್ನಾದಿಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಹಾರೈಕೆಯೂ ಪೂರ್ವಾರ್ಥದ ತಾತ್ಪರ್ಯವು.

ಅದ್ಧಿ ತೃಣಂ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ತೃಣಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮೇಘವೆಂದರ್ಥ. ಘನೀಭೂತವಾದ ಮೇಘವು ಘರ್ಷಿತ ವಾಗಿ ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟು ಅನಂತರ ವೃಷ್ಟಿಪತನವಾಗುತ್ತದೆ. ತೃದ್ಯತೇಸಾ ಇತಿ ತೃಣಃ ಸೀಳು ಎಂದರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ತೃದ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಘರ್ಷಣವಾಗಿ ಸೀಳಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ ಮೇಘಕ್ಕೆ ತೃಣವೆಂಬ ಹೆಸರೆಂದು ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರ ವಿನಿರಣೆಯಿದೆ. [ತೃನ್ದಾತ್ ತೃಣಂ ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೧-೨೨)] ಇಂತಹ ಮೇಘವನ್ನು ಅದ್ಧಿ ಎಂದರೆ ಘನೀಭೂತವಾದ ಮೇಘವು ಕರಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸು ಎಂದರ್ಥ.

ಶುದ್ಧ ಮಾಚರಂತೀ—ಯಾವಾಗಲೂ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಸಂಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಅಶುದ್ಧಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಉದಕಂ—ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯಿಂದ ಅಪಹೃತವಾದ ಉದಕವನ್ನು, ಆಚರಂತೀ—ಸೇವಿಸುತ್ತಾ, ವಿಶ್ವದಾನೀಂ ವೃಷ್ಟಿ ಕಾಲವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ಪಿಬ—ಕುಡಿ. ಎಂದು ಪುನಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಸೂಯವಸಾತ್—ಶೋಭನಂ ಯವಸಂ ಅತ್ತಿ ಇತಿ. ಅದ ಭಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಕ್ವಿಪ್ ಚ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಗತಿಕಾರಕೋಪಪದಾತ್ ಕೃತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃದುತ್ಪರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ಸು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ.

ಭೂಯಾಃ—ಭೂ ಸತ್ತಾಯಾಂ ಧಾತು. ಆಶೀರ್ಲಿಜ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷವಚನಾಂತರೂಪ. ಹಿಚೆ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾಸುಟ್ ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋ ದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ಯಾಮು—ಅಸ ಭುವಿ ಧಾತು. ಲಿಜ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷವಚನದಲ್ಲಿ ಮಸ್. ನಿತ್ಯಂ ಜಾತಃ ಎಂಬುದ ರಿಂದ ಸಕಾರಲೋಪ. ಯಾಸುಟಾಗಮು. ಶ್ವಸೋರಲ್ಲೋಪಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೧೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅದ್ಧಿ—ಅದ ಭಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷವಚನದಲ್ಲಿ ಸಿಪಿಗೆ ಹಿ ಆದೇಶ. - ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಹುರುಲ್ ಭ್ಯೋಹೇರ್ಧಿಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಹಿಗೆ ಧಿ ಭಾವ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ

ಅಘ್ನೇ—ಅಮಂತ್ರಿತಸ್ಯ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಘ್ನಂ ಅಹನನಂ ಅರ್ಹತಿ ಇತಿ ಅಘ್ನೈ.

ವಿಶ್ವದಾನೀಮ್—ದಾನೀಂಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೩-೧೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಶ್ವಶಬ್ದಕ್ಕೆ ದಾನೀಮ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪಿಬ—ಪಾ ಪಾನೇ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಪ್ ಅನುದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಆಚರಂತೀ—ಚರ ಗತಿಭಕ್ಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ ಬಂದಾಗ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಜೀಪ್. ತಾಸ್ಯನು-ದಾತ್ತೇತ್—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ತರಸದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೪೦ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಗೌರೀರ್ಮಿಮಾಯ ಸಲಿಲಾನಿ ತಕ್ಷತ್ಯೇಕಪದೀ ದ್ವಿಪದೀ ಸಾ ಚತುಷ್ಟದೀ |
ಅಷ್ಟಾಪದೀ ನವಪದೀ ಬಭೂವುಷೀ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರಾ ಪರಮೇ ವ್ಯೋಮನ್ ||
|| ೪೦ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಗೌರೀಃ | ಮಿಮಾಯ | ಸಲಿಲಾನಿ | ತಕ್ಷತಿ | ಏಕಪದೀ | ದ್ವಿಪದೀ | ಸಾ | ಚತುಃಪದೀ |
ಅಷ್ಟಾಪದೀ | ನವಪದೀ | ಬಭೂವುಷೀ | ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರಾ | ಪರಮೇ | ವ್ಯೋಮನ್ || ೪೦ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಗೌರೀರ್ಗರಣಶೀಲಾ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ನಾಕ್ || ಸುಲೋಪಾಭಾವಶ್ಚಾಂದಸಃ || ಮಿಮಾಯ | ಶಬ್ದ-ಯತಿ | ಕಿಂ ಕುರ್ವತಿ | ಸಲಿಲಾನಿ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಾನಿ ತಕ್ಷತಿ ಸಮ್ಯಕ್ಸಂಪಾದಯಿತ್ರೀ | ಏಕಪದ್ಯೇಕಪಾ-ದೋಪೇತೈಕಾಧಿಷ್ಠಾನಾ ಮೇಘೇ ವರ್ತಮಾನಾ ಗಮನಸಾಧನೇನ ನಾಯುನೈಕಪದೀ ನಾ ದ್ವಿಪದೀ ಮೇಘಾಂತರಿಕ್ಷಾಖ್ಯದ್ವ್ಯಧಿಷ್ಠಾನಾ | ಆದಿತ್ಯೋ ನಾ ವಿಸ್ತೀಯಃ | ತಥಾ ಸಾ ಚತುಷ್ಟದೀ ಪಾದಚತುಷ್ಟ-ಯೋಪೇತಾ ದಿಕ್ಷತುಷ್ಟಯಾಧಿಷ್ಠಾನಾ | ಅಥಾಷ್ಟಾಪದೀ ವಿದಿಗಪೇಕ್ಷಯಾಷ್ಟಪಾದೋಪೇತಾಷ್ಟಾಧಿಷ್ಠಾನಾ ನವಪದ್ಯುಪರಿಧಿಗಪೇಕ್ಷಯಾ ಸೂರ್ಯೇಣ ನಾ ನವಧಿಗಧಿಷ್ಠಾನಾ ಬಭೂವುಷ್ಯೇವಂಭೂತಾ || ಭವೇಶ್ಚಾಂದ-ಸಃ ಕ್ವಸುಃ | ತತೋ ಜಾ಼ಪಿ ವಸೋಃ ಸಂಪ್ರಸಾರಣಂ || ಕಿಮನಯಾ ಪರಿಗಣನಯಾ | ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರಾ | ಅಪರಿ-ಮಿತವಚನೋಽಯಂ | ಅಪರಿಮಿತವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಕ್ತಾ | ಬಹುವ್ಯಾಪನಶೀಲೋದಕವತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಕುತ್ರೇತಿ ತದುಚ್ಯತೇ | ಪರಮೇ ವ್ಯೋಮನ್ನುದಕಾಶ್ರಯತ್ವೇನೋತ್ಪ್ರಾಪ್ತೇಽಂತರಿಕ್ಷೇ || ಕೇಚಿದೇವಮಾಹುಃ | ಗೌರೀರ್ಗರಣಶೀಲಾ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಿಕಾ ವಾಗ್ಮಿಮಾಯ | ಮಾತಿ || ಪ್ರಸಿದ್ಧಾರ್ಥೇ ಧಾತುಃ || ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾನಿ ಘಟಾದಿದ್ರವ್ಯಾಣಿ ತಕ್ಷತಿ ತತ್ತ್ವದ್ವಾಚೇತೈನ ನಿಷ್ಪಾದಯಂತೀ ಏಕಪದ್ಯವ್ಯಾಕೃತಶ್ಚೇನೈಕಪ್ರತಿಷ್ಠಾನೈಕ-ರೂಪಾ ವಾತ್ಮನಾ ದ್ವಿಪದೀ ಸುಪ್ತಿರ್ಭೇದೇನ ಪಾದದ್ವಯವತೀ ಚತುಷ್ಟದೀ ನಾಮಾಖ್ಯತೋಪಸರ್ಗನಿ-

ಪಾತಭೇದೇನ ಅಷ್ಟಪದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿತಸಹಿತಾಷ್ಟಭೇದೇನಾಷ್ಟಪದೀ ನವಪದೀ ಬಭೂವುಷೀ ಸಾವ್ಯಯೈರು-
ಕ್ತೈರಷ್ಟಭಿರ್ನವಪದೀ | ಅಥವಾ ಸನಾಭಿಕೇಷೂರಾಃಕಂಠಾದಿಷು ನವಸು ಪದೇಷು ಭವಂತೀ ಪಶ್ಚಾದ್ಭವ-
ವಿಧಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಮುಪೇಯುಷೀ ಪರಮೇ ವ್ಯೋಮನ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟೇ ಹೃದಯಾಕಾಶೇ ಮೂಲಾಧಾರೇ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ-
ರಾನೇಕಾಕಾರೇಣ ವ್ಯಾಪ್ತಾನೇಕಧ್ವನಿಸ್ತುಕಾರಾ ಭವತೀತ್ಯರ್ಥಃ || ಅಯಂ ಮಂತ್ರಃ ಅರ್ಚಾರ್ಯೇಣೈವಂ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ | ಗೌರೀರ್ಮಿಮಾಯ ಸಲಿಲಾನಿ ತಕ್ಷತೀ ಕುರ್ವತೈಕಪದೀ ಮಧ್ಯಮೇನ ದ್ವಿಪದೀ ಮಧ್ಯ-
ಮೇನ ಚಾದಿತೈನ ಚ ಚತುಷ್ಟದೀ ದಿಗ್ಭಿರಷ್ಟಾಪದೀ ದಿಗ್ಭಿಶ್ಚಾಂತರದಿಗ್ಭಿಶ್ಚ ನವಪದೀ ದಿಗ್ಭಿಶ್ಚಾ-
ವಾಂತರದಿಗ್ಭಿಶ್ಚಾದಿತೈನ ಚ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರಾ ಬಹೂದಕಾ ಪರಮೇ ವ್ಯವನೇ | ನಿ. ೧೧-೪೦ | ಇತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಗೌರೀಃ—ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾವಾಕ್ಯ | ಮಿಮಾಯ—ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾಳೆ | ಸಾ—ಅವಳು | ಸಲಿಲಾನಿ—
ಉದಕಗಳನ್ನು | ತಕ್ಷತೀ—ಸಂಪಾದಿಸುವವಳಾಗಿಯೂ | ಏಕಪದೀ—ಒಂದಧಿಷ್ಠಾನವುಳ್ಳವಳಾಗಿಯೂ |
ದ್ವಿಪದೀ—ಎರಡಧಿಷ್ಠಾನವುಳ್ಳವಳಾಗಿಯೂ | ಚತುಷ್ಟದೀ—ನಾಲ್ಕಧಿಷ್ಠಾನವುಳ್ಳವಳಾಗಿಯೂ | ಅಷ್ಟಾಪದೀ—
ಎಂಟಧಿಷ್ಠಾನವುಳ್ಳವಳಾಗಿಯೂ | ನವಪದೀ—ಒಂಭತ್ತು ಅಧಿಷ್ಠಾನಗಳುಳ್ಳವಳಾಗಿಯೂ | ಬಭೂವುಷೀ—
ಇರುತ್ತಾ | ಪರಮೇ ವ್ಯೋಮನ್—ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ | ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರಾ—ಅಪರಿಮಿತವಾದ ವ್ಯಾಪಿ
ಯುಳ್ಳವಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥಳಾದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ವಾಕ್ಯ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಉದಕಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವವಳಾಗಿಯೂ,
ಒಂದು, ಎರಡು, ನಾಲ್ಕು, ಎಂಟು ಮತ್ತು ಒಂಭತ್ತು ಅಧಿಷ್ಠಾನಗಳುಳ್ಳವಳಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ
ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಳ್ಳವಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.

English Translation

The sound (of the clouds) has been uttered, fabricating the waters,
and being one-footed, two-footed, four-footed, eight-footed, nine-footed, or
infinite in the highest heaven.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ತಿಗೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕವಾದ ವಾಕ್ಯನ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ, ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕವಾದ
ವಾಕ್ಯನ ಪರವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ಗೌರೀಃ—ಗೌರೀ ರೋಚತೇರ್ಜ್ವಲತಿಕರ್ಮಣಃ | ದೀಪ್ತರ್ಥಕವಾದ ರುಚಿ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನ
ವಾಗಿದೆ. [ಅಯಮುಸೀತರೋ ಗೌರೋ ವರ್ಣ ಏತಸ್ಮಾದೇವ ಪ್ರಶಸ್ತೋ ಭವತಿ | ವರ್ಣವಾಚಕವಾದ ಗೌರ
ಶಬ್ದವೂ ಸಹ ಈ ಧಾತುವಿನಿಂದಲೇ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ] ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು
ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ತನ್ನೂ ಉದಹರಿಸಿ ವಿಶದವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ನಿರುಕ್ತವು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ—

ಗೌರೀರ್ಮಿಮಾಯ ಸಲಿಲಾನಿ ತಕ್ಷತೀ ಕುರ್ವತ್ಯೇಕಪದೀ ಮಧ್ಯಮೇನ, ದ್ವಿಪದೀ ಮಧ್ಯಮೇ-
ನ ಚಾದಿತೈನ ಚ, ಚತುಷ್ಟದೀ ದಿಗ್ವಿಃ, ಅಷ್ಟಾಪದೀ ದಿಗ್ವಿಶ್ವಾಂತರದಿಗ್ವಿಶ್ವ, ನವಪದೀ
ದಿಗ್ವಿಶ್ವಾಂತರದಿಗ್ವಿಶ್ವಾದಿತೈನ ಚ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರಾ ಬಹೂದಕಾ ಪರಮೇ ವ್ಯವನೇ ||
(ನಿ. ೧೧-೪೦)

ಉದಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥಳದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕಾ ವಾಕ್ಯು ಶಬ್ದಮಾದುತ್ತಾಳೆ. ಏಕಪದಿಯೆಂದರೆ
ಮಧ್ಯಮರೂಪವಾದ ಒಂದಧಿಷ್ಠಾನವುಳ್ಳವೆಂದರ್ಥ. ಇದನ್ನು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಮೇಘೇ ವರ್ತಮಾನಾ
ಗಮನಸಾಧನೇನ ವಾಯುನಾ ಏಕಪದೀ ವಾ | ಮೇಘಸ್ಥಳಾದುದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧನ
ಭೂತವಾದ ವಾಯುರೂಪವಾದ ಅಧಿಷ್ಠಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಏಕಪದಿಯೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿದೆಯೆಂದು
ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದ್ವಿಪದೀ ಮಧ್ಯಮೇನ ಚಾದಿತೈನ ಚ—ಅಂತರಿಕ್ಷ, ಅದಿತ್ಯ ಈ ಎರಡು ಅಧಿಷ್ಠಾನವುಳ್ಳವಳು ಅಥವಾ
ಮೇಘಾಂತರಿಕ್ಷಾಖ್ಯಾದ್ವ್ಯಧಿಷ್ಠಾನಾ | ಮೇಘ ಮತ್ತು ಅಂತರಿಕ್ಷರೂಪವಾದ ಎರಡು ಅಧಿಷ್ಠಾನಗಳುಳ್ಳವಳು.

ಚತುಷ್ಟದೀ—ದಿಗ್ವಿಃ ದಿಕ್ಚತುಷ್ಟಯಾಧಿಷ್ಠಾನಾ | ನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಾಲ್ಕುಕಾಲು
ಗಳುಳ್ಳವಳಂತೆ ಇರುವವಳು. (ಸಾದಚತುಷ್ಟಯೋಪೇತಾ).

ಅಷ್ಟಾಪದೀ, ನವಪದೀ—ದಿಗ್ವಿಶ್ವಾಂತರದಿಗ್ವಿಶ್ವಾದಿತೈನ ಚ | ನಾಲ್ಕುದಿಕ್ಕುಗಳು, ನಾಲ್ಕು
ಅವಾಂತರ ದಿಕ್ಕುಗಳು (ವಿದಿಕ್ಕುಗಳು) ಮತ್ತು ಅದಿತ್ಯ ಈ ಒಂಭತ್ತು ಅಧಿಷ್ಠಾನಗಳು.

ಈ ರೀತಿ ಸಮಸ್ತದಿಗ್ವಿದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಪ್ರಸರವುಳ್ಳವಳೂ, ಅಪರಿಮಿತವಾದ
ಉದಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವವಳೂ ಆಗಿ ಈ ವಾಗ್ದೇವತೆಯು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಲೂ,
ಲೋಕೋಪಕಾರಕಳಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾಳೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಪರ್ಮಾಯವಾಗಿ ವ್ಯವನವೆಂಬ ಪದವನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ
ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ ವಿಭಕ್ತಾನಾಂ ಭೂತಾನಾಂ ಯತ್ಪರಮಂ ಅವನಂ | ವಿಭಕ್ತವಾಗಿರತಕ್ಕ
ಭೂತಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ರಕ್ಷಣಸ್ಥಾನವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷ
ವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಓತಪ್ರೋತರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದೆಂದರ್ಥ.

ಕಸ್ತನ್ನಿ ಖಲ್ವಪ ಓತಾಶ್ಚ ಪ್ರೋತಾಶ್ಚೇತಿ ವಾಯು ಗಾರ್ಗೀತಿ ಕಸ್ತನ್ನಿ ಖಲು ವಾಯುರೋತಶ್ಚ
ಪ್ರೋತಶ್ಚೇತ್ಯಂತರಿಕ್ಷಲೋಕೇಷು ಗಾರ್ಗಿ |

(ಬೃ. ಉ. ೩-೬-೧)

ಸಕಲವಿಶ್ವವೂ ಉದಕದಲ್ಲಿ ಓತಪ್ರೋತರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಉದಕವು ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿಯೂ, ವಾಯುವು ಅಂತರಿಕ್ಷ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಗೌರೀ—ಗರಣಶೀಲಾ ಶಬ್ದ-
ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಿಕಾ ವಾಕ್ | ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಿಕವಾದ ವಾಕ್ಯೆಂದು ಗೌರೀ
[38]

ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ. ಈ ಗೌರಿಯು ಘಟಾದಿವ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ನಾಮದ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸಿ ಅದರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ತಕ್ಷತೀ ಎಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ವಾಗ್ಗೈ ಗ್ರಹಃ ಸ ನಾಮ್ನಾತಿಗ್ರಾಹೇಣ ಗೃಹೀತೋ ವಾಚಾ ಹಿ ನಾಮಾನ್ಯಭಿವದತಿ |

(ಬೃ. ಉ. ೩-೨-೩)

ಸಕಲವನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು ವಾಕ್ಯ. ಅದು ನಾಮಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ನಾಮದಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ವ್ಯವಹೃತಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಸಕಲವೂ ನಾಮಾತ್ಮಕಗಳಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವೆಂದರ್ಥ.

ವಾಗ್ಗೈ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ಯಥಾ ಮಾತೃಮಾನ್ ಪಿತೃಮಾನಾಚಾರ್ಯವಾನ್ ಬ್ರೂಯಾತ್ತಥಾ ತಚ್ಛೈಲಿನಿ-
ರಬ್ರವೀದ್ವಾಗ್ಗೈ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯವದತೋ ಹಿ ಕಿಂ ಸ್ಯಾದಿತ್ಯಬ್ರವೀತ್ತು ತೇ ತಸ್ಯಾಯತನಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ
ನ ಮೇಬ್ರವೀದಿತ್ಯೇಕಸಾದ್ವಾ ಏತತ್ಸಮ್ರಾಡಿತಿ ಸ ವೈ ನೋ ಬ್ರೂಹಿ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕೃಃ.

(ಬೃ. ಉ. ೪-೧-೨)

ಇದು ಜನಕನಿಗೂ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕೃನಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯು. ಇವರಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ವಾಕ್ಯನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ. ಶೈವಲಿನಿಯು ಜನಕನಿಗೆ ವಾಕ್ಯೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಿದನೇ ಹೊರತು ಅದರ ಆಯತನವನ್ನೂ ಆಧಾರವನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕೃನು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಶೈವಲಿನಿಯು ಜನಕನಿಗೆ ವಾಕ್ಯನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳದೇ ಬಿಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು ತಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಾಗೇನಾಯತನಮಾಕಾಶಃ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪ್ರಜ್ಞೇತ್ಯೇನದುಪಾಸೀತ | ಕಾ ಪ್ರಜ್ಞತಾ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕೃಃ |
ವಾಗೇನ ಸಮ್ರಾಡಿತಿ ಹೋವಾಚ | ವಾಚಾ ವೈ ಸಮ್ರಾಡ್ವಂಧುಃ ಪ್ರಜ್ಞಾಯತ ಯುಗ್ಗೇದೋ
ಯಜುರ್ವೇದಃ ಸಾಮನೇದೋಽಥರ್ವಾಂಗಿರಸಃ ಅಯಂ ಚ ಲೋಕಃ
ಪರಶ್ಚ ಲೋಕಃ ಸರ್ವಾಣಿ ಚ ಭೂತಾನಿ ವಾಚೈವ ಸಮ್ರಾಟ್ ಪ್ರಜ್ಞಾಯಂತೇ ವಾಗ್ಗೈ
ಸಮ್ರಾಟ್ ಪರಮಂ ಬ್ರಹ್ಮ |

(ಬೃ. ಉ. ೪-೧-೨)

ವಾಕ್ಯೇ ಇದರ ಆಯತನವು. ಆಕಾಶವೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು. (ಆವಲಂಬನವು.) ಸುಹೃತ್ತಾಗಲಿ ಇತರ ಬಂಧುವಾಗಲಿ ವಾಕ್ಯಿನಿಂದಲೇ ವ್ಯವಹೃತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ವಾಕ್ಯಿನಿಂದಲೇ ಋಗಾದಿವೇದಗಳೂ, ಇತಿಹಾಸಾದಿಗಳೂ, ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಸ್ಮೃತಿಗಳೂ, ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳೂ ಸಮಸ್ತಲೋಕಗಳೂ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೂ ವಾಕ್ಯಿನ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿದೆ. ವಾಕ್ಯೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವಾಕ್ಯನ ಮಹತ್ವವು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು 'ಘಟಾದಿವ್ರವ್ಯಾಣಿ ತತ್ತದ್ವಾಚಿಕತ್ವೇನ ನಿಷ್ಪಾದಯಂತಿ' ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು 'ಏಕಪದೀ' ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಏಕಪದೀ—ಅನ್ಯಾಕೃತತ್ವೇನ ಏಕಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಾ ಏಕರೂಪಾ ವಾ ಆತ್ಮನಾ | ಈ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮವು ವ್ಯಾಕೃತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯಾಕೃತವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯವೂ, ಅವಿಭಕ್ತವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ರೂಪವು ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಅಧಿಷ್ಠಾನವು. ಅದುದರಿಂದ ಏಕಪದೀ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು.

ದ್ವಿಪದೀ—ಸುಪ್ತಿಜ್ಞೇದೇನ ಸಾದದ್ವಯವತೀ | ಸುಬಂತ ಮತ್ತು ತಿಜಂತ ಎಂದರೆ ನಾಮಪದ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಪದ ಎಂಬ ಭೇದಗಳಿಂದ ಎರಡು ಪಾದಗಳುಳ್ಳದ್ದು.

ಚತುಷ್ಟದೀ—ನಾಮಾಖ್ಯಾತೋಪಸರ್ಗನಿಸಾತಭೇದೇನ | ನಾಮ, ಆಖ್ಯಾತ, ಉಪಸರ್ಗ ಮತ್ತು ನಿಪಾತ ಈ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗಗಳುಳ್ಳದ್ದು.

ತದ್ಯಾನ್ಯೇತಾನಿ ಚತ್ವಾರಿ ಪದಜಾತಾನಿ ನಾಮಾಖ್ಯಾತೇ ಚೋಪಸರ್ಗನಿಸಾತಾಶ್ಚ ತಾನೀಮಾನಿ ಭವಂತಿ |

(ನಿ. ೧-೧)

ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ನಾಮಾದಿಗಳ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಷ್ಟಾಪದೀ—ಅಮಂತ್ರಿತಸಹಿತಾಷ್ಟಭೇದೇನ-ಸಂಬೋಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಎಂಟು ವಿಭಕ್ತಿಗಳುಳ್ಳದ್ದು.

ನವಪದೀ—ಅವ್ಯಯದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿದುದೂ ಅಷ್ಟವಿಭಕ್ತ್ಯಾತ್ಮಕವಾದದ್ದೂ ಆದ ವಾಕ್ಯ ; ಎಂದು ಒಂದರ್ಥ. ಅಥವಾ ನಾಭಿ, ಉರಸ್ಸು, ಕಂಠ ಇತ್ಯಾದಿ ಒಂಭತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅನಂತರ ಅನಂತ ವಾಗಿ ಹರಡತಕ್ಕ (ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರಾ) ವಾಕ್ಯ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದರ್ಥ.

ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಾದ ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಹೃದಯಾಕಾಶವೇ ಮೂಲವು. ಈ ಮೂಲದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅವಿಭೂತವಾಗಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಸರಮೋ ವ್ಯೋಮನ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ಪಷ್ಟೇ ಹೃದಯಾಕಾಶೇ ಎಂದರ್ಥನೂಡಿದೆ. ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾದ ಹೃದಯಾಕಾಶವನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಯಾನಾನ್ ನಾ ಅಯಮಾಕಾಶಸ್ತಾನಾನೇಷೋಽಂತಹೃದಯ ಆಕಾಶ ಉಭೇ ಅಸ್ಮಿನ್
ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವೀ ಅಂತರೇವ ಸಮಾಹಿತೇ ಉಭಾವಗ್ನಿಶ್ಚ ವಾಯುಶ್ಚ ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರಮಸಾ-
ವುಭೌ ವಿದ್ಯುನ್ಮಕ್ಷತ್ರಾಣಿ ಯಚ್ಚಾಸ್ಯೇಹಾಸ್ತಿ ಯಚ್ಚ ನಾಸ್ತಿ ಸರ್ವಂ ತದಸ್ಮಿನ್ ಸಮಾ-
ಹಿತಮಿತಿ |

(ಛಾ. ಉ. ೮-೧-೩)

ದೇಹರೂಪವಾದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಪುರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೂ ಪುಂಡರೀಕರೂಪವೂ ಆದ ಗೃಹವಿದೆ. ಅದು ಹೃದಯಾಕಾಶವು. ಅದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವು. ಅದರ ಅನ್ವೇಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು. (ಛಾ. ಉ. ೮-೧-೧). ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹತ್ತಾದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಈ ಅಂತರಾಕಾಶದ ಸ್ವರೂಪವೇನೆಂದರೆ, ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶವು ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿರುವುದೋ ಅಷ್ಟೇ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಈ ಹೃದಯಾಕಾಶವು ಹರಡಿರುವುದು. ಇದರಲ್ಲೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೆರಡೂ ಹರಡಿರುವುವು. ಅಲ್ಲದೆ ವಾಯುಗ್ನಿಗಳೂ, ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರೂ, ವಿದ್ಯುತ್ತು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ, ದೇಹಾಂತರ್ಗತವಾದುದೂ ಅಗಿಲ್ಲದಿರುವುದೂ ಆದ ಸಮಸ್ತವೂ ಸಹ ಈ ದೇಹಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. (ಛಾ. ೮-೧-೩) ಇದನ್ನೇ ತ್ರೈತ್ತಿರೀಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

ದಹ್ರಂ ವಿಪಾಸಂ ಪರಮೇಶ್ವಭೂತಂ ಯತ್ಪುಂಡರೀಕಂ ಪುರಮಧ್ಯಸಗ್ಧಂ |

ತತ್ಪಾಪಿ ದಹ್ರಂ ಗಗನಂ ವಿಶೋಕಸ್ತಸ್ಥಿನ್ ಯದಂತಸ್ತದುಪಾಸಿತವ್ಯಂ ||

(ತೈ. ಉ. ೪-೧೨-೩)

ಈ ಹೃದಯಾಕಾಶವು ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು. ಪಾಪರಹಿತವಾದುದು. ಇದು ಉತ್ತಮವಾದ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವು. ಇದು ಪುಂಡರೀಕರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇಹರೂಪವಾದ ಪುರದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಆಕಾಶವಿದ್ದು ಆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವಡಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಉಪಾಸನೆಮಾಡಬೇಕು, ಎಂದು ಹೃದಯಾಕಾಶವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಹೃದಯಾಕಾಶಕ್ಕೂ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕವಾದ ವಾಕ್ಕಿಗೂ ಆಧಾರಾಧೇಯಭಾವ ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಛಾಂದೋಗ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ನಾಮರೂಪಗಳ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾದ ವಾಕ್ಕಿಗೆ ಆಕಾಶವೇ ಮೂಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಆಕಾಶೋ ವೈ ನಾಮ ನಾಮರೂಪಯೋರ್ನಿರ್ವಹತಾ ತೇ ಯದಂತರಾ ತದ್ವೈಹ್ಮ ತದವ್ಯುತಂ ಸ ಆತ್ಮಾ |

(ಛಾ. ಉ. ೮-೧೪-೧)

ನಾಮರೂಪಗಳೆಂದು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಕಾಶವೇ ಕಾರಣವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತನಾಗಿರುವವನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು. ಪರಮಾತ್ಮನು. ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಭಾಷ್ಯದ ದಹರಾಧಿ ಕರಣದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ಈ ದಹರಾಕಾಶಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಸಿದ್ಧೇಶ್ವ—ಇತಶ್ಚ ಪರಮೇಶ್ವರ ಏವ “ ದಹರೋಽಸ್ಥಿನ್ನಂತರಾಕಾಶಃ ” ಇತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ಯತ್ಕಾರಣಮಾಕಾಶಶಬ್ದಃ ಪರಮೇಶ್ವರೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಃ | “ ಆಕಾಶೋ ವೈ ನಾಮ ಸ ಆತ್ಮಾ ” “ ಸರ್ವಾಣಿ ಹ ವಾ ಇಮಾನಿ ಭೂತಾನ್ಯಾಕಾಶಾದೇವ ಸಮುತ್ಪದ್ಯಂತೇ ” (ಛಾ. ಉ. ೧-೯-೧) ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಯೋಗದರ್ಶನಾತ್ |

(ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಭಾಷ್ಯ ೧-೩-೧೭)

ಈ ಅಂತರ್ಹೃದಯಾಕಾಶವೇ ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಬಾಹ್ಯಾ ವಿಭಾವಗಳಾದ ನಾಮರೂಪಗಳ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಆಕಾಶವೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಈ ಸಕಲಭೂತಗಳೂ ಆಕಾಶದಿಂದಲೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳಿದ್ದು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ದಹರಾಕಾಶವು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾವಾಸಸ್ಥಾನವೆಂದೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಿಯೇ ಎಂದೂ ಸಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಸಾ ಇಯಂ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಿಕಾ ವಾಕ್ ಉತ್ಕೃಷ್ಟೇ ಹೃದಯಾಕಾಶೇ ಮೂಲಾಧಾರೇ ಸಹಸ್ರಾ-
ಕ್ಷರಾ ಅನೇಕಾಕಾರೇಣ ವ್ಯಾಪ್ತಾ ಭವತೀತ್ಯರ್ಥಃ (ಸಾ. ಭಾ)

ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಾದ ಈ ವಾಕ್ಯ ಅತಿಶಯವಾದುದೂ ಹೃದಯಾಕಾಶರೂಪವಾದುದೂ ಆದ ಮೂಲಾಧಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಆಕಾರಗಳನ್ನು ಸಡೆದು ವಿಶ್ವವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

| ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ ||

ಗೌರೀಃ—ಗುರ್ಜ್ ಅನ್ಯಕ್ತೇ ಶಬ್ದೇ ಧಾತು. ಋಜ್ರೇಂದ್ರ (ಉ. ಸೂ. ೨-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ರಕ್ ಪ್ರತ್ಯಯಾಂತವಾಗಿ ನಿಪಾತಿತವಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಗೌರಾದಿಭ್ಯಶ್ಚ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಜೀಷ್. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಪರವಾದಾಗ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲೋಪ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರುತ್ವವಿಸರ್ಗ.

ಮಿಮಾಯೇ—ಮಾಜ್ ಮಾನೇ ಶಬ್ದೇ ಚ ಧಾತು. ಜುಹೋತ್ಯಾದಿ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಲಿಲಾನಿ—ಸಲಗತೌ. ಧಾತು. ಸಲತಿ ಗಚ್ಛತಿ ನಿಮ್ನಮಿತಿ ಸಲಿಲಮ್. ಸಲಿಕಲ್ಯನಿಮಹಿ—(ಉ. ಸೂ. ೧-೫೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಲಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಚಿತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ.

ಏಕಪದೀ—ಇದೇ ಮುಂತಾದ ನಾಲ್ಕು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸವಾದುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದ್ವಿಪದೀ—ದ್ವಿತ್ರಿಭ್ಯಾಂ ಪಾಡ್ ನಾಮೂರ್ಧಸು (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೯೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಭೂವುಷೀ—ಭೂ ಸತ್ತಾಯಾಂ ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟಿಗೆ ಕ್ವಸು ಆದೇಶ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಉಗಿತಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೯೧-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜೀಷ್. ಭಸಂಜ್ಞಾ ಇರುವುದರಿಂದ ವಸೋಃ ಸಂಪ್ರಸಾರ ಣಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ, ಪರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವರೂಪ. ಶಾಸಿವಸಿಘಸೀನಾಂ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೩-೬೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಕಾರಕ್ಕೆ ಷತ್ವ. ಭುವೋವುಕಲ್ಯುಜಲಿಟೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೮೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ವುಕಾಗಮ. ವಸುವಿನ ಸ್ವರದಿಂದ ಉಕಾರ ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯೋಮುನ್—ಸುಪಾಂಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಪ್ತಮಿಗೆ ಲುಕ್. ||೪೧||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ತಸ್ಯಾಃ ಸಮುದ್ರಾ ಅಧಿ ನಿ ಕ್ಷರಂತಿ ತೇನ ಜೀವಂತಿ ಪ್ರದಿಶತ್ವತಃ |

ತತಃ ಕ್ಷರತ್ಯಕ್ಷರಂ ತದ್ವಿಶ್ವಮುಪ ಜೀವತಿ || ೪೨ ||

ಪದಪಾಠಃ

ತಸ್ಯಾಃ | ಸಮುದ್ರಾಃ | ಅಧಿ | ವಿ | ಕ್ಷರಂ | ತಿ | ತೇನ | ಜೀವಂತಿ | ಪ್ರದಿಶತಃ | ಚತಸ್ರಃ |

ತತಃ | ಕ್ಷರತಿ | ಅಕ್ಷರಂ | ತತ್ | ವಿಶ್ವಂ | ಉಪ | ಜೀವತಿ || ೪೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ತಸ್ಯಾ ಉಕ್ತಾಯಾ ಗೋಃ ಸಕಾಶಾತ್ಸಮುದ್ರಾ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಸಮುದನಾಧಿಕರಣಭೂತಾ
ಮೇಘಾ ಅಧ್ಯಧಿಕಂ ಪ್ರಭೂತಮುದಕಂ ವಿ ಕ್ಷರಂತಿ | ನಿವಿಧಂ ಕ್ಷರಂತಿ | ತೇನೋದಕೇನ ಪ್ರದಿಶತಃ |
ಪ್ರಶಬ್ದೋ ವೀತ್ಯರ್ಥಃ | ವಿದಿಶತಃ ಸ್ತೋ ದಿಶತಃ | ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃಷ್ಟಾ ದಿಶೋ ಮುಖ್ಯಾಶ್ಚತಸ್ರಃ |
ತತ್ಕ್ಷೇಷು ತಾಚ್ಛಬ್ದಂ | ತತ್ಕ್ಷಾಃ ಪುರುಷಾ ಜೀವಂತಿ | ತತಃ ಸಶ್ಚಾತ್ಪದಕ್ಷರಮುದಕಂ ಕ್ಷರತಿ |
ಸಸ್ಯಾದಿಕಮುತ್ಪಾದಯತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ತತ್ ಸಸ್ಯಾದಿಕಂ ವಿಶ್ವಂ ಜಗದುಪ ಜೀವತಿ | ಅಯಮಪಿ
ಯಾಸ್ತೇನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ | ತಸ್ಯಾಃ ಸಮುದ್ರಾ ಅಧಿವಿಕ್ಷರಂತಿ ವರ್ಷಂತಿ ಮೇಘಾಸ್ತೇನ ಜೀವಂತಿ ದಿಗಾಶ್ರ-
ಯಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ತತಃ ಕ್ಷರತೈಕ್ಷರಮುದಕಂ ತತ್ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನ್ಯುಪಜೀವಂತಿ | ನಿ. ೧೧-೪೧ | ಇತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ತಸ್ಯಾಃ—ಮೇಲೆ ವರ್ಣಿತವಾದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕವಾದ ವಾಕ್ಯಿನಿಂದ | ಸಮುದ್ರಾಃ—ಮೇಘಗಳು |
ಅಧಿ—ಪ್ರಭೂತವಾಗಿ | ವಿ ಕ್ಷರಂತಿ—(ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು) ಸುರಿಸುತ್ತವೆ | ತೇನ—ಅದರಿಂದ | ಪ್ರದಿಶತಃ—
ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಜೆಗಳು | ಜೀವಂತಿ—ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ | ತತಃ—ಅನಂತರ | ಅಕ್ಷರಂ—ಉದ-
ಕವು | ಕ್ಷರತಿ—(ಸಸ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ) ಪ್ರಸರಿಸುತ್ತದೆ | ತತ್—ಸಸ್ಯವೇ ಮುಂತಾದ | ವಿಶ್ವಂ—ಸಮಸ್ತಜಗತ್ತೂ
ಸಹ | ಉಪ ಜೀವತಿ—ಅದರ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತದೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಮಾಧ್ಯಮಿಕವಾದ ವಾಕ್ಯಿನಿಂದ ಮೇಘಗಳು ಪ್ರಭೂತವಾಗಿ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ
ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಜೆಗಳು ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಉದಕವು ಸಸ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸರಿಸುತ್ತದೆ.
ಸಸ್ಯವೇ ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತೂ ಸಹ ಅದರ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತದೆ.

English Translation

From her the clouds shed abundant rain, and thence (the people of) the
four quarters live: thence the moisture spreads (to the grain), and the
universe exists.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸಮುದ್ರಾಃ—ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಸಮುಂದನಾಧಿಕರಣಭೂತಾ ಮೇಘಾಃ | ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಪ್ರವಾಯಕ್ಕೆ ಆಧಾರಭೂತವಾದ ಮೇಘಗಳೆಂದರ್ಥ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಇದರ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ,

ಸಮುದ್ರಃ ಕಸ್ಮಾತ್ಸಮುದ್ರವಂತ್ಯಸ್ಮಾದಾಪಃ ಸಮಭಿದ್ರವಂತ್ಯೇನಮಾಪಃ ಸಂಮೋದಂತೇಽ-
ಸ್ಥಿನ್ ಭೂತಾನಿ ಸಮುದಕೋ ಭವತಿ ಸಮುನತ್ತೀತಿ ವಾ |

(ನಿ. ೨-೧೦)

ಚಲಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ದ್ರು ಧಾತುವಿನೊಡನೆ ಸಂ, ಉದ್ ಎಂಬ ಎರಡು ಉಪಸರ್ಗಗಳೂ ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದಲೂ, ಅಥವಾ, ಅದೇ ದ್ರು ಧಾತುವಿನೊಡನೆ ಸಮ್ ಅಭಿ ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು (ನದಿಯ) ನೀರುಗಳು ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದು ಬರುತ್ತವೆಯೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಸಂತೋಷಪಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮುದ್ ಧಾತುವಿನೊಡನೆ ಸಮ್ ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗವು ಸೇರಿ ಜಲಚರಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಹರ್ಷವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಉದಕಕ್ಕೆ ನಿಧಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ತೇವಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಉದ್ ಧಾತುವಿನೊಡನೆ ಸಮ್ ಉಪಸರ್ಗವು ಸೇರಿ ನೆನೆಯಿಸು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಸಮುದ್ರವೆಂಬ ಪದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅನಂತರ ಪಾರ್ಥಿವವಾದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷಪರ್ವಾಯವಾದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಸಂದೇಹಕ್ಕನುಕೂಲವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಅರ್ಥಮಾಡುವುದರನ್ನು ಕುರಿತು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ತತ್ರ ಸಮುದ್ರ ಇತ್ಯೇತತ್ಪಾರ್ಥಿವೇನ ಸಮುದ್ರೇಣ ಸಂದಿಹ್ಯತೇ | ಅಂತರಿಕ್ಷಪರ್ವಾಯವಾದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಅನೇಕರು ಪಾರ್ಥಿವಸಮುದ್ರವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಪರ್ವಾಯವಾದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ಪಾರ್ಥಿವವಾದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಇದೇ ಭಾಗದ 54-55 ನೇ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅದ್ವಿಯಾತಿ ವರುಣಃ ಸಮುದ್ರೈರ್ಯುಷ್ಮಾ ಇಚ್ಛಂತಃ ಶವಸೋ ನಪಾತಃ |

(ಮ. ಸಂ. ೧-೧೬೧-೧೪)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರೈಃ ಎಂಬ ಪದವು ಅದ್ವಿಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಸಿತಕ್ಕೆ ಉದಕಗಳಿಂದ ಎಂದರ್ಥ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ರವಿಸಿತಕ್ಕೆ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಭೂತವಾಗಿರುವ ಮೇಘಗಳು ಎಂದರ್ಥ. ತಸ್ಯಾಃ ಸಮುದ್ರಾ ಅಧಿ ವಿ ಕ್ಷರಂತಿ—ವರ್ಷಂತಿ ಮೇಘಾಃ | ಮೇಘಗಳು ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೧೧ ೪೧)

ಪ್ರದಿಶತ್ಯತಃ—ದಿಗಾಶ್ರಯಾಣಿ ಭೂತಾನಿ (ನಿ). ಸಕಲದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಭೂತಗಳು (ತೇನ ಜೀವಂತಿ) ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅಕ್ಷರಂ-ಅಕ್ಷರಮುದಕಂ | ಉದಕಪರ್ಷಾಯವಾಗಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಈ ಪದವು ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಅಕ್ಷರಂ ನ ಕ್ಷರತಿ ನ ಹೀಯತೇ ವಾಕ್ಷಯೋ ಭವತಿ ವಾಚೋಽಕ್ಷ ಇತಿ ವಾ ||

(ನಿ. ೧೩-೧೨)

ಕ್ಷರವಲ್ಲದ್ದು, ಕ್ಷರರಹಿತವಾದದ್ದು ಅಕ್ಷರಂ ಅದುದರಿಂದ ಈ ಪದವನ್ನು (೧-೧೬೪-೩೯) ಇತ್ಯಾದಿಮುಕ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಯರಹಿತವಾದ ಆತ್ಮನ ಪರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಕ್ಷರ ಸಂಚಲನೇ, ಸ್ವವರ್ಣೇಚಿ, ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು, ಸ್ವವಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕ್ಷರಧಾತುವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಶಬ್ದವು ಸ್ವವಿಸುವ ಉದಕಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ,

ತ್ರಿವರ್ತಿಯಾರ್ತಂ ತ್ರಿರನುವ್ರತೇ ಜನೇ ತ್ರಿಃ ಸುಪ್ರಾನ್ಯೇ ತ್ರೇಥೇವ ಶಿಕ್ಷತಂ |

ತ್ರಿನಾಂದ್ಯಂ ವಹತಮುಪ್ಪಿನಾ ಯುವಂ ತ್ರಿಃ ಪೃಕ್ನೋ ಅಸ್ಮೇ ಅಕ್ಷರೇವ ಪಿನ್ವತಂ ||

(ಮು. ಸಂ. ೧-೩೪-೪)

ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ ಅಕ್ಷರವೆಂದರೆ ಉದಕವೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಷರಾ, ಸ್ತೋತೇ, ತೃಪ್ತಿಃ (ನಿ. ೨-೨೪) ಇತ್ಯಾದ್ಯುದಕನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರೂ ಈ ಪದವನ್ನು ಪಠಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಷರವಲ್ಲದ ಸತ್ತ್ವವುಳ್ಳದ್ದು : ಜೈತನ್ಯದಾಯಿಯಾದುದು ಎಂದರ್ಥ.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಕ್ಷರಂತಿ—ಕ್ಷರ ಸಂಚಲನೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪದದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜೀವಂತಿ—ಜೀವ ಪ್ರಾಣಧಾರಣೇ. ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೪೨ ||

—:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಶಕನುಯಂ ಧೂನುನಾರಾದಸತ್ಯಂ ವಿಷ್ಣುವತಾ ಪರ ಏನಾವರೇಣ |

ಉಕ್ವಾಣಂ ಪೃಥ್ವಿನುಪಚಂತ ನೀರಾಸ್ತಾನಿ ಧರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರಥಮಾನ್ಯಾಸನ್ ||

|| ೪೩ ||

| ಪದಪಾಠಃ |

ಶಕಮಯಂ | ಧೂಮಂ | ಅರಾತ್ | ಅಪಶ್ಯಂ | ವಿಷ್ಠವತಾ | ಪರಃ | ಏನಾ | ಅವರೇಣ |

ಉಕ್ಷಾಣಂ | ಪೃಶ್ನಿಂ | ಅಪಚಂತೆ | ವೀರಾಃ | ತಾನಿ | ಧರ್ಮಾಣಿ | ಪ್ರಥಮಾನಿ | ಅಸನ್ || ೪೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಶಕಮಯಂ ಶಕೃನ್ಮಯಂ ಶುಷ್ಕಗೋಮಯಸಂಭೂತಂ ಧೂಮಮಾರಾನ್ನಾತಿದೂರ ಅಪಶ್ಯಂ | ದೃಷ್ಟವಾನಸ್ಮಿ | ದಿವಾ ಧೂಮಸ್ಯ ದೂರೇ ದೃಶ್ಯಮಾನತ್ವಾತ್ಸ ಏವ ದರ್ಶನವಿಷಯತಯೋಕ್ತಃ | ವಿಷ್ಠವತಾ ವ್ಯಾಪ್ತಿಮತ್ಪ್ರೇನಾನೇನಾವರೇಣ ನಿಶ್ಚಷ್ಟೇನ ಧೂಮೇನ ಪರಃ ಪರಸ್ತಾತ್ಪ್ರತ್ಯಾರಣಭೂತಮಗ್ನಿಮಪಶ್ಯಂ | ಅಹಂ ಯಜಮಾನ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಕಿಂಚೋಕ್ಷಾಣಂ ಫಲಸ್ಯ ಸೇಕ್ತಾರಂ ಪೃಶ್ನಿಂ ಶುಕ್ಲವರ್ಣಂ | ಪ್ರಾಶ್ನತೇ ತೇನ ಫಲಮಿತಿ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಾಶ್ನತ ಇತಿ ವಾ ಪೃಶ್ನಿವರ್ಣೀರೂಪಃ ಸೋಮಃ | ತಂ ವೀರಾ ವಿವಿಧೇರಣಕುಶಲಾ ಋತ್ವಿಜೋಽಪಚಂತೆ | ಅತ್ರ ಧಾತ್ವರ್ಥಾನಾದರೇಣ ತಿಜ್ಞಪ್ರತ್ಯಯಃ ಕರೋತ್ಯರ್ಥಃ | ಸ ಚ ಕ್ರಿಯಾಸಾಮಾನ್ಯವಚನೋಽತ್ರಾಚಿತ್ಯಾದಭಿಷವೇಣ ಸಂಪಾದಿತವಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಾನಿ ತತ್ಪ್ರಥಮಾನಿ ಧರ್ಮಾಣ್ಯನುಷ್ಠಾನಾನಿ ಪ್ರಥಮಾನಿ ಪ್ರತಮಾನಿ ಪ್ರಕೃಷ್ಟಾನಿ ಫಲಪರ್ಯವಸಾನೀಯಾನ್ಯಾಸನ್ | ಸಂಪಾದಿತಾನ್ಯಭವನ್ | ಯದ್ವಾ | ಸೋಮ ಉಕ್ಷಾಭವತ್ ಪೂರ್ವಂ ತಂ ದೇವಾಃ ಶಕೃತಾಪಚನ್ಯಜ್ಞಾರ್ಥೇ ತದ್ಭವೋ ಧೂಮೋ ಮೇಘ ಅಸೀತ್ ತದುಚ್ಯತೇ | ತತ್ಪರತ್ವೇನ ವಾ ಮಂತ್ರೋ ವ್ಯಾಖ್ಯೇಯೋ ವಿಚಕ್ಷಣೈಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅರಾತ್—ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ | ಶಕಮಯಂ ಧೂಮಂ—ಒಣಗಿದ ಬೆರಣಿಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಧೂಮವನ್ನು (ಹೊಗೆಯನ್ನು) | ಅಪಶ್ಯಂ—ನೋಡಿದ್ದೇನೆ | ವಿಷ್ಠವತಾ—ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದೂ | ಅವರೇಣ—ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಆದ | ಏನ—ಈ ಧೂಮದಿಂದ | ಪರಃ—ಧೂಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನೂ (ನೋಡಿದ್ದೇನೆ) | ಉಕ್ಷಾಣಂ—ಫಲವನ್ನು ಸುರಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೂ | ಪೃಶ್ನಿಂ—ಶುಕ್ಲರೂಪವುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ ಸೋಮವನ್ನು | ವೀರಾಃ—ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳು | ಅಪಚಂತೆ—ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ | ತಾನಿ—ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧನಗಳಾದ | ಧರ್ಮಾಣಿ—ಅನುಷ್ಠಾನಾದಿಗಳು | ಪ್ರಥಮಾನಿ—ಅತಿಶಯವಾದವುಗಳಾಗಿ | ಅಸನ್—ಸಂಪಾದಿತವಾದವು |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ ಒಣಗಿದ ಬೆರಣಿಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಧೂಮವನ್ನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದೂ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಆದ ಈ ಧೂಮದಿಂದ ಧೂಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಫಲವನ್ನು ಸುರಿಸತಕ್ಕದ್ದೂ, ಶುಕ್ಲರೂಪವುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ ಸೋಮವನ್ನು ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧನಗಳಾದ ಅನುಷ್ಠಾನಾದಿಗಳು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿತವಾದವು.

. English Translation

I behold near (me) the smoke of burning cow-dung; and by that all-pervading mean (effect), discovered the cause (fire): the priests have dressed the Soma ox, for such are their first duties.

! ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು !

ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಮೇಲೆ ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸೋಮ ಉಕ್ಷಾಭವತ್ಪೂರ್ವಂ ತಂ ದೇವಾಃ ಶಕ್ಯತಾಪಚನ್ |

ಯಜ್ಞಾರ್ಥೇ ತದ್ಭವೋ ಧೂಮೋ ಮೇಘಾ ಆಸೀತ್ ತದುಚ್ಯತೇ |

ತತ್ಪರತ್ವೇನ ನಾ ಮಂತ್ರೋ ವ್ಯಾಖ್ಯೇಯೋಽಯಂ ವಿಚಕ್ಷಣೈಃ |

ಫಲಗಳ ಸೇಕ್ತೃವಾದ ಸೋಮನನ್ನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಶಕ್ಯತ್ತಿನಿಂದ ಪಾಕಮಾಡಿದರು. ಯಜ್ಞಾರ್ಥವಾಗಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಆ ಧೂಮವು ಮೇಘವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿ ತಿಳಿದವರು ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು, ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ವಿವರಣೆಯು ಶಕಮಯಂ ಧೂಮಂ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಶಕ್ಯ-ನೃಯಂ ಶುಷ್ಕಗೋಮಯಸಂಭೂತಂ ಧೂಮಂ ಒಣಗಿದ ಬೆರಣಿಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಧೂಮವೆಂದು ಸಾಯಣರ ಅರ್ಥ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಕಥಾಸಂದರ್ಭವೂ ಸಹ ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಶಕಧೂಮಂ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಕಿತನಾಮವಾಗಿಯೂ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪದದಿಂದ ಶ್ರುತ್ಯಂತರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

Monier-Williams ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ತನ್ನ Sanskrit-English Dictionary ಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಗಳಿಗೂ ಆಧಾರಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

೧) The smoke of burnt or burning cow-dung. ಗೋಮಯ (ಬೆರಣಿ) ದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಧೂಮ. Atharva-Veda.

೨) Name of a Nakshatra. }
ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರದ ಹೆಸರು. } Atharva-Veda.

೩) A Priest who argues by means of cow-dung. ಗೋಮಯವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಾದಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

(ಕೌಶಿಕಪರಿಭಾಷಾಸೂತ್ರ.)

ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಶಕಕ್ಕೆ ಮೇಘವೆಂದರ್ಥಮಾದಿದೆ.

ಮೇಘೇ ಶಕಸ್ತಸ್ಯ ಧೂಮಃ ಸಲಿಲಂ ನಾಸ ಏವ ವಾ |

ಸೋಮ ಉಕ್ನಾ ಭವಂತಸ್ಯ ಪಾನಕಾಶ್ಚ ತ್ರಯೋಽಧಿಪಾಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೪೧)

ಶಕನೆಂಬ ಪದವು ಮೇಘವೆಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಉದಕವೇ ಅದರ ಧೂಮವು. ಅಥವಾ ಮೇಘದ ಆಚ್ಛಾದಕರೂಪವಾದ ನಸ್ರವಾಗಬಹುದು. ಸೋಮವು ವೃಷಭವು. (ಸೇಕ್ತೃವು) ಎಂದು ಶಕ, ಧೂಮ, ಸೋಮ ಎಂಬ ಪದಗಳ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. Macdonell ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವಾಗ ತನ್ನ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಮೇಘದೂತದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ,

“ ಧೂಮಜ್ಯೋತಿಸ್ಸಲಿಲಮರುತಾಂ ಸನ್ನಿಪಾತಃ ಕ್ವ ಮೇಘಃ ” ||

(ಮೇಘದೂತ. ೫)

ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಶಕಧೂಮದಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಭಾವವು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಧೂಮವೇ ಸಲಿಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅಥರ್ವವೇದದಲ್ಲಿ ಶಕಧೂಮನು ನಕ್ಷತ್ರ ರಾಜನೆಂದು ವರ್ಣಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಯದ್ರಾಜಾನಂ ಶಕಧೂಮಂ ನಕ್ಷತ್ರಾಣ್ಯಕೃಣ್ವತ |

ಭದ್ರಾಹಮಸ್ತೈ ಪ್ರಾಯಚ್ಛತ್ತೇತೋ ರಾಷ್ಟ್ರಮಜಾಯತ ||

ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಕಧೂಮನನ್ನು ತಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕವಾದ ಅಹಸ್ಸನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ “ ಇದು ನಿನ್ನ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದವು.

ಭದ್ರಾಹಮಸ್ತು ನಃ ಸಾಯಂ ಭದ್ರಾಹಂ ಪ್ರಾತರಸ್ತು ನಃ |

ಭದ್ರಾಹಮಸ್ತುಭ್ಯಂ ತ್ವಂ ಶಕಧೂಮ ಸದಾ ಕೃಣು ||

ನಮಗೂ ಸಹ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಅಹಸ್ಸು ಮಂಗಳಾತ್ಮಕವಾದ ವಾತಾವರಣದೊಂದಿಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡು.

ಯೋ ನೋ ಭದ್ರಾಹಮಕರಸ್ಸಾಯಂಪ್ರಾತರಥೋ ದಿನಾ |

ತಸ್ಮೈ ತೇ ನಕ್ಷತ್ರರಾಜ ಶಕಧೂಮ ಸದಾ ನಮಃ ||

(ಅಥರ್ವವೇದ. ೬-೧೨೮-೧ ರಿಂದ ೩)

ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲದಲ್ಲೂ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕವನೋ, ನಕ್ಷತ್ರರಾಜನೂ ಆದ ಶಕಧೂಮನೇ, ನಿನಗೆ ಸರ್ವದಾ ನಮಸ್ಕರಿಸುವೆವು.

[ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹೃತವಾಗಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಾಂತರಗಳೂ ಇವೆ]

ಅರ್ಥವೇದದ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಶಕಧೂಮನ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವಾಗ Bloomfield ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಇತರ ಕೆಲವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಪಂಡಿತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ಚರ್ಚಿಸಿ ತನ್ನ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ Weber ಎಂಬುವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ,

“Weber, recognising ಶಕಧೂಮ, as the word on which the interpretation depends, takes it as equivalent to the ಶಕಮಯಧೂಮ of R. V. I- 164-43, ‘the smoke that rises from burning cow-dung’ a well-known fuel and surmises that it may be the first morning fire, kindled while the stars are still shining, and indicating by its rising or falling smoke, the weather of the breaking day.”

(American journal of Philology. Vol. VII. P. 486)

ವೀಬರ್ ಎಂಬ ಪಂಡಿತನ ಮತದಂತೆ, ಅರ್ಥವೇದೋಕ್ತವಾಗಿರುವ ಶಕಧೂಮವೂ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಶಕಮಯಧೂಮವೂ ಒಂದೇ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಪದಗಳು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಬೆರಣಿಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಹೊಗೆಯು ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ಧೂಮವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಕ್ರಮದಿಂದ ಆಯಾ ದಿನದ ಹವದ ಸ್ವರೂಪವು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶಕಧೂಮವು ಪ್ರತಿದಿನದ ಹವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಸಾಧನವು. ಮೇಲೆ ಉದಾಹೃತವಾಗಿರುವ ಅರ್ಥವೇದ ೬-೧೨೮-೩ನೇ ಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಅರ್ಥವೇದವನ್ನು ಅಂಗ್ಲಭಾಷೆಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರುವ Whitney ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

One may conjecture that it is the Milky-way, which is not unlike a thin line of smoke drawn across the sky, that is the real king of asterisms, and that its imitation by a column of the heavy smoke of burning dung is what was relied on to counteract any evil influences from the asterisms; or the behaviour of such smoke, as rising upward or hanging low, may have been really a weather-sign.

(Harvard Oriental Series. Vol. 7. P. 378.)

ಗೋಮಯದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಧೂಮವು ಯಾವ ಆಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದೋ ಅದೇ ಆಕಾರವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರವುಂಜವು (Milky-way) ಇಲ್ಲಿ ಶಕಧೂಮವೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ದುಷ್ಟರಿಣಾನುಗಳು ಇದನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ “ಭದ್ರಾಹಮಸ್ತು ನಃ ಸಾಯಂ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ Weber ಎಂಬುವನು ಹೇಳುವಂತೆಯೇ ಧೂಮದ ಆರೋಹಣಾವರೋಹಣಗಳು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರಬಹುದು. ಆಯಾ ದಿನದ ಹವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಸರಿಸುವ ಧೂಮರೇಖೆಯು ತನ್ನ ನೇರವಾದ ಆರೋಹಣದಿಂದಲೂ, ಹವಾಗುಣಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ವಕ್ರವಾದ ಪ್ರಸರಣದಿಂದಲೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಶಕಧೂಮವು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತನಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದೆಂದರ್ಥವು.

ಕೌಶಿಕಪರಿಭಾಷಾಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ (VIII. 17) ಶಕಧೂಮವೆಂಬ ಪದವನ್ನು ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಪರಾಯಪದವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ.

“ ಪ್ರಮಂದೋ ಶೀರಶಲಲ್ಯುಪಧಾನಶಕಧೂಮ ಜರಂತಃ ”

ಎಂಬ ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ದಾರಿಲನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಶಕಧೂಮ (?) ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ ಏತಾನಿ ಜೀರ್ಣಾನಿ ಪ್ರತ್ಯೇತವ್ಯಾನಿ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದೇ ಕಾಶಿಕಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ, ಶಕಧೂಮದ ಸ್ತುತಿಯಿರುವ ಅ. ವೇ. ೬-೧೨೮ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಪರಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ತನ್ನ ಪೂಜಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿಸಿ ಶಕಧೂಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಶಿಳಿಸಿದೆ. (ಕೌ. ಸೂ. ೫೦-೧೩)

ಈ ರೀತಿ ಶಕಧೂಮವೆಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತನ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವೆಂದು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಸಹ ನಮಗೆ ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯೇ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ, ಶಕಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮೇಘವೆಂದೂ, ಧೂಮಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಲಿಲವೆಂದೂ ಅಥವಾ ಅದರ ವಾಸವೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ವೃಷ್ಟಿಪತನದ ವರ್ಣನೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಮೇಘದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದುದೂ, ಗೋಮಯದ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ದೂಮರೇಖೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ವಿಷ್ಣುವತಾ - ವ್ಯಾಪ್ತಿಮತಾ | ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಧೂಮರೇಖೆಯಿಂದ ಎಂದರ್ಥ.

ಉಕ್ತಾಣಿ-ಫಲಸ್ಯ ಸೇಕ್ತಾರಂ-ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿಕೊಡುವವನು ಎಂದರ್ಥ. ಸೇಚನ ಎಂದರೆ ಸುರಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಉಕ್ತ ಧಾತುವಿನಿಂದ ಈ ಪದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತರಿಗೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ದೇವತೆಯೆಂದರ್ಥ. ಉಕ್ತನ ಶಬ್ದವನ್ನು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಮಹನ್ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೩-೧೩) ಅಲ್ಲದೇ ಮುಕ್ತಂಹಿತಿಯ,

ವೃಷಾಕಸಾಯಿ ರೇವತಿ ಸುಪುತ್ರ ಅದು ಸುಸ್ತುಷೇ |

ಘಸತ್ತೆ ಇಂದ್ರ ಉಕ್ಷಣಃ ಪ್ರಿಯಂ ಕಾಚಿತ್ಕರಂ ಹವಿರ್ವಿಶ್ವಸ್ಮಾದಿಂದ್ರ ಉತ್ತರಃ |

(ಮ. ಸಂ. ೧೦-೭೬-೧೩)

ಎಂಬ ಮುಕ್ತವಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿರುವ ಉಕ್ಷಣಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಉಕ್ಷಣ ಉಕ್ಷತೇರ್ವದ್ಧಿ-ಕರ್ಮಣಃ ಉಕ್ಷಂತ್ಯುದಕೇನೇತಿ ವಾ (ನಿ. ೧೨-೯) ವೃದ್ಧಿಯಾಗು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಉಕ್ತ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಉದಕದೊಂದಿಗೆ ವೃದ್ಧಿಯಾಗ ತಕ್ಕ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಉಕ್ಷಶಬ್ದವು ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಂಬರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಎಂದರೆ, ಸೇಚನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪರ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.

ತೇ ಜಜ್ಞರೇ ದಿವ ಋಷ್ವಾಸ ಉಕ್ಷಣೋ ರುದ್ರಸ್ಯ ಮರ್ಯಾ ಅಸುರಾ ಅರೇಪಸಃ |

ಸಾವಕಾಸಃ ಶುಚಿಯಃ ಸೂರ್ಯಾ ಇವ ಸತ್ವಾನೋ ನ ದ್ರಪ್ತಿನೋ ಘೋರವರ್ಪಸಃ ||

(ಮ. ಸಂ. ೧-೬೪-೨)

ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಕೇತುಂ ಪ್ರಥಮಂ ಪುರೋಹಿತಂ ಹವಿಸ್ತಂತ ಈಳತೇ ಸಪ್ತ ವಾಜಿನಂ |

ಶೃಣ್ವಂತಮಗ್ನಿಂ ಘೃತಪೃಷ್ಠಮುಕ್ಷಣಂ ಪೃಣಂತಂ ದೇವಂ ಪೃಣತೇ ಸುವೀರ್ಯಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೨೨-೪)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಪುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉಕ್ತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸೇಚನ ಅಥವಾ ಸೇಚನಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಂದು ಅದರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸೇಚನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ, ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಸೋಮವೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಪೃಶ್ನಿಂ—ಪೃಶ್ನಿಃ ವಲ್ಲೀರೂಪಃ ಸೋಮಃ | ಸೋಮಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪೃಶ್ನಿ ಶಬ್ದವು ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಪರಾಧೀನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ದ್ಯುನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆದಿತ್ಯನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಠಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೧-೧೩) ಅನಂತರ, ಆದಿತ್ಯಪರವಾಗಿ ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪೃಶ್ನಿರಾದಿತ್ಯೋ ಭವತಿ | ಪ್ರಾಶ್ನತ ಏನಂ ವರ್ಣ ಇತಿ ನೈರುಕ್ತಾಃ ಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟಾ ರಸಾನ್ |

ಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟಾ ಭಾಸಂ ಜ್ಯೋತಿಷಾಂ | ಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟೋ ಭಾಸೇತಿ ವಾ |

(ನಿ. ೨-೧೪)

ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ಪೃಶ್ನಿಯೆಂಬ ಹೆಸರೆಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ಮತ | ಸ್ರವಿಸುವ ರಸಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುತ್ತದಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ತೇಜೋಮಂಡಲಗಳ ಪ್ರಭೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುತ್ತದಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಯಾಸ್ಮರ ವಿವರಣೆಯಿದೆ.

ಅಥ ದ್ಯೌರಾವಿಷ್ಟಾ ಜ್ಯೋತಿರ್ಭಿಃ ಪುಣ್ಯಕೃದ್ಭಿಶ್ಚ |

(ನಿ. ೨-೧೪)

ತೇಜಸ್ಸುಗಳಿಂದಲೂ, ಸುಕೃತಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ದ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೂ ಪೃಶ್ನಿಯೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿದೆಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪ್ರಾಶ್ನತೇ ತೇನ ಫಲಂ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಇದೇ ಅರ್ಥವು ಸೋಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ.

ನೀರಾಃ—ವಿವಿಧೇರಣಕುಶಲಾ ಋತ್ವಿಜಃ | ನಾನಾವಿಧವಾದ ಯಜ್ಞಾ ದಿಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ,

ನೀರವಂತಃ | ಕಲ್ಯಾಣನೀರಾ ವಾ | ನೀರೋ ನೀರಯತ್ಯಮಿತ್ರಾನ್ | ನೇತೇರ್ವಾಸ್ಯಾದ್ಗತಿ-
ಕರ್ಮಣೋ ನೀರಯತೇರ್ವಾ ||

(ನಿ. ೧-೭)

ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಚದುರಿಸಿ ಅಟ್ಟುತ್ತಾರಾದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಶೇಷಣವಿದೆ. ಅಥವಾ ಚಲನಾರ್ಥಕವಾದ ನೀ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಾರ್ಥಕವಾದ ವಿರ್ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಪದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಶಕಮಯೆಮ್—ವಿಕಾರಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಯಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಧೂಮಮ್—ಧೂಞ್ ಕಂಪನೇ. ಧಾತು: ಇಷಿಯುಧೀಂಧಿ—(ಉ. ಸೂ. ೧-೧೪೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮಕ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಪಶ್ಯಮ್—ದೃಶಿರ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ. ಧಾತು ಲಜ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ ತಿಜಂತನಿಘಾತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಷೂವತಾ—ವಿಷ್ಲ್ಯ ವ್ಯಾಪ್ತಾ ಧಾತು. ಇದಕ್ಕೆ ಔಣಾದಿಕ ಕುಪ್ರತ್ಯಯ. ವಿಷು: ಅಸ್ಯ ಅಸ್ತಿ ಇತಿ ವಿಷೂವಾನ್. ಮತುಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಹ್ರಸ್ವನುಡ್ಭಾಂಮತುಪ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತುಪ್ ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯೇಷಾಮಸಿ ದೃಶ್ಯತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಮತುಪಿನ ಮಕಾರಕ್ಕೆ ವತ್ಸ. ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಏನಾ—ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ ಸೂ ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ತೃತೀಯೈಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಪೂರ್ವಸವರ್ಣದೀರ್ಘ.

ಪೃಶ್ನಿಮ್—ಸ್ಮೃಶ ಸಂಸ್ಪರ್ಶನೇ. ಧಾತು. ಘೃಣಿ ಪೃಶ್ನಿ ಪಾಷ್ಣಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೪-೪೯೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಪಾತಿತವಾಗಿದೆ.

ಅಪಚಂತೆ—ಡುಪಚಿಷ್ ಪಾಕೇ. ಧಾತು. ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸನ್—ಅಸ ಭುವಿ. ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೪೩ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ತ್ರಯಃ ಕೇತಿನ ಯತುಥಾ ವಿ ಚಕ್ಷತೇ ಸಂವತ್ಸರೇ ವಪತ ಏಕ ಏಷಾಂ |

ವಿಶ್ವಮೇಕೋ ಅಭಿ ಚಷ್ಟೇ ಶಚೇಭಿಧ್ರಾಜಿರೇಕಸ್ಯ ದದೃಶೇ ನ ರೂಪಂ ||

|| ೪೪ ||

ಪದಪಾಠಃ

ತ್ರಯಃ | ಕೇಶಿನಃ | ಋತುಢಾ | ವಿ | ಚಕ್ಷತೇ | ಸಂವತ್ಸರೇ | ವಸತೇ | ಏಕಃ | ಏಷಾಂ |

ವಿಶ್ವಂ | ಏಕಃ | ಅಭಿ | ಚಪ್ಪೇ | ಶಚೀಭಿಃ | ಧ್ರಾಜಿಃ | ಏಕಸ್ಯ | ದದೃಶೇ | ನ | ರೂಪಂ || ೪೪ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಕೇಶಸ್ಥಾನೀಯಪ್ರಕೃಷ್ಟರಶ್ಮಿಯುಕ್ತಾಸ್ತ್ರಯೋಽಗ್ನಾವಿತ್ಯನಾಯವಃ | ತೇ ಚತುರ್ಥಾ ಕಾಲೇ
ಕಾಲೇ ವಿ ಚಕ್ಷತೇ | ವಿವಿಧಲಕ್ಷಣಾಂ ಭೂಮಿಂ ಪಶ್ಯಂತಿ | ತೇಷಾಂ ಪೃಥಕ್ಪೃಥಕ್ಕಾರ್ಯಮಾಹ |
ಏಷಾಂ ಮಧ್ಯ ಏಕೋಽಗ್ನಿಃ ಸಂವತ್ಸರೇತೀತೇ ಸತಿ ಸಂವತ್ಸರಂ ವಸತೇ | ದಾಹೇನ ಕೇಶಸ್ಥಾನೀಯಾ-
ಷಧಿವನಸ್ಪತ್ಯಾದಿಕೇ ಭೇದನಂ ನಾಸಿತಕಾರ್ಯಂ ಕರೋತಿ | ಏಕ ಅನ್ಯ ಅದಿತೋ ವಿಶ್ವಂ ಸರ್ವಂ ಜಗ-
ಚ್ಚಚೀಭಿಃ ಸ್ವಕೇಯೈಃ ಪ್ರಕಾಶವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಕರ್ಮಭಿರಭಿ ಚಪ್ಪೇ | ಸರ್ವತಃ ಪಶ್ಯತಿ | ಏಕಸ್ಯ ನಾಯೋ-
ಧ್ರಾಜಿರ್ಗತಿರ್ದದೃಶೇ | ದೃಶ್ಯತೇ ಸರ್ವೈಃ | ನ ರೂಪಂ | ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತ್ವಾತ್ ಸ್ಪರ್ಶಶಬ್ದದೃಶ್ಯತಿಕಂಪಲಿಂಗೈ-
ರ್ಗಮ್ಯತ ಇತಿ ಹಿ ನ್ಯಾಯವಿದೋ ವದಂತಿ | ಅಯಮಪಿ ಮಂತ್ರೋ ಯಾಸ್ತೇನೈವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ | ತ್ರಯಃ
ಕೇಶಿನ ಋತುಢಾ ವಿಚಕ್ಷತೇ ಕಾಲೇ ಕಾಲೇಭಿವಿಪಶ್ಯಂತಿ ಸಂವತ್ಸರೇ ವಸತೇ ಏಕ ಏಷಾಮಿತ್ಯಗ್ನಿಃ ಪೃಥಿ-
ವೀಂ ದಹತಿ ಸರ್ವಮೇಕೋಽಭಿಪಶ್ಯತಿ ಕರ್ಮಭಿರಾದಿತೋ ಗತಿರೇಕಸ್ಯ ದೃಶ್ಯತೇ ನ ರೂಪಂ ಮಧ್ಯ-
ಮಸ್ಯ | ನಿ. ೧೨-೨೭ | ಇತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಕೇಶಿನಃ—ಕೇಶದಂತಿರತಕ್ಕ ರಶ್ಮಿಗಳೊಡಗೂಡಿದ | ತ್ರಯಃ—ಅಗ್ನಿ, ಆದಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಾಯುಗಳು |
ಋತುಢಾ—ಆಯಾಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ | ವಿ ಚಕ್ಷತೇ—ವಿಶೇಷರೀತಿಯಲ್ಲಿ (ಭೂಮಿಯನ್ನು) ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ |
ಏಷಾಂ—ಇವರ ನಡುವೆ | ಏಕಃ—ಅಗ್ನಿಯು | ಸಂವತ್ಸರೇ—ಸಂವತ್ಸರವು ಕಳೆಯಲು | ವಸತೇ—
(ಓಷಧ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು) ಭೇದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಏಕಃ—ಇನ್ನೊಬ್ಬನಾದ ಆದಿತ್ಯನು | ವಿಶ್ವಂ—ಸಕಲಜಗತ್ತನ್ನೂ |
ಶಚೀಭಿಃ—ಪ್ರಕಾಶನಾದಿಕರ್ಮಗಳಿಂದ | ಅಭಿ ಚಪ್ಪೇ—ಸರ್ವತ್ರ ನೋಡುತ್ತಾನೆ | ಏಕಸ್ಯ—ಇನ್ನೊಬ್ಬನಾದ
ವಾಯುವಿನ | ಧ್ರಾಜಿಃ—ಗತಿಯು | ದದೃಶೇ—ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ನೋಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ (ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ) |
ರೂಪಂ—(ಅವನ) ರೂಪವಾದರೋ | ನ—ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

|| ಭಾವಾರ್ಥ ||

ಕೇಶದಂತಿರತಕ್ಕ ರಶ್ಮಿಗಳೊಡಗೂಡಿದ ಅಗ್ನಿ, ಆದಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಾಯುಗಳು ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ
ವಿಶೇಷರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಸಂವತ್ಸರಾತೀತವಾದನಂತರ ಓಷಧ್ಯಾದಿ
ಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬನಾದ ಆದಿತ್ಯನು ಸಕಲ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶನಾದಿ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ
ಸರ್ವತ್ರ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬನಾದ ವಾಯುವಿನ ಚಲನವಲನಾದಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಅವನ
ರೂಪವು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

English Translation

The three, with beautiful tresses, look down in their several seasons upon the earth ; one of them, when the year is ended, shears (the ground) ; one, by his acts, overlooks the universe ; the course of one is visible, though not his form.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ತ್ರಯಃ ಕೇಶಿನಃ—ಕೇಶಸ್ಥಾನೀಯಪ್ರಕೃಷ್ಟರಶ್ಮಿಯುಕ್ತಾಃ | ಕೇಶಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ರಶ್ಮಿಗಳುಳ್ಳವರೆಂದು ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯ ಈ ಮೂವರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಅಗ್ನಿವಾಯ್ವಾದಿತ್ಯರ ವಿಶೇಷಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅರ್ಚಿಭಿಃ ಕೇಶ್ಯಯಂ ತ್ವಗ್ನಿರ್ವಿದ್ಯುದ್ಭಿಶ್ಚೈವ ಮಧ್ಯಮಃ |

ನಿಪಾತಮಾತ್ರೇ ಕಥ್ಯಂತೇ ತಥಾಗ್ನೇಯಾನಿ ಕಾನಿಚಿತ್ |

(ಬೃ. ದೇ. ೧-೯೪)

ಪಾರ್ಥಿವಾಗ್ನಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯು ಕೇಶಗಳಂತಿರುವುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಗೆ ಕೇಶಿಯೆಂದು ಹೆಸರು. ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ವಾಯುವು ವಿದ್ಯುದ್ರೂಪವಾದ ಪ್ರಭೆಗಳಿಂದಲೂ, ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಥನಾದ ಆದಿತ್ಯನು ತನ್ನ ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವರವರ ಕೇಶಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅಗ್ನಿವಾಯ್ವಾದಿತ್ಯರಿಗೆ ಕೇಶಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರು.

ವಿಶೇಷಾಂ ತು ಪೃಥಕ್ಸ್ವೇನ ತ್ರಯಾಣಾಂ ಕೇಶಿನಾಮಿಹ |

ಸಂಲಕ್ಷ್ಯಂತೇ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಸು ತ್ರಯಃ ಕೇಶಿನ ಇತ್ಯುಚಿ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೧-೯೫)

ಈ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಕೇಶಿಗಳ ಸ್ವರೂಪಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರವರ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಭೇದಗಳನ್ನೂ ಸಹ “ ತ್ರಯಃ ಕೇಶಿನಃ ” ಎಂಬ ಋಕ್ವೇದದಲ್ಲಿ (೧-೧೬೪-೪೪) ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ, ಅವರ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಅವರ ಕ್ರಿಯಾ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿ ಇದಮಿತ್ಥಂ (ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ಸರಿ) ಎಂದು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳಾದುದರಿಂದ ಸ್ಥಾನವಿಭಾಗವೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ,

ನ ಚೈವೈಷಾಂ ಪ್ರಸೂತಿರ್ವಾ ವಿಭೂತಿಸ್ಥಾನಜನ್ಮ ವಾ |

ನಿರ್ವಕ್ತುಂ ಶಕ್ಯಮೇತೈರ್ಹಿ ಕೃತ್ಸುಂ ವ್ಯಾಪ್ತಮಿದಂ ಜಗತ್ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೧-೯೬)

ಇವರ ಪ್ರಸೂತಿಯಾಗಲಿ, ಪ್ರಭಾವವಾಗಲಿ, ಸ್ಥಾನಭೇದಗಳಾಗಲಿ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಡತಕ್ಕವಲ್ಲ. ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತೂ ಸಹ ಇವರಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆಯನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಇವರ ಪ್ರಭಾವವೂ, ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಸ್ಥಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಕಾಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಪರಿಮಿತವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು

ತಿಳಿಸಿದೆ. (ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.) ಮೊದಲು ಇವರಿಗೆ ಕೇಶಿ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ನಿರುಕ್ತದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರುಕ್ತ ಕಾರರು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನೂ, ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಅಗ್ನ್ಯಾದಿಗಳ ಯಾವ ವಿಶೇಷಗುಣಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೇಶೀ—ಕೇಶೀ ಕೇಶಾ ರಶ್ಮಯಸ್ತೃಪ್ತದ್ವಾನ್, ಕಾಶನಾದ್ವಾ, ಪ್ರಕಾಶನಾದ್ವಾ |

(ನಿ. ೧೨-೨೫)

ಕೇಶವುಳ್ಳವನು ಕೇಶಿ. ಕೇಶವೆಂದರೆ ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದರ್ಥ ರಶ್ಮಿಯುಕ್ತನಾದವನಿಗೆ ಕೇಶಿಯೆಂಬ ಪರಾಯನಾಮವಿದೆ. ಪ್ರಕಾಶವನ್ನುಂಟುಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾಶ್‌ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತಾನೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರ+ಕಾಶ್ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಪದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಬಹುದು, ಎಂದು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅನಂತರ ಆದಿತ್ಯಪರವಾದ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಋಕ್ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯವನ್ನುದದ ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೇಶ್ಯಂಗ್ನಿಂ ಕೇಶೀ ವಿಷಂ ಕೇಶೀ ಬಿಭರ್ತಿ ರೋದಸೀ |

ಕೇಶೀ ವಿಶ್ವಂ ಸ್ವದ್ಯುಶೇ ಕೇಶೀದಂ ಜ್ಯೋತಿರುಚ್ಯತೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೩೬-೧)

ಕೇಶಿಯು, ಎಂದರೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾದ ಆದಿತ್ಯನು ಅಗ್ನಿಯನ್ನೂ, ಉದಕವನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. (ವಿಷವು ಇಲ್ಲಿ ಉದಕಪರಾಯವಾದ ಪದವು). ಅವನೇ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಕಲಜಗತ್ತೂ ಅವನ ಪ್ರಭಾಮಯ ವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಜ್ಯೋತಿರೂಪವಾದ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಕೇಶಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಎಂದು ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ವರೂಪವರ್ಣನೆಗೆ ಋಕ್ವನ್ನುದಹರಿಸಿ ಅನಂತರ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಅಗ್ನ್ಯಾದಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವು ಈ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಹೇಗೆ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಪಿಗೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ನಿರ್ವಚನವು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ.

ತ್ರಯಃ ಕೇಶಿನಃ ಋತುಥಾ ವಿಚಕ್ಷತೇ ಕಾಲೇಕಾಲೇಭಿವಿಪಶ್ಯಂತಿ ಸಂವತ್ಸರೇ ವಸತಃ ಏಕ

ಏಷಾಮಿತ್ಯಗ್ನಿಃ ಪೃಥಿವೀಂ ದಹತಿ ಸರ್ವಮೇಕೋಭಿವಿಪಶ್ಯತಿ ಕರ್ಮಭಿರಾದಿತ್ಯೋ ಗತಿ-

ರೇಕಸ್ಯ ದೃಶ್ಯತೇ ನ ರೂಪಂ ಮಧ್ಯಮಸ್ಯ |

(ನಿ. ೧೨-೨೭)

ಇದರ ಅರ್ಥವು ಮೇಲೆ ಭಾಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಋಕ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಆದಿತ್ಯ ಎಂಬ ಮೂರು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇವರ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಆಯಾ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪರಿಮಿತವಾದುವಲ್ಲ. ಇವರ ಸ್ಥಾನವಿಭಾಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವಾಗ ಹಿಂದೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಇವರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗ್ನಿಃ ಪೃಥಿವೀಸ್ಥಾನೋ ವಾಯುರ್ವೇಂದ್ರೋ ವಾಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥಾನಃ ಸೂರೋ ದ್ಯುಸ್ಥಾನಃ |

(ನಿ. ೭-೫)

ಅಗ್ನಿಯಸ್ಥಾನವು ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದೂ, ವಾಯು (ಅಥವಾ ಇಂದ್ರನ) ವಿನ ಸ್ಥಾನವು ಅಂತರಿಕ್ಷವೆಂದೂ, ಆದಿತ್ಯನ ಸ್ಥಾನವು ದ್ಯುಲೋಕವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಾನದ ಪರಿಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಮೇಕೋ ಅಭಿ ಚಕ್ಷ್ಮೇ | ಸರ್ವಮೇ-
ಕೋಽಭಿವಿಶತ್ಯತಿ ಆದಿತ್ಯನು ಸಕಲಲೋಕವನ್ನೂ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಇವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯನ ರೂಪವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಾಯುವಿನ ರೂಪವು ಗೋಚರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಗತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅವನ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಊಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಧ್ರಾಜಿರೇಕಸ್ಯ ದದೃಶೇ ನ ರೂಪಂ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಧ್ರಾಜಿಃ—ಈ ಪದವು ಗತಿಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩೯೯). ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇದು ವಾಯುವಿನ ಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪದವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಮುನಯೋ ವಾತರಶನಾಃ ಪಿಶಂಗಾ ವಸತೇ ಮಲಾ |

ವಾತಸ್ಯಾನು ಧ್ರಾಜಿಂ ಯಂತಿ ಯದ್ವೇನಾಸೋ ಅವಿಕ್ಷತಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೩೬-೨)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ವಾತಸ್ಯ ಧ್ರಾಜಿಂ ಎಂದು ವಾಯುವಿನ ವೇಗದ ಗತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಋಷಿಗಳು ವಾಯುವಿನ ಸಂಚಾರಕ್ರಮವನ್ನರಿತರೆಂದಿದೆ. ಅಥವಾ ಈ ಪದವು ಇತರ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆಗಲೂ, ವಾಯುವಿನ ಗತಿಗೇ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಹಿರಣ್ಯಕೇಶೋ ರಜಸೋ ವಿಸಾರೇಽಹಿಧುರ್ನಿರ್ವಾತ ಇವ ಧ್ರಜೀಮಾನ್ |

ಶುಚಿಭ್ರಾಜಾ ಉಷಸೋ ನನೇದಾ ಯಶಸ್ವತೀರಪಸ್ಯಮೋ ನ ಸತ್ಯಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೭೯-೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯ ಗಮನದ ವೇಗವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದೇ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಸಹ, ಅದನ್ನು ವಾತ ಇವ ಧ್ರಜೀಮಾನ್ ಎಂದು ವಾಯುವಿನ ಗತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ.

ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಆದಿತ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಋತುಕಾಲಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಮೂರು ದೇವತೆಗಳೂ ಭಿನ್ನಾತ್ಮಕರೇ ಅಥವಾ ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವದ ಮೂರು ಬೇರೆ ಸ್ವರೂಪಗಳೇ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸಹ ಸಕಲವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಏಕತತ್ತ್ವದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಗುರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯಾಂತರ್ಗತನೂ, ಹಿರಣ್ಮಯರೂಪನೂ ಅದ ಪರಮ ಪುರುಷನೆಂದೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾತ್ಮಕರಾದ ದೇವತೆಗಳ ವರ್ಣನೆಯಿರುವಂತೆ ಕಂಡರೂ ಸಹ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮೂಲತತ್ತ್ವವು ಒಂದೇ ಎಂದೂ, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಮೂಲತತ್ತ್ವದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ವರೂಪಗಳೆಂದೂ ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆ ಮೂಲತತ್ತ್ವವನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯನೆಂದೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

ಭವದ್ಭೂತಸ್ಯ ಭವ್ಯಸ್ಯ ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರಸ್ಯ ಚ |
 ಅಸ್ಮೈಕೇ ಸೂರ್ಯಮೇವೈಕಂ ಪ್ರಭವಂ ಪ್ರಲಯಂ ವಿದುಃ ||
 ಅಸತಶ್ಚ ಸತಶ್ಚೈವ ಯೋನಿರೇಷಾ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ |
 ಯದಕ್ಷರಂ ಚ ವಾಚ್ಯಂ ಚ ಯಥೈತತ್ಪ್ರಹ್ಮ ಶಾಶ್ವತಂ ||
 ಕೃತ್ವೈಷ ಹಿ ತ್ರಿಧಾತ್ಮಾನಂ ಏಷ ಲೋಕೇಷು ತಿಷ್ಠತಿ ||
 ದೇವಾನ್ಯಥಾಯಥಂ ಸರ್ವಾನ್ ನಿವೇಶ್ಯ ಸ್ವೇಷು ರಶ್ಮಿಷು ||
 ಏತದ್ಭೂತೇಷು ಲೋಕೇಷು ಅಗ್ನಿಭೂತಂ ಸ್ಥಿತಂ ತ್ರಿಧಾ |
 ಋಷಯೋ ಗೀರ್ಭಿರರ್ಚಂತಿ ಹೋತ್ರಾಯಾಂ ವೃಕ್ಷಬರ್ಹಿಷಃ ||

(ಬೃಹದ್ದೇವತಾ. ೧-೬೧-೬೪)

ವರ್ತಮಾನಕಾಲದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೂ, ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕೂ, ಮುಂದೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ, ವಿಶ್ವದ ಸಕಲ ಕಾಲದ ಮತ್ತು ಸಕಲ ಪ್ರದೇಶದ ಭೂತಗಳಿಗೂ ಸಹ ಆದಿತ್ಯನೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವು. ಇವನೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಮತ್ತು ಇವನೇ ಪ್ರಲಯಕರ್ತನು. ಈ ಆದಿತ್ಯನೇ ವಿಶ್ವಕರ್ತನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು. ಸತ್ತಿಗೂ ಅಸತ್ತಿಗೂ ಇವನೇ ಆಶ್ರಯನು. ಇವನೇ ಶಾಶ್ವತನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು. ಇವನೇ ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯನಾದ ಅಕ್ಷರನು. (ಅಕ್ಷರನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದೆ). ವಾಚ್ಯನಾದ ದೈವವೂ ಇವನೇ.

ಆದಿತ್ಯರೂಪನಾದ ಈ ಪ್ರಜಾಪತಿಯೇ ಮೂರು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಕ್ತನಾಗಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾದ ತನ್ನ ರಶ್ಮಿಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಾದಿಸಕಲಭೂತಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನೆಲೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದೇ ಆದಿತ್ಯರೂಪನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲೂ ಸಹ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಮೂರು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಅಗ್ನಿಯೇ ಆದಿತ್ಯನು, ಇವನೇ ಪಾರ್ಥಿವಾಗ್ನಿಯು. ಇವನೇ ವಾಯುವು. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಿನ್ಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಮೂರು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಇವನೇ ಮೂಲತತ್ತ್ವವು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಇವನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳು. ಅಗ್ನಿರೂಪವಾದ ಈ ಮೂಲತತ್ತ್ವವನ್ನೂ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಆದಿತ್ಯ ಈ ಮೂವರೂ ಈ ಮೂಲತತ್ತ್ವದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳೆಂಬುದನ್ನೂ ಅನೇಕಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಬಹುದು, ವಿಶ್ವಾಪ್ಸುವಾದ ಅಗ್ನಿಯೇ ರುದ್ರನೆಂದೂ, ಪಶುಪತಿಯೆಂದೂ, ವಾಯುವೆಂದೂ, ಪ್ರಜಾಪತಿಯೆಂದೂ, ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಅಗ್ನಿಯೇ ಎಂದೂ ಶತಪಥಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. [ಋಗ್ವೇದಸಂಹಿತಾ. ಭಾಗ. ೧೧, ಪುಟ 426-428.]

ತ್ರಿಸ್ಥಾನಂ ಚೈನಮರ್ಚಂತಿ ಹೋತ್ರಾಯಾಂ ವೃಕ್ಷಬರ್ಹಿಷಃ |

....

....

ತಾಸಾಮಿಯಂ ವಿಭೂತಿರ್ಹಿ ನಾಮಾನಿ ಯದನೇಕಶಃ |

ಅಹುಸ್ತಾಸಾಂ ತು ಮಂತ್ರೇಷು ಕವಯೋಽನ್ಯೋಽನ್ಯಯೋನಿತಾಂ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೧-೭-೧)

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿಭೂತರಾಗಿ ಅಗ್ನಿ. ವಾಯು ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಭೂತಿಗಳನ್ನು ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹ ಒಂದೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವು ; ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೂಲತತ್ವವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಕವಿಗಳು ಈ ಮೂಲತತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇದೇ ಸೂಕ್ತದ ೪೬ನೇ ಋಕ್ವಿನ ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

**ಧ್ರಾಚಿಃ ಏಕಸ್ಯ ದದೃಶೇ ನ ರೂಪಂ—ವಾಯೋಃ ಗತಿಃ ಸರ್ವೈಃ ದೃಶ್ಯತೇ ನ ರೂಪಂ ಅಪ್ರ-
ತ್ಯಕ್ಷತ್ವಾತ್ |** ವಾಯುವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೋಚರನಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಇವನ ರೂಪವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನ ಚಲನವಲನಗಳು ಮಾತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಈ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾದ ಅರ್ಥವಿರಬೇಕು. ಉಳಿ ದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುವಿನ ರೂಪವರ್ಣನೆಗಳು ವಾಯುವಿನ ಸೌಂದರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ತಾಂ ಹಿ ಸುಸ್ಪರಸ್ತಮಂ ನೃಷದನೇಷು ಹೂಮಹೇ | ಗ್ರಾವಾಣಂ ನಾಶ್ವಪೃಷ್ಠಂ ಮಂಹನಾ |

(ಋ. ಸಂ. ೮-೨೬-೨೪)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ವಾಯುವಿನ ಅತಿಶಯವಾದುದೂ ಶೋಭನಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ ರೂಪದ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ. ಇದು ದದೃಶೇ ನ ರೂಪಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು,

ವಾಯವಾ ಯಾಹಿ ದರ್ಶತೇನೋ ಸೋಮಾ ಅರಂಕೃತಾಃ | ತೇಷಾಂ ಸಾಹಿ ಶ್ರುಧೀ ಹವಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೨-೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದರ್ಶತ-ದರ್ಶನೀಯ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ವಿನ ವಿನರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುಜರಾಗಲಿ, ನಿರುಕ್ತಕಾರರಾಗಲಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿರೋಧವಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ತೋರಿಸುವುದು ಸಾಹಸದ ಕಾರ್ಯವಾಗಬಹುದು.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಕೇಶಿನಃ—ಕೇಶಾಃ ಏಷಾಂ ಸಂತಿ ಇತಿ ಕೇಶಿನಃ ಆತಃನಿಶನೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೨-೧೧೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮತ್ಸರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇನಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಋತುಥಾ—ಥಾ ಹೇತೌಚಿ ಛಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೩-೨೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಹಿತವಾದ ಥಾ ಪ್ರತ್ಯಯವು ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಇದಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಕ್ಷತೇ—ಚಕ್ಷಿಜ್ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಂವತ್ಸರೇ—ವಸ ನಿವಾಸೇ ಧಾತು. ಸಪೂರ್ವಾಚ್ಚಿತ್ (ಉ. ಸೂ. ೩-೩೫-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮ್ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸರ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದು ಚಿತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. **ಸಃ ಸ್ಯಾರ್ಥ-**(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಸಕಾರಕ್ಕೆ ತಕಾರಾದೇಶ ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಸತೇ—ಟುವಪ್ ಬೀಜಸಂತಾನೇ ಧಾತು. ಉಭಯಪದೀ. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂಶರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚಷ್ಟೇ—ಚಕ್ಷಿಜ್ ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಧಾತು. ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಟಿಗೆ ಏತ್ಯ. ಸ್ಕೋಸ್ಸಂಯೋಗಾದ್ಯೋ-
ರಂತೇಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೨೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕಕಾರ ಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಸ್ವುತ್ವ. ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧ್ರಾಜಿ—ಧ್ರಜ ಗತೌ ಧಾತು. ಔಣಾದಿಕ ಇಜ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತೆ ಉಪಧಾಯಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾವೃದ್ಧಿ. ಇಂತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದದೃಶೇ—ದೃಶಿರ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂಶರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೪೪ ||

—:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಚತ್ವಾರಿ ನಾಕ್ಪರಿಮಿತಾ ಪದಾನಿ ತಾನಿ ವಿದುರ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಯೇ ಮನೀ-
ಷಿಣಃ |

ಗುಹಾ ತ್ರೀಣಿ ನಿಹಿತಾ ನೇಂಗಯಂತಿ ತುರೀಯಂ ನಾಚೋ ಮನುಷ್ಯಾ
ವದಂತಿ || ೪೫ ||

ಪದಪಾಠಃ |

ಚತ್ವಾರಿ | ನಾಕ್ | ಪರಿಮಿತಾ | ಪದಾನಿ | ತಾನಿ | ವಿದುಃ | ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ | ಯೇ | ಮನೀಷಿಣಃ |

ಗುಹಾ | ತ್ರೀಣಿ | ನಿಹಿತಾ | ನ | ಇಂಗಯಂತಿ | ತುರೀಯಂ | ನಾಚಃ | ಮನುಷ್ಯಾಃ | ವದಂತಿ || ೪೫ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ನಾಗ್ವೇವತ್ಯೇ ಪಶೌ ಚತ್ವಾರಿ ನಾಗಿತಿ ಹವಿಷೋಽನುವಾಕ್ಯಾ | ಚತ್ವಾರಿ ನಾಕ್ಪರಿಮಿತಾ ಪದಾನಿ
ಯಜ್ಞೇನ ನಾಚಃ ಪದವೀಯಮಾಯನ್ | ಅ. ೩-೮ | ಇತಿ ಸೂತ್ರತತ್ವಾತ್ ||

ನಾಗ್ವಾಚಃ ಕೃತ್ವಾ ಯಾಃ ಪದಾನಿ ಚತ್ವಾರಿ ಪರಿಮಿತಾ ಪರಿಮಿತಾನಿ | ಲೋಕೇ ಯಾ ನಾಗಸ್ತಿ
ಸಾ ಚತುರ್ವಿಧಾ ವಿಭಕ್ತೇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಾನಿ ಪದಾನಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ವೇದವಿದೋ ಮನೀಷಿಣೋ ಮನಸ
ಈಷಿಣೋ ಮೇಧಾವಿನೋ ವಿದುಃ | ಜಾನಂತಿ | ತೇಷಾಂ ಮಧ್ಯೇ ತ್ರೀಣಿ ಗುಹಾ ಗುಹಾಯಾಂ ನಿಹಿತಾ
ಸ್ಥಾಪಿತಾನಿ ನೇಂಗಯಂತಿ | ನ ಚೇಷ್ಟಂತೇ | ನ ಪ್ರಕಾಶಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ನಾಚಸ್ತುರೀಯಂ ಪದಂ

ಮನುಷ್ಯಾ ಅಜ್ಞಾಸ್ತಜ್ಞಾಶ್ಚ ನದಂತಿ | ವ್ಯಕ್ತಮುಚ್ಚಾರಯಂತಿ | ವ್ಯವಹರಂತಿ | ಕಾನಿ ತಾನಿ
ಚಿತ್ತಾರೀತ್ಯತ್ರ ಬಹವಃ ಸ್ವಸ್ವಮತಾನುರೋಧೇನ ಬಹುಧಾ ವರ್ಣಯಂತಿ | ಸರ್ವವೈದಿಕವಾಗ್ವಾಲಸ್ಯ
ಸಂಗ್ರಹರೂಪಾ ಭೂರಾದಯಸ್ತಿಸ್ತೋ ವ್ಯಾಹೃತಯಃ ಪ್ರಣವ ಏಕ ಇತಿ ವೇದತ್ರಯಸಾರತ್ವಾತ್ತಾಸಾಂ
ವ್ಯಾಹೃತೀನಾಮೇವ ಸಾರಸಂಗ್ರಹಭೂತತ್ವಾದಕಾರಾದ್ಯಾತ್ಮಕಸ್ಯ ಪ್ರಣವಸ್ಯೇತಿ ಸಪ್ರಣವಾಸು ವ್ಯಾಹೃ-
ತಿಷು ಸರ್ವಾ ವಾಕ್ ಸರಿಮಿತೇತಿ ಕೇಚಿನ ವೇದವಾದಿನೋ ವದಂತಿ || ಅಪರೇ ವ್ಯಾಕರಣಮತಾನು-
ಸಾರಿಣೋ ನಾಮಾಖ್ಯತೋಪಸರ್ಗನಿಪಾತಭೇದೇನ | ಕ್ರಿಯಾಪ್ರಧಾನಮಾಖ್ಯತಂ | ದ್ರವ್ಯಪ್ರಧಾನಂ
ನಾಮ | ಪ್ರಾಗುಪಸ್ಯಜ್ಯತ ಆಖ್ಯಾತಪದಸ್ಯೇತ್ಯುಪಸರ್ಗಃ ಪ್ರಾದಿಃ | ಉಚ್ಚಾವಚೇಷ್ಟರ್ಥೇಷು ನಿಪತ-
ನಾನ್ನಿಪಾತೋಽಪಿತುಚೇತ್ಯಾದಿಃ | ಏತೇಷ್ಟೇವ ಸರ್ವಾ ವಾಕ್ ಸರಿಮಿತೇತ್ಯುಬಂಧಾಯಾಃ ಕೃತ್ಸುಯಾ
ವಾಚಿತ್ವತುರ್ಧಾ ವ್ಯಾಕೃತಿತ್ವಾತ್ | ವಾಗ್ವೈ ಪರಾಚ್ಯವ್ಯಾಕೃತಾವದತ್ ತಾಮಿಂದ್ರೋ ಮಧ್ಯತೋಽ-
ವಕ್ರಮ್ಯ ವ್ಯಾಕರೋತ್ತಮಾದಿಯಂ ವ್ಯಾಕೃತಾ ವಾಗುದ್ಯತೇ | ತೈ. ಸಂ. ೬-೪-೨-೩ | ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ ||
ಅನ್ಯೇ ತು ಯಾಜ್ಞಿಕಾ ಮಂತ್ರಾಃ ಕಲ್ಪೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಚತುರ್ಥೀ ಲೌಕಿಕೀತಿ | ಯಾಜ್ಞಿಕೈಃ ಸಮಾ-
ಖ್ಯತೋಽನುಷ್ಠೇಯಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಕೋ ವೇದಭಾಗೋ ಮಂತ್ರಃ | ಮಂತ್ರನಿಧಾನಪ್ರತಿಸಾದಕೋ
ವೇದಭಾಗ ಇತಿ ಮಂತ್ರಾಃ ಕಲ್ಪೋಽತ ಉದ್ವಂ | ತೈ. ಅ. ೧-೩೧-೨ | ಇತ್ಯಾದಿನೋಕ್ತಃ ಕಲ್ಪಃ |
ಮಂತ್ರತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶಕೋ ವೇದಭಾಗೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ | ಭೋಗವಿಷಯಾ ಗಾಮಾನಯೇತ್ಯಾದಿ-
ರೂಪಾ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕೀ | ಏಷ್ವೇವ ಸರ್ವಾ ವಾಚ್ಯಯಮಿತೇತಿ ಯಾಜ್ಞಿಕಾಃ | ಋಗ್ಯಜುಃ ಸಾಮಾನಿ
ಚತುರ್ಥೀ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕೀತಿ ನೈರುಕ್ತಾಃ || ಸರ್ಪಾಣಾಂ ವಾಗ್ವಯಸಾಂ ಹೃದ್ರಸರೀಸ್ಯಪಸ್ಯ ಚ ಚತುರ್ಥೀ
ವ್ಯಾವಹಾರಿಕೀತ್ಯೈತಿಹಾಸಿಕಾಃ || ಪಶುಷು ತೂಣವೇಷು ಮೃಗೇಷ್ವಾತ್ಮನಿ ಚೇತ್ಯಾತ್ಮವಾದಿನಃ || ಅಪರೇ
ಯಾಜ್ಞಿಕಾಃ ಪ್ರಕಾರಾಂತರೇಣ ಪ್ರತಿಸಾದಯಂತಿ | ಪರಾ ಪಶ್ಯಂತೀ ಮಧ್ಯಮಾ ವೈಖರೀತಿ ಚಿತ್ತಾರೀತಿ |
ಏಕೈವ ನಾದಾತ್ಮಿಕಾ ನಾಬ್ದಿಲಾಧಾರಾದುದಿತ್ವಾ ಸತೀ ಪರೇತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ನಾದಸ್ಯ ಚ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪ್ರೇನ
ದುರ್ನಿರೂಪತ್ವಾತ್ ಸೈವ ಹೃದಯಗಾಮಿನೀ ಪಶ್ಯಂತೀತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಯೋಗಿಭಿದ್ರವ್ಯಾಂ ಶಕ್ಯತ್ವಾತ್ |
ಸೈವ ಬುದ್ಧಿಂ ಗತಾ ವಿವಕ್ಷಾರ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಮಧ್ಯಮೇತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಮಧ್ಯೇ ಹೃದಯಾಖ್ಯ ಉದೀಯಮಾನ-
ತ್ವಾನ್ಮಧ್ಯಮಾಯಾಃ | ಅಥ ಯದಾ ಸೈವ ವಕ್ರೇ ಸ್ಥಿತಾ ತಾಲ್ಪೋಷ್ಮಾದಿವ್ಯಾಪಾರೇಣ ಬಹಿರ್ನಿರ್ಗಚ್ಛತಿ
ತದಾ ವೈಖರೀತ್ಯುಚ್ಯತೇ | ಏವಂ ಚಿತ್ತಾರಿ ವಾಚಿಃ ಪದಾನಿ ಪರಿಮಿತಾನಿ | ಮನೀಷಿಣೋ ಮನಸಃ
ಸ್ವಾಮಿನಃ ಸ್ವಾಧೀನಮನಸ್ಸಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ರವಾಖ್ಯಸ್ಯ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಣೋಽಧಿಗಂತಾರೋ ಯೋಗಿನಃ
ಪರಾದಿಚಿತ್ತಾರಿ ಪದಾನಿ ವಿದುಃ | ಜಾನಂತಿ | ತೇಷು ಮಧ್ಯೇ ತ್ರೀಣಿ ಪರಾದೀನಿ ಗುಹಾ ನಿಹಿತಾನಿ
ಹೃದಯಾಂತರ್ವರ್ತಿತ್ವಾತ್ | ತುರೀಯಂ ತು ಪದಂ ವೈಖರೀಸಂಜ್ಞಕಂ ಮನುಷ್ಯಾಃ ಸರ್ವೇ ವದಂತಿ ||
ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಸಿದ್ಧಾನಾಮಾಖ್ಯತಾದಿಪಕ್ಷೇ ಮನೀಷಿಣೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರತ್ಯಯಾದಿವಿಭಾಗಜ್ಞಾ
ವಾಗ್ವೋಗವಿದಸ್ತಾನಿ ಪದಾನಿ ಜಾನಂತಿ | ಅವಾಗ್ವೋಗವಿದಃ ಪಾಮರಾ ವಾಚೋ ವಾಚ್ಯಯಸ್ಯ
ತುರೀಯಂ ಚತುರ್ಥಂ ಭಾಗಂ ವದಂತಿ | ವ್ಯವಹರಂತಿ | ಅರ್ಥಪ್ರಕಾಶನಾಯ ಪ್ರಯುಂಜತೇ ||
ಅಯಂ ಮಂತ್ರೋ ನಿರುಕ್ತೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ | ಸೋಽತ್ರಾಪ್ಯನುಸಂಧೇಯಃ | ನಿ. ೧೩-೯ || ಅಥಾಪಿ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಭವತಿ | ಸಾ ವೈ ವಾಕ್ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ಚತುರ್ಧಾ ವ್ಯಭವದೇಷ್ಟೇವ ಲೋಕೇಷು ತ್ರೀಣಿ ಪಶುಷು

ತುರೀಯಂ | ಯಾ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಸಾಗೌ ಸಾ ರಥಂತರೇ | ಯಾಂತರಿಕ್ಷೇ ಸಾ ವಾಯು ಸಾ ನಾಮದೇವ್ಯೇ |
ಯಾ ದಿವಿ ಸ್ವಾಧಿತೈ ಸಾ ಬೃಹತಿ ಸಾ ಸ್ತನಯಿತ್ಯಾವಥ ಸಶುಷು ತತೋ ಯಾ ವಾಗತ್ಯರಿಚ್ಯತ ತಾಂ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇಷ್ವದಧುಃ | ತಸ್ಮಾದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಉಭಯೀಂ ವಾಚಂ ವದಂತಿ ಯಾ ಚ ದೇವಾನಾಂ ಯಾ ಚ
ಮನುಷ್ಯಾಣಾಮಿತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ವಾಕ್—ವಾಕ್ಯನ | ಪದಾನಿ—ವರ್ಗಗಳು | ಚತ್ವಾರಿ—ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ | ಪರಿಮಿತಾ—ನಿಯಮಿತವಾಗಿವೆ | ತಾನಿ—ಆ ವರ್ಗಗಳನ್ನು | ಯೇ—ಯಾರು | ಮನೀಷಿಣಃ—ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಿರುವರೋ ಅಂತಹ |
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ—ವೇದವಿತ್ತುಗಳು | ವಿದುಃ—ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ | (ತೇಷಾಂ—ಆ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ) | ತ್ರೀಣಿ - ಮೂರು |
ಗುಹಾ—ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ | ನಿಹಿತಾ—ಇಡಲ್ಪಟ್ಟು | ನೇಂಗಯಂತಿ—ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ | ಮನುಷ್ಯಾಃ—
ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ | ವಾಚಃ ತುರೀಯಂ—ವಾಕ್ಯನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪದವನ್ನು | ವದಂತಿ—ಉಚ್ಚರಿಸಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ |

ಭಾಷಾರ್ಥ

ವಾಕ್ಯನ ವರ್ಗಗಳು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿವೆ. ಆ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ ವೇದವಿತ್ತುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಗಗಳು ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿಡಲ್ಪಟ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ವಾಕ್ಯನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪದವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

English Translation

Four are the definite grades of speech : those Brahmana who are wise know them : three, deposited in secret, indicate no meaning : men speak the fourth grade of speech.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ವಾಗ್ಧೇವತೆಯನ್ನು ದ್ವೇತಿಸಿ ಮಾಡುವ ಸಶುಹೋನುದಲ್ಲಿ ಚತ್ವಾರಿ ವಾಕ್ ಎಂಬ ಈ ಋಕ್ಯನ್ನು ಹವಿರ್ನಿರ್ವಪಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುರೋನುವಾಕ್ಯಾಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ಚತ್ವಾರಿ ವಾಕ್ಯರಿಮಿತಾ ಪದಾನಿ ಯೇಜ್ಞೇನ ವಾಚಃ ಪದವೀಯಮಾಯನ್ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಅ. ೩-೮).

ಚತ್ವಾರಿ ವಾಕ್ಯರಿಮಿತಾ ಪದಾನಿ :—ಕಾನಿ ಕಾನಿ ಚತ್ವಾರಿ ಇತ್ಯತ್ರ ಬಹವಃ ಸ್ವಸ್ವಮತಾನುರೋಧೇನ ಬಹುಧಾ ವರ್ಣಯಂತಿ | ವಾಕ್ಯನ ನಾಲ್ಕು ಪದಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮತಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಚತ್ವಾರಿ ಪದಾನಿ ಎಂಬುದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮತಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೧೩-೯)

ಕತಮಾನಿ ತಾನಿ ಚತ್ವಾರಿ ಪದಾನಿ ? ಆ ನಾಲ್ಕು ಪದಗಳು ಯಾವುವು ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಅನಂತರ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಭೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

೧. ಓಂಕಾರೋ ಮಹಾವ್ಯಾಹೃತಯಶ್ಚೇತ್ಯಾರ್ಷಃ—ಸರ್ವವೈದಿಕವಾಗ್ಜಾಲಸ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ-
ರೂಪಾಃ ಭೂರಾದಯಸ್ತಿಸ್ತೋ ವ್ಯಾಹೃತಯಃ ಪ್ರಣವ ಏಕ ಇತಿ ವೇದತ್ರಯಸಾರತ್ವಾತ್
ಸಪ್ರಣವಾಸು ವ್ಯಾಹೃತಿಷು ಸರ್ವಾ ವಾಕ್ ಪರಿಮಿತೇತಿ ಕೇಚಿನ ವೇದವಾದಿನೋ ವದಂತಿ | ಸಕಲವೈದಿಕ
ವಾಙ್ಮಯದ ಸಾರವೂ ಸಂಗ್ರಹರೂಪವಾದುದೂ ಆದ, ಭೂಃ, ಭುವಃ, ಸುವಃ ಎಂಬ ವ್ಯಾಹೃತಿತ್ರಯವೂ, ಓಂಕಾರ
ರೂಪವಾದ ಪ್ರಣವವೂ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ವೈದಿಕಮತಾನುಸಾರವಾದ ವಿಭಜನೆ.

ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮೋಪಾಸನೆಗೆ ಸಾಧನಗಳು. ಸಕಲಲೋಕಗಳ ತತ್ತ್ವವನ್ನೂ ಸಕಲದೇವತೆಗಳ
ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸತಕ್ಕವು. ಅಲ್ಲದೆ, ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವೇ ಈ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ
ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳ ಉಪಾಸನೆಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧನವು ಎಂದು ತೈತ್ತಿರೀಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳ
ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ, ವ್ಯಾಹೃತ್ಯಾತ್ಮಕಬ್ರಹ್ಮದ ಉಪಾಸನೆಯು ಕ್ರಮವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ನಿರುಕ್ತ
ಕಾರರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಪ್ರಣವಕ್ಕೆ ಬದಲಾದ ಮಹಃ ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವು ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ
ಈ ಮಹತಃ ಎಂಬುದೇ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವೆಂದೂ, ಅದೇ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರತಿಬಿಂಬಕವಾದ ಪ್ರಣವವೆಂದೂ ಮುಂದಿನ ವರ್ಣನೆ
ಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ತೈತ್ತಿರೀಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯವೆಂಬ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯಾಹೃತಿರೂಪವಾದ
ಬ್ರಹ್ಮನ ಉಪಾಸನಾಕ್ರಮವು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ.

ಭೂರ್ಭುವಃ ಸುವರಿತಿ ವಾ ಏತಾಸ್ತಿಸ್ತೋ ವ್ಯಾಹೃತಯಃ | ತಾಸಾಮುಹಸ್ಮೈತಾಂ ಚತುರ್ಥೀಂ |
ಮಾಹಾಚಮಸ್ಯಃ ಪ್ರವೇದಯತೇ | ಮಹ ಇತಿ | ತದ್ಬ್ರಹ್ಮ | ಸ ಆತ್ಮಾ | ಅಂಗಾನ್ಯನ್ಯಾ
ದೇವತಾಃ | ಭೂರಿತಿ ವಾ ಅಯಂ ಲೋಕಃ | ಭುವ ಇತ್ಯಂತರಿಕ್ಷಂ | ಸುವರಿತ್ಯಸೌ
ಲೋಕಃ | ಮಹ ಇತ್ಯಾದಿತ್ಯಃ | ಅದಿತ್ಯೇನ ನಾವ ಸರ್ವೇ ಲೋಕಾ ಮಹೀಯಂತೇ |
ಭೂರಿತಿ ವಾ ಅಗ್ನಿಃ | ಭುವ ಇತಿ ನಾಯುಃ | ಸುವರಿತ್ಯಾದಿತ್ಯಃ | ಮಹ ಇತಿ ಚಂದ್ರಮಾಃ |
ಚಂದ್ರಮಸಾ ನಾವ ಸರ್ವಾಣಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಂಷಿ ಮಹೀಯಂತೇ | ಭೂರಿತಿ ವಾ ಋಚಿಃ | ಭುವ
ಇತಿ ಸಾಮಾಃ | ಸುವರಿತಿ ಯಜೂಗಂಷಿ | ಮಹ ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮ | ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ನಾವ ಸರ್ವೇ-
ವೇದಾ ಮಹೀಯಂತೇ | ಭೂರಿತಿ ವೈ ಪ್ರಾಣಃ | ಭುವ ಇತ್ಯಪಾನಃ | ಸುವರಿತಿ ವ್ಯಾನಃ | ಮಹ
ಇತ್ಯನ್ನಂ | ಅನ್ನೇನ ನಾವ ಸರ್ವೇ ಪ್ರಾಣಾ ಮಹೀಯಂತೇ | ತಾ ವಾ ಏತಾಶ್ಚ ತಸ್ಯ ಶ್ವತುರ್ಧಾ |
ಚತಸ್ರಶ್ಚತಸ್ತೋ ವ್ಯಾಹೃತಯಃ | ತಾ ಯೋ ವೇದಃ | ಸ ವೇದ ಬ್ರಹ್ಮ | ಸರ್ವೇಷ್ಠ ದೇವಾ
ಬಲಿನಾವಹಂತಿ ||

(ತೈ. ಉ. ೧-೫)

ಭೂಃ, ಭುವಃ, ಸುವಃ, ಎಂಬ ಮೂರು ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯದಾದ ಮಹಃ ಎಂಬ ಮಹಾವ್ಯಾ
ಹೃತಿಯನ್ನು ಮಾಹಾಚಮಸ್ಯನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಮಹಃ ಎಂಬುದೇ ಬ್ರಹ್ಮವು. ಅದೇ ಆತ್ಮನು. ಉಳಿದ ದೇವತೆ
ಗಳು ಅಂಗಗಳು. ಈ ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಃ ಎಂಬುದೇ ಈ ಲೋಕವು ; ಭುವಃ ಎಂಬುದು ಅಂತರಿಕ್ಷವು ; ಸುವಃ
ಎಂಬುದು ದ್ಯುಲೋಕವು. ಮಹಃ ಎಂಬುದೇ ಆದಿತ್ಯನು. ಆದಿತ್ಯನಿಂದಲೇ ಸಕಲಲೋಕಗಳೂ ಮಹತ್ತಾಗುವುವು.
(ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳನ್ನು ಸಕಲಲೋಕಗಳ ಸಾರವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ).

ಭೂಃ ಎಂಬುದೇ ಅಗ್ನಿಯು ; ಭುವಃ ಎಂಬುದು ವಾಯುವು ; ಸುವಃ ಎಂಬುದು ಆದಿತ್ಯನು ; ಮಹಃ ಎಂಬುದು ಚಂದ್ರನು ; ಚಂದ್ರನಿಂದಲೇ ಜ್ಯೋತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುವು. (ಇಲ್ಲಿವ್ಯಾಹೃತಿಗಳು ಲೋಕತ್ರಯದ ದೇವತೆಗಳಾದ ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಮತ್ತು ಆದಿತ್ಯ, ಇವರ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ).

ಭೂಃ ಎಂಬುದೇ ಋಕ್ಕುಗಳು ; ಭುವಃ ಎಂಬುದೇ ಸಾಮಗಳು ; ಸುವಃ ಎಂಬುದು ಯಜುಸ್ಸುಗಳು ; ಮಹಃ ಎಂಬುದು ಬ್ರಹ್ಮ ; ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೇ ಸಕಲವೂ ಮಹತ್ತಾಗುವುವು. (ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳು ಸಕಲ ವೇದಗಳ ಸಾರವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ).

ಭೂಃ ಎಂಬುದೇ ಪ್ರಾಣವು ; ಭುವಃ ಎಂಬುದು ಅಪಾನವು ; ಸುವಃ ಎಂಬುದೇ ವ್ಯಾನವು. ಮಹಃ ಎಂಬುದು ಅನ್ನವು ; ಅನ್ನದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಹತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. (ಎಂದು ಪ್ರಾಣತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳನ್ನು ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ).

ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯುಳ್ಳವಾಗಿರುತ್ತವೆ. (ಚತಸ್ರಶ್ಚ ತಸ್ಮೋ ವ್ಯಾಹೃತಯಃ) ಈ ನಾಲ್ಕರ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವು ಅಂಗಾಂಗಿಭಾವರೂಪವಾದ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ.

ಭೂರ್ಭುವಃ ಸುವಃ ಸ್ವರೂಪಾ ಮಹಃ ಇತ್ಯೇತಸ್ಯ ವ್ಯಾಹೃತ್ಯಾತ್ಮನೋ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಅಂಗಾನ್ಯನ್ಯಾ ದೇವತಾ ಇತ್ಯುಕ್ತಂ | ಯಸ್ಯ ತಾಃ ಅಂಗಭೂತಾಃ ತಸ್ಯ ಏತಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಉಪಲಬ್ಧಾರ್ಥಂ ಉಪಾಸನಾರ್ಥಂ ಚ ಹೃದಯಾಕಾಶಃ ಸ್ಥಾನಮುಚ್ಯತೇ ||

(ಶಂಕರಭಾಷ್ಯ)

ಭೂಃ ; ಭುವಃ ; ಸುವಃ ಎಂಬ ವ್ಯಾಹೃತಿತ್ರಯದಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟರಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಹ ಮಹಃ ಎಂಬ ವ್ಯಾಹೃತಿರೂಪವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಅಂಗಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೃದಯಾಕಾಶವೇ ಈ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸ್ಥಾನವು.

ಸ ಯ ಏಷೋಽಂತರ್ಹೃದಯ ಆಕಾಶಃ | ತಸ್ಮಿನ್ನಯಂ ಪುರಷೋ ಮನೋಮಯಃ | ||

ಯತ್ರಾಸೌ ಕೇಶಾಂತೋ ವಿವರ್ತತೇ | ವ್ಯಪೋಹ್ಯ ಶೀರ್ಷಕಸಾಲೇ | ಭೂರಿತ್ಯಗ್ನೌ ಪ್ರತಿಷ್ಠತಿ |

ಭುವ ಇತಿ ನಾಯೌ | ಸುವರಿತ್ಯಾದಿತ್ಯೇ | ಮಹ ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ | ಅಪೋತಿ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯಂ ||

(ತೈ. ಉ. ೧-೬)

ಈ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರತಿನಾಗಿ ಉಪಾಸಕನ ಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿರುವ ಇಂದ್ರನ ಈಶ್ವರರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಸುಷುಮ್ನಾನಾಡಿಯಿಂದ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಿದ ಮನೋಮಯಾತ್ಮನ ಉಪಾಸಕನು ಮೂರ್ಧಭಾಗದಿಂದ ಹೊರಟು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಧಿಷ್ಠಾತೃವಾಗಿ ಭೂಃ ಎಂಬ ವ್ಯಾಹೃತಿ ರೂಪನೂ ಮಹತ್ತಾದ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಅಂಗವಾಗಿರುವವನೂ ಆದ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವನು. ಹೀಗೆಯೇ ಭುವಃ ಎಂಬ ಎರಡನೆಯ ವ್ಯಾಹೃತಿರೂಪನಾದ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಅನಂತರ ಸುವಃ ಎಂಬ ಮೂರನೆಯ ವ್ಯಾಹೃತಿರೂಪನಾದ ಆದಿತ್ಯನಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲುವನು. ಅನಂತರ ಮಹಃ ಎಂದು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅಂಗಿಯಾಗಿರುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವನು. ಎಂದರೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆತ್ಮಭಾವದಿಂದ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಆಗಿ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯವನ್ನು ಎಂದರೆ ಸ್ವರಾಡ್ಯಾಪವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು ಎಂದರ್ಥ. ಇದನ್ನೇ “ ಸತ್ಯಾತ್ಮ ಸ್ರಾಣಾರಾಮಂ ಮನ ಆನಂದಂ | ಶಾಂತಿಸಮೃದ್ಧಮಮೃತಂ ” ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಭಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ-ಪ್ರಣವವು ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಸಕಲಲೋಕಗಳೂ ಪ್ರಣವದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದವೆಂದೂ, ಪ್ರಣವವೇ ಸಕಲಲೋಕವೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಪತೀರ್ಲೋಕಾನಭ್ಯತಪತ್ತೇಭ್ಯೋಽಭಿತಪ್ತೇಭ್ಯಸ್ತ್ರಯೀ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಪ್ರಸ್ರವತ್ತಾಮಭ್ಯತ-
ಪತ್ತಸ್ಯಾ ಅಭಿತಸ್ತಾಯಾ ಏತಾನ್ಯಕ್ಷರಾಣಿ ಸಂಸ್ಪ್ರಸ್ರವಂತ ಭೂರ್ಭುವಃಸ್ವರಿತಿ ||

(ಛಾ. ಉ. ೨-೨೩-೧)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಅಭಿತಪ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ಲೋಕಗಳಿಂದ ತ್ರಯ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ವೇದವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ವೇದತ್ರಯವನ್ನೂ ಅಭಿತಪ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪಕ್ಷವಾದ ಅವುಗಳಿಂದ ಭೂಃ, ಭುವಃ, ಸ್ವಃ ಎಂಬ ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು.

ತಾನ್ಯಭ್ಯತಪತ್ತೇಭ್ಯೋಽಭಿತಪ್ತೇಭ್ಯ ಓಂಕಾರಃ ಸಂಸ್ಪ್ರಸ್ರವತ್ತದ್ಯಥಾ ಶಂಕುನಾ ಸರ್ವಾಣಿ
ಪರ್ಣಾನಿ ಸಂತ್ಯಕ್ಷಾನ್ಯೇವಮೋಂಕಾರೇಣ ಸರ್ವಾ ವಾಕ್ಸಂತ್ಯಕ್ಷೋಂಕಾರ ಏವೇದಂ ಸರ್ವ-
ಮೋಂಕಾರ ಏವೇದಂ ಸರ್ವಂ ||

(ಛಾ. ಉ. ೨-೨೩-೨)

ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳನ್ನೂ ಅಭಿತಪ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವುಗಳಿಂದ ಓಂಕಾರರೂಪವಾದ ಪ್ರಣವವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಯಾವ ರೀತಿ ಪರ್ಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಶಂಕುವಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆಯೋ ಅದರಂತೆಯೇ ಸಕಲವಿಧವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಈ ಪ್ರಣವದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಓಂ ಎಂಬುದೇ ಸಕಲಲೋಕಗಳೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಹೃತಿಗಳೇ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿಲೋಕಗಳು ಮತ್ತು ಅಗ್ನಾದಿದೇವತೆಗಳು. ಇವೇ ಲೋಕರಕ್ಷಕಗಳು.

ಅಥ ಯದವೋಚಂ ಭೂಃ ಪ್ರಸದ್ಯ ಇತಿ ಪೃಥಿವೀಂ ಪ್ರಸದ್ಯೇಽಂತರಿಕ್ಷಂ ಪ್ರಸದ್ಯೇ ದಿವಂ
ಪ್ರಸದ್ಯ ಇತ್ಯೇವ ತದವೋಚಂ |

ಭೂಃ ಎಂಬ ವ್ಯಾಹೃತಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದವು ಎಂದರೆ, ಪೃಥಿವೀ, ಅಂತರಿಕ್ಷ, ಸ್ವರ್ಗ ಈ ಲೋಕತ್ರಯದ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಲಭಿಸಿತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ಅಥ ಯದವೋಚಂ ಭುವಃ ಪ್ರಸದ್ಯ ಇತ್ಯಗ್ನಿಂ ಪ್ರಸದ್ಯೇ ವಾಯುಂ ಪ್ರಸದ್ಯ ಆದಿತ್ಯಂ ಪ್ರಸದ್ಯ
ಇತ್ಯೇವ ತದವೋಚಂ ||

ಭುವಃ ಎಂಬ ವ್ಯಾಹೃತಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದವು ಎಂದರೆ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಆದಿತ್ಯ ಈ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಲಭಿಸಿತೆಂದರ್ಥ.

ಅಥ ಯದವೋಚಂ ಸ್ವಃ ಪ್ರಸದ್ಯ ಇತ್ಯೋಗ್ನೇದಂ ಪ್ರಸದ್ಯೇ ಯಜುರ್ವೇದಂ ಪ್ರಸದ್ಯೇ ಸಾಮ-
ವೇದಂ ಪ್ರಸದ್ಯ ಇತ್ಯೇವ ತದವೋಚಂ ತದವೋಚಂ |

ಸ್ವಃ ಎಂಬ ವ್ಯಾಹೃತಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದವೆಂದರೆ ಋಗ್ವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಸಾಮವೇದ ಎಂಬ ಸಕಲ ಶ್ರುತಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಲಭಿಸಿತೆಂದರ್ಥ.

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವ್ಯಾಹೃತಿತ್ರಯದ ಮತ್ತು ಪ್ರಣವದ ಮಹತ್ವವು ನಾನಾಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಯಣರು ಸಪ್ರಣವಾಸು ವ್ಯಾಹೃತಿಷು ಸರ್ವಾ ನಾಕ್ ಪರಿಮಿತೀತಿ ಕೇಚನೇ ವೇದ-ವಾದಿನೋ ವದಂತಿ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚಿತ್ವಾರಿ ಪದಾನಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿವರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ,—

(೨) ನಾಮಾಖ್ಯಾತೇ ಚೋಪಸರ್ಗನಿಸಾತಾಶ್ಚೇತಿ ವೈಯಾಕರಣಾಃ | ನಾಮ, ಅಖ್ಯಾತ, ಉಪ-ಸರ್ಗ, ನಿಸಾತ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಭೇದಗಳು ಚಿತ್ವಾರಿ ಪದಾನಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿವೆಯೆಂದು ವೈಯಾಕರಣರ ಮತ. [ಸತಂಜಲಿ ಮೊದಲಾದವರು ಜಾತಿಶಬ್ದ, ಗುಣಶಬ್ದ, ಕ್ರಿಯಾಶಬ್ದ, ದ್ರವ್ಯಶಬ್ದ ಎಂಬ ವಿಭಾಗಮಾಡಿರುವರು] ಇಂತಹ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಲೌಕಿಕವೈದಿಕವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನೂ ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ—

ತದ್ವ್ಯಾನ್ಯೇತಾನಿ ಚಿತ್ವಾರಿ ಪದಜಾತಾನಿ ನಾಮಾಖ್ಯಾತೇ ಚೋಪಸರ್ಗನಿಸಾತಾಶ್ಚ ತಾನೀಮಾನಿ ಭವಂತಿ | ತತ್ಪ್ರೇತನ್ನಾಮಾಖ್ಯಾತಯೋರ್ಲಕ್ಷಣಂ ಪ್ರದಿಶಂತಿ ಭಾವಪ್ರಧಾನಮಾಖ್ಯಾತಂ ಸತ್ತ್ವ-ಪ್ರಧಾನಾನಿ ನಾಮಾನಿ |

(ನಿ. ೧-೧)

ಈ ನಾಲ್ಕುಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಪ್ರಧಾನವಾದುದೇ ಅಖ್ಯಾತವು ಮತ್ತು ಸತ್ತ್ವಪ್ರಧಾನವಾದುದೇ ನಾಮವು, ಎಂದು ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ,

ಶಬ್ದೇನೋಚ್ಚರಿತೇನೇಹ ಯೇನ ದ್ರವ್ಯಂ ಪ್ರತೀಯತೇ |
ತದಕ್ಷರವಿಧೌ ಯುಕ್ತಂ ನಾಮೇತ್ಯಾಹುರ್ಮನೀಷಿಣಃ ||
ಅಷ್ಟಾಯತ್ರ ಪ್ರಯುಜ್ಯಂತೇ ನಾನಾರ್ಥೇಷು ವಿಭಕ್ತಯಃ |
ತನ್ನಾಮ ಕನಯಃ ಪ್ರಾಹುರ್ಭೇದೇ ವಚನಲಿಂಗಯೋಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೧-೪೨, ೪೩)

ಯಾವ ಶಬ್ದದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಿಂದ ಒಂದು ದ್ರವ್ಯವು ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅ ಶಬ್ದವನ್ನು ನಾಮವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಾಜ್ಞರು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಥವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯಯವುಳ್ಳದ್ದೂ, ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ವಚನಭೇದಗಳನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ಪದಕ್ಕೆ ಕವಿಗಳು ನಾಮವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾಮ 'ದ ಲಕ್ಷಣವು ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಅಖ್ಯಾತದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ,

ಕ್ರಿಯಾಸು ಬಹ್ವೇಷ್ಟಭಿಸಂಶ್ರಿತೋ ಯಃ ಪೂರ್ವಾಪರೀಭೂತ ಇಹೈಕ ಏವ |
ಕ್ರಿಯಾಭಿನಿವೃತ್ತಿವಶೇನ ಸಿದ್ಧ ಅಖ್ಯಾತಶಬ್ದೇನ ತಮರ್ಥಮಾಹುಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೧-೪೪)

ಬೇರೆಬೇರೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಿತವಾಗಿರುವುದೂ, ಪೂರ್ವವಸ್ಥೆಗೆ ಮಾರ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ಭಾವಕ್ಕೆ ಅಖ್ಯಾತವೆಂದು ವ್ಯವಹಾರವಿದೆಯೆಂದು ಅಖ್ಯಾತದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅಖ್ಯಾತದ ಭೇದಗಳೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಭಾವಪ್ರಧಾನಮಾಖ್ಯಾತಂ ಷಡ್ವಿಕಾರಾ ಭವಂತಿ ತೇ |

ಜನ್ಮಾಸ್ತಿತ್ವಂ ಪರಿಣಾಮೋ ವೃದ್ಧಿಹಾನಂ ವಿನಾಶನಂ ||

ಏತೇಷಾಮೇವ ಷಣ್ಣಾಂ ತು ಯೇನ್ಯೇ ಭಾವವಿಕಾರಜಾಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೨-೧೨೧, ೧೨೨)

ಭಾವಪ್ರಧಾನವಾದ (Becoming) ಆಖ್ಯಾತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಪರಿಣಾಮ, ವೃದ್ಧಿ, ಹಾನಿ, (decline) ಮತ್ತು ನಾಶ ಎಂಬ ಆರು ವಿಧವಾದ ಭಾವಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಉಳಿದ ಭಾವಗಳ ವಿಕಾರಗಳೂ ಸಹ ಈ ಮೂಲಗಳಿಂದಲೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಈ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತವಾಕ್ಯವೇ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸತ್ತ್ವಪ್ರಧಾನವಾದುದು ನಾನುವೆಂದೂ, ಭಾವಪ್ರಧಾನವಾದುದು ಆಖ್ಯಾತವೆಂದೂ ಮೊದಲು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಸತ್ತ್ವನಿರೂಪಣೆ, ಭಾವನಿರೂಪಣೆವೆಂದು ಸತ್ತ್ವ ಮತ್ತು ಭಾವಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅದ ಇತಿ ಸತ್ತಾನಾಮುಪದೇಶಃ | ಗೌರಶ್ಚ ಪುರುಷೋ ಹಸ್ತೀತಿ |

(ನಿ. ೧-೨)

ಅದಶ್ಚ ಬೃಹದಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುವ ಪದಾರ್ಥವೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ತ್ವವು. 'ಗೌಃ,' 'ಅಶ್ವಃ,' 'ಪುರುಷಃ,' ಇತ್ಯಾದಿ.

ಭವತೀತಿ ಭಾವಸ್ಯ | ಅಸ್ತೇ, ಶೇತೇ, ವ್ರಜತಿ, ತಿಷ್ಠತೀತಿ |

(ನಿ. ೧-೧)

'ಅವನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ', 'ಮಲಗುತ್ತಾನೆ', 'ಹೋಗುತ್ತಾನೆ', 'ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ' ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾವರೂಪವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಭಾವವು. (Becoming) ಎಂದು ನಾಮಾಖ್ಯಾತಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪದವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತಾಂತರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ

ಇಂದ್ರಿಯನಿತ್ಯಂ ವಚನಮೌದುಂಬರಾಯಣಃ | ತತ್ರ ಚತುಷ್ಟ್ವಂ ನೋಪಪದ್ಯತೇ |

(ನಿ. ೧-೨)

ವಚನಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರಿಯನಿತ್ಯತ್ವಮಾತ್ರವಿರುವುದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗಗಳು ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಔದಂಬರಾಯಣರ ಮತ, ಎಂದು ಚಿತ್ತಾರಿ ಪದಾನಿ ಎಂಬ ವಿಭಜನೆಗೆ ಒಪ್ಪದಿರಲು ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನೂ "ಯುಗಪದುತ್ಪನ್ನಾನಾಂ" ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. [ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಆ ವಿವರಣೆಯು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿಲ್ಲ.] ಸತ್ತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನಂತರ ಭಾವದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. (ನಿ. ೧-೨).

ಷಡ್ಭಾವವಿಕಾರಾ ಭವಂತೀತಿ ವಾಷ್ಠ್ಯಾಯಣಿರ್ಜಾಯತೇಸ್ತಿ ವಿಪರಿಣಮತೇ ವರ್ಧತೇಽಪಕ್ಷೀ-

ಯತೇ ವಿನಶ್ಯತೀತಿ |

ವಾಷ್ಠ್ಯಾಯಣಿಯ ಮತವಂತೆ ಜನ್ಮ, ಅಸ್ತಿತ್ವ, ವಿಪರಿಣಾಮ, ವೃದ್ಧಿ, ಅಪಕ್ಷಯ, ವಿನಾಶ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾವಗಳನ್ನು ಆರು ಬಗೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ,

(೧) ಜಾಯತೇ ಇತಿ ಪೂರ್ವಭಾವಸ್ಯಾದಿಮಾಚಷ್ಟೇ, ನಾಪರಭಾವಮಾಚಷ್ಟೇ, ನ ಪ್ರತಿಷೇಧತಿ | ಉತ್ಪತ್ತಿ (Generis) ರೂಪವಾದ ಭಾವವು ಪೂರ್ವಭಾವದ ಅದಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪರಭಾವದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಸ್ತೃರ್ಥದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನಿಷೇಧಾರ್ಥದಲ್ಲಾಗಲಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

(೨) ಅಸ್ತೀತ್ಯುತ್ಪನ್ನಸ್ಯ ಸತ್ತ್ವಸ್ಯಾವಧಾರಣಂ |

ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸತ್ತ್ವದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ' ಅಸ್ತಿ ' ಎಂಬ ಕ್ರಿಯೆಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

(೩) ವಿಪರಿಣಮತ ಇತ್ಯಪ್ರಚ್ಯವಮಾನಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಾದ್ವಿಕಾರಂ |

ಕ್ಷಯರಹಿತವಾದ ತತ್ತ್ವದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ' ವಿಪರಿಣಮತೇ ' ಎಂಬ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

(೪) ವರ್ಧತೇ ಇತಿ ಸ್ವಾಂಗಾಭ್ಯುಚ್ಚಯಂ ಸಾಂಯೋಗಿಕಾನಾಂ ವಾರ್ಥಾನಾಂ ವರ್ಧತೇ ವಿಜ-
ಯೇನೇತಿ ನಾ ವರ್ಧತೇ ಶರೀರೇಣೇತಿ ನಾ |

ಶರೀರಾವಯವಗಳ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆಯಾ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅರ್ಥಗಳ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನಾಗಲಿ ' ವರ್ಧತೇ ' ಎಂಬ ಕ್ರಿಯೆಯು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—ಅವನು ಜಯದಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಅಥವಾ ಅವನು ಶರೀರದಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಇತ್ಯಾದಿ.

(೫) ಅಪಕ್ಷೀಯತೇ ಇತ್ಯೇತೇನೈವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ ಪ್ರತಿಲೋಮಂ |

ಕ್ಷಯವೆಂಬ ಪದವೇ ವೃದ್ಧಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

(೬) ವಿನಶ್ಯತೀತ್ಯಪರಭಾವಸ್ಯಾದಿಮಾಚಷ್ಟೇ ನ ಪೂರ್ವಭಾವಮಾಚಷ್ಟೇ ನ ಪ್ರತಿಷೇಧತಿ |

ನಾಶವು ಪರಭಾವದ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ಪೂರ್ವಭಾವದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವರೂಪದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನಿಷೇಧರೂಪದಲ್ಲಾಗಲಿ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅತೋಽಸ್ಯೇ ಭಾವವಿಕಾರಾ ಏತೇಷಾಮೇವ ವಿಕಾರಾ ಭವಂತೀತಿ ಹ ಸ್ಮಾಹ | ತೇ ಯಥಾವಚ-
ನಮಭ್ಯೂಹಿತವ್ಯಾಃ ಉಳಿದ ಭಾವವಿಕಾರಗಳೂ ಈ ಮೂಲಗಳಿಂದಲೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂದ
ಭಾವನುಸಾರವಾಗಿ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನಾಮ ಮತ್ತು ಅಖ್ಯಾತಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಕ್ರಮಪ್ರಾಪ್ತ
ವಾದ ಉಪಸರ್ಗದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. (ನಿ. ೧-೨)

ನ ನಿರ್ಬದ್ಧಾ ಉಪಸರ್ಗಾ ಅರ್ಥಾನಿರಾಹುರಿತಿ ಶಾಕಟಾಯನಃ | ನಾಮಾಖ್ಯಾತಯೋಸ್ತು
ಕರ್ತೃನೋಪಸಂಯೋಗದ್ಯೋತಕಾ ಭವಂತಿ | ನಾಮದೊಂದಿಗಾಗಲಿ, ಅಖ್ಯಾತದೊಂದಿಗಾಗಲಿ ಸೇರದಿರುವ
ಉಪಸರ್ಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಉಪಸರ್ಗಗಳು ನಾಮದ ಮತ್ತು ಅಖ್ಯಾತದ ಗೌಣವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾತ್ರ
ಹೇಳುತ್ತದೆಂದೂ ಶಾಕಟಾಯನರ ಮತವಾಗಿದೆ.

ಉಚ್ಚಾವಚಾಃ ಪದಾರ್ಥಾ ಭವಂತೀತಿ ಗಾರ್ಗ್ಯಃ | ತದ್ಭಿ ಏಷು ಪದಾರ್ಥಃ ಪ್ರಾಹುರಿಮೇ ತಂ
ನಾಮಾಖ್ಯಾತಯೋರರ್ಥವಿಕರಣಂ |

ಉಪಸರ್ಗಗಳು ಭಿನ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿವೆಯೆಂದೂ, ನಾಮಾಖ್ಯಾತಗಳ ಅರ್ಥವು ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೆಂದೂ
ಗಾರ್ಗ್ಯರ ಮತ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಅ ಇತ್ಯರ್ವಾಗರ್ಥೇ | ಪ್ರಪರೇತ್ಯೇತಸ್ಯ ಪ್ರಾತಿಲೋಮ್ಯಂ | ಅಭೀತ್ಯಾಭಿಮುಖ್ಯಂ | ಇತ್ಯಾದಿ
ಯಾಗಿ ಆ, ಪ್ರ, ಪರ ಮುಂತಾದ ಉಪಸರ್ಗಗಳ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. (ನಿ. ೧-೩) ಅನಂತರ,

ಅಥ ನಿಸಾತಾಃ | ಉಚ್ಚಾವಚೇಷ್ಟರ್ಥೇಷು ನಿಸತಂತಿ | ಅಪ್ರೃಪಮಾರ್ಥೇಽಪಿ ಕರ್ಮೋಪಸಂಗ್ರ-
ಹಾರ್ಥೇಽಪಿ ಪದಪೂರಣಾಃ |

(ನಿ. ೧-೪)

ನಿಸಾತಗಳು ಅನೇಕಾರ್ಥಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಉಪಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಂಯುಕ್ತಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಧಿಕಾರ್ಥ
ದಲ್ಲಿಯೂ, ನಿಷೇಧಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಸಾತಗಳ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿರು
ತ್ತವೆ. ನೇತಿ ಪ್ರತಿಷೇಧಾರ್ಥಿಯೋ ಭಾಷಾಯಾಂ, ನು ಇತ್ಯೇಷೋಽನೇಕಕರ್ಮಾ ! ನ ಎಂಬ ನಿಸಾತವು
ಪ್ರತಿಷೇಧಾರ್ಥಕವು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ನಿಸಾತಗಳ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೂ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. (ನಿ. ೨-೪)
ಇದನ್ನೇ ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ

ಉಚ್ಚಾವಚೇಷು ಚಾರ್ಥೇಷು ನಿಸಾತಾಃ ಸಮುದಾಹೃತಾಃ |

ಕರ್ಮೋಪಸಂಗ್ರಹಾರ್ಥೇ ಚ ಕ್ವಚಿಚ್ಛಾಪಮ್ಯ ಕಾರಣಾತ್ ||

ಊನಾನಾಂ ಪೂರಣಾರ್ಥಾ ವಾ ಪಾದಾನಾಮನೇರೇ ಕ್ವಚಿತ್ |

ಮಿತಾಕ್ಷರೇಷು ಗ್ರಂಥೇಷು ಪೂರಣಾರ್ಥಾಸ್ತ್ವನರ್ಥಕಾಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೨-೮೯ ರಿಂದ ೯೨)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ
ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಚತ್ವಾರಿ ಪದಾನಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ, ನಾಮ, ಆಖ್ಯಾತ, ಉಪಸರ್ಗ, ನಿಸಾತ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕುಭಾಗಗಳೆಂದು
ವೈಯಾಕರಣರ ಮತ್ತು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ಮತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇತರರು ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ
ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ;

೩) ಮಂತ್ರಃ, ಕಲ್ಪೋ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ, ಚತುರ್ಥೀ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕೀತಿ ಯಾಜ್ಞಿಕಾಃ | ಮಂತ್ರ,
ಕಲ್ಪ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಎಂಬ ವೈದಿಕವಾದ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳೂ ಮತ್ತು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ ನಾಲ್ಕನೆಯದೂ ಸೇರಿ
ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳೆಂದು ಯಾಜ್ಞಿಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

೪) ಋಚೋ, ಯಜೂಂಷಿ ಸಾಮಾನಿ ಚತುರ್ಥೀ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕೀತಿ ನೈರುಕ್ತಾಃ | ಋಗ್ವೇದ,
ಯಜುರ್ವೇದ, ಸಾಮ ಮತ್ತು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಎಂದು ನೈರುಕ್ತಮತ.

೫) ಸರ್ಪಾಣಾಂ ವಾಗ್ವಯಸಾಂ ಕ್ಷುದ್ರಸ್ಯ ಸರೀಸೃಪಸ್ಯ ಚತುರ್ಥೀ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕೀತ್ಯೇಕೆ |
ಸರ್ಪಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಕೃಮಿಕೀಟಗಳು ಇವುಗಳ ಮೂರುವಿಧವಾದ ಭಾಷೆಯೂ, ಮಾನವರ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ
ಭಾಷೆಯೂ ಸೇರಿ ನಾಲ್ಕೆಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ
ಆರ್ಥಾಂತರಗಳನ್ನು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೧೩-೯).

ಗುಹಾ ತ್ರೀಣಿ ನಿಹಿತಾ ನೇಂಗಯಂತಿ ತುರೀಯಂ ವಾಚೋ ಮನುಷ್ಯಾ ವದಂತಿ | ಈ ನಾಲ್ಕು
ವಿಧವಾದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರುಬಗೆಯ ಭಾಷೆಗಳು ನಮ್ಮ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಅತೀತವಾದುವು ; ಎಂದರೆ

ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವು ನಮಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು, ಎಂದು ಸ್ಥೂಲವಾದ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯದ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತಾಂತರಗಳಿವೆ. ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ಋಕ್ಕನ್ನು ಹರಿಸಿ ಇದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಸ ಹೋವಾಚಿ | ತುರೀಯಂ ತುರೀಯಂ ಚೇನ್ಮಾಮಬೀಭಜುಸ್ತುರೀಯಮೇವ ತರ್ಹಿ ವಾಚ್ಛು-
ರುಕ್ತಂ ವದಿಷ್ಯತೀತಿ ತದೇತತ್ತುರೀಯಂ ವಾಚೋ ನಿರುಕ್ತಂ ಯನ್ಮನುಷ್ಯಾ ವದಂತ್ಯಥೈ-
ತತ್ತುರೀಯಂ ವಾಚೋನಿರುಕ್ತಂ ಯತ್ಪಶವೋ ವದಂತ್ಯಥೈತತ್ತುರೀಯಂ ವಾಚೋ-
ನಿರುಕ್ತಂ ಯದ್ವಯಾಗ್ಂಸಿ ವದಂತ್ಯಥೈತತ್ತುರೀಯಂ ವಾಚೋನಿರುಕ್ತಂ ಯದಿದಂ
ಪುದ್ರಗ್ಂಸರೀಸ್ಯಸಂ ವದಂತಿ | ತಸ್ಮಾದೇತದ್ವಿಜಾಭ್ಯನೂಕ್ತಂ | “ಚಿತ್ವಾರಿ ವಾಕ್ಪರಿಮಿತಾ
ಪದಾನಿ ಮನುಷ್ಯಾ ವದಂತೀತಿ ” ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೪-೧-೨-೧೪)

ಈ ವಾಕ್ಯವು ಇಂದ್ರನಿಂದ ಉಕ್ತವಾದುದು. ತನಗೆ ಯಾಜ್ಞಭಾಗವು, ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಭಾಗವು ಅರ್ಪಿತವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರುಭಾಗಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಮಿಕೇಟಾದಿಗಳೂ ಪಕ್ಷಾದಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ವ್ಯವಹರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕನೇ ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾನವರು ವ್ಯವಹರಿಸತಕ್ಕದ್ದಾದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗತಕ್ಕ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಯಾಜ್ಞವು ಮಾತ್ರ ತನಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಆದರೆ ಸಾಯಣರ ಅರ್ಥವು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗಿದೆ

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಪರಿಮಿತಾ--ಮಾಜ್ ಮಾನೇ. ಧಾತು. ಕರ್ಮಣ್ಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ದ್ಯುತಿಸ್ಯತಿಮಾಸ್ಥಾಮಿತ್ತಿಕ್ರಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೪೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಇತ್ವ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಪರಿ) ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಟಾಪ್.

ವಿದುಃ--ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ. ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಗುಹಾ--ಸುಸಾಂ ಸುಲುಕ್--(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೨೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಪ್ತಮಿಗೆ ಲುಕ್.

ನಿಹಿತ--ಡುಧಾಜ್ ಧಾರಣವೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ನಿಷ್ಠಾಪ್ರತ್ಯಯ ಪರನಾದಾಗ ದಧಾತೇರ್ಹಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೪೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಆ ಆದೇಶ. ಗತಿರನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ನಿ) ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ನಪುಂಸಕಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಶೇಷ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ತಿಗೆ ಲೋಪ.

ಇಂಗಯಂತಿ—ಇಗಿ ಗತೌ. ಧಾತು. ಇದಿತೋನುಮ್ ಧಾತೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ. ಣಿಜಂತದಮೇಲೆ ಲಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತುರೀಯಮ್—ಚತುರ್ ಶಬ್ದ. ಚತುರಶ್ಚಯತಾನಾದ್ಯಕ್ಷರಲೋಪಶ್ಚ ಎಂಬುದರಿಂದ್ವಿಛ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅಯಸೇಯೀನೀ—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಈಯಾದೇಶ. ಚಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಅದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವದಂತಿ—ವದ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೪೫ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಇಂದ್ರಂ ಮಿತ್ರಂ ವರುಣಮಗ್ನಿನಾಹುರಥೋ ದಿವ್ಯಃ ಸ ಸುಸರ್ಣೋ
ಗರುತ್ಮಾನ್ |

ಏಕಂ ಸದ್ವಿಪ್ರಾ ಬಹುಧಾ ವದಂತ್ಯಗ್ನಿಂ ಯಮಂ ಮಾತರಿತ್ವಾನಮಾಹುಃ ||
|| ೪೬ ||

ಸದಪಾಠಃ

ಇಂದ್ರಂ | ಮಿತ್ರಂ | ವರುಣಂ | ಅಗ್ನಿಂ | ಆಹುಃ | ಅಥೋ ಇತಿ | ದಿವ್ಯಃ | ಸಃ | ಸುಸರ್ಣಃ |
ಗರುತ್ಮಾನ್ |

ಏಕಂ | ಸತ್ | ವಿಪ್ರಾಃ | ಬಹುಧಾ | ವದಂತಿ | ಅಗ್ನಿಂ | ಯಮಂ | ಮಾತರಿತ್ವಾನಂ | ಆಹುಃ || ೪೬ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಮುಮಾದಿತ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯವಿಶಿಷ್ಟಮಿಂದ್ರಮಾಹುಃ | ತಥಾ ಮಿತ್ರಂ ಪ್ರಮಿತೇರ್ಮರಣಾತ್ಮಾ-
ತಾರಮಹರಭಿಮಾನಿನಮೇತನ್ನಾಮಕಂ ದೇವಂ ತಮಾಹುಃ | ವರುಣಂ ಪಾಸಸ್ಯ ನಿನಾರಕಂ ರಾತ್ಯಭಿ-
ಮಾನಿನಂ ದೇವಮಾಹುಃ | ತಥಾಗ್ನಿಮಂಗನಾದಿಗುಣವಿಶಿಷ್ಟಮೇತನ್ನಾಮಕಮಾಹುಃ | ಅಥೋ ಅಸಿ
ಜಾಯಮೇವ ದಿವ್ಯೋ ದಿವಿ ಭವಃ ಸರ್ಪಣಃ ಸುಸತನೋ ಗರುತ್ಮಾನ್ ಗರಣವಾನ್ ಸಕ್ಷವಾನ್ಯಾ |

ಏತನ್ನಾಮಕೋ ಯಃ ಪಕ್ಷ್ಯಸ್ತಿ ಸೋಽಪ್ಯಯಮೇವ | ಕಥಮೇಕಸ್ಯ ನಾನಾತ್ವಮಿತಿ ಉಚ್ಯತೇ |
ಅಮುಮೇವಾದಿತ್ಯಮೇಕಮೇವ ವಸ್ತುತಃ ಸಂತಂ ವಿಪ್ರಾ ಮೇಧಾವಿನೋ ದೇವತಾತತ್ತ್ವವಿದೋ
ಬಹುಧಾ ವದಂತಿ | ತತ್ತತ್ಪಾರ್ಯಕಾರಣೇನೇಂದ್ರಾದ್ಯಾತ್ಮಾನಂ ವದಂತಿ | ಏಕೈವ ನಾ ಮಹಾನಾತ್ಮಾ
ದೇವತಾ ಸ ಸೂರ್ಯ ಇತ್ಯಾಚಿಕ್ಷತ ಇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ | ಕಿಂಚಿ ತಮೇವ ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಕಾರಣಂ ವೈದ್ಯು-
ತಾಗ್ನಿಂ ಯಮುಂ ನಿಯಂತಾರಂ ಮಾತರಿಶ್ವಾನಮಂತರಿಕ್ಷೇ ಶ್ವಸಂತಂ ವಾಯುಮಾಹುಃ | ಸೂರ್ಯಸ್ಯ
ಬ್ರಹ್ಮಣೋಽನನ್ಯತ್ವೇನ ಸಾರ್ವಾತ್ಮ್ಯಮುಕ್ತಂ ಭವತಿ | ಅತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿದಗ್ನಿಃ ಸರ್ವಾ ದೇವತಾಃ |
ಐ. ಬ್ರಾ. ೨-೩. | ಇತ್ಯಾದಿಶ್ರುತಿಶೋಧಯಮೇವಾಗ್ನಿರುತ್ತರೇ ಅಪಿ ಜ್ಯೋತಿಷೀ ಇತಿ ಮತ್ಪಾಗ್ನೀರೇವ
ಸಾರ್ವಾತ್ಮ್ಯಪ್ರತಿಪಾದಕೋಽಯಂ ಮಂತ್ರ ಇತಿ ವದಂತಿ | ತತ್ಪ್ರಕ್ಷೇ ಪ್ರಥಮೋಽಗ್ನಿಶ್ಚ ಉದ್ದೇಶ್ಯಃ | ತಮ-
ಗ್ನಿಮುದ್ದೀಶ್ಯೇಂದ್ರಾದ್ಯಾತ್ಮಕತ್ವಕಥನಂ | ಅಯಂ ಮಂತ್ರೋ ನಿರುಕ್ತ ಏವಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ | ಇಮಮೇ-
ವಾಗ್ನಿಂ ಮಹಾಂತಮಾತ್ಮಾನಮೇಕಮಾತ್ಮಾನಂ ಬಹುಧಾ ಮೇಧಾವಿನೋ ವದಂತಿ ಇಂದ್ರಂ ಮಿತ್ರಂ
ವರುಣಮಗ್ನಿಂ ದಿವ್ಯಂಚಿ ಗರುತ್ಮಂತಂ | ದಿವ್ಯೋ ದಿವಿಜೋ ಗರುತ್ಮಾನ್ ಗರಣವಾನ್ ಗುರ್ವಾತ್ಮಾ
ಮಹಾಶ್ವೇತಿ ವಾ | ನಿ. ೭.೧೮. | ಇತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(ಅಮುಂ—ಈ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು) | ಇಂದ್ರಂ—ಇಂದ್ರನೆಂದೂ, | ಮಿತ್ರಂ—ಮಿತ್ರನೆಂದೂ, | ವರುಣಂ—
ವರುಣನೆಂದೂ, | ಅಗ್ನಿಂ—ಅಗ್ನಿಯೆಂದೂ, | ಆಹುಃ—ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. | ಅಥೋ—ಅಲ್ಲದೇ (ಇವನೇ) |
ದಿವ್ಯಃ—ದಿವ್ಯಾತ್ಮನೂ, | ಸುಪರ್ಣಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪತನವುಳ್ಳವನೂ ಆದ | ಗರುತ್ಮಾನ್—ಗರುತ್ಮಂತನಾಗಿ
ದ್ದಾನೆ. | ಸದ್ವಿಪ್ರಾಃ—ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ ವಿಪ್ರರು | ಏಕಂ—ಏಕಾತ್ಮನಾದ ಈ ಒಬ್ಬ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ |
ಅಗ್ನಿಂ—ಅಗ್ನಿಯೆಂದೂ, | ಯಮುಂ—ಯಮನೆಂದೂ | ಮಾತರಿಶ್ವಾನಂ—ಮಾತರಿಶ್ವನೆಂದೂ, | ಬಹುಧಾ—
ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ | ಆಹುಃ—ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಒಬ್ಬನೇ ಆದ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ಇಂದ್ರನೆಂದೂ, ಮಿತ್ರನೆಂದೂ, ವರುಣನೆಂದೂ, ಅಗ್ನಿಯೆಂದೂ ಕರೆಯು-
ತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಇವನೇ ದಿವ್ಯಾತ್ಮನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪತನವುಳ್ಳವನೂ, ಆದ ಗರುತ್ಮಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮೇಧಾವಿ
ಗಳಾದ ವಿಪ್ರರು ಏಕಾತ್ಮನಾದ ಒಬ್ಬಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ಅಗ್ನಿಯೆಂದೂ, ಯಮನೆಂದೂ, ಮಾತರಿಶ್ವನೆಂದೂ ನಾನಾ
ವಿಧವಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

English Translation

They have styled (him, the Sun), Indra, Mitra, Varuna, Agni, and
he is the celestial, well-winged Garutmat, for learned priests call one by
many names as they speak of Agni, Yama, Matarishwan.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪ್ರಿಕವಾದ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ಒಂದೇ ಮೂಲ ತತ್ವದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ವರೂಪಗಳೆಂದೂ ಅವರಲ್ಲಿ ತಾತ್ಪ್ರಿಕವಾದ ವೈವಿಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸಿ ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕ ಸಕಲ ಪೂಜೆಗಳೂ ಈ ಪರದೇವತೆಗೇ ಅರ್ಪಿತಗಳಾಗುವವೆಂದ ಭಿಪ್ರಾಯವು. “ಅಮುಮೇವಾದಿತ್ಯಂ” ಆದಿತ್ಯನೇ ಈ ಮೂಲತತ್ವವೆಂದು ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಏಕಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಮಮೇವಾಗ್ನಿಂ ಮಹಾಂತಮಾತ್ಮಾನಮೇಕಮಾತ್ಮಾನಂ ಬಹುಧಾ ಮೇಧಾವಿನೋ ವದಂ-
ತೀಂದ್ರಂ ಮಿತ್ರಂ ವರುಣಮಗ್ನಿಂ ದಿವ್ಯಂ ಚಿ ಗರುತ್ಮಂತಂ ದಿವ್ಯೋ ದಿವಿಜೋ ಗರುತ್ಮಾನ್
ಗರಣಿವಾನ್ ಗುರ್ವಾತ್ಮಾ ಮಹಾತ್ಮೇತಿ ವಾ | ಯಸ್ತು ಸೂಕ್ತಂ ಭಜತೇ ಯಸ್ಮೈ ಹವಿರ್ನಿ-
ರೂಪ್ಯತೇತ್ಯಮೇವ ಸೋಽಗ್ನಿಃ |

(ನಿ. ೭-೧೮)

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಈ ಅಗ್ನಿಯನ್ನೇ ತತ್ವವಿತ್ತುಗಳು ಇಂದ್ರ, ಮಿತ್ರ, ವರುಣ, ಗರುತ್ಮಾನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ನಾನಾ ನಾಮಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾನವರಿಂದ ಅರ್ಪಿತವಾಗತಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಲಿ, ಹವಿರಾದಿಗಳಾಗಲಿ ಈ ಅಗ್ನಿ ಯನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾಡತಕ್ಕವು ಮತ್ತು ಈ ಅಗ್ನಿಯನ್ನೇ ಸೇರತಕ್ಕವು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಋಕ್ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ತ್ವಮಗ್ನೇ ಇಂದ್ರೋ ವೃಷಭಃ ಸತಾಮಸಿ ತ್ವಂ ವಿಷ್ಣುರುರುಗಾಯೋ ನಮಸ್ಯಃ |

ತ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ ರಯಿವಿದ್ವ್ರಹ್ಮಣಸ್ತತೇ ತ್ವಂ ವಿಧರ್ತಃ ಸಚಸೇ ಪುರಂಧ್ರಾಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೨-೧-೩)

ಎಲೈ ಅಗ್ನಿಯೇ, ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವವನಾದುದರಿಂದ ನೀನೇ ಇಂದ್ರನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವ ವಿಷ್ಣುವೂ ನೀನೇ. ಧನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮನೂ ನೀನೇ. ನೀನು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳಿಂದ ಸ್ತುತನಾಗಿದ್ದೀಯೆ.

ತ್ವಮಗ್ನೇ ರಾಜಾ ವರುಣೋ ಧೃತವ್ರತಸ್ತ್ವಂ ಮಿತ್ರೋ ಭವಸಿ ದಸ್ಮ ಈಡ್ಯಃ |

ತ್ವಮರ್ಯಮಾ ಸತ್ಪತಿರ್ಯಸ್ಯ ಸಂಭುಜಂ ತ್ವಮಂಶೋ ವಿದಥೇ ದೇವ ಭಾಜಯುಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೧-೪)

ಎಲೈ ಅಗ್ನಿಯೇ, ನೀನು ಧೃತವ್ರತನಾದ ವರುಣನೂ, ಶತ್ರುನಾಶಕನೂ, ಸ್ತುತ್ಯನೂ ಆದ ಮಿತ್ರನೂ, ಅಭಿಮತ ಪ್ರದಾತನಾದ ಅರ್ಯನೂ ಆಗಿದ್ದೀಯೆ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯನ ಮೂರ್ತ್ಯಂತರವಾದ ಅಂಶನೂ ನೀನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವ ನೀನು ಫಲದಾತನಾಗು.

ತ್ವಮಗ್ನೇ ರುದ್ರೋ ಅಸುರೋ ಮಹೋ ದಿವಸ್ತ್ವಂ ಶರ್ಧೋ ಮಾರುತಂ ಪೃಥ್ವ ಈಶಿಷೇ |

ತ್ವಂ ವಾತ್ಸೇರರುಣೈರ್ಯಾಸಿ ಶಂಗಯಸ್ತ್ವಂ ಪ್ರಾಷಾ ವಿಧತಃ ಪಾಸಿ ನು ತ್ಮನಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೧-೬)

ಎಲೈ ಅಗ್ನಿಯೇ, ಲೋಕತ್ರಯದಿಂದಲೂ ಅಸುರರನ್ನು ಓಡಿಸತಕ್ಕ ರುಕ್ರನೇ ನೀನು. ಮರುತ್ಸಮೂಹವೇ ನೀನು. ಎಲ್ಲರ ಪೋಷಕನೂ, ಸುಖದಾತನೂ ಆಗಿ ಯಜ್ಞಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸು. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯೇ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳ ಮೂಲತತ್ತ್ವವಾಗಿರುವನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ,

ಅಗ್ನೇ ನೇಮಿರರಾ ಇವ ದೇವಾಸ್ತುಂ ಪರಿಭೂರಸಿ | ಆ ರಾಧಶ್ಚಿತ್ರಮ್ಪಂಜಸೇ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೧೩-೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ಮಿನಲ್ಲಿ, ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ರಥಚಕ್ರದ ನೇಮಿಗೂ ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಥಚಕ್ರದ ಅರಗಳಿಗೂ ಹೋಲಿಸಿ ಯಾವ ರೀತಿ ರಥಚಕ್ರದ ನೇಮಿಯು ಅರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದು ಏಕ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಅಗ್ನಿಯೂ ಸಹ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬೇರೆಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಏಕತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ವಿಭಾಃ, ಪರಿಭಾಃ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಅಗ್ನಿಯ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತ್ವವು ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ಯಜ್ಞ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ, ಅಗ್ನಿಯನ್ನೂ, ರಥದ ಶಂಕು ಮತ್ತು ವಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಯಜ್ಞವು ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಯಜ್ಞವೇದಿಯು ಯಜ್ಞದ ನಾಭಿಯಾದುದರಿಂದ ವಿಶ್ವಕ್ಕೇ ನಾಭಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಾಭಿ ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾದ ಅಗ್ನಿಯು ವಿಶ್ವದ ಸಕಲ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೂ ಕೇಂದ್ರನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾದಿ ಸಕಲಗ್ರಹಗಳೂ ಈ ಕೇಂದ್ರವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಚಲನವಲನಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ವಾಣಿ ದ ಕ್ಷೇನ ಭೂತಾನಿ | ಸರ್ವೇ ದೇವಾ ಏಷೋಽಗ್ನಿಶ್ಚಿತ ಅಪೋಃ ಸ್ವ ಸರ್ವೇ ದೇವಾ-
ಸ್ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ತಾ ಹೈತಾ ಏವೈಷೋಽಗ್ನಿಶ್ಚಿತಸ್ತಸ್ಯ ನಾವ್ಯಾ ಏವ ಪರಿಶ್ರುತಸ್ತಾಃ
ಸೌಮ್ಯಶ್ಚ ತ್ರೀಣಿ ಚ ಶತಾನಿ ಭವಂತಿ ಯೋಽಯಂ ಹಿರಣ್ಮಯಃ ಪುರುಷಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೫-೪-೧೪)

ಎಂಚೆ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದನಾದ ಅಗ್ನಿಯು ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸುವವನಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಯೂ, ಈ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿಯೇ ವಿಶ್ವವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವೂ ನಡೆಯುವುದಾಗಿಯೂ ವರ್ಣಿಸಿ, ಈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಾದ ಅಗ್ನಿಯೇ ಹಿರಣ್ಮಯಾಕಾರನಾದ ಪರಮಪುರುಷನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಹಿರಣ್ಮಯಃ ಪುರುಷಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಅಗ್ನಿಪರವಾಗಿರುವಂತೆ ಅನೇಕಕಡೆ ಆದಿತ್ಯನ ಪರವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಅಗ್ನಿಗೂ ತಾತ್ವಿಕವಾದ ವೈವಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತನಾದ ಋಕ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಅಮುಮೇವಾದಿತ್ಯಂ ಎಂದಿರುವುದಕ್ಕೂ, ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಇಮಮೇವಾಗ್ನಿಂ ಎಂದಿರುವುದಕ್ಕೂ ವಿರೋಧವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸುಪರ್ಣೋ ಗರುತ್ಮಾನ್ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು. ಗರುತ್ಮಾನ್ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಗುರ್ವಾತ್ಮಾ, ಮಹಾತ್ಮಾ ಎಂಬರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದರ್ಥ. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸುಪರ್ಣವೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಬಹುಹಿತಯುಳ್ಳ ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಸುಪರ್ಣಂ ವಿಪ್ರಾಃ ಕವಯೋ ವಚೋಭಿರೇಕಂ ಸಂತಂ ಬಹುಧಾ ಕಲ್ಪಯಂತಿ |

ಛಂದಾಂಸಿ ಚ ದಧತೋ ಅಧ್ವರೇಷು ಗ್ರಹಾನ್ಮೋನುಸ್ಯ ಮಿಮತೇ ದ್ವಾದಶ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೧೪-೫)

ಸುಪತನನಾದವನೂ, ಅದ್ವಿತೀಯನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕ್ರಾಂತಪ್ರಜ್ಞರಾದ ಮಾನವರು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ಭಾವಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಧ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಛಂದೋರೂಪವಾದ ಸ್ತುತಿವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾರೆ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಸುಪರ್ಣವೆಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ತುತಿಯಿದೆ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ತತ್ತ್ವಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುವಾಗ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪಂಡಿತರು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯಿದೆಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. Dr. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

A religious growth of many centuries can not be a simple and transparent creed admitting of easy definition and classification. A striking aspect of the hymns is their Polytheistic character. A great many gods are named and worshipped. Yet some of the hymns shock us by their highly abstract philosophising and from primitive polytheism to systematic Philosophy, it is a long long way. Three strata of thought can be discerned in the religion of the hymns of the Rig-Veda, which are naturalistic polytheism, monotheism and monism.

(Indian Philosophy. Vol. I. p. 72)

ಅನೇಕಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಬೆಳೆದುಬಂದ ತಾತ್ತ್ವಿಕವಾದ ಅನ್ವೇಷವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅದರ ಲಕ್ಷಣವು ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಋಕ್ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ದೇವತಾತತ್ತ್ವವು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಏಕದೇವತಾತತ್ತ್ವವು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವುದೂ, ಅದ್ವೈತವಾದಕ್ಕೆ ತಳಹದಿಯಾದ ಈ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಅಂಶವಾಗಿರುವುದೂ, ಸಹ ತತ್ತ್ವಾನ್ವೇಷಿಗಳಿಗೆ ಸೋಜಿಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಋಕ್ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುವ ತತ್ತ್ವಭಾವನೆಯ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೂರು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅವು—

೧) ಪ್ರಕೃತಿತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಬಹುದೇವತಾಭಾವ ;

೨) ನಾನಾದೇವತೆಗಳಲ್ಲೂ ಐಕ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಏಕದೇವತಾಭಾವ

೩) ಏಕತತ್ತ್ವಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ಅದ್ವೈತ

ಎಂಬ ಈ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಈ ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ವಿಶದವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. (p. 72-98) ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಭಾವವನ್ನು Monotheism ಎಂಬ ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ Monism (ಅದ್ವೈತ) ಎಂಬ ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಲಿ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಆಗ್ನಿ ಅಥವಾ ಆದಿತ್ಯನೊಬ್ಬನೇ ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ

ಪೂಜಿತನಾಗಿರುವನು ಎಂದರೆ ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಅಗ್ನಿರೂಪನಾದ ಏಕದೇವತೆಯು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವನು ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ “ ಏಕಂ ಸದ್ವಿಪ್ರಾ ಬಹುಧಾ ವದಂತಿ ” ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಯು ಅದ್ವೈತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಸದ್ವಿಪ್ರರು ಬಹುಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವ ಈ ಏಕತತ್ತ್ವವು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ನ ಮೃತ್ಯುರಾಸೀದಮೃತಂ ನ ತರ್ಹಿ ನ ರಾತ್ರಾ ಅದ್ವ ಅಸೀತ್ಪ್ರಕೇತಃ |

ಅನೀದವಾತಂ ಸ್ವಧಯಾ ತದೇಕಂ ತಸ್ಮಾಧ್ವಾನ್ಯನ್ನ ಪರಃ ಕಿಂ ಚನಾಸ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೨೯-೨)

ಈ ಏಕತತ್ತ್ವವು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಆದಿಯಾಗಿಯೂ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಈ ಅದ್ವೈತಭಾವದ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನೂ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ Radakrishnan ಅವರು ತಮ್ಮ ಉತ್ತಮವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

This One is the soul of the world, the reason immanent in the Universe, the source of all nature, the eternal energy. It is neither heaven, nor the earth, neither sun-shine nor storm, but another essence, perhaps the Rita substantiated, the Aditi spiritualised the ONE breathing breathless. It is the supreme reality which lives in all things and moves them all, the real one that blushes in the rose, breaks into beauty in the clouds, shows its strength in the storms and sets the stars in the sky.

(Indian Philosophy. p. 95.)

ಈ ಏಕವೇ ವಿಶ್ವಾತ್ಮ, ವಿಶ್ವಾಂತರ್ಗತವಾದ ಚಿಚ್ಚಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಶಕ್ತಿಯ ಆಧಾರ. ಇದು, ಇತರ ಅನೇಕ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಕೇವಲ ಪೃಥ್ವಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಅಂತರಿಕ್ಷವೂ ಅಲ್ಲ, ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶವೂ ಅಲ್ಲ, ಭೌತಿಕವಾದ ಸೃಕೃತಿಶಕ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ‘ನೇತಿ ನೇತಿ’ ಎಂಬ ನಿಷೇಧವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ಯಾವ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆಯೋ ಅದೇ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ವಿಶ್ವಚೇತನವಾಗಿದೆ. ಋತ, ಅದಿತಿ ಎಂದು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವವು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ನಾನಾ ಜೀವಗಳಲ್ಲೂ ಜೀವತತ್ತ್ವವನ್ನು ತುಂಬುವ ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು Prof. MaxMuller ಪಂಡಿತನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

“ Whatever is the age when the collection of our Rig-Veda Samhita was finished it was before that age that the conviction had been formed that there is but ONE, ONE being, neither male nor female, a Being raised high above all the conditions and limitations of personality and of hyman nature, and nevertheless the being that was really meant by all such names as Indra, Agni, Matariswan, nay, even by the name of Prajapati, Lord of creatures. In fact, the Vedic poets had arrived at a conception of the god-head which was reached once more by some of the christian Philosophers at Alexandria, but which even at present is beyond the reach of many who call themselves Christians ”

(Six Systems of Indian Phylosophy. p. 51-52)

ಋಕ್ಸಂಹಿತಾಕಾಲವು ಯಾವ ಶತಮಾನದಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಸಂಹಿತಾಕಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದ ಮಂತ್ರಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಅದ್ವೈತತತ್ತ್ವದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಮಹಾಮೂಲತತ್ತ್ವವು ಲಿಂಗಾತೀತವೂ, ಮಾನವನ ಗೋಚರಾತೀತವೂ ಆದ ಏಕವೆಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನೆಂದೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ವಿಧವಾದ ಅದ್ವೈತತತ್ತ್ವಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹತ್ತ್ವವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಂದ್ರಂ, ಮಿತ್ರಂ ಇತ್ಯಾದಿಸದಗಳು ಇಂದ್ರಾದಿನಾನಾದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಹತ್ವಕ್ರಿಯೆಲ್ಲವೂ ಈ ಏಕದೇವನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು “ಐಶ್ವರ್ಯವಿಶಿಷ್ಟಂ” ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದ ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದ್ರಾದಿಶಬ್ದಗಳ ನಿರ್ವಚನವನ್ನೂ ಅವುಗಳ ವಿಶೇಷಾರ್ಥವನ್ನೂ ಆಯಾ ದೇವತಾಪರವಾದ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸುವಾಗ ತಿಳಿಸಿದೆ.

॥ ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ॥

ಮಿತ್ರಮ್—ಇಾಮಿದಾ ಸ್ನೇಹನೇ. ಧಾತು ಅಮಿಚಿಮಿದಿ—(ಉ. ಸೂ. ೪-೬೦೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ರಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ದಿವ್ಯಃ—ದಿವಿ ಭವಃ ದಿವ್ಯಃ ದಂಡಾದಿಭ್ಯೋಯಃ (ಪ್ರಾ. ಸೂ. ೫-೧-೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯ ಪ್ರತ್ಯಯ ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುಪರ್ಣಃ—ಶೋಭನೌ ಪರ್ಣೌ ಯಸ್ಯ ಸಃ ನೆಜ್ಜಾಸುಭ್ಯಾಮ್ (ಪ್ರಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದಾಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಹುಧಾ—ಸಂಖ್ಯಾಯಾ ನಿಧಾರ್ಥೇಧಾ (ಪ್ರಾ. ಸೂ. ೫-೩-೪೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರಕಾರಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಧಾ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತಸಿಲಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಅವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ॥ ೪೬ ॥

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಯಾನಂ ಹರಯಃ ಸುಪರ್ಣಾ ಅಪೋ ವಸಾನಾ ದಿವಮುತ್ಪತಂತಿ

ತ ಆವವೃತ್ತನ್ಮದನಾದೃತಸ್ಯಾದಿಧೃತೇನ ಪೃಥಿವೀ ವೈದೃತೇ ॥ ೪೭ ॥

ಪದಪಾಠಃ

ಕೃಷ್ಣಂ | ನಿಯಾನಂ | ಹರಯಃ | ಸುಪರ್ಣಾಃ | ಅಪಃ | ವಸಾನಾಃ | ದಿವಂ | ಉತ್ | ಪತಂತಿ |

ತೇ | ಆ | ಅವವೃತ್ತನ್ | ಸದನಾತ್ | ಋತಸ್ಯ | ಆತ್ | ಇತ್ | ಘೃತೇನ | ಪೃಥಿವೀ | ವಿ |

ಉದ್ಯತೇ ॥ ೪೭ ॥

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ವರ್ಷಕಾನೋಷ್ಠ್ಯಾಂ ತಿಸ್ರಃ ಸಿಂಡ್ಯೋ ಹೋತವ್ಯಾಃ | ತತ್ರ ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಯಾನಮಿತಿ ತೃತೀಯಾ-
ಸ್ಯಾನುವಾಕ್ಯಾ | ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಯಾನಂ ಹರಯಃ ಸುಸರ್ಣಾ ನಿಯುತ್ಪಂತೋ ಗ್ರಾಮಜಿತೋ ಯಥಾ ನರಃ |
ಅ ೨-೧೩. ಇತಿ ||

ಕೃಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣಂ ನಿಯಾನಂ ನಿಯಮೇನ ಗಚ್ಛಂತಂ ಮೇಘಂ ಹರಯ ಉದಕಸ್ಯ
ಹರ್ತಾರಃ ಸುಸರ್ಣಾಃ ಶೋಭನಪತನಾ ರಶ್ಮಯೋಽಪೋ ವಸಾನಾ ಉದಕಾನಿ ವಾಸಯಂತೋ
ಮೇಘೇಷು | ಅದ್ವಿಮೇಘಾನೂರಯಂತೆ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಂತರ್ಭಾವಿತೆಣ್ಮಾರ್ಗಾದ್ವಿಕರ್ಮಕತ್ವಂ ||
ಯದ್ವಾ | ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಯಾನಂ ನಿಯಮನಂ ರಾತ್ರೀ | ದೇವಾನಾಂ ಹ ರಾತ್ರಿರ್ದಕ್ಷಿಣಾಯಾನಂ | ತತ್ಪ್ರತಿ |
ತಸ್ಮಿನ್ನರ್ಷಕಾಲ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಏವಂ ಕುರ್ವಂತೋ ದಿವಂ ದ್ಯುಲೋಕಂ ತದಾಶ್ರಿತಮಾದಿತ್ಯಂ
ನೋದ್ದಿಶ್ಯೋತ್ಪತಂತಿ | ಊರ್ಧ್ವಂ ಗಚ್ಛಂತಿ | ತೇ ರಶ್ಮಯ ಋತಸ್ಯ ಸದನಾದುದಕಸ್ಯ ಸ್ಥಾನಾದಾದಿತ್ಯ-
ಮಂಡಲಾದಾವವೃತ್ತನ್ | ಅವರ್ತಂತೇ | ಅರ್ವಾಂಚಿ ಆಗಚ್ಛಂತಿ | ಅದಿದನಂತರಮೇವ ಯದಾ-
ರ್ವಾಗ್ಗಚ್ಛಂತಿ ತದಾನೀಮೇವ ಘೃತೇನೋದಕೇನ ಪೃಥಿವೀ ವೃದ್ಯತೇ | ವಿವಿಧಂ ಕ್ಲಿದ್ಯತೇ | ಕೃಷ್ಣಂ
ನಿರಯಣಂ ರಾತ್ರಿರಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಹರಯಃ ಸುಸರ್ಣಾ ಹರಣಾ ಅದಿತ್ಯರಶ್ಮಯ ಇತ್ಯಾದಿನಿರುಕ್ತಂ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಂ |
ನಿ. ೭-೨೪ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಹರಯಃ—ಉದಕವನ್ನು ವಹಿಸತಕ್ಕವರಾ | ಸುಸರ್ಣಾಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಚಾರವುಳ್ಳವರಾ ಆದ ರಶ್ಮಿ
ಗಳು | ಕೃಷ್ಣಂ—ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣವುಳ್ಳದ್ದೂ ನಿಯತವಾದ ಗತಿಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ ಮೇಘವನ್ನು | ಅಪಃ—ಉದಕದಿಂದ |
ವಸಾನಾ—ಆಚ್ಛಾದಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ; (ಉದಕದಿಂದ ತುಂಬಿ) | ದಿವಂ—ದ್ಯುಲೋಕಾಭಿಮುಖವಾಗಿ |
ಉತ್ಪತಂತಿ—ಮೇಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಹರಡುತ್ತವೆ | ತೇ—ಅವು | ಋತಸ್ಯ—ಉದಕದ | ಸದನಾತ್—ಸ್ಥಾನವಾದ
ಆದಿತ್ಯನಿಂದ | ಆ ಅವವೃತ್ತನ್—ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತವೆ | ಅದಿತ್—ಒಡನೆಯೇ | ಪೃಥಿವೀ—ಪೃಥ್ವಿಯು |
ಘೃತೇನ—ಉದಕದಿಂದ | ವೃದ್ಯತೇ—ತೋಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ |

| ಸದಸಾತಃ |

ಉದಕವನ್ನು ವಹಿಸಿರತಕ್ಕವರಾ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಚಾರವುಳ್ಳವರಾ ಆದ ರಶ್ಮಿಗಳು ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣವುಳ್ಳದ್ದೂ
ನಿಯತವಾದ ಗತಿಯುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ ಮೇಘವನ್ನು ಉದಕದಿಂದ ಆಚ್ಛಾದಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಉದಕದಿಂದ
ತುಂಬಿ ದ್ಯುಲೋಕಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಸರಿಸುತ್ತವೆ. ಪುನಃ ಅವು ಉದಕದ ಸ್ಥಾನವಾದ ಆದಿತ್ಯನಿಂದ
ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತವೆ. ಒಡನೆಯೇ ಪೃಥ್ವಿಯು ಉದಕದಿಂದ ತೋಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

English Translation

The smooth-gliding wafters (of the rain, the solar rays), clothing the
the waters with a dark cloud, ascend to heaven : they come down again from
the dwelling of the rain, and immediately the earth is moistened with water.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ವರ್ಷಕಾಮೇಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಹೋಮಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದನ್ನು ಹೋಮಮಾಡುವಾಗ ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಯಾನಂ ಎಂಬ ಈ ಋಕ್ಕನ್ನು ಪುರೋನುವಾಕ್ಯಾಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಯಾನಂ ಹರಯಃ ಸುಪರ್ಣಾ ನಿಯುತ್ಪಂತೋ ಗ್ರಾಮಜಿತೋ ಯಥಾ ನರಃ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೨-೧೩)

ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಸಾಯಣರು ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥವು ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ವಿವರಣೆಗಿಂತ ಕೊಂಚ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗಿದೆ. ಸಾಯಣರು ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಯಾನಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣಂ ಮೇಘಂ | ಕೃಷ್ಣವರ್ಣದ ಮೇಘವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ. ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಂ ನಿರಯಣಂ ರಾತ್ರಿಂ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಈ ಋಕ್ಕಿಗೆ ನಿರುಕ್ತವು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ.-

ಕೃಷ್ಣಂ ನಿರಯಣಂ ರಾತ್ರಿರಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಹರಯಃ ಸುಪರ್ಣಾ ಹರಣಾ ಆದಿತ್ಯರಶ್ಮಯಸ್ತೇ ಯದಾ-
ಮುತೋರ್ವಾಂಚಃ ಸರ್ವಾವರ್ತಂತೇ ಸಹಸ್ತಾನಾದುದಕಸ್ಯಾದಿತ್ಯಾದಥ ಘೃತೇನೋದಕೇನ
ಪೃಥಿವೀ ವೃದ್ಯತೇ |

(ನಿ ೨-೨೪)

ನಿರಯಣವೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. (ನಿರ್ಗಮನ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಅರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ.) ಆದಿತ್ಯನ ಸಂಚಾರಮಾರ್ಗಗಳೆರಡು. ಒಂದು ಕೃಷ್ಣವರ್ಣದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಶುಕ್ಲವರ್ಣದ್ದು. ಕೃಷ್ಣವರ್ಣದ ಸಂಚಾರಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿಯೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ದಕ್ಷಿಣಾಯನವೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. ಅಥವಾ ದಕ್ಷಿಣಾಯನದ ಸಂಚಾರವನ್ನೇ ಆದಿತ್ಯನ ರಾತ್ರಿಸಂಚಾರವೆಂದಾಗಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ದುರ್ಗಾಚಾರ್ಯರು ನಿರುಕ್ತವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಿಯಾನಂ ನಿರಯಣಂ ನಿರ್ಗತಿಃ [ನಿರ್ಯಾತಿ] ನಿರ್ಗಚ್ಛಂತೈತದಿತಿ ನಿಯಾನಂ ವರ್ತ್ಮ ಸಂಧಾಃ |
ತಚ್ಚ ಪುನರೇತತ್ | ರಾತ್ರಿಃ ಆದಿತ್ಯಸ್ಯ | ದ್ವೇಹ್ಯಸ್ಯಾಯನೇ ಶುಕ್ಲಂ ಚೋತ್ತರಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಚ
ದಕ್ಷಿಣಂ | ಸಾ ಹಿ ದೈವೀರಾತ್ರಿರಭಿಪ್ರೇತಾ | ತತೋ ಬ್ರವೀತಿ ರಾತ್ರಿರಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಜ್ಯೋತಿಷಃ |
ಸ ಏಷ ಭಗವಾನಾದಿತ್ಯೋ ಯದಾ ಜಗದನುಗ್ರಹಾಯ ಗರ್ಭಮುದಕಮಾತ್ಮನ್ಯಾಧಿತ್ಸುರುತ್ತ-
ಸ್ತಾದಿಸ್ಮಾರಾಯಣಂ ಪ್ರತಿಪದ್ಯತೇ ತದೈತೇ ಹರಯಃ ರಸ ಹರಣಾಃ ಸುಪರ್ಣಾಃ ತಸ್ಯ ರಶ್ಮಯಃ
ಸರ್ವಸ್ತಾದಿಸ್ಮಾಲ್ಲೋಕಾತ್ ಅಪೋವಸಾನಾಃ ಆತ್ಮನ್ಯಾಚ್ಛಾದಯಂತಃ ಆದದಾನಾಃ ದಿವಂ
ದ್ಯೂತನವಂತಮೇತಮಾದಿತ್ಯಂ ಪ್ರತಿಉತ್ಪತಂತಿ ||

(ನಿರುಕ್ತವ್ಯಾಖ್ಯಾ. ೨-೪)

ಆದಿತ್ಯನ ಗತಿಯು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಉತ್ತರಾಯಣಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಂದು ದಕ್ಷಿಣಾಯನಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. ಒಂದನ್ನು ಶುಕ್ಲವೆಂದೂ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಕೃಷ್ಣವೆಂದೂ ಕರೆದಿದೆ ಇಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯೆಂಬುದು ಕೃಷ್ಣಾಯನಕ್ಕೆ ಸರ್ವಾಯವಾದ ಪದವಾಗಿದೆ, ಎಂದು ವಿವರಿಸಿರುವುದನ್ನೇ ಸಾಯಣರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಎರಡನೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯದ್ವಾ | ಕೃಷ್ಣಂ ನಿಯಾನಂ ನಿಯಮನಂ ರಾತ್ರಿಃ | ದೇವಾನಾಂ ಹಿ ರಾತ್ರಿರ್ದಕ್ಷಿಣಾಯನಂ | ತತ್ಪ್ರತಿ ತಸ್ಮಿನ್ನರ್ಷಾಕಾಲೇ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ದೇವತೆಗಳ ರಾತ್ರಿಕಾಲಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣಾಯನವೆಂದು ಹೆಸರು. ಆದಿತ್ಯನು ಉತ್ತರಾಯಣದ ಗತಿಯನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ರಶ್ಮಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಉದಕವನ್ನು

ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಈ ರಾತ್ರಿಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪುನಃ ಆದಿತ್ಯನನ್ನು ನೇರುವುವು. ಇದೇ ವರ್ಷಾಕಾಲವು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೃಷ್ಟಿಯು ಪ್ರಭುತವಾಗಿ ಸುರಿಯುವುದೆಂದರ್ಥವು. ಈ ಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣಗಳನ್ನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ,

ಅಗ್ನಿರ್ಜ್ಯೋತಿರಹಶ್ಶುಕ್ಲಃ ಷಣ್ಮಾಸಾ ಉತ್ತರಾಯಣಂ |

ತತ್ರ ಪ್ರಯಾತಾ ಗಚ್ಛಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮವಿದೋ ಜನಾಃ ||

ಧೂಮೋ ರಾತ್ರಿಸ್ತಥಾ ಕೃಷ್ಣಃ ಷಣ್ಮಾಸಾ ದಕ್ಷಿಣಾಯನಂ |

ತತ್ರ ಚಾಂದ್ರಮಸಂ ಜ್ಯೋತಿಯೋಗೀ ಪ್ರಾಸ್ಯ ನಿವರ್ತತೇ ||

ಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣೇ ಗತೀ ಹ್ಯೇತೇ ಜಗತ್ಪಾತ್ಮತೇ ಮತೇ |

ಏಕಯಾ ಯಾತ್ಯನಾವೃತ್ತಿಮನ್ಯಯಾವರ್ತತೇ ಪುನಃ ||

(ಭಗವದ್ಗೀತಾ. ೮-೨೪-೨೩)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಭೌತಿಕವಾದ ವರ್ಣನೆಯು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ನೈತಿಕವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಫಲಾಫಲಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಚಿರಾದಿ ಮಾರ್ಗವೆಂದೂ ಧೂಮಮಾರ್ಗವೆಂದೂ ವ್ಯವಹಾರ ವಿರುವುದಾಗಿ ಹಿಂದೆ ದೇವಯಾನ ಮತ್ತು ಪಿತೃಯಾನಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಹೇಳಿದೆ. [cf ಛಾ. ಉ. ೫-೧೦-೩ ; ಬೃ. ಉ. ೬-೨-೧೯]. ಈ ವಿಧವಾದ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಕೃಷ್ಣಂ ನಿರಯಣಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತ ಕಾರರು ಕೇವಲ ರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸಾಯಣರು “ದೇವಾನಾಂ ರಾತ್ರಿರ್ವಕ್ಷಿಣಾಯನಂ” ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಋತಸ್ಯ ಸವನಾತ್—ಉದಕಸ್ಯ ಸ್ಥಾನಾದಾದಿತ್ಯಮಂಡಲಾತ್ | ಉದಕಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವಾದ ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲದಿಂದ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಋತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಉದಕವೆಂದರ್ಥ. [ಋತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯ, ಆದಿತ್ಯನ ಪಥ ಇತ್ಯಾದ್ಯನೇಕವಾದ ಅರ್ಥಗಳಿರುವುದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.] ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಋತ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉದಕಸಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೨-೨೪). ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ಋಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಋತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉದಕವೆಂದೇ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಋತಂ ಯೋನಿಃ | ಋತಸ್ಯ ಯೋನಿಃ | ಸತ್ಯಂ | ನೀರಂ | ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೇರಿಸಿದೆ. ಋತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವೆಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಅಗ ಉದಕವೇ ವಿಶ್ವದ ಮೂಲತತ್ತ್ವ ಎಂಬ ಕೆಲವು ತಾತ್ಪರ್ಯಕರ ಮತದಂತೆ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವ ಉದಕವೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ,

ಯದ್ವ ತೈನ್ರಿತ್ರಾವರುಣಾವೃತಾದಧ್ಯಾದದಾಭೇ ಅನ್ಯತಂ ಸ್ತೇನ ಮನ್ಯುನಾ ದಕ್ಷಸ್ಯ ಸ್ತೇನ ಮನ್ಯುನಾ |

ಯಾವೋ ರಿತ್ವಾಧಿ ಸದ್ವಸ್ತಪಶ್ಯಾಮ ಹಿರಣ್ಯಯಂ ||

ಧೀಭಿಶ್ಚ ನ ಮನಸಾ ಸ್ತೇಭಿರಕ್ಷುಭಿಃ ಸೋಮಸ್ಯ ಸ್ತೇಭಿರಕ್ಷುಭಿಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೩೯-೨)

ಎಂಬ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಋತಾದನ್ಯತಮಾದದಾಭೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಋತಾತ್—ಆದಿತ್ಯಾತ್ | ಅನ್ಯತಂ ಶೋಷಣ-ಸ್ವಭಾವಂ (ಉದಕಂ) ಎಂದು ಋತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಆದಿತ್ಯನೆಂದೂ, ಅನ್ಯತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉದಕವೆಂದೂ, ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಉದಕಕ್ಕೆ ಅನ್ಯತವೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ನೀರಿನ ಅಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು

ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉಪನಿಷದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಶಾಶ್ವತವಾದುದೇ ಸತ್ಯವೆಂದೂ, ಅಶಾಶ್ವತವಾದುದೇ ಅಸತ್ಯವೆಂದೂ ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಉದಾಹೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಅನ್ಯತಶಬ್ದವನ್ನು ಉದಕಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದು ಅಪರೂಪ.

ಘೃತೇನ—ಘೃತಮಿತ್ಯುದಕನಾಮು (ನಿ. ೭-೭೩) ಘೃತವೆಂಬುದು ಉದಕಪರ್ಯಾಯವಾದ ನಾಮವಾಗಿದೆ. ಸೇಚನಾರ್ಥಕವಾದ ಘೃತ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. “ಜಿಘರ್ತೇಃ ಸಿಂಚತಿಕರ್ಮಣಃ”

ಅವವೃತ್ತಸ್ತದನಾದೃತಸ್ಯಾದಿದ್ ಘೃತೇನ ಪೃಥಿವೀ ವೃದ್ಧತೇ—ಎಂಬ ಉತ್ತರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿರುಕ್ತ ಕಾರರು ಬೇರೊಂದು ಅರ್ಥವೂ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಥಾ ಪಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಭವತ್ಯಗ್ನಿರ್ವಾ ಇತೋ ವೃಷ್ಟಿಂ ಸಮೀರಯತಿ ಧಾಮಚ್ಛದ್ಧಿವಿ ಖಲು ಭೂತ್ಯಾ ವರ್ಷತಿ ಮರುತಃ ಸೃಷ್ಟ್ವಾಂ ವೃಷ್ಟಿಂ ನಯಂತಿ | ಯದಾ ಖಲು ವಾಸಾವಾದಿತ್ಯೋಽಗ್ನಿಂ ರಶ್ಮಿಭಿಃ ಪರ್ಯಾವರ್ತತೇಽಥ ವರ್ಷತೀತಿ |

(ನಿ. ೭-೨೪)

‘ಅಗ್ನಿಯು ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾನೆ’ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಅಗ್ನಿಯು ಧೂಮರೂಪದಿಂದ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ಸೇರಿ ಮೇಘವಾಗಿ ಪರಣಮಿಸಿ ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಅದಿತ್ಯನು ತನ್ನ ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿವೃತ್ತನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ವೃಷ್ಟಿ ಪತನವಾಗುತ್ತದೆ’ ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಇನ್ನೊಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾಕ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಅಗ್ನಿಪರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ.

ಅ ಅವವೃತ್ತನ್—ಅರ್ವಾಣ್ ಆಗಚ್ಛತಿ | ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಎಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಎಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುಸೇರ್ಣಾಃ—ಶೋಭನಪತನಾ ರಶ್ಮಯಃ | ಅಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕವು ಎಂದು ರಶ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯನಾಮವಾಗಿದೆ. ಸುಪರ್ಣಶಬ್ದವು ರಶ್ಮಿನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೨-೧೫), ಅಶ್ವನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೨-೨೭) ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. ಪಕ್ಷಿ, ಬಾಣ ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ, ಗರ್ಭವಾದ ಕಂಪುನವುಳ್ಳವು ಎಂದರ್ಥ, ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಇರುವ ನಾನಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಈ ವಿಶೇಷಣದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನೂ ಸಹ ಇದೇ ಭಾಗದ 421 ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ನಿಯಾನಮ್—ಯಾ ಪ್ರಾಪಣೇ. ಧಾತು. ಬಹುಲಗ್ರಹಣದಿಂದ ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ಲ್ಯುಟ್-ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯುಮೋರನಾಕೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅನಾದೇಶ. ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಹರಯಃ—ಹೃಣ್ ಹರಣೇ. ಧಾತು. ಹೃಪಿಷಿರುಹಿ—(ಉ. ಸೂ. ೪-೫೫೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಋಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ. ರಪರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇತ್ಯಾದಿನಿರ್ನಿತ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಥಮಾ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ.

ಅಸೇ—ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಉಡಿದಂಸದಾದಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಸಾನಾಃ—ನಸ ಆಚ್ಛಾದನೇ. ಅಂತರ್ಭಾವವಿತ್ಯರ್ಥಕವಾದ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ. ಅನು ದಾತ್ತೇತ್ತಾದುದರಿಂದ ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಾನಚ್ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಸತಂತಿ ಸತ್‌ಲ್ಯ ಗತೌ ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅವವೃತ್ತನ್—ವೃತು ವರ್ತನೇ. ಧಾತು. ವೃತ್ಯಯದಿಂದ ಪರಸ್ಮೈ ಪದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಝಿಗೆ ಅಂತಾದೇಶ. ಇಕಾರಲೋಪ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಸಿಗೆ ಶ್ಲ ಅದೇಶ. ಶ್ಲೌ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವಾದಿ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ರುಟಾಗಮ. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಅಡಾಗಮ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸದನಾತ್—ಸದ್‌ಲ್ಯ ವಿಶರಣಗತ್ಯವಸಾದನೇಷು. ಧಾತು. ಅಧಿಕರಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲುಟ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅನಾದೇಶ. ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಂಚಮೀವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಉದ್ಯತೇ—ಉಂದೀ ಕ್ಲೇದನೇ. ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಲಟ್. ಸಾರ್ವಧಾತುಕೇಯಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೬೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯಕ್. ಇದು ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನಿದಿತಾಂಹಲಉ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾನಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೪೭ ||

ಃ೦ಃ

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ದ್ವಾದಶ ಪ್ರಥಯಶ್ಚಕ್ರಮೇಕಂ ತ್ರೀಣಿ ನಭ್ಯಾನಿ ಕ ಉ ತಚ್ಚಿಕೇತ |

ತಸ್ಮಿನ್ನಾಕಂ ತ್ರಿಶತಾ ನ ಶಂಕನೋರ್ಪಿತಾಃ ಷಷ್ಟಿರ್ನ ಚಲಾಚಲಾಸಃ ||

|| ೪೮ ||

|| ಸದನಾಠಃ ||

ದ್ವಾದಶ | ಪ್ರಥಯಃ | ಚಕ್ರಂ | ಏಕಂ | ತ್ರೀಣಿ | ನಭ್ಯಾನಿ | ಕಃ | ಉಂ ಇತಿ | ತತ್ | ಚಿಕೇತ |

ತಸ್ಮಿನ್ | ಸಾಕಂ | ತ್ರಿಶತಾಃ | ನ | ಶಂಕನಃ | ಅರ್ಪಿತಾಃ | ಷಷ್ಟಿಃ | ನ | ಚಲಾಚಲಾಸಃ || ೪೮ ||

ಸಂಖ್ಯಾಭಾಷ್ಯಂ

ದ್ವಾದಶೈತತ್ಸಂಖ್ಯಾಕಾಃ ಪ್ರಥಮಃ ಪರಿಧಯಃ ಪ್ರಹಿತಾ ವರ್ತಂತೇ | ತತ್ಸ್ಥಾನೀಯಾ ದ್ವಾದಶ ಮಾಸಾ ಏಕಮದ್ವಿತೀಯಂ ಚಕ್ರಂ ಕ್ರಮಣಸ್ವಭಾವಂ ಸಂವತ್ಸರಾಖ್ಯಂ ಚಕ್ರಮಾಶ್ರಿತಾಃ | ತಥಾ ತ್ರೀಣಿ ತ್ರಿಸಂಖ್ಯಾಕಾನಿ ನಭ್ಯಾನಿ ನಾಭ್ಯಾಶ್ರಯಾಣಿ ಫಲಕಾನಿ ತತ್ಸ್ಥಾನೀಯಾನಿ ಗ್ರೀಷ್ಮವರ್ಷಾರ್ಧೇಮಂತಾ- ಖ್ಯಾನ್ಯಾಶ್ರಿತಾನಿ | ಯಥಾ ಸೂರ್ಯರಥಚಕ್ರಸ್ಯ ದ್ವಾದಶ ಪರಿಧಯೋ ನಾಭ್ಯಾರ್ಧಾಣಿ ತ್ರೀಣಿ ಫಲ- ಕಾನಿ ಸಂತಿ ತದ್ವತ್ಕಾಲಚಕ್ರಸ್ಯಾಪಿ | ಕ ಉಕ್ತೋಽಪಿ ಮಹಾಂಸ್ತಚ್ಚಕ್ರಂ ಚಿಕೇತ | ಜಾನಾತಿ | ತಸ್ಮಿಂಶ್ಚಕ್ರೇ ಸಾಕಂ ಸಹ ಶಂಕವೋ ನ ಶಂಕವ ಇವ | ಅತ್ರ ಪುರಸ್ತಾದುಪಚಾರೋಽಪಿ ನಶಬ್ದಃ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಾದುಪಮಾರ್ಥೀಯಃ | ತಸ್ಮಿನ್ನಪಿ ಸಂವತ್ಸರಚಕ್ರೇ ತ್ರಿಶತಾ ಏತತ್ಸಂಖ್ಯಾಕಾಃ ಷಷ್ಠೀರ್ನ | ನಶಬ್ದಶ್ಚಾರ್ಥೇ | ಷಷ್ಠೀಶ್ಚಾರಾ ಅರಸ್ಥಾನೀಯಾನ್ಯಹಾನ್ಯರ್ಪಿತಾಃ | ಅರ್ಪಿತಾನಿ | ಕೀದೃಶಾನಿ ತಾನಿ | ಚಲಾಚಲಾಸಃ | ಏಕಶ್ಚಲಶಬ್ದೋ ದ್ವಿಭಾವಪ್ರಾಪ್ತಃ | ಚಲಾಃ | ಚಲನಸ್ವಭಾವಾನೀತ್ಯರ್ಥಃ || ಚರಿಚಲಿಸತಿಸದೀನಾಮುಚ್ಯಾನ್ಯಾಭ್ಯಾಸಸ್ಯ | ಸಾ. ೬-೧-೧೨-೬ | ಇತಿ ದ್ವಿವರ್ಚನಮಾಗಾಗಮಶ್ಚ | ತತೋಽಸುಕ್ || ಷಷ್ಠೀಶ್ಚ ಹ ವೈ ತ್ರೀಣಿ ಚ ಶತಾನಿ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯಾಹಾನೀತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ | ಶತ. ೯-೧- ೧-೪೩. | ದ್ವಾದಶ ಪ್ರಥಮಶ್ಚಕ್ರಮೇಕಮಿತಿ ಮಾಸಾನಾಂ ಮಾಸಾ ಮಾನಾದಿತ್ಯಾದಿ ನಿರುಕ್ತಂ | ೪-೨೭. ||

ಪ್ರತಿಸದಾರ್ಥ

ಪ್ರಥಮಃ—ಪರಿಧಿಗಳು (ನೇಮಿಗಳು) | ದ್ವಾದಶ—ಹನ್ನೆರಡು ಸಂಖ್ಯಾಕಗಳಾಗಿವೆ | ಚಕ್ರಂ— ಚಕ್ರವು | ಏಕಂ—ಒಂದು | ನಭ್ಯಾನಿ—ಮಧ್ಯಭಾಗದ ಅಚ್ಚುಗಳು | ತ್ರೀಣಿ—ಮೂರು ಸಂಖ್ಯಾಕಗಳಾಗಿವೆ | ತತ್—ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು | ಕ ಉ ಚಿಕೇತ—ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನು ಅರಿತಿದ್ದಾನೆ ? | ತಸ್ಮಿನ್—ಈ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ | ಚಲಾಚಲಾಸಃ—ಪರಿಭ್ರಮಣ ಮಾಡತಕ್ಕ | ತ್ರಿಶತಾ ಷಷ್ಠೀರ್ನ—ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ಸಂಖ್ಯಾಕಗಳಾದ ೬ವ ಯವಗಳು | ಸಾಕಂ—ಒಟ್ಟಿಗೆ | ಶಂಕವೋ ನ—ಶಂಕುಗಳಂತೆ | ಅರ್ಪಿತಾಃ—ಅರ್ಪಿತಗಳಾಗಿವೆ (ನೇರಿವೆ) |

|| ಭಾವಾರ್ಥ ||

ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಪರಿಧಿಗಳು ಹನ್ನೆರಡು. ಮಧ್ಯಭಾಗದ ಅಚ್ಚುಗಳು ಮೂರು. ಈ ಚಕ್ರ ದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ಅನಯವಗಳು ಶಂಕುಗಳಂತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಪಿತಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದ ಮಹಾತ್ಮನು ಅಪರೂಪ

English Translation

The fellies are twelve; the wheel is one; three are the axles; but who knows it? within it are collected 360 (spokes), which are, as it were, move-able and immoveable

|| ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು ||

ಈ ಮಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದು ಆದಿತ್ಯಚಕ್ರವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಕಾಲಚಕ್ರವಾಗಬಹುದು. ಆವೃತ್ತಿರೂಪವಾದ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆದಿತ್ಯ. ಸಂವತ್ಸರ ಎಂಬ ಎರಡು ತತ್ತ್ವಗಳಿಗೂ

ಚಕ್ರವೇಂಬ ಪರ್ವಾಯನಾಮವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಎರಡಕ್ಕೂ ದ್ವಾದಶ ಪರಿಧಿಗಳಿವೆ, - ನಾಭಿತ್ರಯಗಳಿಗೆ ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ಶಂಕುಗಳಿವೆ. ಎರಡಕ್ಕೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ದ್ವಾದಶ ಪ್ರಥಮಃ—ಪರಿಧಯಃ ; ತತ್ ಸ್ಥಾನೀಯಾ ದ್ವಾದಶಮಾಸಾಃ | ಪರಿಧಿರೂಪಗಳಾದ ಹನ್ನೆರಡು ಮಾಸಗಳೆಂದರ್ಥ. ಅದಿತ್ಯಮಂಡಲವನ್ನು ರಥದ ಚಕ್ರಕ್ಕೂ ದ್ವಾದಶಮಾಸಗಳನ್ನು ಪರಿಧಿಗಳಿಗೂ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಮೇಷ, ವೃಷಭ ಇತ್ಯಾದಿ ಹನ್ನೆರಡು ರಾಶಿಗಳುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ಅಹೋರಾತ್ರಗಳ ಪರಿಗಣನೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಸಪರ್ವಾಯವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. **ದ್ವಾದಶ** ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ದ್ವಾದಶಮಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂವತ್ಸರದ ಪರ್ವಾಯವಾಗಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ದೇವಹಿತಿಂ ಜುಗುಪ್ಸುರ್ವ್ಯಾದಶಸ್ಯ ಋತುಂ ನರೋ ನ ಪ್ರ ಮಿನಂತೈತೇ |

ಸಂವತ್ಸರೇ ಪ್ರಾವೃಷ್ಯಾಗತಾಯಾಂ ತಸ್ತಾ ಘರ್ಮಾ ಅಶ್ನುವತೇ ವಿಸರ್ಗಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೭-೧೦೩-೯)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ದ್ವಾದಶಮಾಸಾತ್ಮಕಸ್ಯ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ದ್ವಾದಶ ಪ್ರಥಮೈಶ್ವಕ್ರಮೇಕಂ ಎಂಬ ಪಾದವನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ “ಇತಿ ಮಾಸಾನಾಂ” ಈ ದ್ವಾದಶಮಾಸಗಳು ಮಾಸಪರ್ವಾಯವಾದವು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೪-೨೭) ಇಂತಹ ಮಾಸಾತ್ಮಕವಾದ ಚಕ್ರವೆಂದರ್ಥ.

ತ್ರೀಣಿ ನಭ್ಯಾನಿ—ನಾಭ್ಯಾಶ್ರಯಾಣಿ ಫಲಕಾನಿ ತತ್ ಸ್ಥಾನೀಯಾನಿ ಗ್ರೀಷ್ಮವರ್ಷಾಹೇಮಂತಾಖ್ಯಾನ್ಯಾಶ್ರಿತಾನಿ | ನಾಭಿತ್ರಯವು ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಷ್ಮ, ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಹೇಮಂತಋತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ನಾಭಿಸ್ಥಾನೀಯಗಳಾದ ಸಂಧ್ಯಾತ್ರಯಗಳಾಗಬಹುದು, ಅಥವಾ ಭೂತಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನಕಾಲಗಳಾಗಬಹುದು.

ಕ ಉ ತಚ್ಚಿಕೇತ—ಕೋಽಪಿ ಮಹಾನ್ ಜಾನಾತಿ | ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವವನು ಯಾರು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮಹಾತ್ಮನು ಅಪರೂಪ. ಎಂದರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಕಾಲತತ್ತ್ವದ ರಹಸ್ಯವು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ. ಈ ಭಾವದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೋ ದದರ್ಶ ಪ್ರಥಮಂ ಜಾಯಮಾನಂ ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. (cf. ೧-೧೬೪-೪)

ಶಂಕವೋ ನ ; ಷಷ್ಟಿರ್ನ—ಈ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನ ಎಂಬ ನಿಪಾತವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. **ಶಂಕವೋ ನ** ಎಂಬಲ್ಲಿ, ‘ದುರ್ಮದಾಸೋ ನ ಸುರಾಯಾಂ’ ಎಂಬ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಉಪಮಾರ್ಥೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಂಕುಗಳಂತೆ ಎಂದರ್ಥ. (ನಿ. ೧-೪) **ಷಷ್ಟಿರ್ನ** ಎಂಬಲ್ಲಿ **ನ ಶಬ್ದಃ ಚಾರ್ಥೇ ತ್ರಿಶತಾಃ ಷಷ್ಟಿಶ್ಚ |** ನಶಬ್ದವು ಸಮುಚ್ಚಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮುನ್ನೂರು ಮತ್ತು ಅರವತ್ತು ಎಂದರೆ ಮುನ್ನೂರರವತ್ತು ಎಂದರ್ಥವೆಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು **ನ** ಎಂಬ ನಿಪಾತಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಷೇಧಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಉಪಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮುಚ್ಚಯಾರ್ಥವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬಂದರೆ ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನಮಾಡಿ ಸಾಯಣರು; —

ಷಷ್ಟಿತ್ವ ಹ ವೈ ತ್ರೀಣಿ ಚಿ ಶತಾನಿ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯಾಹಾನಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೯-೧-೧-೪೩)

ಎಂಬ ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚಕ್ರಂ—ಚಕತೇರ್ವಾ ಚರತೇರ್ವಾ ಕ್ರಾಮತೇರ್ವಾ | ಪ್ರತಿಘಾತಾರ್ಥಕವಾದ ಚಿರ್ ಅಥವಾ ಕ್ರಮು ಧಾತುವಿನಿಂದ ಚಕ್ರಶಬ್ದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ.

ಚಲಾಚಲಾಸಃ—ಏಕಶ್ಚಲಶಬ್ದೋ ದ್ವಿಭಾವಪ್ರಾಪ್ತಃ | ಚಲಾಃ | ಚಲನಸ್ವಭಾವಾನೀತ್ಯರ್ಥಃ ಇಲ್ಲಿ ಚಲನಾರ್ಥಕವಾದ ಚಲಶಬ್ದಕ್ಕೆ ದ್ವಿಭಾವವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಪರಿಭ್ರಮಣಾತ್ಮಕವಾದವು ಎಂದರ್ಥವೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ Wilson ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಮಾಡುವಾಗ ಚಲ, ಅಚಲ ಎಂಬ ಎರಡು ಭಾಗಮಾಡಿ,

Within it are collected 360 spokes, which are, as it were, moveable and immovable.

(Rig-veda Translation. Vol. II. p. 78)

ಚಲಿಸತಕ್ಕದ್ದೂ ಮತ್ತು ಚಲಿಸದಿರುವವು ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಯಣರು

ಚರಿ ಚಲಿಸತೀವದೀನಾಮೌಚ್ಯಾ ಕ್ಷಾ ಭ್ಯಾ ಸಸ್ಯ |

(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೨-೬)

ಎಂಬ ಪಾಣಿನಿಯ ಸೂತ್ರವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಚಲಶಬ್ದವೇ ದ್ವಿಭಾವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆಂದೂ, ಇಲ್ಲಿ ಚಲಾಚಲಾಸಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಚಲನಾತ್ಮಕವಾದ ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂವತ್ಸರರೂಪವಾದ ಏಕಚಕ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ಅನುಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಚಲಿಸುತ್ತಲೂ ಕೆಲವು ಚಲನವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಯಣರು ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥವು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. Wilson ಹೇಳಿರುವ ಅರ್ಥವು ತಪ್ಪೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಪ್ರಥಮಃ—ಡುಧಾಞ್ ಧಾರಣವೋಷಯೋಃ. ಧಾತು. ಉಪಸರ್ಗೇ ಘೋಃ ಕಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ಎಂಬುದರಿಂದ ಕಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆತೋಲೋಪ ಇಟಿಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೯೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಲೋಪ. ಕೃದುತ್ತರವದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಭ್ಯಾನಿ—ನಾಭಯೇ ಹಿತಾನಿ ನಾಭಿನಭಂಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೧-೨-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ನಭಾದೇಶ. ಯಸ್ಯೇತಿಚಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆಕಾರಲೋಪ ಯತೋನಾಮಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೨೦೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚಿಕೇತ—ಕಿತ ಜ್ಞಾನೇ. ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಂಕವಃ—ಖರು ಶಂಕು ಪೀಯು ನೀಲಂಗಲಿಗು (ಉ. ಸೂ. ೧-೩೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕು ಪ್ರತ್ಯಯಾಂತವಾಗಿ ನಿಷಾತಿತವಾಗಿದೆ.

ಚಲಾಚಲಾಸಃ—ಚಲ ಕಂಪನೇ. ಧಾತು. ಚರಿಚಲಿಸತಿವದೀನಾಮಚ್ಯಾಕ್ವಾಭ್ಯಾಸಸ್ಯ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೨-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಾಗ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವ. ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಆಕಾಗಮ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತಾನಯವನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಜಸ್ ಪರವಾದಾಗ ಆಜ್ಞ ಸೇರುಸುಕ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸುಕಾಗಮ. || ೪೮ ||

:೦:

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನಃ ಶಶಯೋ ಯೋ ಮಯೋಭೂರ್ಯೇನ ವಿಶ್ವಾ ಪುಷ್ಯಸಿ
ವಾರ್ಯಾಣಿ |

ಯೋ ರತ್ನಧಾ ವಸುವಿದ್ಯಃ ಸುದತ್ತಃ ಸರಸ್ವತಿ ತಮಿಹ ಧಾತವೇ ಕಃ || ೪೯ ||

ಸದಪಾಠಃ

ಯಃ | ತೇ | ಸ್ತನಃ | ಶಶಯಃ | ಯಃ | ಮಯೋಭೂಃ | ಯೇನ | ವಿಶ್ವಾ | ಪುಷ್ಯಸಿ | ವಾರ್ಯಾಣಿ |

ಯಃ | ರತ್ನಧಾಃ | ವಸುವಿತ್ | ಯಃ | ಸುದತ್ತಃ | ಸರಸ್ವತಿ | ತಂ | ಇಹ | ಧಾತವೇ | ಕರಿತಿ ಕಃ || || ೪೯ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಪ್ರವರ್ಗ್ಯೇಭಿಷ್ವವೇ ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನ ಇತ್ಯೇಕಾ | ಸೂತ್ರತಂ ಚ | ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನಃ ಶಶಯೋ ಯೋ ಮಯೋಭೂರ್ಗೌರಮೀಮೇದನು ವತ್ಸಂ ಮಿಷಂತಂ | ಅ. ೪-೭. | ಇತಿ || ಏಷೈವ ಸಾರಸ್ವತೇ ಪಶೌ ಹವಿಷೋ ಯಾಜ್ಯಾ | ಸೂತ್ರತಂ ಚ | ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನಃ ಶಶಯೋ ಯೋ ಮಯೋಭೂಸ್ತ್ವಂ ಸೋಮ ಪ್ರ ಚಿಕಿತೋ ಮನೀಷೇತಿ ದ್ವೇ | ಅ. ೩-೭. | ಇತಿ ||

ಹೇ ಸರಸ್ವತಿ ತೇ ತೇವ ಸಂಬಂಧೀ ಯಃ ಸ್ತನಃ ಸ್ತನವಚ್ಛಿಶುಸ್ಥಾನೀಯಾನಾಂ ಪ್ರಾಣಿನಾಮಾ- ಸ್ಥಾಯಿನಕಾರೀ ಲೌಕಿಕವೈದಿಕಸುಶಬ್ದರೂಪಃ ಸ್ತನಃ ಶಶಯಃ ಶಯಾನಸ್ತವ ದೇಹೇ ವರ್ತಮಾನಃ |

ಯಶ್ಚ ಸ್ತನೋ ಮಯೋಭೂ ರಸಾಸ್ಪಾದಿನಾಂ ಸುಖಸ್ಯ ಭಾವಯಿತಾ | ಯೇನ ಸ್ತನೇನ ವಿಶ್ವಾ
ಸರ್ವಾಣಿ ನಾರ್ಯಾಣಿ ವರುಣೀಯಾನ್ಯಭಿಮತರೂಪಾಣಿ ಧನಾನಿ ಪುಷ್ಯಸಿ ಭೋಕ್ತೃಭ್ಯಃ | ಯಶ್ಚ
ಸ್ತನೋ ರತ್ನಧಾ ಬಹುನಿಧರಮಣೀಯರಸಾನಾಂ ಧಾರಯಿತಾ ವಸುವಿದ್ವಸೂನಾಂ ವಾಸಯಿತ್ವಾಣಾಂ
ಧನಾನಾಂ ವೇತ್ತಾ ಲಬ್ಧ್ವಾ ವೇದಯಿತಾ ನಾ | ಕಿಂಚಿ ಯಃ ಸ್ತನಃ ಸುದತ್ರಃ ಶೋಭನದಾನಃ | ಸುದತ್ರಃ
ಕಲ್ಯಾಣದಾನ ಇತಿ ನಿರುಕ್ತಂ | ೬-೧೪ | ಅತ್ರಾಸಕ್ಯದ್ಯಚ್ಛಬ್ದಶ್ರವಣಂ ಸ್ತನಸ್ಯಾತಿಪ್ರಶಸ್ತತ್ವಜ್ಞಾಪ-
ನಾರ್ಥಂ | ಹೇ ದೇವಿ ತಂ ತಾದೃಶಂ ಸರ್ವಪ್ರಾಣೈಃ ಪಕಾರಕಂ ಸೂಕ್ತಮಯಂ ಸ್ತನಮಿಹಾಸ್ಮಿನ್ನರ್ಮ-
ಣೀದಾನೀಂ ನಾ ಧಾತೇವೇತ್ಯಾಭಿರ್ಧಾತುಂ ಸಾತುಂ ಸಾನಾಯ ಕಃ | ಕುರು ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಸರಸ್ವತಿ—ಎಲೈ ಸರಸ್ವತಿಯೇ | ತೇ—ನಿನ್ನ | ಯಃ—ಯಾವ | ಸ್ತನಃ—ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ ಋತ್ವಿಕ್ಯು
ಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿದಾಯಕವಾದುದೂ, ಸುಶಬ್ದರೂಪವಾದುದೂ ಆದ ನಿನ್ನ ಸ್ತನವು | ಶಶಯಃ—ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆ
ಯುತ್ತಾ ನಿನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವುದೋ | ಯಃ—ಯಾವ ಶಬ್ದರೂಪವಾದ ಸ್ತನವು | ಮಯೋಭೂ—ಸುಖದಾ
ಯಕವಾದುದೋ | ಯೇನ—ಯಾವುದರಿಂದ | ವಿಶ್ವಾ—ಸಮಸ್ತವಾದ | ವಾರ್ಯಾಣಿ—ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ |
ಪುಷ್ಯಸಿ—ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೀಯೋ | ಯಃ—ಯಾವುದು | ರತ್ನಧಾಃ—ರಮಣೀಯವಾದ ರಸವನ್ನು
ಒದಗಿಸುವುದೋ ಮತ್ತು | ವಸುವಿತ್—ಧನವೇತ್ಯವಾದುದೋ | ಯಃ—ಯಾವುದು | ಸುದತ್ರಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
ದಾತೃವಾಗಿರುವುದೋ | ತಂ—ಆ ಸ್ತನವನ್ನು | ಇಹ—ಈ ಯಜ್ಞಕರ್ಮದಲ್ಲಿ | ಧಾತೇವೇ—ನಮ್ಮ ಪಾನಕ್ಕೆ
ಯೋಗ್ಯವಾದುದನ್ನಾಗಿ | ಕಃ—ಮಾಡು |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಸರಸ್ವತಿಯೇ, ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ ಋತ್ವಿಕ್ಯುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿದಾಯಕವಾದುದೂ, ಸುಶಬ್ದರೂಪವಾದುದೂ
ಆದ ಯಾವ ನಿನ್ನ ಸ್ತನವು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ನಿನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವುದೋ, ಯಾವ ಶಬ್ದರೂಪವಾದ
ನಿನ್ನ ಸ್ತನವು ಸುಖದಾಯಕವಾದುದೋ, ಯಾವುದರಿಂದ ಸಮಸ್ತವಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ನೀನು ಅಧಿಕವಾಗಿ
ಕೊಡುತ್ತೀಯೋ, ಯಾವುದು ರಮಣೀಯವಾದ ರಸವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೋ ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಧನವೇತ್ಯವೂ
ಮತ್ತು ದಾತೃವೂ ಆಗಿರುವುದೋ ಆ ಸ್ತನವನ್ನು ಈ ಯಜ್ಞಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡು.

English Translation

Saraswathi, that retiring breast, which is the source of delight. with
which you bestow all good things, which is the container of wealth,
the distributor of riches, the giver of food (fortune); that (bosom) do you
lay open at this season for our nourishment.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಪ್ರವಗ್ಯವೆಂಬ ಯಾಗವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ಅಭಿಷ್ಠಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನ ಎಂಬ ಈ ಋಕ್ತನ್ನು ಯಾಜ್ಞಾ
ಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನಃ ಶಶಯೋ ಯೋ ಮಯೋಭೂ-
[41] [Vol. 12

ಗೌರವೋಮೇದನು ವತ್ಸಂ ಮಿಷಂತಂ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದಲೂ (ಆ. ೪-೭) ಸರಸ್ವತಿಸಂಬಂಧವಾದ ಪಶು ಹೋಮದಲ್ಲಿ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಹೋಮಮಾಡುವಾಗ ಈ ಋಕ್ಕನ್ನು ಯಾಜ್ಞಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶೌತಸೂತ್ರದ ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನಃ ಶಶಯೋ ಯೋ ಮಯೋಭೂಸ್ತ್ವಂ ಸೋಮ ಪ್ರ ಚಿಕಿತೋ ಮನೀಷೇತಿ ದ್ವೇ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದಲೂ (ಆ. ೩-೭) ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು.

ಸರಸ್ವತಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಃ ನದೀನಾಮವಾಗಿಯೇ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ವಾಗ್ಗೇವತವಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ.

Though there is nothing to show distinctly that Saraswathi is ever anything more in the Rig-Veda than a river goddess, we find her identified in the Brahmanas, with ಸಾಕಾ. speech. and in post Vedic mythology she has become goddess of eloquence and wisdom, invoked as a muse and regarded as the wife of Brahma.

(Macdonell: Vedic Mythology. p. 87.)

ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು ನದೀನಾಮವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ವಾಗ್ಗೇವತೆಯೆಂದೂ, ಬ್ರಹ್ಮಪತ್ನಿಯೆಂದೂ, ಪ್ರಜ್ಞಾಧಾತ್ರಿಯೆಂದೂ ಕರೆದಿದೆ ; ಎಂಬುದಾಗಿ Mac-Donell ಮುಂತಾದ ವಾಲ್ಶಾತ್ಯಪಂಡಿತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ,

ಶಂ ನೋ ದೇವಾ ವಿಶ್ವದೇವಾ ಭವಂತು ಶಂ ಸರಸ್ವತೀ ಸಹ ಧೀಭಿರಸ್ತು |

ಶಮುಭಿಷಾಚಃ ಶಮು ರಾತಿಷಾಚಃ ಶಂ ನೋ ದಿವ್ಯಾಃ ಸಾರ್ಥಿನಾಃ ಶಂ ನೋ ಅಪ್ಯಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೭-೩೫-೧೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾದಿಲೋಕತ್ರಯದಲ್ಲೂ ಇರತಕ್ಕ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ ಆಪೇಕ್ಷಿಸಿದೆ. ದಿವ್ಯಾಃ, ಸಾರ್ಥಿನಾಃ, ಅಪ್ಯಾಃ ಎಂದು ಲೋಕತ್ರಯದ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಪುನಃ ಸರಸ್ವತೀ ಸಹ ಧೀಭಿರಸ್ತು ಎಂದು ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಉದಹರಿಸಿರುವ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನದೀನಾಮವಾಗಿರಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ವಾಗ್ಗೇವತೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ವಿಷ್ಟವಾದ ದೇವತೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಕೃತವಾಗಿ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ವಾಗ್ಗೇವತೆಯನ್ನೇ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆಯೆಂದು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಣನೆಯಿಂದಲೂ, ಸಾಯಣರ ಭಾಷ್ಯದಿಂದಲೂ ನಿಷ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತೀಶಬ್ದವನ್ನು ವಾಚನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನದೀನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಠಿಸಿದೆ. (ನಿ. ೨-೨೩ ; ೨-೨೪) ವಾಗಧಿದೇವತೆಯಾದ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದುದು. ಮೇಲೆ ಉದಹರಿಸಿದ ಋಕ್ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಾಗ್ಗೇವತೆಯಾದ ಸರಸ್ವತಿಯ ಪ್ರಶಂಸೆಯಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಸಾವಕಾ ನಃ ಸರಸ್ವತೀ ವಾಚೇಭಿರ್ವಾಜಿನೀವತೀ | ಯಜ್ಞಂ ವಷ್ಟು ಧಿಯಾವಸುಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೩-೧೦)

ಇತ್ಯಾದಿಮುಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯಗೂ ಸರಸ್ವತಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ವಾಗ್ದೇವಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ನಿರುಕ್ತ ಕಾರರು ಶೈನಃ ಸೋಮಃ ಇತ್ಯಾದಿಮೂವತ್ತೈದು ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರವಾ, ಸರಸ್ವತೀ ಎಂಬ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಮೇಲಿನ (ಋ.ಸಂ. ೧-೩-೧೦) ಋಕ್ಯನ್ನು ಪಠಿಸಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತ ವಾದ (೧-೧೬೪-೪೯) ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಸರಸ್ವತಿಯ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪಾವಕಾ, ವಾಜಿನೀವತೀ, ಧಿಯಾವಸುಃ ಇತ್ಯಾದಿವಿಶೇಷಣಗಳು ವಾಗ್ದೇವಿಯಾದ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಅವಳು ಶುದ್ಧಿಕಾರಕಳು, ಅವಳೇ ಧಿಯಾವಸುವು.

ಐತರೇಯಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಈ ಋಕ್ಯಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಸಾಯಣರು ತಮ್ಮ ಅರ್ಥದ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯು ಹೀಗಿದೆ.

ಪಾವಕಾ ನಃ ಸರಸ್ವತೀ ಯಜ್ಞಂ ವಷ್ಟು ಧಿಯಾವಸುರಿತಿ ವಾಗ್ವೈ ಧಿಯಾವಸುಃ | ವಾಚಿ-
ಮೇವಾಸ್ತಿಸ್ತದ್ಧಾತಿ ಯ ಏವಂ ವೇದ ಯೇಷಾಂ ಚೈವಂ ವಿದ್ವಾನೇತದ್ಧೋತಾ ಶಂಸತಿ |
ಯಜ್ಞಂ ವಷ್ಟ್ವತಿ ಯದಾಹ ಯಜ್ಞಂ ವಹತ್ವಿತ್ಯೇವ ತದಾಹ |

(ಐ. ಅ. ೧-೧-೪)

ಇಲ್ಲಿ ಭೀಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ತುತಿಮಾತ್ರವೆಂದರ್ಥನಾಡಿದೆ. ವಾಗ್ದೇವಿಯು ಈ ಸ್ತುತಿಮಂತ್ರಗಳ ನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ಅಥವಾ ಇದನ್ನು ಅರಿತ ಹೋತೃವು ಯಾವ ಯಜಮಾನನಿಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನೂ ವಾಗ್ದೇವಿಯ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಈ ದೇವಿಯು ಸಕಲಪಾಪಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿ ಯಜ್ಞಕರ್ತನಿಗೆ ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕವಳು. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಳೂ ಪವಿತ್ರಕಾರಕಳೂ ಆದ ಈ ದೇವತೆಯು “ಯಜ್ಞಂ ವಷ್ಟು” ನಮ್ಮ ಯಜ್ಞವನ್ನು ವಹಿಸಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ ಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ಮಹೋ ಅರ್ಣಃ ಸರಸ್ವತೀ ಪ್ರ ಚೇತಯತಿ ಕೇತುನಾ | ಧಿಯೋ ವಿಶ್ವಾ ವಿ ರಾಜತಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೩-೧೨)

ಎಂಬ ಋಕ್ಯನ್ನೂ ಉದಹರಿಸಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಋಕ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿಯು ನದ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ದೇವತೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ವಾಗ್ದೇವತೆಗೆ ಯಾವ ಗುಣಗಳಿವೆಯೋ, ಅದೇ ಗುಣಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸರಸ್ವತೀ ಶಬ್ದದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಸಹ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಎರಡುಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಲಕ್ಷಣವು ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತತ್ರ ಸರಸ್ವತೀತ್ಯೇತಸ್ಯ ನದೀವದ್ದೇವತಾವಚ್ಛೆ ನಿಗಮಾ ಭವಂತಿ |

(ನಿ. ೨-೨೩)

ಸರಸ್ವತೀ | ಸರ ಇತ್ಯುದಕನಾಮ ಸರ್ತೇಸ್ತದ್ವತೀ |

(ನಿ. ೯-೨೬)

ಪ್ರವಹಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸೃ ಧಾತುವಿನಿಂದ ಸರಶಬ್ದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಉದಕವೆಂದರ್ಥ. ಈ ಸರವುಳ್ಳದ್ದು ಸರಸ್ವತೀ. ಇದು ನದೀರೂಪವಾದ ಸರಸ್ವತಿಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ ಇದೇ ಲಕ್ಷಣವು ವಾಗ್ಧೇವೀರೂಪವಾದ ಸರಸ್ವತೀ ಪದದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವುದೆಂದು “ಸರಸ್ವತೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಾ” ಎಂದು (ನಿ. ೧೧-೧೫)ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸರಸ್ವತಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿರುವ ಧಿಯಾವಸುಃ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಧೀ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ತುತಿಯೆಂದು ಐತರೇಯಾ ರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಧಿಯಾವಸುಃ-ಕರ್ಮವಸುಃಎಂದು ಧೀ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕರ್ಮವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಧೀ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಠಿಸಿದೆ. (ನಿ. ೩-೧ ; ನಿ. ೩-೧೩) ನಿರುಕ್ತಕಾರರು “ಮಹೋ ಅರ್ಣಃ ಸರಸ್ವತೀ” ಎಂಬ ಋಕ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಾಣಿ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾನಿ (ನಿ. ೧೧-೨೭) ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸಕಲವಾದ ಪ್ರಜ್ಞಾಯುತವಾದ ಧ್ಯಾನವೆಂಬರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು

ಪಥಸ್ತಥಃ ಪರಿಗತಿಂ ವಚಸ್ಯಾ ಕಾಮೇನ ಕೃತೋ ಅಭ್ಯಾಸಳೇಕಂ |

ಸ ನೋ ರಾಸಚ್ಛುರುಧಶ್ಚಂದ್ರಾಗ್ರಾ ಧಿಯಂಧಿಯಂ ಸೀಷಧಾತಿ ಪ್ರ ಪೂಷಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೪೯-೮)

ಸಾವೀರನೀ ತನ್ಯತುರೇಕಪಾದಜೋ ದಿವೋ ಧರ್ತಾ ಸಿಂಧುರಾಪಃ ಸಮುದ್ರಿಯಃ |

ವಿಶ್ವೇ ದೇವಾಸಃ ಶೃಣವನ್ ವಚಾಂಸಿ ಮೇ ಸರಸ್ವತೀ ಸಹ ಧೀಭಿಃ ಪುರಂಧ್ಯಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೬೫-೧೩)

ಎಂಬ ಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ಧೀ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಕರ್ಮಗಳೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸ್ತನಃ-ಸ್ತನವಚ್ಛಿಶುಸ್ಥಾನೀಯಾನಾಂ ಪ್ರಾಣಿನಾಮಾಪ್ಯಾಯನಕಾರೀ ಲೌಕಿಕವೈದಿಕಸುಶಬ್ದರೂಪಃ ಸ್ತನಃ | ಶಿಶುರೂಪರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸ್ತನವು ಸ್ತೀರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಯಾನರೀತಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಲೌಕಿಕರೂಪವಾದುದೂ ವೈದಿಕರೂಪವಾದುದೂ ಆದ ವಾಙ್ಮಯವಾದ ಶಬ್ದವು ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ ಋತ್ವಿಕ್ಯುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನಂಟುಮಾಡತಕ್ಕವೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಸರ್ವಪ್ರಾಣ್ಯಪಕಾರಕಂ ಸೂಕ್ತಮಯಂ ಸ್ತನಂ | ಸಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಉಪಕಾರಕವಾದುದೂ, ಸೂಕ್ತಮಯವಾದುದೂ ಆದ ಸ್ತನವೆಂದು ಅರ್ಥ. ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡುವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿಡಿಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

“ಅಭೈನಂ ಮಾತ್ರೇ ಪ್ರದಾಯಿ ಸ್ತನಂ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ “ ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನಃ ”.....” ಎಂದು ಮಾತೃವು ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಸ್ತನೈವಾಪನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಧಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. “ಅಭೈನಂ ಮಾತ್ರೇ ಪ್ರದಾಯಿ ಸಾಂಕಸ್ಯಂ ಸ್ತನಂ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನಇತ್ಯಾದಿಮಂತ್ರೇಣ” ಎಂದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಬೃ. ಉ. ಶಾಂಕರಭಾಷ್ಯ. ೬-೪-೨೭).

ಮಯೋಭೂಃ-ರಸಾಸ್ತಾದಿನಾಂ ಸುಖಸ್ಯ ಭಾವಯಿತಾ | ವಾಗ್ರಸದ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕವಳು ಎಂದರ್ಥ. ಅಥವಾ ವಾಗ್ರಾಪವಾದ ಸ್ತನದಿಂದ ರಸವೆಂಬ ಸ್ತೀರವನ್ನು ಸುರಿಸುವವಳು ಮತ್ತು ಆನಂದದಾಯಕಳು ಎಂದರ್ಥ. ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಈ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ವಾಚಂ ಧೇನುಮುಪಾಸೀತ ತಸ್ಯಾಶ್ಚ ತ್ವಾರಃ ಸ್ತನಾಃ ಸ್ವಾಹಾಕಾರೋ ವಷಟ್ಕಾರೋ ಹಂತಕಾರೋ
ಸ್ವಧಾಕಾರಸ್ತಸ್ಯೈ ದ್ವಾ ಸ್ತನೌ ದೇವಾ ಉಪಜೀವಂತಿ ಸ್ವಾಹಾಕಾರಂ ಚ ವಷಟ್ಕಾರಂ ಚ
ಹಂತಕಾರಂ ಮನುಷ್ಯಾಃ ಸ್ವಧಾಕಾರಂ ಪಿತರಸ್ತಸ್ಯಾಃ ಪ್ರಾಣ ಋಷಭೋ ಮನೋ ವತ್ಸಃ ||

(ಬೃ. ಉ. ೫-೮)

ವಾಕ್ಯನ್ನು ಧೇನುವೆಂದು ಉಪಾಸನೆಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಧೇನುವಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸ್ತನಗಳಿವೆ ಸ್ವಾಹಾಕಾರ, ವಷಟ್ಕಾರ, ಹಂತಕಾರ, ಸ್ವಧಾಕಾರ ಎಂಬಿವೇ ನಾಲ್ಕು ಸ್ತನಗಳು. ಸ್ವಾಹಾಕಾರವೂ, ವಷಟ್ಕಾರವೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹವಿಸ್ಸಿನರೂಪವಾದ ಅನ್ನವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಹಂತಕಾರವು ಮಾನವರಿಗೂ ಸ್ವಧೆಯು ಪಿತೃಗಳಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣವೇ ಈ ವಾಗ್ರೂಪವಾದ ಧೇನುವಿಗೆ ವೃಷಭದಂತಿರುವುದು.

ಪ್ರಾಣೇನ ಹಿ ವಾಕ್ಯಸೂಯತೇ | ಮನೋ ವತ್ಸಃ | ಮನಸಾ ಹಿ ಪ್ರಸ್ತಾವ್ಯತೇ | ಮನಸಾ ಹ್ಯಾ-
ಲೋಚಿತೇ ವಿಷಯೇ ವಾಕ್ಸ್ರವರ್ತತೇ | ತಸ್ಮಾನ್ಮನೋ ವತ್ಸಸ್ಥಾನೀಯಂ ||

(ಶಾಂಕರಭಾಷ್ಯ)

ಪ್ರಾಣದಿಂದಲೇ ವಾಕ್ಯನ ಪ್ರಸವವಾಗುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣವು ವೃಷಭವು. ಮನಸ್ಸು ಆಲೋಚಿಸಿದನಂತರವೇ ವಾಕ್ಯನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ವತ್ಸಸ್ಥಾನೀಯವಾಯಿತು. ಎಂಬುದಾಗಿ ವಾಗ್ಧೇನುವಿನ ಸ್ತನ್ಯದಿಂದ ಲಭಿಸತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಲಭಿಸುವ ತೃಪ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ಯೇನ ವಿಶ್ವಾ ಪುಷ್ಯಸಿ ವಾರ್ಯಾಣಿ ಎಂಬ ಪಾದದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ರತ್ನಧಾಃ, ವಸುವಿತೃ ಇತ್ಯಾದಿವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಛಾಂದೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ ವಾಕ್ಯೇ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ, ಸಕಲಭೂತಗಳಿಗೂ, ಸಕಲವಿಧವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವಾಗ್ವಾ ನಾಮೋ ಭೂಯಸೀ ವಾಗ್ವಾ ಋಗ್ವೇದಂ ವಿಜ್ಞಾಪಯತಿ ಯಜುರ್ವೇದಂ ಸಾಮ-
ವೇದಮಾಥರ್ವಣಂ ಚತುರ್ಥಮಿತಿಹಾಸಪುರಾಣಂ ಪಂಚಮಂ ವೇದಾನಾಂ ವೇದಂ ಪಿತೃಂ
ರಾಶಿಂ ದೈವಂ ನಿಧಿಂ ವಾಕೋವಾಕ್ಯಮೇಕಾಯಾನಂ ದೇವವಿದ್ಯಾಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಂ ಭೂತ-
ವಿದ್ಯಾಂ ಕ್ಷತ್ರವಿದ್ಯಾಂ ನಕ್ಷತ್ರವಿದ್ಯಾಂ ಸರ್ಪದೇವಜನವಿದ್ಯಾಂ ದಿವಂ ಚ ಪೃಥಿವೀಂ ಚ
ನಾಯುಂ ಚಾಕಾಶಂ ಚಾಪಶ್ಚ ತೇಜಶ್ಚ ದೇವಾಂಶ್ಚ ಮನುಷ್ಯಾಂಶ್ಚ ಪಶೂಂಶ್ಚ ವಯಾಂಸಿ ಚ
.... ಧರ್ಮಂ ಚಾಧರ್ಮಂ ಚ ಸತ್ಯಂ ಚಾನೃತಂ ಚ ಸಾಧು ಚಾಸಾಧು ಚ
ಹೃದಯಜ್ಞಂ ಚಾಹೃದಯಜ್ಞಂ ಚ ಯದ್ವೈ ವಾಜ್ ನಾಭವಿಷ್ಯನ್ನಧರ್ಮೋ ನಾಧರ್ಮೋ
ವ್ಯಜ್ಞಾಪಯಿಷ್ಯನ್ನ ಸತ್ಯಂ ನಾನೃತಂ ವಾಚಮುಪಾಸ್ಯೇತಿ ||

(ಛಾ. ಉ. ೭-೨-೧)

ವಾಕ್ಯತ್ವವು ಕೇವಲ ನಾಮುಕ್ತಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದುದು. ವಾಕ್ಯನಿಂದಲೇ ಋಗ್ವೇದವೂ, ಯಜುರ್ವೇದವೂ, ಸಾಮವೇದವೂ, ಅಥರ್ವವೇದವೂ, ಸಕಲವಾದ ಇತಿಹಾಸಪುರಾಣಾದಿಗಳೂ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೂ, ವಾಯುವೂ, ಅಕಾಶವೂ, ಸಕಲ ದೇವಮನುಷ್ಯಾದಿಗಳೂ, ಪಶುಪಕ್ಷಾದಿಗಳೂ ವಾಕ್ಯನಿಂದಲೇ ಅರಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳೂ, ಸದಸತ್ತುಗಳೂ, ಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯಗಳೂ ವಾಕ್ಯಿನಿಂದಲೇ ಜ್ಞಾತವಾಗುತ್ತವೆ. ವಾಕ್ಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯಗಳಾಗಲಿ, ಸದಸತ್ತುಗಳಾಗಲಿ ಯಾವುವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ,

ಸ ಯೋ ನಾಚಂ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯುಪಾಸ್ತೇ | ಯಾವದ್ವಾಚೋ ಗತಂ ತತ್ರಾಸ್ಯ ಯಥಾ ಕಾಮಚಾರೋ
ಭವತಿ ಯೋ ನಾಚಂ ಬ್ರಹ್ಮೇತ್ಯುಪಾಸ್ತೇ |

(ಭಾ. ಉ. ೭-೨-೨)

ಯಾವನು ವಾಗ್ಗೂಪವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಉಪಾಸನೆಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಸಕಲವಿಧವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ, ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲದೇ,

ನಾಗ್ನೈ ಗಾಯತ್ರೀ ವಾಗ್ವಾ ಇದಂ ಸರ್ವಂ ಭೂತಂ ಗಾಯತಿ ಚ ತ್ರಾಯೇ ಚ |

(ಭಾ. ಉ. ೩-೧೨-೧)

ವಾಕ್ಯಿನಿಂದಲೇ ಸಕಲತತ್ತ್ವಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಪಠಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಸಕಲಕ್ಕೂ ವಾಗ್ವಾ ರಕ್ಷಕವಾದುದರಿಂದಲೂ, ವಾಗ್ವೇ ಗಾಯತ್ರಿಯು ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವಾಕ್ಯಿನ ಪುಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ಅಥ ಸಾರಸ್ವತಂ | ನಾಗ್ನೈ ಸರಸ್ವತೀ ವಾಚೈವ ತತ್ರಜಾಪತಿಃ ಪುನರಾತ್ಮಾನಮಾಪ್ಯಾಯಯತ
ವಾಗೇನಮುಪಸಮಾವರ್ತತೇ ನಾಚಮನುಕಾಮಾತ್ಮಾನಃ ಕುರುತೇ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೩-೯.೧.೭)

ವಾಗ್ವೇ ಸರಸ್ವತಿಯು. ವಾಕ್ಯಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ವಾಗ್ವಾ ಪ್ರಜಾಪತಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಅವನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಯಜಮಾನನೂ ಸಹ ವಾಕ್ಯಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ತದ್ಯತ್ಸಾರಸ್ವತಮನುಭವತಿ | ನಾಗ್ನೈ ಸರಸ್ವತೈನ್ನಗಂ ಸೋಮಸ್ತಸ್ಮಾದ್ಯೋ ನಾಚಾ ಪ್ರಸಾ-
ಮ್ಯನ್ನಾದೋ ಹೈವ ಭವತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೩-೯.೧.೯)

ಸರಸ್ವತಿಯೇ ವಾಗ್ದೇವತೆಯು. ಸೋಮನೇ ಅನ್ನವು ಇವೆರಡನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಡೆದವನು ಅನ್ನಸಂಪದ್ಯುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಶತಪಥಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಗ್ದೇವತೆಯಾದ ಸರಸ್ವತಿಯು ಪ್ರಶಂಸೆ ಇದೆ.

ರತ್ನಧಾ—ಬಹುವಿಧರಮಣೀಯರಸಾನಾಂ ಧಾರಯಿತಾ | ರಘುಣೀಯವಾದ ರಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಎಂದು ವಾಕ್ಯಿಗೆ (ಸರಸ್ವತಿಗೆ) ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ರತ್ನ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರಮಣೀಯವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು “ಹೋತಾರಂ ರತ್ನಧಾತಮಂ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೭-೧೫) ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಆನಂದರೂಪವಾದ ರಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವಳು ಎಂದರ್ಥ.

ಸುದತ್ತೇ:—ಸುದತ್ತೇ ಕಲ್ಯಾಣಿದಾನಃ | ಸುವಿದತ್ತೇ ಕಲ್ಯಾಣವಿದ್ಯಃ ಸುದತ್ತ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಶೋಭನಾತ್ಮಕವಾದ ದಾನವುಳ್ಳವನೆಂದೂ, ಸುವಿದತ್ತಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣಾತ್ಮಕವಾದ ವಿದ್ಯವುಳ್ಳವನೆಂದೂ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೬-೧೪) ಸಾಯಣರೂ ಸಹ ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ನಿರುಕ್ತದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಸುದತ್ತ ಶಬ್ದದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ತೋರಿಸಲು,

ತಾ ನೋ ರಾಸನ್ರಾತಿಷಾಚೋ ವಸೂನ್ಯಾ ರೋದಸೀ ವರುಣಾನೀ ಶೃಣೋತು |

ವರೂತ್ರಿಭಿಃ ಸುಶರಣೋ ನೋ ಅಸ್ತು ತ್ವಷ್ಟಾ ಸುದತ್ತೋ ವಿ ದಧಾತು ರಾಯಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೩೪-೨೨)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನು ದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುದತ್ತಶಬ್ದವು ತ್ವಷ್ಟುವಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಕಲ್ಯಾಣಾತ್ಮಕವಾದ ದಾನವುಳ್ಳವನೆಂದರ್ಥ. ಅದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸ್ತನಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಾತ್ಮಕವಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ತಮಿಹ ಧಾತೇನೇ ಕಃ:—ಎನ್ನುವಾಗ ತಂ ಎಂದರೆ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಉಪಕಾರಕವಾದುದೂ ಸೂಕ್ತ ರೂಪವಾದುದೂ ಆದ ಸ್ತನವೆಂದೂ, ಇದನ್ನು ಪಾನಮಾಡಲು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆಯೆಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ ಪ್ರವರ್ಗ್ಯೇ ಅಭಿಷ್ಟವೇ ಯಸ್ತೇ ಸ್ತನಃ ಇತ್ಯೇಕಾ ” ಈ ಮಂತ್ರವು ಪ್ರವರ್ಗ್ಯಯಾಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿರೂಪವಾಗಿ ಪಠಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಶಶಯಃ:—ಶೀಞ್ ಸ್ವಪ್ತೇ ಧಾತು. ಪಚಾದಿನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತು ಇಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ, ಅಯಾದೇಶ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ದ್ವಿತ್ವ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಯೋಭೂಃ:—ಮಯಃ ಸುಖಂ ಭಾವಯತಿ ಇತಿ ಮಯೋಭೂಃ ಅಂತರ್ಭಾವಿತಣ್ಯರ್ಥಕವಾದ ಭೂ ಧಾತುವಿನ ಮೇಲೆ ಕ್ವಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವಾ:—ನಪುಂಸಕಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಶೇಶ್ಠಂದಸಿ ಬಹುಲಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೨೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ತಿಗಿ ಲೋಪ.

ಪುಷ್ಯಸಿ:—ಪುಷ ಪುಷ್ಪಾ ಧಾತು. ದಿವಾದಿ. ಲಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ವೈ-ತ್ವಾನ್ನಿತ್ಯಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ಯನ್ ವಿಕರಣ ನಿತ್ವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ರತ್ನಧಾಃ:—ಡುಧಾಞ್ ಧಾರಣವೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಆತೋಮನಿನಾ ಕ್ವನಿಪ್ ವನಿಜಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಸರ್ವಲೋಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಸುವಿತ್:—ವಸೂನಾಂ ವೇತ್ತಾ ವಸುವಿತ್. ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಕ್ವಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸರಸ್ವತಿ—ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಆಷ್ಟಮಿಕಪಮಂತ್ರತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮಂತ್ರಿಸ್ಯ (ಪಾ ಸೂ. ೬-೧-೧೯೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧಾತನೇ—ಧೇಟು ಪಾನೇ. ಧಾತು. ತುಮನರ್ಥತೋರುವಾಗ ತುಮರ್ಥೇಸೇಸೇನೇ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ತವೇನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಆದೇಚಿಲುಪದೇಶೇಶಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಆತ್ಮ. ಇತಿತ್ಯಾದಿನಿರ್ಣಯಂ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೃ—ಡುಕ್ಯೌ ಕರಣೇ. ಧಾತು ಛಂದಸಿಲುಜಲಜಾಲಿಟಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲೋಽರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲುಜ್. ಮಧ್ಯಮಪುರುಷವಕವಚನದಲ್ಲಿ ಸಿಪ್. ಇತೆಶ್ಚ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರಲೋಪ. ಮಂತ್ರೇಘಸಹ—(ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚ್ಲಿಗೆ ಲುಕ್. ಸಿಪ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ರಸರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಲ್‌ಜ್ಯಾಭ್ಯೋ—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಸಿಪಿಗೆ ಲುಕ್. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸ್ಯ—(ಪಾ ಸೂ. ೬-೪-೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಡಾಗಮ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರೇಫಕ್ಕೆ ವಿಸರ್ಗ. ಅನುದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ||೪೯||

—:೦:—

[ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ ||

ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯಜಂತ ದೇವಾಸ್ತಾನಿ ಧರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರಥಮಾನ್ಯಾಸನ್ |

ತೇ ಹ ನಾಕಂ ಮಹಿಮಾನಃ ಸಚಂತ ಯತ್ರ ಪೂರ್ವೇ ಸಾಧ್ಯಾಃ ಸಂತಿ
ದೇವಾಃ || ೫೦ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಯಜ್ಞೇನ | ಯಜ್ಞಂ | ಅಯಜಂತ | ದೇವಾಃ | ತಾನಿ | ಧರ್ಮಾಣಿ | ಪ್ರಥಮಾನಿ | ಆಸನ್ |

ತೇ | ಹ | ನಾಕಂ | ಮಹಿಮಾನಃ | ಸಚಂತ | ಯತ್ರ | ಪೂರ್ವೇ | ಸಾಧ್ಯಾಃ | ಸಂತಿ | ದೇವಾಃ || ೫೦ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಗ್ನಿಮಂಥನೇ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಿತ್ಯೇಷಾ ಪರಿಧಾನೀಯಾ | ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯ-
ಜಂತ ದೇವಾ ಇತಿ ಪರಿಧೇಯಾತ್ | ಅ. ೨-೧೬. | ಇತಿ ಸೂತ್ರೀತತ್ಯಾತ್ ||

ದೇವಾ ವೈವರ್ತಾರೋ ಯಜಮಾನಾ ಯಜ್ಞೇನ ನಿರ್ಮಥ್ಯಾಗ್ನಿನಾ ಯಜ್ಞಂ ಹೋಮ-
ಸಾಧನಮಾಹವನೀಯಮಯಜಂತ | ಪೂಜಿತವಂತಃ | ಅನುಷ್ಠಾನಾಯ ಸಂಯೋಜಿತವಂತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ |
ಅಗ್ನಿಂ ಮಥಿತ್ವಾ ಪ್ರಹರತಿ ತೇನೈವಾಗ್ನಯ ಅತಿಥ್ಯಂ ಕ್ರಿಯತ ಇತಿ ಹಿ ತೈತ್ತಿರೀಯಕಂ | ತಾನಿ ಧರ್ಮ-
ಣ್ಯಾಗ್ನಿಸಾಧನಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರಥಮಾನಿ | ಪ್ರಥಮ ಇತಿ ಮುಖ್ಯನಾಮ | ಪ್ರತಮಾನಿ ಪ್ರಕೃತ್ಯಪ್ರತಮಾನ್ಯಾ-

ಸನ್ | ಫಲಪ್ರಸವಸಮರ್ಥಾನ್ಯಭವನ್ನಿತ್ಯರ್ಥಃ | ತೇ ಹ ತೇ ಚ ಯಜಮಾನಾ ನಾಕಂ | ನಾಸ್ತಿನೈಕ-
ಮಸ್ತೀತಿ ನಾಕಃ ಸ್ವರ್ಗಃ | ತಂ ಮಹಿಮಾನೋ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಯುಕ್ತಾಃ ಸಚಂತ | ಸಂಗತಾಃ | ಕೇದ್ಯಶಂ
ನಾಕಂ | ಯತ್ರ ಯಸ್ತಿನೈಕೇ ಪೂರ್ವೇ ಪೂರ್ವತನಾಃ ಸಾಧ್ಯಾಃ ಸಾಧನಾ ಯಜ್ಞಾದಿಸಾಧನವಂತಃ |
ಕರ್ಮದೇವಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತೇ ಸಂತಿ ನಿವಸಂತಿ ತಂ ಸಚಂತ | ತಸ್ಮಾದಿದಾನೀಮಸಿ ಮನುಷ್ಯೈರೇವಂ
ಕರ್ತವ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ದೇವಾ ಇದಾನೀಂ ದೇವಭಾಗಮಾಪನ್ನಾಃ ಪೂರ್ವಂ ಯಜ್ಞೇನಾಗ್ನಿನಾ
ಪಶುಭೂತೇನ ಯಜ್ಞಂ ಯಷ್ಟವ್ಯಮಗ್ನಿಮಯಜಂತ | ಪೂಜಿತವಂತಃ | ಅಗ್ನೇರೇವ ಮೂರ್ತಿಭೇದೇನ
ದೇವತ್ವಂ ಚ ಪಶುತ್ವಂ ಚ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಂ | ಅಗ್ನಿಃ ಪಶುರಾಸೀತ್ತಮಾಲಭಂತ ತೇನಾಯಜಂತೇತಿ ಶ್ರುತೇಃ |
ಶಿಷ್ಟಂ ಪೂರ್ವವತ್ | ಯತ್ರ ಯಸ್ಮಿನ್ ಸ್ವರ್ಗೇ ನಿಮಿತ್ತಭೂತೇ ಸತಿ ಪೂರ್ವೇ ಪೂರ್ವತನಾಃ ಸಾಧ್ಯಾ
ದೇವಾಃ ಸಾಧನಾಶ್ಚಂದೋಽಭಿಮಾನಿನಃ | ಆದಿತ್ಯಾ ಅಂಗಿರಸಶ್ಚ ಸಾಧ್ಯಾ ದೇವಾ ಉಚ್ಯಂತೇ | ಛಂದಾಂಸಿ
ವೈ ಸಾಧ್ಯಾ ದೇವಾಸ್ತೇಽಗ್ನೇಗ್ನಿನಾಗ್ನಿಮಯಜಂತ ತೇ ಸ್ವರ್ಗಂ ಲೋಕಮಾಯನ್ನದಿತ್ಯಾಶ್ಚೈವೇಹಾ-
ಸನ್ನಂಗಿರಸಶ್ಚ ತೇಽಗ್ನೇಗ್ನಿನಾಗ್ನಿಮಯಜಂತ ತೇ ಸ್ವರ್ಗಂ ಲೋಕಮಾಯನ್ | ಐ. ಬ್ರಾ. ೧-೧೬ | ಇತಿ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ | ಏತೇ ದೇವಾಃ ಸ್ವರ್ಗೇ ಸಂತಿ | ಭವಂತಿ | ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಯಜ್ಞೇನ
ಜ್ಞಾನಾದಿಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಂ ವಿಷ್ಣುಮಯಜಂತ | ಪೂಜಯಂತಿ | ತೇ ನಾಕಂ | ವಿಷ್ಣುಲೋಕಂ
ಮಹಾನುಭಾವಾಃ ಸಚಂತ | ಸಂಗಚ್ಯಂತೇ | ಯತ್ರ ಪೂರ್ವೇ ಸಾಧ್ಯಾದಯೋ ದೇವಾಃ ಸಂತಿ ತತ್ಸ್ಥಾನಂ |
ಅಗ್ನಿನಾಗ್ನಿಮಯಜಂತ ದೇವಾ ಇತ್ಯಾದಿ ನಿರುಕ್ತಮನುಸಂಧೇಯಂ | ನಿ. ೧೨-೪೧ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ದೇವಾಃ—ದೇವತೆಗಳು ಅಥವಾ ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾದ ಯಜಮಾನರು | ಯಜ್ಞೇನ—ಯಜ್ಞದಿಂದ |
ಯಜ್ಞಂ—ಯಜ್ಞವನ್ನು | ಅಯಜಂತ—ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು | ತಾನಿ—ಆ ವಿಧವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿದ | ಧರ್ಮಾಣಿ—
ಯಜ್ಞಕರ್ಮಗಳು | ಪ್ರಥಮಾನಿ—ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವಾಗಿ | ಆಸನ್—ಆದವು | (ಅನಂತರ)ಯತ್ರ—
ಯಾವ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ | ಪೂರ್ವೇ—ಪ್ರಾಚೀನರೂ | ಸಾಧ್ಯಾಃ—ಹಿಂದೆ ನೆರವೇರಿಸಿದ ಯಜ್ಞಾದಿಸಾಧನಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದವರೂ ಆದ | ದೇವಾಃ—ದೇವತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದ ಯಜಮಾನರು | ಸಂತಿ—ಇರುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ | ನಾಕಂ—
ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು | ತೇ ಹ—ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿದವರೂ ಸಹ | ಮಹಿಮಾನಃ—ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ
ಯಾದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ | ಸಚಂತೇ—(ಸೇರಿ) ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಯಜ್ಞಕರ್ತರು ಯಜ್ಞದಿಂದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಆ ವಿಧವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿದ ಯಜ್ಞಕರ್ಮಗಳು
ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಆದವು. ಅನಂತರ, ಪ್ರಾಚೀನರೂ, ಹಿಂದೆ ನೆರವೇರಿಸಿದ ಯಜ್ಞಾದಿಸಾಧನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ವರೂ ಮತ್ತು ದೇವತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದವರೂ ಸಹ ಸೇರಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಈ ಯಜಮಾನರೂ ಪಡೆದು
ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನಭವಿಸುತ್ತಾರೆ.

English Translation

The gods sacrifice with sacrifice, for such are their first duties : those mighty ones assemble in heaven, where the divinities who are to be propitiated (by sacred rites) abide.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಅಗ್ನಿ ಮಂಥನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಂ ಎಂಬ ಈ ಋಕ್ವನ್ನು ಪರಿಧಾನಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯಜಂತ ದೇವಾ ಇತಿ ಪರಿಧಾತ್ಯಾತ್ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿನೃತನಾಗಿರುವುದು. (ಆ- ೨-೧೬).

ಇದು ಯಜ್ಞಫಲವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸತಕ್ಕ ಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ವರ್ಗ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಫಲವೆಂದು ತೇ ಹ ನಾಕಂ ಮಹಿಮಾನಃ ಸಚಂತೇ ಎಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ.

ನಾಕಂ—ನಾಕಂ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ನಾಸ್ತಿನೈಕಮಸ್ತೀತಿ ನಾಕಃ ಸ್ವರ್ಗಃ ದುಃಖವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಾಕವೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನಾಕಶಬ್ದವನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಯಜ್ಞ, ಸ್ವರ್ಗ, ಆದಿತ್ಯ ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ಆರುಸಾಧಾರಣನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಾರಣವೆಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಧಾರಣಾ-ನ್ಯುತ್ತರಾಣಿ ಷಟ್ ದಿವಶ್ಚಾದಿತ್ಯಸ್ಯ ಚ | ದ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೂ ಆದಿತ್ಯನಿಗೂ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಪರ್ಮಾಯಪದಗಳೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೨-೧೩). ಅನಂತರ ಈ ಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ,

ನಾಕ ಆದಿತ್ಯೋ ಭವತಿ ; ನೇತಾ ರಸಾನಾಂ | ನೇತಾ ಭಾಸಾಂ ಜ್ಯೋತಿಷಾಂ ಪ್ರಣಯಃ |

(ನಿ. ೨-೧೪)

ರಸದ ವಾಹಕನೂ ಮತ್ತು ತೇಜೋವಾಹಕನೂ ಆದ ಆದಿತ್ಯನಿಗೆ ನಾಕವೆಂದು ಹೆಸರು ಎಂದು ಆದಿತ್ಯನ ಪರ್ಮಾಯವಾಗಿ ಈ ಪದವಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ,

ಅಥ ದ್ಯೌಃ ; ಕಮಿತಿ ಸುಖನಾಮ, ತತ್ಪ್ರತಿಷಿದ್ಧಂ ಪ್ರತಿಷಿದ್ಧೇತ |

(ನಿ. ೨-೧೪)

ಕಂ ಎಂಬುದು ಸುಖದ ಪರ್ಮಾಯನಾಮವಾಗಿದೆ ; ಸುಖವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಅಕಂ, ಅದರ ಅಭಾವವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಎಂದರೆ ಸುಖಾಭಾವಾಭಾವ (ಸುಖಾಭಾವವಿಲ್ಲದಿರುವುದು), ದುಃಖರಹಿತವಾದುದು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ,

ನ ನಾ ಅಮುಂ ಲೋಕಂ ಜಗ್ಮುಷೇ ಕಿಂಚಿ ನಾಕಂ |

(ಕಾಶಕ. ಸಂ. ೨೧-೨)

ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ನ ನಾ ಅಮುಂ ಲೋಕಂ ಗತವತೇ ಕಿಂಚಿ ನಾಸುಖಂ ಪುಣ್ಯಕೃತೋ ಹ್ಯೇವ ತತ್ರ ಗಚ್ಛಂತಿ | ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದವರಿಗೆ ದುಃಖವೇ ಇಲ್ಲ. ಸುಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ವುಂಟು ಎಂದು ನಾಕಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದವು ಆದಿತ್ಯನ ಪರ್ಮಾಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಯೂ, ಸ್ವರ್ಗದ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತಿಸ್ರಃ ಪೃಥಿವೀರುಸರಿ ಪ್ರವಾ ದಿವೋ ನಾಕಂ ರಕ್ಷೇಥೇ ಮ್ಯುಭಿರುಕ್ತುಭಿರ್ಹಿತಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೩೪-೮)

ಯೇ ನಾಕಸ್ಯಾಧಿ ರೋಚನೇ ದಿವಿ ದೇವಾಸ ಅಸತೇ | ಮರುದ್ಧಿರಗ್ನ ಆ ಗಹಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೯-೬)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಕಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ತೇವರ್ಥಂತೆ ಸ್ವತವಸೋ ಮಹಿತ್ಸನಾ ನಾಕಂ ತಸ್ಥುರು ಚಕ್ರಿರೇ ಸದಃ |

ವಿಷ್ಣುರ್ಯದ್ಧಾವದ್ವೃಷಣಂ ಮದಚ್ಯುತಂ ವಯೋ ನ ಸೀದನ್ನಧಿ ಬರ್ಹಿಷಿ ಪ್ರಿಯೇ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೮೫-೭)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಕಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ.

ವೃಷೈವ ಕಪಿಲೋ ಭೂತ್ವಾ ಯನ್ನಾ ಕಮಧಿರೋಹತಿ |

(ಬೃ. ದೇ. ೨-೬೬)

ಎಂಬ ಬೃಹದ್ದೇವತಾವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷವೆಂದಿದೆ.

ಇತೋಽಸಾನಾದಿತ್ಯೋ ದ್ವಾವಿಂಶೇನ ಸರಮಾದಿತ್ಯಾಜ್ಜಯತಿ ತನ್ನಾಕಂ ತದ್ವಿಶೋಕಂ |

(ಛಾ. ಉ. ೨-೧೦-೫)

ಎಂಬ ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೋಕರಹಿತವಾದ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವು ಅದಿತ್ಯನ ಲೋಕಕ್ಕಿಂತ ಸರವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶತಸಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿಯೂ ತ್ರೈತ್ತೀಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬ್ರಹ್ಮವಿತ್ತಾದ ಮುದ್ಗಲಪುತ್ರನಿಗೆ ನಾಕ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ದುಃಖರಹಿತನೆಂದರ್ಥ.

ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯೇಜಂತ ಎನ್ನುವಾಗ ಯಜ್ಞ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಸಾಯಣರು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ,

೧) ಯಜ್ಞೇನ ನಿರ್ಮಥ್ಯಾಗ್ನಿನಾ ; ಯಜ್ಞಂ-ಹೋಮಸಾಧನಮಾಹವನೀಯಂ ಅಯೇಜಂತೆ-ಪೂಜಿತವಂತಃ | ನಿರ್ಮಥ್ಯಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಹೋಮಸಾಧನವಾದ ಆಹವನೀಯಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದರು ಎಂದರ್ಥ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ,

೨) ಯಜ್ಞೇನಾಗ್ನಿನಾ ಪಶುಭೂತೇನ ಯಜ್ಞಂ ಯಷ್ಟವ್ಯಮಗ್ನಿಮಯೇಜಂತೆ ಪೂಜಿತವಂತಃ | ಪಶುರೂಪವಾದ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿ ಪೂಜಿಸಿದರು ಎಂದೂ, ಮೂರನೆಯದಾಗಿ,

೩) ಯಜ್ಞೇನ ಜ್ಞಾನಾದಿಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಂ ವಿಷ್ಣುಮಯೇಜಂತೆ | ಜ್ಞಾನ ರೂಪವಾದ ಯಜ್ಞದಿಂದ ವಿಷ್ಣುರೂಪವಾದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು ಎಂದೂ ಅರ್ಥ. ಸಾಯಣರು ಈ ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳಿಗೂ ಶ್ರುತೀವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ದಹರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಅರ್ಥದ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಸಾಯಣರು ಕೆಳಗಿನ ತ್ರೈತ್ತೀಯಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯ ವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗ್ನಿಶ್ಚ ವಾ ಏತೌ ಸೋಮಶ್ಚ ಕಥಾ ಸೋಮಾಯಾತಿಥ್ಯಂ ಕ್ರಿಯತೇ ನಾಗ್ನಯ ಇತಿ ಯದ-
ಗ್ನಾವಗ್ನಿಂ ಮಥಿತ್ವಾ ಪ್ರಹರತಿ ತೇನೈವಾಗ್ನಯ ಆತಿಥ್ಯಂ ಕ್ರಿಯತೇಽಭೋ ಖಲ್ವಾಹು-
ರಗ್ನಿಸ್ಸರ್ವಾ ದೇವತಾ ಇತಿ ಯದ್ಧವಿರಾಸಾದ್ಯಾಗ್ನಿಂ ಮಂಥತಿ ಹವ್ಯಾಯೈವಾಸನ್ನಾಯ
ಸರ್ವಾ ದೇವತಾ ಜನಯತಿ ||

(ತ್ವೈ ಸಂ. ೬-೨-೧-೭)

ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅಸುರರಿಗೂ ವೈಷಮ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಾಗ ಅಸುರರನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನೆರ ವೇರಿಸಿದ ಯಜ್ಞವಿಧಾನವನ್ನು ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಪಾದಗಳಂತಿರುವ ಅಗ್ನಿ, ಸೋಮ ಎಂಬ ದೇವತೆಗಳು ಪಡೆಯುವ ಆತಿಥ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮತಃ ಒಂದು ಶಂಕೆಯು ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೋಮ ನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನರ್ಪಿಸುವಂತೆಯೂ, ಅಗ್ನಿಗೆ ಆ ಆತಿಥ್ಯಲಾಭವಿಲ್ಲದಿರುವಂತೆಯೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರುವಾಗ ಸೋಮನಿಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಆತಿಥ್ಯವು ಅಗ್ನಿಗೆ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ “ಅಗ್ನಿಂ ಮಥಿತ್ವಾ ಪ್ರಹರತಿ ತೇನೈ-
ವಾಗ್ನಯ ಆತಿಥ್ಯಂ” ಅಗ್ನಿಮಂಥನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಅಗ್ನಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದಂತಾಯಿತು, ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಅಗ್ನಿಯೇ ಸಕಲದೇವತೆಗಳೂ ಆದುದರಿಂದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮಂಥನಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಆಹುತ್ಯರ್ಪಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸಹ ಪೂಜೆ ಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಂತೆ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. “ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯಜಂತ” ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಭಾವವು ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅರ್ಥ. ಅಗ್ನಿಮಂಥನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಆಹುತಿಯನ್ನರ್ಪಿಸುವುದ ರಿಂದ ಸಕಲದೇವತಾಪೂಜೆಯೂ ನೆರವೇರಿದಂತಾಗುವುದರಿಂದ ಈ ಯಜನವನ್ನು “ತಾನಿ ಧರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರಥಮಾ-
ನ್ಯಾಸನ್” ಈ ಕರ್ಮಗಳು ಅತ್ಯಂತಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದೂ, ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದವೆಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಥಮಾನಿ—ಪ್ರಥಮ ಇತಿ ಮುಖ್ಯನಾಮ | ಪ್ರತಮಾನಿ ಪ್ರಕೃಷ್ಟತಮಾನಿ | ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ ಧರ್ಮಗಳು ಎಂದರ್ಥ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ದೇವಾನಾಂ ಮಾನೇ ಪ್ರಥಮಾ ಅತಿಷ್ಠನ್ ಕೃಂತತ್ರಾದೇಷಾಮುಪರಾ ಉದಾಯನ್ |

ತ್ರೈಯಸ್ತಪಂತಿ ಸೃಥಿವೀಮನೂಪಾ ದ್ವಾ ಬೃಬೂಕಂ ವಹತಃ ಪುರೀಷಂ ||

(ಮಂ. ಸಂ. ೧೦-೨೭-೨೩)

ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಇತಿ ಮುಖ್ಯನಾಮ | ಪ್ರತಮೋ ಭವತಿ (ನಿ. ೨-೨೪) ಎಂದು ವಿವರಿಸಿರು ವುದನ್ನು ಉದಹರಿಸಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಅರ್ಥವೆಂದು ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೨.) ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಯಜ್ಞೇನಾಗ್ನಿನಾ ಪಶುಭೂತೇನ ಯಜ್ಞಂ ಯಷ್ಟವ್ಯಮಗ್ನಿಮು ಯಜಂತ | ಪಶುಭೂತವಾದ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಅಗ್ನಿರೂಪವಾದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು ಎಂದಿದೆ. ನಿರುಕ್ತ ಕಾರರ ವಿವರಣೆಯು ಈ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯಜಂತ ದೇವಾಃ | ಅಗ್ನಿನಾಗ್ನಿಮಯಜಂತ ದೇವಾಃ | ' ಅಗ್ನಿಃ ಪಶುರಾಸೀತ್ತಮಾಲಭಂತ ತೇನಾಯಜಂತ ' ಇತಿ ಚ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ |

(ನಿ. ೧೨-೪೧)

ದೇವತೆಗಳು ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರು. ಎಂದರೆ, ದೇವತೆಗಳು ಅಗ್ನಿಮಂಥನದಿಂದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಿಧ, ಅಥವಾ ಪಶುವಾಗಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕರತಂದು ಆ ಪಶುವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರು ಎಂದೂ ಆಗಬಹುದು. ಅಗ್ನಿಯು ಪಶುರೂಪವಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇನು ಎಂದರೆ, ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಉದಹರಿಸಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಅಗ್ನಿಂ ಮಂಥಂತಿ ಸೋಮೋ ರಾಜಸ್ಯಾಗತೇ ತದ್ಯಥೈವಾದೋ ಮನುಷ್ಯರಾಜ ಆಗತೇಽನ್ಯಸ್ಮಿನ್ ವಾರ್ಹತೈಕ್ಷಾಣಂ ವಾ ವೇದತಂ ವಾ ಪ್ರದಂತ ಏವಮೇವಾಸ್ಮಾ ಏತತ್ ಪ್ರದಂತಂ ಯದಗ್ನಿಂ ಮಂಥಂತೈಗ್ನಿರ್ಹಿ ದೇವಾನಾಂ ಪಶುಃ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೧-೧೫)

ಸೋಮರಾಜನು ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಮಂಥನಮಾಡಿದರು. ಇದು ಸಹಜವಾದುದು. ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾನವರು ತಮ್ಮ ರಾಜನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಾಗ ವೃಷಭಾದಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವರೋ ಅದರಂತೆಯೇ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ಅಗ್ನಿರೂಪವಾದ ಪಶುವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಸೋಮರಾಜನನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು. ಅಗ್ನಿಯು ದೇವತೆಗಳ ಪಶುವೆಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅಗ್ನಿಗೆ ಯಜ್ಞಪಶುವೆಂಬ ಹೆಸರು ಏತಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು, ಹೇಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಪತಿರಗ್ನಿರೂಪಾಣ್ಯಭ್ಯಧ್ಯಾಯತ್ | ಸ ಯೋಽಯಂ ಕುಮಾರೋ ರೂಪಾಣ್ಯನುಪ್ರವಿಷ್ಟ ಅಸೀತ್ತಮನ್ವೈಚೈತ್ಯೋಽಗ್ನಿರವೇದನು ವೈ ಮಾ ಸಿತಾ ಪ್ರಜಾಪತಿರಿಚೈತಿ ಹಂತ ತದ್ರೂಪಮ- ಸಾನಿ ಯನ್ಮ ಏಷ ನ ವೇದೇತಿ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೨-೧-೧)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದನು. ಬೇರೆಬೇರೆ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವ ಕುಮಾರನನ್ನು ಹುಡುಕಿದನು. ಆಗ ಅಗ್ನಿಗೆ ಈ ಅನ್ವೇಷಣವು ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಅವನು " ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ನನ್ನನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತಾಗುತ್ತೇನೆ " ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಸ ಏತಾನ್ವಿಚ್ಛಾ ಪಶೂನಪಶ್ಯತ್ | ಪುರುಷನುಶ್ಚಂ ಗಾಮವಿಮುಜಂ ಯದಪಶ್ಯತ್ತಸ್ಮಾದೇತೇ
ಪಶವಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೨-೧-೨)

ಅಗ ಪುರುಷನನ್ನೂ, ಅಶ್ವವನ್ನೂ, ಗೋವನ್ನೂ, ಮೇಷವನ್ನೂ, ಅಜವನ್ನೂ ನೋಡಿದನು. ಅಗ್ನಿಯು ಅವುಗಳನ್ನು
ನೋಡಿದುದರಿಂದ (ಅಪಶ್ಯತ್—ಪಶ್) ಅವುಗಳಿಗೆ ಪಶುಗಳೆಂಬ ಪರ್ವಾಯನಾಮವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಸ ಏತಾನ್ವಂಚಿ ಪಶೂನ್ಪ್ರಾನಿಶತ್ | ಸ ಏತೇ ಸಂಚಿ ಪಶವೋಽಭವತ್ತಮು ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿ-
ರನ್ನೇವೈಚ್ಛತ್ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೨-೧-೩)

ಅಗ್ನಿಯು ಆ ಐದು ಪಶುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅವುಗಳ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಪಡೆದನು. ಆದರೂ ಸಹ
ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ಸ ಏತಾನ್ವಂಚಿ ಪಶೂನಪಶ್ಯತ್ | ಯದಪಶ್ಯತ್ತಸ್ಮಾದೇತೇ ಪಶವಸ್ತೇಷ್ವೇತಮಪಶ್ಯತ್ತಸ್ಮಾ-
ದ್ವೇವೈತೇ ಪಶವಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೨-೧-೪)

ಪ್ರಜಾಪತಿಯೂ ಸಹ ಆ ಐದು ಪಶುಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದನು. ಅವನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಾಗಲಿ (ಪಶ್) ಅಥವಾ
ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಾಗಲಿ (ಪಶ್) ಅವುಗಳಿಗೆ ಪಶುಗಳೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.
ಅಗ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿದನು.

ಸ ಏಕ್ಷತ | ಇಮೇ ವಾ ಅಗ್ನಿರಿಮಾನೇವಾತ್ಮಾನಮಭಿಸಂಸ್ಕರವೈ ಯಥಾ ವಾ ಅಗ್ನಿಃ ಸಮಿದ್ಧೋ
ದೀಪ್ಯತ ಏವಮೇಷಾಂ ಚಕ್ಷುರ್ದೀಪ್ಯತೇ ಯಥಾಗ್ನೇರ್ಧೂಮ ಉದಯತ ಏವಮೇಷಾ-
ಮೂಷ್ಮೋದಯತೇ ಯಥಾಗ್ನಿರಭ್ಯಾಹಿತಂ ದಹತೈವಂ ಬಪ್ಸತಿ ಯಥಾಗ್ನೇರ್ಭಸ್ಮ ಸೀದ-
ತೈವಮೇಷಾಂ ಪುರೀಷಗಂ ಸೀದತೀಮೇ ವಾ ಅಗ್ನಿರಿಮಾನೇವಾತ್ಮಾನಮಭಿಸಂಸ್ಕರವಾ ಇತಿ
ತಾನ್ನಾನಾ ದೇವತಾಭ್ಯ ಅಲಿಪ್ಸತ ವೈಶ್ವಕರ್ಮಾಣಿಂ ಪುರುಷಂ ವಾರುಣನುಶ್ಚಮೈಂದ್ರ-
ಮೃಷಭಂ ತ್ವಾಷ್ಟ್ರಮುವಿಮಾಗ್ನೇಯಮುಜಂ ||

ಶ. ಬ್ರಾ. (೬-೨-೧-೫)

“ ಇವೇ ಅಗ್ನಿಗಳು. ಇವನ್ನು ನನ್ನ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಜ್ವಲಿತನಾದ ಅಗ್ನಿಯು ಯಾವ ರೀತಿ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ, ಈ ಪಶುಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಧೂಮವು ಹೇಗೆ
ಉದ್ಭವಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಡುವುದೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇವುಗಳ ಮುಖಗಳಿಂದಲೂ ಧೂಮವು (ಉಸಿರು) ಉದ್ಭವ
ಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಡುತ್ತಿದೆ. ಅಗ್ನಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಆಹುತಿಗಳನ್ನು ಅಗ್ನಿಯು ಯಾವ ರೀತಿ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೋ
ಅದರಂತೆ ಈ ಪಶುಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ನುಂಗುತ್ತವೆ. ಅಗ್ನಿಯ
ಭಸ್ಮವು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಈ ಪಶುಗಳ ಪುರೀಷವೂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಅದುದರಿಂದ ಇವುಗಳೇ ಅಗ್ನಿಯ
ರೂಪಾಂತರಗಳು. ಅದುದರಿಂದ ಇವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲೇ ಐಕ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಹುತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಪುರುಷನನ್ನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೂ,

ಅಶ್ವವನ್ನು ವರುಣನಿಗೂ, ವೃಷಭವನ್ನು ಇಂದ್ರನಿಗೂ, ಮೇಷವನ್ನು ತ್ವಷ್ಟ್ರನಿಗೂ, ಅಜವನ್ನು ಅಗ್ನಿಗೂ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಪುನಃ ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿದನು.

ಸ ಐಕ್ಷತ ! ನಾನಾ ವಾ ಇದಂ ದೇವತಾಭ್ಯ ಅಲಿಪ್ಸೇಽಗ್ನೇರ್ವಹಗ್ಂ ರೂಪಾಣಿ ಕಾಮಯೇ
ಹಂತ್ಯೇನಾನಗ್ನಿಭ್ಯಃ ಕಾಮಾಯಾಲಭಾ ಇತಿ ತಾನಗ್ನಿಭ್ಯಃ ಕಾಮಾಯಾಲಭತ ತದ್ಯದಗ್ನಿಭ್ಯ ಇತಿ
ಬಹೂನಿ ಹ್ಯಗ್ನಿ ರೂಪಾಣ್ಯಭ್ಯಧ್ಯಾಯದಥ ಯತ್ಕಾಮಾಯೇತಿ ಕಾಮೇನ ಹ್ಯಾಲಭತ ತಾನಾ-
ಪ್ರೀತಾನ್ವರಗ್ನಿಕ್ಯತಾನುದೀಚೋ ನೀತ್ವಾ ಸಮಜ್ಞ ಪಯೇತ್ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೨-೧-೬)

“ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಇಚ್ಛೆಯು ನೆರವೇರುವಂತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪಾಂತರಗಳಿಗಾಗಿ ಆಹುತಿರೂಪದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದನು. ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪಗಳು ಬಹಳ ವಾಗಿದ್ದವು. ಅವನ ಇಚ್ಛೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಹುತಿಯಾಗರ್ಪಿಸಿದನು.

ತ ಏತೇ ಸರ್ವೇ ಪಶವೋ ಯದಗ್ನಿಃ | ತಸ್ಮಾದಗ್ನೌ ಪಶವೋ ರಮಂತೇ ಪಶುಭಿರೇವ ತತ್ಪಶವೋ
ರಮಂತೇ ತಸ್ಮಾದ್ಯಸ್ಯ ಪಶವೋ ಭವಂತಿ ತಸ್ಮಿನ್ನಗ್ನಿ ರಾಧೀಯತೇಽಗ್ನಿಹೈಷ ಯತ್ಪಶ-
ವಸ್ತತೋ ವೈ ಪ್ರಜಾಪತಿರಗ್ನಿ ರಭವತ್ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೨-೧-೧೨)

ಅಗ್ನಿಯೇ ಈ ಆಹುತಿಪಶುಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪಶುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಗ್ನಿಯ ಹತ್ತಿರವಿರಲು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತವೆ. ಒಂದುಪಶುವು ಇನ್ನೊಂದು ಪಶುವಿನೊಂದಿಗೆ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಪಶುಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದವನ ಹತ್ತಿರ ಅಗ್ನಿಯು ಆಧೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಗ್ನಿಯೇ ಆ ಪಶುವಾದುದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯೂ ಅಗ್ನಿರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಯಜ್ಞ ಮಯಜಂತ ದೇವಾಃ—ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಅಗ್ನೇರೇವ ಮೂರ್ತಿಭೇದೇನ ದೇವತ್ವಂ ಚ ಪಶುತ್ವಂ ಚ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಂ | ಮೂರ್ತಿಭೇದದಿಂದ ಅಗ್ನಿಗೇ ದೇವತ್ವವೂ, ಪಶುತ್ವವೂ ಇರುವುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇವಾಃ ಎಂದರೆ ಯಜಮಾನರೆಂದೂ ಆಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ದೇವತೆಗಳೆಂದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು.

೩) ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞ ಮಯಜಂತ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞೇನ ಜ್ಞಾನಾದಿ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಂ ವಿಷ್ಣು ಮಯಜಂತ | ಯಜ್ಞರೂಪನಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು ಎಂದರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ದ್ರವ್ಯಯಜ್ಞಾಸ್ತಪೋಯಜ್ಞಾ ಯೋಗಯಜ್ಞಾಸ್ತಥಾಪರೇ |

ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಜ್ಞಾನಯಜ್ಞಾಶ್ಚ ಯತಯಃ ಸಂತಿತವ್ರತಾಃ ||

(ಭಗವದ್ಗೀತಾ. ೪-೨೮)

ಎಂದು ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನಂ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ-
ಪರಿಜ್ಞಾನಂ ಯಜ್ಞಃ ಯೇಷಾಂ ತೇ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞಃ (ಶಾಂಕರಭಾಷ್ಯ) ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಪರಿಜ್ಞಾನರೂಪವಾದ
ಯಜ್ಞವುಳ್ಳವರು ಯಾರೋ ಅವರನ್ನು ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞರೆಂದು ಕರೆದಿದೆ.

ಸರ್ವೇಷ್ಯೇತೇ ಯಜ್ಞವಿದೋ ಯಜ್ಞಕ್ಸಪಿತಕಲ್ಮಷಾಃ ||

ಯಜ್ಞಶಿಷ್ಯಾಮೃತಭುಜೋ ಯಾಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಸನಾತನಂ |

ನಾಯಂ ಲೋಕೋಽಸ್ಮಯಜ್ಞಸ್ಯ ಕುತೋಽನ್ಯಃ ಕುರುಸತ್ತಮ ||

(ಭಗವದ್ಗೀತಾ. ೪. ೩೦-೩೧)

ಎಲ್ಲಾವಿಧವಾದ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದವರು ಯಜ್ಞದಿಂದಲೇ ಅವರ ದೋಷಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಶಾಶ್ವತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಯಜ್ಞರಹಿತನಾದವನಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಾನ
ವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಯಜ್ಞದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ಏವಂ ಬಹುವಿಧಾ ಯಜ್ಞಾ ವಿತತಾ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ಮುಖೇ |

ಕರ್ಮಜಾನ್ಸಿದ್ಧಿ ತಾನ್ಸರ್ವಾನೇವಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ವಿನೋಕ್ಯಸೇ ||

(ಭಗವದ್ಗೀತಾ. ೪-೩೨)

ಈ ರೀತಿ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಯಜ್ಞಗಳು ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖದಿಂದ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿವೆ. [ಇಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮ
ನೆಂದಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು ; ಅಥವಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವೇದವೆಂದಾದರೂ ಅರ್ಥ
ವಾಗಬಹುದು.] ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಾಯಿಕ, ವಾಚಿಕ, ಮಾನಸಿಕಕರ್ಮೋದ್ಭವಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇವುಗಳ
ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭೇದಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ,

ಶ್ರೇಯಾನ್ ದ್ರವ್ಯಮಯಾದ್ಯಜ್ಞಾತ್ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞಃ ಪರಂತಪ |

ಸರ್ವಂ ಕರ್ಮಾಖಿಲಂ ಸಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನೇ ಪರಿಸಮಾಪ್ಯತೇ ||

(ಃ. ೩೩)

ದ್ರವ್ಯಮಯವಾದ ಯಜ್ಞಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳೂ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೇ
ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದ ಮೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ನಾನಾಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಂಸಿ
ಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕವಾದ ಯಜ್ಞದಿಂದ ಯಜ್ಞಂ ಅಯಜಂತ ಎನ್ನುವಾಗ, ಎರಡನೆಯ ಯಜ್ಞಶಬ್ದಕ್ಕೆ
ವಿಷ್ಣುವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಜಾಪತಿಯೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. “ಯಜ್ಞೋ ವಿಷ್ಣುಃ
ಪ್ರಜಾಪತಿಃ” (ಮೈತ್ರೋಪನಿಷತ್. ೬. ೧೬) ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ, ಮತ್ತು
ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ಪ್ರಜಾಪತಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ
ಸಾಧ್ಯರು ವಿಷ್ಣುಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಪವಿತ್ರವಾದ ಈ ನಾಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಯಜ್ಞದಿಂದ
ಯಜ್ಞವನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದ ಸಾಧ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆಂದರ್ಥ.

ಸಾಧ್ಯಾಃ— ಈ ಪದವನ್ನು ರಶ್ಮಿನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿಸಿದೆ. (ನಿ. ೨-೧೫) ಮತ್ತು ಇದೇ ಋಕ್ವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಮುಂದೆ ದ್ಯುಸ್ಥಾನೋ ದೇವಗಣ ಇತಿ ಸೈರುಕ್ತಾಃ | ಪೂರ್ವಂ ದೇವಯುಗಮಿತ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ | ನಿರುಕ್ತಕಾರರ ಮತದಂತೆ ದ್ಯುಲೋಕದ ದೇವತೆಗಳೆಂದರ್ಥ. ಅಥವಾ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮರು ಎಂಬುದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಮತವೆಂದು ಯಾಸ್ಮರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೧೨-೪೧) ಸಾಧ್ಯರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಭಾಗವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ;

ಭಂದಾಂಸಿ ವೈ ಸಾಧ್ಯಾ ದೇವಾಸ್ತೇಽಗ್ರೇಽಗ್ನಿನಾಗ್ನಿಮಯಜಂತ ತೇ ಸ್ವರ್ಗಂ ಲೋಕಮಾಯನ್ ||

ಅದಿತ್ಯಾಶ್ವೈವೇಹಾಸನ್ನಂಗಿರಸಶ್ಚ ತೇಽಗ್ರೇಽಗ್ನಿನಾಗ್ನಿಮಯಜಂತ ತೇ ಸ್ವರ್ಗಂ ಲೋಕಮಾಯನ್ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೧-೧೬)

ಭಂದಸ್ಸುಗಳೇ ಸಾಧ್ಯರು ಅವರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ (ಅಗ್ನಿಮಥನದಿಂದ) ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅದಿತ್ಯರೂ ಅಂಗಿರಸ್ಸುಗಳೂ ಸಹ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆದರು, ಎಂದಿದೆ. ಇದನ್ನೇ, ಅದಿತ್ಯಾ ಅಂಗಿರಸಶ್ಚ ಸಾಧ್ಯಾ ದೇವಾ ಉಚ್ಯಂತೇ | ಅದಿತ್ಯರೂ, ಅಂಗಿರಸ್ಸುಗಳೂ ಸಾಧ್ಯದೇವತೆಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಗಿರಸ್ಸುಗಳು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದುನೂ, ಅಗ್ನಿಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದುದೂ ಅನೇಕಕಡೆ ಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇತರಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿತನಾಮವಾಗಿಯೂ, ಒಂದು ಋಷಿಸಂತತಿಯ ನಾಮಧೇಯವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹೆಸರಾಗಿಯೂ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಅನ್ವಯವಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಂಗಿರಸ್ಸುಗಳಿಗೂ ಯಜ್ಞರೂಪಿಯಾದ ಅಗ್ನಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ,

ಶೌನಕೋ ಹ ವೈ ಮಹಾಶಾಲೋಽಂಗಿರಸಂ ವಿಧಿವದುಸಸನ್ನಃ ಸಪ್ರಚ್ಛ | ಕಸ್ಮಿನ್ನು ಭಗವೋ ವಿಜ್ಞಾತೇ ಸರ್ವಮಿದಂ ವಿಜ್ಞಾತಂ ಭವತೀತಿ ||

(ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್. ೧-೧-೩)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಂಗಿರಸ್ಸು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಋಷಿಯೆಂದೂ ಅವನು ಶೌನಕನಿಗೆ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ,

ಇದು ಒಂದು ಋಷಿಸಂತತಿಯ ಹೆಸರು. ಆ ಸಂತತಿಗೆ ಮೂಲಪುರುಷನು ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯು. ಆ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯಿಂದಲೇ ಅಂಗಿರಸ್ಸೆಂಬ ಋಷಿಯು ಉತ್ಪನ್ನನಾಗಿ ಆ ಸಂತತಿಯು ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ತ್ವಮಗ್ನೇ ಪ್ರಥಮೋ ಅಂಗಿರಾ ಋಷಿದೇವೋ ದೇವಾನಾಮುಭವಃ ಶಿವಃ ಸಖಾ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೩೧-೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಸಹ, ಯೇಂಽಗಿರಾ ಆಸಂಸ್ತೇಂಽಗಿರಸೋಽಭವನ್ (ಐ. ಬ್ರಾ. ೩ ೩೪) ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಅಂಗಿರಸ್ಸೆಂಬ ಋಷಿಗಳು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅವನನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡರು ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು, ತ್ವಾಮಗ್ನೇ ಅಂಗಿರಸೋ ಗುಹಾ ಹಿತಮನ್ವವಿಂದಜ್ಞಾಶ್ರಿಯಾಣಂ ವನೇವನೇ |

ಸ ಜಾಯಸೇ ಮಥ್ಯಮಾನಃ ಸಹೋ ಮಹತ್ತ್ವಾಮಾಹುಃ ಸಹಸಸ್ಪತ್ರಮಂಗಿರಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೧೧-೬)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು

ಸಮಿದ್ವಿಹ್ಯೇತಮಂಗಿರಸ ಐಂಥತೆ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧-೪-೧-೨೫)

ಇತ್ಯಾದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಆ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಅಗ್ನಿಯಿಂದಲೇ ಪೂಜಿಸಿದ ಅಂಗಿರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ,

ಅಂಗಿರಸೋ ನಃ ಪಿತರೋ ನವಗ್ವಾ ಅಥರ್ವಾಣೋ ಭೃಗವಃ ಸೋಮ್ಯಾಸಃ |

ತೇಷಾಂ ವಯಂ ಸುಮತೌ ಯಜ್ಞಿಯಾನಾಮಪಿ ಭದ್ರೇ ಸೌಮನಸೇ ಸ್ಯಾಮ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೪-೬)

ಎಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ. ಆ ಅಂಗಿರಸ್ಸುಗಳನ್ನೇ ಸಾಧ್ಯರೆಂದು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವೇಶಿಸಿದೆಯೆಂದು ಒಂದು ಮತ. ಅದನ್ನು ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದ ವಿವರಣೆಯಿಂದಲೂ, ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯದ ವಿವರಣೆಯಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯರೆಂಬವರು ದೇವತಾವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರೆಂದೂ, ಯಜ್ಞಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೆಂದೂ, ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆದರೆಂದೂ ಅವರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ.

ಅಥ ಯತ್ಪಂಚಮಮೃತಂ ತತ್ಸಾಧ್ಯಾ ಉಸಜೀವಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಮುಖೇನ ನ ವೈ ದೇವಾ ಅಶ್ವಂತಿ ನ ಪಿಬಂತೈತದೇವಾಮೃತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತೃಪ್ಯಂತಿ ||

(ಛಾ. ಉ ೩-೧೦-೧)

ಬ್ರಹ್ಮಮುಖವ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಾಧ್ಯರು ಐದನೆಯ ಅವೃತವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ. [ಐದನೆಯ ಅವೃತವೆಂದರೆ ಉಪನಿಷತ್ತಿಂದರ್ಥ. ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಆನಂದವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.] ಸೇವಿಸುವುದೆಂದರೆ ಭುಜಿಸುವುದೆಂದಾಗಲಿ, ಪಾನಮಾಡುವುದೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳಾದ ಸಾಧ್ಯರು ಭುಜಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಪಾನಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ ಉಪನಿಷದ್ರೂಪವಾದ ಅವೃತವನ್ನು ಕೇವಲ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಆನಂದವನ್ನನುಭವಿಸುವರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ತ ಏತದೇವ ರೂಪಮಭಿಸಂವಿತಂತೈತಸ್ಮಾದ್ರೂಪಾದುದ್ಯಂತಿ | ಸ ಯ ಏತದೇವಮೃತಂ ನೇದ ಸಾಧ್ಯಾನಾಮೇವೈಕೋ ಭೂತ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮಣೈವ ಮುಖೇನೈತದೇವಾಮೃತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ

ತೃಪ್ಯತಿ ಸ ಏತದೇವ ರೂಪಮಭಿಸಂವಿತತ್ಯೇತಸ್ಮಾದ್ರೂಪಾದುದೇತಿ ||

(ಛಾ. ಉ. ೩-೧೦-೨, ೩)

ಈ ಸಾಧ್ಯರು ಆದಿತ್ಯಾಂತರ್ಗತವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪುನಃ ಅದೇ ರೂಪದಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದ ಜ್ಞಾನಿಯೂ ಸಹ ತಾನೂ ಸಾಧ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಉಪನಿಷದ್ರೂಪವಾದ ಅವ್ಯತವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಆತ್ಮತ್ವಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನೂ ಸಹ ಆದಿತ್ಯನ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾದ ರೂಪವನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಸ ಯಾವದಾದಿತ್ಯ ಉತ್ತರತ ಉದೇತಾ ದಕ್ಷಿಣತೋಽಸ್ತಮೇತಾ ದ್ವಿಸ್ತಾವಧೂರ್ಧ್ವ ಉದೇತಾ-
ವಾರ್ಗಸ್ತಮೇತಾ ಸಾಧ್ಯಾನಾಮೇವ ತಾವದಾಧಿಸತ್ಯಂ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯಂ ಪರೈತಾ ||

(ಛಾ. ಉ. ೩-೧೦-೪)

ಸಾಧ್ಯರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಈ ಯಜ್ಞಕರ್ತನೂ, ಯಜ್ಞತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದ ಜ್ಞಾನಿಯೂ ಸಾಧ್ಯರು ಅನುಭವಿಸುವ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಆದಿತ್ಯನ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಮಾರ್ಗವಾದುದೂ, ಉರ್ಧ್ವಾರ್ವಾಗ್ರೂಪವಾದುದೂ ಆದ ಸಂಚಾರವು ಇರುವ ವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವನು ಎಂದು ಯಜ್ಞಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಖುಕ್ಕನ್ನೇ ಶತಪಥಬ್ರಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಯಾನ್ತ್ಯೈ ತಾನ್ತ್ಯೈಪ್ತಪುರುಷಾನ್ | ಏಕಂ ಪುರುಷಮಕುರ್ವನ್ತ್ಯೈ ಪ್ರಜಾಪತಿರಭವತ್ ಪ್ರಜಾ
ಅಸೃಜತ ಸ ಪ್ರಜಾಃ ಸೃಷ್ಟೋರ್ಧ್ವ ಉದಕ್ರಾಮತ್ ಏತಂ ಲೋಕಮಗಚ್ಛದ್ಯತ್ಯೈಷ ಏತತ್ತ-
ಪತಿ ನೋ ಹ ತರ್ಹ್ಯನ್ಯ ಏತಸ್ಮಾದತ್ರ ಯಜ್ಞಿಯ ಆಸ ತಂ ದೇವಾ ಯಜ್ಞೇನೈವ ಯಷ್ಟು-
ಮಧ್ರಿಯಂತ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೨-೨-೧)

‘ ಸಪ್ತ ಪುರುಷಾನೇಕಂ ಪುರುಷಮಕುರ್ವನ್ ’ ಸಪ್ತಪುರುಷರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಪುರುಷನನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದರು ಎಂದು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. (ಶ. ಬ್ರಾ. ೬-೧-೧-೩) ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಈ ಪುರುಷನೇ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು. ಈ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ಆದಿತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಪಶುಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಈ ಪ್ರಜಾಪತಿಯನ್ನೇ ಯಜ್ಞಪಶುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಆದುದರಿಂದಲೇ-

ತಸ್ಮಾದೇತದೃಷಿಣಾಭ್ಯನೂಕ್ತಂ | ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯಜಂತ ದೇವಾ ಇತಿ ಯಜ್ಞೇನ
ಹಿ ತಂ ಯಜ್ಞಮಯಜಂತ ದೇವಾಸ್ತಾನಿ ಧರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರಥಮಾನ್ಯಾಸನ್ನಿತಿ ತೇ ಹಿ ಧರ್ಮಾಃ
ಪ್ರಥಮೇಽಕ್ರಿಯಂತ ತೇ ಹಿ ನಾಕಂ ಮಹಿಮಾನಃ ಸಚಂತೇತಿ ಸ್ವರ್ಗೋ ವೈ ಲೋಕೋ
ನಾಕೋ ದೇವಾ ಮಹಿಮಾನಸ್ತೇ ದೇವಾಃ ಲೋಕಗ್ಂಸಚಂತ ಯೇ ತಂ ಯಜ್ಞಮಯ
ಜನ್ನಿತ್ಯೇತತ್ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೨-೨-೨)

ಯಜ್ಞದಿಂದ ಪ್ರಜಾಪತಿರೂಪಿಯಾದ ಯಜ್ಞವನ್ನರ್ಪಿಸಿದರು ; ಈ ನಿಯಮವೇ ಪ್ರಥಮತಃ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದುದರಿಂದ ‘ಆದನ್ನೇ ತಾನಿ ಧರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರಥಮಾನ್ಯಾಸನ್’ ಎಂದು ಖುಷಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿಯಮಗಳು ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ

ವ್ಯಾಪ್ತವಾದವು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಯಜ್ಞದಿಂದ ಪ್ರಜಾಪತಿರೂಪವಾದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವವರು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುವರು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಯಜ್ಞಕರ್ತರಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಯತ್ರ ಪೂರ್ವೇ ಸಾಧ್ಯಾಸ್ಸಂತಿ ದೇವಾಃ ಇತಿ | ಪ್ರಾಣಾ ವೈ ಸಾಧ್ಯಾ ದೇವಾಸ್ತು ಏತಮಗ್ರ
ಏವಮಸಾಧಯನ್ನೇತದೇವ ಬುಭೂಷಂತಸ್ತು ಉ ಏವಾಪ್ಯೇತರ್ಹಿ ಸಾಧಯಂತಿ ಪಶ್ಚೇದ-
ಮನ್ಯದಭವದ್ಯಜತ್ರಮಮರ್ತ್ಯಸ್ಯ ಭುವನಸ್ಯ ಭೂನೇತಿ ಪಶ್ಚಾಹೈವೇದಮನ್ಯದ್ಯಜ್ಞಯ-
ಮಾಸ ಯತ್ಕಿಂಚಾಮೃತಂ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೦-೨-೨-೩)

ಸಾಧ್ಯರು ಪೂರ್ವದಿಂದಲೇ ಈ ಸ್ವರ್ಗನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಪ್ತಪ್ರಾಣಗಳೇ ಈ ಸಾಧ್ಯರು. ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ದೇಹರೂಪಿಗಳಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಪ್ರಾಣಗಳೇ ಅವನನ್ನು ಸಾಧ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಪಶ್ಚೇದಮನ್ಯದಭವದ್ಯಜತ್ರಮಮರ್ತ್ಯಸ್ಯ ಭುವನಸ್ಯ ಭೂನಾ |

ಸುಪರ್ಣೋ ಅಂಗ ಸವಿತುರ್ಗರುತ್ಮಾನ್ವೋರ್ವೋ ಜಾತಃ ಸ ಉ ಅಸ್ಯಾನು ಧರ್ಮ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦ ೧೪೯-೩)

ಅನಂತರವೇ ಪೂಜ್ಯನಾದ ಈ ದೇವತೆಯು ಅಮರ್ತ್ಯನಾದ ಲೋಕದೊಡನೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಈ ಪರವಸ್ತು ವನ್ನೇ ಸುಪರ್ಣನಾದ ಗರುತ್ಮಂತನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂಲವಸ್ತುವಿನ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಉಳಿದ ಅಮರ್ತ್ಯನಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪೂಜಾರ್ಹವಾದವು, ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಾಧ್ಯಶಬ್ದಕ್ಕೂ, ಯಜ್ಞಶಬ್ದಕ್ಕೂ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವಿರೋಧರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಮಂತ್ರವು ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾದಾಗ ಸಾಯಣರು ಕೊಂಚ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ಋ. ಸಂ. ೧೦-೯೦-೧೬)

ದೇವಾಃ—ಪ್ರಜಾಪತಿಪ್ರಾಣರೂಪಾಃ ; ಯಜ್ಞೇನ ಯಥೋಕ್ತೇನ ಮಾನಸೇನ ಸಂಕಲ್ಪೇನ ;
ಯಜ್ಞಂ—ಯಥೋಕ್ತಯಜ್ಞಸ್ವರೂಪಂ ಪ್ರಜಾಪತಿಂ ; ಅಯಂಜಂತ—ಪೂಜಿತವಂತಃ | ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಪ್ರಾಣರೂಪವಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾನಸಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಪ್ರಜಾಪತಿರೂಪಿಯಾದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಆ ಪೂಜಾವಿಶೇಷವು ಜಗತ್ತಿನ ಧಾರಣೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು.

ಯತ್ರ—ಯಸ್ಮಿನ್ನಿರಾಟ್ಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪೇ ನಾಕೇ ; ಪೂರ್ವೇ ಸಾಧ್ಯಾಃ ಪುರಾತನಾ ವಿರಾಡುಪಾಸ್ತಿ-
ಸಾಧಕಾಃ ಸಂತಿ | ತೇ ವಿರಾಟ್ಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪಂ ಸ್ವರ್ಗಂ ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತಿ | ವಿರಾಟ್ಪುರುಷನನ್ನು ಆರಾಧಿಸತಕ್ಕ ಈ ಪ್ರಜಾಪತಿಪ್ರಾಣರೂಪರಾದ ಸಾಧ್ಯರೆಲ್ಲರೂ, ವಿರಾಟ್ಪುರುಷನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಪುರುಷಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಋಕ್ಸಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಡಿದೆ ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಈ ಯಜ್ಞ ಸೇವನೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ,

ಸೌಮ್ಯಾ ಸ್ವರ್ಗಾಹುತಿಯದಗ್ನಾಹುತಿಯದ ಹ ವಾ ಅಪ್ಯಬ್ರಹ್ಮಣೋಕ್ತೋ ಯದಿ ದುರು-
ಕ್ತೋಕ್ತೋ ಯಜಢೇಽಥ ಹೃಷಾಹುತಿರ್ಗಚ್ಛೇವ ದೇವಾನ್ ಸಾಪ್ತನಾ ಸಂಸೃಜ್ಯತೇ ||

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೧-೧೬)

“ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯಜಂತ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ನಿಯಮದಂತೆಯೂ ಸಾಧ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಅನುಸರಿಸಿದಂತೆಯೂ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನರಿತು ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವವನ ಆಹುತಿಗಳು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಅವನು ಅಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದರೂ ಸರಿ ಅಥವಾ ಇತರ ವಿಧದಲ್ಲಿ ದೂಷ್ಯನಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಲಾಭವು ಸಿದ್ಧವು. ಅವನು ಪಾಪರಹಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಶತಪಥಾದಿಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಛಾಂದೋಗ್ಯಾದ್ಯುಪ ನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ವಿನಿರಿಸಿದೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಯಜ್ಞೇನ—ಯಜ ದೇವಪೂಜಾಸಂಗತಿರಣದಾನೇಷು. ಧಾತು. ಯಜಯಾಚಯತೆ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೯೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಜ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಯಜಂತೆ—ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಧಾತುವಿನ ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮಾಣಿ—ಧೃಜ್ ಧಾರಣೇ. ಧಾತು. ಅರ್ತಿಸ್ತುಸುಹು—(ಉ. ಸೂ. ೧-೧೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತನ್ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ರಸರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸಸನ್—ಅಸ ಭುವಿ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ

ನಾಕಮ್—ನ ಅಕಮಸ್ಮಿನ್ ಇತಿ ನಾಕಃ ತಮ್. ನಭ್ರಾಣ್ ನಸಾತ್ ನವೇ—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಲೋಪಾಭಾವದಿಂದ ನಿಪಾತಿತವಾಗಿದೆ.

ಮಹಿಮಾನಃ—ಪೃಥ್ವಾದಿಭ್ಯ ಇಮನಿಜ್ವಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೧-೧೨೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮಹ ಶಬ್ದದ ಮೇಲೆ ಇಮನಿಜ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯಸ್ಯೇತಿಚ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅಕಾರಲೋಪ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಚಂತೆ—ಸಚ ಸಮವಾಯೇ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಅಡಾಗಮ—ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ

ಸಂತಿ—ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಪ್ ಸಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. || ೫೦ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಸಮಾನಮೇತದುದಕಮುಚ್ಛೇತ್ಯವ ಚಾಹಭಿಃ |

ಭೂಮಿಂ ಪರ್ಜನ್ಯಾ ಜಿನ್ವಂತಿ ದಿವಂ ಜಿನ್ವಂತ್ಯಗ್ನಯಃ || ೫೧ ||

ಽಪದಪಾಠಃ |

ಸಮಾನಂ | ಏತತ್ | ಉದಕಂ | ಉತ್ | ಚ | ಏತಿ | ಅವ | ಚ | ಅಹಭಿಃ |

ಭೂಮಿಂ | ಪರ್ಜನ್ಯಾಃ | ಜಿನ್ವಂತಿ | ದಿವಂ | ಜಿನ್ವಂತಿ | ಅಗ್ನಯಃ || ೫೧ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಏತತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಮುದಕಂ ಸಮಾನಂ | ಏಕರೂಪಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಹಭಿಃ ಕೃತ್ವಿದಹೋಭಿರ್ಗ್ರೀಷ್ಮ-
ಕಾಲೀನೈರುಚ್ಛೇತಿ | ಉರ್ಧ್ವಂ ಗಚ್ಛತಿ | ತಥಾಹಭಿರ್ವರ್ಷಕಾಲೀನೈರೇವ ತದುದಕಮವ ಚೈತಿ | ಅನಾ-
ಜ್ಞುಖಂ ಚ ಗಚ್ಛತಿ || ಚವಾಯೋಗೇ ಪ್ರಥಮೇತಿ ಪ್ರಥಮಾವಿಭಕ್ತಿನಿಹನ್ಯತೇ || ರಶ್ಮಿನಾಡ್ಯೈವ
ಭೂಮಿಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ | ತದೇವೋಚ್ಯತೇ | ಪರ್ಜನ್ಯಾಃ ಪ್ರೀಣಯಿತಾರೋ ಮೇಘಾ ಭೂಮಿಂ ಜಿನ್ವಂತಿ |
ಉದಕಸಂಸ್ಥಾಯೇನ ಸಸ್ಯಾದ್ಯುತ್ಪಾದನದ್ವಾರಾ ಭೂಮಿಷ್ಠಾನ್ಪ್ರೀಣಯಂತಿ | ತಥಾಗ್ನಯ ಆಹವ-
ನೀಯಾದ್ಯಾಃ ಸ್ವೇ ಹುತ ಅಹುತ್ಯಾ ದಿವಂ ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಥಾನೇವಾಞ್ಜಿನ್ವಂತಿ | ಪ್ರೀಣಯಂತಿ ||

|| ಶ್ರುತಿಸದಾರ್ಥ ||

ಸಮಾನಂ--ಒಂದೇರೂಪವಾದುದೂ | ಏತತ್ ಉದಕಂ--ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದೂ ಆದ ಈ ಉದಕವು |
ಅಹಭಿಃ--(ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ | ಉಚ್ಛೇತ್ಯತಿ--ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ (ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ) ಹತ್ತುತ್ತದೆ |
(ಅಹಭಿಃ--ಮಳೆಗಾಲದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ) | ಅವ ಚ--(ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ) ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ |
ಪರ್ಜನ್ಯಾಃ--ಪ್ರೀತಿಕಾರಕಗಳಾದ ಮೇಘಗಳು | ಭೂಮಿಂ ಭೂಮಿಯನ್ನು | ಜಿನ್ವಂತಿ--ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ |
ಅಗ್ನಯಃ--ಆಹವನೀಯಾದ್ಯಗ್ನಿಗಳು | ದಿವಂ--ದ್ಯುಲೋಕವನ್ನು | ಜಿನ್ವಂತಿ--ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ |

|| ಛಾಂದಾಃ ||

ಏಕರೂಪವಾದ ಉದಕವು ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಉರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತುತ್ತದೆ.
ಮಳೆಗಾಲದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುವ ಮೇಘಗಳು ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆಹವನೀಯಾದ್ಯಗ್ನಿಗಳು ದ್ಯುಲೋಕವನ್ನು ಅಥವಾ
ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ

English Translation

The uniform water passes upwards and downwards in the course of days: clouds give joy to the earth; fires rejoice the heaven

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಭೂಮಿಂ ಪರ್ಜನ್ಯಾ ಜಿನ್ವಂತಿ | ದಿವಂ ಜಿನ್ವಂತ್ಯಗ್ನಯಃ | ಸಸ್ಯಾದಿಗಳ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಭೂಮಿಗೆ ಅನ್ನಸಂಪತ್ತನ್ನೊದಗಿಸುವುದರಿಂದ ಪರ್ಜನ್ಯಗಳು ಭೂಲೋಕದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಯಜ್ಞಾಹುತಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ದ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿ ಅಗ್ನಿಗಳು ದೇವಲೋಕನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಕೇವಲ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪರ್ಜನ್ಯಾಗ್ನಿಗಳು ಉಭಯಲೋಕನಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ.

ಜಿನ್ವಂತಿ—ಪ್ರೀಣಯಂತಿ | ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಜಿನ್ವಂತಿಃ ಪ್ರೀತಿಕರ್ಮಾ (ನಿ. ೬-೨೨) ಎಂದು ಈ ಪದದ ವಿಶೇಷಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕನ್ನೇ ಉದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚೈತನ್ಯದಾಯಿಯೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಭಯಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಆವೃತ್ತಿರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಾಣದಾಯಕಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಪರ್ಜನ್ಯಾಗ್ನಿಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಬೀಜಾಂಕುರಗಳ ಸಂಬಂಧದಂತಿದೆ. ಯಜ್ಞಾದಿಗಳಿಂದ ಪರ್ಜನ್ಯವೂ ಪರ್ಜನ್ಯದಿಂದ ಯಜ್ಞವೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಇವು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೇತುವಾಗಿದೆ. ಪೃಥಿವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಾದಿಲೋಕಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಶ್ರಯವನ್ನೇ ನಂಬಿವೆ.

ಅನ್ನಾದ್ಭವಂತಿ ಭೂತಾನಿ ಪರ್ಜನ್ಯಾದನ್ನಸಂಭವಃ |

ಯಜ್ಞಾದ್ಭವಂತಿ ಪರ್ಜನ್ಯೋ ಯಜ್ಞಃ ಕರ್ಮಸಮುದ್ಭವಃ ||

(ಭಗವದ್ಗೀತಾ. ೩. ೧೪)

ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಗಳು ನೆರವೇರಬೇಕಾದರೆ ಅನ್ನಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾದ ಅನ್ನವು ಪರ್ಜನ್ಯದಿಂದಲೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರ್ಜನ್ಯವು ಯಜ್ಞದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಪರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೂ ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಶ್ರಯವಿರುತ್ತದೆ. ಅಗ್ನಯಃ ಎಂದರೆ ಆಹವನೀಯಾದಿಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಗಳೆಂದರ್ಥ. ಅಗ್ನಯಃ ಆಹವನೀಯಾದ್ಯಾಃ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೂ ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವೇ ಪರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೂ ಆಹವನೀಯಾಗ್ನಿಗಳಿಗೂ ಇರುವುದೆಂದರ್ಥ. ಇದೇ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಪರ್ಜನ್ಯೋ ನಾವ ಗೌತಮಾಗ್ನಿಸ್ತಸ್ಯ ವಾಯುರೇವ ಸಮಿದಭ್ರಂ ಧೂಮೋ ವಿದ್ಯುದರ್ಚಿರಶ-
ನಿರಂಗಾರಾ ಹ್ರಾದನಯೋ ವಿಸ್ಪುಲಿಂಗಾಃ |

(ಛಾ. ಉ. ೫-೫-೧)

ಪರ್ಜನ್ಯನೇ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯು. ವಾಯುನೇ ಅದರ ಸಮಿತ್ತು. ಮೇಘನೇ ಅದರ ಧೂಮವು. ವಿದ್ಯುತ್ತೇ ಅದರ ಜ್ವಾಲೆಯು. ಸಿಡಿಲೇ ಅಂಗಾರಗಳು. ಗುಡುಗುಗಳೇ ಶಬ್ದಗಳು.

ತಸ್ಮಿನ್ನೇತಸ್ಮಿನ್ನಗ್ನೌ ದೇವಾಃ ಸೋಮಂ ರಾಜಾನಂ ಜುಹ್ವತಿ ತಸ್ಯಾ ಅಹುತೇರ್ವರ್ಷಂ
ಸಂಭವಂತಿ ||

(ಭಾ. ಉ. ೫-೫-೨)

ಈ ಪರ್ಜನ್ಯರೂಪವಾದ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಸೋಮವನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ವೃಷ್ಟಿಪತನವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಪರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೂ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ಪೃಥಿವ್ಯಂತರಿಕ್ಷಗಳ ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಪರ್ಜನ್ಯವು ಎರಡು ಲೋಕಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ನಿಕಟವಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ನಿರತವಾಗಿದೆ.

ಪೃಥಿವೀ ಪೂರ್ವರೂಪಂ ದ್ಯೌರುತ್ತರರೂಪಂ ವೃಷ್ಟಿಃಸಂಧಿಃ ಪರ್ಜನ್ಯಃ ಸಂಧಾತಾ | ತದುತಾಸಿ
ಯತ್ರೈತದ್ವಲವದನುದ್ವೃಳ್ಳೆನ್ನಂದಧದಹೋರಾತ್ರೇ ವರ್ಷತಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೌ ಸಮಧಾ-
ತಾಮಿತ್ಯುತಾಸ್ಯಾಹುಃ | ಇತೀನ್ದಧಿದೈವತಂ | ಅಧಾಧ್ಯಾತ್ಮಂ |

(ಐ. ಆರಣ್ಯಕಂ. ೨-೨-೧ ರಿಂದ ೩)

ಪೃಥಿವ್ಯು ಪೂರ್ವಾರ್ಧವು. ದ್ಯುಲೋಕವು ಉತ್ತರಾರ್ಧವು. ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವೆರಡರ ಸಂಬಂಧವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪರ್ಜನ್ಯನೇ ಸಂಬಂಧಕಾರಕನು. ಅಹೋರಾತ್ರವೂ ಎಡಬಿಡದೇ ಪರ್ಜನ್ಯನು ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳೆರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿರುವುವು ಎಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಉಭಯಲೋಕಗಳಿಗೂ ಉಪಕಾರಕನಾದ ಪರ್ಜನ್ಯನ ಸ್ತುತಿಯು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

ಅಚ್ಛಾ ವದ ತವಸಂ ಗೀರ್ಭಿರಾಭಿಃ ಸ್ತುಹಿ ಪರ್ಜನ್ಯಂ ನಮಸಾ ವಿವಾಸ |

ಕನಿಕ್ರದದ್ವೃಷಭೋ ಜೀರದಾನೋ ರೇತೋ ದಧಾತೋಷಧೀಷು ಗರ್ಭಂ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೮೩ ರಿಂದ ೧)

ವೃಷ್ಟಿಕಾರಕನೂ, ಸಸ್ಯಾಪಧ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ರಸವನ್ನು ತುಂಬತಕ್ಕವನೂ ಆದ ಪರ್ಜನ್ಯನಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ತುತಿವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ, ಎಂದು ಸ್ತುತಿಕಾರನನ್ನದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಯತ್ಪರ್ಜನ್ಯ ಕನಿಕ್ರದತ್ತನಯನ್ ಹಂಸಿ ಮುಷ್ಕತಃ |

ಪ್ರತೀದಂ ವಿಶ್ವಂ ನೋದತೇ ಯತ್ಕಿಂ ಚ ಪೃಥಿವ್ಯಾಮಧಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೮೩-೯)

ಎಲೈ ಪರ್ಜನ್ಯನೇ, ನೀನು ಒಬ್ಬಮಾಡುತ್ತಲೂ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ದೂರಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟುತ್ತಲೂ ಲೋಕೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಚರಾಚರಾತ್ಮಕವಾದ ಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ಹರ್ಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಪರ್ಜನ್ಯ ಸ್ತುತಿಯಿದೆ.

ಪರ್ಜನ್ಯಾಃ ಪ್ರೀಣಯಿತಾರೋ ಮೇಘಾಃ | ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಮೇಘಗಳೆಂದು ಸಾಯಣರು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ,

ಪರ್ಜನ್ಯಸ್ತೌಪೇರಾದ್ಯಂತವಿಪರೀತಸ್ಯ ತರ್ಪಯಿತಾ ಜನ್ಯಃ |

(ನಿ. ೧೦-೧೦)

ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ತೃಪ್ತಾಧಾತುವಿನ ಅಕ್ಷರಗಳು ವ್ಯತ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಈ ಪದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಮಾನವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕಾರಕನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿದಾಯಕನಾಗಿರುವನೆಂದರ್ಥ.

ತೃಪ್+ಜನ್ಯಃ=ಪೃತ್+ಜನ್ಯಃ= ಪರ್ಜ್+ಜನ್ಯಃ=ಪರ್ಜನ್ಯಃ | ಅಥವಾ ;

ಪರೋ ಜೇತಾ ನಾ—ಉತ್ತಮವಾದ ಜೇತೃನೆಂದಾಗಲಿ, (ಪರಃ+ಜೇ) ಅಥವಾ ; ಪರೋ ಜನಯಿತಾ ನಾ—ಉತ್ತಮವಾದ ಉತ್ಪಾದಕನೆಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಜಯಿತಾ ನಾ ರಸಾನಾಂ—ರಸರೂಪವಾದ ಉದಕವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನೆಂದಾಗಲಿ (ಪ್ರ+ಋಜ್) ಪರ್ಜನ್ಯಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. (ನಿ. ೧೦-೧೦) ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ವಿ ವೃಕ್ಷಾನ್ ಹನ್ತೃತೆ ಹಂತಿ ರಕ್ಷಸೋ ವಿಶ್ವಂ ಬಿಭಾಯೆ ಭುವನಂ ಮಹಾವಧಾತ್ |

ಉತಾನಾಗಾ ಈಷತೇ ವೃಷ್ಟ್ಯಾವತೋ ಯತ್ಪರ್ಜನ್ಯಃ ಸ್ತನಯನ್ ಹಂತಿ ದುಷ್ಟತಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೮೩-೨)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನುದಹರಿಸಿ ಪರ್ಜನ್ಯನ ನಾನಾಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರ್ಜನ್ಯನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೃಹದ್ದೇವತಾಕಾರರು ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಯದಿಮಾಂ ಪ್ರಾರ್ಜಯತೈಕೋ ರಸೇನಾಂಬರಜೇನ ಗಾಂ |

ಕಾಲೇತ್ರಿತಾರ್ವಶಶ್ಚ ಸೀ ತೇನ ಪರ್ಜನ್ಯಮಾಹತುಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೨-೩೭)

ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷೋತ್ಪನ್ನವಾದ ಉದಕದಿಂದ ತುಂಬುತ್ತಾನಾದ್ದರಿಂದ ಉರ್ವಶೀಪುತ್ರನಾದ ಅತ್ರಿಋಷಿಯು ಈ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪರ್ಜನ್ಯನೆಂದು ಕರೆದು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತರ್ಪಯತೈಷ ಯಲ್ಲೋಕಾನ್ ಜನ್ಯೋ ಜನಹಿತಶ್ಚ ಯತ್ |

ಪರೋ ಜೇತಾ ಜನಯಿತಾ ಯದ್ವಾಗ್ನೇಯಸ್ತತೋ ಜಗೌ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೨-೩೮)

ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಕಾರಕನಾದುದರಿಂದಲೂ, ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಪ್ರಜಾಸಖನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮವಾದ ಜೈತ್ರವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಅಥವಾ ಉತ್ಪಾದಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅಗ್ನಿಪುತ್ರನು ಈ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪರ್ಜನ್ಯನೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ, ಎಂದು ಪರ್ಜನ್ಯನ ನಾನಾಗುಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಪರ್ಜನ್ಯನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯವನ್ನೂ, ಹರ್ಷವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತೆ ಅಗ್ನಿಗಳೂ ಸಹ ದ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯದಾಯಕವಾಗಿಯೂ, ಹರ್ಷದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಗ್ನಯಃ-ಅವಹನೀಯಾದ್ಯಾಃ ಸ್ವೇ ಹುತೇ ಅಹುತ್ಯಾ | ದಿವಂ-ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಥಾನ್ ದೇವಾನ್ ಜಿನ್ವಂತಿ-ಪ್ರೀಣಯಂತಿ | ತನ್ಮಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಅಹುತಿಗಳಿಂದ ಅವಹನೀಯಾದ್ಯಗ್ನಿಗಳು ದ್ಯುಲೋಕಸ್ಥರಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ವರೂಪವು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿದೆ ಜಾತೇವೇದಸ್ಯ, ದ್ರವಿಣೋದಾಃ, ವೈಶ್ವಾನರ ಇತ್ಯಾದಿರೂಪಗಳಿಂದ

ಅಗ್ನಿಯು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ತನ್ನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದನ್ನೂ, ನಾನಾಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಗ್ನಿಯು ವೈಶ್ವಾನರಾದಿರೂಪಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ಎಂದರೆ ಋಗ್ವೇದಸಂಹಿತೆಯ ೧೧ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಗಾರ್ಹಪತ್ಯಾದಿಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿ ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ, ಅಹವನೀಯ ಎಂದು ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯ ಮೂರು ಪ್ರಭೇದಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದವು. ಇವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ತೈತ್ತಿರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ,

ಯಥಾ ವೈ ಸಮೃತಸೋಮಾ ಏವಂ ನಾ ಏತೇ ಸಮೃತಯಜ್ಞಾ ಯದ್ವರ್ಶಪೂರ್ಣಮಾಸೌ ಕಸ್ಯ
ವಾಹ ದೇವಾ ಯಜ್ಞಮಾಗಚ್ಛಂತಿ ಕಸ್ಯ ವಾ ಬಹೂನಾಂ ಯಜಮಾನಾನಾಂ ಯೋ ವೈ
ದೇವತಾಃ ಪೂರ್ವಃ ಪರಿಗೃಹ್ಣಾತಿ ಸ ಏನಾಶ್ವೋ ಭೂತೇ ಯಜತ ಏತದ್ವೈ ದೇವಾನಾ-
ಮಾಯತನಂ ಯದಾಹವನೀಯೋಂಽತರಾಗ್ನೀ ಪಶೂನಾಂ ಗಾರ್ಹಪತ್ಯೋ ಮನುಷ್ಯಾಣಾ-
ಮನ್ವಾಹಾರ್ಯಪಚನಃ ಪಿತೃಣಾಮಗ್ನಿಂ ಗೃಹ್ಣಾತಿ ಸ್ವ ಏವಾಯತನೇ ದೇವತಾಃ ಪರಿ ಗೃಹ್ಣಾತಿ |

(ತೈ. ಸಂ. ೧-೬-೭)

ಸೋಮಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿರುವಂತೆಯೇ, ದಶಪೂರ್ಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಯಜಮಾನನು ತನ್ನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ದೇವತಾತ್ಮಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೇ ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೇ ಆ ಯಜ್ಞವನ್ನೇ ದೇವತೆಗಳು ಸಮೀಪಿಸುವರು, ಈ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪಶ್ಚಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಹವನೀಯಾಗ್ನಿಯು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಯತನವು. ಗಾರ್ಹಪತ್ಯವು ಮಾನವರಿಗೂ, ಅನ್ವಾಹಾರ್ಯಪಚನವು ಪಿತೃಗಳಿಗೂ ಆಯತನವಾಗಿರುವುದು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ, ಅಹವನೀಯವು ದೇವಲೋಕಗಾಮಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾದುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

“.... ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನೋ ವದಂತಿ ಕಿಂ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಯಜಮಾನ ಇತಿ ಪ್ರಸ್ತರ ಇತಿ ತಸ್ಯ ಕ್ವ
ಸುವರ್ಗೋ ಲೋಕ ಇತ್ಯಾಹವನೀಯ ಇತಿ ಬ್ರೂಯಾದ್ಯತ್ಪ್ರಸ್ತರ ಮಾಹವನೀಯೇ ಪ್ರಹರತಿ
ಯಜಮಾನಮೇವ ಸುವರ್ಗಂ ಲೋಕಂ ಗಮಯತಿ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೨-೬-೫)

ಯಜ್ಞಕರ್ತನಿಗೂ ಯಜ್ಞಕ್ಕೂ ಇರುವ ಉಪಕಾರೋಪಕಾರಕಸಂಬಂಧವನ್ನು ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಅಹವನೀಯಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಉಪಾಸನೆಮಾಡಿ ಯಜ್ಞವನ್ನಾಚರಿಸುವವನಿಗೆ ದೇವಲೋಕವು ಸಿದ್ಧವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಈ ಅಹವನೀಯಾಗ್ನಿಯು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿದಾಯಕವಾದುದು.

ಅಹವನೀಯಂ ಪರೀತ್ಯ ವಾಚಂ ವಿಸೃಜೇರನ್ಯಜ್ಞೋ ನಾ ಅಹವನೀಯಃ ಸ್ವರ್ಗೋ ಲೋಕ
ಅಹವನೀಯೋ ಯಜ್ಞೇನೈವ ತತ್ಸ್ವರ್ಗೇಣ ಲೋಕೇನ ಸ್ವರ್ಗಂ ಲೋಕಂ ಯಂತಿ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೫-೨೪)

ಅಹವನೀಯಾಗ್ನಿಯು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ “ಅಹವನೀಯವೇ ಯಜ್ಞವು ; ಅಹವನೀಯವೇ ಸ್ವರ್ಗವು ; ಈ ಅಹವನೀಯಾಗ್ನಿಯು ಉಪಾಸನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞದಿಂದಲೇ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಪರಿಸರೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಐತರೇಯಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಏಷ ವೈ ಸ ಯಜ್ಞಃ | ಯೇನ ತದ್ದೇವಾ ದಿವಮುಪೋದಕ್ರಾಮನ್ನೇಷ ಆಹವನೀಯೋಽಥ ಯ
ಇಹಾಹೀಯತ ಸ ಗಾರ್ಹಪತ್ಯಃ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧.-೨.೩-೨೨)

ಆಹವನೀಯವೇ ಯಜ್ಞವು. ಇದರಿಂದಲೇ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸವು ಲಭ್ಯವಾಯಿತು.

ದೇವಯೋನಿರ್ವಾ ಏಷ ಯದಾಹವನೀಯಃ | ತಸ್ಯೈತಾವಮೃತಪಕ್ಷಾ ಯಾವೇತಾವಭಿತೋಽಗ್ನೀ
ತದ್ಯದಾಹವನೀಯೇ ಯಜ್ಞಂ ತನ್ನತೇ ದೇವಯೋನಾವೇವೈತದ್ದೇವೇಭ್ಯೋ ಯಜ್ಞಂ ತನ್ನತ
ಉಪ ಹೈನಂ ಪುನರ್ಯಜ್ಞೋ ನಮತಿ ನಾಸ್ಮಾದ್ಯಜ್ಞೋ ವ್ಯವಚ್ಛಿದ್ಯತೇ ಯ ಏವಮೇತದ್ದೇವ
ಯಸ್ಯ ವೈವಂ ವಿದುಷ ಏತತ್ಪರ್ಮ ಕ್ರಿಯತೇ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೨-೯-೩-೧೦)

ಆಹವನೀಯವು ದೇವತೆಗಳ ಯೋನಿಯು. ಆದರೆ ಎಡಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ನಿಗಳು ಅದರ ಅಮರ್ತ್ಯವಾದ ಪಕ್ಷಗಳು
ಆಹವನೀಯಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಮಾಡತಕ್ಕವರು ದೇವಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ತತ್ತ್ವವ
ವನ್ನು ತಿಳಿನವನು ದೇವತೆಗಳ ತೃಪ್ತಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಆಹವನೀಯಾದ್ಯಗ್ನಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅಧಿದೈವತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆಹವನೀ
ಯಾದ್ಯಗ್ನಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ
ವೆಂದು ಛಾಂದೋಗ್ಯೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. (ಛಾ. ಉ. ೪-೧೦-೧೪)

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದಿವಃ ಜಿನ್ವಂತ್ಯಗ್ನಯಃ ಎಂದು ದೇವತಾತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಗ್ನಿಯ ದೇವ
ದೂತತ್ವವನ್ನು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯ ಅನೇಕಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ.

ಅಗ್ನೇ ಯಂ ಯಜ್ಞಮಧ್ವರಂ ವಿಶ್ವತಃ ಪರಿಭೂರಸಿ | ಸ ಇದ್ದೇನೇಷು ಗಚ್ಛತಿ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧-೪)

ಎಲೈ ಅಗ್ನಿಯೇ. ನೀನು ಯಾವಯಾವ ಯಜ್ಞದ ಸುತ್ತಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದೀಯೋ ಆ ಯಜ್ಞವೆಲ್ಲವೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನು
ಸಮೀಪಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಮಹಾಂ ಅಸ್ಯಧ್ವರಸ್ಯ ಪ್ರಕೇತೋ ನ ಋತೇ ತ್ವದಮೃತಾ ಮಾದಯಂತೇ |

ಅ ವಿಶ್ವೇಭಿಃ ಸರಥಂ ಯಾಹಿ ದೇವೈರ್ಯಗ್ನೇ ಹೋತಾ ಪ್ರಥಮಃ ಸದೇಹ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೧೧-೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿಲ್ಲದೇ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹರ್ಷವೂ ತೃಪ್ತಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮತ್ತು ಅವರು
ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅಗ್ನಿಯ ಸಹಾಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ

ತ್ವೇ ಅಗ್ನೇ ವಿಶ್ವೇ ಅಮೃತಾಸೋಽದ್ರೂಹ ಆಸಾ ದೇವಾ ಹವಿರದಂತ್ಯಾಹುತಂ |

ತ್ವಯಾ ಮರ್ತಾಸಃ ಸ್ವದಂತ ಆಸುತಿಂ ತ್ವಂ ಗರ್ಭೋ ನೀರುಧಾಂ ಜಜ್ಞಿಷೇ ಶುಚಿಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೧-೧೪)

ಅನುತ್ಯರ ತೃಪ್ತಿಗೆ ಅಗ್ನಿಮುಖನೇ ಅತ್ಯಗತ್ಯನೆಂದೂ, ಅಗ್ನಿಮುಖದಿಂದಲೇ ದೇವತೆಗಳು ಆಹುತಿಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ಹರ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವರೆಂದೂ, ಅವನೇ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ನರೂಪನೆಂದೂ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿ ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಉದಕಮ್—ಉಂದೀಕ್ಲೇದನೇ. ಧಾತು. ಉದಕಂಚೆ (ಉ. ಸೂ. ೨-೧೪೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅನಿಧಿತಾಂಹಲ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾ ನಕಾರಲೋಪ. ಯುವೋರನಾಕೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಅಕಾದೇಶ.

ಏತಿ—ಇಣ್ ಗತೌ. ಧಾತು. ಅದಾದಿ ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಚ ಎಂಬುದರ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಚೆನಾಯೋಗೇ ಪ್ರಥಮಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೫೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುತ್ತದೆ. ತಿಸ್ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಪರ್ಜನ್ಯಾಃ—ಪೃಷು ಸೇಚನೇ. ಧಾತು. ಪರ್ಜನ್ಯಾಃ (ಉ. ಸೂ. ೩-೩೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಪಾತಿತ ವಾಗಿದೆ. ಪಕಾರಕ್ಕೆ ಜಕಾರ, ಅನ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಯಲಘೂಪಧ ಗುಣ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿಪಾತದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜಿನ್ಸಂತಿ—ಜಿವಿ ಪ್ರೀಣನೇ. ಧಾತು. ಭ್ವಾದಿ. ಇದಿತೋನುಮ್‌ಧಾತೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಮಾ ಗಮ. ಶಪ್ ವಿಕರಣ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಚಾದಿಲೋಪೇ ವಿಭಾಷಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದ ರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಎರಡನೇರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧ ವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೫೧ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ದಿ॒ವ್ಯಂ ಸು॑ಪ॒ರ್ಣಂ ನಾ॑ಯ॒ಸಂ ಬೃ॑ಹ॒ಂತನು॑ಪಾಂ ಗ॒ರ್ಭಂ ದ॒ರ್ಶತ॑ಮೋ॒ಷ-
ಧೀ॒ನಾಂ ।

ಅ॒ಭೀ॒ಪತೋ॑ ವೃ॒ಷ್ಟಿ॒ಭಿಸ್ತ॑ರ್ಪ॒ಯಂತಂ॑ ಸ॒ರಸ್ವ॑ಂತನು॒ನಸೇ॑ ಜೋ॒ಹವೀ॑ಮಿ ||

|| ೫೨ ||

ಪದಪಾಠಃ

ದಿವ್ಯಂ | ಸುಪರ್ಣಂ | ನಾಯಸಂ | ಬೃಹಂತಂ | ಅಪಾಂ | ಗರ್ಭಂ | ದರ್ಶತಂ | ಓಷಧೀನಾಂ |

ಅಭೀಪತಃ | ವೃಷ್ಟಿಭಿಃ | ತರ್ಪಯಂತಂ | ಸರಸ್ವಂತಂ | ಅವಸೇ | ಜೋಹವೀಮಿ || ೫೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಸರಸ್ವದ್ವೇವತಾಕೇ ಪಶೌ ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಮಿತಿ ವಸಾಯಾಜ್ಯಾ | ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ ನಾಯಸಂ ಬೃಹಂತಂ ಸ ನಾವೃಧೇ ನರ್ಯೋ ಯೋಷಣಾಸು | ಅ. ೩-೮. | ಇತಿ ಸೂಕ್ರಿತ್ಯಾತ್ || ಅನ್ವಾರಂಭೇಣ-ಯಾಯಾಂ ಸರಸ್ವದ್ಯಾಗ ಏಷ್ಯವ ಯಾಜ್ಯಾ | ಸೂಕ್ರಿತಂ ಚ | ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ ನಾಯಸಂ ಬೃಹಂತಮಾ ಸವಂ ಸವಿತುರ್ಯಥಾ | ಅ ೨. ೮. | ಇತಿ ||

ದಿವ್ಯಂ ದಿವಿ ಭವಂ ಸುಪರ್ಣಂ ಶೋಭನಗಮನಂ ನಾಯಸಂ ಗಮನಶೀಲಂ ಬೃಹಂತಂ ಮಹಾಂತಮಪಾಂ ಗರ್ಭಂ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಾನಾಂ ಗರ್ಭವದುತ್ಪಾದಕಂ | ಓಷಧೀನಾಮೋಷಧೀದರ್ಶತಂ ದರ್ಶನಾಯ | ದರ್ಶಯಂತಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಓಷಧೀನಾಂ ಗರ್ಭಂ ದರ್ಶತಮಿತಿ ಪೃಥಗ್ವಿಶೇಷಣಂ ಕಿಂಚಾಭೀಪತ ಅನುಕೂಲೈನ ವೃಷ್ಟಭಿಸ್ತರ್ಪಯಂತಂ ಜಗತ್ಪ್ರೀಣಯಂತಂ | ಯದ್ವಾ | ಅಭೀಪತೋಽಭಿ-ಗಮನವತಃ ಸಲಿಲಾಧಾರಾಂಸ್ತುತಾಕಾದೀಂಸ್ತರ್ಪಯಂತಂ | ಅಥವಾನಭಿಗಂತಾಹಂ | ಸರಸ್ವಂತಮುದಕ-ವಂತಂ | ಸರ ಇತ್ಯುದಕನಾಮ | ದೇವಂ ಸೂರ್ಯಂ ವಾವಸೇ ರಕ್ಷಣಾಯ ಜೋಹವೀಮಿ | ಪುನಃ ಪುನರಾಹ್ವಯಾಮಿ ||

ಸ್ತುತಿಪದಾರ್ಥ

ದಿವ್ಯಂ—ದ್ಯುಲೋಕೋತ್ಪನ್ನನೂ, | ಸುಪರ್ಣಂ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರ್ಣವುಳ್ಳವನೂ | ನಾಯಸಂ—ಗಮನಶೀಲನೂ, | ಬೃಹಂತಂ—ಮಹತ್ತರಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ, | ಅಪಾಂ ಗರ್ಭಂ—ಉದಕಗಳ ಉತ್ಪಾದಕನೂ | ಓಷಧೀನಾಂ—ಓಷಧಿಗಳ | ದರ್ಶತಂ—ಪ್ರಕಾಶಕನೂ, | ಅಭೀಪತಃ—ಅನುಕೂಲಾತ್ಮನಾಗಿ | ವೃಷ್ಟಿಭಿಃ—ವೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ | ತರ್ಪಯಂತಂ—(ಜಗತ್ತನ್ನು) ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವವನೂ, | ಸರಸ್ವಂತಂ—ಉದಕದಿಂದ ಪೂರ್ಣನಾದವನೂ ಅದ ದೇವನನ್ನು | ಅವಸೇ—ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ | ಜೋಹವೀಮಿ—ಪುನಃ ಪುನಃ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ದ್ಯುಲೋಕೋತ್ಪನ್ನನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪತನಸಾಧನವುಳ್ಳವನೂ, ಗಮನಶೀಲನೂ, ಮಹತ್ತರಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ, ಉದಕಗಳ ಉತ್ಪಾದಕನೂ, ಓಷಧಿಗಳ ಪ್ರಕಾಶಕನೂ, ಅನುಕೂಲಾತ್ಮನಾಗಿ ವೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವವನೂ, ಉದಕದಿಂದ ಪೂರ್ಣನಾದವನೂ ಅದ ದೇವನನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ.

English Translation

I invoke for our protection the celestial, well-winged, swift-moving majestic (sun); who is the germ of the waters; the displayer of herbs; the cherisher of lakes; replenishing the ponds with rain.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸರಸ್ವದ್ವೇನತಾಸಂಬಂಧವಾದ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಪಶುಹೋಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಪಾಹೋಮಕ್ಕಾಗಿ ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ ಎಂಬ ಈ ಋಕ್ಕನ್ನು ಯಾಜ್ಞಾಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ ನಾಯಸಂ ಬೃಹಂತಂ ಸ ವಾವೃಥೇ ನಯೋ ಯೋಷಣಾಸು ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದಲೂ (ಆ. ೩-೮) ಅನ್ವಾರಂಭ ಣೀಯಸಂಬಂಧವಾದ ಸರಸ್ವದ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಋಕ್ಕನ್ನೇ ಯಾಜ್ಞಾಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ ನಾಯಸಂ ಬೃಹಂತಮಾ ಸವಂ ಸನಿತುರ್ಯಥಾ ಎಂಬ ಸೂತ್ರ ದಿಂದಲೂ (ಆ. ೨-೮) ವಿನೃತವಾಗಿರುವುದು.

ಈ ಮಂತ್ರವು ಸರಸ್ವದ್ವೇನತಾಕವಾಗಿದೆ. “ ಸರಸ್ವದ್ವೇನತಾಕೇ ಪಶೌ ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ ಇತಿ ವಪಾಯಾಜ್ಯಾ ” ಎಂದು ವಿಧಿವಾಕ್ಯವು ಈ ಮಂತ್ರದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. (ಆಶ್ವ. ಶ್ರೌ. ೩-೮) ಸಾಯಣರು ಸರಸ್ವಂತಂ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ದೇವಂ ಸೂರ್ಯಂ ನಾ ಸರಸ್ವತ್ತೆಂಬ ದೇವತೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸರಸ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉದಕವೆಂದರ್ಥವಾಗಿ ಸರಸ್ವತ್ತೆಂದರೆ ಉದಕಯುಕ್ತವಾದ ಸೂರ್ಯನೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದೆಂದು. ವಿಕ ಲ್ಪಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ ಇತ್ಯಾದಿವಿಶೇಷಣಗಳು ಈ ಎರಡರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತವೆ.

ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಸರಸ್ವತೀಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೇ ಸರಸ್ವತ್ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಸರಸ್ವಾನ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೧೦-೨೬) ಸರಸ್ವತೀ ಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ,

ಸರಸ್ವತೀ ಸರ ಇತ್ಯುದಕನಾಮ ಸರ್ವೇಷ್ಟದ್ವತೀ ||

(ನಿ ೯-೨೬)

ಸರವೆಂದರೆ ಉದಕವೆಂದರ್ಥ. ಇದನ್ನುಳ್ಳವಳು ಸರಸ್ವತೀ (ಇದೇ ನದ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ದೇವತೆಯ ಹೆಸರಾಗಬಹುದು) ಇದೇ ವಿನರಣೆಯು ಸರಸ್ವತ್ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯಿಂದ,

ಯೇ ತೇ ಸರಸ್ವ ಊರ್ಮಯೋ ಮಧುಮಂತೋ ಘೃತಶ್ಚತಃ | ತೇಭಿರ್ನೋಽಪಿತಾ ಭವ ||

(ಋ. ಸಂ. ೭-೯೬-೫)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುದಹರಿಸಿ ಕೇವಲ ಪಠನದಿಂದಲೇ ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಅರ್ಥವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ, ಊರ್ಮಯಃ, ಘೃತಶ್ಚತಃ ಇತ್ಯಾದಿಪದಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದವಾಗಿವೆ. ಈ ದೇವತೆಯು ಮಧ್ಯಲೋಕವರ್ತಿಯಾದ ದೇವತೆಯೆಂದು ಬೃಹದ್ವೇನತಾವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಮನ್ಯುಶ್ಚ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾ ಚ ಮಿತ್ರಃ ಕ್ಷೇತ್ರಪತಿಯಮಃ |

ತಾಶ್ಚೋನಾಸೋಷ್ವತಿಶ್ಚೈವ ಸರಸ್ವಾಂಶ್ಚೈವಮತ್ರ ಹ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೧-೧೨)

ಇಂದ್ರನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಮಧ್ಯಮಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನ್ಯು, ವಿಶ್ವಕರ್ಮ, ಸರಸ್ವಾನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಲ್ಲದೂ ಸಹ ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸರಾಂಸಿ ಘೃತವಂತ್ಯಸ್ಯ ಸಂತಿ ಲೋಕೇಷು ಯತ್ತಿಷು |

ಸರಸ್ವಂತಮಿತಿ ಪ್ರಾಹ ವಾಚಂ ಪ್ರಾಹುಃ ಸರಸ್ವತೀಂ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೨-೫೧)

ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಘೃತಪೂರ್ಣವಾದ ಸರಸ್ವತ್ಯವನಾದುದರಿಂದ ಈ ದೇವತೆಗೆ ಸರಸ್ವತ್ತೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಹೀಗೆಯೇ ವಾಗ್ದೇವತೆಯು ಸರಸ್ವತಿಯಾದಳು.

ಮೂತಾಪುತ್ರೌ ತು ವಾಕ್ರಾಣೌ ಮಾತಾ ವಾಗಿತರಃ ಸುತಃ |

ಸರಸ್ವಂತಮಿತಿ ಪ್ರಾಣೋ ವಾಚಂ ಪ್ರಾಹುಃ ಸರಸ್ವತೀಂ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೩೯)

ವಾಕ್ಯೇ ಮಾತೃವು ; ಪ್ರಾಣವೇ ಪುತ್ರನು. ಸರಸ್ವತ್ ಶಬ್ದದಿಂದ ಪ್ರಾಣವೂ, ಸರಸ್ವತೀಶಬ್ದದಿಂದ ವಾಕ್ಯೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿವೆ. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮಾತೃಪುತ್ರಸಂಬಂಧವಾಯಿತು.

ಇಂದ್ರಂ ಮಿತ್ರಮಿಮೇ ಸೌತ್ಯಾ ಸೌರೀ ವಾಂತ್ಯಾ ಸರಸ್ವತೇ |

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೪೨)

೨-೧-೬೪ ನೇ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಮಂತ್ರವಾದ 'ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ' ಎಂಬುದು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಸರಸ್ವದ್ದೇವತಾಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತ್ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತೀ ಎಂಬ ಎರಡು ದೇವತೆಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗುವ ಆಹುತಿಯ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ.

ತದ್ಧೇಕೇ | ಚತೂ ನಿರ್ವಪಂತಿ ಪೌರ್ಣಮಾಸ್ಯಾಂ ಸರಸ್ವತೇ ಮಾನಾಸ್ಯಾಯಾಂ ಸರಸ್ವತ್ಯಾ

ಏತತ್ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ದರ್ಶಪೂರ್ಣಮಾಸೌ ಯಜಾಮಹ ಇತಿ ವದಂತಸ್ತದು ತಥಾ ನ ಕುರ್ಯಾ-

ನ್ಮನೋ ನೈ ಸರಸ್ವಾನ್ಯಾಕ್ಸರಸ್ವತೀ ಸ ಯದೇನೈತಾನಾಘಾರಯತಿ ತದೇವಾಸ್ಯ ದರ್ಶಪೂರ್ಣ-

ಮಾಸಾವಿಷ್ಟ್ವಾ ಭವತಸ್ತಸ್ಮಾದೇತೌ ಚತೂ ನ ನಿರ್ವಪೇತ್ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೧೧-೨-೪-೯)

ಸರಸ್ವತೇ ಮನಸ್ಸು, ಸರಸ್ವತಿಯೇ ವಾಕ್ಯು ; ದರ್ಶಪೂರ್ಣಮಾಸಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಘಾರಗಳ ಅರ್ಪಣೆಯೇ ಸಾಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಚತೂನಿರ್ವಪನವು ಅವಶ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುವಾಗ ಸರಸ್ವತ್ತಿಗೂ ಸರಸ್ವತಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆ.

ಸಾಯಣರು ಅರ್ಥಮಾಡಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವಂತಂ-ಉದಕವಂತಂ | ಸರ ಇತ್ಯುದಕನಾಮ | ದೇವಂ ಸೂರ್ಯಂ ನಾ | ಸರಸ್ವದ್ದೇವತೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಉದಕವಂತನಾದ

ಸೂರ್ಯನೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸೂರ್ಯನೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಸರಸ್ವಾನ್ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಉದಕವು ಸೂರ್ಯನ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸೂರ್ಯನು ಉದಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಅಥವಾ ಉದಕದ ಉತ್ಪಾದಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಉಚಿತವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಶತಪಥಾದಿವಾಕ್ಯಗಳ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅಸಾಂ ಗಂಭಸ್ತೀದೇತಿ | ಏತದ್ವಾಪಾಂ ಗಂಭಿಷ್ಠಂ ಯತ್ರೈಷ ಏತತ್ತಪತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೭-೫-೧-೮)

ಸೂರ್ಯನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಗಭೀರವಾದ ಉದಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅಗ್ನೇ ದಿವೋಽರ್ಣಮಚ್ಛಾ ಜಿಗಾಸೀತಿ | ಆಪೋ ವಾ ಅಸ್ಯ ದಿವೋಽರ್ಣಸ್ತಾ ಯಾ ರೋಚನೇ ಪರಸ್ತಾತ್ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ||

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೭-೧-೧-೨೪)

ಎಲೈ ಅಗ್ನಿಯೇ, [ಸರಸ್ವತ್ತೆಂಬ ದೇವತೆಯೂ ಸಹ ಮಧ್ಯಲೋಕವರ್ತಿಯಾದ ಅಗ್ನಿಯ ರೂಪಾಂತರವೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು]. ದ್ಯೌಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತೇಜಸ್ವಿಲ್ಲವೂ ಆದಿತ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥವಾದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ. ಆ ಪ್ರವಾಹವು ಅಂತರಿಕ್ಷಸ್ಥವಾದ ಉದಕದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಆ ಉದಕದ ಪ್ರವಾಹವು ಆದಿತ್ಯನ ತೇಜೋಮಂಡಲವನ್ನೂ ಮೀರಿದೆ. ಕೆಳಗೂ, ಮೇಲೂ, ಸುತ್ತಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಪ್ರವಾಹದ ನಡುವೆ ಆದಿತ್ಯರೂಪದ ಅಗ್ನಿಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಸರಸ್ವಾನ್ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿರುವುದರಿಂದ ಸರಸ್ವತೀ ನಾಮಕವಾದ ನದಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು. Macdonell ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ದೇವತಾಪರವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವಾಗ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

Yaska does not explain this word Saraswati (Nirukta. X. 24) he merely remarks ಸರಸ್ವಾನ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಃ This must refer to Nir. II. 23. where ಸರಸ್ವತೀ is stated to be a name of ವಾಕ್ (R. V. VI. 61-2) being quoted as an example of ಸರಸ್ವತೀ as a river, while examples of her as a goddess (ಮಧ್ಯಸ್ತನಾ ಸ್ತ್ರೀ) were deferred to Nir. XI. 25-27.

(Brihaddevata. II. 51. Translation and notes, by Macdonell. p. 44.)

ಸುಪರ್ಣಂ ನಾಯಸಂ ಎಂಬ ಎರಡು ವಿಶೇಷಣಗಳಿವೆ. ಸಾಯಣರು ಸುಪರ್ಣಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಶೋಭನಗಮನಂ ಎಂದೂ, ನಾಯಸಂ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಗಮನಶೀಲಂ ಎಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Wilson ಎಂಬುವನು ಸುಪರ್ಣಶಬ್ದಕ್ಕೆ Well-Winged ಎಂದು ಅರ್ಥಹೇಳಿರುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸುಪರ್ಣಶಬ್ದವು ರಶ್ಮಿ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೨-೧೫) ಅಶ್ವನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೨-೨೭) ಪರಿತವಾಗಿದೆ ಯಾದರೂ, ಪಕ್ಷಿ, ಬಾಣ ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಶೋಭನಪತನ, ಎಂದರೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನೇ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನೂ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಇದೇ ಭಾಗದ 42 ನೇ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತನಲ್ಲಿ ಗಮನಸಾಧನವೆಂಬರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಉಳಿದ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಸ್ವಪ್ರಾರ್ಥ
ಗಳುಳ್ಳವಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಸಂತಾನೇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವರು ಸರಸ್ವದ್ವೇವತೆಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ವಾಡಿಕೆಯಿರುವುದಾಗಿ ಕೆಲವು
ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. Muir ಎಂಬುವನು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೆಳಗಿನ
ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳುವಂತೆ,

“ In VII, 96. 4-6, a river God called ಸರಸ್ವತ್, is assigned as a consort to ಸರಸ್ವತೀ, who
rolls along his fertilizing waters and is invoked by the worshippers who are seeking
wives and offspring, as well as for plenty and protection ”

(Muir, original Sanskrit Texts. Vol. V. p. 340)

ಸರಸ್ವತೀನದಿಯ ಪತಿಯೂ, ನದ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ದೇವತೆಯೂ ಆದ ಸರಸ್ವದ್ವೇವತೆಯನ್ನು ಪತ್ನೀಕಾಮರೂ, ಪುತ್ರ
ಕಾಮರೂ, ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವರೂ ಸಹ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಕ್ತಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ
ವಿಶೇಷವು ಈ ದೇವತೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಉದಹರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಜನೀಯಂತೋ ನಗ್ರವಃ ಪುತ್ರೀಯಂತಃ ಸುದಾನವಃ | ಸರಸ್ವಂತಂ ಹವಾಮಹೇ |

(ಮು. ಸಂ. ೭-೯೬-೪)

ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಆವೇಕ್ಷಿಸುವವರೂ, ಪುತ್ರೇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವರೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ದಾತೃಗಳೂ ಆದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಇ
ಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರಸ್ವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಯೇ ತೇ ಸರಸ್ವ ಊರ್ಮಯೋ ಮಧುಮಂತೋ ಘೃತಕ್ಕುತಃ | ತೇಭಿರ್ನೋಽವಿತಾ ಭಃ.

(ಮು. ಸಂ. ೭-೯೬-೫)

ಎಲೈ ಸರಸ್ವದ್ವೇವತೆಯೇ, ನಿನ್ನ ಜಲಸಂಘಗಳು ರಸವತ್ತಾಗಿವೆ. ವೃಷ್ಟ್ಯದಕವನ್ನು ಸುರಿಸುವವಾಗಿವೆ. ನಿನ್ನ ಜಲ
ಸಂಘಗಳಿಂದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸು.

ಪೀಸಿವಾಂಸಂ ಸರಸ್ವತಃ ಸ್ತನಂ ಯೋ ವಿಶ್ವದರ್ಶತಃ | ಭಕ್ಷೀಮಾಹಿ ಪ್ರಜಾಮಿಷಂ ||

(ಮು. ಸಂ. ೭-೯೬-೬)

ಸರಸ್ವದ್ವೇವತೆಯ ಪ್ರವೃದ್ಧವಾದುದೂ, ಸ್ತನದಂತೆ ರಸಾಧಾರವಾದುದೂ ಆದ ಮೇಘವನ್ನು ನಾವು ಭಜಿಸುತ್ತೇವೆ.
ಆ ದೇವತೆಯು ನಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪುತ್ರಾದಿಗಳನ್ನೂ ಅನ್ನ
ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಪಡೆದು ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಈ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ತೈತ್ತೀರೀಯಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇವತೆಯು ಪಶುಗಳಿಗೂ, ಉದಕಗಳಿಗೂ ಪ್ರಭುವೆಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾ,

ಯಸ್ಯ ವ್ರತಂ ಪಶವೋ ಯಂತಿ ಸರ್ವೇ ಯಸ್ಯ ವ್ರತಮುಪತಿಷ್ಠಂತ ಅಪಃ ||

ಯಸ್ಯ ವ್ರತೇ ಪುಷ್ಪಿಸರ್ತಿರ್ನಿಷ್ಪಸ್ತಗ್ಂ ಸರಸ್ವಂತಮವಸೇ ಹುನೇವ ||

(ತೈ. ಸಂ. ೩-೧-೧೦-೩)

ಯಾವ ದೇವತೆಯ ಅನುಶಾಸನವನ್ನು ಪಶುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತವೆಯೋ, ಯಾವ ದೇವತೆಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಉದಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತವೆಯೋ ಅಂತಹ ಸರಸ್ವದ್ದೇವತೆಯನ್ನು ನಾವು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ ಆ ದೇವತೆಯ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಯೇ ಪುಷ್ಟಿಪತಿಯೂ ಸಹ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ- ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಉದಹರಿಸಿರುವ “ ಯೇ ತೇ ಸರಸ್ವ ” (ಋ. ಸಂ. ೭-೯೫-೫) ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನೂ ಪ್ರಕೃತವಾದ “ ದಿವ್ಯಂ ಸುಪರ್ಣಂ ” (ಋ. ೧-೧೬೪-೫೨) ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನೂ ಸಹ ಪಠಿಸಿ ಈ ದೇವತೆಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೋರಿದೆ-

॥ ಷ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ॥

ದಿವ್ಯಮ್—ದಿವಿ ಭವಃ ತಮ್. ದಂಡಾದಿಭ್ಯೋಯಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಯ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರ ದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾಯಸಮ್—ನಯ ಗತೌ ಧಾತು. ವಯಶ್ಚ (ಉ. ಸೂ. ೪-೪೦೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆಸಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಣಿತ್ ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅನುವೃತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ **ಅತಃ** ಉಪಧಾಯಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೧೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿವೃದ್ಧಿ ಬರುತ್ತದೆ ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸಾಂ-ಊಡಿದಂ ಪದಾದಿ-(ಪಾ ಸೂ. ೬-೧-೧೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ

ದರ್ಶತಮ್—ದೃಶಿರ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಭೃವ್ಯದೃಶಿಯಜಿ-(ಉ. ಸೂ. ೩-೩೯೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅತಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಧಾತುವಿನ ಉಪಧೆಗೆ ಗುಣ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಚಿತಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ

ಅಭೀಷತಃ—ಪತ್ ಲೃ ಗತೌ ಧಾತು. ಅಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. | ಅನ್ಯೇಷಾಮುಪಿ ದೃಶ್ಯತೇ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ಗತಿಕಾರಕೋಪಪದಾತ್ ಕೃತ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ

ವೃಷ್ಟಿಭಿಃ—ವೃಷು ಸೇಚನೇ ಧಾತು. ಕ್ತಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಮಂತ್ರೇವೃಷೇಷಪಚಿ-(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೯೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದು ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತೃತೀಯಾಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ.

ತರ್ಸಯಂತಮ್—ತ್ಯ ಪ ತೃಪ್ತೌ ಧಾತು. ಹೇತುಮತಿ ಚ (ಪಾ ಸೂ. ೩-೧-೨೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಣಿಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪುಂಗತಲಘೂಪಧಸ್ಯಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ. ಣಿಜಂತದ ಮೇಲೆ ಲಟಿಗೆ ಶತ್ರಾದೇಶ ಶಪ್ ವಿಕರಣ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಣಿಚಿಗೆ ಗುಣ. ಆಯಾದೇಶ. ಣಿಚಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್-ಸೂತ್ರದಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯಾವಕ ವಚನದಲ್ಲಿ ಉಗಿತಾದುದರಿಂದ ನುಮಾಗಮ.

ಅವಸೇ-ಅವ ರಕ್ಷಣೇ ಧಾತು. ಸರ್ವಧಾತುಭ್ಯ ಅಸುನ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಸುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜೋಹವೀಮಿ—ಹು ದಾನಾದನಯೋಃ ಧಾತು. ಪೌನಃಪುನ್ಯಾರ್ಥ ತೋರುವಾಗ ಧಾತೋರೇವಾ-
ಚೇಃ ಕ್ರಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯಜ್ ಬಂದಾಗ ಯೆಜೋಚಿಚೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೨-೪-೭೪)
ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಯಜ್‌ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ದ್ವಿತ್ವಾದಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಗುಣೋಯಜ್‌ಲುಕೋಃ (ಪಾ. ಸೂ.
೭-೪-೮೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸದ ಉಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ. ಯೆಜೋನಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೯೪) ಎಂಬುದರಿಂದ
ಮಿಪಿಗೆ ಈಡಾದನು. ಪ್ರತ್ಯಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತು ಉಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ- ಅವಾದೇಶ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದ
ರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೫೨ ||

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೧೬೪ನೇ ಸೂಕ್ತವು ಮುಗಿದುದು.

—೦೦—

ನೂರ ಅರವತ್ತೈದನೆಯ ಸೂಕ್ತವು

ತ್ರಯೋವಿಂಶೇನುವಾಕೇ ಪಂಚದಶ ಸೂಕ್ತಾನಿ | ತತ್ರ ಕಯಾ ಶುಭೇತಿ ಪಂಚದಶಚಫಂ
ಪ್ರಥಮಂ ಸೂಕ್ತಂ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ | ಅತ್ರಾನುಕ್ರಮಣಿಕಾ | ಕಯಾ ಪಂಚೋನಾ ಸಂವಾದಸ್ತುತೀಯಾ-
ದ್ವಯುಜೋ ಮರುತಾಂ ವಾಕ್ಯಮಂತ್ಯಸ್ತುಚೋಗಸ್ತುಸ್ಯ ಶಿಷ್ಟಾ ಇಂದ್ರಸ್ಯೈಕಾದಶೇ ಚ ಮರುತ್ವಾಂ-
ಸ್ತಿಸ್ತಂದ್ರೋ ದೇವತೇತಿ | ಅತ್ರೇಂದ್ರಾಗಸ್ತುಮರುತಾಂ ಸಂವಾದಃ ಸ್ತುತಿಸಾದ್ಯತೇ | ತತ್ರ ತೃತೀಯಾ-
ಪಂಚಮೀಸಸ್ತಮಾನವಮಾನಾಂ ಮರುತ್ವಾಕೈರೂಪತ್ವಾತ್ತ್ವ ಏವರ್ಷಯಃ | ಯಸ್ಯ ವಾಕ್ಯಂ ಸ ಋಷಿಃ |
ಅನು ೨-೪ | ಇತಿ ನ್ಯಾಯಾತ್ | ಅಂತ್ಯೈಶ್ಚಸ್ಯಾಗಸ್ತುನಾಕ್ಯತ್ವಾತ್ತ್ವ ಏವರ್ಷಿಃ | ಶಿಷ್ಟಾ ಯುಜ ಆದ್ಯಾ
ಚೈಕಾದಶೇ ಚೇಂದ್ರಸ್ಯ ವಾಕ್ಯಂ | ಅತಃ ಸ ಏವರ್ಷಿಃ | ಅತ್ರ ಯಾ ತೇನೋಚೈತೇ ಸಾ ದೇವತಾ | ಅನು
೨-೫ | ಇತಿ ಸಾಮಾನ್ಯಾಪವಾದೇನ ಕೃತ್ಸ್ನಸ್ಯ ಮರುತ್ವದ್ಗುಣಿಕ ಇಂದ್ರೋ ದೇವತಾ || ಸಂಸವಜಾತು-
ರ್ವಿಂಶಕಯೋರ್ಮರುತ್ವತೀಯಶಸ್ತ್ರೇ ನಿವಿದ್ಧಾನೀಯಾತ್ಪೂರ್ವಮೇತತ್ಸೂಕ್ತಂ | ಯದಿ ಪರ್ಯಾಯಾನ್ತ-
ರುತ್ವತೀಯ ಇತಿ ಖಂಡಯೋಃ ಸೂತ್ರೀತಂ | ಕಯಾ ಶುಭೇತಿ ಚ ಮರುತ್ವತೀಯೇ ಪುರಸ್ತಾತ್ಸೂಕ್ತಸ್ಯ
ಶಂಸೇತ್ | ಅ. ೬-೬-೭-೩ | ಇತಿ || ಅಭಿಪ್ಲವಿಕೇ ಪಂಚಮೇಂದ್ರಹನಿ ಮರುತ್ವತೀಯ ಏತದೇವ ಸೂಕ್ತಂ |
ಪಂಚಮಸ್ಯ ಕಯಾ ಶುಭಾ ಯಸ್ತಿಗ್ಮತ್ಯಂಗ ಇತಿ ಮಧ್ಯಂದಿನಃ | ಅ. ೭-೭ | ಇತಿ ಸೂತ್ರೀತತ್ವಾತ್ ||
ಮಹಾವ್ರತೇ ಮರುತ್ವತೀಯಶಸ್ತ್ರ ಏತತ್ಸೂಕ್ತಂ | ಪಂಚಮಾರಣ್ಯಕೇ ಕಯಾ ಶುಭಾ ಸವಯಸಃ ಸನೀಳಾ
ಮರುತ್ವಾ ಇಂದ್ರ ವೃಷಭೋ ರಣಾಯ | ಏ. ಅ. ೫-೧-೧ | ಇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ || ವಿಷುವತಿ ಮರುತ್ವತೀಯ
ಏತದೇವ ನಿವಿದ್ಧಾನೀಯಂ | ತೈಂ ಸು ಮೇಷಂ ಕಯಾ ಶುಭೇತಿ ಚ ಮರುತ್ವತೀಯಂ | ಅ. ೮-೬ | ಇತಿ
ಸೂತ್ರೀತತ್ವಾತ್ || ಅಸ್ಯ ವಿನಿಯೋಗಂ ಶೌನಕ ಆಹ | ಜ್ಞಾತಿಪುತ್ರಸುಹೃನ್ನಿತ್ಯೈರ್ಯಶ್ಚ ರಾಜ್ಯಂ ಚಿಕೀ-
ರ್ಷತಿ ನಿತ್ಯಂ ಸ ನಿಯತೋ ಭೂತ್ವಾ ಸೂಕ್ತಂ ತು ಮನಸಾ ಜಪೇತ್ | ಕಯಾ ಶುಭೇತಿ ಸೈಶುನ್ಯಂ
ಕೃತ್ವಾಚಾರ್ಯಸ್ಯಪದ್ವಿಜೈಃ | ಶ್ರುತ್ವಾ ಪರಹಸ್ಯಂ ತು ಗುರೋರಪ್ಯಹ ಶೌನಕಃ | ಋಗ್ವಿ. ೧-೨೬ |
ಇತಿ ||

ಅನುವಾದವು—ಈ ಸೂಕ್ತದಿಂದ ಪ್ರಥಮಮಂಡಲದ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಅನುವಾಕವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ಈ ಅನುವಾಕದಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ಸೂಕ್ತಗಳಿರುವುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಯಾ ಶುಭಾ ಎಂಬ ಮೊದಲನೆಯ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ಋಕ್ಕುಗಳಿರುವುವು. ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ಛಂದಸ್ಸು. ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ—ಕಯಾ ಪಂಚೋನಾ ಸಂವಾದಸ್ತು ತೀಯಾದ್ಯಯುಜೋ ಮರುತಾಂ ವಾಕ್ಯಮಂತ್ಯಸ್ತು ಚೋಗಸ್ತು ಸ್ಯ ಶಿಷ್ವಾ ಇಂದ್ರಸ್ಯೈ-ಕಾದಶೀ ಚ ಮರುತ್ವಾಂಸ್ತ್ವಿಂದ್ರೋ ದೇವತೇತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ, ಅಗಸ್ತ್ಯ, ಮರುದ್ದೇವತೆಗಳು ಇವರುಗಳಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂವಾದವು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಐದು, ಏಳು, ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಋಕ್ಕುಗಳು ಮರುದ್ವಾಕ್ಯಗಳಾದುದರಿಂದ ಆ ಋಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಮರುತ್ವಗಳೇ ಋಷಿಗಳು. ಯಸ್ಯ ವಾಕ್ಯಂ ಸ ಋಷಿಃ—ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ಹೇಳುವರೋ ಅವರೇ ಆ ಋಕ್ಕಿಗೆ ಋಷಿಯು ಎಂದು, ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ (ಅನು ೨-೪) ಹೇಳಿರುವುದು. ಕೊನೆಯ ಮೂರು ಋಕ್ಕುಗಳು ಅಗಸ್ತ್ಯವಾಕ್ಯಗಳಾದುದರಿಂದ ಆ ಋಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅಗಸ್ತ್ಯನೇ ಋಷಿಯು. ಉಳಿದ ಋಕ್ಕುಗಳು, ಮೊದಲನೆಯ ಋಕ್ಕು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಋಕ್ಕು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇಂದ್ರನ ವಾಕ್ಯಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಋಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಇಂದ್ರನೇ ಋಷಿಯು. ಮತ್ತು ದೇವತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ—ಯಾ ಶೇನೋಚ್ಯತೇ ಸಾ ದೇವತಾ—ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯವೇ ಆ ಋಕ್ಕಿಗೆ ದೇವತೆಯು ಎಂದು ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ (ಅನು ೨-೫) ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಮರುತ್ವಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಒಟ್ಟು ಸೂಕ್ತಕ್ಕೆ ಮರುದ್ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಇಂದ್ರನೇ ದೇವತೆಯು. ಈ ಸೂಕ್ತದ ವಿನ್ಯಾಸವು, ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವುದು—(1) ಸಂಸವ ಮತ್ತು ಚಾತುರ್ವಿಂಶಕಸಂಬಂಧವಾದ ಮರುತ್ವತೀಯಶಸ್ತ್ರಮಂತ್ರ ಪಠನಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿವಿನ್ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಈ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನ ಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ಯದಿ ಪರ್ಯಾಯಾನ್ಮರುತ್ವತೀಯಂ ಎಂಬ ಖಂಡಗಳ ಕಯಾ ಶುಭೇತಿ ಚ ಮರುತ್ವತೀಯೋ ಪುರಸ್ತಾತ್ಸೂಕ್ತಸ್ಯ ಶಂಸೇತ್ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೬-೬ ; ೭-೩) ಮತ್ತು (2) ಅಭಿಷ್ಣವ ಎಂಬ ಯಾಗದ ಐದನೆಯ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮರುತ್ವತೀಯಶಸ್ತ್ರಮಂತ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕೆಂದು ಪಂಚಮಸ್ಯ ಕಯಾ ಶುಭಾ ಯಸ್ತಿಗ್ಮತ್ಯಂಗ ಇತಿ ಮಧ್ಯಂದಿನಃ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೭-೭) (3) ಮಹಾವ್ರತದಲ್ಲಿ ಮರುತ್ವತೀಯಶಸ್ತ್ರಮಂತ್ರಗಳ ಪಠನಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸೂಕ್ತದ ವಿನ್ಯಾಸವಿರುವುದೆಂದು ಐತರೇಯಾರಣ್ಯಕೃತ ಪಂಚಮಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಕಯಾ ಶುಭಾ ಸವಯಸಃ ಸನೀಳಾ ಮರುತ್ವಾ ಇಂದ್ರ ವೃಷಭೋ ರಣಾಯ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು. (ಐ. ಆ ೫-೧-೧) (4) ವಿಷುವದ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಮರುತ್ವತೀಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ನಿವಿನ್ಮಂತ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಸೂಕ್ತದ ವಿನ್ಯಾಸವಿರುವುದೆಂದು ಆಶ್ವಲಾಯನಶ್ರೌತಸೂತ್ರದ ತ್ಯಂ ಸು ಮೇಷಂ ಕಯಾ ಶುಭೇತಿ ಚ ಮರುತ್ವತೀಯಂ ಎಂಬ ಸೂತ್ರದಿಂದ ವಿವೃತವಾಗಿರುವುದು. (ಆ. ೮-೬) ಮತ್ತು ಈ ಸೂಕ್ತದ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಶೌನಕಮಹರ್ಷಿಯು ತಮ್ಮ ಮುಗ್ಧಿಧಾನವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ—

ಜ್ಞಾತಿಪುತ್ರಸುಹೃನ್ನಿತ್ಯೈರ್ಯಶ್ಚ ರಾಜ್ಯಂ ಚಿರೀರ್ಷತಿ |

ನಿತ್ಯಂ ಸ ನಿಯತೋ ಭೂತ್ವಾ ಸೂಕ್ತಂ ತು ಮನಸಾ ಜಪೇತ್ ||

ಕಯಾ ಶುಭೇತಿ ಪೈಶುನ್ಯಂ ಕೃತ್ವಾಚಾರ್ಯನೃಪದ್ವಿಜೈಃ |

ಶ್ರುತ್ವಾ ಪರರಹಸ್ಯಂ ತು ಗುರೋರಪ್ಯಾಹ ಶೌನಕಃ ||

(ಮುಗ್ಧಿ. ೧-೨೬)

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು ಎಂದರೆ ಯಾವ ರಾಜನು ತನ್ನ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಸುಹೃದ್ವಾಂಧನಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಶತ್ರುಗಳ ಬಾಧೆ ಯಿಲ್ಲದಂತೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವನೋ ಅವನು ಕಯಾ ಶುಭಾ ಎಂಬ ಈ ಸೂಕ್ತವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿವಸವೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಪಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರರಾಜರ ರಹಸ್ಯಾದಿಗಳು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಅವುಗಳಿಂದ ತಾನು ಪಾರಾಗಿ ವಿಜಯಿಯಾಗುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

— — —
|| ಓಂ ||

ಸೂಕ್ತ—೧೬೫

	ಮಂಡಲ—೧		ಅನುವಾಕ—೨೩		ಸೂಕ್ತ—೧೬೫	
	ಅಷ್ಟಕ— ೨		ಅಧ್ಯಾಯ— ೩		ವರ್ಗ— ೨೪, ೨೫, ೨೬,	
	ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿರುವ ಮುಕ್ತಂಜ್ಯ—೧೫					
	ಮುಷ್ಠಿ—೧, ೨, ೪, ೬, ೮, ೧೦-೧೨. ಇಂದ್ರಃ					
೩, ೫, ೭, ೯. ಮರುತಃ	೧೩-೧೫. ಅಗಸ್ತ್ಯಃ					
	ದೇವತಾ—ಮರುತ್ವಾನಿಂದ್ರಃ					
	ಛಂದಃ—ಶ್ರಿಷ್ಟಪ್					

— — —
ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಕಯಾ ಶುಭಾ ಸವಯಸಃ ಸನೀಳಾಃ ಸಮಾನ್ಯಾ ಮರುತಃ ಸಂ ಮಿಮಿಕ್ಷುಃ |
ಕಯಾ ಮತೀ ಕುತ ಏತಾಸ ಏತೇ ಚರ್ಚಂತಿ ಶುಷ್ಕಂ ವೃಷಣೋ
ವಸೂಯಾ || ೧ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಕಯಾ | ಶುಭಾ | ಸವಯಸಃ | ಸನೀಳಾ | ಸಮಾನ್ಯಾ | ಮರುತಃ | ಸಂ | ಮಿಮಿಕ್ಷುಃ |
ಕಯಾ | ಮತೀ | ಕುತಃ | ಅತಃ | ಏತಾಸಃ | ಏತೇ | ಚರ್ಚಂತಿ | ಶುಷ್ಕಂ | ವೃಷಣಃ | ವಸೂಯಾ || ೧ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಇಂದ್ರನಾಕೃಂ | ಸವಯಸಃ ಸಮಾನವಯಸ್ಕಾಃ ಸನೀಳಾಃ ಸಮಾನಸ್ಥಾನಾ ಏತೇ ಮರುತಃ ಕಯಾ ಶುಭಾ ಕೈರಸಿ ದುರ್ಜ್ಞೇಯಯಾ ಶೋಭಯಾ ಸಮಾನ್ಯಾ ಸರ್ವೇಷಾಮೇಕರೂಪಯಾ ಮಹತ್ಯಾಯುಕ್ತಾಃ | ಯದ್ವಾ | ಶುಬಿತ್ಯುದಕನಾಮ | ಉಕ್ತರೂಪಯಾ ಶುಭೋದಕೇನ | ಸಂ ಮಿಮಿಕ್ಷುಃ | ಲೋಕಂ ಸಮ್ಯಕ್ ಸಿಂಚಂತಿ || ಮಹಿಸಮಾನಾರ್ಥೋ ಮಿಮಿಕ್ಷತಿಧಾತುಃ || ಯದ್ವಾ ಮಾಂ ಯುದ್ಧಾದಿಷು ಪ್ರವರ್ತಮಾನಂ ಸಂ ಮಿಮಿಕ್ಷುಃ | ತದರ್ಥಮೇತೇ ಮರುತಃ ಕಯಾನಿಶ್ಚೇಯಯಾ ಮತೀ ಮತ್ಯಾ ಕುತೋ ದೇಶಾದೇಶಾಃ | ಅಗತಾಃ | ಅಗತ್ಯ ಚೈತೇ ವೃಷಣೋ ವರ್ಷಿತಾರೋ ವಸೂಯಾ ವಸೂಯಯಾ || ಸುಪಾಂ ಸುಲುಗಿತಿ ಪೂರ್ವಸರ್ವದೀರ್ಘಃ || ಧನೇಚ್ಛಯಾ | ಯದ್ವಾ | ವಸವೋ ವಾಸಯಿತಾರೋ ನಾ || ತೇನೈವ ಜಸೋ ಯಾಜಾದೇಶಃ || ಶುಷ್ಕಂ ಬಲಂ ವೃಷ್ಟಿಪ್ರದಾನಜನಿತಂ ಲೋಕೇಽರ್ಚಂತಿ | ಪೂಜಯಂತಿ | ಜಗತಿ ಕುರ್ವಂತಿ | ಯದ್ವಾ | ಮಮ ಬಲಂ ವರ್ಧಯಂತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಮರುತೋ ಹೈನಂ ನಾಜಹುಃ | ಐ. ಬ್ರಾ. ೩.೨೦ | ಇತಿ ಶ್ರುತೇಃ | ಅತ್ರೇಂದ್ರಮರುತ್ಸಂನಾದರೂಪೇ ಸರ್ವತ್ರ ಸ್ಪ್ರಾಣಜೀವಾತ್ಮಪರತೆಯಾಪಿ ಯೋಜನೀಯಂ | ಅತ್ರಾಪೀಂದ್ರೋ ಬ್ರೂತೇ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಸವಯಸಃ—ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸುಳ್ಳವರೂ, | ಸನೀಳಾಃ—ಒಂದೇ ವಾಸಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವರೂ, ಆದ | ಮರುತಃ—ಈ ಮರುತ್ತುಗಳು | ಕಯಾ ಶುಭಾ—(ಸ್ಥೂಲವಾದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವಲ್ಲದ) ಯಾವ ಪ್ರಭೆಯಿಂದಲೂ | ಸಮಾನ್ಯಾ—ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಮಹತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ | ಸಂ ಮಿಮಿಕ್ಷುಃ—ಉದಕದಿಂದ (ಲೋಕವನ್ನು) ಸಿಂಚಿಸುತ್ತಾರೆ ? | ಕಯಾ ಮತೀ—ಯಾವ ಉದ್ದಿಶ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ? | ಕುತಃ—ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ | ಏತಾಃ—ಈ ಮರುತ್ತುಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ? | ವೃಷಣಃ—ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುವವರಾದ | ಏತೇ—ಈ ಮರುತ್ತುಗಳು | ವಸೂಯಾ—ಧನೇಚ್ಛೆಯಿಂದ | ಶುಷ್ಕಂ—ಬಲವನ್ನು | ಅರ್ಚಂತಿ—ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸುಳ್ಳವರೂ, ಒಂದೇ ವಾಸಸ್ಥಾನವುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಈ ಮರುತ್ತುಗಳು ಸ್ಥೂಲವಾದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವಲ್ಲದ ಯಾವ ಪ್ರಭೆಯಿಂದಲೂ, ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಮಹತ್ತಿನಿಂದಲೂ, ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಉದಕವನ್ನು ಸಿಂಚಿಸುತ್ತಾರೆ ? ಇವರ ಉದ್ದಿಶ್ಯವೇನು ? ಇವರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ? ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುವವರಾದ ಈ ಮರುತ್ತುಗಳು ಧನೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಪೂಜಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ

English Translation

(Indra speaks),—With what auspicious fortune have the Maruts, who are of one age, one residence, one dignity, watered (the earth) together? with what intention? whence have they come? Showerers of rain, they venerate, through desire of wealth, the energy (that is granted in the world by rain).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಇಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಥಮಮಂಡಲದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಅಗಸ್ತ್ಯಋಷಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಒಟ್ಟು ೨೭ ಸೂಕ್ತಗಳಿವೆ. ಇವು ಇಂದ್ರ, ಮರುತ್ತುಗಳು, ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು, ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವಿಗಳು, ಅನ್ನ, ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಪಠಿಸಿದ ಸೂಕ್ತಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ೨೭ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನೂ ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿದೆ. ೧೬೫ ರಿಂದ ೧೭೦ ನೇ ಸೂಕ್ತದವರೆಗೆ ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇವರ ನಡುವೆ ಅಗಸ್ತ್ಯಋಷಿಯು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮರುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಇಂದ್ರನನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದುದನ್ನೂ ಕಥಾರೂಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ೧೭೧ ರಿಂದ ೧೯೧ ರವರೆಗೆ ಅಗಸ್ತ್ಯನಿಗೂ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಪ್ರೇಮವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಸೂಕ್ತಗಳಾಗಿವೆ.

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ (೧-೧೬೫) ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನೂ, ಆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗಸ್ತ್ಯಋಷಿಯ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಸ್ತುತಿಯನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸ್ವರೂಪ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಈ ನಡುವೆ ಅಗಸ್ತ್ಯಋಷಿಯು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದರ ಔಚಿತ್ಯ, ಅಗಸ್ತ್ಯಋಷಿಯ ಪೂರ್ವಕಥೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನಿಗೂ, ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ-

ಮಾರುತ್ಯೈಂದ್ರಸ್ತು ಸಂನಾದಃ ಕಯೇತಿ ಪರಮಃ ಸ್ತುತಃ |

ಮರುತಾಮಯುಜಸ್ತ್ವೈಂದ್ರೋ ಯುಗ್ಮಾಃ ಸರ್ವಾಃ ಸಹಾಂತ್ಯಯಾ ||

ಏಕಾದಶೀ ಪ್ರಥಮಾ ಚ ಮಾರುತಸ್ತ್ವಚ ಉತ್ತರಃ |

ತ್ವಚಸ್ಯೈವ ತು ತತ್ರೋಕ್ತಂ ಕರ್ತೃತ್ವಮಿತರಸ್ಯ ತು ||

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೪೪, ೪೫)

‘ ಕಯಾ ಶುಭಾ ’ ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸೂಕ್ತವು ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮುಖ್ಯಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರಶಂಸಿತವಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಮಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಋಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮರುದ್ವ್ಯಕ್ತಗಳು. ಸಮ ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳವೂ, ಮೊದಲನೆಯದೂ, ಹೆನ್ನೊಂದನೆಯದೂ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯದೂ ಸಹ ಇಂದ್ರವಾಕ್ಯಗಳು. ೧೩ರಿಂದ ೧೫ರವರೆಗಿನ ಋಕ್ಕುಗಳು ಮರುತ್ತುಗಳನ್ನದ್ದೇಶಿಸಿ ಪಠಿತವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ನಿರ್ಮಾತ್ಮತ್ವವು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸೇರಿದುದಾಗಿದೆ.

ಇತಿಹಾಸಃ ಪುರಾವೃತ್ತ ಋಷಿಭಿಃ ಪರಿಕೀರ್ತೃತೇ |

ಸಮಾಗಚ್ಛನ್ಮರುದ್ಭಿಸ್ತು ಚರನ್ವ್ಯೋನ್ನಿ ಶತಕ್ರತುಃ ||

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತುಷ್ಟ್ವಾ ತಾನಿಂದ್ರಸ್ತೇ ಚೇಂದ್ರಮೃಷಯೋಽಬ್ರುವನ್ |

ತೇಷಾಮಗಸ್ತ್ಯಃ ಸಂನಾದಂ ತಪಸಾ ನೇದ ತತ್ತ್ವತಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೪೬, ೪೭)

ಇಂದ್ರನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸಲ ಮರುತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದನು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಮೊದನೆಯೇ ಇಂದ್ರನು ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದನು ಅವರೂ ಸಹ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಅಗಸ್ತ್ಯನು ತನ್ನ

ತಪೋಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅವರವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು, ಎಂದು ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಒಂದು ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಥಾರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು,

ಸ ತಾನಭಿಜಗಾಮಾಶು ನಿರೂಪ್ಯೈಂದ್ರಂ ಹವಿಸ್ತದಾ |

ಮರುತಶ್ಚಾ ಭಿತುಷ್ಪಾವ ಸೂಕ್ತೈಸ್ತನ್ನಿಸ್ತಿತಿ ಚ ತ್ರಿಭಿಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೪೮)

ಅಗಸ್ತ್ಯನು ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ತಾನೂ ಅವರಿಗಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಇಂದ್ರನಿಗಾಗಿ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನವೋಚಾಮ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೂರು ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು (೧-೧೬೬ ರಿಂದ ೧೬೮) ರಚಿಸಿ ಮರುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಿದನು ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯಿದೆ.

ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸಾಹಚರ್ಯವು ಶ್ರುತಿಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಅವರವರಿಗೆ ಇರುವ ರಾಜಪ್ರಜಾಸಂಬಂಧವೂ, ಮರುತ್ತುಗಳೊಡಗೂಡಿದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಯಜ್ಞಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಹವಿಸ್ಸಿನ ಅರ್ಪಣೆಯೂ, ಮತ್ತು ವೃತ್ರಾಸುರನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಮರುತ್ತುಗಳು ಸಹಾಯನಾಡಿರುವುದೂ, ಸಂಹಿತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕಕಡೆ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಂದ್ರನು ಮರುತ್ತುಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಉಳಿದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಹೇಳುವ ಪೂರ್ವ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಶತಪಥಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಅತಿಥ್ಯೇನ ವೈ ದೇವಾ ಇಷ್ಟ್ವಾ | ತಾನ್ತಸ್ಮಮದವಿದಂತೇ ಚತುರ್ಥಾವ್ಯದ್ರವನ್ನನೋನ್ಯಸ್ಯ
ತ್ರಿಯಾ ತಿಷ್ಠಮಾನಾ ಅಗ್ನಿರ್ವಸುಭಿಃ, ಸೋಮೋ ರುದ್ರೈರ್ವರುಣ ಆದಿತ್ಯೈರಿಂದ್ರೋ
ಮರುದ್ಭಿರ್ಬೃಹಸ್ಪತಿರ್ವಿಶ್ವೇದೇವೈಃ ||

(ಶ ಬ್ರಾ. ೩-೪-೨-೧)

ಹಿಂದೆ ದೇವತೆಗಳು ಅತಿಥ್ಯಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದಾಗ ಅವರವರಲ್ಲೇ ವೈಮನಸ್ಯವುಂಟಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸೋಲಿಲಿಷ್ಟಪಡದೇ ನಾಲ್ಕು ಗುಂಪುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾದರು. ಅಗ್ನಿಯು ವಸುಗಳೊಂದಿಗೂ, ಸೋಮನು ರುದ್ರರೊಂದಿಗೂ, ವರುಣನು ಆದಿತ್ಯರೊಂದಿಗೂ, ಇಂದ್ರನು ಮರುತ್ತುಗಳೊಂದಿಗೂ, ಮತ್ತು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ವಿಶ್ವೇ ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಗುಂಪುಮಾಡಿಕೊಂಡರು, ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನು ಮರುತ್ತುಗಳೊಡನೆ ಸಾಹಚರ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಂದ್ರನೇ ದೊರೆಯೆಂದೂ, ಮರುತ್ತುಗಳೇ ಪ್ರಜೆಗಳೆಂದೂ ಅನೇಕಕಡೆ ಹೇಳಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಕ್ಷತ್ರಂ ನಾ ಇಂದ್ರೋ ವಿಶೋ ಮರುತೋ ವಿಘಾ ವೈ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋ ಬಲನಾನ್ ಭವತಿ |

(ಶ ಬ್ರಾ ೪-೩-೩-೬)

ಇಂದ್ರನು ಕ್ಷತ್ರತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ ರಾಜನು. ಮರುತ್ತುಗಳೇ ಪ್ರಜೆಗಳು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದಲೇ ರಾಜನು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಆಗುತ್ತಾನೆಂದೂ ಮರುತ್ತುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇಂದ್ರನ ಪರಾಕ್ರಮವು ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವೂ ಸಾಹಚರ್ಯವೂ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಇಂದ್ರನನ್ನೂ ಮರುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹವಿಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸುವ ಕ್ರಮವೂ ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು

ಸ ನೋ ಮರುದ್ಧಿವ್ಯೃಷಭ ಶ್ರವೋ ಧಾ ಉಗ್ರ ಉಗ್ರೇಭಿಃ ಸ್ಥವಿರಃ ಸಹೋದಾಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೭೧-೫)

ಎಂಬಿವೇ ಮುಂತಾದ ಋಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಆಹ್ವಾನವೂ ಹವಿಸ್ಸಿನ ಅರ್ಪಣೆಯೂ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಹಚರ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಬೃಹದ್ದೇವತೆಯಲ್ಲಿ—

ಮರುದ್ಧಿಃ ಸಹ ಯತ್ರೇಂದ್ರೋ ಮರುತ್ವಾಂಸ್ತತ್ರ ಸೋಽಭವತ್ |

(ಬೃ. ದೇ. ೪-೫೬)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಈ ದೇವತೆಗಳ ಸಂಬಂಧಸೂಚಕವಾದ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೂ ನಡೆದ ವಾಗ್ವಾದವನ್ನೂ ಅವರವರ ವೈಷಮ್ಯವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯು ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ

ಮಹಾವ್ರತೇ ಮರುತ್ವತೀಯಶಸ್ತ್ರೇ ಏತತ್ಸೂಕ್ತಂ | ‘ ಕಯಾ ಶುಭಾ ಸವಯಸಃ.... .. ’

(ಐ. ಅ. ೫-೧-೧) ಇತ್ಯುಕ್ತತ್ವಾತ್ | ವಿಷುವತಿ ಮರುತ್ವತೀಯೇ ಏತದೇವ ನಿವಿದ್ಧಾನೀಯಂ | ಮರುತ್ವತೀಯಶಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಸೂಕ್ತವು ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಮರುತ್ವತೀಯಶಸ್ತ್ರದ ವಿಧಿಯಿರುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಸೂಕ್ತವು ಪಠಿತವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಧಿಯನ್ನು ಸಾಯಣರು ಉದಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮರುತ್ವತೀಯಶಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನು ಮರುತ್ತುಗಳು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ವಿಶ್ವಾಸದ ಗುರುತಾಗಿ ತನಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾದ ಹವಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಭಾಗವು ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಇಂದ್ರೋ ವೈ ವೃತ್ರಂ ಹನಿಷ್ಯನ್ನರ್ನಾ ದೇವತಾ ಅಬ್ರವೀದನು ನೋಪತಿಷ್ಠಧ್ವಮುಪ ಮಾ ಹ್ವಯಧ್ವಮಿತಿ ತಥೇತಿ ತಂ ಹನಿಷ್ಯಂತೆ ಅದ್ರವನ್ನೋವೇನ್ಮಾಂ ವೈ ಹನಿಷ್ಯಂತೆ ಆದ್ರವಂತಿ ಹಂತೇಮಾನ್ ಭೀಷಯಾ ಇತಿ ತಾನಭಿಪ್ರಾಶ್ವಸೀತ್ತಸ್ಯ ಶ್ವಸಥಾದೀಷಮಾಣಾ ವಿಶ್ವೇ ದೇವಾ ಆದ್ರವನ್ಮರುತೋ ಹೈನಂ ನಾಜಹುಃ ಪ್ರಹರ ಭಗವೋ ಜಹಿ ವೀರಯಸ್ವೇತ್ಯೇವೈನಮೇತಾಂ ನಾಚಂ ವದಂತ ಉಪಾತಿಷ್ಠಂತ |

(ಐ. ಬ್ರಾ. ೩-೨೦)

ವೃತ್ರನನ್ನು ಹನನಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನು ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ “ ನೀವು ನನಗೆ ಈ ವೃತ್ರಾಸುರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಓಡಿಬಂದರು. ಆಗ ವೃತ್ರಾಸುರನು “ ಇವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಭಯಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ಬಿರುಸಾದ ಉಸಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳೂ ಭಯಪಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಓಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಮರುತ್ತುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲ. “ ಈತನನ್ನು ಹೊಡಿ. ಇವನ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ಣವಾದ ಬಲವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸು ” ಎಂದು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು,

ವೃತ್ರಸ್ಯ ತ್ವಾ ಶ್ವಸಥಾದೀಷಮಾಣಾ ವಿಶ್ವೇ ದೇವಾ ಅಜಹುರ್ಯೇ ಸಖಾಯಃ |

ಮರುದ್ಭಿರಿಂದ್ರ ಸಖ್ಯಂ ತೇ ಅಸ್ತ್ವಭೇಮಾ ವಿಶ್ವಾಃ ಸೃತನಾ ಜಯಾಸಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೮-೯೬-೭)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಇಂದ್ರನು ಮರುತ್ತುಗಳು ತನಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ,

ಸೋಽನೇದಿಮೇ ವೈ ಕಿಲ ಮೇ ಸಚಿವಾ ಇಮೇ ಮಾಕಾಮಯಂತ ಹಂತೇಮಾನಸ್ಮಿನ್ನು ಕ್ಲ ಅಭಜಾ

ಇತಿ ತಾನೇತಸ್ಮಿನ್ನು ಕ್ಲ ಅಭಜದಧಹೈತೇ ತಹ್ಯುಭೇ ಏವ ನಿಷ್ಕೇವಲ್ಯೇ ಉಕ್ಲೇ ಅಸತುಃ |

ಮರುತ್ವತೀಯಂ ಗೃಹಂ ಗೃಹ್ಣಾತಿ ಮರುತ್ವತೀಯಂ ಪ್ರಗಾಥಂ ಶಂಸತಿ ಮರುತ್ವ-

ತೀಯಂ ಸೂಕ್ತಂ ಶಂಸತಿ ಮರುತ್ವತೀಯಾಂ ನಿವಿದಂ ದಧಾತಿ ಮರುತಾಂ ಸಾ ಭಕ್ತಿಃ ||

(ಐ ಬ್ರಾ. ೩-೨೦)

“ಈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಸಖರು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದ ಉಕ್ಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೂ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಭಾಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದನು. ಮರುತ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಗೃಹವನ್ನು (ಪಾನಪಾತ್ರೆ) ಹಿಡಿದನು, ಪ್ರಗಾಥವನ್ನು ಪರಿಸಿದನು, ಹೀಗೆಯೇ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದನು ಎಂದು ಮರುತ್ವತೀಯಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೂ ವೈಷಮ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು ಎಂಬ ವರ್ಣನೆಗೆ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸನೀಳಾಃ—ಗಯಃ, ಕೃದರಃ, ಗರ್ತಃ ಇತ್ಯಾದಿ ೨೨ ಗೃಹನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ (ನಿ. ೩-೧೩) ನೀಳ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಗೃಹವೆಂದರ್ಥ. ಮರುತ್ತುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ ಒಂದೇ ನಿಲಯವುಳ್ಳವರೆಂದಭಿಪ್ರಾಯ. ಮರುತ್ತುಗಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವಾಗ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಕ ಈಂ ವ್ಯಕ್ತಾ ನರಃ ಸನೀಳಾ ರುದ್ರಸ್ಯ ಮರ್ಯಾ ಅಥಾ ಸ್ವಶ್ವಾಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೭-೫೬-೧)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸನೀಳಾಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವು ಏಕನಿಲಯದ ವಾಸವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಶುಭಾ—ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಶೋಭಯಾ, ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ, ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಎಂದು ಒಂದರ್ಥವೂ ಅಥವಾ, ಶುಭ್ ಎಂಬ ಪದವು ಉದಕನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ (ನಿ. ೨-೨೪) ಉದಕದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಮರುತ್ತುಗಳ ಸಂವಾದವನ್ನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯೆಂದೂ ಅನ್ವಯಮಾಡಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದೂ ಸಾಯಣರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಶುಭಾ—ಶುಭ ದೀಪ್ತಾ ಧಾತು. ಕ್ವಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಘೂಪದಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾನೇಕಾಚೆಸ್ತೃತೀಯಾದಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ತೃತೀಯಾವಿಕವಚನಕ್ಕೆ ಉತ್ತಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸವಯಸಃ—ಸಮಾನಂ ವಯಃ ಯೇಷಾಂ ತೇ. ಸವಯಸಃ ಸಮಾನಸ್ಯ ಛಂದಸಿ-(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩ ೮೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮಾನಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಭಾವ. ಬಹುವ್ರೀಹಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸನೀಳಾಃ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ಸಮಾನಸ್ವರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಸಮಾನ್ಯಾ—ಕೇವಲಮಾಮುಕಭಾಗಧೇಯಪಾಪಾರಸಮಾನ-(ಪಾ. ಸೂ. ೪-೧-೩೦) ಎಂಬುದರಿಂದ. ಜೀಪ್. ತೃತೀಯಾ ವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಮಿಮಿಕ್ಷುಃ—ಮಿಕ್ಷ ಸೇಚನೇ ಧಾತು, ಛಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮತೀ—ಮಂತ್ರೇವೃಷೇಷಪಚ-(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೯೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತಿನ್ ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತೃತೀಯಾವಿಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್-(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಸವರ್ಣ ದೀರ್ಘ. ವಿಕಾದೇಶವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿತಾಸಃ—ಆಜ್ ಉಪಸರ್ಗ. ಇಣ್ ಗತೌ ಧಾತು. ಕ್ತಪ್ರತ್ಯಯ. ಉಪಸರ್ಗದೊಡನೆ ಗುಣ. ಜಸ್ ಪರ ವಾದಾಗ ಅಜ್ಜಸೇರಸುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸುಕಾಗಮ.

ಅರ್ಚಂತಿ—ಅರ್ಚ ಪೂಜಾಯಾಂ ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿಯಲ್ಲಿ ರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಶುಷ್ಮನ್—ಶ.ಷ ಶೋಷಣೇ ಧಾತು. ಅವಿಸಿವಿಸಿತುಷಿಭ್ಯಃಕಿತ್ (ಉ ಸೂ ೧-೧೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ವವಿಧಾನಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಲಘೂಪದಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಇತ್ಯಾದಿ— ನಿಫತ್ಯಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಸೂಯಾ—ವಸೂನಿ ಆತ್ಮನಃ ಇಚ್ಛತಿ ಇತಿ | ಸುಪ ಆತ್ಮನಃ ಕೃಚ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮) ಎಂಬುದ ರಿಂದ ಕೃಚ್ ಬಂದಾಗ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಪ್ರತ್ಯಯಾತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೩-೧೦೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಪ್ರತ್ಯಯ. ಛಂದಸವಾಗಿ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. ತೃತೀಯಾವಿಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಸವರ್ಣದೀರ್ಘ. ದ್ವಿತೀಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜಸ್ ಪರವಾದಾಗ ಪೂರ್ವಸೂತ್ರದಿಂದ ಯಾಚಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. || ೧ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಕಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ಜುಜುಷುರ್ಯುರ್ವಾನಃ ಕೋ ಅಧ್ವರೇ ಮರುತ ಆ
ವನರ್ತ ।

ಶೈನಾನ್ ಇವ ಧ್ರಜತೋ ಅಂತರಿಕ್ಷೇ ಕೇನ ಮಹಾ ಮನಸಾ ರೀರಮಾಮು ॥
॥ ೨ ॥

ಪದಪಾಠಃ ।

ಕಸ್ಯ | ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ | ಜುಜುಷುಃ | ಯುರ್ವಾನಃ | ಕಃ | ಅಧ್ವರೇ | ಮರುತಃ | ಆ | ವನರ್ತ |

ಶೈನಾನ್ ಇವ | ಧ್ರಜತಃ | ಅಂತರಿಕ್ಷೇ | ಕೇನ | ಮಹಾ | ಮನಸಾ | ರೀರಮಾಮು ॥ ೨ ॥

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಯುರ್ವಾನೋ ನಿತ್ಯತರುಣಾ ಮಹಾನುಭಾವಾ ಮರುತಃ ಕಸ್ಯ ಮಹಾಭಾಗಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ಸರಿ-
ವೃಥಾನಿ ಹವೀಂಷಿ ಜುಜುಷುಃ | ಸೇವಂತೇ | ಕಶ್ಚ ಮಹಾನಧ್ವರೇ ಸ್ವಕೀಯೇ ಯಾ ಮರುತ ಏತಾನಾ-
ವನರ್ತ | ಯಾಗಾಂತರೇಭ್ಯೋ ನಿವರ್ತಯತಿ | ದುರ್ನಿಗ್ರಹತ್ವೇ ದೃಷ್ಟಾಂತಮಾಹ | ಅಂತರಿಕ್ಷೇ
ಧ್ರಜತೋ ಗಚ್ಛತಃ ಶೈನಾನ್ ಇವ ಸನೀಯಗಮನಾನೇತನ್ನಾಮಕಾನ್ತಪಕ್ಷಿಣ ಇವ | ಕೇನ ತತ್ಪ್ರೀತಿಸಾಧನೇನ
ಮಹಾ ಮಹತಾ ಮನಸಾ ಮನನವತಾ ಸ್ತೋತ್ರೇಣ ರೀರಮಾಮು | ರಮೇಮಹಿ ॥

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥಃ ।

ಯುರ್ವಾನಃ—ನಿತ್ಯಯುನಕರಾದ ಮರುತ್ತುಗಳು | ಕಸ್ಯ—ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನ | ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ—ಹವಿಸ್ಸು
ಗಳನ್ನು | ಜುಜುಷುಃ—ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ ? | ಕಃ—ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನು | ಅಧ್ವರೇ—ಯಾಗದಲ್ಲಿ | ಮರುತಃ—
ಮರುತ್ತುಗಳನ್ನು | ಆ ವನರ್ತ—(ಇತರ ಯಾಗಗಳಿಂದ) ಹಿಂತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ? | ಅಂತರಿಕ್ಷೇ—ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ | ಧ್ರಜತಃ—ಸಂಚರಿಸುವ | ಶೈನಾನಿವ—ಶೈನಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ
(ಸಂಚರಿಸುವ ಮರುತ್ತುಗಳನ್ನು) | ಮಹಾ—ಮಹತ್ತಾದುದೂ | ಕೇನ ಮನಸಾ—ಧ್ಯಾನಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ
ಯಾವ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ | ರೀರಮಾಮು—ಆರಾಧಿಸೋಣ ? |

ಭಾವಾರ್ಥಃ

ನಿತ್ಯಯುನಕರಾದ ಮರುತ್ತುಗಳು ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನ ಹವಿಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ ? ಯಾವ ಮಹಾ
ತ್ಮನು ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳನ್ನು ಇತರ ಯಾಗಗಳಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಿಸು
ತ್ತಾನೆ ? ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಶೈನಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಸಂಚರಿಸುವ ಮರುತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಹತ್ತಾದುದೂ
ಧ್ಯಾನಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ ಯಾವ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಆರಾಧಿಸೋಣ ?

English Translation

Of whose oblations do the youthful (Maruts) approve? who attracts them to his (own) sacrifice (from the rites of others)? with what powerful praise may we propitiate (them), wandering like kites in the mid-air?

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ—ಬ್ರಹ್ಮಶಬ್ದವನ್ನು ಅನ್ನನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ, (ನಿ. ೩-೯) ಧನನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೩-೯) ಪಠಿಸಿದೆ. ಅನ್ನ, ಕರ್ಮ, ಸ್ತುತಿ ಎಂಬರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದು ಎಂಬರ್ಥವುಳ್ಳ ಬೃಹಿ ಧಾತುವಿನಿಂದ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಶಬ್ದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕರ್ಮ ಅಥವಾ ಅನ್ನವೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ,

ಯಾಮಥರ್ವಾ ಮನುಷ್ಪಿತಾ ದಧ್ಯಜ್ ಧಿಯಮತ್ನತ |

ತಸ್ಮಿನ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ಪೂರ್ವಥೇಂದ್ರ ಉಕ್ಥಾ ಸಮಗ್ಮತಾರ್ಚಿನ್ನನು ಸ್ವರಾಜ್ಯಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೮೦-೧೬)

ಎಂಬ ಋಕ್ನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಹವೀರೂಪವಾದ ಅನ್ನವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. (ನಿ. ೧೨-೩೪)

ಅಧ್ವರೇ—ಧ್ವರತಿಃ ಹಿಂಸಾಕರ್ಮ ತತ್ಪ್ರತಿಷೇಧಃ | ಕೊಲ್ಲು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಧ್ವೃ ಧಾತುವಿನ ನಿಷೇಧಾರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ (ನಿ. ೧-೮) ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾದ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಎಂದರ್ಥ.

ಧ್ರಜತಃ—ಧ್ರಜತಿ ಎಂಬ ಪದವು ಗತಿ ಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೨-೯). ಮರುತ್ತುಗಳ ಸಂಚಾರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದವಾಗಿದೆ.

ಅಂತರಿಕ್ಷೇ—ಅಂತರಿಕ್ಷಂ ಕಸ್ಮಾದಂತರಾ ಪ್ತಾಂತಂ ಭವತ್ಯಂತರೇಮೇ ಇತಿ ನಾ ಶರೀರೇಷ್ವಂತ-ರಕ್ಷಯಮಿತಿ ನಾ | (ನಿ. ೨-೧೦) ಪೃಥಿವಿಗೂ ದ್ಯುಲೋಕಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಇರುವುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಪೃಥಿವಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮನಸಾ—ಮನೋ ಮನೋತೇಃ (ನಿ. ೪-೪) ಚಿಂತಿಸು, ಧ್ಯಾನಮಾಡು, ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮನ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಥವಾ ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಮನನವತಾ ಸ್ತೋತ್ರೇಣ | ಧ್ಯಾನಾತ್ಮಕವಾದ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆ ವಿಶ್ವತಃ ಪ್ರತ್ಯಂಚಂ ಜಿಘ್ರಮ್ಯರಕ್ಷಸಾ ಮನಸಾ ತಜ್ಜುಷೇತ |

ಮರೃಶ್ರೀಃ ಸ್ಪೃಹಯದ್ವರ್ಣೋ ಅಗ್ನಿರ್ನಾಭಿಮೃಶೇ ತನ್ನಾ ೩ ಜಭುರಾಣಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೧೦-೫)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ವಕವೂ, ಧ್ಯಾನಾತ್ಮಕವೂ ಆದ ಸ್ತೋತ್ರ ಎಂದರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

|| ಸ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಜುಜುಷುಃ—ಜುಷೀ ಪ್ರೀತಿಸೇವನಯೋಃ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ವರೇ—ನಿಘ್ ಸುಭ್ಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೭೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉತ್ತರಪದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವನರ್ತಿ—ವೃತು ವರ್ತನೆ. ಧಾತು. ವೃತ್ಯಯೋ ಬಹುಲಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪರಸ್ಮೈಪದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶೈನಾನ್—ಶೈಜ್. ಗತೌ. ಧಾತು. ಶ್ಯಾಸ್ತಾಹ್ಯ ಇವಿಭ್ಯ ಇನಚ್ (ಉ. ಸೂ. ೨-೨೦೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇನಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಆದೇಚಿಲುಪದೇಶೇಶಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿಗೆ ಆತ್ಮ ಬಂದಾಗ ಗುಣ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಧ್ರಜತಃ—ಧ್ರಜ ಗತೌ. ಧಾತು. ಲಟ್ ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಶತ್ರಾದೇಶ ಶಪ್ ವಿಕರಣ. ದ್ವಿತೀಯಾ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. **ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್**—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಮಹಾ—ಮಹ ಪೂಜಾಯಾಂ ಧಾತು. ಕ್ವಿಪ್ ಚಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ವಿಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. **ಸಾವೇಕಾಚಿಸ್ತೃತೀಯಾದಿಃ** (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿ ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ರೀರಮಾನು—ರಮು ಕ್ರೀಡಾಯಾಂ ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಣಿಜಂತದ ಮೇಲೆ ಲುಜ್. ಉತ್ತಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಮಸ್. ನಿತ್ಯಂಜಂತಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಕಾರಲೋಪ ಣಿಶ್ರಿದ್ರಸ್ತು- (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೪೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಚ್ಲಿಗೆ ಚಜ್. ಚಜಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ದ್ವಿತ್ವ ಣಾಚಿಜ್ಯುಪಧಾಯಾಹ್ರಸ್ವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಉಪಧಿಗೆ ಹ್ರಸ್ವ. **ಸನ್ನಲ್ಲಘನಿಚಿಜ್**—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸನ್ನದ್ಭಾವ ಬರುವುದರಿಂದ **ಸನ್ಯತಃ** (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೭೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇತ್ಯ. **ದೀರ್ಘೋಲಘೋಃ** (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೪-೯೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ. **ಬಹುಲಂ ಛಂದಸ್ಯ**—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಡಾಗನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೨ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಕುತಸ್ತ್ವಮಿಂದ್ರ ಮಾಹಿನಃ ಸನ್ನೇಕೋ ಯಾಸಿ ಸತ್ಪತೇ ಕಿಂ ತ ಇತ್ಥಾ ।

ಸಂ ಪೃಚ್ಛಸೇ ಸಮರಾಣಃ ಶುಭಾನ್ಯವೋರ್ಜೇಸ್ತನ್ನೋ ಹರಿವೋ ಯತ್ತೇ
ಅಸ್ಮೀ ॥ ೩ ॥

ಪದಪಾಠಃ

ಕುತಃ | ತ್ವಂ | ಇಂದ್ರ | ಮಾಹಿನಃ | ಸನ್ | ಏಕಃ | ಯಾಸಿ | ಸತ್ಪತೇ | ಕಿಂ | ತೇ | ಇತ್ಥಾ |
ಸಂ | ಪೃಚ್ಛಸೇ | ಸಂಽರಾಣಃ | ಶುಭಾನ್ಯಃ | ವೋರ್ಜೇಃ | ತತ್ | ನಃ | ಹರಿವಃ | ಯತ್ | ತೇ | ಅಸ್ಮೀ
|
ಇತಿ ॥ ೩ ॥

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಥ ಮರುತ ಇಂದ್ರೇಣೋಕ್ತಾಸ್ತೃತೀಯಯಾನಯಾ ಪತಿಬ್ರುವತೇ ॥

ಹೇ ಇಂದ್ರ ಸತ್ಪತೇ ಸತಾಂ ಪಾಲಕ ತ್ವಂ ಮಾಹಿನೋ ಮಹನೀಯಃ ಪೂಜನೀಯಃ | ಅನು-
ಚರೈರನುಗಂತವ್ಯ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ತಥಾಭೂತಃ ಸನ್ನಸ್ಯೇಕೋಽಸಹಾಯಃ ಸನ್ ಕುತೋ ಯಾಸಿ | ಕುತಃ
ಕಾರಣಾದ್ಯಾಸಿ | ಯದ್ವಾ | ಕುತ್ರ ಯಾಸಿ | ತೇ ತವೇತ್ಥೇತ್ಥಂ ಕಿಂ | ಕಿಂ ತ್ವಮೇವಮೇವ | ಕಿಂ ನ
ಕೋಽಸ್ಯನುಚರೋಽಸ್ತಿ | ಕಿಂಚ ತ್ವಂ ಸಮರಾಣೋಽಸ್ತಾಭಿಃ ಸಂಗಚ್ಛಮಾನಃ ಸಂ ಪೃಚ್ಛಸೇ | ಸಮಿ-
ಚೀನಂ ಪೃಚ್ಛಸಿ | ಹೇ ಹರಿವೋ ಹರಿಭ್ಯಾಂ ತದ್ವನ್ನಿಂದ್ರ ತೇ ತನಾಸ್ಮೇ ಅಸ್ಮಾಸು ಯಾದ್ವಕ್ತುಮಿಷ್ಟತಮ-
ಮಸ್ತಿ ತನ್ನೋಽಸ್ಮಭ್ಯಂ ಶುಭಾನ್ಯಃ ಶೋಭಮಾನ್ಯವೋರ್ಜೇಃ | ಬ್ರೂಹಿ ॥

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥಃ

ಸತ್ಪತೇ—ಸಜ್ಜನರ ಪಾಲಕನಾದ | ಇಂದ್ರ—ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ | ತ್ವಂ—ನೀನು | ಮಾಹಿನಃ ಸನ್—
ಪೂಜ್ಯನಾಗಿಯೂ ಅನುಚರರಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸಲ್ಪಡುವವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೂ ಸಹ | ಏಕಃ—ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ
ಕುತಃ—ಎತಕ್ಕೆ (ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಿಗೆ) | ಯಾಸಿ—ಹೊರಟದ್ದೀಯೆ ? | ತೇ—ನಿನ್ನ | ಇತ್ಥಾ—ಅನುಚರರಹಿತನಾಗಿ
ರುವ ಈ ನ್ಯವಹಾರವು | ಕಿಂ—ಎತಕ್ಕಾಗಿ ? | ಸಮರಾಣಃ—ನಮ್ಮಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸಲ್ಪಡುವ ನೀನು |
ಸಂಪೃಚ್ಛಸೇ—ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದೀಯೆ | ಹರಿವಃ—ಹರಿನಾಮಕವಾದ ಅಶ್ವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, | ತೇ—ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾದ | ಅಸ್ಮೀ—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ | ಯತ್—ನೀನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದು
ಯಾವುದಿದೆಯೋ | ತತ್—ಅದನ್ನು | ನಃ—ನಮಗೆ | ಶುಭಾನ್ಯಃ—ಶೋಭನಾತ್ಮಕಗಳಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ |
ವೋರ್ಜೇಃ—ಹೇಳು |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಸಜ್ಜನರ ಪಾಲಕನಾದ ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, ನೀನು ಪೂಜ್ಯನಾಗಿಯೂ, ಅನುಚರರಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸಲ್ಪಡುವವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀಯೆ ? ಅನುಚರರಹಿತನಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಈ ವ್ಯವಹಾರವು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ? ನಮ್ಮಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸಲ್ಪಡುವ ನೀನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಪೃಷ್ಟನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ಹರಿನಾಮಕವಾದ ಅಶ್ವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ಶೋಭನಾತ್ಮಕಗಳಾದ (ಒಳ್ಳೆಯ) ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೇಳು

English Translation

(The Maruts),—Indra, lord of the good, whither do you, who are entitled to honour, proceed alone? what means this (absence of attendance): when followed (by us), you require (what is right)? Lord of fleet horses, say to us, with pleasant words, that which you (have to say) to us.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸತ್ವತೇ—ಸತಾಂ ಪಾಲಕ ; ಎಂದು ಸಾಯಣರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸತಾಂ ಎಂದರೆ, ಸತ್ತುಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ ಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾದ ಸಕಲ ಭೂತಗಳಿಗೂ ಎಂದಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರಿಗೂ ಎಂದಾಗಬಹುದು. ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಾರ್ಥವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ Max Muller ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

Sat-pati, Lord of men means Lord of real men, of heroes, and should not be translated as good lord. Sat (ಸತ್) by itself is frequently used in the sense of heroes, of men physically rather than morally good.

ಕೇವಲ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪಾಲಕನೆಂದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ; ಶಕ್ತಿಯುತರಾಗಿಯೂ, ಯುದ್ಧಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರುವವರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪಾಲಕನೆಂದರ್ಥವೆಂದು ವಿವರಿಸಿ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಈ ಪದಪ್ರಯೋಗವಿರುವ ಎರಡು ಋಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಉದಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ—

ತ್ವಮಗ್ನ ಇಂದ್ರೋ ವೃಷಭಃ ಸತಾಮಸಿ ತ್ವಂ ವಿಷ್ವರುಗಾಯೋ ನಮಸ್ಯಃ |

ತ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ ರಯಿವಿದ್ದ್ರಹ್ಮಣಿಸ್ತತೇ ತ್ವಂ ವಿಧರ್ತಃ ಸಚಸೇ ಪುರಂಧ್ರಾ ||

(ಮು. ಸಂ. ೨-೨-೩)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸತಾಂ ವೃಷಭಃ ಅಸಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ವೀರರಲ್ಲಿ ವೀರನು ಎಂದರ್ಥವೆಂದೂ, ಹೀಗೆಯೇ

ಸಮತ್ಸು ತ್ವಾ ಶೂರ ಸತಾಮುರಾಣಿಂ ಪ್ರಪಥಂತಮಂ ಪರಿಸಂತಯಧ್ಯೈ |

ಸಜೋಷಸ ಇಂದ್ರಂ ಮದೇ ಹೋಣೀಃ ಸೂರಿಂ ಚಿದ್ಯೇ ಅನುಮದಂತಿ ನಾಜೈಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೭೨-೭)

ಎಂಬಲ್ಲಿ, ಸಮತ್ಸು ಶೂರ ಸತಾಮುರಾಣಿಂ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವೀರರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು ಎಂಬಂತೆಯೇ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್‌ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವೀರರೆಂದರ್ಥವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಶುಭಾನ್ಯೈಃ—ಶೋಭಮಾನ್ಯೈಃ ವಚನ್ಯೈಃ | ಶೋಭನಾತ್ಮಕಗಳಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಎಂದು ಸಾಯಣರು ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಪದವು ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಪರ್ವಾಯಪದವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದೂ ಕೆಲವರ ಮತವಾಗಿದೆ.

ಶುಭಾನ್ is evidently meant as a name for the Maruts, who thus speak of themselves in the third person which is by no means unusual in the Rig-Veda.

(Max Muller's Sacred Books of the east. Vol. XXII. p. 190)

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಮಾಹಿನಃ—ಮಹ ಪೂಜಾಯಾಂ ಧಾತು. ಮಹೇರಿನಣ್ ಚ (ಉ ಸೂ. ೨-೨೧೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಇನಣ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅತಲುಪಧಾಯಾಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೧೧೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಉಪಧಿಗೆ ವೃದ್ಧಿ.

ಸತ್ತೇತೇ—ಸತಾಂ ಪತಿಃ ಸತ್ವತಿಃ ಸಂಬುಧ್ಯಂತರೂಪ. ಅಮಂತ್ರಿತಸ್ಯ ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೧೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪೃಚ್ಛಸೇ—ಪ್ರಚ್ಛ ಇಃಪ್ಸಾಯಾಂ ವಾಚಿ ಧಾತು ವಿದಿಪ್ರಚ್ಛಿಸ್ವರತೀನಾಮುಪಸಂಖ್ಯಾನಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೧-೩-೨೯-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮ್‌ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮನೇಪದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಮುರಾಣಿಃ—ಋ ಗತೌ. ಧಾತು. ಅತಿಶ್ರುದ್ಧಶಿಭ್ಯಶ್ಚೇತಿ ವಕ್ತವ್ಯಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೧-೩-೨೯-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮ್‌ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಲಟಿಗೆ ಆತ್ಮನೇಪದ ಶಾನಚ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಟ್ ಕುಪ್ಪಾಜ್—ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯ ನಕಾರಕ್ಕೆ ಣತ್ವ. ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶುಭಾನ್ಯೈಃ—ಶುಭ ದೀಪ್ತೌ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಪಿಗೆ ಲುಕ್, ಸಾರ್ವಧಾತುಕಮಹಿತ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಾನಚ್ ಜಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಧಾತುವಿನ ಲಘುಪದಿಗೆ ಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಚಿತಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವೋಚೀಃ—ವಚ ಪರಿಭಾಷಣೇ. ಧಾತು. ಲಿಜ್. ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಸಿಪ್. ಇತೆತ್ತ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಕಾರಲೋಪ. ಲಿಜ್ಯಾಶಿಷ್ಯಜ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆಜ್. ಇದು ಪರವಾದಾಗ

ಗಚ್ಛಾಮಿ | ಯುಷ್ಮಾಭಿರಪಿ ತತ್ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಗಂತವ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅತೋಽಸಹಾಯ ಇತಿ ಮಂತವ್ಯಮಿತಿ
ಭಾವಃ ||

|| ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥಃ ||

ಮರುತಃ—ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ | ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ—ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳೂ | ಮೇ—ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ದೇಶ
ಮಾಡಿದವೇ ಆಗಿವೆ | ಮತಯಃ—ಸ್ತುತಿಗಳೂ ಸಹ | ಶಂ—ನನಗೆ ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವಾಗಿದೆ |
ಸುತಾಸಃ—ಹಿಂಡಿರುವ ಸೋಮರಸಗಳೂ ನನ್ನವೇ ಆಗಿವೆ | ಶುಷ್ಮ—(ನನ್ನ) ಶಕ್ತಿಯು ಅಧಿಕವಾದುದು .
ಮೇ—ನನ್ನ | ಅದ್ರಿಃ—ವಜ್ರಾಯುಧವು | ಪ್ರಭೃತಃ—ಪ್ರಯುಕ್ತವಾದುದಾಗಿ | ಇಯರ್ತಿ—ತನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯದ
ಕಡೆಗೆ ಓಡುತ್ತದೆ | ಆ ಶಾಸತೇ—(ಯಜ್ಞಕರ್ತರೆಲ್ಲರೂ) ನನ್ನನ್ನೇ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ | ಉಕ್ತಾ—ಶಸ್ತ್ರರೂಪವಾದ
ಸ್ತುತಿಗಳೂ ಸಹ | ಪ್ರತಿ ಹರೃಂತಿ—ನನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತವೆ | ನಃ—ನನ್ನ | ಇಮಾ ಹರಿಃ—ಈ ಅಶ್ವಗಳು
ತಾ—ಹೋಗಿಸೇರಬೇಕಾದ ಯಜ್ಞಾದಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಿ ಸೇರಲು | ವಹತಃ—ನನ್ನನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, ಸಕಲಕರ್ಮಗಳೂ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾಡಿದವೇ ಆಗಿವೆ. ಸ್ತುತಿಗಳೂ ನನಗೆ
ಸುಖಕಾರಕಗಳಾಗಿವೆ. ಹಿಂಡಿರುವ ಸೋಮರಸಗಳೂ ನನ್ನವೇ ಆಗಿವೆ. ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ
ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದಾಗ ಅದು ತನ್ನ ಶತ್ರುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಡುತ್ತದೆ. ಯಜ್ಞಕರ್ತರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನೇ
ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಸ್ತ್ರರೂಪವಾದ ಸ್ತುತಿಗಳೂ ಸಹ ನನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತವೆ. ನನ್ನ ಈ ಅಶ್ವಗಳು ನಾನು
ಹೋಗಿ ಸೇರಬೇಕಾದ ಯಜ್ಞಾದಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಿ ಸೇರಲು ನನ್ನನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

English Translation

(Indra),—Sacred rites are mine : (holy) praises give me pleasure :
libations are for me : my vigorous thunder-bolt, hurled (against my foes),
goes (to its mark) : me, do (pious worshippers) propitiate : hymns are
addressed to me : these horses bear us to the presence (of those worshippers
and worship).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ—ಸರಿವೃಥವಾದ ಕರ್ಮವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಹವೀರೂಪವಾದ ಅನ್ನವೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥ.
ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನೂ, ನಾನಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಶುಷ್ಮಃ—ಓಜಃ ಪಾಜಃ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಲನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶುಷ್ಮವೆಂದರೆ ಬಲವೆಂದರ್ಥ.

(ನಿ. ೩-೯)

ಶುಷ್ಮಮಿತಿ ಬಲನಾಮ ಶೋಷಯತೀತ ಸತಃ |

(ನಿ. ೨-೨೩)

ಸಕಲಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಕ್ಷಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಬಲಶಾಲಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಈ ಪದವು ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಬಹಳ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಯಸ್ಯಾನಾಪ್ತಃ ಸೂರ್ಯಸ್ಯೇವ ಯಾಮೋ ಭರೇಭರೇ ವೃತ್ರಹಾ ಶುಷ್ಮೋ ಅಸ್ತಿ |

ವೃಷಂತಮಃ ಸಖಿಭಿಃ ಸ್ವೇಭಿರೇವೈರ್ಮರುತ್ವಾನೋ ಭವಿತ್ವಿಂದ್ರ ಊತೀ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೦೦-೨)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಶುಷ್ಮಪದವು ಇಂದ್ರವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ.

ಅದ್ವಿಃ—ಅದ್ವಿಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಜ್ರಾಯುಧ, ರಾಕ್ಷಸ ಸೋಮರಸವನ್ನು ಹಿಂಡುವ ಕಲ್ಲು, ಪರ್ವತ, ಮೇಘ ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ,

ಅದ್ವಿರಾದ್ಯಣಾತ್ಯೇತೇನ | ಅಸಿ ವಾ ಆತ್ಮೇಃ ಸ್ಯಾತ್ ||

(ಋ. ೪-೪)

ಸೀಳು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಧ್ವಾಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ, ತಿನ್ನು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಅದ್ ಧಾತುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ಅದ್ವಿಶಬ್ದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರ್ವತಾದಿಗಳನ್ನು ಸೀಳುವುದರಿಂದ ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಅದ್ವಿಯೆಂದು ಹೆಸರು. ಮತ್ತು ಅತ್ತಾರಂ, ಅಸುರಂ, ಭಕ್ಷಕಂ, ಪಣಿಂ ಎಂದೂ ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ಯದಿಂದ್ರ ಚಿತ್ರ ಮೇಹನಾಸ್ತಿ ತ್ವಾದಾತಮದ್ರಿವಃ |

ರಾಧಸ್ತನೋ ವಿದದ್ವಸ ಉಭಯಾಹಸ್ತ್ಯಾ ಭರ ||

(ಋ. ಸಂ. ೫-೩೯-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕನ್ನುವಹರಿಸಿ ಅದ್ರಿವಃ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಜ್ರವನ್ ಇಂದ್ರ ಎಂಬ ಅರ್ಥವು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದ್ವಿಶಬ್ದದ ಮೂಲ ಧಾತುವು ಅಥವಾ ಧಾತುಗಳು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾದ ನಿವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಆಯಾ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು.

ಮಹಃ ಸ ರಾಯ ಏಷತೇ ಪತಿದ್ವನ್ನಿನ ಇನಸ್ಯ ವಸುನಃ ಪದ ಆ |

ಉನ್ ಧ್ರಜಂತಮದ್ರಯೋ ವಿಧನ್ವಿತ್ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೪೯-೧)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ರಿಗಳುಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಹಿಂಡುವಕಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ಯಜಮಾನರೆಂದರ್ಥ. ಹೀಗೆಯೇ, ಮೇಘ, ಅಸುರ, ಪರ್ವತ ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಉಕ್ತಾ—ಉಕ್ತಾನಿ ಶಸ್ತ್ರಾಣಿ | ಉಕ್ತರೂಪವಾದ ಶಸ್ತ್ರವೆಂದರ್ಥ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕಿಯಾ

ಬೃಹ್ಮಣಿ—ಬೃಹಿ ವೃದ್ಧಾ. ಧಾತು. ಬೃಂಹೇನೋಚ್ಚ (ಉ ಸೂ. ೪-೫೮೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮನಿನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇದಿತ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬಂದ ನುಮಿನ ನಕಾರಕ್ಕೆ ಅಕಾರಾದೇಶ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಋಕಾರಕ್ಕೆ ಯಣಾದೇಶ ಇತ್ಯಾ ದಿನಿತ್ಯಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುತಾಸಃ—ಸುಜ್ ಅಭಿಷವೇ ಧಾತು. ಕರ್ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋ ದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಜಸೇರಸುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೫೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಜಸಿಗೆ ಅಸುಕಾಗಮ.

ಶುಷ್ಮಃ—ಶುಷ ಶೋಷಣೇ. ಧಾತು. ಅವಿಸಿನಿಸಿಶುಷಿಭ್ಯಃ ಕಿತ್ (ಉ ಸೂ. ೧-೧೪೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ವಾತಿದೇಶದಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇಯೇತಿ—ಋ ಗತಾ ಧಾತು. ಜುಹೋತ್ಯಾದಿ. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಿಪ್. ಶ್ಲ ನಿಕರಣನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ದ್ವಿತ್ವ. ಅಭ್ಯಾಸಸ್ಯಾಸವರ್ಣೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೭೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇಯಜಾದೇಶ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಭೃತಃ—ಗತಿನಂತರಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೪೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶಾಸತೇ—ಶಾಸು ಅನುಶಿಷ್ಟ್ವಾ. ಧಾತು. ಅದಾದಿ. ಆಜ್ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮನೇಪದಿಯಾಗು ತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನೇಪದೇಷ್ಟನತಃ (ಪಾ ಸೂ. ೭-೧-೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಝ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಅತಾದೇಶ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಉಕ್ಥಾ—ವಚ ಪರಿಭಾಷಣೇ. ಧಾತು. ಸಾತ್ಯತುದಿವ— (ಉ. ಸೂ. ೨-೧೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಥಕ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ವಚಸ್ವಪಿಯಜಾದೀನಾಂ ಕಿತಿ | (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಪ್ರಸಾರಣ, ಪೂರ್ವರೂಪ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಪುಂಸಕ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಶೇಶ್ಯಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಿಗೆ ಲುಕ್. || ೪ ||

ಸಂಹಿತಾ ಸಾತಃ

ಅತೋ ವಯಮಂತಮೇಭಿಯುಜಾನಾಃ ಸ್ವಕ್ಷತ್ರೇಭಿಸ್ತನ್ವ ೧ ಃ ಶುಂಭ-

ಮಾನಾಃ |

ಮಹೋಭಿರೇತಾ ಉಪ ಯುಜ್ಮಹೇ ನ್ವಿಂದ್ರ ಸ್ವಧಾಮನು ಹಿ ನೋ

ಬಭೂಥ || ೫ ||

ಪದಪಾಠಃ :

ಅತಃ | ವಯಂ | ಅಂತಮೇಭಿಃ | ಯುಜಾನಾಃ | ಸ್ವಕ್ಷತ್ರೇಭಿಃ | ತನ್ವಃ | ಶುಂಭಮಾನಾಃ |

ಮಹೇಭಿಃ | ಏತಾನ್ | ಉಪ | ಯುಜ್ಮಹೇ | ನು | ಇಂದ್ರ | ಸ್ವಧಾಂ | ಅನು | ಹಿ | ನಃ | ಬಭೂಥ ||೫||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಏವಮುಕ್ತಾ ಮರುತಸ್ತಮೇವ ಬ್ರುವತೇ | ಹೇ ಇಂದ್ರ ತ್ವಂ ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ಕರೋಸಿ ಅತಃ ಕಾರಣಾದ್ವಯಮಪ್ಯಂತಮೇಭಿರಂತಿಕತಮೈರಶ್ವೈರ್ಯುಜಾನಾ ಯುಕ್ತಾಃ ಸಂತಃ | ಕೀದೃಶೈಃ ಸ್ವಕ್ಷತ್ರೇಭಿಃ ಸ್ವಾಯತ್ತಬಲೈಃ ಕಿಂಚ ಮಹೋಭಿಸ್ತೇಜೋಭಿಸ್ತನ್ವ ಅತ್ಮಶರೀರಾಣಿ ಶುಂಭಮಾನಾ ದೀಪಯಂತಃ | ಹರ್ಷಂ ಪ್ರಾಪ್ನುವಾನಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಮಹೋಭಿಃ ಸ್ವಮಹತ್ತ್ವೇನ ಯುಕ್ತಾ ವಯಸುತಾ-
ನ್ಗಂತೂನ್ನು ಪ್ರಿಪ್ರಮುಸ ಯುಜ್ಮಹೇ | ತವ ಸಾಕಂ ಹವಿರಾದಿ ಸ್ವೀಕುರ್ಮಹ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಹೇ ಇಂದ್ರ ತ್ವಮಸಿ ನೋಽಸ್ಮತ್ಸಂಬಂಧಿ ಸ್ವಧಾಮುದಕಂ ಬಲಂ ನಾನು ಬಭೂಥ ಹಿ | ಅಸ್ಮತ್ಪ್ರಜ್ಞೋದಕಜನ್ಮಂ ಹವಿರನುಭವಸಿ ಖಲು | ಹಿಶಬ್ದಃ ಪರಸ್ಪರೋಪಕಾರ್ಯೋಪಕಾರಿಭಾವಪ್ರಸಿದ್ಧಿದ್ಯೋತನಾರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಅತಃ—ಸ್ತುತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನೀನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ | ವಯಂ—ನಾವೂ ಕೂಡ | ಅಂತಮೇಭಿಃ—ನಮ್ಮ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವಗಳಿಂದ | ಯುಜಾನಾಃ—ಕೂಡಿದವರಾಗಿಯೂ | ಸ್ವಕ್ಷತ್ರೇಭಿಃ—ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಬಲಗಳಿಂದಲೂ | ಮಹೋಭಿಃ—ತೇಜಸ್ಸುಗಳಿಂದಲೂ | ತನ್ವಃ—ನಮ್ಮ ಶರೀರಗಳನ್ನು | ಶುಂಭಮಾನಾಃ—ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು | ಏತಾನ್—ಯಜ್ಞಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ | ನು—ಶೀಘ್ರವಾಗಿ | ಉಪ ಯುಜ್ಮಹೇ—ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹವಿರಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ | ಇಂದ್ರ—ಇಂದ್ರನೇ | ನಃ—ನಮ್ಮಿಂದ ದತ್ತವಾದ | ಸ್ವಧಾಂ—ಉದಕವನ್ನು ಅಥವಾ ಒಲವನ್ನು | ಅನು ಬಭೂಥ ಹಿ—ಅನುಭವಿಸುತ್ತೀಯಲ್ಲವೇ ? |

ಪದಪಾಠಃ

ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, ಸ್ತುತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನೀನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಾವೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿಯೂ, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಬಲಗಳಿಂದಲೂ, ತೇಜಸ್ಸುಗಳಿಂದಲೂ, ನಮ್ಮ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಜ್ಞಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬಂದು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹವಿರಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಂದ್ರನೇ, ನಮ್ಮಿಂದ ದತ್ತವಾದ ಒಲವನ್ನು ನೀನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೀಯಲ್ಲವೇ ? (ಅದರಂತೆಯೇ ನಮಗೂ ನಿನ್ನ ಹವಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡು)

English Translation

(The Maruts),—Therefore we also, decorating our persons, are ready, with our docile and high-standing steeds, (to attend you), with all our splendour, to those rites : verily, Indra, you appropriate our sacrificial food.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ವೃತ್ರಾಸುರನ ವಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದುದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಇಂದ್ರನು ಭಾಗವಹಿಸತಕ್ಕ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವು ತಮಗೂ ಇದೆಯೆಂದೂ, ಅವನು ತಮ್ಮನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವಧಾಂ—ಉದಕಂ ಬಲಂ ನಾ | ತಮ್ಮಿಂದ ಎಂದರೆ ಮರುತ್ತುಗಳಿಂದ ದತ್ತವಾದ ಉದಕ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಸ್ವಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಧಾ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ಉದಕನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೨-೨೩), ಅನ್ನ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (೩-೯) ಪಠಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಧಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ವಮಹಿಮೆ, ತೇಜಸ್ಸು, ಅಥವಾ ಸ್ವಾಶ್ರಯ ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ,

ಶಶ್ವತ್ಪುರೋಷಾ ವ್ಯುವಾಸ ದೇವ್ಯಥೋ ಅದ್ಯೇದಂ ವ್ಯಾವೋ ಮಘೋನೀ |

ಅಥೋ ವ್ಯುಚ್ಛಾದುತ್ತಾರಾ ಅನು ದ್ಯೂನಜರಾಮೃತಾ ಚರತಿ ಸ್ವಧಾಭಿಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೧೩-೧೩)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತ ಪರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮೀಯೈಶ್ವೇಚೋಭಿಃ, ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ,

ಯದಂತರಿಕ್ಷೇ ಪತಥಃ ಪುರುಭುಜಾ ಯದ್ವೇಮೇ ರೋದಸೀ ಅನು |

ಯದ್ವಾ ಸ್ವಧಾಭಿರಧಿತಿಷ್ಠಥೋ ರಥಮತ ಆ ಯಾತಮುಶ್ವಿನಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೮-೧೦-೬)

ಎಂಬಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆತ್ಮೀಯೈಶ್ವೇಚೋಭಿರ್ಭವೈರ್ವಾ ಸಾರ್ಥಂ | ನಿಮ್ಮ ತೇಜಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಸ್ವಶಕ್ತಿಗಳೊಡನೆ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ನ ಮೃತ್ಯುರಾಸೀದಮೃತಂ ನ ತರ್ಹಿ ನ ರಾತ್ರಾ ಅಹ್ನ ಆಸೀತ್ಪ್ರಕೇತಃ |

ಅನೀದವಾತಂ ಸ್ವಧಯಾ ತದೇಕಂ ತಸ್ಮಾದ್ಭನ್ಯನ್ನ ಪರಃ ಕಿಂ ಚಿನಾಸ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೨೯-೨)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು, ಸ್ವಸ್ಮಿನ್ ಧೀಯತೇ ಧೀಯತೇ ಆಶ್ರಿತೈ ವರ್ತತೇ ಇತಿ ಸ್ವಧಾ, ಸ್ವಾಶ್ರಯಾವ ಲಂಬಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಧಾ ಎಂದು ಈಶ್ವರನ (ಪರಬ್ರಹ್ಮನ) ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಮಾಯೆಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮರುತ್ತುಗಳ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಥಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಸಾಯಣರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶುಂಭಮಾನಾಃ—ದೀಪ್ತಯಂತಃ | ಹರ್ಷಂ ಪ್ರಾಪ್ನುವಾನಾ ಇತ್ಯರ್ಥಃ | ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ಎಂದರೆ ಹರ್ಷವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಎಂದರ್ಥ. ಶುಂಭ ದೀಪ್ತಾ | ಪ್ರಕಾಶಿಸು, ಶೋಭಿಸು ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶುಂಭ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಶುಂಭಮಾನಾ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಶುಂಭಮಾನಾಃ ಶುಶೋಭಿಷ-

ಮಾಣಾಃ (ನಿ. ೮-೧೧) ಎಂದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಶೋಭಿಸತಕ್ಕ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮರುತ್ತುಗಳ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಶೋಭೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪದವಾಗಿದೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಅಂತನೇಭಿಃ—ಅತಿಶಯೇನ ಅಂತಿಕಾ. ಅತಿಶಾಯನೇತಮಸ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೩-೫೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ತಮಸ್. ತೇಮೇತಾದೇಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೧೪೯-೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತಿಕ ಎಂಬಲ್ಲಿ ತಾದಿಗೆ ಲೋಪ ಅಂತಮ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಸ್ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವದ ಅಂತಿಕ ಶಬ್ದವು ಠನ್ನಂತವಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಿಸ್‌ಪರವಾದಾಗ ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಭಿಸಿಗೆ ಐಸ್‌ವಿಕಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುವಚನೇರ್ಝಲ್ಯೇತ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಏತ್ವ.

ಯುಜಾನಾಃ—ಯುಜಿರ್ ಯೋಗೇ ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಚಿತಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಕ್ಷತ್ರೇಭಿಃ—ಸ್ವಂ ಕ್ಷತ್ರಂ ಯೇಷಾಂ ತೇ. ಸ್ವಕ್ಷತ್ರಾಃ ತೈಃ | ಬಹುವ್ರಿಹೌ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾಪೂರ್ವಪದಂ ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವದಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಭಿಸಿಗೆ ಐಸ್‌ಭಾವವಿಕಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ ಏತ್ವ.

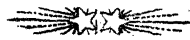
ತನ್ವಃ—ತನ್ವಾದೀನಾಂ ಛಂದಸ್ಯುಪಸಂಖ್ಯಾನಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಶಸ್ ಪರವಾದಾಗ ಯಣಾದೇಶ. ಉದಾತ್ತಸ್ವರಿತಯೋರ್ಯೇ—(ಪಾ. ಸೂ. ೯-೨-೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವರಿತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶುಂಭಮಾನಾಃ—ಶುಂಭ ದೀವೌ. ಲಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ. ಶಪ್ ವಿಕರಣ. ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್—ಸೂತ್ರದಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಮಹೋಭಿಃ—ಮಹ ಪೂಜಾಯಾಂ ಧಾತು. ಔಣಾದಿಕ ಅಸುನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ ತೃತೀಯಾಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ.

ಯುಜ್ಮಹೇ—ಯುಜಿರ್ ಯೋಗೇ ಧಾತು. ಲಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಜ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಟಿತಆತ್ಮನೇಪದಾ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಟಿಗೆ ಏತ್ವ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್, ತಿಜಂತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಭೂಥ—ಬಭೂಥಾತತಂಥಜಗೃಂಭವನರ್ಥೇತಿ ನಿಗಮೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಿಟಿನಲ್ಲಿ ಇಡಭಾವದಿಂದ ನಿಪಾತವಾಗಿದೆ. ಹಿಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಪ್ರತೀಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ. ಥಲ್ ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಿತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ || ೫ ||

ಸಂಹಿತಾವಾಕ್ಯಃ

ಕ್ಷೌಂ ಸ್ಯಾ ವೋ ಮರುತಃ ಸ್ವಧಾಸೀದ್ಯನ್ಮಾಮೇಕಂ ಸಮಧತ್ತಾಹಿತೈಃ |
ಅಹಂ ಹ್ಯುಂ ಗ್ರಸ್ತವಿಷಸ್ತವಿಷ್ಣಾನ್ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಶತ್ರೋರನಮಂ ವಧಸ್ತೈಃ || ೬ ||

ಪದವಾರ್ಥಃ

ಕ್ಷೌಂ | ಸ್ಯಾ | ವಃ | ಮರುತಃ | ಸ್ವಧಾ | ಆಸೀತ್ | ಯತ್ | ಮಾಂ | ಏಕಂ | ಸಂಧತ್ತ | ಅಹಿ-
ಹಿತೈಃ |

ಅಹಂ | ಹಿ | ಉಗ್ರಃ | ತವಿಷಃ | ತುವಿಷ್ಣಾನ್ | ವಿಶ್ವಸ್ಯ | ಶತ್ರೋಃ | ಅನಮಂ | ವಧಸ್ತೈಃ || ೬ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಸ್ಯಾ ಸಾ ಸ್ವಧಾ ತದುದಕಂ ಬಲಂ ನಾ ವೋ ಯುಷ್ಮಾಕಂ ಸಂಬಂಧಿ ಕ್ವಾಸೀತ್ | ನೈನಾಸೀ-
ದಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಅಸ್ಮಾಕಮುದಕಂ ತ್ವಮನುಭವಸೀತಿ ಬ್ರೂಥ | ಯದ್ಯಾ ಸ್ವಧೈಕಮಸಹಾಯಂ ಮಾಮಹಿ-
ಹಿತೈಃ ವೃಷ್ಟೈರ್ಥಂ ಮೇಘಹನನಕರ್ಮಣಿ ವೃತ್ರವಧೇ ವಾ ಸಮಧತ್ತ ಸಹಿತಮಭೂತ್ | ಸಮಾಸೀದಿತಿ
ಸಂಬಂಧಃ | ಅಸಹಾಯಸ್ಯ ಕಥಮಿತಿ ಮತಂ ಸೇತ್ಸೈತಿತಿ ಅತಃ ಅಹ | ಅಹಂ ಹ್ಯಹಂ ಖಲೂಗ್ರ
ಉದ್ಗೂರ್ಣಬಲಸ್ತವಿಷೋ ಬಲವಾಂಸ್ತುವಿಷ್ಣಾನ್ಮಹತ್ವೋಪೇತೋಽಸ್ಮಿ | ಯಸ್ಮಾದತಿಬಲೋಽಹಂ
ತಸ್ಮಾದ್ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಕೃತ್ಸೈಸ್ಯ ಶತ್ರೋರ್ಮೇಘಸ್ಯ | ಶತ್ರುರೇವಾಯಂ || ಕರ್ಮಣಿ ಷಷ್ಠೀ || ಸರ್ವಂ ಶತ್ರು-
ಸಂಘಂ ವಧಸ್ತೈರ್ವಧರೂಪೈಃ ಶೋಧನೈಃ | ವಧಕಾಶಲ್ಯಿರಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ವಧ ಇತಿ ವಜ್ರನಾಮ |
ವಧಸ್ತೈರ್ವಜ್ರಸ್ಯಾಸನೈಃ ಕ್ಷೇಪಣಪ್ರಕಾರೈಃ | ಅನಮಂ | ಅನಮಯಂ || ಅಂತರ್ಭಾವಿತಣ್ಯಾರ್ಥೋಽಯಂ ||
ವತೀಕರೋವೀತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥಃ

ಸ್ಯಾ—ನೀವು ವರ್ಣಿಸಿದ | ಸ್ವಧಾ—ಶಕ್ತಿಯು | ವಃ—ನಿಮ್ಮ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಿ |
ಕ್ಷೌಂ ಆಸೀತ್—ಎಲ್ಲಿದ್ದಿತು ? (ನಿಮಗೆ ಆ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ) | ಯತ್—ಯಾವ ಅದೇ ಶಕ್ತಿಯು | ಏಕಂ—
ಇತರ ಶಕ್ತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸದೆ | ಮಾಂ—ನನ್ನನ್ನು | ಅಹಿಹಿತೈಃ—ವೃತ್ರಹನನಕಾಲದಲ್ಲಿ | ಸಮಧತ್ತ
ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು | ಅಹಂ ಹಿ—ಕೇವಲ ನಾನು ಮಾತ್ರ | ಉಗ್ರಃ—ಭಯಂಕರನೂ | ತವಿಷಃ—ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ
ವನೂ | ತುವಿಷ್ಣಾನ್—ಮಹತ್ತ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ ಆಗಿದ್ದೀನಿ | ವಧಸ್ತೈಃ—ವಧಸಾಧನವಾದ ವಜ್ರಾಯುಧ
ದಿಂದ | ವಿಶ್ವಸ್ಯ—ಸಮಸ್ತವಾದ | ಶತ್ರೋಃ—ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ | ಅನಮಂ—ವಶವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆನು |

ಭಾವಾರ್ಥಃ

ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾನು ಅಹಿಹನನವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು ಎಂದು ನೀವು
ಹೇಳುವನು ಸುಳ್ಳು. ನಿಮಗೆ ಆ ಶಕ್ತಿಯು ತಾನೇ ಎಲ್ಲಿದ್ದಿತು ? ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೇ ಅಸಾಧಾರಣವಾದುದರಿಂದ ಇತರ

ಶಕ್ತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅವೇಕ್ಷಿಸದೆ ಅನು ವೃತ್ತಹನನಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿತ್ತು. ಕೇವಲ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಭಯಂಕರನೂ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಮಹತ್ತ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ವಧ ಸಾಧನವಾದ ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ನಾನು ಸಮಸ್ತವಾದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ನನ್ನ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು.

English Translation

(Indra)—Where Maruts, has that (sacrificial) food been assigned to you, which, for the destruction of Ahi, was appropriated to me alone? for I indeed am fierce, and strong, and mighty, and have bowed down all mine enemies with death-dealing shafts.

ವಿಶ್ವೇವಿಸಯಗಳು

ವೃತ್ರಾಸುರನ ವಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಇಂದ್ರನು ಪಡೆದನೆಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಮರುತ್ತುಗಳು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಆ ಸಹಾಯದ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ ಹವಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೂ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಇಂದ್ರನು ಮರುತ್ತುಗಳಿಂದ ತನಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಆಗಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ, ತಾನು ತನ್ನ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಸಕಲಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಕೊಂದೆನೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಅಹಿಹತ್ಯೇ—ವೃಷ್ಪೃಥಂ ಮೇಘಹನನಕರ್ಮಣಿ ವೃತ್ರವಧೇ ವಾ | ವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಘಹನನವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವೃತ್ರವಧವೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥ.

ಅಹಿ ಶಬ್ದವು ಮೇಘನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೨-೨೧) ಉದಕನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೨-೨೩) ಪರಿತವಾಗಿ ದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಪರಾಧಿಯನಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಬಹುದು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ದಾಸಪತ್ನೀರಹಿಗೋಸಾ ಅತಿಷ್ಠನ್ನಿರುದ್ಧಾ ಅಪಃ ಪಣಿನೇವ ಗಾವಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೩೨-೧೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಅಹಿ ಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮೇಘವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿ, ಅಹಿರಯನಾದೇ-ತ್ಯಂತರಿಷ್ಟೇ (ನಿ. ೨-೧೭) ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಮೇಘಕ್ಕೆ ಅಹಿಯೆಂದು ಹೆಸರು ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಾಯಣರು ವೃಷ್ಪೃಥಂ ಮೇಘಹನನಂ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇದಲ್ಲದೆ,

ಅಯಮಸೀತರೋಽಹಿರೇತಸ್ಮಾದೇವ ನಿರ್ಹ್ರಸಿತೋಪರ್ಗ ಆಹಂತೀತಿ |

(ನಿ. ೨-೧೭)

ಮೇಲೆ ಬೀಳು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಹನ್ ಧಾತುವಿನೊಂದಿಗೆ ಆ ಎಂಬ ಉಪಸರ್ಗವು ಸೇರಿ ಅನಂತರ ಅದು ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿ ಅಹಿ ಎಂಬ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸರ್ಪವೆಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ,

ಯೋಽಹಿಃ ಸ ಬುಧ್ನೋ ಬುಧ್ನಮಂತರಿಕ್ಷಂ ತನ್ನಿವಾಸಾತ್ |

(ನಿ. ೧೦-೪೪)

ಅಂತರಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬುಧ್ನವೆಂದೂ, ಇಂತಹ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಹಿಗೆ ಬುಧ್ನವೆಂದೂ ಹೆಸರಿರುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುತ್ತಾ ಬೃಹದ್ದೇವತಾಕಾರರೂ ಸಹ,

ಅಹಿರಾಹಂತಿ ಮೇಘಾನ್ತಸ್ಸ ಏತಿ ವಾ ತೇಷು ಮಧ್ಯಮಃ |

ಯೋಽಹಿಃ ಸ ಬುಧ್ನೋ ಬುಧ್ನೇ ಹಿ ಸೋಂಽತರಿಕ್ಷೇಽಭಿಜಾಯತೇ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೫-೧೬೬)

ಅಹಿಯು ಮೇಘಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗಭೀರವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನನಾದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೂ ಸಹ ಬುಧ್ನವೆಂದೂ ಹೆಸರು ಎಂದು ಅಹಿಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಹಿಯೆಂದರೆ ಸರ್ಪವಾದರೂ ಆಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಅಸುರನೆಂದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಮೇಘ, ಗಭೀರವಾದ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ಅಸುರ, ಅಥವಾ ಸರ್ಪ ಎಂಬ ಈ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲದೆ ವೃತ್ರಾಸುರನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿಯೂ ಅಥವಾ ಪರ್ವಾಧಿಪದಲ್ಲೆಯೂ ಈ ಶಬ್ದವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತ್ವಂ ಪ್ರತಿ ಪ್ರವತ ಅಶಯಾನಮಹಿಂ ವಜ್ರೇಣ ಮಘವನ್ತಿ ವೃಶ್ಚಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೪-೧೭-೭)

ಇತ್ಯಾದಿಮುಕ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಹಿಂ ವೃತ್ರನಾಮಾನಮಸುರಂ ಎಂದು ವೃತ್ರಪರ್ವಾಯವಾಗಿಯೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿದೆ ಒಂದನೇ ಮಂಡಲದ ೩೨ನೇ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅಹಿಯೆಂದರೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೀರನ್ನು ತಡೆದು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಮೇಘವೆಂದರ್ಥ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಮುಕ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಘವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವೃತ್ರಾಸುರನೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದೆಂದು ಸಾಯಣರ ವಿವರಣೆಯಿದೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಸ್ಯಾ—ತ್ಯದ್ ಶಬ್ದ. ಸುಪರವಾದಾಗ ತದಾದೀನಾಮಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅತ್ಯ. ಪರರೂಪ. ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಅದಂತನಿಬಂಧನವಾಗಿ ಟಾಪ್. ತದೋಃಸಾವನಂತ್ಯಯೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿಯ ತಕಾರಕ್ಕೆ ಸತ್ಯ.

ಸಮುಧತ್ತ—ಡುಧಾಜ್ ಧಾರಣಪೋಷಣಯೋಃ ಧಾತು. ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡಾಗಮ ಉದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ತಿಜಿಚೋದಾತ್ತವತಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೭೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗತಿಗೆ (ಸಮ್) ಅನುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ

ಅಹಿಹತ್ಯೇ—ಹನ ಹಿಂಸಾಗತ್ಯೋಃ ಧಾತು. ಹನಸ್ತಚಿ (ಪಾ ಸೂ. ೩-೧-೧೦೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸುಬಂತ ಉಪಪದವಾಗಿರುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಕೃತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಧಾತುವಿನ ಅಂತ್ಯ ನಕಾರಕ್ಕೆ ತಕಾರಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ತರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಪ್ತಮೀ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ತೇನಿಷಃ—ತವಿ ಎಂಬುದು ಸೌತ್ರ ಧಾತು. ತೇನೇರ್ಣದ್ವಾ (ಉ. ಸೂ. ೧-೫೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಟಿಷಜ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಷ ಎಂಬುದು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಚಿತಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅನುಮಮ್—ಇನು ಪ್ರಹ್ಲಪ್ತೇ ಶಬ್ದೇ ಚ ಧಾತು. ಪ್ರಯೋಜಕವ್ಯಾಪಾರ ತೋರುವುದರಿಂದ ಅಂತರ್ಭಾವವಿತ್ತಣ್ಯರ್ಥಕವಾಗಿದೆ ಉಜ್ ಉತ್ತಮವುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಹಿಚೆ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಅಟ್ ಸ್ವರದಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶತ್ಪೋಃ—ಕರ್ಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಷಷ್ಠೀ ಬಂದಿದೆ. || ೬ ||

—::—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಭೂರಿ ಚಕರ್ಥ ಯುಜ್ಯೇಭಿರಸ್ಮೇ ಸಮಾನೇಭಿರ್ವೃಷಭ ಪೌಂಸ್ಯೇಭಿಃ |

ಭೂರೀಣಿ ಹಿ ಕೃಣನಾಮಾ ಶವಿಷ್ಯೇಂದ್ರ ಕ್ರತ್ವಾ ಮರುತೋ ಯದ್ವಶಾಮು ||

|| ೭ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಭೂರಿ | ಚ | ಕ | ಥ | ಯು | ಜ್ಯೇ | ಭಿಃ | ಅ | ಸ್ಮೇ | ಇ | ತಿ | ಸ | ಮಾ | ನೇ | ಭಿಃ | ವೃ | ಷ | ಭ | ಪೌ | ನ್ಸ್ಯೇ | ಭಿಃ |

ಭೂ | ರೀ | ಣಿ | ಹಿ | ಕೃ | ಣ | ನಾ | ಮಾ | ಶ | ವಿ | ಷ್ಯ | ಇ | ದ್ರ | ಕ್ರ | ತ್ವಾ | ಮ | ರು | ತಃ | ಯ | ತ್ | ವ | ಶಾ | ಮು || ೭ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಭ್ಯವನುಕ್ತಾ ಇಂದ್ರಂ ಪುನರಾಹುಃ | ಹೇ ಇಂದ್ರ ವೃಷಭ ವರ್ಷಿತಃ ತ್ವಂ ಭೂರಿ ಚಕರ್ಥ ಪ್ರಭೂತಂ ಕೃಣಾನಸಿ | ಸತ್ಯಮೇವ | ತಥಾಸ್ಯಸ್ಮೇ ಅಸ್ಮಾಕಂ ಸಮಾನೇಭಿಃ ಸಮಾನೈರ್ಯುಜ್ಯೇಭಿರಸ್ಮಾ-
ಭಿಯುಕ್ತೈಃ ಪೌಂಸ್ಯೇಭಿಃ ಪುಂಸಃ ಕರ್ಮಭಿಃ ಸಾಮರ್ಥ್ಯೋರೇವ ಚಕರ್ಥ | ನತ್ನೇಕ ಏವೇತ್ಯರ್ಥಃ |
ಹೇ ಶವಿಷ್ಯ | ಶವ ಇತಿ ಬಲನಾಮ | ಹೇ ಇಂದ್ರ ಬಲವತ್ತಮ ವಯಂ ಭೂರೀಣಿ ಹಿ ತ್ವತ್ಕೃತಾದಸಿ
ಪ್ರಭೂತಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಕೃಣನಾಮ | ಕೃತವಂತಃ ಸ್ಮ | ಹೇ ಇಂದ್ರ ಕ್ರತ್ವಾ ಕ್ರತುನಾ ಕರ್ಮಣಾ ಯದ್ವ-
ದ್ವೃಷ್ಣಾದಿ ಕಂ ವಶಾಮು ಕಾಮಯಾಮಹೇ | ತಾನಿ ತ್ವತ್ತೋಽಸ್ಯಧಿಕಾನೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯತೋ ವಯಂ
ಮರುತಃ || ಛಾಂದಸಮನುದಾತ್ತತ್ವಂ || ಏತೇನ ಸ್ವಮಹತ್ತ್ವಂ ಸ್ಥಾಪಿತಂ ಭವತಿ | ಸ್ವರೋ ವ್ಯಸ್ತಃ |
ಅಥವಾ ಇಂದ್ರಸ್ಯೇದಂ ವಾಕ್ಯಂ | ಹೇ ಮರುತಃ ಯದ್ವಸ್ಯೈವ ತತ್ತಸ್ಯೈವ ಭವತು | ತರ್ಹ್ಯಹಂ ಚ
ಯೋಯಂ ಚ ಸಹ್ಯವ ಕ್ರತ್ವಾ ಕರ್ಮಣಾ ಯದ್ವಶಾಮು ಯದ್ವೃಷ್ಟಿಕರ್ಮ ಕಾಮಯಾಮಹೇ | ತಸ್ಮಾ-
ದುದಕಂ ಸಮಾನಮೇವೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಏವಂ ಮರುತ ಇತಿ ನಿಘಾತಸ್ವರಸ್ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ ||

| ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ |

ವೃಷಭ—ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸುರಿಸತಕ್ಕ ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, | (ತ್ವಂ—ನೀನು) | ಭೂರಿ—ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು | ಚಕರ್ಥ—ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ (ಆದರೂ ಸಹ) | ಸಮಾನೇಭಿಃ—ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಮವಾಗಿರುವುದೂ, | ಯುಜ್ಯೇಭಿಃ—ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದೂ ಆದ | ಅಸ್ಮೀ—ನಮ್ಮ | ಪೌಂಸ್ಯೇಭಿಃ—ಪರಾಕ್ರಮಕಾರ್ಯಗಳ (ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ) | ಶವಿಷ್ಯ—ಬಲಶಾಲಿಯಾದ | ಇಂದ್ರ—ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ | ಕೃತ್ವಾ—ಯಾವ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ | ಯತ್—ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು | ವಶಾಮ—ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆವೋ ಅಂತಹ | ಭೂರೀಣಿ ಹಿ—ಅತ್ಯತಿಶಯವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ | ಕೃಣಿವಾಮ—ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ | (ಆದುದರಿಂದಲೇ) | ಮರುತಃ—ನಾವು ಮರುತ್ತುಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಭಾನಾರ್ಥ

ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸುರಿಸತಕ್ಕ ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, ನೀನು ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೂ ಸಹ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಮವಾಗಿರುವುದೂ, ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದೂ ಆದ ಪರಾಕ್ರಮಕಾರ್ಯಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ನೀನು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ. ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, ಯಾವ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ವೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆವೋ ಅಂತಹ ಅತ್ಯತಿಶಯವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ ನಾವೂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಮರುತ್ತುಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ.

English Translation

(Maruts),—Showerer (of benefits), you have done much ; but it has been with our united equal energies ; for we, too, most powerful Indra, have done many things, and by our deeds (we are, as) we desire to be, Maruts.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಸಮಾನೇಭಿಃ ಯುಜ್ಯೇಭಿಃ ಪೌಂಸ್ಯೇಭಿಃ—ಮರುತ್ತುಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುದೂ ಸಂಘಾತ್ಮಕವಾದುದೂ ಆದ ಶಕ್ತಿಯೂ, ಆ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿದ ವೀರ್ಯಕರ್ಮಗಳೂ ಇದರಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗಿವೆ. ಮರುತ್ತುಗಳ ಸಂಘಾತ್ಮಕವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ.

ಸಪ್ತ ಸಪ್ತ ಹಿ ಮಾರುತೋ ಗಣಸ್ತಸ್ಮಾನ್ಮಾರುತಃ ಸಪ್ತಕಪಾಲಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೨-೫-೧-೧೩)

ಸಪ್ತ ಸಪ್ತ ಹಿ ಮಾರುತೋ ಗಣಃ ಸರ್ವಮೇವೈತೇನ ರಥಂ ಪ್ರೀಣಾತಿ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೫-೪-೩-೧೭)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಮರುತ್ತುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಗುಂಪುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೇ ಇರುವರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಧವಾದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಜೈತನ್ಯವೂ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸಹ ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪೌಂಸ್ಯೇಭಿಃ—ಪುಂಸಃ ಕರ್ಮ ಪೌಂಸ್ಯಂ | ಪುರುಷಶಕ್ತಿಯೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಈ ಪದವು ಬಲಿನಾಮ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೩-೯), ಸಂಗ್ರಾಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ನಿ. ೩-೯) ಪರಿತವಾಗಿದೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಯೆಂದೇ ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಥ ಮರುದ್ಭ್ಯಃ ಕ್ರೀಡಿಭ್ಯಃ ಸಪ್ತಕಸಾಲಂ ಪುರೋಡಾಶಂ ನಿರ್ವಪತಿ ಮರುತೋ ಹ ವೈ ಕ್ರೀಡಿನೋ ವೃತ್ತಗ್ಂ ಹನಿಷ್ಯಂತಮಿಂದ್ರಮಾಗತಂ ತಮುಭಿತಃ ಪರಿಚಿಕ್ರೀಡುಃ |

(ಶ. ಬ್ರಾ. ೨-೫-೩-೨೦)

ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರನು ವೃತ್ತಾಸುರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಸಹಾಯವೂ, ಆದುದ ರಿಂದಲೇ ಇಂದ್ರನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಹವಿಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೂ ಭಾಗವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳು ತಾವು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೃತ್ವಾ ಮರುತೋ ಯದ್ವಶಾಮ—ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಕೊಂಚ ಶ್ರಮವೆಂದು ಸಾಯಣರೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಯತೋ ವಯಂ ಮರುತಃ ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಇದು ಮರುತ್ತುಗಳ ವಾಕ್ಯಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ,

ಅಥವಾ ಇಂದ್ರಸ್ಯೇದಂ ವಾಕ್ಯಂ ; ಹೇ ಮರುತಃ ಯತ್ ಯಸ್ಯೈವ ತತ್ ತಸ್ಯೈವ ಭವತು.....|| ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದ ಇದು ಇಂದ್ರನ ವಾಕ್ಯವೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. Max Muller ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

The last words leave no doubt as to their meaning, for the phrase is one of frequent occurrence. The only difficulty is the vocative ಮರುತಃ where we should expect the nomi-native It is quite possible, however, that the Maruts Should here address themselves, though, no doubt, it would be easy to alter the accent.

(Sacred Books of the East. Voi. XXXII. The Vedic Hymns. p. 198)

ಕೊನೆಯ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವು ವಿಶದವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಪ್ರಥಮಾವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಮರುತಃ ಎಂಬ ಪದವು ಸಂಬೋಧನಾಪ್ರಥಮಾವಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕೊಂಚ ತಡವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಮರುತ್ತುಗಳು ತನ್ನನ್ನೇ ಸಂಬೋಧಿಸಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಅಸ್ರಾಮಿಸತ್ಯ ಮಘವನ್ನಥೇದಸದಿಂದ್ರ ಕೃತ್ವಾ ಯಥಾ ವಶಃ ||

(ಋ. ಸಂ. ೮-೬೧-೪)

ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೃತ್ವಾ ಯಥಾ ವಶಃ ಎಂಬ ಶೈಲಿಯು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

॥ ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ॥

ಚಕರ್ಥ—ಡುಕ್ಯುಳ್ ಕರಣೇ ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯುಜ್ಯೇಭಿಃ—ಯುಜಿರ್ ಯೋಗೇ. ಧಾತು. ಬಹುಲಗ್ರಹಣಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕೃಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಿಸಿಗೆ ಐಸ್ ಭಾವ ವಿಕಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ ಏತ್ವ.

ಅಸ್ಮೇ—ಸುಪಾಂ ಸುಲುಕ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಷಷ್ಠೀ ಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ಶೇ ಆದೇಶ.

ಸಮಾಸೇಭಿಃ—ಭಿಸಿಗೆ ಐಸ್ ಭಾವವಿಕಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ ಬಹುವಚನೇ ಝಲ್ಯೇತ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಏತ್ವ.

ಪಾಂಸ್ಯೇಭಿಃ—ಪುಂಸಃ. ಕರ್ಮಾಣಿ ಪಾಂಸ್ಯಾನಿ. ಪೃಷ್ಠಾಪ್ರತ್ಯಯ. ತದ್ವಿತೀಷ್ವಚಾಮಾದೇಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿ ವೃದ್ಧಿ. ಇತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಭಿಸಿಗೆ ಐಸ್ ಭಾವ ವಿಕಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ ಏತ್ವ.

ಕೃಣಿವಾಮು—ಕೃವಿ ಹಿಂಸಾಕರಣಯೋಶ್ಚ ಧಾತು ಲೋಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಹಿಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೩೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿಕರಣ ಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಶವಿಷ್ಯ—ಶವಃ ಎಂಬುದು ಬಲದ ಹೆಸರು. ಮತ್ಪರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿನಿಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಾಗ ಶವಸ್ವೀ ಎಂದು ರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಮೇಲೆ ಅತಿಶಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಯನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. **ವಿನ್ಮತೋರ್ಲುಕ್** (ಪಾ. ಸೂ. ೫-೩-೬೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿನಿಗೆ ಲುಕ್ ಟೀಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಟಿಗೆ (ಅಸ್) ಲೋಪ. ಸಂಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಂತ್ರಿತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕ್ರುತ್ವಾ—ತೃತೀಯಾ ಏಕವಚನ ಪರವಾದಾಗ ಜಸಾದಿಷು ಛಂದಸಿ ವಾ ವಚನಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೧೦೯-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಾಭಾವ ವಿಕಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಣಾದೇಶ.

ಮರುತೇ—ಮೊದಲನೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಛಂದಸವಾಗಿ ಸರ್ವಾನುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅಮಂತ್ರಿತಸ್ಯ ಚಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಶಾಮು—ವಶ ಕಾಂತೌ. ಧಾತು. ಕಾಂತಿಯೆಂದರೆ ಇಚ್ಛಾ. ಲೋಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. **ತಾಸ್ಯನುದಾತ್ತೇತ್**—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ॥ ೭ ॥

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ವಧೀಂ ವ್ರತಂ ಮರುತ ಇಂದ್ರಿಯೇಣ ಸ್ವೇನ ಭಾಮೇನ ತವಿಷೋ
ಬಭೂವಾನ್ |

ಅಹಮೇತಾ ಮನವೇ ವಿಶ್ವಚಂದ್ರಾಃ ಸುಗಾ ಅಪಶ್ಚಕರ ವಜ್ರಬಾಹುಃ || ೮ ||

| ಪದಪಾಠಃ |

ವಧೀಂ | ವ್ರತಂ | ಮರುತಃ | ಇಂದ್ರಿಯೇಣ | ಸ್ವೇನ | ಭಾಮೇನ | ತವಿಷಃ | ಬಭೂವಾನ್ |

ಅಹಂ | ಏತಾಃ | ಮನವೇ | ವಿಶ್ವಚಂದ್ರಾಃ | ಸುಗಾಃ | ಅಪಃ | ಚಕರ | ವಜ್ರಬಾಹುಃ || ೮ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಇದಾನೀಮಿಂದ್ರ ಅಹ | ಹೇ ಮರುತಃ ಅಹಮಿಂದ್ರ ಇಂದ್ರಿಯೇಣ ಸ್ವೇನ ಭಾಮೇನ ಕೋಪೇನ ತವಿಷೋ ಬಲವಾನ್ ಬಭೂವಾನ್ | ಭೂತಃ | ಸಂಪನ್ನಃ | ಕಸ್ಮೈ ಕಮಿತಿ ತದುಚ್ಯತೇ | ಮನವೇ ಮನೋರಥಾರ್ಥಾಯೇತಾ ವಿಶ್ವಚಂದ್ರಾಃ ಸರ್ವಾಹ್ಲಾದಕಾಃ ಸುಗಾಃ ಸುಗಮನಾಃ ಸರ್ವತ್ರ ನದ್ಯಾದಿಷು ಗಮನಶೀಲಾ ಅವೋ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಾನಿ ಚಕರ | ಚಕಾರ | ಕೃತವಾನಸ್ಮಿ | ಯತೋಽಹಂ ವಜ್ರಬಾಹುಃ | ಅನೇನ ಸಹಾಯೈರಪೇಕ್ಷ್ಯಮುಕ್ತಂ ಭವತಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಮರುತಃ—ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, | ಅಹಂ—ನಾನು | ಇಂದ್ರಿಯೇಣ—ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲೂ, | ಸ್ವೇನ—ನನ್ನದೇ ಆದ | ಭಾಮೇನ—ಕ್ರೋಧದ ಪ್ರಕಟಣೆಯಿಂದಲೂ | ವ್ರತಂ—ವ್ರತವನ್ನು | ವಧೀಂ—ಕೊಂದೆನು | ತವಿಷಃ—ನನ್ನ ಶತ್ತ್ರಾಯುಧದೊಡನೆ | ಬಭೂವಾನ್—ಸೇರಿಕೊಂಡೆನು ಮತ್ತು | ವಜ್ರ-ಬಾಹುಃ—ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು | ಅಹಂ—ನಾನು | ಮನವೇ—ಮಾನವನಿಗಾಗಿ | ಏತಾಂ—ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ | ವಿಶ್ವಚಂದ್ರಾಃ—ಸರ್ವರಿಗೂ ಆಹ್ಲಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವೂ, | ಸುಗಾಃ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರವಾಹವುಳ್ಳವೂ, ಆದ | ಅಪಃ—ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಾದಿಗಳನ್ನು | ಚಕರ—ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, ನಾನು ನನ್ನದೇ ಆದ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲೂ, ಕ್ರೋಧದ ಪ್ರಕಟಣೆಯಿಂದಲೂ. ವ್ರತವನ್ನು ಕೊಂದೆನು ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಯುತನಾದೆನು. ಮತ್ತು ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸರ್ವರಿಗೂ ಆಹ್ಲಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರವಾಹವುಳ್ಳವೂ ಆದ ವೃಷ್ಟ್ಯದಕಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾನವನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದೇನೆ.

English Translation

(Indra),—by my own prowess, Maruts, I, mighty in my wrath, slew Vritra : armed with my thunderbolt, I created all these pellucid gently-flowing waters for (the good of) man.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಯಾರ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೇ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಶತ್ರುಹನನಮಾಡಿದನೆಂದೂ, ತನ್ನ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ವೃಷ್ಣಾದಿಗಳ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಹರಿಸಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಿದನೆಂದೂ, ಈ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳ ಸಹಾಯವಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಇಂದ್ರನು ಈ ಋಕ್ತನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಇಂದ್ರಿಯೇಣ ಸ್ವೇನ—ತನ್ನ ಸ್ವಬಲದಿಂದಲೇ ಎಂದರ್ಥ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಇಂದ್ರಿಯಶಬ್ದವನ್ನು ಮಘಂ, ರೇಕ್ಷಃ, ಇತ್ಯಾದಿ ೨೮ ಧನನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೩-೯) ಬಲವಾಗಲಿ, ಧನವಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿ, ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದರಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯವೆಂಬ ಶಬ್ದದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಋಕ್ಸಂಹಿತೆಯ ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದು ಎಂದೂ, ಇಂದ್ರನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ನ ಹೋಣೇಭ್ಯಾಂ ಪರಿಭೇ ತ ಇಂದ್ರಿಯಂ ನ ಸಮುದ್ಯುಃ ಪರ್ವತೈರಿದ್ರ ತೇ ರಥಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೨-೧೬-೩)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಂ-ಬಲಂ; ಇಂದ್ರಿಯಾಯ-ವೀರ್ಯಾಯ ಎಂದು ಇಂದ್ರನ ವೀರ್ಯವನ್ನೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ನಿರಗ್ನಯೋ ರುರುಚುರ್ನಿರು ಸೂರೋ ನಿಃ ಸೋಮ ಇಂದ್ರಿಯೋರಸಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೮-೩-೨೦)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರೇಣ ಸೇವ್ಯಃ ಇಂದ್ರಿಯಃ ರಸಃ | ಇಂದ್ರನು ಸೇವಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸೋಮರಸವೆಂದೂ,

ನಹೀ ನೃಸ್ಯ ಮಹಿಮಾನಮಿಂದ್ರಿಯಂ ಸ್ವರ್ಗಣಂತ ಅನಶುಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೮-೩-೧೩)

ಎಂಬ ಋಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಮಿಂದ್ರಸ್ಯ ಲಿಂಗಮಿಂದ್ರಸ್ಯವಾಸಾಧಾರಣಂ | ಇಂದ್ರನ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಮಹತ್ವವೆಂದೂ.

ಅಪಚ್ಛೋಕಮಿಂದ್ರಿಯಂ ಪೂಯಮಾನಃ ಪ್ರತಿ ದೇವಾ ಅಜುಷತ ಪಯೋಭಿಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೯-೯೨-೧)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಸ್ಯ ಪರ್ಯಾಪ್ತಂ | ಇಂದ್ರನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಎಂತಲೂ,

ಯಥಾ ಕ್ಷಯಾಮ ಸರ್ವವೀರಯಾ ವಿಶಾ ತನ್ನಃ ಶರ್ಧಾಯ ಧಾಸಥಾ ಸ್ವಿಂದ್ರಿಯಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೧೧-೨)

ಉದ್ಯತ್ಸಹಃ ಸಹಸ ಅಜನಿಷ್ಠ ದೇದಿಷ್ಠ ಇಂದ್ರ ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ವಿಶ್ವಾ |

(ಋ. ಸಂ. ೫-೩೧-೩)

ಇತ್ಯಾದಿ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಧನ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನ ಸ್ವಬಲ ವೆಂದರ್ಥ.

ಭಾಮೇನ—ಭಾಮ ಶಬ್ದವು ಕ್ರೋಧನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ.

(ನಿ. ೩-೯)

ತ್ವ ಹಿ ಮನ್ಯೋ ಅಭಿಭೂತ್ಯೋಜಾಃ ಸ್ವಯಂಭೂರ್ಭಾಮೋ ಅಭಿಮಾತಿಷಾಹಃ |

ವಿಶ್ವಚರ್ಷಣಃ ಸಹುರಿಃ ಸಹಾನಾನಸ್ಮಾಸ್ತೋಜಃ ಪೃತನಾಸು ಧೇಹಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೨೩-೪)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧವೆಂದರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಶತ್ರುವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನು ಪ್ರಕಟಿಸತಕ್ಕ ಕ್ರೋಧವೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ವಧೀಮ್—ಹನ ಹಿಂಸಾಗತೋಃ ಧಾತು ಉಜಃನಲ್ಲಿ ಉಜಃಚಿ (ಪಾ. ಸಾ. ೨-೪-೪೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಧಾದೇಶ. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಮಿಪಿಗೆ ಅನಾದೇಶ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಕಾರಲೋಪ ಅಸ್ತಿಸಿಚೋಽಪ್ಯಕ್ತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೬೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಈಡಾಗದು. ಸಿಚಿಗೆ ಅರ್ಧಧಾತುಕ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಇಡಾಗದು ಇಟಿ ಈಟಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೨೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಿಚಿಗೆ ಲೋಪ. ವಧಾದೇಶ ಅದಂತವಾದುದರಿಂದ ಆಕಾರ ಲೋಪವಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿದ್ದಾನೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಅತೋಹಲಾದೇರ್ಲಘೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ವೃದ್ಧಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾಂದಸವಾಗಿ ಆಡಾಗದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗದು ಅನುದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಇಂದ್ರಿಯೇಣ—ಇಂದ್ರಿಯಮಿಂದ್ರಲಿಂಗ—(ಪಾ. ಸೂ. ೫-೨-೯೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಘಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯಾಂತವಾಗಿ ನಿಪಾತಿತವಾಗಿದೆ ಚಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ

ಭಾಮೇನ—ಭಾ ದೀಪ್ತಾ ಧಾತು. ಅರ್ತಿಪ್ತುಸುಹು—(ಉ. ಸೂ. ೧-೧೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮನ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಭೂವನ್—ಭೂ ಧಾತು. ಭಾಂದಸವಾಗಿ ಕ್ವಸುಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಸು ಪರವಾ ದಾಗ ಉಗಿತಾದುದರಿಂದ ನುಮಾಗದು. ಅತ್ವ ಸಂತಸ್ಯ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಪಧಾದೀರ್ಘ. ಸುಲೋಪ.

ವಿಶ್ವತ್ಪಂದ್ರಾಃ—ಪರಾದಿಶ್ವಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧೯೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವ-ಪದಾಂತೋದಾತ್ತ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸುಗಾಃ—ಗಮಲ್ಯ ಗತೌ. ಧಾತು. ಸುದುರೋರಧಿಕರಣೇ ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಸು ಉಪಪದವಾಗಿರುವಾಗ ಡಪ್ರತ್ಯಯ. ಡಿತ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಟಿಗೆ (ಅನ್) ಲೋಪ. ಕೃದುತ್ಪರಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚಕರ—ಡುಕೃಜ್ ಕರಣೇ. ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಿಸಿಗೆ ಣಲಾದೇಶ. ಣಲ್ಉತ್ತಮೋ ವಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೯೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕಲ್ಪ.ಣಿತ್ವವಿಧಾನಮಾಡಿರುತ್ತದರಿಂದ ವೃದ್ಧಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಗುಣ. ತಿಜಂತಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಜ್ರಬಾಹುಃ—ವಜ್ರಃ ಬಾಹೌ ಯಸ್ಯ ಸಃ ಬಹುವ್ರೀಹೌ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ಪೂರ್ವಪದಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೨-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೮ ||

:೦:

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಅನುತ್ತಮಾ ತೇ ಮುಘನನ್ನಕಿರ್ನು ನ ತ್ವಾನಾ ಅಸ್ತಿ ದೇವತಾ ವಿದಾನಃ |

ನ ಜಾಯಮಾನೋ ನಶತೇ ನ ಜಾತೋ ಯಾನಿ ಕರಿಷ್ಯಾ ಕೃಣುಹಿ

ಪ್ರವೃದ್ಧ || ೯ ||

ದಶಕಃ

ಅನುತ್ತಂ | ಅ | ತೇ | ಮುಘನನ್ | ನಕಿಃ | ನು | ನ | ತ್ವಾನಾನ್ | ಅಸ್ತಿ | ದೇವತಾ | ವಿದಾನಃ |

ನ | ಜಾಯಮಾನಃ | ನಶತೇ | ನ | ಜಾತಃ | ಯಾನಿ | ಕರಿಷ್ಯಾ | ಕೃಣುಹಿ | ಪ್ರವೃದ್ಧ || ೯ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಇದಾನೀಂ ತೇ ಮರುತೋ ಹರ್ಷೇಣ ಪ್ರತ್ಯಾಹುಃ | ಆ ಇತಿ ಸ್ಮರಣೇ | ಸ್ತುತೆವಂತೋ ವಯಮಿದಾನೀಂ ಹೇ ಮುಘನನ್ ತೇ ತ್ವಯಾನುತ್ತಮಪ್ರೇರಿತಂ ನಕಿರ್ನು | ನೈನಾಸ್ತಿ | ನು ನಿಶ್ಚಯೇ | ತ್ವಯಾಯದುಕ್ತಂ ತತ್ಪ್ರತ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಥಃ | ಹೇ ದೇವ ತ್ವಾನಾಂಸ್ತತ್ಪ್ರದೃಶೋ ವಿದಾನೋ ವಿದ್ವಾನ್ || ವ್ಯತ್ಯಯೇನ ಶಾನಜ್ಞಃ || ಜಯೋಪಾಯವೇದಿತಾ ದೇವತಾ ದೇವೋ ನಾಸ್ತಿ | ಕಿಂಚ ಹೇ ಪ್ರವೃದ್ಧಾತಿಬಲ ಜಾಯಮಾನೋ ಜಾತೋ ವಾ ಕಶ್ಚಿದ್ವೇವೋ ಮರ್ತ್ಯೋ ವಾ ತ್ವಂ ಯಾನಿ ವೃತ್ತವಧಾದೀನಿ ಕರಿಷ್ಯಾ ಕರ್ತವ್ಯಾನಿ ಕೃಣುಹಿ ಕುರುಷೇ ತಾನಿ ನ ನಶತೇ | ನ ನ್ಯಾಪ್ನೋತಿ | ನಶತಿಯಾಪ್ನಿಕರ್ಮಾ | ನಾನ್ಯಸ್ತಚ್ಚೇಷ್ಟಿತಾನುಕಾರ್ಯೇವೇತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಮಘವನ್—ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ | ಆ—ಖಂಡಿತನಾಗಿಯೂ | ತೇ—ನಿನ್ನಿಂದ | ಅನುತ್ತಂ—ನಡೆಸಲ್ಪಡ
ದಿರುವ ಕಾರ್ಯವು | ನುಕಿರ್ನು—ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ | ತ್ವಾವಾನ್—ನಿನಗೆ ಸದೃಶನಾಗಿ | ವಿದಾನಃ—ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗಿರುವ |
ದೇವತಾ—ದೇವತೆಯು | ನ ಅಸ್ತಿ—ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ | ಪ್ರವೃದ್ಧ—ಅತ್ಯಂತ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ |
ಯಾನಿ—ವೃತ್ರವಧಾದಿರೂಪವಾದುದೂ | ಕರಿಷ್ಯಾ—(ಲೋಕಹಿತಕ್ಕಾಗಿ) ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದುದೂ ಆದ
ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು | ಕೃಣುಹಿ—ನೀನು ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು | ಜಾಯಮಾನಃ—ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವವನೂ |
ಜಾತಃ—ಹಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿರುವವನೂ ಆದ ಯಾವ ದೇವತೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮಾನವನಾಗಲಿ | ನ ನಶತೇ—
ನಿನಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಲಾರನು |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, ನಿನ್ನಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡದಿರುವ ಕಾರ್ಯವು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಮಾನ
ನಾದ ಪ್ರಾಜ್ಞನೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಇಂದ್ರನೇ, ವೃತ್ರವಧಾದಿರೂಪವಾದುದೂ, ಲೋಕ
ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದುದೂ ಆದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೀನು ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ, ಅವುಗಳನ್ನು
ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವವನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಈಗ ಹುಟ್ಟಿರುವವನಾಗಲಿ ಯಾವದೇವತೆಯೂ ಅಥವಾ ಯಾವ ಮಾನವನೂ
ಮಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮೀರಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

English Translation

(Maruts),—Verily, Maghavat, nothing (done) by you is unavailing
there is no divinity as wise as you : no one being born, or that has been
born, ever surpasses the glorious deeds which you, mighty (Indra) have
achieved.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಮರುತ್ತುಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆ
ಸಹಾಯವನ್ನು ಮರೆತರೂ ಸಹ ಮರುತ್ತುಗಳು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಗೌರವವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮ
ವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಲೋಕೋಪಕಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನ
ವಾದ ದೇವತೆಯು ಹಿಂದೆಯೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆಯೂ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ.

ನಶತೇ—ನಶತಿವ್ಯಾಪ್ತಿಕರ್ಮ | ಈ ಪದವನ್ನು ವ್ಯಾಪ್ತಿಕರ್ಮ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಠಿಸಿದೆ. (ನಿ. ೩-೧೦)
ದೇವತೆಯಾಗಲಿ ಮಾನವನಾಗಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮರೆಸಿ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ
ವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾರನು ಎಂದರ್ಥ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ಅನುತ್ತಮ್—ಋದ ಪ್ರೇರಣೆ. ಧಾತು. ಕೃ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಶತ್ತಿನಿಷತ್ತ—(ಪಾ. ಸೂ ೮-೨೧)
ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಪಾತಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನಿಷ್ಪಾತಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತತ್ಪುರುಷೇತುಲ್ಯಾರ್ಥ—(ಪಾ. ಸೂ.

೬-೨-೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ನರ್ಜಾಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ತ್ಯಾನಾನ್—ವತುಪ್ ಪ್ರಕರಣೇ ಯುಷ್ಮದಸ್ಮಭ್ಯಾಂ ಛಂದಸಿ ಸಾದೃಶ್ಯೇ ಉಪಸಂಖ್ಯಾನಮ್
(ಪಾ. ಸೂ. ೫-೨-೩೯-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಾದೃಶ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವತುಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಪ್ರತ್ಯಯೋತ್ತರಪದಯೋಽತ್ಯ
ಸೂತ್ರದಿಂದ ಮಸರ್ಯಂತಕ್ಕೆ ತ್ವಾದೇಶ. ಆ ಸರ್ವನಾಮ್ನಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೯೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ದಕಾರಕ್ಕೆ
ಆತ್ವ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಪ್ರಾತಿಸದಿಕಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದೇನತಾ—ದೇನ ಏನ ದೇನತಾ. ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಲ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ತಲಂತಂಸ್ತ್ರಿಯಾಮ್ ಎಂಬ
ವಚನದಿಂದ ಟಾಪ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯ ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿದಾನಃ—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ. ಧಾತು. ವ್ಯತ್ಯಯೋ ಬಹುಲಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ.
ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಸಾರ್ಥಾತುಕಮಸಿತ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಯ ಜುತಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುವಿನ ಇಕಿಗೆ ಅದನ್ನು
ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಶತೇ—ಣಶ ವ್ಯಾಪ್ತೌ. ಧಾತು. ಲಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಚಾದಿಲೋಪೇ ನಿ-
ಭಾಷಾ (ಪಾ. ಸೂ. ೮-೧-೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಪ್ರತಿಷೇಧ ಬರುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಕರಿಷ್ಯಾ—ಛಾಂದಸ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಪುಂಸಕದಲ್ಲಿ ಶೇಶ್ವಂದಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೦)
ಎಂಬುದರಿಂದ ತಿಗೆ ಲೋಪ.

ಕೃಣುಹಿ—ಕೃವಿ ಹಿಂಸಾಕರಣಯೋಶ್ಚ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.
ಉತಶ್ಚ ಪ್ರತ್ಯಯಾಚ್ಛಂದೋನಾವಚನಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೯-೪-೧೦೬-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಹಿಗೆ ಲುಕ್
ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಗೆ ಅಪಿತ್ವವಿಧಾನಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ
ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರವೃದ್ಧಿ—ವೃಥ ವೃಥೌ. ಕ್ತ ಪ್ರತ್ಯಯ. ರ್ಘುಷಸ್ತುಘೋರ್ಘೋ—ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಧತ್ವ.
ಸಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಂತ್ರಿತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೯ ||

—:—

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಏಕಸ್ಯ ಚಿನ್ಮೇ ವಿಭ್ವಂ ಸ್ತೋತೋ ಯಾ ನು ದಧೃಷ್ವಾನ್ಮುಣವೈ
ಮನೀಷಾ |

ಅಹಂ ಹ್ಯುಂ ಗ್ರೋ ಮರುತೋ ವಿದಾನೋ ಯಾನಿ ಚ್ಯವಮಿಂದ್ರ ಇದೀಶ
ಏಷಾಂ || ೧೦ ||

|| ಪದವಾಠಃ ||

ಏಕಸ್ಯ | ಚಿತ್ | ಮೇ | ವಿಭು | ಅಸ್ತು | ಓಜಃ | ಯಾ | ನು | ದಧೃಷ್ವಾನ್ | ಕೃಣಿವೈ | ಮನೀಷಾ |
 ಅಹಂ | ಹಿ | ಉಗ್ರಃ | ಮರುತಃ | ವಿದಾನ್ | ಯಾನಿ | ಚ್ಯವಂ | ಇಂದ್ರಃ | ಇತ್ | ಈಶೇ | ಏಷಾಂ ||
 || ೧೦ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಇದಾನೀಮಿಂದ್ರೇ ಅಹ | ಮೇ ಮಮೈಕಸ್ಯ ಚಿದೇಕಸ್ಯೈವ ವಿಭು ಸರ್ವತ್ರಗಮನಶೀಲನೋಜೋ
 ಬಲಮಸ್ತು | ಯದ್ವಾ | ಬಲಮೇಕಸ್ಯೈವಾಸ್ತು | ಕಿಮರ್ಥಮಿತಿ ಚೇತ್ ಉಚ್ಯತೇ | ಯಾ ಯಾನಿ
 ಕರ್ಮಾಣಿ ಮನೀಷಾ ಮನೀಷಯಾ ಮನಸ ಈಷಯಾ ದಧೃಷ್ವಾನ್ ಧರ್ಷಿತವಾನಹಂ ನು ಕ್ಷಿಪ್ರಂ
 ಕೃಣಿವೈ ಕರ್ತುಂ ಶಕ್ನುನಾನಿ | ಹೇ ಮರುತಃ ಅಹಂ ಹೃಹಂ ಖಲೂಗ್ರ ಉದ್ಗೂರ್ಣಬಲೋ ವಿದಾನೋ
 ವೇದನಾವಾನ್ | ಯಾನಿ ಯಾನಿ ವಸೂನಿ ಚ್ಯವಂ ಅವಗಚ್ಛಾಮಿ ಏಷಾಮಹಮೇವೇಂದ್ರೇ ಇದೀಶ್ವರ ಏವ
 ಸನ್ನೀಶೇ | ಈಶ್ವರೋ ಭವಾಮಿ | ಅಥನಾ ವಿದಾನೋಽಹಂ ಯಾನಿ ಚ್ಯವಂ ಯಾನ್ಯುದ್ದಿಶ್ಯ ಗಚ್ಛೇಯಂ
 ಏಷಾಮೀಶೇ | ಯತೋಽಹಮಿಂದ್ರಃ ಅತಃ ಶಕ್ತ ಇತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಯಾ—ಯಾವ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು | ಮನೀಷಾ—ನನ್ನ ಸ್ವಬುದ್ಧಿಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ | ದಧೃ-
 ಷ್ವಾನ್—ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ | ನು—ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿಯೇ | ಕೃಣಿವೈ—ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆಯೋ (ಅದ್ದರಿಂದಲೇ) |
 ಮೇ ಏಕಸ್ಯ ಚಿತ್—ಕೇವಲ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಯಾದುದೂ | ವಿಭು—ಸರ್ವತ್ರ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದೂ ಅದ |
 ಓಜಃ—ಬಲವು | ಅಸ್ತು—ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಿ | ಮರುತಃ—ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ | ಅಹಂ ಹಿ—ನಾನಾದರೋ |
 ಉಗ್ರಃ—ಭಯಂಕರನು | ವಿದಾನ್—ಪ್ರಾಜ್ಞನು (ಮತ್ತು) | ಯಾನಿ—ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ | ಚ್ಯವಂ—
 ಮನಸ್ಸನ್ನಿಡುತ್ತೇನೆಯೋ ! ಏಷಾಂ—ಈ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ | ಇಂದ್ರ ಇತ್—ನಾನೇ ಒಡೆಯನಾಗಿ |
 ಈಶೇ—ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, ಎಲ್ಲಾ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಬುದ್ಧಿ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ಸಂಕ-
 ಲ್ಪಿಸಿ ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ, ಸರ್ವತ್ರಸಂಚರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೇವಲ ನನ್ನ ಬಲವು
 ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಿ. ನಾನಾದರೋ, ಅತ್ಯಂತ ಭಯಂಕರನು, ಮತ್ತು ಪ್ರಾಜ್ಞನು, ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ನಾನು
 ಮನಸ್ಸು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಯೋ, ಆ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಭುವಾಗಿರಬಲ್ಲೆನು.

English Translation

(Indra),—May the prowess of me alone be irresistible : may I quickly
 accomplish whatever I contemplate in my mind : for verily, Maruts, I am

fierce and sagacious, and to whatever (objects) I direct (my thoughts), of them I am the lord, and rule (over them).

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಇಂದ್ರನು ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾದ ತನ್ನ ಬಲವನ್ನೂ, ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ತನ್ನ ಭಯಂಕರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ, ಪ್ರಾಜ್ಞತೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳೂ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ, ತಾನು ಸಕಲಕ್ಕೂ ಪ್ರಭುವಾಗಿರಲು ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಮಹದ್ಗುಣಗಳಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಯೋನಿ ಚೈವಮಿಂದ್ರ ಇದೀಶ ಏಷಾಂ ನಾನೇ ಇಂದ್ರನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಾನಾ ಮಹದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಭುತ್ವವೆಂದರ್ಥ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು ಇಂದ್ರ ಶಬ್ದದ ನಿರ್ವಚನವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಇಂದ್ರನ ವಿಶೇಷಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಪದದಿಂದಲೇ ಸೂಚಿತವಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದ್ರ ಇರಾಂ ದೈತಾತಿತಿ ವಾ | ವಿಭಾಗಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ದೈ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ, ಇರಾಂ ಅನ್ನಂ ಪ್ರೀಹ್ಯಾದಿ ದೈತಾತಿ ವಿದಾರಯತಿ | ವರ್ಷಕ್ಕೆದಿತಮಂಕುರಂ ಬೀಜಂ ಭಿನತ್ತಿ ಪ್ರೀಹ್ಯಾದಿರೂಪವಾದ ಅನ್ನವನ್ನು ವಿಭಾಗಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ಮಳೆಯಿಂದ ತೋಯಲ್ಪಟ್ಟ ಬೀಜಾದ್ಯಂಕುರಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ವೃಕ್ಷವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ,

ಇರಾಂ ದಿದಾತಿತಿ ವಾ—ಕೊಡು ಎಂಬರ್ಥವುಳ್ಳ ದಾ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ವರ್ಷದ್ವಾರೇಣಾಸೌ ಇರಾಂ ದಿದಾತಿ | ವೃಷ್ಟ್ಯುತ್ಪಾದನಮೂಲಕವಾಗಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ,

ಇರಾಂ ದೆಧಾತಿತಿ ವಾ—ಪೋಷಣಾರ್ಥಕವಾದ ಧಾ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಅನ್ನಾದಿಗಳನ್ನು ವೃಷ್ಟಿದ್ವಾರಾ ಕೊಟ್ಟು ಪೋಷಿಸುವುದರಿಂದಾಗಲಿ,

ಇರಾಂ ದಾರಯತ ಇತಿ ವಾ—ಸೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ದೈ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುವರೂಪದಲ್ಲಿ ಹದಮಾಡುವುದರಿಂದಾಗಲಿ,

ಇಂದನೇ ದ್ರವತಿತಿ ವಾ—ಓಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ದ್ರ-ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಸೋಮರಸಕ್ಕಾಗಿ ಆತುರದಿಂದ ಓಡಿಬರುವನು ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ,

ಇಂದೌ ರಮತೆ ಇತಿ ವಾ | ಸಂಶೋಷಪಡು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ರಮ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಸೋಮರಸದ ಪಾನದಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗು ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ,

ಇಂಧೇ ಭೂತಾನೀತಿ ವಾ—ಪ್ರಕಾಶಿಸು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಇಂಧ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಭೂತಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವನು ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಇಂದ್ರನೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅನಂತರ ಇತರ ಆಚಾರ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ:—

ಇದಂ ಕರಣಾದಿತ್ಯಾಗ್ರಯಣಿಃ—ವಿಶ್ವಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇವನೇ ಮಾಡಿದನು. ಎಂಬುದರಿಂದ (ಇದಮಸೌ ಸರ್ವಮಕರೋತ್) ಇಂದ್ರಶಬ್ದವಾಚ್ಯನೆಂದು ಆಗ್ರಯಣಮುನಿಗಳ ಮತವಾಗಿದೆ.

ಇದಂ ದರ್ಶನಾದಿತ್ಯಾಪಮನ್ಯವಃ—ಸಕಲವನ್ನೂ ದರ್ಶನಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಇಂದ್ರಶಬ್ದವಾಚನೈಂದು ಔಪಮನ್ಯವಯುಷಿಗಳ ಮತ.

ಇಂದತೇವೈಶ್ವರ್ಯಕರ್ಮಣಃ—ವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸಹ ಈ ಹೆಸರಿರಬಹುದು.

ಇಂದಇಷ್ಟೋತ್ರಾಂ ದಾರಯಿತಾ ನಾ ದ್ರಾವಯಿತಾ ನಾ | ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸೀಳುವವನು ಅಥವಾ ಓಡಿಸುವವನು ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಹೆಸರಿದೆ

ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗುಣಗಳು ಇಂದ್ರಶಬ್ದದಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇಂದ್ರ ಇದೀಶ ವಿಷ್ಣು ಎಂಬುದರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

ವಿಭು—ವಿಭವತೀತಿ ವಿಭು. ಭೂ ಸತ್ತಾಯಾಂ ಧಾತು ಭುವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೭೯) ಎಂಬ ಸೂತ್ರವು ಅನುವೃತ್ತವಾಗುವಾಗ ವಿಪ್ರಭ್ಯೋಡ್ವಸಂಜ್ಞಾಯಾಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೨-೧೮೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಡು ಪ್ರತ್ಯಯ. ಡಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಟಿಗೆ ಲೋಪ. ಕೃದುತ್ತರಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ದಧೃಷ್ವಾನ್—ಇಾಧೃಷಾ ಪ್ರಾಗಲ್ಭೀ ಧಾತು. ಕ್ವಸುಶ್ಚ ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಿಟಿಗೆ ಕ್ವಸುರಾದೇಶ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಧಾತುವಿಗೆ ದ್ವಿತ್ವಾದಿ. ಪ್ರಥಮಾ ಎಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಕೃಣಿವೈ—ಕೃವಿ ಹಿಂಸಾಕರಣಯೋಶ್ಚ ಧಾತು. ಇದಿತೋನುಮ್ ಧಾತೋಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ನುಮಾ ಗಮ. ತುಮನರ್ಥದಲ್ಲಿ ತುಮರ್ಥೇಸೇಸೇನೇಸೇ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೯) ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದಾಗ ಛಾಂದಸವಾಗಿ ಅಭಿಮತರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಗ್ರಃ—ಉಚ ಸಮವಾಯೇ. ಧಾತು. ಋಜ್ರೇಂದ್ರ—(ಉ. ಸೂ. ೨-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ರಗಂತವಾಗಿ ನಿಪಾತಿತವಾಗಿದೆ.

ಚ್ಯವಮ್—ಚ್ಯುಜ್ ಗತೌ. ಧಾತು. ಭ್ವಾದಿ. ವ್ಯತ್ಯಯೋ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಪರಸ್ಮೈಪದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಜ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷವಿಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಿಪ್. ತೆಸಥೆಸಥಮಿ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೦೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಾದೇಶ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಪ್ರತ್ಯಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತು ಉಕಾರಕ್ಕೆ ಗುಣ. ಅವಾದೇಶ. ಯದ್ಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿಪ್ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಈಶೇ—ಈಶ ಐಶ್ವರ್ಯ ಧಾತು. ಅಟ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೦ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಅಮೃತ್ನಾ ಮರುತಃ ಸ್ತೋಮೋ ಅತ್ರ ಯನ್ನೇ ನರಃ ಶ್ರುತ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ
ಚಕ್ರ |

ಇಂದ್ರಾಯ ವೃಷ್ಟೇ ಸುಮುಖಾಯ ಮಹ್ಯಂ ಸಖ್ಯೇ ಸಖಾಯಸ್ತನ್ನೇ
ತನೂಭಿಃ || ೧೧ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಅಮೃಂದತ್ | ಮಾ | ಮರುತಃ | ಸ್ತೋಮಃ | ಅತ್ರ | ಯತ್ | ಮೇ | ನರಃ | ಶ್ರುತ್ಯಂ | ಬ್ರಹ್ಮ | ಚಕ್ರ |
ಇಂದ್ರಾಯ | ವೃಷ್ಟೇ | ಸುಮುಖಾಯ | ಮಹ್ಯಂ | ಸಖ್ಯೇ | ಸಖಾಯಃ | ತನ್ನೇ | ತನೂಭಿಃ || ೧೧ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಇದಮುಪೇಂದ್ರನಾಕೃಂ | ಹೇ ಮರುತಃ ಮಾ ಮಾಮತ್ರಾಸ್ತನ್ನದಕೋತ್ಪಾದನನಿಷಯೇ
ಸ್ತೋಮಃ ಸ್ತೋತ್ರಮಮೃಂದತ್ | ಮಾದಯತಿ ಮೋದಯತೇ ನಾ | ಹೇ ನರಃ ಸಖಾಯಃ ಯೂಯಂ ಮೇ
ಮಮ ಯಚ್ಛ್ರುತ್ಯಂ ಸರ್ವೈಃ ಶ್ರುತವ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಿವೃಥಮೇಘಧಾರಣಾದಿರೂಪಂ ಚಕ್ರ ಕೃತವಂತಃ |
ಸ್ವಪ್ರಭೂತಂ ಸ್ತೋತ್ರಂ ನಾನುತ್ತಮಾ ತೇ ಇತ್ಯಾದಿಕಂ | ಇಂದ್ರಾಯ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಗುಣಕಾಯ
ವೃಷ್ಟೇ ಭಿಮತೇರ್ಷಿತ್ರೇ ಸುಮುಖಾಯ ಶೋಭನಯಾಗಾಯ ಸಖ್ಯೇ ಯುಷ್ಮಾಭಿಃ ಸಮಾನಖ್ಯಾನಾಯ
ತನೂಭಿರನೇಕಶರೀರೈರುಪೇತಾಯ ಮಹ್ಯಂ ಮಮ ತನ್ನೇ ಮದೀಯಶರೀರಪೋಷಾಯ ಭವತು |
ಯದ್ವಾ | ತನೂಭಿರಸ್ಮಚ್ಛರೀರಭೂತೈರ್ಯುಷ್ಮಾಭಿಃ ಕೃತಂ ಮಹ್ಯಮೇವಾಸ್ತಿ ತ್ಯಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥಃ |

ಮರುತಃ—ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, | ಮಾ—ನನ್ನನ್ನು | ಅತ್ರ—ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ | ಸ್ತೋಮಃ—
ಸ್ತೋತ್ರವು | ಅಮೃಂದತ್—ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತದೆ | ನರಃ—ನೇತೃಗಳೂ | ಸಖಾಯಃ—ಸುಹೃತ್ತುಗಳೂ ಆದ
ನೀವು | ಮೇ—ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದೂ ಮತ್ತು | ಯತ್—ಯಾವುದು | ಶ್ರುತ್ಯಂ—ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಕೇಳಲ್ಪ
ಡುವುದೂ, | ಬ್ರಹ್ಮ—ಬೃಹತ್ತಾದ ಮೇಘವನ್ನು ಧರಿಸತಕ್ಕದ್ದೂ ಆದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು | ಚಕ್ರ—ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ
(ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸಹ) | ಇಂದ್ರಾಯ—ಈಶ್ವರಗುಣವುಳ್ಳವನೂ, | ವೃಷ್ಟೇ—ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವವನೂ, |
ಸುಮುಖಾಯ—ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಯಾಗವುಳ್ಳವನೂ, | ಸಖ್ಯೇ—ನಿಮ್ಮಗಳ ಸಖನೂ, | ತನೂಭಿಃ—ಅನೇಕ
ಶರೀರಗಳಿಂದ ಕೂಡುವವನೂ ಆದ | ಮಹ್ಯಂ—ನನ್ನ | ತನ್ನೇ—ಶರೀರದ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಉದ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರಲಿ.

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ತೋತ್ರವು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನೇತೃಗಳೂ ಸುಹೃತ್ತುಗಳೂ ಆದ ನೀವು ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದೂ, ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಕೇಳಲ್ಪಡುವುದೂ, ಬೃಹತ್ತಾದ ಮೇಘವನ್ನು ಧರಿಸತಕ್ಕದೂ ಆದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಸ್ತುತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಹ ಈಶ್ವರಗುಣವುಳ್ಳವನೂ, ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವವನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಯಾಗವುಳ್ಳವನೂ, ನಿಮ್ಮಗಳ ಸಖನೂ, ಅನೇಕ ಶರೀರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ ಆದ ನನ್ನ ಶರೀರದ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಆಗಿರಲಿ.

English Translation

Maruts, on this occasion praise delights me ; that praise which is to be heard (by all), which men have offered me. To Indra, the showerer (o benefits), the object of pious sacrifice : to me, (endowed) with many forms (do you) my friends (offer sacrifices) for (the nourishment of my) person.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಇಂದ್ರನು ಮರುತ್ತುಗಳ ಮನಸ್ಸು ನೋಯುವಂತೆ ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ. ಮರುತ್ತುಗಳ ಸಖ್ಯವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಂತೆ ಉಪಚಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದಿನ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಇಂದ್ರನು ಮರುತ್ತುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಒಂಭತ್ತನೇ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ “ ಅನುತ್ತಮಾ ತೇ ಮಘವನ್ನಕಿರ್ನು ” ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಮರುತ್ತುಗಳು ಇಂದ್ರನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಇಂದ್ರನ ಉತ್ತರವು ವೃದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಋಕ್ಕಿನ ಅರ್ಥವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಖ್ಯೇ ಸಖಾಯಸ್ತನ್ನೇ ತನೂಭಿಃ ಎಂಬ ಪಾದವು ಮಾತ್ರ ಕೊಂಚ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಯಣರು ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ; ತನೂಭಿಃ—ಅನೇಕಶರೀರವುಳ್ಳವನೇತಾಯ ; ಮಹ್ಯಂ—ಮಮ ; ತನ್ನೇ—ಮದೀಯಶರೀರಪೋಷಾಯ—ಅನೇಕ ಶರೀರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನನ್ನ ದೇಹಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಎಂದು ಒಂದರ್ಥವೂ, ಅಲ್ಲದೇ, ತನೂಭಿರಸ್ಮಚ್ಛರೀರಭೂತೈರ್ಯುಷ್ಪಾಭಿಃ—ನನ್ನ ದೇಹಾನತಿರಿಕ್ತರಾದ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೃತವಾದದ್ದು ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದರ್ಥವೂ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಅಮಂದತ್—ಮದಿ ಸ್ತುತ್ಯಾದಿಷು. ಧಾತು. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಜ್. ಪ್ರಯೋಜಕ ವ್ಯಾಪಾರ ತೋರುವುದರಿಂದ ಅಂತರ್ಭಾವವಿತ್ತಣ್ಯಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಥಮವುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಪಾದಾದಿ ಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಡಾಗನು ಉದಾತ್ತವಾದುದರಿಂದ ಅದ್ಯದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರುತ್ಯಮ್—ಶ್ರು ಶ್ರವಣೇ. ಧಾತು. ಅಚೋಯತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೬೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯತಿಗೆ ಅಪವಾದವಾಗಿ ಔಣಾದಿಕ ಕೃಪ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಹೃಸ್ವಸ್ಯಸಿಕ್ಕೃತಿ ತುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೭೧) ಎಂಬು

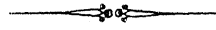
ದರಿಂದ ತುಕಾಗಮು. ಪ್ರತ್ಯಯ ಪಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಶ್ರುತಿಶಬ್ದ. ಭವೇಭಂದಸಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೪-೪-೧೧೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಯೇತೋನಾವಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೨೧೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚಕ್ರ—ಡುಕ್ಯು ಕರಣೇ. ಧಾತು. ಲಿಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗ ವಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುಮುಖಾಯ—ಶೋಭನಃ ಮುಖಃ ಯಸ್ಯ ಸಃ. ತಸ್ಮೈ. ಸುಸ್ವರಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವಾಗಿ ಆದ್ಯದಾತ್ಮಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಚತುರ್ಥೀಏಕವಚನಾಂತರೂಪ.

ಸಖ್ಯೇ—ಶೇಷೋಘ್ಯಸಖಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೧-೪-೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಘಿಸಂಜ್ಞಾ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಗುಣಾದಿಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಚತುರ್ಥೀಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಯಣಾದೇಶ.

ತನ್ವೇ—ತನು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಚತುರ್ಥೀಏಕವಚನಪರವಾದಾಗ ಜಸಾದಿಷು ಭಂದಸಿ ನಾ ವಚನಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಗುಣಾದಿಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಣಾದೇಶ. ಉದಾತ್ತಸ್ವರಿತಯೋರ್ಯ—(ಪಾ. ಸೂ. ೮-೨-೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಸ್ವರಿತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೧ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಏನೇದೇತೇ ಪ್ರತಿ ಮಾ ರೋಚಮಾನಾ ಅನೇದ್ಯಃ ಶ್ರವ ಏಷೋ ದಧಾನಾಃ |
ಸಂಚಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಮರುತಶ್ಚಂದ್ರವರ್ಣಾ ಅಚ್ಛಾಂತ ಮೇ ಭದಯಾಥಾ ಚ
ನೂನಂ || ೧೨ ||

|| ಪದಪಾಠಃ ||

ಏವ | ಇತ್ | ಏತೇ | ಪ್ರತಿ | ಮಾ | ರೋಚಮಾನಾಃ | ಅನೇದ್ಯಃ | ಶ್ರವಃ | ಅ | ಇಷಃ | ದಧಾನಾಃ |
ಸಂಚಕ್ಷ್ಮ್ಯ | ಮರುತಃ | ಚಂದ್ರವರ್ಣಾಃ | ಅಚ್ಛಾಂತ | ಮೇ | ಭದಯಾಥ | ಚ | ನೂನಂ || ೧೨ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಮರುತಃ ಏನೇದೇವಮೇನೈತೇ ಯೂಯಂ ಮಾ ಮಾಂ ಪ್ರತಿ ರೋಚಮಾನಾ ಮದ್ವಿಷಯೇ ಸಂಪ್ರೀಯಮಾಣಾ ಮಾಂ ಖ್ಯಾಸಯಂತೋ ನಾನೇದ್ಯೋನಂತಿಕಸ್ಯಂ ಶ್ರವಃ ಕೀರ್ತಿಮಿಷಶ್ಚ ದಧಾನಾಃ | ಅ ಇತಿ ಚಾರ್ಥೇ | ಯದ್ವಾ | ಅನೇದ್ಯ ಇತಿ ಪ್ರಶಸ್ಯನಾಮ | ಪ್ರಶಸ್ಯಂ ಯೇಶೋನಂತಿಕೋ ದಧಾನಾ

ಅಸ್ಮಾಭಿರ್ವಾ ಧಾರಯೆನಾಣಾಃ | ಚಂದ್ರವರ್ಣಾಃ | ಚಂದ್ರಮಿತಿ ಹಿರಣ್ಯನಾಮ | ಸುವರ್ಣವರ್ಣಾ-
ಯೂಯಂ ಮೇ ಮಾಂ ಸಂಚಕ್ಷ್ಯ ಸಮ್ಯಕ್ಪ್ರಕಾಶ್ಯ ನೂನಂ ನಿಶ್ಚಯಮಚ್ಛಾಂತೆ ಯಶೋಭಿರಾಚ್ಛಾ-
ದಿತವಂತಶ್ಚದಯಾಥ | ಅಚ್ಛಾದಯಥ ಚ | ಮಾಂ ಪ್ರತಿ ಸರ್ವದಾ ರೋಚಮಾನಾ ಮಯ್ಯೇವ ಕೀರ್ತಿ-
ಮನ್ಮಂ ಚ ದಧಾನಾ ಮತ್ಕೃತ್ಯೈಃ ಕರ್ಮಭಿರ್ಮಾನೇವ ಸ್ತುತೇತ್ಯರ್ಥಃ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಮರುತಃ—ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ. | ಏವೇತ್—ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ | ಏತೇ—ನೀವುಗಳು | ಮಾಂ—
ನನ್ನನ್ನು | ಪ್ರತಿರೋಚಮಾನಾಃ—ಪ್ರಶಂಸಾವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಹರ್ಷಗೊಳಿಸುತ್ತಲೂ, | ಅನೇದ್ಯೈಃ—ಅತಿವಿಸ್ತೃತ
ವಾದ | ಶ್ರವಃ—ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ | ಇಷಃ—ಅನ್ನವನ್ನೂ | ದಧಾನಾಃ—ಹೊಂದುತ್ತಲೂ, | ಚಂದ್ರ-
ವರ್ಣಾಃ—ಆಹ್ಲಾದಕರವಾದ ವರ್ಣವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ | ಮೇ—ನನ್ನನ್ನು | ಸಂಚಕ್ಷ್ಯ—ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿ
ನೂನಂ—ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ | ಅಚ್ಛಾಂತೆ—ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದ ಯುಕ್ತರಾಗಿಯೂ ಆಗಿ | ಛದಯಾಥ ಚ—
(ನನ್ನನ್ನು) ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರಿ |

ಛಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಾವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಹರ್ಷಗೊಳಿಸು-
ತ್ತಲೂ, ಅತಿವಿಸ್ತೃತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ಅನ್ನವನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಲೂ, ಆಹ್ಲಾದಕರವಾದ ವರ್ಣವುಳ್ಳವರಾ-
ಗಿಯೂ, ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿ ನೀವೂ ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದ ಯುಕ್ತರಾಗಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಸಹ ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದ ಯುಕ್ತ-
ನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರಿ.

English Translation

Maruts, verily, glorifying me and enjoying boundless fame and food
(through my favour), do you, of golden colour, and invested with glory, cover
me in requital, verily, (with renown).

! ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು !

ಅನೇದ್ಯೈಃ—ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ
ಅನಂತಿಕೃತ್ಯಂ ಎಂದರೆ, ಅತಿದೂರವಾಗಿ ವಿಸ್ತೃತವಾದ (ಪ್ರಭೂತವಾದ) ಯಶಸ್ಸೆಂದೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ
ಅನೇದ್ಯೈ ಶಬ್ದವು ಪ್ರಶಸ್ತನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ (ನಿ. ೩-೧೩) ಅನೇದ್ಯೈಃ ಶ್ರವಃ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ
ಅತ್ಯಂತಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಯಶಸ್ಸೆಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಂದ್ರವರ್ಣಾಃ—ಚಂದ್ರಮಿತಿ ಹಿರಣ್ಯನಾಮ | ಸುವರ್ಣವರ್ಣಾಃ | ಚಂದ್ರಶಬ್ದವು ಹಿರಣ್ಯ-
ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ ೨-೧೦) ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣದಂತೆ ರಮ್ಯವಾದ ವರ್ಣವುಳ್ಳವ-
ರೆಂದಾಗಲಿ; ಅಥವಾ,

ಚಂದ್ರಶ್ಚಂದತೇಃಕಾಂತಿಕರ್ಮಣಃ | (ನಿ ೧೦-೫) ಕಾಂತಿಯುತವಾದುದೂ, ರಮ್ಯವಾದುದೂ ಆದ ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಚಂದ್ ಧಾತುವಿನಿಂದ ಚಂದ್ರವೆಂಬ ಪದವು ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಆಹ್ಲಾದ ಕರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವರು ಎಂದಾಗಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳ ವರ್ಣವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆ.

ಯೇ ಅಗ್ನಯೋ ನ ಶೋಶುಚಿನ್ನಿಧಾನಾ ದ್ವಿರ್ಮುರುತೋ ವಾವೃಧಂತೆ |

ಅರೇಣವೋ ಹಿರಣ್ಯಾಸ ಏಷಾಂ ಸಾಕಂ ನೃಮ್ಬೈಃ ಪೌಂಸ್ಯೇಭಿಶ್ಚ ಭೂವನ್ ||

(ಋ. ಸಂ. ೬-೬೬-೨)

ಇತ್ಯಾದಿ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮರುತ್ತುಗಳ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

|| ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ||

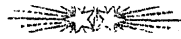
ರೋಚಿಮಾನಾಃ—ರುಚ ದೀಪ್ತೌ. ಧಾತು. ಲಟಿಗೆ ಶಾನಚಾದೇಶ. ಶಪ್ ವಿಕರಣನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತು ವಿನ ಲಘೂಪಧಿಗೆ ಗುಣ. ಅನೇಮುಕ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೨-೮೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಮುಕಾಗಮ. ತಾಸ್ಯನು- ದಾತ್ರೇತ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾತುಸ್ವರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅನೇದ್ಯಃ—ಣಿಡಿ ಕುತ್ಸಾಯಾಂ ಧಾತು. ಷೋನಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಿಗೆ ನತ್ವ. ಮಹಲೋಣ್ಯತ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೧೨೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಣ್ಯತ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅಗಮಶಾಸ್ತ್ರನುನಿತ್ಯಮ್ ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ನುಮಾಗನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಜ್ಜಾತತ್ಪುರುಷಸಮಾಸವಾದಾಗ ನಜ್ಜಾಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಂಚಿಕ್ಷಾ—ಚಕ್ಷಿಜ್ ವ್ಯಕ್ತಾಯಾಂ ವಾಚಿ. ಧಾತು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಸೇನಜ್ಜಾಪೂರ್ವೇ—(ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೩೭) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕ್ತ್ವಾ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ಲ್ಯಬಾದೇಶ. ಪಿತ್ತಾದುದ ರಿಂದ ಅನುದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಸಾತಸ್ಯ ಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಚಂದ್ರವರ್ಣಾಃ—ಬಹುವ್ರೀಹಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭದಯಾಥ—ಭದ ಅಪವಾರಣೇ. ಧಾತು. ಚುರಾದಿ. ಲೇಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಥ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಲೇಟೋಽಡಾಟೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೬೪) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆದಕ್ಕೆ ಆಡಾಗಮ. ಣಿಚಿಗೆ ಗುಣ, ಅಯಾದೇಶ. ಸಂಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕೋವಿಧಿರನಿತ್ಯಃ ಎಂಬ ವಚನದಿಂದ ಣಿಚ್ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತುವಿನ ಉಪಧಿಗೆ ವೃದ್ಧಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಛಾಂದಸವಾಗಿ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಣಿಚ್ ಸ್ವರದಿಂದ ದಕಾರೋತ್ತರಾಕಾರ ಉದಾತ್ತ ವಾಗುತ್ತದೆ. || ೧೨ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಕೋ ನ್ವತ್ರ ಮರುತೋ ಮಾಮಹೇ ವಃ ಪ್ರ ಯಾತನ ಸಖೀರಚ್ಛಾ
ಸಖಾಯಃ |

ಮನ್ಮಾನಿ ಚಿತ್ರಾ ಅಪಿನಾತಯಂತ ಏಷಾಂ ಭೂತ ನವೇದಾ ಮ ಋತಾ-
ನಾಂ || ೧೩ ||

ಪದಪಾಠಃ |

ಕಃ | ನು | ಅತ್ರ | ಮರುತಃ | ಮಮಹೇ | ವಃ | ಪ್ರ | ಯಾತನ | ಸಖೀನ್ | ಅಚ್ಛ | ಸಖಾಯಃ |

ಮನ್ಮಾನಿ | ಚಿತ್ರಾಃ | ಅಪಿನಾತಯಂತಃ | ಏಷಾಂ | ಭೂತ | ನವೇದಾಃ | ಮೇ | ಋತಾನಾಂ || ೧೩ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಮರುತಃ ಯುಷ್ಮಾನತ್ರ ಲೋಕೇ ಕೋ ನು ಖಲು ಮರ್ತ್ಯೋ ಮಮಹೇ | ಪೂಜಯೇತಿ |
ಹೇ ಸಖಾಯಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ಸಖವತ್ಪ್ರಿಯಕಾರಿಣಃ ಸಂತಃ ಸಖೀನ್ ಹವಿಷ್ವದಾನೇನ ಸಖಿಭೂತಾನ್ಯಜ-
ಮಾನಾನಚ್ಛಾಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ಪ್ರ ಯಾತನ | ಗಚ್ಛತ | ಹೇ ಚಿತ್ರಾಶ್ಚಾಯನೀಯಾಃ ಯೂಯಂ
ಮನ್ಮಾನಿ ಮನೀಯಾನಿ ಧನಾನ್ಯಪಿನಾತಯಂತಃ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ಪ್ರಾಪಯಂತೋ ಭೂತ | ಭವತ | ಕಿಂಚಿ
ಮೇ ಪುದೀಯಾನಾಮೇಷಾಮೃತಾನಾಮವಿತಥಾನಾಂ ನವೇದಾ ಭೂತ | ಜ್ಞಾತಾರೋ ಭವತ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಮರುತಃ—ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, | ಅತ್ರ—ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ | ಕೋ ನು—ಯಾವ ಮರ್ತ್ಯನು ತಾನೇ
(ನನ್ನಂತೆ) | ಮಮಹೇ—ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೆ. | ಸಖಾಯಃ—ಸಕಲರಿಗೂ ಸಖರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು | ಸಖೀನ್—
ನಿಮಗೆ ಸಖರಾದ ಯಜಮಾನರನ್ನು | ಅಚ್ಛ—ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಲು | ಪ್ರ ಯಾತನ—ನಡೆಯಿರಿ |
ಚಿತ್ರಾಃ—ಆಕರ್ಷಕರಾದ ಮರುತ್ತುಗಳೇ | ಮನ್ಮಾನಿ—ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ವಿಷಯಗಳಾದ ಧನಗಳನ್ನು | ಅಪಿನಾತ-
ಯಂತಃ—(ಅವರಿಗೆ) ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾ | ಭೂತ—ಇರಿ | ಮೇ—ನನ್ನ | ಏಷಾ ಋತಾನಾಂ—ಈ ಸತ್ಯ
ವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು | ನವೇದಾಃ—ತಿಳಿಯಿರಿ. |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮರ್ತ್ಯನು ತಾನೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನನ್ನಂತೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೆ.
ನೀವು ಸಕಲರಿಗೂ ಸಖರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ನಿಮಗೆ ಸಖರಾದ ಯಜಮಾನರನ್ನು ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಲು
ನಡೆಯಿರಿ. ಆಕರ್ಷಕರಾದ ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ವಿಷಯಗಳಾದ (ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಿರುವ) ಧನಗಳನ್ನು
ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ನನ್ನ ಈ ಸತ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ.

English Translation

(Agastya),—What mortal, Maruts, worships you in this world; hasten friends, to the presence of your friends: wonderful (divinities), be to them the means of acquiring riches, and be not uncognizant of my merits.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಮರುತ್ತುಗಳಿಗೂ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ನಡೆದನಂತರ ಆಗಸ್ಟ್ಯನು ಈ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮರುತ್ತುಗಳನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮನ್ಮಾನ್ವಿ—ಮನ್ಮಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮನನೀಯಾನಿ ಧನಾನಿ ಧ್ಯಾನಾರ್ಹವಾದ ಧನಗಳೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಸ್ತುತ್ಯವಾದ, ಪೂಜ್ಯವಾದ ಎಂಬರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ (ಋ. ಸಂ. ೧-೨೬-೨; ೧-೧೫೧-೮). ಇತ್ಯಾದ್ಯನೇಕ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮನ್ಮನಾ, ಮನ್ಮಭಿಃ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ಮತ್ತು ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹವಾದ ಮನಃಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ಉಪ ಪ್ರಾಗಾತ್ಸುಮನ್ಮೇಧಾಯಿ ಮನ್ಮ ದೇವಾನಾಮಾಶಾ ಉಪ ವೀತಪೃಷ್ಠಃ |

ಅನ್ನೇನಂ ವಿಪ್ರಾ ಋಷಯೋ ಮದಂತಿ ದೇವಾನಾಂ ಪುಷ್ಪೇ ಚಕೃಮಾ ಸುಬಂಧುಂ ||

(ಋ. ಸಂ ೧-೧೬೨-೨)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೬-೨೨) ಮನನೀಯವಾದ ಎಂದರೆ ಧ್ಯಾನಾರ್ಹವಾದ ಮಂತ್ರವೆಂದರ್ಥ. ಸಾರಾಣರು ಉದಾಹೃತವಾದ ಈ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮನನೀಯವಾದ ಫಲವೆಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ,

ತನೂನಪಾತ್ವಥ ಋತಸ್ಯ ಯಾನಾನ್ಮಧ್ವಾ ಸಮಂಜಸ್ತ್ವದಯಾ ಸುಜಿಹ್ವ |

ಮನ್ಮಾನಿ ಧೀಭಿರುತ ಯಜ್ಞಮೃಂಧನ್ ದೇವತಾ ಚ ಕೃಣುಹ್ಯಧ್ವರಂ ನಃ |

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೧೦-೨)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅಸ್ಮದಭಿಪ್ರೇತಾನಿ ಸ್ತೋತ್ರಾಣಿ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ೧-೧೨೯-೯. ನೇ, ಋಕ್ಕನ್ನುದಚರಿಸಿ (ನಿ. ೧೦-೪೨) ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮನನೀಯವಾದ ಫಲವೆಂದರ್ಥಮಾಡಬಹುದು.

ನನೇದಾಃ—ಜ್ಞಾತಾರೋ ಭವತ | ಅರಿಯುವವರಾಗಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಅತಿಶಯವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಥಾ ಸಬಾಧಃ ಶಶಮಾನೋ ಅಸ್ಯ ನಶದಭಿ ದ್ರವಿಣಂ ದೀಧ್ಯಾನಃ |

ದೇವೋ ಭುವನ್ನವೇದಾ ಮ ಋತಾನಾಂ ನಮೋ ಜಗೃಭ್ವಾ ಅಭಿ ಯಜ್ಞಾ ಜೋಷತ್ |

(ಋ. ಸಂ. ೪-೨೩-೪)

ಎಂಬ ಋಕ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯಣರು ಅತಿಶಯೇನ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಭಿಮಾನವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಗಸ್ತ್ಯನು ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಮಮಹೇ—ಮಹ ಪೂಜಾಯಾಂ ಧಾತು . ಪ್ರಯೋಜಕವ್ಯಾಪಾರ ತೋರುವುದರಿಂದ ಅಂತರ್ಭಾವಿತಣ್ಯರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಛಂದಸಿಲುಚ್ಛಲಜ್ಞ—ಎಂಬುದರಿಂದ ವರ್ತಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಲಿಟ್. ಪ್ರಥಮಪುರುಷವಿಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯಾತನೇ—ಯಾ ಪ್ರಾಪಣೇ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪನಪ್ಪನಧನಾಶ್ಚ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೧೩೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಖಾಯೇ—ಸಮಾನಂ ಖ್ಯಾಯತೇ ಜನ್ಯೇರಿತಿ ಸಖಾ. ಸಮಾನೇ ಖ್ಯಃ ಸ ಚೋದಾತ್ತಃ (ಉ. ಸೂ. ೪-೫೭೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮಾನಶಬ್ದ ಉಪಪದವಾಗಿರುವಾಗ, ಖ್ಯಾ ಪ್ರಕಥನೇ. ಈ ಧಾತುವಿಗೆ ಇಣ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅದು ಡಿತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಯಕಾರ ಲೋಪ. ಸಮಾನ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತವಾದ ಸ ಎಂಬಾದೇಶ. ಸಂಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಮಂತ್ರಿತ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮನ್ಮಾನಿ—ಮನ ಜ್ಞಾನೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಔಣಾದಿಕಮನಿನಿ ಪ್ರತ್ಯಯ. ನಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆದ್ಯುದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಸಿವಾತಯಂತಃ—ವಾತ ಗತಿಸುಖಸೇವನಯೋಃ ಧಾತು. ಚುರಾದಿ. ಸತ್ಯಾಪಸಾಶ—(ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೨೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಣಿಚ್. ಣಿಜಂತದ ಮೇಲೆ ಲಿಟ್ ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಶತ್ರಾದೇಶ. ಶಪ್ ವಿಕರಣ. ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಣಿಚಿಗೆ ಗುಣ. ಆಯಾದೇಶ. ಲಸಾರ್ವಧಾತುಕವು ಅನುದಾತ್ತವಾಗುವುದರಿಂದ ಣಿಚ್ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾದಿಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃದುತ್ಪರಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭೂತ—ಭೂ ಸತ್ತಾಯಾಂ ಧಾತು. ಲೋಟ್ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಲಜ್ಜದ್ಭಾವವಿರುವುದರಿಂದ ತಾದೇಶ. ಬುಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಭೂಸುವೋಸ್ತಿಜಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೮೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ಗುಣ ನಿಷೇಧ ಬರುತ್ತದೆ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ನವೇದಾಃ—ವಿದ ಜ್ಞಾನೇ ಧಾತು. ಪಚಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಅಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪುಗಂತೆ-ಲಘೂಪಧಸ್ಯಚಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೩-೮೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಲಘೂಪಧಗುಣ. ನಭ್ರಾಣ್ ನಸಾತ್—(ಪಾ. ಸೂ. ೬-೩-೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ನಜ್ಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಭಾವ. ನಜ್ಪೂರ್ವಪದಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ || ೧೩ ||

ಸಂಹಿತಾಪಾಠಃ

ಆ ಯದ್ವೈವಸ್ಯಾದ್ವೈವಸೇ ನ ಕಾರುರಸ್ಮಾಜ್ಜಕ್ರೇ ಮಾನ್ಯಸ್ಯ ಮೇಧಾ ।

ಓ ಸು ವರ್ತಮರುತೋ ವಿಪ್ರಮಚ್ಛೇಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ಜರಿತಾ ವೋ
ಅರ್ಚತ ॥ ೧೪ ॥

ಪದಪಾಠಃ

ಆ | ಯತ್ | ದ್ವೈವಸ್ಯಾತ್ | ದ್ವೈವಸೇ | ನ | ಕಾರುಃ | ಅಸ್ಮಾನ್ | ಚಕ್ರೇ | ಮಾನ್ಯಸ್ಯ | ಮೇಧಾ |

ಓ ಇತಿ | ಸು | ವರ್ತಮ | ರುತಃ | ವಿಪ್ರಂ | ಅಚ್ಛೇ | ಇಮಾ | ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ | ಜರಿತಾ | ವಃ | ಅರ್ಚತ ॥
॥೧೪॥

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಹೇ ಮರುತಃ ದ್ವೈವಸ್ಯಾದ್ವೈವಸೈರಿಚರಣಾರ್ಹಾತ್ಪ್ರೋತೃತೇನ ಸ್ತೋತ್ರೇಣ ದ್ವೈವಸೇ
ಪರಿಚರಣಾಯ ಪರ್ಯಾಪ್ತಾ ಕಾರುಃ ಕರ್ತ್ರೇ ಸ್ತುತಿಕುಶಲಾ ಮಾನ್ಯಸ್ಯ ಮಾನನೀಯಸ್ಯ ವಿದುಷೋ
ಮೇಧಾ ಬುದ್ಧಿರಸ್ಮಾನ್ | ನೇತಿ ಸಂಪ್ರತ್ಯರ್ಥೇ | ಇದಾನೀಂತನಾನಾ ಚಕ್ರೇ | ಅಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಕರೋತಿ |
ಪ್ರಾಪ್ನೋತೀತ್ಯರ್ಥಃ | ಯದ್ವಾ | ಷಷ್ಠೀಬಹುವಚನ ಇದಂ ರೂಪಂ | ದ್ವೈವಸ್ಯಾನಾಂ ಪರಿಚರಣಾರ್ಹಾ-
ಣಾಂ ದ್ವೈವಸೇ ಪರಿಚರಣಾಯೇತ್ಯರ್ಥಃ | ಅತೋ ಹೇ ಮರುತಃ ಯೋಯಂ ವಿಪ್ರಂ ಮೇಧಾವಿನಂ
ಯಜಮಾನಂ ಮಾನುಗಸ್ಯ ಮಚ್ಛಾಭಿಮುಖ್ಯೇನ ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ಸು ಸುಷ್ಕೋ ವರ್ತಮ | ಓ ಇತಿ ನಿಸಾತ-
ದ್ವಯಸಮುದಾಯರೂಪ ಏಕೋ ನಿಸಾತಃ | ಅಜಾತ್ಯಾಭಿಮುಖ್ಯೇನ | ಉಕಾರೋಽವಧಾರಣೇ |
ಅವರ್ತಧ್ವಮೇವ | ಕರ್ಮಾರ್ಥಮೇವಮಿತಿ ಉಚ್ಯತೇ | ಇಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಣೀಮಾನಿ ಪರಿವೃಥಾನಿ ಕರ್ಮಾ-
ಣ್ಯುದ್ದಿಶ್ಯ ಜರಿತಾ ಸ್ತೋತಾ ವೋ ಯುಷ್ಮಾನರ್ಚತ | ಅರ್ಚತಿ | ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ತಸ್ಮಾದಾವರ್ತಧ್ವ-
ಮಿತ್ಯರ್ಥಃ ॥

ಸ್ತುತಿಪದಾರ್ಥಃ

(ಮರುತಃ—ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ) | ದ್ವೈವಸ್ಯಾತ್—(ನಿಮ್ಮನ್ನು) ಉಪಚರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ
ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ, | ದ್ವೈವಸೇ—ಆರಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ | ಕಾರುಃ—ಸ್ತುತಿಕುಶಲವಾದುದೂ | ಮಾನ್ಯಸ್ಯ—
ಪೂಜ್ಯನಾದ ಋಷಿಸಂಬಂಧವಾದುದೂ ಆದ | ಮೇಧಾ—ಬುದ್ಧಿಯು | ಅಸ್ಮಾನ್—ನಮ್ಮನ್ನು | ನ—ಈಗ |
ಆ ಚಕ್ರೇ—ಸೇರಿದೆ. | ಮರುತಃ—ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, | ವಿಪ್ರಂ—ಮೇಧಾವಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು | ಅಚ್ಛೇ—
ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಲು | ಸು ಓ ವರ್ತಮ—ಪೂರ್ಣವಾದ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ | ಇಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ—
ಈ ಕರ್ಮಗಳ ದ್ವಾರಾ | ಜರಿತಾ—ಸ್ತೋತ್ರವು | ವಃ—ನಿಮ್ಮನ್ನು | ಅರ್ಚತ—ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೆ. |

ಭಾವಾರ್ಥಃ

ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಪಚರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಸ್ತುತಿಕುಶಲವಾದುದೂ ಪೂಜ್ಯನಾದ ಋಷಿಸಂಬಂಧವಾದುದೂ ಆದ ಬುದ್ಧಿಯು ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿದೆ. ಮೇಧಾವಿ

ಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ಅಭಿಮುಖವಾಗಿಬಂದು ಸೇರಲು ನೀವು ಪೂರ್ಣವಾದ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿರಿ. ಸ್ತೋತ್ರವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಈ ಕರ್ಮಗಳ ದ್ವಾರಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೆ.

English Translation

Since the experienced intellect of a venerable (sage), competent to bestow praise upon (you), who deserve praise, has been exerted for us; do you, Maruts, come to the presence of the devout (worshipper), who, glorifying (you), worships you with these holy rites.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಮವಸ್ಯಾತ್ ಮವಸೇ—ಎಂಬುವಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಅರ್ಥವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಯುಷ್ಮತ್ಪರಿಚರಣಾರ್ಹಾತ್ ಸ್ತೋತ್ರಾತ್, ಪರಿಚರಣಾಯ | ನಿಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದೂ ಮತ್ತು ಪರಾಪ್ತವಾದುದೂ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮವಸ್ಯಾತ್—ಮವಸ್ಯಾನಾಂ ಪರಿಚರಣಾರ್ಹಾಣಾಂ ಮವಸೇ ಪರಿಚರಣಾಯ | ಆರಾಧನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾದ ನಿಮ್ಮ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ

ಮವಸ್ಯತಿಶಬ್ದವು ನಿರುಕ್ತದಲ್ಲಿ ಪರಿಚರಣಕರ್ಮನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೧೩). ನಿರುಕ್ತ ಕಾರರು,

ಪರೇಯಿವಾಂಸಂ ಪ್ರವತೋ ಮಹೀರನು ಬಹುಭ್ಯಃ ಪಂಥಾಮನುಪಸ್ಪಶಾನಂ |

ವೈವಸ್ವತಂ ಸಂಗಮನಂ ಜನಾನಾಂ ಯಮಂ ರಾಜಾನಂ ಹವಿಷಾ ಮವಸ್ಯ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೪-೧)

ಎಂಬ ಋಕ್ವನ್ನು ದಹರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮವಸ್ಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮವಸ್ಯತಿಃ ರಾಧ್ನೋತಿ ಕರ್ಮಾ-ಪೂಜಾಕರ್ಮವೆಂದರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. (ನಿ. ೧೦-೨೦) ರಕ್ಷಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ—

ಯಾಭಿರ್ವಮ್ರಂ ವಿಸಿಪಾನಮುಪಸ್ತುತಂ ಕಲಿಂ ಯಾಭಿರ್ವಿತ್ತಚಾನಿಂ ಮವಸ್ಯಥಃ |

ಯಾಭಿರ್ವ್ಯಶ್ವಮುತ ಪೃಥಿಮಾವತಂ ತಾಭಿರೂಷು ಊತಿಭಿರಶ್ವಿನಾ ಗತಂ |

(ಋ. ಸಂ. ೧-೧೧೨-೧೫)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸಿದರು ಎಂಬರ್ಥವು ಸಹಜವಾಗಿದೆ.

ಕಾರುಃ—ಇಲ್ಲಿ ಕಾರುವದವು ಮೇಧಾ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆ. ಕರ್ತ್ರೀ ಸ್ತುತಿಕುಶಲಾ ಸ್ತುತಿಕಾರಕವೂ ಮತ್ತು ಕುಶಲಾತ್ಮಕವೂ ಆದ ಎಂದರ್ಥಮಾಡಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಕರ್ತ್ರಾರ್ಥಕವಾಗಿಯೇ ಈ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗವು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು.

ರೇಭಃ, ಜರಿತಾ ಇತ್ಯಾದಿಸ್ತೋತ್ರನಾಮಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಪದವು ಪರಿತವಾಗಿದೆ. (ನಿ. ೩-೯) ಮತ್ತು ನಿರುಕ್ತಕಾರರು,

ದೈವ್ಯಾ ಹೋತಾರಾ ಪ್ರಥಮಾ ಸುನಾಚಾ ಮಿನಾನಾ ಯಜ್ಞಂ ಮನುಷೋ ಯಜಥ್ಯೈ |
ಪ್ರಚೋದಯಂತಾ ವಿದಥೇಷು ಕಾರೂ ಪ್ರಾಚೀನಂ ಜ್ಯೋತಿಃ ಪ್ರದಿತಾ ದಿಶಂತಾ ||

(ಋ. ಸಂ. ೧೦-೧೧೦-೭)

ಎಂಬ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ತಾರೌ ಋತ್ವಿಜೌ ಯಜ್ಞಕ್ರಿಯೆಗೆ ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಇಬ್ಬರು ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳಿಂದರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ
ಬೃಹದ್ದೇವತಾಕಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ಕವಿಗಳು, ಸೂಕ್ತದ್ರವ್ಯಗಳಾದ ಋಷಿಗಳು ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಅಗ್ನೇಸ್ತು ಯಾನಿ ಸೂಕ್ತಾನಿ ಪಂಚನಾಮಾನಿ ಕಾರವಃ |
ಷಡ್ವಿಂಶತಿಸ್ತಥೇಂದ್ರಸ್ಯ ಪ್ರಾಹುಃ ಸೂರ್ಯಸ್ಯ ಸಪ್ತ ಚ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೨-೨೨)

ಪ್ರಥಮೇನ ಸಮಾಸೈಸ್ತು ಯಜ್ಞೇ ಯಚ್ಛೈಸ್ಯತೇ ನೈಭಿಃ |
ಸ್ತುವಂತ್ಯಾಪ್ರೀಷು ತೇನೇಮಂ ನರಾಶಂಸಂ ತು ಕಾರವಃ ||

(ಬೃ. ದೇ. ೨-೨೮)

ಇತ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರುಗಳು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕವಿಪರ್ಮಾಯಪದವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಋಕ್ಸಂಹಿತೆ
ಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ,

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆದಭಿ ಗೃಣಂತಿ ಕಾರವೋ ವಯೋ ವದಂತ ಋತುಥಾ ಶಕುಂತಯಃ |
ಉಭೇ ವಾಚೌ ವದತಿ ಸಾಮಗಾ ಇವ ಗಾಯತ್ರಂ ಚ ತ್ರೈಷ್ಟುಭಂ ಚಾನು ರಾಜತಿ ||

(ಋ. ಸಂ. ೨-೪೩-೧)

ಇತ್ಯಾದಿಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತಾರಃ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತವಾದ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸ್ತುತಿಕರ್ತರಾದ
ಕವಿಗಳು ಎಂದರ್ಥ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ದುನಸ್ಯಾತ್—ದುನಸ್ ಪರಿಚರಣಕ್ರಿಯಾಯಾಮ್ ಧಾತು. ಕಂಡ್ವಾದಿಭ್ಯೋ ಯಕ್ (ಪಾ. ಸೂ.
೩-೧-೨೬) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯಕ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಅಚ್ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ
ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾರುಃ—ಡುಕೃ ಇ ಕರಣೇ. ಧಾತು. ಕೃನಾಸಾ—(ಉ. ಸೂ. ೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಉಣ್ ಪ್ರತ್ಯಯ.
ಅಚೋಇಷ್ಟಾತಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ಧಾತು ಋಕಾರಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿ. ರಸರವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತ
ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಕ್ರೇ—ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಧಾತುವಿನ ಲಿಟ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಯದ್ಯೋಗವಿರು
ವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬುರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಸ್ವರದಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವರ್ತ—ವೃತು ವರ್ತನೇ. ಧಾತು ವೃತ್ಯಯೋ ಬಹುಲಮ್ ಎಂಬುದರಿಂದ ಪರಸ್ಮೈಪದಿಯಾಗು
ತ್ತದೆ. ಲಬ್ಧವ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ತಾದೇಶ ಬಂದಾಗ ತಪ್ತನಪ್ತನ (ಪಾ. ಸೂ.

೭-೧-೪೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತಬಾದೇಶ. ಬಹುಲಂ ಛಂದಸಿ ಎಂಬುದರಿಂದ ವಿಕರಣಕ್ಕೆ ಲುಕ್. ಪ್ರತ್ಯಯ ಸಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿಮಿತ್ತೀಕರಿಸಿ ಧಾತುವಿನ ಲಘೂಪಧಿಗೆ ಗುಣ. ರಸರವಾಗಿ ಬುರುತ್ತದೆ. ಅತಿಜಂತದ ಪರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇಮಾ—ಶೇತ್ಸಂವಸಿ ಬಹುಲಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧೯೭೦) ಎಂಬುದರಿಂದ ನಪುಂಸಕದಲ್ಲಿ ಶಿಗೆ ಲೋಪ.

ಜರಿತಾ—ಜ್ಯಾಷ್ ವಯೋಹಾನೌ. ಧಾತು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತುತ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕರ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ತ್ಯಕ್ ಪ್ರತ್ಯಯ ಅರ್ಥಧಾತುಕಸ್ಯೇಡ್ವಲಾದೇಃ ಎಂಬುದರಿಂದ ಇಡಾಗಮು. ಪ್ರತ್ಯಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಧಾತು ವಿನ ಇಕಿಗೆ ಗುಣ. ಚಿತೇ (ಪಾ. ಸೂ. ೯-೧-೧೬೩) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಂತೋದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಚಿತ—ಅರ್ಚ ಪೂಜಾಯಾಂ ಧಾತು. ಛಂದಸವಾಗಿ ಲಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನಾಂತರೂಪ. ಬಹುಲಂಛಂದಸ್ಯ ಮಾಜ್ಯೋಗೇಪಿ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೪-೭೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅಡಾಗಮು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಘಾತ ಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. || ೧೪ ||

ಸಹಿತಪಾಠಃ

ಏಷ ವಃ ಸ್ತೋಮೋ ಮರುತ ಇಯಂ ಗೀರ್ಮಾನ್ದಾರ್ಯಸ್ಯ ಮಾನ್ಯಸ್ಯ
ಕಾರೋಃ |

ಏಷಾ ಯಾಸೀಷ್ಟ ತನ್ನೇ ವಯಾಂ ವಿದ್ಯಾಮೇಷಂ ವೃಜನಂ ಜೀರದಾನುಂ ||

|| ೧೫ ||

ಪದಪಾಠಃ

ಏಷಃ | ವಃ | ಸ್ತೋಮಃ | ಮರುತಃ | ಇಯಂ | ಗೀಃ | ಮಾಂದಾರ್ಯಸ್ಯ | ಮಾನ್ಯಸ್ಯ | ಕಾರೋಃ |

ಅ | ಏಷಾ | ಯಾಸೀಷ್ಟ | ತನ್ನೇ | ವಯಾಂ | ವಿದ್ಯಾಮು | ಇಷಂ | ವೃಜನಂ | ಜೀರದಾನುಂ || ೧೫ ||

ಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಂ

ಅಥ ಪಂಚದಶ್ಯಾಂ ಸೂಕ್ತೋಪಕ್ರಮಮಾರಭ್ಯ ಕೃತಾಂ ಸ್ತುತಿಂ ಮರುದ್ಭ್ಯೋ ನಿವೇದ್ಯಾಭಿ-
ಮತಮಾಶಾಸ್ತೇ ||

ಹೇ ಮರುತಃ ಏಷ ಸ್ತೋಮ ಇದಾನೀಂಕ್ರಿಯಮಾಣಪ್ರಕಾರಂ ಸ್ತೋತ್ರಂ ವೋ ಯುಷ್ಮದರ್ಥಂ |
ಯುಷ್ಮತ್ಪ್ರೀಣನಾಯ ಭವತ್ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಃ | ತಥೇಯಂ ಗೀಃ ಸ್ತುತಿರೂಪಾ ವಾಗಪಿ ವೋ ಯುಷ್ಮದರ್ಥಾಯ |
ಯಸ್ಮಾದೇವಂ ತಸ್ಮಾನ್ಮಾಂದಾರ್ಯಸ್ಯ ಸ್ತುತಿವಿಶೇಷೈರ್ಮುಂದಯಿತುಃ ಸ್ತುತಿಭಿರ್ಮದಸ್ಯ ಪ್ರೇರಯಿ-

ತುರ್ವಾ ಮಾನ್ಯಸ್ಯ ವರಪ್ರದಾನಾದಿನಾ ಮಾನನೀಯಸ್ಯ ಕಾರೋಃ ಸ್ತೋತುರಿಷ್ಟೇಚ್ಛಯೋ ಯಾಸೀಷ್ಟ |
ಅಗಚ್ಛತ | ಕಿಮರ್ಥಂ | ತನ್ನೇ ಶರೀರಾಯ | ತತ್ಪೋಷಾಯೇತ್ಯರ್ಥಃ | ವಯಾಂ ವಯಮಸೀಷಮನ್ನಂ
ವೃಜನಂ ಬಲಂ ಜೀರದಾನುಂ ಜಯಶೀಲದಾನಮೇತತ್ಸರ್ವಂ ವಿದ್ಯಾಮ | ಯುಷ್ಮಾಸ್ವಾಗತೇಷು ಯಜ್ಞ-
ಸಂಪೂರ್ಣೇಷ್ವಾ ದಿದ್ವಾರಾ ಲಭೇಮಹಿ ||

ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

ಮರುತೇ--ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ | ಮಾಂದಾರ್ಯಸ್ಯ--ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷಕಾರಕನೂ | ಮಾನ್ಯಸ್ಯ--
ಪೂಜನೀಯನೂ ಆದ | ಕಾರೋಃ--ಸ್ತುತಿಕರ್ತನ | ಏಷಃ ಸ್ತೋಮಃ--ಈ ಸ್ತೋತ್ರವು | ವಃ--ನಿಮ್ಮನ್ನದ್ದೇ
ಶಿಸಿದೆ | ಇಯಂ ಗೀಃ--ಈ ಸ್ತುತಿವಾಕ್ಯ ಸಹ (ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ) | ತನ್ನೇ--ಶರೀರದ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ
ಇಷಾ--ಅನ್ನದೊಡನೆ | ಆ ಯಾಸೀಷ್ಟ--ಬನ್ನಿರಿ | ವಯಾಂ--ನಾವೂ ಸಹ | ಇಷಂ--ಅನ್ನವನ್ನೂ
ವೃಜನಂ--ಬಲವನ್ನೂ | ಜೀರದಾನುಂ--ಜಯಸಾಧನವಾದ ದಾನವನ್ನೂ | ವಿದ್ಯಾಮ--ಹೊಂದುವಂತಾಗಲಿ |

ಭಾವಾರ್ಥ

ಎಲೈ ಮರುತ್ತುಗಳೇ, ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷಕಾರಕನೂ, ಪೂಜನೀಯನೂ ಆದ ಸ್ತುತಿಕರ್ತನ ಈ ಸ್ತೋಮವೂ
ಸ್ತುತಿವಾಕ್ಯ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ನೀವು ಅನ್ನದೊಂದಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ. ನಾವೂ ಸಹ ಅನ್ನವನ್ನೂ, ಬಲವನ್ನೂ,
ಜಯಸಾಧನವಾದ ದಾನವನ್ನೂ ಹೊಂದುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರಿ.

English Translation

This praise, Maruts, is for you : this hymn is for you, (the work) of a
venerable author, capable of conferring delight (by his laudations). May the
praise reach you, for (the good of your) persons, so that we may (thence)
obtain food, strength, and long life.

ವಿಶೇಷವಿಷಯಗಳು

ಮಾಂದಾರ್ಯಸ್ಯ ಮಾನ್ಯಸ್ಯ--ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಯಣರು ಆ ಪದಗಳಿಗೆ ಅವಯವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ
ಮಾಂದಾರ್ಯಸ್ಯ ಎಂದರೆ ಹರ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನೆಂದೂ, ಮಾನ್ಯನೆಂದರೆ ಪೂಜ್ಯನೆಂದೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.
ಇವೆರಡೂ ಅಗತ್ಯನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣಗಳು. ಇವೆರಡೂ ಅಂಕಿತನಾನುಗಳಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಬೃಹದ್ದೇವತೆ
ಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯನ ಉಪ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಾಗ,

ಮಾನೇನ ಸಂಮಿತೋ ಯಸ್ಮಾತ್ ತಸ್ಮಾನ್ನಾನ್ಯ ಇಹೋಚ್ಛತೇ |

ಯದ್ವಾ ಕುಂಭಾದ್ವರ್ಷಿರ್ಜಾತಃ ಕುಂಭೇನಾಪಿ ಹಿ ಮೀಯತೇ ||

ಬೃ. ದೇ. ೫-೧೫೩)

ಪೂಜಾರ್ಹನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅಥವಾ, ಮಾನ (ಅಳತೆ)ದ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ

ದರಿಂದ ಎಂದರೆ ಕುಂಭರೂಪವಾದ ಮಾನದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನನಾದುದರಿಂದಲಾಗಲಿ ಅಗತ್ಯನಿಗೆ ಮಾನ್ಯನೆಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಇದೇ ಅನುಪೂರ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಂದಾರ್ಯಸ್ಯ ಮಾನ್ಯಸ್ಯ ಕಾರೋಃ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಮುಂದಿನ ಎಂದರೆ ೧೬೬ ೧೬೭ ಮತ್ತು ೧೬೮ನೇ ಸೂಕ್ತಗಳ ಕೊನೆಯ ಋಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಸ್ತೋಮಃ, ಗೀಃ ಎಂದು ಸ್ತುತಿಪಠ್ಯಾಯವಾದ ಎರಡು ಪದಗಳಿವೆ. ಇವು ಸ್ತುತಿಯ ಪ್ರಕಾರಾಂತರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಸ್ತೋಮದ ಮಹತ್ತ್ವದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಋಗ್ವೇದ ಸಂಹಿತೆಯ ೧೧ನೇ ಭಾಗದ 50-52 ನೇ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾ

ಇಷಾ-ಸಾವೇಕಾಚಸ್ತೃತೀಯಾದಿಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೬-೧-೧೬೮) ಎಂಬುದರಿಂದ ತೃತೀಯಾವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಉದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯಾಸೀಷ್ಟ-ಯಾ ಪ್ರಾಪಣೇ. ಧಾತು ವ್ಯತ್ಯಯೋ ಬಹುಲಿಮ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೧-೮೫) ಎಂಬುದರಿಂದ ಆತ್ಮನೇವದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಜ್ ಪ್ರಥಮಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ತಪ್ರತ್ಯಯ. ಲಿಜಃ ಸೀಯುರ್ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೦೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸೀಯುರ್‌ಗನು ಸುರ್‌ತಿಥೋಃ (ಪಾ. ಸೂ. ೩-೪-೧೦೨) ಎಂಬುದರಿಂದ ಸುರ್‌ಗನು, ಯಲೋಪ. ವ್ಯತ್ಯಯದಿಂದಲೇ ಏಕವಚನ ಬಂದಿದೆ. ತಿಜಂತನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾಮ-ವಿದಲ್ಯ ಲಾಭೇ. ಧಾತು. ಲಿಜ್ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಬಹುವಚನಾಂತರೂಪ ಪಾದಾದಿ ಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಿಘಾತಸ್ವರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಸುರ್ ಉದಾತ್ತವೆಂಬುದರಿಂದ ಆಕಾರ ಉದಾತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ವೃಜನಮ್-ವೃಜೀ ವರ್ಜನೇ. ಧಾತು. ಕೃಪ್ಯಾವ್ಯಾಜಿ-(ಉ. ಸೂ. ೨-೩೩೯) ಎಂಬುದರಿಂದ ಕೃ ಪ್ರತ್ಯಯ. ಕಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಗುಣ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯುಪೋರನಾಕೌ (ಪಾ. ಸೂ. ೭-೧-೧) ಎಂಬುದರಿಂದ ಅನಾದೇಶ. ಪ್ರತ್ಯಯದ ಆದ್ಯದಾತ್ತಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ.

ಜೀರದಾನುಮ್-ಬಹುವ್ರೀಹಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಪದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. || ೧೫ ||

ಇಲ್ಲಿಗೆ ೧೬೫ನೇ ಸೂಕ್ತ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

ವೇದಾರ್ಥಸ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನೇ ತಮೋ ಹಾದರ್ಶಂ ನಿವಾರಯನ್ |

ಪುಮರ್ಥಾಂಶ್ಚ ತುರೋ ದೇಯಾದ್ವಿದ್ಯಾತೀರ್ಥಮಹೇಶ್ವರಃ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜಪರಮೇಶ್ವರವೈದಿಕಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕಶ್ರೀವೀರಬುಕ್ಕಭೂಪಾಲ-

ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಧುರಂಧರೇಣ ಸಾಯಣಾಚಾರ್ಯೇಣ ವಿರಚಿತೇ ಮಾಧವೀಯೇ ವೇದಾರ್ಥ-

ಪ್ರಕಾಶೇ ಋಕ್ಕಂಹಿತಾಭಾಷ್ಯೇ ದ್ವಿತೀಯಾಷ್ಟಕೇ ತೃತೀಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ

॥ ಸಮಾಪ್ತಃ ॥

ಶ್ರೀಃ

॥ ಹಿಂ ತತ್ಸತ್ ॥

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀಸಾಯಣಭಾಷ್ಯಸಹಿತವೂ ಕರ್ನಾಟಕಭಾಷಾನುವಾದಯುತವೂ ಆದ

ಋಗ್ವೇದಸಂಹಿತೆಯ ದ್ವಿತೀಯಾಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ

ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

—:—

ಯದಕ್ಷರಪದಭ್ರಷ್ಟಂ ಮಾತ್ರಾಹೀನಂ ತು ಯದ್ಭವೇತ್ |

ತತ್ಸರ್ವಂ ಕ್ಷುನ್ಯತಾಂ ದೇವ ವಾಗೀತ್ಸರ ನಮೋಽಸ್ತು ತೇ ||

॥ ಶುಭಂ ಭೂಯಾತ್ ॥

॥ ಮಂಗಳಂ ॥

—೧೦೩—